

శ్రీ రస్తు.

72501

చక్ర చక్ర

శ్రీ చక్ర పాణి కృతము.

ఆంధ్రతాత్పర్య వివరణ సహితము.

చేస్తువురి :

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

వాదిచేఁబ్రకటితము.

1926.

All Rights Reserved.

ఇతఁడు గొడరాజుయొక్క ఆస్థానమునందు వైద్యవిద్వాంసుడుగా నుండెననియును, తండ్రి పేరు నారాయణసూరి యనియును, భానుగోధ్ర కులీనుఁ డనియును తెలియుచున్నది.

శ్లో. గౌడాధిపాథ రసరత్నధికారిపాత్ర నారాయణస్య భవయః సునయోంతిరంగత్,
భానోరసుప్రథితహోధ్ర వలీవలీనః శ్రీచక్రదత్త ఇహ కర్తృపదాధికాః.

ఇట్టి ఈ గ్రంథమును యథా శక్తి సరళమగు తెలుగుతాత్పర్యముతో ముద్రించి పాఠకుల కుపాయన మిచ్చుచున్నాము. ఇందలి స్థాలి త్యాదులను మన్నించి ఆంధ్రవైద్యలోక మీ గ్రంథమునకు తగిన యాదరమిచ్చెద రని విశ్వసించెదము.

ఇదివఱలో తెనుగులిపిలో అచ్చుకాసి గదనిగ్రహము, వైద్య శతశ్లోకి, అజీర్ణమంజరి, భేషజకల్పము, శార్ఙ్గధరకృతత్రిశతి, రాజమార్తాండము, రావణకుమారతంత్రము, వృక్షాముర్వేదము మున్నగు గ్రంథ రత్నములఁ బెక్కింటి సుబోధమగు తెనుగుతాత్పర్యాదులతో ముద్రించి యున్నాము. యూనానీగ్రంథరత్నమగు ఇలాజుల్ గుర్బా ఆంధ్రమున చక్కగ ముద్రించి ప్రచురించినాము. ఇవిగాక అనుపానమంజరి, నాడీజ్ఞానము, లోలంబరాజీయచూ, శార్ఙ్గధరసంహిత, సుశ్రుతశారీరము, కాలజ్ఞానము, వడ్రసనిఘంటువు మొదలగు వైద్యగ్రంథముల చక్కగ సంస్కరింపించి ప్రచురించియున్నాము. సంస్కృతభాషామయంబులై ఆంధ్రదేశపువైద్యులకుఁ దెలిసికొన నశక్యమై యున్న చరకసంహిత, భావప్రకాశికి మున్నగు గ్రంథరాజముల అచిుకాలమున ముద్రించ దలచినారము. ఆంధ్రదేశమున హెచ్చుగ ప్రచారమున యున్నట్టి బసవరాజీయము, వస్తుగుణరత్నాకరము మొదలగు గ్రంథముల త్వరలో ప్రకటింపఁబూనుకొని యున్నారము. కావున, సహృదయులు ప్రాచీనవైద్యగ్రంథములన్నియుఁ ద్వరలో బైలువడునట్లు ప్రోత్సాహమును గలుగఁజేయుదురని ప్రార్థన.

ఇట్లు,

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

ప్రకాశకులు.

విషయ సూచిక.

విషయము	పుట	విషయము	పుట
౧. జ్వరాధికారము.		అన్నము మున్నగువానిని సేవించుట	
మంగళాచరణము	1	లో కలుగు నరుచిని పోగొట్టులేహా	
గ్రంథసంకలనవిధానము	2	దులు, జ్వరభేదములు, ఆమజ్వర	
వైద్యునికృత్యము, జ్వరవర్జ్యములు	3	నులందు ఔషధము సేవింపరాద	9
లంఘనవిధానము, లంఘనావశ్యకత	4	నుట, పక్షజ్వరలక్షణము	
లంఘనార్హత, తత్త్వకావ్యలక్షణము	5	త్రిదోషజ్వరారము పాచనకషాయ	
లంఘనాధ్యయన గల్గినవానిలక్షణము	6	ము, శోధనచేయదగినవారు, (స్త్రీ)	
వమనమున కర్మతగలవారు, వమనము	7	లు స్త్రీలు ఔషధమును సేవించు	
చేయించునప్పుడు గమనింపవలసిన	8	టలో గమనింపదగినవిధి, ఔషధ	
కొన్ని ముఖ్యవిషయములు	9	ము జీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుదులు,	
దాహజ్వరములకు పడంగపానీయా	10	అట్లే జీర్ణింపనిగురులు, జీర్ణింపక	
దులు, మందాగ్నిగలవానికి పానీ	11	ముదు ఆహారాదులను సేవించిన	
యకల్పనములు, యవాగూపానీ	12	యెడల వచ్చుప్రమాదములు, (స్త్రీ)	
యము, త్కుడితబ్బరునకు పిప్పల్యాది	13	బాలవృద్ధులు ఔషధమును సేవింప	
లాజవేయములు, శిశోగోగికి గోక్షు	14	వలసిన రీతి	10
రపేయము, క్షీణింపునకు ప్ర	15	ఔషధమును సేవించునప్పుడు గమనిం	
క్షాదికృతము, పంచమాలయవాగు,	16	పడులనిన మోక్షమేమియు, రాష్ట్ర	
మృదుమధ్యాద్యనుసార యవాగూ	17	ధాదిఔషధముల విషయములో	
'కల్పనము, మంథవేయాదికల్పన,	18	గల పరిమాణము, కషాయదిదయ	
యవాగ్నికల్పము	19	మున వైద్యులపరిభాష	12
యవాగును చేసెడిరీతియును, దానిని	20	పలకుమారులవిషయమున ను కాదుల	
సేవించవలసిన కాలమును	21	మరభేదములు	13
పిత్తజ్వరములలో చేయదగిన పాచన	22	వారజ్వరములకు చికిత్సలు, టిల్వాది	
విధానము, ఆభిమాతాదులయందలి	23	పంచమాల కషాయము, నేలవే	
పక్ష్యవిధానము, ముగ్ధయూష లము	24	ముకషాయము, రాస్వాదికషాయ	
లకయూషాదులు	25	ము, పిప్పలాదికషాయములు, బ్రా	
		క్షాదికాష్ఠములు	14

విషయము	పుట	విషయము	పుట
సీత్తజ్వరచికిత్సలు, కళింగాదికషాయము, తీక్తాదిమార్జము, గుడూచీక్వాధము, పటోలాదిగుడిసలు, దూలగొండిస్వరసము, త్రాయమాణాదిక్వాధములు, మృద్వీకాదికషాయములు, పర్పటకక్వాధము, శుంఠ్యాదికషాయము, ద్రాక్షాదికషాయము	15	కఫవాతజ్వరములకై పంచకోలకషాయము, విప్పలీశృతము, ఆరగ్వధాదిక్వాధము	24
సీత్తజ్వరముగలవానికి శీతక్రియలు, ధాన్యాకశృతము, అభ్యంజనము, శిరోలేపము, ఉద్వర్తనాదులు, కాంజికస్త్రాధారణము, మాతులుంగబంధనము మొ॥	17	క్షుద్రాదిగణము	25
కఫజ్వరచికిత్స, మాతులుంగాదికషాయము, కఫజ్వరహరద్రవ్యములు, కటుకాదిక్వాధములు, నింబాదికషాయములు, దీపనపాచనయోగములు, త్రిఫలముస్తాదిక్వాధములు	18	కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీకషము, ముస్తాదికషాయము, దేవదార్వాదిక్వాధము, మాతులుంగాదికలగ్నము,,	
చాతుర్భద్రావలెహిక, శ్యాసాదులకుపిప్పలీమూర్జము, ద్వంద్వజ్వరచికిత్స	20	సన్నిపాతజ్వరచికిత్స, త్రిదోషజ్వరచికిత్సారంభక్రమము మున్నగునవి	26
సవాంగకషాయము	21	సన్నిపాతమున మధుక సారకస్యము, వైంధవాదిస్వయము, అంజనక్రియ	28
వాతసీత్తజ్వరాలకు నిగ్ధికాదికషాయము, పంచభద్రము, మధుకాదిశీతము	21	అష్టాంగపలేహనము	29
సీత్తశ్లేష్మములకై పటోలాదిగణము, గుడూచ్యాదిగణము	22	పంచమష్టికకషాయము, సప్తమష్టికకషాయము	29
పంటకార్యాదివర్గము, వాసాకషాయము, పటోలాదికషాయము	22	సన్నిపాతములకై చాతుర్భద్రకపంచమూలము	30
అమృతాష్టకము, పంచతిక్తము	23	దశమూలకషాయము	30
కఫసీత్తజ్వరములకై కటుకాదియోగములు, ధాన్యకాదియోగము మున్నగునవి	23	చతుర్దశాంగకషాయము	31
		అష్టాదశాంగకషాయము	31
		సీత్తశ్లేష్మాతిశయమునకై యష్టాదశాంగకషాయము	31
		శత్యానిగణము	32
		బృహత్పాద్యాదిగణము	32
		భాక్తిగణము, చతుర్దశాంగము, ఆభిస్యోగజ్వరచికిత్స మున్నగునవి	33
		సన్నిపాతములకు ప్రస్తావించినవి	33
		జీర్ణజ్వరచికిత్స, నిదిగ్ధికాక్వాధము	34
		విషయజ్వరమున ముస్తాదికషాయము, అజాజీకల్పము, రసోనాతైలము మున్నగునవి	36

విషయము	పుట
స్వరముఁకు ఆష్టాంగ దశాంగక పాదు	
ము, అపరాజితాధూపము మున్నగు	
నవి	39
ఏకాహిక స్వరనాకనమంత్రాదులు	40
జ్వరమునందు ఘృశ ప్రయోగము	41
జ్వరితునకు ఆహారనియమము, పిప్ప	
ల్యాద్యఘృతము ఘృతపాకమున	
వస్తుపరిణామము.	41
క్షీరపట్నఘృతము	42
దశమూలపట్నలఘృతము, కషాయక్షీ	
రాదల పరిమితి	43
వాసాదిఘృతము	44
గుడూచ్చాది పంచఘృతములు, ఔష	
ధదానకాలము, క్షీరవిషయము	
నందు విధినిష్ఠాదులు	45
పట్నఘృతము	47
అభ్యంగాదుల కంగారకతైలము	48
శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము, య	
వాదితైలము, సజ్జాదితైలము మున్న	
గునవి	48

2. జ్వరాతిసారాధికారము.

జ్వరచికిత్సలు	51
అతిసారములకు నాగరాదిక్వాథము	52
గుడూచ్చాదికేయము	52
ఉశీరాదిక్వాథము	53
పంచమూలక పాదము, కళింగాదికపా	
దము, వత్సకాదియోగము, నా	
గరాదిక్వాథము, ముస్తకాదిక్వా	
థము	54
కళింగాదిఘృతములు, ఉత్పలాదియోగమునవి	55

వ్యోషాదిధూర్ణము, దశమూలక పాదము	
ము, విడంగాదిక్వాథము, కిరాతా	
దిక్వాథము	56

3. అతిసారాధికారము.

అతిసారమున సామాన్యోపాయములు	56
బృహచ్చాలిపత్రీ చూర్ణము, లఘుబాలిపత్రీ	
క్వాథాదులు	57
ధాన్యపంచకము, త్రికటుకాదిక్వాథ	
ము, కిప్పల్యాది చూర్ణాదులు	59
అంకోలపటకము, విడంగాదిక్వాథము	64
పత్వాదియోగములు, దాడిమానికపా	
దులు మున్నగునవి	65
కుటజరసాయనము, గురభ్రంశములకు	
కషాయము, కుటజరసపాకము	66
కుటజరేషము	68
కుటజాష్టకయోగములు	69
షడంగఘృతము	70
క్షీరద్ఘృతము	70

4. గ్రహణ్యాధికారము.

గ్రహణీప్రకారములు	72
చిత్రకాదిఘృతములు, శ్రీఫలాదిఘృతములు,	
నాగరాదిక్వాథాదులు	73
నాగరాదిఘృతము	74
భూనింబాదిచూర్ణము, అగ్నిదీపనక	
మున్నగునవి	75
పాతాదిచూర్ణము	76
కన్ధిత్తాష్టకచూర్ణము	77
దాడిమాష్టకచూర్ణము	77
వార్తాకుఘృతములు	78

విషయము	పుట	విషయము	పుట
అష్టసంఖ్యతాదంబు	78	హిందూచారము	98
కు తీర్పుకము	79	బాహుళ్యము	99
చిత్ర కళాపుతము	79	గుడి భిక్షువులము	101
బిల్వాదిపుతము	80	భిక్షుత్వ కళాపుతము	102
చాంగేరీపుతము	81	చంద్రానిపుతము.	103
మరీచాదిపుతము	81	వోయి సాదిపుతము.	104
మహాపట్టలపుతము	81	ఉదకపట్టలపుతము.	105
లఘుచక్రము	82	సింహాస్థిపుతము.	106
బృహచ్చక్రము	83	పిష్టల్యాద్యతైలము	107
తక్రార్థము	84	కుటజలేహము	108
కల్యాణగుడము	85	కుటజరసక్రియా	109
మాస్తాండగుడకల్యాణకము	86	కుటజాది పుతము	110
రసపర్వతిక	87	చాంగేరీపుతము	111
తామ్రయోగము	88	క్షారపాకము	112
		క్షారసూత్రము	113
గి. అర్చారోగాధికారము.		ప్రతిపాఠనీయక్షారప్రయోగవిధి	114
మూలరోగమునకు చేయదగిన నాల్గు		ఆగ్నిముఖలేహము	115
ఉపాయములు	89	భిక్షుత్వ కళాపుతము	116
మలబద్ధమూలరోగములకు చికిత్స	90		
తిలాదియోగములు	91		
దంత్యారిప్తము	92	ఓ. అగ్నిమాంద్యాధికారము.	
ప్రాణదళితిక	93	హిందూపుతము.	117
కాంకాయనమోదకములు	94	శిశుచంద్రాదిహస్తము	118
మాణిభద్రమోదకములు	95	తీక్షణగ్నిచికిత్స	119
లఘుసూరణమోదకములు	96	హరికీర్తియోగము	120
బృహత్సూరణమోదకములు	97	శార్దూల కాంజీవము	121
సూరణసిండి	98	అగ్నిముఖహస్తము	122
వోయి సాద్యమార్తము	99	పానీయభక్తగుటిక	123
సమశర్మరహస్యము	100	బృహదగ్నిముఖహస్తము	124
లవణోత్తమాదిహస్తము	101	భాస్కరలవణహస్తము	125
నాగార్జునయోగము	102	ఆగ్నిపుతము	126

విషయము	పుట
ముత్తపట్నంపటి ఘృతము	121
బృహదగ్నిముఖిఘృతము	,,
క్షారగుడము	122
నాసారోగములకు చిత్రకగుడము	123
ఆజీర్ణమునకు పత్రిక్రియ	124
విషూచికాచికిత్స	125
దప్పికి చికిత్స	126

2. క్రిమిరోగాధికారము.

క్రిమిరోగచికిత్స	125
విడంగఘృతము	129

౩. పాండురోగాధికారము

విరేచనార్థము త్రిఫలాత్వలాదులు	130
అయశ్శూర్ణ పటి, మండూరము, ననాయ శూర్ణము	131
యోగరాజ మను రసాయనము	132
విశాలాద్యమార్జము	,,
పాండ్వాదులకు లోహక్షీరము	133
కామెరలకు త్రిఫలాద్యోషధములు	,,
విడంగద్యలోహము	134
త్రాక్షవణాదిమండూరము	135
పుసర్ప వామండూరము	136
మండూరవజ్రవటుకము	,,
ధాత్ర్యిరిష్టము	137
ద్రాక్షాఘృతము	,,
హరిద్రాఘృతము	,,
మూర్వాద్యఘృతము	138
నోస్యపాద్యఘృతము	,,

౪. రక్తపిత్తాధికారము.

తర్పణాదులు	139
రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగాదులు	,,

విషయము	పుట
రక్తపిత్తముశమించు క్షీరాదులు	141
వీలాదిగుటికలు	142
పుణ్యకాప్రయోగములు	143
దూర్వాద్యమనుఘృతము	144
శతాశరిఘృతము	,,
ఁండవదియగు శతావరిఘృతము	145
వాసాఘృతము	,,
కామదేవఘృతము	146
సప్తస్థిఘృతము	147
ఖండకూష్మాండకము	148
వాసఖండకూష్మాండకరసాయనము	149
వాసాఖండకరసాయనము	,,
ఖండకాద్యలోహము	150
ఛాగమాంసాదిపథ్యములు	151

౧౦. రాజయక్షాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాదిప్రయోగములు	153
దశమాలసలలితాదిప్రయోగము	154
సితోపలాదిలేహ్యము	155
లవంగద్యమార్జము	,,
తాడిశచార్జము	156
వింధ్యావాసియోగము	157
రసేంద్రగుటిక	,,
వీలాదిమంథము	158
సన్నిర్లడము	159
చ్యవసప్రాశము	160
జీవంత్యాది ఘృతము	162
పిప్పలిఘృతము	,,
పారాశర ఘృతము	163
ఛాగలాద్య ఘృతము	,,
ఛాగఘృతము	164
అజాపంచక ఘృతము	,,
బలాగర్భ ఘృతము	,,

విషయము	పుట
నాగ బలా ఘృతము	165
నిర్గుణీ ఘృతము	"
బలాద్య ఘృతము	166
చందనాద్యతైలము	"
బలా నాగ బలా ఘృతము	167

౧౧. కాస రోగాధికారము.

కాసరోగమునందు సామాన్యోపాయములు	168
అపరాజితాజేహము	"
శ్రింథి లేహము మున్నగునవి	169
పుష్కరమూలాది క్వాథము	170
కట్టలాది క్వాథము	171
వాకుడు మొదలగు క సాయములు	"
మరీచాద్యమార్జము	172
సమశర్కరచూర్ణము	"
హారీతకీమోదము మున్నగునవి	173
దశమూలఘృతము	174
దశమూలాద్యఘృతము	"
దశమూలపట్టలఘృతము	175
కంటకారీఘృతము	"
బృహత్కంటకారీఘృతము	"
రాస్నాద్యఘృతము	176
అగస్త్యహరీతకీ	177
వ్యాఘ్రహరీతకీ	"

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

దశమూలక్వాథము	180
హింస్రాద్యఘృతము	181
తేజోవతీఘృతము	182
భార్య ఘృతము	"
మలుత ఘృతము	183

విషయము	పుట
౧౩. స్వరభేదాధికారము.	
స్వరభేదమునందు కొన్నియుపాయములు	184
చవ్యాదిమార్జము	"
కంటకారీ ఘృతము	185
భృంగరాజ ఘృతము	186

౧౪. అరోచకాధికారము.

అరోచకమునకు సాధారణము లగు నుపాయములు	187
అరోచకమును పోగొట్టు నుపాయములు	"
యమాసీకసాయము	189
కలహంసక ఘృతము	"

౧౫. ఛర్ద్యధికారము.

పిత్తఛర్దికుపాయములు	190
చందన కల్కమును ముద్గాదిసాయములును	191
శిశుఛర్దికి క సాయములు	"
త్రివిధఛర్దిలకు శుపాయములు	192
విలాది చూర్ణము	193
కోలాది లేహము	"
పక్షక ఘృతము	194

౧౬. తృష్ణాధికారము.

వాతమువలన నగు తృష్ణలు	195
పిత్తతృష్ణలు	"
ఛర్దితృష్ణలకు చికిత్స	196
తాలుశోషలకు చికిత్స	197
తృష్ణలకు సామాన్యచికిత్స	"

విషయము	పుట
౧౭. మూర్ఖాధికారము.	
మూర్ఖులయందు ఉపాయములు	199
క పాపమును ప్రయోగించవలసిన తెలుగులు	,,
భ్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము	200

౧౮. మదాత్యయాధికారము.	
త్రిదోషమునందు ఖర్చురాదివంధము	201
వాతమువలనను తాగుడువలననుక లిగిన దోషములకు చికిత్సలు	,,
దుగ్గాది ప్రయోగములు	202
పునర్నవాదిఘృతము	,,
అస్థాంగలవణము	,,
చవ్యాదులకు నుపాయములు	,,

౧౯. దాహాధికారము	
దాహశమనోపాయములు	204
కుశాదితైలమును ఘృతమును	,,
ఫలిన్యాదిలేపము	205

౨౦. ఉన్మాదాధికారము.	
వాతమువలన నగు పిచ్చికి యుపాయములు	206
సరపతైలాదులు	,,
త్యక్తివణములవర్తులు	207
అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు	208
లేపమును ఘృతపానమును	,,
కల్యాణఘృతము, క్షీరకల్యాణఘృతము	209
మహాకల్యాణకఘృతము	210
చైతనఘృతము	,,
మహాపైశాచికఘృతము	,,
హింగాద్విఘృతము	211

విషయము	పుట
లఘునాద్యఘృతము	211
పైశాచపుసిచ్చికి మంత్రాదులు	212
౨౧. అపస్తారాధికారము.	
అపస్తారమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు	214
అపస్తారమునకంజనాదులు	,,
అపస్తారమునకు ధూపనవర్తులు	,,
అపస్తారమునకు లేపములు మున్నగునవి	215
స్వల్పపంచగవ్య ఘృతము	216
బృహత్పంచ మూలఘృతము	,,
మహాచైతనఘృతము	217
కూష్మాండక ఘృతము	218
బ్రాహ్మిఘృతము	,,
పలంక సాద్య తైలము	,,
తలంటులు	,,

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.	
వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయములు	219
స్నేహవిరేచనములు వస్తి శోధనాదులు	,,
విరేచనాదులు	220
కల్యాణక లేపము	221
మాషబలాది ఘృతము	222
అపతంత్రక దశమూలాదిక్వాథము	,,
స్వల్పరసోన పిండము	223
దధ్యమ్నాది ప్రయోగము	224
గృధ్రస్వాదులకు దశమూలాదిక్వాథములు	,,
గృధ్రనియం దితరములగు నుపాయములు	225
గృధ్రసికి దాహాద్వియములు	226

విషయము	పుట
కటి శూలలయందు సామాన్యోపాయములు	"
ఆదిత్యపాకగుగ్గులువటకము	227
త్రయోదశాంగగుగ్గులము	228
వాతహోపాయములు	229
కోలాదిప్రదేహము	230
సాల్యనస్నేదము	"
అశ్వగంధాఘృతము	231
దశమూలఘృతము	"
ఛాగలాదిఘృతము	"
ఏలాదితైలము	232
బలాశైరీయతైలము	"
బలామహాబలాశైలములు	233
విష్ణుతైలము	234
నారాయణతైలము	235
మహానారాయణతైలము	236
అశ్వగంధాతైలము	237
మూలకాద్యతైలము	238
రసానతైలము	"
శేతికీతైలము	239
'పింధవాద్యతైలము	"
స్వల్పమాషతైలము	239
మాషతైలము	240
ఇంకొకవిధగుగుమాషతైలము	"
మూడవవిధగుగుమాషతైలము	241
బృహన్నాషతైలము	"
మహామాషతైలము	242
రెండవమహామాషతైలము	243
మజ్జనీహము	244
చతుఃస్నేహము	245
కుబ్జాప్రసారణీతైలము	"
త్రిశతీప్రసారణీతైలము	246
సప్తశతీప్రసారణీతైలము	247
ఏకాదశశతీప్రసారణీతైలము	248

విషయము	పుట
అష్టదశశతీప్రసారణీతైలము	249
నఖశుద్ధి	252
సుకారాజప్రసారణీతైలము	255
మహాసుగంధితైలలక్ష్మీవీలానతైలములు	257

౨౩. వాతరక్తాధికారము

వాతరక్తమునకుసామాన్యోపాయములు	259
గుహాచీన్వరసాదులు	260
నవవారికకక్వాథము	261
గుహాచీఘృతము	262
శతావరీఘృతము	"
అమృతాద్యఘృతము	263
దశపాకబలాతైలము	"
గుహాచ్యానీతైలము	264
ఖుజాకపద్మకతైలము	"
పెద్దమతువపులగపుతైలము	"
పిండతైలము	265
మహాపిండతైలము	"
కైశోరకగుగ్గులము	266
అమృతాద్యగుగ్గులము	267
అమృతగుగ్గులము	268
యోగసారామృతము	"

౨౪. ఊరుస్తంభాధికారము.

ఊరుస్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు	269
అప్తకట్టరతైలము	270

౨౫. ఆమవాతాధికారము.

రాస్నాదశమూలకము	271
రాస్నాపంచకము	272
రాస్నాసప్తకము	"
తైక్వానరమార్గము	"

విషయము	పుట
అలంబుపాద్యము	273
హింగాద్విచూర్ణము	274
యోగ రాజగుణము	,,
సింహనాదగుణము	275
అలంబుపాద్యమార్గము	,,
అజమోదాద్యపటకము	276
శుంఠీఘృతము	277
గుఢూచీఘృతము	,,
కాంజికపట్నలఘృతము	,,
శుంఠీఘృతము	278
ఋసోనసిండుము	,,
ప్రసారిణీనంధానము	,,
ఋసోనసుగ	279
సిద్ధల	280
అమవాతమన నపథ్యములు	281

౨౦. శూలాధికారము.

శూలాయందు వమనాద్యపాయములు	281
యామినీసు రామండాద్యపాయములు	282
సావచ్చలాజగుటిక	283
పిత్తశూలలకు గుడచికిత్స	284
శతావరీనుస్కృతోదకము	285
శ్లేష్మాధిక్యమునకు చుర్రనాదులు	,,
శూలానుపాచనమునకు మస్తాదులు	286
బృహద్విశ్వాదిచూర్ణము	287
రుచికాదులు	288
హింగాద్విచూర్ణము	,,
ద్విత్వీయహింగామార్గము	289
ఏరిండద్యాదశకము	,,
గోమూత్రగుంధూరము	,,
దాధిశీఘృతము	290
ధూపాదులు	,,

విషయము	పుట
౨౧. పరిణామశూలాధికారము.	
పరిణామశూలల కుపాయములు	291
నాగరకానికలగ్నము	,,
ఋహాచూర్ణాదిప్రయోగములు	292
సామద్రాద్యమార్గము	293
సప్తాఘృత తైలము	,,
గుడపిప్పలీఘృతము	294
సిప్పలీఘృతము	,,
కోలాది మంధూరము	,,
భీమపటక మంధూరము	,,
క్షీరమంధూరము	295
చవికాది మంధూరము	,,
శతావరీమంధూరము	,,
తారామంధూరము	296
రామమంధూరము	,,
రసమంధూరము	297
త్రిఫలాలోహము	,,
లోహగుటిక	298
ధాత్రి లోహము	,,
లోహామృతము	299
ఖండామలకి	,,
నాగశేఖ ఖండము	300
కలాయచూర్ణాదులు	,,

౨౨. పరిణామశూలాధికారము.

నారాచమార్గము	302
మదిగాదిప్రయోగములు	303
హింగాద్విచూర్ణము	305
శుష్కమూలాద్యఘృతము	306
శిరాద్యఘృతము	,,

౨౩. గులాధికారము.

గులరోగుల భోజనపద్ధతి	306
ఇతరవిధములు	307

విషయము	పుట
వాతగుల్మముల కుపాయములు	308
కఫగుల్మములకు ఘృతాదులు	309
సన్నిపాతగుల్మములకు చిక్రిత	310
హింఘాదిమార్గము	"
హింఘాది ప్రతివాపము	311
కాంకాయనగుటిక	313
హపుషాద్యఘృతము	314
పంచపలకఘృతము	"
త్యూరివణాదిఘృతము	"
ధాత్రీపట్నలఘృతము	316
భారీపట్నలకఘృతము	"
క్షీరపట్నలకఘృతము	"
భల్లాతకఘృతము	317
రసోనాదిఘృతము	"
దంతిహారితగుడములు	"
వృశ్చీరాద్యరిప్తము	318
రక్తగుల్మపాయములు	"

30. హృద్రోగాధికారము.

హృద్రోగాదుల పాయములు	320
ఇతరములగుశీతి ప్రదేహాద్యపాయములు	"
పిష్పల్యాదిమార్గము	321
నాగబలాదిమార్గము	322
మాంసాశనమును నల్లభిఘృతమును	323
శ్వదంత్యైదిఘృతము	"
బలాఘృతమును నర్జనఘృతమును	324

31. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.

అభ్యంగాదుల పాయములు	324
శతావర్యాది క్వాథములు	325
భిన్నభిన్న కృచ్ఛములకు భిన్నభిన్నాదుల పాయములు	326
శిలాజిత్తు లేహ్యము	"

విషయము	పుట
శతావరి ఘృతము	327
త్రికంటకఘృతము	328
సుకుమారఘృతము	328

32. మూత్రాఘాతాధికారము.

మూత్రఘాతో పాయములు	329
త్రికంటకాదిపయన్ను	330
చిత్రకాదిఘృతము	331

33. అశ్మర్యధికారము.

అశ్మర్యోగమునకు సామాన్యో పాయములు	332
పాషాణ భేదాదిఘృతము	333
ఉష్ణకాదిగణము	"
కుశాది ఘృతము	"
వరుణాది ఘృతము	334
వరుణాది కషాయము	"
విలది క్వాథము	335
త్రికంటకాదిమార్గము	336
పాషాణభేదమార్గము	"
కులుత్థమార్గము	"
శరాదిపంచమూలఘృతము	337
వరుణాదిఘృతము	"
వీరతరాదిఘృతము	"
వరుణాద్యత్తైలము	338
శల్యధిగ్రణాద్యైపాయములు	"

34. ప్రమేహాధికారము.

ప్రమేహోపాయములు	339
లోఘాదిక సాయము	340
భిన్నాదిక్వాథములు	341
మూనికనపుక సాయము	341
స్త్రిగ్రోధమార్గము	342

విషయము	పుట
త్రికంఠకతైలము	343
ధాన్యంతరఘృతము	"
తూర్ణ్యపణగుటికలు	344
శిలాజీతుయోగము	"
విడంగాదిజీహ్వము	345
మక్షికాద్యసాయములు	"

౩౫. స్థూల్యాధికారము.

స్థూల్యహారోపాయములు	346
వ్యోషాదిప్రయోగములు	"
అమృతాదిగుగ్ధలు	347
నవకగుగ్ధలు	"
లోహరసాయనము	348
త్రిఫలాద్యతైలము	349
శిరీషాదిప్రతేపము	"

౩౬. ఉదరరోగాధికారము.

ఉదరరోగమునందు సామాన్యములగు	
సపాయములు	350
తక్రయుక్తమద్యాదులు	351
సామద్రాదిమాగ్గములు	352
పిత్తోదరాదులకు పిరచనాదులు	"
పటోలాదిచూర్ణము	354
నారాయణచూర్ణము	"
దంత్యాదికల్మషములు	355
దేశదారుకసాయము	356
పునర్నవాప్తకము	"
చిత్రకఘృతము	358
బిందుఘృతము	358
నారాచఘృతము	"

౩౭. స్త్రీహారోగాధికారము.

స్త్రీహకు సామాన్యోపాయములు	359
ఇతరములగు సుపాయములు	360

విషయము	పుట
మాణాద్యగుటికా	361
గోహితాదిచూర్ణము	"
విష్పలీవగ్రమానములు	362
విష్పలీచిత్రకఘృతము	"
విష్పలీఘృతము	"
ద్విటీయచిత్రకఘృతము	"
గోహితకఘృతము	363
మహారోహితకఘృతము	"

౩౮. శోధాధికారము.

శోధకు సామాన్యోపాయములు	364
పునర్నవాప్తకము	365
శోధయందుగుడియుక్తార్చకరసాదులు	366
పదకల్పాదులు	367
క్షారగుటికా	"
పునర్నవాదిఘృతము	368
శుంఠిఘృతము	"
చిత్రకాద్యఘృతము	369
పంచకోలాద్యఘృతము	369
చిత్రకఘృతము	"
మాణకఘృతము	"
స్థలపద్మకఘృతము	370
శైలేయోదిఘృతము	"
శుష్కనూలాద్యఘృతము	"
పునర్నవాతేహము	"
దశమూలహారీతికి	371
కంఠహారీతికి	"
వాపునకు లేపాదులు	372

౩౯. వృద్ధ్యాధికారము.

వాతవృద్ధికి గుగ్గలు తైలాదులు	373
రాస్నాకసాయము	374
గవ్యఘృతాదిప్రయోగములు	375

విషయము	పుట
బిల్వాది క్యాభిమాన్యులు	375
బృహత్సంధవ తైలము	376

రం. గళగండాధికారము.

గళగండున మువముద్గాది ప్రయోగములు	376
తుంబీతైలాదులు	377
అమృతాద్య ఘృతము	378
కొశాతక్షిణస్యము	379
చుచుందరీ శాభోటక పింబ్యాదితైలము	„
నిర్దుండీతైలము	„
కార్వాసీకాపూపాదులు	380
వోష్టపాద్యతైలము	„
చందనాద్యతైలము	381
గుంజాద్యతైలము	„
గ్రంథుల.దు శోధనక్రియలు	„
వికంకతాదిలేపము	382
గ్రంధిపాచనవిధి	„
నిష్పావాదిలేపములు	383

రం. స్త్రీపదాధికారము.

స్త్రీపదమునకు సామాన్యచికిత్సలు	384
వృద్ధహారకమూలము	385
పిష్పల్యాది మూర్ఖము	386
కృష్ణాద్యమోదకము	387
సౌరేశ్వరఘృతము	„
విడంగది మూర్ఖము	388

రం. విద్రద్యధికారము.

విద్రధికి సామాన్యోపాయములు	388
---------------------------	-----

విషయము	పుట
రక. వ్రణశోధాధికారము.	

వ్రణశోధ ముపాయములు	390
వ్రణశోధకు రక్తమోచనాదులు	391
తీలాప్తకము	392
సింబపత్ర లేపాదులు	393
సప్తదళదుగాదులు	„
జీవీకాకల్పములు	395
కషాయలేపాదులు	396
త్రిఫలాగుగ్ధలము	397
వటికాగుగ్ధలము	„
అమృతగుగ్ధలు	398
జాతికాద్యఘృతము	„
గౌరాద్యఘృతము	„
కరంజాద్యఘృతము	399
ప్రపాండరీకతైలము	„
తిక్తాదిఘృతము	400
విపరీతమల్లతైలము	„
అంగారకతైలము	„
రెండవప్రపాండరీకతైలము	„
దూర్వాఘృతము	401

గుంజిషాఘృతము	„
పాటలీతైలము	„
చందనతైలము	„
మనశ్శిఖాదిలేపములు	402

రర. నాడీవ్రణాధికారము.

నాడీవ్రణమున ముపాయములు	402
కృశాదులగు శిరోవ్యాపొపాయములు	403
సప్తాంగగుగ్ధలు	404
స్వేదకాదితైలము	404
కుంభీకాదితైలము	„
భల్లాతకతైలము	405

విషయము	పుట
నిర్వచితైలము	405
హంసపాదాదితైలము	„
—	
ర౧. భగందరాధికారము.	
భగందరమునకు సామాన్యోపాయములు	405
నవకార్మకగుగ్గలము	406
సప్తవింశతిగుగ్గలు	407
విష్యంతదత్తైలము	„
కరవీరాద్యతైలము	408
నిశాద్యతైలము	408

ర౨. ఉపదంశాధికారము.	
ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తంత్రము	409
ఉపదంశమునందు సామాన్యోపాయములు	„
భూనింబాద్యఘృతము	410
కరంజాదిఘృతము	„
అగారధూమతైలము	411

ర౩. శూకదోషాధికారము.	
శూకదోషములకు సామాన్యోపాయములు	411

ర౪. భగ్నాధికారము.	
భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు	412
లాక్షాగుగ్గలు	413
అంబాగుగ్గలు	414
గంధతైలము	„

ర౫. కుష్మాధికారము.	
కుష్మకు పంచసాయములు	416
విరేచనాదులు	„

విషయము	పుట
మనశ్శిలాదీతర ప్రదేహములు	417
ధాత్ర్యాది లేపములు	418
ప్రపున్నాడాది ఉద్వర్తనము	419
కషాదిలేపములు	420
ఏడగజాది లేపనములు	„
గోమూత్రపానాదులు	421
హరిద్రా లేపము	422
నవకషాయము	423
శిన్నస్వరసాది శేషనము	„
నయస్యాది లేపములు	424
ధాత్రీ క్వాథములు	425
కుషమర చూర్ణములు	„
ఏకీకంశతి గుగ్గలము	426
తిలవట్టుల ఘృతము	427
పంచతిక్తక ఘృతము	428
తిక్తక ఘృతము	„
మహాతిక్తక ఘృతము	„
మహా ఖాదిర ఘృతము	429
పంచతిక్తక గుగ్గలము	430
వజ్రక ఘృతము	„
తైలతైలము	431
తృణకతైలము	„
మహాతృణక తైలము	„
వజ్రకతైలము	432
మరిచాద్యతైలము	„
బృహన్నరీచాద్యతైలము	433
విషతైలము	„
కరవీర తైలము	434
తెల్ల గన్నేరు	„
సిందూరాదితైలము	„
మహాసిందూరాదితైలము	„
ఆదిత్యకతైలము	435
దూర్వాద్యతైలము	„
అర్కతైలము	„

విషయము	పుట
గండిరాది తైలము	„
పుష్పీసార తైలము	„
సోమరాజి తైలము	436
శేచనాదితైలము	„

౫౧. ఉద్దర్శకోరశీత పిత్తాధికారము.

ఉద్దర్శకాదులకు అభ్యంగాదులు	436
నింబపత్ర సేవనాదులు	437

౫౨. అమృతపిత్తాధికారము.

అమృత తైలమునకు సామాన్యోపాయములు	438
వాసాదశాంగము	439

వాసాదిగుగ్గులము	„
పటోలాదిక సాయము	440
పంచనింబాదిచూర్ణము	441
లోహకీటాది ధాతుశోధనములు	„
క్షుధావత్తిగుటిక	442
జీరకఘృతము	443
పటోలశుంఠీఘృతము	„
పిప్పలిఘృతము	444
ద్రాక్షాద్యఘృతము	„
శతావరిఘృతము	„

౫౩. విసర్పవిస్ఫోటాధికారము.

విసర్పవిస్ఫోటములకు ఉపాయములు	445
వాతమునందు కోష్ఠ మున్నగు చికిత్సలు	„
ఖదిర లేపాదులు	446
నవక సాయ గుగ్గులు	447
అమృతాదికాష్టాధము	„
పటోలాదిక సాయములు	448
వృషాద్యఘృతము	449
పంచతిక్తక ఘృతము	„

విషయము	పుట
మహాపద్మక ఘృతము	„
స్నాయువులకు వానిలిరసము	450

౫౪. మసూర్యధికారము.

మసూరికకు సామాన్యోపాయములు	450
ఉప్రీమాలాంబుపానాదులు	451
వాతజనులందు గుఱాచార్యులు	452
నింబాదులు	453
పటోలాదిజలము	„
ఖదిరాష్టకము	454
అమృతాదికాష్టాధములు	„
ధన్వమాంసరసాదులు	455
హరిద్రాది ప్రళేహములు	456

౫౫. క్షుద్రరోగాధికారము.

శత్రుములు మున్నగువాని ప్రయోగములు	458
ప్రసారజాదులు	459
స్తన్యశోధనాదులు	460
చాంగేరి ఘృతము	„
మాషికాద్యైలము	461
పరికర్షక చికిత్స	„
తారణ్యాపిడికా రోగచికిత్స	462
ముఖకాంతిక్త హరి కొన్ని యుపాయములు	463
హరిద్రాద్వయ తైలము	„
కనకతైలము	464
మంజీస్తాదితైలము	„
కుంకుమాదితైలము	„
మరియొక విధమగు కుంకుమాదితైలము	465
వర్జిక ఘృతము	466
హరిద్రాద్వయ తైలము	467
త్రిఫలాద్యైలము	„
భృంగరాజ తైలము	468

విషయము	పుట
మాలత్యాది తైలము	„
స్మృహ్యది తైలము	469
ఆదిత్యపాక గుఱూచీతైలము	470
చందనాది తైలము	„
మధుకాది తైలము.	„
శంఖచూరము మున్నగు లేపనములు	472
వహనీలతైలము	„
భృంగరాజఘృతాదులు	473

— — —

౫౫ ముఖరోగాధికారము.

ఓష్ధిరోగమునకు సామాన్యములగు సుపాయములు	474
దంతరోగమున కుపాయములు	475
పండ్లుపట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు	476
పండ్ల నూడబెఱుట	478
దంతపాలికారోగములచికిత్స	479
విదార్యాదితైలము	„
జిహ్వరోగచికిత్స, నొటిపూతలు	480
కంఠరోగచికిత్స	482
కాలకచూరము	483
సీతకచూరము	484
క్షౌరగటిక	„
ముఖరోగమునకు నితరములగు చికిత్సలు	485
పటోలాదికషాయము	486
మహాసహచరతైలము	487
చండ్రతైలము	„
లాక్షాదితైలము	488
వసుభాదితైలము	„
సహకారగుటికలు	489
స్వల్పఖిధిరపటిక	„
బృహత్తదిరగుటిక	490

— — —

విషయము	పుట
౫౬. కర్ణరోగాధికారము.	
కర్ణరోగమునందు చేయదగు సుపాయములు	491
దీపికాతైలము	492
క్షౌరతైలము	493
అపామార్గక్షారతైలము	„
సర్పకాదితైలము	494
దశమూలీతైలము	„
బిల్వతైలము	„
జంబూప్రతైల	495
నాస్తికోధనతైలము	„

స్నేహము స్వేదము మున్నగు సుపాయములు	„
కుస్తాదితైలము	497
విప్రధి మున్నగువాని కితరములగు సుపాయములు	„

— — —

౫౭. నాసారోగాధికారము.

నాసారోగోపాయములు	498
వ్యోషాదిచూరము	499
పారాదులగు వివిధతైలములు	„
వాణికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు	500
గన్నేరుతైలము	502
శిఖరితైలము	„
చిత్రకతైలము	„
చిత్రకరసాయనము	„

— — —

౫౮. నేత్రరోగాధికారము.

నేత్రరోగములకు సామాన్యములగు సుపాయములు	503
నేత్రాభివ్యంధనమునకు నేకాదులు	504
నింబపత్రకల్మాదులు	506

విషయము	పుట
వాతాధిక్యమునందు భిన్న పాయములు	508
బిల్వంజనము	509
వడంగగుగ్గిలము	510
వాసకాద్వైపథము	511
బృహద్యాసాదిక్వాభము	512
పథ్యాదిక్వాభములు	513
సంధవాదిప్రయోగములు	514
నేత్రవణములకు వడంగగుగ్గిలము	515
నేచినాదులు, దంతవర్తి	516
వటోలాద్యస్తుతము	517
కృష్ణాద్యస్తైలము శశకాద్యస్తుతము	518
త్రిఫలాదిసేవనము	519
సుఖాతీతవర్తి, చంద్రోదయవర్తి	520
కుమారికావర్తి, త్రిఫలాదివర్తి	521
చంద్రప్రభావర్తి, నాగార్జునీయాంజనము	522
పిప్పల్యాద్యంజనము	523
నీలకమలాద్యంజనము	524
కజ్జలాంజనము	525
చించాదిచూర్ణము	526
శృంగిబేరసన్యాదులు	527
దూర్వాదినాదులచేతముఖలేపములు	528
వర్ణంజనము	529
గుటికాంజనము	530
త్రిఫలాస్తుతము మహాత్రిఫలాస్తుతం	531
రెండవత్రైఫలస్తుతము	532
భృంగరాజస్తైలం నృపవల్లభస్తైలము	533
అభిజితైలము	534
శుక్తజిగ్గములకు ఛేదనాదులు	535
సంధిజములకు కుపనాహములు	536
ప్రతిసారణాదులు	537
చూర్ణాంజనము	538
తుత్తకాంజనము	539
రవజములకు ఘృతాదిచోర్ణితనం	540

విషయము	పుట
౫౯. శిరోరోగాధికారము.	
వాతశిరోరోగచికిత్స	541
పైత్తికశిరోరోగచికిత్స	542
కఫశిరోరోగచికిత్స	543
శతాహ్వస్తైలము	544
జీవకాద్యస్తైలము	545
బృహజ్జీవకస్తైలము	546
పద్మిందుస్తైలము	547
అపామార్గస్తైలము	548
దశమూలక్వాథాదులు	549
యష్టాద్యిస్తుతము	550
మయూరస్తుతము	551
ప్రపాండరికస్తైలము	552
బృహన్మయూరస్తైలము	553

౬౦. అస్మగ్ధరరోగాధికారము.

అస్మగ్ధరముచకుపాయములు	542
స్త్రీప్రదరమునకు దశమూలాదులు	543
పుష్కరగమూర్ణము	544
మూర్ధాదిస్తుతము	545
బృహచ్ఛతావర్తిస్తుతము	546

౬౧. యోనిరోగాధికారము.

యోనిరోగములకు కుపాయములు	547
గోరోచనాచూర్ణము	548
శతపుష్పస్తైలాదిచూర్ణములు	549
పంచపల్లవస్తుతము	550
గర్భోత్పత్తికు కుపాయములు	551
పుత్రజననోపాయములు	552
ఫలస్తుతము	553
రెండవఫలస్తుతము	554
సోమస్తుతము	555
నీలొత్పలాదిస్తుతము	556

విషయము	పుట
బృహచ్చతావరీఘ్నతము	552
ఆరగ్వధాదితైలము	553
క్షారతైలము	553

౬.౨. శ్రీరంగో గాధికారము.

గర్భహితములగు నుపాయములు	554
గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము	555
నాభిలేపములు మున్నగునవి	55
సుఖప్రసవమునకు మంత్రతోదకములు	556
గర్భయంత్రాదులు	556
గర్భిణికి విశల్కకరణమంత్రము	557
మదిరాసేవనాదులు	557
శ్రీబేరాదికషాయములు	558
వజ్రకాంజికము	55
పంచజీరకగుడము	559
దుగ్ధవర్ధనోపాయములు	560
సనతోధలకు చికిత్స	560
శ్రీపతితైలము	560
కాశీసనీధతైలాదులు	561

౬.౩. బాలరంగో గాధికారము.

బాలురకు దుగ్ధాదులు	562
మయూరశిఖాధారణాదులు	563
తైలాశ్శంకాదులు	564
హరిద్రాదులు	564
బాలచతుర్భుద్రిక	564
ధాతుక్వాదులు	565
శృంగాగ్నిదిలేహము	566
బిల్వక్వాధాదులు	567
మోచరసాదియవాగువు	567
పప్పలేహాదులు	567
పండ్లువచ్చునప్పటిరోగము	568
తృషాకాంత్యుపాయములు	568

విషయము	పుట
ఆశ్వగంధిఘృతము	569
బాలచాంగేరిఘృతము	570
కుమారకల్యాణఘృతము	571
ఆప్తమంగళఘృతము	571
లాక్షాదితైలము	571
గ్రహపీడారాక్షాదులు	572
బలిమంత్రములు సువిధములు	572
ప్రథమవర్తమాసదినములలోని గ్రహపీడలు	572
కెండవయేడు	573
మూడవయేడు	574
నాల్గవయేడు	575
అయిదవయేడు	576
ఆరవయేడు	577
ఏడవయేడు	578
ఎనిమిదవయేడు	579
తొమ్మిదవయేడు	579
పదియవయేడు	579
పదునొకండవయేడు	579
పన్నెండవయేడు	579

౬.౪. విషాధికారము.

అరిష్టాబంధనమనే మంత్రమును విషహారములగు చికిత్సలును	580
త్రిపుతాదిచూరము	581
పుష్పికాదివిషములు	582
సోమవల్కలాదిక్వాధములు	583

౬.౫. రసాయనకాండము.

రసాయనప్రకాశము	584
త్రిఫలా రసాయనము	585
మండుకపక్షాగ్నిరసాయనము	586
వృద్ధదారకము	586
ఉసిరితిప్పతిగ్రహారము	586

విషయము	పుట
బ్రాహ్మణీ ఘృతము	587
ఉషణిపానము	588
లోహరసాయనపురీతులు	589
లోహశుద్ధిక్రమములు	590
కాంతాదిలోహమారణవిధులు	591
సాలిపాకవిధి	592
పుటపాకవిధి	593
లోహపాకామృతసారములు	594
రెండవపాకవిధి	595
అభ్రకవిధి	596
అభ్రక పునమంత్రకమగువిధి	597
అభ్రకమును నేవించురీతులు	598
అభ్రక నేవనమునకు పథ్యములు	599
అభ్రక నేవనమునందు హాసవృద్ధిరీతులు	600
లోహ నేవనమునకు నుపానాదులు	601
తామ్రయోగము	602
తామ్రభస్మపుటపాకనవిధి	603
తామ్ర నేవనము	604
శిలాజితుగ్ధసాదులు	605
శిలాజితభస్మము నేవించుటవలని	606
లము	607
శిలాజితూర్ణ్యవములగు శిలాగుటికలు	608
శివాగుటిక కా నేవనవిధి	609
అమృతభల్లాతకీ	610

౬౬. వృష్యాధికారము.

వాణీకరణోపాయము	607
ఘృతభృష్టమాషాద్యోషధములు	608
నారసింహచూర్ణము	609
గోధూమధ్యచూర్ణము	610
శతావరీఘృతము	611
గుడకూషాండకము	612
అశ్వగంధాతైలము	613
భేతరములగు వాణీకరణోపాయములు	614

విషయము	పుట
౬౭. స్నేహాధికారము.	
స్నేహవిచారము	615
స్నేహపానమునకు యోగ్యకాలములు	616
స్నేహప్రమాణాదులు	617
కోష్ఠభేదమువలన నేవనపరమాణులు	618

౬౮. స్వేదాధికారము.

స్వేదాధికారులును తదపాయములును	617
అతిస్వేదనమున కుపశమనపురీతులు	618

౬౯. వమనాధికారము.

వమనవిధులు	619
పంచకషాయములు	620
వాంతిపరీక్ష	621
వమనాదులకు నూనము	622

౭౦. విరేచనాధికారము.

విరేచన విధులు	622
అభయాది మోదకము	623
విరేచనమైనవాని లక్షణము	624
పిత్తాదులకు భిన్నములగు విరేచనములు	625

౭౧. అనువాసనాధికారము.

అనువాసనార్హులు	626
వస్తియంత్రనిర్మాణపురీతులు	627
వస్తివిధి	628
అశుద్ధియందు నిరూహములు	629
వస్త్రియందు లేపపరిణామములు	630

౭౨. నిరూహాధికారము.

నిరూహవిధియును సమయమును	630
నిరూహము చేయురీతులు	631
నిరూహము లేనివానికి పాపాయములు	632

విషయము	పుట
అర్థమాతృకనిరూపము	632
క్షారవస్తువులు	633
వైతరణవస్తువులు	„

23. నస్యాధికారము.

నస్యవిధి ప్రకారము	634
నస్యప్రమాణాలు	635
శిరోవిశేషములు	„
నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము	636

24. ధూమాధికారము.

ధూమాంశులు, తదుపాయములు	637
-----------------------	-----

25. కవలగండూషాధికారము.

కవలగండూషాధికారములు	638
--------------------	-----

26. ఆశోచ్యతనాంజన

తర్పణపుటపాకాధికారము.

నేత్రకోగములకు ఆశోచ్యతనాదులు	639
నేత్రములమునకు అంజనములు	„

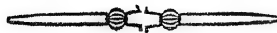
విషయము	పుట
నేత్రములకు తర్పణము	641
నేత్రములకు పుటపాకము	„

22. సిరావ్యాధ్యధికారము.

సిరావ్యాధనమునకు అధికారాలు	642
రక్తాతిస్రావములకు శమనోపాయములు	643
సిరావేధనస్థానములు	644

27. సుస్థాధికారము.

దినచారవిధులు	645
అభ్యంగములు	646
గమనాద్యుపకరణములు	„
బుతు దర్శనము	647
వసంతవిహారాలు	648
శరత్కాలపదార్థములు	649
గ్రంథకర్తగూర్చిన ప్రశంస	650

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

చక్రదత్త

ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము.

౧. జ్వరాధికారము.

— మంగళాచరణము. —

శ్లో. గుణత్రయవిభేదేన మూర్ధ్నిత్రయ ముపేయుషే,
త్రయీభువే త్రినేత్రాయ త్రిలోకీపతయే నమః.

1

తాత్పర్యము. సత్వగుణము రిజోగుణము తమోగుణ మను మూడుభేదములచేత మూడుశరీరములను ధరించినవాడును, ఋగ్యజుస్సామములను వేదముల కుత్సత్తిసాన మైనవాడును, ముగ్ధోకములకు నధిపతియై నగు నాముక్తాంబికి నమస్కారమును చేయు చున్నాను.

— గ్రంథసంకలనవిధానము. —

శ్లో. నానాయుర్వేదవిఖ్యాత సద్యోగై శ్చక్రపాణినా,
క్రియతే సంగ్రహేనా గూఢవాక్యబోధకవాక్యవాన్.

2

అనేకములయిన ఆయుర్వేదవైద్య గ్రంథములయందు శ్రద్ధములైనవియు, ఉత్తమోత్తమములు నగుయోగములతో, చక్రపాణియను పేరుగల నాచేత రహస్య వాక్యములను నులుపుగా బోధించుమాటలతో వైద్యసంగ్రహము చేయఁబడుచున్నది.

— వైద్యసికృత్యము—జ్వరవర్జ్యములు. —

శ్లో. రోగ మాశా పరిక్షేత తతోనంతర మాపధమ్,
తతః కర్త భిషక్ పశ్చాజ్ఞానపూర్వం సమాచరేత్.

3

నవజ్వరే దివాస్వప్న స్నానాభ్యంగాన్న మైథునమ్,
క్రోధప్రవాతవ్యాయామ కషాయాం శ్చ వివర్జయేత్. 4

మొట్టమొదటను వైద్యుడగువాడు రోగమును నిక్కంగా పరీక్ష చేయవలయును. అప్పుడు నారోగమునకు తగినయాషధము నీయవలయును. క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చినవాడు పగలునిద్దరపోవుట, స్నానముఁజేయుట, తలనంటికొనుట, భుజించుట, స్త్రీసంగమమును చేయుట, కోపమునొందుట, వాతము, నెక్కువజేయుపనులను చేయుట, శరీరపరిశ్రమలను చేయుట, కషాయములనుత్రాగుట మున్నగుపనుల వదలిపెట్టవలయును. ఇచ్చట రోగమును పరీక్ష చేయుట యశమాటను అర్థమేమనఁగా—ఏవ్యాధియో ఎట్టులు వచ్చినదో మున్నగునిచరములను రోగిని అడిగియును, ఏయేనాడి ఏయే విధముగా నున్నదో స్వర్ణముచేతఁ గనుగొనియును, మలముత్రాదుల చూచియును, రోగముయొక్క స్వభావమును గుర్తింపవలయు నని యెఱుంగువది. —ఇందుకు ప్రమాణము. 'దర్శనస్పర్శన ప్రత్యక్షైః పరీక్షైతాభ రోగిణాం' అనుమున్నగు వాక్యములు గలవు.

—౭౭ లంఘనవిధానము—లంఘనాశశ్శకత. —౭౭

శ్లో. జ్వరే లంఘనమేవాచం ఉపదిష్ట మృతే జ్వరాత్, త్రయానిభయక్రోధ కామశోకశ్రమోద్భవాత్. 5. ఆమాశయస్థో హత్వాగ్నిం సామో మాగ్నాః పిథాపయః, విదధాతి జ్వరం దోషస్తస్మాల్లంఘన మాదరేత్. 6. అనవస్థితదోషాగ్నేః లంఘనం దోషపాచనం, జ్వరఘ్నం దీపనం కాంత్రూరుచిలాఘవకారకం. 7. బలాధిష్ఠాన మారోగ్యం యదర్థోయం క్రియాక్రమః.

జ్వరవిషయమునందు మొట్టమొదట లంఘనముచేయుటయే మంచిపని యని చెప్పఁబడినది, కాని త్రయచేత వచ్చెడిజ్వరమునకును, వాతముచేతవచ్చెడి జ్వరమునకును, భయము, కోపము, కామము, దుఃఖము, ఒడలు తెలియక పనిచేయుట మున్నగువాని కారణములవచ్చిన జ్వరములకును లంఘనమును చేయరాదు.

ఆమముతో కూడినదోషము, ఆమాశయమునందుండి జతరాగ్నిని చల్లాల్పి, శరీరమునందలి మార్గముల నన్నింటిని అడ్డగించికొని జ్వరమును కలిగించుచున్నది. కావున రోగి లంఘనమును అవశ్యము చేయవలయును.

అనవస్థితదోషుడగువానికిని, జతరాగ్ని దీపనముగా నున్నవానికిని లంఘనము చేయించుటచేత దోషమును పక్వము చేయును. లంఘనము జతరాగ్నిని దీపింపఁజే

యును. అన్నమును తినవలయు ననుకోరిక గలిగించును. దుచి కలిగించును. శరీరమునందలి భారమును తగ్గించి చులకదండమును కలిగించును.

జ్వరముగలవారికి లంఘనము చాలమంచిది కదా యని యెక్కువగా లంఘనములను చేయింపరాదు. ప్రాణములకు ముప్పులేని లంఘనమునే రోగికి పెట్టించుచుండవలయును. ఏలయనగా—లంఘనముంచుట, ఆరోగ్యముకొఱకేగదా! ఆయారోగ్యము బలమునుబట్టి యుండును. ఈచికిత్సలన్నియు నెంచుకొఱకొ అట్టి యారోగ్యమునకు భంగమురానీయక రోగిని లంఘనముల జేయింపవలయును.

— లంఘనార్హత, తత్ప్రకాశపక్షలక్షణం; లంఘనాధ్యయముగల్గినవానిలక్షణము. —

శ్లో. తత్తు మారుతక్షుత్ప్రస్థా ముఖశోషభ్రమాన్వితే. 8. కార్యం నచలే వృద్ధేవా నగర్భిణ్యాం నదుర్బలే, వాతమూత్రపురీషాణాం విసర్గే గాత్రలాఘవే. 9. హృదయోద్ధారకంఠాస్యశుద్ధౌ తంద్రాక్షమే గతే, స్వేదే జాతేరుచౌచాపి క్షుత్ప్రిపాసాసహౌదయే. 10. కృతం లంఘన మాదేశ్యం నిర్వ్యధే చాంతరాత్తని, పర్వభేదోఽగమద్దశ్చ కాస శ్శోషో ముఖస్యచ. 11. క్షుత్ప్రాణాశోఽరుచి స్తప్రస్థా దార్పణ్యం శ్రోత్ర నేత్రయోః, మనసస్సంభ్రమోఽభీక్ష మూర్ఛ్యవాత స్తమోహృది. 12. దేహగ్నిబలహనిశ్చ లంఘనేఽతికృతే భవేత్.

కొదిపాటివాతచలనము గలవానికి, ఆకలిగొన్నవానికి, దప్పిగొన్నవానికి, ముఖ శోషగలవానికి, భ్రమగలవానికిని లంఘనము చేయింపఁగూడదు. ఇట్లులే పిల్లలవిషయమునను, ముదుసలివారియెడలను, గర్భిణీస్త్రీలపట్టులను దుర్బలులవిషయములలోను లంఘనమును చేయింపరాదు.

అపానవాయువును, మూత్రమును, పురీషమును, చక్కగా వెడలునంతవఱకును, శరీరము లేలికయుగునంతవఱకును, హృదయం నందలి పనరువెడలి శుద్ధమగునంతవఱకును గొంతుక, ముఖము పరిశుద్ధములై, ఆలస్యము, గ్లాని లేక, చెవ్వుటపట్టి రుచికలుగునంతవఱకును, ఆకలిదప్పలు కలుగునంతవఱకును, అంతరాత్తలో— ఏవిధమైన కష్టము లేకయుండునంతవఱకును లంఘనము చేయుట మంచిది.

లంఘనము శక్తిమించి చేసినయెడల క్షీణ్యులగుట, (అనగా క్షీణ్యపోటులు మొ.) శరీరము నలిగినట్లుండుట, దగ్గు, ముఖమువాడివావుట, ఆకలితగ్గిపోవుట, అరుచి, దప్పి, చెవులు సరిగా విఁబడకయుండుట, కండ్లు మూసికొనిపోవుట, మనస్సు దివ్వు

తిఱుగుట, ఎగుతోప్ప కలుగుట, భ్రమము, చీకట్లుక్రమ్ముట, జఠరాగ్ని నశించుట, బలములేక యుండుట మున్నగు నవగుణములు కలుగును.

వమనమున కర్హతగలవారు; వమనముచేయించునప్పుడు గమనింపవలసిన కొన్ని ముఖ్యవిషయములు.

శ్లో. సద్యోభుక్తస్య వా జాతే జ్వరే సుతర్పణోత్థితే. 13 వమనం వమనార్హస్య శస్తమిత్యాహ వాగ్భటః, కఫప్రధానానుష్టిప్టా దోషానామాశయస్థితాన్. 14. బుద్ధ్యా జ్వరకరాకాలే వమ్యనాం వమనైర్హరేత్, అనుపస్థితదోషాణాం వమనం తరుణజ్వరే. 15. హృద్రోగం శ్వాసమానాహం మోహం చ కరుతే భృశమ్, తృప్యతే సలిలం చోష్ణం దద్యాద్వాతకఫజ్వరే. 16. ¹సద్యోత్థే పైత్తికేచాథ శీతలం తిక్తకైశ్చుతమ్, దీపనం పాచనంచైవ జ్వరఘ్నముభయం చ తత్. 17. ప్రోతసాం శోధనం బల్యం రుచిస్వేదప్రదం శివమ్.

అప్పుడే భోజముచేసినవానికి, భోజనాధిక్యమువలనను, అతితృప్తివలనను జ్వరమువచ్చినయెడల నట్టివానికిని, వాంతిచేయు నర్హుడైనచో వాంతిచేయించుట నుంచి దని వాగ్భటుఁడు చెప్పెను. కఫమే ప్రధానముగాచేసికొని పచ్చునవియును, పెరిగినవియును, ఆహారమునందున్నవియును జ్వరములకు గలుగఁజేయునవియు నగు దోషములను యోగ్యకాలమునందు చక్కగా తెలిసికొని, అవశ్యము వమనము చేయింపఁగినచో వమనముల చేయించుటచేతనే పోగొట్టవలయును. దోషములకు, లేక దోషములని నిశ్చయించినవానికి, తరుణజ్వరమునందు వమనముచేయించినయెడల, కడుపు నొప్పి, శ్వాసము, కడుపుబ్బట, మోహము మున్నగువానిని కలిగించును. చాతకఫజ్వరము వచ్చినప్పుడును, దప్పి యధికముగా గలుగువానికిని వేడినీటిని ఈయవలయును. అప్పుడుపుట్టిన పిత్తజ్వరమునకు, చేదుపదార్థములచేత కాఁగినవియును, చల్లార్చినవియు నగుకషాయోదకముల సీయవలయును. ఈరెండువిధములయిన కషాయములు ఆ లిని పుట్టించును. ఆహారమును పక్వముచేయును. బలమును కలిగించును. రుచిని పుట్టించును. చెమ్మటను కలిగించును. మేలు నిచ్చును.

1 'సద్యోత్థే పైత్తికేవాపి' అని పాశాంతరము గలదు.

[దాహజ్వరములకు షడంగపానీయాదులు, మంగగ్ని గలవానికి పానీయకల్పములు, యవాగూపానీయము, క్షుధితజ్వరమునకు విప్పల్యాది లాజవేయములు, శిరో రోగికి గోక్షురవేయము, కోష్ఠబంధమునకు ద్రాక్షాదిశృతము, పంచ మూలయవాగు, మృదుమధ్యాద్యచసారముగా యవాగూకల్ప నము, మంధవేయాదికల్పము, యవాగుకల్పము.]

శ్లో. ముస్తాపర్పటకోశీర చందనోదీచ్యనాగరైః. 18. శృతం శీ తం జలం దద్యాత్ పిపాసాద్విరశాంతయే, ¹ముఖ్యభేషజసంబంధో నిషి ధ్ధస్తరుణే జ్వరే. 19. తోయపేయాదిసంస్కారే నిర్దోషం తేన భేషజం, యదస్య శృతశీతాను షడంగాది ప్రయుజ్యతే. 20. కర్షమాత్రం తతో ²దత్వా సాధయే త్రాస్థి కేఽంభసి. అర్థశృతం ప్రయోక్తవ్యం పానే పే యాదిసంవిధౌ. 21. వమితుం లంఘిశం కాలే యవాగూభిరుపాచరేత్, యథా స్వోపధసిద్ధాభిః ముడపూర్వాభిరాదితః. 22. లాజవేయాం సుఖజరాం విప్పలీనాగరై శ్శృతాం, పిబే జ్వరీ జ్వరహరాక్ష ఝద్వా నల్పాగ్ని రాదితః. 23. పేయా వారక్తశాలీనాం పార్శ్వవస్తిశిరోరుజ్, శ్వదుష్ట్రాకంటకాఙ్భ్యాం సిద్ధాం జ్వరహరాం పిబేత్. 24. కోష్ఠే విబ ధ్దే సరుజి పిబే త్పేయా శృతాం జ్వరీ, మృద్వికాషిష్పలీమూల చవ్య చిత్రకనాగరైః. 25. పంచమూల్యా లఘీయస్యా గుర్వాస్య తాభ్యాం స ధాన్యయా, కణయా యూషపేయాది సాధనం స్యా ద్యధాశ్రమం. 26. వాతపిత్తే. వాతకఫే త్రిదోషే. శ్లేష్మపిత్తజే, యవాగూ స్యా త్రిదోషఘ్నీ వ్యాఘ్నీ చుస్పర్శగోక్షురైః. 27. కర్షార్థం వా కణాశుంఠ్యైః కల్క ద్రవ్యస్య వాపలం, వినీయ పాచయే ద్యుక్త్యా వారిప్రథిన చాపరాం. 28. షడంగపరిభాషైవ ప్రాయః పేయాదిసంమతా, యవాగూముచితా ద్యుక్తా చ్చతుర్భాగకృతాం వదేత్. 29.

(షడంగపానీయము) తుంగముపైఱ, పర్పటకము, పట్టివేళ్లు, ఎఱ్ఱచందనము, కురువేరు, కొంఠి వీనితోటిక సాయమును చేసి దాహజ్వరము పోవుట క్రియవల యును. తరుణజ్వరము వచ్చినయెడల ముఖ్యముగా సౌమధము నీయరాదు. తోయ

1 ఈశ్లోకము తెలుగువారతప్రతులలో కానరాదు. 2 'ద్రవ్యం' అని కొందఱి ఘోషము.

పేయాది సంస్కారమును చేసినపిమ్మట నౌషధము నిర్దుష్ట మగును. ఒక ప్రస్థమును కాచి చిట్టార్పణమున యుదకమును తీసికొని దానియందు ఒకకన్న మెత్తు షడంగపానీయమును కలిపి, సగముమిగులునట్లుగా గాచి, పేయాదివిధమున నుపయోగింపవలయును. వాంతి చేసికొనినవానికిని, లంఘనము చేసినవానికిని తగినసమయమున గంజి నీయవలయును. మొదలను మండములను తగినయౌషధాలచేసిన లాజపేయను అనగా, సక్తుగంజేయును, మండము, సిద్ధముండము, లాజముండము అను మున్నగుభేదములచేత పెక్కువిధములై శ్లేష్మ, శ్లేష్మపిత్తజ్వరములను పోకార్చి రక్తవృద్ధిని గలిగించునని సంప్రదాయజ్ఞులందురు. పిప్పళ్లు, శొంఠి వేసి కాచిన యుదకము నిచ్చిన సుఖమగును. జ్వరముహరించును. జ్వరముగలవాడు అగ్నిమాంద్యముకలవాడై యుండినచో మొదటినుండియును జ్వరహర మగు నీపానీయమును త్రాగవలయును. పార్శ్వపురోష్ఠి, తలనొప్పి కలవారలు, ఎఱ్ఱబియ్యమును పేయము చేయించికొని త్రాగవలయును.

పల్లేరు, వాకుడు వీరిచేత సిద్ధము చేయబడినపేయను, చక్కగా కాచినదానిని త్రాగిన జ్వరము హరించును. ద్రాక్ష, పిప్పలిమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి వీనిచే సిద్ధము చేయబడిన పేయను క్షీర్ణపట్టుకొనినప్పుడును, నొప్పికలిగినప్పుడును, ఎఱ్ఱకుడు త్రాగుచుండవలయును. లఘుపంచమూలములు, బృహత్పంచమూలములు, ధనియాలు, పిప్పళ్లు, రశమూలములు వీటితో క్రమముగా పేయను యూషమును చేసి ఈయవలయును. వాతపిత్తజ్వరములు, వాతకఫములచేతను, త్రిదోషములచేతను పిత్తముచేతను కలిగినజ్వరములకు వాకుడు తీటక సింధ, పల్లేరు వీనితోచేయబడిన గంజిని ఇయ్యవలయును. వాతపిత్తము, వాతకఫము, త్రిదోషములు, కఫపిత్తము వీట్లవిషయమునందు, వాకుడు, ఆంతరదామర, పల్లేరు వీటితోచేయబడిన గంజి నీయవలయును. (దీనినే హిందీలో గుడయాణీ అందురు.) ఇది త్రిదోషములను హరించును. పిప్పళ్లు, శొంఠి, అర్ధకర్ణముగాని, ఒకపలముగాని కల్పద్రవ్యము వీటిని 16 పలములనీళ్లలో యుక్తిగా పక్వముచేసిన నింకొకవిధమగు గంజి సిద్ధము అగును. సాధారణముగా పేయాదులయందు కలింగపరిభాషయే యంగీకరింపబడినయది. సామాన్యముగా భుజింపదగిన యాహారములో, అనగా ధాన్యమునకు వార్షింతలు నీరుచేర్చి తీసినగంజిని స్వీకరింపవలయును, దీనినే యవాగు వనియును పేయ మనియును చెప్పెదరు.

యవాగువునుచేసెడిరీతియును, దానిని నేవింపవలసినకాలము. ౨౨

శ్లో. సిక్ధకై రహితో మండః పేయా సిక్ధసమన్వితా, యవా గూర్భహుసిక్ధా స్యా ద్విలేపీ విరళద్రవా. 30. అన్నం పంచగుణే సాధ్యం విలేపీ తు చతుర్ధణే, మండ శ్చతుర్దశగుణే యవాగూర్భహుణే

భసి. 31. పాంశుధానే యధావృష్టిః క్లేదయ త్యతికర్షమమ్, తథా శ్లేష్మణి సంస్పృద్ధే యవాగూశ్లేష్మవర్ధిసి. 32. ¹గదాత్యయే మద్యనిత్యే గ్రీష్మే పిత్తకఫాధికే, ఊర్ధ్వగే రక్తపితౌ చ యవాగూరహతా జ్వరే. 33. తత్ర తర్వామేవాగ్రే ప్రదేయ లాజసక్తుభిః.

ఇట్లు సిద్ధము చేయఁబడిన యవాగువునందు గల భేదములను ఇట్లుపై నిరూపించును. సిక్తకములు మిగులనట్టులుకాచిన గంజి మండమును, సిక్తకములు గలది పేయము నగును. చాల సిక్తములుగలది కావుడుగంజి. అనఁగా యవాగువు అగును. ఇయ్యది పలచనగానగును. అయిదు రెట్లనీటిలో అనఁగా ఎసరుతో వండిన అన్న మనఁబడును. నాలుగురెట్లు నీటిలో విలేపియగును. పదునాలుగురెట్లు యుదకములో చేసిన మండ మగును. ఆరురెట్లనీటితో యవాగు వగును. దుమ్ముగలచోట వర్ష ముకురిసిన నెట్లు అంబలి అనగా బురద యగునో, అట్లులే శ్లేష్మము పెఱిగినచోట యవాగువుకూడ వాడినచో నయ్యది శ్లేష్మమును వృద్ధి నొందించుచుండే యగును. మదాత్యయరోగమునందును, నిత్యమును మద్యమును త్రాగుటయందును, గ్రీష్మముతువు అనగా శ్యేష్టాషాఢమాసములలోను పిత్త, కఫాధికతవలన నగుజ్వరములయందును, ఊర్ధ్వగతమగు రక్తపిత్తమునందును, యవాగువు మేలు నీయుదు. అనగా ఆపథ్యకారి యభిభావము. ఆపమయములలో లాజ పేనుచేత దప్పి నావుట మంచిది.

❧ { పిత్తజ్వరములలో చేయఁదగిన పాచనవిధానము, అభిఘాతాదుల యందలి పథ్యవిధానము, ముద్గయూష ఆమలకయూషాదులు. } ❧

శ్లో. జ్వరాపహైః ఫలరసైః యుక్తం సమధుశర్కరం. 34. ద్రవేణాలోడితాస్తే స్యుః తర్పణం బ్రాజసక్తవః, శ్రమోపవాసానిలజే హితో నిత్యంరసోదనః. 35. ముద్గయూషోదనశ్చాపి దేయః కఫసముద్భవే, సపవ సితయా యుక్తః శీతపిత్తజ్వరే హితః. 36. రక్తశాల్యాదయశ్శస్తాః పురాణాష్టశ్చైకై స్సహ, యవాగోదనలాజాశ్చ జ్వరితానాం జ్వరాపహః. 37. ముద్గామలకయూషస్తు వాతపిత్తాత్మకే హితః, హస్తములకయూషస్తు కఫవాతాత్మకే హితః. 38. నిరబమూలకయూషస్తు హితః పిత్తకఫాత్మకే, ముద్గా మచూరాం శ్చణకా కులుత్థా, శ్చా²ధకానపి. 39. ఆహారకాలే యూషార్థం జ్వరితాయ ప్రదాపయేత్,

1 'మదాత్యయే' అని కొన్ని ప్రతుల పాఠము. 2 'ముక్తపక్తకాన్' అని కూడ పాఠమున్నది యుట. 3 యూషార్థే.

పటోలపత్రం వార్తాకం కులకం కార వేల్లకం. 40. కరోటకం పర్పట కం గోజిహ్వం వాలమూలకం, పత్రా గుహూచ్యా ¹శ్యాకార్థం జ్వరితా యప్రదాపయేత్. 41 జ్వరితో హితమశ్మీయా యద్యప్యస్యాయచి ర్భ వేత్, అన్నకాలేహ్యభంజనః క్షీయతే ²మియతేఽపిచ. 42

జ్వరమును హరించు ఫలరసములతో, లేనెను కంఠచక్రైరను కలిపినదియు ను, ద్రవపదార్థములచేత చక్కగాఁ గలియఁబెట్టఁబడినదియు నగు లాభసత్తువును ఈయవలయును. ఇదియే తర్వణమని చెప్పఁబడును. బలశక్తిను ఉపవాసములు చేయుటను వాతప్రకోపమువలనను గలుగుజ్వరములయందు జాతరాగ్నియున్నచో మాంస రసమునకలిపిన అన్నము హితకరమై యుండును.

కఫజ్వరములలో పెసరకట్టు (అనగా పలచని పెసరపప్పుపైసీరు) గలిపి బియ్యమును పులగముగా వండి తినుట చాలమంచిది. చక్రైరతో గలిపినచో నీగంజయే శీత పిత్తజ్వరములలో మేలు కలుగఁజేయును. గంజి, అన్నము, కేళాలు మొదలగు వానిని చేయటకు, యెఱ్ఱిబియ్యము మున్నగునవి ప్రాతవియగు వస్త్రీకధాన్యమును [అనగా నాల్లలకు పండుధాన్యమును] కలిపి యుపయోగించినయెడల మిక్కిలి శ్రేష్ఠం. హింసానీ నారూసెలలపండు ధాన్యమును ‘సాతీచాపత్’ అని యందురు. ఇవి జ్వరమును హరించును. పెసరపప్పు, ఉసిరికపొట్టు వీటితో చేయఁబడిన యూషము, అనగా కీటితో చేసినకట్టు వాతపిత్తజ్వరములలో మిక్కిలి హితమను గలుగఁజేయును. దీనినే యుద్గామలక యూషమనియు నందురు.

లఘువంచములములతో చేసిన యూషము కఫవాతజ్వరములయందు మిక్కిలి హితమను గలుగఁజేయును. వేపవేళ్లతో చేసిన యూషము పిత్తజ్వరములలో హితకరమగును. జ్వరపడినవానికి, పెసరపప్పు, పిల్లిపెస¹ పప్పు, సెనగపప్పు, ఉలవపప్పు, కంఠపప్పు మున్నగువానిచేతను యూషమును సిద్ధముచేసి ఆహారమును సీనికొనునయముల నిచ్చును-డవలయును. ఇవి జ్వరమువచ్చినవానికి ముఖ్యముగా ఆహారకాలములలో యూషములకై యుపయోగించుచుండవలయును.

పొట్లకాయలు, కేతవంకాయ, కాకరకాయలు, ఆఁగాకరకాయలు, పొట్లకాయ పర్పటకము, ఎద్దునాలుకచెట్ట, చిన్నముల్లంగి, తిప్పతీగెఆకులు మొదలగువానిని జ్వరపీడితునకు శాకపదార్థములుగా నుపయోగింపవలెను. జ్వరము వచ్చినవానికి ఆహార నేపథకాలమందు ఏవస్తువులును హితములుగా నుండవు. అయినప్పటికిని హితవైనపదా

ర్థములను హితవుచేసికొని భక్షించుచుండవలయును. జ్వరపీడితుఁడు ఆహారముగా నే
వస్తువులను తీసికొనకున్నయెడల క్షీణుండై దుర్బలుఁడగును. ఒక్కొక్కప్పు డిట్టికార
ణములచేత చచ్చిపోవుటయును కలదు. కావున రోగి హితవై నంతవట్టునకు మెల్లగా
భోజనమును చేయుచుండవలయును.

[ఆన్నము మున్నగువానిని నేవించుటగాక కలుగు నరుచిని పోఁగొట్టు
లేహాదులు; జ్వరభేదములు; ఆమజ్వరములందు జౌషధము
నేంపగాదయట; పక్షజ్వరలక్షణము.]

శ్లో. అరుచౌ మాతులుంగస్య కేసరిం నాజ్యసైంధవమ్, ధాత్రీ
ద్రాక్షాసితానాం వా కల్క మాస్యేన ధార్యతామ్. 43. సాతిత్యా త్స్వి
ద్యభావాద్వా పథ్యం ద్వైవ్యత్వ మాగతమ్, కల్పనావిధిభి స్తైస్త్వైః ప్రి
యత్వం గమయే త్సునః. 44. జ్వరితం జ్వరముక్తం వా దినాస్తే భోజ
యే ల్లఘు, క్లేష్టక్షయే వివృద్ధోష్టా బలవా ననల స్తదా. 45. గుర్వభి
ష్వస్త్వ కాలే చ జ్వరీ నాద్యా త్క్రిధంచ, నహి తస్యా హితం భుక్త
మాయుషే వా సుఖాయ వా. 46. లంఘనం స్వేదనం చాథ యవా
గ్వ స్తి కకో రసః, పాచనాన్యవికత్వానాం దోషానాం తరుణే జ్వరే. 47.
ఆస ప్తరాత్రం తరుణం జ్వర మాహు ర్నసిషిణః, మధ్యం ద్వాదశరా
త్రం తు పురాణ మత ఉత్తరమ్. 48. పాచనం శమనీయం వా కషాయం
పాయయేత్తు తం, జ్వరితం పడ హేతీతే లఘున్న ప్రతిభోజితం. 49. స
ప్తాహా త్పరతోఽస్తభే సామేస్యాత్పాచనం జ్వరే, నిరామే శమనం స్తభే
సామే నౌషధ మాచరేత్. 50. లాలా ప్రసేకో హృల్లాస హృదయా
శుద్ధ్యరోచకాః, తంద్రాలస్యావిపాకస్య వైరస్యం గురుగాత్రతా. 51.
క్షున్నాశో బహుమూత్రత్వం స్తభృతా బలవా స్త్వరః, ఆమజ్వరస్య లిం
గాని న దద్యా త్తత్ర భేషజం. 52. భేషజం హృమదోషస్య భూయో
జ్వలయతి జ్వరమ్, మృదౌ జ్వరే లఘూ దేహే ప్రచలేషు మలేషు
చ. 53. పక్వం దోషం విజానీయా జ్వరే దేయం త దౌషధమ్.

రోగికి అన్నమునం దరుచి కలిగినయెడల మాదీఫలపు కింజల్కములును, నేయి,
సైంధవలవణము వీనినిగాని; ఉసిరిక, ద్రాక్ష, చక్కెర వీనినిగాని కల్కముచేసి మోటి
లో నుంపవలసినది. ఎప్పుడును ఎడతెగక పథ్యముచేయుటవలనగాని, ఆకలి లేకపోవు

టవలన గాని, కలిగిన పథ్యవస్తువులపై నగునరుచిని అనేక విధములగు ననుపానాదుల చేత పోగొట్టవలయును. జ్వరము వచ్చినవానికిగాని, జ్వరము విడిచిపోయినవానికిగాని సాయంకాలమునందే లఘుభోజనమును పెట్టవలయును. శ్లేష్మము తీయించుటచేత జేడి యధిక మగును. దానివలన ఇతరాగ్ని పెంపొందును. నియమములేకుండ జ్వరితుఁడు గురుపదార్థములను, ప్రవర్తులఁ గలుగఁజేయు పదార్థ లను భుజింపరాదు. అట్టివానిని భుజించుట ఆయుష్యమునకును, నుఖమునకును, మంచికొఱకును కాదు.

లంఘనముచేయుట, ఆవిరివట్టుట, గంఠి, చేదగుకషాయములు నివి పక్వము గాని యన్నివిధములగు జ్వరములను పక్వము చేయును. వఱుసగా నేడురాత్రులవఱకు వచ్చెడి జ్వరమును తరుణజ్వరమని వండితులు చెప్పెదరు. ఇట్లే పండ్రెండురాత్రులవఱకు వచ్చెడిదానిని మధ్యమజ్వర మనియెదరు. ఇంతికంటె నధికముగా వచ్చెడిజ్వర మును పురాణజ్వరమునుగా చెప్పెదరు.

జ్వరముగలవాఁడు పాచనమును శమనమును చేయు కషాయమును త్రాగవలయును. ఆరురోజులు గడచిపోయిన పిమ్మట, లఘువగు నన్నమును భుజింపవలయును. విడురోజుల పైన సాధారణములగు నామజ్వరములయందు పాచనము చేయుటయును, ఆమరహితమగు జ్వరములలో శమనముచేయుటయును, తీక్ష్ణమగు నామజ్వరములలో ఔషధమునే ఈ యగుండుటయు నుత్తమము. నుఖము ఎఱ్ఱబొలుట, ఉమ్మిన కషాయపురంగుగావచ్చుట, హృదయము నిర్మలముగానుండకుండుట, రుచిపుట్టకుండుట, తంద్రాలస్యములు కలుగుట, దోషములు పక్వములు గాకయుండుట, నోటినుండి ఉష్ణి ఎక్కువగా నుండుట, దేహము బరువుగా నుండుట, ఆకలిలేకపోవుట, మూత్ర మెక్కువగా ప్రవించుట, జ్వరముగల రోగి బలవంతుఁడుగానుండుట ఇయ్యది ఆమజ్వరలక్షణములు కావున నిట్టిమెడ నౌషధము నీయరాదు. ఆమజ్వరరోగుల క్షయఁబడిన యౌషధము వఱల జ్వరమును ప్రకాశింపఁజేయును. జ్వరము తగ్గుకొఁదని, దేహము చులకనగుకొఁదని, మలము వెడలుకొఁదని దోషము పక్వమైనట్టులు తెలిసికొని అప్పుడు ఔషధము నీయవలయును.

[త్రిదోషజ్వరార్థము పాచనకషాయము; శోధనచేయఁదగనివారు; స్త్రీలు

పిల్లలు ఔషధమును సేవించుటలో గమనింపఁదగినవిధి; ఔషధము

జీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుగుర్తులు; అట్లే జీర్ణింపనిగుర్తులు;

జీర్ణింపకముందు ఆహారాదులు సేవించినయెడల వచ్చు

ప్రమాదములు; స్త్రీబాలవృద్ధులు ఔషధమును సేవించురీతి.]

శ్లో. నాగరం దేవకాష్ఠం చ ధాన్యాకం బృహతీద్వయమ్, దద్యాత్పాచనకం పూర్వం జ్వరితాయ జ్వరాపహమ్. 54. పీతాంబు

ర్లంఘితః క్షీణః ¹జీర్ణీ భుక్తః పిపాసితః, న విభేదావధం జంతుః సః
 శోధన మభేతదత్. 55. వీర్యాధికం భవతి భేషజ మన్నహీనం హన్యా
 త్తదామయ మసంశయ మాశుచైవ, తద్బాలవృద్ధయువతీమృదుభిశ్చ
 పీతమ్, గ్లానిం పరాం నయతి చాశు బలక్షయం చ. 56. అనులోమోనిల
 సాన్న్వ స్థ్యం క్షుత్ప్రస్థాసుమనస్కతా, లఘుత్వమింద్రియోద్ధార
 శుద్ధిః క్షౌఢాకృతిః. 57. క్లమో దాహః గనదనం భ్రమో మూర్ఛా
 శిరోరుజా, అరతిర్బలహనిశ్చసావశేషాషధాకృతిః. 58. ఔషధ శేషే భు
 క్తం పీతం చ తథాషధం సశేషేన్నే, ప్రకరోతి గదోపశమ ప్రకోప
 య త్యన్యరోగా శ్చ. 59. శీఘ్రం విపాక మఃపయాతి బలం న హి
 స్యాదన్నావృతం నచ ముహూర్వదనాన్నిరేహి, ప్రాగ్భుక్తనేవిత మథా
 షధమేతదేవ దద్యాచ్చ వృద్ధ శిశు భీష వరాంగనాభ్యః. 60.

అన్నివిధములగు జ్వరములకును, శీఘ్ర, దేవదారు, ధనియములు, పెద్దములక,
 చిన్నములక అనుబృహత్కోటిల రెండువిధములును తెచ్చి వీనితో కాచిన కషాయ
 మును పాచనమునకై జ్వరితున యివలయును. ఇయ్యది జ్వరమును పోగొట్టును. నీటిని
 త్రాగినవాడును, లంఘనముచేసినవాడును, దప్పిగొని యున్నవాడును, కృశించిన
 వాడును, అజీర్ణునియును, భుజించినవాడును, ఔషధమునుగాని, ఇతరవిధమగు
 శోధనను గాని నేవీంపరాదు.

అన్నములే యౌషధము పరాక్రమవంత మగును. ఇట్టియౌషధ మును
 చంపివై యను. సందేహము వలదు. కావున పిల్లలు, వృద్ధులు, యౌవనవతు లనుశ్రీలు,
 మృదుశరీరులు మున్నగువా రౌషధమును అన్నములేక నేవించిన బడలిక నొందుదురు.
 శీఘ్రముగా బలమును నశించును. ఈవిషయమున సందేహము బొత్తుగా వలదు.

అనుకూలముగా వాయువువెడలుట, స్వస్థుడై యుండుట, ఆకలి దప్పిక
 గలిగియుండుట, మనస్సు నిశ్చలముగానుండుట, శరీరము తేలికగా నుండుట,
 ఇంద్రియములు కలపితములుగాక ప్రసన్నములై యుండుట, త్రేపులు రాకుండుట
 మున్నగునవి జీర్ణాషధునకు అనగా నౌషధము జీర్ణించినవానికి లక్షణములు. వాడెబా
 టుట, ఆరూపమునొందుట, దప్పిగొనియుండుట, కాళ్లుచేతులు మొదలగు నవయవములు
 లాగుచుండుట, భ్రమకష్టము, మూర్ఛిలట, తలనొప్పి, అసహ్యము, అరుచి మున్నగునవి,
 మనోవాక్కులము అనునీయవి కలయప్పుడు, ఔషధము జీర్ణముకాక శేషించియున్న
 దని తెలిసికొనవలయును.

బౌషధము పూర్ణముగా జీర్ణింపకముందు తినినయన్నమును, త్రాగిననీరును, ఆవిధముగానే అన్నము సంపూర్ణముగా జీర్ణింపక ముందు తీసికొనిన యౌషధమును, రోగమును శాంతి నొందింపదు. పైఁగా నిది ఇంకను ఇతరరోగములను పుట్టించును. అన్నాపుతమైన యౌషధము, అనఁగా అన్నము చక్కగా జీర్ణమైనప్పటి దానితో ఇమిడిక పొందినదైనచో అట్టిబౌషధము త్వరగా పవ్వమై జీర్ణించును. బలమును నశింపనియదు నోటినుండి మాటిమాటికి వెల్లిరాదు. ఈపైని చెప్పియున్న తెఱఁగున యౌషధమును సాధారణముగా వైద్యులు మదుపనివారికి, పిల్లలకు, భయస్వభావము గలవారికి, సౌందర్యవతు లగు నారీమణులకును ఈయవలయును.

— { బౌషధమును నేవించునప్పుడు గమనింపవలసిన మాత్రాపఁజామము; }
 { క్వాథాది బౌషధముల విషయములోగల పరిమాణము, కషాయ }
 విషయమున వైద్యుల పరిభాష.

శ్లో. మాత్రాయా నాస్త్యవస్థానం దోషమగ్ని ర్బలం వయః,
 వ్యాధిం ద్రవ్యం చ కోష్ఠం చ వీక్ష్య మాత్రాం ప్రయోజయేత్.
 61. ఉత్తమస్య పలం మాత్రా త్రిభి శ్చాత్మైశ్చ మధ్యమే, జఘనస్య
 పలార్దేన స్నేహక్వాథౌషధేషు చ. 62. కర్షణాతు పలం యావద్ద
 ద్యాత్ షోడశికం జలం, తతస్తు కుడపం యావత్ తోయ మప్తగుణం
 పిబేత్. 63. క్వాథ్యద్రవ్యవలే కుర్యాత్ప్రస్థార్థం పాద శేషితమ్.

రోగులకు బౌషధము నిచ్చునప్పుడు సాధారణముగా మాత్రల నింతింతలుగా నిట్లు ఈయవలయు నను సాధారణముగా నియమము లేదు. కాని వైద్యుడగువాడు, రోగికిఁగల దోషమును బలమును వయస్సును వ్యాధిని బౌషధమును జతరకోష్ఠమును చక్కఁగా బరీక్షించి తదనుసారముగా యౌషధమాత్రల నుపయోగింపవలయును. తైలము కిల్కము మున్నగువాని నుపయోగించునప్పుడు ఉత్తమమగుమాత్ర (అనఁగాజతరాగ్నికలవానికిచ్చెడి మాత్ర) పలప్రమాణ ముండవలయును. మధ్యమము మూడుకుర్షముల పరిమాణమున నుండవలయును. అంతకంటెఁ దక్కువ పరిమాణముగల మాత్ర యన్నిటికంటె నధమము అనెదరు. స్నేహకషాయములఁ దయారు చేయుటో ఒకకిర్షముమొదలుకొని పలప్రమాణమువఱకు గలవానికి, పదియాలురెట్లు నీటిని చేర్చవలయును. పలము మొదలుకొని కుడపమువఱకు గలవానికి నెనిమిదిరెట్లు ఉదకమును చేర్చవలయును. కల్కములు మున్నగు ప్రత్యేక క్వాథాదులయందు ఒకవలము యౌషధమునకు ప్రస్తపరిమాణము నీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవభాగము నీరు మిగులునట్లు చేయవలయును. (దీనినే పాదావశేష విధి యని యందురు.)

— పరిపరిమాణవిషయమున చరకాదుల మతభేదములు. —

శ్లో. ద్వాత్రింశన్యాషక్తైర్దాషశ్చరకస్యతు తైః పలమ్. 64.
అష్టచత్వారింశతా స్యా త్సుశ్రుతస్య తు మాషకి, ద్వాదశభిర్ధా
న్యమాషై శ్చతుష్టస్యాతు తైః పలమ్. 65. ఏతచ్చ తులితం పంచరక్తి
మాషాత్కం పలమ్, చరకార్థహోన్యాసం చరకే దశరక్తికైః. 66. మా
షైః పలు చతుష్టస్యా యశ్చవేత్త త్తథేతి, తస్మా త్పలం చతుష్ట
స్యా మాషక్తై ర్దశరక్తికైః. 67. చరకానుమతం వైద్యై శ్చికిత్సా
నూపయుజ్యతే.

చరకమహానుని మతానుసారముగా ముప్పదిరెండు మాషములు [మినపగింజల]
యెత్తు ఒక మాషమగును. 48 మాషములయెత్తు పల మగును. ఇతనిమతమున నొకపల
మునకు పది రత్తికలనియందురు. సుశ్రుతునిమతానుసారము 12 మాషములయెత్తు మాష
మును 64 మాషములయెత్తు పలమగును. ఈమతమున పలమనఁగా (అనగా 5 రత్తుల
[రత్తికలు]యెత్తు గలది) పలమగును. ఇయ్యది అనఁగానుశ్రుతునియొక్క రత్తికలు, చరక
ముని యొక పలమునకు సమానము. పదిరత్తులు మాషమని యందురు. 64 మాషముల చేత
పలమగును ఇచ్చట గ్రహింపఁబడును. వైద్యులు చరకుని మతానుసారముగనే చికిత్సల
యందు పలాదిపరిమాణములను ఉపయోగించుచున్నారు.

— { వాతజ్వరమునకు చికిత్సలు; బిల్వాదిపంచమూలకషాయము; నేల
వేసుకషాయము; రాస్నాదికషాయము; సిప్పలాదికషాయములు; } —
బ్రాహ్మదిక్వాధము.

శ్లో. బిల్వాదిపంచమూలస్య క్వాధస్సాన్యద్వాతికే జ్వరే. 68.
పాచనం సిప్పలీమూలంగుహాచీ విశ్వజోధవా, కిరాతాబ్రామ్యతోదీచ్య
బృహతీద్వయ గోక్షురైః. 69. సస్థిరాకలశీవిశ్వైః క్వాథో వాతజ్వరాప
హః, రాస్నా పృథ్వాదనీ దారు సరళం శైలనాలుకమ్. 70. కషాయశ్చ
ర్కరాక్షాద్రయుక్తో వాతజ్వరాపహః, ప్రక్షేపః పాదికః క్వాథాత్
స్నేహ కల్క సమో మతిః. 71. పరిభాషామిమామన్యే ప్రక్షేపోఽ
పూచిరే యథా, కర్షచూర్ణస్య కల్కస్యగుటికానాంచ సర్వశః. 72.
ద్రవ్యశుక్త్యా సలేథవ్యః పాతివ్యశ్చచతుర్ద్రివః, మాత్రాక్షాద్రఘృతా
దీనాం స్నేహ క్వాథేషు చూర్ణవత్. 73. బిల్వాదిపంచమూలీచ గు
హాచ్యామలకే తథా, కస్తుంబురుసమోహ్యేష కషాయో వాతికే జ్వ

రే. 74. విప్పలీ శారివా ద్రాక్షా శతపుష్పా హరేణుభిః, కషాయ స్సగుడో హన్యాత్సవనజం జ్వరమ్. 75. గుడూచీ శారివా ద్రాక్షా శతపుష్పా పునర్నవా, సగుడోఽయం కషాయ స్సాస్యత్ వాతజ్వరవినా శనః. 76. ద్రాక్షా గుడూచీ కాశ్చర్యగ త్రాయమాణా స్సశారిణాః, నిష్కావ్యధ్య సగుడం క్వాధం పిబే ద్వాతజ్వరాపహమ్. 77. శతాసరీ గుడూచీభ్యాం సర్వసో యంత్రపీడితః, గుడప్రగాఢ శ్శమయేత్ సద్యోఽనిలకృతం జ్వరమ్. 78.

బిల్వారి పంచమూలములు వీటికషాయమును గాని, వాతజ్వరముల కీయవలయును. లేనిచో పిప్పలీమూలము, తిప్పతీగ శొఠితో చేసిన కషాయమునైన నిచ్చినచో వాతజ్వరములు పక్షము లగును. నేలపేరు, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగ, కుటుపేరు, పెద్దములక, చిన్నములక, విరుగుపల్లెస, నయ్యాకుపాన్న, కోలపాన్న, శొఠి కీటికషాయము (అనగా వీటిని సమభాగములుగావేసి చేసికషాయము) వాతజ్వరములను నాశనము చేయును.

సన్నరాష్ట్రము, బదనిక, సరళ దేవదారు, విలకులు, కూతురుబుడమ వీనిని సమభాగములుగావేసి కషాయముగా గాచి తేనెతోను, చక్కెరతోను కలిపి పుచ్చుకొనిన వాతజ్వరములు నిర్మూలములగును. చక్కెరమైనయెడల నివి (అనగా శర్కర, తేనెమొదలగునవి) నాల్గవభాగమును కలుపవలయును. తైలమునందు సమానభాగమును వేయవలయును. ఈతైలమును చేయుటయందుఁ బెప్పిరట్లు క్రింద చూపించుచున్నాము. చూర్ణము, కల్కము, మాత్రలు, గుటికలు చేయునప్పుడు పలప్రమాణము మాత్రమే శర్కర, తేనె సమముగా చేర్చవలెను. ఇట్లేపాకః ధిగో చిక్కగాచేయునెడల ద్రవము నకు రెట్టింపుగను, ఇంకను ద్రవరూపముగజేయునెడల నాల్గరెట్లును నీటిని చేర్చవలయును.

తేనె, నేయి మొదలగువానివిషయముల మాత్రప్రమాణ మెట్లనగా: చురులో చూర్ణమువలె సమముగా చేర్చుటయైతమము. బిల్వము మొదలుగాగల పంచమూలములు వీనికే గురువ చమూలములనిపేరు. తిప్పతీగ, ఉసిరిక, కొత్తిమీరలు వీనిని అన్నింటిని సమానభాగములుగావైచి కాశీ నకషాయము వాతజ్వరమును పోగొట్టెనని అనుకుంటున్నాము. సుగంధపాల, ద్రాక్ష, సదాప, రేణుకయను గంధిద్రవ్యము, సోపు కీట్లతోటికాచబడిన కషాయమునందు బెల్లముగలిపి త్రాగినయెడల వాతజ్వరములు నశించిపోవును.

ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, నుగంధిపాల, నదాప, తెల్లగజ్జెరు వీటితో సమభాగముగ కాచినకషాయమునందు బెల్లమునుకలిపి నేవించిన నది వాతజ్వరములను మొదలంటుకట్టు అణచివేయును. ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, వట్టివేళ్లు, కలుక్రాసుగ వీటినివేసి కాచినకషాయములో మంచి బెల్లమును గలిపి త్రాగిన వాతజ్వరము నశించిపోవును. తిప్పతీగె వీటిని యంత్రములోనుంచి మర్దించి, వీటినుండితీయఁబడిన రసమునందు బెల్లమును కలిపి త్రాగినయెడల తత్క్షణమే వాతప్రకోపమువలనఁ బుట్టిన జ్వరమును నశింపఁజేయును.

[పిత్తజ్వరచికిత్సలు; కలింగాదికషాయము; తిక్తాదిచూర్ణము; గూడుచీ క్వాథము; పటోలాదిగుటికలు; దూలగొండిస్వరసము; త్రాయ మాణాదిక్వాథములు, మృద్వీకాదికషాయములు, పచ్చటకక్వాథము; శుంఠ్యాదికషాయము; ద్రాక్షాదికషాయము.]

శ్లో. కలింగం కట్ఫలం ముస్తం పాతాం తిక్తకరోహిణీమ్, పక్వం సశర్కరం వీతం పాచనం పైత్తికే జ్వరే. 80. సక్షేద్రం పాచనం పైత్తే తిక్తాబ్దే స్త్రీయవైః కృతమ్, లోఢోత్పలామృతా పద్మశారివాణాం సశర్కరః. 81. క్వాథః పిత్తజ్వరం హన్యాదథవా పర్పటోద్భవః,* 'పటోలీంద్రయవక్వాథో మధునా మధురీకృతః. 82. తీవ్రపిత్తజ్వరా మర్దీ పానా తృట్దాహనాశనః, దురాభా పర్పటక ప్రియంగు భూనింబవాసా కటురోహిణీనామ్, జలం పిబే చ్చర్కరయావగాఢం, తృష్ణాస్రపిత్తజ్వరదాహాయుక్తః 83. త్రాయమాణాచ మధుకం పిష్ప లీమూల మేవచ, కిరాతతిక్తకం ముస్తం మధుకం సవిభీతకమ్. 84. సశర్కరం వీతమేతత్పిత్తజ్వర²నిబర్హణం, మృద్వీకా మధుకం నింబం కటుకా రోహిణీసమూ. 85. అవశ్యాయస్థితం పాక్వమేతత్పిత్తజ్వరా పహమ్, ఏకః పర్పటః శ్చేష్ఠః పిత్తజ్వర విनाశనః. 86. కింపున ర్యది యుజ్యేత చందనోదీచ్యనాగరైః, విశ్వాంబుపర్పటోశీరఘనచందనసా

* [గూడుచీపద్మలాఘ్రాణాం శారిబోత్పలయోస్తథా, శర్కరామధురః క్వాథః శీతః పిత్తజ్వరాపహః.] ఈశ్లోకము కొన్ని ప్రతులలో నున్నది. తిప్పతీగెకమలములు, లాడుగచెక్క వీరితోగాని, నుగంధిపాలకలువలు వీరితోగాని సమభాగముగ కషాయముగాది చెక్కరవైచివల్లార్చి త్రాగిన పిత్తజ్వరములు హరించునని దీనిభావము. ఇది సుశ్రుతములో నున్నది.

1 'పటోల యవనిమ్కాథ'. 2 'వినాశకమ్' అని పాఠాంతరములు.

ధితం. 87. దద్యాత్సుశీతలం వారి తృప్తౌఛర్దిజ్వరదాహనుత్, పర్వతా మృతధాత్రీణాం క్వాధః పిత్తజ్వరాపహః. 88. ద్రాక్షారగ్వధయోశ్వాపి కాశ్చర్యా శ్చాధవాపునః. 89. ద్రాక్షాభయా పర్వతకాబ్జతిక్తా క్వాధం ససమ్పాకఫలం విదధ్యాత్, ప్రలాపమూర్ఛా భ్రమదాహ శోష తృష్ణాన్వితే పిత్తభవే జ్వరే తు. 90.

పిత్తజ్వరమునకు చేయవలసిన చికిత్స.—కొడిసెనిత్తనాలు. నేలగుమ్మడు, తుంగ ముస్త, చేదుపొట్ల, అగరుశొంతి, కటుకరోహిణి వీటిని సమముగా నీటిలో వైచి చక్కగాకాచి శర్కరనువైచి పిత్తజ్వరముగలవారి కీయవలయును. ఇది పిత్తజ్వరము నకు చేయఁదగిన పాచనము. చేదుపొట్ల, తుంగగడ్డలు, కొడిసెపాలవిత్తులు వీని చేత చేయఁబడిన పాచనమునందు లేనెకలిపి వాడవలయును. లొద్దుగు, నల్లకలువ, తిప్పతీగ, కమలములు, సుగంధిపాల వీట్ల సమభాగములతో జేయఁబడిన కషాయము నందు చక్కెరనుకలిపి త్రాగిన పిత్తజ్వరమును నశింపఁజేయును. పర్వాటకముతో చేయఁ బడిన కషాయమైనను పిత్తజ్వరములకు పోఁగొట్టగలుగును. చేతిపొట్ల, యవలు వీటితో కాచఁబడినకషాయమునందు తేనెను కలిపి తీసిగలిగించి త్రాగినయెడల అతిబిష్టముగా వచ్చిన పిత్తజ్వరములైనను నశించిపోవును. ఈకషాయము త్రాగినంతనే అతిదాహము మున్నగు నవగుణములును నశించిపోవును.

మాలగొండి, పర్వాటకము, ప్రేకణపుచెక్క, నేలవేము, అడ్డనరసు, కటుకరో హిణి వీటితో సిద్ధముచేసిన స్వరసమునందు శర్కరను మిశ్రమముచేసి త్రాగి యెడల విదాహము, చెమట, పిత్తజ్వరమును నశించిపోగలవు. కలుక్రానుగ, వధున, మోడి, వాయువిదగఁగు, చేదుపొట్ల, ముస్త, తుంగముస్తలు, విప్పపువ్వు, తాడికాయ వీటితో సమభాగముగ పక్వముచేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కెరను కలిపి త్రాగిన పిత్త జ్వరములు నశించి పోగలుగును.

ద్రాక్ష, యష్టివధుకము, వేపవేళ్లు, లేక వేపచెక్క, కణకరోహిణి వీనినిసమాన భా గములను తీసికొని మంచునీటిచే పాకిమునుచేసి త్రాగించిన పిత్తజ్వరము లణగిపోవును. ఇదియే పిత్తజ్వరములకు పాచనము, లేనిచో కేవల మొక్కపర్వాటకమే పిత్తజ్వరముల నణంచుటకొన నుత్తమముగాఁ బ్రయోజనముగలదు. ఇది ఎఱ్ఱగఁదపుపొడి, కురువేరు, శొంతి మున్నగువానితో గూడినచో నిక దాని ప్రభావము చెప్పుటకు నలవియుగనా? అనఁ గా నత్యంత ముత్తమ మున్నది.

శొంతి, కురువేరు, పర్వాటకము, వట్టివేరు, తుంగగడ్డలు, ఎఱ్ఱగఁదపుపొడి వీని చేత సమభాగముగా సిద్ధముచేయఁబడిన చల్లనియుదకము దప్పి, ఛర్ది విదాహముగల

పిత్తజ్వరమును పోగొట్టును. పర్వాటకము, ఉసిరిక వీటితో చేయఁబడిన క్వాథము నుగాని; ద్రాక్ష, తిప్పతీగ, రేలచెక్క వీటితో చేయఁబడిన కషాయముగాని పిత్తజ్వరమునా పూర్ణముగా నశింపఁజేయును. ద్రాక్ష, కరక్కాయ, పర్వాటకము, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, రేలచెక్క వీటితో సమభాగముగ సిద్ధముచేయఁబడిన క్వాథమును, ప్రలాపము, మూర్ఛపోవుట, బ్రాంతికమ్ముట, అతిదాహము, సామ్యసిల్లుట, దప్పి, ఆరకయండుట ఈమొదలగు గుణములుండెడి, పిత్తజ్వరమైన జ్వరము వచ్చినరోగికి యిచ్చినయెడల నెవ్వది కలుగును.

[పిత్తజ్వరము గలవానికి శీతక్రియలు; ధాన్యాకాశుతము; అభ్యంశనము; శిరోలేపనము; ఉద్వర్తనాదులు; కాంజికవస్త్రధారణము; మాతులుంగబంధనము.]

శ్లో. వ్యపితం 'ధాన్యకజలం ప్రాతః పీతం సశర్కరం పుంసామ్, అన్తర్దాహం శమయత్యచిరాద్ధూరప్రరూఢమపి. 91. పిత్తజ్వరేణ తప్తస్య క్రియాం శీతాం సమాచరేత్, విదారీదాడిమం లోద్రం 'దధితం బీజపూరకమ్. 92. ఏభిః ప్రదిహ్నా స్తూర్ధానం తృష్ణాహార్తస్య దేహినః, ఘృతభృష్టాష్టపిష్టాచ ధాతీ'లేపాచ్చ దాహనత్. 93. అష్టపిష్టై స్సుశీతైర్వా పలాశతరుజై 'ర్దిహేత్, బదరీపల్లవో'త్థేన షేనే నారిప్తకస్య 'చ. 94. కాలేయ చందనానంతా యష్టీబదర కాంజికైః, సఘృతై సాన్య చ్ఛిరో'లేప స్తృష్ణాదాహార్తిశాంతయే. 95. ఉత్తానసుప్తస్య గభీరతామ్ర కాంస్యాదిపాత్రం ప్రణిధాయ నాభా, తత్రాంబుధారా బహుళా వతంతీ నిహంతి దాహం త్వరితం సుశీతా. 96. శీతకాంజిక వస్త్రావగుంతనం దాహనాశనమ్, జిహ్వతాలుగళక్లోమ శోషే మూర్ఛితృ దాపయేత్. 97. కేసరిం మాతులుంగస్య మఘసైంధవసంయుతమ్.

పిత్తజ్వరమునకు చేయవలసిన శైతో'పచారములను చెప్పచున్నాడు — ధనియాలును నీటిలో రాత్రియంతయును నానవైచి, అనీటిని చక్కెర గలిపికొని త్రాగినయెడల రోగులకు కలిగిన భయంకరమగు సంతర్దాహము ముదిరినదైనను శీఘ్రముగా నశిం

1 ధాన్యకజలం. 2 కపితం. 3 ర్దిహేత్. 4 వా.

చిపోగలదు. పితృజ్వరముచే సంతాపము కలిగినమనుష్యునికి శీతలోపచారము అవశ్యముగా జేయవలయును.

నేలగుమ్మడు, దానిమ్మపండు, లాద్దుగ, వెలగ, మాదీఫలము వీటిని అనగా కేసరములను నీటితో మెత్తగానూరి, దాహము ఎక్కువగా గలిగిన రోగియొక్క మాడునకు పట్టు వేయవలయును. నేతిలోగాని, నిమ్మపండ్లరసములోగాని, ఉసిరిగపాట్టును ఆమ్లకాంజికముతో నూరి పట్టువేసినయెడల దాహ మణగిపోవును. మోదుగచిగుళ్లనుగాని, పూవులనుగాని ఉసిరిగపాట్టునుగాని ఆమ్లకాంజికముతో నూరి పూసినను దాహము శాంతి నొందగలదు. రేగుఆకులను పిండగా వచ్చినరసముతో కుంకుడుకాయల నురుగునుచేసి పూసినను తగ్గిపోవును. హరిదండరసము, నల్లనుగంధిపాల, యష్టిమధుకము, రేగుపండ్లు వీనిని గంజితోనూరి దానిలో నేతిని కలిపి తలకు పట్టువేసినయెడల, తృష్ణ, దాహము కలిగిన జ్వరములనైనను నశింపజేయును.

మనుష్యుని (అనగా రోగిని) వెల్లకిలఁ బరుంపఁజెట్టి, ఆమనుష్యునిబొడ్డుపైన లోతైనరొగిపాత్రనుగాని కంచుపట్లమునుగాని పెట్టి, అపాత్రయందు సన్నగా చాల ఎత్తునుండి నీటిని ధారకట్టునట్లు పోసినయెడల అతిదాహమును త్వరగా తగ్గించివైచును. చల్లనినీటిలోనుగాని, గంజిలోగాని గుడ్డను ముంచి శరీరముపై నుంచినయెడల దాహ ముపశమించిపోవును. నాలుక, దవడలు, గొంతుక, దాహస్థానము ఇవి వైత్యజ్వరాధిక్యముచేత ఎండిపోయిన యప్పుడు తలపైని మాదీఫలమును, తేనె, పైంథ వలవణము వీనినినూరి లేపనము చేయవలయును.

[కఫజ్వరచికిత్స:— మాతులుంగాదిచూర్ణము; కఫహరద్రవ్యములు;

కటుకాదికాష్టాధములు; నింబాదికషాయములు; దీపసపాచన

యోగములు, త్రిఫలాముస్తాదికాష్టాధములు.]

మాతులుంగ శిఫా విశ్వ బ్రాహ్మీ గ్రంథికసంభవమ్. 98. కఫజ్వరేంబుసక్షారం పాచనంవా కణాదికం, పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చవ్యచిత్రకనాగరమ్. 99. మరీచైలాజమోదేంద్ర పాతారేణుకజీరకం, భార్గమహానింబఫలం హింగురోహిణిసరపం. 100. విడంగాతివిషే మూర్వ్యా చేత్యయం కీర్తితోగణః, పిప్పల్యాదిః కఫహరః ప్రతిశ్యారోచకా¹నిలాన్. 101. నిహన్యా దీపనో గుల్మశూలఘ్న స్వామపాచనః, కటుకం చిత్రకం నింబం హరిద్రాతివిషే²వచాం. 102. కుప్త మింద్ర

యవం మూర్ఖాం పటోలం చాపి సాధితం పిబే స్తరిచనంయుక్తం స
క్షాద్రం శైష్వికే జ్వరే. 103. నింబవిశ్వామృతా దారు శటీభానింబ
పామృరం, పిష్పత్యా బృహతీచేతిక్వాథో హంతి కఫజ్వరం. 104. సింధు
వారదల¹క్వాథం శోషణం కఫజే జ్వరే, జంఘయోశ్చ బలే ఊణే కణ్ఠే
వా విహితేపిబేత్. 105. ఆమలక్యభయా కృష్ణా చిత్ర క శ్చేత్యయం
గణః, సర్వజ్వరకఫాతంకి భేదీ దీపనపాచనః. 106. త్రిఫలాపటోలవాసా
చ్ఛిన్నరుహః తిక్తరోహణీ షడ్గ్రంథాః, మధునా శ్లేష్మసముత్థే దశ
మూలీవాసకస్య వా క్వాథః. 107. ముస్తం వాత్సుకబీజాని త్రిఫలా
కటురోహణీ, పరూషకాణి చ క్వాథః కఫజ్వరవిनाశనః. 108.

కఫజ్వరచికిత్సా:—మాదిఫలము, శొంఠి, సుస్వతిఅకు, మోడి, వట్టివేరు వీటితో
చేసిన క్వాథమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల కఫజ్వరములు నశించును.
కణాదిక్వాథముచేతఁగూడ నీకఫజ్వరములు పోగలవు. కణాదిక్వాథమునఁగా పిష్పల్యా
దికమునువేసి కాచిన కషాయము. పిష్పళ్లు, మోడి, చవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి,
మిరియములు, ఏలకులు, ఓమము, దాల్చినపట్ట, అగరుశొంఠి, రేణుకలు, జీలకఱ్ఱ, గంటు
భారంగి, గజనిమ్మపండు, ఇంగువ, కటుకరోహిణి, ఆవాలు, వాయువిశంగములు, అతి
నస, చాగవేళ్లు వీటిని కఫహరముగు కణాదిగణముని చెప్పెదరు. అనఁగా పిష్పల్యాది
గణపతితము లగు శబ్దము లని యర్థము.

ఈపిష్పల్యాదిగణము కఫమును పోగొట్టును. మఱియును, వీనస లేక పడిసెము,
అగోచకము, వాతర్రోగము అనువానిని నశింపజేయును. బఠరాగ్నిని దీపింపజేయును,
గుల్మము, శూలర్రోగము వీటిని మొదలఁట నశింపజేయును. ఆమమును పక్వముజేయు
ను. కటుకరోహిణి, చిత్రమూలము, వేపచెక్క, మ్రానిపనపు, అతివన, వస, చెంగ
ల్వకోష్ఠ, కొడిసేపాలవత్తులు, చాగవేళ్లు, చేదుపొళ్లు, (పొట్లకమలని కొండలు) వీని
తో కషాయమును సమభాగముగచేసి మిరియములచూర్ణమును తేనెను కలిపి త్రాగిన కఫ
జ్వరములు నశించును.

వేపచెక్క, శొంఠి, తిష్పతీగ, దేవదారుచెక్క, కచ్చూరము, నేలవేము,
పుష్కరమూలము రెండువిధములగు పిష్పళ్లు, అనఁగా పిష్పళ్లు, గజపిష్పళ్లు, పెద్దములక
వీటిని కషాయమునందు వైచి కాచి కఫజ్వరములు గలవారిచేత త్రాగించుచుండవల
యును. తెల్లవావిలిఅకుతోచేసిన క్వాథము కఫజ్వరమును ఎండింపజేయును. మఱి

యును, విక్రలయందు బలములేనియప్పుడును, చెవులు మూసికొని పోయినప్పుడును ఈకషాయమును నేవించినయెడల హితము కలుగును. ఉసిరిక, కరక్కాయ, పిప్పళ్లు, చిత్రమాలము, ఈగణము అన్నివిధములైన కఫజ్వరములను పోగొట్టును.

అడ్డనరము, తుంగము స్తలు, కొడిశెపాలవిత్తనములు, త్రిఫలములు, కటుకరోహిణి, చిట్టితకాయలు వీటితోటి చేయఁబడిన క్వాథము కఫజ్వరమును పోగొట్టును.

❧ చాతుర్భద్రావలేహిక; క్వాసాదులకు సిప్పలీచూర్ణము; ద్వంద్వజ్వరచికిత్స. ❧

శ్లో. కట్ఫలం పామ్మరం శృంగీకృష్ణాచ మధునానహ, కాస శ్వాసజ్వరహరః శ్రేష్ఠో లేహః కఫాంతకృత్. 110. కర్షశూర్ణస్య కల్మస్య గుటికానాం చ సర్వశః, ద్రవశుక్త్యా స లే ధవ్యః పాతవ్యశ్చ చతుర్ధినః. 111. ఉర్ధ్వజత్రుగ రోగఘ్నీ నే యం స్యా దవలేహికా, అథోరోగహరీయా తు సా పూర్వం భోజనాన్తతా. 112. ఊద్రోపకుల్యాసంయోగః కాసశ్వాసజ్వరాప హః, స్థిహానం హంతి హిక్మాంచ బాలానాం చ ప్రశస్యతే. 113. సంస్మృప్తదోషేషు హితం సంస్మృప్త మథ పాచనం.

ఇప్పుడు చాతుర్భద్రావలేహికను చెప్పుచున్నాడు—నేలగుమ్మడు, పుష్కరమాలము, కర్కాటకశృంగి, సిప్పళ్లు వీటిని సమభాగముగ చూర్ణమును చేసి తేనెలోకలిపి తినినట్టలయినచో దగ్గు, క్వాసము, జ్వరము, కఫము వీటిని పోగొట్టును. ఇట్లు సిద్ధము చేసిన యవలేహికను సాయంకాలమునందు గ్రహించినయెడల జ్వరపునందలి రోగము అనఁగా గొంతుకకు క్రిందిభాగమునఁ బుట్టెడివ్యాధులను కూడ పోగొట్టును. ఈఅవలేహికను భోజనముచేయుటకు ముందుగానే బుచ్చుకొనవలయును. సిప్పళ్లును, తేనెను కలిపినయెడల, దగ్గును, క్వాసమును, జ్వరమును పోగొట్టగలుగును. మఱియును స్థిహను పోగొట్టును. వెక్కిళ్ల నణచును. ఇది బాలురను మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనదియును కూడ నై యున్నయది. గుంపుగా నొకచోటచేరిన దోషములయందు అనఁగా ననేక రోగములు ఒక్కటిగా సంస్మృప్తములైయున్న విషయములలో మిక్కిలి హితకారి యగును. పాచనమును అనఁగా జీర్ణముచుగూడ చేయుచుండును.

❧ నవాంగకషాయము. ❧

శ్లో. విశ్వన్మృతాబ్ధభూనింబైః పంచమూలీనమన్వితైః. 114 కృతః కషాయో హంత్యాశు పాతపితౌద్భవం జ్వరం, త్రిఫలా శాల్మలీ రాన్నా రాజవృక్షాటరూషకైః. 115. శృత ముబు హరేత్తూర్ణం వాగపితౌ

దృవం జ్వరం, కిరాతతిక్తమమృతాం ద్రాక్షా మామలకీం శతీం. 116. నిష్కాన్యధ్య పిత్రానిలజే క్వాథం తం సగుడం పి బేత్.

శొంఠి, తిప్పతీగె, తుంగముస్తలు, నేలవేము, లఘుపంచమాలములు వీటితో చేసిన క్వాథము వాతపిత్తములవలనఁ బుట్టిన జ్వరమును పోగొట్టును. త్రిఫలములు, బూరుగువేరు, సన్నరాస్త, రేలగుజ్జ, అడ్డసరము వీటితోఁ జేయఁబడిన క్వాథము వాతపిత్తజ్వరములను హరించును. తిప్పతీగె, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, కచ్చూరము వీటి సమభాగాకషాయములో బెల్లమునుగలిపి నేవించిన వాతపిత్తజ్వరములు నశించును.

❧ వాతపిత్తజ్వరాలకు నిద్రాకాదికషాయము; పంచభద్రము; మధుకాదిశీతము. ❧

శ్లో. నిద్రాకా బలా రాన్నా త్రాయమాణామృతాయుతైః. 117. మసూరవిదళైః క్వాథో వాతపిత్తజ్వరం జయేత్, గుడూచీ పర్పటం ముస్తం కిరాతం విశ్వభేషజం. 118. వాతపిత్తజ్వరే దేయం పంచభద్రమిమం శుభం, మధుకంశారిబాద్రాక్షే మధుకం చందనోత్పలం. 119. కాశ్ఠరీవద్దకం లోధ్రం త్రిఫలాంపద్మకేసరం, పరూషకం మృణాళం చ నృనే దుత్తిమవారిణి. 120. మధులాజసితాయుక్తం తత్ప్రీత ముపితం నిశి, వాతపిత్తజ్వరం దాహతృప్త్యామూర్ఛావమిభ్రమాన్. 121. శమయే ద్రక్తపిత్తం చ జీమూతాసవ మారుతః.

వాకుడు, ముత్తవపులగము, సన్నరాస్త, కలుక్రానుగ, తిప్పతీగె, పిల్లిపెసర, నల్లతెగడి వీటికషాయము వాతపిత్తజ్వరముల నణించును. తిప్పతీగె, పర్పాటకము, తుంగముస్తలు, విడంగాలు. శొంఠి వీటితోఁజేయఁబడిన కషాయమునకు పంచభద్ర మని పేరు. ఇది వాతపిత్తజ్వరములకు శ్రేష్ఠము. యష్టిమధుకము, తిప్పతీగ, సుగంధపాలవేళ్లు; (నల్లవి, తెల్లవి) ద్రాక్ష, విప్పభూవు, ఎఱ్ఱచందనము, నలుకలువ, గుమ్మడు, పద్మకములు, లాద్దగ, త్రిఫలములు, కమలముల కింజల్కములు, చిట్టితపండ్లు, తామరతూడు వీటిని నిర్మలమైన నీటిలో వైచి రాత్రియంతయును నానవైచి దానిలో పర్పాటకము, నేలసిండి, చక్కెర కలిపి త్రాగవలయును. ఇది వాతపిత్తజ్వరమును, విదాహము, మూర్ఛ, పడిపోవుట మొదలగుగోగములను, గాలి మేఘములనువలె రక్తపిత్తజ్వరములను గూడ నశింపజేయును.

❧ పిత్తశేష్ఠములకై పటోలాదిగణము; గుడూచ్యాదిగణము. ❧

శ్లో. పటోలం చందనం మూర్వా తిక్తా పాథా మృతా గణః. 122. పిత్తశేష్ఠారుచిచ్ఛర్ది జ్వరకంఠూవిషాపహః గుడూచీ

నింబధాన్యాకం పద్మకం చందనాని చ. 123. ఏష సర్వజ్వరాకా
హంతి గుడూచ్ఛాదిస్తు దీపనః, హృల్లాసారోచకచ్ఛర్ది పిపాసాదా
హనాశనః. 124.

చేదుపొళ్ల, ఎఱ్ఱగంధము, చాగి, కటుకరోహిణి, విషబొద్ది, తిప్పతీగె, ఈవస్తు
వులు పటోలాది గణ మనఁబడును. ఇయ్యది పిత్తము, కఫము, అరుచి, ఛర్ది, జ్వరము,
దుఃఖము, విషము మొదలగువానిని పోగొట్టును. తిప్పతీగె. నిమ్మకాయ, ధనియాలు, పద్మ
కములు, రక్తచందనము అను వీటిని గుడూచ్ఛాది గణమని యనియెదరు. ఇవి అన్నివిధ
ములగు జ్వరములను పోగొట్టును. ఆకలిని వుట్టించును. ఎప్పుడును అతిగా ఉమ్మివే
యుట, పదార్థములపైని యసహ్యత, ఛర్ది, నీటియం దిచ్చు, విదాహము వీటిని బోం
గొట్టును.

శ్లో. కిరాలం నాగరం ముస్తం గుడూచ్ఛం చ కఘాధికే,

పారోక్షిచ్యమృతాలైస్తు సహ పితృధికే పిబేత్.

125

నేలవేము, శొంఠి, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, వీటిని కఫ మెక్కువగా నుండిన
జ్వరమునం దుపయోగి పవలయును. విషబొద్ది, కురువేరు, తామర అను వానిని పిత్తాధి
క్యమువలన సంభవించెడు జ్వరములయం దుపయోగింపవలయును.

—౧౦ కంటకార్యాదివర్గము; వాసాకషాయము; పటోలాదికషాయము. ౧౧—

శ్లో. కంటకార్యమృతా భాగ్జీ నాగరేంద్రయవాసకం, భూనింబం
చందనం ముస్తం పటోలం కటురోహిణి. 126. కషాయం పాయయే
దేత త్పిత్తశ్లేష్మజ్వరావహం, దాహతృష్ణా రుచిచ్ఛర్ది కాసహృత్వా
ర్వశూల నుత్. 127. సపత్రపుష్పవాసాయాం రసః క్షౌద్రాసితా
యుతః, కఫపిత్తజ్వరం హంతి సాస్తపిత్తం సకామలం. 128. పటో
లం పిచుమర్దశ్చ త్రిఫలా మధుకం బలా, సాధితోఽయం కషా
య స్సాన్య త్పిత్తశ్లేష్మోద్భవే జ్వరే. 129.

వాకుడు, తిప్పతీగె, గంటుభారంగి, శొంఠి, కొడిసెపాఁబిత్తులు, దూలగొండి,
నేలవేము, రక్తచందనము, తుంగముస్తలు, చేదుపొళ్ల, కటుకరోహిణి వీనిని సమభాగ
ముగా కషాయముగా గాచి త్రాగించినయెడల పైతృధిక్యమువలనగాని, శ్లేష్మమువలన
గాని వచ్చిన జ్వరములను వెంటనే యణఁచివేయును. దాహము, నీటినిత్రాగునిచ్చు, దప్పి,
అరుచి, వాంతి, కాసము, రొమ్మునొప్పి, పార్శ్వపుసోష్ణి ఈమొదలగువానినిగూడ
సంపఁజేయఁగలదు. ఇదియే కంటకార్యాది వర్గము అనఁబడు.

అకులు, పూవులుతో యడ్డసరపు తీగతెచ్చి దంచి దానిరసమునందు తేనెను శర్కరను కలిపికొని త్రాగినయెడల కఫపిత్తజ్వరములను, రక్తపిత్తమును, కామెరలను నశింపజేయును. చేదుపొళ్ల, వేపవేళ్లు, త్రిఫలములు, యష్టిమధుకము, ముత్తకపులగము వీనితో జేయఁబడిన కషాయమును నేవించినయెడల పిత్తమువలనను, శ్లేష్మమువలనను ఉద్భవించిన జ్వరము లణఁగిపోవును.

— ఆమృతాష్టకము; పంచతిక్తము. —

శ్లో. గుడూచీంద్రయవారిష్ట పటోలం కటుకోహణీ, నాగరం చందనం ముస్తా సిప్పలీచూర్ణసంయుతం. 130. అమృతాష్టక ఇత్యేష పిత్తశ్లేష్మజ్వరాపహః, హృల్లాసారోచకచ్ఛర్ది తృస్నాదాహనివారణః. 131. పటోలయవధాన్యాకం ముద్గామలకచందనం, పైత్తికే శ్లేష్మపిత్తోత్థే జ్వరే తృట్ఛర్దిదాహనత్. 132. ఝుద్రామృతాభ్యాం సహ నాగరేణ సపౌష్కరం చైవ కిరాతతిక్తం, పిబే త్కషాయం త్వహ పంచతిక్తం జ్వరం నిహం త్వప్తవిధం సమగ్రమ్. 133.

ఆమృతాష్టకమును జెప్పుచున్నాడు—తిప్పతీగ, కొడిసెపాలవిత్తులు, వేప, చేదు పొళ్ల, కటుక గోహణి, శొంఠి, గత్తచందనము, తుంగమున్నులు, సిప్పళ్లు వీనిని కషాయముగా గాఁచి త్రాగవలయును. దీనినే అమృతాష్టక మని యందురు. ఈఅమృతాష్టకము, పిత్తజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియును నోటిమెంట నుమ్మిఁగియుండుట, అరోచకము, ఛర్ది, దాహము, దప్పి మొదలగువానిని దూరముగాఁ బొఱిచియును.

చేదుపొళ్ల, యవలు, కొల్తిమెర, పెసలు, ఉసిరిక, రక్తచందనము వీటితో సమభాగముగ కషాయమును పెట్టి పుచ్చుకొనిన పిత్తజ్వరకఫజ్వరములయందుండెడి దప్పి, ఛర్ది, గొంఁఁడిపోవుట అనువివి మొదలంట నణఁగిపోవును. వాకుడు, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమాలము, నేలవేసు ఈతయిదును పంచతిక్తము లనఁబడుచు. ఈపంచతిక్తములతో చేసిన కషాయమును నేవించినయెడల, ఎనిమిదివిధములయిన జ్వరములును సంపూర్ణముగా నశించిపోగలవు.

[కఫపిత్తజ్వరములకై కటుకాదియోగములు; ధాన్యకాదియోగములు;

వాతశ్లేష్మజ్వరచికిత్స; వాలుకాస్తేదనము; ముస్తాదికాష్టకము.]

సశర్కరా మక్షమాత్రాం కటుకా ముష్ణవారిణా, పీత్వా జ్వరే జయే జ్వంతుః కఫపిత్తసముద్భవం. 134. దీపనం కఫవిచ్ఛేది వాతపిత్తా నులోమనం, జ్వరఘ్నం పాచనం భేది శృతం ధాన్యపటోలయోః. 135.

కఫవాతజ్వరే స్వేదాన్ కారయే ద్రూక్షనిర్మితాన్, స్తోతసాం మార్దవం కృత్వా సీత్వా పావకమాశయం. 136. హత్వా వాతకఫస్తంభం స్వేదో జ్వర మపోహతి. ఖర్పరభృష్ట పటస్థిత కాంజికసిక్తో హి వాలుకా స్వేదః, శమయతి వాతకఫామయ మస్తకశూలాంగభంగాదీన్. 137. ముస్తానాగర భూనింబం త్రయ మేతత్రికార్షికం, కఫవాత౨౨మ శమనం పాచనం జ్వర నాశనమ్. 138.

చక్కెరతో కలిసిన కటుకరోహిణిని ఒక్కొక్క అర్థకర్షముగా చేకొని వేడినీళ్లతో కూడ త్రాగినయెడల కఫజ్వరములును, పిత్తజ్వరములును, వాతపిత్తజ్వరములును నశించి పోవును.

ధనియములు, చేదుపొళ్ల వీటిక పాచయము జరగాన్ని దీపింపజేయును. కఫమును, బోగొట్టును. వాతపిత్తములకు సమానత్వమును కలుగ చేయును. జ్వరమును పోగొట్టును. ఆహారాదులను పక్వముచేయును. భేదిని కలిగించును.

కఫము వాతము మున్నగువానిచే వచ్చిన జ్వరములయందు రూక్షపదార్థములవలన చెవ్వు కలుగునట్లు రక్తకూడులను శుభ్రపఱచి, న్నుదువుగా చేసి జీర్ణకోశమునందలి యగ్నిని వృద్ధిపొందించునట్లు చేయవలయును. వాతము కఫము అను వీటి యవరోధములను గూలద్రోసి జ్వరమును పోగొట్టగలదు. పెనముపైనఁగాని మూతకూడులోగాని ఇసుకను వేయించి కాచి తఱువాత దానిని ఒక గుడ్డయందు కట్టి గంజిలో ముంచి దానిచేత యొడలిని తడవవలయును. దీనిపేరే వాలుకాస్వేదము. ఈవాలుకాస్వేదము వాతరోగములను, కఫరోగములను, తలనొప్పిని, కాళ్లుచేతులు లాగుటను ఈమెదలగు బాధలను అణచి వేసి సౌఖ్యము నీయఁగలదు.

తుంగముస్తలు, శొంఠి, నేలజేము ఈమూఁడువస్తువులను పలముచొప్పన తీసికొని కాచి ఆక పాచయము నీచ్చినచో కఫమును, వాతమును, ఆమమును తగ్గించి వైచును. పాచనముగూడ నగును. జ్వరము నణచి వేయును.

కఫవాతజ్వరములకై పంచకోకపాచయము; విప్పలీశృతము; ఆరగ్వధాదికావ్యధము.

శ్లో. విప్పలీ విప్పలీమూల చవ్యచిత్రకనాగరం, దీపసీయః స్తృత్రో వర్తః కఫానిలగదాపహః. 139. విప్పలీభి శృతం తోయం అనభివ్యంది దీపనం, వాతశ్లేష్మవికారఘ్నం స్లీహజ్వర వినాశనం. 140. ఆరగ్వధగ్గంధికముస్తతిక్తా హరితకీభిః క్వధితఃకపాయః,

యః, సామే సశూలే కఫవాతయుక్తే జ్వరే హితో దీపనపాచ
సశ్చ . 141

పిష్టస్థు, పిష్టలీమూలము, (పిష్టలి, మోడి,) చవ్యము, చిత్తమూలము, శొంఠి ఇవి
పంచమూల మని చెప్పబడును. ఈపంచమూలముల కషాయము జఠరాగ్నిని వృద్ధిని
బొందించును. కఫసంబంధములయిన వాతసంబంధములయిన రోగములను నిశ్శేష
ముగా బోగొట్టును. పిష్టశ్లేష్మకషాయము కఫమును బుట్టింపదు. జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందిం
చును. వాతకఫసువలనను శ్లేష్మవికారమువలనను కలిగినరోగములను నశింపజేయును.
రేలచెక్క, పిష్టలిదుంప, మోడి, తుంగముస్తలు, కటుకగోహిణి, కరక్కాయలు
పీఠితో సమభాగములుగా చేయబడిన కషాయము, ఆమశూలముచేతను కఫవాతముల
తోను కూడిన జ్వరములను పోగొట్టుటయందు శ్రేష్ఠమైనది.

— తుద్రాదిగణః. ౧౯ —

శ్లో. తుద్రామృతా నాగరపుష్కరాహ్వయైః

కృతః కషాయః కఫమూరుతోద్భవే,

సశ్వాస కాసారుట పార్శ్వరుక్మరే

జ్వరే త్రిదోషప్రభవే చ శస్త్యతే.

142

తా. మలక, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమూలము వీనిని కషాయముగాఁ గా
చి పుచ్చుకొనినయెడల కఫవాతములవలనఁ బుట్టిన జ్వరములును, శ్వాస, దగ్ధ, అరుచి,
పార్శ్వపునొప్పి మొదలగు లక్షణములు గల త్రిదోషములవలన బుట్టిన జ్వరమును
నశించినోపును.

— { కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీరసము; ముసాదికషాయము; }
దేవదారాదికావాధము; మాతులుంగాదికల్మసు. —

శ్లో. దశమూలీరసః పేయః కణాయుక్తః కఫానిజే, అవిపా
కేతినిద్రాయాం పార్శ్వరుక్మాశ్వాసకాసకే. 143. ముస్తం పర్పటక
శ్శుంతీ గుడూచీ సుదురాలభా, కఫనాతారుచి చ్ఛర్ది దాహ శోష
జ్వరాపహః. 144. దారుపర్పటఖార్జ్యబ్జ వచాధాన్యాకకట్ఫలైః, సాభ
యా విశ్వభూతి కైః క్వాథోహింగుమధూత్కటః. 145. కఫవాతజ్వరే
పీతో హిక్మాశ్వాసగగ్రహః, కాసశోషప్రసేకాంశ్చ హన్యా త్తరు
మివాశనిః. 146. మాత్రాక్షద్రస్యతాదీనాంన్నేహే క్వాథేషు చూర్ణ

వత్, మాషికం హింగుసింధూత్థం జరణాద్యాస్తు శాణికాః. 147. మా
తులంగఫలకేసరో ధృతః సింధుజస్తమరిచాన్వితోముఖే, హంతివాతకఫ
రోగ మాస్యగం శోష మాశు జడతా మరోచకం. 148.

కఫవాతజ్వరము, అజీర్ణము, అతిసిద్ధ, పార్శ్వపుతలనొప్పి, అధికముగా శ్వాస
మువెడలుట, దగ్గు పీనియందు అనగా నివి సంభవించినయపుడు దశమాలమును కషా
యముపెట్టి ఆ కషాయమునందు పిష్టశ్లను పొడిచేసి వైచి త్రాగింపవలయును. తుంగము
స్తలు, పర్వాటకము, శొంఠి, తిప్పతీగ, చిన్నదూలగొండి పీనినికషాయము చేసి ఇచ్చి
నయెడల కఫమును, వాతమును, అరుచిని, చర్దిని, దాహమును, గొంతు ఎండిపో
వుటను, ఇట్టి గుణములుగల జ్వరమును అణచివైచును. దేవదారువు, పర్వాటకము,
గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, వస, ధనియములు, గుమ్మడు, కరకాయలు, శొంఠి,
శీలవేము వీటితోఁ జేయఁబడిన కషాయములతోఁ దేసెను ఇంగువను కలిపి త్రాగిన కఫ
వాతజ్వరములు నశించును.

ఈకషాయము వెక్కిళ్ళును, శ్వాస మెక్కువగా వెడలుట, గొంతుక పట్టుకొను
ట, దగ్గు, గొం తెండిపోవుట, ప్రసేకము అనునీదోషములను పోగొట్టును. పిడుగు వృక్ష
ములను కూల్చునట్లు పైదోగముల నీకషాయము మొదలగుట నశింపజేయును. తేనె, నె
య్యి మొదలగువాని మాత్రాప్రమాణములను తైలమునందు కషాయమునందు చూర్ణము
లలాగుననే ఎఱుంగవలయును. మఱియును ఇంఁకువ, సైంధవలవణమును, ఒక్కొక్క
మాపప్రమాణమును, జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు మొదలయినవి నాలుగుమాపముల ఎత్తును కలపవ
లయును. మాదీఫలము, కింజల్కములు, సైంధవలవణము, మిరియములు వీటినికలిపి నోట
ను ధరించుకొనినయెడల వాతకఫమువలన బుట్టుచుండెడి గొంతుకయెండిపోవుట, మొ
ద్దుపారుట, అసహ్యము మున్నగునవి అతిశీఘ్రముగా నశించిపోగలవు. ఇచ్చట కలిసి
న దోషములవలన కలుగుచుండెడి జ్వరమునకు చేయఁదగిన చికిత్స మగిసినది.

[సన్నిపాతజ్వరచికిత్స; త్రిదోషజ్వరచికిత్సార్థ క్రమము;
సన్నిపాతమునందు లంఘనరీతి; సన్నిపాతమునందు నిష్ఠీవనము;
సన్నిపాతమున నస్యవిధి.]

శ్లో. లంఘనం వాలుకాన్వేదో నస్యం నిష్ఠీవనం తథా, అవలే
హోఽంజనంచైవ ప్రాకప్రియోజ్యం త్రిదోషజే. 149. సన్నిపాతజ్వరే
పూర్వం కుర్యా దామకఫాపహం, పశ్చాన్నేష్ఠిషణి సంక్షీణే శమయే

త్పితమారుతో. 150. త్రిరాత్రం పంచరాత్రం వా దశరాత్ర మథా
పివా, లంఘనం సన్నిపాతేషు కుర్యా దారోగ్యదర్శనాత్. 151.
దోషాణామేవ సా శక్తి ర్లంఘనే యా సహిష్ణుతా, సహి దోషక్షయే
కశ్చి త్సహతే లంఘనాచికం. 152. ఆర్ద్రకస్వరసోపేతం సైంధవం సక
టుత్రికం, ఆకంతం ధారయే దాన్యే నిష్ఠే వేచ్చ పునఃపునః. 153 తేనా
స్య హృదయా శ్లేష్మా మన్యా పార్శ్వశిరోగలాన్, లీనోప్యాక్రిప్యతే
శుష్కో లాఘవం చాస్య జాయతే. 154 పర్వభేదోఽంగమర్దశ్చ
మూర్ఛాకానగలామయాః, ముఖాక్షిగౌరవంజాడ్య ముత్లేశ శోఛప
శామ్యతి. 155. సకృద్ద్వి త్రి చతుః కుర్యా దృష్ట్యా దోషబలాబ
లం, ఏతద్ధి పరమం ప్రాహు శ్భేషజం సన్నిపాతినాం. 156. మాతులం
గార్ద్రకరసం కోష్ఠం త్రిలవణాన్వితం, అన్య ద్వా సిద్ధివిహితం తీక్ష్ణం
నన్యం ప్రయోజయేత్. 157. తేన ప్రభిద్యతే శ్లేష్మా ప్రభిన్నశ్చ ప్రసి
చ్యతే, శిరోహృదయకంఠాస్యపార్శ్వం కోఛపశామ్యతి. 158.

లంఘనము, వాలుకాన్యేదము, నస్యము, ఉమ్మివేయుట, అవలేహము, అంజనము
ఇవి యన్నియును త్రి దోషముల వఃనపుట్టిన జ్వరములవిషయములో మొదట నుపయో
గింపవలసినది. సన్నిపాతజ్వరమున వైద్యుఁడు మొదట ఆమము, కఫము హరించునట్టి
చికిత్సను ఆరంభింపవలయును. అటుతరువాత కఫము తగ్గిపోయినయెడల పిత్తమునకును
వాతమునకు చికిత్స చేయవలయును. సన్నిపాతజ్వరములలో, ఆయాజ్వరమురీతుల నను
సరించి మూఁడురాత్రులు, లేక అయిదురాత్రులు, లేక పదిరాత్రులు ఇతయే. ఆరో
గ్యము అగువఱకును లంఘనములను చేయింపవలయును.

ఇన్ని లంఘనములను రోగి సహింపఁగలుగునా? యని సందేహము వలదు.
లంఘనములను సహించుట, దోషముల శక్తివలననే గలుగుచున్నది. కాని దోషములు
నశించినపిమ్మట ఎంత పుష్టి గలవాఁడైనను లంఘనాదులను సహింపఁజాలక యుండును.

అల్లపురసములో సైంధవలవణము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీటినికలిపి
నూరి కంతమున ధారణచేసి మాటిమాటికి ఉమ్మివేయుచుండువలయును. ఇట్లు చేసిన
యెడల సన్నిపాతరోగికి హృదయము మెడ ప్రక్కభాగము, తల, గొంతు వీటిలో

నున్న కఫము ఎండిపోయినను సంపూర్ణముగా లాగివేయఁబడును. శరీరముకూడ చులుకనగును. మఱియును క్షిప్తుపోటు, కాళ్లులాగుట, మూర్ఛ, దగ్గు, గొంతుక పట్టుకొని పోవుట, ముఖమును కండ్లును బరువెక్కుట, మొద్దుబారుట, వాడిపోవుట మొదలగు నవగుణములను నాశనము నొందించును. ఈచికిత్సను వైద్యుఁడు దోషమునందలి బలాబలములను చక్కఁగాఁ బరికించి నిర్ణయించుకొని తగినయట్టులు ఒకలేప కెండుమాటులు నాలుగుమాటులు/ఁగాడ చేయఁవలయును. ఇట్లుచేయుట రోగులగువారికి పరమాపద మని తెలియవలయును. మాదీఫలరసమును అల్లపు రసముతో కొంచెము వెచ్చఁగా గాచి యందు లవణాత్మకమును వేసి వెచ్చఁజేసి యిచ్చినను, సిద్ధపురుషులు విధించిననస్యము నిచ్చినను చాలును. ఈనస్యమువలన కఫము తగ్గును. శిరస్సు కంఠము హృదయము ముఖము పీనియందుపుట్టెను బాధలు నుపశమించును.

❧ సన్నిపాతమున మధూకసారనస్యము; సైంధవాదినస్యము; అంజనక్రియ. ❧

శ్లో. మధూకసార సింధూత్థ వచోషణ కణా స్సమాః, శ్లేష్మం పిష్టాంభసా నస్యం కుర్యా త్సంజ్ఞాప్రబోధనం. 159. సైంధవం శ్వేతమరిచం సర్వపం కుష్ఠమేవచ, బస్తూత్రేణ పిష్టాని నస్యం తంద్రీనివారణం. 160. శిరీషబీజగోమూత్ర కృష్ణామరిచసైంధవైః, అంజనం నాస్త్విబోధాయ సరసాశిలావచైః. 161.

ఇప్పుడందురసమునందు సైంధవలవణము, వస, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీనినిసమానభాగములను తీసికొని వీటితోనూరి ఆరసమును నస్యవిధిని చేయించినచో స్మృతి కలిగించును. సైంధవలవణము, తెల్లఆవాలు, మునగవిత్తులు, చెంగల్యకోష్ఠ వీనిని మేకయుచ్చతోనూరి నస్యముచేయించిన సన్నిపాతమునందలి మ్రాగన్నుపోఁగొట్టును. ఇచ్చట కొన్నిప్రతులలో వత్సమూత్రేణ అనిపాఠము నంగీకరించి, గోవత్సమూత్రముతోనూరి నస్యము చేయఁదగుననిరి. దిరిసెనగింజలు, పిప్పళ్లు, మిరియములు, సైంధవలవణము వీనిని గోమూత్రముతోనూరిగాని, లేక ఉల్లిగడ్డ, మణిశిల, వస వీటితోసిద్ధముఁజేయఁబడిన యంజనమునుగాని ప్రయోగించిన సన్నిపాతరోగికి చేతనము కలుగును.

❧ ఆష్టాంగవలేహనము. ❧

శ్లో. కట్ఫలం పౌష్కరం శృంగీ వ్యోషం యాప శ్చ కారవి. శ్లేష్మచూర్ణకృతం చైత న్నధునానహ లేహయేత్. 162. ఏషాఽవలేహికా హంతి సన్నిపాతం సుదారుణం, హిక్మాం శ్వాసం చ కాసం చ

కంతరోగం నిఱుచ్చతి. 163. ఉర్ధ్వగ శ్లేష్మహరణే ఉష్ణస్వేదాదికర్తణి,
విరోధ్యుష్ణే మధు త్యక్త్వా కార్యేషార్ద్ర)కజై రసైః 164.

గుఱ్ఱుడు, కర్కాటకశృంగి, పుష్కరమూలము, శొంఠి, దాల్చినచెక్క, నల్లజీల
కఱ్ఱ పీటిని మెత్తగా పొడిచేసి తేనెతో కలిపి నేవంపవలయును. ఈయవలేహిక
దారుణము లగు శున్ని పాతములను పోగొట్టును. మతియును వెక్కిళ్లు, దగ్గు, గొంతుక
పట్టికొనిపోవుట మొదలగువానిని నశింపజేయును. శరీరపు ప్రైభాగములయందుండెడి కఫ
మును పోగొట్టుటయందును వెచ్చగా చెనుటను పుట్టించుటమొదలగు కార్యములందును,
సరిపడనియంతవేడిమియందును ఈయవలేహికను తేనెనువదలివైచి అల్లపురసముతో
నేవంపవలయును.

— పంచముష్టికకషాయము; సప్తముష్టికయూషము. —

శ్లో. యవకోలః భుత్థానా ముద్గమూలకఖండయోః, ఏకైక
ముష్టి మాన్యత్య పచే దప్యగుణే జలే. 165. పంచముష్టిక ఇత్యేష
వారపిత్తకషాపహాః, శిశ్యతే గుల్మశూలే చ శ్వాసే కాసే క్షయే
జ్వరే. 166.

యవగా, సిప్పళ్లు, ఉలపలు, పెసలు, ముల్లంగిదుంపలు వీనిని ఒక్కొక్కదాని నొ
క్కొక్కపిడికిలిని తీచుకొని మెత్తముగను ఎనిమిదిరెట్లు నీటిలోపోసి పక్వమును చేయవ
లయును. దీనిపేరు పంచముష్టికము, అనుయూషము అనబడును. ఈపంచముష్టికము
వాతము, పిత్తము, కఫమును నశింపజేయును. మతియును గుల్మములను, శూలబాధలను,
శ్వాసమును, దగ్గును, క్షయమును, జ్వరమునుగూడ మొదలగు నశింపజేయును. ఈరెండవ
దానికి సప్తముష్టికయూష మని పేరు.

— నన్ని పాతములకై చాతుర్భద్రక పంచమూలము. —

శ్లో. పంచమూలీ కిరంతాది ర్గణో యోజ్య త్రిదోషజే,

పిత్తోత్కలే చ మధునా కణయాచ కఫోత్కలే. 167

ఇప్పుడుచాతుర్భద్రకపంచమూలమును చెప్పుచున్నాడు. — గురుపంచమూలములు,
వాయువిడంగములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, తిప్పతిగ వీనికషాయమును సిత్తాధికృతను
గలిగించుదానియందును త్రిదోషములవలన నుత్పత్తియయ్యెడిదానియందును తేనెతోటి
యును కఫమును పెంచు త్రిదోషమునందు పిష్టశ్లేషార్ద్రముతోను కషాయమును గాచి
ఈయవలయును.

❧ దశమూలక సాయము. ❧

శ్లో. బిల్వస్యానాక గాంభారీ పాటలా గణకారికాః, దీపనం
కపవాతస్సుం పంచమూల మిదం మహత్. 168. శాలపర్ణీ పృష్ణిపర్ణీ
బృహతీద్వయ గోక్షురం, వాతపిత్తహరం వృష్యం కనీయః పంచమూ
లకం. 169. ఉభయం దశమూలం తు సన్నిపాతజ్వరాపహం, కానే
శ్వానే చ తంద్రాయాం పార్శ్వశూలే చ శస్యతే. 170. సింహచూర్ణ
సంయుక్తం కంఠహృద్గ్రహణాశనం.

బిల్వము(అనంగా మారేడు) (దుండగము గంభారీ) అనంగాగ్రస్తుడు, కలిగొట్టు,
తక్కెడ ఈవర్గమును బృహత్పంచమూల ము దురు. ఇయ్యది జతరాగ్నిని వృద్ధిపొందిం
చును. కఫమును వాతమును అణచివేయును. ముయ్యకుపొన్న కొలపొన్న వాకుండు పెద్ద
ములక పల్లెరు ఇది లఘుపంచమూలము. ఇయ్యది వాతపిత్తములను హరించును. వీర్యవృద్ధిని
కలుగజేయును.

పైరెండునుకలిసిన దశమూలము లగును. ఈదశమూలము సన్నిపాతజ్వరములను
పోగొట్టును. దగ్గ అలత ఆలస్యము పార్శ్వపునొప్పి పీనినిపోగొట్టుట కిదియు త్రమమై
నది. సింహచూర్ణముతో కలిపి దశమూలక సాయమును నేవించినయెడల గొంతుకనుగుం
డెలను పట్టుకొనేడి కఫములను (అనంగా గళగ్రహములను హృద్గ్రహములను)
పోగొట్టును.

❧ చతుర్దశాంగక సాయము. ❧

శ్లో. చిరజ్వరే వాతకఫోల్బణే వా త్రిదోషజేవా దశమూలమిశ్రః,
కిరాతతిక్తాదిగణః ప్రయోజ్యః శుద్ధ్యర్థినే వా త్రివృతా విమిశ్రః.

పురాణజ్వరములయందు గాని, వాతకఫము లధికముగాగల జీర్ణ జ్వరమునందు
గాని, త్రిదోషములబుట్టెడి జ్వరములందుగాని దశమూలముతో కిరాతతిక్తాదిగణమును
ప్రయోగింపవలయును. మఱియును గుణాగుణములను శోధించుటకు తెల్లతెగడ నందు
చేర్చవలయును. కిరాతతిక్తాదిగణమునంగా, వాయువిడంగములు, శొంఠిముస్తలు, తిప్ప
తీగె అనునివి యని తెలియవలయును,

❧ అష్టాదశాంగక సాయము. ❧

శ్లో. దశమూలీ శతీ శృంగీ పౌష్కరం సదురాలభం, భార్జీకుట
జబీజం చ పటోలం కటురోహణీ. 172. అష్టాదశాంగ ఇత్యేవ సన్నీ
పాతజ్వరాపహః, కాసహృద్గ్రహ పార్శ్వస్థి శ్వాసహిక్మావమీ

హరః. 173. భూనింబ దారు దశమూల మహశాషభాబ్జ తిక్తేంద్రబీజ
ధనికేభ కణాకసాయః, తంద్రీ ప్రలాప కసనారుచి దాహ మోహ శ్వా
సాదియుక్త మఖిలం జ్వర మాశు హంతి. 174.

దశమూలమును, కచూరమును, కర్కాటకశృంగి, పుష్కరమూలము, సన్నదూల
గొండి, గంటుభారంగి, కొడిసెపాలవిత్తులు చేదు సాట్లు, కటుకరోహిణి అనునివి కలిసి అ
ష్టాదశాంగము లనబడును. వీటి సమభాగకషాయము సన్నిపాతజ్వరమును దగ్గును గుం
డెప్పట్టుటకు పార్శ్వపునోష్ణమును శ్వాసములను ఎక్కిళ్లును వచనమును వీనిని సశింపం
జేయును. నేలవేము, దేవదారు, దశమూలములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, చాగనారమ
ట్టులు, కొడిసెపాలవిత్తులు, కొతిమెరలు, ఏనుగుసిప్పళ్లు, వీటితో సమభాగముగాచేయు
బడిస కషాయము, అలినిద్రను, ప్రేలాపనను, దగ్గు, అరుచి, దాహము, మోహము,
శ్వాసము, ఇట్టి వికారములతోగూడిన వివిధములగు జ్వరములను శీఘ్రముగా పో
గొట్టును.

—ॐ పితృశ్లేష్టాతిశయమునకై యష్టాదశాంగము. ॐ—

శ్లో. ముస్తాపర్పటకోశీర దేవదారు మహశాషధం, త్రిఫలాధన్వ
యాస శ్చ నీలీ కంపిల్లకం త్రివృత్. 175. కిరాతతిక్తకం పాతా బలా
కటుకరోహిణీ, మధుకం పిప్పలీమూలం ముస్తాద్యో గణ ఉచ్యతే. 176.
అష్టాదశాంగ ముదిత మేద్యా సన్నిపాతనుత్, పితృత్తరే సన్నిపాతే
హితం చోక్తం మనీషిభిః. 177. మన్యాస్తంభే హ్యురోమాతే ఉరఃపార్శ్వ
శిరోగ్రహే.

తుంగముస్తలు, పర్పటకము, వట్టివేళ్లు, దేవదారు, శొంఠి, త్రిఫలములు,
చిన్నదూలగొండి, నీలి, కంపిల్లకము, తెల్లతెగడ, నేలవేము, విషబొడ్డి, యత్తువపుల
గము, కటుకరోహిణి, తిప్పతీగ, పిప్పలిమూలము, యష్టిమధుకము ఇది ముస్తాదిగణము.
అనబడును. వైవరజేష్వరబడినట్టి అష్టాదశాంగముగాని, ముస్తాదిగణముగాని సన్నిపా
తములను పోగొట్టును. పితృధిక్యతంగల సన్నిపాతమునందును, మన్యాస్తంభమునం
దును, ఉరోఘాతము, ఉరోగ్రహము, పార్శ్వగ్రహము, శిరోగ్రహము అను వీని
యందును, హితమని పండితులు నెస్సిగి.

—ॐ శత్యాదిగణము. ॐ—

శ్లో. శతీ పుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీ శృంగీ దురాలభా. గుడూ
చీ నాగరం పాతా కిరాతం కటుకరోహిణీ, 178. ఏష శత్యాదికోవర్గః.

సన్నిపాతజ్వరాపహః. 179. కాస హృద్భ్రహ పార్శ్వాత్తి శ్వాసే తం ద్రాంచ శస్యతే.

కచోరములు, పుష్కరమూలము, వామడు, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, తీప్పరీగ, శొంఠి, వాయువిడంగము నేలవేము, కటుకరోహిణి, ఇది శర్వాదిగణ మనబడును. ఈశర్వాదిగణము సన్నిపాతజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియు సతిగా నుపద్రవమును గలిగించెడి దగ్ధమొదలగు వానియందుగూడ దీనిని వాడుట యుత్తమము.

—౭౭ బృహత్పాద్యదిగణము. ౭౭—

శ్లో. బృహత్పాద్య పుష్కరం భార్గ్య శతీ శృంగీదురాలభా. 180

వత్సకస్య చ బీజాని పటోలం కటురోహణీ,
బృహత్పాద్యదిగ్గణః ప్రోక్తః సన్నిపాతజ్వరాపహః. 181
కాసాదిషుచ సర్వేషు దేయ స్సోపద్రవేషు చ,

చిన్నములక, పెద్దములక, పుష్కరమూలము, గంటభారంగి, కన్కూరము, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, కొడిసెపాలవిత్తులు, చేదుపొల్ల, కటుకరోహిణి, ఇవి బృహత్పాద్యదిగణ మనబడును. ఇయ్యది కాసప్రళయతము లగు సన్నిపాతజ్వరములను హరించును. ఉపద్రవకరము లగు సన్నివిధములయిన కాసరోగములను అణచును.

—౭౮ { భార్గ్యగణము; చతుర్దశాంగము; అభిన్యాసజ్వరచికిత్స; తల్లక్షణము; }
దానియందు కారవాద్యదిరసము; శూలచికిత్స; మాతులుంగరసాయనము; త్రికటుకాది క్వాధములు. —౭౮—

శ్లో. భార్గ్య పుష్కరమూలం చ రాస్నాం బిల్వం యవాని కాం. 182. నాగరం దశమూలం చ పిప్పలీం చాపు సాధయేత్, సన్నిపాతజ్వరే దేయం హృత్పార్శ్వానాహ శూలినాం. 183. కాస శ్వాసాగ్నిమందత్వం తంద్రీం చ వినివర్తయేత్, ద్వీపంచమూలీ పద్మగంధా విశ్వగృధ్రనఖిద్వయాత్. 184. కఫవాతహరః క్వాధః సన్నిపాతహరః పరః. కారవిపుష్కరై రండ్రాయంతీ నాగ గామృతాః. 185. దశమూలీ శతీ శృంగీయాసభార్గ్య పునర్నవాః, తుల్య మూత్రేణ నిష్కాధ్య పీతాః స్రోతోవిశోధనాః. 186. అభిన్యాసజ్వరం ఘోర మాశు హంతి

సముద్ధతమ్, మాతులుంగాశ్వభిద్భిల్వవ్యాఘ్రే పాఠోరుబూకజః. 187. క్వాధోలకమాత్రాఘోభిన్యాసానాహశూలనుత్, నిద్రోపేతమభిన్యాసం ఖీణవిద్యాద్భతాజసమ్. 188. కంఠరోధ కఫశ్వాస హీక్మాసన్యాసపీడితః, మాతులుంగార్ద్రకరిసం దశమూలాంభసా పిబేత్. 189. వ్యోసాబ్ధ త్రిఫలాత్రిక్తపటోలారిష్టవాసకైః, సభూనిగబామృతాయానై శ్రీదోషజ్వరను జ్వలం. 190.

గంటుభారంగి, పుష్కరమూలము, సన్నరాస్త్ర, మారేగువేరు, ఓమము, శొంఠి, దశమూలములు, సిప్పళ్లు వీనిసమభాగకషాయము నేవింపవలయును. దీనిని తొమ్ము, ప్రక్కలు, పిక్కలు మొదలగుచోట్ల నొప్పిగలిగిన రోగులకు సన్నిపాతజ్వరములందు ఇయ్యవలయును. మఱియును దగ్గు, శ్వాసము, మందాగ్ని, ఆసల్యము వీటిని నశింప చేయును.

దశమూలములు, వస, నల్లఉప్పి, తెల్లఉప్పి వీటిసమభాగ కషాయము, కఫవాతములను, సన్నిపాతములను పోగొట్టును. నల్లజీలకఱ్ఱ, పుష్కరమూలము, కలుక్రాసుగ, ఆముదపువేళ్లు, శొంఠి, తిప్పతీగె, దశమూలము, కచ్చారము, పుషభకమసుగంధద్రవ్యము, దూలగొండి, గంటుభారంగి, గజ్జెరు వీటిని సమానభాగములను తీసికొని ఆవుపంచితసులూనూర కషాయమును గాచి త్రాగినయెడల రక్తపుకాలువలను పరిశుద్ధము చేయును. మాదిఫలము పాషాణభేద మారేడు ములః అగరుశొంఠి తేగుపండు వీటిని కషాయముచేసి సైంధవలవణమును గోమూత్రమును కలిపి ఇచ్చినయెడల, అభిన్యాసజ్వరము ఆనాహుమ శూల వీటిని పోగొట్టును. నిద్రతుండగు నభిన్యాసజ్వరము గల రోగిని హతజునిగాను క్షీణించినవానిగాను తెలియవలయును. కంఠము ఎండుట, కఫము శ్వాసము వెక్కిళ్లు వీనిచే వీడింపఁబడుట, ఈబాధలుగల మనుష్యుఁడు మాదిఫలము అల్లపురసమును కలిపికొని దశమూలకషాయమును శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు త్రిఫలములు కటుకరోహిణి చేదుపొత్ల వేపచెక్క అడ్డసరము నేలవేము తిప్పతీగె దూలగొండి వీటికషాయమును నేవించిన శ్రీదోషప్రకోపజనితములగు జ్వరములను పోగొట్టును.

— సన్నిపాతములకు త్రిపుదాదులగు కషాయములు. —

శ్లో. త్రివృద్విశాలా త్రిఫలా కటుకారగ్వధైః కృతః, సత్కారో భేదనః క్వాథః పేయః సర్వజ్వరాపహః. 191. స్వేదోద్గమే జ్వరే దేయ శ్చుర్జ్జో భృష్టకలుప్థజః, ఘృతేజ్జహ్వం జడాం సింధుత్రూప్యణైస్సాన్లువేతనైః. 192. ఉచ్చుష్కం స్ఫుటితాం జిహ్వం ద్రాక్షయా

మధుపిష్టయా, లేపయే తృణ్యుతం చాస్యం సన్నిపాతాత్మికే జ్వరే. 193. కాకజంఘా జటా నిద్రాం జనయే చ్ఛింసి స్థితా, సన్నిపాతే ప్రకంపంతు ప్రలవంతం న బృంహయేత్. 194. తృష్ణాదాహాభిభూతేఽపి న దద్యా చ్ఛీతలంజలమ్, సన్నిపాతజ్వరస్యాంతే కర్ణమూలే సుదారుణః. 195. శోధ స్సంజాయతే తేన కశ్చిదేవ ప్రముచ్యతే, రక్తావసే చనైః పూర్వం సర్పిః పానైశ్చ తం జయేత్. 196. ప్రదేహైః కఫ పిత్తైశ్చైవ వమనైః కబళగ్రహైః, గైరికం పాంశుజం శుంఠీ వచా కటుక కాంజీకైః. 197. కర్ణశోధం రో లేన సన్నిపాతజ్వరే భృశమ్, కులుత్థ కట్ఫలే శుంఠీ కారపీచ సమాంశకైః. 198. సుఖోష్ణే ర్దేవనం కార్యం కర్ణమూలే ముహుర్దుహుః.

సన్నిపాతమునం దుపయోగింపఁదగిన త్రిపునాదిః సాయములు:—తెల్లతెగడ పాపరబుడమ త్రిఫలములు కటుక రోహిణి రేలచెక్క పీఠో సిద్ధమండ్రేయఁబడిన కషాయమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల సన్నివిధము లగు జ్వరములు నశించును. తలనొప్పి తగిపోవును. త్రిదోషముల ప్రకోపముచేతఁ బుట్టిన జ్వరమునందు మిగుల చెమట పుట్టచున్నట్లును జేయించిన ఉలవలను చూర్ణముచేసి రుద్దవలయును. నాలుక మొద్దువలె ముద్దగట్టుకొనిపోయినట్లయిన నైంధ్రపంపణము శొంఠి మిరియములు పుల్లప్రబ్బలి వీటిరసముచే లేపనము చేయవలయును. మిక్కిలి ఎండిపోయినను అతిగా వగలియున్నను అట్టి నాలుకకు తేనెలో ద్రాక్షనునూరి నేతిలోఁగఱిసి సన్నిపాతజ్వర మన్నప్పుడు లేపనము చేయవలయును. కాకజంఘవేరు దంచి దానిని తలపైని వేసి కట్టినయెడల నిద్రను పుట్టించును. సన్నిపాతజ్వరముచేత వడసుచున్నవానిని నొటికివచ్చుచున్నట్టులు ప్రేలువానిని పలుకరింపగూడదు. అతిదాహము, పానీచ్ఛ, వీటితోఁ దపించుచున్నప్పటికి నిట్టిగికి చల్లని నీటి నీయరాదు. సన్నిపాతజ్వరము వచ్చి చివట దశలోనున్నప్పుడు చెవిదగ్గఱ నొకవిధముగు శోధ పుట్టును. అట్టిశోధ పుట్టినవారిలో నెక్కడనో యొక్కడే నూటికి రోటికి బ్రదుకను.

రక్తమును వెడలించుటచేతను, పిష్పల్యాదిఘృతము పుచ్చుకొనుటచేతను గాని కఫ పిత్తముల నణచివేయుల ప్రలేపనలచేతను, వాంతులచేతను, అట్టిపదార్థములను భుజించుటచేతను అట్టిశోధను జయింపవలయును. కావరాయి, శొంఠి, అన్నభేది, వస, కటుకరోహిణి వీటిని కఠినీశ్లతో నూరి లేపనచేసినయెడల సన్నిపాతజ్వరములలో వచ్చు కర్ణశోధన మతిత్వరగా పోఁగొట్టును. ఉలవలు, నేలగుమ్మడు, నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని

సమానభాగములను తీసికొని నీటితో నూరి కొద్దిగా వెచ్చజేసి చెవిగూబదగ్గఱ మాటి మాటికి పట్టువేయుచుండవలయును. ఇంతటితో సన్ని పాతజ్వరములకు, చేయవలసిన చికిత్స ముగిసినవి.

❧ జీర్ణజ్వరచికిత్స; నిద్రాకా క్వాథము. ❧

శ్లో. నిద్రాగ్నికా నాగరకామృతానాం క్వాథం పిబే స్త్రీశ్చితపిష్ప లీకమ్, జీర్ణజ్వరా రోచక కాసశూల శ్వానాగ్నిమాంద్యాద్దిత పీనశేషః. 199. హస్తార్థ్యగముయం ప్రాయః సాయం తేనోపయుజ్యతే, పిష్పలీ చూర్ణసంయుక్తః క్వాథ శ్చిన్నరుహేషాద్భవః. 200. జీర్ణజ్వరకఫధ్వంసీ పంచమూలీకృతోఽథవా, కాసాజీర్ణారుచిశ్వాస హృత్పాడుక్రమి రో గనుత్. 201. జీర్ణజ్వరేఽగ్నిసాదేచ శస్యతే గుడపిప్పలీ, కళింగకాః పటోలస్య పత్రం కటుకరోహణీ. 202. పటోలం శారివా ముస్తం పాథా కటుకరోహణీ, నిరబ షటోలం త్రఫలా మృద్వీకా ముస్తవత్సకా. 203. కిరాతతిక్త మమృతా చందనం పిశ్యభేషజమ్, గుహూచ్యామలకం ముస్త మర్థశ్లోక సమాపనాః. 204. కషాయా శ్శమయంత్యాశు పంచ పంచవిధాక్ జ్వరాన్, సుతితం సుతితాన్యేద్య స్త్రోతీయకచతుర్థకా. 205. గుడప్రగాఢాం త్రిఫలాం పిబేద్వా విషచూర్ణితః, దీర్ఘపత్రక కర్ణాఖ్యం నేత్రం ఖదిరసంయుతమ్. 206. తాంబూలై స్తద్దినే భుక్తం ప్రాత ర్విషవినాశనమ్, గుడూచీ ముస్త ధాత్రిణాం కషాయం వా సమాక్షికం. 207.

వాకుడువేళ్ళు, శొంఠి, తిప్పలీగె వీనినికషాయములో పిష్పళ్లనుచూర్ణముకలిపి త్రాగిన పురాణజ్వరము, అగోచకము, దగ్గు, శూల, శ్వాసము, అగ్నిమాంద్యము, పీడ, సీన సరోగము మొదలగునవి నశించిపోవును. మఱియును తిఱుచుగా నీకషాయము ఊర్ధ్వా వయసులపై వ్యాపించినరోగమును పోగొట్టును. కావున దీనిని సాయం కాలమునందు ఖచ్చుకొనుచుండవలయును.

తిప్పలీగెకషాయమునందు పిష్పళ్లసాడిలి తిలపిగాని, లేక పంచమూలములతో చేసినకషాయమున పిష్పళ్లచూర్ణమును కలిపిగాని నేపించినయెడల జీర్ణ జ్వరములను, కఫము ను మొదలంట నశింపజేయఁగలదు. మఱియును దగ్గు, అజీర్ణము, అన్నమునం దరుచి, శ్వాసము, తైలబారుట (పాండురోగము), కృమిరోగము (అనఁగా నులిపురుగులు) ఈ మొదలగువానిని గూడను తప్పక నశింప జేయఁగలుగును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణ

జ్వరములయందును, అగ్నిమాంద్ర్యమునందును బెల్లముతోఁ గలిపినపిప్పలిమార్జమును నే వించుట చాల యుత్తమము.

(1) కొడిసెపాలచిత్తులు చేదుపొట్లఅకు వీనిని గాని, సుగంధపాల కటుకరోహిణి. (2) చేదుపొట్ల, శారివ, తుంగముస్తలు, విషబొద్ది, కటుకరోహిణి వీనినిగాని. (3) వేప, చేదుపొట్ల, త్రిఫలములు, ద్రాక్ష, తుంగముస్తలు, చెంగల్వకొప్పు వీనినిగాని, (4) నేలవేసు, తిప్పతీగె, రక్తచందనము, శొంఠి. (5) తిప్పతీగె, ఉసిరిక, తుంగగడ్డలు ఇట్లు సగముసగము శ్లోకములలో చెప్పబడిన అయిదురకముల వస్తువులను కషాయము పెట్టి నేవించిన అయిదువిధములగు జ్వరములను అతిశీఘ్రముగా శాంతింపజేయఁగలవు.

(1) ప్రతిదినము వచ్చెడిజ్వరము (వీనినే అన్నిక మనియెదురు.) (2) విడువక నచ్చుచుండెడి జ్వరము. (3) దినముమార్చి దినమువచ్చుచుండెడి జ్వరము. (4) మూడు రోజులకొకసారి నచ్చుచుండెడి జ్వరము, చాతుర్థికజ్వరము, (5) అయిదేసి రోజులకొక మారు వచ్చుచుండెడి జ్వరము అని విషమజ్వరము లయిదువిధములుగా నున్నవి. ఇట్టి విషమజ్వరములచే వీడింపబడుచున్న మనుష్యుడు బెల్లముఁగలిపిన త్రిఫలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

ముల్లంగి, లవంగపువట్ట, కాచు వీనిని తాంబూలములో మూటుపెట్టికొని ప్రాతః కాలములయందు భక్షించుచున్నయెడల ఇయ్యది విషమజ్వరములను పోఁగొట్టును. లేకపోయినచో తిప్పతీగె, తుంగముస్తలు, ఉసిరికపప్పు వీటితో సిద్ధముచేయబడిన కషాయములో దేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల విషమజ్వరము తొలగిపోవును.

[విషమజ్వరమున ముస్తాదికషాయము, అజాజీకల్పము, రసోన్మాతైలము, ఘృత పాకములు, పేయములు, విషమజ్వరారంభచికిత్స, నీల్యాదికషాయము,

మాంసాద్యాహారములు, చాతుర్థికముల కామ్రాటజము, అంజన

క్రియలు, ధూపము & నస్యములు మున్నగునవి.]

శ్లో. ముస్తామలకగూడూచీ విశ్వోషధ కంటకారికాక్వాథః, వీత సృకణాచూర్ణః సమధు ద్విషమజ్వరం హంతి. 208. మహాకాషధా మృతాముస్త చందనోశీరధాన్యకైః, క్వాథ స్త్రుతీయకం హంతి శర్కరామధుయోజితః. 209. వాసాధా శ్రీసిరాదారుపధ్యానాగరసాధితః, సితామధుయతః క్వాథః చాతుర్థినివారణః. 210. మధునా సర్వజ్వరనుత్ శేఫాలీదలజీరణః, అజ జీగుడసంయుక్తా విషమజ్వరనాశినీ. 211. అగ్నిసాదం జయే త్సమ్యక్ వాతరోగాంశ్చ నాశయేత్. రసోనకల్మం తిల

తైలమిశ్రం యోఽశ్నాతి నిత్యం విషమజ్వరాంతః. 212. విముచ్యతేనోఽ
 పృచిరాజ్వరేణ వాతామయైశ్చాపి సుఖోరరూపైః, పౌత్రపౌత్ర
 స్ససర్పిర్వా రసానముపయోజయేత్. 213. పిష్పలీనర్థమానాంవాపిబేత్
 క్షీరరసాశ్శః, మట్పలం వా పిబేత్సర్పిః పథ్యాం వా మధునా పిబేత్.
 214. పయస్సైలం ఘృతంచైవ విదారీక్షురసం మధు, సంచూర్ణ్య పా
 యయేదేత ద్విషమజ్వరనాశనమ్. 215. పయసా వృషదంతస్య శక్త
 ద్వేగాగమే పిబేత్, [పిష్పలీశర్కరాక్షాద్రం ఘృతంక్షీం యథాబలం,
 ఖాజేన మధితం పేయం విషమజ్వర నాశనం.] వృషస్య దధిమండేన
 సురయావా సస్సైంధవం. 216. నీలినీ మజగంధాంచ త్రివృతాం
 కటురోహిణీం, పిబేత్ జ్వరస్యాగమనే న్నేహస్వేదోపపాదితః. 217.
 సురాం సమండాం పానార్థే భక్ష్యార్థే చరణాయుధాన్, తిత్తిరీంశ్చ
 మయూరం శ్చ ప్రయుజ్యా ద్విషమజ్వరే. 218. అమ్రోటజ
 సహస్రేణ ద్రవేణ సుకృతాం పిబేత్, పేయాం ఘృతప్లుతాం జంతుః
 చాతుర్థికహారాం త్ర్యహం. 219. సైంధవం పిష్పలీనాంచ తండులాస్స
 మనశ్శిలాః, నేత్రాంజనం తైలపిష్టం విషమజ్వరనాశనం. 220. వ్యాఘ్రే
 రసా హింగుసమా నస్యం తద్వత్సస్సైంధవా, కృష్ణాంబరదృఢా బద్ధం
 గుగ్గులూలూకపుచ్చజః. 221. ధూపశ్చాతుర్థికం హంతి తమస్సూర్యఇవో
 దిశః, శిరీషపుష్పస్వరసో రజనీద్వయసంయుతః. 222. నస్యం సర్పి స్స
 మాయోగా చ్చాతుర్థికజ్వరం జయేత్, నస్యం చాతుర్థికం హంతి రసో
 వాగస్త్యపత్రజః. 223.

ముస్తకాదిగణమును చెప్పచున్నాఁడు, —తుంగముస్తలు, ఉశిరికపొట్టు, తిప్పతీ
 గ, శొంఠి, వాఙుడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును, పిష్పశ్చ మార్జమును,
 తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనినయెడల విషమజ్వరము నశించిపోయెదలదు.

శొంఠి, తిప్పతీగ, తుంగముస్తలు, రక్తచందనము, వట్టివేళ్లు, ధనియములు వీటి
 తో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కెరను, తేనెను కలిపి త్రాగియెడల
 మూడురోజుల కొకతూరి వచ్చు విషమజ్వరము నశించిపోవును. అడ్డసరము, ఉశిరిక
 పొట్టు, వట్టివేళ్లు, దేవర దుఁచెక్క, కరకాయలు, శొంఠి, వీటితోఁటి సిద్ధముచేయఁ

బడిన కషాయముతో కలకండ, తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనిన చాతుర్థకజ్వరములు మొదలంట నశించిపోవును.

నల్లవావిలియును రసమును తీసి నానిలో తేనెను కలిపి త్రాగినను కాని, లేక బెల్లను నందు జీలకఱ్ఱను పొడిగా నూరి కలిపి తినినగాని విషమజ్వరము నశించి పోగలదు. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యమును మొదలంట నశి. పడజేయును. చుట్టియును వాతరోగములను కూడ శీఘ్రముగానే పోగొట్టగలుగును.

విషమజ్వరముచేత బాధపడుచుండెడివాడు తెల్లల్లికల్మషు, నూనెనుకలిపి ప్రతి దినమును తినుచున్నయెడల విషమజ్వరములును, అతిభయంకరములను వాతరోగములును తొలగి దూరముగా పోవును. ఉదయమునందు ప్రతిదినము తెల్లల్లికల్మషమును నేతితో అద్దకొని తినుచుండినయెడల కాని, పాబుత్రాగెడి యభ్యాసముగల, లేక, మాంసమును భుజించు నలవాటుగలిగిన విషమజ్వరరోగి పెద్దపిప్పళ్లకషాయమునుగాని, అముదమునుగాని, నారుపలముల నెత్తినీత్రాగినగాని, అదియును లేకయున్నచో కరకామ్యులను లేనెతోకూడా నూరిగాని, వాలు, నూనె, నెయ్యి, నేలగుమ్మడినను, చెఱవరసను, తేనె, వీటిని నూరికొనిగాని త్రాగినయెడల విషమజ్వరములు నశించును.

పిప్పళ్లుచూర్ణము, కలకండ, తేనె, నేయి, పాలు వీటిని మంటిపాత్రలో పోసి బలయుకోలది చిల్లికి త్రాగినయెడల విషమజ్వరములను పోగొట్టును. విషమజ్వరమతీవ్రముగా వచ్చుచున్నయెడల ఎద్దుపేడ పాలలో కలిపికొని త్రాగవలయును. లేకపోయినయెడల ఎద్దుపేడను సైంధవవణముతో కలిపి పెరుగునీటితోగాని, కల్లుతోగాని కలిపి త్రాగవలయును. నీలివేళ్లు, వాయింటాకు, తెల్లతెగడ, కటుకరొహిణి వీటితోచేయబడిన కషాయమును, చెప్రుటగలవానికి జ్వరమువచ్చినయెడల నీయవలయును.

త్రాగుటకు మజ్జికకలిపిన కల్లును, తినుటకు కోడిమాంసమును ఇయ్యవలయును. తిత్తిరిపక్షి, నెమలి వీట్లయొక్క మాంసమును విషమజ్వరములలో నుపయోగింపవలయును. వేయించితాకులరసముతో పానకమును సిద్ధముచేసి నేతిని కలిపి మూడురోజులు పుచ్చుకొనినయెడల చాతుర్థకజ్వరములు నశించిపోవును.

సైంధవలవణము, పిప్పలిగింజలు, మణిశిల వీటిని నూనెతో నూరి కన్నులకు కాటుకగా నుపయోగించిన విషమజ్వరములు మొదలంట నశించును. వాతుడు, వస, ఇంగవ, సైంధవలవణము వీటిని తైలములో నూరి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల విషమజ్వరములు హరించిపోవును.

నల్లనిగుడ్డలో గగ్గిలమును గుడ్లగూబయొక్కతోక ఈకలను కట్టి కాల్చి వేయఁ బడినదాపము నూర్చుఁడు చీకటిని పాఱదోలినట్లు చాతుర్థకజ్వరమును పోఁగొట్టును. దిరిసిన పూవులయొక్క రసమునందు పనుపును, మ్రునుపనుపును కలిపి నేతితో చేర్చి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల చాతుర్థకజ్వరముల నణఁచివేయఁగలదు. లేకపోయినయెడల, అవి నెఱకులను రసమును పిండి నస్యమునుగా నుపయోగించినను చాతుర్థక జ్వరములను నశింపజేయును.

[జ్వరములకు అష్టాదశాంగధూపము; అపరాజితాధూపము తృతీయజ్వర ఏకాహిక సర్వజ్వరములకు చిటుకాలు; ఆగఁతుజ్వరమునకు తింత్రము మొదలగునవి.]

పలంకపా నింబపత్రం వచా కుష్ఠం హారితకీ, సర్వపా స్సయవా స్సప్లిగ్ధావనా జ్వరనాశనమ్. 224. పురధాన్యమవచా (?) సర్వనింబార్థా గురుదారుభిః, సర్వజ్వరహరో ధూషకార్యోఽయమపరాజితః. 225. బై డాలంవా శశ్వద్యోజ్వం వేదమానస్య ధూపనే, అపామార్గజటాకట్యాం లోహితైస్స త్తతం తుభిః. 226. బద్ధావాచేరవే స్తుర్ణం జ్వరం హంతి తృతీయకమ్, కాకజంఘా బలా శ్యామా బ్రహ్మదండీ కృతాంజలిః. 227. పుష్పిపర్ణి త్వపామార్గః తథా భృంగరజోష్ఠమః, ఏషా మన్యతమం మూలం పుష్పేణోద్ధృత్య యత్నతః 228. రక్తసూత్రేణ సంవేప్య బద్ధ మైకాహికం జయేత్, మూలం జయంత్యా శ్శిరసా ధృతు సర్వజ్వరా పహమ్. 229. కర్క సాధారణం జహ్యత్ తృతీయః చతుర్థకౌ, ఆగంతు రనుబంధీ హి స్తాయశో విషమే జ్వరే. 230.

గగ్గిలము, కేపఱకులు, వన, చెంగల్యోష్ఠ, కరక్కాయబెరడు, ఆవాలు, కొడి నెపాలవిత్తులు, నేయి వీటితో వేయఁబడిన ధూపము జ్వరమును నశింపజేయును. దీనినే అష్టాంగధూప మని చెప్పెదరు. గగ్గిలము, కామంచిగడ్డి, (లేక, దవనము) వన, సజ్జకంకెలు, కేపఱకు, జల్లేదాఱకులు, అగురు, దేవదారుచెక్క వీటితో వేయఁబడిన ధూపము, అన్నివిధములగు జ్వరములను నశింపజేయును. దీనిని అపరాజితాధూప మని యనెదరు.

జ్వరముచే వశకుచున్న మనుష్యునికి పిల్లిపెంటికలను తెచ్చి ధూపమునుగా వేయవలయును. ఉత్తరేణువేరును ఎఱ్ఱనినూలుపోగులతో గట్టి ఆదివారమునాఁడు తాయె తులాగున మొలలో గట్టినయెడల మూడుమూడు గోజాలకు వచ్చు జ్వరములు శీఘ్రము

గా నశించిపోవును. కాకిదొండ, ముత్తవపులగము, నీలి, బ్రహ్మదండి కోలపొన్న, ఉత్తరేణు, గుంటగలరాకు వీటిని పైరీతిగానే వీనిలో నేదైన నొకవేరును పుష్కరత్రమున నూడబెరికి ఎఱ్ఱనిదారముతో చుట్టి కట్టికొనినయెడల ఒక్కొక్కరోజున పచ్చడి జ్వరములను అనగా నైకాహికజ్వరములను అణచివేయును.

తక్కిలియొక్కవేరును తలమీఁద ధరించినయెడల నన్నివిధములగు జ్వరములను పోగొట్టును. తృతీయకజ్వరములయందును, చాతుర్థికజ్వరముల యందును సాధారణముగా పనిచేయుటను వదలిపెట్టవలయును. విశేషముగా హఠాత్తుగా వచ్చినజ్వరము గూడను విషమజ్వరములలోనే చేరికయగు నని లెక్కపెట్టబడును.

— వికాహికజ్వరనాశనమంత్రాదులు. —

శ్లో. గంగాయా ఉత్తరే కూలే అపుత్ర స్తాపసో మృతః, తస్మై తిలోదకం దద్యాన్మచ్చ్య త్యేకాహికో జ్వరః. 231. ఏతన్తంత్రేణ చా శ్వత్థ పత్రహస్తః ప్రతర్పయేత్, సామం సానుచరం దేవం సమాతృగణ మిశ్వరం. 232. పూజయన్ ప్రయత శ్రీఘ్రం ముచ్చ్యతే విషమజ్వరాత్, విష్ణుం సహస్రమూర్ధానం చరాచరపతిం విభుం. 233. స్తువన్నామస హస్రేణ జ్వరా స్సర్వా న్వ్యపోహతి, కృతానురానురైఃపూర్వంధన్వం తరిసమర్చనా. 234. కల్వక్తే విధానేన సావిధేయాసభక్తికం, సర్వ జ్వర విముక్త్యర్థం సదారోగ్యాభికాంక్షిభిః. 235.]

వికాహికాదిజ్వరములు నశించిపోవుటకు మంత్రాదులను చెప్పుచున్నాడు — గంగానదియొక్క యుత్తరపుగట్టన నొకమహర్షి పుత్రులులేక చిరకాలము తపస్సును చేసి చనిపోయి యుండెను. ఆయుషికి తిలోదకముల నిచ్చినయెడలను ఏకాహికజ్వరమునూడి మనుజుఁడు విడిదలయగును.

ఇది మంత్రము:— ఈమంత్రముచేతి రాగిఆకులను చేతిలో నుంచుకొని తర్పణము చేయవలయును. పార్వతీసహితుఁడను, అనుచు సహితుఁడును, మాతృగణవిరాజితుఁడునగు ఈశ్వరుని ప్రాతఃకాలమున పూజించిన యెడల విషమజ్వరము లన్నియు నశించి పోగలవు. వేయిలీలలుగలవాఁడును, చరాచరముల కధిపతియు నగు సమర్థుడైన విష్ణు దేవుని సహస్రనామములచే గీర్తించితిమేని అన్నివిధములగు జ్వరములును శాంతి నొందును. ఇందులో కుండలీకరణములోనిశ్లోకము ప్రక్షిప్తము. గనుక టీక వ్రాయఁబడలేదు.

జ్వరమునందు ఘృతప్రయోగము. ౪౭

శ్లో. జ్వరాః కషాయై ర్వమనై ర్లంఘనై ర్లఘుభోజనైః,
రూక్షస్య యేన శామ్యంతి సర్పి స్తేషాం భిషజ్జితమ్. 236
నిర్దశాహమపి జ్ఞాత్వా కఫోత్తర మలంఘితమ్,
నసర్పిః పాయయే త్ప్రాజ్ఞః శమనై స్త ముపాచరేత్. 237

రూక్షగల మనుష్యునికి జ్వరమువచ్చిన కషాయములచేతను, వమనోపధములచేతను, లంఘనములచేతను, లఘుభోజనములచేతను ఉపశాంతిని పొందనియెడల నేతిని త్రాగింపవలయును. కఫ మెక్కువగా గలవారికిని, లఘునములేని జ్వరవీడితులకును పదిదినములు గడచినతరువాత చక్కగా బోకించి వైద్యుడగువాఁడు నేతిని త్రాగింపఁగూడదు. మఱియు అప్పుడు చేయవలసివది శమనములచేతను, ఔషధములచేతను, నాజ్వరములను ఉపశాంతిఁ బొందించుటయే యై యున్నది.

జ్వరితుఁగు ఆహారనియమము; పిప్పలాద్యఘృతము; ఘృతపాకమున పస్తుపరిమాణము. ౪౮

శ్లో. యావల్లఘుత్వాదశనం దద్యా న్మాంసరసేన తు, మాంసార్థ మేణలావాదీన్యత్రై దద్యా ద్విచక్షణః. 238. కుక్కుటాంశ్చ మయూరాంశ్చ తిత్తిరిం క్రాంచమేన చ, గురూష్ణత్వా న్న శంసంతి జ్వరే కేచి చ్చికిత్సకాః. 239. లంఘనే నానిలబలం జ్వరే యద్యధికం భవేత్, భిషజ్ఞాత్రా వికృజ్ఞో దద్యా త్తా నపి కాలవిత్. 240. పిప్పల్య శ్చందనం ముస్త ముశీరం కటురోహణీ, కలింగకాస్తామలకీ శారివాతివిషే స్థిరా. 241. ద్రాక్షామలకబిల్వాని త్రాయమాణా నిదిగీకా, సిద్ధ మేతైర్ఘృతం సద్యో జ్వరం జీర్ణ మపోహతి. 242. క్షయం కాసం శిరశ్శూలం పార్శ్వశూలం హలీమకమ్, అంగాభితాపమగ్నిం చ విషమం సన్నియచ్ఛతి. 243. పిప్పల్యాదమిదం క్వాపి తస్తే క్షీరేణ పచ్యతే, యత్రాధికరణే నోక్తి ర్గణేస్యా త్స్నేహసంవిధౌ. 244. తత్రైవ కల్పనిర్యాహ విష్యేతే స్నేహవేదినా, ఏతద్వాక్యబలేనైవ కల్పసాధ్యం పరం ఘృతమ్. 245.

ఎంత లఘువుగానున్న ఆహారమైనను మాంసరసముతోటి గూడ కలిపి ఈయవలయును. లేడి, లావుకడిట్ట మొదలగు జంతువుల మాంసములను మాంసముతినటకు శోధ

కపడినయెడల యుక్తిగానీయవలయును. కోడి, నెమలి, తీతుప, క్రౌంచపిట్ట వీటిమాంసము చాల గురుపదార్థము. కావున గొందరువైద్యులు వీనిమాంసమునిచ్చుటకు సమ్మతించరు.

లంఘనము చేయటచేత జ్వరమునందు వాయువునకు అధికబలము కలిగినయెడల మాత్రల వికల్పభావములను సరిగా నెఱిగినవాఁడును, సమయాసమయముల నెఱిగినవాఁడునై వైద్యుఁడు కోడి మొదలగువానియొక్క గురువగు మాంసమును గూడ నీయవచ్చును. పిప్పళ్లు, రిక్తచందనము, తుంగము స్తంబు, చట్టివేళ్లు, కటుకగోపిణి, కొడి నెపాల విత్తులు, నేలఉసిరిక, సుగంధపాల, అతివస, కోలూన్న, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, ప్రబబ్బలి, మారేడు, కలుక్రానుగ, వాకుఁడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి జీర్ణ జ్వరములను శీఘ్రముగా నణఁచును. మఱియును ఝయ, దగ్ధ, తలనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి, హలీగుకము, అవయవములమంటలు, విషమాగ్ని ఈరోగములను పోగొట్టును.

ఇయ్యది పిప్పల్యాదిగణము. — ఈపిప్పల్యాదిగణము కొన్ని గ్రంథములలో కొందఱిచేత పాలలో పక్వముఁజేయఁబడు నని చెప్పఁబడియున్నది. దానినే పిప్పల్యాదిక్షీరమందురు. తైలాదులను చెప్పనపుడు గణవిషయము అధికరణములో చెప్పఁబడకపోయినయెడల నచ్చట స్నేహాదిభుల నెఱిగినవైద్యుఁడు కల్కమును, నిరూహమును తీసికొనవలయును. ఈవాక్యబలముచేతనే కల్కసాధ్యము ఘృత మగుచున్నది.

శ్లో. జలస్నేహకాషధానాంతు ప్రమాణం యత్ర నేరితమ్,
తత్రస్యా నౌషధా త్స్నేహః స్నేహః త్రోయం చతుర్థణమ్. 246. అనుక్తే
ద్రవకార్యే తు సర్వత, సలిలం మతమ్, ఘృతతైలగుడాదీం శ్చ నై
కాహా దవతారయేత్ 247. వ్యషితాస్తు ప్రకుర్వంతి విశేషేణ గుణా
న్యతః, స్నేహకల్కో యదాంగుల్యా వర్తితో వర్తివ ద్భవేత్. 248.
వచస్నా త్క్షిప్తే చ నో శబ్దః తదా సిద్ధిం వినిర్దిశేత్, శబ్దే వ్యవరమం
ప్రాప్తే ఘనస్యోపరమే తథా. 249. గ్రంథవర్ణరసాదీనాం సంపత్తౌ సిద్ధి
మాదిశేత్.

నీరుమున్నగువానికి కొల్లలు చెప్పనవ్వదు చేయవలసినపనులఁ జెప్పదున్నాఁడు. — నీళ్లకు, చమరునకు, బొప్పిదమునకు ప్రమాణములను చెప్పనిస్థలములయందు బొప్పిదమునకంటె చమరు నాలుగురెట్లధికముగాను, చమరుకంటె నీటినినాలుగురెట్లు అధికముగాను తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థములను చెప్పక యుండినచోటుల నన్నిస్థలములలోను నీటినే తీసికొనవలయును. నెయ్యి, నూనె, బెల్లము మొదలగువాని నొకేదినములో సిద్ధము చేయఁగూడదు.

ఏలయునఁ గా—నడుమ నొకదిన మవకాశ ముంచి చేసినయెడల నెక్కడు ఫల మును గుణము నిచ్చుచుండును. స్నేహకల్పము అఁగి చురుతో చేసెడి కల్పమును వేలితో త్రిప్పినప్పుడు వత్తివలె అయిపోయినయెడలను, నిప్పులో వేసెయెడల చప్పుడుగాక యుండినను సిద్ధియయ్యె నని చెప్పవలయును. చప్పు డణగిపోయి, భగ్గుమనుట తగ్గిపోయి, వాసన, కాంతి, రుచి ఈమొదలగునవి పుట్టినట్లయిన సిద్ధిఅయినదని చెప్పవలయును.

—❧ క్షీరపట్టల ఘృతము. ❧—

శ్లో. పంచకోలై స్ససింధూతైః పలికైః పయసా సమమ్. 250

సర్విప్రస్థం శృతం స్లేహ విషమజ్వరగుల్మనుత్,
అత్ర ద్రవాంతరానుకేః క్షీరమేవ చతుర్థమ్. 251

ద్రవాంతరేణ యోగేహి క్షీరం స్నేహసమం భవేత్.

శొంఠి, పిప్పలీ, పిప్పలీమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము ఈయెదిటిని పంచకోలము లని యియెదరు. ఈపంచకోలములను, సైంధవలవణమును ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్కవలయును గ్రహించి ఒకప్రస్థమునెత్తిన పాలనొకప్రస్థమును పోసి ఘృతమునుచేసి నేనింపవలయును. ఇయ్యది తిల్లిరోగమును అనగానర్పిని, విషమజ్వరమును, గుల్మములను పోగొట్టును. ఇచ్చట మఱి ఇతరమైన ద్రవపదార్థ మేదియును చెప్పక పోయినయెడల పాలనే నాలుగుకట్లధికముగా తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థము నితరమును దేనినైనను చెప్పినయెడల చురుతో సమానముగానే పాలను గ్రహింపవలయును.

—❧ దశమూలపట్టలఘృతము; కషాయక్షీరాదుల పరిమితి. ❧—

శ్లో. దశమూలీరసే సర్విః సక్షీరే పంచకోలకైః. 252. సత్కారైర్హంతి తత్సర్వం జ్వరకాసాగ్నిమందతాః, వాతపిత్తకఫవ్యాధీన్ స్లేహానంచాపి పాండుతాం. 253. క్వాథ్యా చ్చతుర్థణం వారి పాదస్థం స్యా చతుర్థణం, స్నేహ త్స్నేహసమం క్షీరం కల్కస్తు స్నేహపాదికః. 254. చతుర్థణం త్వష్టగుణం ద్రవద్వైగుణ్యతా భవేత్, పంచప్రభృతి యత్ర స్యుర్ద్రివాణి స్నేహసంవిధౌ, తత్ర స్నేహసమా న్యాహు రర్వా క్చ స్యా చ్చతుర్థణం. 255.

దశమూలముయొక్కరసము, పాలు, పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవక్షారము వీటియందు సిద్ధము చేయఁబడిన సేయజ్వరమును, జ్వరమును, అగ్నిమంద్యమును, వాతపిత్తకఫరోగములను, స్లేహనాహము

పంచమాలములయందు పక్వము చేయఁబడిన పాలను జ్వరతుండ త్రాగినయెడల దగ్గు, శ్వాసము, శిరోవేదన, పార్శ్వపునొప్పి, పీనస ఈ గోగములనుండి విడుదల చేయఁబడును. ఇచ్చట మాలికకంటె (ద్రవ్యముకంటె) ఎనిమిదిగెట్లు పాలును, పాలకంటె నాలుగుగెట్లు నీరును కలిపి పాలుమాత్రము మిగిలియుండునట్లుడుకఁబెట్టి దింపి నేవింపవలయును. పాలలో పాకముచేయవలసినప్పుడు చేయదగినరీతి యిది.

త్రికటుకమును, ముత్తువపులగము, ఘోరక, బెల్లము, శొంఠి వీనిచే సిద్ధము చేయఁబడినకషాయము మలమాత్రములు బాధింపఁబోవుటను పోఁగొట్టును. శోఫకలిగిన జ్వరములను గూడ నశింపఁజేయును. తెల్లగలిజేరు, మాఁడువేరు, ఎఱ్ఱగలిజేరువేరు, పాలు, నీరు వీటినిన్నింటికి కలపి వండి పాలుమాత్రము మిగిలియుండు సమయమున దించి తీసికొనవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు జ్వరములను పోఁగొట్టును. తగుమాత్రముగా ఔషధముఁ గలిపివలయును కొంచెము వేడిగా నున్నపాలు జ్వరము వచ్చిన సమయములలో మిక్కిలి హితకరము లగును. లేకపోయిన యెడలను పరికర్తకతోకలిపివచ్చినజ్వరములకు అనఁగాజ్వరమునందు గుదస్థానముకై త్రిరిచినట్లుండవాలిలో ఆముదపువ్రేళ్లతో కాళి సిద్ధముఁ జేయఁబడిన ఘృతము హితకరము అగును. అనేకవిధములగు ఔషధములతో కలిసికొనివచ్చిన జ్వరములవారలకు బుద్ధిమంతుఁడగు వైద్యుఁడు సమయమునగు డించి కల్పములో చెప్పఁబడిన ప్రకారము వసునములకుగాని, విరేచనములకుగాని యౌషధమును ఇప్పించవలయును. మంఠకాయరసమును పిప్పళ్లకషాయముతోగాని, కొడిసెపాలను యష్టిమధుకములతోటిగాని, కాఁచబడిన వేడి నీటితోగాని తీసికొనినయెడల వాంతులును, జ్వరమును ఉపశమించి పోవును.

లేకున్నచో—రేలచెక్కను పాలతోగాని, ద్రాక్షారసముతోగాని, తెల్లతెగడరసముతోగాని, కలుత్రాసుగ చెక్కతోగాని చేర్చి కాచి జ్వరముగలవాఁడు త్రాగవలయును. జ్వరముచేకృశించిన మనుష్యునికివమనములుగాని, విరేచనములుగానిహితములు కావు. ఎవరికైనను విరేచనములకు తీసికొనవలయు నని తోరక [అనగా నిర్బంధము] ఉండినయెడల ఆరోగికి పాలనిచ్చిగాని, నిరూహములచేతఁగాని మలమును పోఁగొట్టవలయును. మఱియును జ్వరమునుపోఁగొట్టునట్టివియు అనువాసనలతోగూడినవియు నగు నిరూహములను ప్రయోగింపవలయును. వీనిని మలదోషము జీర్ణకోశమునందున్నప్పుడే యుపయోగింపవలయును. ఇట్టినిరూహముల నన్నిటిని ముస్తందు చెప్పఁగలము.

శరీరము బరువెక్కుట, తలయందు కూలనొప్పి గలుగుట, ఇంద్రియములన్నియును విశేషముగా మూసికొనిపోవుట, ఇట్టి లక్షణములుగల జీర్ణ జ్వరము వచ్చినవానికి రుచినికలిగించు శిరోవిరేచనమును ఈయవలయును. పురాణజ్వ్వరములయందు వైద్యుఁడు

తే జ్వరితః పీత్వా పంచమూలీశృతం పయః. 261. ద్రవ్యా దష్టగుణం క్షీరం క్షీరా త్తోయం చతుర్గుణం, క్షీరావశేషః కర్తవ్యః క్షీరవా కే త్వయః విధిః. 262. త్రికంటకబలా బిల్వ గుడనాగరసాధితం, వర్షామూత్ర విబంధఘ్నం శోధజ్వరహరిం పయః 263. వృశ్చీర విశ్వవర్షాభూ పయశ్చోదకమేవచ, పచేత్ క్షీరావశిష్టం తు తద్ధి సర్వజ్వరాపహం. 264. శీతం కోష్ఠం జ్వరే క్షీరం యథాస్వైరౌషధై ర్యతం, ఏరండమూల సిద్ధం వా జ్వరే సపరికర్తితే. 265. జ్వరిభ్యో బహుదోషేభ్య ఊర్ధ్వం చాధశ్చ బుద్ధిమాన్, దద్యా త్సంశోధనం కాలే కల్పే య దుపదేశ్యతే. 266. మదనం పిప్పలీభి ర్వా కలింగై ర్తథుకేన వా, యుక్తముష్ణాంబునా పీతం వమనం జ్వరశాంతయే. 267. ఆరగ్వధంవా పయసా మృద్వీకానాం రసేన వా, త్రిపుతాం త్రాయమాణాంవా పయసా జ్వరితః పిబేత్. 268. జ్వరక్షీణస్య న హితం వమనం న విరేచనం, కామంతు పయసా తస్య నిరూహై ర్వా హరేన్తలాన్. 269. ప్రయోజయే జ్వరహరాన్నిరూహా న్సానువాసనాన్, పక్వాశయగతేదోషే వక్ష్యంతే యేచ సిద్ధిః. 270. గౌరవే శిరసః శూలీ విబద్ధేష్వింద్రియేషు చ, జీర్ణజ్వరే రుచికరం దద్యాచ్ఛీర్ణవిరేచనం. 271. అభ్యంగం శ్చ ప్రదేహం శ్చ సన్నేహాన్ సానువాసనాన్, విభజ్య శీతోష్ణకృతాన్ దద్యాజ్జీర్ణజ్వరే భిషక్. 272. తై రాశు ప్రశమం యాతి బహిర్వార్గతో జ్వరః, లభంతే సుఖ మంగాని బలం వర్ణశ్చ వర్ధతే. 273.

గుహాచ్యాదిఘృతమును చెప్పచున్నాడు. — తిప్పతీగయొక్కగాని, త్రిఫలములయొక్కగాని, ద్రాక్షకషాయముయొక్క కల్కముగాని, ముత్తువపులగముయొక్కగాని, కషాయముతోనేనియు, కల్కముతోనేనియు సిద్ధముచేయఁబడినతైలము జ్వరములను మోదలంట హరింపఁజేయును. దీనిని గుహాచ్యాదిఘృత మని యనెదరు.

జ్వరమువచ్చినప్పుడు రోగమును, కాలమును చక్కఁగా పరికించి పానకములనుగాని, కషాయములనుగాని, తైలములను, పాలను, విరేచనౌషధములను వీటిని ఆరారుదినముల కొక్కొక్కతేప నీయవలయును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణజ్వరము వచ్చినప్పుడు కఫముబొత్తిగా క్షీణించిపోయినమీఁదట పాలనిచ్చినయెడల అమృతముతో సమాన మగును. కాని తరుణజ్వరమునందు పాలను త్రాగించినయెడల మనుష్యుని విషముచంపిన రీతిగా అది చంపి నేయును.

శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము; యవాదితైలము; సర్వాదితైలము; చందనాదితైలము; అగంతుజ్వరచికిత్స; అభిచారజ్వరచికిత్స; కామా దిజనితజ్వరచికిత్స; భూతజ్వరచికిత్స; జ్వరమోక్షణ లక్షణములు. } ౧౦

శ్లో. లాక్షాహరిద్రా మంజిష్ఠా కల్పై తైలం విపాచయేత్, వడ్డుణే నారనాభేన దాహశీతజ్వరాపహం. 277. యవచూర్ణార్థకుడపం మంజిష్ఠార్థపలేన తు, తైలప్రస్థం శతగుణే కాంజికే సాధితంజయేత్. 278. జ్వరందాహం మహావేగ మంగానాం చ ప్రహర్షనుత్, సర్వకాం జికసంసిద్ధం తైలం శీతాంబుచుద్దితమ్. 279. జ్వరదాహాపహం లేపాత్స ద్యోవాతాస్త్రదాహనుత్, చందనాద్య మగుర్వాద్యం తైలం చరకకీర్తి తం. 280. తథా నారాయణం తైలం జీర్ణజ్వరహరం పరం, అభిఘాతో జ్వరో నస్యా త్పానాభ్యంగేన సర్పిషః. 281. క్షుతానాం వ్రణితానాం చ క్షతవ్రణచికిత్సయా, జౌషధీగంధవిషజౌ విషపీతప్రబాధనైః. 282. జయే త్కషాయై ర్మహీమాన్ సర్వగంధకృత్తై స్తథా, అభిచారాభిశా షోఢ్య జ్వరా హేమామాదినా జయేత్. 283. దానస్వస్త్వయనాతిశ్చై వ రుత్పాతగ్రహపీడజౌ, క్రోధజే పిత్తజాత్కామ్యా అర్థా స్సద్వాక్యమేవ చ. 284. ఆశ్వానే నేష్టలాభేన వాయోః ప్రశమనేన చ, హర్షణైశ్చ శమం యాంతి కామక్రోధభయజ్వరాః. 285. కామా త్క్రోధజ్వరో నాశం క్రోధా త్కామసముద్భవః, యాతితాభ్యా ముబాభ్యాంచ భయ శోక సముద్భవః. 286. భూతవిద్యాసముద్దిష్టై ర్బంధావేశసతాడనైః, జయేద్భూతాభిషంగోత్థం మనస్సాంతైశ్చ మానసం. 287. వ్యాయా మం చ వ్యవాయం చ స్నానం చంక్రమణాని చ, జ్వరయుక్తో న సేవే త యావన్నో బలవాన్ భవేత్. 288. దేహబలఘ్నస్త్వపగతక్లమ మోహతాపః పాకోముఖే కిరణసౌప్తవ మవ్యధత్వం, నేదః క్షవః ప్ర కృతిగామిమనోన్నలిచ్ఛా కంఠూశ్చ మూర్ఛివిగతజ్వరలక్షణాని. 289.

లక్క, పసపు, మంజిష్ఠ పీటితో చేయబడిన కల్పములతో తైలమును కాచవలయును. చక్కెరగా కాచుచున్న సమయమునందు అరుచెట్లు గంజిని

తైలసహితములును, అనువాసనాసహితములును నగు ఆభ్యంగసములను అనఁగా తలంట్లను, లేపనములను వేగువేరుగా విభాగించి చల్లగాను వేడిగాను చేసి ఇచ్చుచుండవలయును. ఈయంపచారములవలన చెవుడుపట్టినట్టి జ్వరములుకూడ యణంగిపోవును. అంగములయందు నుఖము కలుగును. బలము, కాంతియును హెచ్చును.

❧ పట్క-ట్వర తైలము. ❧

శ్లో. సువర్చికానాగరకుప్తమూర్వాలాక్షానిశాలోహితయష్టికాభిః
తైలంజ్వరేషద్గుణతక్రసిద్ధమభ్యంజనాత్ శీతవిదాహనుత్సృత్.
దధ్నుః ససారకస్యాత్ర తక్రం కట్వర మిష్యతే,
ఘృతవ తైలపాకేఽపి తైలే ఘోధికః పరః. 274

సగజ్జారము, శొంఠి, కోళ్ళు, చాగమట్ట, లక్క, పసపు, మంజిష్ఠము, యష్టిమధుకము వీటికలఁగఁగూని, కషాయమునుగాని అరుచెట్లు మజ్జితో కాచి తైలమును రుద్దినయెడల జ్వరమునందలి శైత్యము, దాహమును హరించిపోవును. నేయి కలిపిన పెగుగు మజ్జిగఁగ కట్వరమనితాశాస్త్రమునఁగలదు. తైలమునందవలెనే నేయి యందుకూడ పక్వముఁజేయవచ్చును. తైలము అనఁగా నూనెలో పక్వముచేసిన ఎక్కువ యుద్దీపకమును, నేతిలో పక్వముచేసిన ఆయుద్దీపకము శాంతమును బొందును.

❧ అభ్యంగముల అంగారకతైలము. ❧

శ్లో. మూర్వా లాక్షా హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా సేంద్రవారుణీ,
బృహతీ సైంధవం కుష్ఠం రాన్నా మాంసీ శతావరీ. 275
ఆరనాలాఢకేనైవ తైలప్రస్థ విపాచయేత్,
తైలమంగారం నామ సర్వజ్వరవిమోక్షణమ్. 276

అంగారకతైలమును చెప్పఁచున్నాఁడు. — చాగమట్ట, లక్క, పసపు, ఘృనిపసపు, మంజిష్ఠ, పాపర, వాకుడు, సైంధవము, చెంగలవకోళ్ళు, సన్నరాన్న, పిల్లి పీచర వీటియొక్క కల్పమునందును ఒక ఆఢకముగంజియందు ప్రక్షుప్తమాణము నూనెను బోసి వండి నేనిపవలయును. దీనినే అంగారకతైల మని చెప్పెదరు. ఈతైలము అన్ని విధములగు జ్వరములను పోంగొట్టి మనుష్యునికి మేలుచేయును.

శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము; యవాదితైలము; సర్వాదితైలము; చందనాదితైలము; అగంతుజ్వరచికిత్స; అభిచారజ్వరచికిత్స; కామా దిజనితజ్వరచికిత్స; భూతజ్వరచికిత్స; జ్వరమోక్షణ లక్షణములు. } ౧౦

శ్లో. లాక్షాహరిద్రా మంజిష్ఠా కల్పై తైలం విపాచయేత్, వడ్డుణే నారనాభేన దాహశీతజ్వరాపహం. 277. యవచూర్ణార్థకుడపం మంజిష్ఠార్థపలేన తు, తైలప్రస్థం శతగుణే కాంజికే సాధితంజయేత్. 278. జ్వరందాహం మహావేగ మంగానాం చ ప్రహర్షనుత్, సర్వకాం జికసంసిద్ధం తైలం శీతాంబుచుద్దితమ్. 279. జ్వరదాహాపహం లేపాత్స ద్యోవాతాస్త్రదాహనుత్, చందనాద్య మగుర్వాద్యం తైలం చరకకీర్తి తం. 280. తథా నారాయణం తైలం జీర్ణజ్వరహరం పరం, అభిఘాతో జ్వరో నస్యా త్పానాభ్యంగేన సర్పిషః. 281. క్షుతానాం వ్రణితానాం చ క్షతవ్రణచికిత్సయా, జౌషధీగంధవిషజౌ విషపీతప్రబాధనైః. 282. జయే త్కషాయై ర్మహీమాన్ సర్వగంధకృత్తై స్తథా, అభిచారాభిశా షోఢ్య జ్వరా హేమామాదినా జయేత్. 283. దానస్వస్త్వయనాతిశ్చై వ రుత్పాతగ్రహపీడజౌ, క్రోధజే పిత్తజాత్కామ్యా అర్థా స్సద్వాక్యమేవ చ. 284. ఆశ్వానే నేష్టలాభేన వాయోః ప్రశమనేన చ, హర్షణైశ్చ శమం యాంతి కామక్రోధభయజ్వరాః. 285. కామా త్క్రోధజ్వరో నాశం క్రోధా త్కామసముద్భవః, యాతితాభ్యా ముబాభ్యాంచ భయ శోక సముద్భవః. 286. భూతవిద్యాసముద్దిష్టై ర్బంధావేశసతాడనైః, జయేద్భూతాభిషంగోత్థం మనస్సాంత్యైశ్చ మానసం. 287. వ్యాయా మం చ వ్యవాయం చ స్నానం చంక్రమణాని చ, జ్వరయుక్తో న సేవే త యావన్నో బలవాన్ భవేత్. 288. దేహబలఘ్నస్త్వపగతక్లమ మోహతాపః పాకోముఖే కిరణసౌప్తవ మవ్యధత్వం, నేదః క్షవః ప్ర కృతిగామిమనోన్నలిచ్ఛా కంఠూశ్చ మూర్ఛివిగతజ్వరలక్షణాని. 289.

లక్క, పసపు, మంజిష్ఠ పీటితో చేయబడిన కల్పములతో తైలమును కాచవలయును. చక్కెరగా కాచుచున్న సమయమునందు అరుచెట్లు గంజిని

అందులో చేర్చవలయును. ఈతైలము దాహమును, చలిజ్వరమును పోగొట్టును. ఇయ్యదియే లాక్షాద్దితైలము. యవలచూర్ణము అర్థకుడపమును, మంజిష్ఠ అరపలమును నూనె ఒక ప్రస్థమును, గంజి నూరురెట్లును చేర్చి ఈరీతిగా సిద్ధము చేయఁబడిన, తైలము అత్యంతము వేగము కలిగిన జ్వరమును, వినాశమును అణచి వైచును. అవయవము లదరుటనుకూడ మాన్పును. సర్రసముగందును, గంజియందును కలుపఁబడి సిద్ధముచేయఁబడిన తైలమును చల్లనినీటితో చేర్చి చిలికి పూతపూసినట్లయిన జ్వరము, విదాహము, వాతరక్తప్రకోపమువలన గలిగిన దాహము వీనిని పోగొట్టును.

చందనాద్దితైలమును, అగుర్వాద్దితైలమును చరమండు పెప్పినరీతిగా— నారాయణతైలమును, ఈ మూడుతైలములును పురాణజ్వరములను హరించును. నేతిని పిచ్చుటచేతను, త్రాగుటవలనను, రుద్దికొనుటవలనను, అభిహతజ్వరము దూరముగా తొలఁగిపోవును. గాయము తగిలినవారలకుగాని, వ్రణములు కలుగుటవలనగాని, జ్వరమువచ్చినయెడల గాయములకును వ్రణమునకును చికిత్సచేయుటచేత జ్వరము తొలఁగిపోవఁగలదు.

బొంబుల వాసనవలనఁగాని విషమువలన గాని కలిగిన జ్వరములను విషభక్షణము నశించుట కిచ్చెడు కషాయముచేతగాని మఱియు నన్నివిధములగు గంధములతోఁ గలిపిన కషాయములచేతఁగాని వైద్యుఁడగువాఁడు తొలఁగునట్లు చేయవలయును. అభిచారము, అనఁగా చిల్లంగి (దీనిని ప్రయోగ మని చాతపాడి యని వాడుచుందురు.) శాపమిచ్చుటవలనఁ బుట్టెడు జ్వరములను హోమము మున్నగువానివలనఁ జయింపఁ దగును.

ఉత్పాతములచేతను గ్రహపీడలచేతను పుట్టినజ్వరములను, దానము, పుణ్యాహవాచనము, అతిథిపూజ, బ్రాహ్మణసంతర్పణము మొదలగువానివలన పోగొట్టుకొనవచ్చును. శోషాధిక్యమువలనఁ బుట్టుచుండెడి జ్వరములకు సిత్రజ్వరములను పోగొట్టు క్రియలనే చేయవలయును.

కామ్యములు, వాంఛితలాభము, ప్రయోజనసిద్ధి, ఊరడింపుమాటలు, వాయువునుతగ్గించుట, సంతోషము, దీనిచేత కామక్రోధభయజనితములగు జ్వరములు నశించును. కామమువలన పుట్టెడిజ్వరమును, క్రోధమువలన కలిగెడి జ్వరములును ఈ రెండువిధములుగాక భయదశిఖాదులవలన పుట్టిన జ్వరములు హర్షణక్రియలచేత శాంతినిొందగలుగును.

మంత్రశాస్త్రము (అనఁగా భూతవైద్యము)లోఁ జెప్పఁబడియున్న, గ్రహబంధములు, ఉచ్చాటనలు, ఆవేశనములు, తాడనములు, మారణములు మున్నగునీచికి

తృలను చేసినయెడల భూతభయమువలన వచ్చిన జ్వరములు నశించిపోగలవు. ఇట్లే మనస్సును సమాధానము చేసికొని మానసజ్వరములను పోగొట్టుకొనవలయును.

దండెములనుతీయుట, కసరత్తుచేయుట, ఇంకను శరీరమున కలతనిచ్చు వ్యాయామము నేదానినైనను చేయుట, స్త్రీసాంగత్యము, స్నానముచేయుట, దివ్యతిరుగుట ఈమొదలగువానిని జ్వరపడిలేచినవాఁడు మఱల తనకు యథాప్రకారముగా బలము వచ్చునంతవఱకును విధిగా మానవలయును.

శరీరము చులకనగానుండుట, “గ్లాసి(అనఁగావాడిపోవుట)మోహము ఓడలు వెచ్చఁబడుట” అనునివిలేకయుండుట, ముఖమున రోగచిహ్నములు లేక షక్యముగా నుండుట, ఇంద్రియములు స్వాధీనములై యుండుట, బాధలేకయుండుట, చెమటయుూ రుచుండుట, తుమ్ములు వచ్చుచుండుట, పూర్వపురీతిగా మనస్సుండుట, అన్నముతినుటకు కోర్కె గలిగియుండుట, తలపైని దురద యెత్తుట ఈమొదలగునవి యన్నియును జ్వరము బొత్తిగా నశించిపోయినవాని కుండెడి లక్షణములుగా నెఱుంగవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు జ్వరాధికారము ముగిసినది.

౨. జ్వరాతిసారాధికారము.

- శ్లో. జ్వరాతిసారే పేయాదిక్రమ స్నాన్య లంఘితే హితః, 1
జ్వరాతిసారీ పేయాం వా పి బే త్స్నానూ శృతాం నరః. 1
పుష్కేష్ణిబలాబిల్వసాగరోత్పలధాన్యకైః,
పారేంద్రయవభూనింబముస్తప్సర్పటకామృతాః, 2
జయంత్యామమతీసారం సజ్వరం సమహృషభాః,

జ్వరాతిసారమునందు లంఘనము చేసియున్న రోగులకు పానకము మున్న గునవి క్రమముగా హితకరము లగుచున్నవి. జ్వరాతిసారము గల మనుష్యుడు దానివృషండ్లరసముతీసి మిశ్రముచేసి కోలపొన్న, ముత్తువపులగము, మారేడువేలు, శొంఠి, నల్లకలువ, ధనియములు టీతో పక్వముచేయఁబడిన పానకమును త్రాగవలయును. అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, తుంగముస్తలు, పర్వాటకము, తిప్పతీగ, శొంఠి వీనిని కషాయముగా గాచి పుచ్చుకొనినయెడల జ్వరసహితములగు ఆతిసారములను పోఁగొట్టును.

అతిసారములకు నాగరాదికాష్ఠము.

- శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్త భూనింబామృత పత్సకైః. 3
సర్వజ్వరహరః కాష్ఠః సర్వాతీసారనాశనః,
హ్రీబేరాతివిషా మస్తా బిల్వధాన్యకనాగరైః. 4
పిబే త్పిచ్చావిబంధఘ్నం శూలదోషామపాచనమ్,
సరత్తం హస్త్యతీసారం సజ్వరం వాథ విజ్వరమ్. 5

శొంఠి, అతివన, తుంగముస్తలు, నేలవేము, తిప్పతీగ, కొడిసెపాలవిత్తులు వీ టీతో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధములగు జ్వరములను, ఆతిసారములను పోఁగొట్టును. కురువేరు అతివన తుంగముస్తలు మారేడువేరు ధనియములు శొంఠి వీనిని కషాయముచేసి పుచ్చుకొనినయెడల పిచ్చబంధములను (జ్వరానొకరీతిగూలను) అణచి వేయును. మతీయను శూలదోషమును ఆమమును పోఁగొట్టును. ఇయ్యది రక్తాతిసారమును, జ్వరాతిసారమును, అతిసారమునుకూడ నాశనము నొందింపఁగలదు.

—౧౭ గుడూచ్యాదివేయము. ౧౭—

శ్లో. గుడూచ్యతివిషాధాన్య శుంఠీ బిల్వాబ్జవాలకైః,
పాతాభూనింబ కుటజ చందనోశీర పద్మకైః, 6
కషాయ శ్శీతలః కేయో జ్వరాతీసారశాంతయే,
హృల్లాసా రోచక చ్చర్ది పిపాసాదాహనాశనః. 7

తిప్పతీగ, అతివన, ధనియములు, శొంఠి, మారేడువేలు, తుంగముస్త్రలు, విష బొద్ది, నేలవేము, కొడిసెపాలవ త్తనములు, కత్తచందనము, పట్టివేరు, పద్మకము వీటిని కషాయమును చేసి చల్లగా త్రాగవలయును. ఇయ్యది జ్వరాతీసారముల నుపశాంతిని బొందించును. మఱియును ఉష్ణివేయుచుండుట, అగోచకము, ఛర్ది, అతిదాహము, గొంతుక ఎండిపోవుట మొదలగువానినికూడ నశింపజేయును.

—౧౮ ఉశీరాదిక్వాధము. ౧౮—

శ్లో. ఉశీరం బాలకం ముస్తం ధాన్యకం విశ్వభేషజం,
సమంగా ధాతకీ లోధ్రం బిల్వం దీపనపాచనం. 8
హస్త్యగోచకపిచ్చామల విబుధం నాతివేదనం,
సశోణితి మతీసారం సజ్వరం వాఽధ విజ్వరం. 9

ఉశీరాదికషాయమును చెప్పచున్నాడు.—పట్టివేళ్లు ఏలకులు తుంగముస్త్రలు ధనియములు శొంఠి ముత్తవపులగము ఆరెపూవు లొద్దుగ మారేడువేలు వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయము ఆకలిని దీపింపఁజేయును. ఆహారమును జీర్ణింపఁజేయును. అగోచకము పిచ్చుము అనుము మలబద్ధకము పొటు నెత్తురుపడునట్టి జ్వరము గలిగినట్టియు ఒకప్పుడు జ్వరరహితమైనదియు నగు సతీసారమును పోఁగొట్టును.

—౧౯ { పంచమూలక షాయము; కలింగాదిక్వాధము; సత్సకాదియోగము; }
నాగరాదిక్వాధము; ముస్తకాదిక్వాధము. }

శ్లో. పంచమూలీ బలా బిల్వగుడూచీముస్తనాగరైః, పాతా భూనింబ హ్రీబేర కుటజత్వక్ఫలై శ్శ్రుతం. 10. హంతి సర్వాసతీసారాన్ జ్వరదోషం వమిం తథా, సశూలోపద్రవం శ్వాసం కాసం హన్యా త్సుదారుణం. 11. కలింగాతివిషా శుంఠీ కిరాతాంబుయవానకం, జ్వరాతీసారసంతాపం నాశయే దవికల్పతః. 12. వత్సికం కట్ఫలం దారు రోహిణీ గజపిప్పలీ, శ్వేదంష్ట్రా పిప్పలీధాన్యం బిల్వం పాతా యవానికా. 13.

ద్వాప వ్యేతో సిద్ధియోగా శ్లోకాశ్చేనాభిభాషితౌ, జ్వరాతీసారశమనౌ
విశేషాద్దాహశాతనౌ. 14. నాగరామృత భూనింబ బిల్వవాలకవత్సకైః,
సముస్తాతివిషోశీరైః జ్వరాతీసారహృజ్జలం. 15. ముస్తకబిల్వాతివిషా పా
తాభూనింబవత్సకైః క్వాథః, మకరందగర్భయుక్తో జ్వరాతిసారౌ జ
యేద్ధోరా. 16. ఘనజల పాతాతివిషా పథోన్మత్సలధాన్యరోహిణీ విశైవైః,
సేంద్రయవైః కృత మంభః సాతీసారం జ్వరం జయతి. 17.

పంచమూల్యానిక సాయమును చెప్పచున్నాడు. — పంచమూలములు ముత్తువపు
లగము మారేడుచెక్క తిప్పతీగ శొంఠి విషబొద్ది నేలవేము కురువేరు కొడి సెపట్ట కొడి
సెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధము లగు జ్వరదోషము
లను పోగొట్టును. మఱియును చెలిది శూల ఉపద్రవసహిత మగుశ్వాసము భయంకర
మగు దగ్ధ మొదలగునానినిగూడ నాశము నొందించగలదు.

కొడిసెపాలవిత్తులు అతివస శొంఠి వాయువిడింగములు వట్టివేళ్లు దూలగొండి
వీటిని కషాయముగా చేసి ఇచ్చినట్లులయిన జ్వరాతిసారములను మొదలంట నశింపఁజే
యును. కొడిసెపండు దేవదారుచెక్క కటుకరోహిణి ఏనుగుపిప్పళ్లు పెద్దపల్లెరు ధని
యములు మారేడువేరు విషబొద్ది ఓమము ఇట్లని నగమునగము శ్లోకములో చెప్పఁబ
డిన ఈ రెండుసిద్ధయోగములు [1 కొడిసెపండు మొదలుకొని ఏనుగుపిప్పలివఱకును. 2 పె
ద్దపల్లెరు మొదలగు ఓమమువఱకును] జ్వరాతిసారములను నాశనము చేయును. ఎక్కువ
గా నగుచున్న దాహమును కూడ ముఖ్యముగా నశింపఁజేయును.

శొంఠి తిప్పతీగ నేలవేము ముల్లంగి కొడిసెపాలు తుంగముస్తలు అతివస వట్టివే
ళ్లు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము జ్వరాతిసారములను పోగొట్టును. తుంగము
స్తలు మారేడువేలు అతివస విషబొద్ది నేలవేము కొడిసెపట్టులు వీటితో సిద్ధముచేయఁ
బడిన కషాయము అతిసారముల నణచును. తుంగముస్తలు వట్టివేళ్లు విషబొద్ది అతివస
కరకకాయలు నల్లకలువ ధనియములు కటుకరోహిణి శొంఠి కొడిసెపాలవిత్తనములు
వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును ఇచ్చినచో జ్వరాతిసారములను జయించును.

కళింగాక్షిముతీకలు; ఉత్పలాదియోగము.

శ్లో. కళింగ బిల్వ జంబూవృష్ట కపిత్థం సరసాంజనం, లక్షాహరిద్రే
ప్రీతేరం కట్ఫలం శుకనాసికాం. 18. లోధ్రం మోచరసం శంఖం ధాత
కీవటశుంగకం, పిష్ట్యా తగడులతోయేన వటకానక్షసమ్మితాన్. 19.

ఛాయాశుష్కాః పిబే చ్చీఘ్రం జ్వరాతీసారశాంతయే, రక్తప్రసాదనా
 త్సైతే శూలాతీసారనాశనాః. 20. ఉత్పలం దాడిమత్వక్ష్వ పద్మకేసర
 మేవ చ, పిబే త్తండులతోయేన జ్వరాతీసారనాశనం. 21.

కొడిసెపాలవిత్తులు మారేడువేలు నేరేడుపలుకులు మామిడిపలుకులు వెలగపం
 డు ఇంగిలీకము లక్క పసపు మూనిపసపు కురువేరు నేలగుమ్మడు దండిగచెక్క లొడ్డుగ
 ద్రాక్షరసము పాలు ఆరెపువ్వులు మట్టివేళ్లు వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి ఒక్కట
 త్తమంలేసి ప్రమాణము గల మాత్రలనుచేసి నీడయ దు యెండించి జ్వరాతిసారో
 గుల కిచ్చిన యెడల నెమ్మది కలుగును.

ఈమాత్రలు రక్తము శుభ్రము చేయును. నొప్పిగల అతిసారములను కూడ పో
 గొట్టును. కమలములు దానివ్వుబెరడు కమల కింజల్కములు వీటిని బియ్యపుకడు
 గుతో కూడ కలిపి నూరి కలిపిత్రాగవలయును. ఇయ్యది జ్వరాతిసారములను మొదలం
 ట నశింపజేయఁ గలుగును.

— { వ్యోషాదిచూర్ణము; దశమూలీః పాయను; విడంగాదికావ్యధము; }
 కిరాతాదికావ్యధము. . {

శ్లో. వ్యోమం వత్సకీబీజం చ నింబభూనింబ మార్కనం, చిత్ర
 కం రోహిణీం పాతాం దార్ద్ర మతివిషాం సమాం, 22. శ్లేష్మచూర్ణీకృ
 తాన్ సర్వాన్ తిత్తుల్యాం వత్సకత్వచం, సర్వ మేకత్ర సంయుజ్య
 ప్రపిబే త్తండులాంబునా. 23. సత్కైద్రం సా వహే దెతత్ పాచనం
 గ్రాహి భేషజం, తృష్ణారుచిప్రశమనం జ్వరాతిసారనాశనం. 24. కా
 మలాన్ గ్రహణీదోషాన్ గుల్మం స్తీహాన మేవ చ, ప్రమేహం పాండు
 రోగం చ శ్వయంధుం చ వినాశయేత్. 25. దశమూలీకపాయేన విశ్వ
 మక్షుసమం పిబేత్, జ్వరేతివాతిసారే చ సశోధే గ్రహణీ గదే. 26.
 విడంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగకం, మరిచేన సమాయుక్తంశో
 ధాతీసారనాశనం. 27. కిరాతాబ్దామృతావిశ్వ చంగనోదీచ్యవత్సకైః,
 శోధాతిసారశమనం విశేషాజ్వరనాశనం. 28. కిరాతాబ్దా మృతోదీచ్య
 ముస్తచందనధాన్యకైః, శోధాతిసారత్పద్దాహ శమనో జ్వరనాశనః. 29.

వ్యోషాదిచూర్ణమును చెప్పచున్నాడు. — శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వేప
 చెక్క, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, జిల్లేడువేలు, చిత్రమూలము, కటుకరోహిణి,

అగరుశొంఠి, దేవచారు, అతివస వీనినన్నిటిని సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. పిదప వీనిని బాగా చూర్ణముచేసి కొడిసెపట్టయొక్క చూర్ణమును కూడ నిందుగలిపి కలికడుగునీళ్లలో వేసికొని త్రాగినయెడల గాని తేనెలోకలిపికొని నాకినయెడల గాని, తలనొప్పలనుపోగొట్టును. అన్నమును పచనముజేయును, దప్పిని అరుచిని పోగొట్టును. జ్వరాలిసారములను గూడ నశింపజేయును.

దశమూలముల కషాయముతో కలిసి ఒకపలమెత్తు శొంఠిరసమును త్రాగవలయును. ఇట్లుచేసిన జ్వరమువచ్చినప్పుడును, అతిసారము గలిగినప్పుడును, శోభయందును, గ్రహణిదోషములయందును బాధను పోగొట్టి శుఖమును ఈయంగలదు. వాయువిడంగము, అతివస, తుంగముస్తలు, దేవచారు, అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో చేసిన కషాయముఁ ద్రాగిన అతిసారములుగూడ నశించిపోవును.

శేలవేము, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, శొంఠి, రక్తచందనము, కురువేరు, కొడిసె విత్తులు, చందనము వీటికషాయము శోఫలుగల అతిసారములగూడ నణించును. మఱియును ముఖ్యముగా జ్వరములను పోగొట్టును. వాయువిడంగములు, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, కురువేరు, భద్రముస్తలు, రక్తచందనము, ధనియములు వీటితోఁ జేయఁబడిన కషాయము శోఫలతోగూడిన అతిసారములను, దప్పి, గొంతెండిపోవుట, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు జ్వరాలిసారప్రకరణము ముగిసెను.

3. అతిసారాధికారము.

శ్లో. ఆమపక్వక్రమం హిత్యానాతిసారే క్రియాయతః, అతస్ప
ర్వాతిసారేషు జ్ఞేయం పక్వామలక్షణం. 1. మజ్జత్వామాగుడుత్వాన్నిట్
పక్వాత్పూర్ణత్వతే జ్వరే, వినాతిద్రవసంఘాత శైత్యశ్లేష్మ ప్రదూషనా
త్. 2. శక్పద్ధుర్గంధినాటోప విప్లంభార్ద్రప్రసేకినః, విపరీతం నిరామంతు కఫా
త్పక్వంచ మజ్జతి. 3. ఆమే విలంఘనం శస్తమాదౌ పాచన మేవ చ, కా
ర్యం చానశనస్యాంతే ప్రద్రవం లఘుభోజనం. 4. లంఘనమేకం ముక్త్వా
నచాన్య దస్తీహ భేషజం బలినః, సముదీర్ణం దోషచయం శమయతి
తత్పాచయ త్యపి చ. 5. ప్రీ బేరశృంగ బేరాఖ్యం ముస్తపర్పట కేన వా, ము
స్తాదీచ్యశృతం తోయం దేయం వాపి పిపాసవే. 6. భుక్తేన్న కాలేక్షుత్తా
మం లఘూన్యన్నాని భోజయేత్. ఔషధసిద్ధా పేయా లాజానాం సక్త
వోతిసారహితాః, వస్త్రప్రస్తుతమండః శేయ శ్చ మసూరయూషశ్చ. 7.
గుర్వీ పిండి ఖరాత్యర్థం లఘ్వైవ విపర్యయాత్, సక్తానా మాశు
జీర్యేత మృదుత్వా దవలేహికా. 8.

పక్వములగు నామరొగములకు లక్షణములను చెప్పుచున్నాడు. — అతిసారరొ
గము కలిగిపప్పుడు, ఆమమును పక్వముచేయవలసినరీతిని తెలిసికొనక యే వైద్యుడును
చికిత్సను చేయకూడదు. కావున సమస్తములగు అతిసారముల విషయములలోను ఆమ
మును పక్వముచేయు లక్షణమును తెలిసికొనవలయును. గురుత్వ విషయములో పక్వ
ముగాని మలము నీటిలో మునిగిపోవును. పక్వమైనమలము నీటిపైని తేలి నని తెలిసి
కొనవలయును.

మిగుల పలచనగా లేకుండుట, శైత్యముచే దూషింపబడుట, కడుపులో గుడ
గుడమని ధ్వని పుట్టుట, ఇట్టిలక్షణములు గల మలము చాల దుర్గంధముగా నుండును.
దీనికంటె భిన్నమైనది అమరహిత మనబడును. కఫాతిరేకముచేత వెడలు నలము
నీటిలో మునుగును. ఆమముచే వచ్చిన అతిసారములయందు మొదట లంఘనము
చేయవలయును. అటుతరువాత పాచనము చేయించవలయును. అటుతరువాత లంఘన
ము చేసినవారలకు లఘువగు ఆహారము నిచ్చుచుండవలయును.

బలముగల అతిసారరോഗికి లంఘన మొక్కటిదక్క యితర మాషధమే లేదు. ఆలంఘనము, పెరిగినదోషముల గుంపును నశింపజేయఁగలదు. ఆహారమును పక్వము గూడ చేయఁగలదు. కురువేరు, శొంఠి వీటిరసము, తుంగముస్తలు, పర్వాటకము వీటి కషాయముగాని లేవన్న తుంగముస్తలు, కురువేరు వీటితో కాచినవీటిని గాని యిచ్చిన యెడల దాహము తగ్గిపోవును.

భోజనమయములయందు ఆకలిగొన్నవానికి లఘువగు ఆహారమును ఇవ్వవలయును. బొషధులచేత సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును గాని, ధనియములు పేలసిండిరి గాని ఇచ్చినయెడల అతిసారవ్యాధి నివృత్తించి హిత మగును.

వడయగట్టిన మజ్జిగగాని, పానకముగాని, మనూర ధాన్యములుగఁజేగాని, హిత కరము అగును. భారముగాను, తీక్ష్ణముగాను ఉండవలె గట్టిగాను ఉండునట్లు చేయఁబడిన లాజపత్తులేవ్యము అను పదార్థము శీఘ్రముగా జీర్ణింపజేయును.

[బృహస్పతిపర్వ మార్గము; లఘుశాలిపర్వ క్వాధము; అతిసారాపథ్యములు;

ధాన్యపంచకము; పంచమూల్యాదిక్వాధములు; ధాన్యకాదియోగములు;

చికిత్సాసర్వతలు; స్తంభనాద్యోషధనిషేధములు; పాచనౌషధ

నిషేధములు; సుఖవిరేచన క్రియ మొదలగునవి.]

శ్లో. శాలిపర్ణిపృశ్నిపర్ణి బృహతీ కంటకాగికా. 9. బలాశ్వదంష్ట్రాఽ
బిల్వాని పాతానాగరధాన్యకం, ఏత దాహారసంయోగే హితం సర్వా
తిసారిణాం. 10. శాలిపర్ణిబలాబిల్వైః పృశ్నిపర్ణ్యా చ సాధితా, దాడి
మాఘ్నూహితాః పేయాః పితృశ్లేష్టాతిసారిణాం. 11. వాతపితే పంచమూ
ల్యా కఫే నా పంచకోలకైః, యవాగూ ముపభుంజానో నను వ్యంజన
మాచరేత్. 12. శాకమాంసఫలై ర్యుక్తా యవాగ్వోష్ణాశ్చదుర్జరాః,
ధాన్యపంచకసంసిద్ధో ధానవిశ్వక్రతోఽథవా. 13. ఆహారో భిషజో
యోజ్యోవాతశ్లేష్టాతిసారిణాం, వాతపితే పంచమూల్యా కఫే వా పం
చకోలకైః. 14. ధాన్యోదీచ్యశృతం తోయం తృప్తాదాహాతిసారను
త్, ఆభ్యామేవ సపాతాభ్యాం సిద్ధం మాహార మాచరేత్. 15. దోషా
స్సన్నిచితాం యస్య పిదగ్ధాహారమూర్ఛితాః, అతిసారాయ కల్పంతే
భూయ స్తాక సంప్రవర్తయేత్. 16. న తు సంగ్రహణం దద్యా
త్పూర్వ మామాతిసారిణే, దోషా హ్యణౌ వధ్యమానా జనయం
త్యామయా స్పహూన్. 17. శోధపాండ్యమయస్లేహ కుష్టగుల్తోదరజ్వ

రాన్, దండకాలసకాధానాన్ గ్రహణ్యోగదాం స్తథా. 18. క్షీణ
ధాతు బూర్తస్య బహుదోషోఽతినిస్సృతః, ఆమోపి స్తంభనీయ
స్సాస్యత్ పాచనా న్నరణం భవేత్. 19. స్తోకం స్తోకం విబంధంవా సశూ
లం యోఽతిసార్యతే, అభయాపిష్పలీకల్పైః సుఖోష్ణే స్తం విరే
చయేత్. 20.

మయ్యాకుపాన్న, కోలపాన్న, పెద్దముక్క, కన్నులుక, ముత్తవపులగము, ఏనుగ
పల్లెరు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, శొంఠి, ధనియములు వీటిని భోజనముచేయునప్పుడు
కూడాకలిపి తినినయెడల నతిసారరోగముకలవారికి గుణమిచ్చును. దీని నే బ్రహ్మచారి
వర్ణ్యాదిచూర్ణ మని వైద్యులు చెప్పుచుందురు. మయ్యాకుపాన్న, ముత్తవపులగము,
మారేడుపిండెలు, కోలపాన్న వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన దానిమీద పండ్లయొక్కయును
రసముతో కలిపినపానకము పిత్తకఫములవలన గలిగిన అతిసారరోగములను పోఁగొట్టి
సుఖమును గలిగించును. ఇదియును శాలిపర్ణ్యాదియే యగును. కొందఱు దీనిని లఘు
శాలిపర్ణీకాద్వధ మందురు.

గంజిని త్రాగుచుండెడివాఁడు వ్యంజనముమొదలగువానిని తినగూడదు, ఎందు
వలన ననఁగా కూరలుగాని మాంసముగాని పండ్లుమొదలగునవిగాని కూడా భక్షిం
చుచు తీసికొనినగంజి జీర్ణము కాజాలదు. వాతకఫములచే నతిసారరోగము కలవానికి
ధాన్యసంచకమును కలిపి సిద్ధము చేయఁబడిన యన్నమునుగాని, లేక శొంఠిపోడికలి
పిన యన్నమును గాని పథ్యముగా నొసఁగవలయును.

వాతపిత్తములచేతఁ గలిగిన నతిసారరోగములను లఘుసంచమాలములతో శీఘ్రము
చేయఁబడిన కషాయముగాని, కఫముచేతఁగలిగిన నతిసారరోగమునందు పంచకోలము
లతో చేయఁబడిన కషాయముగాని, లేక పోయినయెడల ధనియములు ఉదీచ్యనాగర
ములతో కాచఁబడినకషాయముగాని ఇచ్చినచో దప్పి, గొంతుకంటిపొవుట, అతిసా
రము మున్నగువానిని మొదలంట నశింపఁజేసి సౌఖ్యము నిచ్చును.

ధనియములు, కురువేరు, అగరుశొంఠి పీనిమార్గముచేత మిశ్రముచేసిన యన్న
మును పెట్టుచుండవలయును. దీనినిఅసహ్యత, అహారమునందిచ్చలేకుండుట, మూర్ఛిల్లుట
మొదలగుదోషములుగలవానికిని, దోషములు వృద్ధినిొందినవానికిని ఈయవలయును.
ఆముము చేతికలిగిన నతిసారముగల రోగులకు మొదట, పట్టుపట్టునట్టివియును, పంచివే
యునట్టియును యగు జౌషధములను [అనఁగా సంగ్రహ జౌషధములను] ఈయ
రాదు. ప్రారంభములో అజ్ఞానముచేత పెంచినచో పిదప ననేకరోగములు పుట్టును.

శోభ పాండుగోగము బిళ్లలుబిళ్లగావచ్చు తిల్లియను గోగము (దీనినే ప్రిహ మందురు). కుష్టు, గుల్మ గోగము, ఉదరగోగము, జ్వరము మొదలగువానిని కొయ్యలా గున నీలిగొనిపోవుట, నవవలేకిపోవుట, వణఁకుట, రక్తగ్రహణి, అగ్నిగోగము లను కూడ నాదోషము పుట్టించును. ధాతుక్షీణము గలవానిని బలముచేత పీడింపబడిన వానిని, మిక్కిలిగా రక్తస్రావము గలవానిని, మిగుల వోషము లుండినయెడల ఆమ మునుగూడ స్తంభనము చేయవలయును. మఱియును పాచనముచేత నొక్కొక్కయ ప్పుడు చనిపోవుటకూడ సాధారణముగా సంభవించుచుండును.

మిగుల కొద్దికొద్దిగాను, లేక బద్ధకముగాను, కడుపునొప్పి, తీపు గలుగునట్లు గాను స్రవించుచున్నయెడల సిట్టి యతిసారగోగమునకు కరక కాయలు, పిష్పశ్లుకు, గోరువెచ్చగా కల్మముగాఁజేసి విగోచన మగునట్లులు ఔషధము నీయవలయును.

[ధాన్యపంచకము; త్రికటుకాదిచూర్ణము; పిష్పల్యాదిచూర్ణము; హరద్రాదియో గములు; ఖండయూషాదులు; నాగరాదిక్వాధములు; పారాదిచూర్ణము; ముస్తాదిక్షీరము; పంచమూల్యాదిచూర్ణము.]

శ్లో. ధాన్యకం నాగరం ముస్తం వాలకం బిల్వ మేవ చ, ఆమశూ లవిబంధఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనం. 21. ఇదం ధాన్యచతుష్కం స్యాత్ పితే శుంఠీం వినా పునః, పిప్పలీం నాగరం ధాన్యం భూతికం చాభయాం వచాం. 22. హ్రీబేరభద్రముస్తాని బిల్వం నాగరధాన్యకం, పృశ్నిపర్ణశ్వదంస్త్రా చ సమగ్గా కంటకారికా. 23. తిక్తః ప్రమ ధ్యా విహితాః శ్లోక్తోరై రతిసానిణాం, కఫపితే చ వాతే చ క్ర మాదేతాః ప్రకీర్తితాః. 24. సంజ్ఞా ప్రమధ్యా జ్ఞాతవ్యా యోగే పాచన దీపనే, త్యూషణాతివిషా హింగుబలా సౌవర్చ లాభయాః. 25. పీత్వోష్ణే నాంభసా హన్యాత్ ఆమాతీసార ముద్ధతం, అధివా పిప్పలీ మూల పిప్పలీ ద్వయచిత్రకాన్. 26. సౌవర్చ లవచా వ్యోష హింగు ప్రతివిషాభయాః, పిబే చ్ఛ్లేష్టాతిసారార్త శ్చూర్ణితా శ్చోష్ణవారిణా. 27. హరద్రాదిం వచాదిం వా పిబే దామేషు బుద్ధి మాన్, ఖండయూష యవాగూషు పిష్ప ల్యాదిం ప్రయోజయేత్. 28. తక్రే కపిత్థ చాంగేరీ మరీచా జాజిచిత్రకైః, సుషక్వః ఖండయూ షోయ మయం కాంబారికో పరః. 29. దధ్యస్తౌ లవణస్నేహ తిల

మాంససమన్వితః, నాగరాతివిషాముపైః అథవా ధాన్యనాగరైః. 30. తృష్ణాతీసారశూలఘ్నమ్ పాచనం దీపనం లఘు, పాతావత్సకబీజాని హరీతకో మహాషధం. 31. ఏత దామసముత్థాన మతీసారం సవేదనం. కఫాత్తకం సపిత్తంచ వర్షాబధ్నాతి చ ద్రువం. 32. పయస్య త్వాద్య ముస్తాం వా మిశతి భద్రకాహ్వయాః, క్షీరావశిష్టం తప్తీతం హన్యా దామం సవేదనం. 33. పక్వోఽసక్తసతీసారో గ్రహణీ మార్ద్రావా ద్యదా, ప్రసర్తతే తదా కార్యః క్షీప్రం సాంగ్రహికో విధిః. 34. పంచమూలీబలావిశ్వధాన్యకోత్పలబిల్వజాః, వాతాతిసారిణే దేయాః తక్రేణాన్యతమేన వా. 35.

ధనియములు, శొంతి, తుంగముస్తలు, కురు వేరు, మారేడుసింజెలు వీటితో చేయఁబడిన పాచనము అమమును, నొప్పిని, మలబద్ధకమును పోగొట్టును. జఠరాగ్నిని దీపింపఁజేయును. పిత్తమువలన వచ్చిన అతిసారములకు శొంతిని వదలి ధాన్యచతుష్కమును పయోగింపవలయునని చెప్పెదరు. పిప్పళ్లు, శొంతి, ధనియములు, కానుగుచేక్క, కరక కాయలు, వస, కురు వేరు, తుంగముస్తలు, మారేడుసింజెలు, శొంతి, ధనియములు, కోల పొన్న, పల్లెరు, ముత్తవపులగము, నేలములకపేరు అని సగముసగము స్లోకములలో మూఁడువిధములుగు ప్రమధ్యలు చెప్పబడినవి. ఇయ్యది కఫపిత్తవాతముల విషయములలో చెప్పఁబడినయవి. పాచనమునకును, జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపఁజేయుట కిచ్చెడు సౌమధమునకు ప్రమధ్య యని గుర్తు పెట్టఁబడినది.

శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, అతివస, ఇంగువ, ముత్తవపులగము, సౌవర్చలవణము, కరక్క, ము వీటిని మార్తముచేసి వేడినీటియందు ఆమ్లాన్నిమును వైచికోని త్రాగినయెడల కఫాతిసారముచేత పీడింపబడు గోగికి నుఖము కలుగును. బుద్ధిమంతుఁడగువాఁడు హరిద్రాదిగణములో చెప్పఁబడినవానినిగాని వచాదిగణపతిములగు మూలికలనుగాని కషాయముచేసికొని త్రాగవలయును.

ఖండయూషమలయందుగాని గంజీయందుగాని పిప్పల్యాదిగణములో చెప్పఁబడిన మూలికలచూర్ణమును కలిపికొని పుచ్చుకొనవలయును. ఆవుమజ్జిగ, వెలగపండులోని గుజ్జ, చాంగేరి, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము, అనువీటినిగూడఁజేర్చికొని కాచవలయును. ఇయ్యదియే ఖండయూషమనఁబడును. మతీయును వీటినే కొందఱు కాంబలికములని జెప్పెదరు. కాని పెరుగు, నిమ్మపండ్లరసము, ఉప్పు, తైలము, నువ్వులు, మాంసము వీటితో కూడినయెడలనే కాంబలిక మగును.

శొంతి, అతిఃస, తుంగము స్తబు లేక ధనియులు, శొంతి నీటితో సిద్ధము చేయబడిన క్యాధము, పాచనము, దాహము, అతిసారము, పోటు మొదలగువానిని పోగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును. దేహమును గూడ లేలిక చేయును.

అగరుశొంతి, కొడిసెపాలవత్తులు, కరక కాములు, శొంతి, వీటితోటి సిద్ధముచేయబడిన పాచనము అమయచేత పుట్టినట్టియు బాధాకరము లగుట్టియు నతిసారములను, కఫాతిసారములను, పిత్తాతిసారసంబంధము లగు మలములను (నిశ్చయముగా) బంధించివైచును అనుటకు సందియము లేదు.

తుంగముపైలను ఇరువదిముక్కలనుగాని లేక భద్రముపైల నిరువదింటినిగాని పాలలో వైచి కాచి త్రాగవలయును. పాలుమాత్రము మిగిలియుండినప్పుడు త్రాగిన యెడల ఆమాతిసారములను శిశింపజేయును. పక్వమైన అతిసారము గ్రహణిహర్దమున మాటిమాటికి వచ్చుచున్నయెడల శీఘ్రముగా సాంగ్రహికమును అనంగా మలమును బంధించు నుపాయమును చేయవలయును. పంచమూలములు, ముత్రవపులగము, శొంతి, ధనియులు, కలువ, మారేకుపిండెలు వీటితో నేదయైన నొకదానితోచ్చేర్చి మజ్జిగతో నేవించినయెడల వాత ఉపశమనం బుట్టుచుండెడి యతిసారముగల రోగులకు సౌఖ్యము కలుగును.

శ్లో. కంచటజంబూదాడిమశ్శృంగాటగ పత్రబిల్వప్రీతేరం, జలధర నాగరసహితం గంగా మపి వేగినీం రున్ధ్యాత్. 36. కృత్వాలవాలం సుదృఢం పిష్టై రామలక్ష్మై ర్భిషక్, ఆర్ద్రకస్వరసే నాశు పూరయే న్నాభిమండలం. 37. నదీవేగోపమం ఘోరం అతీసారం నిరోధయేత్, కరాతతిక్తకం ముస్తం వత్సకం సరసాంజనం. 38. పిబే త్పిత్తాతిసారఘ్నం సక్షాద్రం వేదనాపహం, పలం వత్సకబీజస్య శ్రవణత్వా జలం పిబేత్. 39. యో రసాశీ జయే చ్చీఘ్రం స వైత్తం జఠరామయం, మధూకం కట్ఫలం లోద్రం దాడిమస్య పలత్వచం. 40. పిత్తాతిసారే మధ్వక్తం పాయయే త్తండులాంబునా, కుటజాతివిషాముస్తం హరిద్రాపర్ణినీద్యయం. 41. సక్షాద్రశర్కరం శస్తం పిత్తక్షేప్తాతిసారిణాం, కుటజత్వక్ఫలా ముస్తం క్యాధయిత్వా జలం పిబేత్. 42. అతీసారం జయశ్యాశు శర్కరామధుయోజితం, బిల్వచూతాస్థినరూపాః పీతస్సక్షాద్రశర్కరః 43. నిహన్యా చ్ఛర్ద్యతీసారం వైశ్వానర ఇవాపలతిం,

పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీతలః. 44. శర్కరామధు సు
యుక్తః ఛర్ద్యతీసారనాశనః, ప్రియంగ్వంజనముస్తాఖ్యం పాయయేత్తు య
థాబలమ్. 45. పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీలః, తృప్తాతిసార
చ్ఛర్దిఃక్షుంసక్షౌద్రం తండులాంబునా. 46. కలింగకవచాముస్తం దారు
సాతివిషంసమమ్, కల్కం తండులతోయేన పి బే త్పితానిలామయా. 47.
కుటజం దాడిమం ముస్తం ధాతకీచిల్వవాలకం, లోధ్రచందనపాతా శ్చ
కషాయం మధునా పి బేత్. 48. సామే సశూ లే ర క్తేపి పిచ్ఛాస్తావేషు
శస్యతే, కుటజాది రితి ఖ్యాతః సర్వాతీసారనాశనః. 49. సమగతివిషా
ముస్తం విశ్వం ప్రీ బేరధాతకీ, కుటజత్వక్ఫలం చిల్వ క్వాథ స్సర్వాతి
సారనుత్. 50. డలోత్థః స్వరసః పేయః హింజులస్య సమాక్షికః, జయ
త్యామ మతీసారి క్వాథో వా కుటజశ్శుచిః. 51. పటారోహం తు
సంపిప్య శ్లేష్మం తండులచాణా, తం పి బే త్తక్ర సంచయుక్త మతీసారరు
జాపహం. 52. తండులజలపిష్టాం కోశమూలకద్వారాపాన మసహరతి,
సర్వాతి సారగ్రహణీ గోగసమూహం మహాఘోరం. 53. కల్కః కోమ
లబబ్బులదలా త్వీతోతిసారహ, కుటజత్వక్ఫలః క్వాథో ఘనీభూత
స్సుశీతలః. 54. లోహితోఽతివిషాయుక్తః సర్వాతీసారను ద్భవేత్,
వదంత్యత్రాప్తమాంశేన క్వాథా దతిచిపారిజః. 55. ప్రక్షిప్య త్వా
త్పాదికం తు లేహం దితి చ నో మతిః.

కొడిసిపాలపట్ట, నేరేడు, దానిమ్మ, పల్లెరు, మారేడుపిండెలు, కరువేరు, తుంగ
ముస్తెలు, శొంఠి కీటిని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమును క్వాథముచేసి నేవించినయెడల గం
గాప్రవాహపు వేగమునైనను ఆపగలుగును అనిన అతిసారము విషయములో సిద్ధర్థ
గల దని వేఱుగా చెప్పవలయునా? లేకపోయిన డిదిరికపప్పు పిండిగా నూరి దానిని
చిక్కని అంబలిగా గాచి తరువాత అల్లపురసమును చేర్చి బొడ్డునకు పట్టించినయెడల
సదీవేగమువలె భయంకరమగు సతిసారమైనను అగిపోవును.

వాయువిదంగములు, నేలవేము, కొడిసెత్తులు, సరసాంజనము వీటిని చూర్ణము
చేసి దీనియందు లేసెను గలిపికొని పుచ్చుకొనినయెడల పిత్తమువలనఁ బుట్టిన సతిసార
గోగము తక్షణమే యుపశమనము నొందును. ఒకపలప్రమాణముగల కొడిసెపాలచి
త్తులను కషాయమునందుకాచి త్రాగినను మాంసరసమును భుజించినను గాని పిత్తమువలనఁ

బట్టెడి అతిసారముగము చూచుగా తొలగిపోవును. ఇప్పుడు పుష్ప, కాయఫలపు చెక్క, లొద్దుగ చెక్క, దానిమ్మపండుపై బెరడు, దానిమ్మఫలము వీటిని ఎండు బెట్టి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణముతో తేనెను వైచికోని బియ్యపుకడుగు అయిపానముతో చేర్చి పిత్తసంబంధములగు నతిసారవిషములలో త్రాగవలయును.

కొడిసెవిత్తులు, అతివస, తుంగముస్తైలు, మ్రానివసపు, పచ్చిపసపు, కోలపొన్న, ముయ్యకుపొన్న వీటిని చూర్ణమునుచేసి కషాయముగాచి యందు తేనెను కలిపికోని నాకి నయెడల పిత్తసంబంధములైనవియును, కఫసంబంధములు నైనవియు నగు అతిసారముల పోగొట్టుటయందు దిట్ట యగును. కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, తుంగముస్తైలు వీనిని కషాయముగా గాచి ఈ కషాయముతో కండచక్కెరను తేనెను వేసి త్రాగినయెడల నతి సారముగము లతిశీఘ్రముగా నశించిపోవును.

మారేడుగింజలు, మామిడిపలుకులు వీటిని నిర్మాద్యహముచేసి తేనెను కండ చక్కెరను కలిపి త్రాగినయెడల దుగ్ధదళల యతిసారములు కూడను అన్ని జేవునియందు అహుకులవలె రూపదంగిపోవును. చేదపొల్ల, యవలు, ధనియములు వీటితో చేయబడిన కషాయమును చల్లగా చల్లాల్చి దానిలో కలకండను తేనెను చేర్చికోని త్రాగినయెడల ఛర్దిగల యతిసారములు కూడను నశించి పోగలవు. కొడిసెవిత్తులు, వస, తుంగముస్తైలు వీటిని కషాయమునుచేసి తాగు ఓషధులుగనంతమట్టునకు తీసికోని తేనెను అందులో కలిపి బియ్యపునీళ్లతో కలిపి నేవించినయెడల దాహము, అతిసారము, ఛర్ది మొదలగునవి నశించి పోగలవు.

కొడిసెపాలవిత్తులు, దానిమ్మబెరడు, తుంగముస్తైలు వీటిని అన్నిటిని సమానములుగా తీసికోని కల్కముచేసి బియ్యపుకడుగుతో కూడా వాతపిత్తములవలన బుట్టిన యతిసారముగల రోగి పుచ్చుకొనవలయును. కొడిసెపాలవిత్తులు, దాడిమబెరడు, తుంగముస్తైలు, ఉసిరికెపప్పు, మారేడుపిండెలు, కురువేరు, లొద్దుగ, రక్తచండనము, అగరు కొంఠి వీటిని కషాయముపెట్టి తేనెను ఆ కషాయముతో వైచికోని త్రాగవలయును. ఈయోషధము అమముచేత పచ్చిన యతిసారములకును, పోటుగలిగిన యతిసారము నకును, రక్తాతిసారము నకును, పిచ్చాస్రావమునకును మిగుల శ్రేష్ఠమైనది. ఇయ్యది కుట జాదికషాయ మనబడును. ఈ కషాయ మన్నివిధములగు నతిసారములను పోగొట్టును.

ముత్తనపులగము, అతివస, తుంగముస్తైలు, కొంఠి, కురువేరు, ఆరపువ్వు, కొడి సెచెక్క, కొడిసెపండు, మారేడుపిండెలు వీటియొక్క కషాయము అన్నివిధములగు నతిసారములను నశింపజేయును. నీరు ప్రబ్ధలి ఆకులరసములతో తేనెను కలిపికోని త్రాగి

నను కొడిసెట్టణో చేసిన కషాయమునందు తేనెను కలిపికొని త్రాగినను ఆమాతి సారములు నశించి పోగలవు. మఱ్ఱిచిగుళ్ళను బియ్యపుకడుగుతోఁ గూడ చేర్చి నూరికొని తాగినయెడల నతిసారముల పీడ లేకుండ తొలగిపోవును.

ఊడుగ వేళ్ళను బియ్యపుకడుగుతో నూర్చకల్కముచేసి అర్ధకర్షప్రమాణము నేవించినయెడల అన్నివిధములగు నతిసారములును, గ్రహణులును, భయంకరము లగు నితర రోగములును నశించిపోగలవు. బబూబులపుచెట్టుయొక్క లేతచిగుళ్లను (అనఁగా వెలి నువ్వు చిగుళ్లు) కల్కముచేసికొని త్రాగినయెడలగాని కొడిసెట్టనుగట్టిగా కషాయమును గా గాచికొని చక్కగా చల్లాన్నికొని అతివసనచూర్ణమును చేసికొని పుచ్చుకొనినయెడలగాని అన్నివిధములగు నతిసారములును నశించిపోగలవు. కొండలు కషాయమునందు ఎనిమిదవపాలు అతివసనచూర్ణమును వేయవలయునని చెప్పెదరు. మఱియును లే హముకంటె అతివసనచూర్ణము నాల్గవపాలు వేయవలయునని నేను యభిప్రాయము నొందుచున్నాను.

అంకోలవటకము: విడంగాదికావ్యధము.

శ్లో. సదా రవ్యం కోట పాతానాం మూలం త్వక్కుటజస్య చ. 56. శాల్మలీశాలనిర్యాస ధాతకీలోద్రదాడిమం, పిష్టాక్ష సమ్మితాన్ కృత్వా వటకాం స్తండులాంబునా. 57. తేనైవ మధుసంయుక్తా నే కైకాకా ప్రాత రుత్తికిః, పిబే దత్యయ మాపన్నీ విడ్విసగ్ధేణ మా నవః. 58. అంకోటవటకో నామ్నా సర్వాతీసారనాశనః, య స్యర్థోగ కే భాగే ప్రీ బేరోత్పలనాగరైః. 59. పేయా రక్తాతిసారఫ్ణీ పృశ్నివ ర్ణ్యా చ సాధితా, రిసాంజన సాతివిషం కుటజస్య ఫలం త్యచం. 60. ధాతకీ శృంగబేరం చ ప్రపిబే త్తండులాంబునా, ఊద్రేణ యుక్తం నుద తి రక్తాతీసార ముల్బణం. 61. మాందం దీపయతే చాగ్నిం శూలం చా పి నివర్తయేత్, విండంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగకం. 62. మరిచేన సమాయుక్తం శోధాతీసారనాశనం.

ప్రానిపసపు, అంకోలపుచెట్ల (ఊడుగు) వేళ్లు, అగరుకొంతి, కొడిసె చెక్క, బూరుగుబంక, మద్దిబంక, అరెచెక్క, లొడ్డుల చెక్క, దానిమ్మ బెరడు, వీటిని అన్నింటిని సమానముగా ఒక్కొక్క అక్షమచొప్పున తీసికొని కడుగునీళ్లతో నూరి కల్కమును చేసికొని తేనెను తేసికొని మాత్రకట్టి యుడవలయును. మఱల ప్రాతఃకాలముననే లేచి అతిసారరోగులగు గోగి దానిని పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్య

దియే అంకోటపటక మనఁబడును. ఈఅంకోటపటకము అన్నిపదము లగు అతిసారములను సశింపఁజేయును.

సగపాలు నీరుకలిసిన మేకపాలలో క్షుగవేరు, నల్లకలువ, తుంగముస్తలు, కోలపాన్న పీటిని కలిపి సిద్ధముచేయఁబడిన పానకము రక్తాతిసారములను పోఁగొట్టును. రసాంజనము, అతివస, కొడిసెచెక్క, కొడిసెపండు, ఆరెచెక్క, అల్లయు పీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూచి చర్చికొని త్రాగవలయును. లేనెలో కలపినయెడల నియ్యది అత్యంతము భయంకరములయిన అతిసారములను కూడ సశింపఁజేయును. అగ్నిమాంద్యమును కూడ పోఁగొట్టి ఆకలిని దీసింపఁజేయును. శూలగమును పాఁడ్రోలును వాయువిడంగములు, అతివస, తుంగముస్తలు, దేవదారుచెక్క, అగరుశొంతి, కొడిసెపాల, మిరియములను కషాయముగా గాచి నేవించినయెడల శోథముగల అతిసారములుగూడ సడుగంటి పోవును.

[వత్సాదియోగములు; దాడిహాదికషాయములు; బిల్వవటి; బిల్వాదిరసము; శాల్వల్యాదిరసము; జంబ్వాదిరసము, బిల్వాదిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. సచత్సక స్సాత్తివిష స్సబిల్వః సోదీచ్యముస్తై శ్చ కృతః కషాయః, సామే సశూలే సహశోణితే చ చిరప్రవృత్తే పి హితేఽతిసారే. 63. కషాయో మధునా పీత స్త్వచో దాడిమవత్సకాత్, సద్యో జయే దతీసారం సరత్తం దుర్నివారకం. 64. గుడేన ఖాదయే ద్బిల్వం రక్తాతీసారనాశనం, ఆమశూలవిబంధఘ్నం కుక్షిరోగవినాశనం. 65. బిల్వాబ్జధాతకీపాతా శుంతీమోచరసా స్సమాః, పీతా రుంధం త్యతీసారం గుడతక్రేణదుర్జయం. 66. శాల్వలీ బదరీజంబూప్రియాలామ్రాష్టనత్వచః, పీతాఃక్షీరేణ మధ్వాఘ్నః పృథక్ శోణితనాశనాః. 67. జంబ్వామ్రామలకీనాం తు పల్లవా సథ కుట్టయేత్, సంగృహ్య స్వరసం తేషా మజాక్షీరేణ యోజయేత్. 68. తం పి బే స్తద్ధునా యుక్తం రక్తాతీసారనాశనమ్, బిల్వం ఛాగపయస్సిద్ధం సితామోచరసాన్వితమ్. 69. కలింగచూర్ణ సంయుక్తం రక్తాతీసారనాశనమ్, జ్యేష్ఠాంబునా తండులీయం పీతం చ ససితా మధు. 70. పీత్వా శతావరీకల్పం పయసా క్షీరభుజ్జయేత్, రక్తాతీసారి పీత్వా చ తయా సిద్ధం ఘృతం సరః. 71.

కొడిసెపట్ట, అతివస, మారేడువేలు, కురువేరు, తుంగముస్తలు వీటితోటి చేయఁబడిన కషాయము ఆమాతిసారములను, నొప్పిగలిగిన యతిసారరోగములను, రక్తాతిసారములను, మఱియును, చాలరోజులనుండి వుట్టిన యతిసారరోగములను నాశనము చేసి హితమును కలుగఁజేయును.

లేతదానియై బెరడు, కొడిసెపట్ట వీనితో పెట్టినకషాయములో తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల రక్తాతిసారములు దూరముగా తొలఁగిపోవును. బెల్లముతో కలిపి మారేడుపండ్లను తినినట్టులయిన రక్తాతిసారములు నశించిపోవును. మఱియును అమశూలము మలబద్ధకము మొదలగునవియుఁగూడ దూరముగా తొలఁగిపోవును. కడుపునొప్పి మొదలగునట్టి రోగములుకూడను మొదలంట నశించి పోఁగలవు.

మారేడుపిండెలు, తుంగముస్తలు, ఆరెచెక్క, అగరుకొంఱి, కొంఱి, బూరుగ వేరు వీటి నన్నింటిని సమానములైన భాగములనుగా తీసికొని బెల్లముతో కలిపి మజ్జిగతో త్రాగినట్టులయిన నత్యంతము భయంకరము లగు నతిసారములును దూరము లగును. బూరుగువేరు, రేగువేరు, మొరటవేరు, మామిడివేరు, మద్దివేరు వీటిని వేరువేరుగా తీసికొని మేకపాలును తేనెను చేర్చికొని త్రాగినయెడల రక్తాతిసారమును పోగొట్టును.

నేరేడు, ఉసిరిక, మామిడి వీటిచిగుళ్ల ననును మేకపాలలో కలిపి తేనె చేర్చి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారములు నశించిపోవును. మేకపాలలో మారేడుపిండెలు సిద్ధముచేసి (అనఁగా న నవైచి) చక్కెర మిఁదయపుపూడిని కలిపి ఆపివ్వుట నందు కొడిసె పాలవిత్తుల మార్చుమున వేసికొని త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లణగిపోవును.

అతిమధురమును నూరి చక్కెర తేనెల నందులో కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చి కొని త్రాగినట్టులయిన గాని శతావరి [అనఁగా పెద్దపిల్లి పీచర] యొక్క కల్మమును పాలతో చేర్చి త్రాగినయెడల గాని మరుష్యుఁడు రక్తాతిసారమును జయింపగలుగును. లేకపోయిన శతావరిని కల్మముగాచేసి సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిని రక్తాతిసారరోగముగల రోగి త్రాగినయెడల సుఖము కలుగును.

☞ కుటజరసాయనము; గుడ భ్రంశములకు కషాయము; కుటజపుటపాకము. ☞

శ్లో. కుటజస్య పలం గ్రాహ్య మప్తభాగజలే శృతిమ్, తథైవ విపచే ద్భూయో దాడిమోదకసంయుతమ్. 72. యావచ్చైవ లసీకాభం శృతం త ముపకల్పయేత్, త స్మార్థకర్తం తక్రేణ విభే ద్రక్తాతిసారవాన్. 73. అవశ్యమగణీయోపి మృత్యో ర్వాతీ న గోచరమ్, క్వాథతుల్యం దాడిమాంబు భాగానుక్తౌ సమంతతః. 74. కల్క స్తిలానాం

కృష్ణానాం శర్కరాభాగసంయుతః, ఆజ్యేన ఫయసా పీతః సద్యో
రక్తం నియచ్ఛతి. 75. గుడదాహే ప్రపాశే వా ఘటోలమఘకాంబు
నా, సేకాదికం ప్రశంసంతి ఛాగేన పయసాపి వా. 76. గుడభృంశే
ప్రకర్తవ్యా చికిత్సా తత్ప్రీక్షీర్తితా, అవేదనం సుసంపక్వం దీప్తాగ్నే
స్సచిరోత్థితమ్. 77. నానావర్ణమతీసారం పుటపాకైరుపాచరేత్.
స్నిగ్ధం ఘనం కుటజవల్కల మజంతు జగ్ధమాదాయ తత్క్షణ మతీవచ పో
థయిత్వా, జంబూపలాశపుట తండులతోయసిక్తం బద్ధం కుశేన చ
బహిర్భుసవంకలిప్తమ్. 78. సుస్విన్న మేత దవపీడ్య రసం గృహీత్వా
క్షౌద్రేణయక్త మతిసారవతే ప్రదద్యాత్, కృష్ణాత్రిపుత్రమతపూజిత
ఏష యోగః సర్వాతిసారహరణే స్వయమేవ రాజా. 79. స్వరసస్య
గురుత్వేన పుటపాకపలం పిబేత్, పుటపాకస్య పాకోఽయం బహి రా
రక్తవర్ణతా. 80.

ఒక పలము కొడిసెపట్టను తీసికొని ఎరిమిదిరెట్లధికముగా నున్న నీటిలోపైచి
పాకము చేయవలయును. మఱల నదేప్రకారము దానిమ్మపండ్లరసమును కలిపి ఉడు
కఁబెట్టవలయును. బాగుగా నుడికి తీగెమొస్తరుగా నుండినయప్పుడు దింపి జాగ్రత్త
చేసికొని అర్ధకర్షప్రమాణముగా మజ్జిగతో కలిపి త్రాగుచుండినయెడల రక్తాతిసార
ములు నశించిపోవును. దీని సామర్థ్యమువలన చావునకు సిద్ధమైన మనుష్యుఁడుకూడను
బ్రదుక గలఁడు. కషాయముతో సమానముగా దానిమ్మరసమును తీసికొనవలయును.

నల్లనూపులను కల్కముచేసి దానికి సమభాగముగ కలకండ్లను కలిపి మేకపా
లతో కలిపి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లన్నియు నతిశీఘ్రముగా నశించి పోగ
లవు. ముడ్డి ఎండిపోవునప్పుడుగాని, తీపు ఎత్తుచున్నప్పుడుగాని చేదునిశ్శ యష్టిమధు
కము మొదలగువానితో చేయఁబడిన కషాయముతో తడుపుచు డుట చాల శ్రేయ
మును కలిగించును. లేకపోయినచో మేకపాలతో తడుపుటయైనను ఉత్తమమే యగును.
గుడ దిగినప్పు డీచికిత్సను చేయవలయును.

ఆగ్నిదీప్తిగలవానికిని, కష్టములు లేనివానికిని పరిపక్వమై చాలకాలముక్రింద
టనే పుట్టి నానావిధములుగా నుండు ఆతిసారములకు పుటపాకముచేత చికిత్సను
చేయవలయును. దట్టముగాను పురుగులు మున్నగువానిచే కొఱకబడకయు యుండినది
యును, తగలఁబడనిదియు నగు కొడిసెపట్టను తీసికొనివచ్చి నూరి నేరేడుఅటలలో

చుట్టి బియ్యపుకడుగుతో తడిసి తోకగాగట్టి పైకి పూతను పూసి ఆముద్దను నిప్పులో పెట్టి యుడికించి తఱువాత రసమును సిండి దానియందు తేనెను కలిపి అతిసార రోగము కలవాని కౌషధముగా నీయవలయును. ఈయోగము కృష్ణాత్రిముసోముని కొమరునిమతముచేత పూజితమై యున్నది. అన్ని తెలుగులగు సతిసారములను నశింపచేయుటలో నిదియే యుత్తమమై కూడ నున్నది. స్వరసమును మఱిగించి పుటపాకముచేసిన రసమును పలమంత తీసికొనవలయును. పైని అన్ని ప్రక్కలను ఎఱ్ఱ బారిసయప్పడు పుటపాకము పక్వమైనది యని తెలిసికొనవలయును.

❧ కుటజలేహము. ❧

శ్లో. త్వక్ష్విండం దీర్ఘపూతస్య కాశ్చరీపత్రవేష్టితమ్, మృదావ లిప్తం సుకృత మంగారే వ్యవలేహయేత్. 81. స్విన్న ముద్భృత్య నిష్పి డ్య రస మాదాయ యత్నతః, శీతీకృతం మధుయుతం పాయయే దుద రామయే. 82. శతం కుటజమూలస్య ఝణ్డం తోయార్తణే పచేత్, క్వాథే పాదావశేషేఽస్కిన్ లేహం పూతే పునః పచేత్. 83. సావర్ఘ్న లయవత్కారవిడైనైంధవస్పిలీ, ధాతకీంద్రయవా జాజీ చూర్ణం దత్వా పలద్యయమ్. 84. లిహ్య ద్భదరమాత్రం తచ్ఛృతం క్షోద్రేణ సంయు తం, పక్వాపక్వ మతీసారం నానావర్ణం సవేదనం. 85. దుర్వారిం గ్రహణీరోగం జయేచ్ఛైవ ప్రవాహికాం.

దుండిగ పుచ్చెక్క నునూరి ముద్దగాచేసి గుమ్మడిఆకుతో చుట్టి పెట్టి పైనమట్టిని పొదివి నిప్పులో (కుమ్మలో) నుడువ బెట్టవలయును. చక్కగా స్త్రగ్గిన తరువాత బయలునకు తీసి రసమునుతీసి చక్కగా చల్లారినతరువాత దానిలో తేనెను వైచి కొని అతిసారరోగ ము కలిగినప్పుడు నేవింపవలయును. కొడిసెపట్టను నూరుపలములు తెచ్చి నూరి ఒకద్రోణ పరిమాణముగల నీటిలో నుంచి పక్వము చేయవలయును. మొదలపాసిన నీటిలో నా ల్గపవాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల పండవలయును.

తరువాత యవక్షారము, బిడాలవణము, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు, ఆరెక్కె, కొడిసెపాలవిత్తులు, తెల్లజీలకఱ్ఱ నీటిని చూర్ణముచేసి రెండుపలములంతకలిసి చక్కగా చల్లారినతరువాత తేనెనుకలిపి రేగుపండంతమాత్రము చేసికొని తినవలయును. ఇయ్యది యే కుటజాదిలేహ మనఁబడును. ఈకుటజాదిలేహము పక్వములగు సతిసారములను, చ క్కగాఁ బక్వముకానివానిని, అనేకములగు రంగులతో గూడినవానిని, కూలరోగముగలిగిన

వియు నగువానిని భయంకరము లగునని యగు అతిసారములను ప్రవాహిక గ్రహణి రోగము మున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

—ॐ కుటబాష్టక యోగములు. ౧ॐ—

శ్లో. తులామథాద్ధ్రాం గిరిమల్లికాయాః సంతుద్య పక్వా రస మాదదీత, తస్మిన్ సుపూతే ఫలసమ్మితాని శ్లత్త్వాని పిష్ట్యా సహ శాలా లేన. 86. పాతాం సమంగాతివిపాం సమస్తాం బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం, ప్రక్షిప్య ధూయో విపచేత్తు తావ ద్దర్శ్య ప్రలేప స్వర సస్తు యావత్. 87. వీత స్వసౌ కాలవిదా జవేన మండేన వాఽజాప యసాఽధవాపి, నిహన్తి సర్వం త్వతిసార ముగ్రం కృష్ణం సితం లో హితవీతకం వా. 88. దోషం గ్రహణ్యా వివిధం చ రక్తం శూలం తథార్కాంసి సశోణితాని, అస్పగ్ధరం చైవ మసాధ్యరూపనిహస్త్య వశ్యం కుటబాష్టకోయః. 89.

పచ్చికొడిసెపట్టు తులాప్రమాణముతెచ్చి ద్రోణమునీళ్లవైచినాన్ని చక్కగా నూరి వండి రసము తీయవలయును. ఆపిమ్మట వడయఁబోసి బూరుగచక్కను నూరి పల పఁమాణముగల అగరుకొంరి, ముత్తపపులగము, అతివన, తుంగముపైలు, మారేడు వేలు, ఆరపువ్వులును వీనినన్నిటిని చూర్ణమును చేసి మైనిచెప్పిన రసములో వేసి వండ వలయును. గరిటెకు అంటుకొని తీగవారుచు స్వరస మెప్పుడగునో అప్పుడు పక్వమై దిగా తెలిసికొనవలయును. అంతట దిచి తీసికొనవలయును.

పిమ్మట కాలమును గుఱైఱింగినవాడై మంచినీళ్లు త్రాగునప్పుడుగాని, మజ్జిగు త్రాగునప్పుడు గాని, లేక మేకపాలతో జేర్చిగాని త్రాగవలయును. ఇయ్యది భయంకర ములగు నతిసారములను, లేక నలుపు, తెలుపు, ఎలుపు, పసపు మొదలగు రంగులుగల అతిసారములను, గ్రహణులను, మఱియును అనేకవిధములగు రక్తదోషములను, పోటు గల యురోరోగములను సాధ్యముకానివని వదలిపెట్టిన ప్రదరములను ఈకుటబాష్టకము సమూలముగా నశింపఁజేసివైచును.

—ॐ పడంగఘృతము. ౧ॐ—

శ్లో. తులాద్రవ్యే జలద్రోణో ద్రోణే ద్రవ్యతులా మతా, వత్సకస్య చ బీజాని దార్ద్రాశ్చ త్వచ ఉత్తమాః. 90. పిష్పలీశృంగ

బేరం చ లాక్షాకటుకరోహిణీ, వడ్డి రేభి ర్భృతం సిద్ధా పేయం
మండావచారితమ్. 91. అతీసారం జయే చ్చీఘ్రం త్రిదోష మపి దారు
ణమ్.

తా. తులాపరిమాణము గల బొంబాయిలయందు ద్రోణపరిమాణము నీటిని చేర్చవల
యును. ద్రోణపరిమాణముగల నీటియందు ఒకతులమాత్రముబొంబాయిలను చేర్చవల
యును.

కొడిసెపాల, దేవదారుపట్ట, మృగిపసపుచెక్క, పిష్టర్లు, శొంతి, లక్క, కటు
కరోహిణి ఈబొంబాయిలచేతను సిద్ధముచేయఁబడిన నేతని మజ్జగతోకూడా త్రాగవల
యును. ఇయ్యది త్రిదోషములవలన చుత్పత్తియై పట్టికత్తంతము భయంకరములయినట్టి
అతిసారములగుఁడ శీఘ్రముగా నశింపఁజేయును. దీనినే షడంశుత మని చెప్పెదరు.

❧ ఊరద్రుమాభిఘృతము. ❧

శ్లో. ఊరద్రుమాభిఘృతనే విపక్వం తజ్జైశ్చ కలైః పయసా చ,
సర్పిః, సితోపలాద్ధం మధుపాదయుక్తం రక్తాతిసారం శమయ త్యుదీ
ర్ణమ్. 92. జీరేమృతోపమం ఊర మతిసారే విశేషతః, ఛాగం తు భేష
జై సిద్ధం దేయం వా వాచినాధితమ్. 93. బాలం బిల్వం గుడం తైలం
పిప్పలీవిశ్వభేషజమ్, లిహ్య ద్వాతే ప్రతిహతే సశూలే సప్రవా
హికే. 94. పయసా పిప్పలీకలః పీతోవా మరిచోద్భవః, త్ర్యహః
త్ప్రవాహికాం హంతి చిరకాలానుబంధినీమ్. 95. కల్క స్నాన్య ద్బాల
బిల్వానాం తిలకల్కశ్చ తత్సమః, దధ్న స్నారాష్ట్ర సేన్నహాఢ్యః ఖండో
హన్యాత్ప్రవాహికామ్. 96. బిల్వోపశం గుడం లోద్రం తైలం లిహ్య
త్ప్రవాహికే. దధ్న ససారేణ సహక్షికేణ భుంజీత నిశ్చారకపీడి
తస్తు, సుతప్తకుశ్యకృధితేనవాపి ఊరేణ శీతేన మధుప్లుతేన. 97. దీప్తా
గ్ని ర్విష్కరితో యః సార్యతే ఘేనిలం శక్యత్. 98. న సిజే త్థాణితం
శుంతి దధితైలపయోఘృతమ్, శోధం శూలం జ్వరం తృష్ణా శ్వాసం
కాస మరోచకమ్. 99. ఛర్దిం మూర్ఛాం చ హిక్మాం చ దృష్ట్యాతీసా
రిణం త్యజేత్, బహుమేహీ నరో యస్తు భిన్నవిటో న జీవతి. 100.
న్నానాభ్యంగావగాహం శ్చ గురుస్నిగ్ధాతిభోజనమ్, వ్యాయామ మగ్ని
సంతాప మతిసాన్వివర్జయేత్. 101.

క్షీరద్రుమాద్యఘృతమును చెప్పుచున్నాడు:—మట్టి, మేడి, జ్వాలా మొదలగు క్షీరవృక్షములతో సంభవమైనవాని క్వాధమున సిల్లిక్వీచరసమును నేతికిరెండు చెట్లుగాకలిపి కల్కమును చేయవలయును. పిమ్మట చక్కెరను సగపాలును, తేనెను నాలవపాలును కలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకరము లగు రక్తాతిసారమును గూడ తొలగిపోవును. జీర్ణజ్వరవిషయములో పాలు అమృతపల్కములును, అతిసారమునందు విశేషించి యమృతముతో సమానములును అగును. ఓషధులచేత తయారుచేయఁబడినట్టి మేకపాలనుగాని నీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన మేకపాలనుకాని యిచ్చుట మంచిది. మారేడుసిందెలు, బెల్లము, తైలము, పిప్పళ్లు, శొంఠి వీనిని పోటుప్రవాహికలు గల వాతము నకు ప్రతిక్రియచేయుటయందు వినియోగింపవలయును.

నాలుగ మాషములపిప్పలిచూర్ణమునుగాని, మిరియములచూర్ణమునుగాని పలప్రమాణముగల మేకపాలలో కలిపి కొని త్రాగినచో మూడురోజులలో నెంతటిపురాణమైన ప్రవాహికలుగూడనశించిపోవును. మారేడుసిందెలతో చేసిన కల్కమునందు తిలకల్కమును సమానముగా కలిపి గట్టి పెరుగును తైలము కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇది చిన్న ప్రవాహికలను రూపుమాపును. మారేడుసిందెలు, మిరియములు, బెల్లము, చమరు వీటితో చేయఁబడినపచ్చడిని (ఆవలేహము) గట్టి పెరుగునందు తేనెను కలిపి కొని భక్షింపవలయును. వేడిపాత్రలో కాచియున్న పాలను చల్లాన్ని తేనెను కలిపి కొని త్రాగవలయును.

అన్నిదీప్తికలవాడును, మలములేనివాడును, నురుగులు (అనగా బుడగలు) గట్టి మలము వెడలువాడును శొంఠి, పెరుగు, నూనె, పాలు, నేయి వీటిని కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. శోధ, పోటు, జ్వరము, దస్పి, క్వాసము, దగ్గు, ఆరుచి, శబ్ది, మూర్ఛ, వెక్కిళ్లు వీటితో కూడిన అతిసారరోగిని కనుగొని (కార్యము లేదని) వదలివేయవలయును. అనేకవర్షాయుసులుగా మూత్రము నెడలుచుండుట వేరువేరు రీతులగా మలము వెడలుట కలగోగిబ్రదుకడు. అతిసారరోగి స్నానము, తలంటు, నీళ్లమునుచగుట, భారకరములగు భోజనపదార్థములను తినుట, మృష్ణాన్నము ఎక్కువతినుట, కనరత్తుచేయుట, నిష్పవీరకాచికొనుట మున్నగువానిని వదలవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు అతిసారచికిత్స ప్రకరణము ముగిసెను.

౪. గ్రహణ్యధికారము.

శ్లో. గ్రహణీ మాశ్రితం దోష మజీర్ణవ దుపాచరేత్, అతీసా
రోక్తివిధినా తస్యామం చ విపాచయేత్. 1. శరీరానుగతే సామే రసే
లంఘనపాచనం, విశుద్ధామాశయా యాస్తే పంచకోలాదిభి ర్యుతం. 2.
దద్యా త్ప్రేయాది లఘ్వన్నం పున ర్యోగాంశ్వ దీపకాన్, కపిత్థబిల్వ
చాంగేరీ తక్రదాడిమసాధితా. 3. పాచనీ గ్రహణీ పేయా సవాతే
పంచమూలికీ, గ్రహణీదోషిణాం తక్రం దీపనం గ్రాహి లాఘవాత్. 4.
పథ్యం మధురపాకిత్వా న్న చ పిత్తప్రకోపనం, కషాయోష్ణవికాసిత్వా
ద్రాక్ష్యో చైవ కఫే హితం. 5. వాతే స్వాద్వమ్లసాంద్రత్వా త్సద్య
స్క మవిదాహితం. శుంఠీం సముస్తాతివిషాం గుహూచీం పిబే జ్జలేన
కృధితాం సమాంశం, మందానలత్వే సతతామతాయా మామానుభం
ధే గ్రహణీగదే చ. 6. ధాన్యకాతివిషోదీచ్య యవానీముస్తనాగ
రం, బలా ద్విపర్ణీబిల్వం చ దద్యా దీపనపాచనం. 7.

గ్రహణీప్రకారమును చెప్పుచున్నాడు:—గ్రహణీలో కలిగెడు దోషములకు
అజీర్ణ మనకువలెనే చికిత్సలనుచేయవలయును. అతిసారమునకు చెప్పఁబడినీతిగానే ప్ర
తిక్రియలను చేసి ఆమమును పక్వము నొందింపవలయును. శరీరతత్త్వముల ననుసరించి
నదియును ఆమము వెడలునదియు నగు రసమునందు (అనఁగా గ్రహణీయందు) లంఘన
ము చేయుటకాని పాచనముచేయుటకాని చాల యుత్తమమగు కార్యము.

విశేషముగా పరిశుద్ధమయిన ఆహారమును గలరీగికి పంచకోలములచేత సిద్ధము
చేయఁబడిన పానకము మొదలయినవియును, చులక నగు నాహారమును ఇచ్చుచు జత
రాగ్నిని దీసింపఁజేయు ఔషధయోగములను కూడ నిచ్చుచు నుండవలయును.

వెలఁగపండు, మారేడుపండు, పులిచింత, మజ్జిగ, దానిమ్మపండ్లు వీటితోఁజి సిద్ధ
ముచేయఁబడిన పానకము ఆహారమును పక్వముచేయును, మలమును మిక్కిలిగా వెడ
లకుండునట్లు బంధించును. మఱియును వాతముతోకూడినదోషములు గలిగినప్పుడు పం
చమూలములతో సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును ఔషధవలయును.

గ్రహణిదోగముగలవారలకు మజ్జిగ దీపక మగును. మలమును బంధించును. ఒడలినీ తేలిక చేయును. మిక్కిలిహితమునుకలుగ చేయును. చుధురపాక ముగ్ధగుటచేపి ప్తమును పెట్టుగ నీయుడు. కమాయము వేడిగాను వికాసముగలదిగా నుండుటవలన కూక్షముగాను నుండుటవలన కఫమునకు హితకారి యగును. రుచిగాను అష్టమైక్యవగాను నుండుట వలన అప్పటికపుడు సిద్ధముచేసిన తక్రము వాతిముగ్ధుడు హితకర మగును. శొంఠి, తుంగముస్తలు, అతివన, తిప్పతిగె ఇవి యన్నియును సమానభాగములుగా తీసికొని నూరి నీటితోకూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యము, ఆమవోషము, ఆమముగల గ్రహణిదోషము వీటిని ఖోగొట్టును. ధనియములు, అతివన, కురువేరు, వాయుము, తుంగముస్తలు, శొంఠి, ముత్తపపులగము, ముగ్ధాకుసోన్న, తోలపాన్న, మా రేడుపండు ఇయ్యవి (అనఁగా వీటితో చేయఁబడిన పానకములు) అగ్నిదీపమును పాచనమును పుట్టించును.

❧ చిత్రకాదిఘటికలు; శ్రీఫలాదిఘటికలు; నాగరక్వాథాదులు. ❧

శ్లో. చిత్రకం పిప్పలీమూలం ద్వా త్తారాలవణాని చ, వ్యోష హింగ్వజమోదాం చ చవ్యం చైకత్ర చూర్ణయేత్. 8. గుటికా మా తులుంగస్య దాడిమాన్లురసేన వా, కృతావిపాచయ త్యామం దీపయ త్యాశుచాః లమ్. 9. సోవర్షలం సైంధవం చ బిడ మాద్భిద మేవచ, సాముద్రేణ సమం పంచ లవణా న్యత్ర యోజయేత్. 10. శ్రీఫలశలా టుకలోక్ నాగరచూర్ణేన మిశ్రిత స్సగుడః, గ్రహణీగద మత్యుగ్రం తక్రభుజా శీలితో జయతి. 11. జంబూదాడిమశృంగాట సాతా కంచ టపల్లవైః, పక్వం య్యపితం బాలబిల్వం సగుడనాగరమ్. 12. హంతి సర్వా నతీసారాన్ గ్రహణీ మతిదుస్తరామ్, నాగరాతివిషాముస్త క్వాథ స్సాస్య దామపాచనః. 13. చూర్ణం హింగ్వప్తకం వాతిగ్రహణ్యాం తు ఘృతాని చ.

చిత్రమూలము, మోడి, యవత్తారము, సర్జత్తారము, పంచలవణములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఇంగువ, అజామోదము, చెవ్యము సమభాగముగా వీటిని కలిపి చూర్ణము చేసి మాచిప త్రిపనరుతోగాని, దానిమ్మపండ్లరసముతోగాని సిద్ధము చేయఁ బడిన గుటికలు ఆమమును పక్వము చేయును. జఠరాగ్నిని ప్రకాశింప చేయును.

మారేడుపిండలతో చేయఁబడిన కల్పమునందు బెల్లమును శొంఠి చూర్ణమును కలిపి మజ్జిగను పోసికొను నలవాటుకలిగినవాఁడు భక్షించినయెడల మిగుల భయంకరములైనట్టి గ్రహణిరోగములు అయినను దూరముగా వరుగులై త్తి పోవును.

నేరేడు, దానిమ్మ, వివబొద్ది, కంచటము అను నీయోషధుల ఆకులతోటి కాచబడినకషాయమును; మారేడుపిండ, బెల్లము, శొంఠి వీటితో చేర్చిపుచ్చుకొనినయెడల సన్నిరకములయతిసారములను భయంకరములగు గ్రహణిరోగములనుపోగొట్టును. శొంఠి, అతివన, తుంగముస్తలు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము అమయును పక్వముచేయును. వాతమువలన కలిగిన గ్రహణులయందు హింఘృష్టకచూర్ణమును, నేయమును మిగుల హితకరము లగును.

నాగరాద్యచూర్ణము. ౧౬

శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్తం ధాతకీం సరసాంజనమ్. 14. వత్స కత్వకృణం బిల్వం పాఠాం కటుకరోహిణీం, విబే త్నమాంశం తచ్చూర్ణం సత్క్షాద్రం తండులాంబునా. 15. పైత్తికే గ్రహణీదోషే రక్తం య చ్చోపవేశ్యతే, అర్ఘాం స్యథ గుడే శూలం జయే చ్చైవ ప్రవాహికాం. 16. నాగరాద్య మిదం చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితం, శీతం కషాయమానేన తంసులోదకకల్పనా. 17. కే పృష్టగుణతోయేన ప్రాహు స్తండులభావనాం.

నాగరాద్యచూర్ణమును చెప్పచున్నాఁడు:—శొంఠి, అతివన, తుంగముస్తలు, ఆరెపువ్వులు, సరసాంజనము, కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, మారేడుపిండలు, అగరుశొంఠి, కటుకరోహిణి ఇవి యన్నియును సమానభాగములుగా గ్రహించి చూర్ణముచేసి తేనెను కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చి త్రాగవలయును. పిత్తసంబంధమైన గ్రహణీరోషమునందు గల రక్తపుపోటులను, అతిమాత్రమును గుడస్థానములలో పోటుగలుగుట మొదలగువాని నణచివేయును. దీనినే నాగరాద్యచూర్ణ మని చెప్పెదరు. ఇయ్యది కృష్ణాత్రేయమునిచే నంగీకరింపఁబడెను. శీతకషాయపు ప్రమాణముతో సమముగా కడుగును కల్పింపవలయును. పలువురు విజ్ఞులగు వైద్యులు ఎనిమిదిరెట్ల నీటియందు బియ్యమును భావనచేయవలయు నని చెప్పెదరు. భావన యనగా ఏవైనరసములలో నోషధులఁ బక్వముచేయుట.

భూనింబాదిచూర్ణము; అగ్నిదీపనవిధి; పిప్పలీమూలాది; భల్లతక
క్షారము, మరీచ్యాదిచూర్ణము మొదలగునవి.

శ్లో. భూనింబ కటుకావ్యోష ముస్త కేంద్రయవాన్సమా. 18.

ద్వా చిత్రకా ద్వత్సక త్వగ్భాగాన్ షోడశ చూర్ణయేత్, గుడశీతాం
బునా వీతం గ్రహణీదోషగుల్మనత్. 19. కామలాజ్వరపాండుత్వమే
హేరుచ్యుతిసారనుత్, గుడయోగా ధ్నుడాంబు స్యా ధ్నుడవర్ణరసాన్వి
తం. 20. గ్రహణ్యాం శ్లేష్మదుష్టాయాం మమితస్య యథావిధి, కట్వస్థు
లవణక్షారైః తీక్ష్ణశ్చాగ్నిం వివర్ణయేత్. 21. సమూలాం పిష్పలీం త్వా
రా ద్వా పంచలవణాని చ, మాతులుంగాభయానాన్నాశతీమరిచనా
గరం. 22. కృత్వాసమాంశం తచ్చూర్ణం పిబే తస్మిన్ స్సుఖాంబునా,
శ్లేష్మికే గ్రహణీదోషే బలవర్ణాగ్నివర్ధనమ్. 23. వృత్తే రే వాషణ్డై
స్సిద్ధం సర్పిః పేయం సమారుతే, భల్లాతకం త్రికటుకం త్రిఫలాలవణ
త్రయమ్. 24. అంతర్దూమం ద్విఫలికం గోపురీషాగ్నినా దహేత్,
సక్షార స్పర్శిషా పేయో భోజ్యే నా పృవచారితః. 25. హృత్పాంశు
గ్రహణీదోష గుల్మోదావర్తశూలనత్, సర్వజాయాం గ్రహణ్యాం తు
సామానోఽవిధి రివ్యతే 26. చూర్ణం మరిచమహాపథ కుటజత్వ
కన్ఠభవం క్రమాద్విగుణమ్, గుడమిశ్రమధితవీతం గ్రహణీదోషా
పహం ఖ్యాతమ్. 27.

నేలవేమ, కటుక రోహిణి, శొంఠి, మిరియములు, పిష్పళ్లు, తరిగముస్తం, కొడిసె
పాలవిత్తులు వీని నన్నింటిని సమానభాగములను; చిత్రమూలమును రెండుభాగములను;
కొడిసెపట్ట పదియారుభాగములను కలిపి చూర్ణము చేసి బెల్లమునుచేర్చి చల్లనినీటితో
కూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది గ్రహణీదోషములను, గుల్మములను, కామెరలను,
జ్వరములను, పాండురోగములను, మేహములను, అరుచిని, అతినారమును మొదలంట
నశింపజేయును. బెల్లమునుకలుపుటవలన బెల్లపురంగగలిగిన బెల్లపుషర్పత్ (బెల్లపుషర్పత్)
అగును. మఱియును కఫాధిక్యముచే దుష్టగు గ్రహణీయందు వాంతులు చేయింపబ
డిన రోగికి తగునట్లుగా కటువు (చేదు) పులుపు, ఉప్పు, క్షారము (కారము) తీక్షణము
గల పదార్థములచేత జరరాగ్నిని వృద్ధి పొందింపవలయును.

మోడి, పిష్పళ్లు, సర్జక్షారయవక్షారములు, పంచలవణములు, మాదీపలము, కరక
కాయలు, నన్నరాస్త, కచ్చూరము, మిరియములు, శొంఠి వీనినన్నింటిని సమానభాగ
ములనుగా తీసికొని చూర్ణమును చేసి ప్రాతఃకాలమునందు నులివెచ్చని నీటితో కలిపి
త్రాగవలయును. కఫసంబంధములయిన గ్రహణీదోషములయందు ఇయ్యది బలమును కాంతి
ని జరరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. ఈఔషధులనువేసి కాచి సిద్ధము చేయఁబడిన నేలిన

వాతసంబంధములగు గ్రహములయందు పుచ్చుకొనవలెను. నల్లజీడివీత్తనములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కరకకాయలు, తాడికాయలు, ఉళికికాయలు, సోవర్పలవణము, దిదాలవణము, సైంధవలవణములను నీమొనిమిదింటిని రెండుపలముల ప్రమాణములుగా తీసికొని ఛాళితిగా ఎండిన ఆవుపేద ముద్దలను కాల్చినలయును. తరువాత యవక్షారము నిందులో కలిపికొని నేతితో రంగరించి పుచ్చుకొనవలయును. లేకపోయిన ఆహారముతోకూడతినవలయును. ఇయ్యది హృదయగోగము (గుండెబునొప్పి) పొందువు (తెల్లబాగిపోవుట) గ్రహణీదోషము, గుల్మము, ఉదావర్తము, శూలము మున్నగువాని పోగొట్టగలదు.

ఇట్లు అన్నివిధములగు దోషములవలనఁ బుట్టెడి గ్రహణీదోషములకును సామాన్యవిధి చెప్పఁబడినది. మిరియములు ౧ కర్షముచొ॥ శొంఠి ౨ కర్షములుచొ॥ కొడిసెపట్ట ౪ కర్షములుచొ॥ వీటిని తీసికొని చూర్ణమును చేయవలయును. ఆచూర్ణమునందు తెల్లమును కలిపి మధితము (చిలికినమజ్జిగ) తోచేర్చి త్రాగినయెడల నన్నివిధములగు గ్రహణీదోషములును మొదలంట నాశనమును పొందఁగలవు.

❧ పారాదిచూర్ణము. ❧

శ్లో. పాతాబిల్వానలవ్యోవజంబూదాడిమధాతకీ, కటుకాతివిషాముస్తదార్ద్రభూనింబవత్సక్తైః. 28. సర్వై రేతై స్సమం చూర్ణం కౌటంజం తండులాంబునా, సక్షాద్రం చ పిబే చ్చర్దిజ్వరాతీసారశూలవాన్. 29. తృడ్డాహగ్రహణీదోషాఽరోచకానలసాదజిత్,

అగరుశొంఠి, మారెడువేలు, చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, నేరేడుపలుకులు, దాడిమవిత్తులు, ఆచూపులు, కటుకరోహిణి, అతివసతుంగముస్తలు, మ్రానివనపు, నేలవేము, కొడిసెవిత్తులు వీటినన్నింటిని సమానభాగములను తీసికొని వీటి అన్నిటితో సమానముగా కొడిసెపట్టనుతీసికొని చూర్ణమునుచేసి లేనెను కలిపి బియ్యపు కడుగుతోకూడఁ ద్రాగవలయును. ఇయ్యది ఛర్ది, జ్వరము, అతిసారము, పోటు, దప్పి, గొంతెండిపోవుట, గ్రహణీదోషము, అసహ్యము (అనఁగా నరోచకము) అగ్నిమాంద్యము వీనిని జయింపఁగలదు.

❧ కపిత్థాప్తకచూర్ణము. ❧

శ్లో. యవానీ పిప్పలీమూల చతుర్థాతక నాగరైః. 30. మరిచాగ్ని జలా జాజీ ధాన్యసానర్పతై స్సమైః, వృక్షామ్లధాతకీ కృష్ణాబిల్వ దాడిమ తిందుకైః. 31. త్రిగుణై ష్షడ్గుణానితైః కపిత్థాప్తగుణైః

కృతః, చూడ్తోఽతిసారగ్రహణీక్షయగుల్కగళామయాన్. 32. కానం శ్వాసారుచిః హిక్మాం కపిత్థాప్తమిదం జయేత్.

కపిత్థాప్తకచూర్ణమును చెప్పచున్నాడు:—ఓమము, మోడి, చతుర్జాతకములు (అనఁగా దాల్చినపట్ట), యాలకులు, జాపత్రి, నాగకేసరములు, శొంఠి, మిరియములు, చిత్రమాలము, కురువేరు, జీలకఱ్ఱ, ధనియములు, సౌవర్చలవణము వీనిని అన్నిటిని సమానభాగములనుగా తీసికొనవలయును. చింతపండు, ఆరెపువ్వు, పిప్పళ్లు, చూరేడువేరు, దానిమ్మచిత్తులు, తుమికిచెక్క వీటిని మూడురెట్లెక్కువగా తీసికొనవలయును. చక్కెర ఆరురెట్లు వెలగ ఎనిమిదిరెట్లుగా తీసికొనవలయును. ఈరీతిగా తీసికొని వీని నన్నిటిని చూర్ణముచేసి పుచ్చునైనయెడల నతిసారము, గ్రహణిరోగము, క్షయ, గుల్మ వ్యాధి, శరీరోగము, దగ్ధ, శ్వాసము, మోరుఅసహ్యముగానుండుట, వెక్కిళ్లు ఈమొదగులవానిని నశింపజేయును. ఇదియే కపిత్థాప్తకచూర్ణము.

❧ దాడిమాప్తకచూర్ణము. ❧

శ్లో. కర్షోస్తతా తు గోక్షీరీ చాతుర్జాతం ద్వికార్షికమ్. 33

యవానీధాన్యకాజాజీ గ్రంధివ్యం పలాంశుకమ్,
పలాని దాడినూదప్తా సితాయా శ్చైకతః కృతః. 34

గుణైః కపిత్థాప్తకచూర్ణోయం దాడిమాప్తకః.

తవాక్షీరి ఒకకర్షము, దాల్చినపట్ట, జాపత్రి, ఏలకులు, నాగకేసరములు మొదలగునవి అన్నియును రెండురెండు కర్షములు, ఓమము, ధనియములు, జీలకఱ్ఱ, మోడి, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు ఇవియన్నియును ఒక్కొక్కపలములును, దానిమ్మచిత్తులు, చక్కెర ఇరువదిఎనిమిదిపలములును కలిపి చూర్ణమును చేయవలయును. దీనిని దాడిమాప్తక మని చెప్పెదరు. ఇయ్యదియును కపిత్థాప్తకచూర్ణమువలెనే గుణముల నిచ్చును,

❧ వార్తాకుఘటికలు. ❧

శ్లో. చతుఃపలం సుధాకాండా త్రిపలం లవణత్రయం. 35.
వార్తాకుకుడవశ్చార్కా దప్తౌ ద్వే చిత్రకా త్పలే, దద్ధాన్వ వార్తాకురసే
గుడికా భోజనోత్తరాః. 36. భుక్తం భుక్తం పచం త్యాశు కానశ్వాసార్షాం హితాః, విషూచికా ప్రతిశ్యాయ మృద్రోగఘ్నా శ్చ తా హితాః. 37.

ములుదంతి నాలుగుపలములు, సైంధవలవణము, సౌవర్చలవణము, బిడాలవణము అనులవణత్రయము వీటిని ఒక్కొక్కపలములును, తెల్లములక నాల్గుపలములు, జిల్లేడు వేణు మెనిమిదిపలములు, చిత్రమాలమురెండుపలములును తెచ్చి వీటినికాల్చి వార్తాకురస మునందు కలిపి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రలను భోజనమైన తరువాత తిను చున్నయెడల శీఘ్రముగా నాహారమును జీర్ణింపచేయును. దగ్గు, శ్వాస, ఆరోగ్యోగము మున్నగు రోగములను పోగొట్టి హితము కలుగ చేయును. విషూచిక, పీనస, గుండెల టుపోలనుగూడ పోగొట్టును.

—ॐ అష్టపలఘృతాదులు. ౪౦—

శ్లో. త్ర్యుషణత్రిఫలాకల్పే బిల్వమాత్రే గుడా త్వరే, సర్పి
షోష్టపలం వక్త్రామాత్రాం మందానలః పిబేత్. ౩8. మసూరస్య
కషాయేణ బిల్వగర్భం పచేద్ధృతం, హంతి కుక్ష్యామయాన్ సర్వాన్
గ్రహణీపాండుకామలాః. ౩9. కేవలం ప్రీహిప్రాణ్యంగక్వాధో వ్యష్ట
స్తు దోషుః.

అష్టపలఘృతముఁ జెప్పచున్నాడు:—శొంఠి, మిరియనులు, పిప్పళ్లు, కరక్క-
కాయలు, తాడి, ఉసిరికి వీటిని ఒక్కపలముచేర్చి కల్కముచేసి దానియందుఒకపలము
మారేడుపిండెలు ఎనిమిదిపలముల నేతిలో పచనముచేసి తగుమైనరీతిలో మాత్రలనుకట్టి
పుచ్చుకొనిన అగ్నిమాంద్ర్యము నశించును. ఇయ్యది అష్టపలఘృతమనఁబడును. ఇదిఅన్ని
విధములగు కుక్షిరోగములను, గ్రహణులను, పాండురోగములను, కామెరలను నశింపఁ
జేయును.

—ॐ శుంఠీఘృతము. ౪౧—

శ్లో. విశ్వోషధస్య గర్భేణ దశమూలజలే శృతం. 40

ఘృతం నిహన్యా చ్ఛ్వవధుం గ్రహణీసామతామయం,

ఘృతం నాగరకల్పేన సిద్ధం వాతానులోమనం. 41

గ్రహణీపాండురోగఘ్నం ప్రీహికాసజ్వరాపహం.

శుంఠీఘృతమును చెప్పచున్నాడు:—శొంఠి కల్కము, దశమూలములక షాయ
మున పక్వముచేసి త్రాగినయెడల శోథ, గ్రహణి, ఆమదోషము మొదలగువానిని శీఘ్ర
ముగా పోగొట్టును. శొంఠికల్కమును స్థిద్ధముచేయఁబడిన నేయి వాతమును వింతుట
యందు అనుకూలమును చేయును. మఱియును గ్రహణిని పాండురోగమును పోగొట్టు
ను. ఉబ్బసము, దగ్గు, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోగొట్టును.

— ౭౭ చిత్రకఘృతము. ౭౭ —

శ్లో. చిత్రకక్వాధకల్మాభ్యాం గ్రహణీష్ణం శృతం హవిః,
గుల్మశోథోదరస్తీహ శూలాశ్శోష్ణం ప్రదీపనం. 42

చిత్రమూలకమాయము, కల్మము వీటితో చేయఁబడిన నేయి గ్రహణిని పోఁగొట్టును. మఱియును గుల్మమును, ఉదరరోగమును, స్తీహను, శూలను, అతిసారమును పోఁగొట్టును.

— ౭౮ బిల్వాదిఘృతము. ౭౮ —

శ్లో. బిల్వాన్నిచవ్యాద్ధృకశృంగభేర క్వాధేన కల్నేన చ సిద్ధ
మాజ్యం, సచ్చాగదుగ్ధే గ్రహణీగద్ధే శోథాగ్నిమాంద్యారుచిను
ద్వరిష్ఠం. 43.

మారేడుపిండెలు, చిత్రమూలము, చవ్యము, శొంఠి వీటిని కషాయము గాగాని కల్మముగాగాని చేసి మేకపాలతో సిద్ధముచేయఁబడిన నేతితో చేర్చి పుచ్చుకొనిన యొకల గ్రహణివలఁగ బుట్టిఁజోఫ, మందాన్ని, అయిది యున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

— ౭౯ చాంగేరీఘృతము. ౭౯ —

శ్లో. నాగరం పిప్పలీమూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, శ్వదంష్ట్రాః
పిప్పలీ ధాన్యం బిల్వం పాతా యనానికా. 44. చాంగేరీ స్వంసే సర్పిః
కత్తై రేతై ర్విపాచితం, చతుర్గుణే చ దధ్నా చ తద్భృతిం కఫవాత
నుత్. 45. అర్ఘాంసి గ్రహణీదోషం మూత్రకృచ్ఛ్చం ప్రవాహికాం,
గుదభృంశార్తిమానాహం ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 46.

చాంగేరీఘృతమును చెప్పుచున్నాఁడు:— శొంఠి, మోడి, చిత్రమూలము, చవ్యము, పల్లెలు, పిప్పళ్లు, ధనియలులు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, ఓమము వీటియొక్క కల్మమును నాగ కేసరముల స్వగసమున నాలుగురెట్ల పెరుగుతో కలిపి నేతిని విండవలయును. ఇట్లులు సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి కఫమును నాతమును పోఁగొట్టును. మఱియును అతిసారము, గ్రహణి, మూత్రకృచ్ఛ్చము, ప్రవాహిక, గూదదిగుట, ఆనాహము మున్నగువానినిగూడ దూరముగాఁ బోఁగొట్టును.

— ౮౦ మరీచాదిఘృతము. ౮౦ —

శ్లో. మరిచం పిప్పలీమూలం నాగరం పిప్పలీం తథా, భల్లా
తకం యవానీ చ విడంగం హస్తిపిప్పలీ. 47. హింగుసౌవర్చలం చైవ
విడన్తైంధవదార్వ్యథ, సాముద్రం సయవక్షారం చిత్రకో వచయా

సహ. 48. ఏతై రథపల్లై రాభ్యగై ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దశమూ
 లీరనే సిద్ధం పయసా ద్విగుణేన చ. 49. మందాగ్నినాం హేతం సిద్ధం
 గ్రహణీదోషనాశసమ్, విష్టంభ మామం దౌర్బల్యం స్త్రీహాన మపక
 ర్షతి. 50. కాసం శ్వాసం క్షయం చైవ దుర్నామసభగందరం, కఫ
 జాన్ హంతి రోగాం శ్చ వాతశాన్ క్రిమిసంభవాన్. 51. తాన్
 సర్వా న్నాశయ త్యాశు శుష్కం చా ర్వాసలో యథా.

మరీచాట్యఘృతమును చెప్పచున్నాడు:—మిరియములు, మోడి, శొంఠి, పిప్పళ్లు,
 నల్లజీడిబిత్తనములు, ఓమము, వాయువిడంగములు, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, సౌవర్చలవణము,
 బిడాలవణము, సైంధవలవణము, యవత్తారము, సాముద్రలవణము, చిత్రమాలము, వసు
 వీటినిన్నిటిని అర్థపలము లంతంత తీసికొని ప్రస్తమాత్రము నేటిలోవండవలయును. తరు
 వాతదశమూలములరసమునందును, రెండురెట్లమేక పాలతోను సిద్ధమును చేయవలయును.

ఈరీతిగా సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి అగ్నిమాంద్యము గలవారికి హితమును కలి
 గించును. అన్నివిధము లగు గ్రహణీదోషములను పోగొట్టును. విష్టంభరోగము, ఆమ
 దోషము, స్త్రీ హామన్నగువానిని దూరముగా తొలఁగించును. దగ్ధ, శ్వాసము, క్షయరోగ
 ము, అతిసారము, భగందరరోగమును, కఫరోగములను, వాతరోగములను, కృమిరోగ
 మును మున్నగు వీని నన్నిటిని శీఘ్రముగా ఎండుకట్టెలను అగ్ని రూపుమాపునట్లు శిం
 పఁ జేయును.

— మహాషట్పలఘృతము. —

శ్లో. సౌవర్చలం పంచకోలం సైంధవం హపుషాం వచామ్. 52.
 అజమోదాం యవత్తారం పింగుజీరక మౌద్భిదమ్, కృష్ణాజాజీసభా
 తీకం కల్మీకృత్యవలార్ధకం. 53. ఆర్ద్రాకస్య రసం చుక్రం క్షీరం మ
 స్త్యష్టుకాంజికం, దశమూలకపాయేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 54.
 భక్తేన సహ దాతవ్యం నిర్భక్తం వా విచక్షణైః, క్రిమిస్త్రీహాదరా
 జీర్ణజ్వరకుష్ఠ ప్రవాహికామ్ 55. వాతరోగాః కఫవ్యాధిః హన్యా
 చ్చూఘల మరోచకం, పాండురోగం క్షయం కాసం దౌర్బల్య గ్రహణీ
 గదం. 56. మహాషట్పలకం నామ పృథ మింద్రాశని రగ్ధా.

మహాషట్పలకఘృతమును చెప్పచున్నాడు:—సౌవర్చలవణము, పంచకోలములు,
 సైంధవలవణము, బోదతరము, బిడాలవణము, ఓమము, యవత్తారము, ఇంగువ, జీలకఱ్ఱ,
 ఔద్భిదలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, వాము వీటి నన్నిటిని ఒక్కొక్క అర్థపలమును తీసికొని

కల్పమును చేసి అల్లపురసము, చుక్రము మేక పాలు పెరుగుపైలేనినీళ్లు, ఫలకడుగు దశమాలములక పాయము ఈఅన్నింటిలోను ప్రత్యేకముగ ప్రస్థము నేయిని పక్వము చేయవలయును.

తరువాత ఈఘృతమును అన్నముతో కలిపి గాని, లేక ఉత్తదిగాని రోగికి ఈయ వలయును. కృమిరోగములను, పీనసలను, ఉదరరోగములను, అజీర్ణమును, జ్వరమును, వృష్ణును ప్రవాహికను వాతరోగమును కఫరోగమును శూలను అగోచకములను పాండురోగములను, క్షయ, దగ్ధ, దౌర్బల్యము, గ్రహణి మున్నగువానిని ఈమహాషట్పలక ఘృతము దేవేంద్రునివజ్రము వృక్షములఁ బడఁగూల్చునట్లు గూల్చివేయును.

❧ లఘుచుక్రము. ౭౭ ❧

శ్లో. యస్తస్త్వాది శుచౌ భాంతే సగుడక్షాద్ర కాంజికాం. 57

ధాన్యరాశౌ త్రిరాత్రస్థం శుక్తం చుక్రం త మచ్యతే,
లవణం గుడ మధ్వానాలమస్తు క్రమా దిహ. 58

పరిశుద్ధమైన కుండలో బెల్లము, దానికిరెట్టింపు లేనె, దానికి రెట్టింపు కాంజి కము, దానికి రెట్టింపు పెరుగుపైలేట చేర్చి మూడు రోజులు ధాన్యరాశియం దుండిన యెడల నది (ఆనఁగా చుక్రము) శుక్తమని చెప్పఁబడును. కొందరు చుక్రమని గూడ నందురు. బెల్లము, లేనె, గంజి పెరుగుపైనిలేట వీటిని క్రమముగా కెండురెట్ల చొప్పున నిండు తీసికొనవలయును.

❧ బృహచ్చుక్ర, లక్షణము. ౭౮ ❧

శ్లో. ప్రస్థం తండులతోయతః తుషజలా త్ప్రస్థత్రయం చాష్ట తః, ప్రస్థార్థం దధితో ఒష్లుమూలకపలా న్యష్టౌ గుడా న్నానికే. 59. మాన్యా శోధితశృంగ బేరసకలా ద్వే సింధ్వజాజ్యోః పలే, ద్వే కృష్ణోషణయో ర్ని శాపలయుగం నిక్షిప్య భాండే దృఢే. 60. స్నిగ్ధే ధాన్య యవాదిరాశినిహితం త్రీ న్వాసరా న్నాపయేత్, గ్రీష్మే తోయధరా త్యయే చ చతురో వర్షాసు పుష్పాగమే. 61. పట శీతేష్టదినా న్యతః పర మిదం విస్త్రాప్య సంచూర్ణయేత్, చాతుర్జాతపలేన సంహిత మిదం శుక్తం చ చుక్రం చ తత్. 62. హన్యా ద్వాతకఘామదోషజనితా న్నానావిధా నామయాన్, దుర్నామానిలగుల్మశూలజతరా స్తాత్వా నలం దీపయేత్. 63.

బృహచ్చక్ర సంభాషణమును చెప్పవచ్చును:—వియ్యపుకడుగు ఒక ప్రస్థము, పొట్టుగల యవలనీరు మూడు ప్రస్థములు, పెరుగుఅర్ధప్రస్థము, కాంజికములో నూనన కుసుపేరుచుక్కలు యెనిమిది పలములు, శుద్ధిచేసిన (శొంఠి) అల్లము 2 ప్రస్థములు, సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ, చెండేశిపలములు, పిప్పళ్లు మిరియులు చెండేశిపలములు, పసుపు 2 పలములు వీటినిగట్టిని గట్టి కుండలో వేయవలయును.

పాత్రము స్నిగ్ధముగా నున్నయెడల ధాన్యము, యవలు మున్నగువాని రాశియందు మూడుదినములుంచవలయును. దీనిని జ్యేష్ఠము ఆషాఢము, ఆశ్వయుజము, కార్తీకము ఈమాసములలో పెట్టవలయును. శ్రావణభాద్రపదములలో నాలుగురోజులును, చైత్రవైశాఖమాసములలో నారుదినములపర్యంతమును, మార్గశిర పౌషమాఘపూర్ణిమాసములలో నెనిమిదిదినములవఱకును పెట్టవలయును.

తరువాత బయటకు తీసి చూర్ణముచేసి, దాలచినచెక్క జాపత్రి, ఏలకులు, నాగకేసరములు వీటిచూర్ణమును అందులో కలపవలయును. ఇది శుక్తమని గాని, చుక్కమనిగాని యనఁబడును. ఇయ్యది వాతరోగము, కఫరోగము ఆమదోషము వీటివలన పుట్టిన అనేకవిధములగు రోగములను, అతిసారమును, గుల్మమును, శూలమును, ఉదరరోగమును పోఁగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపఁజేయును.

తక్రారిప్తము, ౭౭

శ్లో. యవాన్యామలకం పథ్యా మరిచం త్రివలాంశికమ్,

లవణాని పలాశాని పంచ చైకత్ర చూర్ణయేత్.

64

తత్ర కంసాయతం జాతం తక్రారిప్తం పిబేన్నరః,

దీపనం శోధగుల్తార్కః క్రిమిమేహాదరాపహమ్.

65

తక్రారిప్తము:—ఓమము, ఉసిరిక, కరికాయ, మిరియములు, వీని నన్నిటిని మూడేసిపలములును; పంచలవణములు ఒక్కొక్కపలమును తీసికొని అన్నింటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. ఈచూర్ణమును, మజ్జిగలో కలిపి త్రాగవలయును. ఇయ్యది దీపనమును కలిగించును. శోథ, గుల్మరోగము, అతిసారము, కృమిదోషము, మేహము ఉదరరోగము మున్నగువానిని నశింపఁజేయును. దీనికే తక్రారిప్తమని పేరు.

శ్లో. వాట్యస్య దద్యా దవశుక్తకానాం పృథక్పృథక్త్వాథకసంమితం చ, మధ్యప్రమాణాని చ మూలకాని దద్యా చ్చతుష్ట్యై సుకల్పితాని 66. ద్రోణేంభనః ప్లావ్య ఘటే సుధాతే దద్యా దిదం భేషజజాతయుక్తమ్, ఔరద్వయం తుంబురుబస్తగంధాధానీయకం స్యా ద్విడసై

ధవం చ. 67. సావర్చలం హింగుసిరాటికాం చ చవ్యం చదద్యా ద్వి
పలప్రమాణమ్, ఇమాని చాన్యాని పలోన్తి తాని విజర్జరీకృత్య ఘటే
క్షిపే చ్చ. 68. కృష్ణా మజాజీ ముపకుంచికాం చ తథాసురీం కారవిచి
త్రికం చ, పక్షస్థితోఽయం బలవర్ణదేహవయస్కురోఽతీవ బలప్ర
దంచ. 69. కాం జీవయా మీతి యతః ప్రవృత్త స్త త్కాంజకేతి ప్ర
వదంతి సంతః, ఆయామకాలా జ్వరయే చ్చ భక్త మాయామకేతి ప్ర
వదంతి వై నం. 70. దకోదరం గుల్మ మధస్థిహసం హృద్రోగ మానాహ
మరోచకం చ, మందాగ్నినా క్షోష్ఠగతం చ శూల మర్శోవికారా న్సభ
గందరాం శ్చ. 71. వాతామయా నాశు నిహంతి సర్వాన్ సంసేవ్యమా
నం వివిధం సరాణాం.

ఆయామకాంజకము:— పొట్టుచెరిగించుచేసిన యవలఁతును వేరువేరుగా నొక
యాఢకమును తీసికొనవలయును. మఱియును మధ్యప్రమాణముగల కురువేరుముక్కలు
64ను ఒకద్రోణమాత్రము నీటితో చక్కగా కడిగివకుండలో వేసి పిమ్మట యవత్తార
ము, నర్జత్తారము, తుంబూరులు, వస్త్రధానియములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము
సౌవర్చలవణము, ఇంగువ, ఇంగువపత్రి చవ్యము వీనిని రుండేసిపలములుగా తీసికొనవ
లయును. మఱియును చెప్పబోవు నితరౌషధులను ఒక్కొక్కపలమును తీసికొనవల
యును. తరువాత నన్నింటిని నూరి కుండలో వడియకట్టవలయును.

తరువాత పిప్పళ్లు, జీలకఱ్ఱ, పెద్దజీలకఱ్ఱ, చిన్నజీలకఱ్ఱలు, రెండు రకములగు
ఆవాలు, ఓమము, చిత్రమూలము వీనినన్నింటిని వైచి కుండిను వా సెఁగట్టి పదియేనుదిన
ములవఱకు నుండేసియవలయును. ఇయ్యది బలమును, కాంతిని, వయస్సును వృద్ధి
పొందించును. ఈయౌషధము “తాను ఎవ్వరిని జీవింపజేయుచును” అని [కాం=దేనిని,
లేక ఎవరిని, జీవయామి=బ్రతికింపవలెను అని] ప్రవర్తించును. గనుక దీనిని కాంజక
పెద్దలు చెప్పెదరు.

ఇయ్యది ఒకజాములోపల అనగా యామములోపల భోజనమును జీర్ణింపజేయు
ను. ఈకారణమువలననే దీనిని ఆయామక మని చెప్పెదరు. జలోదరము, కడుపులోని
బిల్ల, ప్లేహరోగము, హృదయరోగము, ఆనాహము, ఆరోచకము, అగ్నిమాంద్యము,
శూలము, అతిసారము, భగందరము మొదలగు నన్నివిధములగు వాతరోగములును ఈ
యామకాంజకమును నేవించినయెడల శీఘ్రముగా నశించిపోవును.

❧ కల్యాణగుడము. ❧

శ్లో. ప్రసత్రయేణామలకీరసస్య శుద్ధస్య దత్వార్థతులాం గుడ
స్య. 72. చూర్ణీకృతై ర్గ్రంథికజీరచవ్య వ్యోషేభకృష్ణాహపుషాజ
మోదైః, విడంగసింధు త్రిఫలాయమాసీ పాఠాగ్నిధావైశ్చ శ్చ పలప్ర
మాణైః. 73. దత్వా త్రిపుచ్చుర్ణపలాని చాప్టౌ వప్టౌ చ తైలస్య
పచే ద్యధావత్, తం భక్షయే దక్షపలప్రమాణం యథేష్టచేష్టం త్రిసు
గంధియుక్తం. 74. అనేన సర్వే గ్రహణీవికారాః సత్త్వాసకాసస్వరభే
దశోధాః, శామ్యంతి చాయం చిరమంథరా గ్నే ర్హతస్య పుంస్తస్య
చ వృద్ధిహేతుః. 75. స్త్రీణాం చ వంధ్యామయనాశనోఽయం కల్యా
ణకో నామ గుడః ప్రదిప్టః, తైలే మనా గృహ్యంతి త్రిపు దత్త చికి
త్సకాః. 76. అత్తోక్తమానసాధర్మ్యాత్ త్రిసుగంధం పలం పృశక్,

కల్యాణగుడమును చెప్పచున్నాడు:—ఏబదిపలముల మంచి బెల్లమును, ఉసిరికా
యలరసము ప్రస్థముతో శుద్ధిచేసి ముద్దచేసి 8 పలముల తెల్లతెగడ చూర్ణముతైలములో
కాచి దానియం దాముద్దను పక్వముచేయుచు, జీలకఱ్ఱమోడి, శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు
చవ్యము నీనుగుసిప్పళ్లు, ఓమము, వాయువిడంగములు, సైంధవలనణము, కరకకాయ,
తాడి, ఉసిరిక, అగరుశొంఠి, చిత్రమూలము, ధనియములు, ఇవియన్నియును 2 కొక్క
కృపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. మఱియును వీటిని అన్నిటిని చూర్ణముచేసి
పైపాకములో కలిపి యథావిధిగా వండవలయును.

తిరువాత దించి దాల్చెనపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి, వీటిని చూర్ణముచేసి కలిసి
బలానుసారముగా నీయావధమును తినవలయును. దీనివలన నన్ని విధములగు గ్రహణి
వికారములును, శ్వాసము, కాసము, స్వరభేదము శోభము అనునవి నశించిపోవును.
మఱియును చాల కాలమునుండి యుండెడి అగ్నిమాంద్యము వలన నష్టమై పోయిన పుంస్తస్య
ముగలవాని పుంస్తస్యమును వృద్ధిపొందించుటకు కారణముకూడ నగుచున్నది. స్త్రీలకు
గుడను గొడ్డుపోతులన మనురోగమును పోగొట్టగలుగును. ఇట్లని కల్యాణకమును గుడ
ము చెప్పబడినది.

తైలమునందు తెల్ల తెగడచూర్ణమును వైద్యులు పలుమారు పక్వముచేయుచు
న్నారు. మఱియును దీనిలో పూర్వము, అనఁగా పైచెప్పబడినట్లు-బలానుసారముగా
దాల్చెనపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి అను నీమూడింటిని 2 కొక్క కృపలము చొప్పున
తీసికొనవలయును.

—ॐ కూష్మాండగుడ కల్యాణకము. ॐ—

శ్లో. కూష్మాండకానాం గూఢానాం సుస్విన్నం నిష్కులత్వచామ్.
77 సర్పిః ప్రస్థే పలశతమ్ తామ్రభాండే శనైః పచేత్, పిప్పలీ పిప్పలీ
మూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, 78 ధాన్యకాని విడంగాని యవానీ మ
రిచాని చ, త్రిఫలా చాజమోదాచ కలింగాజాజస్యైంధవమ్. 79. ఏకైక
స్య పలం చైవ త్రివృ దప్తపలం భవేత్, తైలస్య చ పలా న్యష్టే గు
డః పంచాశదేవ తు. 80. ప్రస్తే (త్రిభి) ససమేతం తు రసేనామలకస్య తు,
యదా దర్శిప్ర లేపస్తు త చైవ మవతారయేత్. 81. యథాశక్తి గుడాన్
కుర్యా త్కర్షకర్షాధమానకాన్, అనేన విధినా చైవ ప్రయు క్తస్తు జయే
దిమాన్. 82. ప్రసహ్య గ్రహణీరోగాన్ కుష్ఠా న్యర్శోభగందరాన్,
జ్వర మానాహ హృద్రోగ గుల్మోదరవిషూచికాః, 83 కామలాపాండు
రోగాం శ్చ ప్రమేహం శ్చైవ వింతిం, వాతశోణితపిసర్పాన్ దద్రుచ
ర్మహలీమకాన్. 84 కఫపిత్తానిలాన్ సర్వాన్ ప్రరూఢాం శ్చ వ్యూహో
హతి, వ్యాధిక్షీణా నయఃక్షీణాః స్త్రీషు క్షీణా శ్చ యే నరాః. 85.
తేషాం గృహ్యం చ బల్యం చ వయఃస్థాపన మేష్ట్యం, కల్యాణకం
నామ వాఙ్మనాం గర్భదం పరం. 86. యాన్లుపిత్తే విధాణవ్యా గుడికా
చ క్షుధావతీ,

మంచిపక్వమయిన గుమ్మడికాయలను నున్నగా చెక్కతీసి నూరుపలముల ము
క్కలను చేసి సేతిలో పదనూరుపలములలో రాగిపాత్రలో మెల్లగా పచనము చేయ
వలయును. పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, వీనుగువేప్పళ్లు, ధనియములు, వాయువిడంగ
ములు ఓమము, మిరియములు, కరకకాయ, తాడి, ఉసిరిక, కొడిసెపాలవిత్తులు, జీల
కఱ్ఱ, సైంధవలవణము వీటినిన్నటిని ఒక్కొక్కచలము చొ॥ తెల్లతెగడ ఎనిమిదిపల
ములు తైలము 8 పలములు, బెల్లము 50 పలములు, ఉసిరికరసముమాడుప్రస్థములుతో
కలిపి పండవలయును. గరిటెను చుట్టుకొనునట్లు పాకము రాగానే క్రిందికి దింపవల
యును. తరువాత తమతమ శక్తి ననుసరించి అర్ధకర్ష మంతంతగా మాత్రలను చేయవ
లయును. ఈరీతిగా నుపయోగించిన యెడల నీవిధములైన రోగముల నన్నిటిని పో
గొట్టును.

మఱియును గ్రహణిరోగము, కృష్ణ, అతిసారము, భగంధరము, జ్వరము, హృద్రోగము, గుల్మము, ఉదరరోగము, మశూచికము, కామెరలు, పాండురోగములు, వింశతివిధములగు ప్రమేహములును, వాతరోగము, చలిదివ్యాధి, దర్శ చర్మరోగము, హలీమకము, కఫము, పిత్తము, వాతము మున్నగుపానివలనఁ గలిగెడిరోగములును దీనివలన నశించిపోవును.

రోగముచేత చిక్కిపోయినవారుగాని, వయస్సువలనకృశించినవారుగాని, స్త్రీవిషయాదులవలన ఎండిపోవువారు గాని, ఈగుడమును నేవింపవలయును. అట్టివారి కియ్యది వీర్యమును వృద్ధిని పొందించును. బలము నిచ్చును. పూర్వపు వయోవస్థకు కూడ మఱి ల నిచ్చును. గొడ్డొండ్లు నేవించినయెడల గర్భము నిల్చును. అష్టుపితృధికారములొ చెప్పబడిన క్షుధావతీమాత్రలనుకూడ నిందులొ ఉపయోగింపవలయును.

❧ రసవర్పటిక. ❧

శ్లో. తత్ర ప్రోక్తవిధా శుద్ధా సమానా రసగంధకా. 87. సప్త ర్ద్రవి కజ్జలాభంతు కుర్యాత్పాత్రే దృఢాశ్రయే, తతో బాదరవహ్ని సలోహపాత్రే ద్రవీకృత్. 88. గోమయోపరి విన్యస్తకదలీపత్రపాత నాత్, కుర్యాత్పిర్వకృతకార మస్య రక్షిద్వయం క్రమాత్. 89. ద్వాదశరక్తికా యావత్ప్రయోగః ప్రహరార్థతః, తదూర్ధ్వం బహు పూగస్య భక్షణం ద్వివనే పునః. 90. తృతీయపవ మాంసాజ్యదుగ్ధా స్యత్ర విధీయతే, సర్వోష్ణవిదోహీస్త్రీంభామూలం తైలం చ సార్వపమ్. 91. క్షుద్రమౌస్యంబుజఖిగాన్ త్యక్తోన్మిద్రః పయః పిబేత్, గ్రహణీక్షయకుష్ఠార్శ శ్శోషాజీర్ణవి నాశినీ. 92. రసవర్పటికా ఖ్యాతా నిబద్ధా చక్రపాణినా,

పైనిచెప్పబడినరీతిగా శాస్త్రప్రకారము శుద్ధిచేయఁబడిన పాదరసము, గంధకమును సమానముగా తీసికొని గట్టికుండలొ వైచికాటుకవలె మెత్తగా నూరవలయును. అటుతరువాత రేగుకొయ్య నిప్పులయందు లోహమయమగుపాత్రములొ ద్రవరూపముగా చేసినతరువాత పేడపైని పెట్టి యుంచిన యరఁటియాకులొ పడవేయవలయును. ఇట్లుచేసి దీనిని పర్పటికాకారముగా చేయవలయును. దీనిని రెండురెండు రతు లంతగా మాత్రలు చేయవలయును. సంద్రెండురతులవఱకు సగమునగము ప్రహరమునకు అనగా జామునకు రెండుపర్వాయములు చొప్పున నీయవలయును.

ఇది యైన లెటువాత రెండవదినము చాల పోకచెక్కలరగముతో దీనిని తినవలయును. మూడవరోజుమాంసము, నేయి, పెరుగు మొదలగువానితో పెట్టవలయును. విచా

హనును పుట్టించువస్తువులు అరటిపండ్లు, లేకదుంపలు, ఆవనూనె, చిరిచేపలు, జలము లోపుట్టుచుండువీతలు, కమలములు, పక్షులు మొదలగువానిని భక్షింపరాదు. నిదురపోవ రాదు. పాలనుమాత్ర మే త్రాగి యుండవలయును. ఇది రసపర్వటక మని చెప్పబడినది.

ఇయ్యది గృహణి, క్షుయోగము, కృష్ణము, అతిసారము, శోషము, అజీర్ణము వీని నన్నిటిని పోగొట్టు నని చక్రపాణివైద్యుడు స్వాశుభవ ప్రక్రియగా చెప్పచు న్నాడు.

తామ్రయోగము. ౭౭

శ్లో. స్థాల్యాం సమృద్ధ్య దాతవ్యో మాషికా రసగంధకా. 92. నఖక్షుణ్ణం తదుపరి తండులీయం ద్విమాషికం, తతో నైపాలతామ్రాది పిథాయ సుకరాలితం. 93. పాంశునా పూరయే దూర్ధ్వం సర్వాం స్థాలీం తతోఽనలః, స్థాల్యాథో నాలికాం యావద్దేయ స్తేన మృతస్య చ. 94. తామ్రా తామ్రస్య రక్త్యేకా త్రిఫలా చూర్ణరక్తికా, త్రూషణస్యచ రక్త్యేకా విడంగస్య చ తన్మధు. 95. ఘృతే నాలోఽద్య లేఢవ్యం ప్రథమే దివసే తతో, రక్తివృద్ధిః ప్రతిదినం కార్యా తామ్రాదిషు త్రిషు, 96. స్థిరావిడంగరక్తి స్తు యదా భేదో వివక్షితః. తదా పిడంగం త్వధికం దద్యా ద్రక్తిద్వయం పునః. 97. ద్వాదశాహం యోగవృద్ధి స్తతో హస్తకమోఽప్యయం, గ్రహణీ మాన్లపితృ చ క్షయం శూలం చ సర్వదా. 98. తామ్రయోగో జయత్యేష బలవన్మగ్నివర్ధనః.

తామ్రయోగమును చెప్పుచున్నాడు:—స్థాలీయందు (అనగా కల్పమునందు శుద్ధిచేయబడిన) మర్దనచేయబడిన యొక్కొక్కమాషముపాదరసము గంధకమును వేసి, గోళ్లతో పొట్టు గిట్టివేయబడిన బియ్యపుగింజలు గెండుమాషములును, పిమ్మట నేపాళపు తామ్రము మొదలగువానిని చేర్చి మాత్రలను చేసి పాత్రలోవైచి ఇసుకతో నిండించి వేయవలయును. తరువాత ప్రాయమీద నెక్కించి నిష్పనంటించి మంటబెట్టుచుండ వలయును.

తరువాత నౌషధి యొకరక్తికయును, త్రిఫలములచూర్ణ మొకరక్తికయును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నొకరతియును, వాయువిడంగము లొకరతియును, లేనె యొకరతియును వీని నన్నిటిని కలిపి నేతితో ఆలోడనమును చేసి మొదటిరోజున నేవింపవలయును. చచ్చిళ్లు త్రాగవలయును. తరువాత ప్రతియొక్కొక్కరోజునను తామ్ర గూఢములగు నౌషధులు మున్నగువానిలో నొక్కొక్కరతిచొప్పున మోల్చించు

చుండవలయును. వాయువిడంగములుమాత్రము ఒక్కరతినిమాత్రమే యుంచవలయును.

విరేచనబంధాదులవలన ఎప్పుడైనను మార్పవలయు నని కోరిక గల్గినయెడల వాయువిడంగము నెక్కువగా చేర్పవలయును. అనగారెండురతుల నీయవలయును. పండ్రెండుదినములవఱకు నీయోగమును వృద్ధిచేయవలయును. అనగా నౌషధమును హేచ్చు చేయవలయు ననుట. ఈతామ్రయోగము గృహణి, ఆప్లస్తిత్తము, త్మయ, శూలము వీటిని అన్ని వేళలలోను జయించును. మఱియును బలము వర్ణము జఠరాగ్ని వీటిని వృద్ధిని పొందించును.

ఇట్లని చక్రదత్తయందు గృహణీచిత్సాధికారము సంపూర్ణము.

౫. అర్హోగోగాధికారము.

—మూలగోగమునకు చేయదగిన నాలుపాయములు. —

శ్లో. దుర్నామ్నం సాధనోపాయ శ్చతుర్థా పరికీర్తితః, భేష
జక్షారశస్త్రాగ్ని సాధ్యత్వాదాద్యఉచ్యతే. 1. యద్వాయో రానులో
మ్యాయ యదగ్ని బలవృద్ధయే, అనుపానాషధద్రవ్యం తేషేవ్యం నిత్య
మర్శసాం. 2. శుష్కార్క సాం ప్రలేపాదిక్రియా తీక్ష్ణా విధీయతే, స్త్రావి
ణాం రక్త మాలోక్య క్రియా కార్యా ప్రపైతికీ. 3. సుక్క్షీరం రజ
నీయుక్తం లేపా ద్దుర్నామనాశనం, కోశాతకిరజోఘ్నర్వాత్ నివతంతి
గుదోద్భవాః. 4. అర్కక్షీరం సుధాక్షీరం తిక్తతుంభ్యాశ్చ పల్లవాః,
కరంజో బస్తమూలేణ లేపనం శ్రేష్ఠ మర్శసాం. 5. అర్హోఘ్ని గుదగా
వర్తి ర్గుడఘోపా ఫలోద్భవా, జ్యోత్స్నికా మూలక లేపన లేపో రక్తా
ర్శసాం హితః. 6. తుంబీబీషం సౌద్భిదం తు కాంజీపిప్ఠం గుటీత్రయం,
అర్హోహరం గుదస్థం స్యా ద్దధి మాహిష మశ్నుతః. 7. అపామార్గాం
ఘ్రిజః క్షారః హరితా లేన సంయుతః, లేపనం లింగసంభూతమర్హో
నాశయతి ధ్రువం. 8. మహారోధిప్ర దేశస్య పథ్యాకోశాతకిరజః, కఘేన
లేపతో హంతి లింగవర్తి మసంశయం. 9. వాతాతీసారవద్భిన్నవర్చాం
స్యర్కాం స్యుపాచరేత్, ఉదావర్తవిధానేన గాఢవిట్కాని చాసకృత్.

మూలగోగములను సాధించుటకు నాలుపాయములు.—బొప్పయ లని, జ్వరము
లని, శస్త్రక్రియ లని, అగ్నిక్రియ లని చెప్పఁబడినవి. వీనిలో సాధ్యమైనది కావున
మొదటిదగు నొషధచికిత్సను చెప్పెదను. వాయువు నకులూమమునుగా చేయునదియు
ను, జఠరాగ్నిని పెంచునదియు నగు నొషధము ననుపానముతో చేర్చి మూలగోగులు
నిత్యమును సేవింపవలయును. ఎండినమూలగోగములపైని తీక్ష్ణములగు చికిత్సలను చేయ
వలయును. రక్తము ప్రవించు మూలగోగములయందు రక్తమును పరీక్షించి రక్తపిత্তము
లను తగ్గించు చికిత్సను చేయవలయును. జెముడుపాలలో పసపును కలిపి లేపము చేసి
నచో మూలగోగము తొలగి చనును. చేదుబీర సమూలముగా నెండించి చూరించి రా
చిన మూలగోగములు నశించును. జిల్లేడుపాలు, జెముడుపాలు, చేదుపొళ్ల, సొరఅకు

లును, కరంజము అనగా నెమలియడ్లుచెట్టు, మేకయుచ్చ వీటిని కలిపి లేపముచేసిన మూలరోగములకు శ్రేష్ఠము. కంద, కొడిసెపాలవిత్తనములు పొడిచేసి వత్తిచేసి గుడస్థానమున నుంచినను, చేదపొళ్ల, ముల్లంగి కల్కముచేసి లేపముచేసినను రక్తపుటగ్గోరోగములకు హితకరము. చేదసారవిత్తులు రేహమనునుప్పును వేసి గంజితోమాత్రలను చేసి మూడుమాత్రలను చేసి గుడస్థానముల నుంచిచో మూలరోగములు దూరమగును. గోదెపెరుగును త్రాగినను మంచిదియే. ఉత్తరేణిచూర్ణములూ హరిదళమును కలిపి లేపనముచేసిన లింగమునందు జుట్టిన మూలరోగములకు బోగొట్టును. కొండకరక్కాయ, నేలగుచ్చుడు వీటి చూర్ణమును లేపముచేసిన లింగస్థానమూలరోగములకు బోగొట్టును; వాతపుటతిసారరోగములవలెనే వివిధములగు మూలరోగములను గూడ నుపచరింపవలయును. ఉదావర్తపురీతిచొప్పుననే మాటిమాటికి చికిత్సచేయవలయును.

—●● మలబద్ధపు మూలరోగములకు చికిత్స. —●●

శ్లో. విడ్విబద్ధజే హితం తక్రం యమానీఖిడసంయుతం, వాతశ్లేష్టార్కసాం తద్రుత్పరం నాస్తీహ భేషజం. 11. తత్ప్రయోజ్యం యథా దోషం సన్నేహం రూక్షమేవవా, నవిరోహంతి గుడజాః పునస్తక్రస మాహితాః. 12. త్వచం చిత్రకమూలస్య పిష్ట్యా కుంభం ప్రలేపయేత్, తక్రం వా దధి వా తత్ర జాత మర్శోహరం పిబేత్. 13. పిత్తశ్లేష్టప్రళమసి కచ్చూకంఢూరుజాపహా, గుడజా న్నాశయ త్యాశు యోజితా సగుడాభయా. 14. సగుడాం పిప్పలీయుక్తాం అభయాం ఘృతభర్జితాం, త్రివృద్ధంతీయుతాం వాపి భక్షయే దానులోమికిం. 15. తిలారుష్కరసంయోగం భక్షయే దగ్నివర్ధనం, కుష్ఠరోగహరం శ్రేష్ఠ మర్కసాం నాశనం పరం. 16.

మలబద్ధకము కలిగిన మూలరోగములయందు వాయును పేటుప్పుతో చేర్చిన మజ్జిగను భక్షింపవలెను. వాతకఫమువలన మూలరోగము గలవారలకు ఇంతకంటెను మంచియోషధ మింకనొక్కటియు లేదు. కాబట్టి దోషము ననుసరించి తైలయుతముగా గాని, రూక్షముగా గాని తక్రము నుపయోగింపవలయును ఈతక్రముచేత నశించినమూలరోగము మఱల కనుకట్టదు. చిత్రమూలపు బెరడును నూరి కుండలోపలను రాచి దానియందు మజ్జిగను పోసి త్రాగుచున్న మూలరోగములు హరించును. బెల్లముతో చేర్చి కరక్కాయను భక్షించిన పిత్తశ్లేష్టములను పోగొట్టును. తీటలను, దురదల నడంచును. గుడరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, బెల్లమును నేతితో చేయించిన కరక్కాయలూ చేర్చికొని భక్షించినను, కరక కాయలూ తైల తేగడ దంతిచెట్టు బెరడులూ బెల్ల

మును కలుపుకొని తినినయెడల గుడసానపు వాయువు ననులోమమునుగా చేయును. నల్లనూపులు, నల్లజీడివిత్తులుకలిసి తినినయెడల జఠరాగ్ని వృద్ధి నొందును. కృష్ణరోగము, మూలరోగమును నాశనము నొందును.

❧ తిలాదియోగములు. ❧

శ్లో. తిలభల్లాతకం పథ్యా గుడ శ్చేతి సమాంశికం, దుర్నామ కాసశ్వాసఘ్నం స్త్రీహాపాండుజ్వరాపహం. 17. గోమూత్రవృషితా దద్యా త్నగుడాం వా హారీతకీ, పంచకోలకయుక్తం వా తక్ర మస్తై ప్రదాపయేత్. 18. మృల్లిప్తం సూరణం కందం పక్త్వాఽగ్నా పుటపాక వత్, అద్యా త్నశైలలవణం దుర్నామవినివృత్తయే. 19. స్విన్నం వార్తాకుఫలం ఘోషాయాః క్షూరజేన సలిలేన, తద్ధతభృష్టం యుక్తం గుడేనాత్మప్తితో యోఽత్తి. 20. పిబతీ చ తక్రం నూనం తస్యాశ్వే వాతిశృద్ధగుదజాని, యాతి వినాశం పుంసాం సహజా న్యపి సప్తరా త్రేణ. 21. అసితానాం తిలానాం ప్రాక్ ప్రకుంచం శీతవార్యను, ఖాదతో ఽర్ఘ్యాసి సశ్యంతి ద్విజదార్ధ్యాంగపుష్టిదం. 22.

(నల్లనూపులు, నల్లజీడివిత్తులు, కరకకాయ, బెల్లము వీనిని సమానభాగములను గ్రహించి భక్షించినయెడల మూలరోగము, దగ్గు, శ్వాసము, స్త్రీహ, పాండు జ్వరము మున్నగునవి నశించును.) గోమూత్రములో రాత్రియంతయును నానవైచి యుంచబడిన కరకకాయను బెల్లముతో చేర్చి భక్షించినయెడలగాని, లేక చవ్వము చిత్రమాలము శొంఠి పిప్పళ్లు మోడి పంచకోలచూర్ణము వీటితోఁజేసిన మజ్జిగ గాని మూలరోగము గలవారి కియ్యవలయును. అడవికందను మట్టితో పూసి పుటపాకము బెట్టునట్లు పుటమువేసి తైలమును లవణమును కలిపికొని తినినయెడలను మూలరోగము నష్టమగును. చేదుబీరక్షాగములో నీళ్లుపోసి పినికి మంచిముదుక బట్టితో బాగుగా వడియకట్టి దానితో ములకపండు నుడుకపెట్టిగాని, వండిగాని నేతితో వేయించికొని బెల్లముతో కలుపుకొని నేపించినయెడల మూలరోగములు దూరము లగును. ఆవుమజ్జి గను త్రాగినయెడల మిక్కిలి వృద్ధిబొందిన గుదలును, శరీరముతో పుట్టిపెరిగిన చులులును ఏడురోజులలో నశించును. ఒకపలము నల్లనువ్వులను మొదట తిని వెంటనే చల్లని నీరు త్రాగినయెడల మూలరోగములు అన్ని నిధము లైనవియును నశించును. పండ్లు గట్టిపడును. అవయవములకు మంచి బలము వచ్చును.

—ॐ దంత్యారిష్టము. ॐ—

శ్లో. దంతీచిత్రకమూలాలానాం ఉభయోః పంచమూలయోః,
భాగా స్వలాంశా నాపోఢ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. 23. త్రిఫలం త్రిఫ
లాయా శ్చ దలానాం తత్ర దాశయేత్, రసే చతుర్థశేషే తు పూతశీ
తే ప్రదాపయేత్. 24. తులాం గుడస్య తత్త్రిషే న్నాసార్థం ఘృతభోజ
సే, తన్నాత్రయా పిబే నిత్య మర్ఘ్యభోగ్య విప్రముచ్యతే. 25. గ్రహణీపాం
డురోగఘ్నం వాతవర్ఘ్యులోమనమ్, దీపనం చాఽరుచిఘ్నం చ దం
త్యారిష్ట మిదం విదుః. పాత్రేఽరిష్టాదిసంధానం ధాతకీలోధ్రలేపితే. 26.

తెల్లదింపెన నల్లదింపెన చిత్రమూలము దశమూలములు త్రిఫలములు వీటి నొ
క్కొక్క పలము చొప్పున తీసికొని నలియగొట్టి ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేయవలయును.
అందు త్రిఫలముల బెరడును కి పలములును జాపత్రి కి పలములు బెల్లము తులాప్రమాణ
మును ఆరెపువ్వులు వీటినన్నిటిం నునుచేర్చి కలిపి నేతివండలావైచి పడునైదుగోజు లుం
చవలయును. తరువాత మాత్రల ననుసరించి ప్రతిదినమును నేవించుచున్నచో మూల
రోగములు గ్రహణీరోగములు పాండురోగములు వీటిని నశింపఁజేయును. గుడస్థాన
మునందలి వాయువును వలయును అనుకూలముగా వెడలించుచుండును. ఇద్దానివలన జఠ
రాగ్ని దీపించును. అరుచి నశించును. నీనిని దంత్యారిష్ట మని యందురు.

—ॐ ప్రాణదగుటిక. ॐ—

శ్లో. సనాగరారుష్కరవృద్ధదారుకం, గుడేన యో మోదక
మత్యుదారకం. అశేషదుర్నామకరోగదారకం, కరోతి వృద్ధం సహ
సైవ దారకం. 27. చూర్ణే చూర్ణసమో జ్ఞేయః మోదకే ద్విగుణో
గుడః, త్రిఫలం శృంగబేరస్య చతుర్థం మరచినస్య చ. 28. పిప్ప
ల్యాః కుడపార్థం చ చన్యాయాః పల మేవ చ. 29. తాలీసప
త్రస్య పలం పల్కార్థం కేసరస్య చ, ద్వే పలే పిప్పలీమూలా దర్శకర్షం
చ పత్రకాత్. 30. సూక్ష్మైలాకర్ష మేకం తు కర్షం చ త్వష్ట్రణాశ
యోః, గుడా త్వలాని తు త్రింశ చూర్ణ మేకత్ర కారయేత్. 31.
అక్షప్రమాణా గుటికా ప్రాణదేతి చ సా స్త్రుతా, పూర్వం భక్ష్యా
తు పశ్చాత్తు భోజనస్య యథాబలం. 32. మద్యం మాంసరసం యూ
షం క్షీరం తోయం పిబే త్తథా, హన్యా దర్శాణి సర్వాణి సహజా

న్యస్తజాని చ. 34. వాతపి త్తకఫోత్థాని సన్నిపాతోద్భవాని చ, పానా
త్యయే మూత్రకృచ్ఛ్యే వాతరోగగళగ్రహే. 35. విషమజ్వరే చ మం
దేగ్నా పాండురోగే తక్షణే చ, క్రిమిహృద్రోగిణాం చైవ గుల్మశూలా
ర్ద్రానాం తథా. 36. శ్వాసకాసపరీతానా మేషా స్యా దమృతోపయా,
శుంఠ్యా స్థానేఽ భయా దేయా విడ్డ్రాహే పిత్తపాయుజే. 37. ప్రాణ
దేయం సీతాం దత్వా చూర్ణమానా చ్చతుర్గుణామ్, ఆమ్లపిత్తాగ్ని
మాంద్యాదా ప్రయోజ్యా గుదజాతురే. 38. అనుపానం ప్రయో
క్తవ్యం వ్యాధౌ శ్లేష్మభవే పలమ్, పలద్వయం త్వనిలజే పిత్తజే తు
పలత్రయం. 39.

శొంఠి, నల్లజీడివిత్తులు, పెద్దమాచుచెక్క, బెల్లము వీటిని మోదకములను చేసి తిని
నచో నన్నివిధములగు మూలరోగములును, మలమును నశించును. చూర్ణముతో సమాన
ముగా బెల్లమును వాడవలయును. అల్లము 1 పలములు, మిరియములు ఒకపలము, సిప్పళ్లు
2 పలములు, చవ్వము 1 పలము, తాడికపత్రి ఒకపలము, నాగ కేసరములు అరపలము, మోడి
2 పలములు, జాజిపత్రి 6 మాషములు, చిన్నయేలకులు సావుపలము, లవంగపుపట్ట వట్టివేళ్లు
ఒక్కొక్క అర్థకర్షమును బెల్లము 30 పలములు వీటి నన్నిటిని చూర్ణముచేసి కలిపి ఒ
క్కొక్కతులమంత మాత్రలను కట్టవలయును. ఇయ్యది ప్రాణవగుటిక యనఁబడును.
భుజించుటకు ముందుగా ఈమాత్రను సేవించి భోజనానంతరమున బలానుసారముగా
మద్యము మాంసరసమును యూషమును పాలు నీరు వీనిని త్రాగవలయును. ఇదియున్ని
తెగలగు మూలరోగములను శరీరముతో కూడఁ బుట్టిన మూలరోగమును, వాతపి త్తకఫ
ముల నగు మూలరోగములను నశింపఁజేయును.

అతిపానము మూత్రకృచ్ఛ్యము వాతరోగము గళగ్రహము, విషమజ్వరము అగ్ని
మాంద్యము పాండురోగము వీటిలో నిది హితకరము. జంతువాతము హృద్రోగము గుల్మ
రోగము శూలరోగము శ్వాసరోగము దగ్ధ వీటితోకూడిన రోగికిఈమాత్రలు అమృత
తుల్యములు. పిత్తమువలనమూలరోగముకలిగె నేనిశొంఠిఅల్లము వీటికిబదులుగాకరక్కా
యను వేయవలయును, చూర్ణముకంటె నాబుగురెల్లు చక్కెరను కలిపి దీనిని తయారు
చేయవలయును. ఆమ్లపిత్తము మందాగ్ని మున్నగువానియందును, గుదరోగములయందు
శీమాత్రలనుపయోగింపవలయును. కఫరోగమునం దొకపలము అనుపానమును చేర్చ
వలయును. వాతరోగమునందు 2 పలముల అనుపానమును పిత్తరోగమునందు 1 పలముల
అనుపానమును ఈయవలయును.

—ॐ కాంకాయనమోదకములు. ॐ—

శ్లో. పథ్యాపంచపలా న్యేక మజాజ్యా మరిచస్య చ, పిప్పలీ
పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరాః. 40. పలాభివృద్ధాః క్రమశః
యవక్షారం పలద్వయమ్, భల్లంతకపలా న్యృష్టౌ కందస్తు ద్విగుణో
మతః. 41. ద్విగుణేన గుడేనైషాం వటకా నక్షసమ్మితాన్, కృత్వైవనం
భక్షయే త్ప్రతి తక్రమంభోను వా సిబేత్. 42. మందాగ్నిం దీపయ
త్యేష గ్రహణీషాండురోగవిత్, కాంకాయనేన శిష్యేభ్యః శస్త్రక్షారా
గ్నిభి ర్విహ. 43. భిషగ్జిత మితి ప్రోక్తం శ్రేష్ఠ మర్చోవికారిణామ్,

కరక్కాయలు విదుపలములు, జీలకఱ్ఱ, మిరియములు ఒకపలము, పిప్పళ్లు ఒకపల
ము, మోడి మూడుపలములు, చవ్యము నాలుగుపలములు, చిత్రమూలము అయిదుపలములు
శొంఠి ఆరుపలములు, యవక్షారము రెండుపలములు, నల్లజీడివెత్తులు ఎనిమిదిపలములు,
కందదుంప పదహారుపలములు వీటి యన్నింటికి రెండుచెట్లు బెల్లము కలిపి పావుపావుప
లము చొప్పున మాత్రలను కట్టవలయును. ప్రాతఃకాలమున ఒకమాత్రను తిని పైన మ
జ్జిగను కాని నీళ్లుకాని త్రాగవలయును. ఇది అగ్నిమాంద్యమును పోగొట్టును. గ్రహ
ణులను, పాండురోగమును నశింపచేయును. ఇని శస్త్రములు, క్షారపదార్థములు అగ్ని
తాపములు పెందలగునవి లేకయే జయించు నని కాంకాయనమునిచేత శిష్యులకు చెప్ప
బడినది. మూలరోగముల కన్నిటికిని శ్రేష్ఠమైన ఔషధము.

—ॐ మాణిభద్రమోదకము. ॐ—

శ్లో. విడంగసారామలకాభయానాం పలంపలం స్వాత్రివృత
త్రయంచ. 44. గుడస్య పక్త ద్వాదశభాగయుక్తా మానేన త్రింశ
ద్గుటికా విధేయాః. నివారణే యక్షువరేణ సృప్త్యః, స మాణిభద్రః కిల
శాక్యభిక్షవే. 45. అయం హి కానక్షయ కుష్ఠనాశనం భగదరక్షిహ
జలోదరార్చసామ్, యథేష్టచేష్టాన్నవిహారనేవీ అనేన వృద్ధ స్తరు
ణో భవే చ్చ. 46.

వాయువిడంగములు, దానిమ్మ బెరడు, ఉసిరికకాయలు, కరక్కాయలు వీటి
నొక్కొక్కపలమును, తెల్లతెగడ మూడుపలములు, బెల్లము ఆరుపలములు చొ
పన్నెండుభాగములను తీసుకొని ముప్పదియొడలను కట్టవలయును. ఈయొండలను మాణి
భద్రుడను యక్షుడు సృజించెను. వీనివలన దగ్గులు, క్షయరోగములు, కుష్ఠము భగం

దరములు, పొడలెరోగములు, జలొదరములు, మూలెరోగములునశించును. యధేష్టముగా తిరుగుట, భుజించుట పనిచేయుట కలవాడు వీనిని నేవించుటచేత ముసలివాఁడైనను వయసువాఁడగును.

❧ లఘుసూరణమోదకములు. ❧

శ్లో. సురిచమహాపథచిత్రక సూరణభాగా యథోత్తరం ద్వి
గుణాః, సర్వసమో గుడభాగః సెవ్యోఽయం మోదకః ప్రసిద్ధఫలః.
47. జ్వలనంజ్వలయతి జాతరమున్మలయతి శూలగుల్మగదాన్, నిశ్శో
షయతి శ్లేషద మర్మాం స్యపి నాశయత్యాశః. 48.

మిరియును ఒకభాగము శొంఠి రెండుభాగములు, చిత్రమూలము నాలుగుభాగ
ములు, అడవికంద యెనిమిదిభాగములు, వీటిని అన్నిటితో సమానముగా బెల్లము చేర్చి
లడ్డులు చేసి నేవించవలయును. ఇది ప్రసిద్ధమగు ఫలము లిచ్చును. జతరాగ్నిని వృద్ధి
పొందించును. కడుపునొప్పి, బల్లలు మొదలగువానిని పారదోలును. శ్లేషదమును మూల
రోగమును నశింపజేయును.

❧ బృహత్సూరణమోదకములు. ❧

శ్లో. సూరణమోదకభాగా వహ్ని రలం మహాపథస్యాతః,
అర్ధేన భాగయుక్తి ర్తరిచస్య తతోఽపి చా ర్ధేన. 49. త్రిఫలాకణాస
మూలాతాలీశారుష్కరక్రిమిఘ్నానామ్, భాగా మహాపథసమా
దహనాంశా తాలమూలీ చ. 50. భాగః సూరణతుల్యో దాతవ్యో
వృద్ధదారుకస్యాపి, భృంగైలే మరిచాంశే సర్వాణ్యేకత్ర సంచూర్ణ్య.
51. నిగుణేన గుడేన యతః సేవ్యోఽయం మోదకః ప్రకామధనైః,
గురువృష్యభోజ్యరహితే వివితరేషూపద్రవం కుర్యాత్. 52. భస్తక
మనేన జనితం పూర్వ మగస్తస్య యోగరాజేన, భీమస్య మారుతే
రపి యేన తౌ మహాశనౌ జాతౌ. 53. అగ్నిబల బుద్ధిహేతు
ర్న కేశలం సూరణో మహావీర్యః, ప్రభవతి శత్రుతౌరాగ్నిభిర్వి
నాప్యర్మసా మేషః. 54. శ్వయంభుశ్లేషదజిద్గ్రహణీమపి కఫవాతసంభూ
తామ్, నాశయతి బలీ పలితం మేధాం కరుతే వృషత్వం చ. 55. హిక్మాం
శ్వాసం కాసం సరాజయత్ప్రమేహంశ్చ, స్తీహానాం చాఘోగ్రం
హస్తై సదైతద్రసాయనం పుంసాం. 56.

అడవికంద 16 భాగములు, చిత్రమాలము 8 భాగములు, శౌంతి.నాల్గుభాగములు మిరియములు 2 భాగములు, కరక్కాయలు ఉసిరిక తాడి సిప్పళ్లు మోడి తాడిశపత్రి నల్లజీడివిత్రనములు వాయువిడంగములు వీనినన్నిటిని నాల్గునాల్గుభాగములును నేలతాడి 8 భాగములును పెద్దమాను 16 భాగములును, ఏలకులు దాల్చినపట్ట రెండురెండు భాగములు వీటి నన్నిటిని ఒక్కచోట నొక్కమాటుగా చూర్ణము రెండురెట్లు బెల్లము కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యదికామదేవుని వృద్ధి నొందించును. ఈయోగరాజమును నేవించినందువలన నే యగస్త్యునికి మొదట భస్మమగునట్లు జీర్ణశక్తి గలిగినది. ఆతరువాత భీమసేనునకు గలిగినది అగ్నిబలము వృద్ధియై ఇట్లుగుటకు కారణము. ఇయ్యదికేవలము వీర్యమును వృద్ధి నొందించునది మాత్రమే కాదు. అగ్నికిని బలమునకును బుద్ధికిని కారణముగూడ నై యున్నది. శస్త్రములు ఊరచిత్పలు అక్కఱలేకయే మూలరోములను పోగొట్టును. శోష శ్లేషదము కఫము వాతము వీటివలన పుట్టిన గ్రహణిని పోగొట్టును. శరీరము ముడుతలుపడుట పెంట్రికలు తెల్లపడుట నశించును. బుద్ధిని పుంస్త్యమును పుట్టించును. వెక్కిళ్లు శ్వాస దగ్ధ రాజయత్తము ప్రమేహము పోలతోగము వీటిని పోగొట్టును. ఇయ్యది పురుషులకు రసాయనముతో తుల్యమైనది.

—ॐ సూరణపిండి. ॐ—

శ్లో. చూర్ణీకృతా ప్లోడశ సూరణస్య
భాగాస్తతః ౭ ఛేన చ చిత్రకస్య,
మహాషఢార్థో మరిచస్య చైకో
గుడేన దుర్నామజయాయ పిండి.

57

పిండిచేసినఅడవికంద 16 భాగములును, చిత్రమాలము 8 భాగములును, శౌంతి, మిరియములు వీటి నొక్కభాగమును రెట్టింపు బెల్లములో కలిపి ముద్దచేసి నేవించి, మూలరోగములు నశించును. దీనిని పిండిగా చేయవలయును. అనినందున లడ్డువలెగాని కుడుముల వలె గాని చేయవలయు నని తెలియవలయును.

—ॐ వ్యోషాద్యపూర్ణము. ॐ—

శ్లో. వ్యోషాగ్న్యరుష్కరవిడంగతిలాభయానాం
చూర్ణం గుడేన సహితం తు సదోపయోజ్యం,
దుర్నామకుష్మగరశోధశకృద్విబంధా న
గ్నే ర్జయ త్యబలతాం క్రిమిపాండుతాం చ.

58

తా. శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, చిత్రమూలము, నల్లజీడివి త్తనములు, వాయు విడంగములు, నల్లనువ్వులు, కరక్కాయలు వీటిని చూర్ణముచేసి బెల్లములతో కలిపి యెల్లపుడు నేవింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగము, కుష్ఠము, విషము, వాపు, మలబద్ధ కము, అగ్నిమాంద్యము, పాంశురోగము, జంతువాతము వీటిని హరించును.

— సమశర్కరచూర్ణము. —

శ్లో. శంఠీకణామరిచ నాగదలత్వకేలం

చూర్ణీకృతం క్రమవివర్ధిత మూర్ధ్వ మంత్యాత్,

ఖాదే దిదం సమసితం గుదజాగ్నిమాంద్య

కాసారుచిశ్వసన కంఠ హృదామయేషు.

59

శొంతి, పిప్పళ్లు, మిరియములు, తమలపాకలు, అవంగపుపట్ట, ఏలకులు వీటిని చూర్ణముచేసి లిూచూర్ణముతో సమానముగా చక్కెరనందు కలుపుకొని తినిన యెడల మూలరోగము, అగ్నిమాంద్యము, శ్వాస, కంఠరోగము, హృద్రోగము వీటియందు హితమును కలిగించును.

— లవణోత్తమాదిచూర్ణము. —

శ్లో. లవణోత్తమ వహ్నికలింగయవాన్

చిరబిల్వమహాపిచు మద్దయుతాన్,

పిబ సప్తదినం మధితాలులితాన్

యది మర్దితు మిచ్ఛసి పాయురుహాన్.

60

సైంధవలవణము చిత్రమూలము కొడిశపాలవి త్తనములు క్రానుగువేలు పెద్ద వేము వీనిననుభాగకల్కము మజ్జిగో నానవేసుకొని యేడుదినములు నేవించిన మూల రోగములు తొలగిపోవును.

— నాగార్జునయోగము. —

శ్లో. త్రిఫలా పంచలవణం కుప్తం కటుకరోహిణీ, దేవదారు విడంగాని పిచుమద్దఫలాని చ. 61. బలా చాతిబలాచైవ హరిద్రే ద్వే సువర్చలా, ఏత త్సంభృత్య సంభారం కరంజత్వగ్రనేన చ. 62. పిష్ట్యా చ గుటికాం కృత్వా బదరాస్థిసమాం బుధః, ఏకైకాం తాం సముద్భృత్య రోగే రోగే పృథక్ పృథక్. 63. ఉష్ణేన వారిణా వీతా శాస్త్ర మగ్నిం ప్రదీపయేత్, అర్ఘాంసి హన్తి తక్రేణ గుల్క మష్టేన నిర్హరేత్. 64.

జంతుదష్టంతు తోయేన త్వగ్దోషం ఖదిరాంబునా, మూత్రకృచ్ఛ్రింతు తోయేన హృద్రోగం తైలసంయుతా. 65. ఇంద్రస్వరససంయుక్తా సర్వజ్వరవినాశినీ, మాతులుంగరసేనాధ సద్యశ్శూలహరీస్తృతా. 66. కపిత్థతిందుకానాం తు రసేన సహమిశ్రితా, విషాణి హన్తి సర్వాణి పానాశనప్రయోగతః. 67. గోశక్తద్రససంయుక్తా హన్యా త్కుషాని సర్వశః, శ్యామాకషాయసహితా జలోదరవినాశినీ. 68. భక్తచ్ఛం దం జనయతి భుక్తస్యోపరి భక్షితా, అక్షిరోగేషు సర్వేషు మధునా ఘృవ్యతాం జయేత్. 69. లేహమాత్రేణ నారీణాం సద్యః ప్రదరనా శినీ, వ్యవహారే తథా ద్యూతే సంగ్రామే మృగయాదిషు. 70. సమా లభ్య నరో హేయనాం క్షిప్రం విజయ మాఘ్నయాత్.

కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక పంచలవణములు చంగల్వకోష్ఠు కటుకరోహిణి దేవదారు వాయువిడంగము మేమపండ్లు ముత్తువపులగము తెల్లముత్తువపులగము పసుపు మానిపసుపు ఆదిత్యభక్తి ప్రాద్దుతిరుగుడు వీటినన్నిటిని క్రాసుగురసముతోటి నూరి రేగు గింజలంత మాత్రలు చేసి ఒక్కొక్కమాత్రను ప్రతిరోగమునందు వేరువేరుగా వేడి నీళ్ల అనుపానముతో నేవించిన యెడల జలరాగ్నిని దీసింపజేయును. మూలరోగము లను పోగొట్టును. గంజితో పుచ్చుకొనిన గుల్మరోగములను పోగొట్టును. చన్నీళ్ళతోనైన జంతువాయువును పోగొట్టును. కాచునీళ్లతోటి బుచ్చుకొనిన చర్మదోషములను పోగొట్టును. మంచినీళ్ళతో పుచ్చుకొనినయెడల మూత్రకృచ్ఛ్రియలను పోగొట్టును. తిలతైల ముతో బుచ్చుకొనిన హృద్రోగములను పోగొట్టును. కొడిసెపాలరసముతోబుచ్చుకొనిన అన్నివిధములయిన జ్వరమును పోగొట్టును. మాధీపలరసము బుచ్చుకొనిన తాత్కాలిక శూలలను పోగొట్టును. కాచు తుమికరసములతో చేర్చి బుచ్చుకొనిన అన్నివిధములైన విషములు దిగిపోవును. అపుషేడరసముతో బుచ్చుకొనిన అన్నికుష్ఠములు, తెల్లతెగ డకషాయముతో బుచ్చుకొనిన జలోదరులు నశించును. భోజనమైన తరువాత బుచ్చు కొనిన భోజనమందు రుచి కలిగించును. నేత్రరోగము లన్నిటికిని తేనెతో చాది కలి కము వేయవలయును. స్త్రీలకు దీనిని నేవించినమాత్రమున ప్రదరరోగములు నశించును. వ్యవహారము జూదము యుద్ధము వేట మొదలైనవానియందు మహజూడు దీనిని నేవించిన త్వరగా విజయము నొందను.

— విజయచూర్ణము. —

శ్లో. త్రికప్రయవచా హింగు పాతాక్షారనిశాద్వయం.

చవ్యతిక్తాకలింగాన్ని శతాహ్వలవణాని చ, గ్రంథిబిల్వాజమోదాచ
గణోష్ఠావింశతి ర్తతః. 72. ఏతాని సమభాగాని శ్లఙ్ఘ్యచూర్ణాని కార
యేత్, తతో బిణ్డాపదకం పిబే దుష్ణేన హరిణా. 73. ఏరండతైల
యుక్తం తు సదా లిహ్య త్తతో నరః, కాసం మాన్యాత్తదా శోధం
అర్ఘాసి చ భగందరం. 74. హృచ్చులం పార్శ్వశూలం చ వాత
గుల్మం తథోదరం, హిక్మాశ్వాసప్రమేహం శ్చ కామలాన్ పాండు
రోగతాం. 75. ఆమాన్వయ ముదావర్త మంత్రవృద్ధిం గుదక్రిమీన్,
అన్యే చ గ్రహణీనోమాః యే మయా పఃకీర్తితాః. 76. మహాజ్వరో
పస్పష్టానాం భూతోఽహతచేనాం, అప్రశానాంతు నారీణాం ప్రజావ
ర్ధన మేవ చ. 77. విజయో నామ చూర్ణోఽయం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితః.

కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిరిక, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, లవంగపట్ట, ఏలకులు, జాజిపత్రి, వస, ఇంగువ, విషబొడ్డి, యవక్షారిము, పసుపు, ప్రాసపసుపు, దవ్యము, కటుకరోహిణి, కొడిశపాలవిత్తనములు, రల్లజీడిగింజలు, సదాప, పంచలవణములు, మోడి, మాచేడువేణు, వాము ఇవి ఆష్టావింశతిగణ మనఁబడును. వీనిని సమానభాగములుగా తీసికొని మెత్తగా చూర్ణము చేయవలయును. తరువాత ఆమదములో కలుపుకొని తులమంతకు వేడినీళ్లతో కూడా త్రాగవలయును. దగ్గు, వాపు, మూలరోగము, భగందరము, కడుపునొప్పి, పార్శ్వశూల, వాతగుల్మము, ఉదరరోగము, వెక్కిళ్ళు, శ్వాస, ప్రమేహము, కామరలు, పాండురోగము, ఆమవికారము, ఉదావర్తము, అంత్రవృద్ధి, ముడ్డినొప్పి అనుపీటిని పోగొట్టును. ఇంకను నాచేత చెప్పఁబడిన యితరగ్రహణీరోగములను నివర్తించును. పెద్దపెద్ద జ్వరములతో పీడింపఁబడిన వాకిని దయ్యములవల్ల మతిపోయినవారికిని ఇది సుఖము నిచ్చును. బిడ్డలులేని స్త్రీలకు బిడ్డలను పుట్టించును. ఇవి విజయచూర్ణము. కృష్ణాత్రేయులవారిచేత పూజింపఁబడినది.

—ॐ బాహుకాలగుడము. ॐ—

శ్లో. త్రివృత్తేజోవతీ దన్తి శ్వదంప్రాచిత్రకం శతీ. 78. గదాక్షి ముస్త్ర విశ్వాహ్వ విడంగాని హరితకీ, పలోన్చితాని చైతాని పలాన్యస్తా వరుష్కరాన్. 79. ష్పలం వృద్ధదారన్య సూరణన్య తు షోడశ, జలద్రోణద్వయే క్వాథ్యం చతుర్భాగావశేషితం. 80. పూతం తు తం రసం భూయః క్వాథ్యేభ్య స్త్రిగుణో గుడః, లేహం పచేత్తుతం తావత్ యావద్దర్శిప్రలేపనం. 81. అవతార్య తతఃపశ్చాచ్ఛుచ్ఛ

ర్ణా నీమాని దాపయేత్, త్రివృత్తేజోవతీ కంద చిత్రకాన్ ద్విపలాంశి కాన్. 82. ఏలాత్వజ్ఞ రిచం చాపి గజాహ్వం చాపి షట్పలాం, ద్వా త్రింశతం పలా న్యేవం చూర్ణం దత్వా నిధాపయేత్. 83. తతో మా త్రాం ప్రయుంజీత జీర్ణే క్షీరరసాశనః, పంచగుల్తా న్ప్రమేహంశ్చ పాం డురోగం హలీమకమ్. 84. జయే దర్శ్యాసి సర్వాణి తథా సర్వోద రాణిచ, దీపయే ద్ద్రహణీం మందాం యత్త్వాణం చాపకర్షతి. 85. పీన సే చ ప్రతిశ్ఛాయే ఆఘ్నవాతే తథైవ చ, అయం సర్వగదే ష్యేవ కల్యాణో లేహ ఉత్తమః. 86. దుర్నామారి రయం చాశు దృష్టో వార సహస్రశః, భవం త్యేనం ప్రయుంజానాః శతవర్షం నిరామయాః. 87. ఆయుషో దైర్ఘ్యజననో పలీపలితనాశనః, రసాయనవర శ్చైష మేథా జననఉత్తమః. 88. గుడ శ్రీగోపాళాలోయం దుర్నామాగ్నిప్రకీర్తితః.

తెల్లతెగడ చవ్యము తెల్లదింటైన వినుగుపల్లెరు చిత్రమూలము కచ్చూరము పాపరబుడమ తుంగముత్తలు శొంఠి వాయువిడంగములు కరక్కాయలు వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్కపలమును, జీడివిత్తులు రి పలములు, వెద్దప్రూనిచెక్కరి పలములు, అడవి కంద 16 పలములు వీటిని రెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి కషాయము చేయవలయును. నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి వాసెన కట్టి మరల పాయ్యమిడ పెట్టి మూడింతలు బెల్లము వేసి పక్వముచేయవలయును. (తీగెపాకమురాగానే) గరిటకు అం టుకొని లేచునపుడు దింపి లూక్రింద చెప్పబోవు ఔషధముల చూర్ణములను కలపవలయును. తెల్లతెగడ జ్యోతిష్వతి అడవికంద చిత్రమూలము ఇవి రెండురెండు పలములును, ఏలకులు లవంగపుపట్ట వినుగుపిప్పళ్లు ఇవి ఆరుఆరుపలములు చొ॥ 32 పలములు తీసికొని చూర్ణముచేసి కలపవలయును. తరువాత మాత్రలను కట్టి తగునట్లుగా తినవలయును. ఔషధముజీర్ణమైనతరువాత పాలనుత్రాగవలయును. ఇది ఆయుర్విధములగు గుల్మరోగములను ప్రమేహమును పాండురోగమును హలీమకమును అన్నివిధములైన మూలరోగములను ఉదరరోగములను సోఁగొట్టును. మందగ్రహణిని క్షయరోగమును పోఁగొట్టును. పీనసయందును ప్రతిశ్ఛాయమందును వాతరక్తమందును హితకరము. అన్ని విధములగు రోగములయందు లూలేహము ఉత్తమము హితకరము సగును. మూలరోగములను త్వరగా పోఁగొట్టును. ఇట్లు అనేక పర్యాయములు ఇది నిదర్శనము చూడబడ్డది. దీనిని నేపించినవారు నూరువర్షములు నీరోగులై జీవించెదరు. ఇది ఆయుర్వ్యయను వృద్ధి పొందించునదియును, తల నెరియుటకు పోఁగొట్టునదియును, తెలివిని పుట్టించునదియు

నగు ఉత్తమమైన రసాయనము. ఇది బాహుళాల మనుషేరుగల గుడము, మూలగోగములను పోగొట్టు నని కొనియాడఁబడినది.

— గుడభల్లాతకము. ౭ —

శ్లో. తోయపూర్ణే యదా పాత్రే క్షిప్తో న స్వవతే గుడః. 89.
క్షిప్త శ్చ నిశ్చల స్తిష్ఠేత్ పతిత స్తు న శీర్యతే, యదా దర్శ్య ప్రలేప
స్సాస్యత్ యావద్వా తంతులీభవేత్. 90. ఏష పాకో గుడాదీనాం సర్వే
షాం పరికీర్తితః, సుఖనర్ద స్సుఖస్సర్వో గుడః పాక ముపాగతః. 91.
వీడితో భజతే ముద్రాం గంధవర్ణరసాన్వితః, భల్లాతకసహస్రే ద్వే జ
లద్రోణే విపాచయేత్. 92. పాదశేషే రసే తస్మి న్నచే ద్గుడతులాం
భిషక్, భల్లాతకసహస్రార్థం చిత్వా తత్రైవ దాపయేత్. 93. సిద్ధే
స్మిం ప్రిఫలావ్యోషయమాసీము స్తసైంధవమ్, కర్షాం శసమ్మితం దద్యా
త్వగేలాపత్ర కేసరం. 94. ఖదే దగ్నిబలాపేక్షీ ప్రాత రుత్తాయ మా
నవః. కుసార్యః కామలామేహ గ్రహణీగుల్మపాండుతాః. 95. హన్యా
త్ప్రీహౌదరం కానక్రిమిరోగభగంధరాన్, గుడభల్లాతకో హ్యేష
శ్రేష్ఠ శ్చార్షావికారిణాం. 96.

నీళ్ళతోనిండిన పాత్ర లో వెసిన తేలక యుండినను, కదలకయుండినను, నీటిలో
యొన్నను, కరగకుండినను, పాకసమయమున గరిటకు చుట్టుకొని తీగెలుపారినను, గుడా
దులకు పాకము కలిగినదని తెలుసుకొనవలయును. చక్కగా పక్వమైనగుడము చూచు
టకు స్వచ్ఛముగాను వాసన రంగు రుచి కలదిగను యుండును. చెండువేలనల్ల జీడివెత్తు
లను ముక్కలుచేసి నీళ్లలో పోసి వంకి, ద్రోణపరిమాణపునీటిలో, నాల్గవపాలు నీరు
మిగిలియున్నప్పుడు నూరుపలముల బెల్లమునుకలిపి షక్వము చేయవలయును. 500 నల్లజీడి
వెత్తులను ముక్కలనుచేసి ఆపాకమునందు కలవవలయును. త్రిఫలములు శొంఠి మిరియ
ములు సిప్పళ్లు వామము తుంగము స్థలు సైంధవలవణము లవంగపుపట్ట ఏలకులు
జాపత్రి నాగకేసరములు వీటిని ఒక్కొక్కపలము గొప్పన కలపవలయును. ఇట్లు సిద్ధ
ముచేసిన యీలేహమును మనుజుఁడు ప్రాతఃకాలమున లేచి జఠ రాగ్ని సనుసరించి భక్షిం
పవలయును. ఇయ్యది కుష్ఠులను మూలగోగములను కామెల్లను మేహములను గ్రహ
ణులను గుల్మరోగములను పాండురోగములను స్త్రీహారోగములను దగ్గును జంతువాయు
వులను భగంధరములను పోగొట్టును. గుడభల్లాతకము అను షేరుగల యీలేహము
అన్నివిధము లగు మూలగోగములందును శ్రేష్ఠము అయిన దందురు.

—ॐ భల్లాతకగుడము. ౭—

శ్లో. దశమూల్యమృతా భాగ్ని శ్వదంష్ట్రా చిత్తకం శరీ, భల్లాత
క సహస్రం చ పలాం శం క్వాభయే ద్భృధః. 97. సాదశేషే జల
ద్రోణే రసేతస్తి నివిపాచయేత్, దత్వా గుడతులా మేకాం లేహీ
భూతం సముద్ధరేత్. 98. మాక్షికం పిప్పలీతైలం ఔరుబూకం చ
దాపయేత్, కుడపం కుడపం చాత్ర త్వగేలామరిచం తథా. 99.
అర్ఘ్యః కాస ముదావర్తం పాండుత్వం శోధ మేవ చ, నాశయే ద్వహ్ని
సాదం చ గుడభల్లాతక స్మృతః. 100.

* దశమూలములు తిప్పతీగె గంటుభారంగి ఏనుగుపల్లెరు చిత్తమూలము కచ్చూ
రము వేయివల జీడిబిత్తనములు వీటిని కషాయము పెట్టవలసినది. నాల్గవపాలు మిగిలి
యుండఁగా ఒక్క ద్రోణమాత్రపురసములో నూరుపలముల బెల్లమును వేసి చక్కగా
పక్వమును జేసి లేహముగా అయిన తరువాత దించవలయును. తేనె పిప్పళ్లు ఆముదము
వీనిని నాలుగునాలుగు పలములను, వీలకులు లవంగపుపట్టమిరియములను నాలుగు నాలు
గు పలములను అందు కలిపి పాకముచేసి భక్షించినయెడల మూలరోగము దగ్గు ఉదా
వర్తము పాండురోగము వాపు వీటిని పోగొట్టును. ఇది భల్లాతక గుడమని చెప్పఁబడును.

—ॐ చివ్యాదిఘృతము. ౮—

శ్లో. చవ్యం త్రికటుకం పాతాం తూరం కుస్తుంబురూణి చ, య
మానీ పిప్పలీమూల ముభే చ బిడసైంధవే. 101. చిత్తకం బిల్వ మభ
యాం పిష్టా సర్పి ర్విపాచయేత్, శక్వ ద్వాతానలోమ్యార్థం జాతే
దగ్ని చతుర్థణే. 102. ప్రవాహికాం గుదభ్రంశం మూత్రకృచ్ఛం పరి
స్రవమ్, గుదపంక్షణశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 103.

చవ్యము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఆగరుశొంఠి, యవశ్నారము, ధనియము
లు, ఓమము, దశమూలములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము, మారేడువేటు, కరక్కా
యలు వీటిని నూరి నేతిలో పక్వము చేయవలయును. మలవాతముల యానులోన్య
మునకై పెరుగుకలిపి పక్వమును చేయవలయును. ప్రవాహిక గుదభ్రంశము మూత్రకృ
చ్ఛము పరిస్రవము గుదశూలము అంశసంధిశూలము వీటిని ఈతైలము పోగొట్టును.

—ॐ వ్యోషాదిఘృతము. ౯—

శ్లో. వ్యోషగర్భం పలాశస్య త్రిగుణే భస్మవారిణి,
సాధితం పిబతః సర్విః పతం త్యక్తాం స్య సంశయమ్.

మోడుగకట్టలను భస్మముచేసి మూడు పెట్టునీటిలో శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటికల్పముచేసి దానియందు సిద్ధముచేయబడిన ఘృతమును త్రాగిన గుఢరోగములు నశించును. సందేహములేదు.

❧ ఉదకపట్టలఘృతము. ❧

శ్లో. సత్కారైః పంచకోలై స్తు పలికై శ్రీగుణోదకే.

సమక్షిరం ఘృతప్రస్థం జ్వరార్యః స్థిహకాసనుత్.

105

యవత్కారము పంచకోలములు ఒక్కొక్కపలము తీసికొని మూడురెట్లు నీటిలో సమానముగా పాలను తీసికొని 16 పదహారుపలముల నేముని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది జ్వరమును మూలరోగమును స్థిహరోగమును దగ్గును వోగొట్టును.

❧ సింహ్యమృతఘృతము. ❧

శ్లో. పచే ద్వారి చతుర్ద్యోజే కంటకార్యమృతా శతమ్,

తత్రాగ్ని త్రిఫలావ్యోషపూతి కత్వక్కులింగకైః.

106

సకాశ్చర్యవిడంగై స్తు సిద్ధం దుర్నామమేహనుత్,

ఘృతం సింహ్యమృతం నామ బోధిసత్వేన భాషితమ్.

107

నాలుగుద్రోణములనీటిలో వామరూపుని తిప్పకీకరకామయలను ఏబడేసిపలము చొప్పున వేసి పక్వముజేసి అందు చిత్రమాలము త్రిఫలము త్రికటుకములు క్రానుగచెక్కలవంగపుపట్టకొడిసెపాలవిత్తనములు గుమ్ముడు వాయువిడంగములు వీటిని కలిపి అందు సిద్ధముచేసిననేలిని నేవించిన ప్రమేహములు నశించును. ఇయ్యది బోధిసత్వుండను ఋషిచేతఁ జెప్పఁబడిన ఘృతము.

❧ సిప్పల్యాద్యంతైలము. ❧

శ్లో. సిప్పలీం మధుకం బిల్వం శతాహ్వం మదనం వచామ్, కుష్ఠం శరీ పుష్కరాఖ్యం చిత్రకం దేవదారు చ. 108. పిష్టాంతైలం విపక్తవ్యం ద్విగుణక్షీరసంయుతం, అర్కసాం మూఢవాతానాం తచ్ఛ్చేష్ఠ మనువాసనం. 109. గుదనిస్సరణం శూలం మూత్రకృచ్ఛం ప్రవాహికాం, కట్యూరుప్తుష్టదార్బల్య మానాహం పంతుణాశ్రయం. 110. పిచ్చాస్రావం గుడే శోధం వాతవర్షోవినిగ్రహం, ఉత్థానం బహుదోషం చ జయే చైవువానువాసనాత్. 111. రక్తార్కసా ముపేక్షేత రక్తమాదౌ స్రవే ధ్విషక్, దుష్టాస్తే నిగృహీతే తు శూలానాహ వస్థ

గ్గదాః. 112. లాజైః పేయా వీతా చుక్రికదల కేసరోత్పలై స్సిద్ధా,
హస్త్యస్త్రావంసా తథా బలా పృశ్నిపర్ణిభ్యామ్. 113. శక్తక్వాధ
స్సవిశ్వావా కింవా బిల్వశలాటవః, యోజ్యా రక్తార్కసాం తద్వజ్జ్యో
త్స్నికామూలలేపనం. 114. నవనీత తిలాభ్యాసాత్ కేసరనవనీతశర్క
రాభ్యాసాత్, దధిసరమధితాభ్యాసాత్ గుదజా శ్శామ్యంతి రక్తవహః.
115. సమంగోత్పలమోచాహ్వతిరీటతలచందనైః, ఛాగక్షీరంప్రయో
క్తవ్యం గుదజే శోణతాపహమ్. 116.

పిష్పస్థు యస్మిన్ధకము మా రేడుపిండెలు సదాపమంగ కాయ వస చెంగల్యకోష్ఠు
క చూర్నము పుష్కరమూలము చిత్రమూలము దేవదారు వీటినినూరి రెండురెట్లుపాలను
కలిపితైలమునుపక్వముచేసి అనువాసనచేసినచో మూలలోగములకుశ్రేష్ఠము. గూదబయలు
వెడలుట శూలమూత్రకృచ్ఛ్చిష్ఠుప్రవాహికమున్నగువాట్లయందును, సిచ్చాస్త్రాపముమున్న
గువాట్లయందు దీని నుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది పిష్పలాద్యతైలము, రక్తగ్రహణి
గలరోగులు దీనిని మొదల రక్తమును వెడలించినేవించిన హితకరము. లాజలతోపేయను
చేసికొనిగాని, పులిచింతాకు నాగకేసరములు నల్లకలువ వీటితో లాజపేయనును చేసికొని
దానినిత్రాగినచోగాని, కోలపొన్నము త్రవపులగమువీటితోసిద్ధముచేయబడిన లాజపేయ
ముగానిఅస్త్రాపము నశింపజేయును. కొడిశపట్టక షాయమందు కొంచెముశొంఠిమూర్ఛము
చేర్చిగాని, మారేడుపిండెల రసమందు శొంఠిచూర్ణమునుచేర్చిగాని రక్తార్కస్సలందు
నిస్సంశయముగ వాడవచ్చును. చేదుబీరవేరు అరగదీసి మొలలకు లేపనము చేసినను మే
లగును. 1 నల్లనువ్వులు వెన్న; 2 తామరపూవులాని కేసరములు చక్కెర నవనీత
ము; 3 మిగడ పెరుగు తరిచినవెంటనే వేడిగనుండు మజ్జిగ వీనిలో దేనినైనను అభ్యా
సమును జేయుచు వచ్చినచో, రక్తము స్రవించు మూలవ్యాధులు హరించును. ముత్త
వపులగ నల్లకలువ బూరుగు లాడ్డుగు నల్లనువ్వులు రక్తచందనము వీనిని చక్కగా నూరి
మేకపాలలోకలిపి పిసికి వడియగట్టి లోపలి కిచ్చినయెడల రక్తార్కస్సులు హరించును.

—ॐ కుటజకేహము. ॐ—

శ్లో. కుటజత్వక్పలశతం జలద్రోణే విపాచయేత్, అష్టభాగావ
శిష్టం తు కషాయ మవతారయేత్. 117. వస్త్రపూతం పునః క్వాధం
పచే త్లేహత్వ మాగతం, భల్లాతకం పిడగాని త్రికటుప్రిఫలా తథా.
118 రసాంజనం చిత్రకంచ కుటజస్య ఫలాని చ, వచా మతివిషాం
బిల్వం ప్రత్యేకం చ పలం పలం. 119. త్రింశత్పలాని గుడస్య చూర్ణే

కృత్య నిధాపయేత్, మధునః కుడపం దద్యా వ్యుశిస్య కుడపం తథా. 120. ఏవ లేహ శ్శమ యతి చాఽఽర్థరక్తసమున్నవం, వాతికం పైత్తికం చైవ శ్లెష్మికం సాన్ని సాతికం. 121. యే చ దుర్నామజా రోగా స్తా స్సర్వా న్నాశయ త్యపి, అప్లుపిత్త మతీసారం పాండురోగమరోచ కమ్. 122. గ్రహణీమార్దవం కాగ్ధ్యం శ్వయధుం కామలా మపి, అనుపానం ఘృతం దద్యా న్నధుతక్రం జలం పయః. 123. రోగానీక వినాశాయ కాటజో లేహ ఉచ్యతే.

కొడిసెపట్టను 100 పలములు తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో చక్కముచేసి ఎనిమిద వపాలు మిగిలినప్పుడు ఆకషాయమును దింపవలయును. తరువాత దానిని వడియకట్టి మఱల ప్రాయ్యమీదఁ బెట్టి 30 పలములు బెల్లము వైచి లేహమువలె నుడికించి ముద్దకట్ట గనే నల్లజీడివిత్రనములు వాయువిడఁగములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరకాయ లు తాడియసిరికలు రసాంజనము చిత్రమూలము కొడిసెపాఁపండ్లు వస అతివస మా రేడుపిండెలు వీటిని ఒక్కొక్కపలమున చూర్ణించి 4 పలములచొ॥ నెయ్యిని తేనెను కలిపి నేపింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగములు పైత్యరోగములు మున్నగువానిని పోఁ గొట్టును. ఇయ్యది కుటజశేషము. దీనికి నెయ్యి తేనె మజ్జిగ నీళ్లు పాలు అనుపానము లు. రోగముల చన్నిటి నిది ఖోగొట్టును. ఇది ఆప్లుపిత్తము అతీసారము పాండురోగము అగోచకమును పోఁగొట్టును.

❀ కుటజరసక్రియా. ❀

శ్లో. కుటజత్వదో విపాచ్యం శతపలమార్ద్రం మహేష్ఠ్రిసలిలేన, యావ త్స్యా దరసా తద్ద్రవ్యం స్వరస స్తతో గ్రాహ్యః. 124. మో చారసః సమంగా ఫలిసీ చ పలాంశిభి ధ్రుభి స్తై శ్చ, వత్సకబీజం తుల్యం చూర్ణీకృత మత్ర దాతవ్యమ్ 125. పూతోత్కర్షణిత స్సాన్ద్రః సరసో దర్వప్ర లేవనో గ్రాహ్యః, మాత్రాకాలోఽపితా రసక్రియైషా జయ త్యస్యక్యావమ్ 126. ఛాగలీపయసా యుక్తా పేయా మండేన వా యథాగ్నిబలమ్, జీర్ణాషధ శ్చ శాలీ స్పయసా ఛాగేన భుంజీత. 127. రక్తగుడజాతిసారం శూలం సాస్పృగుజో నిహన్త్యాశు, బలవచ్చ రక్త పిత్తం రసక్రియైషా హ్యభయభాగమ్. 128.

పచ్చికొడిసెచెక్కను నూరుపాములు తెచ్చి ఆకాశము నుండిపడిన నీళ్లతో ప
క్వముచేసి నీరులేకుండా పోయిన పిమ్మట అప్పుడు స్వరసమును తీసికొనవలయును. బూరు
గు జేరురసము ముత్తవపులగరసము ప్రేంఖణరసము వీటి నొక్కొక్కపలమును కొడిసెపా
లవిత్తరములను ఒకపలమును చూర్ణముచేసి పైదానిలో కలపవలయును. వస్త్రముతో
వడియంగట్టి గట్టిపడిన పిమ్మట దానిని మాత్రను కాలమును అనుసరించి నేవినపవలయు
ను. ఈరసక్రియ మూలర్గములను సోఁగొట్టను. మేకపాలలో చేర్చినదిగాని మంత
ముతో చేర్చినదిగాని అయిచో పేయను బలానుసారముగా నిందు త్రాగుట మంచిది.
ఔషధము జీర్ణమైనపిమ్మట వయస్సును మేకపాలతోఁ దినవలయును. రక్తాతిసార
ములు, అతిసారములు మున్నగున వన్నియును దీన నశించును.

—౧౭ కుటుబజఫలము. ౧౭—

శ్లో. కుటుబజఫలవల్కలకేసర నీలోత్పలలోద్రధాతకీకలైః, సిద్ధం
ఘృతం విధేయం శూలే రక్తార్పణం భిషజా. 129.

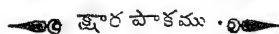
కొడిసెపాలపండుపట్టు నాగకేసరములు నల్లకల్వలు లూద్దుగ ఆరెపువ్వు వీటితో
చేసిన కల్కముతో సిద్ధముచేసిన నేతిని రక్తార్ఘ్యోగపు శూలలయందు వైద్యుఁడు
ఉపయోగపెట్టవలయును.

—౧౮ చాంగేరీఘృతము. ౧౮—

శ్లో. అవాక్ష్వప్నీ బలాదార్వీ పుష్కీపణి! త్రికంటకమ్, న్య
గ్రోధోదుంబరాశ్వితీ శృంగా శ్చ ద్విపలోన్మితాః. 130. కషాయ
ఏష పేష్యస్తు జీవన్తి కటురోహణీ, పిప్పలీ పిప్పలీమూలం మరి
చం దేవదారు చ. 131. కిలింగం శాల్మలీపుష్పం వీరా చందన
మంజనం, కట్ఫలం చిత్రకం ముస్తం ప్రియం గ్వతివిషే స్థిరా. 132.
పద్మోత్పలానాం కింజల్క సమంగా సనిదిగ్ధికా, బిల్వం మోచరసం
పాతా భాగా స్సుప్త్యః కార్షికాః పుశకా. 133. చతుఃప్రస్థతం
ప్రస్థం కషాయ మవతారయేత్, త్రింశత్పలాని తు ప్రస్థా విజ్ఞేయో
ద్విపలాధికః. 134. సునిషణ్ణకచాంగేర్యః ప్రస్థాద్వా స్వరసస్య చ,
సర్వై రేతై ర్యథోద్దిప్తైః ఘృతప్రస్థ విపాచయేత్. 135. ఏత దర్శ
స్వతీసారే త్రిదోషే రుధిరస్రతో, ప్రవాహణే గుదభ్రంశే పిచ్చాసు
వివిధాసు చ. 136. ఉతానే చాపి బహుశః శోధశూలగుదామయే,

అంత్రగ్రహే మూఢవాతే మందాగ్నా వరుచా వపి. 137. ప్రయోజ్యం విధివ త్సర్పిః బలవత్సాగ్నివర్ధనం, వివిధే వ్యన్నపానేషు కేవలం వా నిర త్యయం. 138.

బ్రహ్మదండి ముత్తవపులగము ప్రానిపనుపు కోలనేన్న త్రిటుకములు మట్టివేళ్లు మేడివేరు రావివేరు వీటిని రెండురెండు పలముల చొక్క కషాయమును చేయవలయును. పిమ్మట తిప్పితీగె కటుకకోహిణి పిప్పళి మోడి మిరియములు దేవదారుపు కొడి సెపాఃవిత్తులు బూరుగుపువ్వు క్షీరకాకోలి రక్తచందనము రసాంజనము నేలగుమ్మడి చిత్రమూలము తుంగముస్తలు ప్రేఖణము అతివన కర క్కాయము తామరకంజల్కములు నల్లకలువకంజల్కములు మంజిష్ఠము వాకుడువేళ్లు మారేడుపిండెలు బూరుగురసము అగరుళాంతి ఒక్కొక్కక్కరము చొప్పున గ్రహించి నాలుగుప్రస్థముల కషాయమును ఒకప్రస్థమునుగా దిగగాచి దించి పులిచెంచలము పులిచింతిఆకుయొక్కరసమును రెండుప్రస్థములను కలిపి ఒకప్రస్థము నేతని పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము మూలరోగములను త్రిదోషజములగు రుధిరాస్రావములను గుడభ్రంశము పిచ్చు, మున్నగువానిని పోఁగొట్టి అగ్ని నుద్దిపింపఁ జేయును. అనేకవిధములగు అన్నపానముల యందు ఇయ్యది యొక్కటియే హితకర మగును.

శ్లో. ప్రశస్తైహని నక్షత్రై కృతమంగలపూర్వకమ్, కాలముష్ణక మాహృత్య దద్వా భస్త సమాహరేత్. 139. ఆధకం త్వేక మాదాయ జలద్రోణే వచే ద్భిషక్, చతుర్భాగావశిష్టేన వత్తపూతేన వారిణా. 140. శంఖచూర్ణస్య కుడపం ప్రక్షిప్య విపచే త్పునః, శనైశ్శనైస్తు మృద్వగ్నా యావ త్సాంద్రతను ర్భవేత్. 141. సర్జికాయవశూకాభ్యాం శుంఠీమరిచసిప్పలీ, వచాచాతివిషా చైవ హింగుచిత్రకయోస్తథా. 142. ఏషాం చూర్ణాని నిక్షిప్య పృథక్త్యేనాప్తమాషకమ్. దర్వా సంగుట్టితం చాపి స్థాపయే దాయనే ఘటే. 143. ఏష వహ్ని సమః ధారః కీర్తితః కాశ్యపాదిభిః. తోయే కాలకముష్కకస్య విపచే ద్భస్మాధకం షడ్గుణే, పాత్రే లోహమయే దృఢే విపులధి ర్దర్వా శనై ర్ఘటనమ్. 144. దద్వాగ్నా బహుశంఖనాభిశకలాన్ పూతావశేషే క్షిపేత్, యద్యేరండజ నాల మేష వహతి ధారో

వరో వాక్చతాత్. 145. స్రాయ ప్రిభాగ శిష్టే స్తి న్నచ్చవైచ్చి
 ల్యరక్తతా, సంజాయతే తదా స్రావ్యం త్తూరాంభో గ్రాహ్య మి
 వ్యతే. 146. తుర్యేణాప్తమకేన పోడశ భవే నాంశేన సంవ్రా
 హితో, మధ్యశ్శ్రేష్ఠతీ క్రమేణ విహితః తూరోదకా చ్ఛంఖ
 కః. 147. నాతిసాంద్రో నాతితనుః తూరపాక ఉదాహృతః, దుర్నామ
 కాదా నిర్దిష్టః తూరోయం ప్రతిసారణః. 148. వానీయో య స్తు గుల్తా
 దా తం వారా నేకవింశతిం, స్రావయేత్ పద్మణే తోయే కేచి దాహా
 శ్చతుర్గుణే. 149.

శుభవాసరమునందు నల్లపువ్వులమొక్కపుచెట్టు సమూలము గా నెండించి నువ్వు
 కంపతో తగులఁబెట్టి ఆభస్మమును తీసి యుంచికొనవలయును. ఒక అఙ్గమును ద్రవ్య
 మును ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి నాలుగవపాలు మిగిలి యుండునప్పుడు వడియకట్టి
 ఒక ప్రస్థము శంఖచూర్ణమునందుపోసి చక్కగా నుడక బెట్టి నన్ననిసెగను గట్టిపడునం
 తవఱకు నుంచి సజ్జత్కారములను శొంఠిమిరియుములు పిప్పళ్లు వస అతివస ఇంగువ చి
 త్రమూలము పిటిని చూర్ణములను ప్రత్యేకముగా నెన్నిదియెన్నిది మాషములచొప్పున
 వేసి కలియఁబెట్టి ఒక కుండలో నుంచి నేవింపవలయును. ఇయ్యది వహ్నిసమ
 మగు త్కారము. కాశ్యపుఁడు మున్నగువారిచేత నిదికొనియాడఁబడినది.

పైని చెప్పఁబడిన మొక్కపుసమూలత్కారము ఒక అఙ్గప్రమాణము అరుఅఙ్గ
 ముల నీళ్లలోకలిపిదృఢమయిన లోహసాత్రయందుకాచుచు తెడ్డుతోకలియపెట్టుచుం
 డవలెను. అర్థభాగము ఇగిరిన పిప్పట వడియగట్టి అందు శంఖనాభులభస్మము చేర్చి దా
 నిని కొంచెము ఆముదముతో కలిపి మొలలకు లేపనము చేసినయెడల యూడి వడిపో
 వును. దీనిని రెండునిమిషముల కాలముకన్న ఎక్కివ నుంచరాదు. సామాన్యముగ మూ
 డవవంతు జలము మిగులునట్లు కాచిన తూరోదకము గ్రహించతగినది. ఈతూరోదకము
 నందు మూడవవంతు శంఖనాభుల చూర్ణము కలిపిఁ సంవ్రాహ మనియు, ఎనిమిదవ
 వంతు కలిపిన మధ్యమ మనియు, పదహారవవంతు కలిపిన శ్రేష్ఠమనియు శంఖత్కా
 రోదకమునకు వేరు. తూరపాకము మిక్కిలి చిక్కగను మిక్కిలి పలుచగను నుండరా
 దు. దీనినిమూలరోగముఁ యందు ప్రతిసారణత్కారముగ వాడనగును. గుల్తాదులందు తూరో
 దకము వాడునెడల శంఖనాభుల చూర్ణము కలుపకుండ అరురెట్లు ఉదకము చేర్చి ఇరు
 వదియొక్కమారులు వడపోసి ఇవ్వవలెను. కొందరు నాలురెట్లు నీళ్లు చేర్చవలె నని
 చెప్పుచున్నారు.

❖ ఖరసూత్రము. ❖

శ్లో. భావితం రజనీచూర్ణైః స్నుహీచూర్ణం పునఃపునః, బంధనా త్సుధృఢం సూత్రం చిన త్యర్కోభగందరం. 150. ప్రాగ్దక్షిణం తతో వామం పృష్ఠజం చాగ్రజం క్రమాత్, పంచతిక్తేన సున్నేహ్యా దహే త్ తూరేణ వహ్నినా. 151. వాతజం శ్లేష్మజం చార్కః తూరేణాస్త్ర జపిత్తజే, మహంతి తనుమూలాని ఛిత్రైవ బలిన్ దహేత్. 152. చర్మకీలం తథా ఛిత్వా దహే దశ్వతరేణవా, పక్వజంబూపమో వర్ణః తూరదగ్గః ప్రశస్యతే. 153.

దారము నొకదానిని గాజుపాత్ర లో నుంచి దానిపైని కొద్దిగా పసుపుపూర్ణము ను వేసి కొండజెయకుపాలను దారము మునుగునట్లుగా పోయుచు విడుదనములు భావనచేయవలెను. ఇట్లు భావనచేయబడిన దారముతో మొలలను కట్టి బిగించవలెను. దీనివలన మొలలు తెగి పడిపోవును. ఇట్లు చేయునప్పుడు ముందుగా తూర్పువైపుననున్న మొలకును చివరను అండకోశమునకు ముందునుండు మొలకును దారము బిగించవలెను. ఒకటి తెగిపడి పిదప రెండవదానికి కట్టవలె గాని అన్ని మొలలకు ఒకేవర్గాయము కట్టకూడదని వృద్ధవైద్యులతము. వాతార్కస్సుకు శ్లేష్మార్కస్సుకు చికిత్స జేయునపుడు పంచతిక్త ఘృతము ముందుగా కొన్నిదినములు నేవించజేసి పిదపక్షారము, అగ్ని అనువానిచే చికిత్స జేయవలెను. రక్తార్కస్సునకు పిత్తార్కస్సునకు క్షారకర్మయుక్తము. అగ్నికర్మ చేయరాదు. రోగి బలమం దున్నయెడల మొలలను శస్త్రముచే ఛేదించి అగ్నికర్మను గాని క్షారకర్మను గాని ప్రయోగించనగును. క్షారముచే కాల్యబడిన మొలలు ఊడిపడిన తర్వాత పండిన నేరేడుపండుచాయ గల్గియున్నయెడల చక్కగా రోగము నివర్తయైనట్లు గ్రహించవలెను. లేనిచో మరల కొన్నిదినములవరకు క్షారలేపనముచేయుచుండవలెను. అండకోశమునకు ముందునుండు మొలలకు అగ్నికర్మచేసినయెడల పండత్వము తటస్థించును. గనుక దానికి క్షారాదికర్మలే యుక్తములు.

❖ ప్రతిసారణీయక్షారప్రయోగవిధి. ❖

శ్లో. గోజీ శేఫాలికాపత్త్రై రర్క స్సంలిప్య లేపయేత్, తూరేణ వాక్యతం తిష్ఠేత్ యంత్రద్వారం పిథాయ చ. 154. తచ్చాపసీయ ఏక్షేత పక్వజంబూఫలోపమం, యది చ స్యాత్తతో భద్రం నోచేల్లింపే తథా పునః. 155. తత్తుషాంబు ప్లతం సాజ్యం యష్టికల్పేన

లేపయేత్, న నిమ్నం తాళవర్ణాభం వహ్నిదగ్ధం స్థితాస్థజం. 156
 సిర్వాప్య మధుసర్పిభ్యాం వహ్నిసంజాతవేదనాం, సమృద్ధగ్ధేషు గోక్షీ
 ర్స్లక్షచందనగైరికైః. 157. సామృత్తై స్సర్పిషా యుక్తై రాలేపం కార
 యే ద్భిషక్, ముహూర్త ముపవేశ్యాసా తోయపూర్ణైః ధభాజనే. 158.
 తూర ముష్ణాం బునా పాయ్యం విబంధే సూత్రవర్చసాః, దాహే వస్వా
 దిజే లేపః శతధౌలేన సర్పిషా. 159. నవాన్నం మాషతక్రాది నేవ్యం
 పాకాయ జానతా, పిబే ద్ర్యణవిశుద్ధ్యర్థం వరాక్వాథం సగుగ్గులుం.
 160. జీర్ణశాల్యన్న ముద్గాతిపథ్యం తిక్తజ్యసైంధవం, రూఢసర్వవ్రణం
 వైద్యః తూరం దత్వా చ వాసయేత్. 161. పిప్పల్యాద్యేన తైలేన
 సేవే ద్దీపనపాచనం,

బర్రెంక వావిలి ఆకులయొక్క రసముచేత మొలలను బాగుగా రుద్ది పైన
 తూరమును లేపనము చేసి ఉన్నవత్త్రుచేత గుదసానము కప్పి రెండునిమిషములకాల
 ముంచి తీసి వేయవలెను. అప్పుడామొలలు పండిన నేరేడుపండుచాయ గలిగి యుండును.
 అట్లుండకభిన్నవర్ణముగా నున్నయెడల తిరిగి పైజెప్పినరీతిని తూరప్రయోగము చేయవలెను.
 ఇట్లుచేయుటచేత మొలలు నల్లబడును. తరువాత మొలలందు మంట తగ్గుటకై యష్టి
 మధుకపుకల్కములతో ఘృతకాంజికములు కలిపి పూయవలెను. దోషవివర్తియైన మొలలు
 నల్లనై యుండును. వానికి లేన నెయ్యి పూసిన హరించును. లేక తవక్షీరి జువ్విపట్ట
 గైరిక రక్తచందనం తిప్పతీగ దీనికల్కమును నేతితో పూయవలెను. నేడిఅన్నమును మి
 నుములు మజ్జిగ యివి ఇందు పథ్యములు. రోగము పూర్తిగ కుదిరినను మరికొంతకాలము
 పిప్పల్యాదితైలముతో అనువాసనపన్ని నిచ్చుచు దీపనపాచనాదులను నేవించుట యాక్త
 మని యందురు.

—ॐ అగ్నిముఖలోహము. ॐ—

శ్లో. త్రిపు చ్చిత్రక నిర్గుండీ గ్నుహీ ముండతికాజ్జటాః, ప్రత్యే
 కశో ప్రవలికాం జలద్రోణి విపాచయేత్. 162. పలత్రయం విడంగస్య
 వ్యోషా త్కర్షత్రయం పృథక్, త్రిఫలాయాః పంచపలం శిలాజతుపలం
 స్యసేత్. 163. దివ్యోషధిహతస్యాపి వైకంకతహతస్య వా, పలద్వాద
 శకం దేయ రుక్తం లోహస్య చూర్ణితమ్. 164. పల్ల శ్చతుర్వింశతిభిః
 మధుశర్కరయో ర్యుతం, ఘనీభూతే సుశితే చ దాపయే దవతారితే.

165. ఏత దగ్నిముఖం నామ దుర్నామాంతకరం పరం, సమమగ్నిం కరో త్యాశు కాలాగ్నిసమతేజసం. 166. పర్వతా అపి జీర్ణంతి ప్రాశనా దస్య దేహినః, గురువృష్యాన్న సానాని పయోమా, సరసో హితః. 167. దుర్నామపాండుశ్వయం కృష్ణస్తీహా దరాహం, అకాలపలితం చైత దామవాత గుదామయం. 168. న స రోగో స్తియం చాపి న నిహన్యా దిదం క్షణాత్, కరీరకాంజికాదీని క కారాదీని వర్జయేత్. 169. స్రవ త్యతో న్యథాలాహం దేహః క్రిష్టం చ దుర్జరం.

తెల్లతెగడ చిత్రమూలము వావిలి జెముడు జటామాంసి ఎన్నిదెన్నిదిపలములుచో॥
ఒకద్రోణము నీటిలో పక్షముచేయవలయును.

వాయువిడంగములు ౩ పలములు శొంఠి మూడుకర్పములు నల్లే మిరియములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు అద్దపలము శిలాజిత్తు ౧ పలము వీటినికలిపి దివ్యౌషధులచేత హ తముచేసిన రుక్తలోహచూర్ణమును 16 పలములును పైసీటిలోకలపవలయును. గట్టిప డిన పిప్పట్ల దింపి చల్లార్చి 24 పలముల తేనెను చక్కెరను కలిపి నేవించవలయును.

ఇయ్యది అగ్నిముఖమును చూర్ణము. ఇది మూలరోగములనుపోగొట్టును. అగ్నినుద్ధి సింపచేయును. ఈచూర్ణమును నేవించినవారు రాశ్వను భుజించినచు జీర్ణముకాగల శక్తి నొందెదరు. బలకరములైన వృష్యములును అన్న పానములును పాలుమాంసము మున్నగునవి ఇందుహితములు. ఇయ్యది మూలరోగము పాండురోగము స్త్రీహ కుష్ఠ ఆర్మ ఉదరరోగ ములు అసమయములలో తలనెఱియుట, ఆమవాతము గుదామయము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టును.

ఇంతయేలే? దీనగుడుజురి రోగ మేలేదు. ఈయకాషధమును నేవించుకాలమునందు శరీరము కంజికము మున్నగు క కారము మొదలుగల పదార్థములను త్యజింపవలయును. అట్లు త్యజింపనిచో దేహమునుండి లోహముయొక్క మైల స్రవింప నారంభించును. ఇయ్యది అత్యంతము దుర్బరమైంది.

— భల్లాతకలేహము. —

శ్లో. చిత్రకం త్రిఫలా మస్తం గ్రంధికం చవికా మృతా, హ స్తిపిప్పల్యపామార్గ నగడోత్పలకుతేరకాః. 170. ఏతాన్ చతుష్పలాన్ భాగాన్ జలద్యోణే విసాచయేత్, భల్లాతకసహస్రే ద్వే ఛిత్వా తత్రైవ దాపయేత్. 171. తేన పాదావశేషేణ లోహపాత్రే పచేద్భిషక్, తులార్థం తీక్ష్ణలోహస్య ఘృతస్య కుడపద్వయం. 172. త్యూషణం

త్రిఫల వహ్ని సైంధవం బిడమాద్భిదం, సౌవర్ణలవిడంగాని పలికాం
 శాని కల్పయేత్. 173. కుడపం వృద్ధదారస్య తాలమూల్యాస్త సైన్దై
 వచ, సూరణస్య పలా న్యష్టా చూర్ణం కృత్వా వినిక్షిపేత్. 174. సిద్ధే
 శీతే ప్రదాతివ్యం మధునః కుడపద్వయ్య, ప్రాచిరోజ్జనకాలే చ తతః
 ఖాదే ద్యథాబలం. 175. అర్ఘాంసి గ్రహణీదోషం పాండురోగ మరో
 చకం, క్రిమిగుల్మాశ్చ రీమేహాఞ్శూలం చాశు వ్యపోహతి. 176. కరోతి
 శుక్రోపచయం వలీపలితనాశనం, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహ
 రం పరం, రసస్తు పాదిక స్తుల్యా విడంగ మరిచాభ్రకాః. 177. గంగాపా
 లంకజరసే ఖల్వయిత్వా పునఃపునః, రక్తిమాత్రా గుదారోఽఘ్నీ పహ్నీ
 రత్యర్థదీపనీ. 178. వేగావరోధ శ్రీ పృష్ఠయానముత్కటకాననం, యథా
 స్వం దోషలం చాన్న మర్శనః పరిపర్జయేత్. 179.

చిత్రమూలము త్రిఫలము తుంగముస్తలు చవ్యము తిప్పతీగె ఏనుగుపిప్పళ్లు ఉ
 త్తరేణుము త్తవపులగము కమలములు తుమికి వీటిని నాల్గునాల్గు పలముల నొక్కద్రోణ
 ము నీటిలోపక్వము చేసి రెండువేల నల్లజీడివిత్తనములను ముక్కలు చేసి అందుపోసి నా
 ల్గవపాగు మిగులునట్లుగా లోహపాత్రలో పక్వముఁ జేయవలయును. అందు ఆర్థతల
 ప్రమాణము లోహధస్తము రెండుకుడపములు అపునెయ్యి త్రికటుకములు చిత్రమా
 లముగైంధవలవణబిడాలవణములు ఉద్భిదలవణముసౌవర్ణలవణము వాయవిడంగములు
 ఇవిఒక్కొక్కపలము పెద్దమానుచెక్క నెలతాడి వీనిచూర్ణము ఒక్కొక్క కుడపముఅడ
 వికందచూర్ణము 8 పలములు తేనె చేర్చి నేవించినచో సమస్తమాలింగములు గ్రహ
 ã పాండు అరోచకము క్రిమిగుల్మాశ్చ రీమేహరోగములును హరించును. ఇది యు త్తమర
 సాయనము. శుద్ధియైన రసము 2 మాషములు వాయవిడంగములు మిరియాలు సింధూరము
 ఇవి ఆరేసిపలములు గంగరావియాకుల పసురుతో నూరి పిడుదినములు గుంజాప్రమాణ
 ము నేవించినచో అగ్నిదీపనము గల్గి మూలవ్యాధి హరించును. మలమూత్రాదుల వేగము
 నిరోధించుట, శ్రీసంభోగము, స్వారిచేయుట, కఠినాసనములఁ గూర్చుండుట, విరుద్ధా
 హారసేవము, ఇయ్యవిమూలవ్యాధిగలరోగికి పనికిరావని తెలియునది.

ఇది చక్రదత్తయందు అర్ఘ్యోగోగాధికార ప్రకరణము మగిసిరి.

౬. అగ్నిమాంద్యాధికారము.

శ్లో. సమస్య రక్షణం కార్యం విషమే వాతనిగ్రహః,
తీక్షణే పిత్తప్రతీకారో మందే శ్లేషవిశోధనమ్. 1

అవ. అగ్నిమాంద్యము నీ ప్రకరణమునఁ జెప్పుచున్నాఁడు.—

జఠరాగ్ని సమముగా నున్నయెడల తగ్గిపోకుండునట్లు రక్షణ సేయవలయును. హెచ్చుతక్కువలుగా నున్నయెడల వాతమును పోఁగొట్టవలయును. మిక్కిలి యధికముగా నున్నయెడల పిత్తమును పోఁగొట్టెడి చికిత్సలను చేయవలయును. మందముగా నున్నయెడల కఫమును పోఁగొట్టటను యత్నింపవలయును.

— ౨ హింగ్వప్తక చూర్ణము. —

శ్లో. త్రికటుక మజమోదా సైంధవం జీరకే ద్వే,
సమధరణధృతానా మష్టమో హింగుభాగః. 2

ప్రథమకబలభుక్తం సర్పిషా చూర్ణ మేతత్,

జనయతి జఠరాగ్నిం వాతరోగాం శ్చ హన్యాత్. 3

అవ. హింగ్వప్తకమును చెప్పుచున్నాఁడు.—

శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వామము, సైంధవలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, తెల్లజీలకఱ్ఱలను సమానభాగములుగా తీసికొని ఎనిమిదవపాలు పొంగించిన ఇంగువను చేర్చికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణమును భోజనకాలమునందు మొదటిముద్దలో చేర్చికొని నేతితోగూడ భక్షించవలయును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని పుట్టించును. వాతరోగములను కూడ నశింపజేయును.

— ౩ శొంఠ్యాదిచూర్ణము. —

శ్లో. సమయవశూక మహశాషధచూర్ణం లీడం ఘృతేన గోస
ర్గే, కురుతే క్షుధాం సుఖోదకపీతం సద్యో మహశాషధం వైకమ్. 4.
అన్నమండం పిబే దుష్ణం హింగుసౌవర్చలాన్వితమ్, విషమోఽపి సమ
స్తేన మందో దీప్యేత పావకః. 5. క్షుద్బోధనో వస్తివిశోధన శ్చ ప్రా

ణప్రద శ్శోణితవర్ధన శ్చ, జ్వరాపహారి కఫపిత్తహంతా వాయుం జయే దప్రగుణో హి మండః. 6.

యవక్షారము, శొంఠి సమానభాగములు తీసికొని చూర్ణముచేసి ఆవునేతితో కలిపికొని ప్రాతఃకాలమునందు నేవించినయెడలగాని, కేవలము శొంఠిచూర్ణమును మాత్రమే తిని మంచిత్తిగ్రమును త్రాగినను గాని ఆకలి పుట్టును. పొంగించిన ఇంగువ, సౌవర్చలవణములను చేర్చిన అన్నపుగంజిని వేడివేడిగా త్రాగినయెడల హెచ్చుతగ్గులుగాను సమానముగాను మందముగాను నున్న జఠరాగ్ని నుద్దీపించును. (అనఁగా వృద్ధిపొందించు ననుట) ఈగంజికి ఈక్రింది ఎనిమిదిగుణములు కలవు. 1 ఆకలినిపుట్టించును, 2 విస్తలను నిర్మలము చేయును, 3 ప్రాణముల నిచ్చును, 4 రక్తమును వృద్ధిపొందించును, 5 జ్వరమును పోఁగొట్టును, 6 కఫమును పోఁగొట్టును. 7 పిత్తమును నశింపచేయును, 8 వాతమును జయించును.

❖ తీక్ష్ణాగ్ని వికీర్ణ. ❖

శ్లో. నారీక్షీరేణ సంయుక్తం పిబే గాదుంబరీం త్వచమ్, ఆభ్యాం వా పాయసం సిద్ధం పిబే దత్యగ్ని శాంతయే. 7. యత్క్రించి ధ్నురు మే ధ్యం చ శ్లేష్మకారి చ భేషజమ్, సర్వై త దత్యగ్నిహితం భుక్త్వా ప్రస్వపనం దివా. 8. ముహుర్ముహు రజ్జీర్ణైఃపి భోజ్య మశ్యోపగల్పయేత్. నిరింధనోంతం లభ్యా యథై నం న నిపాతయేత్. 9. విశ్వాభయాగుడూచీనాం కషాయేణ షడూషణమ్, పిబే చ్ఛ్లేష్మణి మందేగ్నా త్వక్పత్ర సురభీకృతమ్. 10. పంచకోలం సమరిచం షడూషణ ముదాహృతమ్.

మేడిచెక్కను కర్షప్రమాణముగ కల్కముచేసి చనుబాలతో కలిపి త్రాగవలయును. లేక మేడిచెక్కను చనుబాలు వీటితో తయారుచేయఁబడిన పాయసము నైనను త్రాగినయెడల అధికమగు జఠరాగ్ని తగ్గిపోవును. గురుత్వమును కల్గించునదియును, మేధ్యమును కఫమును కలిగించునదియు నగు నౌషధములు అన్నియును అత్యధికమగు జఠరాగ్నికి హితకరము లగును. ఇట్లులే భుజించి నిద్దురపోవుటయును హితకర మగును. జీర్ణముకాకయున్నప్పటికిని ఈరోగము గలవానికి మాటిమాటికి భోజనము పెట్టుచుండవలయును. ఇట్టిరోగులకు భోజనము సేయకున్నయెడల జఠరాగ్నికి తగినయాహుతిలేక, ప్రాణములనే హరింపఁజూచును. శొంఠి, కరకకాయ, తిప్పతిగ వీటిని కషాయము బెట్టి నాల్గవంతు షడూషణ చూర్ణమువైచి త్రాగినయెడల శ్లేష్మము హరించి ఆకలిఁ బుట్టించును. దీనిని అవంగపుపట్ట, దాల్చినచెక్కవేసి పరిమళింపఁజేసి తీసికొనవచ్చును.

ఇట్లైన కథముచే మందమైన అగ్ని దీపించును. పిప్పళ్లు, మోడి, చవ్వమును ద్రవ్యము, చిత్రమాలము, శొంఠి, మిరియములు ఇయ్యవి వదూషణము లని చెప్పబడును.

— ౭ హరితకీయోగము. —

శ్లో. హరితకీ భక్ష్యమాణా నాగరేణ గుడేన వా, సైంధవోప
హితా వాపి సాతత్యేనాగ్నిదీపనీ. 12. సింధూత్తపథ్య మగధోద్భవ
వహ్నిచూర్ణ ముష్ణాంబునా పిబతి యః ఖలు నష్టవహ్నిః, తస్యామిషేణ
సఫుతేన వరిం నవాన్నం భస్మీభవ త్యశనమాత్ర మిహ క్షణేన. 13.
సింధూత్త హింగుత్రిఫలాయమానీ వ్యోమై ర్గుడాంశై ర్గుడకా స్పృశ
ర్యాత్, తై ర్భక్ష్యైశ్చై స్త్రుప్తి మివాపునవన్నా భుంజిత మందాగ్ని
రపి ప్రభూతమ్. 14. విడంగభల్లాతకచిత్రకామృడాః సనాగరా స్తుల్య
గుడేన సర్పిషా, నిహంతి యే మందహుతాశనా నరాః భవంతి తే
బాడబతుల్యవహ్నయః. 15. గుడేన శంతి మధవోపకుల్యాం పథ్యాం
తృతీయా మథ దాడిమం వా, ఆమే వ్యజ్జేర్ణేషు గుదామయేషు వర్షో
విబంధేషు చ నిత్య మద్యాత్. 16. భోజనాగ్రే హితం హృద్యం దీప
నం లవణార్ద్ర కం, అగ్నిసందీపనం హృద్యం జిహ్వకంఠవిశోధనమ్. 17.

అవ. అగ్నిదీపకములగు నౌషధములఁ జెప్పుచున్నాఁడు:—శొంఠితోగాని బెల్ల
ముతోగాని సైంధవలవణముతోగాని కలిపిభక్షింపబడిన కరక కాయ ఎల్లప్పుడును జల
రాగ్నిని దీపింపఁజేయును. సైంధవలవణము కరక కాయ పిప్పళ్లు చిత్రమాలము వీటిని
చూర్ణముచేసి దానిని వేడినీళ్లతో కూడ కలిపి అగ్నిమాంద్యము కలవాఁడు త్రాగినయె
డల, నేయి మాంసములు చేర్చిన క్రొత్తయన్న మైనపుటికిని ఒక్కక్షణములలో భస్మమై
పోవును. సైంధవలవణము, పొంగించిన ఇంగువ, కరక కాయ, తాడి, ఉసిరిక, ఓమును,
శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీని నన్నిటిని సమానభాగములను తీసికొని వీనియన్ని
టితో సమానమగునట్లు బెల్లమును చేర్చి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రల
నగ్నిమాంద్యముగలరొగి భక్షించినయెడల మిక్కిలి ఆకలికలిగి భుజింపగలఁడు. వాయు
విడంగములు నల్లజీడివిత్రనములు చిత్రమాలము తిప్పతీగ శొంఠియును పలముపలము తీసి
కొని వీనియన్నిటితో సమముగా బెల్లమును, నేతిలోకలిపి మాత్రలనుచేసి భక్షించినయె
డల అగ్నిమాంద్యము గల రోగి బడబాగ్నితో సమమగు జలరాగ్ని కలవాఁడగును.
బెల్లముతోకూడ కలిపిన శొంఠినిగాని, లేక పిప్పళ్లనుగాని, కరక కాయచూర్ణమును
గాని, దాడిమఫలమునుగాని, ఆమరొగములయందును, అజీర్ణ రోగములయందును,

గుదస్థానపురోగములు కలిగినప్పుడును ప్రతినిత్యమును భక్షణనేయించుండవలయును. భోజనమునకు ముందుగా వీనిని భుజింపవలయును. ఉప్పును, అల్లపుముక్కలును భోజనమునకు ముందుగాభక్షించిన జిహ్వకంఠవిశోధనమును చేయును.

❧ శార్దూలకాంజికము. ❧

శ్లో. కపిత్థబిల్వచాంకేరీ మరిచాజాజిత్రకైః, కఫవాతహరో
గ్రాహీ ఖండో దీపనపాచనః. 18. పిప్పలీం శృంగబేరం చ దేవదారు
సచిత్రకమ్, చవికాం బిల్వపేళీం చ అజమోదాం హరితకీమ్. 19.
మహశాషధం యమానీం చ ధాన్యకం మరిచం తథా, జీరకంచాపి
హింగుం చ కాంజికం సాధయే ద్భిషక్. 20. ఏష శార్దూలకో నామ
కాంజికోఽగ్నిబలప్రదః, సిద్ధార్థతైలసంభృష్టో దశరోగాన్ వ్యపోహతి.
21. కాసం శ్వాసమతీసారం పాండురోగం సకామలమ్, ఆమం చ గుల్మ
శూలం చ వాతగుల్మం సవేదనమ్. 22. అర్బాసి శ్వవధుం చైవ భుక్తే
పీతే చ సాత్త్వ్యతః, క్షీరపాకవిధానేన కాంజికస్యాపి సాధనమ్. 23.

వెలగపండు, బిల్వము, మజ్జిగ పులిచింత, మిరియములు, తెల్లజీలకఱ్ఱ, చిత్రమూ
లము వీటిని చూర్ణముగాచేసి నేవించిన జత రాగ్ని నుద్దీపింపఁజేయును. అతిగా మలము
వెడలుచున్నయెడల బంధించును. అన్నము సరిగించును. కఫమును వాతమును గూడ
పోఁగొట్టును. పిప్పళ్లు, అల్లము, దేవదారు, చిత్రమూలము, చెవ్యము, మారేడుపిండెలు,
వాము, కరక కాయలు, శొంఠి, అజామోదము, ధనియములు, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, ఇం
గువ వీటితో గంజిగి కాచవలయును. ఇయ్యది శార్దూలక కాంజికమని పిలవఁబడెడి గంజి.
ఇది జతరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. బలము నిచ్చును. తెల్లఆపనూనెతో కలిపినయెడల
సిగంజి ఈక్రిందిపదిరోగములను పాఱివోలును. దగ్గు, ఉబ్బనము, అతిసారము, పాండు
రోగము, కామెరలు, ఆమము, గుల్మరోగము, శూల, వాతగుల్మము, మూలరోగము,
శోఫ వీటిని దూరముగా పాఱివోలును, కాని రోగులు తమతమ శరీర ప్రకృతుల నను
సరించి అన్నపానాదులను తీసికొనవలయును. పాలను పాకముచేయుకీతితోనే గంజిని
కూడ చేసికొనవలయును.

❧ అగ్నిముఖచూర్ణము. ❧

శ్లో. హింగుభాగో భవే దేకో వచా చ ద్విగుణా భవేత్,
పిప్పలీ త్రిగుణా చైవ శృంగబేరం చతుర్ధణమ్. 24. యమానికా పం

చగుణా షడ్గుణా చ హరీతకీ, చిత్రకం సప్తగుణితం కృష్ణం చాష్టగుణం
భవేత్. 25. ఏత ద్వాతహరం చూర్ణం పీతమాత్రం ప్రసన్నయా, పిబే
ద్దధ్నా మస్తురా వా సురయా కోష్ణవారిణా. 26. సోదావర్త
మజీర్ణం చ స్తీహన ముదరం తథా, అంగాని యస్య శీర్యంతే విషం
వా యేన భక్షితమ్. 27. అర్శోహరం దీపనం చ శ్లేష్మఘ్నం గుల్మనాశ
నమ్, కాసం శ్వాసం నిహం త్యాశు తథైవ యత్త్యనాశనమ్. 28. చూర్ణ
మగ్నిముఖం నామ న క్వచి త్ప్రతిహన్యతే.

పొంగించిన ఇంగువ ఒకభాగము, వస రెండుభాగములు, పిప్పళ్లు 2 భాగములు,
అల్లము నాలుగుభాగములు, వామయ అయిదుభాగములు, కరక కాయ ఆరుభాగములు,
చిత్రమూలము ఏడుభాగములు, చెంగల్వకోష్ఠం ఎనిమిదిభాగములు తెచ్చి చూర్ణముచేసి
దీనిని మద్యములో కలిపి త్రాగినయెడల వాతరోగములు హరించును. లేకపోయినచో
పెరుగు మింగడ పైగలనీళ్లు, మద్యము, వేడినీళ్లు నీటిలో ఏదైన నొకదానితో చేర్చి
త్రాగవలయును. ఉదావర్తమును, అజీర్ణము, పాడలరోగము, ఉదరరోగమును, కాళ్లు
చేతులను ఎగలాగురోగమును, విషభక్షణమువలన వచ్చినరోగములను, మూలరోగమును
నశి-పఞ్చేయును. జఠరాగ్నిని పెం పొందించును. కఫమును వాతమును గుల్మములను
పోగొట్టును. ఇయ్యది ఆగ్నిముఖమును పేరుగల చూర్ణము. ఎట్టి విషమ మగు స్థలమున
నైనను దీనికి ఎదురు లేదు.

❖ పానీయ భక్త ఘృణిక. ❖

రసోఽర్ధభాగిక స్తుల్య ద్విడంగమరిచాభి కాః. 29

భక్తోదకేన సంమర్ద్య కుగ్యా ద్దంజాసమాం గుటీమ్,

భక్తోదకానుపానై కా సేవ్యా వహ్ని ప్రదీపనీ. 30

వార్యన్నభోజనం చాత్ర ప్రయోగే సాత్త్వ మివ్యతే.

పాదరసము సగభాగము, వాయువిడంగములు, మిరియములు, కృష్ణాభ కసింధూ
రము ఇవి సమానభాగములును తెచ్చి అన్నింటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి గురింజ లం
తంతగామాత్రను కట్టవలయును. బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో పీనిని సేవించిన జఠ
రాగ్నిని పుద్ధిపొందించును నీటిలోనుంచిన యన్నము ఈయాషధము సేవించుకాలమున
అత్యుత్తమ మని వైద్యు లందఱి యభిప్రాయము.

—బృహదగ్నిముఖచూర్ణము. —

ద్యౌతూరా చిత్రకం పాఠా కరంజలవణాని చ. 31. సూక్ష్మై
లాపత్రకం భాజ్జీక్రి మిఘ్నం హింగుపాష్కరం, శతీ దార్ద్ర త్రిస్త
స్తస్తం వచా సేంద్రయవా తథా. 32. ధాత్రీ జీరకవృక్షాష్టం శ్రేయ
సీ చోపకుంచికా, ఆఘ్లనేతన మమ్లీకా యమానీ సురదారు చ. 33.
అభయాతివిషా శ్యామా హపుషారిగ్వధం సమా, తిలపుష్కరశిగ్రా
ణాం కోకిలాక్షపలాశియోః. 34. తూరాణి లోహాకిట్టం చ తప్తం గో
మూత్రసేచితం, సమభాగాని సర్వాణి సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్.
35. మాతులుంగ రసేనైవ భావయే చ్చ దినత్రయం, దినత్రయం
చ శుక్తేన చార్ద్రాకస్వరసేన చ 36. అత్యగ్నికౌకం చూర్ణం ప్రదీప్తాగ్నిస
హప్రభం, ఉపయుక్తవిధానేన నాశయ త్యచిరా ద్దదాన్. 37. అజీ
ర్ణక మధో గుల్మాన్ స్త్రీహాసం గుదజని చ, ఉదరాణ్యంత్రస్పర్ధి చ
అష్టిలాం చ తశోణితం. 38. ప్రణుద త్యుల్బణాన రోగాన్ నప్తం ఐహ్నిం
చ దీపయేత్, సమస్తవ్యంజనోపేతం భక్తం దత్వా సుభాజనే. 39.
దాపయే దస్య చూర్ణస్య బిజాలపదమాత్రకం, గోదోహ మాత్రా
త్త త్వర్వం ద్రవీభవతి నోష్ప్రకం. 40.

యవక్షారము సజ్జక్షారము చిత్రమాలము అగరుశొంతి కానుగ పంచలవణ
ములు చిన్నఏలకులు జాపత్రి గంటుభారంగి వావంట ఇంగువ పుష్కరమాలము క
చ్చూరము మ్రానిపసపు తెల్లెతెగడ తుంగముద్దలు వస కొడిశపాలవిత్తులు ఉసిరిక
జీలకఱ్ఱ చింతపండు వినగపిప్పళ్లు కరకాయ పెద్దజీలకఱ్ఱ పుల్లప్రబ్బలి ఇలిపింద
ఓమము దేవదారు కరక ఆతివన నల్లతెగడ ప్రబ్బి రేలచెక్క వీటిని సమానభాగము
లనుగా తీసికొని నువ్వులు మొక్కపుచెక్క మునగచెక్క నీటిగొబ్బివిత్తులు మోదుగు
వీటియొక్క తూరమును చేర్చి పెచ్చుపెట్టి ఆపుపంచితిమితో శుద్ధిచేసిన సిద్ధమండూరము
వీటిని సమానభాగములనుగా చేసికొని చూర్ణము చేసి, మాదిఫలపురసమితో మూడు
రోజులు భాసన కట్టవలయును. మూడురోజులు ముక్తసంజ్ఞ కమను గంజితోను అల్లపు
రసమితోను మఱి మూడు రోజులును భావన చేయవలయును. ఇయ్యది అత్య
గ్నికారకచూర్ణ మనంబడు. భగభగమని మండేడి యగ్నితో సమాన మైనది. క్రమ
ముగా పక్షముచేసినచో రోగముల నతిశీఘ్రముగా పోగొట్టగలదు. అజీర్ణము, గుల్మ

వ్యాధి, పాదలరోగము, పీనస, మూలరోగము మున్నగు గుఱస్థానజనితము లగురోగములను, ఉదరరోగము, అంత్రవృద్ధి, అష్టిల వాతరక్తము మున్నగు హేచ్చినరోగములను నశింపజేయును. జరరాగ్నిని కూడ వృద్ధి నొందించును. అన్ని వ్యంజకములతోటి మంచిపాత్ర లో నన్నము పెట్టి ఈమార్గము నొక్కతులము ప్రమాణము వేయవలయును. దీనిచేత ఆవును పాక పిత్తుకుంతనేవుటో వెచ్చగా ద్రవముగా తిన్నయాహారమంతయును జీర్ణమగుచున్నది.

— భాస్కరలవణచూర్ణము. —

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలా ధాన్యకం కృష్ణజీరకం, సైంధవం చ బిడం చైవ పత్రం తాలినకేసరం. 41. ఏహం ద్విపలికాన్ భాగా౯ పంచ సౌవర్చలస్య చ, మరిచాజాజిశుంతీనా మేకైకస్య పలం పలం. 42. త్వగేలే చార్థభాగే చ సాముద్రా త్కుడవద్వయం, దాడిమా త్కుడపం చైవ ద్వే పలే చాప్లువేసాత్. 43. ఏత చ్చూర్ణీకృతం శ్లక్ష్యం గుఢాఢ్య మమృతోపమం, లవణం భాస్కరం నామ భాస్కరేణ వినిర్మితం. 44. జగతస్తు హితార్థాయ వాతశ్లేష్మమయాపహం, వాతగుల్మం నిహ న్యేతి ద్వాతిశులాని యాని చ. 45. తక్రమస్తుసురాసీ ఘశుక్తకాంజికయోజితం, జాంగలానాం తు మాంసేచ రసేషు వివిధేషు చ. 46. మందాగ్నే రత్నత శృక్తో భవే దాశ్వేవ పావకః, అర్ఘాసి గ్రహణీ దోష కృష్ణామయ భగంధరాన్. 47. హృద్రోగ మామదోషాం శ్చ వివిధా నుదరస్థితాన్, స్తీహాన మశ్లేరించైవ శ్వాస కాసోదరక్రిమిన్. 48. విశేషత శృక్కరావీన్ రోగా న్నానావిధాన్స్తథా, పాంశురోగాం శ్చ వివిధా న్నాశయ త్యశని ర్విధా. 99.

భాస్కరలవణమును చెప్పుచున్నాడు:—పిప్పళ్లు, ధనియములు, నల్లజీలకఱ్ఱ, సైంధవలవణము, బిడాలలవణము, ఆకుపత్రి, తాడిసపత్రి, నాగ కేసరములు ఇవియన్నియును రెండురెండు పలములును, సౌవర్చలవణము అయిదుపలములును మిరియములు జీలకఱ్ఱ శొంతి ఇవి ఒక్కొక్కపలములును, అవంగపుపట్ట పిలకులు ఆర్థపలముచొ॥ సముద్రలవణము ౨ 1/2 డపములును, దానిమొదెరుడు ఒకకుడవము, పులిప్రబ్బలి రెండుపలములును వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి పరిమళవంతముగా చేసిన యెడల అమృతముతో సమానమగుచున్నది. ఇహృది భాస్కరలవణము. భాస్కరుఁడు దీనిని నిర్మించెను. సమస్త లోకములకు శుభము లొదవుటకు వాతశ్లేష్మరోగముల హరించు దీనిని సృజించెను.

ఇయ్యది వాతముచేత నగు గుల్మ రోగమును వాతకూలములను పోగొట్టును. ఆవుపాలు పెరుగుపై తేరినలేట మద్యము శుక్తము గంజి వీటిలో నేదైన నొకదాని నిందు చేర్చి కొనవలయును. అడవిజంతువులమాంసముతోటి నానావిధము లగు రసములయందు కలిసి భుజించినయెడలను అగ్నిమాంద్యముగల రోగికి బడతాగ్నివలె జ్వరాగ్ని వృద్ధి పొందును. మూలరోగములు, గ్రహణులు, కుష్ఠ, భగందర వ్రణములు, కడుపునొప్పి, ఆమదోషము, పాడలరోగము, ఉదరరోగములును, స్త్రీహ, దగ్గు, నులిపురుగులు పడుట మొదలగువానిని విశేషించి శర్మరమున్నగు ననేకవిధములగు రోగములను సిద్ధుగువలె నశంపచేయును.

❖ అగ్నిఘృతము. ❖

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, హింగు చ వ్యాజమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 50. ద్వాత్వారా హపుషా చై వ దద్యా దర్ధపూర్ణి తాన్, దధికాంజికశుక్తాని స్నేహమాత్రసమా ని చ. 51. ఆర్ద్రకస్వరసప్రస్థం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఏత దగ్ని ఘృతం నామ మందాగ్నినాం ప్రశస్యతే. 52. అర్కసం నాశనం క్రేవంతథా గుల్మోదరాపహం, గ్రంధ్యర్బుదా పచీకాసకఫమేదోఽనిలా నపి. 53. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం శ్వయంధుం సభగంధరం, యే చ వప్తిగతారోగా యే చ కక్షీసమాశ్రితాః. 54. సర్వాస్తా న్నాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇ వోదితః.

పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, ఓమము, చవ్వము, అజా మోదపువ్వు తనములు, పంచలవణములు, యవత్తారము, సజ్జత్తారము, ప్రబ్బి ఇనియన్నియు అర్ధపలము చొప్పునను, పెరుగు గంజి శుక్లము కాంజికముఇవి నేలితో సమభాగములు గాను చేర్చవలయును. తరువాత అల్లపురసము 16 పలములు నెయ్యిప్రస్థమునుగలిపి వండ వలయును. ఇయ్యది అగ్నిఘృత మనఁబడెను. అగ్నిమాంద్యపు రోగుల కుత్తమ మగు మందు. మూలరోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది గుల్మములను, ఉదరరోగములను, గ్రంథులు, ఆర్బుదము, అజీర్ణము, దగ్గు, కఫము, వాతము, గ్రహణి, వాపు, భగందరము, వస్త్రీరోగమును, ఉదరరోగము మొదలగు నన్నింటిని సూర్యుఁడు చీకటులఁ బోలె నాశనమును చేయును.

— ౧౭ ముస్తవట్టులకఘృతము. ౧౭ —

శ్లో. పల్లికైః పంచకోటైస్తు ఘృతం ముస్త చతుర్థణం. 55

సత్కారై స్సిద్ధ మల్పాగ్నిం కఫగుల్మం వినాశయేత్.

పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్వము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవక్షారము ఒక్కొక్కపల ముచొ|| ఇవితీసికొని నెయ్యి, పెరుగుపైతేట 16 పలములు చొ|| చేర్చి నేతిని వండి సిద్ధముచేయవలసినది. ఈఘృతము అగ్నిమాంద్యమును కఫమును గుల్మగోగములను నాశనము చేయును.

— ౧౮ బృహదగ్నిముఖఘృతము. ౧౮ —

శ్లో. భల్లాతకసహస్థార్థం జలద్రోణీ విపాచయేత్. 56. అష్టభాగావశేషం చ కషాయ మవతారయేత్, ఘృతప్రస్థం సమాదాయ కల్కానీ మాని దాపయేత్. 57. త్ర్యాసణం పిప్పలీమూలం చిత్రకోహస్తిపిప్పలీ, హింగుచవ్యా జమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 58. ద్వాత్వారా హపుషా చైవ దద్యా దర్ధపలోన్మితా, దధికాంజికశుక్తాని న్నేహమాత్ర సమాని చ. 59. ఆర్ద్రకస్వరసం చైవ శోభాంజనరసం తథా, తత్సర్వ మేకతః కృత్వా శనై ర్మృద్వగ్నినా పచేత్. 60. ఏతద్గ్నిఘృతం నామ మందాగ్నినాం ప్రశస్యతే, అర్ఘసాం నాశనం శ్రేష్ఠం మూఢవాతానులోమనః, 61. కఫవాతోద్భవే గుల్మే క్లీపదే చ దకోదరే, శోథం పాండ్వామయం కాసం గ్రహణీం శ్వాస మేవ చ. 62. ఏతా నివినాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇవోదితః.

నల్లజీడివిత్తనములను శుద్ధిచేసి వానిని నైదుపందలను తెచ్చి ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో వైచి వండవలయును. ఎనిమిదవపాటు నీరు మిగిలియుండఁగాఁ జూచి కషాయమునుండివలయును. తరువాత ఒకప్రస్థమునెయిని తెచ్చి ఈక్రింద చెప్పఁబోవు నౌషధములతో కలిపివండవలయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, చెవ్వము, అజామోదవిత్తనములు, పంచలవణములు, సజ్జక్షారము, యవక్షారము ప్రబ్ధి వీటి నన్నిటిని అర్ధపలము చొ|| చేర్చవలయును పెరుగు గంజి, కాంజికము శుక్తము, అల్లపుస్వరసము తైలముతో సమానమాత్రములనుగా చేర్చివలయును. అల్లపురసము, మనగచెక్కరసమును తీసి అందు కలపవలయును. వీటిని న్నిటిని చేర్చి మెల్లగా నన్ననిపెగను వండవలయును. ఇది బృహదగ్నిముఖఘృతము.

అగ్నిమాంద్యమున కుత్తరూపధము. మూలగోగములకు నాశకారి. మూఢవాతములలో ననుకూలమును గల్గించును. కఫసాశములవలనఁ బుట్టిన గుల్మములను శ్లిషదములను దక్షిణరములను వాపును పాంశుగోగమును దగ్గును గ్రహణిగోగములను శ్వాసమును ఇయ్యది మిగుల శీఘ్రముగా నుదయించిననూర్వ్యాండు చీకటుల నశింపఁజేయునట్లు నశింపఁజేయును.

శ్లోక ఛారగుడము. ౧౭

శ్లో. ద్వే పంచమూళే త్రిఫలా మర్కమూలం శతావరీం. 63. దంతీం చిత్రక మాస్ఫీతాం రాన్నాం పాథాం సుధాం శతీం, పృథ గృథ పలా న్నాగ్నాద్ధౌ భస్త సమావపేత్. 64. త్రిస్సప్తకృష్ట స్తద్భస్ట జలద్రోణేన గాలయేత్, తద్రసం సాధయే దగ్న చతుర్భాగావశేషితం. 65. తతో గుడతులాం దత్వా సాధయే స్త్వదుసాగ్నినా, సిద్ధం గుడం తు విజ్ఞాయ చూర్ణా నీమాని దాపయేత్. 66. వృశ్చికాల్పీ ద్వికాకో త్యా యవక్షారం సమావపేత్, ఏతే పంచకలా భాగాః పృథ క్షంచ పలాని చ. 67. హరీతకీం త్రికటుకం సర్జికాం చిత్రకం వచాం, హింగ్వప్లువేతసాఖ్యాం చ ద్వే పలే తత్ర దాపయేత్. 68. అక్షప్ర మాణాం గుటికాం శృత్వా ఖాదే ద్యధాబలం, అజీర్ణం జరయత్యేష జీర్ణే సందీపయ త్యపి. 69. భుక్తం భుక్తం చ జీర్వేత పాండుత్వమ పకర్షతి, స్తీహార్మశ్వయధుః చైవ శ్లేష్మకాస మరోచకం. 70. మందా గ్నివిషమాగ్నినాం కఫే కంఠోరసిస్థితే, కుష్మాని చ ప్రమేహం శ్చ గుల్మం చాశు నియచ్ఛతి. 71. ఖ్యాతః ఛారగుడో హ్యేష రోగయుక్తే ప్ర యోజయేత్.

దశమూలములు, త్రిఫలములు, జీల్లేడువేలు, పెద్దపిల్లిపీచర, తెల్లదించెన, చిత్ర మూలము, అనంతమూలము, సన్నరాస్త, అగరుకొరి, కాకజెనుండు, కచూరములు వీటిని అన్నిటిని పడేసిపలములు తీసికొని కాల్చి బూడిదచేసి ఇరువదియొక్కమారు ఒకద్రోణము నీటిలోకలిసి వస్త్రకాళితము పట్టవలయును. ఆరసమును పొయిపై బెట్టి కాచి నాల్గవభాగము నీరు మిగిలియుండఁగా ఒకద్రోణపు బెల్లము నందుచేర్చి సన్నని సెగను వండవలయును, చక్కఁగా పక్వమైనసిమ్మట వైచూర్ణము నిందులో కలపవల

యును. తేలుపాడిచెట్టు కాకోలి క్షీరకాకోలి యవక్షారము వీటినిగూడ చేర్చి అన్నింటిని బిడైదుపలములను తీసికొనవలయును. కరక్కాయ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సజ్జక్షారము చిత్రములము వన వీనిని అన్నింటిని పలములు చొక్కెల ఇంగువ పుల్లప్రబ్బలి 2 పలములు తీసి కలపవలయును. ఇయ్యది ఆజీర్ణమును పోషింపను. జీర్ణమగుచున్న యెడల నన్నిని పెంపొందించును. తినినిమోచట నెన్నిమాల్లు పద్మాముల భక్షించుచుండినను జీర్ణంపఁ జేయును. పాండురోగములను పాఞ్డ్రోలును. పొడలు నాపు దగ్గు అరోచకము అగ్నిమాంద్యము విషమాగ్ని గొతుకలోని కిఫము, పండ్లలోని కిఫమును అన్నివిధములైన కుష్ఠరోగములును, అన్నితేగల మేహములును, కడుపులోని బల్లలును, దీనివలన నశించిపోవును. ఇయ్యది క్షారగుణ మని చెప్పఁబడును. దీనిని వైశిష్టిసట్టిరోగికి మాత్రమే ఇయ్యవలయును.

నాసారోగములకు చిత్రకగుడము. ౭౨

శ్లో. నాసారోగే విధాతవ్యా యా చిత్రకహరీతకి. 72. వినా ధాతీరసం సోఽస్తిన్ ప్రోక్త శ్చిత్రగుడోఽస్తిదః, వచా లవణతోయేన వాంతి రామే ప్రశస్యతే. 73. అన్నం విదగ్ధం హి నుస్య శీఘ్రం శీతాం బునా వై పరిపాక మేతి, తద్ధ్యస్య వై త్యేన నిహంతి పిత్తమాక్లేదిభా వాచ్చ నయ త్యథస్తాత్. 74. వినహ్యతే యస్య తు భుక్తమాత్రం దహ్యేత హృత్కోష్ఠగలం చ యస్య, ద్రాక్షాసితామాఢీకసంప్రయు క్తా లీడ్వా భయం వై స సుఖం లభేత్. 75. హరీతకీధాన్యతుషోద సిద్ధాం నపిప్పలీసైంధవహంగుముక్తా, సంగారధూమం భృశమప్య జీర్ణం విజిత్య సద్యో జనయేత్ క్షుధాం చ. 76. విష్ణభే స్వేదనం పథ్యం పేయం చ లవణోదకం, రసశేషే దివాస్వప్నలంఘనం వాత వర్జనం. 77. వ్యాయామప్రమదాధ్వవాహనరత క్లాంతానటీసారిణః, శూలశ్వాసవత స్త్రపాపరిగతాన్ హిక్కామరుత్ప్రీడితాన్. 78. క్షీణాన్ క్షీణకఫాన్ శిశూన్తదహతా న్వృద్ధా న్రసాజీర్ణినో, రాత్రౌ జాగరితాం స్తథా నిరశనా న్కామం దివా న్వాపయేత్. 79.

నాసారోగములకు చెప్పునప్పుడు చిత్రకహరీతకి యని చెప్పఁబడినదానినే ఉపరికరము లేకుండ సిద్ధముచేసినచో చిత్రకగుడ ముఁబడును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని దీపిం

పజేయును. వస కలిపిన ఉప్పు నీటితో ఆమమునందు వాంతి చేయించుట శ్రేయము. మనుజునికి భక్షించిన అన్నము అరుగక పోయినచో చల్లని నీటిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది శీఘ్రముగా జీర్ణింపఁజేయును. ఇయ్యది చల్లదనముచేత ఇట్టిరోగియొక్క పై త్యము నణించును. శ్రమను కష్టములేక తగ్గించును.

అన్నము తినగానే అధికముగా దాహము గలిగెడివానికిని, గుండెలు కోష్ఠము గొంతు మండికొని పోవుచున్నట్లున్నవానికిని, ద్రాక్ష చక్కెర తేనె కిరక కాయలను చేర్చి నూరికొని నాకినయెడల నుఖము కలుగును. ధనియములు యవలు వీటిగంజితో నుడక పెట్టబడిన కరక్కాయలలో పిప్పళ్లు పైంధవలవణమును కలిపి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్లు పొగవెడలినట్లుండెడి యజ్జీర్ణమును శుభించి, శీఘ్రముగా నాకలి యగును. అజ్జీర్ణము స్థిరముగా నిలిచియున్నచో చెమ్మటపట్టునట్లు చేయుట మంచిది. ఉప్పుకలిపికొని నీటిని త్రాగవలయును. రసశేష మగు నజ్జీర్ణములకు పగలుపరుండుట, లంఘనముచేయుట, వాతమును విడిచిపెట్టుట యరునివి పథ్యములు. ఈయౌషధమును నేపించునపుడు కుస్తీచేయుట, స్త్రీలపాండు, దారినడచుట, నవారి చేయుట అనువీటివలన బడలిన అతిసారరోగులను శూలము, శ్వాస, దష్టిక, వెక్కిళ్లు, వాతము వీటివలన బాధపడువారలను, చిక్కిపోయినవారలను, కఫము క్షీణించినవారలను, పిల్లలను, మదముచేతఁగృశించినవారలను, ముదునబలను, రసావశేషముల అజ్జీర్ణరోగులను రాత్రులు మేలుకొనువారలను, ఉపవాస మున్నవారలను వారి ఇష్టమువచ్చినంతసేపు పగలు నిద్రపోసీయవలయును.

అజ్జీర్ణమునకు ప్రతిక్రియ.

శ్లో. ఆలిప్య జఠరం ప్రాజ్ఞో హింగుత్ర్యావణసైంధవైః, దివా స్వప్నం ప్రకుర్వీత సర్వాజ్జీర్ణప్రణాశనమ్. 80. ధాన్య నాగరసిద్ధం తు తోయం దద్యా ద్విచక్షణః, ఆమాజ్జీర్ణప్రశమనం దీపనం వప్తి శోధనం. 81. పథ్యాపిప్పలిసంయుక్తం చూర్ణం సౌవర్చలం పిబేత్, మస్తు నోష్ఠోదకేనాథ బుద్ధ్యా తోషగతిం భిషక్. 82. చతుర్విధ మజ్జీర్ణం చ మందానిల మథా రుచిం, ఆధ్మానం వాతగుల్మం చ శూలం చాశు నియచ్ఛతి. 83. భవే దజ్జీర్ణం ప్రతి యస్య శంకాస్సిద్ధస్య జంతో ర్బలినోఽన్నకాలే, పూర్వం సశుం తీ మభయా మశంకః సంప్రాశ్య భుంజీత హితం హితాశీ. 84. కించి దామేన మందాన్ని రభ

యాగుడనాగరం, జగ్ధ్వా తక్రేణ భుంజీత యుక్తేనాన్నం షడూ
షణ్తైః. 84.

ఇంగువ, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, సైంధవలవణము వీటితో కడుపుపైని
పట్టువేసికొని పగటివేళ పరుండినయెడల నన్ని తెఱంగులగు నజీర్ణములుచు నశించును. ధని
యములు శొంఠి వీటితో పక్వముచేయఁబడిన కషాయముచు వైద్యుఁ డొసఁగినయెడల
ఆమసఁబంధము లగు నజీర్ణములు హరించును. అగ్ని ఉద్దీపించును. వస్త్రాని అనగా పత్తిక
డుపును చక్కగా శోధించును. కరక కాయ పిప్పళ్లు సౌవర్చలవణము వీటిని సమభాగ
ములుగా చూర్ణముచేసి పెరుగుపై లేటతోటి గాని, లేక వేడినీళ్లతోగాని దోహదుసార
ముగా పుచ్చుకొనవలయును. ఇవి అగ్నిమాంద్యము ఉండుచి గుడగుడమని ధన్వనిపుట్టుట వా
తగులములు అనువానిని నాలుగువిధములగు నజీర్ణములను కడుపునొప్పిని తొలగించును.
బలిసియున్నవానికి బలవంతునికి భోజనము చేయునప్పుడు అజీర్ణము చేయుచున్న దని
సందేహము కలిగినయెడల నాతఁడు శొంఠి కరక కాయలను తిని తనయిచ్చవచ్చిన పదా
ర్థములను తినవచ్చును. కొంచెము ఆముచు కలిగి అగ్నిమాంద్యము తటస్థించినయెడల కరక
కాయ బెల్లము శొంఠి వీటిని తిని పిప్పళ్లు మోడి చవ్వము చిత్తమాలము శొంఠి మిరి
యములు వీటితో మిశ్రితమగు మజ్జిగును వేసికొని అన్నమును భక్షింపవలయును.

❖ విషూచికాచికిత్స. ❖

శ్లో. విషూచికాయాం వమితం విరిక్తం సులంఘితం వా మనుజం
విదిత్వా, పేయాదిభి ర్దీపనపాచనై శ్చ సమ్యక్తుధార్తం సముపక్ర మేత. 86.
కుష్ఠసంధవయోః కల్మం చుక్రతైలసమన్వితం, విషూచ్యాం మర్దనం
కోష్ఠం ఖల్లీశూలనివారణం. 87. కరంజనింబశిఖరీగుడూచ్యర్జకవత్సకైః,
వీతః కషాయో వసనా ధ్నురాం హంతి విషూచికాం. 88. వ్యోక్షుగ
కరంజస్య పలం హరిద్రాం మూలం సమావాప్య చ మాతులుంగాయః,
ఛాయావిశుష్కా గుడికాః కృతాస్తా హన్య ర్విషూచీం నయనాం
జనేన. 89. గుడపుష్పసారశిఖరీ తండులగిరికర్ణికాహరిద్రాభిః, అంజనగు
టికా విలయతి విషూచికాం త్రికటుసనాథా. 90. త్వక్వత్త్రాస్నాగు
రుశిగుక్తుపై రప్లేన పిష్టై స్సవచాశతాహ్వైః, ఉద్వర్తనం యద్ధి విషూ
చికాఘ్నం తైలం విపక్వం చ తదర్థకారీ. 91.

విషూచికవిషయములలో వాంతి చేయఁబడినవానిని నొప్పిగలవానిని లంఘ
నముఁ బెట్టినవానిని చక్కగా పరికించి పానకములు మున్నగువానిచేతఁ గాని దీపనములు

పాచనములగు క్రియలచేతఁగాని చక్కగా నాకలికలుగుఁజేయు చేయవలయును. చెంగ
ల్యకోష్ఠ మైంధవలణముల కల్పనలలో నువ్వుల తైలమును చక్రమును కలిపి కొంచె
ము వెచ్చచేసి రుద్దినయెడల ఖల్లికా ము నివర్తిచును. కానుగ కాయ, ముదిరినవేప, ఉ
త్తరేణుత్రులు, తిప్పతీగె, తెల్లగగ్గర, కొడేనెవ్వులు వీటితో కషాయముఁ బెట్టిత్రావల
యును. ఇయ్యది వమనము చేయించుటచేత భయంకరము లగు విషూచికలను పోగొట్టు
ను. శోరి,మిరియుములు, పిప్పళ్లు, కానుగగింజలు, కనపు, మాదిఫలపువేళ్లు వీటిని మెత్త
గానూరి మాత్రలనుకట్టి నీడలో పెంజించిపెట్టుకొని తరువాతచాచికాటుఁ వేసినయెడల
విషూచికలునశించును. ఇప్పురసము ఉత్తరేణి చల్లదించెను పసుపు త్రికటుకములు వీటిని
సమానభాగములుగ నూరి అంజనము వేసినచో విషూచి నివర్తించును. దాల్చె చక్క
జోతప్పతి పెద్దములక వస పిల్లపీచర వీటిని నివృత్తులునుతోటి నూరి కిలియత్రిప్పి
నలుగుపెట్టుకొనిన విషూచికలను నశింపఁజేయును. లేవన్న వైవాగితో నూనెనుకాచి
రుద్దినయెడల కూడను విషూచికలు నశింపచేయును.

❧ దప్పికి చికిత్స. ❧

శ్లో. విపాసా యా మనుశ్శ్రేణే లవంగ స్యాంబు శస్త్రతే, జాతీఫ
లస్య వా శీతం శ్రుతం భద్రఘనస్య వా. 92. విషూచ్యా మతివృద్ధా
యాం పార్శ్వోద్దాహః ప్రశస్యతే, వమనం త్వలనే పూర్వం లవణే
నోష్ణవారిణా. 93. స్వేదో వర్తి ర్లంఘనం చక్ర మశ్చాతోగ్నివర్ధనః,
సరుక్ చానద్ధ ముదర మప్లుపిష్టేః ప్రలేపయేత్. 94. దారుహైమవతీ
కుష్ఠ శతాహ్వ హింగుసంధవైః. తక్రేణ చూర్ణం ముష్ణం సతా
రమార్తిం జతరే నిహన్యాత్, స్వేదోఘృతై ర్వా బహుబాష్పపూ
ర్ణై రుష్ణైస్తథా నై రపి పాణితాపైః. 95. తీవ్రార్తి రపి నాజీర్ణీ
పిబే చూచులఘ్న మౌషధమ్, దోచ్చన్నో ౭నలో నాలం పక్తుం
దోషాఘనాశనమ్. 96.

చాల దప్పిగలిగి బాధలేకున్నయెడల లవంగపుకషాయముగాని లేక జాజికాయ
కషాయముగాని లేక తుంగుస్తలతో సిద్ధముచేయఁబడి చక్కగానూరిన కషాయము
గాని త్రాగుట శ్రేష్ఠము. మిక్కిలి పెరిగిన మహూచికములకు ప్రక్కలు వెచ్చచేయుట
మంచిది. మాంద్యగోగములలో మొదట నుప్పుచేర్చిన వేడినీళ్లతో వాంతి కలిగించుట,

చెప్పుటఁ బుట్టించుట, గుఱసామున గుడ్డల నుంచుట, లంఘనము చేయించుట, ననునివిక్రమముగా జరఱగొని వధుల జేయును. నొప్పి కలిగియుండినచో షాట్టుకు దేవదారు చెక్క పస చెంగల్వకోప్పు సదాప ఇంగువ సైంధవలవణము వీటిని కాంజికముతో నూరి పట్టు వేయవలయును. యవలను పొడిచేసి అమృతమును వెచ్చజేసి దానిలో యవక్షారము మజ్జిగ కలిపి త్రాగినయెడల కడుపులోని శూల తొలఁగి చనును. అజీర్ణ రోగి ఎక్కువకడుపునొప్పిచేత బాధపడుచున్నను శూల నణగించు నౌషధములను త్రాగకూడదు. ఏలయనఁగా దోషములచేత గప్పివేయఁబడిన జరఱగొని దోషములరాశిని పచనముచేయుటకు గాని నశింపఁజేయుటకు గాని సమర్థము కాదు.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు అగ్నిమాంద్యాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

2. క్రిమిరోగాధికారము.

క్రిమిరోగచిక్ష. ౧౧

శ్లో. సారసీయ యమానికా వీతా పర్యపితవారిణా స్రాతః,
గుడపూర్వా క్రిమిజాతం కోష్ఠగతం పాతయ త్యాశు. 1. పారిభద్రా
ర్కషత్రోత్థం రసం ఔద్రయుతం పిబేత్, కేబుకస్య రసం వాపి ధత్తూ
ర స్యాఫవా రసమ్. 2. లిహ్యత్ ఔద్రేణ వైడంగం చూర్ణం క్రిమివి
నాశనం, ముస్తాఖుపణ్ణి ఫలదారు శిగుర్ కావ్యః సకృష్టా క్రిమి శత్రుక
ల్కః. 3. మార్గద్వయేనాపి చిరప్రవృత్తాన్ క్రిమీన్నిహంతి క్రిమిజాం
శ్చ రోగాన్, ఆఖుపణ్ణిదలైః పిప్టైః పిప్టకేన చ పూషికాం. 4. జగ్ధ్వా
సోవీరకం చాను పిబే త్క్రిమిహరం వరం, పలాశబీజస్వరసం పిబేద్వా
ఔద్రసంయుతం. 5. పిబే త్తద్బీజకల్కం వా తక్రేణ క్రిమినాశనం, సు
రసాదిగణం వాపి సర్వభైవోపయోజయేత్. 6. విడంగసైంధవక్షార
కాంపిల్లక హరితకీః, పిబే త్తక్రేణ సంపిప్టాః సర్వక్రిమినివృత్తయే. 7.

ఖురాసాని వాయు వాయుమ పీనిని కషాయముగాచి మఱునాడు వడయకట్టియుంచి
దెల్లముదిని స్రాతఃకాలమునందు త్రాగినయెడల కోష్ఠములోనున్న పురుగులు కూడ నతిశీఘ్ర
ముగా పడి నశించిపోవును. పారిభాతపుత్రకు జిల్లేడుఆకురసముతీసి అందు తేనెను కలిపి
కొని త్రాగినను వక్రలరసమును త్రాగినను గాని ధత్తూరరసమును త్రాగిననుగాని వాయు
విడంగములచూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని నేవించినను గాని పురుగులు నశించును.
తుంగము ప్లలు ఎలుక చెవిఆకు త్రిఫలములు దేవిదారుపు పెద్దములక వేరు వీటితో కషా
యముఁ జేసి అందు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములతో చేసిన కల్కమును కలిపి త్రాగినయె
డల చెడువిధములగు నవియు చిరకాలమునుండి యున్నవియు నగు క్రిమిరోగములను
హరింపఁజేయును. ఎలుక చెవిమూర ఆకులను నూరి పిండిలో కలిపి రొట్టెగా చేసికొని
తినవలయును. తరువాత గంజిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రిములను హరించును. మోదు
గఆకులను నూరికొని తేనెతో కలిపి నేవింపవలయును. లేకున్న వానిగింజలతో చేసిన
కల్కమును మజ్జికతో చేర్చికొని త్రాగినను జంతువులు నశించును. లేకపోయిన సురసా
దిగణములతో చెప్పఁబడిన యౌషధములను అయినను అన్ని విధముల నుపయోగింపవలయు
ను. వాయువిడంగములు సైంధవలవణము యవక్షారము కాంపిల్లక మనుద్రవ్యము కరక

కాయ వీటినినమభాగముగా మజ్జితో నూరి త్రాగినను అన్నివిధములగు జంతువులును (అనగా నులిపురుగులు మున్నగునవి) నశించిపోవును.

— విడంగఘృతము. —

శ్లో. విడంగపిప్పలీమూల శిగ్రుభి ర్మరిచేన వా. 7. తక్రసిద్ధా
యవాగూ సస్య త్క్రిమిఘ్న స్ససువర్చికా, పీతం బింబీఘృతం హంతి
పక్వ మాశయగా నిక్రిమీన్. 8. త్రిఫలా త్రివృతా దంతీ వచా కాం
పిల్లకం తథా, సిద్ధ మేభి ర్గవాం మూత్రే సర్పిః క్రిమివినాశనమ్. 9.
త్రిఫలాయా త్రయః ప్రస్థా విడంగప్రస్థ ఏవ చ, ద్విఫలం దశమూలస్య
చ లాభత స్సముపానయేత్. 10. పాదశేషే జలద్రోణే శృతే సర్పి
ర్విపాచయేత్, ప్రస్థాన్వితం సింధుయుతం తత్ఫలం క్రిమినాశనమ్. 11.
విడంగఘృత మేతి చ్చు లేహ్యం శర్కరయా సహ, సర్వా నిక్రిమీ
న్ప్రణాదతి వజ్రం ముక్త మివాసురాన్. 12. రసేంద్రేణ సమాయుక్తో
రసో ధత్తూరపత్రజః, తాంబూలపత్రజో వాపి లేబో యాకవినాశ
నః. 13. సవిడంగగంధకశిలాసిద్ధం సురభీజలేన కటుతైలమ్, ఆజన్త
నయతి నాశం లిక్షాసహితా స్తు యాకా శ్చ. 14.

వాయువిడంగములు మోడి పెద్దములకవిత్తులు మిరియములు సజ్జత్కారము వీటి
తోటిగాని మజ్జితోగాని సిద్ధముచేయఁబడిన గంజి, జంతువాతమును దూరముగా పా
రద్రోలును. త్రిఫలములు తైలతెగడ దింటైన వస కాంపిల్లక ము ద్రవ్యము వీటి
తోను గోమూత్రముతోను సిద్ధముజేయఁబడిన సేయి జంతువాతమును హరించును. మూ
డు ప్రస్థములు త్రిఫలములు, వాయువిడంగము లొక ప్రస్థము. [ప్రస్థమనగా 21 పలములు]
రెండుపలములు దశమూలములు తీసికొని పక్వము చేయవలయును. ద్రోణపరిమాణము జల
ములో పక్వముచేసి నాలుగవపాలు సీరు మిగిలియుండఁగా పదియారుపలముల సేతిని
చేర్చి కాచవలయును. తరువాత నందు సైంధవలవణమును చేర్చి నాలుగుతులములుత్రాగి
నయెడల జంతువులు హరించిపోవును. ఇయ్యది వాయువిడంగఘృత మనఁబడును. దీనిని
చక్కారతో నేరింపవలయును. అన్నివిధము లగు కృముల నిది పోగొట్టును. ఇంద్రునివ
జ్రము అనురుల జంపినట్లు కృముల నశింపచేయును. నల్లక మైత్త ఆకుల రసములో పా
దరసమును కలిపికాని, తాంబూలపత్రముల రసములో పాదరసమును కలిపిగాని పూసి
నయెడల (కృములు) జంతువులు నశించి పోవును. వాయువిడంగములు, గంధకము,
మణిశిల, గోమూత్రము వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన ఆవనూసెయ రుద్దినయెడల బ్రదికి
యున్నంతవఱకు కృములు మఱి పుట్టక యుండునట్లు చేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు క్రిమిరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౮. పాండురోగాధికారము.

[విరేచనాధ్యము త్రిఫలాక్షైలాదులు; వాతశ్లేష్మది చికిత్స; త్రిఫలాక్వాథములు.]

శ్లో. సాధ్యంతు పాండ్వామయినం సమీక్ష్య స్నిగ్ధం ఘృతేనోర్ధ్వ
మధశ్చ శుద్ధం, సంపాదయేత్ ష్టాద్రఘృత ప్ర గాఢై ర్హరీతకీచూర్ణమయ
ప్రయోగైః. 1. పిబేద్ధృతిం వా రజనీవిపక్వం సత్తైఃఫలం తైలక మే
వ చాపి, విరేచనద్రవ్యకృతాన్ పిబేద్వా యోగాం శ్చ వైరేచనికా
న్ ఘృతేన. 2. విధి స్నిగ్ధోఽథ వాతో తే తి క్తశీతస్తు పైత్తికే, శ్లేష్మి
కే కటురూక్షోష్ణః కారోఽమిశ్ర స్తు మిశ్రకే. 3. ద్విశర్కరం త్రివృ
చ్చూర్ణం పలార్థం పైత్తికే పిబేత్, కఫపాండు స్తు గోమూత్రయక్తాం
క్లిన్నాం హరీతకీమ్. 4. నాగరం లోహ చూర్ణం వా కృష్ణాం పథ్యా మ
థాశ్శజమ్, గుగ్గులుం వాఽథ మూత్రేణ కఫపాండ్వామయీ పిబేత్.
5. సప్తగాత్రం గవాం మూత్రే భావితం వా ప్యయోరజః, పాండురోగ
ప్రశాంత్యర్థం వయసా ప్రపిబేన్నః. 6. ఫలత్రికామృతావాసా తిక్తా
భూనిం నింబజః, క్వాథః ష్టాద్రయతో హన్యా త్పాండురోగం స
కామలమ్. 7.

పాండురోగము గలవానిని చక్కగా పరీక్షజేసి సాధ్యముగా నుండినచో
నేతితో పైనును క్రిందను శుద్ధముచేసి తరువాత తేనె నెయ్యి కలిపి పట్టించిన కరక
కాయల చూర్ణము నుపయోగింపవలెను. లేకపోయిన పసపుతోపండిన నేతిని త్రాగవ
లయును. త్రిఫలములు లోద్రకములతో చేసిన నేతివైనను త్రాగవలయును. లేక విరే
చనకరములగు నోషధులచే సిద్ధముచేయఁబడిన విరేచనయోగ సంబంధ మగు నేతివై
నను పుచ్చుకొనవలయును. వాతమువలన నగు పాండురోగములయందు తైలవిధులను
చేయవలయును. పిత్తపాండురోగములయందు చేదును శీతలము నగు చికిత్స జేయవ
లయును. కఫముచే నగు పాండురోగములయందు చేదును కారమును గలిగి వెచ్చనిదియు

నగుచికిత్స జేయవలయును. ఒకదానితో నొకటి మిశ్రమములైన దోషములు గలపాండురోగములకు మిశ్రమములగు చికిత్సల నొనర్చవలయును. పలముచక్రైర తెల్లతెగడ యొక్క చూర్ణముపలము వీటిని పిత్తపాండురోగములలో పుచ్చుకొనవలయును. కఫముననుగోమూత్రముతో కలిపిన కరకాయను నేవింపవలయును. శౌంఠి, లోహచూర్ణమును, పాండురోగమునందును లేక పిష్పస్థ కరక్కాయలను గాని శిలాజీతు గుగ్గిలము గోమూత్రముతో గూడ గాని కఫపాండురోగము గలవాండు త్రాగవలయును. త్రిఫలములు తిప్పతీగె అడ్డనరము కటుకరోహిణి నేలవేము వేపచెక్క వీటిని కషాయముగా గాచి త్రాగినయెడల పాండురోగమును కామెరలును నశించిపోవును.

— అయశ్శూర్ణపటి; పుండూరము; నవాయశ్శూర్ణము. —

శ్లో. అయస్తిల త్యూషణ కోలభాగై స్సర్వై స్సమం మాక్షీ కథాతుచూర్ణమ్, తైర్దోదకః క్షౌద్రయుతో నుతక్రః పాండ్వామయే దూరగ తేఽపి శస్త్రః. 8. అయోమలం తు సంతస్తం భూయో గోమూత్ర శోభితమ్, మధుసర్పిర్యుతం చూర్ణం సహ భక్తేన యోజయేత్. 9. దీపనం చాగ్నిజననం శోధపాండ్వామయాపహం, త్యూషణ త్రిఫలా ముస్త విడంగాచిత్రకా స్సహః. 10. నవాయోరజసో భాగా స్తచూర్ణం మధుసర్పిషా, భక్షయే త్పాండుహృద్గోగళుష్ఠార్కః కామలాపహమ్. 11. నవాయస మిదం చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ భాషితమ్.

లోహభస్తము నల్లనూపులు శౌంఠి మిరియములు పిష్పస్థులడిన తీగుచెక్క వీని నన్నింటిని ఎన్ని దెన్నిదిమాషములును వీటియన్నిటియంత హేమాక్షికథాతులచూర్ణము వీటితో తేనెను కలిపి లడ్డండులుగా చేసి తినవలయును. తరువాత నుజ్జగను త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను పారద్రోలుటయందత్యుత్తమ మైనది. ఇనుప చిత్తైమును నిప్పులో వైచి కాల్చి మాటిమాటికి ఆపుపంచితములో తడిపి శుద్ధిచేసి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమునందు తేనెను నేతని కలిపికొని యుపయోగించుకొనవలయును. ఇయ్యది దీపనము జతరాగ్నిని పెంపొందించును. వాపు పాండురోగములను తొలగించును. శౌంఠి మిరియములు పిష్పస్థ కరకాయ ఉసిరిక తాడి తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము వీనిని సమానముగా తీసికొని నవీనలోహభస్త మన్నిటియంత తీసికొని అన్నింటిని తేనెలోను నేతిలోను కలిపి కొని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను హృద్గోగములను క్షుష్ణ మూలరోగము కామెల వీటిని నశింపజేయును.

❧ యోగ రాజమును రసాయనము. ❧

శ్లో. త్రిఫలాయా శ్రుయో భాగా శ్రుయ శ్రీకటుకస్యచ. 12. భాగ శ్చిత్రకమూలస్య విడంగానాం తథైవ చ, పంచాశ్లేజతునో భాగా స్తథా చూప్యమలస్య చ. 13. మాక్షికస్య విశుద్ధస్య తాహాస్య రజస స్తథా, అష్టా భాగా స్సితాయా శ్చ త త్వర్వం శ్లేష్మీచూర్ణితం. 14. మాక్షికేణాప్లవతం స్థాప్యమాయనే భాజనే శుభే, ఉదంబ రసమాం మాత్రాం తతః ఖాదే ద్యథాగ్నినా. 15. దినేదినే ప్రయుంజీత జ్వేదే భోజ్యం యథేషితం, వర్జయిత్వా కులుత్థాం శ్చ కాకమాచీకభోతకాః. 16. యోగ రాజ ఇతిఖ్యాతో యోగోఽయ మమృతో పమః, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహరం శుభమ్. 17. పాండురోగం విషం కాసం యక్ష్మాణం విషమజ్వరమ్, కుష్ఠా న్యజరకం మేహమ్ శ్వాసం హిక్మా మరోచకం. 18. విశేషా ధి స్త్యపస్తారం కామలాం గుదజాని చ.

త్రిఫలములు ౩ భాగములు మిరియములు పిప్పళ్లు ౩ భాగములు చిత్రమూలము 1 భాగము వాయువిడంగాములు 1 భాగము శిలాజిత్తు 5 భాగములు పెండిచిట్టెము మేమ మాక్షికము లోహభస్మము అయిదు అయిదుభాగములును చక్కెర ౩ భాగములును వీటి నన్నింటిని కలిపి చూర్ణముచేసి తేనెలోకలిపి లోహపుపాత్రలో పెట్టవలయును తరువాత తమతమ జఠరాగ్ని ననుసరించి మేడిపండంత మాత్రలనుగా చేసికొని ప్రతిది నమును నేవించుచుండవలయును. తినినది జీర్ణమగుచున్నచో ఇచ్చకు వచ్చినట్లు పదార్థములను భుజింపవచ్చును కాని ఉలవలును కపోతమాంసము కామంచి వీటిని యెదలిపెట్టవలయును. యోగరాజ మని యే ఘృతబద్ధ సీయోగ మమృతముతో తుల్యమైనది. ఇయ్యది ఉత్తమ మగు రసాయనము. సర్వరోగములను హరించును. పాండురోగమును విషమును దగ్గును క్షయరోగమును విషజ్వరమును కుష్ఠా అజీర్ణకము మేహము శ్వాసము మున్నగువానిని అలోచకమును ఎక్కుగా నపస్తారములను కష్టము గుదరోగములను నశింపజేయును.

❧ విశాలాద్యచూర్ణము. ❧

శ్లో. విశాలా కుటజా ముస్తకుష్ఠ దారు కలింగకాః. 19. కర్పూం శౌ ద్విపిచు ర్త్తార్వా కర్పూరా చ ఘనప్రియా, పీత్వా తచ్ఛూర్ణ మం

భోభి స్సుభై ర్లిహ్య త్తతో మధు. 20. పాండురోగం జ్వరం దాహం కాసం శ్వాస మరోచకమ్, గుల్తానాహామవాతాం శ్చ రక్తపిత్తం చ త జ్వయేత్. 21.

చేదువుచ్చ లేక తెల్లదింటెన కటుకరోహిణి తుంగము స్తలు చెంగల్వకోష్ఠు దేవ దారు కొడిసెబిత్తులు వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కర మును, నేలవేసు వేపచెక్క చాగమ ట్టు ఇవి ఒక్కొక్కర మును, తెల్లదింటెన అర్ధకర్ణము వీటిని చూర్ణముచేసి నీళ్లలో కలిపి కొని త్రాగవలయును. ఆపిమ్మట తేనెను నాకవలయును. ఇయ్యది పాండురోగమును జ్వరమును దగ్ధము శ్వాసమును అరోచము కడుపులోని బిల్లలను ఆనాహములను ఆమవాతములను రక్తపిత్తములను జయింపగలదు.

❖ పాండ్వాదలకు లోహక్షీరము. ❖

శ్లో. లోహపాత్రే శృతం క్షీరం సప్తాహం పథ్యభోజనమ్. 22. పిబే త్పాండ్వామయీ శోషే గ్రహణీదోషవీడితః, కల్యాణకం పంచ గవ్యం మహాతిక్త మథాపి వా. 23. స్నేహనార్థం ఘృతం దద్యాత్కామలాపాండురోగిణే, రేచనం కామలార్తస్య స్నిద్ధ స్యాదౌ ప్రయోజయేత్. 24. తతః ప్రశమనీ కార్యా క్రియా వైద్యేన జానతా.

లోహపుపాత్రలో కాచినపాలను త్రాగవలయును. ఈరీతిగా నేడురోజులు పథ్యమును పాండురోగియును వాపుగలవాండును అతిసారరోగియును చేయవలయును. కామెరలు పాండురోగము గలవానికి కల్యాణఘృతమును గాని, పంచగవ్యఘృతమును గాని, మహాతిక్తఘృతమును గాని, స్నేహన మగుట కొఱ క్రియవలయును. కామెరలు గలరోగికి మొదట స్నేహనమును చేసి తరువాత రేచనము నుపయోగించవలయును. అటుతఱు వాత చక్కగా తెలిసికొని వైద్యుడగువాండు నేర్పుతో ప్రశమనోపాధులను నొసంగవలయును.

❖ కామెరలకు త్రిఫలాద్యౌషధములు. ❖

శ్లో. త్రిఫలాయా గుడూచ్యావా దార్వాన్య నింబన్య వారసః. 25. ప్రాత ర్దక్షిణసంయుక్తః శీలితః కామలాపహః, అంజనం కామలార్తస్య ద్రోణపుష్పీరస స్సృతః. 26. నిశాగైరికథాత్రీణాం చూర్ణం వా సం ప్రకల్పయేత్, నన్యం కర్కోటమూలం వా ఘ్నీయం వా జాలిసీ ఫలమ్. 27. సశర్కరాకామలినాం త్రిభండ్వీ హితాగవాక్షీసగుడాచ శుంఠీ, దార్ద్రీస త్రిఫలావ్యౌష విడంగా న్యయసో రజః. 28. మధుసర్పి ర్యు

తం లిహ్యత్కామలాపాండురోగవాన్. 29. తుల్యా అయోరజః పథ్యా హరిద్రాః క్షౌద్రసప్తిహ, చూర్ణితాః కామలీ లిహ్య ద్దృఢక్షౌద్రేణ వాఽభయాం. 30. ధాత్రితాహరజోవ్యోషః శాక్షాద్రాజ్యశర్కరాః, లీఘా నివారయత్యాళు కామలా ముద్ధతా మపి. 31. దగ్ధాక్షకాష్ఠైర్మల మాయసం తు గోమూత్రనిర్వాపిత మప్తవారాన్, విచూర్ణ్య లీఘం మధునా చిరేణ కుంభాహ్వయం పాండుగదం నిహంతి. 32. పాండురో గక్రియాం సర్వాం యోజయే శ్చ హలీమకే, కామలాయాం చ యా దృష్టా సాపి కార్యా భిషగ్వరైః. 33.

త్రిఫలముల రసముగాని తిప్పతీగెండునుగాని వేపచెక్కగాని తెచ్చి దాని యందు తేనెను కలిపికొని ప్రాతః కాలమున త్రాగినచో కామరలు నశించును. కామెరలు గలవారికి తుమ్మిరిసము నంజనముచేసి గాని, వసపు గైరికము ఉసిరిక వీటిని చూర్ణముచేసి గాని ఇయ్యవలయును. ఆగాకరచెట్టుపైబెరడును నన్యము చేసి యుపయోగింపవలయును. లేక ఆవలకులను వాసననై నను చూడవలయును. చక్కెరతో కలిపిన తెల్లతేగడయైనను కొడిసెపాలవిత్తులు బెల్లము చేర్చిన శొంఠియైనను హిత మొనర్చును. మ్రానిపసపు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు లోహపు భస్మము వీటిని నూరి తేనెనీతులలో చేర్చికొని కామెరలు పాండురోగము గల రోగిత్రాగవలయును. లోహభస్మము కరికకాయ మ్రానిపసపు వీనిని సమానభాగములను తేనెనీతులలో కలిపి గాని, కరకకాయను బెల్లము తేనెతో కలిపి గాని, కామెరలు గలవాఁడు భక్షింపవలయును. ఉసిరిక ఇనుపచిట్టము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు తేనె నెయ్యి చక్కెర వీటిని కలిపికొని తీనినయెడల నభిభయంకరము లగు కామెరలు కూడను తొలగిపోవును. పాతఇనుపచిట్టెమును తొండ్రనిప్పులతో తగులఁబెట్టి గోమూత్రములో నెగ్గిదిమారులు ముంచి పిమ్మట చూర్ణముఁ జేసి తేనెలో కలిపి కొని తీనిన క్షైస కుంభకామెరలు పాండు రోగములును నశించును. పాండురోగములో చెప్పఁబడిన చికిత్సలను హలీమకరోగవిషయమునఁగూడ నోనర్పవలయును. కామెరలకు చెప్పిన చికిత్సనే వైద్యుఁడు హలీమకమందు గూడ నుపయోగింపవలయును.

❖ విడంగ ద్వల 'హను. ❖

శ్లో. విడంగ ముస్త త్రిఫలా దేవదారు షడూషణైః, తుల్య మాత్ర మయశ్చూర్ణం గోమూత్రేఽప్తగుణే చచేత్. 34. తై రక్షమా

త్రాం గుడికాం కృత్వా ఖాదే ద్దినేదినే, కామలాపాండురోగార్తః సుఖ
మాపద్యతే ౭చిరాత్. 35.

వాయువిడంగములు తుంగముస్తలు త్రిఫలములు దేవదారు పిప్పళ్లు మోడి చవ్వము
చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు వీరి నన్నిటితో సమాఃముగా లోహభస్మము
నుచేర్చి ఇంతకు ఎనిమిదిరెట్లు ఆవుసంచితఁగో నుడకఁ బెట్టవలయును. తరువాత
అక్షుప్రమాణము చొప్పున మాతృలకు కట్టి ప్రతిదినమును తినుచుండినయెడల కామె
రలు పాండురోగము వీటితో బీడింపఁబడుచున్నరోగి సుఖమును శిఘ్రకాలములోనే
పొందఁగలఁడు.

— త్యూప్రివణాదిమండూరము. —

శ్లో. త్యూప్రివణం త్రిఫలా ముస్తా విడంగం చవ్యచిత్రకా,
దాన్వ త్వక్షాక్షికో ధాతు ర్గ్రంధికం దేవదారు చ. 36. ఏహం ద్విప
లికా న్భాగాన్ చూర్ణం కృత్వా పృథక్పృథక్, మందూరం ద్విగుణం
చూర్ణా చ్చుద్ధ మంజనసన్నిభం. 37. మూత్రే చాప్తగుణే వక్తావ త
స్తింస్తు ప్రక్షిపే త్తతః, ఉసుబరసమాన్ కుర్యా ద్దటకాం స్తాన్య
ధాగ్నితః. 38. ఉపయుజీత తక్రేణ సాత్త్వ్యం జీర్ణే చ భోజనం, మం
డూరపటకా హ్యేతే ప్రాణదాః పాండురోగిణాం. 39. కుష్ఠా న్యజరకం
శోధ మూరుస్తంభకఘామయాన్, అర్ఘాంసి కామలామేహాన్ స్లీహా
నం శమయన్తి చ. 40. నిర్వాప్య బహుశో మూత్రే మందూరం గ్రా
హ్య మిష్యతే, గ్రాహయం త్యైష్టగుణితం మూత్రం మందూరచూర్ణతః.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు
చవ్వము చిత్రమూలము మ్రానిపసపు హేమమాక్షికము గ్రంధితగరము దేవదారు
ఇది యన్నియు నెడేసికులములచొప్పున చూర్ణము చేయవలయును. చూర్ణముకన్న
బదిరెట్లెక్కువగా శుద్ధిచేసిన మఃడూరమును చేర్చవలయును. ఎన్నిదిరెట్లధికమగు నాపు
సంచితమును కాచి మైచూర్ణమునందు వేయవలయును. తరువాత మేడిపండుంత
గా వడలకు చేసి తమతమ జఠరాగ్ని ననుసరించి వలయునంతవఱకు భుజింపవలయును. ఇది
చక్కగా జీర్ణమైనపిమ్మట మజ్జితో తమతమ శరీరప్రకృతులకు తగిన ఆహారములను
భక్షింపవలయు. ఇయ్యవి మఃడూరపటకములు. పాండురోగులకు ప్రాణము నిచ్చునట్టివి.
కుష్ఠ అజరకము నాపు వాతాదులవలననైన ఊరుస్తంభవాతము కఫరోగము అన్నితె
గల మూలరోగములు, కామరలు మేహము లగుపొడలు వీటిని పోఁగొట్టును. గోమూత్ర

ములో చాల పర్యాయములు శుద్ధిచేయఁబడిన మండూరముమాత్రమే ఇందు పుచ్చుకొనఁగలది. మండూరచూర్ణముతో కూడ నెన్నిదిరెట్లు ఎక్కువగా ఆపుపంచితమును పుచ్చుకొనవలయును.

—ॐ పునర్నవామండూరము. ॐ—

శ్లో. పునర్నవా త్రివృచ్చుంతీ పిప్పలీమరిచానిచ, విడంగం దేవకాష్ఠం చ చిత్రకం పుష్కరాహ్వయం. 42. త్రిఫలాం ద్వే హరిద్రే చ దంతిం చ చవికం లఘా. కుటజస్య ఫలం తిక్తాం పిప్పలీమూలము స్తకమ్. 43. ఏతాని సమభాగాని మండూరం ద్విగుణం తతః, గో మూత్రే ౭ప్తగుణే పక్వా స్థాపయే త్సిగ్ధభాజనే. 44. పాండురోఽథోదరానాహ శూలార్కుః క్రిమిగుల్మనుత్.

శొంఠి తెగడ తెల్లగజ్జెరు పిప్పళ్లు మిరియములు వాయువిడంగములు దేవదారు మోడి చిత్రమూలము పుష్కరమూలము త్రిఫలములు పసపు మ్రానిపసపు దింటెన చవ్యము కొడినెపాలపండు కటుక రోహిణి తిప్పతీగెతుంగము స్తలు వీటిని సమభాగములను చేసి అంతకంటె రెండురెట్లెక్కువ మండూరమును చేర్చి ఎనిమిది రెట్లెక్కువయగు నాపుపంచితములో చక్కగా వండి నేతితోమాగినపాత్రములో నుంచవలయును. ఇయ్యది పాండురోగము వాపు కడుపునొప్పులు మున్నగువానిని, ఆనాహము శూల మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము వీనిని పోగొట్టును.

—ॐ మండూరవజ్రవటకము. ॐ—

శ్లో. పంచకోలం సమరిచం దేవదారుపల త్రికం. 45. విడంగము స్తయుక్తా శ్చ భాగా స్త్రీఫలసంమితాః, యావం త్యేతాని చూర్ణాని మండూరం ద్విగుణం తతః. 46. పక్వా చాప్తగుణే మూత్రే ఘనీభూతేత దుద్ధరేత్, తతో క్షమాత్రాన్లడకాన్ పిబే త్తక్రేణ లక్రభుక్. 47. పాండురోగం జయత్యేష మందాగ్నిత్వ మరోచకమ్, అర్చాంసి గ్రహణీదోష మూరుస్తంభ మథాపివా. 48. క్రిమిస్త్రిహన ముదరం గరరోగం చ నాశయేత్, మండూరవజ్రినామాయం రోగానేకవినాశనః. 49.

పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు దేవదారు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు తుంగము స్తలు వీని నన్నింటిని మూడుభాగములు చొప్పునను వీటి చూర్ణముకంటె రెండురెట్లెక్కువమండూరమును చేర్చి ఎనిమిదిరెట్లు గోమూత్రములో వండవలయును. వండియైనప్పుడు మద్దగట్టగానే దింపి ఒక్కొక్క అక్షము ప్రమాణముగా మాత్రలనుకట్టి మజ్జితో పుచ్చుకొనుచుండవలయును. మజ్జిగనుకూడను

త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను జయించును. అగ్నిమాండ్యమును అరోచకమును మూలరోగములను గ్రహణులను ఊరు స్తంభములను జంతువాతములను పొడలను ఉదరరోగములను విషభక్షణజనితములగు రోగములను నశింపజేయును. ఇయ్యదియే మండురవజ్రపటక మనబడును. ఇయ్యది పెక్కులగు రోగములను నశింపజేయును.

❧ ధాత్ర్యిష్టము. ❧

శ్లో. ధాత్రీఫలసహస్రే ద్వే వీడయిత్యా రసం భిషక్, తౌ ద్రాష్ట భాగం పిష్పల్యా శ్చుష్ణార్థక్షడ పాన్వితమ్. 50. శర్కరార్థతు లోన్మిత్రం పక్వం స్నిగ్ధఘటే స్థితమ్, ప్రపిబే త్వాండురోగార్తీ జీర్ణే హిత మితాశనః. 51. కామలాపాండు హృద్రోగవాతాస్సృగ్వీషమజ్వరాన్, కాసహిక్కారుచిశ్వాసా నేషోరిష్టః ప్రణాశయేత్. 52.

రెండువేల యునికీకపండ్లను తెచ్చి తోక్కి రసముతీసి అం దెనిమిదవపాలు తే నెను పిష్పళ్లపాడి రెండుపలములును చక్క 50 పలములును వీని నన్నిటిని కలిపి వండ వలయును. పిచ్చట (నేయిబోసి యుంచిన) నమరు పాత్రలో పెట్టికొని పాండురోగి తాగుచుండవలయును. ఔషధము చక్కగా జీర్ణమైనపిచ్చట తగినట్లువలయునట్లు భోజనములు చేయవలయును. ఇయ్యది ధాత్ర్యిష్ట మనబడును. ఇయ్యది కామెరలను పాండురోగములను హృద్రోగములను వాతరక్తమును విషమజ్వరములను దగ్గును వేక్కిల్లను అరుచిని శ్వాసమును నశింపజేయును.

❧ ద్రాక్షాఘృతము. ❧

శ్లో. పురాణసర్పిషః ప్రస్థో ద్రాక్షార్థస్థ ప్రస సాధితః, కామలాగు ల్పాండ్వర్తి జ్వర మేహహృదరాపహః. 52.

8 పలముల ద్రాక్షకల్కములో 16 పలముల ప్రాత నేతిని వండవలయును. ఇయ్యది ద్రాక్షాఘృతము. ఇది, కామెరలను గుల్మరోగములను పాండురోగములను జ్వరములను మేహరోగములను ఉదరరోగములను నశింపజేయును.

❧ హరిద్రాఘృతము. ❧

శ్లో. హరిద్రాత్రిఫలానింబ బలామధుకసాధితమ్, సక్షీరంమా హిషం సర్పిః కామలాహర ముత్తమమ్. 54.

పసపు త్రిఫలములు వేపచెక్క యుత్తువపులగును గేదెపాలు వీటితో తయారు చేయబడిన గేదెనేయి కామెరలను పొంగొట్టట కుత్తమాషధము.

—ॐ మూర్వాద్యఘృతము. ॐ—

శ్లో. మూర్వాతిక్తానిశాయాసకృష్ణాచందనపర్వతైః, త్రాయంతీ
వత్సభానింబ పటోలాంబుదదారుభిః. 55. అక్షమాత్రైర్ఘృతప్రస్థంసిద్ధం
క్షీరం చతుర్గుణమ్, పాండుతా జ్వరవిస్ఫోట శోధారోర్ధిరక్తపిత్తనుత్. 56.

చాగమట్ట కటుకరోహిణి పసపు దూలగొండి పిప్పళ్లు చందనము పర్వాటకము
కలుక్రాసుగు కొడిసెపండు నేలపేను చేదుపొళ్లు తుంగముస్తలు దేవదారు వీనినన్నిఁ
టిని అక్షప్రమాణము చొప్పున తెచ్చి నెయ్యి పదియారుపలములు పాలు నాల్గు ప్రస్థము
లు పైవెనితో కలిపి, వండి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది మూర్వాద్య
ఘృతము. ఇది, పాండురోగములను జ్వరములను స్ఫోటకములను వాపులను మూలరోగ
మును రక్తసత్తమును హోగొట్టును.

—ॐ వ్యోషాద్యఘృతము. ॐ—

శ్లో. న్యోషం బిల్వం ద్వీరజనీ త్రిఫలాద్వి పునర్నవా, ముస్తాన్య
యోరజః పాతా విడంగం దేవాదారు చ. 57. వృశ్చికారీచ భార్జ్యచసక్షీ
రై స్తై ర్ఘృతం శృతమ్, సర్వాస్పృశమయత్యేత ద్వికారా స్తృప్తి
కాకృతా. 58.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు బిల్వఫలము పసపు మూనిపసపు త్రిఫలములు
తెల్లగలేరు నల్లగలేరు తుంగముస్తలు లోహభస్మము అగరుశొంఠి వాయువిడంగములు
గంటుభారంగి వీటిని జేర్చి వీటియందు నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇది వ్యోషాద్య
ఘృత మనఁబడును. ఇయ్యది మన్నుతినుట వలన గలిగెడి యన్ని తెఱఁగులగు రోగము
లను పాఱివోలును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పాండురోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౯. రక్తపితృధికారము.

— తర్పణాది. ౭ —

శ్లో. నోద్రిక్త మానా సంగ్రహ్యం బలినోఽప్యశ్చ త శ్చయత్,
హృత్పాండుగ్రహణీదోష స్తీహగుల్మ జ్వరాదిశ్చ త్. 1. ఊర్ధ్వం ప్రవృ
త్తదోషస్య పూర్వం లోహిత పిత్తినః, అక్షీణబలమాంసాగ్నేః కర్త
వ్య మపతర్పణమ్. 2. ఊర్ధ్వగే తర్పణం పూర్వం కర్తవ్యం చ విరేచ
నమ్, ప్రాగధోగమనే పేయా పమనం చ యథాబలమ్. 3. తర్పణం సఘృ
తక్షాద్రలాజచూర్ణైః ప్రదాపయేత్, ఊర్ధ్వగం రక్తపిత్తం త త్పీతంకా
లే వ్యపోహతి. 4. బలం ఖిజ్జాగమృద్వీకా మధుకైస్సపరూషకైః,
శృతిశీతం ప్రయోక్తవ్యం తర్పణార్థం సశర్కరం. 5.

బలముగలరోగికిని పుష్టిగా భుజించుచున్నవానికిని ప్రవేశించుచున్న రక్తమును
మొదల కట్టివేయకూడదు. అట్లు రక్తమును బంధించినయెడల, హృద్లోగము పాండురో
గము, గ్రహణి, పొడలరోగము, గుల్మము, జ్వరము మున్నగువానిని పుట్టించును. పైభా
గమున పుట్టిన దోషము గల రోగికిని నశింపకయేండుబలము మాంసము జతరాన్ని కల
వానికిని రక్తపిత్తము గలవానికిని మొదట లంఘనము చేయింపవలయును. పైభాగమున
ప్రసరించిన రక్తపిత్తమునందు మొదట తర్పణమును విరేచనమును చేయింపవలయును.
క్రిందిభాగమున ప్రసరించురక్తపిత్తమునందు మొదట బహుసారముగా వాంతిని చే
యింపవలయును. నెయ్యి, తేనె, వేలపిండి వీటితోటి తర్పణము చేయవలయును. ఇది
పైభాగపురక్తపిత్తములను తగినసమయములలో నేవించినయెడల పారద్రోలును. ఖిజ్జారపు
పండ్లు, ద్రాక్ష, యష్టిమధుకము, చిట్టితకాయలు వీనిని కషాయము పెట్టుకొని చక్కెర
ను కలిపికొని తర్పణముకొఱుట ఉపయోగింపవలయును.

[రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగము; వమనకల్పము; పథ్యములు; పానీయములు;

విరేచనాదులకనర్హులు; వాశాకషాయము; వాశాస్వరసము; వాశాది

క్వాథము, వాశామహిమము; బ్రహ్మమేడిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. త్రివృతా త్రిఫలా శ్యామా సిప్పలీ శర్కరా మధు, మో
దకః సన్నిపాతోర్ధ్వం రక్తపిత్తజ్వరాపహః. 6. శాలిపణ్ణ్యాదినా సిద్ధా పే

యా పూర్వ మధోగమే, వమనం మదనోన్మిత్రో మన్థ స్పృక్షాద్రశర్కరః. 7. శాలిషష్టికనీవారకోరదూషప్ర శాతికాః, శ్యామాకా శ్చ ప్రియంగు శ్చ భోజనం రక్తపిత్తినామ్. 8. నుసూరముద్గచణకాః నముద్గా శ్చాఢకీఫలాః, ప్రశస్తా సూపయూషార్థం కిల్పితా రక్తపిత్తినామ్. 9. శాకం షటోలవేత్తాగ్రతండులీయాదికం హితమ్, మాంసం లావకపోతాడిశశైణహరిణాదిజమ్. 10. వినా శుంతీం షడంగేనసిద్ధం తోయం చ దాపయేత్, క్షీణమాంసబలం బాలంవృద్ధం శోషానుబంధినమ్. 11. అవమ్య మవిరేచ్యం చ స్తంభనైస్సముపాచయేత్, వృషపత్రాణి నిష్పిడ్య రసం సమధుశర్కరం. 12. పిబేత్తేనశమయాతి రక్తపిత్తం సుదారుణం, అలరూషకనిర్యూషే ప్రియంగూమృత్తికాంజనే. 13. వినీయ లోద్రం సక్షాద్రం రక్తపిత్తహరంపిబేత్. వాసాకషాయోత్పలమృత్త్రియంగుగోద్రాజ్ఞానాంభోరు హకేసగాణి, పీత్వా సితా క్షాద్రయుతాని హన్యుః పిత్తాస్పృజోవేగ ముదీర్ణమాశు. 14. తాలీనచూర్ణయుక్తః పేయః క్షాద్రేణ వాసకస్వరసః, కఫవాతపిత్తతమక శ్వాన స్వరభేద రక్తపిత్తహరః. 15. ఆటరూషక మృద్వీకాపథ్యాక్వాథ స్సశర్కరః, క్షాద్రాఢ్యః కససఃశ్వానర రక్తపిత్తనిబర్హణః. 16. తాసాయా విద్యమానాయా మాశాయాం జీవితేన చ, రక్తపిత్తీ క్షయీ కాసీ కిమర్థ మదనీదతి. 17. సమాక్షికః ఫల్లు ఫలోద్భవా వా పీతో రస శ్శోణిత మాశు హంతి, మదయ త్వంఘ్రిజః క్వాథ స్తద్వ త్ప్రమధుశర్కరః. 18. అతిసీకుసుమసుంసంగా వాతారోహత్వగంభసా పితా, ప్రశమయతి రక్తపిత్తం యది భుక్త్యై ముద్గయాషేణ. 19.

తెల్ల తెగడ త్రిఫలములు నల్ల తెగడ పిప్పళ్లు చక్కెర తేనె వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కుడుములు లేక మోడుకములు నన్ని పాతములను పైకెగఁబ్రాకడి రక్తపిత్తములను జ్వరములను నశింపఁజేయును. అధోగతముగ రక్తపిత్తము విషయమున మొట్టమొదట శాలిషష్టికదులచేతి సిద్ధము చేయఁబడిన పేయముగాని మంగకాయచూర్ణము తేనె కండచక్కెర వీటియొక్క మంథమునుగాని త్రాగించి వమనము చేయింపవలయును. శాలిధాన్యము పద్మకధాన్యము అనగా అరువదిరోజులకు పండు ధాన్యము నీవార ధాన్యము ఆళ్లు ప్రశాతికమనుధాన్యము చేములు, కొఱ్ఱలు మొదలగు ధాన్య

మలయొక్క భోజనము, రక్తపిత్తగోగులకు హితకర మగును. రక్తపిత్తగోగము గలవారలకు చిరుసెనగలు పెనలు సెనగలు కందులు అడవిపెనలు మొదలగునవి పప్పుకొఱకును గంజికిని శ్రేష్ఠము లని చెప్పఁబడినవి. పొట్లకాయ ప్రేంఖణము చిట్టి కూర మొదలగుకూరలు హితకరములు. లావపిట్టలు పాపురములు మున్నగువాటి యొక్కయును కుండలు జింక లేడి మున్నగువానియొక్కయును మాంసము హితకరము. శొంఠి లేకుండునట్లు పడంగక పాయమును బెట్టి దీనిని మాంసముక్షీణించినవానికిని బలము గల స్త్రీవానికిని వృద్ధులకును శోషిల్లువారికి (రోగులకు) ఇయ్యవలయును. వాంతి చేయింపఁ దగనివానిని విరేచనముల క్రియకూడనివానిని స్తంభనములచేత చికిత్స చేయవలయును. ఋషభక మను గంధ ద్రవ్యముయొక్క ఆకులను సిండి తేనెను చక్కెరను ఆరసములూ గలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకరమైన రక్తపిత్తము కూడ శాంతించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు కొట్టభాస్యములోని మట్టిని తైలమును గాని, లొద్దుగరసము నందు తేనెను కలిపికొనిగాని త్రాగినచో రక్తపిత్తములు హరించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు తాళిసపత్రిచూర్ణమును కలిపి త్రాగినయెడల కఫుః పిత్తములు స్వరభేదము రక్తపిత్తము హరించును. అడ్డసరపాకు, ద్రాక్ష, కరక్కాయల కపాయములూ కండ చక్కెరను తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల దగ్గు శ్వాస రక్తపిత్తము తొలగి చును. అడ్డసరపుటాకుండగా జీవించినచుని ప్రాణములపై నాశయింపఁగా రక్తపిత్తరోగియును కాసరోగియును ఎందుకొఱకు దుఃఖితుడై యుండవలయును. బ్రహ్మమేడియాకుల రసమునందు తేనెను కలిపి త్రాగిన రక్తపిత్తములు నశించును. మల్లవేరుతో చేసిన కపాయమునఁ దేనెను కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగినచో రక్తపిత్తరోగియు కాసరోగియు క్షయరోగియును సుఖము నొందును. అవిసెపువలు ముత్తవపుఁగము మట్టి యూడలబెరడు వీటిని సమభాగములుగా నూరి త్రాగి పెసరగంజిని పుచ్చకొనెనని రక్తపిత్తము శమించిపోవును.

❁ రక్తపిత్తములు శమించు క్షీరాదులు. ❁

శ్లో. కపాయయోగైర్వివిధైః దీప్తాగ్నా నిర్జితే కఫే, రక్తపిత్తనచే
 చ్చామ్యేత్ తత్ర వాతోల్బణే పయః. 20. ఛాగం పయోధవా గవ్యం
 శృతిం పంచగుణే జలే, అభ్యసే త్సనితాక్షాద్రం పంచమూ లీశృతంప
 యః. 21. ద్రాక్షయా పర్ణినీభిర్వా కలయా మధుకేన వా, శ్వదంష్ట్రయాశ
 తావర్యా రక్తజి త్సాధితం పయః. 22. పకోద్వయంబరకాశ్చ ర్యపథ్యాఖ
 ర్జూరగోస్తనాః, మధునా ఘ్నంతి సంలీధా రక్తపిత్తం పృథగ్కృత్. 23.

ముస్తా శాఖోట త్వగ్రస బిందుద్వితయయు ద్విగుణితాజ్యః, భూనింబ కల్మషార్థగపితానశ్వాసకాస హానికరః. 24. ఖదిరస్య ప్రియంగూనాం కోవిదారిస్య శాల్తలే, పుష్పచూర్ణంతు మధునా లీధ్వా చారోగ్య మశ్నుతే. 25. అభయా మధుసాయుక్తా పాచనీ దీపనీ మతా, శ్లేష్మాణం రక్తపితృం చ హంతి శూలాతిసారనత్. 26. వాసకస్వరసే పథ్యానప్రథా పరిభావితా, కృష్ణా వా మధునా లీధా రక్తపితృం ద్రుతం జయేత్. 27. భావనాయాం ద్రవో దేయః సమ్యగార్చిత్యకారకః.

నానావిధములైన కషాయములచేతను యోగములచేతను అగ్నిదీపనవిషయములలో కఫముకట్టి ఒకవేళ రక్తపితృము శాంతినిందకయుండెనేని అస్వధును వాత మధిక ముగానుండు రక్తపితృమునకును పాలను త్రాగింపవలయును. మేకపాలుగాని అవుపాలు గానితెచ్చి అందెదురెట్ల నీరుకలిపి కాగఁబెట్టి దించి కండచక్రైగ లేనెనుకలిపి అభ్యాసము చేసికొని త్రాగవలయును. లేకపోయిన పంచమూలములతో పక్వము చేయఁబడిన పాలనైనను త్రాగవలయును. ద్రాక్షచేతఁగాని కోలపొన్న ముయ్యకుపొన్న కారు మినుము కారుపెసలు యన్నగువాని చేతగాని యట్టిమధుకములచేతఁగాని ఏనుగుపల్లెరు విల్లివీచర వీటితోగాని పవ్వముచేయఁబడిన పాలు రక్తపితృమును హరించును. చక్కగా పండిన మేడిపండు గుమ్మడు కరకకాయ ఖర్జూరపుపండు ద్రాక్ష వీటిని వేరువేరుగా లేనెలలో కలిపికొని భక్షించినయెడల రక్తపితృము నశిచును. తుంగముస్తలు లేతబత్తుంక రసము రెండురెండు బిందువులను చేర్చికొని రెండింతలు నేటిని నేలవేము కల్మమును కలిపి తినినయెడల ఊర్ధ్వము ప్రసరించు రక్తపితృములు దగ్గు శ్వాస ఇయ్యవి నాశనము నొందును. చంద్రపువ్వులు ప్రేంఱుణపువ్వులు కాంచనపువ్వులు బూరుగపువ్వులు పొడి చేసి దీనిని తేనెతో కలిపి భక్షించినయెడల నారోగ్యమును పొందగలఁడు. తేనెతో కలిపిన కరకకాయ పాచనమును దీపనమును కలిగించును. కఫము రక్తపితృము శూల అతిసారము వీనిని పోఁగొట్టును. అడ్డసరపు రసమునందు ఏడుమార్లు భావనకట్టఁబడిన కరక కాయగాని తేనెతో కలిపిన పిప్పళ్లుగాని రక్తపితృము నతిశీఘ్రముగా నశింపఁజేయును. భావన చేయు నప్పుడు చక్కగా తడుపగలిగినట్టి రసమును వేయవలయును.

— ఏలాదిగుటికలు. —

శ్లో. ఏలాపత్రత్వచో ధాక్షా పిప్పల్యర్థఫలంతథా. 28. సితామధుక ఖర్జూర మృద్వికా శ్చపలోన్మితా, సంచూర్ణ్య మధునా యుక్తా గుటికాః కారయేద్భిషక్. 29. అక్షమా త్రాంతిత శ్చైకాం భటయే చ్చ దినేదినే,

కానం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాం చర్దిం మూగ్ధాం మదం భ్రమం. 30.
రక్తనిష్ఠీవనం తృష్ణాం పార్శ్వశూల మరోచకం, శోధస్థి హాథ్యవాతాంశ్చ
స్వరభేదం క్షతక్షయం. 31. గుటికా తర్పణీ వృష్యా రక్తపిత్తం చ నాశ
యేత్.

ఏలమలు జాపత్రి లవంగపట్ట వీనిని అర్ధకర్షమున్న పిప్పళ్లు అరపలను, కలకండ
యష్టిమధుకిము ఖర్జూరము ద్రాక్ష ఇవి ఒక్కొక్కపలము తెచ్చి అన్నింటిని కలిపి మా
ర్గముచేసి తేనెను కలిపి వైద్యుడు మాత్రలను కట్టవలయును. కర్షమంతేసి ప్రమాణ
ముగల ఆమాత్రలను ప్రతిదినమును భక్షింపవలయును. ఇయ్యది దగ్ధ శ్వాసము జ్వర
ము వెక్కిళ్లు దురద మూర్ఛ మత్తు భ్రమ నెత్తురుచుట్టుట దప్పి పార్శ్వపునాస్తి అరో
చకము వాపు పొడలరోగము వాతరక్తము స్వగిభేదము క్షయ రక్తపిత్తము మున్నగువాని
ని నశింపచేయును. తృప్తి నొందించును. వీర్యమును వృద్ధి నొందించును.

— పృథ్వీకాప్రయోగములు. —

శ్లో. లోహగంధిని నిశ్వాసే ఉద్ధారే రక్తగంధిని. 32. పృథ్వీకాం
శాణమాత్రాం తు ఖాదే ద్విగుణశర్కరాం, నాసాప్రసృత్తరుధిరంఘృ
తభృష్టం శ్లేష్మపిష్టమామలకమ్, నేతురివ తోయవేగం రుణద్ధి మూర్ఛి
ప్రలేపేన. 33. పూణప్రవృత్తే జలమేవ దేయం సశర్కరం నాసిక
యా పయోవా, ద్రాక్షారసం క్షీరిఘృతం పిబేద్వా సశర్కరం చేక్షు
రసం హితంవా. 35. నన్యం దాడిమపుష్పోత్థోరసో దూర్వాభవో ధవా,
ఆమ్రాస్థిజః పలాం డోర్వా నాసికాస్త్రితరక్తజిత్. 35. మేఢగేతి
ప్రవృత్తే తు వస్తి రుత్తర సంజ్ఞతః, శృతం క్షీరంపిబే ద్వాపి పంచ
మూల్యా తృణాహ్వయా. 36.

ఇయమువంటి వాసనగల నిట్టూర్పు గలిగినప్పుడును, నెత్తురువాసనవంటి వాసనగ
ల త్రేపులు వచ్చినప్పుడును, నాల్గమాషముల నల్లజీలకఱ్ఱమార్గమును చెందుకెట్ల శర్కర
తో చేర్చి కొని తినవలయును. ఉసిరిక కాయలను నూరి నేతిలో వేయించి తలపైన పట్టు
వేయించినయెడల ముక్కున నెత్తురుగారుటను నీటిప్రవాహమును అనకట్టవలె నిల్పివే
యను. ముక్కునుండి రక్తము కాయచుండినప్పుడు కండచక్కెర గలిపిన నీటినిగాని పాల
నుగాని ద్రాక్షరసమునుగాని పాలతోచేసిన నేతినిగాని ముక్కుగుండా క్షీల్వవలయును.
లేకపోయినచో చక్కెర గలిపిన చెఱగురసముగాని హితకర మగును. దానిమృపూవులరస

మును గాని గరికిరసమును గాని ఉసిరికకాయల రసమును గాని ఉల్లిగడ్డలరసమును గాని నస్యమునుగా చేసినయెడల ముక్కునుండి రక్తముకారుట నాపివేయును. శిశ్నముద్వారా ఎక్కువగా రక్తము ప్రవించుచున్నయెడల ఉత్తరవస్తిని చేయవలయును. పంచమూలములు వట్టివేళ్లు వేసి కాచినపాలవైనను త్రాగవలయును.

❧ దూర్వాద్యమను ఘృతము. ❧

శ్లో. దూర్వాసోత్పలకింజల్కా మంజిష్ఠా సైలవాలుకా, సితాశీతముశీరించ ముస్తగ చందనపద్మకౌ. 37. విపచే త్కూర్నికై రేతైః సర్పిరాజం సుఖాగ్నినా, తండులాంబు త్వజాక్షీరం దత్వా చైవ చతుర్గుణమ్. 38. తత్త్వానం వమతో రక్తం నావనం నాసికాగతే, కర్ణాభ్యాం యస్య గచ్ఛేత్తు తస్య కర్ణౌ ప్రపూరయేత్. 39. చక్షుస్సాగ్నివిణి రక్తే తు పూరయే త్తేన చక్షుషోః, మేఢోపాయుప్రవృత్తే తు తదభ్యంజగే ప్రయోజయేత్. 40. రోమకూపప్రజృత్తే తు వ స్తికర్మసు యోవయేత్.

గరికవేళ్లు నల్లకమలములలోని కింజల్కములు మంజిష్ఠము మాతురుబుడమ విటిగి చెక్క. వట్టివేళ్లు తుంగముస్త్రలు మంచిగంధపుపొడి కవాలములు వీని నన్నింటిని ఒక్కొక్కక్కరముచో॥ తీసికొని వచ్చి నేతిలో వైచిపొయిపైనిబెట్టి నస్యని మంటవేసి వండవలయును. బియ్యపుకడుగు మేక పాలును నాలుగురెట్లెక్కువగాచేర్చి వండవలయును. ఇట్లుసిద్ధముచేసిన నేతిని నోటినుండి నెత్తురుపడుచున్నయెడల త్రాగవలయును. ముక్కునుండి పడుచుండినయెడల సీల్వవలయును. చెవులలోనుండి నెత్తురు పడువానికి చెవులలో పోయవలయును. కండ్లనుండి పడుచుండినచో గన్నులలో వేయవలయును. లింగమునుండి గాని గుదస్థానమునుండి గాని రక్తము పడుచుండిన నీనేతిని వస్తికర్మలలోప్రయోగింపవలయును. రోమకూపములనుండి కారుచున్నచో నీనేతితో రుద్దకొనవలయును.

❧ శతావరి ఘృతము. ❧

శ్లో. శతావరీ దాడిమ తింతిదీకిం కాకోలిమేదే మధుకం విదారీం, పిష్ట్యా చ మూలం ఫలపూరకస్య ఘృతం పచేత్ షీరచతుర్గుణం జ్ఞః. 41. కాసఙ్విరానాహవిబంధనూలం తద్రక్తపిత్తంచ ఘృతం నిహన్యాత్.

పిల్లిపీచర దానిమ్మ చింతకాయ కారుగొలిమి మేధ మహామేధ యష్టిమధుకము నేలగుమ్మడి వీటిని తెచ్చి నూరి మాదీఫలమువేళ్లు నిందులో కలిపి ఇంతకు నాలుగురెట్ల

పాలు పోసి నేతిని వండవలయును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నత మనఁబడును. ఇది దగ్గును జ్వరమును మలబంధమును శూలలను రక్తపిత్తగ్గములను నశింపఁజేయును.

—ॐ రెండవదియును శతావరీఘ్నతము. ॐ—

శ్లో. శతావర్యాస్తు మూలానాం రసప్రస్థద్వయం మతమ్, తత్సమం చ భవేత్తీరం ఘృతప్రసే విపాచయేత్. 42. జీవకర్ష భకా మేదా మహామేదా తదైవ చ, కాకోలి క్షీరకాకోలి మృద్వికా మధుకం తథా. 43. ముద్గపణ్ణి మాషపణ్ణి విదారి రక్తచందనమ్, శర్కరా మధు సంయుక్తం సిద్ధం విస్రావయేద్భిషక్. 44. రక్తపిత్తవికారేషు వాతరక్త గదేషు చ, క్షీణశుక్రేషు దాతవ్యం వాజీకరణ ముత్తమమ్. 45. అంస దాహం శిరోదాహం జ్వరం పిత్తసముద్భవం, యోనిశూలం చ దాహంచ మూత్ర కృచ్ఛించ పైత్తికమ్. 46. ఏతా నోగా స్నిహంత్యాశు ఛిన్నా భ్రాణీనా మారుతః, శతావరీసర్పి రిదం బలవద్దాగ్ని సర్ధనమ్. 47. స్నేహ పాద స్తృతః కల్కః కల్కవ స్తధుశర్కరే, ఇతివాక్యబలా తేన్నేహే ప్రక్షిప్యం పాదికం భవేత్. 48.

పిల్లిచరరసము రెండుప్రస్థములును రెండుప్రస్థముల పాలబోకలిపి ఒకప్రస్థము నేతిని వండవలయును. జీవకము ఋషభకమును గంధద్రవ్యమును మేద మహామేదలను చేర్చి కాకోలి క్షీరకాకోలి ద్రాక్ష యష్టిమధుకము పిల్లిపెసగ కారుమినుము నేలగుమ్మడి రక్తచందనముకండచక్కెరతేనెపీటినికూడ పైదానియందుకలిపి నేతినిఐక్యముచేసి దింప వలయును. రక్తపిత్తవికారములయందునువాతరక్తగ్గములయందునుక్షీణించిన వీర్యము గలవారిపట్లను ఈనేతిని ఇచ్చినయెడల నత్యుత్తమ మగు వాజీకరణ మగును. భుజముల మంట తలమంట జ్వరము పిత్తజ్వరము యోనిశూల దప్పి మూత్రము కృచ్ఛము సను నీరోగముల నియ్యది గాలి మేఘములఁ బాఱుగొలిపినరీతి బాఱుత్రోలును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నతము. బలమును కాంతిని ఆకలిని పెంపొందించును. నేతిలో నాల్గవభాగము కల్కముతో సరిగా తేనెను చక్కెరను చేర్చవలయునను వాక్యముఁబట్టి నేతిలో నాలుగవభాగము కలుపుట మిగుల మంచిది.

—ॐ వాసాఘ్నతము. ॐ—

శ్లో. వాసాం సశాఖాం సపలాశమూలాం కృత్వా కషాయం కుసుమాని చాస్యాః, ప్రదాయ కల్కం విపచేద్ధృతం తత్సక్షౌద్ర మాశ్వేవ నిహంతి రక్తమ్. 49.

కొమ్మలు బెరడుతోగూడిన అడ్డసరమును కషాయమును కాచి యందులో అడ్డ సరపుపూవుల కల్కమును కలిపి అంతట నేతిని పక్వముచేసి దానిలో తేనెను కలిపి తినినయెడల రక్తపితృముల సతిత్వరితముగా పోగొట్టును.

❧ కామదేవఘృతము. ❧

శ్లో. శణస్యకోవిదారస్య పృషస్య కకుభస్య చ, కల్కాఘృత్యా త్పుష్పకల్కం ప్రథే పలచతుష్టయం. 50. అశ్వగంధాపలశతం తద ర్థం గోక్షురస్య చ, శతావరీ విదారీ చ శాలిపల్లి బలా తథా. 51. అ శ్వత్థస్య చ శుంగాని పద్మబీజం పుసర్నవా, కాశ్మరీపల మేత త్తు మా షబీజం తథైవ చ. 52. పురగ్దశపలా న్భాగాన్ చతుర్ద్రోణేంభసః ప చేత్, చతుర్భాగావశేషే తు కషాయ మవతారయేత్. 53. మృద్వీ కా పద్మకం కుఠం పిప్పలీ రక్తచందనం, బాలకం నాగపుష్పం చ ఆత్మ గుప్తాపలం తథా. 54. నీలోత్పలం శారివే ద్వే జీవనీయం విశేషతః, పృశకర్ష సమం చైవ శర్కరాయాః పలద్వయమ్. 55. రసస్య పౌం డ్రకేక్షూణా మాఢకం తత్ర దాపయేత్, చతుర్ధశేన పయసా ఘృత ప్రస్థం విపాచయేత్. 56. రక్తపిత్తం క్షుణ్ణీణం కామలాం వాతశోణి తమ్, హలీమకం తథా శోధం వర్ణభేదం స్వరక్షయమ్. 57. అరోచకం మూత్రకృచ్ఛం పార్శ్వశూలం చ నాశయేత్, ఏత ద్రాజ్ఞం ప్రయో క్తవ్యం బహ్వస్తాపురచారిణామ్. 58. స్త్రీణాం చైవానవత్యానాం దుర్బలానాం చ దేహీనాం, క్షీణానా మల్పశుక్రాణాం జీర్ణానా మల్ప రేతసామ్. 59. శ్రేష్ఠం బలకరం హృద్యం వృష్యం పేయంరసాయనం, ఓజస్తేజఃకరం చైవ ఆయుఃప్రాణవివర్ధనమ్. 60. సంవర్ధయతి శుక్రం చ పురుషం దుర్బలేంద్రియం, సర్వరోగవినిర్ముక్త స్తోయసిక్తో యథా ద్రుమః. 61. కామదేవ ఇతి ఖ్యాత స్సర్వరోగేషు శస్యతే,

మద్దిపూవులు క్రాంచనపుపూవులు జనుపపూవులు అడ్డసరముపూవులు పీటితోచేసిన కల్కమును నాలుగుపలములు తీసికొని పదహారు పలముల కషాయములో కలపవలయును. పెన్నేరుగడ్డ 100 పలములు పెద్దపల్లెరు 50 పలములు పిల్లశీచర నేలగుమ్మడు కోలపొన్న

ముత్తువపులగము రావిచిగుళ్లు పద్మవీజములు తెల్లగజ్జెరు గుమ్మడుతేగు మినుములు ఇవి యన్నియును పదేసీపలముల చొప్పున తీసికొని నాలుగుద్రోణముల నీటియందు పక్కము చేసి నాలుగవపాలు నీరు బాకియుండునప్పుడు ఆకషాయమును దించి ద్రాక్ష పద్మాక్షయ చుంగల్వకోష్ఠ పిప్పళ్లు రక్తచందనము కురువేరు నాగకేసరములు దూలగొండివిత్తులు నల్లకల్వలు పాలనుగంధి నల్లనుగంధి గరిక జీవకము ఋషభకము ఋద్ధి కాకోలిక్షీరకాకోలి మేద మహామేద కారుమినుము కారుపెసర వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కకర్షమును కండ చక్కెర రెండుపలములును చెరకురసము ఆఘకమును తీసికొనవలయును. మఱియు నిందు నాలుగురెట్లు పాచబోసి పదియారుపలముల నేతిని బోసి వండివలయును. ఇయ్యది కానుదేవఘృతము. రక్తపిత్తమును క్షతిక్షీణము కామెర వాతరక్తము హలీమకము వాపు రంగుమారుట మాటపడిపోవుట ఆరోచకము మాత్రకృచ్ఛ్మము పాష్పపుష్కల వీటి నన్నిటినినాశనముచేయును. ఈనేతిని గొజులకును ధనికులకును ఎక్కువగా నంతఃపురముల నంచరించు నృపులకును బిడ్డలు లేని స్త్రీలకును దుర్బలులగు నరులకును నపుంసకులకును కొద్ది పాటి వీర్యము గలవారికిని ముదునలివారికిని దీని నీనువలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైనది. బలమును గలిగించును. మనోహరముగా నుండును. వీర్యము గలిగించును. రసాయనము. తాగితగినది. బలమును కాంతిని పెంచుచుండును. ఆయుష్యమును ప్రాణమును వీర్యమును ఇచ్చును. దర్బలవీర్యముగల పురుషుని వృద్ధి నొందించును. దీనిని సేవించినయెడల నీళ్లుపోసిపెంచిన వృక్షమువలె అన్నిరోగములచేత వదలిపెట్టఁబడిపెఱుగును. ఈకానుదేవఘృత మన్నిరోగములను పోంగొట్టుటయందు సహర్షమైనది.

— సప్తప్రస్థపుత్రము. —

శ్లో. శతావరీ వయో ద్రాక్షా విదారీ త్వాయమలై రసైః. 62.
సర్పిషాసహ సంయుక్తై స్సప్తప్రస్థం విపాచయేత్, శర్కరాపాదసం
యుక్తం రక్తపిత్తహరం పిబేత్. 63. ఉరఃక్షతే పిత్తశూలే యోనివాతే
ప్యసృగ్దరే, బల్య మూర్జాస్కరం వృష్యం త్సుధాహృద్రోగనాశనమ్. 64.

పిల్లిచీరరసము పాలు ద్రాక్షరసము నేలగుమ్మడిరసము చెఱుకురసము ఉసిరికకాయలరసము వీటితోకూడ ఒక ప్రస్థము నేతినివక్తము చేయవలయును. తఱువాత నాల్గవ పాలు కండచక్కెరను కలిపికొని తాగవలయును. ఇయ్యది రక్తపిత్తముల హరించును. గొమ్మరొప్పి పిత్తశూలము యోనివాతము ప్రదర్బరోగము వీటిని పోంగొట్టును. బలము గలిగించును. పరాక్రమము నిచ్చును. వీర్యముఁ గలిగించును. ఆకలి కడుపునొప్పి మున్నగు వానిని హరించును.

—ॐ ఖండసూక్ష్మాండకము. ॐ—

శ్లో. కూష్మాండకా త్స్వలశతం సుస్విన్నం నిమ్మలీకృతమ్, పచే
త్తప్తే ఘృతప్రథే శనై స్తామ్రమయే దృఢే. 65. యదా మధునిభః పాక
స్తదా ఖండశతం న్యసేత్, పిప్పలీశృంగబేరాభ్యాం ద్వే పలే జీరకస్య
చ. 66. త్వగేలాపత్రమరిచధాన్యకానాం పలాథకమ్, న్యసేచ్ఛూర్ణీ
కృతంతత్రదర్వా సంఘట్టయే న్తుహుః. 67. తత్పక్వం స్థాపయే ద్భాం
డే దత్వా ఊద్రం ఘృతార్థకమ్, నిద్యధాగ్నిబలం ఖాదే ద్రక్తపిత్తీ
క్షతక్షయీ. 68. కాసశ్వాసతమ చ్ఛర్దీ తృష్ణాజ్వరనిషీడితః, వృష్యం
పునర్నవకరం బలవర్ణప్రసాధనమ్. 69. ఉరస్సంధానకరణం బృంహణం
స్వరబోధనమ్, అశ్విభ్యాం నిర్మితం సిద్ధం కూష్మాండకరసాయనం. 70.
ఖండామలకమానాసుసారా త్కూష్మాండకద్రవాత్, పాత్రం పాకాయ
దాతవ్యం యవా న్వా తద్రసో భవేత్. 71. అత్రాపి ముద్రయా
పాకో నిస్త్యచం నిమ్మలీకృతమ్.

బూడిదగుమ్మడికాయను నూరుపలములు మెత్తగా చెక్కుతీసి ఒకకుంచును నె
య్యి బోసి అందు వానిని పోసి గట్టి రాగిపాత్రలో మెల్లగా పక్వము చేయవలయును.
తేనెలాగున పాకము కట్టినప్పుడు నూరుపలముల కండచక్కెర నందు వేయవలయును.
పిప్పళ్లు శొంఠి జీలకఱ్ఱ రెండురెండుపలములును దాల్చినపట్ట నిలకులు జాపత్రి మిరియ
ములు ధనియములు ఇవి అన్నియును అర్ధపలము చొప్పునను చేర్చి చూర్ణముచేసి వైదాని
లో పడచేసి గరిచి టెతోమాటిమాటిక కలియబెట్టవలయును. చిక్కగా పక్వమైన పిమ్మట
దానిని నేటిలో సగభాగము తేనెను పోసి కుండలో నుంచికాని రక్తపిత్తరోగము గల
వాడు తనయాకలి ననుసరించి తినవలయును. దగ్ధత్వాసము చీకట్లుగ్రమ్మట ఛర్ది దప్పి
జ్వరము వీటిచేత పీడింపఁబడినవాడు గూడ నేవింపవలయును. ఇయ్యది వీర్యమును వృద్ధి
నొందించును. శరీరమును క్రొత్తదానినిగా చేయును. బలముకాంతిని చేకూర్చును. వక్షస్థల
మును పెరిగించును. ధాతుపుష్టి నిచ్చును. స్వరమును పెంపొందించును. ఈకూష్మాండకరసా
యనమశ్వినీచేవతలచే సృజింపఁబడినది. ఇయ్యది సిద్ధాపధము. కండచక్కెర ఉసిరిక
మున్నగువానిని ఫలాదిమానములనుసరించి వండుటకొఱును ఇయ్యవలయును. దీనిని కూడ
ను వండునప్పుడు మూసియే వండవలయును. గుమ్మడినితొలిగి చెక్కులేకుండ ముక్క
లుగా చేసి కలపవలయును.

విశేషాంశములు:—ఒక ప్రతిలో ఈ యోగమును వివరించునప్పుడు “యదామధునిభః” అన్నదానితర్వాత ఈ క్రిందిశ్లోకము అధికముగా గలదు. శ్లో. కూష్మాండ ఖండనాత్మో యో నాథో న పునః పచేత్, యుక్తస్సస్య యదాపశ్యే త్రవాసిద్ధేత్రనిక్షిపేత్.

❧ వాసఖండకూష్మాండక రసాయనము. ❧

శ్లో. పంచాశచ్చ పలం స్విన్నం కూష్మాండా త్ప్రీప్థ మాజ్యతః.
72. గ్రాహ్యం పలశతం ఖండం వాసా త్కాథాథ కే పచేత్, ముస్తా
థాత్రీ శుభా భాజ్జీ త్రిసుగంధై శ్చ కార్షికైః. 73. ఐలేయ విశ్వ థా
న్యాక మరిచై శ్చ పలాంశికైః, పిప్పలీకుండంప చైవ మధుమానీం ప్ర
దాపయేత్. 74. కాసం శ్వాసం క్షయం హిక్మాం రక్తపిత్తం హలీమ
కమ్, హృద్రోగ మప్లుపిత్తం చ పీనసం చ వ్యరోహతి. 75.

బూడిదే గుమ్మడికాయను చెక్కుతీసి ముక్కలుగాచేసి 50 పలములును, నేయి 16 పలములును, కండచక్కెర 100 పలములును తెచ్చి వీటిని 64 పలముల అడ్డసరపు కషాయములో పక్వము చేయవలయును. తుంగుడుస్తలు, ఉసిరికపప్పు, తపక్షిరి, గంటు భారంగి, జాజికాయ, లవంగములు, ఏలకులు, జాపత్రి ఇవి అన్నియు నొక్కొక్క పలమును, కూతురుబుడమ శొంఠి ధనియములు మిరియములు ఇవి ఒక్కొక్క పలమును, పిప్పళ్లు నాల్గుపలములు యష్టిమధుకమును అందులో చేర్చవలయును. ఇయ్యది వాసఖండకకూష్మాండ మనఃబడును. దగ్గ శ్వాసము క్షయ వెక్కిళ్లు రక్తపిత్తము హలీమకము హృద్రోగమును ఆప్లుపిత్తమును పీనస మున్నగువాని నన్నింటిని పోగొట్టును.

విశేషాంశములు:—ఈ యోగములోగూడ “పిప్పలీ కుండపమ్” అన్నశ్లోకము తర్వాత నీ క్రిందిగ్రంథభాగ మధికముగా గలదు. శ్లో. వితహ్చర్ణీకృతం తత్ర దా
ర్వాన్యసంఘట్టయేత్పునః, తద్యథాగ్నిబలంఖాదే ద్రక్తపిత్తక్షతక్షయీ, వృష్యం పున
ర్నవ కరం బలవర్ధకరంచ తేత్.

❧ వాసాఖండరసాయనము. ❧

తులూ మోదాయ వాసాయాః పచే దష్టగుణే జలే, తేన పాదా
వశేషేణ పాచయే దాథకం భిషక్. 76. చూర్ణానా మభయానాం చ
ఖండా చ్ఛుద్ధం తథా శతమ్, ద్వే పలే పిప్పలీచూర్ణా నిధితే చ మా

క్షీకాత్. 77. కుడపం పలమాత్రం తు చాతుర్జాతం సుచూర్ణితమ్, క్షీ
ప్త్యా విలోడితం ఖాదే ద్రక్తపిత్తీ తతక్షయీ. 78. కాసశ్వాసపరీత
శ్చ యక్షణా చ ప్రవీడితః,

సూరుపలముల అడ్డసరసమును తెచ్చి ఎనిమిదిరెట్లు నీళ్లుపోసి వండి నాల్గవభాగ
ము మిగులుండగా కరకకాయ 64 పలములు కలకంఠ 100 పలములు పిప్పళ్లు రెండు
పలములు వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి పైదానియందు కలిపి పక్వమైన పిమ్మట చల్లార్చి
తేనె 8 పలములు దాల్చినపట్టు విలకులు జావత్రి నాగకేశరములు వీటిచూర్ణము
ఒకపలమును వేసి కలిపి రక్తపిత్తరోగులును క్షతక్షయమును భక్షింపవలయును. దగ్గు
శ్వాసలచేత బాధపడువాఁడును క్షయరోగియును కూడ భక్షింపవలయును.

—ॐ ఖండకాద్యలోహము. ॐ—

శ్లో. శతా వరీ చ్చిన్నరుహో వృషముండలికా బలాః. 79. తాల
మూలీ చ గాయత్రీ త్రిఫలాయా వచ స్తథా, భార్గ్వీ పుష్కరమూలం
చ పృథ క్షంచపలాని చ. 80. జలద్రోణే విపక్తవ్యం అప్తమాంశావశే
షితమ్, దివ్యౌషధహతస్యాపి మాక్షికేణ హతస్య వా. 81. పలద్వా
దశకం దేయం రుక్తతాహస్య చూర్ణితమ్, ఖండతుల్యం ఘృతం
దేయం పలపోడశికం బుధైః. 82. పచే త్తామ్రమయే పాత్రే గుడపా
కో యథామతమ్, ప్రస్థార్థం మధునో దేయం శుభాశ్శజతుకం త్వ
చం. 83. శృంగీ విడంగం కృష్ణా చ శుంథ్యజాజీ పలంపలం, త్రిఫలా
ధాన్యకం పత్రం ద్వ్యక్షం మరిచకేశరమ్. 84. చూర్ణం దత్త్వా సుమ
ధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్, యథాకాలం ప్రయుంజీత విడాలప
దకం తతః. 85. గవ్యక్షీరాసుపానం చ నేవ్యం మాంసరసం పయః,
గురువృష్యానుపానాని స్నిగ్ధం మాంసాదిబృంహణం. 86. రక్తపిత్తం
క్షయం కాసం పక్తిశూలం విశేషతః, వాతరక్తం ప్రమేహం చ శీత
పిత్తం వమిం క్షయం. 87. శ్వయధుం పాండురోగం చ కుష్ఠం స్త్రీహేమా
దరం తథా, ఆనాహం రక్తసంస్రావం చాప్లవిత్తం నిహంతి చ. 88.

చాక్షుషం బృంహణం వృష్యం మాంగల్యం ప్రీతివర్ధనం, ఆరోగ్యం పుత్రదం శ్రేష్ఠం కామాగ్నిబలవర్ధనం. 89. శ్రీకరం లాఘవకరం ఖండ కాద్యం ప్రక్షీర్తితమ్.

పెద్దపిల్లిపీచర, తిప్పతీగ, అడ్డసరము, ఋషభము గంధద్రవ్యము, తెల్లబోడ తరము, ముత్తవపులగము, నేలతాడి, త్రిఫలములు, గంటుభారంగి, పుష్కరమాలము వీనిని 5 పలముల చొప్పున తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో నుంచి వండవలయును. అనీటిలో నెన్ని దవభాగము మిగిలియుండంగా దివ్యోపధములచే శుద్ధిచేసినది గాని మాత్రికముతో శుద్ధిచేయఁబడినది గాని యగు రుక్తలోహమాన్యమును [అనగా నయస్కాంతమును, లేక ఉక్కుభస్మమును] 12 పలములును, కండచక్కెరతో సమానముగా 4 పలములు నేతని పోయవలయును. ఆపిమ్మట రాగిపాత్రములో బెల్లమును పాము పట్టురీతిగా పక్వము చేయవలయును. లేనె 8 పలములును తవక్షీరి, శిలాజిత్తు, లవంగపుపట్ట, వృషభమును గంధద్రవ్యము, వాయువిడంగములు, సిప్పళ్లు, శొంఠి, జీలకఱ్ఱ వీటిని ఒక్కొక్కపలమును, త్రిఫలములు, ధనియములు, తాడిశపత్రి, మిరియములు, నాగకేసరము వీని నర్ధభాగములును తెచ్చి కలిపి చూర్ణముచేసి చక్కగా వస్త్రముకాలితమును పట్టి, నున్ననికుండలో పెట్టి నుంచవలయును. పిదప కాలానుసారముగా తులమంత నుపయోగింపవలయును. దీనిపైని ఆవుపాలతోటి అనుపానమును మాంసరసము పాలు నేవీంపవలయును. గొప్ప వియ్యను బలకరము లగు ననుపానముల నీయవలయును. చమురుకల మాంసాదివదార్థముల బెట్టవలయును. ఇయ్యది గత్తపిత్తమును క్షయము దగ్గును విశేషముగా పార్శ్వపునొప్పిని మేహమును శీతపిత్తమును జీల పోటు ఆమ్లపిత్తమును వీనిని నశింపఁజేయును. కన్నులకు హితకరము. ధాతువును వృద్ధి పొందించును. వీర్యమును కలుగఁజేయును. సౌందర్యము నిచ్చును. సంలోషమును పెంచును. ఈఖండఖాద్యము ఆరోగ్యకరము. పుత్రులఁ గల్గించును. శ్రేష్ఠము. కామమును బలమును పెంపొందించును. శోభనిచ్చును. చులకదనము నిచ్చును అని కొనియాడఁబడినది.

—ॐ ఛాగమాంసాదిపద్యములు. ॐ—

శ్లో. ఛాగం పారావతం మాంసం తిత్తిరి కృకరా శ్వశాః. 90. కురంగాః కృష్ణసారా శ్చ తేషాం మాంసాని యోజయేత్, నారి కేశవయఃపానం సునిషణ్ణకవాస్తుకం. 91. శుష్కమూలకజీరాఖ్యంపటోలం బృహతీఫలం, ఫలం వార్తాకువక్వాత్రం ఖర్జూరం స్వాదు దాడిమం, 92. కకారపూర్వకం యచ్చ మాంసం చానూపసంభవం, వర్జ

నీయం విశేషేణ ఖండఖాద్యం ప్రకుర్వతా. 93. లోహాంతరవ దత్తా
పి పుటనాదిక్రియేష్యతే, య చ్చ పితృజ్వరే ప్రోక్తం బహి రస్తత్స
భేషజం. 94. రక్తపితృ హితం తచ్చ క్షీణక్షతహితం చ యత్.

మేకమాంసము, పావురపుమాంసము, తిత్తిరిపిట్టమాంసము, గోరువంక, కుండేలు,
లేళ్లు వీనియొక్క మాంసములును ఈయవచ్చును. కొబ్బరినీళ్లు, చెంచలికూర, చక్ర
వర్తికూర, ముల్లంగి, జీలకఱ్ఱ, పొల్ల కాయ, పెద్దగుమ్మడి, వంకాయ, మామిడికాయ,
ఖజూరము, తియ్యదానిమ్మపండ్లు, కర్రపూర్వకమగు నన్ని పదార్థములు, మెట్టప్రదేశ
ములలోని జంతువుల మాంసము వీని ఖండకాద్యమును భక్షించువారలు ప్రయత్నపూ
ర్వకముగా వదలిపెట్టవలయును. ఇది లోహములకువలెనే ఇచ్చటకూడ పుటపాకము
మున్నగువానిఁ జేయుట చాల మంచిది. పితృజ్వరముల కొఱకు పైకిని లోపలికిని చెప్పిన
యౌషధములనే రక్తపితృజ్వరములచే బాధపడువారికి గూడ చేయవలయును. ఇట్లులే
క్షీణక్షతరోగులకు గూడ నీయవలయును. ఇయ్యది హితము అగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు రక్తపితృధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౦. రాజయక్షాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాది ప్రయోగములు.

శ్లో. శాలిష్ఠస్థిక గోధూమ యవముద్గాదయ శృభాః, మద్యా
ని జాంగలాః పక్షిమృగా శ్శస్తా విశువ్యతాం. 1. శువ్యతాం క్షీణ
మాంసానాం కల్పితాని విధానవిత్, దద్యాత్క్రవ్యాదమాంసాని బృం
హణాని విశేషతః. 2. దోషాధికానాం వమనం శస్యతే సవిరేచనం,
స్నేహస్వేదోపపన్నానాం స్నేహనం యన్మ కర్షణమ్. 3. శుద్ధకోష్ఠస్య
యుంజిత విధిం బృంహణదీపనమ్, శుక్రాయత్తం బలం పుంసాం మలా
యత్తం పి జీవితమ్. 4. తస్మా ద్యత్నేన సగర్జ్యే ద్యక్ష్యేణో మలరే
తసీ, సపిప్పలీకం సయవం సకులుత్తం సనాగరం. 5. దాడిమామలకో
పేతం సిద్ధ మాజరనం పిబేత్, తేన ష డ్వినివర్తంతే వికారాః పీనసా
దయః. 6. రసే ద్రవ్యాంబుపేయావ త్సూపశాస్త్రవశా దిహ, పలాని
ద్వాదశ ప్రస్థే ఘనేథ తనుకే తు షట్. 7. మాంసస్య వటకం కుర్యా
త్పల మచ్ఛతరే రసే, ధన్యాక పిప్పలీ పిశ్వుదశమూలీజలం పిబేత్. 8.
పార్శ్వశూల జ్వరశ్వాస పీనసాదినివృత్తయే, అశ్వగంధామృతాభీరు
దశమూలీ బలావృషాః. 9. పుష్కరాతివిషే ఘ్నంతి క్షయం క్షీరరసా
శినః.

పరిభియ్యము, ఆరుమాంసములకు పంచదారీధాన్యము గోధూమలు యవలు పెసలు ము
న్నగు ధాన్యములును మద్యములు అడవిజాతులగు పక్షులు మృగములు మున్నగువాని మాం
సములును విశేషముగా క్షయరోగికి ఉత్తమములగు పద్యములు. క్షీణించుచున్న వారలకు
ఎండిన మాంసము గలవారలు అగు క్షయరోగులకు మాంసము తినెడి జాతిలో చేరిన
మృగముల మాంసమును వైద్యుండు ఇప్పించుచుండవలయును. విశేషముగా పీర్వకార
కము లగు చదార్థముల నియ్యవలయును. దోషాధిక్యము గలవారలకు వాంతు లగుటకు
విరేచనములకు మందు నీయవలయును. చమరు, చెఘ్టుట వీటిచేత కలిగిన రోగులకు స్నే
హనము చేయింపవలయును. కాని పటిపిడి కలుగునట్లు చేయింపరాదు. కోష్ఠములు బిగి

చినవారికి బృంహణ్డీపనములను గలిగించు క్రియలను చేయవలయును. వీలయినగా
పురుషులకు బలము వీర్యము ననుసరించి యుండును. జీవితము మలము ననుసరించి యుం
డును. ఈకారణమువలన క్షయరోగులకు ప్రయత్నపూర్వకముగా మలమును వీర్యమును
కాపాడుచుండవలయును. పిష్పస్థుల కొడిసెపాలయవలు ఉలవలు శౌంతి దానిమృతము
ఉనికిక వీటితోటి పక్వముచేయఁబడిన మేకమాంసపురసమును త్రాగింపవలయును. ఇద్దా
నిచేత పీనస మొదలగు నాచువికారములు నశించును. రక్తమునందు ద్రవ్యములను నీటిని
పానకములతోవలెనే నూపశాస్త్రము ననుసరించి ప్రసవరీమాంజలమునకు ౧౨ పలములు
చేర్చవలయును. గట్టిగా చేయవలసియున్న నిట్లు చేయవలయును. పల్చనగా చేయవ
లసినచో నాచుపలములను మాత్రమే చేర్చవలయును. పరిశుద్ధము చేసిన రసములలో ఒక
పలమంతగా మాంసమునునూరి కలిపివేయవలయును. ధనియములు, పిష్పస్థు, శౌంతి,
దశమాలములు వీటియొక్క కషాయమును త్రాగవలయును. అశ్వగంధ (పెన్నేరు) తిప్ప
తీగ పిల్లపీచర దశమాలము ముత్తువపులగము వృషభక మనుగంధద్రవ్యము అడ్డసర
ము పుష్కరమాలము అతివస వీటియొక్కచూర్ణమును పాలను మాంసపురసమును నేనిం
చినయెడల క్షయరోగములు నశించి పోవును.

❦ దశమాల సలితాద్విప్రయోగము. ❧

శ్లో. దశమాల బలా రాస్నా పుష్కరసురదారు నాగరైః
కృద్ధితమే, పేయం పార్శ్వంసశిరోరుక్ క్షయకాసాదిశాంతయే స
లిలమ్. 10. కకుభత్వజ్జగబలా వానరబీజాని చూర్ణితం పయసి, పక్వం
ఘృతమధుయుక్తం ససితం యత్ప్రాదికాసహరమ్. 11. పారావత కపి
చ్చాగ కురంగాణాం పృథక్పృథక్, మాంసచూర్ణ మజాక్షీరం వీతం
యత్ప్రహరం పరం. 12. ఘృతకుసుమసారలీఢం క్షయం క్షయం నయ
తి గజబలామూలం, దుగ్ధేన కేవలేన తు వాయసజంఘాని వీతైర్వివ. 13.
కృష్ణాద్రాక్షాసితాలేహః క్షయహః క్షౌద్రతైలవాన్, మధుసర్పిర్యుతో
వాశ్వగంధా కృష్ణాసితోద్భవః. 14. శర్కరా మధుసంయుక్తం నవసితం
లిహన్ క్షయీ, క్షీరాశీ లభతే పుష్టి మశ్నతే చాజ్యచూషికే. 15.

దశమాలములు ముత్తువపులగము సన్నరాస్త పుష్కరమూలము జీవదారు
శౌంతి వీటి నన్నింటిని కషాయమును కాచి త్రాగవలయును. ఇయ్యది పార్శ్వపునోప్పి
తలనోప్పి క్షయ దగ్గు మొదలగువానిని శాంతి పొందించును. మద్దిపట్ట ఓర నాగబ
ల దూలగొండివత్తులు. వీటిని చూర్ణము చేసి పాలలో చక్కగా కాచి, నెయ్యి తేనె

వీనితో కలిపి కండచక్రార కలిపి భక్షించినయెడల త్తయర్థగము మున్నగు రోగము లను దగ్గును నశింపచేయును. పావురము రోతి మేక లేడి వీటిమాంసమును వేరువేరుగా చూర్ణముచేసి మేకపాలతో కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇందువలన త్తయ రోగము నశించును. సేయ జాజికాయ నాగకేసరములు నాగబల చూర్ణించి వీటిని న్నిఁటిన కలిపి నూరవలయును. లేకున్న నేరుగా కలిపి త్రాగినయెడల కాకజంఘ (క్షయరోగము) నశింపచేయును.

పిప్పళ్లు ద్రాక్ష కలకండ లేనె వీటితో చేసిన లేహము క్షయరోగములను నశింపచేయును. లేకపోయినచో అశ్వగంధ పిప్పళ్లు కలకండ నేయి వీటితో చేసిన లేహమైనను క్షయరోగములను నశింపజేయును. కండచక్రారలోను లేనెలోను నవనీతమును కలిపికొని నేవనచేయుచు పాలతోటి యన్నమును తినువా రగు త్తయరోగులు బలము నొందగలరు. ఇయ్యోషధమునందు (అనఁగా దీనిని నేవించుకాలమునందు) నేతిని లేనెను ఎక్కువగా భక్షింపరాదు.

❧ నితోపలాదిలేహ్యుఁ . ❧

శ్లో. నితోపలా తు గోక్షీరీ పిప్పలీ బహులా త్వచః, అన్త్యా దూర్ధ్వం ద్విగుణితం లేహయేత్ ఔద్రసన్ధిపా. 16. చూర్ణితం పాశయే దేత చాఘ్నసకాసత్తయాపహమ్, సుప్తజిహ్వ రోచకిన మల్పాప్నీం పార్వశూలినమ్. 17. హస్తపాదాంసదాహేషు జ్వరే రక్తే తథోర్ధ్వగే.

కండచక్రార 16 భాగములు, తేవక్షీరి 8 భాగములు, పిప్పళ్లు 4 భాగములు, ఏలకులు 2 భాగములు, అవంగపుపట్ట ఒకభాగము వీని నన్నిటిని కలిపి చక్కగా నూరి లేనెలోను కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసము, దగ్గు, క్షయరోగము నశింపజేయును. మఱియును నాలుక మొద్దుబారియుండుట, అగోచకము, అగ్నిమాంద్యము, పార్శ్వపునొప్పి, ఈరోగములను పోగొట్టి చేతులు, కాళ్లు, భుజములు మున్నగునవి మండునప్పుడును జ్వరమునందును ఊర్ధ్వగత మగు రక్తపిత్తమునందును హితమును కలిగించును. ఇయ్యది నితోపలాదిలేహ మనబడును.

❧ అవంగాద్యచూర్ణము. ❧

శ్లో. అవంగ తక్కిల ముఖీ చందనం నతం సనీలోత్పలజీరకం సమమ్, తృటి స్సకృష్ణాగురుభృంగకేసరం కణాసవిశ్వానలదం సహంగబుదమ్. 18. అహీంద్రజాతీఫలవంశలోచనా సితాష్టభాగం సమసూక్ష్మచూర్ణితమ్, సురోచనా తర్పణ మగ్నిదీపనం బలప్రదం పృష్ఠతమం

త్రిదోషసత్, 19. ఉరోవిబంధం తమకం గళగ్రహం సకాసహిక్కా-
రుచియత్తపీసమ్, గ్రహణ్యతీసార భగందరార్బదం ప్రమేహగుల్తాం
శ్చ నిహంతి సజ్వరాన్. 20.

లవంగములు, తక్కినవియు, వట్టివేళ్లు, రక్తచందనము, నల్లగల్లులు, జీలకఱ్ఱ,
ఏలకులు, నల్లజీలకఱ్ఱ, అగరు, దాల్చినపట్ట, నాగకేసరములు, జటామాంసి, పిప్పళ్లు, శొంఠి,
తుంగముస్త్రులు, నాగకేసరములు, జాజికాయ, కంకుమపువ్వు, తవక్షీరి వీని నన్నిటిని
సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. ఇందులో కలకండను ఎనిమిదిభాగములు
చేర్చి అన్నిటినిచూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణము రుచిని పుట్టించును. తృప్తిని
గలిగించును. ఆకలిని పుట్టించును. బలము నిచ్చును. వీర్యమును వృద్ధిపఱచును. మఱి
యును త్రిదోషములను నశింపజేయును. తొమ్మిదిపి తమకము శ్వాసము గళగ్ర-
హము దగ్గర వెక్కిళ్లు అరుచి క్షయింపగము సీస గ్రహణి అతిసారము భగంధ రోగ-
ము అర్బుద రోగము మేహ రోగము గుల్మ వ్యాధులు జ్వరము మున్నగువానిని నశింపజే-
యును. ఇయ్యదియే లవంగాద్యచూర్ణ మని చెప్పబడును.

❀ తాడిశచూర్ణము. ❀

శ్లో. తాళీనపత్రం మరిచం నాగరం పిప్పలీ శుభా, యథోత్త-
రం భాగవృద్ధ్యా త్వగేచే చార్ధభాగికే. 21. పిప్పల్యష్టగుణా చాత్ర ప్ర-
దేయా సితశర్కరా, శ్వాసకాసారుచిహరం తచ్చూర్ణం దీపనం పరం.
22. హృత్పాండుగ్రహణీరోగ స్లిహశోషజ్వరాపహం, ఛర్ద్యతీసారశూ-
లఘ్నం మూఢవాతానులోమనం. 23. కల్పయేద్ధటికాం చైత చూర్ణం
వక్త్యా సితోపలం, గుటికాహ్యాగ్ని సంయోగా చూర్ణాల్లఘుతరాస్తనై-
తాః. 24. పైత్తికే గ్రాహయం త్యేకే శుభయా వంశలోచనామ్.

తాడిశపత్రి ఒక భాగము, మిరియములు 2 భాగములు, శొంఠి 3 భాగములు,
పిప్పళ్లు నాలుగుభాగములు, తవక్షీరి 5 భాగములు, ఏలకులుదాల్చినపట్ట అర్ధఅర్ధభాగము,
పిప్పళ్లు 8 భాగములు మఱియు నిందులో తగినట్లు తెల్లచక్కెర కలిపి చూర్ణమును చే-
యవలయును. ఈచూర్ణము శ్వాసము దగ్గర అరుచి వీటిని హరించును. చక్కగా జఠ-
రాగ్నిని దీపింపజేయును. హృద్రోగము పాండురోగము గ్రహణి సీసరోగము
శోషజ్వరములను హరింపజేయును. మఱియును ఛర్ది అతిసారము శూల వీనినిగూడ హరిం-
చును. మూఢవాతము ననుకూలముగా త్రిప్పును. కలకండను పాకముచేసి దానిలో
నీచూర్ణమును కలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. ఈమాత్రలు నిప్పుపెగ చూపినందువలన

చూర్ణముకంటెను లేకవి యగుచున్నవి. అనేకులు వైద్యులు పితృమువలన బుట్టిన శ్మయరోగములలో నీచూర్ణమును వాడియున్నారు. మూలమునందు శుభయా ఆవి చెప్పినందున వంశలోచన అని అర్థము చేసికొనవలయును. ఇయ్యదియే తాడిశచూర్ణ మనవబడును.

— వింధ్యవాసియో. ము. ౧౭ —

శ్లో. శృంగార్జునాశ్వగంధా నాగబలా పుష్కరాభయా చ్ఛిన్న రుహః, తాలీసాదినమేతాః లేహ్య మధుసర్పిభ్యాం యక్షహరాః. 25. మధుతాప్య విడంగాశ్చ జతులోహ ఘృతాభయాః, ఘ్నంతి యక్షాణ మత్యుగ్రం నేవ్యమానా హితాశినా. 26. వ్యోషం శతావరీ త్రైణి ఫలాని ద్వే బలే తథా, సర్వామయహరో యోగః సాయం లోహగ జోన్వితః. 27. ఏష వక్షఃక్షతం హంతి కంఠజాం శృగదాంతథా, రాజయక్షాణ మత్యుగ్రం బాహుస్తంభ మథార్దితం. 28.

కర్కాటకశృంగి, మద్దిపట్ట, పెన్నేరుగడ్డ, నాగబల, పుష్కరమూలము, కరక కాయ, తిప్పతీగె, తాడిశపత్రి, మిరియాలు, శొంఠి, పిప్పళ్లు, తపక్షిరి, చాల్సెనచెక్క ఏలకులు వీనినిచేర్చి చూర్ణించి కలిపి యాహుపథులయందు ముందు చెప్పిన తాడిశపత్రి చూర్ణముతోచేసిన ఔషధినికలిపి తేనె, నేయినికూడ నందు చేర్చి భక్షించినచో శ్మయరోగములు నశించి పోగలవు. తేనె, వాయువిడంగములు, శిలాజిత్తు, లోహభస్మము, నేయి, కరకకాయ వీటిని లేహముచేసి భక్షించుచు హితకరముగా భోజనమును చేయవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల అతిభయంకరములైన శ్మయరోగములను కూడ నశింపజేయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, పిల్లిపీచర [దీనినే కొందఱు చల్లగడ్డ యందురు.] త్రిఫలములు నాగబల ముత్రవపులగము లోహభస్మము వీటితో చేయవలయును. యోగము అన్నివిధములైన రోగములను హరింపజేయును. ఇయ్యది బ్రాహ్మసాక్షి గొంతుసంబంధము లగు నన్నిరోగములను పోగొట్టును. మఱియును మిక్కిలి భయంకరము లగు శ్మయరోగములను చచ్చులను అర్ధితి మను రోగమును హరించును. ఇయ్యది వింధ్యవాసియోగ మనవబడును. దీనినే కొందఱు శృంగర్జునాది యోగ మందురుట.

— రసేంద్రగుటిక. ౧ —

శ్లో. కర్మః శుద్ధరసేంద్రస్య స్వరసేన జయార్ద్రయోః, శిలాయాం ఖల్వయే త్తావ ద్యావ త్పిండం ఘనం తతః. 29. జలకర్ణా కాక మాచీ రసాభ్యాం భావయే త్పునః, సాగంధికఫలం భృంగస్వరసేన

విభావితం. 30. చూర్ణితం రససంయుక్త మజాక్షీర పలద్వయే, ఖల్వితం
ఘనపిండం తు గుటీం స్విన్నకలాయవత్. 31. కృత్వానా శివ మభ్య
ర్వ్య ద్విజాతీ స్ఫురితోష్య చ, జీర్ణాన్నో భక్షయే దేకాంక్షీరమాంసర
సాశనః. 32. సర్విరూపం క్షయం కాసం రక్తపిత్త మరోచకం, అపి
వైద్యశతై స్త్యై మప్లుపిత్తం నియచ్ఛతి. 33.

యథావిధిగా శుద్ధిచేసిన పాదరసము ఒకకర్ణము తెచ్చి ఖల్వములో వేసి తక్కి
లిరసము అల్లపురసముల నందుచేర్చి చక్కగా నూరవలయును. బాగుగా ముద్దగట్టు
వఱు కీట్లు నుద్దంపవలెను. చాగమట్టరసమునందు మఱుల దానిని భావనచేయవలయును.
తఱువాత ఏలకులు లవంగపట్ట జాపత్రి నాగ పేసరములు వీటిని చూర్ణమును ఒకపల
మునందు కలిపి గుంటకల రాకురసమునందు భావన కట్టవలయును. ఆపిమ్మట చూర్ణము
ను చేసి మేకపాలు రెండుపలముల తెచ్చి వానితో చక్కగా మర్దింపవలయును. గట్టి
గానై ఉండకట్టునంతః కీట్లు మర్దించి సెనగగింజ లంతంత మాత్రలను చేసికొని మొ
దట నీశ్వరుని పూజించి, బ్రాహ్మణుల సంతోషపెట్టి అన్నము జీర్ణమైన పిమ్మట ఒకమా
త్రను తినవలయును. పాలు మాంసపురసమును భుజింపవలయును. ఈమాత్రలు అన్ని
విధము లగు క్షయ దగ్గు రక్తపిత్తము ఆరోచకము మున్నగువానిని వందలతఱుబడి
వైద్యులు చికిత్స చేసి సాధింపనేరక వదలివైచిన ఆప్లుపిత్తములను తొలగించును.
ఇయ్యది రసేంద్రగతిక యుచుండును.

—ॐ ఏలాదిమంథము. ౧౧—

శ్లో. ఏలాజమోదామలకాభయాక్ష గాయత్రినింబాశనశాలనా
రాన్, విడంగభల్లతకచిత్రకాం శ్చ కిటుత్రికాంభోదసురాష్ట్రికా
శ్చ. 34. పక్వా జలే తేన పచే త్తు సర్పి స్తస్మిన్సుసిద్ధే త్వవతారిలే
చ, త్రిశత్పలా న్యత్ర సితోపలాయా దద్యాత్తు గోక్షీరపలాని ష
ట్పు. 35. ప్రస్థే ఘృతస్య ద్విగుణం చ దద్యాత్ ష్టాద్రం తతో మంథ
హతం నిదధ్యాత్, ఘంపలం స్త్రాత రతో లిహే చ్చ పశ్చాత్పిబేత్క్షీర
మతంద్రిత శ్చ. 36. ఏత ధ్ధి మేధ్యం పరమం పవిత్రం చక్షుష్య మా
యుష్య తమం తథైవ, యత్క్యాణ మాశు వ్యవహంతి శూలం పాండ్వా
మయం చాపి భగందరం చ. 37. న చాత్ర కించి త్వరినర్జునీయం రసా
యనం చైత దుపాస్యమానం.

ఏలకులు, వామను, ఉసిరిక, కరక, తాడి, చంద్రచెక్క, వేపచేప, వేగిన చేప, మద్దిచేప వీటియొక్క రసమున్ను, వాయువిడంగములు, జీడివిత্তనములు, చిత్తమూలము, శొంఠి, మిరియములు. సిప్పళ్లు, తుంగముస్తలు, తొవరిమన్ను వీనిన్నింటి క హయము చేసి ఆక హయమునందు నేతిని పోసి పక్వముచేసి నేయి పరిశుద్ధముగా నిద్రమైనప్పుడు పొయినుండి దింపి 30 పలముల కలకండనందులో చేర్చిరి పలముల తవత్తీరిని కూడ నందు వేయవలయును. 16 పలముల ప్రమాణములో నెడుకట్టు తేనెను కలిపి సింపుట కవ్వముతో చిలుకవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిని ఈయోషధమును ప్రాతఃకాలములలో లేచి పలము చొప్పున నేవింపవలయును. తఱువాత మెల్లగా పాలునుకూడ త్రాగుచుండవలయును. ఈమంధము పరిశుద్ధమైనదయును మిగుల పవిత్రమైనదియు నైయున్నయది. ఇది నేత్రములకు దివ్యాయుతము. ఆయుష్యమును పెంపొందించును. క్షయభోగమును శూలభోగమును పాండుభోగమును తత్తుణమే నశింపజేయును. భగందరభోగములఁ గూడ నపహరించును. ఈమంధములో పరిహరింపఁదగిన (అనగా పాఠశేయఁదగిన) పదార్థమేదియును లేదు. ఈరసాయనము నేవింప తగినది. ఇయ్యది ఏలాదిమంధమును రసాయన మనఁబడును.

సర్పిర్లుడము. ౧౮

శ్లో. బలా విదారీ హస్తా చ పంచమూలీ పునర్నవా, పంచానాం క్షీరవృక్షాణాం శుంగం ఋష్ట్యంశికాః పృథక్. ౩8. ఏషాం కషాయే ద్విక్షీరే ఐదార్యా జరసాంశికే, జీవనీయైః పచేత్ కులైర్ రక్షమాత్రైః ఘృతాథకం. ౩9. సితాపలాని పూతే చ శీతేద్వాత్రింశ దానపేత్, గోధూమసింహివాంశీ చూర్ణం శృంగాటకస్య చ. 40. సమాక్షికం కాడవికం తత్సర్వం ఖడనుూర్చితం, స్త్రానం సర్పిర్లుడా స్కృత్వా భూర్జపత్రేణ వేష్టయేత్. 41. తాన్లగ్ధాః పలికాన్ క్షీరం మద్యంచాను పిబేత్ కఫే, శోషే కానే క్షతక్షీణే శ్రమస్త్రిభారకరితే. 42. రక్త నిష్ఠినే తాపే వీనసే చోరనిస్థితే, శస్త్రాః పార్శ్వశిరశ్శూలే భేదే చ స్వరవర్ణయోః. 43. క్వాథ్యే త్రయోదశపలే ద్రవ్యాబ్జత్వభయా జ్వలం, అప్రగుణం క్వాథసమో విదార్యాజరసో పృథక్. 44. కేచి ద్యుభోక్తక్వాథ్యే తు క్వాథం ఘృతసమం జగంః.

ముత్తవపులగము నేలగుమ్మడు లఘుపంచమూలములు శొంఠి గల్లేరుక్షీరవృక్షపంచకము, అనఁగా జువి వుట్టిరావి మేడిదిరినెలు వీటిచిగుటాకులు మొగ్గులు వీటిని ఒక్కొక్క

టియనొక్కొక్క పిడికెడు చొప్పున వేటువేటుగా తీసికొనవలయును. పిమ్మట వీనిని క
షాయముపెట్టి ఆకషాయమునందు కెండుకెట్ల పాలుకలిపి నేలగుమ్మడుయొక్కయును మే
కమాంసముయొక్కయు రసమును కలిపి దానియందు మేద మహామేద కాకోలి మొద
లగువానిని ఒక్కొక్కకర్షముచొ॥ తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి 64 పలముల నేతిని అం
దుపక్వము చేయవలయును. చక్కగా పక్వమైనపిమ్మట ద సీ చల్లార్చి వడియకట్టి
అందులో 32 పలముల కలకండను కలిపి తఱువాత గోధుమలు పిప్పళ్లు తవత్తీరి పీ
టిని చూర్ణమును చేసి ఆచూర్ణమును తేనెను 14 పలములచొప్పున కలవవలయును.
తఱువాత వీని నన్నింటిని చక్కగా చిలికి ఒక్కొక్కపల మంత కుడుములను చేసి
భుజపత్రపుటాకులో చుట్టి పెట్టవలయును. ఇట్టి కుడుములలో నొక్కొక్కటి చొ
ప్పున ప్రతిదినమును తిని ఆమీదట పాలను గాని మద్యమును గాని త్రాగుచుండవ
లయును. కఫరోగమునందును శోషము అనగా క్షయమునందును క్షుతక్షీణములయందు
ను పరిశ్రమలు బరువుమోయట స్త్రీసంగమము ఇట్టివానిచేత నాకర్షింపఁబడిన వాని
యందును రక్తచ్ఛర్దలలోను జ్వరమునందును వీనసయందును ఎదురుటొమ్ములోని క్షూ
లలయందును పార్శ్వపునొప్పులవిషయమునను తలనొప్పియందును స్వరభేదము మాటల
మార్పు మున్నగువానియందును ఈకుడుము లత్యుత్తమముగా గుణము నిచ్చునని చెప్పఁ
బడినవి. పదమాండుపలముల కషా సుపు వస్తువులు స్వల్పముగ నేమెని యనుశంక యున్న
చో వీటి నెన్నిదికెట్లుగా గ్రహింపవలయును. కషాయముతో నమముగా నేలగుమ్మడు రస
మును మేకమాంసపు రసమును వేరు వేరుగా తీసికొనవలయును. కొండలు వైద్యులు పై
చెప్పిన కషాయవస్తువులలో నేటితో నమముగా కషాయముగూడ నుండవలయు నని
చెప్పిరి.

— చ్యవనప్రాశము. —

శ్లో. బిల్వగ్నిమంథస్యానాక కాశ్మర్యః పాటలీ. బలా. 45.
పర్ణ్య శ్చతస్రః పిప్పల్యః శ్వదంష్ట్రా బృహతీద్వయం, శృంగీతామ
లకీ ద్రాక్షా జీవంతీ పుష్కరాగురు. 46. అభయా సామృతా ఋద్ధి
ర్జీవకర్షభకా శతీ, ముస్తం పునర్నవా మేదా సూక్ష్మ లోత్పలచందనే.
47. విదారీ పృవమూలాని కాకోలీ కాకనాసికా, ఏషాం పలోన్మితా
న్భాగన్ శతాన్యాయలకస్య చ. 48. పంచ దద్యా త్త దైకభ్యం
జలద్రోణే విపాచయేత్, జ్ఞాత్వా గతరసా న్యేతా న్యౌషధా న్యథ
తం రసం. 49. త చ్చామలక మృద్ధృత్య నిష్కూలం తైలసర్పిషాః.

పలద్వాదశకే భుష్త్వా దత్వా చార్థతులాం భిషక్. 50. మత్స్యండి
కాయాః పూతాయాః లేహప త్సాధు సాధయేత్, షట్పలం మధున
శ్చాత్ర సిద్ధశీతే ప్రదాపయేత్. 51. చతుష్పలం తు గోక్షీర్యాః పిష్టు
ల్యా ద్విపలే తథా, పల మేకం నిదధ్యా చ్చ త్వగేలాపత్ర కేసరాత్.
52. ఇ త్యయం చ్యవనస్తాశః పర ముక్త రసాయనః, కాసశ్వాసహర
త్వైవ విశేషేణోపదిశ్యతే. 53. క్షీణక్షతానాం వృద్ధానాం బాలా
నాం చాంగవర్ధనమ్, స్వరక్షయ మురోరోగం హృద్రోగం వాతశోణి
తమ్. 54. పిపాసాం యూత్ర శుక్రస్థా దోషాం త్వై వాపకర్షతి, అస్య
మాత్రాం ప్రయుంజీత యో పరుంధ్యా న్నభోజనం. 55. అస్య ప్రయో
గా చ్యవనః సువృద్ధో భూ త్పున ర్యువా, మేధాం స్మృతిం కాంతి
మనామయత్వం వపుఃప్రకర్షం బల మింద్రియాణాం, స్త్రీషు ప్రహర్షం
పర మగ్నివృద్ధిం వర్ణప్రసాదం పవనానులోమ్యం. 56. రసాయన స్యాస్య
నరః ప్రయోగా ల్లభేత జీర్ణోఽపి కుటీప్రవేశాత్, జరాకృతం పూర్వ
మపాస్య రూపం బిభర్తి రూపం సవయావనానాం. 57. సితామత్స్యండి
కాలాభే ధాత్ర్యా శ్చ మృదుభర్జనం, చతుర్భాగజలే ప్రాయః ద్రవ్యం
గతరసం పిబేత్. 58.

బిల్వము కూరనెల్లి పాదిరివేళ్లు నేలగుమ్మడు చిట్టాముట్టి కారుమినుము కా
రుపెసర కోలపొన్న ముయ్యాకుపొన్న పిప్పళ్లు పల్లెరు వాకుడు పెద్దములక
కర్కాటకశృంగి నేలయుసిరిక ద్రాక్ష మనుబాల పుష్కరమూలము అగరు కరక కాయ
తిప్పతీగె ఋద్ధి జీవక మను ద్రవ్యము ఋషభక మను గంధద్రవ్యము కచ్చూరము
తుంగమునైలు శొంతి మేద చిన్ననీలకులు గలిజేరు నల్లకలావ చందనము నేలగుమ్మడు
అతివస కాకోలి కాకిదొండ వీనినన్నింటిని ఒక్కొక్కపలముగా తీసికొనివచ్చి ఉసిరిక
100 పలములును తీసికొనవలయును. అన్నింటిని కలిపి ద్రోణపునీరుబోసి చక్కగా వండ
వలయును. అందలి రస మంతయు నౌషధములకు నిశ్శేషముగా పట్టిన తరువాత ఆరస
మును ఉసిరిక కాయలను తీసి పొట్టుతీసి తైలము నెయ్యి 12 పలములు తెచ్చి దానిలో
వేసి వేయించి ఆపివట్ట చక్కగా నన్నింటిని కలియఁబెట్టి లేహమువలె సిద్ధము చేయ
వలయును. ఇట్లుచేసిన దీనిలో 6 పలముల తేనెను చల్లారినపిప్పట వేసి తవక్షీరిని నాలు
గుపలములు, పిప్పళ్లు 2 పలములు అవంగపుపట్ట నీలకులు జాపత్రి నాగకేసరములు ఇవి
అన్నియును ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను వేయవలయును. ఇట్లు చేయఁబడినరసాయ

సమును చ్యవనప్రాశమని యందురు. ఇయ్యది పితృషముగా దగ్గులను శ్వాసగోగములను పోగొట్టును. బలముడిగినవారలు, మునుసళ్ళు, పసిపిల్లలు వీరికి అవయవములకు బలము నిచ్చును. స్వరక్షయము తొమ్మనొప్పి కడుపునొప్పి వాతరక్తము దాహము మాత్రదోషము వీర్యదోషము వీనినిపోగొట్టును. ఈయాషధగును నేవించునప్పుడు అన్నమునునిల్పుదల చేయరాదు. దీనిని నేవించుటచేత ముడుసలియైన చ్యవనమహాముని ప్రాయపువాడయ్యెను. ఇయ్యది బుద్ధిని, జ్ఞాపకశక్తిని, కాంతిని, ఆరోగ్యమును, దేహమునకు లాఘవమును, ఇంద్రియసులకు బలమును, సంతోషమును, అగ్నివృద్ధిని, చక్కని కాంతినిచ్చి వాయువుయొక్క క్రిందుమీదులను పోగొట్టి వృద్ధిపొందించును. ఈరసాయనమును నేవించుటచేత ముసలివాడును యౌవనమునొందును. కాని కుటీప్రవేశము మాత్రమవశ్యకార్యము. మఱియును ముసలితనము గల తనపూర్వపురూపును తోలగించికొని క్రొత్తదియగు యౌవనరూపమును ధరింపఁగలుగును. ఈరసాయములోనికి అనుపానము అగు చెఱకుపాకు దొరకనియెడల చక్కెరను వేసికొనవలయును. మఱియును లేతయుసిరికలను వేయించి వేయవలయును. మఱియును సామాన్యముగా నాల్గవభాగము నీటిలో వస్తువులరసము చేరుచున్నది. ఇయ్యదియే చ్యవనప్రాశ మనఁబడును.

❀ జీవంత్యాదిఘృతము. ❀

శ్లో. జీవంతీం మధుకం ద్రాక్షాం పలాని కుటజస్య చ, శరీపుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీం గోక్షురకం బలాం. 59. నీలోత్పలం త్వామలకీం త్రాయమాణాం దురాలభాం, పిప్పలీం చ సమం పిష్ట్యా ఘృతం వైద్యో విపాచయేత్. 60. ఏత ద్వాద్విధిసమూహస్య రోగేశస్య సముత్థితం, రూప మేకాదశవిధం సర్వి రగ్ర్యం వ్యపోహతి. 61.

పాలకూర యష్టిమధుకము ద్రాక్ష కొడిసెపండ్లు కచ్చూరము పుష్కరమూలము నేలములక పల్లెరు చిట్టాముట్టి నల్లకల్వలు నేలయుసిరిక అగరుళొంతి దులదగొండి లేక తీటకసింద పిప్పళ్ళు ఇవి యన్నియు సమానభాగములుగా తెచ్చి వానియందు నేయిపోసి పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైన ఘృతము. రోగముల గుంపుల నన్నిటిని నశింపఁజేయును. పదునొకండు తెఱఁగులగు క్షయరోగములను కూడ నీజీవంత్యాదిఘృతము నాశనము నొందించును. ఇయ్యది జీవంత్యాదిఘృత మనఁబడును.

❀ పిప్పలీఘృతము. ❀

శ్లో. పిప్పలీగుడసంసిద్ధం ఛాగక్షీరయుతం ఘృతం, ఏత దగ్నివివృధ్యర్థం సర్వి శ్చ క్షయకాసినాం. 62.

విషశ్శు బెల్లము మేకపాలు వీటితో పక్వము చేయఁబడిన నేయి క్షయ దగ్ధ కలవారలకు జత రాగ్ని నుద్దిసింపఁజేయును. ఇయ్యది సిప్పలీఘృతము.

— ౧౭ పారాశరఘృతము. —

శ్లో. యష్టి బలా గుడూ చ్యల్పపంచమూలీ తులాం పచేత్, శూర్పే ౭పా మష్టభాగస్తే తత్ర పాత్రం పచేద్భృతం. 63. ధాత్రీవి దారీస్వరసే త్రిపాత్రే పయసోర్వణే, నుసిష్టే ద్వివసోయైశ్చ పారాశర మిదం ఘృతం. 64. ససైస్యం రాజయక్షాణా మున్నూలయతి శీలితం,

యష్టిమధుకము ముత్తవపులగను తిప్పతీగె లఘుపంచమూలములు వీటినిఅన్నిటిని కలిపి తులాప్రమాణము తెచ్చి రెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి పక్వము చేయుచు నెని మిదవ పాలు నీరు మిగు లుండగా 64 పలముల నేతి నందులో బోసి పక్వము చేయవల యును. ఈఘృతము సేనలతో కూడి దండెత్తివచ్చిన రాజయక్షుల నైనను (ఆనఁగా పరి వారవ్యాధులతోఁగూడిన క్షయము నైనను) మొదలంటునట్లు నశింపజేయును. ఇయ్యది పారాశరఘృత మనఁబడును.

— ౧౮ ఛాగలాద్యఘృతము. —

శ్లో. ఛాగమాంసతులాం గృహ్య సాధయే ల్లవణేభిః. 65. పా దశేషేణ తేనైవ ఘృతప్రసం విపాచయేత్, ఋద్ధివృద్ధి చ మేదే ద్వే జీవకర్ష భకా తథా. 66. కాకోలిక్షీరకాకోలి కల్కైః పృథ క్పలోన్మితైః, సమ్య క్సిద్ధే త్వవతార్య శీతే తస్మి న్ప్రదాపయేత్. 67. శర్కరాయాః పలా న్యష్టౌ మధునః కుడపం క్షిపేత్, పలం పలం పిబే త్ప్రాతః య త్క్షాణం హంతి దుర్జయం. 68. క్షతక్షయం చ కానం చ పార్శ్వశూల మరోచకం, స్వరక్షయ మురోరోగం శ్వాసం హన్యాత్సుదారుణం. 69.

మేకమాంసము తులాప్రమాణమును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి పక్వము చేయవలయును. నాల్గవభాగము నీరు బాకీయుండగా 16 పలముల నేతిని గూడ చేర్చి వండవలయును. కాని పక్వము అగునవయమునందు ఋద్ధి వృద్ధి మేద మహామేదము తిప్పతీగ ఋషభమును గంధ ద్రవ్యము కాకోలి క్షీరకాకోలి వీటినిన్నింటినివేరువేరుగా కల్కము చేసి ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. ఇయ్యది దుర్జయ మగు రాజయక్షుల పోగొట్టును. క్షతక్షయము కానము పార్శ్వశూలము అరోచకము స్వరక్ష యము ఉదరరోగము శ్వాసము వీనిని పోగొట్టగల్గును.

❖ ఛాగఘృతము. ❖

శ్లో. తోయద్రోణద్వితయే మాంసం ఛాగస్య పలశతం పక్వాః,
జల మష్టాంశం సుకృతం తస్మిన్విపచే ద్భృతం ప్రసమ్. 70. కల్పేన
జీవనీయానాం కుడవేన తు మాంససర్పి రిదమ్, పితృనిలం నిహన్యా
త్రజ్జానపి రసకయోజితం వీతమ్. 71. కాసశ్వాసా పుగ్రో యత్నాణం
పార్శ్వహృద్రజం ఘోరామ్, అధ్వ వ్యవాయ శోషం శమయతి చై
వాపరం కించిత్. 72.

రెండుద్రోణముల నీటిలో మేకమాంసము నూగుపలములను పక్వము చేసి
ఎనిమిదవభాగము నీరు బాక్రియండగా దానిలో 16 పలముల నేతిని వండవలయును.
చక్కగా పక్వమగు సమయమున ఋద్ధి వృద్ధి జీవకము ఋషభమును గంధద్రవ్యము
మేద మహామేదము కాణోలి క్షీరకాణోలి వీటిని 4 పలముల కల్కమును సిద్ధము చేయు
వలయును. రసములో కూర్చిన యీ మాంసపుఘృతమును త్రాగినయెడల పిత్తవాతములను
పిత్తవాతములవలనఁ బుట్టిన రోగములను నశింపఁజేయును. మఱియును భయంకర మగు
శ్వాసము దగ్ధ త్నయరోగము పార్శ్వపునోప్తి హృదయశూలము దారి నడచినందువ
లనఁ గలుగు శోషను శ్రీలవలన గలుగు త్నయను మఱియు నితరవిధములగు రోగములను
నశింపజేయును.

❖ అజాపంచకఘృతము. ❖

శ్లో. ఛాగశకృద్రసమూత్ర క్షీరై ర్దధ్నా చ సాధితం సర్పిః,
సత్కారం యత్ప్రహరం కాసశ్వాసోపశాంతయే పరిమమ్. 73.

మేక పెంటికలురసము పాలు మూత్రము పెరుగు వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన
నేతిలో యవక్షారము చేర్చి పక్వముచేసి భక్షించినయెడల శ్వాసము తగ్గిపోవును. ఇన్ద్రుది
అజాపంచక మను ఘృత మనఁబడును.

❖ బలాగర్భఘృతము. ❖

శ్లో. ద్విపంచమూలస్య పచే త్కషాయే ప్రస్థద్వయే మాంసగ
సస్య చైకే, కల్కం బలాయా స్సునియోజ్యగర్భం సిద్ధం పయః ప్రస్థ
యుతం ఘృతం చ. 74. సర్వాభిఘాతోత్థితయత్క్రూల త్కతక్రయో
త్కానహరం ప్రదిప్తమ్.

దశమూలములయొక్క 2 ప్రస్థాల పరిమితకషాయములో మేకమాంసరసము ఒక
ప్రస్థము ముక్తవపులగము కల్కము 16 పలములు, పాలు 16 పలములు ఈలిగా ఘృత

మును సిద్ధము చేయవలసినది. ఈ ఘృతము అన్ని విధములగు అభిఘాతములవలనఁ బుట్టిన క్షయరోగములు శూల క్షతక్షయము మఱియును భయంకర మగు దగ్గు వీటిని నశింపఁ జేయును.

— ౭౭ నాగబలాఘృతము. ౭౭ —

శ్లో. పాదశేషే జలదోణే పచే న్నాగబలా తులామ్, తేన క్వాఢేన తుల్యాంశం ఘృతం క్షీరం చ సాధయేత్. 75. పలార్థికై శ్చాతిబలా బలాయష్టిపునర్నవా, ప్రపాండరిః కాశ్వర్యప్రియాల కపి కచ్చుభిః. 76. అశ్వగంధాసితాభీరు మేదాయుగ్ధ త్రికంటకైః, మృణాలవిషశాలూకశృంగాటక కశేరుకైః. 77. ఏత న్నాగబలా సర్వీ రక్తపి త్తక్షతక్షయం, హంతి దాహం భ్రమం తృష్ణాం బలపుష్టికరం పరం. 78. బల్య మాజస్య మాయుష్యం పలీపలితనాశనం, ఉపయుంజీత షణ్డా సా స్వప్నోఽపి తరుణాయతే. 79.

ద్రోణపరిమాణములవీటిని ప్రాయమీదఁ బెట్టి 64 పలములుగా దిగగాచి నూరు పలముల జిటిలికను పక్వము చేయవలయును. ఈ పాయ మన్ని పాళ్లున్న దానితో సమా సముగా కలిపి అంతే నేతిని కూడను కలిపి సక్వము చేయవలయును. తఱువాత ఆతిబల ముత్తవపులగు యష్టిగుధకము గజ్జీరు కమలము నేలగుళ్ళుడు పాలచెట్టు దురద గొండి పల్లెరు వంశలోచనము పిల్లపిచ్చుర లేక చల్లగడ్డ రెండు తెఱగులగు మేడలు పల్లెరు వట్టివేళ్ళు మృణాళము కమలపుగడ్డ గొట్టిపువ్వు తుంగముపైలు అను వీటి నన్నింటిని అర్ధపలము మోపున వేసి పక్వము చేయవలయును. ఇది నాగబలాఘృత మనంబడును. ఇయ్యది రక్తపిత్తములను క్షతక్షయము గమలము పోగొట్టును. దాహము భ్రమ దష్ణులను కూడ నశింపఁజేయును. బలము నిచ్చును. తేజస్సు నిచ్చును. ఆయుష్యమును పెంచును. ముడుతలు నెఱియుట వీటిని పోగొట్టును. ఇద్దానిని ఆరుమాసములు నేరింపవలయును. ఈయకాషధనేవలన ముదుసలికూడ ప్రాయపువాఁడు అగును.

— ౭౮ నిర్గుండీఘృతము. ౭౮ —

శ్లో. సమూలఫలసత్తాయా నిర్గుండ్యా స్వరసైః ఘృతం, నిర్గుంపీత్వా క్షయక్షీణః నిర్వాధి రాభృతి దేవవత్. 80.

వేళ్ళు ఆకులు కాయలతో కూడకల వావిలిరసముతో నేతినివండి పుచ్చుకొనిన యెడల క్షయరోగముచేత కృశించినమనుజుఁడు దేవునివలెరోగములేనివాడుగా ప్రకాశింప గలుగుచున్నాడు.

❧ బలాద్యఘృతము. ౭౭ ❧

శ్లో. బలాశ్వదంష్ట్రా బృహతీ కలశీ ధావనీ స్థిరాం, నింబం పర్వ
టకం ముస్తం త్రాయమాణాం దురాలభాం. 81. కృత్వా కషాయం
పేష్కార్థం దద్యాత్వామలకీం శతీం, ద్రాక్షాం పుష్కరమూలం చ
మేదా మామలకాని చ. 82. ఘృతం పయశ్చ తత్సద్ధం సర్పి ర్జ్వరహ
రం పరం, క్షయకాసప్రశమనం శిరఃపార్శ్వరుజాపహం. 83. చరకోదిత
వాసాద్యఘృతానంతర ముక్తితః, వదంతీ హ ఘృతా త్వాథం పయ
శ్చ ద్విగుణం పృథక్. 84.

మత్తువపులగము, పల్లేరు, పెద్దములక, కోలపొన్న, నక్కతోకపొన్న, ముయ్యా
కుపొన్న, వాకుడు, రేలచెక్క, పర్వాటకము, తుంగముపైలు, కలుగ్రాసుగ, చిన్నదూల
గొండి వీటిని కషాయమును బెట్టికొని ఉసిరిక, కచోరము, ద్రాక్ష, పుష్కరమూలము,
మేద, ఉసిరికకాయలు, నేయి, పాలు చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధము
చేసిన ఘృతము జ్వరములను పోగొట్టును. క్షయ దగ్ధులను తగ్గించును. తలనొప్పి పా
ర్శ్వపునొప్పి వీని సహహరించును. ఇయ్యది చిరకబుష్పిచే చెప్పబడిన వాసాద్యఘృ
తము తలువాత చెప్పటచేత కొందఱు నేతికంటెను కషాయమును పాలును రెండురె
ట్లుగా తీసికొనవలయు నని చెప్పెదరు.

❧ చందనాద్యతైలము. ౭౮ ❧

శ్లో. చందనాంబునఖం వాప్యం యష్టిశైలేయపద్మకం, మంజిష్ఠా
సరలం దారు శశ్యేలాపూతికేసరం. 85. పత్రం తైలం ముగామాంసీ
తక్కోలం వనితాంబుదం, హరిద్రే శారివే తిక్తా లవంగాగురుకుం
కుమం. 86. త్వగ్రేణులలికా చైభి స్తైలం మస్తు చతుర్ధణం, లాక్షార
ససము సిద్ధం గ్రహస్థుం బలవర్ణకృత్. 87. అపస్తారజ్వరోన్మాద కృ
త్యాల్క్ష్యవినాశనం, ఆయుఃపుష్టికరం చైవ వశీకరణ ముత్తమం. 88.

మండిగంధము కురు కేరు శఖుమును గంధద్రవ్యము కోమ యష్టిమధుకము అడవిసదా
ప నెమలి అడుగుచెట్టు కమలముమంజిష్ఠము సరళ దేవదారురసము దేవదారుగంధము కచ్చా
రము ఏలగులు జవ్వాజి కస్తూరి నాగ కేసరములు శిలాజిత్తు జాప త్రిమరయనుగంధద్ర
వ్యము జటా మాంసితక్కోలపు చెట్టుపసపు మ్రానిపసపు సుగంధిసాలవేళ్ళు కటుక రోహిణి
లవంగాములు అగురు కంకుమపూవు లవంగాపుపట్ట రేణుక గింజలు నలిక వీటితోటి జేయబడి
నకషాయములో తైలముకంటె నాలుగు ట్లధికముగా పెరుగుపైరు ఇంతే ప్రమాణముగా

లాక్షారసము వీటిని అన్నిటిని కలిపి తైలమును సిద్ధముచేయవలయును. ఈతైలము గ్రహ దోషములను హోగొట్టును. బలమును కాంతిని పెట్గించును. అపస్మారము జ్వరముపిచ్చి కృత్య అలక్ష్మి మున్నగువానిని నశింపజేయును. ఆయుష్యమును బలమును ఇచ్చును. మఱియు నిది యుత్తమ మగు వశీకరణము కూడనై యున్నది.

❧ బలానాగబలాద్యఖ్యతము. ❧

శ్లో. ఛాగం మాంసం పయశ్చాగం ఛాగం సర్పిస్సశర్కరం,
ఛాగోపసేవాశయనం ఛాగమధ్యే తు యత్తుచుత్. 89. ఉరో మత్వా
క్షుతం లాక్షాం పయసా మధుసంయుతాం, సద్యఏవ పిబే జీర్ణే పయ
సాద్యా త్సశర్కరం. 90. ఇత్వాలికా బిసగ్రంథి పద్మకేసర చందనైః,
శ్రుతం సయోమధుయుతం సంధానాం పిబే త్తతీ. 91. బలాశ్వగంధా
శ్రీపర్ణీ బహుపుత్రీ పునగ్నవాః, పయసా నిత్య మభ్యస్తాః క్షపయంతి
క్షుతక్షయం. 92. ఘృతం బలా నాగబలార్జునాంబు సిద్ధం సయప్తీమఘ
కల్మషాదం, హృద్రోగ శూల క్షుతరక్తపిత్త కాసానిలాస్పక్ శమయ
త్యుదీర్ణం. 93.

మేకమాంసము చక్కెరవేసిన మేకపాలు మేక నేయి మేకలఱుకాయంట మేక
లనడుమును పరుండుట ఇవి యన్నియును క్షయరోగములను హోగొట్టును. ఉరఃక్షతరోగి
వెంటనే లక్క కషాయమును తేనెతో కలిపి పాలతో త్రాగవలయును. జీర్ణ
మైనవెనుక పాలతో చక్కెరను కలిపికొని తినవలయును. చెఱుకుముక్క తామరతూ
డు పద్మములలోనికింజల్కము మంచిగంధము వీటితో పాలను కాచి వాటియందు
తేనెను వేసికొని ఉరఃక్షతముకై త్రాగవలయును. ముత్తువపులగము, అశ్వగంధ, కోల
పాన్న, తేగు, పిల్లిపీచర, తెల్లగలిజేరు వీటితో చేసిన కషాయమునందు యుష్ణి
మధుకముల కల్మము నాల్గవభాగమునుకలిపి నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఈఘృ
తము హృద్రోగమును, శూలలను, క్షయరోగములను, రక్తపిత్తములను వాతములను వాత
రక్తములను వీటిచేత పెంపొందిన ఇతరరోగములను నశింపజేయును.

ఇది చక్రదత్తయందు క్షయరోగాధికారప్రకరణము ముగిసినది.

౧౧. కాసరోగ్యాధికారము.

— ౧౧ — కాసరోగమునందు సామాన్యోపాయములు. —

శ్లో. వాస్తూకో వాయసీశాకం మూలకం సునిషణ్ణకం, స్నేహస్థైలాదయో భక్త్యైః క్షీరేక్షురసగౌడికాః. 1. దధ్యారనాలాష్టుఫలం ప్రసన్నాపాన మేవ చ, శస్యతే వాతకానేషు స్వాద్వమ్లవణాని చ. 2. గ్రామ్యానూపోదకై శ్యాలియవగోధూమ షష్టికాన్, రసై ర్వాపాత్మగుప్తానాం యూషై ర్వా భోజయే ద్ధితాన్. 3. పంచమూలీకృతః క్వాథః పిప్పలీచూర్ణసంయుతః, రసాన్న మశ్నతా నిత్యం వాతకాసముదస్యతి. 4.

చక్రపత్తికూర కామంచీకూర ముల్లంగి చెంచలకూర నూనె మొదలగు తైలపదార్థములును, పాలు చెఱకురసము బెల్లపువస్తువులును తీనందగిన పథ్యపదార్థములు వాతమువలనఁ గలుగు దగ్గుల విషయమై పెరుగు గంజి పులిబచ్చలి మద్యపానము పుల్లనిపదార్థములు మధురపదార్థము ఉష్ణవస్తువులు ఉత్తమములగు పథ్యములని చెప్పఁబడినవి. గ్రామములయందలి నీళ్లుతరగని చెరువులుమున్నగు ప్రదేశములలోని యుదకములచేత వరిబియ్యమును యవలను గోధుమలను షష్టిధాన్యములను వండికొని గాని మినుములు దురదగొండి వీనియూపములు గాని పక్వముచేసి భుజింపవలయును. పంచమూలపు కషాయములో పిప్పలి మార్జమును వేసికొని త్రాగవలయును. మాంసరసముతో గూడ నన్నమును తినవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల వాతమువలన గలిగిన దగ్గు నశించిపోవును.

— ౧౨ — అపరాజితలేహము. —

శ్లో. శృంగీశతీకణాభాజ్ఞీ గుడవాదద యాసక్తైః, సత్తైలైర్వాతకాసఘ్నైః లేహాయ మపరాజితైః. 5.

అతివస గంటుక చోరము పిప్పళ్ళు గంటుభారంగి బెల్లము తుంగముపైలు తీటక సిండ్తైలము వీటితో లేహమును చేసి నేవించిన వాతరోగములను దగ్గులను పోగొట్టును. ఇయ్యది అపరాజిత మను లేహము.

శ్లో॥ శాంతిః; లేహము మున్నగునవి. ॥

శ్లో. చూర్ణితా విశ్వదుస్పర్శ శృంగీ ద్రాక్షా శతాసితాః, లీఢ్యా
తైలేన వాతోత్థం కానం జయతి దారుణమ్. 6. భాద్రీ ద్రాక్షా శతీ శృ
ంగీ పిప్పలీవిశ్వభేషజైః, గుడతైలయుతో లేహాః ప్రితో మారుతకాసి
నాం. 7. పిత్తకాసే తనుకశే త్రివృతాం మధురైర్యతాం, దద్యాద్ధునక
శే తిక్తైఃవిరేకార్థం యుతాం భిషక్. 8. మధురై దాంగలరసైః శ్యా
మాకాయవకోద్రవాః, ముద్గాదియూషై శ్యాకై శ్చ తిక్తకై ర్శాత్రయా
హితాః. 9. బలా ద్విబృహతీ వాసాద్రాక్షాభిః క్వధితం జలం, పిత్తకా
సాపహం పేయం శర్కరామధుయోజితం. 10. శరాదిపంచమూలస్య
పిప్పలీద్రాక్షయోస్తథా, కషాయేణ శృతిం క్షీరం పిబేత్సమధుశర్కరం.
కాకోలీ బృహతీ మేదా యుక్తైః సవృషనాగరైః, పిత్తకాసే రసక్షీర
యాపాం శ్చ పుష్పకల్పయేత్. 12. ద్రాక్షామలకఖర్జూరం పిప్పలీ
మరిచాన్వితమ్, పిత్తకాసాపహం హ్యేత ల్లిహ్య న్నాక్షికసర్పిషా. 13.
ఖర్జూర పిప్పలీ ద్రాక్షా సితాలాజా సమూంశికాః, మధుసర్పిర్యతో లే
హాః పిత్తకాసహరః పరః. 14. శతీ స్త్రీ బేరబృహతీ శర్కరావిశ్వభేష
జమ్, పిష్ట్యా రసం పిబేత్పూతం సమృతం పిత్తకాసనత్. 15. మధు
నా పద్మబీజానాం చూర్ణం పైత్తికకాసనత్, బలిగం వమనేనాదా
శీలితం కఫకాసినమ్. 16. యవాన్నైః కటురూక్షైః కఫఘ్నై శ్చ
పుష్పాచరేత్, పిప్పలీ తూరకై ర్దృష్టైః కాలతై ర్దూలకస్య చ. 17.

లఘూ న్యన్నాని భుంజీత రసై ర్వా కటుకాన్వితైః.

శ్లో॥ యవక్షారము, అతివస, ద్రాక్ష, కచ్చూరము, కలకండ పిట్టను తైల
ముతో లేహమునుగా చేసి భక్షించిన మిగుల భయంకర మైనదైనను వాతముచే
బుట్టెడు దగ్గు నశించును. గంటుభారంగి ద్రాక్ష కచ్చూరము కర్కాటకశృంగి పిప్పళ్లు
శ్లో॥ తైలము తైలము వీటిని లేహమును చేసికొని భక్షించిన దగ్గుగలవారికి హిత
కర మగును. పైత్యసంబంధము లగు దగ్గుల విషయమునను కొద్దిగా కష్ట వడువారియం
దును తీపిపదార్థములతో కలిపి తైలతెగడ నీయవలయును. కష్ట జాస్తిగా వచ్చుచున్న
యెడల కటుపదార్థములతో కలిపి తైల తెగడను విరేచనము లగుటకొఱకు ఇయ్యవలయు
ను. మధురము లగు పదార్థములు అడవిజంతువుల మాంసరసము వీటితో కూడను,
చామలు యవలు కొఱ్ఱలు మొదలగువాని నాహారముగా నేర్పఱుపవలెను. మఱియును

పెసర (గంజి) కట్టును చేదుమారలును హితకరము లగును. ముత్తువపులగము, చిన్నములక, పెద్దములక, ద్రాక్ష, వీటితో కషాయము పెట్టిన నీరు పైత్యరోగములను దగ్గులను పోగొట్టును. ఇందు లేనె కలకండయును చేర్చుకొనవలయును. కాకివెడదు మొదలగు పంచమూలములయొక్కయు ద్రాక్షయొక్కయు కషాయముచేతకాచినపాలు లేనెచక్కెరను కలిపికొని త్రాగవలయును. కాకోలి చిన్నములక మేద మహామేద అడ్డసరము శొంఠి ద్రాక్ష వీటితో కాచిన కషాయోదకములో చక్కెర లేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల పిత్తసంబంధము లగు దగ్గులు నశించును. ద్రాక్ష ఉసిరిక ఖర్జూరఫలము పిప్పళ్లు మిరియములు వీటిని చూర్ణమునుచేసి అందు లేనెను నేతిని కలిపికొని నేవించిన పైత్యపుదగ్గులుతగ్గును. ఖర్జూము, కేకపిప్పళ్ళు, ద్రాక్ష, కలకండ, కేలాలు వీటినిసమానభాగములనుచేర్చి తేనెలోను నేతిలోనుకలిపికొని నేవించినయెడల పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను తగ్గించును. కచ్చూరము కురువేరు నేలములక కలకండ శొంఠి వీటిరసమును తీసి వడియకట్టి దానిలో నేతిని కలిపికొని త్రాగిన పిత్తకాసములు తొలగించును. తామరగింజల చూర్ణములో లేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను పాఠుగ్రోలును. కఫసంబంధ మగు దగ్గుల గోగి బలముగలవాడై యుండినయెడల మొదల నతనికి వసునమును చేయింపవలయును. కొంచెము చేదుగాను వెచ్చగాను నున్నట్టి అన్నమును కఫనాశకములగు వస్తువులను భుజింప నీయవలయును. పిప్పళ్లు, త్వారపదార్థములు, ఉలవలు, దుంపలు వీటితో చేయబడిన గంజితోగాని, కటువుగల రసములతోగాని లేలియగు నన్నములను భుజింపవలయును.

పైశ్లోకమంతర్వాత కొన్నిటిలో నీక్రిందిశ్లోకము గలదు. శ్లో. పంచకోలైశ్చృతంక్షీరం కఫఘ్నంలఘుశస్యతే, శ్వాసకానజ్వరహరం బలవత్కాగ్ని వర్ధనమ్.

—పుష్కరమాలాదికావ్యధమ. —

శ్లో. పౌష్కరం కల్పలం భాఙ్గీ విశ్వవిష్వలసాధితమ్. 18 పిబే త్కౌశ్లం కఫోద్రేకే కాసే శ్వాసే చ హృద్గ్రహే, స్వరసం శృంగబేరస్య మాక్షి కేణ సమన్వితమ్ 19. పాయయేచ్ఛాస్వసకాసఘ్నం ప్రతిశ్వాయకఫావహమ్, ముద్గామలాభ్యాం యవదాడిచూభ్యాం కర్కంధునా మూలక శుంఠకే స. 20. శతీకణాభ్యాం చ కులుత్థకేన యూషో నవాంగః కఫరోగహంతా, పార్శ్వశూలే జ్వరే శ్వాసే కాసే శ్లేష్మసముద్భవే. 21. పిప్పలీచూర్ణ సంయుక్తం దశమూలీజలం పిబేత్,

పుష్కరమాలము, నేలగుమ్మడు, గంటుభారంగి, శొంతి, పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయమును, కిఫ మెక్కడుగా గలిగిన కాస(దగ్గ)రోగమునందున, శ్వాసమునందును, హృదయరోగమునందును త్రాగవలయును. అల్లపురసములో తేనెను వేసికొని త్రాగవలయును. శ్వాసకాసముల నిది యణంబును. పీసనదగ్గలను సోఁగొట్టును. పెసలు, ఉసిరిక, యవ, దానిమ్మపిండెలు, రేగు, కురువేరు, శొంతి, కచ్చారము, పిప్పళ్లు, మఱియును ఉలవలు వీటితోడ గవాంగయూచమును గంజి సిద్ధము చేయఁబడును. ఇయ్యది కఫరోగముల నణంచి వైచును. పాష్పప్రశూలల విషయములోను, జ్వరము శ్వాసము కాసము శ్లేష్మమువలన గలుగుదగ్గులు వీటివిషయ సులలో, పిప్పళ్ల మార్గమును కలిపికొని దశమాలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

❖ కట్టబడి క్వాఢము. ❖

శ్లో. కట్టలం కత్త్రణం భార్జి ముస్తం ధాన్యం వచా భయా.
22. శృంగీ పార్పటకం శుంతీ సురాహ్వ చ జలే శృతమ్, మధుహిం
గుముతం పేయం కానే వాత కఫాత్త కే. 23. కంఠరోగే క్షయేశూణే
శ్వాసహిక్మాజ్వరేషు చ.

నేలగుమ్మడు, కామంచి, గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, ధనియములు, వస, కరక కాయలు, కర్కాటక శృంగి, పర్పాటకము, శొంతి, దేవదారు వీటిని కషాయము పెట్టి అందు తేనెయును, ఇంగువయును చేర్చి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతమువలన, కిఫమువలన గలిగెడి దగ్గులయందును, కంఠరోగములయందును, క్షయయందును, శూలలయందును, శ్వాసము, వెక్కిళ్లు, జ్వరము వీనియందును హితకరము అగుచున్నది.

❖ వాకుడు మొదలగు కషాయములు. ❖

శ్లో. కంటకారీకృతః క్వాఢః సకృష్ట స్సర్వకాసహః. 24. విభీతకం
ఘృతాభ్యక్తం గోశకృష్పరివేష్టితమ్, స్విన్న మగ్నా హరే త్కా
సం ధ్రువ మాస్యవిధారితమ్. 25. వాసక స్వరసః పేయోమధుయుక్తో హి
తాశినా, పిత్తశ్లేష్మకృతే కానే రక్తపిత్తే విశేవతః. 26. పిప్పలీ మధుకం
ద్రాక్షా లాక్షా శృంగీ శతావరీ, ద్విగుణా చ తుగాక్షీరీ సతా
సర్వై శృతుర్గుణా. 27. తం లిహ్య న్నధుసర్పిర్భ్యాం క్షతకాసనివృత్తయే,
పిప్పలీ పద్మకం లాక్షా సంపక్వం బృహతీఫలమ్. 28. ఘృతక్షాద్రయుతో
లేహః కాసశ్వాసనిబర్హణః, హరితకీనాగరముస్తమార్ణం గుడేన

తుల్యం గుటికా విధేయా. 29. నివారయ త్యాగ్యవిధారి తేయం శ్వాసంప్రపృథ్నం ప్రబలం చ కాసమ్.

నేలములక కషాయములో పిప్పళ్లు చేర్చి కొని త్రాగిన నన్నివిధము లగు దగ్గులు తగ్గిపోవును, తాడికాయలను నేతిలో నూర్చవై, ఆవుపేడలో పొదివి కుట్టులో నుడుకఁ బెట్టి పుక్కిట నుంచుకొనుచుండినయెడల దగ్గులు హరింపఁజేయును. అడ్డసర పుటాకురసములో తేనెను కలిపికొని పిత్తశ్లేష్మములచేత నగు దగ్గులు కలిగిపుడు త్రాగవలయును. విశేషముగా నిద్రానిని రక్తపిత్తములచేత బుట్టెడి దగ్గులయందు నేవింపవలయును. పిప్పళ్లు, యష్టివృధకము ద్రాక్ష లక్కపుడకలు కర్కాటకశృంగి పిల్లిపిచ్చర వీనిని సమానభాగములుగాను, తవక్షీరి నన్నిఁటికంటె ద్విగుణముగాను, చక్కెర నన్నిఁటికంటె చతుర్దశముగాను తీసికొని వీని నన్నిఁటిని నేతిలోను తేనెలోను కలిపి భక్షించినయెడల క్షయసంబంధము లగు దగ్గులు నివర్తించును. కరకకాయలు, శొంఠి, తుంగముస్తలు వీటిచూర్ణములో సమానముగా బెల్లమును కలిపి మాత్రలను కట్టి నేవింపవలయును. ఈమాత్రలు పుక్కిటిలో నుంచుకొనినయెడల ప్రబలిత శ్వాసమును దగ్గులును పోగొట్టును.

—ॐ మరీచాద్యచూర్ణము. ౨౯—

శ్లో. కర్షః కర్షార్థ మసో పలం పలద్వయ మధార్థకర్ష శ్చ, మురిచస్య పిప్పలీనాం దాడిమగుడయావశూకాచాం. 30. సర్వాష్టదైరసాధ్యాయే కాసా స్సర్వవైద్యవివర్జితాః, అపి పూయం ఛర్దయంతౌ తేషా మిద మకాషధం పథ్యమ్. 31.

మిరియములు ఒకకర్షము, పిప్పళ్లు అర్థకర్షము, దానిమ్మగింజలు 1 పలము, బెల్లము చెండుపలములు, యవక్షారము అర్థకర్షము వీటి నన్నిఁటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. అన్నిఁదియు లగు మందులచేతను కుదురనివియును వైద్యులెల్లరును కుదుర్పజాలక నిరాశ చేసికొని వదిలిపెట్టఁబడినవియును, దుర్లంధము వచ్చునట్టివియు నగు దగ్గుల కియ్యది అమూల్యముగు పథ్యము నగు నొషధము.

—ॐ సమశర్కర చూర్ణము. ౩౦—

శ్లో. లవంగజాతీఫలపిప్పలీనాం భాగా స్ప్రకల్పాన్యక్ష యతా నమీషాం, పల్కార్థ మేకం మురిచస్య దద్యా త్పలాని చత్వారి మపశాషధస్య. 32. సితాసమం చూర్ణ మిదం ప్రసహ్య రోగా నిమా నాశు

బలాన్నిహన్యాత్. కానజ్వరారోచక మేహగుల్మ శ్వాసాగ్నిమాంద్య గ్రహణీప్రదోమాన్. 33.

లవంగములు జాజికాయ పిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును అక్షప్త మాణుసును మిరియములు అరపలమును, శొంఠి నాల్గుగులములను చేర్చి వీటిని చూర్ణమును చేయవలసి నది. ఆచూర్ణముతో నమానముగా చక్కెరను చేర్చవలయును. ఇయ్యది మిగుల బలవంతము లగు దగ్గులను జ్వరమును అరోచకములను మేహమును గుల్మరోగములను శ్వాసములను అగ్నిమాంద్యమును గ్రహణులను నశింపజేయును.

హరితకీమోదకము మున్నగునది. ౩౪

శ్లో. హరితకీ కణా శుంఠీ మరిచం గుడసంయుతమ్, కానఘ్నామోదకః ప్రోక్తః తృష్టారోచక నాశనః. 34. తాలీనపహ్నిదీప్యక చవికా శుంఠ్యమ్మచేతన వ్యోమైః, తుల్యైః ప్రిసుగంధియుతైర్గుడేన గుటికా ప్రకర్తవ్యా. 35. కానశ్వాసారోచక పీనసహృత్కంతవాజ్నిరోధేషు, గ్రహణీగుదోద్భవేషు గుటికా వ్యోమాంతికా నామ. 36. మనశ్శిలాలమధుక మాంసీము స్తైగుదైః పిబేత్, ధూమం త్ర్యహం చ తస్యాను సగుడం చ పయః పిబేత్. 37. ఏష కాసా స్పృశద్ద్యంద్వ సర్వదోష సముద్భవాన్, శైతై రపి ప్రయోగాణాం సాధయే దప్రసాధితాన్. 38. మనశ్శిలాలిప్తదలం బదర్యా ఘృతశోషితమ్, సక్షీరం ధూమపానా త్తు మహాకాసనిబర్హణమ్. 39. అర్కచ్చల్లశే తుల్యే తతోద్ధేన కటుత్రి కమ్, చూర్ణితం పహ్నినిక్షిప్తం పిబే ధూమం తు యోగవిత్. 40. భక్షయే దథ తాంబూలం పిబే ద్దుగ్ధ మౌగ్రం బు వా, కాసాః పంచవిధా యాంతి శాంతి మాశు న సుశయః. 41.

కరక కాయలు పిప్పళ్లు శొంఠి మిరియములు బెల్లము వీనిని చూర్ణము చేసి, కుడుములుగా జేసి భక్షించినయెడల దప్పిక, అరోచకములను నశింపజేయును. తాడిశపత్రి చిత్రమాలము ఓమము చెవ్యము శొంఠి ఆప్లవేతనము మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపుపట్ట వీలకులు జాపత్రి వీని నన్నింటిని సమానముగా చేర్చి బెల్లముతో మాత్రలు కట్టి నేవెంపవలయును. ఈమాత్రలను వ్యోమోంతికము లని యందురు. ఈమాత్రలు దగ్గు శ్వాసము అరోచకము పీనస హృద్రోగము మాటపడిపోవుట గ్రహణి ఈరోగముల యందు మిక్కిలి హితమును చేయును. ఈమాత్రలలో లవంగపుపట్ట వీలకులు జాపత్రి వీని నన్నింటిని నాల్గుమాదములయెత్తు కలపవలయును. మణిశిల హరిదళము య

ప్రియధుకుము జటామాంసి, తుంగముస్తలు గారకాయలు వీనిని మార్జముచేసి, చుట్టగా కాల్చి, ఈపొగను మూడుగినములు త్రాగుచు ఆపైని పాలను త్రాగుచుండినయెడల మిక్కిలి భయంకరము లగు దగ్గులుకూడను దూరముగా తొలగిపోవును. జీల్లేడుఅకులు మణిశిల సమాభాగములుగా చేర్చికొని, శోఠి మిరయులు పిష్పళ్లు సగభాగమును చేర్చి మార్జముచేసి చుట్టచుట్టి కాల్చి పొగను యోగ వేత్త యగువాడు త్రాగవలయును. తఱువాత తాంబూలమును వేసికొనవలయును. లేకున్న పాలను గాని నీళ్లనైనను గాని త్రాగవలయును. ఇందుచేత ఆయుదుతెఱుగులగు దగ్గులును నిస్సంశయముగా తొలగి పోవును.

❧ దశమూలఘృతము. ❧

శ్లో. మరిచశిలార్కక్షీరై ర్వార్తాకీం త్వచ మాశు భావితాం
శుష్కామ్, కృత్వా విధినా ధూమం పిబతః కాసా శ్శమం యాంతి.
42. దశమూలీకషాయేన భార్జీకల్కం పచే ద్ఘృతమ్, దక్షతిత్తిరిని
రూప్యే తత్త్వరం వాతకాసనుత్. 43.

మిరియములు మణిశిల జీల్లేడుపాలు క్షీతితోడ మలకచెట్టుతోక్కను నానవైచి తరువాత దానిని ఎండించి యథావిధిగా పొగను త్రాగెడివాని కేచ్చిన దగ్గులన్నియును తగ్గిపోవును. దశమూలముల కషాయముతో గంటుభారంగి కల్కమును కలిపి దానియందు నేతిని చేర్చి వండవలయును, లేక కోడి తిత్తిరిపక్షుల నిరూహమునందు ఘృతమును గాని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నేపించినచో విశేషముగా వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పాఠుడ్రోను.

❧ దశమూలాద్యఘృతము. ❧

శ్లో. దశమూలాథకే ప్రస్థం ఘృతస్యాక్షసమైః పచేత్, పు
ష్కరాహ్వ శతీ బిల్వ సురా సవ్యోష హింగుభిః. 44. పేయానుపానం
తద్దేయం కాసే వాతక ఫాధికే, శ్వాసరోగేషు సర్వేషు కఫవాతాత్మకే
షు చ. 45.

అరువదిపాల్లపలముల దశమూలపు కషాయమునందు పుష్కరమూలము కచ్చురములు బిల్వపు వేరు నల్లతెగడ శొంఠి మిరయుములు ఇంగువ వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కటియు చొప్పనను తీసికొని వానియందు వదియారుపలముల నేతిని పోసి పక్వము చేయవలయును. దీనిని పేయానుపానముగా వాతము కఫము మొదలగువానివలనఁ బుట్టిన

దగ్గులయందును శ్వాసరోగములయందును కఫహవాతము వీనివలన కలిగినవాఁడయందును ఈయవలయును.

❧ దశమూలపట్టాఘృతము. ❧

శ్లో. దశమూలీచతుఃప్రస్థే రసే ప్రస్థాన్వితం హావిః, సత్కారైః పంచకోలై స్తు కల్కితం సాధు సాధితమ్. 46. కాసహృత్పాశ్చ్యవశూ లఘ్నం హిక్మాశ్వాసనిబర్హణమ్, కల్కం పట్పల మేవాత్ర గ్రాహ యంతి భిషగ్వరాః. 47.

నాలుగు ప్రస్థముల దశమూలకషాయముతో పదియారు పలముల నేతని యవత్కారము సిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి కీటియొక్క కల్కమును కలిపి నేతిగి సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది దగ్గు హృదయశూలము పార్శ్వపునొప్పి వెక్కిళ్లు శ్వాసము వీటిని నశింపజేయును. ఇచ్చట నుత్తమవైద్యులు 6 పలముల కల్కమునే గ్రహింపవలయు నందురు.

❧ కంటకారీఘృతము. ❧

శ్లో. కంటకార్ద్రగుడూచీభ్యాం పృథ క్త్రింశ త్వలా ద్రసే, ప్రస్థ సిద్ధో ఘృతా ద్వాశకాసను ద్వహ్నిదీపనః, 49 ఘృతం రాస్తాబలా వ్యోష శ్వదంషాకిల్కపాచితమ్, కంటకార్ద్రసే సర్పిః పంచకాసనిషూ దనం. 49.

వాకుడు తిప్పతీగ వీటితోచేసిన ముప్పదిపలముల కషాయముతో నేతని చక్కము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పోగొట్టును. అన్ని నుద్దిపింపజేయును. సన్నరాస్త ముత్తవపులగము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు పల్లెరు వీటికల్కములను వాకుడురసములను పక్వముచేయబడిన ఘృతము అయిదు లెఱుంగలగు దగ్గులను నశింపజేయును.

❧ బృహత్కంటకారీ ఘృతము. ❧

శ్లో. సవత్రమూలశాఖాయాః కంటకార్యా రసాధకే, ఘృత ప్రస్థం బలావ్యోష విడంగశతిచిత్రకైః. 50. సవర్చల యవత్కార బిల్వా మలక పుష్కరైః, వృశ్చీర బృహతీ పథ్యా యచూనీదాడిమ ర్ధభిః. 51. ద్రాక్షా పుసర్నవా చ్య ధన్వయాసాన్లువేతసైః, శృంగీతా మలకీ భార్గీ రాస్తా గోక్షురకైః పచేత్. 52. కల్కై స్తు సర్వకా

నేను హిక్మాత్వానే చ శస్యతే, కంటకారీఘృతం సిద్ధం కఫవ్యాధివి
నాశనమ్. 53.

అకులు వేళ్లు కొమ్మలుతో గూడిన నేలములక రసమును అధిక ప్రమాణము సిద్ధము
చేసి దానియందు పదియారుపలముల నేతినీతీసికొని, ముత్తువపులగము శొంఠి మిరియములు
పిప్పళ్లు వాయవిడంగములు కచ్చారము చిత్రిమూలము సోవర్చలవణము యవక్షారము
బిల్వపువేలు ఉసిరిక పుష్కరమూలము వృశ్చీమ ములక కరకకాయ ఓమము దాని
వృక్షములను శొంఠి చెవ్యము యవాసము గజ్జేరు వ్యాఘ్రనఖమను ద్రవ్యము నేల
తాడి గంటుభారంగి సన్నరాస్త పల్లెగు వీటితో కల్గమునుచేసి ఆకల్గముతో నేతినీ
వక్ష్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కంటకారీఘృతము. ఇది అన్నివిధములగు దగ్గులను
వెక్కిళ్లను శ్వాసమును పోఁగొట్టటయం దత్యంతము. మఱియును కిఫగోగములను
సశంపజేయును. ఇయ్యదియే బృహత్కంటకారీఘృతమనియు ననంబడును.

❧ రాస్నాద్యఘృతము. ❧

శ్లో. ద్రోణేఽపాం సాధయే ద్రాస్నాం దశమూలీం శతాసరీమ్,
ఫలికాం మానికాంశాం స్త్రీన్ కులుత్థాన్ ? దరాన్ యవాన్.
54. తులార్థం చాజమాంసస్య తదశేషేణ తేన చ, ఘృతాధకం సమ
క్షీరం జీవనీయైః పల్నైః. 55. సిద్ధం తద్దశభిః కల్నైః సస్యపానా
నువాసనైః, సమీక్ష్య వాతరోగేషు యథావస్థం ప్రయోజయేత్. 56.
పంచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం పార్శ్వశూల మరోచకమ్, సర్వాం
గైకాంగరోగాం శ్చ సస్తి మౌర్ధ్వనిలం జయేత్. 57. జీవక భక్తా
మేదే కాకోత్థ్యా శూర్పసర్ణికే, జీవతీ మధుక శైచువ దశకో జీవకో
గణః. 58.

ద్రోణపరిమితమగు నుదకములో సన్నరాస్తను దశమూలమును పిల్లిపిన్నరను
ఒక్కొక్కపలము చొప్పున, ఉలవలు తేగుపండ్లు యవలును మూడు మూడు మాని
కలు చొప్పుననున్న, మేకమాంసము 50 పలములు, జీవనీయగణములో చెప్పిన యా
వధములు ఒక్కొక్కపలమున, నేయి 64 పలములును కీని గన్నిటిని చేర్చి నేతినీ
పక్ష్వముచేయవలయును, దీనితో వాతరోగముల విషయములో నస్యము పానము అనువా
సనలను తగుమాత్రముగా ప్రయోగించవలయును. ఇయ్యది అయిదుతెఱుగులగు దగ్గుల
ను క్షయ శ్వాసము పార్శ్వశూల అరోచకము సర్వాంగరోగము ఏకాంగరోగము
స్థిహ ఊర్ధ్వ వాతిము వీటిని జయించును. జీవకము ఋషభకము మేద మహామేద

కాణో లిక్ష్మీర కాణోలి ఋద్ధి వృద్ధి జ్యేవంతి జేష్ఠమధుకము ఇవి పదియాపధులుజీరు వం తీగణ మని చెప్పబడును.

❖ అగస్త్యహరితకీ. ❖

శ్లో. దశమూలీంస్వయంగుప్తాంశంఖపుష్పింశతీంబలామ్, హస్తపిప్పల్య పామార్గ పిప్పలీమూల చిత్రకాన్. 59. భార్గ్య పుష్కరమూలం చ ద్విపలాంశం యనాథకమ్, హరితకీశతం చైకం జలే వంచాథకే పచేత్ 60. యవై స్వివైః కషాయం తం పూతం త చ్చాభయాశతమ్, పచేద్గుడతులాం దత్వా కుడపం చ పృథగ్గుతాత్. 61. తైలా త్సపిప్పలీ చూర్ణాత్ సిద్ధశీతే చ మక్షికాత్, లిహ్య ద్వైచాభయే నిత్యమతః ఖాదే ద్రసాయనమ్ 62. త ద్వలీపలితంహన్యా ద్వలాయుర్కలవర్ధనమ్, పంచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం హిక్మా సువిషమజ్వరాన్. 63. హన్యా త్రధా గ్రహణ్యోహృద్రోగారుచిషీనసాన్, అగస్త్యవిహితం ధన్య మిదం శ్రేష్ఠం రసాయనమ్. 64.

దశమూలములు పెద్దమూలగొండి శంఖపుష్పి కచ్చారము ముత్తవపులగము ఏనుగుపిప్పళ్లు ఉత్తరేణి మోడి చిత్రమూలము గంటుభారంగి పుష్కరమూలము నీని నన్నింటిని రెండురెండు పలములును, యవలు 64 పలములును, 100 పలముల కరకాయలు నీటి నన్నింటిని ఆయుదు అథకముల ప్రమాణపు సిటిలో పక్వము చేయవలయును. యవలు మైత్తరబడగానే అకషాయమును వడియగడ్డి 25 పలముల కరక్కాయలయందు 100 పలముల బెల్లము 4 పలముల నేయిని కలిపి వండవలయును, తైలమును పిప్పలిదూరమును నాలుగునాలుగు పలములచొప్పున చేర్చవలయును. పక్వమైపిప్పట చల్లారిన తఱువాత 4 పలముల తేనెను కలిపి మఱల ప్రతినిత్యమును రెండు రెండు కరక్కాయల చొప్పున రసాయనములను భక్షించునీతిని భక్షించవలయును. ఇయ్యది యతులపడుట తలనెఱియుటలను పోగొట్టును. బలమును ఆయుష్యమును మలమును వృద్ధి నొందించును. అయుదు తెఱుగు లగు దగ్గలను క్షయరోగములను శ్వాసరోగమును వెక్కిళ్లును విషమజ్వరములను గ్రహణలను మూలరోగములను హృదయ రోగములను ఆరుచినిషీనసను పోగొట్టును. ఇయ్యది అగస్త్యమహామునిచేత నిర్మింపబడి యెను. ధన్యమును శ్రేష్ఠము నగు రసాయనము కావున దీనిని అగస్త్యహరితకీ యందురు.

❖ వ్యాఘ్రహరితకీ. ❖

శ్లో. సమూలపుష్పచ్ఛద కంటకార్యా, స్తులాం జలద్రోణపరిపుతాం చ, హరీతకీనాం చ శతం నిదధ్యా దధాత్ర పక్వాచరణావశే

షష్ఠ. 65. గుడస్య దత్త్వా శతమేత దిగ్నా విపక్వ ముత్తీర్య తత స్సు
 శీతే, కటుత్రికం చ ద్విపల ప్రమాణం పలాని షట్ పుష్పరసస్య తత్ర
 66. ష్టిపే చ్చతుర్జాతపలం యథాగ్ని ప్రయుజ్యమానో విధినాఽవలే
 హః, వాతాత్తక్రం పితృకఘోద్భవం చ ద్విదోషకాసా నపి యాం స్త్రీ
 దోషాన్. 67. క్షయోద్భవం చ క్షతజం చ హన్యాత్ సవీనసశ్వాస
 మురోక్షతం చ, యత్యైణ మేకాదశరూప ముగ్రం భృగూపదిప్తం హి
 రసాయనం స్యాత్. 68.

వేళ్ళు, పూవులు ఆకులు వీటితో కూడిన వాకుడుచెట్టును 100 పలముల తేచ్చి 231
 పలములనీటితో చేర్చవలయును. మఱియును కరకాయలు ఒక వందయును కలిపి పక్వము
 చేయవలయును. నీరు నాల్గవభాగము మిగులు గలుగునప్పుడు 100 పలముల బెల్లమునందు
 చేర్చి వండవలయును. ఆపివ్వుట దించి చక్కగా చల్లారినపివ్వుట శొంతి, మిరియములు
 పిప్పళ్ళు చెండుపలములును పూదేనె రీపలములును లవంగపుచెక్క వీలకులు జాపత్రి
 నాగకేసరములు వీటిచూర్ణము నొకపలమును చేర్చి కలియబెట్టి లేహమునుగా చేసికొని
 జతరాగ్ని సమసరించి సేవించు చుండవలయును. ఇయ్యది వాతపు దగ్గులను పైత్యపు ద
 గ్గులను ద్విదోషముచేత నగు దగ్గులను త్రిదోషములవలన నగు దగ్గులను క్షయదగ్గులను
 పీనసశ్వాసములను తోమ్మ బ్రద్ధలగుచుండుటను పడనొకండు తెలుగులగు క్షయరోగ
 మును నశింపజేయును. దీనిని భృగుమహర్షి చెప్పెను. ఇయ్యదియే వ్యాఘ్రహారీతకి య
 నంబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కాసగోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

శ్లో. హిక్కాశ్వాసాతురే పూర్వం తైలాక్తే స్వేద ఇష్యతే,
 స్నిగ్ధైర్లవణయోగై శ్చ మృదు ర్వాతానులోమనమ్. 1. ఊర్ధ్వాధ
 శ్శోధనం శక్తే దుర్బలే శమనం మతమ్, కోలమజ్జాంజనం లాజాతిక్తా
 కాంజనగై రికమ్. 2. కృష్ణాధాత్రీ సితా శుంఠీ కాసీనం దధినామ చ,
 పాటల్యా స్సఫలం పుష్పం కృష్ణాఖర్జూర ముస్తకమ్. 3. ష డేతే పా
 దికా లేహః హిక్కానాం మధుసంయుతాః, మధుకం మధుసంయుక్తం
 విప్పలీశర్కరాన్వితా. 4. నాగరం గుడసంయుక్తం హిక్కాఘ్నం నా
 వనత్రయం, స్తన్ద్యేన మక్షికావిస్తా నస్యం వా లక్తకాంబునా. 5.
 యోజ్యం హిక్కాభిభూతాయ స్తన్ద్యం వా చందనాన్వితమ్, మధుసా
 వర్చలోపేతం మాతులుంగరసం విబేత్. 6. హిక్కార్తస్య పయ
 శ్చాగం హితం నాగరసాధితమ్, కృష్ణామలకశుంఠీనాం చూర్ణం మధు
 సితాయుతమ్. 7. ముహు ద్దుహుః ప్రయోక్తవ్యం హిక్కాశ్వాసనివా
 రణమ్, హిక్కాశ్వాసీ విబే ద్భార్గిజ్ఞ సవిశ్వా ముష్ణ వారిణా. 8. నాగ
 రం వా సితా భార్గిజ్ఞ సావర్చలసమన్వితమ్. శృంగీ కటుత్రిక ఫలాత్ర
 యకంటకారీ భార్గిజ్ఞ సపుష్కరజటాలవణాని పంచ, చూర్ణం విబే దశిశి
 రేణ జలేన హిక్కా శ్వాసోర్ధ్వవాతకసనారుచివీనసేషు. 9. అభయా
 నాగరకల్కం పౌష్కరయవశూకమగిచకల్కం వా, తోయే నోష్ణేన
 విబేత్ శ్వాసీ హిక్మీ చ తచ్ఛాన్ద్రై. 10. అమృతానాగరభార్గిజ్ఞ వ్యా
 ఘ్నీప్రణాశసాధితః క్వాథః, వీత స్సకణాచూర్ణః కాసశ్వాసా జయ
 త్యాశు. 11.

వెక్కిళ్ళు శ్వాస గలిగి బాధపడెను రోగినిషయమున ముందుగా నూనెను చ
 రిమిన పదార్థములచేత గాని, మృదువు లగు అవణయోగములచేత గాని చెమటను పు
 టించుట యుత్తమము, వాతమును అనుకూలముగా వర్తింపజేయుటయును మంచిదే

యగును. రోగి బలముగలవాడై యున్నయెడల, వమనమునకును జాలాబునకు అనఁగా ప్రవర్తులకు నిచ్చుచుండవలయును. దుర్బలుడైనయెడల శమనమగు నట్టులు శాంతి నొందించు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. రేగుచెక్క, సావీ రాంజనము, పేలాలు, కటుకరోహిణి, ఉమ్మెత్త, పిప్పళ్ళు, ఉసిరికపప్పు, కలకండ, శొంఠి, అన్నభేది, వెలగకాయ, కలిగొట్టుచెట్టు, పువ్వులు, ఫలములు, పిప్పళ్ళు, భిక్షూర యుతుంగముస్తలు ఈయాఱు అవశేషములను తేనెతో కలిపి నేవించిన వెక్కిళ్లను పోఁగొట్టును. తేనెతోకలిపిన యష్టిమధుకము కలకండతోచేర్చినపిప్పళ్ళు, బెల్లముతో కలిపిన శొంఠి, ఈమూఁడు నాసికావిధులును వెక్కిళ్లను పోఁగొట్టును. చనుబాలలో ఈగవిష్టను (అనఁగా మైనమును) కలిపి యుపయోగించిన నస్యముగాని చనుబాలలో చందనముకలిపియుపయోగించిన నస్యముగాని వెక్కిళ్లనుపోఁగొట్టును. తేనె సౌవర్చలవ ణము వీటితోకూడిన మాదీఫలరసముగాని, శొంఠిచాదికలిపిన మేకపాలుగాని వెక్కిళ్ళు రోగముగలవారికి హితమునుగల్గించును. పిప్పళ్ళు ఉసిరిక శొంఠి వీటిచూర్ణమును తేనె తోను కలకండతోను కలిపి మాటిమాటికి ఇచ్చుచున్నయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయును తొలఁగి చనును. గంటుభారంగి శొంఠినిగాని, శొంఠి గంటుభారంగి సౌవర్చలవణము వీట్లను గాని వేడినీటితో కూడా నేవించినయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయును తగ్గును. శృంగి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు కరక్కాయ తాడికాయ ఉసిరికపప్పు వాకుడు గంటు భారంగి పుష్కరమాలము యవలు శూకధాన్యము పంచలవణములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో గూడ చేర్చికొని వెక్కిళ్ళు శ్వాస ఎగబొప్ప దగ్గు అరుచి వీనన ఈరోగములు కలిగినప్పుడు త్రాగవలయును. కరక్కాయలను శొంఠిని కల్కముచేసి గాని పుష్కరమాలము యవక్షారము మిరియములు వీనికల్కముగాని వేడినీళ్లతో గూడను శాంతికలుగుకొఱకు శ్వాసను వెక్కిళ్ళు కలవారు త్రాగవలయును. తిప్పటిగ శొంఠి బ్రహ్మదండి సేలములక నల్లగగ్గర వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయములలో పిప్పళ్ల చూర్ణమును వేసికొని త్రాగినయెడల కానశ్వాసములను జయింపఁగలడు.

—౨౨ దశమాల క్షౌభము. ౨౨—

శ్లో. దశమూలీకషాయ స్తు పుష్కరేణ విచూర్ణితః, శ్వాస కానప్రశమనః పార్శ్వహృచ్చూలనాశనః. 12. కులుత్థనాగరవ్యాప్తి వాసాభిః క్వాధితం జలమ్, వీతం పుష్కరసంయుక్తం హిక్కాశ్వాసని బర్హణమ్. 13. గుడం కటుకతైలేన మిశ్రయిత్వా సమం లిపేత్, త్రినప్తాహస్తయోగేణ శ్వాసం నిర్మూలతో జయేత్. 14. శృంగీమ హశావధకణాఘన పుష్కరాణాం, చూర్ణం శతమరిచశర్కరయా సమే

తమ్, క్వాధేన పీత మమృతావృషపంచమూల్యాః, శ్వాసం త్ర్య హేణ శమయే దతిదోష ముగ్రమ్. 15. హృద్రాః మరీచం ద్రాక్షాం గుడం రాన్నం కణాం శతీమ్, జహ్య తైలేన విలిహన్ శ్వానా న్ప్రీణహరా నపి. 16. హిక్మాం హరతి ప్రబలాం ప్రబలంశ్వాసం చ నాశయ త్యా శు, షిఖిపుచ్చభూతిపిప్పలి చూర్ణం మధుమిశ్రితం లీఢమ్. 17. కర్షం క లిఫలచూర్ణం, లీఢం చాత్యంతమిశ్రితం మధునా, అచిరాద్ధరతి శ్వాసం ప్రబలా ముద్ధంసికాం చైవ. 18.

దశమూలముల కషాయములలో పుష్కరమూలముల చూర్ణమును వేసికొని త్రాగినయెడల శ్వాసము దగ్గు పార్శ్వపునొప్పి హృదయశూలము వీటిని నశిం పఁజేయును. ఉలవలు శొంఠి నేలములక అడ్డనగము వీటితోటి సిద్ధముచేయఁ బడిన కషాయోదకమును, పుష్కరమూలమును చేర్చికొని త్రాగినయెడల వెక్కిళ్ళును శ్వాసమును నశించును. బెల్లమును కటుకతైలముతో సమానభాగమును గాగ్రహించి రెండింటిని కలిపి నేవించుచుండవలయును. ఇద్దాని నిరుపదియొక్క రోజు నేవించినయెడల శ్వాసము నిర్మూలముగా నశించును.

తిప్పతీగ, అడ్డనరము, పిప్పళ్ళు, తుంగముస్తలు, పుష్కరమూలము, కచ్చారము, మిరియములు వీటిని చూర్ణముచేసి కండచక్కెర నుండనఁ గలిపి, తిప్పతీగ అడ్డనరము లతో వెట్టిన కషాయమును చేర్చి మూడురోజులు త్రాగినయెడల మిక్కిలి భయంకరము లగు శ్వాసములు కూడ నష్టములు కాఁగలవు. పసపు, మిరియములు, ద్రాక్ష, బెల్లము, సన్నరాస్త, పిప్పళ్ళు, కచ్చారము వీటిని నూనెలో కలిపి నేవించిన ప్రాణముల నపహరిం చునంతవియైన వగు శ్వాసములు నాశనమునొందును. నెమలివెన్నలు గాల్చి చేసిన బూ డిదను పిప్పళ్ళు చూర్ణములొకలిపి అందు తేనెనుచేర్చి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్ళు భయంక రములగు శ్వాసములు నష్టము లగును. పదిమాషములయెత్తు తాడిచూర్ణమునుచేసి స్వచ్ఛ మగు తేనెలో చేర్చి నేవించిన భయంకరము లైన వెక్కిళ్లైనను శీఘ్రముగా నశించును.

హింస్రాద్యఘృతము.

శ్లో. హింస్రా విడంగ పూతీక త్రిఫలా వ్యోష చిత్రకైః, ద్విక్షీ రం సర్పిషః ప్రస్థం చతుర్గుణజలాన్వితం. 19. కోలమాత్రైః పచే తద్ధి కానశ్వాసం వ్యపోహతి, అర్ఘాం స్యరోచకం గుల్మం శకృద్భేదం క్షయం తథా. 20.

హింస్రయను ద్రవ్యము [అనఁగా నల్లఁజిప్పియఁట] వాయువిడంగములు, కాను గుచెక్క, కరకాయలు, శొంఠి, తాడి, ఉసిరిక, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, చిత్రమూ

లము వీని నన్నిటిని ఎన్ని దివిని దిమాపముల చొప్పునను, పాలు ౩2 పలములు, నేయి 16 పలములు, నీరు 64 పలములు వీని నన్నిటినికలిపి నేతిని కాంచవలయును. ఈనేయి దగ్గలను శ్వాసములను మూలరోగములను ఆరోచకములను గుల్మవాధులను విడ్రేదమును క్షయను నశింపజేయును. ఇయ్యది హింస్తాద్యఘృత మనఁబడును.

❧ తేజోవతీఘృతము. ❧

శ్లో. తేజోవత్ప్రభయా కుష్ఠం సిద్ధిలీ కటురోహిణీ, భూతికం పౌష్కరం మూలం పలాంశం చిత్రకం శతీ. 21. సావర్చలం త్వామలకీ సైంధవం బిల్వపేషికా, తాలీనపత్రం జీవంతీ వచా తై రక్షసం సంమితైః. 22. హింగుపాదై ర్ఘృతం ప్రస్థం వచే త్తోయచతుర్దశే, ఏత ద్యధాఽలం వీత్వా హిక్కాశ్వాసా జయే న్నరః. 23. శోధాని లోరోగ్రహణీ హృత్పార్శ్వరుజ ఏవ చ.

చవ్యము, కరకకాయలు, చెంగల్యకోష్ఠ, పిష్టశ్శు, కటుకరోహిణి, కామంచి, పుష్కరమూలము, మోదగమాడ, చిత్రమూలము, కచ్చూగము, సావర్చలవణము, నేల తాడి, సైంధవలవణము, మారేడుచెక్క, తాడిశపత్రి, జీవంతియును ద్రవ్యము, వస వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కక్కము చొప్పున తీసికొని మూడు మాపములయెత్తు ఇంగువను కలిపి నాలుగురెట్లనీళ్లలో 16 పలముల నేతిని వండవలయును. ఈనేతిని బలానుసారముగా త్రాగిన మనుష్యుడు వెక్కిళ్లను, శ్వాసమును, శోఫము, మూలరోగములను, గ్రహణులను, తొమ్మనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పిలను జయించును.

❧ భాగ్యగుడము. ❧

శ్లో. శతం సంగృహ్య భాగ్యస్థు దశమూల్యాస్తథా పరం. 24 శతం హారితకీనాం చ వచే త్తోయచతుర్దశే, పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు రసే వత్తపరిస్రతే. 25. ఆలోడ్య చ తులాం పూతాం గుడస్య త్వభయాం తితిః, పునః వచేత్తు మృద్వగ్నా యావ లేహత్వ మాగతం. 26. శీతేషు మధున శ్చాత్ర పట్పలాని ప్రదాపయేత్, త్రికటు త్రిసు గంధం చ పలికాని పృథక్పృథక్. 27. కర్షద్వయం యవత్కారం సం చూర్ణ్య ప్రక్షిపే త్తతః, భక్షయే దభయా మేకాం లేహ స్పార్థవలం లిహేత్. 28. శ్వాసం సుదారుణం హంతి కాసం పంచవిధం తథా, స్వగవర్ణప్రదో హ్యేష జఠరాగ్నే శ్చ దీపనః. 29. పలోల్లేఖాగతే మానే న ద్వైగుణ్య మిహేష్యతే, హరితకీశతస్యాత్ర ప్రస్థత్వాదాథకంజలమ్.

గంటుభారంగి నూరుపలములును, దశమూలములు 100పలములును, కరకకాయలు నూరు నీటినినాలుగు చెట్లధికముగా నీటిలో వండి చక్కగా నుడికిన తఱువాత నాల్గవభాగము నీరు మిగిలియుండగా దించి ఆఁనమును వడియకట్టి, అందులో 100పలముల బెల్లమును కలిపి, మఱియును చక్కగా కలియనట్లు కలియఁబెట్టి కరకకాయల చూర్ణము నందు కైచి ఘనము మఱియొకచోరెట్టి లేహపు పాకమునకు వచ్చునంతవఱకు నుంచి పిష్టుట చల్లార్చి రిపలముల లేన నందు కలుపవలయును. శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాప త్రివీటిని వేళ్ళుగా పలముచొ॥ తెచ్చి యవక్షారమును 20మాషముల యెత్తు తెచ్చి మార్జముచేసి కలుపవలయును. పిష్టుట నొక్కొక్క కరకకాయను తినుచు ఒకపలమును లేహమును నేపించుచు వచ్చినయెడల భయంకర మగు శ్వాసము పంచవిధము లగు దగ్గులును నశించును. ఇయ్యది స్వరమును, కాంతి నిచ్చును. జఠరాగ్నిని కూడ దీపింపఁజేయును. పలమని వ్రాయుటచేత కొలతలో చెట్టింపు అవసరము లేదు. నూరుకరకకాయ లొకప్రస్థము అగుచున్నవి. కావున నాథకగు అనగా 64పలముల ప్రమాణమునే నీటిని గ్రహింపవలయును. ఇయ్యదియే భాక్తిగుడ మునబడును.

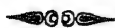
— ౨౦ కలుతిగుడము. —

శ్లో. కుఁభతం దశమూలం చ తథైవ ద్విజయస్త్వికా, శతం శతం చ సఃగృహ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. 31. పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు గుడస్సార్ధతులాం క్షిప్వేత్, శీతీభూతే చ పక్షే చ మధునోఽష్టౌ పలానిచ. 32. పట్టలాని తుగాక్షిర్యాః పిప్పల్యా చ ఫలద్వయం, త్రిసుగంధికయుక్తం తత్తాదే దగ్నిబలం ప్రతి. 33. శ్వాసం కాసం జ్వరం హిక్మాం నాశయే త్తమకం తథా, ప్రతిశశంద్రోణియమాత్ జ్ఞేయం ద్రోణత్రయంత్యహ. 34.

ఉలము దశమూలములు బ్రహ్మదొండి నీటినిచ్చి 100పలముల చొప్పున తెచ్చి ద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో వండి కాలుభాగము నీళ్ళుండగా 50పలముల బెల్లమును వేయవలయును. చక్కగా పాకమై చల్లారిన పిష్టుట తవక్షిర రిపలములు పిప్పళ్ళు రిపలములు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాప త్రియమునకలిపి జఠరాగ్ని ననుసరించి భక్షింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసమును దగ్గుల జ్వరమును వెక్కిళ్ళను తమకమును నశింపఁజేయును. నూరుపలములు ద్రోణ మను నియమముతో నీపాకమునందు మూడుద్రోణముల నీటిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు హిక్మాశ్వాసాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౩. స్వరభేదాధికారము.

● స్వరభేదమునందు కొన్ని యుపాయములు. ●

శ్లో. వాతే సలవణం తైలం పితౌ సర్పిస్సమాక్షికమ్, కఫే సత్కారకటుకం క్షౌద్రం కుడవ ఇష్యతే 1. గలే తాలుని జిహ్వాయాం దంతచూలేషు చా శ్రితః, తేన నిష్క్రమ్యతే శ్లేష్మా స్వర శ్చాస్య ప్రసీదతి. 2. ఆద్యే కోష్ఠం జలం పేయం దగ్ధ్యా ఘృతగుడౌదనమ్, క్షీరాన్నపానం పితౌత్థే పిబే త్వర్ని రతంద్రితః. 3. పిప్పలీ పిప్పలీమూలం మరిచం విశ్వభేషజమ్, పిబే స్తూత్రేణ మతిమా న్న-ఫణే స్వరసంక్షయే. 4. స్వరోపహతే వేదోజే కఫవ ద్విధి రిష్యతే, క్షయజే స్వరజే చాపి ప్రత్యాఖ్యాయ సమాచరేత్. 5.

వాతమువలన నగు స్వరభేదమునందు యవత్కారమును తైలముతోను పిత్తస్వరభేదమునందు తేనెకలిపిన నేతిని, కఫస్వరభేదమునందు ఉప్పు కారము తేనెగల కబళమును యుపయోగించుట యుత్తమము. గొంతుక దవడలు నాలుక దంతమాలములు వీటిని ఆశ్రయించి కొనిన కఫము, ఈ ప్రయోగమువలన బయలుపడును. ఇట్టిరోగముగలవానిస్వరము చక్కగాకూడనగును. వాతస్వరభేదమునందు బెల్లమును చేర్చిన నేతిని బియ్యమున భక్షించి కొంచెము వేడినీరును త్రాగుట మంచిది. పిత్తస్వరభేదమునందు నెయ్యి పాలతోటి యన్నమును తినినపిమ్మట సావకాశముగా నేతిని త్రాగవలయును. పిప్పళ్లు, మోడి, మిరియములు, శొంఠి వీనిని చూర్ణముచేసి ఆవుపంచితముతో త్రాగుట, కఫస్వరభేదమునకు మంచిది. మేదస్సంతిశః సంచుటచేత బుట్టిన స్వరభేదమునందు కఫస్వరభేదమునందు వలెనే చికిత్స చేయవలయును. క్షయవలన గాని సన్ని పాతమువలన గాని పుట్టిన స్వరభేదమునందు సాధ్యము కాదను నవ్వకముతోనే చికిత్స చేయవలయును.

● చవ్యాదిచూర్ణము. ●

శ్లో. చవ్యామ్లవేతన కటుత్రికతింతిడిక తాలీసజీరకతుగాదహనై స్సమాంశైః, చూర్ణం గుడప్రముదితం త్రిసుగంధియుక్తం వైస్వర్యపీనసకఫారుచిష్య ప్రశస్తమ్. 6. తైలాక్తం స్వరభేదే వా ఖదిరం ధారయే స్తుభౌ, పథ్యాం పిప్పలియుక్తం వా సంయుక్తం నాగరేణ

వా. 7. అజమోదాం నిశాం ధాత్రిం తూరం వహ్నిం విచూర్ణ్య చ, మధుసర్పిర్యతం లీడ్వా స్వరభేదం వ్యపోహతి. 8. కలితరుఫలసింధు కణా చూర్ణం తక్రేణ లీఢ మపహరతి, స్వరభేదం గోవయసా పీతం వా 2మలకచూర్ణం చ. 9. బదరీపత్రకల్పం వా ఘృతభృష్టం స సైంధ వం, స్వరోపఘాతే కాసే చ లేహ మేనం ప్రయోజయేత్. 10. శర్కరామధుమిశ్రాణి శృతాని మధురై స్సహ, పిబే త్వయాంసి యశ్య చైవ ర్వదతో 2భిహత స్స్వరః. 11.

చవ్యసు, ఆప్లువేతససు, శొంఠి, మిరియములు, సిప్పళ్లు, ఉసిరిక, తాడికపత్రి, జీలకఱ్ఱ, వంశలూచనము, చిత్రమూలమువీనిని సమానభాగములను తెచ్చి చూర్ణముచేసి, బెల్లమునందు కలిపి, పిష్టుట లవంగపుపట్ట, ఏలమలు, జాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి పై దానిలోనఁ జేర్చి భక్షించినయెడల స్వరభేదమునందును, వీనస, కఫము అరుచి మున్నగువానియందును శ్రేష్ఠము. లేనిచో స్వరభేదము కలిగినప్పుడు నూనెలో నానవైచిన కాచును బుగ్గయం దుంచుకొనవలయును. ఇదియును కానిచో శొంఠితో కరకకాయను పుక్కిటిలో నుంచికొనవలయును. వామము, పసపు, ఉసిరిక, యవక్షారము, చిత్రమూలము వీటిని చూర్ణము చేసి తేనెను నేతిని యందు చేర్చుకొని భక్షించినయెడల స్వరభేదములు నశించును. తాడికాయ, సైంధవలవణము, సిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును మజ్జిగలో కలిపి నేవించినను కాని, ఆవుపాలతో ఉసిరికచూర్ణమును నేవించినను కాని స్వరభేదములు నశించును. లేకున్న తేగు ఆకు కషాయమును నేతితో చేర్చి సైంధవలవణమునందు కలిపి స్వరభేదమునందును, దగ్గులయందును ప్రయోగింపవలయును. పెద్దగా నఱచి మాటలాడుటచేత నెవ్వనికి స్వరము పడిపోవునో వాడు చక్కెర, తేనెను కలిపిన కషాయములను మధురపదార్థములతోటి త్రాగవలయును.

— 30 ంటకారీఘృతము. 31 —

శ్లో. వ్యాప్రీస్వరస విపక్వం రాస్నావాట్యాలగోక్షుర వ్యోమైః, సర్పి స్వరోపఘాతం హన్యా త్కాసం చ పంచవిధం. 12. శుష్కద్రవ్య ముపాదాయ స్వరసానా మసంభవే, వారిణ్యప్రగుణే సాధ్యం గ్రాహ్యం పాదావశేషితం. 13.

వాకుడురసములో నన్నరాస్త, ముత్తవపులగము, పట్టెరు, శొంఠి, మిరియములు, సిప్పళ్లు వీటిని కల్పముచేసి దానిలో నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది స్వర

భేదములను, అయిదువిధము లగు దగ్గులను నశింపఁ జేయును. స్వరసము తేనిచో ఎండి నదాన్నినైసను గ్రహింపఁబును. అప్పుడు ఎనిమిది రెట్లు నీటిలో వండవలయును. నాలు గవభాగము నీరు మిగిలియుండినప్పుడు దించి నేవంపవలయును. ఇయ్యది కంటకారీ ఘృత మన బడును.

—● భృంగరాజఘృతము. ●—

శ్లో. భృంగరాజామృతావల్లీ వాసకదశమూలకాసమర్దరసైః,
సద్విస్సపిప్పలీకం సిద్ధం స్వరభేదకాసజి న్నఘనా. 14.

గుంటకలగరాకు, తిప్పతీగ, అడ్డసరము, దశమూలములు, కసిగండవేరు వీటిర సమును తెచ్చి యందులో నేతిని పోసి వండవలయును. పక్వమైన పిమ్మట నందులోన పిప్పళ్ల చూర్ణమును కలిపి, తేనెతో నేరించినయెడల స్వరభేదమును దగ్గులును నశించి పోవును. ఇయ్యది భృంగరాజఘృత మనబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వరభేదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను

౧౪. అరోచకాధికారము.

—● అరోచకమునకు సాధారణములగు నుపాయములు. ●—

శ్లో. వాంతిం సమీరణే పితౌ విరేకం వమనం కఫే, కుర్యాద్ధృ
ద్యానుకూలాని హర్షణం చ మనోఘ్నజే. 1. వాంతో వచాద్భి రనిలే
నిధివత్పి బేత్తు స్నే హౌష్ణతోయ మదిరాన్యతమేన చూర్ణం, కృష్ణావి
డంగ యవభస్మక రేణుభాజ్ఞే రాస్నైలహింగులవణోత్తమనాగరా
ణాం. 2. వైతే గుడాంబుమధురై ర్వమనం ప్రశస్తం లేహ స్ససైంధవ
సితామధుసర్పిరిష్టం, నింజాంబుచర్దితవతః కఫజే తు పానం రాజద్రు
మాంబు మధునా సహ దీప్యకాధ్యం. 3. చూర్ణం యదుక్త మధవా
ని౦జే తదేవ, సర్వై శ్చ సర్వకృత మేవ ముపక్రమేచ్ఛ.

వాతముచేత నగు నరోచకమున వాంతి తీసికొనవలయును. పిత্তారోచకమునందు
ప్రవర్తి తీసికొనవలయును. కఫారోచకమునందు వాంతికి తీసికొనవలయును. మనో
వ్యాకులతచేతనగు నరోచకములకు మనస్సంతుష్టి కలిగించి కొనవలయును. వాతారోచక
మునందు వనను కషాయముగా గాచియును, వమనములైన రోగి చమరుపదార్థములు,
వేడినీరు, కల్లు పీటిలో దేనినైన నొకదానిని చేసికొని గాని పిప్పళ్లు, వాయువిడంగ
ములు, యవలక్షారములు, రేణుకలు, గంటుభారంగి, సన్నరాస్య, విలకులు, ఇంగువ,
సైంధవలవణము, కొంతి పీటిచూర్ణమున కలిపికొని త్రాగవలయును. పిత্তారోచకము
నందు బెల్లపుపానకమును, మధురపదార్థములను పుచ్చికొని వాంతిచేసికొనుట యుత
మము. సైంధవలవణము, చక్కెర, తేనెయును నుత్తమములే. నిమ్మపండ్లరసముతో
వాంతికి తీసికొనువారలకును, కఫారోచకమునందును రేలచెక్క కషాయములో తేనెతో
డసరపుచూర్ణమును కలిపి త్రాగినను, వాతారోచకమునందువియేచూర్ణములు పెనుక చెప్ప
బడెనో, వానినిసేవించినగానిపితకరమగును. సన్నిపాతరోచకమునందు అన్నియోషధ
ములచేతను చికిత్స చేయవలయును.

—● అరోచకమును పోగొట్టు నుపాయములు. ●—

శ్లో. కృష్ణ సౌవర్చలా జాజీ శర్కరా మరిచం బిడమ్, ధాత్ర్యే
లాపద్మకోశీర పిప్పలీచందనోత్పలమ్. 4. లోధ్రం తేజోవతీ పథ్యా
త్యూషణం సయవాగ్రజం, ఆర్ద్రదాడిమనిర్యాస శ్వాజాజీశర్కరా
యతః. 5. సత్తైలమాక్షికా శ్చైతే చత్వారః కుడవగ్రహాః, చతురో

రోచకా స్థాన్యు ర్వాతాద్యైకజనర్వజాన్. 6. త్వజ్జుస్త మేలాధా
న్యాని ముస్త మామలకానిచ, త్వక్ష్ణ దార్వీయవాన్యా శ్చ పిష్పల్య
స్తేజవ త్యపి. 7. యమాసీ తింతిడికః చ పంచైతే ముఖశోధనాః, ఆమ్లి
కాగుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వితం. 8 శ్లోకపాదై రభిహితాః
సర్వారోచక నాశనాః, ఆమ్లికా గుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వి
తం. 9. అభక్తశ్చందరోగేషు శస్త్రం కబలధారణం, కారవ్యజాజీమ
రిచం ద్రాక్షా వృక్షామ్లుడాడిమం. 10. సౌవర్చలం గుడం ఔద్రం సర్వా
రోచకనాశనం. త్రియాషణాని త్రిఫలారజనీద్యయంచ చూర్ణకృ
తాని యవశూకవిమిశ్రితాని, ఔద్రాన్వితాని వితరే న్ముఖధారణార్థ
మన్యాని త్రిక్తకటుకాని చ భేషజాని. 11. విటూచ్ఛర్ణ మధుసంయుక్తో
రసో దాడిమసంభవః, అసాధ్యా మపి సంహన్యా దరుచిం వక్త్రధారితః.

1 కోష్ఠ, సౌవర్చలవణము, జీలకఱ్ఱ, కలకండ, మిరియములు, వాయువిడంగము
లు; 2 ఉసిరిక, ఏలకులు, పద్మాక్షి, వట్టివేళ్లు, పిప్పళ్లు, చందనము, కమలములు; 3 బొద్దుగ,
లేజోవతి, కరకకాయలు, శొంఠి, మిరియములు; 4 యవక్షారము, అల్లము, దానిమ్మ
కాయలజగురు, జీలకఱ్ఱ, కండచక్కెర, తైలము, లేనె. ఇట్లు నాలుగుభాగములుగా
చెప్పబడిన నాలుగుయోగములును కబలగ్రహములు, వాతములు మున్నగు అనేక
దోషజములు ద్విదోషజములు త్రిదోషజములు నగు ఆరోచకములను పోగొ
ట్టును. 1 లవంగపుపట్ట, తుంగముస్తలు, ఏలకులు, ధనియములును; 2 ఉసిరిక,
లవంగపుపట్ట, మ్రానిపసపు, తుంగముస్తలును; 3 మ్రానిపసపు, యమానియును. 4
పిప్పళ్లు, లేజోవతియును; 5 ఓమము, బచ్చలి ఈయైదువర్గములును ముఖమును చ
క్కగా శుద్ధముగా చేయును. ఆరోచకమును పోగొట్టును. ఉసిరిక బెల్లము వీనితో
చేసిన పానకములో లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, మిరియములు కలపి యుండఁగా చేసి
కొని ముఖమునం దుంచుకొనవలయును. ఇయ్యది వీడతీసి చికిత్సచేయ నలవిగాని రోగ
ములయందు హితమును చేయును. నల్లజీలకఱ్ఱ తెల్లజీలకఱ్ఱ ద్రాక్ష చింతపండు దానిమ్మ
గింజలు సౌవర్చలవణము బెల్లము లేనె వీటినినూరి నుద్దచేసి పుక్కిటనంచుకొనిన నన్ని
విధములగు సరోచకములును నశించును. శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు కరకకాయలు తాడి
కాయలు ఉసిరిక పసపు మ్రానిపసపు యవక్షారము వీటిని చూర్ణముఁజేసి లేనెలోకలిపి
నాకినయెడలను, చేదు కారముగల ఇతరవస్తువులనుగాని నొంటిలోనుంచుకొనుట కుప
యోగించుకొనినను ఆరోచకములు నశించును. బిరజాలవణమును లేనెలో కలిపి దానిమ్మ
రసముచేర్చి నోటియందుంచుకొనిన మిక్కిలి నసాధ్యము లగు సరోచకములు నశించును.

యమానీపాడబము. ౧౬

శ్లో. యవానీ తింతిడికం చ నాగరం చాప్లువేతసం, దాడిమం బ
దరం చాప్లుం కాద్వికా ణ్యుపకల్పయేత్. 13. ధాన్యసౌవర్చలాజాజీ వ
రాంగం చార్ధకాద్వికం, పిప్పలీనాం శతం చై కం ద్వే శ తే మరిచస్య చ.
14. శర్కరాయా శ్చ చత్వారి పలా న్యేకత్ర చూర్ణయేత్, జహ్వవి
శోధనం హృద్యం తచ్చూర్ణం భక్తరోచనం. 15. హృత్పీడాపార్శ్వశో
లఘ్నం విబంధానాహనాశనం, కానశ్వాసహరం గ్రహ గ్రహణ్యరో
వికారనుత్. 16.

వామము చింతపండు శొంతి ఆప్లువేతసము దానిమ్మ రేగు ఉసిరిక పీటి నన్నిటిని
ఒక్కొక్కరము చొప్పన తీసికొనవలయును. ధనియములు సౌవర్చలవణము జీలకఱ్ఱ
త్రిఫలములు పీటిని కర్షముచొప్పనను, పిప్పళ్ళు 100 పలములు, 200 పలములు మిరి
యములు, చక్కెర నాలుగుపలములు నొకటిగా చేర్చి చూర్ణముచేయవలయును. ఈ
చూర్ణము నాలుకను శుద్ధముగా చేయును. నుందగముగా నుంచును. అరోచకము
హృదయపీడ పార్శ్వపునొప్పి విబంధము ఆనాహము దగ్గ గ్రహణి సంగ్రహణి
మూలరోగము మున్నగువానిఁ బోగొట్టును. మలమును గట్టిపఱచును. ఇయ్యది యమా
నిపాడబ మనఁబడును.

కలహంసక లేహము. ౧౭

శ్లో. అష్టాదశ శిగుఫలా న్యక దశమరిచాని వింశతిశ్చ పిప్ప
ల్యః, ఆర్ద్రకపలం గుడపలం ప్రస్థత్రయ మారనాశవృక్షస్య. 17. ఏత
ద్విడలవణయుతం ఖజాహతం సురభిగంధాఢ్యం, వ్యంజనసహస్రఘాతి
జ్ఞేయం కలహంసకం నామ. 18.

మనగవిత్తలు 18 పలములు, మిరియములు 10 పలములు, పిప్పళ్ళు 20 పలములు
అల్లము 1 పలము, బెల్లము పలము, గంజి మూడుమానికలు పీటితో బిడాలలవణముచే
ర్చి తెడ్డుతో చక్కగా మంచివాసన వచ్చు వరకు కలియఁబెట్టి వండుచులవంగపుపట్ట
వీలకులు జాపత్రి పీటిచూర్ణమును వేసి నేవించిన యెడలగు వేలకొలది వ్యంజనము
లనుగూడ నశింపఁజేయును. ఇయ్యది కలహంసక మనులేహము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అరోచకాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౫. ఛర్మధికారము.

శ్లో. ఆమాశయోత్కేశభవా హి సర్వా శ్చర్మ్యో మతా లం
ఘన మేవ తస్మాత్, సా క్కార్యే న్నారతజాం విముఘ్య సంశోధనం
వా కఫపిత్తహారి. 1. హన్యా త్త్విరోధకం వీలే ఛర్మిం వమనసంభవాం,
ససైంధవం పిబే త్సర్పిః వాతచ్ఛర్మినివారణం. 2. ముద్గామలకయాపం
వా ససర్పిష్కం ససైంధవం, యవాగూం మఘమిశ్రాం వా పంచమూ
లీకృతాం పిబేత్. 3.

సమస్తము లగు ఛర్మిరోగములును ఆమాశయములలో జేదన కలుగుటవలననే పుట్టచున్నవి. కావున, ఒక్క వాతమువలన నగు ఛర్మిని వదలిపెట్టి తక్కిన యన్నిటికిని లంఘనమును గాని, కఫమును పిత్తమును అణచెడి శోధనను గాని చేయవలయును. పాలను నీటిలో కలిపి కొని త్రాగినయెడల వమనఛర్మలు నివారించును. సైంధవలవణమును చేర్చికొని నేయిని త్రాగినయెడల వాతముచేత నగు ఛర్మలు నివారించును. పెసర ఉసిరిక వీటితో గంజిని కాచికొని సైంధవలవణమును చేర్చికొని త్రాగినను, తేనెను చేర్చికొని గంజిని త్రాగినను, పంచమూలకషాయమును త్రాగినను ఛర్మలు నశించును.

— పిత్తఛర్మికి ఉపాయములు. —

శ్లో. ఓత్తాత్మికాయాం త్వనులోమనార్థం ద్రాక్షావిదాక్షరసై
ప్రీపు త్స్వేత్, కఫాశయస్థం వ్యతిమాత్రవృద్ధుం పిత్తం జయే త్స్వే
దుభి రూర్ధ్వమేవ. 4. శుద్ధస్య కాలే మఘశర్మరాభ్యాం లాజై శ్చ
మంథం యది వా పి పేయాం, ప్రదాపయే న్నుద్గరసేన వాపి శాల్యో
దనం జాగలజై రసై ర్వా. 5. చందనే నాక్షమాత్రేణ సంయోజ్యా
మలకీరసం, పిబే న్నాక్షికసంయుక్తం ఛర్మి స్తేన నివర్తతే. 6.

పిత్తఛర్మలలో అనులోమనము కొఱవ ద్రాక్ష నేలగుమ్మడి చెఱగు వీటి రసములూ తెల్లతెగడను వైచి త్రాగినయెడల కఫాశయములలో నున్నదియును, మిక్కిలి పెరిగినదియును నగు నూర్ధ్వపిత్తమును జయించును. కాని దీనిని స్వాదుపదార్థములతో చేర్చి నేవినపవలయును. మనుష్యుడు నిర్దులుండగా నుండిన వానికి తేనె కలకండ పేలాలు

వీటితో మంధమును పేయను చేసి ఈయవలయును. లేకున్న పెసరకట్టుతోగాని అడవి ప్రదేశములలోని జంతువుల మాంసరసముతో గాని మరబియ్యపుటన్నమును పెట్టింపవలయును. ఒక అక్షమెత్తు మంచి గంధమును ఒక పలము ఉసిరికరసములో కలిపి తేనెను అందు చేర్చికొని త్రాగినచో ఛర్ది నివర్తించును.

— చందనకల్కమును ముద్గాదికషాయమును. —

శ్లో. చందనం చ మృణాళం చ బాలకం నాగరం వృషం,
సతండులోదకక్షౌద్రం పీతః కల్కో వమిం జయేత్. 7. కషాయో
భృష్టముద్గస్య సలాజమధుశర్కరః, ఛర్ద్యతీసారత్పద్దాహ జ్వరఘ్న స్సం
ప్రకాశితః. 8. హరీతకీనాం చూర్ణం తు లిహ్య న్నాక్షికసంయుతం,
అథోభాగీకృతే దోషే ఛర్దిః క్షిప్తం నివర్తతే. 9. గుడూచీత్రిఫలారి
ష్టపట్యలైః క్వధితం విబేత్, క్షౌద్రయుక్తం నిమగిత్యాశు ఛర్దిం పితౄ
న్మసంభవాం. 10. క్వధః పర్పటజః పీతః సక్షౌద్ర శ్చర్దినాశనః.

చందనము, వట్టిపేళ్లు, కురువేరు, శొంఠి, అడ్డనరము వీటిని బియ్యపుకడుగుతో
మూరి కల్కమును చేసి తేనె నందు చేర్చికొని త్రాగినయెడల ఛర్ది నశించిపోవును. వే
యించిన పెసల కషాయములో పేలాలు చక్కెర చేర్చికొని త్రాగినయెడల ఛర్ది. అతి
సారము, దప్పి, గొంతెండుట, జ్వరము మొదలగునవి నశించును. కరక కాముల పొడిలో
తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల దోషము క్రిందికిదిగి అచగాతగ్గి ఛర్ది శీఘ్రముగా తొలగి
పోవును. తిప్పతీగె, త్రిఫలములు, చేదుపొళ్ల వీటితో కషాయమును కాచి తేనెనందు
వైచికొని త్రాగినయెడల పితౄమ్లజనిత మగు ఛర్ది నశించిపోవును.

— కఫఛర్దికి కషాయములు. —

శ్లో. కఫాత్తికాయాం వమనం తు శస్త్రం సపిష్పలీసర్షపనింబ
తోయైః, పిండితకై సై న్నంధవసంప్రయుక్తైః ఛర్ద్యాం కఫామాశయశోధ
నార్థం. 11. విడంగత్రిఫలావిశ్వ చూర్ణం మధుయుతం విబేత్, విడంగ
ప్లవశుంఠీనా మధవా శ్లేష్మజాం వమిం. 12. సజాంబవం వా బదరస్య
చూర్ణం ముస్తాముతాం కర్కటకస్య శృంగీం, దురాలభాం వా మఘ
సంప్రయుక్తాం లిహ్య త్కఫఛర్దివినిగ్రహార్థం. 13.

కఫఛర్దియందు పిష్పళ్లు, ఆవాలు, వేపచెక్క, ముగచూర్ణము వీటికషాయము
లతోవాంతి చేయించుట యుత్తమము. మరువము నైంధవలవణమువేసిన కషాయములతో
నామాశయమును శోధించు నిమిత్తమై వాయువిడంగములు, త్రిఫలములు, శొంఠి వీ

టిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన ఛర్మిని జయించును. వాయువిడంగములు తుంగముస్తలు
శొంఠి వీటిచూర్ణములో తేనెను కలిపికొని నేవించిన కఫఛర్మి నాశన మగును. లేకున్న
నేరేండుచూర్ణము లేకుచూర్ణము వీటిలో తుంగముస్తల కర్కాటకశృంగి మాంసములు
గాని, సమూలముగా చేసిన దూలగొండి చూర్ణము గాని, తేనెను వైచికొని నేవించిన
యెడల కఫసంబంధము లగు ఛర్మలు నశించును.

❀ త్రివిధ ఛర్మలకు ఉపాయములు. ❀

శ్లో. తర్పణం వా మధుయుతం తిస్సణా మపి భేషజమ్, కృతం
గుడూచ్యా విధివ త్కషాయం హిమసంజ్ఞితం. 14. తిస్సప్యపి భవే త్ప
థ్యం మాక్షి కేణ సమాయుతం, ద్రవ్యా దాపోత్థితా త్తోయే ప్రతప్తే
నిశి సంస్థితాత్. 15. కషాయో యో భినిర్యాతి సశీత స్సముదాహృ
తః, షడ్భిః పలై శ్చతుర్భి ర్వా సలిలా చ్చీతఃఫంటయోః. 16. ఆప్లతం
భేషజపలం రసాఖ్యాయాం పలద్వయం, శ్రీఫలస్య గుడోచ్యా వా కషా
యో మధుసంయుతః. 17. పేయ శ్చర్మిత్రయే శీతో మూర్వా వా
తండులాంబునా. జంబ్వాప్రపల్లవగవేధుకథాన్యనేవ్య స్త్రీభేరవారిమ
ధునా పిబతో ఒల్పమల్పం, ఛర్మిః ప్రయాతి శమనం త్రిసుగంధిముక్తా
లీఢా నిహంతి మధునా ఒధ దురాలభావా. 18. జాతీరసః కపిత్థ స్య పి
ప్పలీమరిచాన్వితః, ఔద్రేణ యుక్త శ్శమయే జ్లేహూ యం చర్మి
ముల్బణం. 19. పిష్ట్యా ధాత్రీఫలం ద్రాక్షాం శర్కరాం చ షలోన్మి
తామ్, దత్వా మధుపలం చాత్ర కుడవం సలిలస్య చ. 20. వాసనా
గాలితం వీతు హంతి చర్మిం త్రిదోషజాం.

తిప్పతీగలు హిమసంజ్ఞక కషాయమును చేసి తేనెకలిపి త్రాగిన ఛర్మలు నశించును.
వేడినీటిలో యాషధులను రాత్రిపూట నానవైచిన ప్రాతఃకాలమున చల్లఁబడినది హి
మసంజ్ఞక మనఁబడును.

హిమసంజ్ఞక, ఫంటసంజ్ఞక కషాయములలో ఆరుపలములు, లేక 4 పలముల
నీటిని పోసి యాషధులను నానవేయవలయును. రసములోకూడ 2 పలములను నీరు
చేర్చుకొనవలయును. మారేండుచెక్క తిప్పతీగల కషాయములో తేనెను చేర్చుకొని
త్రాగినయెడల కాని చాగపండ్లును వియ్యపుకడుగుతో గాని త్రాగినయెడల ముత్తైఱుగు
లగు ఛర్మలు నశించును. నేరేండు మామిడిగుళ్ళు ఆడవిగోధుములును, ధనియములు
పప్పుళ్ళు పట్టివేరు వీటిని రసముతీసి నీళ్లలో కలిపి తేనె నందులో వేసికొని కొంచెము

కొంచెముగా త్రాగుచున్నయెడల ఛర్దలు శాంతించును. లవంగపుపట్ట, వీలకులు, జాపత్రి వీటితో చేర్చిన జాజికాయల రసమునందు తేనెను కలిపికొని నేవించినయెడల భయంకరము లగు ఛర్దలు కూడను నాశనము లగును. ఉసిరిక ద్రాక్ష నూరి దాని యందు ఒకపలము కండచిక్కెరను తేనెను కొంచెమును నీళ్లను నాల్గపలములును కలిపి వడియకట్టి త్రాగినయెడల త్రిదోషజము లగు ఛర్దలును నశించును.

❖ ఏలాదిమార్గము. ❖

శ్లో. ఏలాలవంగ గజకేసర కోలమజ్జ లాజా ప్రియంగు ఘన చందన విప్పలీనాం, చూర్ణాని మాక్షిక సితాసహితాని లీడ్వా ఛర్ది నిహంతి కఫమారుతపిత్తజాం చ. 21.

వీలకులు లవంగములు నాగకేసరములు తేగుగుజ్జు పేలాలు కొఱ్ఱలు తుంగముస్తలు చందనము విప్పళ్ళు పీటిచూర్ణములతో తేనెను చక్కెరను కలిపికొని నాకినయెడల త్రిదోషములవలన నగు ఛర్దలును నశించును. ఇయ్యది ఏలాదిమార్గ మనఁబడును.

❖ కోలాది లేహము. ❖

శ్లో. కోలామలకమజ్జాని మక్షికవిటౌ సితామధు, సకృష్ణాతండులోలేహ శ్చర్దిమాశు నియచ్ఛతి. 22. అశ్వత్థవల్కలఁ శుష్కం దద్ధా నిర్వాపితం జలే, తజ్జలం పానమాత్రేణ ఛర్దిం జయతి దుస్తరామ్. 23 యప్త్యాహ్వాం చందనోపేతం సమ్యక్క్షీరప్రపేషితం, తేనైవారోఽద్య పాతవ్యం రుధిరచ్ఛర్దినాశనం. 24. లాజాకపిత్థమధుమాగధికోషణానాం క్షౌద్రాభయాత్రికటుఢాన్యక జీరకాణాం, పథ్యామృతామరిచ సిప్పలమాక్షికానాం లేహః శ్రుయ స్సకలవమ్యరుచిప్రశాంత్యై. 25.

తేగుపండు ఉసిరికపండు తేనె మైనము చక్కెర తేనె విప్పళ్ళు బియ్యము పీటి తోటి చేసిన లేహము ఛర్దిని శీఘ్రముగా హరించును. రావిచెక్కను తెచ్చి తగుల బెట్టి నీటితో చల్లాల్చి ఆయుడకమును త్రాగిన పోఁగొట్ట నలవికాని ఛర్దలనుకూడ నశింపఁజేయును. యప్తిమధుకమును చందనమును పాలతో నూరి పాలతోనే కలిపి త్రాగినయెడల రక్తసంబంధములగు ఛర్దలు నశించిపోఁగలవు. పేలాలు కపిత్థము ఆనగా వెలగపండు తేనె విప్పళ్ళు మిరియములును, తేనె కరక కాయలు శొంతి మిరియములు విప్పళ్ళు

ధనియములు జీలకఱ్ఱయును కరక్కాయలు తిప్పతీగె మిరియములు లేనె పిప్పళ్లును ఈ మూటితో చేయబడిన లేహ మన్ని ధము లగు ఛర్మలను అరోచకములను శాంతి నొందించును.

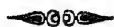
❖ పద్మకఘృతము. ❖

శ్లో. పద్మకామృతనింబానాం ధాన్యచందనయోః పచేత్, కల్కే
క్వాథే చ హవిషః ప్రస్థం ఛర్దివివారణమ్, తృణాదుచిప్రశమనం దాహ
జ్వరహరం పరమ్. 26.

కమలములు తిప్పతీగె వేప ధనియములు చందనము వీటితో చేయబడిన కషాయములను కల్కములను 16 పలముల నేతిని పోసి వండి సిద్ధముచేసి త్రాగినయెడల ఛర్మలు నశించును. మఱియును దప్పి అరుచి దాహము జ్వరము వీనిని ఎక్కువగా పోగొట్టును. ఇయ్యది పద్మకఘృత మనబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఛర్మ్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. తృష్ణాధికారము.

—ॐ వాతమువలన నగుతృష్ణలు. ౧—

శ్లో. తృష్ణాయాం పవనోత్థాయాం నగుడం దధి శస్యతే, రసా శ్చ బృంహణా శ్చీతా గుడూచ్యా రిసవచ చ. 1. పంచాంగకాః పంచ గణాయ ఉక్తాః తే వ్యంబుసిద్ధం ప్రథమే గణేవా, పిబే త్సుఖోష్ణం మ సుజోఽల్పమాత్రం తృష్ణోపరోధం నకదాపి కుర్యాత్. 2. పిత్తోత్థితం పిత్త హరై ర్ద్విసక్వం నిహంతి తోయం పయవచ చాపి. కాశ్శర్మ శర్మరాయుక్తం చందనోశీరపద్మకమ్, ద్రాక్షామధుక సంయుక్తం పిత్తతప్సరే జలం పిబేత్. 3.

వాతమువలన నగు తృష్ణారోగమునందు బెల్లముకలిపిన పెరుగు మిక్కిలి మంచిది. వీర్యమునువృద్ధి పొందించు చల్లనికషాయములును తిప్పతీగకషాయములు నుత్తములు. . వేళ్లు పండ్లు పూవులు చెక్క ఆకులు అను పంచాంగములును గల చిన్నవాకుడు కోల పొన్న పల్లెరు మొదలగు పంచగణములును, ఏవి చెప్పబడినవో వానిని కషాయమును గా గాచి నులివెచ్చగా త్రాగినయెడల మఱల నెప్పటికిని తృష్ణ కలుగదు. పిత్తహరము లగు నౌషధులచే కాంచబడిన కషాయము గాని పాలు గాని పిత్తతృష్ణలను హరించు ను. నేలగుమ్మడు చందనము వట్టివేళ్ళు పద్మాక్షము ద్రాక్ష ముల్లంగి పిటితో కషాయ మును చేసి కండచక్కెరను చేర్చి త్రాగినయెడల పిత్తతృష్ణలు నశించిపోవును.

—ॐ పిత్తతృష్ణలు. ౧—

శ్లో. పిత్తజారూం తు తృష్ణాయాం పకోద్వయంబరజో రసః, తత్కాస్త్వి థో వా హిమ స్తద్వత్ చ్చారివాంబుగణాది వా. 4. స్యా జ్జీవనీయ సిద్ధం క్షీరఘృతం వాతపిత్తజే తప్సరే, తద్వ ద్రాక్షాచందన ఖర్జూరోశీర మధుయుతం తోయం. 5. సశారివాణా తృణపంచమూలే తథోత్ప లాణా మధురే గణే వా, కుర్యా త్కషాయాం స్తు తథైవ యుక్తా మధూకపుష్పాదిషు చాపరేషు. 6. బిల్వాటకీభాతకిపంచకోల దర్భేషు సిద్ధం కఫజాం నిహంతి, హితం భవే చ్చర్దన మేవ చాత్ర తప్తేన నింబ

ప్రసవోదకేన. 8. సజీరకాణ్యాద్యైక శృంగభేర సౌవర్చలా న్యర్థజ
లాప్లుతాని, మద్యాని హృద్యాని చ గంధవంతి పీతాని సద్య శృమ
యంతి తృష్ణామ్. 9. క్షయోత్థితాం రుగ్వినివారణేన జయే ద్రసానా
మనృజ శ్చ పానైః, క్షయోత్థితాం క్షీరజలం నిహన్యాత్ మాంసో
దకం వాథ మధూదకం వా. 10. గుర్వన్నజా ముల్లిఖనై ర్జయేత్తు క్ష
యాదృతే సర్వకృతాం చ తృష్ణామ్, లాజోదకం మధుయుతం శీతం
గుడవిమర్దితమ్, కాశ్చ ర్యశర్కరాయుక్తం పిబే తృష్ణార్దితో నరః. 11.

పిత్తజనిత మగు తృష్ణయందు పండిన మేడిపండురసము గాని దాని కషాయ
ముగాని శారివాదిగణపరితము లగు నౌషధములతో జేయఁబడిన కషాయముగాని హిత
కర మగును. వాతపిత్తజ మగు తృష్ణయందు జీవనీయగణోక్తము లగు నౌషధులచే
కాచఁబడిన పాలతో సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి యు త్తమము. అట్లే ద్రాక్ష చందనము
ఖర్జూరము వట్టివేళ్ళు వీటికషాయమున తేనెను జేర్చి నేవించిన హితమగును. శారివాది
గణము, తృణాదిపంచమాలములు ఉత్పలాదిగణము లేక మధురగణము మధూకపు
ష్పాదిగణము గను వీటిచేత సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము హితముఁ గలిగించును.
మారేడుచెక్క అడ్డసరము ఆరెపువ్వు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము
కొంతి దర్భ వీటికషాయముగాని, వేపచిగుళ్ల కషాయముతో వాంతిచేసికొనుట
గాని హితకర మగును. జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు అల్లము కొంతి సౌవర్చలవణము వీటిని కొలఁ
దినీటిలో వైచి కషాయముఁజేసి త్రాగినను, నుగంధములును మనోహరములగు మద్యముల
నుపయోగించినను తృష్ణను పోగొట్టును. క్షయజనిత మగు దప్పిని రోగినివారణచేసి
మాంసరసము రక్తమును పెంచి జయించును. పాలుగలిసిన నీరుగాని మాంసరసముగా
ని లేక తేనెపై తేటగాని క్షయ తృష్ణలను హరించును. బెల్లపుపాకమును నేలగు
మ్మడిరసములూ చక్కెరకలిపి కొని తృప్తితుఁడు త్రాగవలెను.

❖ ఛర్దితృష్ణలకు చికిత్స. ❖

శ్లో. అతిరూక్షదుర్బలానాం తర్షం శమయేన్నృణా మిహాశు
ఘయః, ఛాగో వాఘృతభృష్టః శీతో మధురో రసో హృద్యః. 12.
ఆమ్రజంబూకషాయం వా పిబే న్నాక్షికసంయుతమ్, ఛర్దిం సర్వాం
ప్రణుదతి తృష్ణాం చై వాపకర్షతి. 13. వటశృంగసితాలోద్రదాడిమం
మధుకం మధు, పిబే త్తండులతోయేన ఛర్దితృష్ణానివారణమ్. 14. గో

స్తనేక్షురసక్షీరయష్టిమధుమధూత్పలైః, నియతం నస్యతః పానైః తృష్ణా శామ్యతి దారుణా. 15.

మిక్కిలి పరుసముగాను దుర్బలుడుగానునున్న మనుజునకు గలిగిన తృప్తను పాలు మిక్కిలిత్వరగాహరించును. లేక మేకమాంసరసమును నేతితోచేయుచి చల్లాన్ని త్రాగ వలయును. అదియును గానిచో మామిడి నేరేడు కషాయములతో లేనను చేర్చిత్రాగిన యెడల అన్నివిధములగు ఛర్దులును తృప్తలును తొలగిపోవును. మఱ్ఱియగుళ్ళు చక్కెర లొద్దుగ దాడిమ యష్టిమధుకము లేన పీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగినయెడల ఛర్దులును తృప్తలును నశిచును. ద్రాక్షచెఱకురసము పాలుయష్టిమధుకము కషయములు వేసి చేసిన నస్యమువలనగాని కషాయమును త్రాగుటవలననుగాని అతిభయంకరమైన తృప్తిరోగములును శమించును.

తాలుశోషలకు చికిత్స. 16

శ్లో. క్షీరేక్షురసమాధ్యక్షైః క్షౌద్రశీఘ్రగుడోగక్షైః, వృత్తా మ్లామైశ్చ గండాషస్తాలుశోష నివారణః. 16. తాలుశోషే పిబే త్సర్పి ఘృతమండ మధాపి వా, మూర్ఛాఘృదితృసాదాహా స్త్రీమద్యభృ శకర్షితాః. 17. పిబేయు శీఘ్రలం తోయం రక్తపితై మదాత్యయే, ధా న్యాస్తుమాస్యవైరస్యమలశార్దాధ్యనాశనమ్. 18. తదేవావణం పీతం ముఖశోషహరం పరమ్, వైశద్యం జనయ త్యాన్యే సందధాతి ముఖే వణాన్. 19. దాహాత్మస్థాప్రశమనం మధుగండాషధారణం.

పాలు చెఱకురసము ఇష్టపూవులు లేన మద్యము బెల్లముపానకము చింతపండు రసము పీటిరసములను నేవించిన దవడ రెండొకొనిపోవుట నశించును. తాలుశోషమునందు నేతిని త్రాగవలయును. లేనిచో నేతితో చేసిన మండమునైనను త్రాగవలయును. మూర్ఛలు చర్ది తృప్త దప్పి స్త్రీలు మద్యము యున్నగు కారణములచేతి శుష్కించిన వాడు చల్లనినీటిని త్రాగవలయును. రక్తపితమునందును, మదాత్యయమునందునుగంజిని త్రాగవలయును. ముఖమువాడుట మలము దుర్గంధముగావెడలుట యున్నగునవి ఇద్దాన నశించును. ఉప్పులేనిగంజిని త్రాగినయెడల ముఖశోషలను హరించును. సౌందర్యము నిచ్చును. వ్రణములను మాన్పును. దాహమును దప్పిని పోగొట్టును.

తృప్తలకు సామాన్యచికిత్స. 17

శ్లో. కోలదాడిమ మృతామ్ల చుక్రీకా చుక్రికారసః. 20. పంచామ్లకో ముఖాలేప స్పద్యస్తృష్టాం నియచ్ఛతి, వారిశీతం మధుయుత

మాకంతా ద్వా విపాసితమ్. 21. పాయయే ద్వామయే చ్చాసి తేన తృష్ణా ప్రశామ్యతి, వటశ్మగామయక్షాద్ర లాజనీలోత్పలైర్ద్వధా. 22. గుటికా వదనస్యస్తా క్షీప్రం తృష్ణాం నియచ్ఛతి, ఓదనం రక్తశాలీనాం శీతం మాక్షిక సంయుతం. 23. భోజయే త్తేన శామ్యే త్తు ఛర్ది స్తృష్ణా చిరోత్థితా, పూర్వామయాతుర స్సన్ దీన స్తృష్ణార్దితో జలం యాచన్. 24. న లభేతే చే దాశ్వేవ మరణ మాప్నోతి దీర్ఘరోగం వా, తృప్తితో మోహ మాయాతీ మోహ త్యాగో నిష్ఠాన్ముంచతి. 25. తస్మా త్సర్వా స్వవస్థాను న క్వచి ద్వారి వార్యతే.

రేగుపండ్లు దానిమ్మపండ్లు చింతపండ్లు పులిచెంచలి వీచీరసమును ముఖమున పట్టుగావేసినయెడల శీఘ్రముగా దాహములు నశించును. చల్లని నీరు తేనెయును కలిపి తృప్తితులకు ఇచ్చియెడలకు కంఠమువఱకు నీళ్లును త్రాగించి కక్కించినను దప్పి శాంతించును. వాఱ్ఱిగుళ్లు చెగల్వకోప్పు తేనె పేలాలు నల్లగల్వలు వీటితో చేయఁబడిన యుండలను పుక్కిట నుంచుకొనిన దప్పి తొలఁగిపోవును. ఎఱ్ఱబియ్యపు టన్నమును చల్లార్చి అందు తేనెను చేర్చికొని భుజించినచో మిక్కిలి ప్రాచీనములైనను ఛర్దలును తృష్ణలును నశించును. మొదట రోగనీడితుడై యుండి నిలువలేని రోగి దీనముగా తృప్తితుడై నీటి నడిగినచో ఈయవలయును. అట్లు కానివాఁడు మరణించును. లేకున్న దీర్ఘరోగి యగును. దప్పిగల మనజాఁడు మూర్ఛ నొందును. మూర్ఛవలన మరణించును. కావున నెట్టి యవస్థలో నున్నను రోగికి దాహము నిచ్చుటను మానుకొనరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయింను తృష్ణాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౭. మూర్ఖాధికారము.

— మూర్ఖులయందు ఉపాయములు. —

శ్లో. సేకావగాహకా మణయ స్సహారాః శీతాః ప్రదేహః వ్యజనానిలా శ్చ, శీతాని పానాని చ గంధవంతి సర్వాసు మూర్ఖాసు ని వారితాని. 1. సిద్ధాః వర్గే మధురే పయాంసి సదాడిమా జాంగలజారసా శ్చ, తథా యవాలోహితశాలయ శ్చ మూర్ఖాసు శస్తా శ్చ స తీనముద్గాః. 2.

అన్నివిధము లగు మూర్ఖులయందును పైని నీటిని చిలకరించుచుండుట. శీతలజలముల ప్నానము చేయించుట, చంద్రకాంతము మున్నగు మణులు, చల్లని కమ్మని పీచునల గాడ్పులును, శీతలము లగు పానకములును, పరిమళవంతము లగు పానకములును నివారణోపాయము లగుచున్నవి. మధురగణోక్తము లగు నొషధులచేత కాంచబడిన పాలును దానివృరసముతో పిదధముచేయబడిన యడవిజంతువుల మాంసరసమును, యవలు ఎఱ్ఱనియ్యము గండ్రపెసలు మున్నగువాని రసములును మూర్ఖులన్నిటిలోను హితకరములు.

— కషాయములను ప్రయోగింపవలసిన తైఱుగులు. —

శ్లో. యథాదోషం కషాయాణి జ్వరఘ్నాని ప్రయోజయేత్, రక్తజానుంతు మూర్ఖాయాం హిత శ్శీతక్రియావిధిః. 3. మద్యజాయాం వమే న్నద్యం నిద్రాం నేవే ద్యథాసుఖమ్, విషజాయాం విషఘ్నాని భేషజాని ప్రయోజయేత్. 4. కాలమజ్జోషణోశీర కేసరం శీతవారిణా, పీతం మూర్ఖా జయే వ్రీధ్వా తృష్ణాంవా మధుసంయుతామ్. 5. మహాషధామృతాక్షుద్రా పౌష్కరగ్రంధి కోద్భవం, పిబే త్కణాయుతం క్వాథం మూర్ఖాదిషు మదేశు చ. 6. శతావరీబలామూలద్రాక్షా సిద్ధం పయః పిబేత్, ససితం భృమనాశాయ బీజం వాట్యాలకస్య చ. 7. పిబే ద్దురాలభాక్వాథం సఘృతం భృమశాంతయే, త్రిఫలాయాః ప్రయోగో వా ప్రయోగః పయసోపి వా. 8. రసాయనానాం కౌంభస్య సర్పిణో వా ప్రశస్యతే.

దోషముల ననుసరించియే జ్వరనాశము లగు కషాయముల నుపయోగింపవలయును. రక్తమువలనఁ బుట్టెడి మూర్ఖులయందు శీతక్రియలను చేయుట హితకరము. మద్యపానమువలనఁ గలిగెడి మూర్ఖులకు మద్యమును క్రక్కింపవలయును. విషభక్షణములచేత గలుగుమూర్ఖులకు విషనాశకము లగు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. తేగు మిరియములు వట్టివేళ్లు నాగ కేసరములు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము త్రాగినను గాని, పిప్పళ్లు చూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని భక్షించినను గాని, మూర్ఖులు నశించును. శొంఠి తిప్పటీగ నేలములక పుష్కరమూలము పిప్పలమూలము వీటితో చేయఁబడిన కషాయములో పిప్పలిచూర్ణమును కలిపికొని త్రాగవలయును. మూర్ఖులన్నిటియందును మద్యపానమును పిల్లపిచ్చుర ముత్తనపులగము ద్రాక్ష వీటితో నగు కషాయమున చక్కెరను వైచికొని త్రాగవలయును.

తేనెచో చిట్టముదపుగించలనునూరి చక్కెరతో కలిపికొని త్రాగవలయును. దూలగొండి కషాయములో నేతినీ వైచికొని త్రాగిన భ్రమలు శాంతించును. తేనెయొడల త్రిఫలముల నుపయోగింపవలయును. అధవా పాలను త్రాగించిన భ్రమనశించును. రసాయనములను గాని నూరేండ్లనాటి ఘృతమును గాని నేవించిన హితకర మగును.

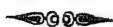
—● ప్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము. —●

శ్లో. మధునా హం త్యుపయుక్తా త్రిఫలా రాత్రౌ గుడార్ద్రాకం
ప్రాతః, సప్తాహం త్యుభ్యభోజీ మదమూర్ఖకాన కామలోన్మాదాన్. 9.
అంజనా న్యవపీడాశ్చ ధూమః ప్రథమనాని చ, సూచీభి స్తోననం
శస్త్రం దాహః పీడా సఖాంతరే. 10. లంఛనం కేశరోష్ణాం చ దంతై
ర్దశన మేవ చ, ఆత్మగుప్తాః పుష్ప శ్చ హితాస్త స్సోవరోధనే. 11.

రాత్రులయందు తేనె కలిపిన త్రిఫలములును, ప్రాతఃకాలములయందు బెల్లమును, అల్లమును, ఏడుదినములు పథ్యముగా భుజించినవాడు మదమూర్ఖులను దగ్గులను కామెరలను పిచ్చిన జయింపగలుగును. మూర్ఖుల నడ్డుపెట్టి నశింపజేయుటలో అంజనములును అవపీడలును సాగవేయఁటయును కొట్టుటయును సూదులతో పొడుచుటయును గోళ్లలోపల కాలుచుటయును పెంట్లకలను త్రేంచుటయును పండ్లతోటి కొలుచుటయును దురదగొండితో నలపుటయును మిక్కిలి హితకరము లగు నౌషధములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూర్ఖాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. మదాత్యయాధికారము.

శ్రీదోషమునందు ఖర్జురరాదిమంధము. ౧౯

శ్లో. మంథః ఖర్జుర మృద్వీకా పృథ్వామృష్ణాక దాడిమైః,
పరూషక్తై స్సామలక్తై ర్యుక్తో మద్యవికారసత్. 1. జలే చతుష్పులే
శీతే యుణ్ణద్రవ్యపలం ఊపేత్, మృత్పాత్రే మద్దయే త్సమ్యక్ తస్మా
చ్చ ద్విపలం పిబేత్. 2. సతీనముద్గమిశ్రాన్ వా దాడిమామలకాన్వి
తాన్, ద్రాక్షామలకఖర్జుర పరూషకరసేన వా, 3. కల్పయే త్తర్పణా
న్యూపాన్ రసాం శ్చ పివిధాత్తకాన్.

ఖర్జురపుపండ్లు దాక్షిణ్య చి.తపండు చిట్టితపండు దానిమృతములు పిటితో
చేసిన మంథము మదము పలన నగు వికారములను పోగొట్టును. నాలుగుపలముల నీటి
లో పొడిచేసిన యాషద్రవ్యములను పూమువేయవలయును. దీనిని మట్టిపాత్ర లో
చక్కగా వండి 2 పలములు త్రాగవలయును. గుండ్రపెసలు లేక దానిమృత ఉసిరికలు
ఖర్జురఫలములు ఉసిరికకాయలు పిటిరసమును తీసి తర్పణములుగాను, యూషమును
గాను అనేకవిధము లగు రసములుగాను చేసి యుపయోగింపవలయును.

౧౯ వాతమువలనను త్రాగుడువలనను కలిగిన మదదోషములకు చికిత్సలు. ౨౦

శ్లో. మద్యం సౌవర్చలవ్యోషయక్తం కించి జ్వలాన్వితమ్. 4.
జీర్ణమద్యాయ దాతన్యం వాతపానాత్యయాపహం, ముద్గయాష సి
తాయుక్తః స్వాదు ర్వా పైశితోరసః. 5. పిత్తపానాత్యయేయోజ్యాః
సర్వత శ్చ క్రియా హిమాః, పానాత్యయే కఫోద్భూతే లంఘనం చ
యథాబలమ్. 6. దీపనీయాషఫోపేతం పిబేత్తద్వ్యం సమాహితః,
సర్వజే సర్వ మేవేదం ప్రయోక్తన్యం చికిత్సితం. 7. ఆభిః క్రియాభి
ర్చిశ్రాభిః శాంతిం యాతి మదాత్యయః.

సౌవర్చలవణము శొఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కొంచెముగా నీళ్లు పిటితో
చేయఁబడిన మద్యము జీర్ణమద్యము గలసోగములకు ఇవ్వవలయును. ఇయ్యది వాతపు
త్రాగుడుదోషమును పోగొట్టును. చక్కెర వేసిన పెసలగంజిని కాని చక్కెరకలిపిన
మాంసరసము గాని పిత్తపానదోషమునందు ఇవ్వవలయును. కాని యన్నివిధము లగు
తైత్యోపచారములను చేయుట మంచిది. కఫపానాత్యయ యనందు బలానుసారముగా
లంఘనము చేయుట హితము. సావధానముగా బోడసరపు విత్తనములతో చేయఁబడిన

మద్యమును త్రాగవలయును. సన్నిపాతపు మదాత్యయోగమునందు ఈచికిత్స సంతయును చేయవలయును. ఈక్రియలను చేసిననే మదాత్యయము శాంతించును.

—౧౭ దుగ్ధాది ప్రయోగములు. ౧౭—

శ్లో. న చే న్మద్యక్రమ ముక్త్వా క్షీర మస్యప్రయోజయేత్. 8. లంఘనాద్యైః కఫే క్షీణే జాతదార్బల్యలాఘవే, ఓజ స్తుల్యగుణం క్షీరం విపరీతం చ మద్యతః. 9. క్షీర ప్రయోగం మద్యం వా క్రమేషాల్పాల్ప మాచరేత్.

మదాత్యయోగికి మద్యక్రమమునువదలిపెట్టి పాలను ప్రయోగింపరాదు. లంఘనము మున్నగువాని వలన కఫము క్షీణింపఁగా దుర్బలము చులకదనముకలుగఁ గా ఆస్పష్టమ మద్యము నిచ్చుటకు బదులుగా ఓజస్సునకు (అనగా బలమునకు) తగినట్లు క్షీరము నీయవలయును. క్షీరము నిచ్చుట గాని, మద్యమును గాని కొద్దికొద్దిగా క్రమానుసారము ప్రయోగింపవలయును.

—౧౮ పునర్నవాదిభుతము. ౧౮—

శ్లో. యః పునర్నవాక్వాథ యష్టికల్కప్రసాదితమ్. 10. భృతం పుష్టికర పానాత్ మద్యపానహతౌ జనః.

పాలు తెల్లగజేర్చు రసము యష్టిమధుకవుకల్కము వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన నేయి మద్యపానము చేత నశించిన బలము గలవానికి గూడను పుష్టిని గలుగఁ జేయును.

—౧౯ అష్టాంగలవణము. ౧౯—

శ్లో. సౌవర్చల మజాజ్యం చ వృక్షాష్టం సాష్లువేతనమ్. 11. త్వగేలామరిచార్ధాంశం శర్కరాభాగయోజితమ్, హితం లవణ మష్టాంగం అగ్నిసందీపనం పరమ్. 12. మదాత్యయే కఫప్రాప్యే దద్యాత్ప్రోసోతోవిశోధనమ్.

సౌవర్చలవణము తెల్ల జీలకఱ్ఱ చింతపండు ఆమృతేతనము తవక్షీరి లేక లవంగపు పట్టనిలకులు మిరియములు వీటినన్నిటిని కలకండతోగూడ ఏడేడు భాగములును, ఉష్ణ ఎనిమిదవ భాగమును కలిపి చూర్ణముచేసి నేవింపవలయును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందించును. దీనిని కఫజనుగు మదాత్యయమునం దియ్యవలయును. ఇయ్యది రక్తనాడులను పరిశోధించును. దీనినే అష్టాంగలవణ మందురు.

—౨౦ చవ్యదులఁ నుపాయములు. ౨౦—

శ్లో. చవ్యం సౌవర్చలం హింగు పూరకం విశ్వదీప్యకమ్. 13. చూర్ణం మద్యేన దాతవ్యం పానాత్యయరుజాపహం. జల్పాన్తశ శ్చందన

నూషితాంగ స్త్రస్వీ సభక్తాం విశితోఽపదంశాః, పిబ స్సురా నైవ
వ లభేత రోగాన్ మనోమతిఘ్నం చ మదం న యాతి. ద్రాక్షాకపిత్థ
ఫలదాడిమపానకంయ త్తత్పానవిభ్రమహరిం మధుశర్కరాఢ్యమ్. ప
థ్యాక్వాఢేన సంసిద్ధం ఘృతం ధాత్రీరసేనవా, సర్పిః కల్యాణకం వాపి
మదమూర్ఛాహరం పిబేత్. 15. సచ్ఛర్దిమూర్ఛాతిసారం మదం పూగ
ఫలోద్భవమ్, సద్యః ప్రశమయే త్వీతం ఆత్మప్తే ర్వారి శీతలమ్. 16. వ
శ్యకరీషస్రాణా జ్వలపానా ల్లనణభక్షణా ద్వాపి, శామ్యతి పూగఫల
మదః చూర్ణ రుజాశర్కరాకబలాత్. శంఖచూర్ణజోమ్రాణం స్వల్పం
మద మపోహతి కూష్మాండకరస స్సగుడః, శమయతి మదనకోద్భవజమ్
ధౌత్తూరం చ నక్షగం సశర్కరం పానయోగేన. 18.

చెవ్వము సౌవర్ణలవణము పొంగించిన ఇంగువ మాదీఫలము శొంఠి అజామో
దవిత్తనములు వీటిచూర్ణమును మద్యముతో చేర్చి ఈయవలయును. ఇయ్యది మద్యపా
నముచేతనగు మదములను పోగొట్టును. మనజాడు చక్కగా స్నానము చేసినవాడై
మంచి గంధము నలదికొని పూలమాలికల ధరించి మాంసరసము గల యన్నమును తిను
చున్నవాడై, తగుపాటిగా మద్యమును త్రాగెనేని అద్దాన రోగములును పొందడు. మతి
పోగొట్టగల మదమును కూడ నొందడు. ద్రాక్ష వెలగపండ్లు దానివ్వు వీటితో చేసిన
పానకములూ తేనెను చక్కెరను మిక్కుటముగా వైచికొని నేవించినయెడల మద్య
పానముచే నగు మదముల నణచును. కరక కాయ కషాయముచేతగాని ఊసిరికరసము
చేత గాని సిద్ధముచేయఁబడిన ఘృతము, లేక కల్యాణఘృతము గాని మదమును
మూర్ఛలను పోగొట్టును. శంఖచూర్ణముగాని ఏరుపిడకల చూర్ణముగాని పీల్చుటచేత
నున్న చాలినంతవఱకు త్రాగినచో చల్లనినీరుసముతము త్రాగుటచేతిను, ఛర్ది మూర్ఛ అతి
సారము పోకచెక్క వీటివలనఁ బుట్టిన మదమును శీఘ్రముగా శాంతిపఁజేయును.
అడవిదానివ్వు నన్యమును జలమును పీల్చినయెడలకాని, ఊష్ణ తినుటచేతగాని, వక్కులు
నమలుటచే నగు సొక్కు (మదము) అణగును. నున్నమును చక్కెరలో మాటి భక్షిం
చుటవలన, కొద్దిపాటి మదాత్మ్యమును లభింపును. బూడిద గుమ్మడిరసములో బెల్లముఁ
జేర్చి ద్రాగిన, యుష్మైత్తదినుటవలన నగు మదములు నశించును. చక్కెర వేసికొని పాలను
త్రాగిన యుష్మైత్తవలని మదము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మదాత్మయాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౯. దాహాధికారము.

—ॐ— దాహశమనోపాయములు. ౧౯ —

శ్లో. శతధౌతఘృతాభ్యక్తం లిహ్య ద్వా యవసక్తుభిః, కోలా
మలకముక్తై ర్వా ధాన్యామై రపి బుద్ధిమాన్. 1. ఛాదయే త్రస్య
సర్వాంగ మారనాలాద్ధివాససా, లామజ్జే నాథ శుక్తేన చందనే
సానులేపయేత్. 2. చందనాంబుకణాస్యంది తాలవృంతోపవీజితః, సు
ప్యా ద్దాహార్దితో ౭౦భోజకదలీదలసంభవే. 3. పరిషేకావగాహేషు
వృజనానాం చ సేవనే, శస్యతే శిశిరం తోయం తృష్ణాదాహోప
శాంతయే. 4. క్షీరైః క్షీరికషాయై శ్చ సుశీతై శ్చందనాన్వితైః,
అంతర్దాహం ప్రశమయే ద్యేతై శ్చాన్వై శ్చ శీతలైః. 5.

సూర్యమారులు వడియకట్టబడిన నేతితో మాటినరసమును నాకవలయును. యవల
సక్తుపిండిచేతఁగాని, రేగు ఉసిరికలు కలిపిచేసిన గంజిచేతఁగాని బుద్ధిమంతుడగుసాఁడు
పిపాసాపీడతుని సర్వాంగములను దుద్దవలయును. లేక తడిబట్టితో కప్పవలయును. కు
రువేరు రసముతోగాని శుక్తమును గంజివిశేషముతోగాని మంచిగంధముతోగాని లేపన
మును చేయవలయును. కమలములు అరఁటియాకులు దొరకినయెడల వాటిపై పరుండ
వలయును. చందనోదకమును చిలికిన విసనకఱ్ఱతో వీచుకొనవలయును. మీద చల్లు
టలో గాని స్నానమునందు గాని వీవనలతో విసరించుకొనుటవృథుడు గాని చల్లనినీటి
నుపయోగించిన దప్పి గొంతెండి పోవుటలు నిల్చిపోవును. పాలు పాలచెట్టుతోబె
ట్టిన కషాయమును మంచిగంధముతో చేర్చిగాని ఇతరశీతల క్రియలనుచేసినగాని లోప
లిదాహమును పోగొట్టవలయును.

—ॐ— కుశాది తైలమును; ఘృతమును. ౧౯ —

శ్లో. కుశాదిశాలపర్ణిభి ర్జీవకాద్యేన సాధితం,

తైలం ఘృతం వా దాహఘ్నం వాతప్తి త్త్రవిनाశనమ్. 6.

కుశాది గణపతితము లగు నౌషధములును అనగా తృణపంచమాలములు.
ముయ్యకపూన్న కోలపూన్న కారుమినుము కారుపెసర జీవకాదిగణము వీటితో

పిదమ చేయఁబడిన తైలముగాని నేయి గాని దాహమును పోఁగొట్టును. వాతపిత్తములను గూడ నశింపఁజేయును.

❧ ఫలిన్యాదిలేపము. ❧

శ్లో. ఫలినీలోధ్రనేవ్యాంబు హేమపత్రం కుటన్నటం, కాలీయ
కరసాపేతం దాహే శస్తం ప్రలేపనమ్. 7. స్త్రీబేర పద్మకోశ్శీరం చందన
క్షోదవారిణా, సంపూర్ణా మవగాహేత ద్రోణీం దాహార్దితో నరః. 8.

ప్రేంజపుటానులు లూడుగ వట్టివేరు కురువేరు నాగకేసరములు వీటితో నాన్నివ
యుదకమును దుండిగఁపుచెట్టు పద్మకము తుంగముస్తలు వీటిని చందనపురసముతో జేర్చి
లేపము చేయుట దాహములయందు శ్రేష్ఠము. కురువేరు పద్మకము వట్టివేళ్లు చందన
ము వీటిచూర్ణము కలిపిన నీటితో పూర్తిగా గొంతువఱకు మునిగినట్లైన దాహము
శమించును.

ఇట్లు చుక్కదత్తియందు దాహాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. ఉన్నాదాధికారము

— వాతము వలననగు పిచ్చికి యపాయములు. —

శ్లో. ఉన్నాదే వాతికే పూర్వం స్నేహపానం విరేచనమ్, పిత్తజే
కఫజే వాంతిః పరే వస్త్యాదికిః క్రమః. 1. య చ్ఛ్చేదిశ్యతే కించిదప
స్తారచిత్సితే, ఉన్నాదేతచ్చ కర్తవ్యం సమానా ద్దోషదూష్యయోః. 2.
సబ్రాహ్మీ కూష్మాండి షడ్గంధాశ్చపుష్పికాస్వరసాః, ఉన్నాదహృతో
దృష్టాః పున గేఢే కుప్తమధుమిశ్రాః. 3. దశమూలాంబునఘృతం యు
క్తం మాంసరసేన వా, ససిద్ధార్థకచూర్ణం వా పురాణం వైకకం ఘృతమ్
4. ఉగ్రగంధం పురాణం స్యాద్దశవర్షసితం ఘృతమ్, లాఘోరసంభం
శీతం ప్రపురాణ మతఃసరమ్. 5. శ్వేతోన్మత్తోత్తరదిష్టాలసిద్ధస్తు పాయసః,
గుడాజ్యసంయుతో హంతి సర్వోన్నాదాంస్తు దోషజాన్. 6.

వాతమువలన గలిగిన పిచ్చియందు మొదట తైలమును త్రాగుటయును పిత్తజ
మగునున్నాదమున విరేచనములను తీసికొనుటయును కఫజ మగు నున్నాదమున వాంతి చే
యించుటయును, తక్కిన యున్నాదములందు వస్తిక మున్నగునవి చేయుటయును
మంచిది. అపస్తారవ్యాధులలో చికిత్స నెయ్యది చెప్పబడియెనో పిచ్చియందుకూడదాని
నే చేయవలయును. ఏలయునగా దోషమును దూష్యమును ఈరెండిటియందు తుల్యములు.
మండుకబ్రాహ్మీ గుమ్మడి శఙ్ఖపుష్పిక నన వీటిరసమును వేర్వేరుగాతీసి చెంగల్వకోష్ఠ
యష్టిమధుకము లేనెయునుచేర్చికొని నేవించినచో ఉన్నాదములను హరించును. దశమూల
ములకాష్ఠమును నేతితో కలిపి కాని మాంసరసముతో చేర్చికొని గాని ఆవాలు పొడి
చేసి చేర్చిగాని పురాణపు నేతిని గాని నేవించిన యున్నాదములు నశించును. పురాణపు
నేయి యనగా — ఘాటగు వాసన కలదియును, పదివర్షములు మాగినదియును, లత్తు
కేవంటి రంగు కలదియును, చల్లగా నున్నదియునగు నేయి యని యందురు. తైలయు మ్మై
త్త యొక్క యుత్తరపు దిక్కు వేరువేసి పాయసముచేసి బెల్లము నేతిని చేర్చి నేవించిన
సమస్తము లగు నున్నాద దోషములును నశించును.

— సర్వ పత్తైలాదులు. —

శ్లో. ఉన్నాదే సమధుః పేయః శుద్ధో వా తాలశాఖజః. 7.

రసో నన్యేభ్యంజనే చ సార్వపం తైల మిష్య తే, అపక్వచటకీషీర
పీతోన్మాదవినాశినీ. 8. బద్ధం సార్వపత్తైలాక్త ముత్తానం చాతపే న్య
సేత్. సిద్ధార్థో హింగువచా కరంజో దేవదారు చ. 9. మంజిష్ఠా
త్రిఫలా శ్వేతా కటభీత్వ క్కుటుత్రికమ్, సమాంశాని ప్రియంగు శ్చ
శిరీషో రజనీద్వయం. 10. బస్తమూత్రేణ పిష్టోయ మగదః పాన మంజ
నమ్. నన్య మాలేపనం చైవ స్నాన ముద్వర్తనం తిశా. 11. అపస్తా
రవిరోన్మాదగ్ హృత్వా లక్ష్మీజ్వరాపహాః, భూతేభ్య శ్చ భయం హం
తి రాజద్వారే చ శస్యతే. 12. సర్పి రేతేన సిద్ధం వా సగోమూత్రం
తదర్థకృత్.

ఉన్నాదమునందు తాటిచెట్టుచండి గీయఁబడిన కల్లులో తేనెను చేర్చికొని త్రా
గుట మంచిది. నస్యక్రియలయందును తలంటుకొనుటయందును ఆవనూనె మిక్కిలి మం
చిది. చక్కగా పండని చిరిసెనగలగు, పాలను త్రాగిన యున్నాదములు నశించును.
ఉన్నాదముగలరోగిని కట్టివైచి ఆవనూనెతో తలనంటి ఎండలో నెల్లికల బరుండబె
ట్టిన యున్నాదము నశించును. తెల్లఆవాలు, ఇంగువ, వస, కానుగుపట్ట, దేవదారు,
మంజిష్ఠము, త్రిఫలములు, చెల్లదింటె, మద్దిపట్ట, శొంఠి, పిప్పలి, మిరియములు,
ప్రేంకణము, దిరిసెన, పసపు, మానిపసపు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి మేకమూ
త్రముతో నూరి దీనిని త్రాగినను, అంజనముగా నుపయోగించినను నశ్యముగను, ఆలేపన
ముగను, స్నానసమయమున నలుగుపిండిగాను నుపయోగించినను అపస్తారములను విష
మును పోగొట్టి ఆలక్ష్మిని (బీదతనమును) జ్వరమును నశింపజేయును. మఱియును భూ
తప్రేతాదుల నగు భయములను పోగొట్టును. రాజద్వారములయందు శుభదము అగును.
ఈయాపధమే గోమూత్రముచే సిద్ధముచేసిన, నేయితో సిద్ధముచేసినను వైచెప్పఁబ
డిన ఫలముల నన్నింటి నిచ్చును.

— త్రావ్యపణములవర్తలు. —

శ్లో. త్రావ్యపణం హింగులవణం వచా కలుకరోహిణీ. 13.
శిరీషన క్తమాలానాం బీజం శ్వేతా శ్చ సర్పిషాః, గోమూత్రపిష్టై
రేతై ర్వా వర్తి ర్మేత్రాంజనే హితా. 14. చాతుర్థక మపస్తార మున్నా
దం చ నియచ్చతి.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇంగువ పైంధవలవణము వస కలుకరోహిణి
దిరిసెనవిత్తులు, కానుగచెక్క తెల్లయావాలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి వత్తిచేసి

నేత్రములకు కాటుకగా నుపయోగించినచో హితము కలిగించును. చాతుర్థికజ్వరము లును అపస్తాంబములును పిచ్చిని నశింపజేయును.

—ॐ అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు. ॥—

శ్లో. శుద్ధస్యాచారవిభ్రంశే తీక్ష్ణం నావన మంజనమ్. 15. తాడనం చ మనోబుద్ధి స్మృతినం వేదనం పరం, తర్జనం త్రాసనం ద ను సాంత్యనం హర్షణం భయం. 16. విస్తయో విస్తృతే హ్నేతో ర్నయంతి ప్రకృతం మనః, కామశోకభయక్రోధహర్షేర్హ్యలోభసంభవాన్. 17. పరస్పరప్రతిద్వంద్వై రేభిరేవ శమం నయేత్, ఇష్టద్రవ్యవినాశాత్తు మనో యస్యోపహస్యతే. 18. తస్య తత్సద్భృతప్రాప్త్యా శాంత్యాశ్వాసై శ్చ తాం జయేత్.

పరిశుద్ధుడగువాడు శుద్ధాదమున ఆచారమునుండి భ్రష్టుడైనచో తీక్ష్ణములగు నస్యక్రియలును అంజనములును తాడనములును మనస్సు బుద్ధి పూర్వవిషయముల సంస్కరణము మున్నగువానిఁ దెలుపు నుపాయములును హితకరములు. దెలిసించుట, భయ పెట్టుట, అడిగినదాని నిచ్చుట, ఊరడించుట, సంతసపెట్టుట, భయము, ఆశ్చర్యము ఇయ్యది విస్తృతిజనకము లగుటచేత మనస్సును పూర్వమువలె నుంచును. కామము దుఃఖము ధయము కోపము సంతసము పిసినిగొట్టుటనము వీటిచేత బుట్టిన యున్మాదములను ఒకదానికొక్కటి విరుద్ధములగు పనులవలన శాంతించును. ప్రియవస్తువినాశము వలన గలుగు మనోవిభ్రమములనుండు ఆవస్తువుతో సమానము లగు వస్తువుల నిచ్చుట చేతను ఊరడింపు మున్నగువానిచేతను స్వస్థత కలుగును.

—ॐ లేపమును ఘృతపానమును. ॥—

శ్లో. ప్రలేపోత్సర్జనాభ్యంగ ధూమాః పానం చ సన్నిపః. 19. ప్రయోక్తవ్యం మనోబుద్ధిస్మృతినంజ్ఞా ప్రబోధనం, కల్యాణకం మహద్వాపి దద్యాద్వా చైతనం ఘృతం. 20. త్రైలం నారాయణం చాపి మహానారాయణం తథా.

నేతితోలేపము నలుగు అంటికొనుట పొగవేసికొనుట త్రాగుట మున్నగు వానిని చేయవలయును. మనస్సు బుద్ధి జ్ఞాపకము తెలివి వీటిని గణించు క్రియలను చేయవలయును. కల్యాణఘృతమునైనను మహాకల్యాణఘృతమునైనను చైతనఘృతమునైనను ఉపయోగింప గావలయును,

— కల్యాణఘృతము - క్షీరకల్యాణఘృతము. —

శ్లో. విశాలా త్రిఫలా కాంతీ దేవదార్యైలవాలుకం. 21. స్థిరా
నతం రజన్యా ద్వే శారివే ద్వే ప్రియంగుకాః, నీలోత్పలైలామం
జస్తా దంతీదాడిమకేసరం. 22. తాలీశపత్రం బృహతీ మాలత్యాః
కుసుమం నవం, విడంగం పృష్ణిచర్ణీ చ కుష్ఠం చందనపక్షకా. 23. అష్టా
వింశతిభిః కల్పై ర్చైతై రక్షసమున్వితైః, చతుర్ధణం భలం దణ్డా
ఘృతప్రసం విపాచయేత్. 24. అపస్తారే జ్వరే కాసే శోషే మందానిలే
క్షయే, వాతరక్తే ప్రతిశ్యాయే తృతీయకచతుర్థకే. 25. నమ్యగ్నోమూ
త్రకృచ్ఛే చ విసర్వోపహతేషు చ, కింఙూపాండ్వామయోన్మాదే విష
మేహగరేషుచ. 26. భూతోపహతచిత్తానాం గద్గదానామరేతసాం,
శస్త్రం శ్రీణాం చ వంధ్యానాం ధన్య మాయుర్బలప్రదః. 27. అలక్ష్మీ
పాపరక్షోఘ్నం సర్వగ్రహనివారణం, కల్యాణక మిదం సర్వ శ్రేష్ఠం
పుంసవనేషు చ. 28. ద్విజలం సచతుః క్షీరం క్షీరకల్యాణకం త్విదం.

పాపరబుడమ త్రిఫలములు రేణుకలు దేవదారుపు మాతురుబుడిమ వాలు
కము తగరము పసపు మానిపసపు ప్రేంకాపుచెక్క నల్లకల్వలు ఏలకులు మంజి
ష్ఠము దానిమ్మ నాగకేసరములు తాడిశపత్రి పెద్దవావండు సంపెంగపూవులు (క్రి
తవి) వాయువిడంగములు కోలపొన్న చెంగల్వకోష్ఠ చందనము పద్మాక్షము వీటిని 28
మిది యావధములను ఒక్కొక్కక్కర్నముచొ॥ తీసికొని కల్పముచేసి, ఒకద్రోణము
నీళ్ల లో 16పలముల నేతిని పోసి దీనిని పక్వముచేయవలయును. అపస్తారములు జ్వర
ములు శ్వాసకాసములు శోష అగ్నిమాంద్యము జ్వర వాతరక్తములు సీసన మూడునా
ల్గురోజులకు వచ్చు వరుసజ్వరములు ఛర్ది మూలరోగము మాత్రకృచ్ఛము చలిది
జల పాండురోగము పిచ్చి విషము మేహరోగము వీటియందు భూతములవలన
భయపడినవారికిని దెగ్గుతుక వీర్యనష్టము లందును గొడ్డుబోతు లగుశ్రీలకును శ్రేష్ఠము.
ఇయ్యది ఆయుర్బలములను పెంపొందించును. దారిద్ర్యమును పాపమును పోగొట్టును.
గ్రహబాధల నశింపజేయును. ఇయ్యది కల్యాణఘృతము. పురుషుల కత్యంతోపకారి
యగునది. మతీయు నిందు నాల్గురెట్లు పాలను రెండురెట్లు నీటిని పోసి పక్వముచేసిన
నిదియే క్షీరకల్యాణకఘృత మనఁబడును.

—౧౭ మహాకల్యాణకఘృతము. ౧౭—

శ్లో. ఏభ్య ఏవ స్థిరాదీని జలే వక్తైవకవింశతిమ్, రసే తస్మిన్నపే త్సర్పిః గృప్తిక్షీరచతుర్థణమ్. 29. ఏరాద్విమాషకాకోలీ స్వయంగు ప్తస్సభర్ణిభిః, మేదయా చ సమైః కల్లైః త త్సౌ త్కల్యాణకం మ హత్. 30. బృంహణీనుం విశేషేణ సన్నిపాతహరం పరం.

వేుకచెప్పబడిన యోషధముల భాగముల ప్రకారమే పాపం మొదలగు నిరు పదియొక్క ఔషధములను నీటిలో పక్వముచేసి ఆరసములో తొలుచూరి లూనిన ఆవుపాలను నాల్గురెట్లును, పిల్లపిచ్చుగి మినుము ఆడవిమినుము కాకోలి దూలగొండి విత్తనములు ఋషభమును గంధర్వవృక్షము ఋద్ధి మేద ఈయాషధముల సన్నిహితిని సమానభాగములుగా తీసికొని కల్మమును చేసి కలిపి నేవంపవలయును. ఇయ్యది మహాకల్యాణకఘృత మనబడును. విశేషముగా వీర్యమును పృద్ధి నొందించును. సన్నిపా తజ్వరములను పోగొట్టును.

—౧౮ చైతన కఘృతము. ౧౮—

శ్లో. పంచమూల్యక కాశ్చర్యై రాస్మైరండ్రప్రవృద్భలా. 31. మూర్వాశతావరీ చేతి క్వాఢ్యై ర్ద్విపలకై రిమ్మిః, కల్యాణకస్య చాం గేన తద్భృతం చైతసం ఘృతమ్. 32. సర్వచేతోవికారాణాం శమనం పరమం మతిం, ఘృతప్రస్థం ౭త్ర పక్తవ్యం క్వాఢ్యో గ్రోణాంభసా ఘృ తాత్. 33. చతుర్గుణో౭త్ర సంపాద్యం కల్మః కల్యాణ కేరితః.

పంచమూలములు గుమ్మడు సన్నరాస్త్ర ఆమదపువేరు తెల్లతెగడ ముత్తువపుల గము చాగ పిల్లపీచర వీటి సన్నిహితి రెండేసిపలముల చొ॥ తీసికొని కషాయమును చేసిన కల్యాణకఘృతమున కంగముగా చైతనకఘృత మనబడును. ఇయ్యది అన్నివిధము లగు చిత్తవికారములను పోగొట్టును. దీనియందు (అనగా దీనిని సిద్ధముచేయుటలో) 16 పలముల నెయ్యి గ్రోణమునీళ్లతో కాచిన 64 పలముల కషాయమునూ కల్యాణ కఘృతకల్మము నాల్గితలును తీసికొని పక్వము చేసి నేవంపవలయును.

—౧౯ మహావైశాచిక కఘృతము. ౧౯—

శ్లో. జటిలా పూతనా కేశీ చారటీ మర్కటీ ఏచా. 34. త్రాయ మాణా జయావీరా చోరకః కటురోహణీ, వయస్థా శూకరీ ఛత్రా సాతి చ్చత్రాపలంకసా. 35. మహాఫరుషదంతా చ వయస్థా నాకలీద్వియమ్,

కటుంభరా వృశ్చికాల్లి సిర్గా చైవ చ తైర్ఘ్రతం. 36. సిద్ధం చాతుర్థికోన్మాదగ్రహ పస్కారనాశనమ్, మహాపైశాచికం నామ ఘృత మేతి దృఢామృతం. 37. మేధాబుద్ధిస్తృతికరం బాలానాం చాంగవర్ధనమ్,

జటామాంసి కరక కాయలు మెట్టతామర దూలగొండి వస కలుక్రాసుగ పచ్చు మినును పిల్లపిచ్చుర ఖురాసానివామము గడ్డిదవనము కటుకరోహిణి బ్రాహ్మి వారాహి కంద వట్టివేళ్లు మెంత లక్ష్మి పెద్దపీచర క్షీరకాకోలి రెండువిధము లగు ములకలును, చాగఫలమును శాలిపర్ణి వీటితోనేతని పక్షముచేయవ. యును. ఇయ్యది చాతుర్థికజ్వర మలను పిచ్చి గ్రహదోషము అపస్కారములను నశింపజేయును. ఇయ్యది మహాపైశాచిక ముఘృతము, అమృతముతోనమానము. మతీయును నిర్మలమగు బుద్ధిరిచ్చును స్మృతిని కలిగించును. బలమును అవయవములను పెంచును.

— శిం గొద్దిదిఘృతము. —

శ్లో. హింగున వర్చలవ్యంఘైః ద్విషలాంఘైః ఘృతాఢకం, చ తుర్గుణే గవాం మూత్రే సిద్ధ మున్నాదనాశనమ్. 38.

ఇంగువ సౌవర్చలవణము శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని రెండుపలములచొ॥ తీకితాని ఒక ఆఢకము నేతని అంతకు నాలుగురెట్లు గోమూత్రమును చేర్చి ఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది యున్నాదములను పోగొట్టును.

— లశునాద్య ఘృతము. —

శ్లో. లశునస్యానప్తస్య తులార్ధం నిస్తుషీకృతమ్, తదర్ధం దశ మూల్యాస్తు ద్వ్యాధికే పాం విపాచయేత్. 39. పాదశేషే ఘృతప్రసం లశునస్య గసం తథా, కోలమూలక వృక్షాస్తు మాతులుంగార్ధికై రసైః. 40. దాడిమాంబు సురామస్తు కాంజికామ్నైః తదర్ధికైః, సాధయే త్రిఫలాదారులపణవ్యం దీప్యకైః. 41. యమానీ చవ్య హింగ్వస్తు వేత సైశ్చ పల్కార్ధికైః, సిద్ధమేతత్పిబే చూలగుల్కార్థోజరరాపహం. 42. బ్రహ్మపాండ్వామయస్త్రిహ యోని దోష క్రిమిజ్వరాన్, వాతశ్లేష్మామయాం శ్వాన్యాన్ ఉన్నాదాం శ్చాపకర్షతి. 43.

50 పలములు ఉల్లి గడ్డలను తల్లగడ్డలనుగా తెచ్చి, పొట్టునొలిచి 25 పలముల దశమాలములను చేర్చి, రెండాఢకముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గ

వభాగము నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల ఘృతమును 16 పలముల నుల్లిగడ్డల రసమును రేగు కురువేరు చింతపండు అల్లము వీటి రసమును దానిమృతరసము మద్యము మజ్జిగ గంజి వీటిని 5 పలములు తీసి వైదానియందు చేర్చి ఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శూలములను గుల్మములను మూలరోగములను ఉదరరోగములను పోగొట్టును. బ్రధ్నరోగమును పాండురోగమును క్షీహరోగమును యోనిదోషములను జ్వరములను వాతకఫరోగములను అన్నివిధములగు సున్మాదములను తొలగఁగఁద్రోయును.

❖ వైశాచపు పిచ్చికి మంత్రాదులు. ❖

శ్లో. సర్పిః పానాది రాగంతో ర్మంత్రాది శ్చేష్యతే విధిః, పూజాబల్యుపహారేష్టి హేమామమంత్రాంజనాదిభిః 44. జయే దాగంతమున్మాదం యథావిధి శుచి ర్భిషక్, కృష్ణామరిచసంధూత మధు గోపి త్తనిర్మితమ్. 45. అంజనం సర్వభూతోత్థమ హేమాన్మాదవిनाశనం, దార్ద్రమధుభ్యాం పుష్పాభ్యాం కృతం చ గుడికాంజనమ్. 46. మరిచం వాతపే మాంసం ససి త్తం స్థిత మంజనం, వై కృతం పశ్యతః కార్యం దేవభూతహతస్త్వతే. 47. నింబపత్ర సచాహింగు సర్పనిర్మిత సర్పపైః, ధాకిన్యాదిహరో ధూపో భూతోన్మాదవిनाశనః. 48. కార్పాసాస్థిమయూరపిచ్ఛబ్రహ్మతీ నిర్మాల్యపిం డీతకై, స్వగ్వాంపీ విషదంశ విత్త్రుషవచా కోశాహనిర్మితకైః, గోశ్మో గద్విపదంశి హింగుమరిచైః తుల్యైస్తుధూపః కృతః, స్కందోన్మాదపిశాచరాక్షససురావేశ జ్వరఘ్నః స్త్వతః. 49. బ్రహ్మరాక్షసజి న్నస్యం ప కై వ్యం ద్రీ ఫల మూత్రజం, సాజ్యం భూతహరం నస్యం శ్వేతాజ్యేస్థామ్బు సర్పిత్తం. 50. దేవర్షి పితృగంధర్వై రుత్తత్తస్య చ బుద్ధిమాన్, వర్జయేదం జనాదీని తీర్థాని కూర మేవ చ. 51.

ఆగంతకమగు సున్మాదములయందు ఘృతపాకమునున్న గునవిమంత్రము దేవపూజ బలికాములు ఇష్టి చేయుట హోమముచేయుట మున్నగువానితోను చికిత్స చేయవలయును. సింహాక్ష మిరియములు సైంధవలవణము తేనె గోగోచనము వీటితో చేయఁబడిన యంజనము భూతజ మగు సున్మాదములను పోగొట్టును. మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము తేనె వీటితో జల్లేడుతోచేసిన యంజనము పైనిచెప్పఁబడిన ఫలములనిచ్చును. మ్రానిపసపు

చూర్ణమును నెలగోజులు మిరియచులగో నుంచి దానిని, వికారముగా చూచువారికి దేవతలవలన భూతములవలన మతిపోయిన వారికిని ఇచ్చిన, దోషములను హరించి మేలుక లిగించును. వేపాకు వస ఇంగువ పాముకునుమ ఆవాలు పీటితో ధూపము వేసిన ఉన్నాదములు నశించును. ప్రత్తివిత్తులు నెమలిపింఛము తిప్పతీగె గంగోదకము మరువము లవంగపుపట్ట వంశలోచనము యవలపైనిరీట్టు వస పాముకునుమ ఆవుకొమ్ము పినుగదంతము ఇంగువ మిరియములు పీటిని సమానభాగములుగాగైకొని పొడిచేసి పొగవేసిన స్కంధగ్రహదోషములను, ఉన్నాదము పిశాచములు దేవతలు రాక్షసులు మొ॥ ఆవేశముల జ్వరము పీనిని నశింపజేయును. పాపరబుడమపండును ఆవుపంచిత్తుములో నూరి నయ్యవిధి చేసిన బ్రహ్మరాక్షసజనిత మగు ఉన్నాదము నశించును. శ్వేతజ్యేష్ఠ పీటినిటితో నయ్యవిధిచేసిన భూతదోషములు నశించును. దేవతలు ఋషులు గంధర్వులు మున్నగువారిదర్శనముచే గలుగునున్నాదము గలవారలకు తీక్షణములగు నంజనములను చేయరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉన్నాదాధికార సక్రణము ముగిసెను.

౨౦. అపస్తారాధికారము.

—ॐ అపస్తారమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు. —

శ్లో. వాతికిం వస్తిభిః ప్రాయః పైత్తం ప్రాయో విశేషనైః,
స్వేష్టికం వమనప్రాయై రిపస్తార ముపాచరేత్. 1. సర్వత సువిశుద్ధస్య
సమ్య గాశ్వాసితస్య చ, అపస్తారవిమోక్షార్థం యోగా స్సంశమనా
శ్చలం. 2.

సాధారణముగా వాతపుటపస్తారములలో వస్తికర్తలచేతను పిత్తపుటపస్తారము
లలో విగ్రహములచేతను క్లేష్టాపస్తారములలో వాంతులచేతను చికిత్స చేయవలయును.
అన్నివిధములను పరిశుద్ధుఁడు నగువానికి, చక్క గా నూపిరి వెడతెడివానికిని అపస్తారరంగ
మును తొలగించుట కుపాయములను చెప్పచున్నాను వినుము.

—ॐ అపస్తారమున కంజనాదులు. —

శ్లో. మనోహ్య త్రజ్జుచైవ శృత్యైత్యారావతస్య చ, అంజనం
హం త్యుపస్తార మున్నాగం చ విశేషతః. 3. యష్టిహింగువచావక్ర శిరీ
షలశునామయైః, సాజమూత్రై రిపస్తారే సోస్తాదే నావనాంజనే. 4.
పుష్పేద్ధృతం శునఃపిత్త మపస్తారఘ్న మంజనమ్, తదేవ సర్పిషా యుక్తం
ధూపనం ఐరమం స్మృతమ్. 5.

మణిశిల రసాంజనము పావురపుపెంట పీటిని కాటుకచేసి నేత్రములఁ బెట్టు
కొనినచో నపస్తారమును ఎక్కువగా పిచ్చిని పోఁగొట్టును. యష్టిమధుకము ఇంగువ
వస గ్రంథితగరము శిరీషఫలము (అనగా దరినెనపండు) ఉల్లిగడ్డ చెంగల్వకొఱ్ఱు పీటిని
మేకయుచ్చతోనూరి నస్యఘ్నము గాను అంజనము గాను ఉపయోగించినచో అపస్తారము
లును ఉస్తాదములును దూరము లగును. పుష్పనక్షత్రమునాడు కుక్కయొక్క పిత్తమును
తెచ్చి, కనులకు కాటుకగా నుపయోగించినచో నపస్తారములు నష్టము లగును. లేళ్ళన్న
అపిత్తమునందే నేయిని కలిపి ధూపమును వేసి నయెడలను అపస్తారములు నష్టము లగును.

—ॐ అపస్తారమునకు ధూపనవర్తులు. —

శ్లో. నకులోలూక మార్జార గ్రృధ్రకీటాహి కాకజైః, తుండైః

పక్షైః పురీషై శ్చ ధూపనా కారయే ద్భుధః. 6. కాయస్థాన్ శారదాన్ ముద్గాన్ ముస్తాశీరయవాంస్తథా, సవ్యసా స్పస్తమూత్రేణ పిష్ట్యా వర్తీః ప్రకల్పయేత్. 7. అపస్తాచే తథోన్మాదే సర్పసంప్తే గర్దారితే, వివశితే జలమృతే చైతా స్సుయ రమృతోపమాః. 8. అచే తరాక్షసీకుష్ఠపూతనా కేశిచోరకైః, ఉత్సాదనా మూత్రపిష్టైః మూత్రైరేవావసేచనమ్. 9.

ముంగిన గ్రుడ్లగూబ పిల్లి గడ్డ సర్పము కాకి వీటియొక్క ముక్కులు తెక్కులు మలము వీటిచేత ధూపనమును చేయింపవలయును. నల్లతులసి శరదృతువు లోని పెసలు తుంగముస్తలు వట్టివేళ్లు యవలు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని మేకయుచ్చతోనూరి ధూపనవర్తల చేయవలయును. ఈవర్తలు అపస్తారమునందును ఉత్సాదమునందును పాలుకాటునందును విషపానమునందు కృత్రిమవిషముల వల్ల నగు పీడలయందును నీళ్లలో చనిపోవుటయందును అమృతతుల్యములు. అనగా ప్రాణమిచ్చి బ్రదుకజేయునవి. తెల్లతులసి చెంగలవ్విరోధు రక్తాగ్నియొక్క చూర్చములు వీటిని గోమూత్రముతో నూరికాని కేవలమొక్క గోమూత్రముతోగాని నలుగుపెట్టి ఆమూత్రములతోనే స్నానముచేయింపవలయును.

అపస్తారమునకు లేపనములు మున్నగునవి. ౧౦

శ్లో. జతుకాశకృతౌ తద్వద్ధగైర్వా బస్తరోమభిః, అపస్తారహరో లేపః మూత్రసిద్ధార్థశిగుభిః. 10. యః ఖాదే త్త్రిరభక్తాశీ మాక్షికేణ వచారజః, అపస్తారం మహాఘోరం సుచిరోతం జయేద్భవమ్. 11. ఉల్లుంభితనరగ్రీవా పాశం దద్ధ్వా కృతామసీ, శీతాంబునా సమం వీతా హస్త్యపస్తార ముదతమ్. 12. ప్రయోజ్యం తైలలశునం పయసా వా శతావరీ, బ్రాహ్మీరస శ్చ మధునా సర్వాపస్తారభే వజమ్. 13. నిర్దహ్య నిర్ద్రవాః కృత్వా చాగికామారనాలికామ్, తామస్తుసాధికాం ఖాద న్నపస్తార ముదస్యతి. 14. హృత్వాకోక్షిగుజాయస్య స్వేదో హస్తాదిశీతతా, దశమూలీజలం తస్య కల్యాణాజ్యం ప్రయోజయేత్. 15.

శిలాజిత్తులక్క మేకపెంట్లుకలతో దగ్ధముచేసి వీటితో చేయబడిన వత్తి ను పయోజించిన వైఫల్యము నిచ్చును. ఆవాలు మునగచెక్క వీటిని గోమూత్రముతో నూరి

యైనను లేపనము చేయవలయును. పాలుత్రాగు స్వభావము గలవాడు తేనెతో వసపాడిని తినినచో భయంకరములును పురాణములునగు అపస్తంబములు నిశ్చయముగా జయించును. ఉరిపోసికొని చచ్చిన మనుష్యుని ఉరిత్రాటిని దగ్ధముచేసి చేసినమనిచల్లనినీటితో నేవించినచో మిక్కిలి భయంకరము లగు సప్తస్థారములును నష్టములగును. తైలముతో నుల్లిగడ్డను గాని పాలలో పిల్లపీచరను గాని తేనెతో మండుక బ్రాహ్మిని గాని నేవించిన అపస్తంబములను అన్నిటినిపోగొట్టును. మేకపాలలో ఆరనాభికల రసమును తీసి నిప్పు లోవెచ్చచేసి పులుపు ఎక్కువగలుగు నట్లుగా చేసి నేవించిన యపస్తంబములు తొలఁగును. హృదయము వడకుట నేత్రములలో పోటు చెప్పుటకారుట కాళ్లుచేతులు చిల్లబాదుట కలఁగికి దశమాలముల క్వాభమును గాని కల్యాణ ఘృతమును కాని ఈయవలయును.

—౨౨ స్వల్పపంచగవ్యఘృతము. —

శ్లో. గోశక్తృద్రసదధ్యష్టుక్షీరమూత్రైస్సమై ర్ఘృతం, సిద్ధం చాతుర్థికోన్మాదగ్రహాపస్తంబనాశనమ్. 16.

ఆవుసేదరసము ఆవుపెఱుగు ఆవుపాలు ఆవుపంచితము వీటిని సమాన భాగములను తెచ్చి ఆవుసేతితో సిద్ధముచేసి నేవించినచో చాతుర్థికజ్వరములను ఉన్మాదములను గ్రహరోగములను అపస్తంబరోగములను నశింపజేయును.

—౨౩ బృహత్పంచమాలఘృతము. —

శ్లో. ద్వే పంచమూలే త్రిఫలారజశ్చాఽ కుటజత్వచమ్, సప్తపర్ణమపామూర్గం నీలినిం కటురోహణీం. 17. సంపాకం ఫల్గుమూలం చ పౌష్కరం సదురాలభమ్, ద్విసలాని జలద్రోణే పక్వా పాదానశేషితే. 18. భార్గీ వాతా త్రికటుకం త్రివృతా నిచులాని చ, శ్రేయసీ మాధకీం మూర్వాం దంతీ భూనింబచిత్రకా. 19. ద్వే శారిపే రాహిపంచ భూతికం మదయంతికామ్, క్షిపే త్విష్టా ౭క్షమాత్రాణి తైః ప్రస్థం సర్పిషః పచేత్. 20. గోశక్తృద్రసదధ్యష్టుక్షీరమూత్రైశ్చ తత్సమైః, పంచగవ్య మితి ఖ్యాతం మహత్తదమృతోపమం. 21. అపస్తంబే జ్వరే కాసే శ్వయథా పునరేషుచ, గుల్కార్కః పాంశురోగేషు కామలాయాం హలీమకే. 22. అలక్ష్మీగ్రహరక్షోఘ్నం చాతుర్థికవినాశనమ్.

దశమాలములు త్రిఫలములు మా నివసపు పచ్చిపసపు కొడిసెపట్ట విడానుల
యరటి ఉత్తిరణువేళ్లు పుష్కరమాలము నీలికటుక గోహిణి రేలచెక్క- బ్రహ్మమేడి
వీటిని రెండురెండు పలముల చొప్పున తీసికొని దోబ్రాము నీటిలో వండి నాల్గవపాలు
నీరు మిగిలియున్నప్పుడు గంటుభారంగి అగరుకొంతి కొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు తెల్ల
తెగడ నీటిప్రబ్బలి కరక్కాయలు చాగ దంతి నేలవేసు చిత్రమాలము మనుబాల
రోహిషమును కసపు వాము అడవిమల్లె వీనినన్నిటిని ఒక్కొక్క కాలపలము చొప్పున
నూరి 16 పలముల నేతితో పక్వము చేయవలయును కాని ఘృతమును సిద్ధము చేయున
ప్పుడు ఆవుపేడరసము పెఱుగు పాలు గోమూత్రము వీటిని సమానభాగములను తీసికొని
సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది బృహత్సంఘవ్య ఘృత మనఁబడును. అపస్తారము
లను జ్వరములను దగ్గులను శోఫలను ఉదరరోగములను బల్లలను మూలరోగములను
పాండురోగములను కామెరలను హలీమక మను రోగమును దరిద్రమును గ్రహబాధ
లను పిశాచబాధలను చాతుర్థికజ్వరములను పోగొట్టును.

— మహాచైతసఘృతము. —

శ్లో. శణు శ్రీవృత్తధైర్యం దశమూలీ శతావరీ. 24.
రాన్నా మాగధికా శిశ్న క్వాథ్యం ద్విపలికం భవేత్, విదారీమధుకం
మేదే ద్వే కాకోత్యా సితా తథా. 25. ఏభిః ఖర్జూరమృద్ధీకా భీరు
యుంజాత గోక్షురైః, చైతసస్య ఘృత స్యాంగైః పక్తవ్యం సద్విరుత్త
మం. 26. మహాచైతససంజ్ఞం తు సర్వాసస్తరనాశనమ్, గరోన్మాదప్ర
తిశ్యాయ తృతీయకచతుర్థకాన్. 27. పాపాలక్ష్యై జయే దేత త్వర్వ
గ్రహనివారణమ్, కాసశ్వాసహరం చైవ శుక్రార్తవవిశోధనం. 28.
ఘృతమానః క్వాథవిధి రిహ చైతసవన్నతః, కల్కైశ్చైతసకల్కోత్థ
ద్రవ్యై సస్సర్థం చ పాదికః. 29. నిత్యం యుంజాతకాప్రాప్తా తాలను
స్తక మిష్యతే.

జనుపవిత్రము తెల్లతెగడ చిట్టాముదలు దశమూలములు పిల్లిసిచ్చర సన్నరాస్త
పిప్పలి మునగ వీటితోచేసినకషాయములో యష్టిమధుకము మేదమహామేద నేలగుమ్మడు
కాకోలి క్షీరకాకోలి చక్కెర ఖర్జూరపుపండ్లు ద్రాక్ష పెద్దపీచర పల్లెరు వీటిని రెండు
రెండుపలములను చైతసఘృతములో చెప్పఁబడిన జౌషధములను చేర్చి నేతని బాగుగ
పక్వము చేయవలయును. ఇది మహాచైతసఘృత మనఁబడును.

అన్నివిధములైన అపస్తారములను పోగొట్టును. విషమును పిచ్చిని పీసను మూఁ
డేసి నాలుగేసిగోజాలకు పచ్చువరసజ్వరములను పాపమును దారిద్ర్యమును పోగొట్టును.

దగ్గురు శ్వాసను తోలఁగించును. వీర్యమును ఆర్తవమును శుద్ధము చేయును. దీనియందు నెయ్యి చేయవలసిన క్రమము, కషాయములు చేయునీతి చైతన్యపుతములలోవలెనే.

—ॐ కూష్మాండకపుతము. ౧౯—

శ్లో. కూష్మాండకరసే సర్పిః అష్టాదశగుణే పచేత్, యప్త్యాహ్వా కల్పం తత్త్వానం అపస్తారవినాశనమ్. ౩౦.

పదునెనిమిది రెట్లు గుమ్మడిరసములో యప్తిమధుకకల్పమును కల్పి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. దీనిని నేవించినచో అపస్తారములు నశించును.

—ॐ బ్రాహ్మీపుతము. ౨౦—

శ్లో. బ్రాహ్మీరసే వచా కుష్ఠ శంఖపుష్పీభి రేవచ, పురాణం మే ధ్య మున్నాదగ్రహపస్తారను ధృతమ్. ౩౧

మండూకబ్రాహ్మీరసములో వస శోఘ యైర్ శబినిక వీటికల్పమును వేసి మిక్కిలి ప్రాచీనమైన నేతిని చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇది బుద్ధిని నిర్మలముగాచేయును. పిచ్చి గ్రహగోషము అపస్తారము వీటిని పోఁగొట్టును.

—ॐ పలంకషాద్యతైలము. ౨౧—

శ్లో. పలంకషా వచా పథ్యా వృశ్చికాల్పర్కసర్వకైః, జటి లాపూతనాకేశీ లాంగులీహింగుచోరకైః. ౩౨. లఘునాతిరసా చిత్రా కుష్మేర్విడ్భిశ్చక్షిణామ్, మాంసాశినాం ధాలాభం బస్తమూత్రే చతుర్ధణే. ౩౩. సిద్ధమభ్యం జనేతైల మపస్తారవినాశనమ్.

లక్క, వస, కరక్కాయలు, యరగలిజేరు, జిజ్జేడాకులు, ఆవాల, జటా మాంసి, కోలవస, ఇంగువ, ముయ్యకుపొన్న, వురలగడ్డ, చాగఫలము, చిత్రమూలము, చెంగల్వకోష్ఠ, పక్షులరెట్టులు వీటితో దొరకినంతవరకు నాలుగురెట్లు మేకమూత్రములో తైలమును చేర్చి సిద్ధము చేయవలయును. దీనినిఅంటుకున్నయెడల అపస్తారములునశించును.

—ॐ తలంటులు. ౨౨—

శ్లో. అభ్యంగ స్నాన్వపం తైలం బస్తమూత్ర చతుర్ధణీ, సిద్ధం స్యాద్దోశకృన్మాత్రైః పానోత్సాగన మేవ చ. ౩౪.

నాలుగుపాళ్ల మేకమూత్రములో ఆవుపేడను, ఆవుపంచితమును కలిపి దాని యందు పక్వము చేయఁబడిన ఆవనూనెను అంటుకొనినయెడల మేలు గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అపస్తాంబాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.

— ౨౨ వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయము. —

శ్లో. స్వాద్వష్టులవదై స్నిగ్ధై రాహురైర్వాతరోగిణః, అభ్యం
గస్తేహ వస్త్రాద్యై స్సర్వా నే వోపపాదయేత్. 1. విశేషతస్తు
కోష్ఠస్థే వాతే తూరం పిబే స్నరః, ఆమాశయస్థే శుద్ధస్య యథా
దోషహరీ క్రియా. 2. ఆమాశయగతే వాతే ఛర్దితాయ యథాక్ర
మం, దేయ షడ్ధారణా యోగ స్సప్తరాత్రం నుఖాంబునా. 3. చిత్త
కేంద్రయవాః పాతా కటుకాతివిషాభయాః, మహావ్యాధిప్రశమనో
యోగ షడ్ధారణ స్త్వృశః. 4. పలదశమాంశో ధరణం, యోగోయం
సౌశ్రుతస్తస్య, మాషేణ పంచగుంజక మానేన ప్రత్యహం. సుయుద్దేయాః.

మధురము ఆమ్రము ఉప్పు గజగి చిక్కగా నండు అహరపదార్థముల నిచ్చి
మును, అభ్యంగనన్నానము తైలవస్తులు మున్నగువాని చేతను వాతగోగులకు చికిత్స
నేయవలయును. కోష్ఠమున వాతము చేరినయెడల విశేషముగా మనుష్యుండు యవత్కా
రపదార్థములను చేర్చి త్రాగవలయును. ఆమాశయమునందు వాత మండినయెడల ప్రవ
ర్తలు మున్నగువాని ద్వారా శుద్ధునిగా నొనర్చి దోషమును పోగొట్టు క్రియల నాచ
రింపవలయును. ఆమాశయములో చేరియున్న వాగమునందు మొదల గోగికి ఛర్దిని
చేయించి క్రమము ననుసరించి షడ్ధారణయోగమును నులివెచ్చునగు నీటితో చేర్చి ఏడు
రాత్రులవఱకు ఇచ్చుచుండవలయును. చిత్తమూలము, కొడిసెపాలవత్తులు, అగరు
శొంఠి, కటుకగోహిణి, అతివన, కరక్కాయలు అను నీయోగమే షడ్ధా
రణయోగ మని చెప్పబడును. ఇయ్యది గొప్పవ్యాధులకు నశింపజేయును. పలములో పదియవభా
గము ధరణ మనంబడును. ఇయ్యది సుశ్రుతమతానుసారమగు మానము. ముప్పదిరెండు
గురిగింజలయెత్తు చొ॥ ప్రతిదినమును ఇచ్చుచుండవలయును.

— ౨౩ స్నేహన విరేచనములు, వస్తిశోధనాదులు. —

శ్లో. పక్వాశయగతే వాతే హితిం స్నేహవిరేచనమ్, వస్త్రయః
గోధనీయాశ్చ ప్లాశాశ్చ లవణోత్తరాః. 6. స్నేహీలవణవార్తాకు స్నేహం
శ్చస్నే ఘటే దహేత్, గోమయైః స్నేహాలనణం తత్పరం వాతనా

శనం. 7. కార్యోవస్తిగతేచాపి విధి ర్వస్తివిశోధనః, త్వజ్ఞానాస్మక్ శిరాప్రాప్తే కుర్యాచ్చా స్పృహమాక్షణం. 8. స్నేహానాహాహగ్నికర్మ బంధనోన్మర్దనాని చ, స్నాయుసంధ్యస్త్రిసంప్రాప్తే కుర్యా ద్వాతే విచక్షణః. 9. స్వేదాభ్యంగావగాహం శ్చ హృదయం చాన్నం త్వగ్నితే, శీతాఃప్రదేహా రక్తస్థేవిరేకో రక్తమాక్షణమ్. 10. విరేకో మాంసమేదఃస్థే నిరూహా శ్చయనాని చ, బాహ్యభ్యంతరతః స్నేహో రస్తిమజ్జగతం జయేత్. 11.

పక్ష్యాశయమును పొందిన వాతరోగమునందు తైలము నిచ్చి ప్రవర్తిని చేయింపవలయును. వస్త్రకర్మలచేత శుద్ధి నొకర్పవలయును. ఉప్పు మాటు పెట్టుకొని భోజనమునకు ముందుగా తినుచుండవలయును. పంచలవణాలు జరుడుపాలు నేలయులుక చమురు పీనిని వాసెగట్టిన కుండలో వైచి తగులఁబెట్టి ఆచమరు కలిసిన ఉప్పును నేవించిన వాతములను పోగొట్టును. వస్త్రిత మగు వాతరోగమునందు వస్తులను శోధించు విధినే చేయవలయును. చర్మము మాంసము రక్తము నాడులు నీటిలో నున్న వాతరోగమునందు అభ్యంగనాచమములను గాని, అవగాహనములను కాని చేయింపవలయును. చర్మము విషయమున ప్రాప్తించిన వాతరోగమున చక్కని యన్నమును పెట్టింపవలయును. రక్తమునందు చేరిన వాతరోగవిషయమున శీతలలేపములను ప్రవర్తల కిప్పించుటలను రక్తమును వెడలించుటను చేయవలయును. మాంసమునందును మెదడునందును గలవాతము విషయములలో ప్రవర్తల కిచ్చుటయును వెళ్లగ్రక్కించుటయును శాంతించు విస్తువుల నుపయోగించుటయు నుత్తమములు. ఎముకలు మజ్జ వీటివిషయములలో కలిగిన వాతరోగములయందు వెలుపలను లోపలను తైలము నుపయోగించవలయును.

— విరేచనాదులు. —

శ్లో. హర్షోన్నపానం శుక్రస్థే బలశుక్రకరం హితం, విబధమాగ్గం శుక్రంతు దృష్ట్వా దద్యా ద్విరేచనం. 12. గర్భే శుష్కేతు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతాం, సితామధుక కాశ్చైర్యైః హిత ముత్థాపనే పయః. 13. శిరోగతేనిచై వాత శిరోరోగహరీ క్రియా, వ్యాదితాస్యే హనుం స్విన్నా మంగుఠాభ్యాం ప్రవీర్యచ. 14. ప్రదేశినిభ్యాం చోన్నమ్య చిబుకోన్నామనం హితం, అర్దితే నవనితేన ఛాదే న్నాపేండరీం నరః. 15. క్షీరమాంసరైర్భుక్త్యా దశమూలీరసం పిబేత్, స్నేహాభ్యంగశిరోవస్తి పానస్యవరాయణః. 16. అర్దితం న జయే త్సర్పిః

పి బే నాత్తర భక్తికం, పంచమూలీ కృతః క్వాథో దశమూలీ కృతోఽ
ధవా. 17. రూక్షస్వేద స్తథానన్యం మన్యాస్తంభే ప్రశస్యతే, వాతా
ద్వాధమసి దుష్టా స్నేహగంధూషధారణమ్. 18.

వీర్యమును పొందిన వాతమునందు సంతోషమును బలమును వీర్యమును పుట్టించు
నన్న పానముల నీయవలయును. విశేషముగా వీర్యము వెడలు ద్వారము బిగిసికొనియున్నచో
పరీక్షించి విశేషముగా క్రియవలయును. వాతమువలన గర్భము ఎండియున్నను పిల్లలు
శుష్కించి ఖోవుచున్నను వావిలి నేలగుచ్చుడు వీటితో సిద్ధము చేయబడిన పాల
నీయవలయును. శిరమునందు గల వాతరోగమునందు శిరోరోగమును పోగొట్టు క్రియ
లను చేయవలయును. ముఖము పోలిన ట్లుండినయెడల మోకానికి చెమటను బుట్టించి
బొటన వ్రేళ్లతో ఒత్తి ప్రదేశిని ప్రేలిచేత ఎత్తిపట్టి క్రిందిపెడవిని ఎత్తియుంచుట
మంచిది. వాతరోగముచేత పీడింపబడినవానికి మినపనున్నిచి నేతితో వండి తినిపింపవ
లయును. పాలు మాంసరసమును త్రాగినపుడు దశమూలముల కషాయమును త్రాగవల
యును. తిలంబింబికొనుట, శిరోవస్తి చేయించుట, కషాయమును త్రాగుట, నన్యవిధి
వీని నాచరించువారు నేతిని త్రాగుచుండినచో వాతపీడితులు అయినను బ్రదికెదరు.
పంచమూలముల కషాయము గాని దశమూలముల కషాయము గాని తీక్షణమై వేడిచేసి
చెమటల బుట్టించు నన్యమును గాని మన్యాస్తంభమునందు ఇచ్చుట మంచిది. వాత
మువలన మాటలను నాడులును చెడిపోయిన యెడల వీనితోనే స్నేహగంధూషముల
నిప్పించవలయును.

❀ కల్యాణకలేహము. ❀

శ్లో. సహరిద్రా వచా కుష్ఠం విప్పలీ విశ్వభేషజం, అజాజీ
చాజమోదాచ యష్టిమధుక సైంధవం. 19. ఏతాని సమభాగాని శ్లక్షణా
ర్ణాని కాయేత్, తచ్చుర్ణం సర్విషాలోఽద్య ప్రత్యసాం భక్షయేన్న
రః. 20. ఏకవింశతి రాత్రేణ భవేచ్ఛ్చురిధరో నరః, మేఘదుందుభిని
ర్ఘోషో మత్తకోకిలస్సన్వనః. 21. జడగద్గదమూకత్వం లేహః కల్యా
ణకో జయేత్, రుక్షశ్రీకస్యందగతిం వాయుం మన్యాగతం తథా. 22.
వమనం హృన్తి నన్యం చ కుశలేన ప్రయోజితః.

పసపు, పస, చెంగల్వకోష్ఠ, పిప్పళ్లు, శొంఠి, నల్లజీలకఱ్ఱ, వామను. ముల్లరిగి,
యష్టిమధుకము, సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగాములుగా తీసికొని మెత్తగా పొ

డిచేసి దానిని నేలిలో పోసి చక్కగాఁ గలియఁబెట్టి ప్రతినిత్యమును భక్షింపవలయును. దీనిని ఇరువదియొక్క రోజు నేవించినవాడు శ్రుతధరుఁడు (అనఁగా విన్నదాని నెల్లను జ్ఞాపక ముంచికొనెడి వాఁడు) గా కాఁగలఁడు. మేఘముల బోలి గర్జన గల వాడుగను, మత్తకోకిలవలె మనోహరముగా మాటలాడగా గలవాడుగను అగును. మొద్దుబారుట, డగ్గుత్తికపడుట, నోట మాట వెడలనుండుట వీనిని ఈకల్యాణకలే హము పోఁగొట్టును. ౬ టిప్ర దేశములో వ్యాపించిడియును కంఠ ప్రదేశ సునఁ గలదియు నగు వాతిములను నశింపఁజేయును. మన్యాగతము లగు వాతములను నేర్పరియుగు వైద్యుఁ డిచ్చిన నస్యవిధియును పమనమును నశింపఁచేయఁ గలుగును.

—ॐ మాషబలాదిలేహము. ౨౩—

శ్లో. మాషబలా ఇహకశుంభీ కశ్యోణరాన్నాశ్వగంధోరుబూ
కాణాం, క్వాథోనస్యనస్కనిపీఠో రామథలవణాన్వితః కోష్ఠ్యః. 23.
అపహరతి పక్షవాతం మన్యాస్తంభం సకర్ణనాదరుజం, దుర్జయమర్దితి
వాతం సప్తాహ జ్వయతి చావశ్యం. 24.

కారుమినుములు ముత్తపవులగము దురదగొండి కామంచి నన్నరాస్త్ర ఆశ్వగంధ ఆమదపువ్వుత్తనములు వీటితో కషాయమును చేసి దానిలో ఇగువ ఉప్పునువేసి కొద్దిగా వెచ్చచేసి త్రాగిన యెడల పక్షవాతము మన్యాస్తంభము చెవిరోటు వాతభాధ వీటి నేడురోజులలో నిశ్చయముగా పోఁగొట్టును. దీనిని మాషబలాదిలేహ మందురు.

—ॐ అపతంత్ర దశమూలాది క్వాథము. ౨౪—

శ్లో. దశమూలీ బలా మాష క్వాథం తైలాజ్యమిశ్రితం,
సాయం భుక్త్వా పిబే స్నక్తం విశ్వాచ్యా మపబాహుకే. 25. మూలం
బలాయాస్త్యథ పారిభద్రా త్తథాత్తగుప్తా స్వరసం పిబేద్వా, నస్యం
తు యో మాంసరసేన దద్యా న్తాంసా దసౌ వజ్ర సమానబాహుః. 26.
మాషాత్తగుప్తకై రండ వాట్యాలకశ్రుతం పిబేత్, హింగుసైంధవసం
యుక్తం పక్షాఘాతనివారణం. 27. బాహుశోషే పిబే త్సర్పిః భుక్త్వా
కల్యాణకం మహాత్, హృది ప్రకుపితే వాతే చాంశుమత్యాః పయో
హితం. 28. హారీతకీ వచా రాన్నా సైంధవం చాస్తువేతసం, ఘృతమా
త్రాసమాయుక్త మపతంత్ర కనాశనం. 29.

దశమూలములు ముత్తువపులగము మినుము వీటితో చేసిన క పాయములో నూనెను నేతని కలిపి భోజన మైన పిమ్మట సాయుకాలసమయమున నస్యమునుగా పీల్చిన యెడల ఒడలంతయు వ్యాపించునదియును, అపవాహకమును పేరు గలదియు నగువాతము నష్ట మగును. చిట్టిఆయుదపు చెక్క దేవవార చెక్క దూలగొండి వీటిరసమును త్రాగినను, మాంసపురసమును నస్యవిధిచేసిననుగాని ఇట్లు ఒకమాసము రోజులు నేవించినయెడల వజ్ర సమానము లగుబాహువులు కలవాడు అగును. మినుములు చిట్టిఆయుదపు విత్తులు ఆయుదపువిత్తులు ముత్తువపులగము వీటిక పాయములో ఇంగువ సైంధవలవణమును చేర్చిత్రాగినపక్షవాతములునశించును. బాహుశోషములయందుభోజనమైన పిమ్మట బృహత్కల్యాణ ఘృతమును త్రాగవలయును. గుండెలలో నాతప్రశోపము గలిగిన యెడల మయ్యాకుపాన్న క్వాధమునుత్రాగినయెడల హితమగును. కరక్కాయలు వస సన్నరాస్త్ర సైంధవలవణము ఆవ్లువేతసము వీరిని నేతితో చేర్చికోని నేవించినయెడల అవతంత్రకమును వాతరోగము నశించును.

●● స్వల్పరసోపసిండుము. ●●

శ్లో. పలమర్థం పలంచైవ రసానస్య సుకుటియం, హింగుజీరక సింధూక్షైః సౌవర్చల కటుత్రయైః. 30. చూర్ణితైర్వాషకోన్నానై రపచూర్ణ్య విలోడితం, యథాగ్ని భక్షితం ప్రాశ నుబూక్వాథనుపానతః. 31. దినదినే ప్రయోక్తవ్యం మాస మేకం నిరంతరం, వాతగోగం నిహన్త్యాశు అర్దితం సావతంత్రకం. 32. ఏకాంగరోగిణేచైవ తథా సర్వాంగరోగిణే, ఊరుస్తంభే చగృధ్రస్యాం క్రిమికోష్ఠే విశేషతః. 33. కటివృష్టామయం హన్యా దుదరం చ విశేషతః.

పోట్టాడదీసిన వెల్లులిరసము ఒకటిన్నరపలము ప్రమాణము చొప్పునగాని, ఒకపలముచొప్పున గాని తీసికొని ఇంగువ జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్ళు వీటిని చూర్ణముచేసి ఒక్కొక్కమాపము చొప్పున వైదానియందుకలిపి కలియబెట్టవలయును. ఆపిమ్మట జతరాగ్ని ననుసరించి ప్రాతః కాలమున భక్షింపవలయును. ఆయుదపువేల్లక పాయమును అనుపానముగా చేసికొని దినదినము పుచ్చుకొనవలయును. ఇట్లుకమాసమువఱకు ఉపయోగించుచుండవలయును. ఇది వాతరోగమును అర్దితవాతమును శీఘ్రముగా పోగొట్టును. ఏకాంగరోగులకు సర్వాంగ వాతరోగులకు ఊరుస్తంభము గృధ్రస్థియను గోగమునందును జంతువాతమునందును

మిక్కిలి హితకరము. కటిరోగము పువ్వురోగము ఉదరరొగము కీటిరి ఎక్కువగా పోగొట్టును. దీనినే స్వల్పరసోనపిండ మనియెదరు.

—౨౨ దధ్యష్టుది ప్రయోగము. ౨౨—

శ్లో. హస్తప్రాగ్భోజనా త్పీతం దధ్యష్టుం సవచోషణం. 34. అపతానక మన్యోపి వాతవ్యాధిక్రమో హితః, వాతహ్నై ర్దశమూల్యా చ నవం కుబ్జ ముపాచరేత్. 35. స్నేహై ర్దాసరసై ర్వాపి ప్రవృద్ధం తం వివర్జయేత్, విష్ఫల్యాదిరజస్తూణీప్రతితూణ్యోః సుఖాంబునా. 36. పిబే ద్వా స్నేహలవణం సఘృతం త్కారహింగు వా, ఆధ్వాన లంఘనం పాణితాప శ్చ ఫలవర్తయః. 37. దీపనం పాచనం చైవ వస్త్రీ శ్చాప్యత్ర శోధనః, ప్రత్యాధ్వానే తు వమనం లంఘనం దీపనం తథా. 38. ప్రత్యష్టిలాష్టిలికయో రంత ర్విద్రధిగుల్మవత్.

దధ్యష్టుమనందు వన మిరియములు కలిపి అన్నము తినుటకు ముందుగా నేవించ వలయును. ఇయ్యది అపతానకమును పోగొట్టును. మఱియు నితరములగు వాతరోగము లకును హితకరము. వాతముఁ బోగొట్టు మందులచేతను, దశమూలములచేతను, నూరన కబ్జరోగములకు చికిత్స చేయవలయును. తైలములచేతను మాంసరసముల చేతను చికిత్స చేయవలయును. పెరిగిన కబ్జరోగములకువదలిపెట్టవలయును. తూణి ప్రతితూణి వాతములయందు విష్ఫల్యాది గణముల యోషధ్యముల చూర్ణమును గోరువెచ్చనినీళ్లతోఁ గూడ తీసికొనవలయును. లేకపోయిన తైలములో యవత్కారమును కలుపుకొని కాని ఇంగువను యవత్కారమును నేతిలో కలిపి కొనికాని త్రాగవలయును. ఆధ్వానవాతమునందు లంఘనముచేయుట చేతులతో కాచుట ఫలవర్తి నుంచుట ఇయ్యది మిక్కిలి హితకర ములు. ప్రత్యాధ్వానవాతమునందు వమనము చేయించుటయును లంఘనము చేయించుట యను దీపనము చేయించుటయును హితములు. ప్రత్యష్టిల అస్థిల అనువాత రోగముల యందును అతిర్విద్రధి గుల్మరోగములయందు వలెనే చికిత్సను చేయవలయును.

—౨౩ గృధ్రస్వాదులకు దశమూలాదిక్వాథములు. ౨౩—

శ్లో. దశమూలీ బలా రాన్నా గుడూచీ విశ్వభేషజం. 39. పిబే దేరండతైలేన గృధ్రసీ ఖంజవంగుషు, శేఫాలికాద్వైః క్వాథో మృద్ధ గ్నిపరిసాధితః. 40. దుర్వారం గృధ్రసీరోగం పీతమాత్రం సముద్ధరేత్, పంచమూలీ కషాయం తు దుబూతైలం త్రివృద్ధుతం. 41. త్రివృత్తై ర్వాథవా యుక్తం గృధ్రసీగుల్మశూలనత్, ఘృతం వార్ధకమాతు

లుంగ్యోరసంసమక్రం సగుడం విభేద్యా. కట్యూరుపుష్పత్రి కగుల్లకూ
లగృధ్రస్యదావర్తవారః ప్రదీప్తః. 42. శైల మేరండజం వాపి గోమూ
త్రేణ పిభేన్నరః, మాసమేకం ప్రయోగోఽయం గృధ్రస్యూరుగ్రహాప
హః. 43. గోమూత్రైరండశైలాభ్యాం కృష్ణావీతా సుచూర్ణితా, దీర్ఘ
కాలోత్థితాం వా నిగృధ్రసీం కథవాతజాం. 44. అశ్నాతి యో నరః సిద్ధా
మేరండశైలసాధితాం, వార్తాకం గృధ్రసీఖన్నః పూర్వా మాప్నో త్యసా
గతిం. 45. పిష్టైరండపలం క్షీరే నవిశ్చింతం వాఘలం రుబోః, పాయసో భక్ష్య
తః సిద్ధో గృధ్రసీకటిశూలనుత్. 46. రాస్నాయాస్తు పలం చైకం కర్హాన్వం
చచ గుగ్గలోః, సర్పిషా వటుకాం కృత్వా భాదే ద్వా గృధ్రసీహరాం. 47.

దశమూలములు ముత్తువపులగము సన్నరాస్త తిష్ఠతీగే శొంఠి వీటిచూర్ణమును
ఆముదముతో నేవించిన గృధ్రసి పంగువాతము ఖంబవాతములయందు హితమగును. లేత
మంటచేత కాచబడిన నల్లవావిలూకుక నాయము అతిథయంక రములగు గృధ్రగులను
పోంగొట్టును. గురుపంసములముల కాష్ఠమునందు ఆముదముత్రెల్లతగడికిలిపికాని శేవ
లము తెల్లతగడిన కలిపికొని కాని త్రాగినయెడల గృధ్రగులను గుల్లగొగములును శూల
రోగములను నశింపజేయును. నేతినిగాని తైలమునుగాని అల్లము మాదీఫలరసముల
గాని బెల్లమును కలిపికొని త్రాగినయెడల నడుములు తొడలు ముడ్డి కటిప్రాంతము వీ
టియందు పుట్టిన గృధ్రగినిని శూలరోగమును ఉదాసర్థమును హరించు నని చెప్పబడి
నది. లేక ఆముదమును ఆవుపంచితములో కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇట్లుక నెలరోజులు
చేసినచో గృధ్రగిని తొడలుపట్టుకొని పోవుటలను నశింపజేయును.

ఆవుపంచితములో ఆముదముతో నూరబడిన సిప్పలి చూరమును కలిపి త్రాగిన
యెడల తడవు కాలమునుండి యుండిన కఫవాతముల వలని గృధ్రగినిని పోంగొట్టును.
గృధ్రసీపాదచేత వీడింపబడిన మనుష్యుడం ఆముదమునందు సాధింపబడిన నేల
ములకను నేవించినయెడల నుఖమునొందును. ఆముదము గింజలను పాలులో నూరిగాని
శొంఠిని చేర్చిశొని ఆముదపుగింజలను పరిమాన్నముగా చేసికొనిగాని భక్షించినయెడల
గృధ్రములును కటిశూలమును నశించును. సన్నరాస్త ఒకపలము గుగ్గలము ఒకటింగాలు
పలము వీటిని నేతితో కలిపి మాత్రలను కట్టి తినినయెడల గృధ్రములు నశించును.

—● గృధ్రసియం దితరములగు నుపాయములు. —●

శ్లో. గృధ్రస్యాత్తం నరం సమ్యక్పాచనాద్యై యోగోధిశం,
జ్ఞాత్వా నరం ప్రదీప్తాగ్నిం వస్త్రీభి స్సముపాచరేత్. 48. నానా వస్త్రీవిధిం
కుర్యాద్వాప దూర్ధ్వం న శుద్ధ్యతి, స్నేహేనా నిరర్థక స్తస్య భస్మ.

స్వేప హుతి ర్యథా. 49. గృధ్రస్యాత్తస్య జంఘాయాః స్నేహ స్వదేకృతే భృశమ్, పద్భ్యం నిర్తథితాయాశ్చ సూక్ష్మమార్గేణ గృధ్రసీ. 50.

గృధ్రసి చేత బీడింపఁబడిన మనుష్యుని చక్కగా పాచనమునుగు వానిచేత శోధించి జఠరాగ్ని చక్కగా నుండినవాఁడైనచో వస్త్రకర్తలను చేయవలయును. ఊర్ధ్వ భాగము శుద్ధ మగువఱకును వస్త్రకర్తను చేయరాదు. చేసిన యెడల బూడిలో పోసిన నేయివలె నిష్ఫల మగును. గృధ్రసీపీడితుఁడగువానికి పిక్కలకు మిక్కిలి చెమట కలిగింపవలయును. కాళ్లను చక్కగా మర్చింపవలయును.

—౧౭ గృధ్రసికి దాహాదిక్రియలు. ౧౭—

శ్లో. అవతార్యాంగుతౌ సమ్యక్ కన్తిస్తాయాం శనై శ్శనైః, జ్ఞాత్వా సమున్నతం గ్రంథిం కండరాయాం వ్యవస్థితం. 51. తం శస్త్రేణ విదార్యాశు ప్రవాళాంకురసన్నిభం, సముద్భృత్యాగ్నినా దగ్ధ్వా లింపేద్య ప్త్యాహ్వాచందనైః. 52. విధ్యే చ్చిరా మింద్రవస్త్రే రథస్తా చ్చతురంగు లేః, యది నోపశమం గచ్ఛేద్దహే త్వాదకనిష్ఠికాం. 53.

చిటికెనత్రేలియందు మెల్లమెల్లగా దించి కండరమునందున్న ముడిని ఎత్తుగా నుచ్చయెడల శస్త్రముచేసి తీసివేయవలయును. పిమ్మట లేతచిగురుతో సమానముగా నొత్తిపైవైచి నిష్ఫలలో కాల్చిన యష్టిమధుకము మంచిగంధములతో పూయవలయును. ఇంద్రవస్త్రకొఱకు క్రింద నాలుగు అంగుళముల నరమును వృధనము చేయవలయును. ఇట్లైనను కుదురనియెడల కాలిచిటికెనత్రేలిని కాల్చవలయును.

—౧౮ కటిశూలలయందు సాహనోపాయములు. ౧౮—

శ్లో. తగరస్య శిఫా మార్ద్రాం, పిష్ట్యాతక్రేణ యః పిబేత్. వంక్షణానిలరోగార్తః సక్షణా దేవ ముచ్యతే. 54. దశమూలీకపా యేణ పిబేద్వా నాగరాంభసా, కటుశూలేషు సర్వేషు తైలమేరండ సంభవమ్. 55. విశ్వాచ్యం ఖంజపజ్జ్వోశ్చ దాహే హస్తే చ పాద యోః, క్రోష్టుశీర్షవికారే చ వికారే వాతకంటకే. 56. శిరాం యథోక్తాం సిర్విధ్య చికిత్సా వాతరోగనుత్.

గ్రంథిగరము చెట్టుయొక్క వేళ్ళుతీసికొని మజ్జిగతో నూరి ఆండసాధ్యుండు వాతరోగము కలవాఁడు సేవింపవలయును, ఇయ్యది వాతబాధను తక్షణమే యుపశమిం

పజేయును. అన్నివిధములగు నడుముల పోటులయందును అనుదయును దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతోగాని నేవించవలయును. విశ్వానిఖంజము పంగురోగము దాహము పాదహర్షము క్రోమ్య శిరోవికారము వాతవికారము వీటి యందు పెనిచెప్పబడిన చొప్పున శిరలను వ్యధించి చికిత్సను చేసిన వాతరోగములు నశించును.

— ఆదిత్యపాకగుగ్గులువటకము. —

శ్లో. గుగ్గులుం క్రోమ్య శీర్షంతు గుడూచీ త్రిఫలాంభసా. 57.
క్షీరేణైరండతైలం వా పిబేద్వా పృథ్థదారుకం, రక్తావసేచనం కుర్యా
దభీష్టం వాతకంటకే. 58. పిబే దేరండతైలం వా దహేత్సూచీభి
రేవ వా, ఖల్యాం స్నిగ్ధామ్లవణైః స్వేదమర్దోపనాహనం. 59. పృథక్ప
లాంశా త్రిఫలా పిష్పవీచేతి చూర్ణితం, దశమూలాంబునా భావ్యం
త్నగేలార్ధపలాన్వితం. 60 దత్వా పలాని పం చైవ గుగ్గులో ర్వటకీకృ
తః, ఏష మాంసరసాభ్యా సాద్వాతరోగా నివ్విశేషతః. 61. హస్తీ సం
ధ్యస్థి మధ్యస్థా స్ప్రక్ష మింద్రాశని ర్యధా, భావ్యద్రవ్యసమం క్వా
ధ్యం క్వాఢ్యోష్ణాంతస్తు తేన చ. 62. ఆర్ద్రం యావద్దినం భావ్యం స
ప్తాహం భావనావిధిః,

క్రోమ్యవాతమునందు తిప్పతీగె త్రిఫలములు వీటి కషాయముతో గుగ్గులమును గా
ని అనుదపుచేళ్ల కషాయముతోగాని విదారి కందపాలతో గలిపికాని త్రాగవలయును.
లేనిచో నూదులతో కాల్పవలయును. ఖల్లివాతమునందు తైలము పులుపు ఉప్పు వీటి
స్వేదనమును చేయుట కాని మద్దనము చేయుటకాని పిసుకుట కాని చేయవలయును.
కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక పిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును ఒకవలము తీసికొని చూర్ణము
ను చేసి దశమూలముల కషాయముతో తడిపి సిద్ధుట దాతైనచెక్క ఏలకులు జాపత్ర
వీటి నన్నిటిని అర్ధపలముచొ॥ కలిపి రపలముల శుద్ధమహిసాక్షిగుగ్గులమును కలిపి ఉండ
లు కట్టవలయును. ఈయుండలను మాంసరసముతోకూడ అభ్యసించి వాతరోగములలో
నేవించిన వాతములు నశించును. కీళ్ళు ఎముకలు మెదడు వీనిలోనున్న వాతమును పో
గొట్టును. ఇంద్రుడు పృక్షముల నఱికినట్లే భావనచేయదగు ద్రవ్యముతో సమానముగా
సకషాయమును పెట్టవలయును. ఎనిమిదిపాళ్లకషాయములలోనానవైచిబాగుగానాన్ని
ఇట్లు ఏడు రాత్రులు భావన చేయవలయును. ఇయ్యది ఆదిత్యపాక గుగ్గులువటకము
అనబడును.

దీనితరువాత గొన్ని ప్రతులలో నీ క్రిందిగీతి సధికపాఠమున్నది.

శ్లో. కుప్తమైంధవయోః కల్మః చుక్తకైలసమన్వితః,

సుఖోష్ఠో మర్దనే యోఽభ్యః ఖల్లిశూలనివారణః.

ఇది 'ఖల్మం సిద్ధామలవజైః' అన్నశ్లోకమునకు పైనఁగలదు.

—౨౨ త్రయోదశాంగ గుగ్గులము. ౨౨—

శ్లో. ఆహాశ్వగంధాహుషా గుఙ్గాచీ, శతావరీ గోక్షుర వృధ
దారకం, రాన్నా శతాహా సశతీ యమానీ సనాగరాశ్చేతి సమైశ్చ
చూర్ణమ్. 63. తుల్యం భవే త్కౌశిక మత్ర మధ్యే దేయం తథా
సర్పిరళోర్ధభాగం, అథాక్షమాత్రం త్వథ తత్ప్రియోగాత్ కృత్వా
నుపానం సురయూథయాపైః. 64. మధ్యేన వా కోష్ణజలేన వాధ
క్షీరేణ వా మాంసరసేన వాపి, కటిగ్రహే గృధ్రసి బాహుపుష్టే
హనుగ్రహే జానుని పాదయుగ్లే. 65. సంధిస్థితే చాస్థిగతే చ వాతే
మజ్జాగతే న్నాముగతే చ కుష్ఠే, రోగాన్ జయే ద్వాతకఫానువిధా
న్ వాతేఽతాన్ హృద్గ్రహాయోనిదోషాన్. 66. భగ్నాస్థిధ్వేషు చ
ఖంజవాతే త్రయోదశాంగం ప్రవదంతి తజ్జ్ఞాః.

పెన్నేరు తిప్పతీగ బోడతరము సిల్లపీచర పల్లెరు పెద్దదేవదారు నన్నరాస్త
సోంపు వట్టివేళ్లు కిచ్చూరము యవాని శొంఠి ఇవి యన్నియును సమాన భాగములుగా
తీసికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణముతో సమానముగా గుగ్గులమును గుగ్గుల
ములో శర్ధభాగమును నేముని కలిపి ఆపివట్టి రి మాషముల యెత్తు ప్రతినెనును తినవల
యును. ఇంక మద్యమును అనుపానముగా గ్రహింపవలయును. లేకున్నచో కల్లుతో గాని
వెచ్చని నీటితోగాని పాలతో గాని మాంసరసముతో గాని కటిగ్రహమునందును గృ
ధ్రసియందు బాహు మూలములయందలి వాతమునందును పృష్ఠగ్రహము హను
గ్రహము జానుగ్రహము పాదగ్రహము సంధిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగతవాత
ము స్నాయువాతము కుష్టు మున్నగు వాతకఫముల వృద్ధిచేత నగు రోగములయం
దును మేలుకలిగించును. వాతప్రేరితములగు హృద్గ్రామములలోను యోనిదోషములలో
ఖంజవాతములలోను ఈత్రయోదశాంగగుగ్గులము ఉత్తమ మగు గుణము నిన్చునని
వైద్యులు చెప్పచున్నారు.

—ॐ వాతహరో పాయములు. ॐ—

శ్లో. జిత్వా సరక మగ్రే తు వాతే వాతహగం హితం, అన్నా
వృత్తే ప్రదుల్లేఖో దీవనం పాచనం లఘు. 67. సుప్తివాతే త్వస్మజ్జోతుం
కారయే ద్భహుశో భిషక్, దిహ్య చ్చ లవణాగార ధూమై స్తైలవిమ
గ్నిదైః. 68. సర్పిస్తైలవసామజ్జపానాభ్యంజన వస్తయః, స్వేదాః
స్నిగ్ధాని వాతగ చ స్థానం ప్రావరణానిచ. 69. రసాః పయాంసి భోజ్యా
ని స్వాద్వస్థులవణాని చ, బ్రూహణం య త్తు తత్సర్వం ప్రశస్తం వాత
రోగిణాం. 70. పటాలపాలకైర్యోషో వృక్ష్య వాతహరో లఘుః,
నాభ్యలక్ష్మీకృత్తోయాషః పరం వాతవిनाశనః. 71. బలాయాః పంచ
మూలస్య సశమూలస్య వా రసే, అజాశ్మేదాంబుజానూపక్రవ్యాద
నిర్మిలైః పృథక్. 72. సాధయిత్వా రసా స్నిగ్ధా న్నధ్యమ్నవ్యోష
పంశ్చుతాన్, భోజయే ద్వాతరోగార్తం తై ర్వ్యక్తలవణైర్మరం. 73.
పంచమూలీబలసిద్ధం క్షీరం వాతామయే హితం, వాజిగంధా బలా
స్త్రిప్ర దగ్ధమూలీమశావధం. 74. ద్వే గృధ్రనఖ్యౌ రాన్నా చ గఢో
మృంకుతనాశనః.

సు నిపాతమునందు నెఱురును వెడలించుటను చేయవలయును. ఈప్య పాగ
చు గు నిఱిని తైలముతో మర్చించి పట్టు వేయవలయును. నేయ నూనె నస మజ్జి
నీటిని త్రాగవలయును. తిలంతులు వస్త్రీకర్తలు చెమటపట్టుట నున్నని పదార్థములు
అనగా కంబలి మున్నగు నున్నివస్త్రములతో స్వేదమును కలుగఁజేయుట తైలముచేత
మర్చించుట కంబలిమున్నగు వానిని క్షిప్తికొనుట రసపదార్థములు పాలు తీసి పులుపు
ఈప్య భుజించుట పుష్టితరములగు పదార్థముల నుపయోగించుటయును వాతరోగుల
గునింజుండును. చేదుపొద్దు చిత్త్రములను వీటితో చేసినగంజి హితమునుచేయును.
వాతమును పోగొట్టి త్రేలికనిచ్చును. ముత్తువపులగుముతో చేసిన కపాయముగాని గంజి
గాని మిక్కిలియును వాత రోగములను నశింపఁజేయును. ముత్తువపులగు ము పంచమూ
లముల యొక్క గాని దశమూలముల రసము నందుగాని మేక మాంసపు నీరునుగాని
నీటి ప్రశోధములయందుండు జీవముల మాంసమును గాని స్వీకరించి 100 పలములు తీసి
కొనవలయును. పెరుగు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లును చేర్చి సిద్ధముచేసి పిమ్మట నుప్పు
నుకలిపి క్రొత్తగా నగు వాతరోగములయందు తినిపింపవలయును. పంచమూలములు ము
త్తువపులగును వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన పాలు వాతరోగములయందు హితకరములు.

పెన్నేరు మత్తువపులగము దశమాలములు శొంఠి నల్లయుప్పి తెల్లయుప్పి సన్నరాస్త్ర ఇయ్యవి వాతనాశకములు.

❧ కోలాదిప్రదేహము. ౭❧

శ్లో. కోలం కుళుత్థం సురదారు రాన్నా మాషా ఉఘాతైలఫలా నికుష్ఠం, వచాశతాహ్వో యవచూర్ణ మప్లు ముష్టాని వాతామయి నాం ప్రదేహః, అనూపవేశవారోష్ణ ప్రదేహా వాతనాశనః. 75.

రేగులు, ఉలవలు, దేవదారు, సన్నరాస్త్ర, మినుములు, కోఠు, వస, పిల్లపీచర, యవలు వీటిని చూర్ణమును చేసి లేపనచేసిన శ్రేష్ఠము. జలప్రదేశములయందుండు జీవముల మాంసముతో సంభారమును చేసి వెచ్చచేసి లేపముచేసిన వాతరోగములు నశించును.

❧ సాల్వనస్వేదః. ౭❧

శ్లో. నిరష్టిపిశితంపిష్ఠం స్విన్నం గుడఘృతాన్వితం. కృష్ణామర చసంయుక్తం వేశవార ఇతి స్మృతః. 76. కాకోల్యాది స్స వాతఘ్న స్సర్వామృద్రవ్యసంయుతః, సానూపమాంసః సుస్విన్నః సర్వస్నేహసమన్వితః. 77. సుఖోష్ణః స్పష్టలవణః సాల్వనః పరికీర్తితః, తేనో పనాహగ కురీత సర్వదా వాతరోగినాం. 78. వాతఘ్నే భద్రదార్యాదిః కాకోల్యాది స్తు శాశ్రుతః, మాంసే నాత్రోషధం తుల్యం యావ దాస్లేన చాప్లుతా. 79. పట్టీ స్యా త్వేదనార్థం చ కాంచికా ద్యప్లు మిష్యతే, చతున్నేహా త్ర తావా న్స్యత్ సుస్విన్నత్వం యతోభవేత్. 80. సమస్తం వర్గ మర్థం వా యథాలాభ మధాపి వా, ప్రయుంజీతేతి వచనం సర్వత్ర గణకర్తృణి. 81.

ఎముకలులేని మాంసమును నూరి వెచ్చజేసి బెల్లమును నేతిని కలిపి, పిప్పళ్లు మిరియములు చేర్చినయెడల వేశవారము అగును (అనగా కూరలలో వేయు సాంబారు అనబడును). అన్నివిధములగు ఫలివస్తువులతో చేర్చిన కాకోల్యాదిగణము వాతమును పోగొట్టును. నీటిప్రదేశపు జంతువుల మాంసమును బాగుగా వండి దానిలో తైలమును కలిపి ఉప్పు కలిపినయెడల నయ్యది సాల్వన మనబడును. ఈసాల్వనముచేత వాతగోగులకు చెమ్మటపట్టునట్లు కాచవలయును. భద్రదారువు మొదలగు వస్తువులు కాకోల్యాదిగణ మని నుశ్రుతుని యభిప్రాయము. ఇయ్యది వాతమును పోగొట్టును. ఈసాల్వనమందు మాంసముతో సమానముగా నౌషధమును వాడవలయును. పుల్లవాని

తో కూడినంతవఱకు పురుషునియ వలయును. ఇట్టిది స్నేహమునకై తగినది. ఇందులో గంజిమొదలగునది ఆప్తుమని తెలియఁదగినది. ఈసాల్వసమునందు చక్కగా తడియు నంతతైలము నుపయోగింపవలయును. గణములయందు సంపూర్ణవస్తువులుగాని సగము వస్తువులుగాని ఎంతదొడ్డికిన నంతవఱకు గాని చేకొనవలయు నని శాస్త్రసంప్రదాయానుసార మగు మాట కలదు.

అశ్వగంధాఘృతము. ౭౭

శ్లో. అశ్వగంధాకషాయే చ కల్కే శ్రీరచతుర్ధణం,
ఘృతిం పక్వం తు వాతఘ్నం వృష్యం మాంసవివర్ధనం. 92

పెన్నెరు గడ్డలతో చేసినకషాయములో కాని కల్కములోఁ గాని నాలుగురెట్లు పాలను కలిపి అందు పక్వముచేసిన నేతిని నేవించిన వాతరోగములు నశించును. బలము కలుగును, కండలను పెంచును.

దశమూలఘృతము. ౭౮

శ్లో. దశమూలస్య నిర్మాహే జీవనీయైః పలోబ్ధితైః, శ్రీరేణ
చ ఘృతం పక్వం తిర్పణం పవనార్తినుత్, క్వాథోఽత్ర త్రిగుణాః సర్పిః
ప్రస్థాః సాధ్యః పయ స్సమః. 93.

దశమూలముల కషాయములో జీవనీయగణము యొక్క ఔషధములను ఒక్కొక్కచలముచో॥ తీసికొని సాలనందు జేర్చి దానిలో నేతిని పోసి పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము తృప్తిని కలిగించును. వాతరోగములను పోఁగొట్టును. ఈఘృతము చేయనప్పుడు మూడురెట్ల కషాయములో ఒకప్రస్థము నేయిని పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును.

ఛాగలాదిఘృతము. ౭౯

శ్లో. ఆజం చర్మవినిర్మక్తం త్యక్తశృంగఖురాదికం, పంచమూలీ
ద్వయం చైవ జలద్రోణే విపాచయేత్. 94. తేన పాదావశేషేణ ఘృ
తప్రస్థం విపాచయేత్, జీవనీయై స్సకట్యాహ్వైః శ్రీరం చైవ శతావ
రీం. 95. ఛాగలాద్య మిదం నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్, అర్దితే
కర్ణశూలే చ బాధిర్యే మూకమిన్ద్రినే. 96. జడగద్గదపంగూనాం ఖం
జేగృధ్రసి కుబ్జయోః, అపతానేఽపతంత్రే చ సర్పి రేత త్ప్రశస్యతే. 97.
ద్రోణే ద్రవ్యతులాశ్చ త్యా స్యా చ్ఛాగదశమూలయోః, పృథక్తులా
ర్థం యష్టావ్యద్వయం దేయం ద్విధోక్తితః. 98.

చరము కొమ్ములు గిట్టలు మొదలగువానిని తీసివైచిన మేకమాంసమును దశమాలములను తీసికొనివచ్చి ద్రోణపరిమిత మగు జలములో పచనముచేసి స్నానవభాగపు నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల నేతినిచేర్చి వండి పక్వమగు సమయములో జీవనీయ గణమునందలి యౌషధములను ముత్రవపులగము పాలు పిల్లపిచ్చుల పీటిని కలిసి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది ఛాగలాద్యఘృత మనబడును. అన్నవిధములగు వాతవికారములను పోగొట్టును. అర్ధతవాతము కర్ణశూలము చెవిటితనము మూగతనము మినమిన గోగము మొద్దుబాటులు డగ్గుతిక పంగత్వము పొట్టి గుండ్రని అపతానము అపలంఠ్రము మున్నగు వానియందు ఈఘృతము మిక్కిలి మంచి ధని కొనియాడఁబడినది. ద్రోణపరిమితజలములో 100 పలముల పైనిఁ జెప్పిన మేకమాంసమును దశమాలములు ముత్తవపుల గము జీవనీయగణపు యౌషధములు ఏబదిఏబదిపలముల చొప్పునను చేర్చవలయును. ఇయ్యదియే ఛాగలాద్యఘృతము అనబడును.

❧ ఏలాదితైలము. ❧

శ్లో. ఏలా మురా సరలశైలజదారు కాంతీ చండ్రా శరీరీ నలదచంపక హేమపుష్పః, స్థాణీయగంధ రసపూతిదలా మృణాల శ్రీవాసకుంచురు నఖాంబు వరాంగ కువం. 99. కాళీయకం జలదకర్కటచందనశ్రీ ద్వాత్యాః ఫలం సోఃకసం సహకుంకుమం చ, పక్కా శరీరుష్కలఘులాం భతయా వినీయ తైలం బలాక్వధనదాగ్ధయుతం చ దధ్నా. 100. సార్థం పచేత్తు హితి మేతి దుదాహరన్తి వాతామయేషు బలవర్ణవపుః ప్రకారి,

ఏలకులు తాళవర్ణ దేవదారు శిలాశిత్తు రేణుక అను గంధద్రవ్యము, చోరపుష్పి కచ్చూరియు జటామాంసి సంపంగ నాగేశ్వరములు దవనము జవాది కస్తూరి జాపత్రి వట్టివేరు శ్రీవాసమును గుగ్గుబిఘాపము కిక్కినగడ్డి నఖమను గంధద్రవ్యము కురువేరు లవంగపుపట్ట చెంగల్యకోష్ఠా వ్రానివనపు తుంగముస్తలు కర్కాటకశృంగి చందనము లవంగము జాజికాయ మంజిష్ఠ కుంకుమపువ్వు వీటిని భాగములచొప్పున దోహకిసంతసఱకు తెచ్చి కల్గమును చేసి దానిలో ముత్తవపులగపుకషాయమును పాలును పెఱుగును చేర్చి వండి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతగములలో హితకరము. బలమును కాంతిని శరీరమును వృద్ధి నొందించును.

❧ బలాశైరీయతైలము. ❧

శ్లో. బలా నిఃక్వాధకల్కాభ్యాం తైలం పక్వం పయో నివ్రతం. సర్వవాతవికారఘ్న మేవం శైరీయపాచితమ్. 101.

ముక్తువపులగవు కషాయము కల్గియు వీనిలోపాలను కలిపి అందు చమురును పోసి వండవలయును. ఇయ్యది అన్ని తెఱఁగులగు వాతవికారములను పోగొట్టును. ఈరీతిగనే ముల్లుగోరంటతైలమును కూడ చేయుదురు. ఇయ్యది బలాత్తైలము అని, శైరీయతైలము అనియనఁబడును.

❖ బలామహాబలాత్తైలములు. ❖

శ్లో. బలామూలక సాయస్య దశమూలీకృతస్యచ, యవ కోల కలుత్థస్య క్వాథస్య పయసా తథా. 92. అష్టావష్టౌ శుభా భాగా స్తైలా దేక స్తదేకతః, పచే దావాప్య మధురం గణం సైంధవసూయు తం. 93. తథా గురుసర్జరసం సరలం దేవదారు చ, మంజిష్ఠాం చంద నం కుష్ఠ మేలాం కాలానుశారిబాం. 94. మాంసీ శైలేయకం పత్రం తగరం శారిబాం నచాం, శతావరీ మశ్వగంధాం శతపుష్పాం పునర్నవాం 95. తత్సాధునిస్థగ్ధ సావణ్ణే రాజతే మృణ్మయేఽపి వా, ప్రక్షిప్య కలశే సమ్య క్కునిగుప్త నిధాపయేత్. బలాత్తైల మిదం నామ్నా సర్వవా తవికారనుత్, యథాబల మయో మాత్రాం సూతికాయై ప్రదాపయేత్. 96. యాచ గర్భాగ్నినీ నారీ క్షీణశుక్ర శ్చ యః పుమాన్, క్షీణ వాశే మర్త హ తేఽభిహితే మధితేఽథవా. 97. భగ్నే శ్రమాభివన్నే చ సర్వశై వోపయోజయేత్, సర్వా నాక్షేపకాదీంశ్చ వాతవ్యాధీ స్వస్య పోహతి. 98. హిక్కాకాస మధీమస్థం గుల్మశ్వాసం సుదుస్తరం, షణ్ణా సా నుపయుజ్యైత దస్తవృద్ధి మపోహతి. 99. ప్రత్యగ్రధాతుః పురుషో భవేచ్ఛ సిరయావనః, ఏతద్ధిరాజ్ఞాకర్తవ్యం రాజమాత్రా శ్చ యే నరాః. 100 సుఖినఃసుకుమారా శ్చ బలీన శ్చాపి యే నరాః.

ముక్తువపులగము వేళ్లతో చేసిన కషాయముతో గాని దశమూలముల కషాయ ముతోగాని తేగుపండు యవలు ఉలవలు వీటితోపెట్టిన కషాయముతోగాని సమముగా పాల నింతకంటె నెన్నిదికెట్లుగా పోసి ఒకపాలు నూనెను సైంధవలవణము మధురాది గణౌషధములు అగురు సరళరసము దేవదారు జాపత్రి మంజిష్ఠు చందనము చెంగల్య కోష్ఠు వీలగులు గ్రంధితగరము శిలాజిత్తు జటామాంసి ఆకుపత్రి వన పిల్లిపిచ్చర అశ్వ గంధ సదాప తెల్లగల్లేరు వీటి నన్నిటి నొకభాగము తీసికొని బంగారము వెండిముట్టి వీటితో దేనితో నైనను చేసిన యొక పాత్రమునందు సిద్ధముచేసి తర్వాత కలశములో పోసి బాగుగా మాతపెట్టి యుంచవలయును. ఇద్దానికి బలాత్తైలమనిపేరు, సమస్తవాత

వికారములనుపోగొట్టును. ఈమాత్రలను బలానుసారముగా ప్రసవించినస్త్రీకి ఈయవలయును. దీనిని గర్భముకాగోరు స్త్రీలును వీర్యముక్షీణించిన పురుషులును క్షీణవాతము నందును మర్తస్థానమునఁ గల దెబ్బలయందును అభిహత మధిత భద్రము లగు పరిశ్రమలయందును ఉపయోగింపవలయును. వెక్కిళ్లు దగ్గు అధిమంథము గుల్మము భయంకరమగు శ్వాసము అండవృద్ధి వీటినిఆరుమాసములు సేవించిన నశింపఁజేయును. దీనిని సేవించిన ధాతువృద్ధి గలవాఁడును స్థిరమగు యౌవనము కలవాఁడును అగును. రాజులు రాజసేనకులు సుఖవంతులు సుకుమారులు బలవంతులు నగువారును సేవింపవలయును.

❧ విష్ణుతైలము. ❧

శ్లో. శాలపర్ణి పృశ్నిపర్ణి బలా చ బహుపుత్రికా. 101. ఏరం డస్యచ మూలాని బృహత్యోః పూతికస్య చ, గవేఘకస్య మూలాని తథా సహచరస్య చ. 102. ఏషాం తు పలికైః శైలైః తైలప్రస్థం విపాచయేత్, ఆజం వా యది వా గవ్యం క్షీరం దద్యాచ్చతుర్గుణమ్. 103. అస్య తైలస్య పక్వస్య శృణు వీర్యమతిః పరమ్, అశ్వానాం వాతభగ్నానాం కుంజరాణాం తథా నృణామ్. 104. శైల మేతత్ప్రియోక్తవ్యం సర్వవ్యాధినివారణమ్, ఆయుష్షాం శ్చ నరః పీత్వా నిశ్చయేన దృఢో భవేత్. 105. గర్భ మశ్వతరీ వింద్యాత్ న చ మృత్యువశం నృజేత్, హృచ్ఛూలం పార్శ్వశూలంచ తథై వాక్థావభేదకమ్. 106. కామలా పాంశుగోగఘ్నం శర్కరాశ్చరీనాశనం, క్షీణేంద్రియా శ్శుక్రనష్టా జరయా జర్జరీకృతాః. 107. యేషాం చైవ క్షయోవ్యాధిరంత్రవృద్ధిశ్చ దారుణా, అద్వితం గలగండం చ వాతశోణిత మేవ చ. 108. స్త్రీయో యా న ప్రసూయంతే తాసాం చైవ ప్రయోజయేత్, ఏత దజ్గం వరం తైలం పిష్టునా పరికీర్తితం. 109.

తైలము 1 ప్రస్థము, మేకపాలు తేక ఆవుపాలు 4 ప్రస్థములు, ముయ్యాకు పొన్న కోలపొన్న ముత్తవిపులము పెద్దపీచర ఆముదపువేళ్లు సేలములక వేళ్లు పెద్దములక వేళ్లు క్రాసుగచెక్క గోధుమ వేళ్లు ములిగోరింటవేళ్లు పీనికల్కములు ప్రత్యేకము 11 పలములు చేర్చి సిద్ధపఱచిన ఘృతము వాతరోగముగల మనుష్యులకు గుఱ్ఱములకు వీనుగులకు గూడా క్రేష్టమయినది. ఇది వంధ్యాదోషమును హరించును. ఆయువు నిచ్చును. వలీపలితములను హృచ్ఛూలపార్శ్వశూల అర్థావభేదకము కామిలపాండువు అశ్మరి ఇంద్రియగచ్ఛము అంత్రవృద్ధి ఆరితవాతము గలగండము వాతరక్తములను హరిం

చును. ఆవుల కిచ్చినచో పుట్టిన దూడలు బ్రదుకును. ఇది విష్ణువుచే చెప్పబడిన దివ్య యోగము.

— నారాయణతైలము. —

శ్లో. బిల్వాగ్నిమంధ స్థానాక పాటలూ పారిభద్రకాః, ప్రసార
ణ్యశ్వగంధాచ బృహతీకంటకారికా. 110. బలాచాతిబలా చైవ శ్వదం
ష్ట్రా సపునర్నవా, ఏషాం దశఫలాం భాగాం శ్చతుర్దోశేంభసః పచే
త్. 111. పాదశేషం పరిస్రావ్య తైలపాత్రం ప్రదాపయేత్, శతపుష్పా
దేవదారు మాంసీ శైలేయకం వచా. 112. చందనం తగరం కృష్ణ
మేలాపర్ణ చతుష్టయం, రాన్నా తురగగంధా చ సింధవం సపునర్న
వం. 113. ఏషాం ద్వీపలికా న్భాగా స్పేషయిత్వా విశిక్షిపేత్, శతా
వరీరసం చైవ తైలతుల్యం ప్రదాపయేత్. 114. ఆజం వా యదివా
గవ్యం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణం, పానే వస్తా తథాభ్యుగే భోజ్యే
చైవ ప్రశస్యతే. 115. అశ్వోవా వాతసంభగ్నో గజోవా యదివానరః,
ఋజులః పీతసర్పిచ తైలేనానేన సిద్ధ్యతి. 116. అథభాగే చ యే
వాతాః శిరోమధ్యగతా శ్చ యే, దస్తశూలే హనుస్తంభే మన్యా
స్తంభే గలగ్రహే. 117. యస్య శుష్కతీ చైకాంగం గతీర్యస్య చ
విహ్వలా, క్షిణేంద్రియా నష్టశుక్రా జ్వరక్షీణాశ్చ యేనరాః. 118. బధి
రా లల్లజిహ్వశ్చ మందమేధస ఏవచ, అల్పప్రజాచ యా నారి
యా చ గర్భం న విందతి. 119. వాతార్తౌ వృషణౌ యేషా మస్త్రౌ
వృద్ధి శ్చదారుణా, ఏత తైలవరం తేషాం నాన్నా నారాయణం స్థృ
తమ్. 120. తగరం సత మత్ర న్యా దభావే శీతలీజటా.

మారేడు కూర నెల్లి పెద్దమాచు పున్నాగ బాడిద గొంతెమగోరు చెక్క పెన్నేరు
పెద్దములక చిన్నములక ముత్తువపులగము పెద్దముత్తువపులగము పల్లెరు గలిజేరు నీటినిపది
పదిపలములచొ తెచ్చి నాల్గుదోణముల నీటిలో పక్కయిచ్చేయవలయును. నాల్గవపాలు
నీరు మిగిలియుండగా 43 పలములనూ నెనందు చేర్చవలయును. తరువాత సదాప దేవదా
రు జటామాంసి రసాంజనము వన చందనము గ్రంధితగరము చెంగల్వకోష్ఠ ఏలకులు
ముయ్యకుపొన్న కారుమినుము కారు పెసర సన్నరాస్త పెన్నేరు సైంధవలవణము తెల్ల
గలిజేరు వీటి నన్నిటిని రెండురెండుపలములు తీసికొని నూరి కలపవలయును. మఱియు
ను 48 పలముల పిల్లిపిచ్చర రసమునుకూడ చేర్చవలయును. మేక పాలు లేక అవుపాలు

లుగాని నాలుగుచెట్లు పోసి తైలమును సిద్ధమును చేయవలయును. తరువాత దానిని త్రాగుటకు గాని తలంటునకుగాని భోజనమునందుగాని యుపయోగించిన శ్రేష్ఠము. వాతము చేత పడిపోయిన వాఁడుగాని గుఱ్ఱము ఏనుగు మున్నగు నవిగాని పంగువు [ముడ్డితో దోగియాడెడువాఁడు]గాని ఈతైలమును సేవించినచో బాగుపడును. శరీరపు అఘోభాగమునందలి వాతములను తిలమధ్యములో నుండు వాతములును దంతశూల మోకాళ్లు పట్టుకొనుట మన్యాస్తంభము గళగ్రహము అవయవము లెండిపోవుట నడకపడి పోవుట ఇంద్రియము క్షీణించుట జ్వరముచేతక్షీణించుట మున్నగుగుణములును, చెవుడు నాలుకనుచొంగగారుట మేధస్సు మందగించుటయనునవియు నశించును. కొలదిమంది (అనగా అల్పసంతానము) బిడ్డలుగల స్త్రీయును గర్భము నిలువని చిన్నదియును టీనిని సేవింపవలెను. వాతమువలన అండవృద్ధియును అంత్రవృద్ధియును కలిగిన వారలకును నీ సారాయణతైలము శ్రేష్ఠమైన దని చెప్పబడినది.

—ॐ మహానారాయణతైలము. ॐ—

శ్లో. శతావరీ చాంశుమతీ పృశ్నిపర్ణీ శతీ వరా. 121. ఏరండస్య చ మూలాని బృహత్కాయః పూతికస్యచ, గవేధుకస్య మూలాని తథా సహచరస్యచ. 122. ఏషాం దశవలా న్భాగాః జలద్రోణే విపాచయేత్, పాదావశేషే పూతే చ గర్భం చైవం సమావపేత్. 123. ఘనర్నవా వచాదారు శతాహ్వ చందనాగురు, నైలేయం తగరం కుప్త మేలామాంసీస్థితా బలా. 124. అశ్వాహ్వ సైంధవం రాస్నా పలాథాని చ పేషయేత్, గవ్యాజపయసః ప్రస్థా ద్వాద్వా వత్ర ప్రదాపయేత్. 125. శతావరీరసప్రస్థం తైలప్రస్థం విపాచయేత్, అస్య తైలస్య సిద్ధస్య శృణువీర్య మతఃపరం. 126. అశ్వనాం వాతభగ్నానాం కంజరాణాం నృణాం తథా, తైల మేత త్ప్రియోక్తవ్యం సర్వవాతనివారణం. 127. ఆయుష్కాం శ్చ సరః వీత్వా నిశ్చయేన దృఢీభవేత్, గర్భ మశ్వతరీ విందే త్త్రింపున ర్తానుషీ తథా. 128. హృచ్చులం పార్శ్వశూలం చ తథైవార్థావభేదకం, అపచీం గండమాలాం చ వాతరక్తం హనుగ్రహం. 129. కామలాం పాండురోగం చ హ్యశ్చరీం చాపి నాశయేత్, తైల మేత దృగవతా విష్ణునా పరికీర్తితం, నారాయణమితి ఖ్యాతం వాతాస్తకరణం వరం. 130.

పిల్లిపీచర ముయ్యసుహాన్న కోలపొన్న క మ్పాము త్రిఫలములు ముత్తువపులగ
ము ఆముదపు వేళ్లు చిన్నములక పెద్దములక వేళ్లు గానుగవేళ్లు ముల్లుగోంట వేళ్లు
వీటి నన్నిటిని పదిపదిపలములు తీసికొని ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో పక్వముచేసి
నాలుగవపాళం నీరు మిగిలియుండఁగాచి పడియఁ గట్టి గలిజేరు వన దేవనారపు
శతపుష్ప రక్తచందనము అగరు రసాంజనము గ్రంధితగరము చెంగల్వకోష్ఠ ఏలకులు జటా
మాంసి, ముత్తువపులగము శాలిపర్ణి పెన్నేరు వైంధవలవణము సన్నరాస్త వీటి నన్ని
టిని అర్ధపలముచొప్పున నూరి ఆవుపాలు 32 పలములు మేకపాలు 32 పలములు
తెచ్చి తరువాత శతావరిరసమును 16 పలములును నూనెను 16 పలములును చేర్చి
పక్వముచేసి తైలమును సిద్ధముచేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన నీతైలమున కున్న
పృథ్వావమును వినుము. —వాతముచేత పడిపోయిన గుఱ్ఱములకును ఏనుగులకును మను
జులకును ఈతైలము సుపయోగించిన అర్చివిధము లగు వాతములఁ బోఁగొట్టును. దీనిని
త్రాగివాడు నిజముగా నాయుష్షంతుఁ డగును. దార్ధ్యముఁ గలవాఁడునునగును. కిన్నర
స్త్రీలు నేవించినను గర్భవంతు లగుదురని మనుష్యస్త్రీని గుఱించి చెప్పవలసిన దేమి?
హృదయశూలము పార్శ్వపునొప్పి అర్ధావభేదకము అపచి గండమాల వాతరక్తము
మోకాళ్ళుపట్టుట కామల పాంఠ రోగము మాత్రకృచ్ఛమును పోఁగొట్టును. ఇయ్యది
భగవానుఁ డగు విష్ణువుచేత గీర్తింపఁబడినది. సుహానారాయణును తైలము. వాత
రోగములకు మృత్యుప్రాప్తయమైనది.

—ॐ అశ్వగంధాతైలము. ॐ—

శ్లో. శతం షక్త్యా శ్వగంధాయా జలద్రోణేంశశేషితం. 131.
విస్త్రాన్య వివచే తైలం క్షీరం దత్వా చతుర్ధణం, కల్లైర్నైర్నైర్నాణల
శాలూక బిస కింజల్క మాలతీ. 132. పుష్పై స్త్రీబేర మధుక
శారివా పద్మకేసరైః, మేదా పునర్నవా ద్రాక్షా మంజిష్ఠా బృహతీ
ద్వయైః. 133. ఏలైలవాలుత్రిఫలా ముస్తచందనపద్మకైః, పక్వం రక్తా
శ్రయం వాతం రక్తపిత్త మస్పగ్ధరం. 134. హన్యా ట్టుష్టిబలం కుర్యా
త్ప్రశానాం మాంసవర్ధనం, రేతోయోనివికారఘ్నం పూణశోషాప
కర్షణమ్. 135. పండానపి వృషాన్కుర్యాత్పానాభ్యంగానువాసనైః.

నూరుపలముల యశ్వగంధము అనగా పెన్నేరు గడ్డలను దెచ్చి ఒకద్రోణము
నీటిలో పండి నాలుగవపాళు నీరు మిగిలియుండఁగా గుడ్డను వాసనఁగట్టి నాలుగురెట్లు

పాలు పోసి తైలమును చేర్చి పక్వము చేయవలయును. తామర దుంప గింజలు దాడి కింజల్కము మాలతీపూవులు కురువేరు యష్టిమధుకము సుగంధిశాల కమలకేసరము లు మేదగలిజేరు ద్రాక్ష మంజిష్ఠము ములక నేలములక ఏలకులు నూగుదోస త్రిఫలము లు తుంగము స్థలు చందనము పద్మాక్షము వీటిని కల్కముచేసి కలిపి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యని రక్తవాతములను రక్తపిత్తములను ప్రదరరోగములను నశింపఁ జేయును. శరీరమునకు పుష్టిని గల్గించును. ఎండిపోయిన వారికి కండ్లు పెట్టును. పీర్వవికారములను యోనివికారములను నశింపఁజేయును. నాసికాదోషములను నశింపఁ జేయును. ఈతైలము త్రాగుట తలంటికికొనుట తలకు రాచుకొనుట వీటినిచేయుచేత సుపుంసకులకుసయితము పుంస్తవము నిచ్చును.

—ॐ మూలకాద్యతైలము. ౧౬—

శ్లో. మూలకస్వరసం తైలం క్షీరదధ్యన్లుకాంజకం. 136.
తుల్యం విపాచయే త్కల్కైః బలాచిత్రకసైంధవైః, పిప్పల్యతివిపా
రాన్నా చవికాగురుచిత్రకైః. 137. భల్లాతకచమాకుప్తశ్వదంష్ట్రావిశ్వ
భేషజైః, పుష్కరాహ్వశతీబిల్వ శ తాహ్వనతదారుభిః. 138. తత్సిద్ధం
పీత మత్సుగ్రాహంతి వాతాత్తకాన్మదాన్.

కురువేరు స్వరసము నూనెను పాలను పెరుగు ఆమ్లకాంజకము వీటి నన్ని
టిని సమానభాగములుగా చేసికొని వానియందు ముత్తువపులగము చిత్రమూలము సైంధ
వలవణము పిప్పళ్లు అతివస నన్నరాస్త చవ్యము అగరు ఆముదపువేళ్లు నల్లజీడివత్తనము
లు, వస చెంగల్వకోష్ఠ పల్లెరు శొంఠి పుష్కరమూలము కచ్చూరము మారేడువేళ్లు సదాప
తగరము దేవచారువు వీటితో చేసిన కల్కమునందు తైలమునుపక్వము చేసి త్రాగిన
యెడల భయంకరములగు వాతరోగములను నశింపఁజేయును.

—ॐ రసోనతైలము. ౧౭—

శ్లో. రసోనకల్కస్వరసేనపక్వం తైలం పిబే ద్య స్త్వనిలొమ
యార్తః, తస్యాశు నశ్యంతి హి వాతరోగాః గ్రంథావిశాలాఞ్చ దుర్లభ
హీతాః. 139.

ఉల్లిగడ్డలతోచేసినకల్కమును ఉల్లిరసమును చేర్చి పక్వముచేసిన తైలమును వాత
రోగముచేత వీడింపఁబడువారు నేవించవలయును. సమస్తవాతరోగములును చికిత్స
చేయనలవికాని గ్రంథులునుకూడ దీని నేవించుటచేత నశించును.

శేతకీ తైలము. ౧౦

శ్లో. శేతకీనాగబలాతిబలాసాం యద్భహులేన రసేన విఙ్క్వం,
తైల మనల్పతుపోదకసిద్ధం మాదుత మస్థిగతం వినిహంతి. 140. అనల్పవ
చనాత్తత్ర తుల్యే క్వాథతుపోదకే, అకల్కోఽపి భవే త్స్నెహేహ
యః సాస్థ్యః కేవలే ద్రవే. 141.

శేతకీ నాగబల అతిబల వీటిని చాలరసముతో పక్వముచేసి శుష్కీకరమును
కలిపి తైలమును సిద్ధముచేసి నేవించినయెడల అస్థిగత మగువాతముల కూడను నశింపఁ
జేయును. మూలమునందు అనల్పరసేన యనినందున క షాయమును తుపోదకమును సమాన
ముగా తీసికొనుచుండవలయును. శేవలరసముతోనే సిద్ధముచేయునెడల కల్కము లేక
దోష చేయవలయును.

సైంధవాద్య తైలము. ౧౧

శ్లో. ద్వే పలే సైంధవాత్పంచ శుంభ్యా గ్రన్థికచిత్రకాత్, ద్వే
ద్వే భల్లతకాస్థినీవింశతి ద్వే తథాథకే, ఆరనాలాత్పచే త్ప్రస్థం తైల
మేతై రపత్యదం, గృధ్రస్యూరుగ్రహం ర్శ్చిర్తి సర్వవాతివికారనత్.

సైంధవలవణము శెండుపలములు, అయిదుపలములు శొంఠి, మోడి చిత్రమాలము
శెండుశెండుపలములు కలిపి నల్లజీడివత్తనములలోని పప్పు 21 ద్రోణముగంజి పిటియందు
16 పలముల తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది గృధ్రసి కురుగ్రహము
మూలగోగము మొదలగు సమస్తవాతవ్యాధులను పోగొట్టును.

స్వల్పమాష తైలము. ౧౨

శ్లో. తైలం సుకుచితే భ్యంగే మాషసైంధవసాధితం, బాహు
శీర్షగతే నస్యం పానం చాత్తరభక్తికం, క్వాథోఽత్ర మాషనిష్పాద్యః
సైంధవం కల్క మేవ చ. 143.

మినుములు సైంధవలవణము వీటిలో సాధించిన తైలమును తెచ్చి వాతమువలన
పట్టుకొని పోయిన ఆవయవములకు మద్దన చేయవలయును. చేతులు తల కీటియందు
గల వాతములయందు అన్నము తినుటకంటె ముందుగా నీతైలమును త్రాగవలయును.
నస్యవిధిని చేయవలయును. ఈతైలములూ మినుములతో సిద్ధము జేయఁబడిన సైంధవల
వణపు కల్కమునుకూడ కలపవలయును.

—ॐ మాషతైలము. ౧—

శ్లో. మాషాత్తగుప్తాతివిహారుభూక రాన్నాశతాహ్వలవణైః సుపి
ష్టైః, చతుర్గుణే మాషబలా కషాయే తైలం కృతం హన్తి చ పక్షవాతం.

మినుములు దురదగొండి యష్టిమధుకము ఆముదపువేళ్లు సన్నరాస్త్ర సదాప
నైంధవలవణము వీటికల్గములో నాలుగురెట్లు మినుములను ముత్తవపులగపుకషాయము
నుచేర్చి యందు తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమును నేవించినచో పక్ష
వాతమును నశించును.

—ॐ ఇంక నొకవిధమగు మాషతైలము. ౨—

శ్లో. మాషప్రస్థం సమావాప్య పచే త్సమ్యగ్దలాఢకే, పాదశే
షేరసే తస్మిన్ ఊరం దద్యా చ్చతుర్గుణమ్. 145. ప్రస్థం చ తిలతైల
స్య కల్కం దత్వాఽక్షసమితం, జీవనీయాని యాన్యష్టౌ శతపుష్పాం
సస్సైంధవం. 146. రాన్నాత్తగుప్తా మధుకం బలావ్యోషం త్రికంటకం,
పక్షాఘాతార్దితే వాతే కర్ణశూలే సుదారుణే. 147. మందశ్రుతో చాశ్ర
వణే తిమిరే చ త్రిదోషజే, హస్తకంపే శిరఃకంపే విశ్వాచ్య మపబా
హుకే. 148. శస్త్రం కళాయఖండేచ పానాభ్యంజనవస్త్రభిః, మాష
తైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజత్తుగదాపహమ్. 149.

16 వలముల మినుములను తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో వండి నాల్గవపాలు నీరు
మిగిలియుండఁగా నందు నాలుగురెట్లు పాలను కలపవలయును. పిమ్మట పదియారుపల
ముల నువ్వులనూనెను ఒక్కొక్కకన్నము (అనఁగా పావుపలము) జీవనీయగణపు బొ
షధములను సదాప నైంధవలవణము సన్నరాస్త్ర దురదగొండి ముల్లంగి ముత్తవపుల
గము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు పల్లెరు వీటిని కల్గముచేసి అందు కలిపి ఆకల్గ
మునందు సిద్ధము చేయఁబడిన తైలము పక్షపాతిములను అద్దితవాతములను భయం
కరము లగు కర్ణశూలములను వినిసంపకపోవుట చేవుడు త్రిదోషములపెలఁ బుట్టిన
తిమిరరోగములను కంపరోగములను శిరఃకంప హస్తకంపములను బాహుశోషములు
ఆపబాహుకము బధిరరోగము మున్నగువానిని కలిగియున్నయెడల దీనిని త్రాగుట
యును రుద్దుకొనుటయును వస్త్రకర్తముల నుపయోగించుటయును మంచిది. ఇయ్యది
మాషతైలము. ఇది వైభాగములయందు కలిగిన వాతరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

—ॐ మాండవవిధపు మాషతైలము. ॐ—

శ్లో. మాషాతసీ యవకురుంటక కుటకారీ గోకంటబుండుక
జటాకపి కచ్చుతోయైః, కార్వాసకాస్థి శణబీజ కులుత్థకోలక్వాథే
న బస్తపిశితస్య రసేన చాపి. 150. శుంథ్యా సమాగధికయా శతిపుష్ప
యా చ, సైరండమూల సపునర్నవయా సరణ్యా, రాన్నాబలామృతల
తాకటుకైర్విపక్వం, మాషాఖ్య మేత దపబాహుహారం చ తైలమ్.
151. అర్థాంగశోష మవతానక మాఘ్యవాత, మాక్షేపకం సుభజ
కంపశిరఃప్రకంపమ్, నన్యేన వస్తివిధినా పరిషేచనేన, హన్యా త్కటీజ
ఘనజానురుజ శ్చ సర్వాః. 152.

మినుములు, అవిసె, యవలు, గోరంట, నేలములక, పల్లెరు, జిల్లేడు, దురద
గొండి, ప్రత్తివిత్తులు, ఉలవలు, జనుములు వీటితో కషాయమును చేసి మేకమాంస
పురసమును శొంతి, పిప్పళ్లు, సదాప, ఆముదపువేళ్లు, పిల్లపిచ్చుర నన్నరాస్త ముత్తవ
పులగము తిప్పతీగ కటుకరోహిణి వీటిని చేర్చి, పక్వముచేసిన తైలము మాషతైల
మనఁబడును. ఇయ్యది ఆపబాహుకవాతములను పోగొట్టును. సగము శరీరములో
చచ్చుపుట్టుట, అవతానకము, పుర్రవాతమును, వాతరక్తము, భుజశిరఃకంపములు
మున్నగువాని నన్నిటిని వస్తికర్తములు, పరిషేకము మున్నగుచికిత్సలమూలమున
నశింపఁజేయును.

—ॐ బృహన్నాష తైలము. ॐ—

శ్లో. మాషక్వాథే బలాక్వాథే రాన్నాయా దశమూలజేయ
వకోలకులత్థానాం ఛాగమాంసం భవేత్సృథక్. 153. ప్రస్థే తైలస్య
చ ప్రస్థం క్షీరం దత్వా చతుర్థణమ్, రాన్నాత్మగుప్తాసింధూత్థ శతా
హైరండముస్తకైః. 154. జీవనీయైర్బలాయాషైః పచేదక్షనమై ర్భిష
క్, హస్తకంపే శిరఃకంపే బాహుశేషేపబాహుకే. 155. బాధిర్యే
కర్ణశూలేచ కర్ణనాదేచ దారుణే, విశ్వాచ్య మర్దితే కుజ్జే గృధ్రస్య
మవతానకే. 156. వస్యభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయేత్,
మాషతైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజతుగదాపహమ్. 157 క్వాథప్ర
స్థాః షడే వాత్ర విభక్త్యంతేన కీర్తితాః,

మినుములకషాయము, ముత్తువపులగపు కషాయము, నన్నరాస్త కషాయము,
దశమూలముల కషాయము, యవలు, తేగుపండ్లు ఉలవలు వీటికషాయము, మేక

మాంసపు రసము వీటి నన్నిటిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా 16 పలములు తీసికొనవలయును. అందు 16 పలముల తైలమును 64 పలముల పాలను సన్నరాస్త దూలగొండి సైంధవలవణము పిల్లపిచ్చర, ఆముదపువేళ్లు తుంగముపైలు, జీవనీయగణపు జౌషధములును చుత్తవపులగము మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నొక్కపాలును, చేర్చి కల్కమును చేసి పైదానియందు కలిపి సిద్ధముచేసి నేవింపవలయును. ఇయ్యది, హస్తశిరః కంపములను, బాహుశోషము, అపబాహుకములను పోగొట్టును. చెవుడు చెవిపోటు చెవివిడ్డు మున్నగువానియందును విశ్వాచీగ్గమునందును, అద్దితవాతము కుబ్జవాతము గృధ్రసి అపతానకము వీటియందును, వస్త్రకర్మ రద్దుట త్రాగుట నస్యవిధి మున్నగు వాని ద్వారా ఉపయోగింపవలయును. ఇది ఊర్ధ్వజత్తుగ్గములను పోగొట్టును. ఇయ్యది బృహన్నాపతైలము అనఁబడును.

—● మహామాషతైలము. ●—

శ్లో. మాషస్యార్ధాథకం దత్వా తులార్ధం దశమూలతః. 158.
పలాని ఛాగమాంసస్య త్రింశ ద్దోణేంభసః పచేత్, పూతశీతేకసాయే
చ చతుర్థాంశావతారితే. 159. ప్రసం చ తిలతైలస్య పయో దద్వా
చ్చతుర్ధణమ్, ఆత్మగుప్తోదుబూక శ్చ శతాహ్వలవణత్రయమ్. 160.
జీవణీయాని మంజిష్ఠాచవ్యచిత్రకకట్ఫలమ్, సవ్యోపం సిప్పలీమూలం
రాస్నామధుకసైంధవమ్. 161. దేవదార్వమృతాకృష్ణం వాజిగంధా
వచా శతీ, ఏతై రక్షనమైః కల్లైః సాధయే స్తృదునాగ్నినా. 162. ప
క్షాఘాతార్దితే వాతే బాధిర్యే హనుసంగ్రహ, కర్ణనాదే శిరఃశూలే
తిమిరే చ త్రిదోషజే. 163. పాణిపాదశిరోగ్రీవాభ్రమణే మందచం
క్రమే, కలాయశింజే పాఙ్గుల్యే గృధ్రస్యా మపబాహుకే. 164. పానే
వస్త్రా తథాభ్యంగే నస్యే కర్ణాక్షిపూరణే, తైల మేతత్ప్రశంసన్తి సర్వ
వాతరుజాపహమ్. 165.

మినుములు 32 పలములు దశమూలములు 50 పలములు మేకమాంసము 30 పలములు వీటిని ఒకదోణము నీటిలో వైచి వండవలయును. తరువాతను వడియకట్టి చక్కగా చిల్లార్పవలయును. ఈకషాయమును వడియకట్టుటకు దింపినప్పుడు నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండవలెను. పిమ్మట ఒకప్రస్థము నూవులనూనెను అంశకు నాలుగు రెట్లు పాలను దురదగొండి ఆముదపువేళ్ళు సదాప సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము బిడాలలవణము ఈమూడింటిని జీవనీయగణమునందు చెప్పఁబడిన యౌషధములను

మంజీష్ఠ చిత్రమాలము గుమ్మడు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మోడి సన్నరాస్త్ర య
స్త్రిమధుకము దేవదారువు తిప్పతీగ చెంగల్యతోష్ఠ పేన్నేరు వన కచ్చారము వీటి నన్ని
ఒక్కొక్కపావులముచొప్పున వేసి కల్కమును చేసి ఈకల్కమును వైదానియం
దు కలిపి నన్ను నిప్పునెఱచై నుంచి పక్వముచేసి దింపవలయును. ఇయ్యది పక్షవా
నము, తలనొప్పి త్రిదోషములవలన గలిగెడి తిమ్మిరులు కాలు చేతులు తల మెడ వడ
కుచుండుట మందముపడుట పంగువాతము గృధ్రసి అపబాహుకము వీటియందు త్రా
గిందుట వస్త్రులు చేయుట రుద్దుట నన్యవిధి నొనర్చుట చెవులలో పోయుట, కంటిలో
వేయుట మున్నగువాని ద్వారా యుపయోగించిన యపూర్వగుణము నెచ్చు నని వైద్యు
లు ప్రశంసించెదరు.

—● రెండవ మహామాష తైలము. ●—

శ్లో. ద్విపంచమూలీం నిఃక్వాధ్య తైలాత్ షోడశభి ర్నైః,
మాషాథకం సాధయిత్వా తన్నిర్యూహం చతుర్ధణమ్. 166. గ్రాహ
యిత్వా తు విపచే తైలప్రసం పయఃసమమ్, కల్కార్థం చ సమా
వాప్య భిష గ్ద్రవ్యాణి బుద్ధిమాన్. 167. అశ్వగంధాం శతీం దారుబ
లాం రాన్నాం ప్రసారణీం, కుష్ఠం పరూషకం భాష్ణీం ద్వే విదాఽప్య
పునర్నవాం, మాతులుంగఫలాజాఙ్యై రామతం శతపుష్పికాం. 168.
శతావరీగోక్షురకం పిప్పలీమూలచిత్రకమ్, జీవనీయగణం సర్వం సం
హృత్యైవ ససైంధవమ్. 169. తత్సాధుసిద్ధం పిఞ్జాయ మాషతైల
మిదం మహత్, వస్త్ర్యభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయే
త్. 170. పక్షాఘాతే హనుస్తంభే అర్దితే సావతస్త్రీకే, అపబాహుక
విశ్వాచ్యోః ఖంజపఙ్కురయోరపి. 171. హనుమన్యగ్రహే చైవ
మధిమంభే చ వాతికే, శుక్రక్షయే కర్ణనాదే కర్ణశూలే చ దారు
ణే. 172. కలాయఖంజశమనే భైషజ్యమిద మాదిశేత్, దశమూ
లాథకం ద్రోణే నిఃక్వాధ్య పాదికో భవేత్. 173. క్వాధ శ్చతుర్ధణః
తైలా న్నాషక్వాథే వ్యయం విధిః,

దశమాలముల కషాయమును తైలమున కన్న పదియారుకెట్లు తీసికొని, మిఠ
ముల కషాయమును ఒకఅధఃపరిమితిని సిద్ధముచేసి, దానియందు 16 పలముల తైల
మును, 16 పలములపాలను కలిపి కల్కము చేయుటకు బుద్ధిమంతు డగు వైద్యుఁడు
పెన్నేరు, కచ్చారము, దేవదారు, మత్తవపులగము, సన్నరాస్త్ర, సదాప, చెంగల్య

కోష్ఠ గంటుభారంగి నేలగుమ్మడు పాలగుమ్మడు శొంఠి తెల్లగలిజేరు మాదీఫలము జీలకఱ్ఱ ఇంగువ సదాప పిల్లపిచ్చర పల్లెరు మోడి చిత్రమూలము జీవనీయగణ్యు లోని అన్నిమూలికలు సైంధవలవణము వీని నన్నిటిని కలిపి ఈమహామాషతైలమును సిద్ధము చేసి వస్త్రీకర్తముద్వారా తలంటు నస్యవిధులద్వారా ప్రయోగింపవలయును. పక్షిపూతము, మోకాళ్లుపట్టుకొనిపోవుట, అర్ధితవాతము, అపతంత్రకము, ఆసభాహు కము, విశ్వాచి, పంగువాతము. మన్యాగ్రహము, అధిమంధము శుక్రక్షయము, చెడి దిమ్మ, భయంకరమగు చెవిపోటు, కలాయఖంజములు వీటిని పోగొట్టుటయందు దీనిని ఉపయోగింపవలయును. అధికపరిమిత మగు దశమూలముల కషాయమును, ఒకద్రోణము నీటిలో పోసి పక్వముచేసి నాలుగవభాగము మిగిలియుండగా నింతకునాలుగురెట్లు తైలముతో పక్వము చేయవలయును. మాషకషాయములయందు ఇదియే నిర్మాణవిధి యని యెఱుంగదగినది.

❖ మజ్జస్నేహము. ❖

శ్లో. గ్రామ్యానూపోదకానాం తు భిన్నాస్థీని ఐచేజ్జలే. 174. తం స్నేహం దశమూలస్య కషాయేణ పునః పచేత్, జీవకర్షభకాస్ఫోతావి దారీకపికచ్చుభిః. 175. వాతమైర్జీవనీయైశ్చ కల్కైర్ద్విక్షీరభా గికం, తత్సిద్ధంనావనాభ్యంగాత్తథా పానానువాసనాత్. 176. శిరఃపా ర్శ్వస్థికోష్ఠస్థం ప్రణుద త్యాశు మారుతమ్, యేన్యః ప్రక్షీణమజ్జానః క్షీణశుక్రాజన శ్చ యే. 177. బలవృష్టికరం తేషా మేత త్స్యా దమృ తోపమమ్.

గ్రామ్యజంతువులు నీటిపట్టులనుండు జంతువులు నీటిజంతువులు వీటియొక్క ఎముకలను నీటిలో వేసి వండవలయును. ఇట్లు వండినదానిని దశమూలముల కషాయముతో మరల వండవలయును. జీవకము ఋషభకము విష్ణుక్రాంత నేలగుమ్మడు దురదగొండి వాతనాశకము లగు జీవనీయగణ్యులలోని యాషధులు పీటితో కల్కము చేసి 2 భాగములను వీనినికలిపి సిద్ధముచేసి నస్యవిధిఅభ్యంగనముల ద్వారాను పానము వస్త్రీకర్తములమూలముగాను ప్రయోగించిన శిరోవాతము పక్షవాతము అస్థివాతము కోష్ఠవాతము మున్నగువానిని పోగొట్టును. ఇయ్యది క్షీణమజ్జ గలవారలకును, క్షీణించిన శుక్రము బలము కలవారలకును బలమును పుష్టిని గలిగించును. అమృతముతో సమానముగా నిది పనిచేయును.

— చతుస్సేహము. —

శ్లో. ప్రస్థ స్సాస్య త్రిఫలాయాస్తు కులుత్థకుడపద్వయమ్. 178.
కృష్ణగంధాత్వగాఢక్యోః పృథ క్షంచపలం భవేత్, రాన్నాచిత్రకయో
ద్వేద్వే దశమూలం పలోన్మితం. 179. జలద్రోణే పచే త్పాదశేషం
ప్రస్థోన్మితం పృథక్, సురారనాలదధ్యమ్ సౌవీరకతుషోదకం. 180.
కోలదాడిమపుత్రామ్లరిసం తైలం ఘృతం వసామ్, మజ్జానం చ పయ
శ్చైవ జీవనీయపలాని పట్. 181. కల్కం దత్వా మహాస్నేహం సమ్య
గేనం విపాచయేత్, శిరామజ్జాస్థిగే వాతే సర్వాంగై కాంగరోగిషు.
182. లేపనాక్షేపశూలేషు త మభ్యంగం ప్రథాపయేత్.

త్రిఫలములు 16 పలములు, ఉలపలు 8 పలములు, మునగ చెక్క 5 పలములు,
తువరిమన్న 5 తులములు, సన్నరాస్త చిత్రమాలము 2 పలములు, దశమూలములు 1
పలము వీటి నన్నిటిని 16 పలముల నీటిలో వైచి కషాయముగాఁ గాచి నాల్గవపాలు
మిగిలియున్నప్పుడు కల్లు గంజి మజ్జగపైతేట సౌవీరమనుగంజి తుషోదకము తేగు
దానిమ్మ మాదీఫలము వీఁయొక్కరసము తైలము నేయు క్రొవ్వు మజ్జ పాలు వీటిని 16
పలముల చొప్పున చేర్చి జీవనీయగణపు మూలికలను 6 పలములను చేర్చి వీటితో
కిల్కనును చేసి తైలమును చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నాడులలోని
వాతమును మజ్జవాతమును అస్థివాతమును సర్వాంగవాతమును ఏకాంగవాతములను
కంపము శూలమున్నగు రోగములను పోగొట్టును. దీనిని పైరోగములయందు మర్దనము
చేయవలయును.

— కుజాప్రసారణీతైలము. —

శ్లో. ప్రసారిణీశతం త్సుణ్ణం పచే త్తోయార్కణేశుభే. 183. పాద
శిష్టే సమం తైలం దధి దద్యా త్సకాంజికం, ద్విగుణం చ పయో
దిత్వా కల్కా ద్విపదికాం స్తథా 184. చిత్రకం విప్పలీమూలం మధు
కం సైంధవం వచామ్, శతపుష్పాం దేవదారు రాన్నాం వారణవిప్ప
లీం. 185. ప్రసారణ్యా శ్చమూలాని మాంసీభల్లాతకానిచ, పచే స్తై
ద్వగ్నినా తైలం వాతశ్లేష్మామయాన్ జయేత్. 186. అశీతిం సరనా
రీస్థా న్వాతరోగా నపోహతి, కుబ్జం స్తిమిశపజ్జుత్వం గృధ్రసీఖుడుకా
ర్దితమ్, హనుష్కృతశిరోగ్రీవాస్తంభం వాపి సయచ్ఛతి. 187.

నూరుపలముల గొంతిమగోరు తెచ్చి ద్రోణపరిమాణముల నీటిలో వైచి పక్వము ను చేసి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండునప్పుడు తైలము పెఱుగు గంజి వీటిని సమాన భాగములుగాను పాలు చెండురెట్లును చెండుచెండు పలములు చిత్రమూలము మోడి యష్టిమధుకము పైంధవలవణము వన నదాప దేవదారువు నన్నరాస్త వినుగుసిప్పుళ్ళు గొంతిమగోరువ్రేళ్ళు జటామాంసి నల్లబీడివిత్తనములు వీటి నన్నిటిని కడిపి సన్నని సెగలో పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతకఫములను జయించును. శ్రీపురుషులకు సాధారణముగా గల్గెనే వాతరోగములను పోగొట్టును. గూని తిమ్మిరి వంగ వాతము గృధ్రాని ఖడుకవాతము అద్దితివాతము హను స్తంభము పృష్ఠస్తంభము గ్రీవాస్తంభము మున్నగునవియును దీనివలన తొలుగును.

❧ త్రిశతీప్రసారణీ తైలము. ❧

ప్రసారణ్యాస్తులా మశ్వగంధాయా దశమూలతః, తులాం తులాం పృథక్ వారి ద్రోణే పాదాంశశేషితే. 188. తైలాధకం చతుఃక్షీరం దధితుల్యం ద్వికాంజికమ్, ద్విపలైర్గ్రంథికమౌరప్రసారణ్యాక్షుసైంధవైః. 189. సమంజస్థాగ్నియస్త్యాహ్వోః పలికైర్జీవనీయకైః, శుంఠాః పంచ పలం దత్వా త్రింశ ద్భల్లాతకాని చ. 190. పచే ద్వస్త్యాదినా వాతం హన్తి సుధిసిరాస్థిశమ్, పుంస్త్యోత్సాహ స్తృతి ప్రజ్ఞా బలవర్ణాగ్నివృద్ధయే. 191. ప్రసారణీయం త్రిశతీ తిక్షంసౌవర్చలం త్వహ.

నూరుపలముల గొంతిమగోరుచెక్క దశమూలములు 100 పలములును తెచ్చి వీటి నన్నిటిని ద్రోణమునీటిలో చేసి పక్వము చేసి నాల్గవపాలు మిగిలియుండుగా, 64 పలముల నూనెను, ద్రోణము పెఱుగును, 21 పలముల గంజిని, 12 పలములును మోడి యపత్నారము గొంతిమగోరు పైంధవలవణము మంజిష్ఠ చిత్రమూలము ముల్లంగి జీవనీయగణపు తెనిమిది యాసధులును, వీని నన్నిటి నొక్కొక్కపలమును శొంఠి 5 పలములు జీడివిత్తనములు 30 పలములు వీటిని కల్కమును చేసి తైలమును పక్వము చేయవలయును. దీనిని వస్త్యాదుల మూలమున సంధులయందును శిరోగతము లగు వాతములయందు నుపయోగింపవలయును. వాటియు నియ్యది పుంస్త్యము ఉత్సాహము స్తృతి ప్రజ్ఞ బలము వర్ణము అగ్నివర్ధనము మున్నగు గుణములను గలిగించును. ఇయ్యదియే త్రిశతీప్రసారణీతైలమని చెప్పబడును.

సప్తశతీప్రసారణీ తైలము. ౧౯౦

శ్లో. సమూలపత్రముత్పాట్వ శరత్కాలే ప్రసారణీ. 192. శతం గ్రాహ్యం సహచరా చ్చతావర్యాః శత తథా, బలాత్కగుప్తాశ్వ గంధా కేతకీనాం శతం శతం. 193. సచే చ్చతుర్గుణే తోయే ద్రవై స్తైలాఢకం భిషక్, మస్తు మాంసరసం శుక్రం పయ శ్చాఢక మాఢ కం. 194. దధ్యాఢక సమాయుక్తం పాచయే నృదునాగ్నినా, ద్రవ్యాణాం చ ప్రదాతవ్యా మాత్రా చార్ధపలాంశికా. 195. తగరం మదనం కుష్ఠం కేసరం ముస్తకం త్వచం, రాస్నాసైంధవపిప్పల్యా మాంసీ మంజిష్ఠయష్టికా. 196. తథా మేదా మహామేదా జీవకర్ష భకౌ పునః, శత పుష్పా వ్యాఘ్రసఖం శుంఠీ దేవాహ్వామేవ చ. 197. కాకోలీక్షీరకా కోలీ వచా భల్లాతకం తథా, పేషయిత్వా సమా నేతా న్నాధనీయా ప్రసారణీ, నాతిపక్వం స హీనం చ సిద్ధం పూతం నిధాపయేత్. 198. యత్రయత్ర ప్రదాతవ్యా తన్తే నిగదతః శృణు, కుబ్జానా మథ పజ్జానాం వామనానాం తిభైవ చ. 199. యస్య శుష్కతీ చైకాంగం యేచ భగ్నా సినంధయః, వాతశోణితదుస్తానాం వాతోపహతచేతసామ్. 200. స్త్రీషు ప్రక్షీణశుక్రాణాం వాజీకరణ ముత్తమం, వస్తా పానే తథాభ్యం గే నస్యేవైవ ప్రదాపయేత్. 201. ప్రయుక్తం శమయ త్యాశు వాతజా నిష్విధాన్దదాన్,

శరత్కాలమునందు వేళ్లు అటవితోటి గలగొంతిమగోరును తెచ్చి నూరుపలముల గోరింటను నూరుపలముల పిల్లపిచ్చరను ముత్తువపులము దురదగొండివిత్తనములు పెన్నేరు మొగలిదళములు వీటి నన్నిటిని నూరునూరు పలములును తీసికొనవలయును. వీటిని నాలుగుకట్టనీటితోను ద్రవములతోను తైలమును పక్వము చేయవలయును. పెలుగుపైతేటి మాంసరసము పులికడుగు పాలు పెలుగు వీనిని ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్క యాఢకము చొప్పున చేర్చి సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమునం దిక్రింద చెప్పబోయెడి యాషధములను అరపలముఅరపలము చొప్పున చేర్చవలయును. తగరము ఉమ్మెత చె-గల్వకోష్ఠ కేసరి తుంగముపైలు లవంగపుపట్ల సన్న గాస్త సైంధవలణము పిప్పళ్లు జటామాంసి మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము మేద మహామేద జీవకము ఋషభకము సదాప జెముడుపాలు శొంఠి దేవదారు కాకోలి క్షీరకాకోలి వన జీడి విత్తనములు వీటి నన్నిటిని సమానముగా చేకొని నూరి కల్కమును చేసి పైవానిలో క

లిపి ప్రసారణితైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈతైలమునుజాగ్రత్తగా పక్ష్యమును చేయవలయును. ఎక్కువగా దిగఁగరాదు. తక్కువ కాపుపనికిరాదు. ఉచితముగా పక్ష్యమైన పిమ్మట వాసెఁగట్టి వడియఁగట్టినింపవలయును, ఈతైలము నేయే రోగములయందు పయోగింపవలయునో చెప్పుచున్నానువినుము. గూనివారలకు కుంటివారలకు ఖాట్టివారలకు ఒకఁజగము మాత్రము త్తయ గలవారలకు అస్థిసంఘలు పోయినవారలకు వాతరక్తరోగదూషితలకు వాతముచేత కొట్టువడిన చిత్తము గలవారలకు శ్రీలయందు నష్టమైనవీర్యము గలవారలకు ఇయ్యది యుత్తమమగు వాజీకరణ మగుచున్నది. ఈతైలమును వస్త్రులయందును పానమునందును తలంటుకొనుటయందును నన్యవిధియందును ప్రయోగింపవలయును. దీని సుపయోగించిన వాతప్రకోపమువలన గలిగిన వివిధము లగు రోగములు నైతము శమించును.

❧ ఏకాదశశతిక ప్రసారణితైలము. ❧

శ్లో. శాఖామూలదలైః ప్రసారణితైలైః స్తిస్రః కురుంటాత్తులే, చిన్నాయాశ్చ తులే తులే రుబుకతో రాన్నాశిరీ సాత్తులా, దేవాహ్వచ్చ సకేతకా ధ్వుటశతే నిఃక్వాధ్య కుంభాంశికే, తోయే తైలఘటం తు హంబకలసౌ దత్వా ధకం మస్తునః. 202. శుక్తాచ్చాగరసాదధేక్షు రసతః క్షీరాచ్చదత్వాధకం, పృక్కాకర్కటజీవకాద్య వికసాకాకోలి కాకచ్చురా సూక్షైలాఘససారకుందసరలా కాశ్చీర మాంసీనస్థైః, కాలీ యోత్పలపద్మకాహ్వయ నిశా కకోలక గ్రంధికైః. 203. చాంపేయా భయ చోజ పూగ కటుకా జాతీఫలాభీరుభిః, శ్రీవాసామరదారు చందనపచాశైలేయసింధూద్భవైః, తైలాభ్యోదకటం భరాంఘ్నినలికా వృశ్చీరకచోరకైః, కస్తూరిదశమూల కేతకనతథ్యామాశ్వగంధాంబు భిః. 204. కొంతతార్క్ష్యజశ్లకీఫలఘృతామృతామృతామృతైర్భల్లాత త్రిఫలాంబుకెసరమహాశ్యామాలవంగాన్వితైః, సవ్యోమై స్త్రీఫలై ర్మహీ యసి పచే స్తందేన పాత్రేఽగ్నినా, పానాభ్యంజనవస్తినన్యవిధినా త్తన్నా రుతం నాశయేత్. 205. సర్వాంగార్థగతం తథావయవగం సంధ్యస్థిమ జ్ఞాన్వితం క్షేప్తానధ పైత్తికాం శ్చ శమయేన్నానావిధా నామయాన్, ధాతూ స్పృంహయతి సిరం చ కురుతే పుంసాం నవం యకావనం వృద్ధస్యాపి బలం కరోతి సుమహా ద్వన్ధ్యాసు గర్భప్రదం. 206. పీ త్వాతైల మిదం జరత్యపి సుతం సూతే ఽమునా భూరుహః, సిక్తాః

శోష ముపాగతాశ్చ ఫలిన స్త్రిగృథవన్తి స్థిరాః, భగ్నాంగా స్సద్వ
థా భవన్తి మనుజా గావో హయాః కుంజరాః. 207.

కోమలు వేళ్లు కిక్కులు శోగూడ గొంతినుగోరుకు 300 పలములు, గోంఱు
200 పలములు, తిప్పతీగ 200 పలములు, చిట్టారుడము 200 పలములునున్న రాస్త్రశిరీ
షము 100 పలములు, దేవదారు మొగలివేళ్లు 100 పలములు, కీటినిన్నిటిని నూరుద్రోణ
ముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. ఈ నీళ్లన్నియును చెండుద్రోణములుగా దిగఁ
గ్రాగిన తఱువాత త్రైయ నొకద్రోణమును, యవగంజి నొకద్రోణమును, మజ్జిగ
64 పలములు, చెఱువగనము 64 పలములు, పాలు 64 పలములు, శుక్త
మును 64 పలములును మేకమాంసరసమును 64 పలములును స్పృక్క జీవకాని
గణములోని యాపథులను మంజీష్ఠ కాకోలి దూలగొండి చిన్నయెలకులు కర్పూ
రము మల్లెమొగ్గలు దేవదారుపు కేసరి గుమ్ముడి జటామాంసి నఖమగుంధద్రవ్య
ము మ్రానిపనుపు కమలములు పద్మాక్షము పసపు కంఠోలము మోడి సంపెంగ నల్లకు
రువేరు లవంగపుపట్ట పోక కటుక రోహిణి జాజికాయ పిల్లపిచ్చర శ్రీవాసధూపము
దేవదారు చందనము వస సైంధవలవణము రసాంజనము తుంగముపైలు గొంతినుగోరు
వేళ్లు శోంఠి ఖురాసానివాము వాము కస్తూరి దశమూలములు మొగలిపట్ట గ్రంధితగర
ము కామంచి పెన్నేరు రేణుకలు కరకకాయలు ఊసిరిక తాడి రేణుక శల్లకి అగరు
పేంఞ్ఞము పెద్దసిల్లపీచర్ నల్లనుగంధి సదాప జీడివిత్రనములు కమలకేసరిములు
గొడిసెపాలపిత్తనములు లవంగములు శోంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నన్నిటిని
మూడుమూడు పలముల చొప్పున చేకొని కల్పమును చేసి మిక్కిలి పెద్దపాత్ర
లో వైచి నన్నని సెగలో పక్వము చేయవలయును. దీనిని పానము వస్త్రీకర్త నస్యము
వీటియందు యథావిధిగా నుపయోగించిన వాతములను నశింపఁజేయును. సర్వాంగవా
తము అర్థాంగవాతము అంగగతవాతము సంధిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగత
వాతము కఫరోగము పిత్తరోగము మున్నగు ననేకవిధము లగు రోగములను నశింపఁజే
యును. ధాతుపుష్టిని కలుగఁజేయును. పురుషులకు నూత్నయావనమును స్థిరపఱుచును.
సూదనలక్షి మిగులబలకరము అగును. గొడ్డాలికి గర్భమును నిలుపును. ఈత్రైయను
త్రాగెనేని వృద్ధురాలును పుత్రుని కనును. ఎండిపోయిన చెట్టునకు ఈత్రైలోదకమును చి
ల్లినయెడల ఫలపుష్పసహితముగా తైమ్మకొనును. భగ్నాంగుడు దృఢకాయుఁ డగును.
సిద్ధులు గుఱుమును ఏనుగులు మున్నగువానివలె బలియును.

అష్టదశశతీక ప్రసారిణీత్రైయము.

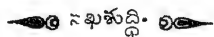
శ్లో. సమూలదలశాఖాయాః ప్రసారిణ్యాః శతత్రయమ్, శత
మేకం శతావర్యా అశ్వగంధాశతం తథా. 208. కేతకీనాం శతం చై

కం దంశమూలాచ్చతం శతం, శతం వాట్యాలకస్యాపి శతంసహ
 చరస్య చ. 209. జలద్రోణశతం దత్వా శతభాగావశేషితం, తతస్తేన
 కషాయేణ కషాయద్విగుణేన చ. 210. సువ్యక్తేనారనాల్లేన దధిమం
 డాఢకేన చ, క్షీరశుక్తేక్షునిగ్యాసచ్చగమాంసరసాఢకైః. 211. తైలం
 ద్రోణం సమాయుక్తం దృఢే పాత్రే నిధాపయేత్, ద్రవ్యాణియాని
 పేష్యాణి తాని వ్రత్యాయ్యతఃపరం. 212. భల్లాలకం నతం శుష్టీ
 పిప్పలీ చిత్రకం శతీ, వచా పృక్కా ప్రసారణ్యః పిప్పల్యామూల
 మేవ చ. 213. దేనదారుశాతాపశ్వా చ సూక్ష్మైలాత్వచవాలుకం,
 కుంకుమం మదమంజిష్ఠా తురుష్కం సఖికాగురు. 214. కర్పూర
 కుందుగునిశాలపంగధ్యామచందనం, కక్కులనలికాముస్తం కాలీయో
 త్పలపత్రకం. శతీహ రేణునై లేయశ్రీవాసం చ సకేతకం, త్రిఫలా
 కచ్చురాభీరు సరలాపద్మకేశరం, ప్రియంగూశీర సలదం జీవకా
 ద్యం పునర్నవా. 215. దశమూల్యశ్వగంధే చ నాగపుష్పం రసాం
 జనం, కటుకాజాతిపూగానాం ఫలాని శల్లకీరసం. 216. భాగాత్రిఫ
 లికా స్థత్వా శనై ర్మృద్వస్సినా పచేత్, విస్తీర్ణే సుదృఢే పాత్రే పాక్వై
 పా తు ప్రసారణీ. 217. ప్రయోగః షడ్విధ ఇచ్చిత్ర రోగార్తానాం
 విధీయతే, అభ్యంగాత్స్వగ్ధతంహ నిపానాతోష్ణగమంతిథా. 218. భోజ
 నా తూన్యనాడీస్తా స్స స్యా ద్దార్ధ్వగతం తథా, పక్వాశయగతే వ
 స్తిః నిరూఢః సార్వకాయకే. 219. ఏతద్ధి. బడబాశ్వానాం కిశోరాణాం
 యథామృతం, ఏతదేవ మనుష్యాణాం కుంజరాణాం గవా మషి. 220.
 అనేనైవ చ తైలేన శువ్యమాణా మహాద్రుమాః, సిక్తాః పునః ప్రరో
 హన్తి భవన్తి ఫలశాఖసః. 221. వృద్ధోఽప్యనేన తైలేన పునశ్చ తరుణా
 యతే, సప్రసూతే చ యా నారీ సాపి వీత్వా ప్రసూయతే. 222.
 అప్రజః పురుషో యన్తు సోపి వీత్వా లభే త్సుతమ్, అశీతిం వాతజా
 న్రోగా వైష్టికాన్ శ్లేష్మికానపి. 223. సన్నిపాతసముత్థాంశ్వనాశయేత్

క్షిప్రమేవతు, ఏతేనాంధకదృష్టినాం కృతం పుంసననం మహత్. 224.
 కృత్వా విష్ణో ర్భులిం చాపి తైలమేత త్ప్రియోజయేత్, క్వాధే తులార
 ధంరాస్నాయాః కిలిమస్యచ దీయతే. 225. భల్లాతకాసహత్వేతు తత్త్వా
 నే రక్తచందనం, త్వక్ష్మత్రం సత్రనుధురీ కుష్ఠచంపకగైరికాః. 226.
 గ్రంధికోషమరువకమధికత్వేనదీయతే, కర్పూరమదదానంచ శుక్లేర్దం
 ధోదకక్రియా. 227. ద్రవ్యశుద్ధిః పాకవిధిర్భావిప్రసారణీనమ?

వేళ్లు కొమ్మలు ఆకులతో గూడిన గొంతిమగోరు 500 పలములును, పిల్లపీచర
 నూరుపలములును, పెన్నేరు నూరుపలములును, మొగలివేళ్లు 100 పలములును, దశమూ
 లములు, 100 పలములును, మత్తుపపులగము, నూరుపలములును, గోరింట, 100 పల
 ములును వీటిని ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వముచేసి, నూరవపాలు నీరు మిగిలియుండ
 గా దించి ఆకపాయమును, అందునకు రెండురెట్లు, గంజిని మజ్జిగ రీతి పలములపాలు,
 శుక్తము ఇత్తురసము, మాంసరసము, వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క ఆఘకముచొప్పున
 చేర్చవలయును. తైలము ఒకద్రోణమును, అందు కలిపి, గట్టిపాత్రయలో నుంచవల
 యును. ద్రవ్యములను, కల్కమును చేయదగిన వారిని ఇళకమీద చెప్పెదను. నల్లజీ
 డివీత్తనములు, గ్రంధితము, శొంఠి, సిప్పుళ్లు, చిత్రమాలము, కచ్చారము, వస,
 స్ఫుక్కాయము గంధద్రవ్యము, గొంతిమగోరు పిప్పలిమూలము, దేవదారువు, పిల్లపిచ్చర
 చిన్నయేలకులు లవంగపుపట్ట, కురువేరు, కేసరి కస్తూరి మంజిష్ఠము, శిలాజిత్తు నఖయు
 ఆగరు కర్పూరము, పసపు, లవంగము, వట్టివేళ్లు, చందనము, కంకోలము, పాలకము,
 తుంగముపైలు మ్రానిపసపు కమలము, జాపత్రి కచ్చారము, రేణుక మను ద్రవ్యము
 మంచిగంధపు ధూపము, మొగలి త్రిఫలములు వట్టివేళ్లు పిల్లపిచ్చర దేవదారు
 ధూపము కమలకేసరము ప్రేంఖణము వట్టివేరు, జీనకాదిగణపుటొషధములును దశ
 మూలములు పెన్నేరు, నాగకేసరములు, రసాంజనము, కటుకరోహిణి, జాపత్రి పోక,
 అందుగురసము వీటి నన్నిటిని మూడుమూడు పలములును చేర్చి, సన్నని మంటపైని
 పక్వము చేయవలయును. గట్టిదియును వెళ్లుఅయినదియు నగు పాత్రమునందు
 ఈప్రసారిణితైలమును, పక్వము చేయవలయును. ఇచ్చట నారువిధము లగు ప్రయో
 గములు, ఈతైలముతో నొనర్పవలయును. దీనితో తలంటుకొనిన త్వగ్గతమగు వాతము
 నశించును. పానమునలగ కోష్ఠగత మగు పాతమును పోగొట్టును. భుజించుటనలన
 నూత్ననాడులయందు గల వాతమును నశింపజేయును. నన్యవిధివలన ఊర్ధ్వభాగము
 నందున్న వాతమును పోగొట్టును.

జీర్ణకోశమునం దున్న వాతమునకు, వస్త్రవిధుల నొనర్పవలయును. శరీరమునంత ను క్రమ్ముకొనిన వాతమునందు నిర్యూహము నొనర్పవలయును. ఈతైలము వయోవృద్ధులలోనున్న ఆడుగుఱ్ఱములకు మొగగుఱ్ఱములకు అమృతతుల్య మైనది. ఈతైలమే మనుజులకును వీనుగులకును గోవులకును అమృతముతో సమానము అయినది. ఎండిపోయిన మ్రుకు లీతైలముతో చల్లఁబడినయెడల (నేచనము చేయఁబడినయెడల) మరల మొలక లేతును. ఫలవృక్షములు నగును. ఈతైలసేవనముచేత వృద్ధుఁడును తరుణుఁ డగును. గొడ్డుబోతు బిడ్డలను కనును. సంతానము లేనిపురుషుఁడు దీనిని నేవించి సుతుని బడయగలుగును. ఎనుబదివిధము లగు వాతరోగములను పిత్తరోగములను, క్లేష్మరోగములను పోగొట్టును. సన్నిపాతిమువలనఁ బుట్టెడి గోగములను మిగుల శీఘ్రముగా శశింపఁజేయును, దీనివలన కన్నులు మసకలుగలవారికి దృష్టి గలుగును. గొప్పదృష్టి నిచ్చునదియు నై యిది యున్నయది, ముందుగా విష్ణు నారాధించి పిమ్మట ఈతైలము నుపయోగింపవలయును. కషాయములలో దేసదారువు దోఱకనియెడల సన్నరాస్తను 50 పలములును జీడిబిత్తనములు దోఱకనిచో దానిస్థానమునందు రక్తచూదనము లవంగపు పట్ట జాపత్రి తాడిశపత్రి ఉసిరిక కోష్ఠ జాజి పిప్పలిమూలము మైనఫలము వీటినన్నిటి నెక్కువగా వేయుచుండవలయును. శుక్తమునందు గంధకపునీటిని చేర్పవలయును. ద్రవ్యశుద్ధి పాకవిధి యున్నగునవి ముందు చెప్పఁబోయెడి ప్రసారిణితైలముతో సమానముగా తెలుసుకొనవలయును.

శ్లో. శతపత్రం ప్రసారణ్య ద్వేచ పీతసహచరాత్. 228. అశ్వ గంధైరండబలావరీరాన్నాపునర్నవా, కేతకీదశమూలంచ పృథక్త్వక్వా భద్రకః. 229. ప్రత్యేక మేషాం తు తులా తులార్థం కిలిమాన్తి, తులార్థం స్యాచ్ఛిగ్రీషాచ్ఛులాక్షాయాఃపంచవింశతిః. 230. పలానిలోద్ధా చ్చ తథా సర్వ మేకత్ర సాధయేత్, జలపంచాఢకశతే సపాదే తిత్రి శేషయేత్. 231. ద్రోణద్వయం కాంజికంచ షడ్వింశత్యాఢకోన్మితం, శీరదధ్నిః పృథక్ప్రస్థాన్ దశమం త్వాఢకం తథా. 232. ఇత్తురసా ఢకాచైవ ఛాగమాంసతులాత్రయే, జలపంచచత్వారింశత్ప్రస్థాన్మక్షే తు శోషయేత్. 233. సప్తదశరసప్రస్థా న్నంజిష్ఠాక్వాఢ ఏవ చ, కుడ వోనాఢకోన్మానద్రవై రేతైస్తు సాధయేత్. 234. సుశుద్ధతలతైలస్య

ద్రోణం ప్రస్తేన సంయుతం, కాంజికం నూనతో ద్రోణం శుక్తేనాత్ర విధీయతే. 235. ఆద్యవభి ర్వివైః పాకః కల్కో భల్లాతకం కణా, నాగరం మిరిచం చైవ ప్రత్యేకం షట్పలోన్మితం. 236. భల్లాతకాస హత్యేతు రక్తచందన ముచ్యతే, వధ్యాక్షుధాత్రీ సరళం శశాహ్వ కర్కటీ వచా. 237. చోరపుష్పీ శతీ ముస్తం ద్వయం సద్దంచ సోత్స లమ్, పిప్పలీమూలమంజిస్తా సాశ్వగంధా పునర్నవా. 238. దశమూలం సముదితం చక్ర మధోరసాంజనం, గంధతృణం హరిద్రా చ జీవనీయో గణ స్తథా. 239. ఏసాం త్రిపలికై రాభ్యగై రాద్యః పాకో విధీయతే, దేవపుష్పీ బాలపత్రం శల్లకీరసశైలజే. 240. ప్రియంగూశీరమధురీ మాంసీ దారు బలాచలమ్, శ్రీవాసో నలికా ఖోటిసూక్ష్మలా కుందురు ర్చురా. 241. నఖిత్రయం చ త్వక్ష్వత్రీ మపరాపూతిచంపకం, మదనం రేణుకాపృక్కామరువంచ పలత్రయం. 242. ప్రత్యేకం గంధతోయేన ద్వితీయః పాక ఇష్యతే, గంధోదకం తు త్వక్ష్వత్రీ పత్రకోశీరముస్త కం. 243. ప్రత్యేకం సబలామూలం పలాని పంచవింశతిః, కుస్తూర్ధభా గోత్రజలప్రస్థా స్తు పంచవింశతిః. 244. అర్ధావశిష్టాః కర్తవ్యాః పాకే గంధాంబుకర్షణీ, గంధాంబుచందనాంబుభ్యాం తృతీయః పాక ఇష్య తే. 245 కల్కోశ్ర కేశరం కుష్ఠం త్వక్కాలీయక కుంకుమం, భద్ర శ్రియం గ్రంథిసర్గం లతాకస్తూరికా తథా. 246. లవంగాగురుకక్తోల జాతీకోషఫలాని చ, ఏలాలపంగం ఛల్వీ చ ప్రత్యేకం త్రిపలోన్మితం. 247. కస్తూరీషట్పలాచంద్రా త్పలా సార్థం చ గృహ్యతే, వేదార్థం చ పునః చంద్రమదా దేయా తథోన్మితే. 248. మహాప్రసారణీ నేయం రాజభోగ్యా ప్రకీర్తితా, గుణా స్ప్రిసారణీనాం తు వహత్యేషా బలోత్తమాత్. 249. అత్ర శుక్తిపిథి ర్మండః ప్రస్థః సుచాథ కోన్మితం, కాంజికం కుడవం దధో గుడప్రస్తామమూలకాత్. 250. ఘలా న్యష్టాశోధితార్ద్రా త్పలా షోడశకం తథా, కణాజీరకసింధూత్త హరిద్రామిరిచం పృథక్. 251. ద్విపలం భావితే భాండే ఘృతేనాప్తదిన

స్థితం, సిద్ధం భవతి తచ్చుక్తం యదా వతార్యగృహ్యతే. 252. తదా దే
యం చతుర్జాతం పృథక్కర్షత్రయోన్మితం, పంచపల్లవతోయేన గంధా
నాం క్షాళనం తథా. 253. శోధనా చాపి సుస్కారో విశేష శ్చాత్ర
వక్ష్యతే, ఆమృజంబూకవిత్థానాం బీజపూరకబిల్వయోః. 254. గంధ
కర్తణి సర్వత్ర పత్రాణి పంచపల్లవం, చండీగోమయతోయేన య
ది వా తింత్రిణీజ్వలైః. 255. సఖం సక్వాధయే దేభిరలాభే మృణ్మయేన
తు, పునరుద్ధృత్య ప్రక్షాళ్య భర్జయిత్వా నిషేచయేత్. 256. గుడప
థ్యాంబునా హ్యేవం శుద్ధ్యతే నాత్ర సంశయః.

గొంతిమగోరు చెక్క 500 పలములును పచ్చుగోరింట 200 పలములును అశ్వగం
ధ (పెన్నేరు) చిట్టాముదము ముత్తవపులగము పిల్లిపిచ్చుర సన్నరాస్త్ర శొంతి మొగిలి
పూవు దశమాలములు లవంగపుపట్ట దేవదారుపు వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్కతులము చొ
ప్పునను (అనఁగా నూగునూరుపలములును) పెద్దదేవదారుపు 50 పలములును నిరిసెనపుష్ప
ములును లొద్దగ 50 పలములును వీటినిన్నిటిని కలి
పి 50 అధకముల సిల్ల లో పక్వము చేసి నారవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి గంజి
512 పలములు 16 పలములు పాలు పెలుగు 16 పలములును ఇడ్డూరసము 123 పలములు
మాంసరసము 500 పలములు 45 ప్రస్థములనీటిని పక్వముచేసి ఎండొపవలయును. మంజిష్ఠ
కషాయము 17 ప్రస్థములు తిలత్తెలము 272 పలములగల జిక్ ద్రోణము శుక్తమును చేర్చి
పైద్రవములను చేర్చి మెట్టమొదట పక్వము చేయవలయును. కల్కము చేయుటకొఱకు
జీడివి త్రనములు పిప్పళ్లు శొంతి మిరియములు వీటినిన్నిటిని 6 పలముచొ॥ తీసికొనవలయు
ను. జీడివి త్రనములు లేకపోయెనేని రక్తవందనము నందులకు బదులుగా చేకొనవలయు
ను. కరకకాయలు ఉసిరిక తాడి సరలరసము పిల్లిపిచ్చుర కాకడాశింగి వస శంఖిని క
చ్చూరము తుంగముపైలు నీటితామర మెట్టతామర తెల్లతామర పిప్పలిమాలము మంజి
ష్ఠ అశ్వగంధము శొంతి దశమాలములు రాతిపుష్పము కురువేరు పసపు జీవనీయగణపు
టొపధములను మూడు మూడు పలములుచొ॥ తీసికొనివచ్చి పాకము చేయవలయును.
లవంగములు తేజపత్రి సల్లక్కిరసము శిలాజిత్తుఉసిరిక దేవదారుపు ముత్తవపులగము చిత్ర
మాలము శ్రీవాసధూపము బోలవత్తము చిన్నయేలకులు ఊదుచెట్టు పట్టివేళ్లు ముర
యను గంధద్రవ్యము ముత్తెఱుగులగు నఖములు, తిప్పత్తిగ నెమలియడ్డుచెక్క జాజి ఉ
మ్మెత్తకాయ రేణుకాయుల ద్రవ్యము పృక్క తెల్లమరువము వీటినిన్నిటిని మూడుమూడు
పలములును తీసికొని గంధోదకమునందు రెండవపాకమును చేయవలయును.

తాడిశపత్రి లేజపత్రి వట్టివేళ్లు తుంగమునైలు మత్తువపులగము వీటినన్నిటిని
 వేటువేటుగా నిరువదియైదు పలములచొప్పునతీసికొని కోష్ఠ పండ్రెడ్డురపలములును
 నీరు ఒకప్రస్థమును వీనినన్నిటిని కలిపి సగభాగము మిగిలియుండునట్లు కాచి గంధోదక
 మును చందసొదకమును కలిపి మూడవమాటు పాకయును చేయవలయును. దీనియందు
 కల్కము కేసరి కోష్ఠ లవంగపుపట్ట మ్మానిపనపు నాగకేసరములు చందనము కస్తూరి ల
 వంగములు అగరు కంకోలము జాప త్రి గుమ్మడుచెక్కవీలకులు వీటినన్నిటిని వేరువేరుగా
 నాల్గునాల్గు పలములు కస్తూరి ఎనిమిదిపలములును, కర్పూరము ఒకటిన్నరపలమును
 చేకొని వేధార్థమై కర్పూరమును కస్తూరిని తగినట్లు చేల్పవలయును. ఇది మహాప్రసారిణీ
 తైలము మహారాజులకుభవింపఁదగినది. ఆత్మ్యత్రమమగుబలమునిచ్చెడిది. ప్రసారిణులగుణ
 ములను వహించునట్టిది. ఈతైలనేవనఘ్నమును శుక్తివిధిచేత సిద్ధము చేయఁబడిన మండ
 ము పదహారుపలములును అయిదాధకముల గంజియును నాలుగుపలముల బెల్లమును
 16 పలముల నావ్లమును ముల్లంగిరసము అయిదైదు పలములును శుద్ధిచేసిన అల్లము
 16 పలములును సింపుళ్లు జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణయు పసుపు మిరియములు ఇవియన్నియును
 రెండురెండు పలములును తీసికొనవలయును. నేటితోను ఊరినపాత్రలో ఎనిమిదిదినము
 లు ఉంచినయెడల నిదిశుక్తమగును. దించి నేవింపఁబోవునప్పుడు లవంగపుపట్ట వీలకు
 లు లేజపత్రి నాగకేసరములు వీటిని వేటువేటుగా ముక్కలుపలము చేర్చవలయును.
 పంచపల్లవముల కషాయములో గంధకమును శోధించి సంస్కరింపవలయును. ఈసం
 స్కారమును ఎక్కువగా నిండు చేయవలయును.

మామిడి, నేతేడు వెలగ మానికాయపత్రి మారేడుపత్రి ఈయైదుపత్రములును
 గంధకపుకర్మలయందు పంచపల్లవములని చెప్పఁబడును. గంధకచోరము ఆవువేడరసము
 తోటిగాని చింతపండు పులుసుతోటిగాని ఇవివొఱకనియెడల మట్టినిళ్లతోగానినఖమును
 కాచవలయును. పిమ్మట మఱలతీసి గడిగి వేచవలయును. పిమ్మట దానినిపొడిచేసి ఉప
 యోగింపవలయును. ఈరీతిగా గాని బెల్లము, కరక్కాయలు వేసిచేసిన కషాయముతో
 గాని నఖమును శుద్ధి చేయవలయును. ఈరీతిగాచేసిన సిద్ధియగును. కొంచెమైనను సంది
 యములేదు.

మహారాజప్రసారిణీతైలము.

శ్లో. గోమూత్రేచాలబుషకే పక్త్యా పంచదలోదకే. 257. పు
 నః సురభితోయేన బాష్పస్వేదేన స్వేదయేత్, గంధోగ్ర శుద్ధ్యతే
 హ్యేవ. రజనీచ విశేషతః. 258. ముస్తకంతు మనాకృష్ణుణ్ణం కాంజికే
 త్రిదిनోపిత, పంచపల్లవపానీయస్విన్నమాతపశోపితం. 259. గు
 డాంబునా సిన్ధ్యమానం భర్జయే చూర్ణయే త్తతః, ఆజశోభాంజన

జలై ర్భావయే చ్చైతి శుభ్యతి. 260. కాంచికే కృధితం శైలం భృ
 స్తౌపధ్యా గుణాంబునా, సింఛే దేవం పునః పుష్పై ర్వివిధై ర్భివా
 సయేత్. 261. యథాలాభ మపామార్గ స్నుహ్యది ఊర లేపితం, భా
 వ్యున్వేదేన సంస్వేద్య పూతి నిర్దోమతాం నయేత్. 262. డోలాప
 క్వం పచే త్పశ్చా త్పంచపల్లవవారిణి, ఖలః సాధు మివోత్పద్య తతో
 నిఃస్నేహతాం నయేత్. 263. ఆజశోభాంజనజలై ర్భావయే చ్చపు
 నః పునః, శిగుమూలేచ కేతక్యః పుష్పసత్తపు టీచ తమి. 264. పచే
 దేనం విశుద్ధ స్కృ మృగనాభీసమో భవేత్, తురుష్కం వృళునా భా
 వ్యంకాశ్చీరం చాపి సర్పిషా. 265. రుధిరేణాయసం ప్రాజ్ఞై ర్గోమూఞ్చై
 ర్గంధిపర్ణకమ్, మధూదకేన మధుగీం పత్రకం తండులాంబునా. 266.
 ఈషత్ డ్రా రానుగంధా తు దగ్ధా యాతి న భస్తతాం, పీతా కేతక
 గంధా చ లఘుస్నిగ్ధా మృగోత్తమా. 267. పక్వా త్కర్పూరతిః స్నా
 హు రపక్వం గుణవత్తరం, తత్రాపి స్యా ద్యది త్సుద్రం స్పటికాభం త
 దు త్తమం. 268. పక్వం చ సదలంస్నిగ్ధం హరితద్యుతిచోత్తమం, భంగే
 మనాగపి నచేన్నిసతన్తి తతిః కణాః. 269. మృగశృంగోపమం కుష్మం
 చందనం ర క్తపీతకం, కాచతుండాకృతిః స్నిగ్ధో గురు శ్చైవోత్తమో గు
 రుః. 270. స్నిగ్ధాబ్జకేశరం త్వస్రం శాలిజో వృత్తమాంసలః, ముం
 పీతా వరా ప్రోక్తా మాంసీ పింగజటాకృతిః. 271. రేణుకాముద్గసం
 స్థానా శస్త్ర మానూపజం ఘనమ్, జాతీఫల సశబ్దం చ స్నిగ్ధం గురు
 చ శిస్యతే. 272. ఏలాసూక్ష్మఫలాశ్రేష్ఠా ప్రియఙ్గుః శ్యామపాండురా,
 నఖ మశ్వఖురం హస్తీకర్ణం చైవాత్రి శస్యతే. 273. ఏతేషా మపరే
 నాం చ నవతా ప్రబలో గుణాః.

గోమూత్రము లజ్జావంతిక సాయము పంచపల్లవముః కషాయము వీటితోపక్వము
 చేసి గోమూత్రముతోను ఆవిరితోను పచనము చేసిన యొడల వసయును పసపును శు
 భ్రములగుచున్నవి. మొదట తుంగెయ్యైలమార్గమును గంజిలో మూడుదినములు నాన్ని
 పెట్టుకొనవలయును. తరువాత పంచపల్లవకషాయమున స్వేదనయినొనర్చి ఎండలో
 నెండించవలయును. తఱువాత బెల్లగునీళ్లను దానిపైనిదల్లి పేయించి చూర్ణమును చేసి
 పెట్టుకొనవలయును. ఈచూర్ణమును మేకమాంసపు రసమును మునగవేళ్ల కషాయము

తో భావనచేసియెడల శుద్ధమగును. గంజిలో శుద్ధి చేయబడిన శిలాజీవుతోను వేచిన కరక్కాయ, బెల్లపుపానకముతో కలిపి చల్లవలయును. పిచ్చట ననేకవిధములగు పుష్పములతో వాసెన కట్టవలయును. ఆవిరివలన చెన్నుటను పుట్టించి దుర్గంధమును తొలగింపవలయును. మేకమాంసపు రసమునందును యునగరసమునందును మాటి మాటికి భావన చేయవలయును. మునగవేళ్లతోను కేతకీదళసంపుటములతోను, చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు చేసియెడల శుద్ధమై కస్టూరితో సమానమైనది యగును. శిలాజీవును లేనెలో భావన చేయవలయును. కేసరిని ఘృతములో భావన చేయవలయును. లోహములను రక్తముతోని భావన చేయవలయును, కంచోగమును గోమూత్రముతోను సదాపను మధూదకము తోను భావన చేయవలయును. బియ్యపుకడుగుతో లేజపత్రిని భావన చేయవలయును. కొంచెమంత డ్రాగవదార్ధముతో కలపిన సదాపను లగు లంబెట్టినయెడల బూడిదగాజాలదు. పచ్చనిదియును మొగ్గలేకుతో సమానముగా పరిమళించు ననియును కొంచెమ త చిక్కనిదియు నగునది యత్యుత్తమమైనది. పండినకర్పూరముకంటెను పచ్చకర్పూరము మిక్కిలి గణమును కలిగించును. దానియందు పండిన యత్తుద్రముగాక స్ఫటికమువలె లేల్లనైనది యత్యంతమత్తమును. మఱియును దళములు దళములుగా పక్వమై నున్నపు లేలి పచ్చని రంగుగల కర్పూరము నుత్తమమైనది అగును. విడిపోయినవృట్టికిని కణములు పడనిది మిక్కిలిశ్రేష్ఠము. లేడికొమ్మలవలె కొమ్మలుగానుండు కోళ్ళు ఉత్తమమైనది, ఎఱుపుపచ్చగలిగిన చందనము శ్రేష్ఠమైనది. కాకముక్కువలె స్నిగ్ధమై బరువుగా నున్న యగురు త్రమమైనది. చిక్కగా నుండి కొద్దిపాటి కింజల్కములు గల కేసరి యుత్తమమైనది. గుండ్రముగను లావుగనుండు బియ్యము త్రమము. పచ్చనిమరుపము శ్రేష్ఠమైనది. ఒటామాంసి పచ్చనై జడవలె పెనవేసికొనినది యుత్తమము. పెసరగింజలవలె పలుకులు గానుండిన రేణుకయును ద్రవ్యము శ్రేష్ఠము. నీటిపట్టుల మొలచెడి తుంగయుష్ట శ్రేష్ఠము. మోగునదియును నున్ననైనదియు నగు జాజికాయ శ్రేష్ఠము. చిన్నగింజలుగల పలుకులు శ్రేష్ఠములు. నల్లగను పచ్చగనుండు కొఱ్ఱలు శ్రేష్ఠములు. రెండుతెఱగులగు నఖమరు ద్రవ్యములును గఱ్ఱపుగిట్టలువలె నుండినవియును ఏగుగుచేవివలె నుండునవియును శ్రేష్ఠములు. ఈమైనచెప్పబడిన వస్తువులలో గాని యితరవస్తువులలోగాని నవత్వము (అనగా క్రొత్తదనము) మిక్కిలియును గుణకగము అగుచున్నది.

— మహాసుగంధితైల లక్ష్మీవిలాసితైలము. —

శ్లో. జింగీ వోరక దేవదారుసరిలం వ్యాఘ్రేవచాచోలక, త్వక్ష్మత్ర స్సహగంధపత్రకశరీ పథ్యాక్షుధా త్రీఘనైః, ఏతైః శోధితసంస్కృతైః పలయుగే త్యాఖ్యాతయా సంఖ్యయా, తైలప్రస్థ మవస్థితైః సిరమితి కల్లైః పచే ద్దాంధికమ్. 274. మాంసీమురాదమనచంపక సుందరీత్వక్, గ్రన్థ్యంబురుజ్జురువక్తైః ద్విపలై స్సప్తకైః శ్రీవాసకుందురున

భీనలికామిషీణాం, ప్రత్యేకశః పల ముపాయ్య పునః పచేత్తు. 275. ఏ
లాలవంగచలచందనజాతిపూతిః, కక్కులకాగురులతాఘుస్పత్యైః. ప
లాద్ధైః, కస్తూరికాక్షసహితామలదీప్తియుక్తైః పక్వాతు మందశిఖినైవ
మహాఘగంధమ్, పంచద్వికేన చాగ్రేన మదా త్కర్పూర మిష్యతే, క
ర్పూరమదయో రర్థం పత్రకల్పాది హేష్యతే. 277. పక్వపూతే
పుష్పవీర్యమృత్యుక్షేపణ వర్జితమ్, దీగుతే గంధవృద్ధ్యర్థం పత్రకల్పం
త దుచ్యతే. 278. ప్రాగుక్తాశుద్ధసంస్కారౌ గంధానా మిహ తైః పు
నః, ద్విగుణై ర్లక్ష్మీవిలాస స్నాన్య దయం తైలగత్తమః. 279. పాచప
త్రాంబునా చాద్యో ద్వితీయాం గంధవారిణా, తృతీయోపి చ తేనైవ
పాకో .వా ధూపితాంబునా. 280.

మంజిష్ఠ చిన్నకచోరము*దేవదారుపు సరశద్రవము వాకుడు వస చేలకము
తాడికపత్రి, చందనము తేజపత్రి కమూరము, కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిరిక,
తుంగముస్తలు వీటినన్నిటిని శుద్ధిచేసి సంస్కరించి, రెండురెండు పలములంతంత తీసి
కొని కల్కముచేసి అందు పదహారు పలముల తైలమునుచేర్చి స్థిరబుద్ధి గలవాడై పై
ద్యుండు పక్వముచేయవలయును. గంధతగరము మురామాంసి దమనము సంపెగ అఘు
కాబలియును సోంపును లవంగపువట్ట మోడి కురువేరు కోష్ఠ ముచియ పుక్క
గోరింట వీటిని రెండు రెండుపలముల చొప్పునను శ్రీవేష్టధూపము కుందురుష్కము
(క్షిప్తగడ్డియు నెదరట) సఖిమను గంధద్రవ్యము నాలిక సోంపు వీటినన్నిటిని పలము
పలము చొప్పునను తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి వండవలయు.

ఏలకులు లవంగములు సఖిమను గంధద్రవ్యము చందనము జాపత్రి నెమలి
యడుగువేరు కంకాలము అగరు కంకుమ పువ్వు కేసరములు కస్తూరి తాడియుసిరిక బో
డసరపువ్వు తనములు వీటినన్నిటిని అర్ధపలము చొప్పునను తీసికొని మహానుగంధతైలము
ను పక్వము చేయవలయును. కస్తూరి కంకెను పదిరెట్లు కర్పూరమును కర్పూర కస్తూరు
లకంకె సర్థము పత్రకల్కము మున్నగు వానిని తీసికొనవలయును. చక్కగా పక్వము
చేసి వాసనగట్టి వేడిగానున్నప్పుడే నూరఁబడినట్టిది వాసన పొచ్చుగా నుండునట్టి
దియే పత్రకల్కమనఁబడును. గంధముల కన్నిటికిని శుద్ధిసంస్కారములొనర్చెడి రీతు
లిదివఱకే చెప్పబడినది. వాటినిరెట్టింపుగాచేసిన లక్ష్మీవిలాసతైలము సిద్ధమగును. ఇయ్యది
తైలములన్నిటికంటె నుత్తమమైనది. పంచపల్లవముల కపాయముతో నాద్యపాకమును
గంధోదకముతో రెండవపాకమును మఱల నాగంధోదకముతో గాని ధూపక్రియచేత
గాని మూడవ పాకమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వాతవ్యాద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౩. వాతరక్తాధికారము.

వాతరక్తమునందు సామాన్యోపాయములు. ౨౩

శ్లో. బాహ్యం లేపాభ్యంగనేకో పానాహై ర్వాతశోణితమ్,
విలేకస్థాపనస్నేహపానైర్గంభీర మాచరేత్. 1. ద్వయో ర్ద్వంచే దస్యక్
శృంగ శూచ్యలాబూజతాకసా, దేహదేశం వ్రజే త్స్నాన్యం సిరా
భిః పుచ్చనేన వా. 2. అంగగ్లానౌ చ న స్నాన్యం రూక్షే వాతోత్తిరే
చ యత్, అమృతానాగరథన్యాక కర్షత్రయేణ పాచనం సిద్ధం. 3. జ
యతి సరక్తం వాతం సామం కృష్ణా న్యశేషాణి, వత్సద న్యుద్భవః
క్వాభః పీతో గుగ్గులుసంయుతః. 4. సమీరణ సమాయుక్తం శోణి
తం సంప్రసాదయేత్, వాసా గుడూచీ చతురంగులానా మేరండ
తైలేన పిబే త్కషాయం, క్రమేణ సర్వాంగజ మప్యశేషం జయే ద
స్యగ్వాతభవం వికారమ్. 5. లీఢ్యా ముండితికాచూర్ణ మధుసర్పిః సమ
న్వితం, చిన్నాక్వాథం పిబన్ హన్తి వాతరక్తం సుదుస్తరం. 6. తిస్తా
థవా పంచగుడేన పథ్యా, జగ్ధ్వా పిబే చ్చిన్నరుహాకషాయమ్. 7. త
ద్వాతరక్తం శమయ త్యుదీర్ఘ, మాజానుసంభిన్న హపి హ్యవశ్యం. 8.
ఘృతేన వాతం సగుడా విబద్ధం, పిత్రం సితాధ్వ మధునా కఠం చ,
వాతాస్య గుగ్గం రుబుతైలమిశ్రా శుంథ్యామవాతేం శమయే ద్గుడూచీ. 9.

బహిర్గతమగు వాతరక్తమును లేపనములు అభ్యంగములు నేకములు ఉపనాహ
ములు వీటితోటి తొలగింపవలయును. అంత్యతవాతరక్తమును విరేచనము స్థాపన వర్తి
తైలపానము మున్నగువాని నాచరించి గంభీరముగా తొలగింపవలయును. రెండువిధ
ములగు వాతరక్తములయందును కొమ్ము నూది జలగ మున్నగు వాని ద్వారా రక్తమును
వెడలింప వలయును. లేక పోయిన యెడల నాడుల ద్వారా గాని పుచ్చనము వలన
గాని శరీరమునుండి రక్తమును ప్రవింప జేయవలయును. అంగములకు గ్లాని కలుగుట
రూక్షత వాతాధిక్యము మున్నగునవి కలిగినపట్టుల రక్తము ప్రవింపచేయరాదు. ఉసిరిక
తుంగములైతొ కొతిమెర వీటిని పావుపావు చొప్పున తెచ్చి పాచనము చేసి నేవించిన
యెడల వాతరక్తములను ఆమవాతములను సమస్తకష్టరోగములను జయింపగలడు.

తిప్పతీగె తోపెట్టుబడినకషాయములో గుగ్గిలమును కలిపికొని త్రాగినయెడల వాతరక్త రోగమును సాధించును. అడ్డసరము తిప్పతీగె అల్లువేతనము నీటికషాయములో ఆముదమును కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రమముగా సర్వాంగసంభవముగు వాతరక్త వికారములను జయించును. బోడతరము చూర్ణములో నేతిని లేనెనుకలిపి నాకి ఆపి మ్మట తిప్పతీగె కషాయమును త్రాగినయెడల నుదుస్తోమగువాతరక్తము నైనను పోగొట్టును. మూడుగాని లేక అయిదు గాని కరక్కాయలను బెల్లముతో చేర్చి తిని పిమ్మట తిప్పతీగె కషాయమును త్రాగినయెడల మోకాళ్ల నొనలును వ్యాపించియున్నను వాతరక్త రోగమును అవశ్యముగా పోగొట్టును. నేతిలోచేర్చి తిప్పతీగెను నేవించినయెడల వాత రోగమును బెల్లముతోచేర్చి నేవించిన పట్టుకొనిపోవుటను చక్కెరతోచేర్చి నేవించిన పిత్తిమును లేనెతో నేవించిన కఫమును ఆముదముతో నేవించిన నతిభయంకరమగు వాతరక్త రోగములను శాంతిలో చేర్చి నేవించి అమవాతములను పోగొట్టును.

— ౧౦ గుడూచీస్వరసాదులు. ౧౦ —

శ్లో. గుడూచ్యాః స్వరసం కల్కం చూర్ణం వా క్వాధమేవ వా, ప్రభూతకాల మానేవ్య ముచ్యతే వాతశోణితాత్. 10. దశమూలీశ్చ తం క్షీరం సద్యః శూలనివారణమ్, పరిపేక్షో నిలస్తాయే తద్వ తోక్ష్ణేన సర్పిషా. 11. పటోలకటుకాభీరు త్రిఫలామృతసాధితమ్, క్వాధం పీత్వా జయే జ్వంతుః సదాహం వాతశోణితమ్. 12. గోధూమచూర్ణాజపయోఘృతం చ, సచ్చాగదుగ్ధోరుబుబీజకల్కః, లేపే విధేయం శతధాతసర్పిః నేకే పయశ్శావిక మేద శస్తమ్. 13. లేపః పిష్టాస్తిలాస్తద్య, ద్భృష్టాః పయసి నిర్వృతాః కటుకామృతయష్టాహ్వాంశుంతీ కల్కం సమాక్షికమ్. 14. గోమూత్రపీతం జయతి సకఫం వాతశోతణిమ్, ధాత్రీహరిద్రాముస్తానాం కషాయో వా కఫాధికే. 15. కోకిలాక్షామృతాక్వాథే విబేత్కృష్ణాం కఫాధికే, పథ్యాభోజీ త్రిసప్తాహాస్తచ్యతే వాతశోణితాత్. 16. కఫరక్తప్రశమనం హృద్యంగుడఘృతంస్తృతం, సంసర్దేషు యథోదేకం మిశ్రం వా ప్రతికారయేత్. 17. సర్దేషు సగుడాం పథ్యాం గుడూచీక్వాధ మేవ వా, విప్పలీవర్ధమానంవా శీలయేత్సుసమాహుతిః. 18.

తిప్పతీగెరపమును గాని కల్కమును గాని చూర్ణమును గాని కషాయమును గాని నేవించుటవలన వాతరక్త రోగమునుండి మనుజుడు విడివడును, దశమూలకషాయము

ములో పక్వముచేసినపాలు శూలలను పోగొట్టును. వాతాధిక్యముచేత నగు శూలలయందు కొంచెము వెచ్చజేసి నేతిని పరిషేకము చేయవలయును. చేదుపాళ్ల కటుకరోహిణి పిల్లప్రచర త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటితో సిద్ధము చేయబడిన కషాయమును త్రాగ నేని దాహసహితముగు వాతరక్తముపజయింపగలుగును. గోధుమసిండి మేకపాలు మేకనేయి మేకపాలతో చేసిన ఆయదపుకల్కము ఇయ్యది వాతరక్తములయందు పథ్యములు. నూరుమారులు కాచి వడియకట్టిన నెయ్యి లేపయనకు హితకరము అగును. నేకమునందు మేకపాలు హితకరముఅగును. నువ్వులను నూరిగాని, వేయించి నీటిలో నాన్ని గాని లేపన చేయుటయును మంచిదే.

కటుకరోహిణి తిప్పతీగె యిప్పిమధుకము ముల్లంగి శొంతి సీటికల్కములలో తెనెను కలిపి ఆవుపంచితముతో త్రాగిన యెడల కఫసహితముగు వాతరక్తములను జయించును. లేనిచో ఉపిక పసపు తుంగముపైలు వీటికషాయమైనను వాతరక్తములయందు హితమును కలిగించును.

గొబ్బిగింజలు తిప్పతీగె వీటికషాయములో పిప్పళ్లను కలిపి వాతరక్తములయందు త్రాగవలయును. ఇరువది గోజులవఱకును కిరక్కాయునవేలించిన మనుజుడు వాతరక్తమునుండి ముక్తిపడగును. బెల్లముతో చేర్చిన నేతినిత్రాగిన కఫరక్తములు శాంతినిొందును. సంస్కరములయందు వ్యాధియొక్క యుద్రేకము ననుసరించి గాని కలిపి గాని చికిత్సచేయవలయును. అన్నివిధములగు వాతరక్తములలోను గుడసహితముగా కరక్కాయను గాని తిప్పతీగె కషాయమును గాని పిప్పళ్లకషాయమును గాని సమాహిత చిత్తుడై నేవింపవలయును.

నవవార్షికకావ్యము.

శ్లో. త్రిఫల నింబమంజిష్ఠా వచా కటుకరోహిణీ. 19. వత్సాదనీ దారునిశా కషాయో నవవార్షికః, వాతరక్తం తథాకుప్తం పామానం రక్తమండలమ్. 20. కుప్తం కాపాలికా కుప్తం పానాదే హపకర్షతి, పంచరక్తకమాషేణ కార్యోయం నవవార్షికః. 21. కింతేష్వం సాధితే కావ్యే యోగ్యమాత్రా ప్రదీయతే,

త్రిఫలములు వేపచెక్క మంజిష్ఠము వస కటుకరోహిణి తిప్పతీగె మ్రానిపసపు వీటినిన్నిటినిఁబ్రక్కొక్క కర్షమంత తీసికొని కషాయమును చేయవలయును. వాతరక్తములు కుష్ఠరోగము పామ (అనగా) గజ్జి రక్తమండలకుప్తము, కపాలకుప్తము వీటిని ఈకషాయము పాసమాత్రముననే తొలగించును. ఇయ్యది నవవార్షికమును కషాయము. దీనిని

అయిదురతుల ప్రమాణముతో సగుహషము చొప్పున చేయవలయును. ఈరీతిగా కాచిన కషాయమును వాతరక్తమునందు తగునన్ని మోతాదులు నిచ్చుచుండువలయును.

—౧౧ గుడూచీ ఘృతము. ౧౧—

శ్లో. గుడూచీక్వాథకల్కాభ్యాం సవయస్కం శ్మితం ఘృతమ్,
హస్తీ వాతం తథా రక్తం క్షుష్ణం జయతి దుస్తరమ్. 22.

తిప్పతీగెతోనైన కషాయము కల్కములతో పాలను నేతిన కటిపి పక్వము చేయవలయును. ఇది వాతరక్తములను భయంకరములగు క్షుష్ణోగములను జయించును.

—౧౨ శతావరీ ఘృతము. ౧౨—

శ్లో. శతావరీకల్కగర్భం రనే తస్యా శ్చతుర్ధశే, ఊరతుల్యం
ఘృతం పక్వం వాతశోణితనాశనమ్. 23.

పిల్లపీచరకల్కములలో నాలుగురెట్లు పిల్లపీచరరసములలో పాలను నేయిని సమానభాగములనుగా కటిపి నేతిన పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తములను నశింపజేయును.

—౧౩ అమృతాద్య ఘృతము. ౧౩—

శ్లో. అమృతా మధుకం ద్రాక్షా త్రిఫలా నాగరం బలా. 24.
వాసాగర్వధవృశ్చీర దేవదారు త్రికంటకం, కుటుకా సవరీకృష్ణా కాశ్చ
ర్యస్య ఫలాని చ. 25. రాసాక్షురకగంధర్వ వృద్ధదారు ఘనోత్పలైః
కలైః రేభి స్సమైః కృత్వా సర్పిః ప్రస్థం విపాచయేత్. 26. ధాత్రీర
ససమం దత్వా వారిత్రిగుణసంయుతం, సమ్యక్సిద్ధం తు విజ్ఞాయ భోజ్యే
పానే చ శస్యతే 27. బహుదోషాన్వితం వాతం రక్తేన సహమూర్చితమ్,
ఉత్థానం చాపి గంభీరం త్రికజంఘోరుజానుజమ్. 28. క్రోమృశీరే
మహాశూలే చామవాతే సుదారుణే, వాతరోగోపసృష్టస్య నేదనాం
చాపి దుస్తరమ్. 29. మూత్రకృచ్ఛ్ర ముదాపర్తప్రమేహం విషమజ్వరమ్,
ఏతా స్సర్వా నిహం త్యాశు వాతపిత్తకఫోత్థితాన్. 30. సర్వ
కాలోపయోగేన వర్ణాయుర్బలవర్ధనమ్, అశ్వీభ్యాం నిర్మితం శ్రేషం
ఘృత మేత దనుత్తమమ్. 31.

తిప్పతీ యష్టిమధుకము ద్రాక్ష త్రిఫలములు శొంఠి ముత్తవపులగముఆడ్డసరము
ఆరచెక్క శొంఠి దేవదారువు పల్లెరు కటుక రోహిణి కనివింద పిల్లపీచర సిప్పళ్లు

గుమ్మడి సన్నరాస్త పల్లెరు తెల్లముదపువేళ్లు తుంగముస్తలు తెల్లములములు వీటిని పమానభాగములుగా తెచ్చి కల్కమును చేసి 16 పలముల నేతిని పక్వము చేయవలయును కాని ఉసిరికరసము 16పలములును నీళ్లు 48పలములును చేర్చి బాగాపాకముఅయిన పిచ్చుట పరీక్షించి అన్నము తినుకప్పుడును త్రాగెడి నప్పుడు నుపయోగింపవలయును. అనేక దోషములతో గూడిన వాతకోగములను క్షయముతో కలిసిన వానిని ఉత్తానవాతమును కటిస్థలములయందును శిక్కలయందును తొడలయందును పుట్టెడివాతములను పోగొట్టును.

క్రోమ్య శీర్షములయందును శూలలయందును భయంకరములగు నామవాతములయందును వాతకోగముగలవానికిని సహింపరాని వేదనను పోగొట్టి గుణమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛ్రము ఉదావర్తము ప్రమేహము విషమజ్వరము వాతపిత్తకఫములవలనఁ గలిగెడి జ్వరములను పోగొట్టును. దీనిని అన్ని సమయములందు నుపయోగించిన మంచికాంతిని వయస్సును బలమును వృద్ధి నొందించును. ఇయ్యది అశ్వినీదేవతలచేత నిర్మింపఁబడిన యత్యుత్తమమగు ఘృతము శ్రేష్ఠమైనది.

❧ దశపాక బలాత్మలము. ❧

శ్లో. బలాక పాయకల్కభ్యాం తైలం క్షీరచతుర్ధణమ్, దశపాకం భవే దేత ద్వాతాస్థ గ్వాతపిత్తజిహ్. 32. ధన్యం పుంసవనం చైవ నరాణాం శుక్రవర్ధనమ్, రేతో యోసి వికారఘ్న మేత ద్వాతవికారమత్. 33.

మత్తువపులగమును కపాయమునుగాను కల్కమును గాను చేసి అంతకు నాలుగు రెట్లు తైలమును పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు ఇది దశపాకమైన ముత్తువపులగపు తైలమగును. ఇయ్యది వాతరక్తములను వాతపిత్తములనుపోగొట్టును. ధన్యమగు పుంస్తవము నిచ్చును. రేతమును వృద్ధి నొందించును. వీర్యవికారములను యోని వికారములను పోగొట్టును. మతీయు నియ్యది వాతవికారములను పోగొట్టును.

❧ గుడూచ్ఛాదితైలము. ❧

శ్లో. గుడూచీక్వాధదగ్ధాభ్యాం తైలం లాక్షారసేన వా, సిద్ధం మఘక కాశ్చర్యరసై ర్వా వాతరక్తనుత్. 34.

తిప్పతీగె కపాయము పాలు గాని లక్కరసమునుగాని యష్టిమధుకము గుమ్మడు రసమునుగాని చేర్చి సిద్ధము చేసినతైలము వాతరక్తములను పోగొట్టును.

❖ ఖుజ్జాకపద్మకత్తైలము. ❖

శ్లో. పద్మకోశీరయప్యాహ్వా రజనీ క్వాథసాధితమ్, స్యా త్ప్రి
ప్యైః సర్జమంజిస్తా వీరా కాకోలి చందనైః. ౩5. ఖుజ్జాకపద్మక మిదం
త్తైలం వాతాస్త్రదోషనుత్.

పద్మాక్షము పట్టివేళ్లు యష్టిమధుకము పసపు వీటికషాయములూ మద్ది చెక్క మంజి
ష్ఠము కాకోలి చందాము వీటికల్మమును కలిపితైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది
ది వాతరక్తదోషములను పోగొట్టును. ఇది ఖుజ్జాకపద్మకత్తైల మునబడును.

❖ పెద్దముత్తవపులగపుత్తైలము. ❖

శ్లో. శుద్ధాం పచే న్న గబలాతులాం తు, విసాద్య తైలాధక
మత్ర దద్యాత్, అజాపయస్తుల్యవిమిశ్రితం తు, స తస్య యష్టిమధు
కస్య కల్కమ్. ౩6. పృథక్పచే త్పంచపలం విషక్వం, తద్వాతరక్తం
శమయ త్యుద్గీర్ణమ్, వస్త్రప్రదానా దిహ సప్తరాత్రా, త్ప్రీతం దశాహా
త్ప్రకరో త్యరోగమ్, తులాద్రవ్యే జలద్రోశోద్రోణేద్రవ్యతులామతా.

పెద్దముత్తవపులగమును శుద్ధిచేసి 400 తులములు తెచ్చి రసము తీసి దానిలో
64 పలముల నూనెను కలిపి 64 పలముల మేకపాలను తెచ్చి తగరమును ముత్తువపుల
గమును వేరువేరుగా అయిదైదు పలముల కల్కమును చేసి పక్వము చేసి సేవించవల
యును. ఇయ్యది పెచ్చుపెటిగిర వాతరక్తములను కూడ శాంతి నొందించును. పస్తుల
మూలముగా దీనిని ఉపయోగ పెట్టుటవలన ఏడురాత్రులలోను త్రాగుటవలన పదిదినముల
లోను రోగములను తొలగించివైచును. ఇచ్చట తులపరిమితమగు ద్రవ్యమునందు ఒక
ద్రోణమునీరును ద్రోణము నీటిలో నొక తులద్రవ్యమును చేర్చదగునని సంప్రదాయము.

❖ సిండ్తైలము. ❖

శ్లో. సమధూచ్ఛిప్త మంజిష్ఠం ససర్జరస శారివమ్, సిండ్తైలం
తదభ్యంగా ద్వాతరక్తరుజాపహమ్. ౩8.

తేనెమైనము మంజిష్ఠము సజ్జరసము మనుబాల వీటిలో తైలమును పక్వము చే
యవలయును. ఇయ్యది సిండ్తైలమనబడును. దీనిని రుద్దినయెడల వాతరక్తపు దోష
ము లన్నియును నశించిపోగలవు.

❖ మహాసింహతైలము. ❖

శ్లో. శాఢివా సర్జ మంజిష్ఠా యష్టిసింధుః పయోన్వితైః, తైలం
పక్వం విమృశ్యై రుభో ర్వా వాతరక్తనుత్.

మనుబాల సజ్జరసము మంజిష్ఠ యష్టిమధుకము ముత్తవపులగము మైనము వీటి
లోగాని మంజిష్ఠ లేకుండ తక్కినవానిలో ఆముదపువత్తములనుచేర్చి గాని పాలను గ
లిపి తైలముఁ బోసి పక్వము చేసి యుపయోగించిన వాతరక్తములు తొలఁగి పోవును.
ఇయ్యది మహాసింహతైలము.

❖ కైశోరకగుగ్గులము. ❖

శ్లో. పరమహిమలోచనోదరః సన్నిభవర్ణస్య గుగ్గులోః ప్ర
స్థమ్, ప్రక్షిప్య తోయరాశౌ త్రిఫలాం చ యథోక్త పరిమాణామ్. 40.
ద్వాత్రింశ చ్చిన్నరుహా పలాని దేయాని యత్నేన, విపచేత్తదప్ర
మత్తో దర్వాశ్చ సంఘట్టయన్తు హు ర్వావత్. 41. అర్థక్షయితం
తోయం జాతం జ్వలనస్య సంపర్కాత్, అవతార్య వత్తపూతం పునరపి
సంపాదయేత్పత్తే. 42. సాంద్రీభూతే తస్మి న్నవతార్య హిమోపల
ప్రస్తే, త్రిఫలాచూర్ణార్ధఫలం త్రికటో శ్చుర్జ్వలం చడక్షపరిమాణమ్. 43.
క్రిమిఁపుచూర్ణార్ధఫలం కర్షంకర్షం త్రిస్పద్దంతోః, పల మేకం చ
గుడూచ్ఛాః, దత్వా సంమూర్ఛ్య యత్నేన. 44. ఉపయుజ్య చాను
పానం యూషం తోయంసుగంధి సలిలేన, ఇచ్ఛాహారవిహారభేషజ
ముపయుజ్య సర్వకాలమిదం. 45. తనురోధివాతశోణిత మేకజ మధ
ద్వంద్వజా చిరోత్థం చ, జయతి శ్రుతం పరిశుష్కం స్ఫుటితంచాజాను
జంచాసి. 46. వ్రణకాసకుష్ఠగుల్మం శ్వేయథూదరి పాండు ప్రమేహం
శ్చ, మందాగ్నించ విబద్ధం ప్రమేహపిడకా శ్చ నాశయ త్యాశు.
47. సతతం నిషేష్యమాణః కాలగళా ద్ధన్తి సర్వగదాన్, అభిభూయ
జరాదోషం యాతిహ కైశోరకం చూషమ్. 48. ప్రత్యేకం త్రిఫ
లాప్రస్తో జలం తత్ర షడాఢకం, గుడవ ద్గుగ్గులోః పాకః సుగంధ స్తు
విశేషతః. 49.

నుంచి గోడకన్నువలెను పొట్టవలెను మిసమిసలాడెడు గుగ్గిలమును 16పలములు
లేవలయును. 64 పలములనీటిలో నాగుగ్గులమును త్రిఫలములును పడ వేయవలయును,

మతియు గందు ౩2 పలముల తిప్పతీగెరసమును చేర్చి సావధానముగా గూర్చుండి య ప్రమత్తుడై కలియఁబెట్టుచు పక్వము చేయవలయును. అగ్నిసంపర్కమున సగమునీళ్లు ఇలికినపిమ్మట దింసి వడియగట్టి మఱల పాత్రలోవైచి నడుక బెట్టవలయును. బాగుగా గట్టిపాఁనపిమ్మట 16 పలముల కర్పూరమును కలిపి అందు త్రిఫలముల చూర్ణమును అర్థ పలమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కీటిచూర్ణము నొకటిన్నర పలమును వాయువిడం గముల చూర్ణమును అరపలమును తెల్లతెఱడను కాలుపలమును దంతిద్వయమును పావుపలమును తిప్పతీగె నొకపలమును కలిపి చక్కగా పక్వము చేసి సుగంధము గల నీళ్ళను గంజిని అనుపానముగా నుంచి యుపయోగింపవలయును. ఈయాషధమును నేవించి ఇచ్చుతచ్చినట్లు ఆహార విహారముల ననుభవింపవలెను. ఇయ్యది శరీరము నడ్డ గించెడి వాతరక్తరోగమును ఏకజద్వంద్వజము లగురోగములను చిరకాలమునుండి పుట్టిరోగమును స్రవిచునట్టివియును ఎండినట్టివియును బ్రద్ధలైనట్టివియును జానువుల వఱకు గలిగినట్టివియునగు వాతరక్తములను పోగొట్టును. గాయములు దగ్గు కుష్ఠము గుల్మము వాపు ఉడరరోగము పాండురోగము మేహరోగము అగ్నిమాంద్యము వంధ్యాత్వము మేహపీడ కీటిని పోగొట్టును. నిరంతరమును నేవించెదరేని అస్థిరోగముల నియ్యది పోగొట్టగలదు. ముసలితనమును తొలగించి కిక్కిరరూపము నొసంగును. కరక్కాయలు 16 పలములును ఉసిరిక 16 పలములును తాడి 16 పలములును 434 పలముల నీటిలో బెల్లమునువలె నే గుగ్గళుమునుకూడ పక్వముచేయవలయును. విశేష మిందు సుగంధవస్తువుల చేర్చుటమాత్రమే.

అమృతాద్యగుగ్గలము. ౨౪

శ్లో. ప్రస్థమేకం గుడూచ్యాస్తు అర్థప్రస్థం చ గుగ్గలంః, ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ తత్ప్రమాణం వినిర్దిశేత్. 50. సర్వ మేకత్రసంక్షుద్య సాధయే త్వర్వణేఽభసి, పాదశేషం పరిసావ్య పున రగ్నావధిశ్రయేత్. 51. తావ త్వచే త్కషాయం తు యావ త్సాంద్రత్వ మాగః, దంతివ్యోషవిడంగాని గుడూచీ త్రిఫలాత్వచః. 52. తత శ్చార్ధపలం పూతం గృష్ణీయా చ్చ ప్రతిప్రతి, కర్షం తు త్రిపుతాయాస్తు సర్వ మేకత్ర కారయేత్. 53. తస్మి న్సుసిద్ధం విజ్ఞాయ కవోక్షే ప్రక్షిపే ద్బుధః, తత శ్చాగ్నిబలం జ్ఞాత్వా తస్యమాత్రాం ప్రదాపయేత్. 54. వాతరక్తం తథా కుష్ఠం గుదజా న్యగ్నిసాదనం, దుష్టవృణ ప్రమేహం శ్చ సామవాతం భగందరం. 55. నాడ్యాధ్యవృతశ్వయ

ఘోర స్వర్ణా నేతా స్వర్ణపోహతి, అశ్వీభ్యాం నిర్మితః పూర్వ మమృతాభ్యో హి గుగ్గులుః. 56. అర్ధప్రస్థ త్రిఫలాయాః ప్రత్యేక మిహ గృహ్యతే.

తిప్పతీగే 16 పలములును గుగ్గులము 8 పలములును కరక్కాయలు 8 పలములును తాడి 8 పలములును ఉసిరిక 8 పలములును వీటిని తెచ్చి ఒకటిగాచేర్చి నూరి 231 పలముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గవపాకునీరు మిగిలి యున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల నానీటిని నిప్పుపై పెట్టి గట్టిపడుకొంతవఱకును కాచి దంతీద్యయము శొంతి మిరియులు పిప్పళ్లు నాయువిడంగములు తిప్పతీగే త్రిఫలములచెరకు వీటినిన్నిటిని అర్ధ పలము చొ. తెల్లతెగడ పావుపము తెచ్చి అన్నిటిని నొకటిగా చేయవలయును. శుద్ధిచేసి పిప్పట కొద్దిపాటివెచ్చన యుండగా వేయవలయును. తఱువాతో జలరాన్ని కనుసారముగా మాత్రలను గట్టి ఇచ్చుచుండవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కుష్ఠరోగమును గుదరోగములను అగ్నిమాంద్యమును దుష్ప్రణయాలను ప్రమేహములను ఆమవాతములను భగదరములను నాడివాతమును అఘ్నవాతమును వాపును మఱియు నన్నివిధములగు రోగములను పోగొట్టును. ఈయమృతాదిగుగ్గులుముపూర్వము అశ్వినీదేవతలచేతను సృజింపఁబడినయది. ఈగుగ్గులము నిర్మాణకాలమునందు వేర్వేరుగా త్రిఫలములను అర్ధప్రస్థమును గ్రహింపవలయును.

—● అమృతగుగ్గులము. —●

శ్లో. అమృతాయా శ్చ ద్విప్రస్థం ప్రస్థమేకం చ గుగ్గులోః, ప్రత్యేకం త్రిఫలాప్రస్థం వర్షాభూప్రస్థ మేవ చ. 57. సర్వ మేకత్ర సంక్షుధ్య కావధయే ల్లవణేంభసి, పునఃపచేత్పాదశేషం యావత్సాంద్రత్వ మాగతం. 58. దంతీచిత్రకమూలానాం కణావిశ్వఫలత్రికం, గుడూచీ త్వగ్విడంగానాం ప్రత్యేకార్థపలోన్వితం. 59. త్రిపుతాకర్ష మేకం తు సర్వ మేకత్ర చూర్ణయేత్, సిద్ధే చోష్ణే క్షిపేత్తత్ర త్వమృతా గుగ్గులోః పరం. 60. యథావహ్ని బలం ఖాదే దప్లుపిత్తి విశేషతః, వాతరక్తం తథా కుష్ఠం గుదజా న్యగ్నిసాదనం. 61. దుష్ప్రణప్రమేహం శ్చ సామవాతం భగందరం, నాడ్యాఘ్ననాత శ్చయథూన్ హన్యా త్వర్ణామయా నయం. 62. అశ్వీభ్యాం నిర్మితో హ్యేషోఽమృతాభ్యో గుగ్గులుః పురా.

తిప్పతీగె చెందు ప్రస్థములు గుగ్గలమొక ప్రస్థము వేత్తోరుగా త్రిఫలము లూ
కొక్కొక్క ప్రస్థము గలిజేరు ఒక ప్రస్థము వీటినిన్నిటిని చూర్ణముచేసి ఉష్ణనీటిలో
వైచి కాచవలయును. నాలవపాలు మిగిలియుండునంతవఱకును గట్టిపడునంతవఱకును
పక్వముచేయుచునే యుండవలయును. దంతీద్వయము చిత్రమూలము ముగచెక్క పి
ప్పళ్లు శొంఠి కరక్కాయలు తాడి యుసిరికలు తిప్పతీగె లవంగపుపట్ట వాయువిడంగ
ములు వీటినిన్నిటిని అర్థపలము చూప్వనను తెల్లతెగడ పావుపలము చూప్వనను
కలిపి చూర్ణముచేసి సిద్ధమైన పిప్పట కొంచెము వెచ్చజేసి అమృతాగుగ్గులు కల్కమును
ఇందు కలపవలయును. ఆపిప్పట జఠరాగ్ని ననుసరించి దీనిని భక్షించుచుండవలయును.
అష్టపితృముగలవాండధికముగా దీని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కృష్ణమును
అగ్నిమాంద్యమును దుష్టవణములను మేహములను ఆమవాతములను భగందరములను
నాడీవాతమును ఆధ్యవాతమును వాపును మున్నగు నన్ని గోగములను శింపజేయును.
ఇయ్యది అమృతగుగ్గులము. పూర్వ మిది అశ్వినీకుమారులచేత రచింపఁబడినది ఉత్తమ
మైనది.

—ॐ యోగసారామృతము. ॐ—

శ్లో. శతావరీ నాగబలా వృద్ధదారక ముచ్చటాః. 63. పునర్నవా
మృతా శృష్టా వాజిగంధా త్రికంటకమ్, పృథక్తశి పలా న్యేపాం
శ్లక్ష్యం చూర్ణాని కారయేత్. 64. తదర్థం శిర్కరాయుక్తం చూర్ణం
సమర్థయే ద్భృథః, స్థాపయే త్సుదృఢే భాండే మధ్యస్థాడక సంయు
తం. 65. ఘృతప్రస్థే సమాలోడ్య త్రిసుగంధిపలేన తు, తం ఖాదే దిష్ట
చేష్టాన్నో యథావహ్నిబలం సరః. 66. వాతరక్తం క్షయం కృష్ణం
కార్యం పితృసంసభవం, వాతపితృకఘాతాం శ్చ రోగా నన్యాం శ్చ
తద్విధాన్. 67. హస్త్యా కరోతి పురుషం నలీపలితవర్జితం, యోగ
సారామృతోనామ లక్ష్మీకాంతివివర్ధనః. 68. దివాస్వప్నాగ్నిసంతాపం
వ్యాధ్యామం మైథునం తిథా, కటూష్ణగుర్వభివ్యంబి లవణామ్లాని వ
ర్జయేత్. 69.

పిల్లపీచర పెద్దముత్తపపులగము పెద్దకచోరము నేయుసిరికి గలిజేరు తిప్పతీ
గె పిప్పళ్లు పెన్నెరు పల్లెరు వీటిని ప్రత్యేకముగా పదిపలములచొ॥ తెచ్చి చూర్ణము
నుచేసి అందులో సగమును కండచిక్కెరతోకలిపి మర్దనమును చేయవలయును. పిప్ప
ట అర్థాధికము తేనెనుపోసి గట్టిపాత్రలోవైచి యుంచవలయును. తరువాత 16 పల

ముల నేతిలో వైచి కలియఁబెట్టి లవంగపుపట్టు విలక్షణులు జాపత్రి వీటినిక్కొక్కపల ముచా॥ కలిపి జతరాగ్ని ననుసరించి భుజింపవలయును. ఇది వాతరక్తము కుష్ఠము క్షయ కృశించుట రక్తపిత్తజనితములగు రోగములు వాతరోగములు పిత్త రోగములు కఫరోగములు ఇతర రోగములు వీటినిపోగొట్టును. మరుజుని మునలితమును తలనెఱుపును లేని వారినిగా జేయును. ఇయ్యది యోగసారామృతమను షేరుగలది. ఈగుడ్గులుము లక్ష్మిని కాంతిని పెంపొందించును. దీనిని నేమించునప్పుడు పగులుపరుండుట నెగనుకూర్చుండుట కనరతుచేయుట మైధునముచేయుట చేదు వేడి బలువు పులుపు గలపదార్థములను తినుట వీటిని వ్యర్జింపవలెను.

ఇట్లు చుక్రదత్తయందు వాతరక్తాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౪. ఊరు స్తంభాధికారము.

— ఊరు స్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు. —

శ్లో. శ్లేష్మణః క్షుద్రణం యత్యాస్య న్న చ మారుతకోపనం, తత్సర్వం సర్వదాకార్య మూరుస్తంభస్య భేషజం. 1. తస్య న స్నేహనం కార్యం న వస్తి ర్న చ రేచనం, సర్వోరూక్షః క్రమః కార్యస్తత్రాజా కఫనాశనః. 2. పశ్చాద్వాతవినాశాయ కృత్స్నః కార్యః క్రియాక్రమః, శిలాజతుం గుగ్గులుం వా పిప్పలీ మథ నాగరమ్. 3. ఊరుస్తంభే విబేష్టాత్రైర్దశమూలీరసేన వా, భల్లాతకామృతాశుంఠీ దారు పథ్యా పునర్నవాః. 4. పంచమూలీద్వయోన్మిశ్రా ఊరుస్తంభనిబర్హణాః, పిప్పలీపిప్పలీమూల భల్లాతక్వాధ ఏవ వా. 5. కల్కోవా సమధుద్దేయః ఊరుస్తంభవినాశనః, త్రిఫలా చవ్య కటుక గ్రంధికం మధునా లిహేత్. 6. ఊరుస్తంభవినాశాయ పురంమూత్రేణ వా పిబేత్, లిహ్యద్వా త్రిఫలాచూర్ణం ఔద్రేణ కటుకాముతం. 7. సుఖాంబునా పిబేద్వాపి చూర్ణం షట్కథరణం నరః, పిప్పలీవర్ధమానం వా మాక్షి కేణ గుడేన వా. 8. ఊరుస్తంభే ప్రశంసన్తి గండిరారిష్ట మేవ వా, చవ్యాభయోగ్నిదారూణాం సమధుస్సాన్య దూరుసంగ్రహే. 9. కల్కా దిహే చ్చ మూ

త్వాఢ్యైః కరంజఫలనర్వజైః, త్షోద్రస్వపవల్క్విక మృత్తికాసంయుతం భిషక్. 10. గాఢ ముత్తాదనం కుర్యా దూరు స్తంభే ప్ర లేపనం, కఫక్షయార్థం వ్యాయామే ష్వేనం శ క్షేషు యోజయేత్. 11. సలా న్యాక్రామయే త్కల్మషం ప్ర తిస్తోతో నదీం తరేత్, పలాభ్యాం పిష్పలీమూలనాగరా దష్టకట్వరః. 12.

క్షేప్తమును పోంగొట్టినదియును, వాయువును ప్రకోసింపఁజేయనిదియు నగు యాషధమునంతను ఊరు స్తంభమునకు ప్రయోగింపవలయును. ఊరు స్తంభనగల రోగికి న్నేహనము గాని వస్త్రీకర్తగాని రేచనముగాని చేయరాదు. రూక్ష చికిత్సలనే యన్నిటిని చేయుచుండవలయును. అందనను కఫనాశకఃపికిత్సలను చేయవలయును. ఆపిష్టట వాతము నశించుటకై క్రియాక్రమము నంతయును జఱిపింపవలసినదియే. శిలాజిత్తు గుగ్గులుము పిష్పల్లు శొఠి వీటిని అవుపంచితములలో గాని దశమూలముల రసముతో గాని ఊరు స్తంభముగలవాడు నేపింపవలయును. నల్లజీడివిత్రనములు తిప్పతీగే శొఠి దేవదారువు కరక్కాయలు గలిపేరు దశమూలములు వీటితో కషాయముచేసి పుచ్చుకొనిన యూరు స్తంభములు నశించును. పిష్పల్లు మోడి నల్లజీడివిత్రనములు వీటికషాయము నందు గాని కల్మషమునందుగాని తేనెను కలిపి యిచ్చినయెడల ఊరు స్తంభములు నశించును. శైవలీయడుగువేళ్లు త్రిఫలములు ఆవాలు వీటిని అవుపంచితముతో నూరి పట్టువేసినను నేకముచేసినను ఊరు స్తంభములు నశించిపోగలవు. తేనెయును ఆవాలును పుట్టమట్టియును వీటితో లేపమునుచేసిన ఊరు స్తంభములు తగ్గిపోవును, కఫము తగ్గిపోవుట కొఱకై కనఁకులయం దీరొగిని ప్ర వేశపెట్టవలయును. విటికడ్డనుగా నీర్దింపవలయును.

—ॐ అష్టకట్వర తైలము. ౧౩—

శ్లో. తైలప్రస్థఃసమోదధ్నా గృధ్రమ్యూనగ్రహాపహః, అష్టకట్వరతైలేత్రైతైలం సార్వప మిష్యతే. 13 కుష్మశ్రీవేష్ట కోడిచ్యం సరళం దారు కేసరం, అజగంధా ల్వగంధా చ తైలం తై సార్వపం పచేత్. 14. సక్షోద్రం మాత్రయా తస్తా దూరు స్తంభార్దితః పిబేత్, సైంధవాద్యం హితం తైలం వర్షాభ్యమృతగుగ్గులుః. 15.

పిష్పలి మోడి శొఠి ఒక్కొక్కవలయును వెఱుగు రిపలములును తైలము నెన్నిదిపలములును కలిపి ఈతైలమును సిద్ధముచేసి యుపయోగించినచో గృధ్రసియను ఊరు స్తంభమును నశించును. ఈయష్టకట్వరతైలమునందు ఆవనూనెనే పోయవలయును.

కోష్ఠ స్త్రీవేష్టధూపము తుంగముస్తలు సరళము జేవదారువు కేసరి తులసి పెన్నేరు వీటియొక్కకల్పములతో ఆపనూనెను పక్వము చేయవలయును. తేనెతోకలిపిన మాత్రలతో నూరుస్తంభగోగము గలవాడు త్రాగవలయును. లేకపోయినచో సైంధవాద్యతైలమునుగాని పుర్రవాయైలమునుగాని అమృతగుగ్గులునుగాని నేవించిన హితమగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఊరు స్తంభాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౫. ఆమవాతాధికారము.

— రాస్నాదశమూలకము. —

శ్లో. లంఘనం స్వేదనం తిక్తం దీపనాని కటుని చ, విరేచనం స్నేహపానం వస్తయ శ్చామమారుతే. 1. సైంధవాద్యే నానువాస్య డూరవస్త్రీ ప్రశస్యతే, ఆమవాతే పంచకోలసిద్ధంసానాన్న మిష్యతే. 2. రూక్షః స్వేదో విధాతవ్యో వాలుకాఘృతకై స్తథా, శతీశం త్యభయా చోగ్రా దేవాహ్వతివిషాఽమృతా. 3. కషాయ మామవాతస్య పాచనం రూక్షభోజనం, శతీవిశ్వాసుధీకల్పం వర్షాబూక్వాధనం యుతమ్. 4. సప్తరాత్రం పిబే జ్వంతు రామవాత వినాశనమ్, దశమూలామృతైరండ రాస్నానాగరదారుభిః. 5. క్వాథోగుబూకతైలేన సామం హస్త్యనిలం గురుమ్.

లంఘనము చెమట పట్టుట కటుపదార్థనేవనము దీపనపదార్థములు కటువులగు నౌషధములు విరేచనములు తైలసేవనములు ఇవియన్నియును ఆమవాతమునందు హితకరములు. సైంధవాదితైలముచేత ననువాసితమగు డూరవస్త్రీ యుత్తమము. ఆమవాతమునందు సిష్ణుస్థ మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి వీటితో చేయబడిన కషాయపానమును అన్నమును హితములు. ఆమవాతమునందు ఇసుకపొట్లముల వలన చెమట కట్టించుట యుత్తమము. శొంఠి కరక్కాయలు వన దేవదారు ఆతివన తిప్పతీగ వీటి కషాయమును రూక్ష భోజనమును ఆమవాతమును అరిగించును. కహ్వరము శొంఠి వీటి కల్పమును శొంఠి కషాయములతో కలిపి 7రోజులు నేవించిన ఆమవాతము పక్వమగును. దశమూలములు తిప్పతీగే ఏరండము నన్నరాస్త్ర శొంఠి దేవదారు వీటికషాయమును ఆమదమతో కలిపి త్రాగయెడల భయంగరములగు నామవాతములు నశించిపోగలవు.

—౧౭ రాస్నాపంచకము. ౧౭—

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ పిబే ద్వా నాగరాంభసా. 6. కుక్షి వస్తి కటిశూలే తైల మేరండసంభవమ్, రాస్నాం గుడూచీ మేరండం దేవదారు మహాపథమ్. 7. పిబే త్వర్వాంగికే వాతే సామే సంధ్య సిమజ్జగే.

ఆముదము దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతో గాని నేవించిన కుక్షి వస్తికూలసంబంధములగు శూలలయందు హితకరము. సన్నరాస్త తిష్ఠి తీగే దేవదారు వీటికషాయమును సంధ్యలు ఎముకలు మజ్జ వీటియందు గలవాతరోగ ము లందును ఆమచాతము నందును సర్వాంగవాతము నందును నేవింపవలయును.

—౧౮ రాస్నాసప్తకము. ౧౮—

శ్లో. రాస్నామృతారగ్వధ దేవదారు త్రికటకైరండ పున ర్ణవానాం, క్వాధం పిబే న్నాగరచూర్ణమిశ్రం జంఘూరుష్మప్తత్రి క్పార్శ్వశూలీ. 8.

సన్నరాస్త తిష్ఠితీగే దేవదారువు త్రికటకములు ఆముదము గలిజేరు కషాయ మునందు శొంఠిచూర్ణమును కలిపి జంఘావాతము పృష్ఠవాతము ఊరువాతము నడుము ప్రక్కలనోష్పలు వీటియందు త్రోగవలయును.

—౧౯ వైశ్వానర చూర్ణము. ౧౯—

శ్లో. శుతీగోక్షురకక్వాధః ప్రాతః ప్రాత నిపేవితః, సామ వాతే కటిశూలే పాచనో రుక్ప్రణాశన. 9. ఆమవాతే కణాయుక్తం దశమూలరసం పిబేత్, ఖాదే ద్వా పృథయా విశ్వం గుడూచీం నాగ రేణ వా. 10. ఏరండతైలసంయుక్తం హఠితకీం భక్షయే న్నరో విధి వత్, ఆమానిలార్తియుక్తో గృధ్రసీవృద్ధ్యర్థితో నిశ్శ్యమ్. 11. కర్షం నాగరచూర్ణస్య కాఙ్జికేన పిబే త్సదా, ఆమవాతప్రశమనం కఫ వాతహరం పరం. 12. పంచకోలకచూర్ణం చ పిబే దుష్ణేన వారిణా, మందాగ్నిశూలగుల్తామ కఫారోచకనాశనమ్. 13. అమృతానాగరగో క్షుర ముండతికావరుణక్తేః కృతం చూర్ణమ్, మస్త్యా రనాలవీత మా మానిలనాశనం ఖ్యాతం. 14. మణిమంథస్య భాగౌ శ్వా యమాన్యా

స్తద్వ దేవ తు, భాగా శ్రుయోజమోదాయా నాగరా ద్భాగపంచ
కం. 15. దశ క్వా చ హరీతక్యాః శ్లఙ్ఘ్యచూర్ణీకృతాః శుభాః, మస్తా
రణాలతక్రేణ సర్పిహోష్ణోదకేన వా. 16. పీతం జలం త్యామవాతగు
ల్తం హృద్వస్తజా న్దదాన్, స్తీహనం హన్తి శూలాదీ నానాహం గు
దజాని చ. 17. విబంధం జాతరా న్రోగాం స్తథా వై హస్తపాదజాన్,
వాతానులోమన మిదం చూర్ణం వైశ్వానరం స్మృతమ్. 18.

శొంఠి గలిజేరు వీటికమాయమును ప్రాతఃకాలమునందు నేవించినయెడల నామవా
తము కటిహాల వీటినిపచనమునకు తెచ్చి పోగొట్టును. ఆమవాతమునందు పిప్పళ్లతో
దశమూలముల రసమును త్రాగవలయును. కరక్కాయ శొంఠిని గాని తిప్పతీగను
శొంఠినిగాని తినవలయును. ఆముదముతో కరక్కాయను చేర్చి యథావిధిగా ఆమ
వాతము గృధ్రనీ వీటిచేత పీకఁజేసవాఁడు నేవింపవలయును. ఒకతులము శొంఠి
పొడిని గంజిలో వేసికొని త్రాగిన ఆమవాతములు శాంతించును. కఫవాతములు తప్పక
పోవును. పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి వీటిచూర్ణమును వేడి
నీళ్లతో త్రాగిన అగ్నిమాంద్యము శూలరోగము ఆమవాతము కఫము ఆరోచకమును
నశించును. తిప్పతీగె శొంఠి గలిజేరు బోడనరము, ఉలిమిరి వీటిచూర్ణమును మజ్జిగ లే
టతో గాని గంజిలోగాని కలిపిత్రాగిన ఆమవాతములు నశించునందురు. సైంధవలవ
ణము చెండు భాగములును కరక్కాయలు 12 భాగములును కలిపి చూర్ణముచేసి
మజ్జిగ లేట నుంచినీరు గంజి వేడినీళ్లు వీటితో త్రాగవలయును. పట్టుచేసిన ఆమవాతము
గుల్మరోగము హృద్రోగము వీటిని నశింపఁజేయును. వంధ్యారోగము పస్తీగతరోగము
హస్తరోగము కుక్షిరోగము యన్నగు వానిని పోగొట్టును. ఈవైశ్వానరచూర్ణము వాత
మును వంచివేయును.

అలంబుపాచూర్ణము. ౧౯

శ్లో. అలంబుపాం గోక్షురకం గుడూచీం వృద్ధదారకమ్. 19.
పిప్పలీం త్రివృతాం ముస్తం వరుణం సపునర్నవమ్, త్రిఫలాం నాగరం
చైవ సూక్ష్మచూర్ణాని కాగయేత్. 20. మస్తావరనాలతక్రేణ పయో
మాంసరసేన వా, ఆమవాతం నిహన్త్యాశు శ్వయంధుం సంధిసం
స్థితమ్. 21.

అలంబుప - అనగా బోడతరము - చల్లెరు తిప్పతీగె వీటిని కలిపి తెగడ పిప్పళ్లు
తుంగముస్తలు ఉలిమిరి గలిజేరు త్రిఫలములు శొంఠి వీటిచూర్ణమును గంజి మజ్జిగ లేట

పాలు మున్నగువానిలో దేనితోనైన గాని నేవించిన ఆమవాతము సంధులలోని వాపు నశించిపోవును.

—౧౭ హింగాద్విమూక్షము. ౧౭—

శ్లో. శతపుష్పావిడంగ శ్చ సైంధవం మరిచం సమమ్, చూర్ణ ముష్టాంబునా పీత మగ్నిసందీపనం పరిమ్. 22. హింగు చవ్యంబిడం శుంఠీ కృష్ణాజాజీ సపామృరమ్, భాగోత్తగ మిదం చూర్ణం పీతం వా తామజి ద్భవేత్. 23.

పెద్దసదావ వాయువిడంగములు సైంధవలవణము మిరియములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో త్రాగిన జతరాగ్ని యదీపించును. ఇంగువ 1 భాగము, చవ్యము 2 భాగములు, పేటుప్ప 3 భాగములు, శొంఠి 4 భాగములు, పిప్పళ్లుఅయిదు భాగములు, జీల కఱ్ఱ 6 భాగములు, పుష్కరమూలము ఏడుభాగములును వీటిని చూర్ణము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు నశించును.

—౧౮ యోగరాజగుగ్ధలము. ౧౮—

శ్లో. చిత్రకం పిప్పలీమూలం యమాసీం కారపీం తథా, పిడం గాన్ధజమోదాశ్చ జీరకం సురదారుచ. 24. చవ్యైలాంసైంధవం కుష్ఠం రాన్నా గోక్షుంధాన్యకమ్, త్రిఫలముస్తకం వ్యోషం త్వగుక్షీరం య వాగ్రజం. 25. తాలీసపత్రం పత్రం చ సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్, యావ స్త్యేతాని చూర్ణాని తావన్పత్రం తు గుగ్గులుం. 26. సమృద్ధ్య సర్పిషా గాఢం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్, తతో మాత్రాం ప్రయుం జీత యథేష్టాహారవా నసి. 27. యోగరాజ ఇతి ఖ్యాతో యోగోయ మమృతోపమః, ఆమవాతాఢ్య వాతాదీన్క్రిమిదుష్ట వ్రణానసి. 28. స్తీహగుల్మోదరానాహ గుర్నామాని వినాశయేత్, అగ్నిం చ కురుతే దీప్తం తేజోవృద్ధిబలం తథా. 29. వాతరోగాన్ జయ త్యేష సంధిమ జగతానసి.

చిత్రమూలము మోడి వామము పేటుప్ప వాయువిడంగములు అజామోదము జీలకఱ్ఱ దేవదారుచెక్క చవ్యము ఏలకులు సైంధవలవణము చెంగల్వకోష్ఠ సన్నరాస్త పల్లెరు ధనియములు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగ పువట్టు పట్టివేళ్లు యవక్షారము తాడికపత్రి తేజపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి చూర్ణ మంత గుగ్గులము నిందు కలిపి నేతితో మర్దించి చిమరుకుండలో పెట్టి దినమును ఒక్కొక్క

మాత్రచోప్యన నేనింపవలయును. యధేష్టుముగా భుజించుచు నుండవలయును. ఇయ్యది అమృతశత్రులము. ఆమవాతము అధ్యవాతము మున్నగువానిని క్రిములు గల వ్రణములను స్త్రీ హము గుల్మము మున్నగువానినిపోఁగొట్టును. అగ్నినిదీపింపఁజేయును. తేజమును బలమును వృద్ధి నొందించును. సంధివాతము మజ్జావాతము మున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

— ౨౭ సింహనాదగుగ్గులము. ౨౭ —

శ్లో. పలత్రయం కషాయస్య త్రిఫలాయా స్సుచూర్ణితమ్ 30.
సాగఁధిః ఫలం చైకం కాశికస్య పలం తథా, కుశమా చిత్రతైలస్య
సర్వ మాదాయ యత్నః. 31. పాచయే త్యాకవి ద్వైద్యః పాత్రే
లోహమయే దృఢే, హన్తి వాతం తథా పిత్తం శ్లేష్మాణం ఖంజసంగు
తాం. 32. శ్వాసం సుదుర్జయం హన్తి కాసం పంచవిధం శథా, కుష్ఠా
ని వాతరక్తం చ గుల్మశూలోదిరాణి చ. 33. ఆమవాతం జయే దేత
దపి వైద్యవివర్జితం, ఏతదభ్యాసయోగేన జరాపతితనాశనమ్. 34.
సర్పిః తైలరసోపేత మశ్వీయా చ్ఛాలియష్టికమ్, సింహనాద ఇతి
ఖ్యాతో రోగవారణదర్పహః. 35. వహ్నివృద్ధికరః పుంసాం భాషితో
దండపాణినా.

త్రిఫలములకషాయము ౩ పలములు, అవంగపువట్ట యేలములు జాపత్రి నాగశే
సరములు వీటిచూర్ణమును 1 పలము, గుగ్గులము 1 పలము, చిత్రమూలతైలము 4 పలములు
(కుడపము) వీటినితెచ్చి పాకమును కనిపెట్టుచుగట్టిపాత్రలో పక్వముచేయవలయును.
ఇయ్యది వాత పిత్త కఫములను ఖంజ పంగు వాతములను శ్వాసగోగమును అయిదు విధ
ములగు దగ్గులను నశింపఁజేయును. కుష్ఠము వాతరక్తము గుల్మము శూలము ఉదరరోగ
ము అసాధ్యమగు ఆమవాతము వీనినిపోఁగొట్టును. దీనిని భృసిండుటచేత మనోరథమును
తల నెఱియుటయును నశించును. నేయి నూనె మాంసరసములతో పరియన్నమును తినవ
లయును. ఇది సింహనాదగుగ్గులము. రోగములనెడి ఏనుగులను హరించునట్టిది. పురు
షులకు అగ్నిదీపకము. ఇయ్యది దండపాణిచేతఁ జెప్పబడినయోగము.

— ౨౮ అలంబుషాదిచూర్ణము. ౨౮ —

శ్లో. అలంబుషా గోక్షురకా త్రిఫలా నాగరామృతాః. 36.
యథోత్తరం భాగవృద్ధ్యా శ్యామాచూర్ణం చ తత్సనుం, పిబే న్నస్తు
సురాతక్ర కాఙ్గికోష్ఠోదకేన వా. 37. వీతం జయ త్యాపనవాతం సశో
ధం వాతశోణితమ్, త్రికజానూరుసన్నిధం జ్వరారోచకనాశనమ్. 38.

బోడసరము 1 భాగములు పల్లెరు 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు తిప్పతీగ 5 భాగములు వీటి అన్నిటితో సమానముగా తెల్లతెగడ మార్గము కలిపి పొడిచేసి దీనిని మజ్జిగపై తేట కల్లు మజ్జిగ వేడినీళ్లు వీటితో చేతోనైనను కలిపి నేలించినచో ఆమవాతము శోభవాతరక్తము నశించును. కటి ప్రాంతముల గల వాతము బానువాతము ఊరువాతము సంధివాతము జ్వరము అరోచకము మొ॥ నశించు.

అజమోదాధ్యవలకము ౨౬

శ్లో. పథ్యాక్షుధాత్రీ త్రిఫలాభాగం వృద్ధవయః క్రమః, సథ్యా విశ్వయమానీభిః తూల్యాభిశ్చార్ణితం పిబేత్. 39. తక్రే ణోష్ణోదకే నాథ అథవా కాంజికేన చ, ఆమవాతం నిహంత్యాశు శోధం మందాగ్ని తాపసి. 40. అజమోదా మరిచపిప్పల విడంగసురదారుచిత్రకగతా హ్వః, సైంధవపిప్పలిమూలం భాగా నవకస్య పలికాః స్యుః. 41. శుంఠీ దళపలికాస్యాత్ పలాని తాపన్తి వృద్ధదారస్య, పథ్యాపంచపలాని సర్వాణ్యేకత్ర కారయే చూర్ణమ్. 42. సమగుడవలకం ఖాదత శ్చూర్ణం వాపుష్ణవారిణా పిబతః, సశ్యం త్యామానిలజాః సర్వే రోగాస్తు కష్టాస్తు. 43. విశ్వాచికా ప్రతితూణీ తూణీహృద్లోగా శ్చ గృధ్రసీ చోగ్రా, కటివస్తిగుదస్ఫుటనం, వైవాస్తిజంఘయోస్తీవ్రం. 44. శ్వయంధుస్తథాంగసంధిషు యేచాన్యే ప్యామహివాతసంభూతాః, సర్వే ప్రయాన్తి నాశం తమిథివ సూర్యాంశు విధ్వస్తమ్. 45.

కరక్కాయ ఉసిరిక తాడి వీటినిభాగవృద్ధిలో తీసికొని కరక్కాయ వాము శొంఠి వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసికొని నేపింపవలయును. ఇయ్యది ఆమవాతమును పోగొట్టును. మజ్జిగ వేడినీళ్లలో నేదైన నొకటి యిందులకు ఆనుపానము. అజామోదము మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు దేవదారు చిత్రమూలము వీలిపీచర సైంధవపిప్పలము పిప్పళ్లు మోడి వీటినిబిక్కొక్కపలమును శొంఠి 10 పలములును కరక్కాయఅయిదు పలములు దేవదారు 10 పలములును కలిపి చూర్ణము చేసి సమానముగా బెల్లమునుకలిపి ఉండలను చేసికొని భక్షింపవలయును. అథవా ఈచూర్ణమును నేతని వేడినీట త్రాగవలయును. ఆమవాతజ్వలగురోగములు దీనినశించును. విశ్వాచికా ప్రతితూణీ తూణీ హృద్లోగము, భయంకరమును గృధ్రసీ కటివస్తి గుదలు బ్రద్ధలగిటుముకలుమోకాళ్లు పిక్కులు వీటియందుగల నొప్పి శోభ ఆమవాతమువలన బుట్టెడు నన్నిరోగములును సూర్యకిరణములవలన చీకట్లు నశించునట్లు నశించిపోవును.

శ్లో శుంశీఘృతము. ౪౯

శ్లో. నాగరిక్వాథకల్కాభ్యాం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, చతుర్దశేన తేనాథ కేవలే నోదకేన వా. 46. వాతశ్లేష్మప్రశమన మగ్నిసందీపనం పరమ్, నాగరం ఘృత మిత్సుక్తం కట్వా మశూలనాశనమ్. 47.

నాలుగురెట్లు శొంఠి కషాయము కల్కము వీటితో 16 పలముల నేతిని పక్వము చేసి గాని నీటితో పక్వము చేసి గాని నేవించిన వాతకఫము లఙ్ఘింతును. అగ్ని యుద్ధిపించును. కటివాతామవాతములు నశింపును.

శ్లో గుడూచీఘృతము. ౫౦

శ్లో. అమృతాయాః కషాయేణ కల్లేన చ మహాషధాత్, మృద్వగ్నినా ఘృతప్రస్థం వాతరక్తహరం పరమ్. 48. ఆమవాతాఢ్య వాతాదీ నిగ్రిమిదుష్టప్రణానపి, అర్శ్యాంసి గుల్మశూలం చ నాశయత్యాశు యోజితమ్. 49.

తిప్పతీగకషాయము శొంఠి కల్కములయందు 16 పలముల నేతిని సన్ననిమింపిపైని పక్వము చేసి నేవించిన వాతరక్తములు తప్పక నశించును. ఆమవాతము ఆఢ్యకవాతము మున్నగునవియును క్రిమిరోగము దుష్టప్రణాములు మూలరోగము శూల వీటిని నశింపఁజేయును.

శ్లో కాంజికపట్టలఘృతము. ౫౧

శ్లో. హింగుత్రికటుకం చవ్యం మాణిమన్థం తథైవ చ, కల్కాన్మృత్వా చ పలికాన్ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 50. ఆరనాలాఢకం దత్వా తత్సర్పిః జతరాపహం, శూలం విబంధ మానాహ మామ వాతం కటిగ్రహమ్. 51. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం మందాగ్నే ర్ద్విపనం పరమ్.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు చవ్యము నైంధవలవణము వీటినిన్నిటి నొక్కొక్కపలముచొ|| తెచ్చి కల్కమును చేసికొని 16 పలములనేతిలో పక్వమును చేయవలయును. మఱియును గంజి 64 పలములను కలిపి నేతిని సిద్ధముచేసి నేవింపవలయును. ఇయ్యది ఉదరరోగము శూల విబంధము ఆనాహము ఆమవాతము కటిగ్రహము అతిసారము మందాగ్ని వీటిని నశింపఁజేయును.

శ్లో० శుంశీఘృతము. ౪౯

శ్లో० పుష్ట్యర్థం పయసా సాధ్యం దధ్వి ణ్మాత్రసంగ్రహే. 52.
దీపనార్థం మతిమతా మస్తునా చ ప్రకీర్తితమ్, సర్పి ర్నాగర కల్లేన
సౌవీరక చతుర్ధుఃమ్. 53. సిద్ధ మగ్నికరం శ్రేష్ఠ మామవాతహరం
పరమ్.

బలము కొఱకైనచో పాలతోను, మలము మూత్రము కొఱకైన పెఱుగుతోను,
దీపనము కొఱకైన మండము చేతను సిద్ధము చేసిన శొంఠి కల్మసునఃదు నాలుగుచెల్ల
గంజనికలిపి ఆందు సిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవించున అగ్నిదీపనమును గల్గించును. ఆమ
వాతమును హరించును.

శ్లో० రసోన సింహము. ౫౦

శ్లో० రసోనస్యపలశతం తిలస్య కుడసం తథా. 54. హింగుత్రిక
టుకం డ్రాకా పంచైవ లవణాని చ, శతపుష్పా తథా కృష్ణం పిప్పలీ
మూల చిత్రికా. 55. అజమోదాయమాసీ చ ధాన్యకం చాపి బుద్ధి
మాన్, ప్రత్యేకం తు ఫలం చైవాం సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 56.
ఘృతభాండే దృఢే చై తత్ స్థాపయే ద్దినపోడశ, ప్రక్షిప్తైలమానీంచప్ర
సార్థం కాంజికస్య చ. 57. ఖాదే త్కర్షప్రమాణం తు తోయం మద్యం
పిబే దను, ఆమవాతే తథా వాతే సర్వాంగై కాంగసంశ్రితే. 58. అపస్తా
రేనలే మందే కాసశ్వాస గరేషు చ, సోన్మాదవాతభంగే చ శూలే
జంతుషు శస్యతే. 59.

ఉల్లిగడ్డలు 100 పలములు తిలబు 4 పలములు ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు
సజ్జికాక్షారము పంచలవణములు సోపు కొమ్మపిప్పళ్లు మోడి వామము ధనియములు
వీటిని ఒక్కొక్కపలమును తెచ్చి చూర్ణము చేసి నేతిపాత్ర లో పడహారు రోజులుంచి
8 పలముల తైలము 8 పంజి వీటిని కలిపి ఒకతులముచొప్పున ప్రతిదినము తిని మంచి
నీళ్ళను గాని మద్యముగాని త్రాగవలయును. ఆమవాతము సర్వాంగవాతము ఏకాంగ
వాతము. మృగీరోగము మందాగ్ని దగ్గు శ్వాస విషకృత్రిమము వీళ్ళు వాయువుపోక్కు
శూల ఈరోగములయందు ఇది యుత్తమము.

శ్లో० ప్రసారిణీ సుధాశము. ౫౧

శ్లో० ప్రసారణ్యాధక క్వాథే ప్రస్థో గుడరసోనతః, పక్వః పు
చోషణారిజః సాద స్సస్య దామవాతహః. 60.

ప్రసారిణీ 64 పలముల తెచ్చి కమాయగుచేసి యదు 16 పలములబెల్లము ఉల్లిగడ్డలను చేర్చి పక్వముచేసి ఆందు విప్పళ్లు మోడి చవ్వము చిత్రమాలము శొంఠి వీటి మార్గమును కలిపి నేవించినచో ఆమహాతరులు నశించును.

— రసోఽసుర. —

శ్లో. బహుళాయాః సురాయాస్తు సుపక్వాయాః శతం ఘటే, తతోర్ధ్వే రసానంతు సాశుద్ధం కట్టితం క్షిపేత్ 61. పిప్పలీ పిప్పలీమూల మజాజీ కృత్చిత్రకమ్, నాగరం మఱిచం చవ్యం చూర్ణితం చాక్షుసమ్మితమ్. 62. సప్తాహా త్వరతః పేయా వాతరోగామనాశినీ, క్రిమికుష్టక్షయనాహగుత్కార్యః స్లేహమేహనత్. 63. అగ్నిసందీపనీ చైవ పాండురోగవినాశినీ.

కల్లును బాగుగా నుడువఁబెట్టి 100 పలములు ఒక పాత్రములో వైచి అందర్థ ప్రమాణము ఉల్లిగడ్డలను పోసి దంచి కలుపవలయును. పిప్పట పిప్పళ్లు మోడి జీలకఱ్ఱ శోఢు చిత్రమాలము శొంఠి మిరియగులు చవ్వము వీటిని పదిపదిహాప ములయెత్తుతెచ్చి చూర్ణముచేసి కలిపియుంచి ఏడురోజులయినపిప్పట ఈషేయతా గ్రావలయును, వాతరోగములు ఆనము క్రిమిరోగములు కష్టమయిన అనాహము గుల్మము మూలరోగము పొడలు ప్రమేహము వీటిని నశింపఁజేయును. అగ్నిని దీపింపఁజేయును. పాండురోగములను పోషింపఁబును.

సిద్ధార్థకఖిలీప్రస్థం సుశౌతం నిస్తుషం జలే. 64. మండప్రస్థం వినిక్షిప్త్య స్థాపయే ద్దివసత్రయం, ధాన్యరాశౌ తతో దద్యాత్ సంచూర్ణ్య పలికాశి చ. 65. అలంబుషా గోక్షురకం శతపుష్పే పునర్నవే, ప్రసారిణీ వరుణత్వక్ శుంఠీ మదన మేవ చ. 66. సమ్యక్స్వాకం తు విజ్ఞాయ సిద్ధా తంకులమిశ్రితా, మృష్టా సర్పపతైలేన హింగుసైంధవ సంయుతా. 67. భక్షితా లవణోపేతా జయే దామం మహాజ్వగమ్, ఏకజం ద్వంద్వజం సాధ్యం సాన్నిపాతిక మేవ చ. 68. కట్యూరువాత మానాహ జానుజం త్రిక మాగళమ్, ఉదావర్తహరీ పేయా బలవర్ణాగ్నికారిణీ. 69.

నల్లఆవాలను 16 పలములు తెచ్చి పొట్టు తీసి కడిగి 16 పలముల మండములో మూడుగోజులు అన్నముతో నుంచి పిమ్మట వైకితీసి చూచి చూర్ణముచేసి బోడనరము వల్లెరు సోంపు లవంగపుపట్ట శొంఠి ప్రసారిణీ ఉలిమిరి ఉమ్మెత్త వీటినిఽగొక్కొక్కపలము చొప్పునఁ పీసికొని ఇందు పక్వముచేసి పాకమును బాగుగాతెలిసికొని బియ్యమును చేర్చి సిద్ధముచేయువలయును. ఆపనూ నెతో సిద్ధముచేసిన ఇంగువ సైంధవలవణము నిందు కలిపి నేవించిన ఆమవాతములను జయించును. ఏకదోషజములు ద్విదోషజములు అసాధ్యములగు నన్ని పాతములు ఇట్టివగుజ్వరములు కటివాతామ వాతములు ఆనాహము మోకాళ్లవాతము కటిప్రాంతవాతము ఉదావర్తము ననెడి వీనిని పోఁగొట్టును. బలమును తేజమును అగ్నిని దీపింపజేయును.

— సిద్ధుల. —

శ్లో. త్వగాదిహీనాః సంశుష్కాః ప్రత్యగ్రా స్సకులాదయాః, శ్లష్ణచూర్ణీకృతం తేనాం శీతే పలశతత్రయమ్. 70. శతేన కట్టుతైలే స్య వ్యోష రామత ధాన్యకైః, క్రిమిఘ్నదీప్యక నిశా చవికా గ్రన్థికార్ద్రకైః. 71. జీరకద్వయ వృశ్చీర సురసార్జక శిగుకైః, దశమూలాత్తగుప్తాభ్యాం మార్కవై ర్లవణైః స్త్రీభిః. 72. చూర్ణికైః పల్మికైః సాన్ధి మారనాశపరిప్లుతైః, విన్యసే త్సేహపాత్రే చ ధాన్యరాశౌ పున ర్న్యసేత్. 73. సప్తరాత్రా త్సముద్భృత్య పానభక్షణభోజనైః, సిద్ధలేయం ప్రయోక్తవ్యా సామే వాతే విశేషతిః. 74. భగ్గురుగ్నాభ్యుపహతాః కంపినః వీరసర్పిణః, గృధ్రనీ మగ్నిసాదగ చ శూలగుల్మోదరాణి చ, వలీపతితఖాలిత్వం హత్వా స్యు రమలేంద్రియాః. 75.

పొట్టులేని ఎండిన కోమలము క్రొత్తదానినితెచ్చి చూర్ణముచేసి 300 పలములు తీసి చల్లని కషాయమును చేయవలయును. ఆపనూ నె 100 పలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇంగువ ధనియములు వాయువిడంగములు కొడిసేపాలవిత్తులు పసపు చెవ్యము మోడి అల్లము జీలకఱ్ఱ నల్ల జీలకఱ్ఱ తెల్లగల్లేరు తులసి మునగ దశమూలము క్రొంచు త్రనములు దరదగొండి పంచలవణములు వీటినిపలము చొప్పునను కలిపి చూర్ణము చేసి గంజిలో తడిపి చక్కనిపాత్రములో నుంచి అన్నరాశిలో నుంచవలయును. ఏడురోజులయినపిమ్మటతీసి భక్షించుచుండవలయును. ఇయ్యగి సిద్ధులనుఁబడును. ఆమవాతము నందు భగ్గురుగ్నములగు వాతములయందునుహితకరము. మఱియును గృధ్రనీమందాగ్ని

శూలము ఉదగ్రోగము శరీరము మడుతలుపడుట నెఱియుట తల బట్టగట్టుట మున్నగు వాటిని పోగొట్టి నిర్మలై యుండుగా నొనర్చును.

— ఆమ వాతమునకు ఆపథ్యములు. ౨ —

శ్లో. దధిమత్స్యగుడక్షీర పోతకీ మాషపిష్టకమ్, వర్జయే దామ వాతార్తో గుర్వభివ్యందకారి చ. 79

పెలుగు, చేపలు, బెల్లము, పాలు, పోతకీయనుకూర [అనగా బచ్చలి] మిసపనున్ని అనువీనినిన్నీ భారములును అభివ్యందమును పుట్టించు పదార్థములును వదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆమవాతాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౬. శూలాధికారము.

— శూలయందు వమనాద్యుపాయములు. —

శ్లో. వమనం లంఘనం స్వేదః పాచనం ఫలవర్తయః, ఊరచూర్ణాని గుడికాః శస్త్యంతే శూలశాంతయే. 1. పుంసః శూలాభిషన్నస్య స్వేదవన సుఖావహః, పాయసైః కృశరైః పిష్టైః స్నిగ్ధైర్వాపి సిఞ్గోత్కరైః. 2. వాతాత్మకం హస్త్యచిరేణ శూలం, స్నేహేన యుక్తస్తు కులుత్థయావః, సస్థింధవోవ్యోషయతః సలావః సహింగుసౌవర్చలదాడిమాఢ్యః. 3. బలాపునర్నవైరండ బృహతీద్వయగోక్షురైః, సహింగు లవణం వీతం సద్యోవాత రుజాపహమ్. 4. శూలీవిబంధకోష్టోద్భి రుష్టాభి శ్చూర్ణితాః పిబేత్, హింగుప్రతివిపా వ్యోష వచా సౌవర్చలాభయాః. 5. తుంబురూణ్యభయా హింగు పోష్కరం లవణ త్రయమ్, పిబే ద్యవాంబునా వాతశూలగుల్మపతంత్రకే. 6. శ్యామా విడం శిగ్రుఫలాని పథ్యా, విడజ్జ కంపిల్లక మశ్వమూత్రీ, కల్కం సమం మద్యయతం చ వీత్వా, శూలం నిహన్యా చనిలాత్మకం తు. 7.

వాంతి లంఘనము నేదవనిది పాచనము ఫలవర్తులు క్షౌరచూర్ణములు గుటికలును, ఇవి యన్నియును శూలను పోఁగొట్టుటలో శ్రేష్ఠములు. శూలగిలవానికి చెమ్మటను పుట్టించుట యుత్తమము. పాయసము పులగము పిండి పిండివంటలు వీటివలన శూల రోగములందు నుఖము కలుగును. వాతశూలాలందు చమరు వేసిన ఉలవలయాప ములో సైంధవలవణము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును కలిపికొని, లావయ్య పక్షిమాంసపు యూషమనునందు, ఇంగువ సౌవర్చలవణము దానిమ్మగింజలు కలిపికొని త్రాగినయెడల హితము కలుగును. ముల్లంగి శొంఠి ఆముదపువ్వు తనములు వానడు పల్లెరు వీటియూషమునందు, ఇంగువ సైంధవలవణములను కలిపికొని త్రాగిన వాతశూలము శీఘ్రముగా మారించును. శూలగోగియును, బంధశోష్ణముగలగోగియును, వేడినీళ్లతో ఇ గువ, ఆతివస, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వస, సౌవర్చలవణము, కగ్గక్కాయలు వీటిచూర్ణమును కలిపి త్రాగవలయును. ధనియములు కరక్కాయలు ఇంగువ పుష్కరమూలము సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము సముద్రలవణము వీటి చూర్ణమును, యవోదకముతో కలిపి త్రాగిన వాతశూలము గుల్మములు అపతంత్రములు నశించిపోవును. తెల్లతెగడ పేటుప్పు మునగ వాయువిడంగములు కంపిల్లపువేళ్లు పెన్నేలు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి కల్కముచేసి, మద్యముతోచేర్చి త్రాగినచో వాతశూలము నశించును.

— యామిసీసురా మండూద్యపాయములు. ౧౬ —

శ్లో. యామిసీ హింగు సింధూత్థ క్షౌర సౌవర్చలాభయాః, ను రామండేన వాతవ్యాః వాతశూలనిషాదనాః. 8. విశ్వ మేరండజం మూలం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, హింగుసౌవర్చలోపేతం సద్య శ్శూలనివారణం. 9. హింగుపుష్కరమూలాభ్యాం హింగుసౌవర్చలేన వా, పిత్తైర్విరండయవక్వాథః సద్యశ్శూలనివారణః. 10. తద్వద్గుబు యవక్వాథో హింగుసౌవర్చలాస్వితః, హింగు గ్వప్లు కృష్ణా లవణం య మానీ క్షౌరాభయా సైంధవతుల్యభాగం. 11. చూర్ణం పిబే ద్వారణమ డమిశ్రం శూలే ప్రవృద్ధే నిలజే శివాయ. 12.

పసపు, ఇంగువ, సైంధవలవణము, యవక్షారము, నజ్జక్షారము, సౌవర్చలవణము, కరక్కాయలు వీటిని పొడిచేసి మద్యముతో కూడ కలిపి త్రాగినచో వాతశూలములు నశించును. శొంఠి మిరియములు ఆముదపుగింజలు వీటిని కషాయముగాచేసి, ఇంగువ సౌవర్చలవణమును అందు వైచి త్రాగిన వాతశూలములు తక్షణమే నశించిపోవును.

ఇంగువ పుష్కరమూలములతోగాని, ఇంగువ సౌవర్చలవణములతోగాని, సిద్ధముచేసిన శొంఠి, యాముదపువ్వులక పాయము శూలములు పెంటనే హరింపజేయును. ఏకండు యవల కపాయములతో ఇంగువ సౌవర్చలవణములను వైచిక్కిని త్రాగినను సుఖమే యగును. ఇంగువ మాచిపత్రి పిప్పళ్లు ఉప్పు వాసుము కరకాయలు యవక్షారము పీటిని సమానభాగములగు మార్జముచేసి, వారుణీ మడముతోచేర్చి త్రాగినయెడల వృద్ధిపొందిన వాతశూలము హరిచి సుఖము కలుగును.

సౌవర్చలాదిగుటిక.

శ్లో. సౌవర్చలామ్లికా జాజీ మరిచై ద్విగుణోత్తరైః, మాతు
లుంగరసైః పిష్ట్యా గుడికానిలశూలనత్. 13. హింగ్వస్లువేతసవ్యోష
యమాసీలవణత్రికైః, బీజపూరం పాపేతైర్గుడికావాతశూలనత్. 14.
బీజపూరకమూలం చ ఘృతేన సహ పాయయేత్, జయే ద్వాతభవం
శూలం కర్షమేకం ప్రమాణతః. 15. బిల్వమూలతీలై రండుం పిష్ట్యా
చాన్లుతుపాంభసా, గుడికాంభ్రామయేదుష్టా వాతశూలవినాశిం. 16.
తీలై శ్చ గుడికాం కృత్వా భ్రామయే జ్వరరోపరి, గుడికా శమయ త్యే
షా శూలం చైవాతిమస్సనా. 17. నాభిలేపా జ్వయే చూర్చలం
మదనః కాంజికాన్వితః, జీవస్తీమూల కల్కోవా సత్తైః పార్శ్వ
శూలనత్. 18.

సౌవర్చలవణము 1 భాగము, చింతపండ్లి 2 భాగములు, జీలకఱ్ఱ 4 భాగములు, మిరియములు 8 భాగములు పీటిని మాచిపత్రిరసముతోనూ మాత్రలనుకట్టి నేవించిన వాతశూలములు నశించును. ఇంగువ ఆమ్లవేతము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఓమము త్రిలవణములు పీటిని మాచికాయరసముతో నూరి మాత్రలనుచేసి యిచ్చిన వాత శూలములను హరించును. మాచికాయరసమును నేతితో చేర్చికొని త్రాగిన సంవత్సరమునుండి యుండిన వాతశూలములు నశించును. మారేడు తిలలు ఆముదపువ్వుతనములు పీటిని పుల్లనియవలగంజిలో కలిపి నూరి మాత్రలను చేసి వెచ్చజేసి పట్టపెరుద్దినచో వాతశూలముల నశించును. తిలలను ఉండలను చేసి కడుపుపై నుంచిన మిక్కిలి యును భయంకరములగు వాతరోగములైనను నశించును. ఉమ్మెత్తకాయను గంజితోనూరి బొడ్డును పట్టువేసిన శూలము నశించును. సువర్ణమునుబాల బెణడుతో నైన కల్కము నందు తైలమునుకలిపి లేపనముచేసినను పార్శ్వశూలము నశించును.

— పితృశూలము గాఢచికిత్స. ౧౯ —

శ్లో. గుడః శాలి ర్యవాః క్షీరం సర్పిః పానం విరేచనం, జాఁ
గలాని చ మాంసాని భేషజం పితృశూలినాం. 19. పైత్రే తు శూలే
వమనం పయోభీ ర్నై స్తథేక్షో స్పృహటాలనింబైః, శీతావగాహః పులి
నా స్సవాతా కాంస్యాదిపాత్రాణి జలప్లుతాని. 20. విరేచనం పిత్ర
హరం చ శస్త్రం రసాశ్చ శస్త్రాః శశలావకానాం, సంతర్పణం లాజమ
ధూపపన్నం యోగా స్సుశీతామఘసంప్రయుక్తాః. 21. ఛర్ద్యాం జ్వరే
పిత్రభవేషి శూలే, ఘోరే విదాహే త్వతిత్సర్వి తేచ, యవస్య పేయాం
మధునా విమిశ్రాం, పిబే త్సుశీతాం మనుజ స్సుఖార్థీ. 22. ధాత్ర్యా
రసం విదార్యా వా త్రాయస్తీ గోస్తనాంబు వా, పిబే త్వశర్కరం స
ద్యః పిత్రశూలనిఘ్నాదనం. 23. శతావరీరసం. క్షౌద్రయుతం ప్రాతః
పిబే న్నరః, దాహశూలోపశాన్త్యర్థం సర్వపిత్రామయాపహం. 24.
బృహత్సోగోక్షురైరుడ కుశకాశేక్షురాలికాః, వీతాః పిత్రభవం శూలం
సద్యో హన్యః సుదాహణం. 25.

బెల్లము వరిబియ్యము యవలు పాలు నేయి వీటినిత్రాగుట విరేచనమునకు తీసి
కొనుట ఆడవిజంతువుల మాంసమును తినుట ఇవియన్నియును, పితృశూలముల కుత్తమ
ములగు నౌషధములు. పితృశూలమునందు పాలనిచ్చి వాంతిచేయించుట చెఱుకుపాలు
చేదుపొళ్ల నిమ్మపండ్లరసము వీటితోవమనములు చేయించి చల్లనీటితో చల్లుటయును,
నదీపులినములపైఁ గూలుచుండబెట్టుటయును, చల్లనిగాలిని వినదుటయును, చల్లనీటి
తో పెట్టినకంచుపాత్రమును తగుల్చుటయును హితకరములు. విరేచనము పితృశూలము
లను హరించును. కుండలు లావుక నీటిమాంసరసపానముత్తమము. పేలాలలో తేనెను
కలిపికోని తర్పణక్రియ చేయవలయును. ఛర్ది జ్వరము పితృశూలము వీటియందును,
విదాహమునందును యవలను పేయఁగాచేసికొని తేనెనుకలిపికోని చల్లార్చికొని త్రాగిన
నుఖము నొందఁగలఁడు. ఉసిరికరసమును నేలగుమ్మదురసమునుగాని కలుకాసుగురసము
గాని ద్రాక్షారసముగాని చక్కెరగలిపిత్రాగిన పితృశూలములను పోఁగొట్టును. పిల్లివీచర
రసమును తేనె కలిపికోని ప్రాతఃకాలముననే లేచి దాహము శూల యడఁగఁటకై త్రాగ
వలయును. వాకుడు పల్లెరు ఆముదము కుశలు చెఱుకు వీటిస్వరసమును నేవించిన పిత్ర
శూలలు నశించును.

శతావరీసంస్కృతోదకము. ౨౭

శ్లో. శతావరీ సయప్త్యాహ్వా వాట్కాల కుశ గోక్షురైః, శృత శీతం పిబే త్రోయం సగుడక్షాద్రశర్కరం. 26. పితౄస్త్వగ్వాతశూల ఘ్నం సద్యో దాహజ్వరాపహమ్, త్రిఫలా నిబయప్త్యాహ్వా కటుకా రగ్వక్షైః శృతమ్. 27. పాయయే స్తధుసంఘ్నిశ్రం దాహశూలోపశా స్తయే, తైల మేరండజం వాపి మధుకక్వాథసంయుతమ్. 28. శూలం పితౄద్భనం హన్యా ద్గుల్మం పైత్తిక మేవ చ, త్రిఫలారగ్వథం క్వాథం సక్షాద్రం శర్కరాన్వితమ్. 29. పాయయే ద్రక్షపిత్తఘ్నం దాహశూ లనివారణమ్, ప్రలిహ్య త్పిత్తశూలఘ్నం ధాత్రీచూర్ణం సమాక్షి కమ్. 30.

పిల్లిపిచ్చర యష్టిమధుకము మత్తువపులగము కుశలు పల్లెరు వీటికషాయముతో బెల్లమును తేనెను కండచక్కరను కలిపికొని త్రాగినయెడల రక్తపిత్తము దాహము శూ ల దాహజ్వరము శీఘ్రముగా నశించును. త్రిఫలములు నిబయ యష్టిమధుకము కటుక రోహిణి అష్టవేతనము వీటికషాయములో తేనెను వైచికొని త్రాగిన దాహసహితముల గు శూలలును శాంతించును. తేనితో అముదములో యష్టిమధుకపు కషాయమును వై చి త్రాగిన పిత్తశూలలు పిత్తగుల్మములు నశించిపోవును. త్రిఫలములు అష్టవేతనము వీటి కషాయములో తేనెను కండచక్కరను కలిపిత్రాగిన రక్తపిత్తము దాహము శూలలు న శించును. ఊసిరికచూర్ణ ములో తేనెనుకలిపి నేవించిన పిత్తశూలలు హరించును.

శ్లేష్మాధిక్యమునకు ఛర్దనాదులు. ౨౮

శ్లో. శ్లేష్మాధి కే చర్దన లంఘనాని శిరోవిరేకం మధుశీఘ్రపానం, మధూని గోధూమ యవా నరిప్తాన్ నేవేత రూక్షా స్కటుకాం శ్చస ర్వాన్. 31. విప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరైః, యవాగూ ర్ద్దీపనీయా న్యా చూర్ణలఘ్నీ తోయ సాధితా. 32. లవణత్రియసంయుక్తం పంచకోలం సరామతమ్, సుఖోష్ణే నాంబునా వీతం కథశూలవినాశ నమ్. 33. బిల్వమూల మథైరండం చిత్రకం విశ్వభేషజమ్, హింగు సైంధవసంయుక్తం సద్య శ్శూలనివారణమ్. 34.

కఫాధిక్యముగల శూలరోగమునందు పమనము లంఘనము శిరోవిరేకము కల్లు తేనె త్రాగుట, గోధూమలు యవలు అరిష్టములు వీటినిన్నిటిని, రూక్షములు కటుకములు

నగు పవార్థములను నేవించుట వీనిని చేయవలయును. పిష్పళ్లు మోడి నవ్యము చిత్రమూలము శొంతి వీటితో చేసినగుడము (గుడాయణియనునది) దీపమును అయినది. శూలము నశించును. దీనిని నీటిలో నానవేయవలయును. సైంధవలవణము సున్నగు లవణ త్రయము పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంతి ఇంగువ వీటిమార్చుమును వెచ్చజేసి గోరువెచ్చనినీళ్లతో త్రాగిన కఫశూలములు నశించును. మారేషుచెక్క అమడపుగిజలు చిత్రమూలము శొంతి ఇంగువ సైంధవలవణము ఇవియును తత్కాలమున శూలము నశింపజేయును.

శూలామపాచనమునకు ముస్తాదులు. ౨౭

శ్లో. ముస్తా వచాం తిక్తకరోహణీంచ తథాభయాం నిర్దహనీం చ తుల్యామ్, పిబే త్తు గోమూత్రయుతాం కఫాశ్లే శూలే తథామస్యచ పాచనార్థమ్. 35. వచాబైగ్నవ్యభయాత్రిక్తా చూర్ణం గోమూత్ర సంయుతిమ్, సత్కారం వా సిబే త్కౌర్వధం బిల్వాదేః కఫశూల సుత్. 36. మాతులుంగరసో వాపి శిశ్నుక్వాధ సథాపరిః, సత్కారో మధునా వీతః పార్శ్వహృద్వస్తిశూల సుత్. 37. అమశూలే క్రియాకార్యా కఫశూలవినాశినీ, సేవ్య మామహారం సర్వం యదగ్నిబలవర్ధనమ్. 38. సహిగుతుంబురువ్యోష యమానీ చిత్రకాభయాః, సత్కార లవణా శూర్చం పిబే త్ప్రతి స్సుఖాంబునా. 39. విఞ్ఞాత్రానిలశూల ఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనమ్, చిత్రకం గ్రంధికైరండ శుంఠీధాన్యం జలైః శృతం. 40. శూలానాహవిబంధేషు సహింగు బిడదాడిమం, దీప్యకం సైంధవం పథ్యా నాగరం చ చతుఃసమం. 41. భృశం శూలం జయ త్యాశు మందస్యాగ్నే శ్చ దీపనం, సమాక్షికం బృహత్యాది పిబే త్ప్రీతానిలాత్త కే. 42. వ్యామిశ్రం వా విధిం కుర్యా చూర్ణే పిత్రానిలాత్త కే, పిత్రజ్ఞేఘజే వాపి యా క్రియా కథితా స్ఫుటక్. 43. ఏకీ కృత్య ప్రయంజీత తాం క్రియాం కఫపిత్రజే, పటాల త్రిఫలారిష్ట క్వాథం మధుయుతిం పిబేత్. 44. పిత్రశ్లేష్మజ్వరచ్ఛర్దిదాహశూలోపశాస్తయే, రసానం మధుసంష్లిశ్రం పిబే త్ప్రతిః ప్రకాంక్షితి. 45. వాతశ్లేష్మభవం శూలం నిహస్తం వహ్నిదీపనం.

తుంగము స్త్రులు వన కటుకగోహిణి కకక్కాయలు నల్లజీడివిత్తులు వీటిని నమభాగములను గోమూత్రముతో నూరికొని త్రాగిన కఫశూలలయందును ఆమము పక్వము అగుటయందును హితకరము అగును. వస తంగము స్త్రులు చిత్రమూలము కటుకగోహిణి వీటిచూర్ణములతో గోమూత్రమును కలిపికొని త్రాగినను బిల్వాద్విగణపు బొషధముల కషాయములతో యవత్తారమును కలిపికొని త్రాగినను కఫశూలములు నశించును. మాచిపత్రి గసములతోగాని మునకషాయములతోగాని యవత్తారమును కలిపి తేనెనుచ్చేత్రాగిన పార్శ్వశూలలు హృచ్చూలలు వస్త్రీశూలలు నశించును. ఆమగులకు కఫశూలనాశకములగు పద్మాంగములనే ఈయవలయును. ఆమగులు హరించునట్టి అగ్నిని దీపి వంజేయునట్టి క్రియలను పూర్ణముగా నేవింపవలయును. ఇంగువ ధనియములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఓమము చిత్రమూలము కరక్కాయలు యవత్తారము సైంధవలవణము వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లతో ప్రోద్దుననేతే బి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతేశూలను హరించును. చిత్రమూలము మోడి పిప్పళ్లు ఆముదము శొంఠి ధనియములు వీటికషాయమును కాచిఉండు ఇంగువ సైంధవలవణముదానిమిత్తనములు వేసి త్రాగినశూలలు ఆనాపాతములు నశించును. ఇదిమలబద్ధములయందు పితకరము. మోడిసె పాచిమిత్తలు సైంధవలవణము కరక్కాయలు శొంఠి వీటిని సమానభాగములను గాతీసికొని నేవించినబలమగుశూలలు శీఘ్రముగా నశించి అగ్ని దీపించును. పిత్తవాతపుశూలలయందు బృహత్వాది గణౌషధము లో తేనెగలిపి నేవింపవలయును. చెదుపొత్ల త్రిఫలములు వేప వీటికషాయమునందు తేనెను కలిపి త్రాగిన పిత్తకఫములు జ్వరము ఛర్ది దాహము శూలము నశింపును. ఉల్లిగడ్డను తేనెతో నేవించిన వాతకఫశూలలు నశించి అగ్నిదీపకమగును.

❧ బృహద్విశ్వాదిచూర్ణము. ❧

శ్లో. విశోర్విరుబూక దశమూల యవాంభసా తు, ద్విత్వార హి గు లవణత్రయ ప్తష్కరాణామ్, చూర్ణం పిబే ధృవరయ పార్శ్వకటీ గ్రహమ్, పక్వశియూంసభృశరుజ్జ్వరగుల్మశూలీ. 46. క్వాథేన చూర్ణ పాను య త్తత్ర క్వాధప్రథానతా, ప్రవర్తతే న తే వాత్ర చూర్ణా పేక్షీ చ తుర్ద్రవః. 47.

శొంఠి ఆకుదఫుగింజలు గజమూలములు యవలు వీటి కషాయములతో యవత్తారము సజ్జత్తారము ఇంగువ సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము సాముద్రలవణము పుష్కరమూలము వీటిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన హృదయము పార్శ్వము కటీగ్రహము ఆమము

జీర్ణకోశము బుజము మున్నగువానియందుగల రోగములను గులములను శూలములును నశించును. కషాయముతోచూర్ణమును నేవించునప్పుడు కషాయము ముఖ్యము. కావున చూర్ణపేక్షగలచో నాబుద్ధవద్రవ్యములు నిందు ప్రవర్తించును.

—● రుచకాదులు. ●—

శ్లో. చూర్ణం సమం రుచకహింగు మహాపథానాం, శుంథ్యం బునా కఫసమీరణ సంభవాను, హృత్పార్శ్వపుష్ప జఠరాద్ధి విషూచికాను, పేయం తథా యవరసేన తు విడ్విబంధే. 49. సమం శుంథ్యం బు నేత్యేవ యోజనా క్రియతే బుద్ధేః, తేనాల్పమాన మేవాత్ర హింగు సంపరిదీయతే. 50.

సౌవర్చలవణము సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగములను చూర్ణము చేసి శొంఠినీళ్లతో కఫవాతపుబాధలయందు త్రాగవలయును. ఇయ్యని హృదయము పార్శ్వము పుష్పము కుక్షి వీటిశూలము విషూచికలను పోగొట్టును. మలబద్ధమునందును పని చేయును. అప్పుడు యవలరసముతో దీనిని తీసికొనవలెను.

—● హింగాద్విచూర్ణము. ●—

శ్లో. హింగు సౌవర్చలంపథ్యాబిడ సైంధవ తుంబురు, సౌష్కరం చ పిబేచ్ఛూర్ణం దశమూలయవాంభసా. 51. పార్శ్వహృత్కటిపుష్టాం స శూలే తంత్రాపతానకే, శోధే శ్లేష్థామసేకేచ కర్ణరోగేచ శస్యతే. 52. ఏరండబిల్వ బృహతీ ద్వయనూతులుంగ, పాషాణభి త్త్రికటు మూల కృతః కషాయః, సత్తారహింగులవణోరుజు తైలమిశ్రః, శోణ్యాంసమేధ్ర హృదయస్తసరుక్షు పేయః. 53.

ఇంగువ సౌవర్చలవణము కరక్కాయలు అంటుప్పు సైంధవలవణము ధనియములు పుష్కరమూలము వీటిచూర్ణమును దశమూలకషాయముతో త్రాగిన పార్శ్వపుష్కాలలు హృచ్ఛలములు కటిశూలములు పుష్పశూలములు అంశశూలములు అపకంత్రము అపతానకము వాపు కఫప్రసేకము కర్ణరోగము వీటియందు శ్లేష్మముగు గుణమునిచ్చును. ఆముదపుగింజలు మారేడు వాకుడు పెద్దములక చిన్నములక మాచిపత్రి నాభిశొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మునగ వీటికషాయములో యకత్తారము సైంధవలవణము ఏరండ తైలముకలిపిత్రాగిన కటిప్రదేశము మెడ లింగము హృదయము స్తనములు వీటియందైన శూలమునందు త్రాగుట యోగ్యము.

❧ ద్వితీయపింగుచూర్ణము. ❧

శ్లో. పింగు త్రికటుకం కుప్తం యవక్షారోధ సైంధవం, మా
తులుంగరసోపేతం స్త్రీహళూలావహం రజః. 54. దగ్ధ మనిర్గతధూ
మం మృగశృంగం గోఘృతేన సహ వీతమ్, హృదయనితః బజశూలం
హరతి శిఖి దారునివహ మివ. 55. క్రిమిః పుచూర్ణం లీఢం స్వరిసేన
తువంగ సేనస్య, క్షుద్రయత్యచిరాన్నియతం లేహాఽజీర్ణోద్భవం శూల
మ్. 56. విదారీదాడిమరసః సవ్యోషలవణాన్వితః, క్షౌద్ర యక్తో జయ
త్యాశు శూలం దోషత్రయోద్భవమ్. 57.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కోస్తు యవక్షారిము సైంధవలవణము వీటి
లో మాచివత్తిరసమును చేర్చికొని సేవించిన స్త్రీహము శూలమునశించును. లేడికోమ్ములను
పొగి రాసీయకుండ కాల్చి ఆభస్యమును ఆవునేతితో త్రాగవలయును. హృదయము పిడుద
లు వీటిలోని శూలల నిది హరించును. అవిసెఅకురసములో వాయువిడంగముల చూర్ణ
మును కలిపి సేవించవలయును. ఈలేహము శీఘ్రముగా ఆజీర్ణ జములగు శూలలను నశిం
పఁజేయును. నేలగుమ్మడు దానిమ్మ వీటిరసములో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవ
లవణము కీడిచూర్ణమును కలిపి తేనెను నైచిత్రాగినచో త్రిదోషములును హరించును.

❧ ఏరండద్వాదశకము. ❧

శ్లో. ఏరండఫలమూలః ని బృహతీద్వయగోక్షురమ్, పర్జిన్యః
సహదేవీచ సింహపుచ్ఛిక్షురాలికా. 58. తుల్యైశ్చ కేతైః శృతం త్రో
యం యవక్షారయుతం పిబేత్, పృథగ్దోషభవం శూలం హన్యా త్వర్ష
భవం తథా. 59.

ఆముదపుకాయలు వేళ్లు వాకుడు పల్లెరు కోలపాన్వ ముయ్యాకుపాన్వ సహదే
వాకు మున్నగువానిని సమానభాగములుగా కషాయముచేసి యవక్షారిమును కీడి త్రాగిన
సమస్తశూలమును నశించును.

❧ గోమూత్రమండూరము. ❧

శ్లో. గోమూత్ర సిద్ధం మండూరం త్రిఫలాచూర్ణసంయుతం, వి
లిహ స్తగ్ధుసర్పిర్భాగ్యం శూలం హన్తి త్రిదోషజమ్. 60. శంఖచూర్ణం
సలవణం సహింగువ్యోష సంయుతమ్, ఉష్ణోదకేన తత్ప్రీతం శూలం హ
న్తి త్రిదోషజమ్. 61. తీక్ష్ణాయశ్శూర్ణసంయుక్తం త్రిఫలాచూర్ణ ముత్త
మమ్, ప్రయోజ్యం మధుసర్పిర్భాగ్యం సర్వ శూలనివారణమ్. 62. మూ

త్రాస్తః పాచితాం శుద్ధాం లోహచూర్ణసమన్వితాం, సగుడా మభయా మద్యా త్సర్వశూలప్ర శాంతయే. 63.

గోమూత్రములో మండూరమును శుద్ధిచేసి త్రిఫలములచూర్ణమును కలిపి తేనె నేయి చేర్చి నేవించిన త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును. శంఖచూర్ణము పెండ్లివలన వణము ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లతో త్రాగిన త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును. అయఃకాంతచూర్ణమును త్రిఫలములచూర్ణమును తేనెతో నేతితో రంగరించి నాకిన అన్నివిధములగు శూలలునశించును. కరకాయః ఆవుమూత్రముతో వండి శుద్ధిచేసి మండూరము బెల్లము కలిపి నేవించిన అన్నిశూలలును నశించును.

—౨౭ దాధికఘృతము. ౭౭—

శ్లో. సిప్పలీనాగరం బిల్వం కారపీ చవ్యచిత్రకమ్, హింగు దాడిమ వృక్షామ్ల వచా తూరామ్లవేతనమ్ 64. వర్షాభూ కృష్ణలవణ మజాజీ బీజపూరకమ్, దధి త్రిగుణితం సర్పి స్తత్త్విధం దాధికం స్మృతమ్. 65. గుత్త్యాగ్నః స్త్రీహవృత్తౌర్వశూలయోని రుజాపహం. 65. దోషసంశమనం శ్రేష్ఠం దాధికం పరమం స్మృతం. 66.

పిప్పళ్లు శొంఠి మారేడు నల్లజీలకఱ్ఱ చవ్యము చిత్రమూలము ఇంగువ దానిమ్మ చింతపండు వన ఆమ్లవేళు శొంఠి సౌవర్చు వణుగు జీలకఱ్ఱ మాచికాయ వీటికల్లమును పుల్లని పెఱుగుతో నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము మూలగోగము స్త్రీహవృత్తపునొప్పి యోనిబాధ మున్నగు వానిని పోగొట్టెను.

—౨౮ ధూపాం ౭౮. ౭౮—

శ్లో. కంబలాపృతగాత్రస్య ప్రాణాయామం ప్రకుర్వాత్, నిబుత్రైలాక్తసక్తానాం ధూపః శూలసారః పరః. 67. వ్యాయామం మైథునం మద్యం లవణం కటువైదలం, వేగరోధం శుచం క్రోధం వర్జయే చూర్ణలవాన్నరః. 68.

కంబడి కప్పకొన్నవానికి, ప్రాణాయామము చేయువానికి కటుతైలములతో తడిపిన సత్తువులను ధూపముచైచినచో శూలలు నశించును. వ్యాయామము మైథునము కల్లు ఉప్పు చేయి వెదురుబియ్యపు అన్నము మలమూత్రవేగరోధము దుఃఖము కోపము వీటిని శూలరోగి వదలిపెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూలరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౭. పరిణామశూలాలాధికారము.

— పరిణామశూలాల శుభాయములు. —

శ్లో. వమనా తిక్తమధురై ర్విరేక శ్చాపి శస్యతే, వస్తయ శ్చ హితాః శూలే పరిణామసముద్భవే. 1. విషంగతండులవ్యోపం త్రివృద్ధస్తీ సచిత్రకం, సర్వాణ్యేతాని సంస్కృత్య సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 2. గుడేన మోదకం త్వా భక్షయే త్ప్రాత రుత్థితః, ఉష్ణోదకానుపానం తు దద్యా దగ్నివివర్ధనం. 3. జయే త్ప్రదోషశం శూలం పరిణామసముద్భవం.

చేదు తీసి రసములతో వాంతి చేయించుటయును, శరేచనమును వస్త్రీర్థము చేయించుటయును, పరిణామశూలాలకు పితములు. వాయువిడంగ పువిత్రములను శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు తెల్ల తెగడ దంతిచెక్క చిత్రమూలము నీటిని చూర్ణము చేసి బెల్లముతో ఉండలను చేసి ప్లాద్దులచేచి వేడినీళ్లతో నేవించిన పరిణామశూలాలను త్రిదోషజములగు శూలాలను పోగొట్టును.

— నాగరకాది కల్పము. —

శ్లో. నాగరతిలగుడకల్పం పయసా సంసాధ్యయః పుమానద్యాత్, ఉగ్రం పరిణతిశూలం తస్మాప్నేతి త్రిస్తరాత్రేణ. 4. శంబూకజం భస్మవీతం జలేనోష్ణేన తత్తణాత్, పక్తిజం వినిహస్తే త చూర్ణం పిష్టు రివాసురాన్. 5. అక్షుభాత్ర్యభయా కృష్ణా చూర్ణం మధుయుతం లిహేత్, దధ్నా లూసనరేణాద్యా తృతీనయవశక్తుకాన్. 6. అచిరాన్తుచ్యతే శూలా స్మరోఽను పరివర్తనాత్, తిలనాగరపథ్యానాం భాగం శంబూకభస్మనాం. 7. ద్విభాగం గుడసంయుక్తం గుడింకృత్వా లక్షభాగికాం, శీతాంబుపానాం పూర్వాష్టా భక్షయే త్తీరభాజనః. 8. సాయూష్నో రసకం వీత్వా సరో ముచ్యేత దుర్జయాత్, పరిణామసముత్థా చ్చ శూలా చ్చిరభవా దపి. 9. శంబూకం త్రూషణం చైవ పంచైవ లవణాని చ, సమాంశాం గుడికాం కృత్వా కలంబకరసేన వా. 10. స్నాత

రోఘ్విజనకాలే వా భక్షయే త్తు యథాః లం, శూలా ద్విముచ్యతేజం
తుః సహసా పరిణామజాత్. 11. యఃపిబతి సప్తరాత్రం సక్తా నే
తా న్మలాయయాషేణ, సజయతి పరిణామరుజం చిరజా మపి కిము
త నూతనజాం. 12.

శొంఠి తిలలు బెల్లము వీటికల్కమును, పాలతో సిద్ధముచేసి తినిన భయంకర
ములగు పరిణామశూలాలైనను 21 రోజులలో నశించును. శంఖభస్మమును వేడినీళ్లతో
త్రాగిన శీఘ్రముగా పరిణామశూలలు హరి చును. నేయి లేకుండ పెఱుగుతో యవల
సత్తువును తివలయును త్రిఫలములఛ్ఛామును లేనెతో తినవలెను. తిలలు శొంఠి
కరక్కాయలు 1 భాగము. శంఖభస్మము 2 భాగములు వీటిలో బెల్లమును వైచి
ఒక్కొక్కతులను నొక మాత్రలను కట్టి చల్లనివీటితో వీటిని వధ్యాహ్నుమునకు
లోపల తిని పాలయన్నమును భుజింపవలయును. సాయంకాలమునందు రసఃముత్రాగిన
భయంకరమైన పురాణపరిణామశూలాలైనను నశించును. శంఖము శొంఠి మిరియ
ములు పిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని సమముగా చేర్చి నూరి మాత్రలుగా చేసికొని
గాని తీగెబచ్చలిరసముతో మాత్రలు గాగట్టిగాని ప్రాతఃకాలపు భోజనమునందు బలా
నుసారముగా తినిన పరిణామశూలాలనుండి ముక్తుడగును. లంకలగంజితో సత్తువును
ఏడురోజులుత్రాగిన పురాణములగు పరిణామశూలాలే నశించుచుండినవనినచో క్రొత్తిగఁ
గల్గిన శూలలు తొలఁగుటకు సఁదియమే లేదు.

❧ లోహచూర్ణాది ప్రయోగములు. ❧

శ్లో. లోహచూర్ణం పరాయుక్తం విలీఢం మధుసర్పశా, పరిణా
మశూలం శిమయే త్తన్మలం వా ప్రయోజితం. 13. కృష్ణాభయాలో
హచూర్ణం గుడేన సహ భక్షయేత్, పక్తిశూలం నిహ స్త్యేత జ్వర
రాణ్యగ్నిమందతాం. 14. ఆమవాతవికారాంశ్చ స్థౌల్యం చైవాపక
ర్వతి, పథ్యాలోహరజః శుంఠీ చూర్ణం మాక్షికసర్పిషా, పరిణామరు
జం హన్తి వాతపిత్తకఫాత్తికాం. 15.

లోహచూర్ణము త్రిఫలములు వీటియందు లేనెను నేతిని కలిపికొని తినినను
మందూరమును తినినను పరిణామశూలలు శాంతించును, పిప్పళ్లు కరక్కాయలు లోహ
చూర్ణము వీటిలో బెల్లమును వేసికొని తినిన పరిణామశూలలు హరించును. అగ్ని దీపిం
చును. ఆమవాతవికారములు తొలఁగును. కరక్కాయలు మందూరము శొంఠి మార్జి
ము వీటిని నేటిలో కలిపి తినిన వాతపిత్తకఫజములగు పరిణామశూలలు నివర్తించును.

సామద్రాద్యమార్గము. ౧౭

శ్లో. సామద్రం సైంధవం ఊరో రుచకం రామకం బిడం,
దస్తీలోహరజః కిట్టం త్రివృచ్ఛూరణకం సమం. 16. దధిగోమూత్రప
యసా మందపావకపాచితం, తద్యథాగ్ని బలం చూర్ణం పిబే చుష్టేన
వారిణా. 17. జీర్ణేజీర్ణేతు భుంజిత మాంసాది ఘృతసాధితం, నాభిశూ
లం యక్తచ్ఛూలం గుల్మస్తీహకృతం చ యత్. 18. విద్రధ్యస్తీలికాం
హంతి కఫవాతోద్భవాం తథా, శూలానా మపి సర్వేషా మౌషధం
నాస్తి తత్పరం, పరిణామసముత్తస్య విశేషేణా న్తకృత్తతం. 19.

సామద్రలవణము మున్నగు పంచలవణములు దంతి లోహచూర్ణము తెల్ల
తెగడ అడవికంద వీటిని సమానభాగములగుతెచ్చి, పెలుగు గోమూత్రము పాలు
వీటితో సన్ననిసెగపై పక్వము చేసి అగ్నిబలము ననుసరించి ఆచూర్ణమును వేడినిల్ల
తో త్రాగవలయును. జీర్ణించిన పిష్టట నేతితో పోల్చిన మాంససారమును భక్షింపవల
యును. ఇయ్యది నాభిశూలము యక్తచ్ఛూలము గుల్మము స్తీహము విద్రధి అస్తీలికా
గోగము కిఫశూల వాతశూలలను పోగొట్టుటకు సాటిలేని దివ్యమగు నౌషధము. అన్ని
విధములగు శూలలను నింతకంటె మంచిమందు లేదు. ఇయ్యది పరిణామశూలలను
విశేషముగా పోగొట్టును.

సప్తామృతతైలము. ౧౮

శ్లో. నారికేళం సతోయం చ లవణేన ప్రపూరితం, విసక్వ మ
గ్నినా సమ్యక్ సర్జితామజశూలగుత్. 20. వాతికంపై త్తికంచైవ స్తైష్ఠికంనా
న్నిపాతికం, మధుకగ త్రిఫలాచూర్ణమయోరజఃసమం లిహత్. 21. మ
ధుసర్పిర్యుతం సమ్యక్ గవ్యం క్షీరం పిబే దను, ఛర్దికి సతిమిరా శూలం
మన్యుపిత్తిం జ్వరం క్లమం. 22. ఆనాహం మూత్రబంధం చ శోధం
చైవనిహంతి సః.

కొబ్బరికాయలో నీళ్లలో సైంధవలవణమువైచి మూసి నిప్పుపై కాచి పక్వము
చేసి నేవించిన పరిణామశూలులను నశించును. వాతపిత్తకఫసన్నిపాతములైన నగు
పరిణామశూలల నియ్యది పోగొట్టును. యష్టిమధుకము త్రిఫలములచూర్ణము లోహ
చూర్ణము సమానభాగములుగా గ్రహించి తేనెను నేతిని కలిపి నేవించుచు ఆవుపాల
ను త్రాగవలయును. ఇర్ది తిమ్మిరి శూలము అన్యుపిత్తము జ్వరము గ్లాని ఆనాహము మూ
త్రబంధము వాపు మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

—౧౧ గుడపిప్పలీఘృతము. ౧౧—

శ్లో. సవిప్పలీగుడం సర్పిః పచేత్ ఊర చతుర్ధణే. 23. వినిహ
న్యమృపిత్తం చ శూలం చ పరిణామజం,

పిప్పళ్లు బెల్లము నెయ్యి వీటిని నాబుగు రెట్లపాలలో పక్వముచేసి నేవించిన ఆఘ్న
పిత్తము పరిణామశూలలు నశించును.

—౧౨ పిప్పలీఘృతము. ౧౨—

శ్లో. క్వాఢేన కల్కేన చ పిప్పలీనాం, సిద్ధం ఘృతం మాక్షిక
సంప్రయుక్తం, ఊరాన్నవస్యైవ నిహ న్యవశ్యం శూలం ప్రవృద్ధం
పరిణామసంజ్ఞం. 24.

పిప్పళ్లక మాయుకల్కములతో నేతిని సిద్ధము చేసి తేనెనువైచి కొని త్రాగుచు
పాలయన్నమును తినవలయును. ఇయ్యది పెచ్చు పెరిగిన పరిణామశూలనైనను హరించును.

—౧౩ కోలాదిమండూరము. ౧౩—

శ్లో. కోలాగ్రంధిక శృంగబేర చపలా ట్టారై స్సమం చూర్ణి
తమ్, మండూరం సురబీజలెష్టగుణితే పక్వాశ సాంద్రీకృతమ్. 25.
తం ఖాదే దశనాదిమధ్యవిరతో స్రాయేణ మగ్ధాన్నభుక్, జేతుం వాత
కఫామయా త్వరిణతౌ శూలం చ శూలాని చ. 26.

చవ్యము మోడి గంధకము ఆల్లము పిప్పళ్లు యవక్షారము వీటిని సమానభాగ
ములనుగ చూర్ణముచేసి మండూరమును ఎనిమిదిరెట్ల గోమూత్రములో పక్వముచేసికలిపి
గట్టిగామాత్రచేయవలయును. దీనిని భోజనమధ్యమునందు తిని పాలను త్రాగిన వాత
కఫములవల్లనైన పరిణామశూలలన్నిటిని హరించును.

—౧౪ భీమవటకమండూరము. ౧౪—

శ్లో. కోలాగ్రంధికసహితైర్విశ్వైషధమాగధీయవత్కారైః, ప్రస
మయోరజసామపి పలికాంశై శ్చూర్ణితై ర్మైశ్చైః. 27. అష్టగుణమూ
త్రయుక్తం క్రమపాకా త్ప్రిండితాం నయే త్సర్వం, కోలప్రమాణా
గుటికాస్తిస్తో భోజ్యా దిమధ్యవిరతో చ. 28. రససర్పిర్యౌషపయో
మాంసై రశ్చన్నై ర్నివారయతి, అన్నవివర్జిత మంతే గుల్మం స్తీహం
గ్నిసాదాం శ్చ. 29.

చవ్యము మోడి శొంతి పిష్పశ్శు యవక్షారము ఇవి ఒక్కొక్కపలమును మం
డూరము 16 పలములును నాలుగురెట్ల గోమూత్రములో కలిపి క్రమముగా పక్వము
చేసి గట్టిపడిన పిష్పట మాత్రలను కట్టవలయును. పిష్పట వీనిని భోజనమున మొదలను
నడుమను చివఱలను మూడుమాత్రలచొ. తీసికొనవలయును. రసము నేను యూషము
పాలు మాంసము వీటిని భుజించుచున్న అన్నవివర్తనము గుల్మము క్షీహగోగము మందా
గ్ని వీటిని తొలగించును.

శ్లో రమం.హరము. ౧౯

శ్లో. లోహాక్షిట్టపలా న్యష్టా గోమూత్రార్ధాథకే పచేత్, క్షీర
ప్రసేన తత్సిద్ధం పక్తిశూలమారం నృణామ్. 30.

మండూరము రిపలములు అర్ధాథకపు గోమూత్రములో పక్వముచేసి 16పల
ముల పాలలో సిద్ధముచేసి నేవించిన పరిణామశూలము హరిదోలును.

శ్లో చవికాది మండూరము. ౨౦

శ్లో. లోహాక్షిట్టపలా న్యష్టా గోమూత్రేష్టగుణే పచేత్, చవికా
నాగరక్షూర పిప్పలీమూలపిప్పలీః. 31. సంఘ్నార్జ్య సీక్షిపే తస్మి
స్పృశాంశాః సాంద్రతాం గతే, గుడికాః కల్మయే తైన పక్తిశూల
నివాహీణి. 32.

మండూరము రిపలములును ఎనిమిది రెట్లగోమూత్రములో పక్వముచేసి, చవ్య
ము శొంతి యవక్షారము మోడి పిష్పశ్శు పీచుమార్జమును ఒక్కొక్కపలము కలిపి
గట్టిపడిన పిష్పట నేవించిన పరిణామశూలము హరించును.

శ్లో శతావరీమండూరము. ౨౧

శ్లో. మండూరం శోధితం పత్రీం లోహజాం వా గుడేన తు,
భక్షయే న్దుచ్యకేశూలా త్పరిణామసముద్భవాత్. 33. సంశోధ్యం
ఘ్నార్జితం కృత్వా మండూరస్య పలాప్తకమ్, శతావరీస స్యాష్టాదశ్చ
స్తు పయసస్తథా. 34. పలా న్యాదాయ చత్వారి తథా గవ్యస్య
సర్పిషః, విపచేత్సర్వ మైకధ్యం యావత్పిండత్వ మాగతం. 35. సిద్ధం
తు భక్షయేత్సర్వ భోజన స్యాగ్రతోపి వా, వాతాత్తకం పితృభవం
శూలం చ పరిణామజం, 36. నిహన్త్యేవ హి యోగోయం మండూ
రస్య న సంశయః.

శుద్ధిచేసిన మండూరమును బెల్లముతోతనిన పరిణామశూలము హరించును. శుద్ధిచేసిన మండూరము రిపలములు పిల్లిపీచరసము రిపలములు పెఱుగు పాలు 32 పలముల చొ॥ ఆపునెయ్యి 4 పలములును కలిపి పక్వముచేసి మాత్రలను కట్టి భోజనము ముందటను నడుమను భుజించినచో వాత పితృ పరిణామజనితములగు శూలము హరించును.

—ॐ రామమండూరము. ॐ—

శ్లో. విడంగం చిత్రకం చవ్యం త్రిఫలా త్రూషణాని చ. 37. నవ భాగాని చైతాని లోహాకిట్టనమాని చ, గోమూత్రం ద్విగుణం దత్వా మూత్రాద్ధక గుడాన్వితం. 38. శనై ర్మలద్వగ్నినా పక్వా సుసిద్ధం పిండతాం గతం, స్నిగ్ధే భాండే విక్షిప్త్య భక్షయే త్కోల మాత్రయా. 39. ప్రాజ్ఞధ్యాదిక్రమే జైవ భోజనస్య ప్రయోజిం, యోగోయం శమయ త్యాశు పక్తిశూలం సుహారుణం 40. కామలాం పాండురోగం చ శోథం మందాగ్నితా మపి, అర్చాంసి గ్రహణీదోషం క్రిమిగుల్తోదరాణి చ. 41. నాశయే దప్లుపిత్రం చ స్థాల్యం చైవాహ కర్షతి, వర్జయే చ్చుష్కశాకాని విదాహ్మేష్టుకటూని చ. 42. పక్తే శూలాన్తకో హ్యేష గుడో మండూరసంజ్ఞకః, శూలార్తానాం కృపా హేతో స్థాయా వరిక్తిర్తిలః. 43.

వామువిడంగములు చిత్రమాలము చవ్యము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇవి ఒక్కొక్క పాలును, మండూరమును ననుముగాను గోమూత్రము ద్విగుణముగాను గోమూత్రము లో సగముపాలు బెల్లమునుచేర్చి మెల్లగా సన్నని మంట పైబెట్టవలయు చేసి మద్దబాతిన పిప్పట మాత్రలనుచేసి నేతికుండలో బెట్టి భోజనమునకు మందుగను ప్రాగంభమునకు వుభయ భుజింపవలయును. ఇయ్యది పరిణామశూలము కామల పాండురోగము వాపు ఆగ్నిమాంద్యము మూత్రాగ్ని గ్రహణి క్రిమిరోగము గుల్మము ఉదరరోగము ఆప్లుపిత్రము కీటిని నశింపజేయును. స్థాల్యమును పోగొట్టును. ఎండినకూరలు, దాహము పులుపు కారము బుట్టించు పదార్థములు ఇందు అపథ్యము. ఇయ్యది శూలరోగుల హితమునకై తాపచేతక చెప్పబడినది.

—ॐ రామమండూరము. ॐ—

శ్లో. షశిరం శ్వేతవాత్యులం మధువర్ణి మయూరకం, తిండు లీయం చ కర్షార్థం దత్వా ధ శ్చోర్ధ్వ మేవచ. 44. పాక్యం సుజీర్ణం మండూరం గోమూత్రేణ దినద్వయం, అస్తర్బాష్ప మదగ్ధం చ తథా

స్థావరం దినత్రయం. 44. విచూర్ణ్య ద్విగుణేనైవ గుణేన సువిమర్షితం,
భోజన స్వాదిమధ్యాహ్నే భక్ష్యం కర్షం త్రిభాగతః. 45. తక్రానుపానం
వర్జ్యంచ వాక్ష్య మప్లుక మత్ర తు, ఆప్లుపితైచ శూలే చ హిత
మేత ద్యధామృతం. 46.

చివ్యము తెల్లనుత్తువపులగము మల్లంగి మయూరకము తండులీయము వీటిని అనియరత్నముక్తిందను మీదను పోసి పురాణమండూరమును గోమూత్రములో రెండురోజులు పక్వము చేయవలయును. కంచుపాత్రములో నిట్లుచేసిన తగులవడదు. ఇట్లు మూడురోజులుంచి చూర్ణమును రెండురక్కల బెల్లమును కలిపి మర్దన చేసి గుటికలు చేసి భోజనమునకు ఆదిమధ్యాంతముల భక్షింపవలయును. మజ్జిగను అనుపానముగాచేసి కొని చింతపండు మొ|| పులుపును వదలవలయును. ఇయ్యది ఆప్లసిత్తము శూలముల యంద్రు హితకరము.

ర సమంధూరము.

శ్లో. సభ్యాచూర్ణం ద్విపలం గంధకసారం చ, లోహకిట్టం చ
శుద్ధరసస్యార్ధపలం భృంగస్య రసం చ కేశరాజస్య. 47. ప్రస్తాన్తి తం చ
దత్వా లోహే పాత్రే౭థ దండనఃపుష్పమ్, శుష్కం పుత్ర మధు
యుక్తం మృదితం స్థాప్యం చ భాండకే స్థిగ్నే. 48. ఉపయుక్త మేత
దచిరాన్నిహన్తి కఫపిత్తజాన్రోగాన్, శూలం తథాఘ్రితం గ్రహ
ణీమసి కామలా ముగ్ధమ్. 49.

కర్కశ్శాయలపొడి గంధకము మంఢారము వీటిని చెండుపలములు, శుద్ధిచేసిన పాదరసము అగ్రఫలము గుంటగలగర నల్లగుంటగలగర రసము 16 పలములు పోసి ఇనుప పాత్రములో కొయ్యితో మద్దనచేసి ఎండిన పిప్పట మరల నేయి తేనె శేర్పి చునురు పాత్రములోపోసి యుంచి యుపయోగించినచో నది కఫసిత్తజనితరోగములను శూల లను ఆమ్లపిత్తములను గ్రహణులను కామెరలను నశింపజేయును.

❧ త్రిఫలాబోహము. ❧

శ్రో. అక్షామలకశివానాం స్వరసైః పక్తివ్యో సులోహజం
 చూర్ణమ్, సగుడం యద్యుపభుజ్యే ముంచతి సద్యః త్రిదోషజం
 శూలమ్, 50.

ప్రతి ఫలములకీ షాయములో లోహమార్జమును పక్వము చేసి బెల్లము చేర్చి నేపించిన ప్రతి దోషజములగు శూలము నశించును.

—ॐ లోహగుటిక. ౧—

శ్లో. లోహస్వరజస్థాభాగః త్రిఫలాయాః తథా త్రయః, గుడ
స్యాష్టా తథా భాగా గుడాన్మాత్రం చతుర్ధణమ్. 51. ఏత త్స్వరః చ
విపచేత్ గుడపాకవిధానవితే, లిహే చ్చ త ద్యభాశక్తి క్షయే
శూలే చపాకజే. 52.

లోహమార్జము 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు బెల్లము 8 భాగములు
నాలుగురెట్లు గోమూత్రము వీటిని బెల్లమును పాకుపట్టెడి విధమున పక్వముచేసి శక్తి
సమసరించి భక్షించినచో శూలమును క్షయిం గములును నశించును.

—ॐ ధాత్రీలోహము. ౨—

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణ స్యాష్టే పలాని చత్వారి లోహచూర్ణస్య,
యష్టిమధుకరజ శ్చ ద్విపలం దద్యా త్సరోపలే ఘృష్టమ్. 53. అమ్మ
తాక్వాథే నైత చూర్ణ్యం భావ్యం చ సప్తాహమ్, చండాతపేషు
శుష్కం భూయః పిష్ట్యా నవేషులే స్థావ్యం. 54. ఘృత మధునా
సహాయక్తం భక్తాన్ మధ్యతి స్తథాస్తే చ, త్రీ నపి వారా న్భాదే
త్పథ్యం దోషానబంధన. 55. భుక్తిస్యానా నాశయతి వ్యాధీ స్పిష్టా
నిలోద్భవా స్సద్భక్తి, మధ్యేష్ట విష్టంభం జయతి నృణాం సుపిదహ్యతే
నాన్మమ్. 56. పానా న్నృతా ద్రోగా ద్భుక్త్యస్తే శీలితం జయతి,
ఏవం జీర్ణితి చాన్నే నిహన్తి శూలం నృణాం సుకష్ట మపి. 57.
హరతి సహసా యక్తో యోగశ్చాయం జరత్పితం, చక్షుష్యః పలి
తఘ్నః కఫపిత్తసముద్భవాం జయే ద్రోగాన్. 58. ప్రసాదయ్యపి
రక్తం పాండుత్వం కామలాం జయతి.

ఉసిరికకాయలచూర్ణము 8 పలములు లోహచూర్ణము 4 పలములు యష్టిమధు
కము 2 పలములు కోష్ఠ వీటిని పొడిచేసి ఏడురోజులు తిప్పతీగక మాయములో భావ
నచేసి కఱకులెండలో నెండించి మఱలనూరి క్రొత్తకుండలో నుంచి నేయితేనెలతో చే
ర్చి భోజనమునకు ఆదిమ ధ్యావనానముల ముష్టారును నేవించి దోషానుసారముగ పథ్యము
నొనర్చునది. ఇది భోజనాదిని భక్షించిన పిత్తవాతరోగములను నడుమనైనచో అన్న
విష్టంభములను పోగొట్టును. చివట నన్నజములగు రోగములను నశింపజేయును. ఇట్లుభ
క్షించినయన్నము జీర్ణమయ్యెనేని ఆమనుష్యునికి కష్టతరమగు శూలలైనను హరించును.
పిత్తమును యోగబలమున క్షీణింపజేయును. నేత్రములకు హితము. వెంట్రుకలు నెఱి

యుట మానును. కథపితృజములగు రోగములను నశింపజేయును. రక్తమును శుభ్రపఱచును. పాండురోగమును కామెలను పోగొట్టును.

— ౧౦ లోహమృతము. —

శ్లో. తనూని లోహతేత్రాణి తిలోస్పదసమాని చ. 59. కాశికా మూకల్యేన సంలిప్య సర్వపేదా వా, విశోష్య సూర్యకిరణైః పున రే వావలేపయేత్. 60. త్రిఫలాయా జలేద్ధాతం వాపయే చ్చ పునః పునః, తతః సంచూర్ణితం కృత్వా కర్పటేన తు ఛానయేత్. 61. భక్షయే న్నధుసర్పిర్భ్యాం యథాగ్నేయతప్తయోగతః, మాషకం త్రిగుణం వాధ చతుర్గుణ మథాపి వా. 62. ఛాగస్య పయసః కుర్యా దనుపాన మభావతః, గవాం ఘృతేన దుగ్ధేన చతుష్పక్షిగుణేన చ. 63. పంక్తిశూలం నిహ స్త్రేణి న్నాసే నైకేన నిశ్చితమ్, లోహమృత మిదం శ్రేష్ఠం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా. 64. కకారపూర్వకం యచ్చ యచ్చాప్తం పరిక్షిత్తం, సేవ్యం తన్న భవేత్తత్ర మాసం చానూప సంభవం. 65.

సువ్యఃంతంత లోహపత్రములను కాశికామూలములను రో పూసి ఎండకు ఎం డించి మఱిపునె నిప్పులో నెండించి త్రిఫలముల సహాయముగా మాటిగూటికి ముం చనలయును. పిష్టులచూర్ణముచేసి వస్త్రములపై వ్రేసి వ్రేయుచేసి నెల నెల జేర్చుకొని జరరా గ్ని ననుసరించి భక్షింపవలయును. ఇట్లు ఒక నెలగాని రెండు నెలలుగా ని నానుగునెలలు గాని ఈయోషధమును భక్షించి మేక పాలను అనుపానముగా గ్రహింపవలయును. 64. రెట్లు ఆవు నేతితోగాని ఆవుపాలతోగాని ఈయోషధమును చేయవలయు. దీనిని ఒక నెల సే వింపినపక్షిణములకులలు నశించును. దీనిని బ్రహ్మ సృజించెను. కకారమాదిగలపదార్థ ములను పులుపునపులును నీటిపట్టులలోని జంతువులమాంసమును దీని సేవనకాలము నందు రోగి వర్జింపవలయును.

— ౧౧ ఖండామలకీ. —

శ్లో. స్విన్ననీడితకూష్మాండా త్తులార్ధం నృప్త మాజ్యతః, ప్రస్థార్థే ఖండతుల్యం తు పచే దామలకీరసాత్. 66. ప్రస్థే సుస్విన్నకూష్మాండా రసప్రస్థే విఘ్నట్టయన్, దర్వాపాకం గతే తస్మిం చూర్ణికృత్య వినిక్షి పేత్. 67. ద్వేద్వే పతే కణాజాజీ శంతీనాం మరీచస్య చ, పలం తాళీ స ధన్యాక చాతుర్జాతక ముస్తకం. 68. కర్షప్రమాణం ప్రత్యేకం ప్రస్థార్ధం మాక్షికస్య చ, పక్తిశూలం నిహ స్త్రే తద్దోషత్రయభవం

చ యత్. 69. ఛర్ద్యస్త్వపిత్తమూర్ఛా శ్చ శ్వాసకాసావరోచకం, హృచ్ఛూలం రక్తపిత్తం చ పృష్ఠశూలం చ నాశయేత్, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం ఖండామలకసంజ్ఞికం. 70.

స్విన్నములు పీడితములునగు గుడ్డుడికాయను ౧0 పలములు తెచ్చి 16 పలముల నేతితో వేయించి కండచక్కెర యునికరసము 8 పలముల చొ॥ వైదానిలో కలిపి గరిటెతో మద్దనచేయుచు నుడికించి, పాకమైన పిచ్చుట ఈక్రింది యాషధముల నందు వేయవలయును. పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ కొంత 2 పలముల చొ॥ మిరియములు 1 పలము చొ॥ ప్పన తాడిశపత్రి ధనియములు ఏలకులు తేజపత్రి నాగకేసరములు తుంగముస్త్రలు ఇవి కాలుపలుచొ॥ తేనె 1౩ పలముల చొ॥ ప్పన చేర్చవలయును. ఇయ్యది త్రిదోషజము లగు పరిణామశూలలను ఛర్ది ఆప్లవిత్తము మూర్ఛా శ్వాసము కాసము అరోచకము హృచ్ఛూలము రక్తపిత్తము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

❧ నారికేళఖండము. ❧

కుడవమితి మిహ స్వా న్నారికేలం సుపిష్ఠం, పలపరీనామితి సర్పిః పాచిణం ఖండతుల్యం. 71. నిజపయసి తదేతి తృప్థమాత్రే విపక్వం, గుడవ దధ సుశీతే శాణభాగాన్ క్షిపేచ్చ. 72. ధన్యాకపిప్పలిపయోద తుగా ద్విజీరాం శాణం త్రిజాత మిభ కేసరవ ద్విచూర్ణ్య. 73. హస్త్య స్త్వపిత్త మరుచిం క్షయ మస్రపిత్తం శూలం వమిం సకలపాగుషకారి హరి. 74.

కొబ్బెరను చక్కగా నూరి 8 పలములును నేతిని 10 పలములు కండచక్కెర ఆవుపాలు 4 పలము చొ॥ను అందు కలిపి పక్వము చేసి చల్లారినపిచ్చుట ధనియములు పిప్పళ్లు తుంగముస్త్రలు వంశలోచనము జీలకఱ్ఱ లవంగపుపట్ట ఏలకులు తేజపత్రి నాగ కేసరములు వీటిని శాణప్రమాణము చూర్ణము చేసి అందు కలిపి తినిన ఆప్లవిత్తము అరుచి క్షయ రక్తపిత్తము శూల ఛర్ది నశించును.

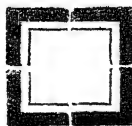
❧ కలాయచూర్ణాదులు. ❧

శ్లో. కలాయచూర్ణ భాగా ద్వా లోహచూర్ణస్య చాపరః, కార వేల్ల పలాశానాం రసే నైవ విమర్శితః. 75. కర్షమాత్రాం తత శ్చైకాం భక్షయే ద్ధుటికాం నరః, మండానుపానా త్సా హన్తి జర త్పిత్తం సుదారుణం. 76. లిహ్య ద్వా త్రైఫలం చూర్ణ మయశ్చూర్ణ

సమన్వితం, యష్టిచూడైన వా యుక్తం లిహ్యత్ ఊద్రేణ తదదే. 77. పితౄన్తం వసునం కృత్వా కఫాన్తం చ విరేచనం, అన్నద్రవే చ తత్కార్యం జరత్పితై యదీరితం. 78. ఆమపక్వాశయే శుద్ధే గచ్ఛే దన్నద్రవః శమం, మాషేండరీ సతుషికా స్విన్నా సర్పిర్యుతా హితా. 79. గోధూమమండకం తత్ర సర్పిషా గుడసంయుతం, ససితం శీలదుద్ధేన మృదితం వా హితం మతం. 80. శాలితండులమండం వా కవోష్ఠం సిక్తనర్జితం, వాట్యం ఊరేణ సంసిద్ధం ఘృతపూరం సశర్కరం. 81. శర్కరాం భక్షయిత్వా వా ఊర ముత్కృద్ధితం పిబేత్, పటోలపత్రయూషేణ ఖాదే చ్చుణకసక్తుకాన్. 82. అన్నద్రవే జరత్పితై వహ్నిర్వర్తంబో భవే ద్యతి, తస్మా దత్రాన్నపానాని మాత్రాహీనాని కల్పయేత్. 83.

బోడసెనగల చూళ్లమును 1 భాగమును లోహచూర్ణమును 1 భాగమును కాకర మోదుగ రసములతో మర్చించి మాత్రలచేసి రోజు కొక్క దానిని తిని మండపు అను పానము చేసి భయంకరములగు జ్వరపిత్తములు నశించును. త్రిఫలచూర్ణములో లోహచూర్ణమును కలిపి తినినను, యష్టిమధుక పుచూర్ణములో తేనెగలిపి తినినను జ్వరపిత్తములు నశించును. పిత్తము పోవువఱకును వసునమును, కఫము పోవువఱకును విరేచనమును చేయించి జ్వరసిత్తవిధియందలి అన్నవిధానమునిందుచు చేయవలయును. ఆమాశయపక్వాశయములు శుద్ధములైనచో అన్నద్రవము శాంతించును. దీనిని పాట్యతోగూడ సేయితో వేచిన మాషేండరికి హితరసు. అందు గోధూనుగంజిని నేతితోబెల్లముతోచేర్చి గాని చక్కెరతో చేర్చి గాని చల్లని పాలతోగాని మర్దనము హితము. నూకలు లేనివరిబియ్యపుగంజి పెచ్చుచేసి యిచ్చినను పాలతోచేసిన వాట్యముగాని చక్కెరతో చేసినచూరిగాని హితముఁజేయును. కండచక్కెరనుతని కాచిన పాలనుగాని చేదపూర్ణగంజిలో సెనగపండి చేర్చికొనిగాని నేవించిన అన్నద్రవముందును జ్వరపిత్తమునందును అయిన అగ్నిమాంద్రము శమించును. కావున నీవిధియందు అన్నపానములను మాత్రాహీనములగా చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పరిణామకూలాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౮. ఉదావరాధికారము.

ॐ నారాచ చూర్తము. ॐ

శ్లో. త్రవృ త్సుధాపత్రతిలాది శాక గ్రామ్యోదకానూప గసై
ర్యవాన్నం, అవై శ్చ మృష్టాః కలమూత్రవిడ్వి రద్యా త్వసన్నాగుడ
సీధువాయీ. 1. ఆస్థాపనం మానుతజ్జే స్వగ్ధ స్వస్వస్య శస్యతే, పుగీ
పజే తు కర్తవ్యో యిధి రానామక శ్చ యః. 2. ధౌరవైతరణా నస్తి
యుంజ్యా త్రత్ర చికిత్సకః, శ్యామా దంతీ ద్రవస్తీ వ్య జ్జహశ్యా
మా సుహీ త్రిపుత్. 3. సప్తలా శంఖినీ శ్వేతా రాజపుత్రః సతి
ల్వకః, కంపిల్లకం కిరంజశ్చ హేమక్షీరీ త్వయం గణః. 4. సర్పస్తైలరజః
క్వాథ కల్లే ప్వస్యతి మేషు చ, ఉదావర్తోదరానాహ విపగుల్పవినా
శసః. 5. త్రిపుత్క్రస్థాహరీతక్యా ద్విచతుఃపంచభాగికాః, గుడికాగు
డతుల్యాస్తా విడ్విబద్ధగదాపహః. 6. హారీతకీయవక్షార పీలుని త్రిపు
తా తిధా, ఘృతై శ్చూర్ణ మిదం పేయ ముదావర్తవినాశిమ్ 7.
హింగుకుష్ఠపచా సర్జ బిడ. చేతి వ్యరుత్తిరమ్, పీతు మద్యేన తిచూర్ణ
ముదావర్తహరం హరమ్. 8. శిండపలం త్రిపుతాసమ, ముపకుల్యాః
కర్షచూర్ణితం శ్లక్ష్యం, ప్రాగ్భోజనే చ సమధు, బిడాలపదకం లిహే
త్పింజ్జః. 9. ఏతద్దాథపురషే పితౄ సక లేచ వినియోజ్యమ్, స్వాదుః
నృపయోగ్యోయం చూర్ణో నారాచకో నామ్నా. 10.

తెల్లతెగడ సుధాపత్రము నూవుకూర మొ|| గ్రామ్యోదకములు అనూపదేశపు
మాంసము కీటితో యవాన్నమును గాని ఆథోవాతము విప్తమూత్రము వీటిని పుట్టించె
డి పదార్థముతో బెల్లము సారాయమునుగాని నేవించవలయును. వాతోదావర్తమునం
దు చెవ్వుటపట్టించు చికిత్స చేయవలయును. విష్ణుమగు నుదావర్తమునందు ఆనాహము
నకువలె చికిత్సలను ధౌరవైతరణాపాపములగు వస్తులను చేయించవలయును. ప్రేంకణ
ముచెక్క వాచిలి దిం తెన ఎరుకచెవికూర తెల్లవాచిలి శంఖపుష్పము గోకర్ణి
ఆప్లవేతనము లొద్దుగ నెనులియడుగుచెక్క ఈ గణముతో నైనను గానీ, నేయి
తెల్లము చూర్ణము కషాయము కల్కము మన్నగు వానిలో తేనెతో నైనను నేవించిన
యుదావర్తము ఉదరరోగము మన్నగునవి నశించును. తెల్లతెగడ 2 భాగములు పిప్పళ్లు

4 భాగములు కరక్కాయలు 5 భాగములు వీటితో సరిగాబెల్లముకలిపి మాత్రలజేసి ఇచ్చిన విస్తా బంధగోగములు నశించును. కరక్కాయలు యవక్షారము వరగోగు తెల్ల తెగడ వీటిని చూర్ణముచేసి నేతితో తినిన ఉదావర్తము నశించును. ఇంగువకోష్ఠ వన సజ్జక్షారము వీటినిఉత్తరోత్తరముగా చెండురెట్లుచొత్తినీకొనిచూర్ణముచేసిమద్యముతో నేపించిన నుదావర్తములు నశించును. ఒకపలము కండచక్కరలో తెల్లతెగడ పిప్పళ్ల చూర్ణమును ఒకతులము వేసి పొడుట తేనెతో తినిన గాఢమగు పురీషము పిత్తము కఫము వీనియందు సుఖకరము. ఇయ్యది రాజులు నేపింపఁగలది.

మనిగారి ప్రయోగములు.

శ్లో. రసోనం మద్యసమిశ్రం పిబే తాప్రిత. ప్రకాంక్షితః, గుల్మోదావర్తశూలఘ్నం దీపనం బలపద్ధనం. 11. హింగుమాక్షికసింధూత్థైః పక్తా వర్తిం సునిర్జితామ్, ఘృతాభ్యక్తం గుడే దద్వాదుదావర్తవినాశిని. 12. మదనం సిప్పలీ కుష్ఠం వచాగౌరాశ్చ సర్వహః, గుడక్షౌరసచూయుక్తాః ఫలవర్తిః పశ్యతే. 13. ఆగరభూమసింధూర్థితైలయుక్తాఘ్నమూలకం, క్షుణ్ణం నిర్గుండిత్రం వా స్విన్నేపాయకాక్షిపే ద్భుభః. 14. సౌవర్చలాఘ్నం మదిరాం మూత్రే త్వభిహతే పిబేత్, ఏలాం వా ప్యథ మద్యేన క్షీరం వారి పిబే చ్చ సః. 15. దాస్పర్శాస్వరసం వాపి కషాయం కకుభస్య చ, ఏర్వాసుబీజంతోమన పిబే ద్వా లవణీకృతాం. 16. పంచమూలీయతం క్షీరం ద్రాక్షౌరస మశాపి వా, సర్వధై వోషయూజీలి మూత్ర కృచ్ఛాశ్శరీవిధిం. 17. స్నేహస్వేదై రుదావర్తం జ్వరభజం సముపాచరేత్, అశ్రమోక్షోఽప్రజేకాఘ్నః స్వప్నో నుద్యమప్రియాః కథాః. 18. క్షవజే క్షుంపత్రేణ ఘ్రాణస్తే నానయేత్ క్షవం, తథోర్ధ్వజత్రుకోభ్యంగః స్వేధో ధూమ స్సరావనః. 19. హితం వాతఘ్న మద్యం చ ఘృతం చోత్తరభక్తికం, ఉద్ధారజే క్రమోపేతం స్నేహికం ధూమ మాచరేత్. 20. ఛర్ద్యాఘాతం యథాదోషం నస్యస్నేహాదిభి ర్జయేత్, భుక్వా ప్రచ్ఛద్ధిసం ధూమో లంఘనం రక్తమోక్షణం. 21. రూక్షాస్పృహావ్యాయామో విరేక శ్చాత్ర శస్యతే, వస్తిశుద్ధికరావాపంచతుర్గుణజలం పయః. 22. ఆవారినాశా త్క్వధితం పీతవంతం ప్రకా

మతః, రమయేముః ప్రియా నార్యః శుక్రోదావర్తినం నరం. 23. అ
త్రాభ్యంగావగాహో శ్చ మదిరా శ్చరణాయుధాః, శాలిః పయోనిరూ
హాశ్చ శస్త్ర మైథున మేవ చ. 24. త్సుద్విఘాతే హితం స్నిగ్ధ ముష్ణ
మల్పం చ భోజనం, తృష్ణాఘాతే విబే న్తంధం యథాగూఢ వా పి
శీతలాం. 25. రసే నాద్యా త్సువిశ్రాంతః శ్రమః శ్వాసాతురో
నరః, నిద్రామాతే పిబేత్ క్షీరం స్వప్నః సంవాహనాని చ, ఉదావర్త
క్రియానాహే సామే లాఘనపాచనం. 26.

ఉల్లిగడ్డను కల్లుతో చేచ్చికొని ప్రాతఃకాలమునందు త్రాగిన ఉదావర్తము గుల్మ
ము శూల ఇయ్యవి నశించును. ఇయ్యది దీపనము బలవర్ధకము నగును. ఇంగువతేనె సైం
ధవలవణము వీటిని వత్తిచేసి పక్వముచేసి నేలితోమాటి గుదస్థామున నుంచవలయును.
ఉమ్మెత్త పిప్పళ్లు కోష్ఠ వన తైలలవాలు బెల్లము యవజ్జారము వీటితో ఫలవర్తి శ్రేష్ఠ
ము. ఇంటిబూజు సైంధవలవణము తైలగు పులుపు వీటితోచేర్చిన ముల్లంగి గాని వావి
లిని నలిచి గాని గుదస్థానమున నుంచవలయును. మూత్రము వెడలనిచో సౌవర్చలవ
ణముతో సిద్ధము చేసిని కల్లునుత్రాగవలయును. ఏకులను కల్లుతోగాని, నీటితోపాలను
గాని త్రాగవలయును. వాకుండుటకు రసగునైనను మద్దిచెక్కరసమును గాని నక్క
దోనగింజల రసమునుగాని సైంధవలవణముతో త్రాగవలయును. పంచమూలములయందు
పక్వము చేసిన పాలనుగాని ద్రాక్షారసమును గాని మూత్రకృచ్ఛాదులయందు దుపయో
గింపవలయును. జ్వంభనమగు నుదావర్తమునందు స్నేహస్వేదములఁ జేయవలయును.
అశ్మాత్థమగు దానికి కన్నీరుఁగార్పించుఁది. నిద్ర మద్యపానము కథాశ్రవణము హిత
కరములు. తున్నవలన గిలిగెడి యుగావర్తమునకు త్సుతపత్రముల ముసుక్కలొనుంచి తు
మ్మలను వెడలింప వలయును. వాతజమగునేని మద్యమును నేయియును హితకరములు.
ఉద్గారపుటుదావర్తమునందు క్రమాయసారముగా ధూమాదులను చేయవలయు. ఛర్దిజ
ములకు దోషానుసారముగా నస్యాదులను చేయవలయును. భోజనమైన పిప్పటి ప్రచ్ఛ
ర్దమును పొగవేయుట లంఘనము రక్తస్రావము చూత్కాన్నము శరీరవ్యాయామము విరేచ
నమును హితకరములు. వస్త్రశుద్ధిని చేయువాఁడు నాల్గురెల్ల నీటిలో పాలను పోసికొని
ఇగిలిపోవువఱకు కాఁత్రాగిన యుదావర్తములుఁగించును. దీనియందు యభ్యంగనమున్నా
నము మద్యము కోడిమాంసము వరియన్నమును హితకరములు. ఆలివలననగు ఉదాస్ని
గమగు నాహరిగును చేకొనవలయును. తృష్ణాఘాతమునందు మండమును గాని చల్లని
గంజినిగాని త్రాగవలయును. ఆయనజమగు శ్వాసముచేత పీడితుఁడగువాఁడు విశ్రాంతిని

గైకొని మాంసరసముతో భుజింపవలయును. నిద్రాఘాతమునందు పాలను త్రాగవలయును. పరుండుట కాళ్లుపిసికించుకొనుట మంచిది. ఆనాహమునకు ఉదావర్తమునకువలెనే చికిత్సను చేయవలయును. ఆమజముగు నానాహమునందులంఘనమును పాచనమును హితకరములు.

— హింగ్వర్గమునీకలు. —

శ్లో. ద్విగుత్త రాహింగువచా సకుస్తా సునర్చికాచేతి విడంగచూర్ణం, సుఖాబురానాహ విషూచకార్తి హృద్రోగగుల్మోర్ధ్వ సమీరణఘ్నం. 27. వచాభయాచిత్ర కయావశూకాన్ సపిప్పలీకాతివిషా న్సకుస్తాన్, ఉష్ణాబునానాహ విమూఢవాతా స్పీత్యాజయే దాశు హేతోదనాశి. 28. త్రివృద్ధరీతక శ్యామాః స్పృహిక్షీరేణ భావయేత్, వటుకామూత్రవీతాస్తాః శ్రేస్తా శ్చానాహభేదికాః. 29. ఫలం చ మూలం చ విరేచనోక్తం హింగ్వర్గమూలం దశమూల మగ్ర్యం, స్పృశ్చిత్రకాచైన పునర్నవా చ తుల్యాని సర్వైర్లవణాని పంచ. 30. స్నేహైస్సమూత్రై స్సహజర్జరాణి శరావసం ధౌవిషచే త్సులిప్తే, పక్వం సుపిష్ఠం లవణం తదన్వైః పానై స్తథా నాహరుజాఘ్న మగ్ర్యం. 31. వాటధూమవిడవ్యోవగుడమూత్రైర్విసాచితా, గుడేంగుష్ఠ సమావర్తి ర్విధేయా నాహశూలనుత్. 32. వర్తి స్త్రీకటుక సైంధవ సర్వపగృహధూమకుష్ఠమదనఫలైః, మధుని గుడే వా క్త్వా పాయాలీంగుష్ఠమానతోవేశ్యా, వర్తిరియం దృష్టఫలా గుడే శనైః ప్రణిహతాఘృతాభ్యక్తా, ఆనాహేదావర్త ప్రశమనీ జరరగుల్మనివారిణీ. 34.

ఇంగువ ఒక భాగము వస 4 భాగములు చెంగల్యోష్ఠ 2 భాగములు సజ్జజ్వరము 8 భాగములు బిడాలలవణము 16 భాగములు మార్గము చేసి గోరు వెచ్చనినీటితో త్రాగిన ఆనాహము విషూచి హృద్రోగము గుల్మము ఊర్ధ్వవాతమునశించును. వస కరక్కాయాచిత్రమూలము యవజ్వరము పిప్పళ్ళు అతివస యోష్ఠ వీటిమార్గములతో నేవించిన ఆనాహము మూఢవాతములు నశించును. కాని మంచివరిదియ్యపుఅన్నమును తినవలయును. తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నల్లతెగడ జెముడుపాలతో నాన్ని నూరి మాత్రలను చేసి గోమూత్రముతో నేవించిన ఆనాహము నశించును. విరేచనమునకై చెప్పిన పండ్లు వేళ్లు ఇంగువ అర్కమూలము దశమూలములు జెముడు పాలు శొంఠి చిత్రమూలము వీటిని సమాభాగములును వీటియన్నిటియంత పంచలంఘనములు పొడిచేసి తెల్లగొ

మాత్రములతోరంగార్చి మూకుడులూ పెట్టి మూసికట్టిపెట్టి పక్షము చేసి పిచ్చుట నూరి సైంధవలవణముచేలిసి అన్న పానములతోతీనిన ఆనాహములు నశించును. పుష్కరమాలము ఇంటిబూజు అంటువ్వు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు బెల్లము గోమూత్రము వీటినినూరి అంగుష్ఠ మంతలాపువత్తిచేసి కాచి గుదస్థానములో నుంచిన ఆనాహములు కూలలు నశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము ఆవాలు కోష్ఠ ఉష్ణైత్ర వీటితో అంగుష్ఠమంత వత్తినిచేసి గుదస్థానమున నుంచవలెను. ఇది ఆనాహదావర్తములను పోగొట్టును. గుల్కరోగములను నశింపజేయును.

శుష్క మూలాద్య ఘృతము. ౨౯

శ్లో. మూలకం శాష్క మార్ద్రం చ వర్షాభూః పంచమూలకం, ఆరేనతఫలం చాపి పిష్ట్యా తేన పచేద్ధృతం, తత్ప్రియమానం శమయే దుదావర్త మనంశయం. 35.

ఎండినముల్లంగిని పచ్చి కప్పగంతుఆకును పంచమూలములు అష్టవేతనము వీటిని నూరి ఇందులో నేతని పక్షముచేసి త్రాగిన ఉదావర్తము నశించును. సంచేహములేదు.

స్థిరాదిఘృతము. ౩౦

శ్లో. స్థిరాదివర్గస్య పునర్నవా రూః సంపాకపూతీకకరంజయోశ్చ, సిద్ధః కషాయే ద్విచలంశికానాం ప్రథో ఘృతా త్సన్య త్ప్రితిరుద్ధవాతే 36.

స్థిరాదిగణపుషృపధములు శొంఠి అష్టవేతనము నెమలియడ్డుచెక్క వీటిని 2 పలముల చొప్పున కషాయము చేసి 16 పలముల నేయిని సిద్ధముచేసి ప్రతిరుద్ధవాతిము నందు నేవించిన పిష్టకరము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదావర్తాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౦. గుల్కాధికారము.

గుల్కరోగుల భోజనపద్ధతి. ౩౧

శ్లో. లఘున్నగ దీపనం సిద్ధ ముష్ణం వాతానులోమనం, బృంహణం య ద్భవే త్వర్వం తద్ధితం సర్వగుత్కినాం. 1. సిద్ధస్య భిషజా

స్వేదః కర్తవ్యో గుల్మశాస్తయే, స్రోతసాం నూర్దవం కృత్వా జిత్వా
మారుత ముల్బణః. 2. భిత్వా విబద్ధం స్నిగ్ధస్య స్వేదో గుల్మ మహో
హతి, కుంభీపిండేష్టకాస్వేదా న్కారయే త్కుశలో భిషక్. 3. ఉప
నాహా శ్చ కర్తవ్యాః సుఖోష్ణాః శాల్యణాదయః, సానావసేకో రక్తస్య
బాహుమధ్యే శిరావ్యధః. 4. స్వేదానులోమనం చైవ ప్రశస్తం సర్వ
గుల్మిణాం, పేయా వాశహరై స్సిద్ధాః కాలతాధన్వజా రసాః. 5.
ఖండాః సపంచమూలా శ్చ గుల్మిణాం భోజనే హితాః.

తేలికయన్నము దీపకము మృదువై వెచ్చనిదగు అన్నము వాతమును పోగొట్టు
ను. బృంహణమగు సన్నమును గుల్మగోగులకు హితకరములు. గుల్మములు పోవుటకొ
అకు స్నిగ్ధభోజనమును చేయవలయును. స్వేదనములను చేయింపవలయును. ఇట్టిస్వేదము
స్రోతస్సులను మృదువుగా చేసి వాతప్రకోపమును తగ్గించి గుల్మములఁ బోగొట్టును.
వైద్యుఁడు నేర్పితియై కండపెంకు ఇటుకలు చున్నగువానివలన చెమ్మటను పుట్టింపవల
యును. ఉపనాహము స్వేదము నులివెచ్చని శాల్యణము మున్నగు వానిని చేయింపవల
యును. అన్నిగుల్మగోగులకును స్వేదానులోమనములు హితకరములు. వాతహర
పర్థముల వేయను ఉలవలకషాయమును తీటకసిందరసము త్రాగుట మంచిది. పంచ
మూలములతో కడచక్కెరను తినుటయును హితకరమే యగును.

❧ ఇతర విధములు. ❧

శ్లో. మాతులుంగరసో హింగు దాడిమం విడసైంధవమ్. 6.
సురామండేన పాతివ్యం వాతగుల్మరుజాపహం, నాగరార్థపలం పిష్టం
ద్వేపలే లుంచితస్యచ. 7. తిలపైకం గుడపలం క్షీరఃశోష్ణేన పాయ
యేత్, వాతగుల్మ ముదావర్తం యోనిశూలం చ నాశయేత్. 8. పిబే
దేరండతైలం వా వారుణీమండమిశ్రితమ్, తదేవ తైలం పయసా వాత
గుల్మి పిబే స్మరః. 9. సాధయే చ్చుద్ధశుష్కస్య లశునస్య చతుఃపలమ్,
క్షీరోదకేష్టగుణితే క్షీరశేషం చ పాయయేత్. 10. వాతగుల్మ ము
దావర్తం గృధ్రసీం విషమజ్వరం, హృద్రోగం విద్రధి శోషం శమయ
త్యాశు తత్ప్రయః. 11. ఏవం తు సాధితేక్షీరే స్తోక మప్యత్ర దీయతే,
సర్జికాకుష్ఠసహితః ఝారః కేతకిజోషివా. 12. తైలేన పీతః శమయే
ద్గుల్మం పవనసంభవం.

మాతులుంగరసము ఇంగువ దానిన్లు పేటుప్పు నైంధవలవణము వీటిని సురా వంశముతో త్రాగిన వాతగుల్మములబాధ యుపశమిల్లును. శొంఠి, అరపలము గోధుమ మార్కము అరపలము తిలలుపలము బెల్లముపలము వీటినిచూర్చుముచేసి వెచ్చనిపా తో త్రాగిన వాతగుల్మములు ఉదావర్తములు యోనిశూలలు నశించును. వారుణీమండముతో కలిపిగాని పాలలో ఆముదమును వైచికోని గాని త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును. శుద్ధిచేసిన యల్లిగడ్డను 4 పలములను ఎనిమిది కట్ట పాలలో కలిపి పక్వముచేసి పాలను మిగిల్చికోని త్రాగవలయును. ఇది వాతగుల్మములు ఉదావర్తము గృధ్రసి విష మజ్వరము హృస్రోగము విద్రధి శోఫ వీటిని శోగొట్టును. ఈపాలలో నజ్జక్షారము కోష్ఠ యవక్షారములను గాని మొగలిరసమును గాని వెచ్చచేసి ఆముదముతో త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును.

❧ వాతగుల్మముల కుపాయములు. ❧

శ్లో. వాతగుల్మే కఫే వృద్ధే వాన్తి శుచ్చర్ణాది నిష్కలే,
13. పైత్తి తు రేచనం స్నిగ్ధం రక్తే రక్తస్య మోక్షణం, స్నిగ్ధోష్ణే
నోదితే గుల్మే పైత్తికే స్రంసనం హతం. 14. దూక్షోష్ణేన తు సంభూ
తే సర్పిః ప్రశమనం పరం, కాకోల్యాదిమహాతిక్త వాసాద్యైః పిత్త
గుల్మినం. 15. స్నేహనం స్రంసయే తృణాచ్చ ద్యోజయే ద్వస్తికర్ష
ణా, స్నిగ్ధోష్ణజే పిత్తగుల్మే కంపిల్లం మధునా లిపేత్. 16. రేచనాగ్ని
రసంవా పి ద్రాక్షాయాః సగుడం పిబేత్, దాహశూలాని లక్షోభ
స్వప్ననాశారుచి జ్వరైః. 17. విదహ్యామానం జానీయా ద్గుల్మం
త ముపనాహయేత్, పక్షేతు ప్రణవ త్కార్యం వ్యధశోధనరోపణ
మ్. 18. స్వయ మూర్ధ్వ మధోవాపి సచే ద్దోషః ప్రపద్యతే, ద్వా
దశాహ ముపశేత రక్ష న్నన్యా సుపద్రవాక్. 19. పరంతు శోధనం
సర్పిః శుద్ధం సమధుతిక్తకమ్, రోహణీకటుకానింబం మధుకత్తిఫలా
త్వచః. 20. కర్షాశా స్త్రోయమాణా చ సటాల త్రివృతాపణే,
ద్విపలం చ మసూరాణాం సాధ్య మప్యగుణేం భసి. 21. ఘృతా చే
షం ఘృతసము సప్షష శ్చ చతుఃపలమ్, పిబే త్సమూర్ఛితం తేన
గుల్మః శామ్యతి పైత్తికః 22. జ్వర స్తృష్ణా చ శూలం చ భ్రామ
మూర్ఛా రతి స్తథా, దీప్తాగ్నయో మహాకాయాః స్నేహసాత్త్వాశ్చ

యే సరాః. 23. గుల్మి సః సర్పదష్టా శ్చ విసర్వోపహతాశ్చ యే, జ్యేష్ఠాం మాత్రాం పిబేయు స్తే పలా న్యప్తే విశేషతః. 24.

వాతగుల్మములకు కఫవృద్ధికిని వాంతులు చూర్ణములు మున్నగువి హితకరములు. రక్తగుల్మములకు రక్తస్రావము హితకరము. స్నిగ్ధోష్ణజనితమగు దానికి పిత్తజమగు దానికి ప్రశమముత్తమము. కాకోలీయున్నగు గణపుటోపధములతో పిత్తగుల్మగోగులకు స్నేహవిధి జేయవలయును. విష్ణుట వస్తివిధి చేయవలయును. స్నిగ్ధోష్ణజమగు పిత్తగుల్మగోగులకు కంపిల్లమును తేనెతో నేవించవలయును. రేచనాద్ధియగువాడు ద్రాక్షా రసములో బెల్లమును వైచికిని త్రాగవలయును. దాహశూలములు వాతితో భము స్వప్ననాశము అరుచి జ్వగయు వీటితో బాధపడువానిని గుల్మగోగినిగా తెలిసికొని ఉపనాహమజేయవలయును. పక్వమైన ప్రణాశోధనాదులను ప్రణాసనకువలెనే చికిత్స చేయవలయును. తనంతి నది పైనగాని క్రిందగాని పుట్టినయెడల పండ్రెండుగోజాలవఱకు నుపేక్షచేయవలయును. అయినను శోధనము చేయు నేతినిచ్చి నేలవేసు నేతిని పిష్టుట త్రాగింపవలయును. కటుకగోహిణి నింబయు యక్షమధుకము త్రిఫలములు వీటిని కాలు కాలు పలమును చేనుపొల్ల తెల్లతెగడ ఒక్కిలకపలమును మనూరము పెండుపలములును వీటిని ఎనిమిదిరెట్ల నీటిలో పక్వముచేసి 4 పలములనేతిని కలిపి సిద్ధముచేసి నేయి మాత్రము మిగిలియుండగా దించి దానినిత్రాగినచో జ్వరము దప్పి శూల భ్రమ మూర్ఛలు నశించును. దీప్తాగ్నికలవారును మహాకాయులును స్నేహసాత్మ్యులును గుల్మగోగులును సర్పదష్టయును విసర్వగోగులును ఎనిమిదిపలముల మానముగల పెద్దమాత్రగా నే వీనిని నేవించవలయును.

— ౨౭ కఫగుల్మమునకు ఘృతాదులు. ౨౮ —

శ్లో. లంఘనోల్లేఖనే స్వేదే కృతే గ్నా సంప్రధుక్షితే, ఘృతిం సక్షూరికటుకం పాతవ్యం కఫగుల్మినామ్. 25. మందోగ్ని ర్వేధనామం దా గురు స్తిమితకోష్ఠతా, సోత్క్లేశాచారుచి ర్యస్య సగుల్తోపమనోపమః. 26. మదాగ్నా వనిలే మూఢే జ్ఞాత్వా సన్నేహ మాశయం, గుడికా శ్చూర్ని సమ్యాహః ప్రయోజ్యః కఫగుల్మినాం. 27. త్వారా రిప్తగణ శ్చాపి దాహాశోషే విధీయతే, పంచమూలీకృతం తోయం పురాణం వాదనీరసం. 28. కఫగుల్మి పిబే త్కాలే జీర్ణం మాధ్వీక మేవ వా, తిలైరండాతః బీజ సర్పపైః పరిలిప్య వా. 29. శ్లేష్మగుల్మమయః పాత్రైః సుఖోష్ణైః స్వేదయే ద్భిషక్, యమాన చూర్ణితం తక్రం

బిడేన లవణీకృతం. 30. విభే త్సదీపనం వాతమూత్రవర్షినులోమ
నమ్, వ్యామిశ్రదోషే వ్యామీశ్రకి సర్వవచ క్రియాక్రమః. 31.

లంఘనమునం దుల్లేఖనములను స్వేదములను చేయింపవలయును. కఫగుల్మరోగు
లకు యవక్షారక టుకరోపిణులతో నేతిని సిద్ధముచేసి త్రాగింపవలయును. మందాన్ని
కలనాఁడు అల్పబాధక లిగిన తిమ్మిగలగుల్మరోగి కఫగుల్మరోగులకుచేసి మూత్రలనుచూడి
చేసి యుపయోగింపవలయును. క్షారములు అర్ధవర్ణజౌషధములును దాహశోషలయందు
వినియోగింపవలయును. పంచమూలపుకషాయ యను ప్రాతిపక్ష్యద్యమును గాని ప్రాతగిలిన
ద్రాక్షసారాయమును గాని యుపయోగింపవలయును. శుష్కలు ఆముదపుష్కులు అనాసి
విత్తులు వీటిని నుపపాత్ర సుశో వేయించి గుల్మముపై స్వేదక్రియను చేయింపవల
యును. బోడసరపువిత్తుల చూర్ణము మజ్జిగ అటుప్పు వీటిని కలిపి త్రాగిన అగ్నిదీపక
మగును. వాతమును మూత్రమును విస్తను అలోమితమును చేయును. మిశ్రదోష
ముల గుల్మములకు మిశ్రమనుగు చికిత్సినే చేయవలయును.

— సన్నిపాతగుల్మమునకు చికిత్స. ౨౯ —

శ్లో. సన్నిపాతోద్భవే గుల్మే త్రిదోషఘ్నో విధి స్త్రితః, వచాబి
డాభయాశంతి హింగుకుష్మాగ్ని దీప్యకాః. 32. ద్విత్రీ పట్నతైరేవాప్త
సప్తపంచాశికాః క్రమాత్, చూర్ణం మద్యాదిభిః పీతం గుల్తానా
హాలాదరాపహం. 33. తూలార్యాః శ్వాసకాసఘ్నం గ్రహణీదీపనం
పరం, యమాసీహింగుసింధూత్థ తూరసావర్చలూభయాః. 34. సురా
మండేన పాతవ్యా గుల్మశూలనివారణాః.

సన్నిపాతగుల్మమునకు త్రిదోషనాశకమగు విధి నాచరింపవలయును. సస 2 భా
గములు, అంటుప్పు ౪ భాగములు, కరక్కాయలు 6 భాగములు, శొంతి నాలుగు
భాగములు ఇంగువ ఒకభాగము కోష్ఠ 8 భాగములు చిత్రమూలము 7 భాగములు
వాము 5 భాగములు ఇవిక్రమముగా చూర్ణముచేసి మద్యముతో త్రాగిన గుల్మా
దులునశించు. వామము ఇంగువ వైడ్యవలవణము యవక్షారము సౌవర్చలవణము కర
క్కాయలు వీటిని మద్యమండముతో త్రాగిన గుల్మములు శూలలు నశించును.

— హింగాద్విచూర్ణము. ౩౦ —

శ్లో. హింగు త్రికటుకం పాతాం హపుషా మభయాం శరం.
35. లజమోదాజగంధే చ తిన్దిడీకాప్లువేతసౌ, దాడిమం పౌష్కరీం

ధాన్య మజాజీం చిత్రకం వచాం. 36. వ్యా ఖారా లవణే ద్వే చ
చవ్యః చైకత్ర చూర్ణయేత్, చూర్ణ మేత త్ప్రియోక్తవ్య మన్నపా
నే వ్యవత్యయం. 37. ప్రాగ్భక్త మధవా పేయం మద్యే నోష్ణోదకేన
వా, పార్శ్వహృద్వస్తీశూలేషు గుల్తే వాతకపాత్తకే. 38. ఆనాహే
మూత్రకృచ్ఛే చ గుడే యోనిరుహసు చ, గ్రహణ్యరో వికా
రేషు స్తీహ్ని పాండ్వామయే ఽరుచౌ 39. ఉరోవిబంధే హీక్మా
యాం శ్వానే కానే గళగ్రహే, భావితం మాతులుంగస్య చూర్ణ మేత
ద్రసేన వా. 40. బహుశో గుడికాః కార్యాః కార్షికాః స్యు సతో
ధికం.

ఇంగువ శొంఠి మిరియసులు పిప్పళ్లు అగరుశొంఠి బోడతరము కరక్కాయలు
కచ్చూరము అజామోదము కురంజి వాసు చింతపండు అమ్లవేతసము దార్లిమ్మ పుష్కర
మూలము ధనియనులు జీలకఱ్ఱ చిత్రమూలము వస యవక్షారముగుగువానిని త్రిలవ
ణములు చవ్యము వీటినికలిపి పొడిచేసి అన్న పానాదులలో నేవించి హితకరము. ప్రాతః
కాలపుభోజనమునకు నుండు మద్యముతోను వేడినీళ్లతో దీప్త్రాగవలయును. పార్శ్వ
శూలము హృచ్ఛలము వస్తీశూలము వాతికఫగుల్తములు ఆనాహు మూత్రకృచ్ఛము
గుడయోనిబాధలు మూలగోగములు స్తీహగోగము పాండుగోగము అరుచి తొమ్మిద
ట్టట వెక్కిళ్లు శ్వాసము దగ్ధ గళగ్రహము టియందు హితకరమగును. లేనిచో ఈ
చూర్ణమును మాచీపత్రికముతో భావన చేసి ఒక్కొక్కతులపుమాత్రముచేసి ధరించిన
మేలగును.

— పింగవాదిప్రతివోపము. —

శ్లో. పూతీకవత్రగజచిర్భటిచవ్యవహ్ని వ్యోమం చ సంస్తరచితం
లవణోపధానం, దగ్ధ్వ పిచూర్ణ్య దధిమండయుతం ప్రయోజ్యం
గుల్తోదరశ్వయధు పాండుగదోద్భవేషు. 41. హింగుపుష్కర మూ
లాని తుంబురూణి హరీతకీం, శ్యామాం బిడం సైంధవం చ యవ
క్షారం మహాపథా. 42. యవక్వాశోదకే నైత ధృతభృష్టం తు
పాయయేత్. 43. తేనా స్య భిద్యతే గుల్కః సశూలః సపరిగ్రహః,

నచా హరితకీ హింగుసైంధవరసాష్టువేతసం. 44. యవక్షారం యమా
 నీం చ పిబే దుష్టేన వారిణా, ఏతద్ధి గుల్ఫనిచయం సహూలం సవర్గ
 హం. 45. భినత్తి సప్తరాత్రేణ వహ్నేద్వీప్తి కరోతి చ, పిష్పలీపిష్పలీ
 మూల చిత్రకాజాజిసైంధవైః. 46. యుక్తా పీతా సురా హన్తి గుల్ఫ
 మాశు సుదుస్తరం, నాదేయీ కుటజార్క శిగుబృహతీ స్ఫుగ్బిల్యభ
 ల్లాశక, వ్యాప్తికింశుకపారిభద్రకజటాపామార్గసీపాగ్నికం, వాసా ము
 మ్మకపాటలాః సలవణాః దద్ధావ జలే పాచితం, హింగాద్విది స్రతి
 వాపమేతదుదితం గుల్ఫోదరాష్ఠీలిషః. 47. హింగాగ్రగంధాబిడశుంశ్య
 జాజీ హరితకీపుష్కరమూలకుష్ఠం, భాగోత్తరం చూర్ణిత మేతదిష్టం
 గుల్ఫోదరాజీర్ణవిఘాచికాను. 48.

సెమలియడ్లుచెక్క జాజిపత్రి నాగకేసరములు రక్తచందనము చవ్వము చిత్రి
 మూలము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని సైంధవలవణముతోకలిపి పాత్రలోవైచి
 కాల్చిచూర్ణముచేసి దధిమండనతో నేవించిన గుల్ఫములు ఉదరరోగములు వాపు
 పొండురోగము మున్నగువి నశించును. ఇగువ పుష్కరమూలము తుంబురులు
 కరక్కాయలు సొవ్వులాది వణిత్రయము శొంఠి వీటిని నేతితోవేయించి యపక పా
 యముతో త్రాగవలయును. వీనశూలములు గుల్ఫములు నశించును. వన కరక్కాయలు
 ఇంగువ సైంధవలవణము ఆష్టువేతసము యవక్షారము వామము వీటిని వేడినీళ్లతో త్రాగ
 వలయును. ఇన్నేడుదినములలో శూలలను జడసహితములగుగుల్ఫములను పోండ్లి అగ్ని
 ని దీపింపఁజేయును. సిప్పళ్లు మోడి చిత్రమూలము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము వీటిని
 చేర్చిన వృద్ధ్యము భయంకరములగు గుల్ఫరోగములను నశింపఁజేయును. నీటిప్రబ్బలి
 కోష్ఠ జిల్లేడు మునగ పెద్దములక జెముడుచెక్క మారేడు నల్లజీడిచిత్తనములును దేవ
 దారుచెక్కచేర్చి కడిమి చిత్రమూలము వాసపాటలిపుష్పము వీటిలో ఉప్పువేసి తగు
 లంబెట్టి నీటితో పక్వముచేసి ఇంగువ మున్నగు వానిని ప్రతివాపనము చేయవలయు
 ను. గుల్ఫము ఉదరరోగము అస్థిలవాతరోగము వీటికి హితములు. ఇంగువ 1 భాగ
 ము వన 1 భాగము పేటుప్పు 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు జీలకఱ్ఱ 5 భాగములు
 కరక్కాయలు 6 భాగములు పుష్కరమూలము 7 భాగములు చెంగల్వకోష్ఠ 8 భాగ
 ములు వీటిచూర్ణము గుల్ఫములను ఉదరరోగములను అజీర్ణములను విఘాచికలను పో
 న్నొట్టును.

కాంకాయనగుటిక.

శ్లో. త్రిఫలా కాంచనక్షీడి సప్తలా నీలిని వచాః, త్రాయస్తి హుపుసా తిక్తా త్రివృత్తైస్సంధవవిప్పలీః. 51. పిబే త్సంచూర్ణ్య మూత్రోష్ణవాణ్మాంసరసాదిభిః, సర్వగుణ్ణోదరస్థిహ కుష్ఠార్భః శోథ ఖేదితః. 52. శతీం పుష్కరమూలం చ దన్తీం చిత్రక మాధకీం, శృంగబేరం వచాం చైవ పలికాని సమాహరేత్. 53. త్రివృతామూః పలం చైవ కుర్యా త్త్రీణి చ హింగునః, యచక్షారపలే ద్వే చ ద్వేపలే చాన్లువే తసాత్. 54. యమాన్యజాజీమరిచం ధాన్యకం చేతి కార్షికం, ఉపకుం జ్యజమోదాభ్యాం తథాచాప్తమికా మపి. 55. మాతులుంగర సేనైవ గుటికాః కారయే ద్భిషక్, తాసా మేకాం పిబే ద్వే చ త్రిశ్ర వాపి సుఖాంబునా. 56. అస్తైశ్చ మద్యైర్యుష్మై శ్చ శ్చుతేన పయసా ధవా, ఏషా కాంకయనే నోక్తా గుడికా గుల్మనాశిని. 57. అర్శోహృద్రోగశమనీ క్రిమికాం చ వినాశిని, గోమూత్రయుక్తా శమయే త్కఫగుల్మం చిరోత్థితమ్. 58. క్షీరేణ పిత్తగుల్మం చ మద్యై రస్తై శ్చ వాతికమ్, త్రిఫలారసమూత్రైశ్చ నియచ్ఛే త్సన్నిపాతికమ్. 59. రక్తగుల్మే చ నారీణా ముష్టిక్షీరేణ పాయయేత్.

త్రిఫలములు జేముడు సాంబ్రాణిచెట్టు సప్తల నీలి వన కలుక్రాసుగ బోడతరము కటుకగోహిణి తెల్లతెగడ సైంధవలవణము పిప్పళ్లు వీటిని చూర్ణముచేసి ఆవుమూత్రమును వేడినీళ్లను మాంసరసమును కలిపి త్రాగిన సమస్తములగు గుల్మములు స్థిహలు కుష్ఠాలు నోపులు మూలరోగములు నశించును. కచ్చారము పుష్కరమూలము దంతి చిత్రమూలము ఉధకి (తొవరిమన్ను) కందులు శొంఠి వన కీటిని ఒక్కొక్క పలమును తెల్లతెగడ 1 పలము ఇంగువ 3 పలములు యచక్షారము 2 పలములు అన్లువేతము 2 పలములు వామము జ్యమోదము అర్ధపలము చొప్పనను తీసికొని వీటిని చూర్ణము చేసి మాత్రలను మాచిపత్రిరసముతో కట్టవలయును. ఈమాత్రలలోఒకటిగాని రెండిటినిగానిసేవించుచున్నమూలరోగము హృద్రోగము క్రిమిరోగములు వీటినిపోగొట్టును. గోమూత్రముతోసేవించిన పాత్రగలిగిన గుల్మములపైనిను పోగొట్టును. పిత్తగుల్మములకు

పాలతోను వాతగుల్మములకు మద్యమునున్నగు పులుపుపదార్థములతోను నేవించవలయును. త్రిఫలములరసమును గోమూత్రముతో నేవించినచో సన్నిపాతగుల్మములు నశించును. శ్రీమీలు రక్తగుల్మములయందు జెముడుపాలతో దీనిని నేవించవలయును.

—౨౦ హపుషాద్యఘృతము. ౨౦—

శ్లో. హపుషా వ్యోష పృథ్వీకా చవ్యచిత్రక సైంధవైః, సా జాజీ పిప్పలీమూలీ దీప్యకై ర్విపచే డ్భృతమ్. 60. సకోలమూలకరసం సక్షీరం దధిదాడిమల, తత్పరం వాతగుల్మఘ్నం శూలానాహవిబంధ నుత్. 61. యోన్యర్థోగహణీదోష శ్వాసకాసాఽరుచిజ్వరమ్, పార్శ్వ హృద్వస్తిశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 62.

బోడతరసు త్రిఫలములు చవ్యము చిత్రమూలము సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ మోడి అజమోదము వీటితో నేతనిపక్వముచేసి రేగుముల్లంగులరసమును పాలు పెఱుగు మండము దానివ్వు వీటిని కలిపి పక్వముచేసి ఘృతమునుచేసి నేవించిన వాతగుల్మములు శూలము అనాహములు విబంధములు యోనిరోగములు మూలరోగములు శ్వాస దగ్గు అరుచి జ్వరము పార్శ్వశూలము హృచ్ఛూలము వస్తిశూలము వీటిని పోగొట్టును.

—౨౧ పంచపలకఘృతము. ౨౧—

శ్లో. పిప్పల్యాః పిచురథాగో దాడిమా ద్విపలం పలమ్, ధాన్యాత్ పంచఘృతా చ్ఛ్చుంత్యాః కర్షః క్షీరం చతుర్థణమ్. 63. సిద్ధమేతైః ఘృతం సద్యో వాతగుల్మం చికిత్సతి, యోనిశూలం శిరః శూల మర్శ్యాంసి విషమజ్వరాన్. 64.

పిప్పళ్లు అర్థతులము దానివ్వు 2 పలములు ధనియములు ఒకపలము నెయ్యి 5 పలములు శొంఠి కాలువలకు వీటికి నాలుగురెట్లు పాలు కలిపి నేతని సిద్ధము చేసి నేవించిన వాతగుల్మములు యోనిశూలము శిరశ్శూలము మూలరోగములు విషమజ్వరములు నశించును.

—౨౨ త్రూప్యషణాదిఘృతము. ౨౨—

శ్లో. త్రూప్యషణ త్రిఫలా ధాన్య విడంగం చవ్యచిత్రకైః, కల్మీ కృతైః ఘృతం సిద్ధం సక్షీరం వాతగుల్మనుత్. 65.

త్రికటుకములు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు చవ్యము చిత్రమూలము వీటిని కల్మముచేసి పాలుపోసి దీనియందు నేతని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతగుల్మములు నశించును.

త్రాయమాణఘృతము. ౭౭

శ్లో. జలే దశగుణే సాధ్యం త్రాయమాణా చతుఃపలమ్,
పంచభాగస్థితం పూతం కల్లై స్సంయోజ్య కార్షికైః. 66. రోహిణీ
కటుకా ముస్త త్రాయమాణా దురాలభాః, కల్లై స్త్వామలకీపీరా
జీవస్తీ చందనోత్పలైః. 67. రసస్యామలికీనాం చ క్షీరస్య చ ఘృతస్య
చ, పలాని పృథ గప్తాప్తే దత్వా సమ్య గ్విపాచయేత్. 68. పిత్త
గుల్మం రక్తగుల్మం విసర్పం పైత్తికం జ్వరమ్, హృద్రోగం కామలాం
కుష్ఠం హన్యా దేతత్ ఘృతోత్తమమ్. 69. పలోల్లేఖాగతే మానే న
ద్వైగుణ్య మిహేష్యతే, చత్వారింశత్పలం తేన తోయం దశగుణం
భవేత్. 70.

పది రెట్లనీటిలో 4 పలముల కలు కానుగను సిద్ధముచేసి అయిదవపాలునీరు మిగు
లుగలయప్పుడు వడియకట్టి 2 కొక్కెములను కరక్కాయ కటుక గోహిణి తుంగము
సైలు కలుకానుగ యవాన క్షీరకాణోలి జీవంతి చందనము తెల్ల కల్వ వీటికల్మమును
ఉసిరికరసమును నేతిని పాలను రిపలములచొ॥ పోసిచక్కగావక్ష్యముచేసి నేవించినపిత్త
వాతగుల్మములును విసర్పి పిత్తజ్వరము హృద్రోగము కామల వృద్ధు ఇయ్యవినశించును.
ఈవిధిలో పలముపలములైన రెండురెట్లుగాచేకొనరాదు. కావున 44 పలముల నీరు పది
రెట్లులుగా నగును.

ద్రక్షాఘృతము. ౭౮

శ్లో. ద్రక్షా మధుక ఖర్జూరం విదారీం సశ తావరీమ్, పరూష
కాణి త్రిఫలాం సాధయే త్వలసమ్మితమ్. 71. జల్లాధకే పాదశేషే
రస మామలకస్య చ, ఘృత మిక్షురం సంక్షీర మభయాకల్మసాధతమ్.
72. సాధయే త్తు ఘృతం సిద్ధం శర్కరాక్షాద్రపాదికం, యోజయే
త్పిత్తగుల్మఘ్నం సర్వపిత్తవికారనాత్. 73. సాహచర్యా దిహ పృథ
గ్ఘృతాదేః క్వాథతుల్యతా.

ద్రక్ష యష్టిమధుకము ఖర్జూరము విదారీకంద పిల్లకీచర చేదుపొళ్ళ త్రిఫలము
లు వీటిని ఒక్కొక్కపలము చొ॥ సాధింపవలయును. పిచ్చట నొకయాధకపు నీటిలో
వైచి వండి నాలుగవపాలు మిగిలిప్పుడు ఉసిరికరసము నెయ్యి చెఱుకుపాలు నాలుగ
వపాలు కరక్కాయకషాయము వీటిని కలిపి ఘృతమును సిద్ధము చేసి కండచక్కరను

తేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తగుల్మములు పిత్తవికారములు నశించును. ఈవిధిలో సాహ చర్యమును బట్టి నేయ మొదలగు వానికి క్వాథతౌల్యము గ్రహింపదగును.

—ॐ ధాత్రీషట్పలకఘృతము. ౭౩—

శ్లో. ధాత్రీఫలానాం స్వరసే షడంగం పాచయే ద్భృశం. 74.
శర్కరానైంధనోపేషం తద్ధితం సర్వగుల్మినామ్.

ఉసిరికరసములో షడంగఘృతమును షక్వముచేసి కండచక్కెర నై ధవలవణ మును కలిపి త్రాగిన గుల్మరోగములు నశించును.

—ॐ భార్గీషట్పలకఘృతము. ౭౪—

శ్లో. షడ్భిః పలై ర్నగధజా ఫలమూల చవ్య విశ్వోషధజ్వలన
యాసజ కల్మషకృష్ణం, సస్థం ఘృతస్యదశమూల్యురుబూకభార్గీ క్వాథే
ప్యథో పయసి దన్ని చ షట్పలాఖ్యమ్. 75. గుల్తోదరారుచి భగం
దర వహ్నిసాద కాసజ్వర త్షయశిరోగ్రహణీ వికారాన్, సద్యః శమం
నయతి యే చ కఫానిలోథాన్ భార్గ్యైఖ్యషట్పల మిదం ప్రవదన్తి
తత్తజ్ఞాః. 76.

పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటినిపలముచొ||
తీసికొని కల్మసుచేసి నెయ్యి 16 పలములు దశమూలములు ఆముదము భారంగి వీటి
ని కషాయములో పాలలో పెరుగులో కలిపి సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము ఉదరరో
గము ఆరుచి భగంధరము మందాన్ని కామజ్వరము త్షయ శిరోరోగము మూలనోగము
మిక్కిలి త్వరగా నశించును.

—ॐ క్షీరషట్పలకఘృతము. ౭౫—

శ్లో. పిష్పలీ పిష్పలీమూల చవ్యచిత్రక నాగరైః, పలికైః సంచ
వక్షారైస్సర్పిఃప్రస్థం విపాచయేత్. 77. క్షీరప్రస్థేన తత్సర్పి ర్హన్తి
గుల్మంకఫాత్రికమ్, గ్రహణీ పాండురోగఘ్నం స్థిహా కాస జ్వరాప
హమ్. 78.

పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటిని ఒక్కొక్క
పలము చొ|| న 16 పలముల నెయ్యి చేర్చి 16 పలముల పాలలో షక్వముచేసి సిద్ధము
చేసి నేవించిన కఫగుల్మములు గ్రహణిరోగములు పాండురోగము స్థిహా కాసజ్వరము
లు నశించును.

— భల్లాతకఘృతము. ౭ —

శ్లో. భల్లాతకానాం ద్విపలం పంచమూలం పలోన్మితమ్, సా
ధ్యం విదాగంధాఘ్య మాపోత్థసలిలాఢకే 79. పాదావశేషే పూతే
చ పిప్పలీ నాగరం వచామ్, విడంగం సైంధవం హింగు యూవశూకం
బిడం శరీమ్. 80. చిత్రకం మధుకం రాన్నం పిష్ట్యా కరసమాన్నిష
క్, ప్రస్థం చ పయసో దత్వా స్ఫుతప్రస్థా విపాచయేత్. 81. ఏత
ద్భల్లాతకం నామ కఫగుల్మహరం పరమ్, స్లీహపాండ్వామయశ్వాస
గ్రహణీకాసగుల్మనాత్. 82.

నల్లజీడివెత్తులు 2 పలములు, లఘుపంచమూలములు విదారికంద చందనము వీటి
నొక ఆఢక పునీటిలో వైచికాచి నాల్గవపాలుమిగిలియున్నప్పుడు వడియకట్టిదానియందు
శొంతి వస నాయువిడంగములు సైంధవలవణము ఇంగువ యవజ్వారము కచ్చూరము చి
త్రమూలము మధుకము రాన్న వీటిని కాలుకాలు పలము చొ॥ తీసి నూరి కలిపి 16
పలముల పాలుపోసి 16 పలముల నేయి నిందు పక్వముచేసి నేవించిన కఫగుల్మములు
స్లీహపాండు శ్వాసరోగములు గ్రహణులు దగ్గులు గుల్మములు నశించును.

— రసానాదిఘృతము. ౮ —

శ్లో. రసానస్పృశే సర్పిః పంచమూల రసాన్వితం, సురారనాల
దధ్యమ్ము మూలకస్వరసై స్సహ. 83. వ్యోషా దాడిమవృక్షామ్ల య
మానీ చవ్యసైంధవైః, హింగ్వమ్ము వేతసాజాజీ దీన్యకై శ్చ పలాన్వితైః.
84. సిద్ధం గుల్మగ్రహణ్యర్కః శ్వాసోన్నాద త్షయజ్వరాన్, కాసాప
స్తార మందాగ్ని స్లీహశూలానిలాన్ జయేత్. 85.

ఉల్లరసమును పంచమూలములరసమును మధ్యము గండి పెట్టుగు ముల్లంగి రస
ము మునగరసము శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు దానిమ్మ బెరడు మాచికాయ ఓమము చ
వ్యయు సైంధవలవణము ఇంగువ అమ్మ వేతసము జీలకఱ్ఱ కొడిసెపాలవెత్తులు ఇవి పలము
చొప్పున కలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము గ్రహణులు మూలరోగము
లు శ్వాస పిచ్చి త్షయ జ్వరము దగ్గు మందాగ్ని స్లీహ శూలాలు వాతరోగములు మృగీ
రోగములు మొదలగునవర్షియు నశించును.

— దంతిహారీగుడములు. ౯ —

శ్లో. జలద్రోణే విపక్తవ్యా వింశతిః పంచ చాభయాః, దన్త్యా
పలాని తావన్తి చిత్రకస్య తథైవచ. 85. తేనాష్టభాగ శేషేణ పచే

ద్వస్తీసమం గుడం, తా ఇహభయా త్రిపు చూర్ణా తైలా చ్చాపి చతుఃపలం. 87. పల మేకం కణామంతోః సిద్ధే లేహ చ శీతలే, ఊద్రం తైలసమం దద్యా చ్చతుర్జాతశలం తథా. 88. తతో లేహ పలం లీడ్వా జగ్ధ్వా చైకాం హరీశకీం, సుఖం విచిచ్యతే స్నిగ్ధో దోష ప్రస మనామయః. 89. స్తీహశ్చయథు గుల్తారో హృత్పాండుగ్రహణీ గదాః, శామ్య స్త్యక్తే శవిషమజ్వగక్తుసా న్యరో చకాః. 90.

25 కరక్కా యలను ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి దంత చిత్తమాలము వీటిని 25 పలములచొ॥వైచి పాకముచేసి 25 పలముల బెల్లమునందుచేర్చి పక్వముచేసి తెల్లతెగడ చూర్ణము 3 పలములును త్రైము 3 పలములు విస్పళ్లు శొంతి పలముచొ॥ వైచి లేహమును చేసి చల్లపడెన పిమ్మట 4 పలముల తేనె 4 పలముల గళపట్ట జావత్రి వీల కులు నాగకేసరములు వీటిచూర్ణమును 1 పలముకలిపి ఒకపలములేహమునుచొ॥ నేవెంప వలయును. పిమ్మట ఒకకరక్కాయను తినిన సుఖముగా విరేచనము కలుగును. అనేక దోషము లుపశమిల్లును. స్తీహ వాపు గుల్తాగము హృద్రోగము పాండురోగము గ్రహణీరోగము గ్లాని పిషమద్వరము కుష్మము అరోచకము ఇవియన్నియును శాంతించును.

౨౭ వృశ్చీరాద్యరిష్టము. ౨౭

శ్లో. వృశ్చీర మురుబూకం చ వద్నాహ్వాం బృహతీద్వయం, చిత్రకంచ జలద్రోణే వచే త్పాదావశేషితం. 91. మాగధీ చిత్రక ఊద్ర లిప్తకుంభే నిధాపయేత్, మధునః ప్రస మావాప్య పథ్యా చూర్ణార్థసంయుతం. 92. వ్యఘోషితం దశహం చ జీర్ణభుక్తః పిబేన్న రః, అరిష్టోయం జయే ద్దుల్ల మవిపాకం సుదుస్తరమ్. 93.

తెల్లగలిజేరు ఆసుదపుచెక్క గలిజేరు వాకుడు చిత్రమూము వీటిని ఒకదోర్ణ ణమునీటిలో పాకముచేసి నాల్గవపాలునీరు మిగిలియున్నప్పుడువిస్పళ్లు చిత్రమాలము తేనె వీటితోఘాసిన కలశములో దానిని పోసియుంచి 16 పలముల కరక్కాయపాడి కలిపి పదిరోజులుంచి జీర్ణించెడియన్నముగలవాడు నేవెంపవలయును. ఇయ్యది పక్వము కాని గుల్తములనైనను జయించును.

౨౮ రక్తగుల్తాపాయములు. ౨౮

శ్లో. రాధిరస్య తు గుల్తస్య గచ్ఛకాలవృత్తిక్రమే, స్నిగ్ధస్విన్న శరీరాయై దద్యాత్ స్నిగ్ధం విరేచనమ్. 94. శతాహ్వచిచిబిల్వత్వ

ద్వారుభాస్కరకణోద్భవః, కల్మషః పీతో హరే ద్దుల్లం తిలక్వాఢేన రక్త
జమ్. 95. తిలక్వాఢో గుడవ్యోష హింగుభాస్కరీయతో భవేత్, పానం
రక్తభవే గుల్మే నష్టపుష్పే చ యోషితామ్. 96. సత్కారం త్రూపణం
మద్యం ప్రపిబే ద్దస్తగుల్మినీ, పలాశక్షారితోయేన సిద్ధం సర్పిఃపిబే చ్చ
సా. 97. ఉష్ణైర్వా భేదయే ద్భిన్నే విధి రాస్పర్శరో హితః, న ప్రభి
ద్యేత య ద్యేవం దద్యా ద్యోని సికోధసమ్. 98. తూరేణ యుక్తం
పలలం సుధాక్షరేణ వా పునః, రుధిరేతిప్రవృత్తే తు రక్తపిత్తహరీ
క్రియా. 99. భల్లాతకా త్కల్మషాయ పక్ష్యం సర్పిఃపిబే చ్చ
ర్కరయా విమిశ్రమ్, తద్రక్తపిత్తం విసేహన్తి వీతం బలాసగుల్మం
మధునా సమేతం. 100. వల్లూరం మూలకం మహ్నం శుష్కశా
కానివేదనం, న ఖాదే చ్చాల్మకం గుల్మీ మధురాణి ఫలాని చ. 101.

గృహకాలపు న్యతిక్రమమునందలి రక్తగుల్మములకు తైలము చెమ్మట మున్నగు
వానిద్వారముల విరేచనమున కిష్టింపవలయును. పిల్లిపీచర నెరుకొడుగు దేవదారుపు
భారంగి పిప్పళ్లు వీటికికల్మషు చేసి తిలకషాయముతో కలిపికొని త్రాగిన రక్తగుల్మ
ముల హరించును. తిలక షాయములో బెల్లము శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు ఇం
గువ గంటుభారంగి వీటిమూలమును కలిపి స్త్రీలను త్రాగించిన రక్తగుల్మములను ముట్టు
డిగిపోవుటకు పోగొట్టును. యవక్షారము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మద్యము వీటిని
రక్తగుల్మపుగోగి త్రాగవలయును. మోదుగరసముతో సిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవంప
వలయును. జీడిచోడిష్ణవస్త్రులచే ద్వారాగుల్మములగుండుపగుల్మగావలయును. పగిలినపిమ్మట
ప్రదర్శకములకువశే నిండును, చికిత్సను చేయవలయును. చాలరక్తము ప్రవించుచుండి
నచోపిత్తిరోగపుచికిత్సల చేయవలయును. జీడికల్మములనుక షాయములలోని సిద్ధము
చేసిన నేతిని కండవకెక్కరతో నేవించిన రక్తగుల్మములు నశించును. తేనెతో నైచో
కఫగుల్మములు హరించును. గుల్మరోగులు ఎండుమాంసము మల్లంగి చేపలు ఎండినకూ
రలు బియ్యపుతన్నము ఆలుగడ్డ తియ్యనిపండ్లు వీనిని భక్షింపగార్హు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు గుల్మాధికారి ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౦. హృద్రోగాధికారము.

❖ వాతకహృద్రోగో పాయములు. ❖

శ్లో. వాతోపసృష్టే హృదయే వామయే త్సిద్ధ మాతురం,
ద్విపంచ మూలీ క్వాథేన సన్నేహలవణేన చ. 1. పిప్ప లేయలా వచా
హింగు యవక్షారోధ సైంధవం, సౌవర్షల మధో శుంఠి మజమోదావ
చూర్ణితమ్. 2. ఫలధాన్యామృకౌలుత్థ దధిమద్యాసవాదిభిః, పాయయే
చ్ఛుద్ధదేహం చ సన్నేహేనాన్యతమేన వా. 3. జాగరం వా పిబే
ద్దుష్టం కషాయం చాన్నివర్ధనమ్, కాసశ్వాసానిలహరం శూలహృద్రోగ
నాశనమ్. 4. శ్రీపర్ణిమధుకక్షౌద్ర సితాగుడజ్వలై ర్వమేత్, పిత్తో
పసృష్టే హృదయే సేవేత మధురైః శ్రుతిమ్. 5. స్ఫుటం కషా
యాం శ్చిద్విష్టా నిత్తజ్వరవిनाశనాన్.

వాతపుహృద్రోగమునందు వాంతి చేయింపవలయును. దశమూలముల కిషాయ
ములొత్తలమును ఉష్ణుచు వేసి ఈయవలయును. పిప్పళ్లు పిలకులు వస ఇంగువ యవ
క్షారము సైంధవలవణు సౌవర్షలవణము శొంఠి అజామోద వీటిచూర్ణముతో లేపనచే
సిన ఫలములను గ జి అన్నపుగంజి ఉలవలగంజి పెఱుగు మద్యము మన్నగు వానిలో
దేరినైన పానమును చేయింపవలయును. శొంఠి కిషాయమును వేడిగాత్రగుటయును
మండ్రి ఇది అగ్నిదీపనము కలిగించును. దగ్గు శ్వాసము మందగ్నిశూల హృద్రోగము
వీటిని పోగొట్టును. శాలిపర్ణి మధుకము తేనె చక్కెర బెల్లపునీరు వీటితో వమన
ములజేయించినచో, పిత్తపు హృద్రోగములను నశింపజేయును.

❖ ఇతరము లగు శీతప్రదేహో ద్యుపాయములు. ❖

శ్లో. శీతాః ప్రదేహాః పరిషేచనాని తథా విరేకో హృది పిత్త
దుష్టే. ద్రాక్షా సితాక్షౌద్ర పరూషకై స్సాన్య చ్ఛుద్ధే చ పిత్తాపహ
మన్నపానం. 6. పిష్ట్యా పిబే ద్వాపి శితాజలేన యష్ట్యాహ్వయం తిక్త
కరోహిణీం చ, అర్జునస్య త్వచా సిద్ధం శ్రీరం యోజ్యం హృదామయే,

నితయా పంచమూల్యా వా బలయా మఘకేన వా, ఘృతేన దుగ్ధేన గుడాంభసా వా పిబన్తి చూర్ణం కకుభత్వచో యే. 8. హృద్రోగశీర్ణ జ్వరరక్తపిత్తం హత్వా భవేము శ్చిరజీవినస్తే.

శీతలప్రదేహములు శీతలములగు పరిషేకములు విరేచనము ఇవియన్నియును పిత్తహృద్రోగములకు హితకరములు. ద్రాక్ష లేన చక్కర పర్వాటకము వీటితో చేసిన అన్నపానములను శుద్ధుడైనమనుష్యునకు ఈయవలసివది. మధుకము కటుకగోహిణి నూరి కలకంఠ పానకము చేసికొని త్రాగవలసివది. మద్దిచెక్కతో తయారు చేసిన పాలను హృద్రోగములకుపయోగింపవలసివది. పంచాంగతోగాని పంచమూలము లతోగాని ముత్తపపులగముతోగాని యష్టిమధుకముతోగాని నేయి పాలతోగాని బెల్ల పుపానకముతోగాని మద్దిచెక్కను చూర్ణముచేసి కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగము జీర్ణజ్వరము రక్తపిత్తము వీటిని పోగొట్టి చిరజీవనము నిచ్చును.

—●— పిష్పల్యాదిచూర్ణము. —●—

శ్లో. వచానంబకషాయాభ్యాం వాస్తం హృది కపోత్థితే. 9. వాతహృద్రోగ హృచ్ఛూర్ణం పిష్పల్యాది చ యోజయేత్, త్రిదోషజే లంఘన మాదితః స్యాదన్నం చ సర్వేషు హితా విధేయమ్. 10. హీనాదిమధ్యత్వ మవేక్ష్య చైవ కార్యం త్రయానా మపి కర్త శస్త్రమ్, చూర్ణః పుష్కరజం లిహ్య స్తాక్షికేణ సమాయుతమ్. 11. హృచ్ఛూ లకాసశ్వాసఘ్నం క్షయహిక్కానివారణం, తైలాజ్యగుడవికృత్వం గౌ ధూమం వాపి పార్థజం చూర్ణమ్. 12. పిగుతి పయోఽనుచయం స భవతి జితసకలస్మాదుజః పురుషః, గోధూమక కుభచూర్ణం ఛాగపయోగ వ్యసర్పిషా పక్వమ్. 13. మఘశిర్కరాసమేతం శమయతి హృద్రోగ ముద్గళం పుంసామ్.

వచకషాయము వేపకషాయములతోచేసిన కఫహృద్రోగములయందు వాంతి చేయింపవలయును. వాతజహృద్రోగనివారణమునకై పిష్పల్యాది చూర్ణమును వాడవల యును. త్రిదోషపుహృద్రోగమందు మొదల లంఘనము చేయుచుటయును తక్కినవా నికి హితమగు నన్నమును పెట్టించుటయును సుత్తములు. పుష్కరమూలచూర్ణమును లేన తో కలిపి నాకింక హృచ్ఛూలము కాస శ్వాసక్షయ వ్యేర్ణ నశించును. తైలము నేయి బెల్లము వీటితో పక్వముచేయఁబడిన గోధూమలఘాగాని మద్దిచెక్కనుగాని చూర్ణముఁ జేసి త్రాగినచో హృద్రోగములు నశించును. గోధూమలు యద్దిచెక్క పిటిచూర్ణ

మను మే పాలు ఆవునెయ్యి వీటితో పక్షముఁజేసి చక్కెరను కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగములన్నియు హరించును.

— నాగబలాదిచూర్ణములు. —

శ్లో. మూలం నాగబలాయాస్తు చూర్ణం దుగ్ధేన పాయయేత్.
41. హృద్రోగశ్వాసకాసఘ్నం కకుభస్య చ వల్కలమ్, రిసాయనం పరం బల్యం వాతజి న్దాంసయోజితమ్. 15. సంవత్సరప్రయోగేణ జీవే ద్వర్షశతద్వయం, హింఘ్రాగ్రగంధాబిడవిశ్వృష్టా కృష్ణాభయాచిత్రక యావశూకమ్, పిబే చ్చ సావర్చలపుష్కరాఢ్యం యవాంభసా శూ లహృదామయేషు. 16. దిశమూలీకపాయంతు లవణక్షారయోజి తం, కాసంశ్వాసం చ హృద్రోగం గుల్మం శూలం చ నాశయేత్. 17. పాతాం వచాం యవక్షార మభయా ముష్ణవేతసం, దురాలభాం చిత్ర కం చ త్రూప్యణం చ పలత్రికం. 18. శతీం పుష్కరమూలం చ తింతిడికం సదాడిమం, మాతులుంగస్య మూలాని శ్లక్ష్యచూర్ణాని కార యేత్. 19. సుఖోదకేన మద్యై ర్వా చూర్ణా న్యేతాని పాయయేత్, అర్కశూలాని హృద్రోగం గుల్మం చాశు వ్యపోహతి. 20. పుటదగ్ధమ శ్లష్పిప్తం హరిణవిపాణం తు సర్పిషా పిబతీ, హృత్పిప్తశూల మువశ మ ముపయా త్యచిరేణ కష్టమపి. 21.

పెద్దముత్తవపులగపుచూర్ణమును పాలతోకలిపి త్రాగినను మద్దిచెక్కచూర్ణమును పాలతో త్రాగినను హృద్రోగములు శ్వాస దగ్ధ సశించును. ఇయ్యది ఉత్తమమగు రసాయనము. దీనిని మాంసముతో నేవించిన వాతమును హరించును. దీనిని ఒకసంవత్సరమునేవించిన మనుజుఁడు సూరేంద్రుడగును. ఇంగువ వస శొంఠి పిప్పళ్లు కొమ్మ కర క్కాయలు చిత్రమూలము త్రిలవణములు పుష్కరచూర్ణము వీటిని చూర్ణముచేసి యవ గంజితో నేవించిన శూలము హృద్రోగములను నుఖకరము. వస యవక్షారము కర క్కాయలు ఆప్టువేతము చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు కచ్చూరము పుష్కరమూలము తింతిడికములు దానిమ్మ మాచిపత్రి వీటినిచూర్ణముచేసి దానినివేడి నీళ్లతో గాని మద్యముతో గాని నేవించిన మూలరోగము శూల హృద్రోగము గుల్మము వీటిని పోఁగొట్టును. లేడికొమ్మలను పుటపాకము చేత తగ్గులఁబెట్టి నూరి నేతితో చేర్చి నేవించిన హృచ్ఛలము పుష్కశూలమును మిక్కిలి శీఘ్రముగా నశించును.

—ॐ మాంసాశనమును, వల్లభఘృతమును. ॐ—

శ్లో. క్రిమిహృద్రోగిణం స్నిగ్ధం భోజయే త్ప్రిశితౌదనం, దధ్నా
చ పలలోపేతం త్ర్యహం పశ్యా ద్విరేచయేత్. 22. సుగుంధిభిః సల
వణై ర్యోగైః సాజాజశర్కరైః, విడంగగాఢం ధాన్యామ్లం పాయయే
ద్ధిత ముత్తమం. 23. క్రిమిజే చ పిబే న్దూత్రం విడంగమయసంయుతం,
హృది స్థితా పతన్యేవ మథస్తా త్క్రిమయో నృణాం. 24. యవాన్నం
వితరే చ్ఛ్వాస్తై సవిడంగ మతిశవరం. ముఖ్యం శతార్థం చ హరీతకీనాం
సౌవర్చల న్యాపి పలద్వయం చ, షక్వం ఘృతం వల్లభ కేతిరామ్నా
హృచ్ఛ్వాస్తైశశూలోదరమారుతఘ్నం. 25.

క్రిమిరోగమును హృద్రోగమును కలవానిని మాంసపుటన్నమును తినిపింపవల
యును. పెఱుగుమాంసములతో మూడురోజులిట్లు తినిపింపవలయును. గుమగుమ పరిమ
ళించుచున్న జీలకఱ్ఱ చక్కెరయుకలనిన యోగములచేత నుష్ణవేసియును వాయువిడం
గములతో కూడికొనిన బియ్యపుగంజిని త్రాగింపవలయును. క్రిమిజనుగు హృద్రోగము
నందు వాయువిడంగములు కోఱుచుచేర్చిన గోమూత్రమును త్రాగవలయును. ఇట్లులైన
మనుజునిహృదయములో నున్న పురులు పడిపోవును. మంచికరక్కాయలు 50 సౌవర్చ
లవణము 2 పలములు వీటిలో నేతనివక్త్యుచేసి పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్యది వల్లభ
ఘృతము. హృద్రోగములను శ్వాసమును శూలమును ఉదరరోగములను వాతకోగములను
నశింపజేయును.

—ॐ శ్వదంష్ట్రోద్దిఘృతము. ॐ—

శ్లో. శ్వదంష్ట్రోశీర మంజిష్ఠా బలాకాశ్చ ర్యకత్ప్రణాం, దర్భ
మూలం పృథక్పక్తి పలాశర్ష భకా స్థిరా. 26. పలికా న్నాథయే త్తై
షాం రసే త్తీరే చతుర్ధణే, కల్లైః స్వగుప్తర్షభక మేదాజీవ నిజీర
కైః. 27. శతావ ర్యుద్ధి మృద్వీకా శర్కరాశ్రావణీవిహైః, ప్రస్థః
సిద్ధోఘృతా ద్వాతపి త్తహృద్రోగశూలనుత్. 28. మూత్రకృచ్ఛ్ర ప్ర
మేహఃశ్చ శ్వాసకాసక్షయాపహః, ధనుస్త్రీమద్యభారాధ్న త్తీణానాం
బలమాంసదః.

పల్లెరు పట్టివేరు మంజిష్ఠము ముత్తవపులగము గుమ్మడి రోహిషము తృణము
కొక్కెడుంపలు పృథక్పక్తి పలాశము ఋషభకమును గంధద్రవ్యము జీవంతి జీలకఱ్ఱ పిల్లి
పీచర ఋద్ధి ద్రాక్ష కండచక్కెర బోడసగము అగురుశొంఠి వీటియొక్క కల్కములలో

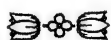
16 పలముల నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతపిత్తపుహృద్లోగము శూల మూత్రకృచ్ఛము ప్ర మేహము మూలగోగము శ్వాసము దగ్గు తయ పీటిని నశింపజేయును. ధనుస్సు శ్రీలు కిల్లు భారము దారినిడక వీటివలన క్షీణించినవారికి బలమునిచ్చి కండరముల వృద్ధినిొందించును.

❧ బలాఘృతమును, నర్జనఘృతమును. ❧

శ్లో. ఘృతం బలానాగబలాంబునాంబు సిద్ధం సయష్టిమధుకల్పపాదం, హృద్లోగశూలక్షతరక్తపిత్త కాసానలాస్పక్ శమయ త్యుదీర్ణం. 30. పార్థస్య కల్కస్వ రసేన సిద్ధం శస్తం ఘృతం సర్వహృదామయేషు.

ఘృతపవులగము పెద్దముత్తపవులగము మద్దిచెక్కరసము పీటిలో యష్టిమధుకపుకల్కమును నాలవపాలుగా గలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన హృద్లోగము శూల తయ రక్తపిత్తము దగ్గు పెచ్చు వెటిగిన వాతరక్తము ఇయ్యవి శాంతించును. అర్జునవృక్షపుచెక్క కల్కమును రసమును పీటితో సిద్ధముచేసిన నీఘృతము అన్నవిధములగు హృద్లోగములందును ప్ర శస్తముని చెప్పబడినది.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు హృద్లోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

30. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.

❧ అభ్యంగాదుష్టపాయములు. ❧

శ్లో. అభ్యంజన స్నేహ నిరూహవస్తి స్వేదోఽపనాహేత్య రవస్తిసేకాన్, స్థిరాదిభి ర్వాతహరై శ్చ సిద్ధాస్తద్యాద్రనాం శ్చ నిలమూత్రకృచ్ఛే. 1. అమృతాం నాగరం ధాత్రీ, వాజిగంధా త్రికం టకాన్, ప్రపిబే ద్వాతరోగార్తః సశూలీ మూత్రకృచ్ఛివా. 2. సేకావగాహః శిశిరాః ప్రదేహః గ్రైష్ణోవిధిర్వస్తిపయోవికారాః, ద్రాక్షాదిదారిక్షురి సైః ఘృతైశ్చ కృచ్ఛేషు పిత్తప్రభ వేషు కార్యాః. 3. కుశఃకాశఃశరోదర్భ ఇక్షుశ్చేతి తృణోద్భవం, పిత్తకృచ్ఛిహరం పంచమూలం వస్తిపశోధనం, ఏతత్సిద్ధం పయః పీతం మేథ్రగం హన్తి శోణితం. 4.

అభ్యంజనము స్నేహము నిరూహవస్తి స్నేహకర్త ఉపనాహము ఉత్తర వస్తి సేకము మున్నగువానిని వాతనాశకములును స్థిరాదిగణపతియు లైసవయు నగు రసములను మూత్రకృచ్ఛమున నుపయోగింపవలయును. తిప్పతీగె శొంఠి ఉసిరిక అశ్వగంధ పల్లెరు వీటిని వాతనోగులును శూలవల మూత్రకృచ్ఛిరోగులును త్రాగవలయును. సేకము ఆవగాహనము శీతలములగు లేపములు గ్రీష్మరుక్షధానములు వస్తులు పాలపదార్థములు ద్రాక్షి నేలగుమ్మడు చెఱుకురసము నెయి ఇయ్యవి పిత్తరోగమునకు చికిత్సలు పంచమూలములు మూత్రకృచ్ఛియులను హించును. వస్తులను శోధించును. వీటితో సిద్ధము చేసిన పాలను త్రాగిన లింగజనులగు రక్తరోగములు నశించును.

శతావర్యాని క్వాధములు.

శ్లో. శతావరీకాశకుశాశ్వదంష్ట్రావిదారిచ లీక్షుక శేరుకాణాం, క్వాధం సుశీఘ్రం మధుశర్కరాక్తం పిబం జయే త్వైతికమూత్రకృచ్ఛిం. 5. హోలకీ గోక్షుర రాజవృక్ష పామాణభిద్ధన్వయవాసకానాం, క్వాధం పిబే న్దాక్షి కసంప్రయుక్తం కృచ్ఛే సదాహే సరుజే విబుధే. 6. గుడే నామలకం పృష్ఠ్య శ్రమస్థుల తర్పణం పరం, పితృస్థగ్రాహ శూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛినివారణం. 7. ఏర్వారుబీజం మధుకం సదా ద్విం పైత్రే పిబే త్తండులధావనేన, దార్ద్రం తిక్తైవామలకీన సమాక్షికాం పైతికమూత్రకృచ్ఛి. 8. ఊరోష్ణ తీక్ష్ణోషణ మన్నపానం స్వేదో యవాన్నం వమనం నిరూహః, తక్రం సతిక్రామధసిద్ధతైలాన్య భ్యంగపానం కఫమూత్రకృచ్ఛి. 9. మూత్రేణ సురయా వాపి కదలీ స్వరసేన వా, కఫకృచ్ఛివినాశాయ శ్లేష్ణం పిప్లవ త్రుటిం పిబేత్. 10. తక్రేణ యుక్తం శితిమారకస్య బీజం పిబే త్కృచ్ఛివినాశహేతోః, పిబేత్తథా తగ్గుల ధావనేన ప్రవాళచూర్ణం కఫమూత్రకృచ్ఛి, శ్వదంష్ట్రావిశ్వశోయం వా కఫకృచ్ఛివినాశనం. 11.

శతావరి రెల్లు దర్భవేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు శాలి చెఱుకువేళ్లు కశేరు వీటి కపాయమునందు కండశర్కరను నేనికొనిత్రాగిన దాహము శూలము మలబద్ధము కల మూత్రకృచ్ఛిములు నశించును. బెల్లముతోకలిపి యుసిరికను తినిన వీర్యవృద్ధి యగును. శ్రమను పోగొట్టును. మూత్రకృచ్ఛిమును తొలగించును. కర్బూరింగజలు యప్తిమధు కముమార్గిపనపు వీటిని కడుగుతోపిత్తమూత్రకృచ్ఛిములందు త్రాగవలయును. మ్రాని

పసపు లేనె ఊసిరికరసము కలిపిత్రాగిన పీత్రమూత్రకృచ్ఛములు హరించును. ఊరము నుష్ణముగల అన్న నానాదులను స్వేదాదులను మూత్రకృచ్ఛములందు చేయవలయును. గోమూత్రమద్యములతోను కదలేరిసముతోగాని విలకులను నూరి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛములు నశించును. తుమికివీత్తములను మజ్జిగతోగాని బియ్యపు కడుగుతో హి గడచుట్లమును గాని తుమికిఇగుళ్ళచూట్లమునుగాని నేవించిన మూత్రకృచ్ఛములు హరించును. పల్లెరు శొఠి పీటితోనైన యదక మమూత్రకృచ్ఛములఁ బోగొట్టును.

❧ శిన్నశిన్నకృచ్ఛములకు శిన్నములుగు నుపాయములు. ❧

శ్లో. సర్వం త్రిదోష ప్రభవంతు వాయోః, స్థానానుపూర్వాన్వ
ప్రసమీక్ష్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్వమసం కఫేస్యా, త్విత్తే విరేకః
పవనేతు వస్తిః. 12. బృహతీధావనీపాతా యష్టిచాధుక లింగకాః, పాచ
నీయో బృహత్స్యాదిః కృచ్ఛదోషత్రయాపహః, తథాభిఘాతజే కుర్యా
త్సద్యోవ్రణచికిత్సితం. 13. మూత్రకృచ్ఛే సదా చాస్య కార్యవాత
హరీక్రియా, స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యంగ వస్త్రయస్సుశివురీషజే. 14. క్వా
ధం గోక్షురబీజస్య యవక్షారయుతం పిబేత్, మూత్రకృచ్ఛశకృజ్జే
చ పీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వత్కరితర్కరా
యాం యామూత్రకృచ్ఛే కఫమారుతోత్తే.

త్రిదోషజమగుదానికి వాయుస్థానముల నానుపూర్వగా పరికించి కపాధిక్యమ
య్యెనేని పవనమును పీత్తాధికమగునేని విరేచనమును వాతాధికమగునేని వస్తియును
చేయఁదగినది. పెద్దవాడు కొలహిన్న అగుఁగొరి మధుకము కొడికెపాలవిత్తులు
ఈమొదలగునవి బృహత్స్వాది గణమనఁబడును. కృచ్ఛదోషములను హరించును. గాయ
ముచేసగుదానికి సద్యోవ్రణమునకుఁబోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పుడును దీనికి
వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికి స్వేదము చూర్ణక్రియలభ్యం
గము వస్తి ఇయ్యవి చేయవలయు. కఫవాతజములగు హనియందువలెనే పల్లెరు కాయల
కషాయమును యవక్షారముతో త్రాగవలయును.

❧ శిలాజిత్తు లేహ్యము. ❧

శ్లో. లేహ్యం శుక్రవిబంధోత్థే శిలాఽతుసమాక్షిక్తం, వృష్ట్యైం
బృంహితథాతో శ్చ విధేయాః ప్రమదోత్తమాః. 16. ఏలాహింగుయులః
క్షీరం సర్పిర్నిశ్రం పిబే స్నరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం శుక్రదోష

చ తత్. 17. యస్తాత్ర కృచ్ఛ్యే ఐహితం తు పైతే తత్కా
 వోచ్ఛేత మూత్రకృచ్ఛ్యే, త్రికంఠకారగ్వధదర్శకాశ దురా
 ర్వతభేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి పీతామఘ నాశ్శరీం చ, సం
 పృత్యో రపి మూత్రకృచ్ఛ్యమ్. 18. కషాయేటిబలామూలసాధితః
 కృచ్ఛ్యజిత్. 19. ఏలాశ్శభేదకశిలా జతుపిప్పలీనాం చూర్ణాని
 బజ్రై ర్దులితాని పీత్వా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలిన్యా
 చాసన్నమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్ఛ్యే. 20. అయోరజః
 క్షం మధునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్ఛ్యం నిహన్త్యాశు
 క్లేహై ర్న సంతయః. 21. సితాతుల్యో యవక్షారః సర్వకృ
 వారణః, నిద్ధిగీకారసో వాపి సక్షాద్రః కృచ్ఛ్యనాశనః. 22.

విర్యబంధకమగు మూత్రకృచ్ఛ్యమునందు శిలాజత్తులే నె నేవింపవలయును. వీర్య
 మలగు నాషధులచేత స్త్రీసంభోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో నిద్ధ
 పాలలో నేతిని పైచికొని త్రాగిన మూత్రదోషమును వీర్యదోషములు
 గను. పిత్తమూత్రకృచ్ఛ్యచికిత్సలనే రక్తమూత్రకృచ్ఛ్యములకును చేయునది.
 కేలచెక్క దర్భగల్లు దూలగొండి కరక్కాయ వీటికషాయములలో తేనెను
 త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్ఛ్యములు నశించును. ఏలకులు పా
 ము శిలాజిత్తు పిప్పళ్లు వీటిదూర్జమును బియ్యపుకడుగుతో త్రాగినను బెల్ల
 పి తినినను మరణాసన్నుడైన మూత్రకృచ్ఛ్యరోగియును బ్రదుకును. మందూ
 చిక్కగానూరి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్ఛ్యములు న
 బెల్ల వావిలి యవక్షారము సహముగా నేవించినను, వాకుడురసముతో తే
 త్రాగినను కృచ్ఛ్యనాశనము అగును.

శతావరి ఘృతము. ౨౩

శ్లో. శతావరికాశకుశశ్వదంష్ట్రా విదారికేక్షూమలకేషు సిద్ధం,
 యోవా సితయా విదుశ్రం కృచ్ఛ్యేషు పిత్తప్రభవేషు
 ౧. 23.

ల్లపీచర కాశము కుశలు పల్లెరు నేలగుమ్మడు ఉసిరిక పిటితో నిద్ధము
 ముని గాని పాలను గని చక్కెరను కలిపికొని పిత్తజములగు మూత్రకృ
 తుపయోగించికొనవలయును.

పసపు లేన ఉసిరికరసము కలిపిత్రాగిన పిత్తమూత్రకృచ్ఛములు హరించు నుష్ణముగల అన్నసానాదులను స్వేదాదులను మూత్రకృచ్ఛములందు చే గోమూత్రమద్యములతోను కదళీరసముతోగాని ఏలకులను నూరి తా కృచ్ఛములు నశించును. తుమికినిత్తములను మజ్జితోగాని బియ్యపు క గడచూర్ణమునుగాని తుమికిషగుళ్యచూర్ణమునుగాని నేవించి మూత్ర హరించును. చల్లెరు శొఠి వీటితోనైన యుదకముమూత్రకృచ్ఛములందు

❧ భిన్నభిన్నకృచ్ఛములకు భిన్నములగు నుపాయములు. ❧

శ్లో. స్వం త్రిదోష ప్రభవం తు వాయోః, స్థానాను ప్రసమిశ్మ్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్వమనం కఫేన్యా, త్త్వి పవనేతు వస్తిః. 12. బృహతీధావనిపాతా యష్టిమధుక లింగ- నీయో బృహత్యేదిః కృచ్ఛదోష త్రయావహాః, తథాభిసూత త్సద్యోవ్రణచికిత్సితం. 13. మూత్రకృచ్ఛే సదా చాస్య కా హరీక్రియా, స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యంగ వస్త్రయస్సుఃపురీషజే- థం గోక్షురబీజస్య యవక్షారయుతం పిబేత్, మూత్రకృచ్ఛ- చ వీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వత్త్వ- యాం యామూత్రకృచ్ఛే కఫమారుతోత్తే.

త్రిదోషజమగుదానికి వాయుస్థానముల నావపూర్వగా పరికించి య్యోనేని వమనమును పిత్తాధికమగునేని విరేచనమును వాతాధికమగునేని చేయఁ దగినది. పెద్దవాడు కోలపొన్న అగరుశొఠి మధుకము కొడిచె ఈమొదలగునవి బృహత్వాది గణమనఁబడును. కృచ్ఛదోషములను హరించు ముచేనగుదానికి సద్యోవ్రణమునకుఁబోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పు వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికి స్వేదము చూర్ణ- గము వస్తి ఇయ్యవి చేయవలయు. కఫవాతజములగు హనియందువలెనే పక్ష- కషాయమును యవక్షారముతో త్రాగవలయును.

❧ శిలాజిత్తు లేహ్యము. ❧

శ్లో. లేహ్యం శుక్రవిబంధోత్థే శిలాః తు సమాక్షికం, బృంహితథాతోశ్చ విధేయాః ప్రమదోత్తమాః. 16. ఏలాహి- ణ్డీరం సర్పిర్క్రిశ్రం పిబే న్నరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం శు-

హరః చ తత్. 17. యస్తూత్రకృచ్చీః సహితం తు వైతే తత్కారయే చోఽఞ్చితమూత్రకృచ్చీ, త్రికంటకారగ్వధదర్శకాశ దురాలభాపర్యతథేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి పీతామఘ నాశ్శరీం చ, సంప్రాప్తమృత్యో రపి మూత్రకృచ్చీమ్. 18. కషాయేఽబలామూలసాధితః సర్వకృచ్చీజీత్. 19. ఏలాశ్శభేదకశిలా జతుషిప్పలీనాం చూర్ణాని తండులజలై ర్దులితాని పీత్యా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలివ్యా తాని, చాసన్నమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్చీ. 20. అయోరజః శ్లక్షపిష్టం మధునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్చీం నిహన్త్యాశు త్రిభి ర్లేహై ర్న సంశయః. 21. సితాతుల్యో యవక్షారః సర్వకృచ్చీనివారణః, నిదిగికారసః నాపి సక్షాద్రః కృచ్చీనాశనః. 22.

వీర్యబంధకమగు మూత్రకృచ్చీయనందు శిలాజతులేన నేవింపవలయును. వీర్యవృద్ధికరము లగు నౌషధులచేత స్త్రీసంభోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో సిద్ధముచేసిన పాలలః నేతిని వైచికోని త్రాగిన మూత్రదోషములను వీర్యదోషములు నష్టములగును. పిత్తమూత్రకృచ్చీచికిత్సలనే రక్తమూత్రకృచ్చీయలకును చేయునది. పల్లెరు రేలచెక్క దర్భకల్లు దూలగిండి కరక్కాయ వీటికషాయములతో తేనెను కలిపి త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్చీయలు నశించును. ఏలకులు పాషాణభేదము శిలాజిత్తు పిచ్చుళ్లు వీటిహార్తమును బియ్యపుకడుగుతో త్రాగినను బెల్లమును కలిపి తినినను మరణాసన్నుడైన మూత్రకృచ్చీరోగియును బ్రదుకును. మండ్ూరమును చక్కగానూరి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్చీయలు నశించును. బెల్లవావిలి యవక్షారము సహముగానేవించినను, వామదురస్సుతో తేనెను త్రాగినను కృచ్చీనాశనము అగును.

శతావరి ఘృతము. ౨౩

శ్లో. శతావరీకాశకుశ్వదంస్త్రా విదారికేక్ష్యమలకేషు సిద్ధం, సర్వః సయోవా సితయూ వినిశ్రం కృచ్చీషు పిత్తప్రభవేషు యోజ్యం. 23.

పిల్లపీచర కాశము కుశలు పల్లెరు నేలగుమ్మడు ఉసిరిక పిటితో సిద్ధము చేసిన నేయిని గాని పాలను గాని చక్కెరను కలిపికొని పిత్తజములగు మూత్రకృచ్చీయల కుపయోగించికోనవలయును.

—౧౭ త్రికంటక ఘృతము. ౧౭—

శ్లో. త్రికంటకై రంశకుశాద్యభీరు కర్మారు కేతుస్వర సేనసిద్ధమ్,
సర్పి ర్గుడ్డారాంశముతం ప్రపేయం కృచ్ఛాశ్చరీమూత్రవిఘాత
హేతోః. 24.

పల్లెరు ఆముదము చెల్లు పిల్లిపీచర కర్పూజాగింజలు చెఱకుగడలు వీటిఁగముతో
సిద్ధముచేసిన నేతియందు నేతిలో నగభాగమును బెల్లమునుచేర్చి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛ
ములు అశ్మరులు మూత్ర విఘాతములు నశించును.

—౧౮ సుకుమార ఘృతము. ౧౮—

శ్లో. పునర్నవా మూలతులా దశమూలాశతావరీ, బలా తురగ
గంధా చ తృణమూలం త్రికంటకమ్. 25. విదారీ వంశనాగాహ్వ గుడ్డా
చ్యుతిబలా తథా, పృథగ్దశపలాన్భగాన్ జలద్రోణే విపాచయేత్. 16.
తేన పాదావశేషేణఘృతస్యాధాధకం పచేత్, మధుకం శృంగబేరం చ
ద్రాక్షా సైంధవపిప్పలీ. 27 పృథగ్ద్విపలికానద్యా ద్యవాన్యాః కుడవం
తథా, త్రింశద్గుగవలా న్యత్ర తైలసైన్యరండజస్య చ. 28. ప్రస్థం దత్వా
సమాలోడ్య సమ్యజ్ప్రద్యగ్నినాఃచేత్, ఏతదీశ్వరపుత్రాణాం సాగోభి
జనమనిందితమ్. 29. రాజ్ఞాం రాజసమానాంచ బహుస్త్రిపతియశ్చయే,
మూత్రకృచ్ఛే కటిస్తంభ తథా గాఢపురీషణామ్. 30. మేడ్రవజ్జణ
శూలే చ యోనిశూలే చ శిస్యతే, యథోక్తానాం చ గుల్మనాం వా
తశోణితకశ్చయే. 31. బల్యై రసాయనం శీతం సుకుమారకుమార
కమ్, పునర్నవాశి కేదోగో దేయోఽన్యేషు తథా పరిః 32.

గజ్జీరువేళ్లను 100 పలములును దశమూలములు శతావరీ ముత్తవపులము
పెన్నేరు వట్టివేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు వంశచనము నాగ కేసరములు తిప్పకే
పెద్దముత్తవపులము ఇవి పదిపదిపలములును ఆధాధకపరిమితమును నుదకములో పక్వ
మును చేయవలయును. వీరు నాలుగవపాలు విగిలియున్నప్పుడు 32 పలముల నేయిని
మధుకము అల్లము ద్రాక్ష సైంధవలకణము పిప్పళ్లు రెండేసిపలములును, వామము
నాల్గుపలములును, బెల్లము 40 పలములును ఆముదము 16 పలములును కలిపి కలియఁబె
ట్టుచు పక్వముచేసి స్రాతఃకాలముల నేవించుటయ్యత్తము. ఇయ్యది దొరలబిడ్డలు గా
జాలు రాజకుల్యులును నేవించదగినది. స్త్రీలును పురుషులును దీనినిమూత్రకృచ్ఛము

కటిస్తంభము మలబద్ధకము లింగశూల అండశూల యోనిశూల గుల్మగోగములు వాతరక్తపు మాత్రకృచ్ఛిములు సున్నగువానియం దుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది బలకరమును సుసహారతః గల్గించునదియును చల్లనిదియు నగు రసాయనము. సూరుపలముల గల్లేరువేళ్లను ఒకద్రోణపునీటిలో ఇదు వేయవలయును. ఇతరబౌపధములయందు మరయొకద్రోణమును కూడ చేర్చవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మాత్రకృచ్ఛాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౨. మూత్రాఘాతాధికారము.

—ॐ మూత్రఘాతోపాయములు. ॐ—

శ్లో. మూత్రాఘాతా న్యథాదోషం మూత్రకృచ్ఛి హృదై ర్జయేత్, వస్తిముత్తరవస్తి చ దద్యాత్సిద్ధం విరేచనమ్. 1. కల్కజ్వర్యాదుబీజానా మక్షమాత్రం ససైంధవమ్, ధాన్యాప్లయము క్తం పీత్యైవ మూత్రాఘాతా ద్విముచ్యతే. 2. పాటల్యాయావశూకాచ్చ పారిభద్రాత్తిలాతపి, త్సారోదకేన మదిరాం త్వగేలోషణసంయుతామ్, పిబేద్దుడోషదంశా న్వాలిహ్య దేతా స్పృశక్పృశక్, త్రిఫలాకల్కసంయుక్తం లవణం వాపి పాయయేత్. 4. నిదిగ్ధికాయా స్వ్వరసం పిబే ద్యస్తానరస్రుతమ్, జలే కుంకుమకల్కం వా సత్కేధ్రముపితం నిశి. 5. సత్తైలం పాటలాభస్త త్సారవగ్వా పరిస్రుతమ్, సురాం సౌవర్ణ్యలవతీం మూత్రాఘాతీ పిబేన్నరః. 6. దాడిమా బుయుతం ముఖ్యమేరాబీజం సనాగరమ్, పీత్వా సురాం సలవణం మూత్రాఘాతా ద్విముచ్యతే. 7. పిబే చ్చిలాజతుక్వాథే గణే వీరతరాదికే, రసం దురాలభాయా వా కషాయే వాసకస్య నా. 8.

దోషానుసారముగా మూత్రాఘాతములను మూత్రకృచ్ఛినాశకములగు చికిత్సలతో పోఁగొట్టవలయును. వస్తి ఉత్తరవస్తి విరేచనము వీనిని చేయింపవలయును. కరుబూజవిత్తనములను కల్కముచేసి ఒక తులముతీసికొని అందు సైంధవలవణమును గంజిని చేర్చిని త్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును. రక్తపాటలపుష్పము యవక్షారము వేపతిలలు వీటిని త్సారోదకములతో మద్యమునుగా చేసి లవంగపుపట్ట పిలకులు మిరియ

ములు వీటితోచేర్చి త్రాగినను వామకురసమును వడియఁజెట్టిత్రాగినను నీటిలో నుండు మపూవుకల్మసును తేనెను వైచిత్రాత్రియంతయు నుంచి త్రాగినను, పాటలభస్మమును త్రైలమునో కలిపి త్రాగినను సౌవర్చలవణముతో మద్యమును చేసి త్రాగినను దాని మృషండ్లరసములో చిన్నయేలకులను శొంకెని కలిపిత్రాగినను సైంధవలవణమును మద్యములోచేర్చి త్రాగినను శిలాజిత్తు కషాయములోగాని వీరతరాది గణకషాయములోగాని యవక్షారరసములోనైనను అడ్డసరము కషాయములోనైనను కలిపిత్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును.

❖ త్రికంటకాదిపయస్సు. ❖

శ్లో. త్రికంటకైరండ శతావరీభిః సిద్ధం పయో వా తృణపంచ మూలైః, గుడప్రగాఢం సఘృతం పయో వా రోగేషు కృచ్ఛాద్విషం శస్త్రమేతత్. 9. నలకుశ కాశేక్షుశిఫాం క్వధితాం ప్రాతః సుశీతలాం శీతామ్, పిబతః ప్రయాతి నియతం మూత్రగ్రహ ఇత్యువాచ కచః. 10. గోదావత్యా మూలం క్వధితం ఘృతతైలగోరసై ర్మిశ్రమ్, వీతం నిరుద్ధ మచిరా ద్భిన్నతీ మూత్రస్య సుఘాతం. 11. జలేన ఖాదిరీబీజం మూత్రాఘాతాశ్చరీహరం, మూలం దుద్రజటాయా శ్చ తక్రవీతం తదర్థశ్రీత్. 12. మూత్రేవిబద్ధే కర్పూరచూర్ణం లింగే ప్రవేశయేత్, శృతశీతపయోన్నాశీ చందనం తండులాంబునా. 13. పిబే త్వశర్కరం శ్రేష్ఠ ముష్ణవాతే సశోణితే, శీతోఽవగాహా ఆవస్తి రుష్ణవాతనివారణః. 14. కూష్మాండకరస శ్చాపి వీతః సక్షారశర్కరః, స్త్రీణామతిప్రసంగేన శోణితం యస్య సిచ్యతే. 15. మైథునోపరమ శ్చాస్య బృంహణీయో హితో విధిః, స్వగుప్తాఫలమృద్వీకా కృష్ణేక్షురసికారజః. 16. సమాంశ మర్థభాగాని క్షీరక్షౌద్రఫృతానిచ, సర్వం సమ్యగ్విమధ్యాక్ష మానం లీడ్వా పయః పిబేత్, హన్తి శుక్రాశయోత్థాంశ్చ దోషా న్యంధ్యాసుతప్రదం. 17.

ఏనుగుపల్లెరు ఆముదపువేళ్లు పిల్లిక్షీచరము వానితో సిద్ధముచేసిన నేయిగాని పాలుగాని తృణపంచమాలములతో సిద్ధముచేసిన నేతినిగాని పాలనుగాని బెల్లముతో త్రాగిన మూత్ర కృచ్ఛాద్విషోగములకు మంచిది. వట్టివేళ్లు దర్భలు కెల్లు చెఱువ వీటి వేళ్ళతోనైన కషాయమును చల్లార్చి ప్రాతఃకాలమున నియతముగా పుచ్చుకొనిన మూత్రాఘాతము మానును అని కచముని చెప్పెను. హంసపాదికెట్లువేళ్ళను కషాయముచేసి

నేయినానె ఆవుమజ్జిగలతో కలిపి త్రాగిన మూత్రాఘాతము వెంటనే నశించును. ఖిదర బీజములను నీటితో నూరిత్రాగిన మూత్రాఘాతము నశ్య రియును హరించును. త్రి జటామూల మునుమజ్జిగతో త్రాగినను మూత్రాఘాతాదులు నశించును. మూత్ర ముబంధించినచో కర్పూరపుదూర్ణమును లింగమునందు రాయవలయును. కాచినెల్లాప్పినపాలను త్రాగవలయును. బియ్యపునీటితో చందనమును శర్కరతో నుష్ణవాతములందు త్రాగవలయును. వస్త్రపఱి కుచన్నీటిలో కూరుచున్ననుష్ణవాతము హరించును. గుమ్మర సములో చక్కెరవై చికిరి త్రాగవలయును. స్త్రీలయొక్క అతిప్రసంగముచే రక్తము ప్రవించుచున్నచో సంగమము వనికిరాదు. దురదగొండి ద్రాక్ష పిప్పళ్లు చెఱున చక్కెర వీటిని సమానభాగములుగను, పాలు లేనె నేయి సమానభాగములుగను చేర్చి తఱచి ఒకతులముచూ, నేవించి పాలను త్రాగిన వీర్యాశయదోషములు నశించును. గొడ్డుతనమును మానును.

❧ చిత్ర కావిశృతిము. ❧

శ్లో. చిత్రకం శారిబా చైవ బలా కాలానుశారిబా, ద్రాక్షావి శాలా పిప్పల్య స్తథా చిత్రఫలా భవేత్. 18. తక్లైవ మధుకం దద్యా ద్దద్యా దామలకాని చ, ఘృతాథకం పచేదేభిః కల్తై రక్ష సమన్వితైః. 19. ఊరద్రోణే జలద్రోణే తత్త్విద్ధమవతా యేత్, శీతం యస్త్రుతంచైవ శర్కరం ప్రసంపయుతం. 20. తుగాక్షీర్యా శ్చ తత్సర్వం మతిమాన్ ప్రతి మిశ్రయేత్, తతోమితం పిబే త్కాలే యథాదోషం యథాబలం. 21. వాతరేతాః పిత్తరేతాః శ్లేష్మరేతా శ్చ యో భవేత్, రక్తరేతా గ్రంధిరేతాః పిబే దిచ్చ న్నరోగతాం. 22. జీవనీయుం చ వృష్యం చ సర్పిరేత స్తహగుణం, ప్రజాహితం చ ధన్యం చ సర్వరోగాపహం శివం. 23. సర్పిరేత త్ప్రియుంజానా స్త్రీ గర్భం లభతే చిరాత్, అ స్ఫుగ్దోషాం జయే చైవ యోనిదోషాం శ్చ సంహతాన్. 24. మూత్ర దోషేషు సర్వేషు కుర్యా దేత చ్చికిత్సితం.

చిత్ర మూలము సుగంధిపాల ముత్తవపులగము నల్లసుగంధిపాల ద్రాక్ష కొడిసె పాలవిత్తులు పిప్పళ్లు యష్టిమధుకము, ఉసిరిక వీటిని కాలుపలముచూ, ఆధకము నేతిలో పక్వముచేసి కల్కమునొక ద్రోణము పాలుమంయొకద్రోణము నీరువీటితో సిద్ధముచేసి దింపి చల్లార్చివడియగట్టి 16 ప|| చక్కెరనువైచి వంశలోచన 16 పలములుకలిపి బలదో షునుసారము త్రాగిన రక్తపీతము మున్నగురోగములు నశించును. వాతపిత్తశ్లేష్మరోగము లు నశించును. ఈఘృతము జీవనౌషధము. వృష్యయోగమునైయున్నది. దీనినినేవించిన

శ్రీ గర్భవతి యగును. రక్తవోషములు నశించును. సంహతము లగు యోనివోషము లన్నియు నడుగంటును. సమస్తయులగు మూత్రవోషములందును దీనితో చికిత్సఁ జేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూత్రాఘాతాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

33. అశ్వర్యధికారము.

❀ * అశ్వరీరోగమునకు సామాన్య చికిత్సలు. ❀

శ్లో. వరుణస్య త్వచం శ్రేష్ఠాం శుంఠీ గోక్షురసంయుతాం, య వక్షారగుణం దత్వా క్వాథయిత్వా పిబేద్ధితాం. 1. అశ్వరీం వాత జాం హస్తా చిరికాలానుబంధినీ, వీరతరః సహచరీ దర్భో వృక్షాదనీ నలః. 2. గుంద్రాకాశకుశా వశ్శ భేదమోరటటుండుకాః, కురంటికాచ వశిరో వసుకః సాగ్నిమంథకః 3. ఇందీవరీశ్వదంష్ట్రా చ తిథా కాపోత వక్త్రః, వీరతరాది రిత్యేష గణో వాతవికారసత్. 4. అశ్వరీ శర్కరామూత్ర కృచ్ఛాఘాతరుజాఽహః, శుంఠ్యగ్నిమంథపాషాణ శిగ్రువ రుణగోక్షురైః. 5. అభయారిగ్వధపల్లైః క్వాథం కుర్వా ద్విచక్షుః, రామకక్షారలవణ చూర్ణం దత్వా పిబేన్నరః. 6. అశ్వరీమూత్రకృచ్ఛ ఘ్నం పాచనం దీపనం పరమ్, హన్యా త్కోష్ఠాశ్రితం వాతం కిట్యూ రుగుదమేఘమ్. 7.

ఉలిమిరిచెక్క శొంఠి పల్లెరు వీటికషాయమును యవక్షాగము బెల్లములతోనిదము చేసి త్రాగిన చాలకాలమునుండి యున్న అశ్వరియును నశించును. కురువేరు గోరింట దప్ప తిప్పతీగె భద్రముస్తలు కాశము కశలు చెఱుకు పచ్చనిలాద్దగ పల్లెరు బ్రాహ్మము వీరతరాదిఃణమనంబడును. ఇయ్యదివాతవికారమును హరించును. అశ్వరిశర్కరామూత్రకృచ్ఛము మూత్రాఘాతములనిది పోగొట్టును. శొంఠి అగ్నిమంథము పాషాణము ముంగ ఉలిమిరి కరక్కాయ తేలపండ్లు వీటితో కషాయము జేసి ఇంగున యవక్షారమునుచేర్చి త్రాగిన అశ్వరి మూత్రకృచ్ఛములనుపోగొట్టి అగ్నిని దీపింపజేయును. కటి తొడలు కుదసానము మేఘస్థానము మున్నగువానిలోగలవాతములను నశింపజేయును.

* అశ్వరి యనగా మూత్రద్వారమునందు తాయి పెట్టిగడి రోగము.

— పాషాణ భేదాది ఘృతము. ౭ —

శ్లో. పాషాణభేదో వసుకో వశిరోఽశ్చన్తకం తథా, శతావరీ
శ్వదంత్రా చ బృహతీ కంటకారికా. 8. కపోతవత్క్తార్త గల కాంచనో
శీర గుల్మకాః, వృక్షాదనీ భల్లుక శ్చ వరుణః శాకజం ఫలం. 9. య
వాః కులుత్థాః కోలాని కతకస్య ఫలాని చ, ఉషకాదిప్రతీవాప మే
మాం క్వాభేశ్వతం ఘృతం. 10. భిన్నత్తి నాతసంభూతా మశ్శగీం ఊప్ర
మేవ తు, తూరా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణి పయాంసి చ,
భోజనాని చ కుర్వీత వర్జేఽస్మి న్వాతనాశనే. 11.

కొండపిండిచక్క మోదెనవేళ్లు ఏనుగుపిప్పళ్లు పిల్లిపీచు పల్లెరు వామడు బ్రాహ్మీ
గోరింట పట్టివేళ్లు గన్నేరు ఎఱ్ఱగన్నేరు బదనిక ఉలిమి వెలగపండు వీటి క్వాధములలో
ఉషకాదిగణౌషధములను ప్రతివాపముచేసి నేతనిచేసి నేవింపవలయును. ఇయ్యది నాత
జమగు నశ్శరీగోగమును శీఘ్రముగా పోగొట్టును. తూరపదార్థములను గంజి పేయ కషా
యములును చేసి భుజింపవలయును. నాతినాశకవర్గములగు వానిని భుజింపవలయును.

— ఉషకాది గణము. ౭ —

శ్లో. ఉషకం సైంధవం హింగు కాశీనద్వయగుగ్గులుః, శిలా
జతుః తుత్తకం చ ఉషకాది రుదాహృతః. 12. ఉషకానిః కిఫం హస్త
గణో మేదోవిశోధనః, అశ్శరీశర్కరామూత్ర శరాలస్నుః కఫగు
ల్మనుత్. 13.

చెఱుప సైంధవలవణము ఇంగువ రెండు తెఱగులగు కాశీసములు గుగ్గులుము
శిలాజిత్తు మెలుకుత్తము ఇయ్యవి ఉషకాది గణము. ఇవి కిఫమును పోగొట్టి మేదమును
కుద్దిచేసి అశ్శర్యాదుల నశింపజేసి గుల్మదులను పోగొట్టును.

— కషకాది ఘృతము. ౭ —

శ్లో. కుశః కాశః శరో గుల్మ ఇశ్కరో మోరటోశ్వభిత్. 14.
దర్భో నిదాగీ వారాహీ శాలిమూలం త్రికంటకః, భల్లుాకః పాటలీ
పాతా ఎత్తూరోధ కురంటకాః. 15. పునర్నవే శిరీషశ్చ క్వధితా స్తేషు
సాధితం, ఘృతం శిలాహ్వా మధుకం బీజై రిండివరస్య చ. 16. త్రిపుషై
ర్వారుకాణాం వా బీజై శ్చావాపితశ్శ్మితమ్, భిన్నత్తి పిత్తసంభూతా మశ్శ.

రీం ఊప్ర మేన తు. 17. యౌగా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణీ పయాంసి చ, భోజనాని చ కుర్వీత వర్తేన్సి నిత్తనాశనే. 18.

కుశకాశములు ఔల్లు నల్లచెఱకు చెఱకువేళ్లు పల్లరు కొండపిండి దర్భశాలిమూలము త్రికంటకములు పాటలి అగరుకొంతి నేలగుడ్డును సేతాడి పత్తూరము గోరింట శిరీషము గలిజేరు పీటితోనైన కషాయములతో సాధించినదియును, శిలాజిత్తు మధుకము కమలబీజములు దోసకాయ కరుబూజావిత్తులు పీచితో ప్రతివాపము చేయఁబడినదియు నగు నేటిని పితాశరీగోగులు త్రాగవలయును.

—ॐ వరుణాది ఘృతము. ॐ—

శ్లో. గణే వరుణకాచా చ గుగ్గు లేయలాహరేణుభిః, కష్టముస్తా హ్యమరిచ చిత్రకైః సనురాహ్వయైః. 19. ఏతై స్సిద్ధ మజా సర్పి రుషకాదిగణేనచ, భిన్నై కఫసంభూతా మశ్మరీం ఊప్ర మేన తు. 20. యౌగా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణీ పయాంసి చ, భోజనాని ప్రకుర్వీత వర్తేన్సి సుఖనాశనే. 21. వరుణార్తగలఃశిగ్రుః తర్కారీ మధుశిగ్రుకాః, మేషశృంగీ కరంతా చ బింబ్యస్త్రీమంధమోరటాః. 22. శైర్యా శిరీషోదరోభి వరీషసుక చిత్రకా, బిల్వం చైవాజశృంగీ చ బృహతీద్వయమేవచ. 23. వరుణాదిగణో హ్యేష కఫమేదో నివారణః, వినిహన్తి శిరఃశూలా గుల్తాద్యస్తరవిద్రధీన్. 24.

వరుణాదిగణములందును గుగ్గులము ఏలకులు రేణుక కోష్ఠ తుంగముస్తలు మిరియుములు చిత్రమూలము దేవదారు పీటిక పాయమందు నుషికాదిగణమును ప్రతివాపనముచేసి సిద్ధముచేసిన మేకపాలు కఫాశ్మరీనిపోగొట్టును. కఫనాశకములగు యౌగారుదుల నిందు భుజింపవలయును. ఉలిమిరి నల్లగోరింట మునగ తీయగునగ మేషశృంగి నెమిలియడు గుచ్చెక్క దొండపండు అగ్నిమంధము చెఱకు వైరీయము శిరీషము దర్భ వరీషసుక చిత్రకములు పిల్లిపీచర బిల్వము అజశృంగి దుష్టుపుతీగే వాకుడు ఇయ్యది వరుణాది గణము. కఫమేదనివారణము. శిరశ్శూల గుల్మము విద్రధి మున్నగువారిని ఇది నశింపఁ జేయును.

—ॐ వరుణాదికషాయము. ॐ—

శ్లో. వరుణత్విక్కుమాయం తు పీతం చ గుడసంయుతమ్, అశ్వరీం పాతయ త్యాశు వస్తీశూలనివారణమ్. 25. యవయౌగం గుడ్డోన్సి

శ్రం పి బే త్పుష్పఫలోద్భవమ్, రసం మూత్రవిబాధఘ్నం శర్కరాశ్శరీ
నాశనమ్. 26. పి బే ద్వీరణమూలత్వ క్వాధం తత్కల్పసంయుతం,
క్వాథ శ్చ శిగుమూలోత్థః కదుష్టో శ్చ రిఘాతకః. 27. నాగరవారుణ
గోక్షుర పాషాణభేదకపోతివల్కజః క్వాథః, గుడయావశూకమిశ్రః
పీతో హ స్త్యశ్చరీ ముగ్రామ్. 28. వరుణత్వశ్శిలాభేద భుంతిగోక్షురైః
కృతః, కషాయః క్షారసంయుక్తః శర్కరాం చ భిన్నత్వపి. 29. శ్వదం
ప్రైరండవత్రాణి నాగరం వరుణత్వచమ్, ఏత త్క్వాథవరం ప్రాతః
పి బే దశ్చ రిభేదనం. 30. మూలం శ్వదస్తాక్షురకోరుభూకాత్ క్షీ
రేణ పిష్టం బ్రహ్మద్యమూ చ్చ, ఆలోద్యదధ్నా మధురేణ పేయం
దినాని స ప్తాశ్చరభేదనార్థం 31. పక్షేత్వాక్షరసః క్షారః సితాయుక్తో
శ్చరీహరః, పాషాణరోగపీడాం సౌవర్చలయుక్తా సురా జయతి. 32.
తిదన్వన్మఘదగ్ధయుక్తా త్రిరాశం తిలనాబధూతిశ్చ. 33.

ఉలిమిరికషాయములలో బెల్లమును కలిపి త్రాగిం అశ్వరులు శీఘ్రముగా నశిం
చును. వస్త్రీశూలలు నశించును. యవక్షారమును బెల్లముచో పుష్పఫలమును త్రాగిన
మూత్రబంధము శర్కరాశ్శరులుంశించును. ఉలిమిరిచెక్క కషాయములలో కల్పమును
వైచి త్రాగినను ముసంగచెక్కకషాయమును గోరువెచ్చిగా త్రాగినను అశ్వరి నశిం
చును. శొంఠిఉలిమిరి పల్లేరు కొండపిండివేళ్లు బ్రాహ్మి వీటికషాయములలో యవ
క్షారము బెల్లముం గలిపి త్రాగిన శర్కర అశ్వరులు నశించును. ఉలిమిరి కొండపిండి
శొంఠి పల్లేరు వీటికషాయమును యవక్షారముతో త్రాగినచో శర్కరులు నశించును. పల్లే
రు ఆముదపానీలు శొంఠి ఉలిమిరిచెక్క వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలమునందు త్రా
గిన శ్వరులు నశించును. పల్లేరు తిలకపుచెక్క ఆముదపువేళ్లు వాకుడు వీటిని పా
లతోనూపె టెఱుగుతో కలిపి ఏడురాత్రులు త్రాగినచో శ్వరులు నశించును. చేదుసార
రసమును యవక్షారము చక్కెర వీటిని కలిపి త్రాగినచో అశ్వరులు నశించును. అశ్వ
రీబాధను సౌవర్చలవణముతో చేరిన కల్లును త్రాగిన పోగొట్టును. సువృక్షతైలం గాల్చిన
బూదిని త్రాగినను మూడురాత్రులలో పోగొట్టును.

— ఏలాదిక్వాథము. —

శ్లో. ఏలోపకుల్యా మధుకాశ్చ భేద కాంతీ శ్వదంస్త్రా) వృషకో
రుబూతైః, క్వాథం పి బే దశ్చ జతుప్రగాఢం సశర్కరే చాశ్శరీమూత్ర
కృచ్ఛే. 34.

ఏలయు పిప్పళ్లు యష్టిమధుకము కొండపిండి వేళ్లు రేణుక బీజములు పల్లెరు అడ్డ సరము ఆముదములు వీటిని కషాయమును చేసి పెన్నెగు లక్క వీటిని కలిపి నేపించిన శర్కర మూత్రకృచ్ఛిము అశ్వరులు శించును.

—ॐ త్రికంటకాది చూర్ణము. ౩౫—

శ్లో. త్రికంటకస్య బీజానాం చూర్ణం మాక్షికసంయుతం, ఆవిక్షీరేణ సస్తాహం పిబే దశ్చ రినాశనః. 35. శుక్రాశ్శర్యాం తు నామా న్యో విధి రశ్చ రినాశనః.

పల్లెరుగింజలము పండిగొట్టి తేనె నందు కలిపి మేక పాలతో నేడుదినములు త్రాగిన కల్లుగట్టుట (అనగా నశ్శగీరోగము) మానును. తెల్లఅశ్వరియందు అశ్వరీసామాన్య చికిత్సను చేయవలయును.

—ॐ పాషాణభేదచూర్ణము. ౩౬—

శ్లో. పాషాణభేదం వృషకం శ్వదంష్ట్రా పాతాభయావ్యోషశతీనికుంభాః, హంస్రాఖరాశ్వా సతిమారకాణా మేర్వారుకా చ్చ త్రపుషా చ్చ బీజం. 36. ఉపకుంచికాహి గుసవేతిసాష్టుం స్యాద్వ్యేబృహత్యో హృపుషా వచా చ, చూర్ణం పిబే దశ్చ రిభేదివక్త్రం సర్పి శ్చ గోమూత్ర చ తుర్గుణం హైః. 37.

కొండపిండి వేళ్లు అడ్డసరము పల్లెరు అగడశొంతి కరక్కాయలు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు క చూర్ణము కరక్కాయలు శాలింజకము నక్కరోసకత్తులు మున్నగువానిచూర్ణమును నాలుగుపట్లగోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి నేతితోత్రాగిన నశ్వరులు హరించును.

—ॐ కులుత్త చూర్ణము. ౩౭—

శ్లో. కులుత్త సింధూత్త విడంగసారం సశర్కరం శీతలయావశూకం, బిజానికూష్మాండక గోక్షురాభ్యాంఘృతం పచేన్నావరుణస్య తోయే. 38. దుఃసాధ్య సర్వాశ్చ రి మూత్రకృచ్ఛిం మూత్రాభిఘాతం చ స మూత్ర బంధం, ఏతాని సర్వాణి నిచన్తి శీఘ్రం ప్రరూఢవృత్తా నివ వక్త్ర పాతః. 39.

ఉలవలు సైంధవలవణము వాయువిడంగములు కలకండ కర్పూరము యవత్కారము గుమ్మశువిత్తులు పల్లెరు వీటితో ప్రతివాపమును చేసి ఉడిమిరిక షాయముతో నేతిని త్రాగిన దుస్సాధ్యములగు నశ్శగీరోగము లన్నియును మూత్రకృచ్ఛిము మూత్రాభి

ఘాతము మూత్రబంధము మున్నగువానిని వజ్రము వృక్షములగుంపునువలె నశింపఁ జేయును.

— శరాది పంచమూల ఘృతము. ౪౯ —

శ్లో. శరాదిపంచమూల్యా వా కషాయేణ పచేష్ఠ్యతమ్, ప్రస్థం గోక్షురకల్కేన సిద్ధ మద్యా త్సశర్కరమ్. 40. అశ్శరీమూత్రకృచ్ఛ్చి ఘ్నం రేతోమార్గరుజాపహమ్.

తృణపంచమూలముల కషాయములో పల్లేరుకల్కమును 16 పలముల నేతిని పక్వముచేసి చక్కెర కలిపి నేవించిన అశ్శరీ మూత్రకృచ్ఛ్చియు మున్నగు మూత్ర రోగములు హరించును.

— వరుణాదిఘృతము. ౫౦ —

శ్లో. వరుణస్య తులాం శ్శుణ్ణాం జలద్రోణే విపాచయేత్. 41. పాదశేషం పరిస్రావ్య ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, వరుణం కదళీం బిల్వం తృణజం పంచమూలకమ్. 42. అమృతాం చాశ్శజం దేయం బీజం చ త్రపుషోద్భవమ్, శతపర్వతిలక్షారం పలాశక్షార మేన చ. 43. యూధికాయాశ్చ మూలాని కార్షికాణి సమావపేత్, అస్య మాత్రాం పిబే జ్వంతు ర్దేశకాలాద్యపేక్షయా. 44. జీర్ణే తస్మిన్పిబే త్పూర్వం గుడం జీర్ణం తు మస్తునా, అశ్శరీం శర్కరాం చైవ మూత్రకృచ్ఛ్చిం చ నాశయేత్ 45.

ఉలిమిరిచెక్క చూర్ణమును ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవపాలు మిగిలినప్పు డొకప్రస్థము నేతనిపక్వము చేసి ఉలిమిరి అరటి బిల్వము తృణపంచమూలములు కరక్కాయ కొండపిండివేళ్ళు త్రపుషబీజములు వంశలోచన తిలక్షారము మున్నగువానిని ఒక్కొక్కకాలుపలము తీసి ప్రాతివాపమునిచ్చి దేశకాలానుసారముగా త్రాగి జీర్ణమైన సిద్ధుట పాత్రబెల్లమును మజ్జిగ లేటతో త్రాగినచో అశ్శర్యాది రోగములు నశించును.

— వీరతరాదితైలము. ౫౧ —

శ్లో. బ్రహ్మధికారే య తైలం సైంధవాద్యం ప్రకీర్తితమ్, తతైలం ద్విగుణక్షీరం పచే ద్వీరతరాదినా. 46. క్వాఢేన పూర్వకల్కేన సాధితం తు భిషగ్వరైః, ఏత తైలవరం శ్రేష్ఠ మశ్శరీణాం వినా శనమ్. 47. మూత్రాఘాతే మూత్రకృచ్ఛ్చి పిచ్ఛితే మథితే తథా, భగ్వే శ్రమాభివన్నే చ సర్వదైవ ప్రశస్యతే. 48.

బ్రహ్మగోగపుటధికారమునందు జెప్పిన సైంధవాదితైలమును రెండురెట్లపాలు వీరతరాదిగణకషాయమును కల్క్మసు చేసి పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది అశ్వరిని పోగొట్టును. మూత్రాఘాతాది మూత్రగోగముల నన్నింటిని హరించును.

❖ వరుణాద్యతైలము. ❖

శ్లో. త్వక్ష్మత్రమూలపుష్పస్య వరుణా త్సత్రికంటకాత్, కషా యేణ పచే తైలం వస్తినా స్థాపనేన చ. 49. శర్కరాశ్చ రిశూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛ్చనివారణమ్.

ఉరిమిరిచెక్క వేళ్లు పూపులు పల్లెరు వీటికషాయముతో తైలమును పక్వము చేసి యంచి వస్తులయం దపయోగించిన శర్కర అశ్వరి శూల మూత్రకృచ్ఛ్చము నశించును.

❖ శంఖ్యధరణాద్యపాయములు. ❖

శ్లో. శల్యవిత్తా మశామ్యుతీం ప్రత్యాఖ్యాయ సముద్ధరేత్. 50. పాయుక్షిప్తాగులీభ్యాం తు గుద మేధ్రాస్తరే గతాం, సేచన్యాః సవ్యపార్శ్వే చ యవమాత్రం విముచ్య తు. 51. వ్రణం కృత్వా శ్చ డీమాత్రం కర్షే తాం శస్త్రకర్షవిత్. భిన్నేతు వస్తా ద్భానా స్తృత్యుః స్యా దశ్శరీం వినా. 52. నిశేషా మశ్శరీం కుర్యా ద్వస్తా రక్తం చ నిర్హరేత్, హృతాశ్చరీ కదుష్టాంభో గాహయే ద్భోజయే చ్చ తమ్. 53. గుడం మూత్రవిశుద్ధ్యర్థం మద్వాజ్యాక్షత్రణం తతః, దద్వా త్సాజ్యాం త్ర్యహం పేయాం సాధితాం మూత్రశోధిభిః. 54. ఆదశా హం తతో దద్వా త్ప్రయసా మృదునోదనమ్, స్వేదయే ద్యవమథ్వా ధ్యం కషాయైః తూశయే ద్వ్రీణమ్. 55. ప్రపాండరీక మంజిస్తా యష్టి లోధ్రా శ్చ లేపయేత్, ఏతైశ్చ సలిలైః సిద్ధం ఘృత మధ్యంజనేహితం. 56. అప్రశాస్తే తు సప్తాహః ద్రవణే దాహేలాపి చేష్యతే, దైవా న్నాభ్యాం తు యా లగ్నా తాం విపా ట్యాపకర్షయేత్. 57.

శల్యచికిత్స నెఱిగిన వైద్యుఁడు అసాధ్యములగు నశ్వరులను వదలివెట్టి గుదస్థా నముననున్న రెండంగుళములదూరమును అశ్వరిని తీసివేయవలయును. సీవనియొక్క ఎడ మప్రక్కన యవగింజంత వదలి గాయమును చేసి అశ్వరిని తీసివేయవలయును. తెలివి లేమిచే వస్త్ర పగిలిపోయే నేని అశ్వరీరోగి చనిపోవును. నిశ్చేషముగా నశ్వరిని తొలగింప

వలయును. పిమ్మట వేడినీళ్లతో కాచి భుజింపచేయవలయును. చూత్రశోభాకరములగు నౌషధములతో సిద్ధముచేసిన నేయిని పేయను త్రాగించవలెను. పండితులవలన నిట్లులు పాలతో మృదువగు నన్నముగ పెట్టవలయును. యవలు తేనె కలెడి పదార్థములతో స్వేదము నిష్పించి కషాయముతో గాయమును కడుగువలయును. కమలములు మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము లొద్దగ వీటినిసగుతో పూయవలయును. వీటితో సిద్ధముచేసిన నేతిని రుద్దుట మంచిది. విడువినములవలనను గాయముమానదేని ప్రణయనందు చెండు చుఱకలును వేయవలయును. దైవయోగమున బొడ్డుదగ్గఱ సంక్రమించి యశ్చ రిని పెకల్చి పోగొట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశ్చర్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౪. ప్రమేహాధికారము.

— ప్రమేహోపాయములు. —

శ్లో. శ్యామాక కోద్రవోద్దాల గోధూమ చణకాశక, కులు
తా శ్చ హితా భోజ్యే పురాణమేహనాం సదా. 1. జాంగలం త్రిక్షా
కాని యవాన్నం చ తథా మధు, పారిజాతజమూ నిబవహ్నిగాయ
త్రిణాం పృథక్. 2. పాతాయాః సాగురోః వీతా ద్వియస్య శారద
స్యచ, జలేక్షుమధ్యసికతాం శనై ర్లవణపిష్టకాన్. 3. సాంద్రమేహః
స్క్రూమాత్ ఘ్నన్తి హ్యష్టైః క్వాభాః సమాక్షికాః, దూర్వా కశేరు
పూతీక కుంభీపల్వల శైవలమ్, జలెన క్షృణోతిం వీతిం శుక్ర మేహహరం ప
రమ్. 4. శ్రఫలారగ్వధద్రాక్షా కషాయో మధుసంయుతః, వీతో నిహ
న్తి ఘేనాఖ్యం ప్రమేహం నియతం నృణాం. 5.

ప్రాచీనమగు మేహరోగములు గలవారలకు చామలు కొట్టలు గోధూమలు ఉద్దాలకములు సెనగలు ఆరికలు ఉలపలు ఇవి పథ్యధాన్యములు. అడవిధాన్యములు చేదు గలసూరలు యవాన్నము తేనె హితములు. దేవదారు అరణి వేప చిత్రమూలము ఖదిరము అగరుశొంతి అగరు తెల్లకవలము వీటిని నేరుమేరుగా తేనెతోకలిపి క్వాధములను చేసి నేవించినచో జలప్రమేహము ఇక్షుప్రమేహము మదిరాప్రమేహము

సికతా ప్రమేహము శనైః ప్రమేహము లవణప్రమేహము పిష్టప్రమేహము సాంద్ర ప్రమేహము క్రమముగా నశింపజేయును. దూర్వలు కశేరువు నెమలియడ్డువేరు కుంకుమపువ్వు నూత్నతైవాలము వీటిని నీటితో కషాయము చేసి త్రాగిన శుక్రప్రమేహములు హరించును. త్రిఫలములు అష్టవేతము ద్రాక్ష వీటికషాయమును తేనెతో కలిపి త్రాగినచో ఘన ప్రమేహము నశించును.

❧ లోధ్రాది కషాయములు. ❧

శ్లో. లోధ్రాభయాకట్ఫలముస్తకానాం విడంగ పాతాంజున ధన్వనాసామ్, కదంబ శాలార్జున దీప్యకానాం విడంగదార్ద్యధవ శల్లకీ నామ్. 6. చత్వార ఏతే మధునా కషాయాః కఫప్రమేహేషు నిషేవణీయాః, అశ్వాత్థా చ్చతురంగుల్యా న్యగ్రోధాదేః ఫలత్రికాత్. 7. సజుగిరీ క్తసారా చ్చ క్వాథాః పంచ సమాక్షికాః, నీలహరిద్రఘేనాఖ్య త్సూరమాంజిష్ఠకాహ్వయాన్. 8. మేహాన్ హన్యతి క్రమాదేతే స డ్దో రక్తమేహనుత్, క్వాథః ఖర్జూరకాశ్చ ర్య తిందుకాఫ్యవృత్తాకృతాః. 9. లోధ్రార్జునోశీరకుచందనానా మరిష్టసేవ్యామలకాభయానామ్, ధాత్ర్యర్జునారిష్టకవత్సకానాం, నీలోత్పలైలాతిని శ్వాద్దనానాం. 10. చత్వార ఏతే విహితాః కషాయాః పిత্তే ప్రమేహే మధుసంప్రయుక్తాః.

లోధ్రగ కరక్కాయలు కట్ఫలము తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు అగరుళాంతి అర్జునవృక్షము యవాసయును మ్రానిపసపు శల్లకీయును కడమి మద్ది అజమోదలును అను నీనాలుగు విధముల కషాయములలో తేనెను కలిపికొని కఫప్రమేహములయందు నేవించవలయును. పిష్టశ్లోతో అష్టవేతముతో న్యగ్రోధాదిగణముతో త్రిఫలములతో మంజిష్ఠ రక్తచందనములతో వేత్సీరుగా నైదుగధముల కషాయములనుకాచి తేనెతో కలిపి త్రాగిన నీలము హరిద్రము ఘేనము త్సూరము మంజిష్ఠకము అను ప్రమేహములు నశించును. ఖర్జూరము గుమ్మడి తుమికి తిప్పతీగె వీటికషాయములలో తేనెను చేర్చికొని త్రాగిన రక్తప్రమేహములు హరించును. లోధ్రగ అర్జునము వట్టివేళ్ళు రక్తచందనములును మంజిష్ఠ కురువేరు ఉసిరిక కరక్కాయలును ఉసిరిక అర్జునము నిలబుము కొమ్మలును నల్లకమలములు వీలకులు పసపు అర్జునవృక్ష పుచెక్కయును అను నీనాలుగుగల కషాయమును తేనెకలిపి త్రాగినచో ప్రమేహములలో హితకరము అగును.

❧ ఛిన్నాదిక్వాథములు. ❧

శ్లో. ఛిన్నావహ్నికమాయేణ పాతాకుతజ రామతం, తిక్తాం కృష్ణంచ సంచూర్ణ్య సర్పి ర్దేహే పి బే న్నరః. 11. ఖాదిరపూగక్వాథం డ్రాహ్వయే పి బేత్, అగ్నిమంథకమాయం తు వసామేహే ప్రయోజయేత్. 12. పాతాశిరీషదుస్సర్ప మూర్వాకింశుకతిందుకమ్, కపిత్థానాం భిషక్ క్వాథం హస్తమేహే ప్రయోజయేత్. 13. కంపిల్లసప్తచ్ఛదశాలజాని విభీత రౌహతకకౌటజాని, కపిత్థపుష్పాణి చ చూర్ణితాని డ్రాద్రేణ లిహ్య త్కఫపిత్తమేహీ. 14. సర్వమేహహారా ధాన్యా రసః డ్రానిశాయితః, కమాయ త్రిఫలాదారుముస్తకై రథవా కృతిః. 15. ఫలత్రికం దారునిశాం విశాలాం ముస్తం చ నిఃక్వాధ్య నిశాంశ కల్కమ్, పి బే త్కమాయం మధుసంప్రయుక్తం సర్వేషు మేహేషు సముత్థితేషు. 16.

తిప్పతీగ చిత్రమాలముల కమాయములో అగరుశొంఠి కోష్ఠ ఇంగువ కటుకి రోహిణి వీటిచూర్ణమును కలిపి ఘృతప్రమేహి త్రాగవలయును. తెల్లచండ్ర చండ్ర లోక వీటి కమాయమును డ్రాద్రప్రమేహి త్రాగవలయును. అగ్నిమంథకమాయమును వసాప్రమేహమునందును అగరుశొంఠి శిరీషము యవాన చా కింకుకము తుమికిచెక్క వెలగ వీటికమాయమును హస్తమేహమునందును కంపిల్లము సప్తచ్ఛదము శాలపర్ణి తాండ్ర రోహితలగ్ని కుటజము (గిరిమల్లిక) వెలగ రాతిపూవు వీటిచూర్ణమును తేనె తో కఫపిత్తమేహమునందును నేవింపవలయును. ఉసిరికగుసము తేనెపసుపుతో చేర్చి త్రాగిన యన్ని విధములగు మేహములు నశించును. లేనిచో త్రిఫలములు దేవదారువు తుంగ ముస్తలతో కమాయమును గాని త్రాగవలయును. త్రిఫలములు మూనిపనపు ఇంద్రవారుణి తుంగముస్త వీటికమాయములో పసపుపొడివేసి తేనెతో త్రాగిన ప్రమేహము లన్నియును నశించును.

❧ మూనిపనపు కమాయము. ❧

శ్లో. కటం కటేరీమధుక త్రిఫలా చిశ్రుకై స్సమైః, సిద్ధః కమాయః పాతవ్యః ప్రమేహాణాం వినాశనః. 17. త్రిఫలా దారుదారవ్యబ్ధ క్వాథః డ్రాద్రేణ మేహహః, కుటజాననదారవ్యబ్ధ ఫలత్రయ భవౌ రథవా. 18. త్రిఫలాలోహశిలాజతు పథ్యాచూర్ణం చ లీఢ మేకైకం,

మధునామరాస్వరసభివ సర్వా స్నేహా నిరసృతి. 19. శాలముష్కక కంపిల్ల కల్క మక్షసమం పిబేత్, ధాత్రిగ సేన సక్షాద్రం సర్వమేహ హరం పరమ్. 20.

మూనిపసపు మధుకము త్రిఫలములు చిత్రమూలములు వీటితో చేసిన కషాయము ప్ర మేహములను పోగొట్టును. త్రిఫలములు దేవదారు మూనిపసపు వీటిక షాయమును తేనెతో త్రాగిన ప్ర మేహములు నశించును. లేనిచో కోష్ఠ మూనిపసపు దేవదారు త్రిఫలములు వీటిక షాయమైనను ప్ర మేహమును హరించును. త్రిఫలములు మండురము శిలాజిత్తు కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును తేనెతో నాకిన ప్ర మేహములు నశించును. తిప్పతీగెరసము అర్జునపుచ్చెక్క ముష్కము కంపిల్లము వీటికల్కమును అక్షమంత త్రాగినను ఉసిరికిరసముతో తేనెను త్రాగినను సర్వమేహములును నశించును.

❧ స్యగ్రోధచూర్ణము. ❧

శ్లో. స్యగ్రోధోదుంబరాశ్వత్థ స్యోనాకారగ్వధాశనమ్, ఆమ్ర జగబూ కపిత్థం చ ప్రియాలం కకుభం ధవమ్. 21. మధుకోమధుకం లోధ్రిం జరుణం పారిభద్రకం, పటోలం మేషశృంగీ చ దన్తి చిత్రక మాఢకీ. 22. కరంజత్రిఫలా శక్రభల్లతక ఫలానిచ, ఏతాని సమభాగాని శ్లక్షణ్ణచూర్ణాని కారయేత్. 23. స్యగ్రోధాద్యమిదం చూర్ణం మధునా సహ లేహయేత్, ఫలత్రయరసం చాను పిబే న్నూత్రం విశుద్ధ్యతి. 24. ఏతేన వింశతి ర్దేహా మూత్రకృచ్ఛాణి యాని చ, ప్రశమం యాన్తి యోగేన పిడకా న చ జాయతే. 25. స్యగ్రోధాద్య మిదం త్యక్త చామ్రజం స్వస్తి గృహ్యతే. 26.

మట్టి మేడి రాగి పెద్దప్రాసు ఆమ్రవేతిము లేకమామిడి నేరేడు వెలగ ప్రియాలు అర్జునవృక్షము చండ్ర మధుకము ముల్లంగి లూద్దగ ఉలిమిరి వేప చేదుపొల్ల పల్లెరు దంతి చిత్రమూలము అధకి నెమలిఅడ్డు త్రిఫలములు కొడిసెపాల జీడి వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి చూర్ణము చేసి తేనెతో నేవించి తఱువాత త్రిఫలముల యుదకముతో త్రాగిన మూత్రము శుద్ధమగును. వీనివలన వింశతి మేహములును శాంతించును. పిడక వ్యాధులు పుట్టినే పుట్టవు. ఇయ్యది స్యగ్రోధాచూర్ణము. ఇందు మామిడి నేరేడును విత్తులు చేర్చవలయును.

—ॐ త్రికంటకశైలము. ॐ—

శ్లో. త్రికంటకాశ్చస్తక సోమవల్లై ర్భల్లాతకై స్సాతివిష్టై
స్సలోద్ధైః, వచాపటోలాద్జున నింబముపై ర్హరిద్రయా దీప్యకప
ద్మకై శ్చ. 27. మంజిష్ఠపాతాగురుచందనైశ్చ సర్వైః స్సమస్తైః కఫ
వాతజేషు, మేహేషు తైలం విపచేద్భ్రుతం తు పితైషు మిశ్రం త్రిషు
లక్షణేషు 28.

పల్లెరు ఆరె తెల్లచంద్ర నల్ల జీడివిత్తులు అతివన లొద్దుగ వన చేదుపొళ్ల అద్దన
చెక్క వేపచేళ్లు తుంగముద్దులు పసపు అజమోద కమలములు చంజిష్ఠము అగరుశొంతి
అగురు చందనము వీటితో తైలమును పక్వము చేసి కఫవాతపు ప్రమేహములకు నీయ
వలయును. పిత్తప్రమేహములయందు నేతిని పక్వము చేయవలయును. త్రిదోషార్థమగు
దానికిని త్రిలక్షణములందును మిశ్రముచేసి ఈయవలయును.

—ॐ భాగ్యంతర ఘృతము. ॐ—

శ్లో. కఫమేహహరః క్వాశ స్సిద్ధగ సర్పిః కఫే హితం, పిత్తమే
హఘ్ను నిర్యూహసిద్ధగ పితై హితం ఘృతం. 29. దశమూలా కరంజౌ
ద్వా దేవదారుః హరితకీ, వర్షాభూ ర్వరుణోదస్తీ చిత్రకం సపునర్న
వం. 30. సుధానీపకదంబా శ్చ బిల్వభల్లాతకాని చ, శరీపుష్కరమూ
లం చ పిప్పలీమూలమేవ చ. 31. పుశ గ్దశపలా న్యాగాం స్తత స్తో
యార్జణేపచేత్, యవకోలకులుత్థానాం ప్రస్థం ప్రస్థం చ దాపయేత్.
32. తేన పాదావశేషేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, నిచులం త్రిఫలా
బాగ్లి రోహిషం గజవిప్పలీ. 33. శృంగ బేరం విడంగాని వచా కంపిల్ల
కం తథా, గర్భేణానేన తత్సిద్ధం పాయయే త్తు యథాబలమ్. 34.
ఏత ధ్వాన్వస్తరం నామ విఖ్యాతం సర్పి రుత్తమం, కుష్ఠం గుల్మం ప్రమే
హం శ్చ శ్వయంఘ్రం వాతశోణితమ్. 35. స్త్రీహృదరం తథాశ్శాసి వి
ద్రఢం పిడకా శ్చయాః, అపస్తారం శథోన్మాదం సర్పి రేతన్నియచ్ఛతి.
36. పుశక్తోయార్జణే తత్ర పచేద్ద్రవ్యాచ్ఛతం శతమ్, శతత్రయా
ధికే తోయముత్సర్గక్రమతో భవేత్. 37.

కఫమేహహరములగు కషాయగులతోచేసిన ఘృతము కఫమునకును పిత్తమేహహర
కషాయసిద్ధఘృతము పిత్తమునకును హితములు. దశమూలముఇటు తెలుగులగు నెమలియడ్లు

వేరులు దేవదారు కరక్కాయలు గజ్జేరు ఉలిమిరి చిత్రమాలము నఖమనుగంధ ద్రవ్యము జెనుడుపాలు కడిమి మారేడు నల్లబీడివి త్రనములు కచ్చూగము బోడతరము అగురు శొంఠి వీటిని వేత్తువరుగా పదిపలములచొ॥ తీసికొని 256 పలముల నీటిలో పక్వముచేసి యవలు ఉలవలు 16పలములచొ॥ వైచిపక్వముచేసి నాల్గవపాలుమిగిలియుండగా 16ప॥ నేయినందు వైచి పక్వముఁ జేయవలయును. జలవేతనము త్రిఫలములు గంటుభారంగి రోహిషశ్శిణుము పనుగుపిప్పళ్లు ఆల్లము వాయువిడంగములు వస కంపిల్లకము వీటికల్పమునందు వైచి సిద్ధముచేసిన ఘృతమును బలానుసారముగా నేవించిన కుష్ఠగుల్మములు ప్రమేహములు వాపులు వాతరక్తములు స్త్రీహోదగములు మూలరోగము విద్రధి పిడకవ్యాధులు మృగీరోగము పిచ్చి వీటిని పోఁగొట్టును.

—౩౭ త్రూషణగుటికలు. ౩౭—

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా చూర్ణ తుల్య యుక్తం తు గుగ్గులుమ్,
గోక్షురక్వాధనంయుక్తం గుటికాం కారయే శ్చిషక్. 38. దోషకాలబ
లాపేక్షీ భక్షయే చ్చానులోమికిమ్, న చాత్ర పరిహారోఽస్తి కర్త కు
ర్యా ద్యథేప్పితిమ్. 39. ప్రమేహ స్తూత్రాఘాతాం శ్చ బాలరోగో ద
రం జయేత్.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు నీటిచూర్ణమును సమముగా గుగ్గులు పల్లెరుల కషాయములో వైచి మాత్రలఁజేసి దోషకాలబలముల ననుసరించి యిచ్చి ప్రమేహములు మాత్ర రోగములు ఉదరరోగములు నశించును. పథ్యములేదు. వలసి నవనిని చేయవచ్చును.

—౩౮ శిలాజిత్తు యోగము. ౩౮—

శ్లో. శాలసారాదితోయేన భావితం య చ్చిలాజతు. 40. పిబే
త్తేనైవ సంశుద్ధ దేహః పిష్టం యథాబలమ్, జాంగలానాం రసై
స్సార్థం తస్మి స్త్యేచే చ భోజనమ్. 41. కుర్యా దేవం తులాంయావదు
పముంజీత మానవః, మధుమేహం విహాయాఽసౌ శర్కరా మశ్శరీం
తథా, వపు ర్వర్ణబలోపేతః శతం జీవ త్యనామయః. 42.

శాలసారాదికషాయముతో భావనచేసి శిలాజిత్తును నూరి బలానుసారముగా భక్షించి జీర్ణించిన పిష్టట అడవిజంతువుల మాంసపురసముతో భుజింపవలయును. ఇది మధుమేహములను తప్ప తక్కిన శర్కరాశ్చరలనన్నింటిని పోఁగొట్టును.

❖ విడంగది లేహ్యము. ❖

శ్లో. విడంగత్రిఫలామునైః కణయా నాగరేణ చ. 43. జీరకాభ్యాం యతో హస్తి ప్రమేహః నతిదుస్తరాన్, లోహా మూత్రవికారాం శ్చ సర్వ మేవ న సుశయః. 44.

వాయువిడంగములు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు పిప్పళ్లు శొఠి జీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ వీటితోచేర్చిన మండురము మిక్కిలియును భయంకరములగు ప్రమేహములను మూత్రవికారములనైనను నిస్సంశయముగా పోగొట్టును.

❖ ముక్షికా ద్యుపాయములు. ❖

శ్లో. మాక్షికం ధాతు మప్యేవం యంజ్య త్తస్యా ప్యయం గుణః, శాలసారాది వర్తస్య క్వాథే తు ఘనతాం గతే. 45. దస్తీలో ధ్రుశివాకాస్త లోహతామ్రరజః షీపేత్, సునీభూత మదగ్ధం చ ప్రాశ్య మేహః స్వ్యపోహతి. 46. వ్యాయామజాతమఖిలం భజన్తేహః న్యసపోహతి, పాదత్రచ్చుత్రరహితో భైక్షాశీ మునివ ద్యతః. 47. యోజనానాం శతు గచ్ఛే దధికం వా నిరస్తరమ్, మేహా జేతుం బలే నాపి నీవారామలకాశనః. 48. శరావికాద్యాః పిడకాః సాధయే చ్ఛోధస ద్విషత్, పక్వా శ్చికిత్సే ద్వ్రణివ త్తాసాం పానే ప్రశస్యతే. 49. క్వాథం వసస్పతే ర్వాస్తం మూత్రం చ వ్రణశోధనమ్, ఏలాది కేన కుర్వీత తైలం చ వ్రణరోపణమ్. 50. ఆరగ్వధాదినా కుర్యాత్ క్వాథ ముద్వర్తనాని చ, శాలసారాదిశేకం చ భోజ్యాదిం చ కణాదినా. 51. సౌవీరకం సురాం శుక్తం తైలం క్షీరం ఘృతం గుడమ్, అప్లేక్షురసపిష్టా న్నానూపమాంసాని వర్జయేత్. 52.

హేమాక్షికమును శాలసారాదిగణపుటౌషధుల కషాయముతో పక్వముచేసి గట్టిపడిన పిచ్చుట దంతి లాఘ్య కరక్వాఠమును లోహకాంతము తామ్రము వీటిచూరమును వెచి గట్టిపడిన పిచ్చుట దించి భక్షించిన ప్రమేహములు నశించును. శరీరపరిశ్రమలను చేసినను ప్రమేహము శాంతించును. కాళ్లకుజోడు లేకుండ పైకిగొడుగు లేకుండ భిక్షాశియగు మునివలె 400 క్రోసులు ఎల్లప్పుడును తిరుగవలయును. నీవారముల ఆన్నము ఉసిరికరసమును తినిన మేహములు నశించును. శరావికాదిబాధలలో శోభనువలె చికిత్స చేయవలయును. పక్వములయిన పిడకావ్రణములకు వ్రణచికిత్సను చేయవలయును. మూలికలకషాయమును మేకమూత్రమును గాయములను శోధించును. ఏలాదిగణకషాయములతో తైలమును తయారుచేసి గాయముపైన పూయవలయును. ఆరగ్వధగణపు

కషాయముతో తడుపవలయును. కశాదిగణపు ఔషధములను భుజింపవలయును. గంజి మద్యము శుక్తము తైలము పాలు నేను బెల్లము పులుసు చెఱువరసము నూరిన అన్నము నీటిపట్టుల జంతువుల మాంసము ఇయ్యవి అపథ్యపదార్థములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ప్రమేహాధికారప్రకరణము మగిసెను.

౩౫. స్థాల్పాధికారము.

● స్థాల్పహాని పాయములు. ●

శ్లో. శ్రమచింతావ్యవాయాధ్వక్షాద్రజాగరణప్రియః, హస్త్యవశ్యమతిస్థాల్పం యవశ్యామాకభోజనః. 1. అస్వాపం చ వ్యవాయం చ వ్యాయామం చింతనాని చ, స్థాల్ప మిచ్ఛ స్పృతిత్యక్తుం క్రమేణాతిప్రవర్ధయేత్. 2. ప్రాత ర్నాథ్యుతం వారి సేవితం స్థాల్పనాశనమ్, ఉష్ణమన్నస్య మండం వా పిబ న్భూతన ర్భవేత్. 3. సచవ్య జీరక వ్యోష హింగు సౌవర్చలానలాః, మస్తునా సక్తవః పీతా మేదోఘ్నావహ్నిదీపనాః. 4. విడంగనాగరక్షార కాలలోహరజోమధు, యవామలక చూర్ణం తు ప్రయోగః స్థాల్పనాశనః. 5.

పరిశ్రమము విచారము దుర్వ్యసనము మైధునము నడక క్షుద్ర జాగరణము ఇయ్యది సేవించువారలును, యవలు చామలు నీటి అన్నమును తినెడి వాంలును, స్థాల్పమును పోగొట్టుకొందురు. నిద్రలేఃపోవుట మైధునము వ్యాయామము ఆలోచనములు వీటిని అతిస్థాల్పము కూడదనుకొనెడివాడును పెంపు చేయవలయును. ప్రాస్తవ తేనెతో నీటిని త్రాగినను వేడియన్నమును గాని గంజిని గాని త్రాగినను కృశించిన శరీర పుగల వాడగును. చవ్యము జీలకఱ్ఱ త్రికటుకములు ఇంగువ సౌవర్చలవణము చిత్రమూలము వీటిని సక్తపిండి మంచితీర్థము పెఱుగు వీటితో సేవించిన మేదస్సు నశించును. అగ్ని యుద్దిపించును. వాయువిడంగములు శొంఠి యవక్షారము ఎఱ్ఱచిత్రమూలము మండురము యవలు ఉసిరికరసము వీటిచూర్ణమును సేవించినను అతిస్థాల్పమునశించును.

● వ్యోషాది ప్రయోగములు. ●

శ్లో. వ్యోషం విడంగశిగ్రాణి త్రిఫలాం కటురోహిణీం, భృహత్యై ద్వే హరిద్రే ద్వే వాతా మతివిషాం స్థిరాం. 6. హింగుకే బూక మూలాని యమాసీథాన్యచిత్రకం, సౌవర్చల మజాజీం చ హాపుషాం

చేతి చూర్ణయేత్. 7. చూర్ణతైలఘృతక్షౌద్రై రాభాగాః స్యుర్భూతాన
తః సమాః, సక్తానాం షోడశగుణో భాగః సంతర్పణం పిబేత్. 8.
ప్రయోగా త్తస్య శామ్యన్తి రోగాః సంతర్పణోత్థితాః, ప్రమేహా
మూఢవాతా శ్చ కృష్ణా న్యర్భాసి కామలాః. 9. స్త్రీహపాండ్వామయః
శోఢో మూత్రకృచ్ఛ్చ మరోచకః, హృద్రోగో రాజయత్త్వా చ కాస
శ్వాసౌ గలగ్రహః. 10. క్రిమయో గ్రహణీదోషాః శ్వేత్రస్యం స్థౌల్య
మతివ చ, నరాణాం దీప్యతే చాగ్నిః స్తృతి ర్బుద్ధి శ్చ జాయతే. 11.

శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మురగ త్రిఫలములు కటుక
రోహిణి వాకుడు పసుపు మ్రానిపసపు అగరుశౌంతి అతిసన శాలిపత్రి ఇంగువ వోక
ముల్లంగి ఓమము ధనియములు చిత్రమూలము సౌవర్చలవణము జీలకఱ్ఱ హావేరము
వీటినిమ్యాఘముచేసి సత్తు తైలము నేయు లేనె వీటితో భాగపరిమాణముగా నేవింప
వలయును. సత్తువు 16 భాగములు నేవింపవలయును. దీనివలన సంతర్పణోత్థములగు
రోగములు నశించును. ప్రమేహములు మూఢవాతములు కృష్ణము మూలరోగములు
కామెల స్త్రీహ పాండురోగము వాపు మూత్రకృచ్ఛ్చము అగోచకము హృద్రోగము
క్షయరోగము కాస శ్వాసము గళగ్రహము క్రిమిరోగములు గ్రహణులు బొల్లి
స్థౌల్యములును నశించును. అగ్ని దీపించును. బుద్ధి వృద్ధియగును.

అమృతాది గుగ్గులుము. ౧౨

శ్లో. బదరీపత్రకలేన పేయా కాంజికసాధితా, స్థౌల్యను
తస్య తస్మిన్మంధరసం వా పి శిలాజతు. 12. అమృతాత్రుటివేల్లవ
త్సకం కలింగపథ్యామలకాని గుగ్గులుకః, క్రమవృద్ధ మిదం మధుప్లుతం
పిడకాస్థౌల్యభగన్దరం జయేత్. 13.

రేగామకల్కముతోగంజని పేయగా చేసి యిచ్చినను, నెల్లిరసముతో
శిలాజత్తు నిచ్చినను స్థౌల్యము హరించును. తిప్పతీగె సన్నపిలకులు మారేడుచెక్క
కొడిశపాలపట్ట కొడిశపండు కరక్కాయలు ఉసిరిక తిప్పతీగె వీటిని క్రమవృద్ధిగా
చూర్ణముచేసి తేనెతో నేవించిన పిడికలు స్థౌల్యములు భగందరములు నశించును.

నవక గుగ్గులుము. ౧౩

శ్లో. వ్యోషాగ్ని త్రిఫలా ముస్త విడంగై ద్దగ్గులం సమమ్, ఖా
దస్య ర్వా జయే ద్వాప్యదీ నృదః శ్లేష్మా మ నాతజాన్. 14.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమూలము త్రిఫలములు తుంగముస్తలు
వాయువిడంగములు వీటితో నమముగా గుగ్గిలమును కలిపి తినిన మేదము శ్లేష్మము వా
తము వీటివలనపుట్టిన యన్ని రోగములును నశించును.

—ॐ లోహరసాయనము. ॐ—

శ్లో. గుగ్గలు స్తాలమూలీ చ త్రిఫలా ఖాదిరం వృషమ్, త్రిపు
తాలంబుషా స్సుకృ నిర్గుండీ చిత్రకం తథా. 15. ఏషాం దశపలా భా
గాంస్తా యే పంచాథ కే పచేత్, పాదశేషం తతిః కృత్వా కషాయ మవ
తారయేత్. 16. పలద్వాదశకం దేయం తీక్ష్ణతాహం సుచూర్ణితమ్,
పురాణసర్పిషః ప్రస్థం శర్కరాప్తపలోన్మితమ్. 17. పచే త్తామ్రసుయే
పాత్రే సుశీతేచావతారితే, ప్రస్థార్థం మాక్షికం దేయం శిలాజతుపలద్వ
యం. 18. ఏలాత్వక్చ పలార్థం చ విడంగాని పలద్వయం, మరిచం చాంజ
నం కృష్ణా ద్విపలం త్రిఫలాన్మితమ్. 19. పలద్వయం తు కాసీసం సూ
క్ష్మచూర్ణీకృతం బుధైః, చూర్ణం దత్వా సుమధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధా
పయేత్. 20. తత స్సంశుద్ధదేహ స్తు భక్షయే దక్షమాత్రకమ్, అనుపా
సంశ్చిబేత్ క్షీరం జాంగలానాం రసం తథా. 21. వాతశ్లేష్మహారం శ్రేష్ఠం
కుప్త మేపేచాదరాపహమ్. కామలాం పాండురోగం చ శ్వయంధుం
సభగంధరమ్. 22. మూర్ఛామోహవిఘ్నాదగరాణివివిధాని చ, స్థూ
లానాం కర్షణం శ్రేష్ఠం మేదురే పరమాపథమ్. 23. కర్షయే చ్ఛాతిమా
త్రేణకుక్షిం పాతాలసన్నిభమ్, బల్యం రసాయనం మేధ్యం వాజీకరణ
ముత్తమమ్. 24. శ్రీకరం పుత్రజననం వలీపలితనాశనం, నాశ్నీయా త్క
దలీకందం కాంజికం కరమర్దకం, కరీరం కారవేల్లం చ షట్కకారాణి
వర్జయేత్. 25.

గుగ్గిలము నేలతాటిగడ్డ త్రిఫలములు చంద్ర అడ్డసరము తెల్లతెగడ అలంబుష
జెనుడు నీలిక చిత్రమూలము వీటిని 10 పలములను అయిదాధకముల నీటిలోపక్వము
చేసి నాల్గవపాటు నీరు మిగిలియుండగా దింపవలయును. మండ్ూరమును 12 పలములు
ను ప్రాతశేతిని ప్రస్థమును శర్కర ఎన్నిది పలములును వైచి రాగిపాత్రలోపక్వము చే
సి చల్లార్చి దింపవలయును. లేనె 8ప|| శిలాజిత్తు 2పల|| ఏలకులు లవంగపుసట్ట అరతు
లము చొ|| వాయువిడంగము 3 పలములు మునగ పిప్పళ్లు త్రిఫలములు ఇవి2పలములు కా
సీసము 2 పల|| వీటిని చూర్ణము చేసి దీనిని వైదానియందు వైచి మధించి దనమొక తు!

చొప్పున భక్షింపవలయును. పాలు నీటిపట్టుమృగములమాంసము అనుపానము చేయవలయును. వాతకఫముల నిది పోగొట్టును. కామెరలు పాండుగోగములు వాపులు భగం దరము మూర్ఛ మోహము విషము పిచ్చి కృత్రిమవిషములు వీనిబోగొట్టును. స్థూల్యము ను తగ్గించును. పాతాళశత్రులముగా కుక్షిని చేయును. ఇది బలకరము వాజీకరణమునగు రసాయనము. ముడుతలు తలనెరియుట మున్నగువాని బోగొట్టును. సంతానప్రదమగును. అరటిడిచి గంజి ఓకమార ఓకపండ్లు కరీరము కాకరకాయ కరమర్దకము అనునాఠిం టిని తినరాదు.

❧ త్రిఫలాద్య తైలము. ❧

శ్లో. త్రిఫలాతివిషా మూర్వా త్రివృ చ్చిత్రక వాసకైః, నిం బారగ్వధ వడ్డంథా సప్తవర్ణ నిశాద్యయైః. 26. గుడూచీంద్రసురా కృష్ణా కుప్తసర్వపనాగరైః, తైల మేభి స్సమం పక్వం సురసాదిరసాప్లు తం. 27. పానాభ్యంజన గండోష నస్యవస్తిషు యోజితం, సూలతాల స్య కండ్వాదీన్ జయే త్కృతకృతా న్నదాత్. 28.

త్రిఫలములు ఆతివస చాగఫలము తెల్లతెగడ చిత్రమూలము అడ్డనరము నింబ ము అమ్మచేతనము వస పాతాలపసపు మ్రానిపసపు తిప్పతీగె కొడిసెసాలవిత్తులు పిప్పళ్ళు కోష్ఠ ఆవాలు శొంఠి వీటికల్కము సురసాదిగణరసము వీటిలో తైలమును పక్వము చేసి త్రాగవలయును. అభ్యంజనము గండ్ూపము (పుక్కిలింత) వస్త్రీకర్మము వీటియం దు నుపయోగింపవలయును. వార్ధకము మాంద్యము గజ్జ మున్నగురోగములను జయించును.

❧ శిరీషాదిప్రలేహము. ❧

శ్లో. శిరీషలామజ్జక హేమలోద్ధృ స్తద్వద్దోషసంస్వేదహరః ప్రహరీ, పత్రాంజతాహాభయచందనాని శరీరశార్దంధ్యహరః ప్రదే హః. 29. వాసాదలరసాలేపా చ్ఛంఖిచూర్ణేన సంయుతః, బిల్వపత్రర సై ర్వాపి గాత్రశార్దంధ్యనాశనః. 30. హరితకీలో ద్రమరిష్టపత్రంచూత త్వచో దాడిమవల్కులం చ, ఏహోగరాగః కథితోఽంగనానాం జంఘా కిపాయ శ్చ నరాధిపానాం. 31. దలజలలఘుమలయభవ విలేపనం హరతి దేహశార్దంధ్యం, విమలారనాళసహితం వీత మివాలంబుషా చూర్ణం, 32. గోమూత్రపిష్టం వినిహన్తి కుష్ఠం, వర్ణోజ్వలం గోపయ నా చ యుక్తం, కక్షాది శార్దంధ్యహరం పయోభిః శస్త్రం ఐశికృద్ర

జనీద్వయేన. ౩౩. చించాపత్రస్వరసమృదితం కక్షాదియోజితం జయతి,
దగ్ధవారిద్రోద్వర్తన మచిరా ద్వేహస్య చార్దధ్యం. ౩౪. హస్తపాదశ్రు
తో యోజ్యం గుగ్గులుం పంచతిక్తకం, అథవా పంచతిక్తాఖ్యం ఘృతం
ఖాదే దతృదితః. ౩5.

దిరిసెన అఱిరిగడ్డి కర్పూరము లొద్దుగ వీటితో సంఘర్షణచేసిన త్వగ్దోషములు
హరించును. చెమ్మటపోవును. యవలగంజి మండూరము తిగరము చందనము వీటితోనైన
పైపూశ యొడలిచెడువాసనను బోంగొట్టును. అడ్డసరపు ఆకులరసములతో శంఖచూర్ణమును
కలిపి పూసినఁగాని మారేడు ఆకులరసముతోపూసిననుగాని శరీరమునదుర్గంధములు హరిం
చును. కరక్కాయలు లొద్దుగ వేపఆకు మామిడిచెక్క దానిమ్మ బెఱడు వీటిని రాచిన
స్త్రీయంగములు పీ తింఁగలిగించును. రాజనుఖమునొసగును. జూపత్రి కురువేరు తగరము
వేప వీటిలేపము దుర్గంధము నణఁగించును. గోమూత్రముతో నూరినపసపు కుఘ్నును బోం
గొట్టును. కాంతినిచ్చును. చంకలు మున్నగువాని వాసనపోవును. వశీకరణముఁగావించును.
చింతాకురసముతో పసపుగాల్చి నూరిపూసికొన్నను కాల్చిపసపును నలుగు పెట్టుటచేత
ను శరీరపువాసన నశించును. పంచతిక్తములును గుగ్గిలము హస్తపాదశ్రోత్ర ములయందు లే
పఁ జేసికొనినను పంచతిక్తఘృతమును చక్కగా త్వరపడక త్రాగినను శరీరపు దుర్గంధ
ములు తొలగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్థాల్వాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౬. ఉదరరోగాధికారము.

ఉదరమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు.

శ్లో. ఉదరే దోషసంపూర్ణే కుక్షౌ మందో యతో^౨ నలః, తస్మా
దోఘ్జ్యాని యోజ్యాని దీపనాని లఘూని చ. 1. రక్తశాలీ న్యవాన్తు
ద్దాం జాంగలాం శ్చ మృగద్విజాన్, పయోమూత్రాసవారిష్ట మధు
సీధు తథా పిబేత్. 2. వాతోదరం బలవతః పూర్వంన్నేహై రుపాచ
రేత్, స్నిగ్ధాయ స్వేదితాంగాయ దద్యా త్నేహవిరేచనం. 3. హృ
తే.దోషే పరిష్కూనం వేష్టయే ద్వాససోదిరం, తథా స్యా నవకాశ
త్వా ద్వాయునా ధ్వాపయే త్త్వనః 4. దోషాతిమాత్రోపచారా తోస్సీ

తోమార్గనిరోధనాత్, సంభవత్పుదరం తస్మాన్నిత్య మేనం విరేచయేత్. 5. విరిక్తే చ యథా దోషహరైః పైయా శ్రుతా హితా, వాతోదరీ పిబే తక్రం పిప్పలీలవణాన్వితు. 6. శర్కరామరిచోపేతం స్వాదు పిత్తోదరీ పిబేత్, యమాసీసైంధవాజాజీ వ్యోషయుక్తం కఫోదరీ. 7.

దోషపూర్ణమగు సుదరరోగమునందు కుక్షియందు మందాగ్ని యుండుటచేత నాహరపదార్థములను దీపనములను లఘువులనుగా నీయవలయును. ఎఱ్ఱని వరిబియ్యము యవలు పెసలు నీటిపట్టుజంతువులయు పక్షులయు మాంసము పాలు గోమూత్రము మద్యము మధువు మున్నగునవి పథ్యపదార్థములు. వాతోదరముగలవానికి మున్నందుగా స్నేహవిధులతో చికిత్స జేయవలయును. చెమటపట్టించిన పిప్పట విరేచనములకు ఇష్టింపవలయును. దోషము హరించినపిప్పట గుడ్డతో పొట్టను చుట్టవలయును. అపకాశములేకపోవునట్లుగాని నింపవలయును. దోషముల నుపచరించుటచేతను స్రోతోమార్గముల నరికట్టుటచేతను ఉదరరోగములుపుట్టును. కావునవిష్పడైనను సరియే. విరేచనమున కిష్టింపవలయును. పిప్పట దోషహరములగు పదార్థములతో పేయచేసి ఋాయవలయును. వాతోదరరోగి పిప్పళ్లు ఉప్పు వేసికొని మజ్జిగను త్రాగవలయును. చక్కెర మిరియములు కలసిన దానిని పిత్తోదర రోగియును అంటుప్పు సైంధవలవణముతో కూడిన తక్రము కపోదరరోగియు త్రాగవలయును.

తక్రయక్తమద్యాదులు. ౧౭

శ్లో. పిబే న్నధుయుతం తక్రం వ్యక్తాష్టం నాతిపేలవం, మధుతైలవచాశుంతి శతాహ్వకుప్త సైంధవైః 8. యక్తం స్త్రీహేదరీ జాతం సన్యోషం తు దకోదరీ, బద్ధోదరీ తు హపుషా దీప్యకాజాఙ్గిసైంధవైః. 9. పిబే చ్చిద్రోదరీ తక్రం పిప్పలీక్షౌద్రసంయుతం, త్రూషణక్షౌరలవణైర్యుక్తం తు నిచయోదరీ. 10. గౌరవారోచకార్తానాం సమం దాగ్న్య తిసారిణాం, తక్రం వాతకఫార్తానా మనుభుతత్వాయ కల్ప్యతే. 11. వాతోదరే పయోభ్యాసో నిరూహేనా దశములకః, సోదావర్తే వాతఘ్నమృశృతైరండానువాసనః. 12.

తేనతో కలిపి మజ్జిగను పుల్లనివిగను పలచనివిగను కానుండునట్లు త్రాగవలయును. తేనె తైలము ఎన శొంతి శతావరి కోష్ఠ సైంధవలవణము వీటిని చేర్చి మజ్జిగను త్రాగిన స్త్రీహేదరరోగము నశించును. త్రికటుకములతో మజ్జిగను కఫోదరరోగియును

బద్ధోదరరోగి హపుషము ఓమము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణములతోను పిప్పళ్లు తేనెతో తక్రమును ఛిద్రోదరరోగియును త్రికటుకములు డ్వారములు లవణములతో నిచయోదరియును త్రాగవలయును. ఒడలుబణువు అగోచకము మందాగ్ని అతిసారము వాతము కఫము వీటితో బాధపడెడివారికి తక్రము అమృతమువంటిది. వాతోదరమునందు పాలను త్రాగుటయును నిర్వస్త్రీ జేయుటయు హితములు. ఉదావర్తసహితములగు వాతోదరరోగిమునందు వాతనాశకములగు నాష్టబౌషధములను ఆముదము మున్నగు వానితో వస్తులను యిచ్చుట మంచిది.

— సాముద్రాది చూర్ణము. ౧ —

శ్లో. సాముద్రసావర్చలసైంధవాని, డ్వారం యవానామజుమోదకం చ, సపిప్పలీచిత్రక శృంగబేరం, హింగూవిడం చేతి సమాని కుర్యాత్. 13. ఏతాని చూర్ణాని ఘృతప్లుతాని భుంజీత పూర్వం కవలం ప్రశస్తం, వాతోదరం గుల్మ మజ్జీర్ణ భుక్తం వాయుప్రకోపం గ్రహణీంచ దుష్టాం. 14. అర్శాసి దుష్టాని చ పాండురోగం భగందరం చేతి నిహన్తి సద్యః. 15.

సముద్రము ఉప్పు సావర్చలవణము సైంధవలవణము యవడ్వారము ఓమము పిప్పళ్లు చిత్రమూలము అల్లము ఇంగువ అంటువ్వు ఇవి సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. చూర్ణము చేసి (వీటిని) అచూర్ణమును అన్నములో తొలికబళమున నేతితో తినుట మంచిది. వాతోదరము గుల్మము అజ్జీర్ణము వాతప్రకోపము గ్రహణీ మూలరోగము పాండురోగము భగందరము వీటిని ఋచూర్ణము సశింపజేయును.

— పిత్రోదరాదులకు విరేచనాదులు. ౧ —

శ్లో. పిత్రోదరే తు బలినం పూర్వ మేవ విరేచయేత్, అనువాస్యా బలం క్షీరవస్తీశుద్ధంవిరేచయేత్. 16. పయసా సత్త్రివృత్కల్పేనోరుబూకశృతేన వా, శాతలాత్రాయమాణాభ్యాం శృతేనారగ్వధేన వా. 17. కఫా దుదరిణం శుద్ధం కటుక్షారాన్నభోజితం, మూత్రారిష్టాయస్కృతిభ ర్యోజయే చ్చ కఫావహైః. 18. సన్నిపాతోదరే సర్వాం యథోక్తాం కారయే త్క్రియాం, స్త్రీమౌదరే స్త్రీహహారం కర్తోదరహరం తథా. 19. స్విన్నాయ బద్ధోదరిణే మూత్రం తీక్ష్ణౌషధాన్వితం, సత్రైలం లవణం దద్యాన్నిరూహం సానువాసనం. 20. పరిస్రంసిని చాన్నాని తీక్ష్ణం చైవ విరేచనం, ఛిద్రోదరమృతే స్వేదో న్నేషోదరవదాచ

రేత్. 21. జాతంజాతం జలం స్రావ్యం శాస్త్రోక్తం శత్రుకర్త చ, జలోద
రే విశేషేణ ద్రవసేవాం వివర్జయేత్. 22. దేవదారు పలాశార్క హస్తీపి
ప్పలిశిగుక్తైః, సాశ్వగంధైః సగోమూత్యైః ప్రదిహ్య దుదరం శ
నైః. 23. మూత్రాణ్యస్తావదుదరిణాం నేకే పానే చ యోజయేత్, స్ను
హీమయోభావితానాం పిప్పలీనాం పయోఽశనః. 24. సహస్రం చ ప్ర
యుంజీ శక్తితో జతరామయూ, శిలాజతూనాం మూత్రాణాం గుగ్గు
లో స్తైఃఫల స్య చ. 25. స్నుహీక్షీరప్రయోగ శ్చ శమయ త్యుదరా
మయమ్, స్నుకృపయసా పరిభావిత తంకులచూర్ణై ర్నిర్మితః పూషః. 26.
ఉదర ముదారం హింస్యా ద్యోగోఽయం సప్తరాత్రేణ, పిప్పలీవర్ధమా
నం వా కల్పదృష్టం ప్రయోజయేత్. 27. జతరాణాం వినాశాయ నా
స్తి శేన సమం భువి.

పిత్తోదరమునందు బలవంతునికి తొలుత విరేచనములఁ జేయింపవలయును.
దుగ్బలుఁడగు నేని క్షీరవస్తులచే శుద్ధము చేసి విరేచనమునకు వృద్ధింపవలయును. తెల్లతె
గడ కల్కముతో పాలనుగాని ఆసుదపుకల్కముతో సిద్ధముచేసిన పాలనుగాని పుల్ల
ప్రబ్బలితోనైన పాలతోగాని ప్రవర్తికియవలయును. కఫముచేతనగు నుదరగోగికి
తీక్ష్ణమును డౌరమునగు నాహారమును, కఫనాశకములగు గోమూత్రము అరిష్టము మం
డూరము వీటితో బెట్టింపవలయును. నన్ని పాతోదరములకు నిదే చికిత్సఁజేయవలయు
ను. స్తీహోదరములకు స్లీహ నాశకములును ఉదర నాశకములు నగు పదార్థములను నేవిం
పవలయును. స్వేదితముఁ జేయించిన బద్ధోదరగోగమునకు తీక్ష్ణవధయులేమగు గోమూ
త్రము నీయవలయును. పరిస్రంసగోగి అన్నమును విరేచనమును కఫోదరగోగవలె
నాచరింపవలయును. వెంటవెంటనే జలమును వడలించుటయును, శాస్త్రప్రకారము
శత్రుకర్తములఁ జేయించుటయును మంచిది. జలోదరమునందు విరేచనముగా జలపదా
ర్థములను తినరాదు. దేవదారువు మోదుగు జిల్లేడు విరుగుపిప్పలి మునగ పెన్నేరు గో
మూత్రము వీటితో నుదరమును లేపనచేయువలయును. వేయిపిప్పళ్లను జెయిడుపాలలో
నానవైచి వానిని శక్త్యనుసారముగా నుదరగోగి తినవలయును. జెయిడుపాలలో
బియ్యమును నానవైచి పొడిచేసి కట్టిన ఏడురాత్రులలో నుదరగోగము పోగొట్టును.
లేనిచో శాస్త్రసిద్ధముగా వర్ధమానపిప్పలి నుపయోగించినను ఉదరగోగములు నశించు
టకు సాటిలేని యౌషధము అగును.

దంతి వస కొడిసెపాలవిత్తులు శంఖిని లూడ్డుగ తెల్లతెగడ వీటికల్పమును గోమూత్రముతోత్రాగిన ఉదరరోగములు నశించును. గేదెమూత్రము పాలుకలిపి నిరాహార్యై ఏడుదినములు త్రాగిన నుదరరోగము నశించును. గవాక్షి శంఖిని దంతి నీలిని వీటికల్పముతో గోమూత్రమునుసర్వోదరరోగకాంతికై త్రాగవలయును. జిల్లేడాకునకు ఉప్పురాచి పొగలేకుండ మండించి దధిమండముతో పాలలో కలిపి త్రాగిన గుల్మములు స్త్రీహోదరములు నశించును. సునగ కషాయమును సైంధవలనము సిప్పుళ్లు మిరియములు అష్టవేతము వీటితో చేర్చి త్రాగిన స్త్రీహోదరములు నశించును. రోహిణికము కరక్కాయలపాడితో భావనచేసిన మూత్రము నుదకమును త్రాగిన ఉదరములు స్త్రీహ మేహము మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము మున్నగునవి నశించిపోవును.

❧ దేవగారు కషాయము ❧

శ్లో. దేవద్రుమం శిగ్రుమయూరకం చ గోమూత్రపిష్టా సథవా శ్వగంధాన్, పీత్వా శు హన్యా దుదరం ప్రవృద్ధం కృమీ సుశోధాను దరం చ దూప్యం. 48. దశమూలదారునాగర చ్ఛిన్నమహాపునర్నవా భయాక్వాధః, జయతి జలోదర శోథ స్త్రీపదగలగండ వాతరోగాం శ్చ. 49. హరీతకీనాగర దేవదారు పునర్నవాఛిన్నరుహాకషాయః, సగుగ్గులు ర్జూత్రయుత శ్చ పేయః శోథోదరాణాంప్రవరః ప్రయోగః. 50. ఏ రండైతైలం దశమూల మిశ్రం గోమూత్రయుక్త స్త్రిఫలారణా వా, ని హన్తి వాతోదరశోధశూలం క్వాధః సమూత్త్రో దశమూలజ శ్చ. 51.

దేవదారు మునగ మయూరకము గాని గోమూత్రముతోనూన పెన్నేరుగాని ఉదరరోగములఁ పోగొట్టును. దశమూలములు మ్రానిపనపు శొంఠి ఛిన్నరుహా పునర్నవ కరక్కాయ వీటికషాయము జలోదరము వాపు శ్రీపదము గలగండము వాతరోగము వీనినిపోగొట్టును. కరక్కాయలు శొంఠి దేవదారు పునర్నవా ఛిన్నరుహా వీటికషాయమును గుగ్గిలము మూత్రముతో నూరి త్రాగిన వాపు ఉదరములు శాంతించును. ఆరుదమును దశమూలములతో కలిపి గాని త్రిఫలముల రసమును గోమూత్రముతో గాని త్రాగిన వాతోదరము శోథ శూలము నష్టమగును.

❧ పునర్నవాష్టకము. ❧

శ్లో. పునర్నవా నింబపటోల శుంఠి తిక్తాభయా దార్వమృతా కషాయః, సర్వాంగశోథోదర కాసశూల శ్వాసాన్వితం పాండుగనం

నిహన్తి. 51. పునర్నవాం దార్వభయాం గుడూచీం విభే త్సమూత్రాం
మహిషాక్షయుక్తాం, త్వద్గోషశోధోదరపాండురోగ స్థాల్యప్రసేకోర్వ
కఫామయేషు. 52. గోమూత్రయుక్తం మహిషీపయోవాక్షీరం గవాం
వా త్రిఫలావిమిశ్రమ్, క్షీరాన్నభు క్కేవలమేవ గవ్యం మూత్రం విభే
ద్వా శ్వయభూదరేషు. 53. పునర్నవాదార్వమృతా పాతా బిల్వం
శ్వదంప్రికా, బృహత్యో ద్వే రజన్యో ద్వే పిప్పల్య శ్చిత్రకం వృష
మ్. 54. సమభాగాని సంచూర్ణ్య గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, బహు
ప్రకారం శ్వయభుం స్యగాత్రివిసాదిణమ్. 55. హన్తి శూలోదరా
ణ్యపై వ్రణాం శ్చైవోద్ధతా నపి, పురాణం మాణకం పిష్టా ద్విగుణీ
కృతతండులమ్. 56. సాధితం క్షీరతోయాభ్యా మభ్యనే త్ప్రాయసం
తతః, హన్తి వాతోదరం శోథం గ్రహణీం పాండుతా మపి. 57. సిద్ధో
భిషగ్భి రాఖ్యాతః ప్రయోగోయం నిరత్యయః, దశమూలతులార్థరనే
సత్కారైః పంచకోలైః పలికైః, సిద్ధం ఘృతార్థపాత్రం ద్విమస్తుక ముద
రగుల్మఘ్నం. 58.

పునర్నవ నింబయ చేదుపాళ్ల శొంతి పిప్పళ్లు కరక్కాయ మ్రానిపసపు తిప్ప
తీగ పీటిక పాయయును త్రాగినచో సర్వాంగశోథము ఉదరము కాసము శూల
శ్వాస పాండురోగములు నశించును. గలికేరు మ్రానిపసపు లేక తిప్పతీగ మహిషాక్షి
పీటిని గోమూత్రముతో త్రాగినచో ద్వద్గోషములు వాపు ఉదరరోగములు పాండువు
దొండబారుట కఫరోగము ఇవి యన్నియునుతొలగును. గోమూత్రముతో ఎనుముపా
లుగాని త్రిఫలములతో ఆవుపాలుగాని కేవలగోమూత్రముతో పాలను చేర్చిన అన్న
మునుగాని నేవించిన వాపులు ఉదరరోగములు నశించును. గలికేరు మ్రానిపసపు కర
క్కాయ అగరుశొంతి బిల్వఫలము శ్వదంప్రి కెండువిధములగు వామళ్లు పసపు మ్రాని
పసపు, పిప్పళ్లు చిత్రమూలము వృషము పీటిని సమానభాగములను పొడిచేసి గోమూ
త్రముతో త్రాగిన సమస్తాంగములయందు వ్యాపించిన వాపులు శూలలు అష్టాదశ
ములు పెచ్చుపెటిగిన వ్రణములు నశించును. ప్రాతదియగు మాణకమును పొడిచేసి రెం
డురెట్లు బియ్యముతో చేర్చి పాలతో నీటితో పాయసముగా చేసి త్రాగిన వాతోదర
ము వాపు గ్రహణి పాండురోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది సిద్ధప్రయోగమని
వైద్యులచేతఁ జెప్పఁబడినది. దశమూలముల రసము అరతులమంతలో పంచకోలములు
2 కపలము సమానభాగము నేయివైచి మజ్జగట్టెలతో త్రాగిన గుల్మరోగములు నశించును

—౩౭ పటోలాని చూర్ణము. ౩౭—

శ్లో. పటోలమూలం రజనీ విడుంగం త్రిఫలాత్వచం, 28. కం
పిల్లకం నీలినీం చ త్రివృతాం చేతి చూర్ణయేత్, షడాద్యా న్కా
ర్షికా సన్త్యాం త్రీంశ్చ ద్విత్రిచతుర్ధణాన్. 29. కృత్వా చూర్ణం
తతో ముష్టిం గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, విరిక్తో జాంగలరస్సై
ర్భుంజీత మృదు మోదనం. 30. మండం పేయాం చ పీత్వా చ సవో
షం షడహః షయః, శృతం పిబేత్తు తచూర్ణం పిబే దేవం పునఃపునః.
31. హన్తి సర్వోదరా క్షేత చూర్ణం జాతోదకా న్యపి, కామలాం
పాండురోగం చ శ్వయంభుం చాపకర్షతి. 32.

చేమపాళ్ల పసపు వాయువిడుంగములు కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక కంపిల్లము
నీలిని శైలతెగడ పీటిని చూర్ణము చేయవలయును. మొదటిఆరింటి నొక్కొక్కచులము
చొక్కంపిల్లమును రెండుతున్నీలిని రెండు|| తైలతెగడపలమును చూర్ణముచేసిఒకపలముపొడిని
గోమూత్రముతో త్రాగవలయును. విరేచకములు గలిగినచో అడవిజంతువుల మాంసము
తో మెత్తనియన్నమును తినవలయును. త్రికటుకములను మండమును పేయను చేసికొని
ఆరుభూటలు త్రాగిన సమస్తోదరగోగములును నశించును. కాచినపాలతో దీనిని మాట
మాటికి త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉదరగోగములను కామెలను పాండురోగములను
వాపును నశింపజేయును.

—౩౮ నారాయణ చూర్ణము. ౩౮—

శ్లో. యమానీ హపుషా ధాన్యం త్రిఫలా సోపకుంచికా, కారపీ
పిప్పలీమూల మజగంధా శతీ వచా. 33. శతాహ్వ జీరకం వ్యోషం
స్వర్ణక్షీరీసచిత్రకమ్, ద్వాత్వారాపాష్కరంమూలం కుష్మం లవణపంచ
కం. 34. విడుంగం చ సమాంశాని దన్త్యా భాగత్రయం తథా, త్రివృ
ద్విశాలే ద్విగుణే శాతలా స్యా చ్చతుర్ధణా. 35. ఏష నారాయణో
నామచూర్ణో రోగగణాపహః, నైసం ప్రాప్త్యా భివర్ధనే రోగా విష్ణు
మివాసురాః. 36. తక్రేణోదరిభిః పేయో గుల్మిభి ర్బదరాంబునా,
ఆనద్ధవాతే సురయా వాతరోగే ప్రసన్నయా. 37. దధిమండేన
విత్సంగే దాడిమాంబుభి రర్చసి, పరికర్తేచ వృక్షామ్లై రుష్ణాంబుభి
రజర్ణకే. 38. భగందరే పాండురోగే కాసే శ్వాసే గలగ్రహే, హృ
ద్రోగే గ్రహణీ దోషే కోష్ఠే మందానలే జ్వరే. 39. దంష్ట్రావిష్టే

మూలవిషే సగరే కృత్రిమే విషే, యథార్హం స్నిగ్ధకోష్ఠేన పేయ
మేత ద్వితీయం. 40.

వామము బోడతరము ధనియములు త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ అడవిజీలకఱ్ఱ
కలంజి అజమోదము మోడి తులసి కచూరము వస విల్లిపీచర జీలకఱ్ఱ శొంఠిమిరియ
ములు పిప్పళ్లు చుక్కఆకు చిత్రమాలము యవక్షారము సజ్జక్షారము పుష్కరమూల
ము కోష్ఠ పంచలవణములు వాయువిడంగములు వీటిని సమానభాగములను దంతి
మూడుభాగములను తెల్లతెగడ విశాల రెండురెట్లును సప్తల నాలుగుభాగములను చేర్చి
చూర్ణముచేసిన నారాయణచూర్ణ మనఁబడును. ఇయ్యది రోగసమాహములను హో
గొట్టును అనురులు విష్ణువు నొడి బృద్ధి నొందలేనట్లు దీనినొందిన రోగములు వర్ధిలం
జాలవు. ఉదా రోగము మజ్జిగోను గుల్మ రోగులు తేగునీటితోను వాతరోగమునందు
కిల్లుతోను విట్పంగమునందు దధిమండముతోను మూలరోగములందు దానిమృపండ్లరసము
తోను పరికర్తమునందుచింతపండుతోను అజీర్ణమునందుఉష్ణోదకములతోను భగందరము
పాండురోగము కాసము శ్వాసము గలగ్రహము హృద్రోగము గ్రహణి కుష్ఠ మందా
నిలము జ్వరము దంష్ట్రావిషమముల విషము కృత్రిమవిషము వీటియందును ఈచూర్ణ
మును సేవింప వలయును.

❖ దంత్యాదికల్పము. ❖

శ్లో. దంతీ వచా గవాక్షీ చ శంఖినీ తిల్లకం త్రివృత్, గోమూ
త్రేణ పిబే త్కల్పం జతరామయనాశనం. 41. సక్షీరం మాహిషం
మూత్రం నిరాహారః పిబే న్నరః, శామ్య త్యనేన జతరం సప్తాహా దితి
నిశ్చయః. 42. గవాక్షీ శంఖినీ దంతీ నీలిని కల్కసంయుతం, సర్వోదర
వినాశాయ గోమూత్రం పాతు మాచరేత్. 43. అర్కపత్రం సలవణ
మస్తర్థూమం దహే త్తతః, వస్తునా తత్పిబేత్ క్షీరం గుల్మస్థీహేలాద
రాపహం. 44. వీతః స్థీహేలాదరం హన్యా త్పిప్పలీమరిచాన్వితః, అ
మృవేతససంయుక్తః శిశుక్వాథః ససైంధవః. 45. గృహీత్వా య
స్య సరిజ్ఞా ముత్పాటయిత్సేంద్రవారుణీమూలం, ప్రక్షిప్యతే సుదూ
రే శామ్యతే స్థీహేలాదరం తస్య. 46. రోహితకాభయాక్షోద భావి
తం మూత్ర మంబు వా,వీతం సర్వోదరస్థిహా మేహార్కః క్రిగుల్మనుత్.

❧ చిత్రక ఘృతము. ❧

శ్లో. చతుర్గుణే జలే మూత్రే ద్విగుణే చిత్రకా త్వలే, కల్పే
సిద్ధం ఘృతప్రస్థం సత్కారం జఠరీ పిబేత్. 59.

నాలుగుచెట్లనీళ్లలో చెండుచెట్లమూత్రములో ఒకపలము చిత్రమూలము కట్క
మునందు 16 పలముల నేతిని సిద్ధముచేసి యవత్కారముచు చేర్చికొని ఉదరరోగి
తాగవలయును.

❧ బిందు ఘృతము. ❧

శ్లో. అర్కక్షీరపలే ద్వేచ స్నుహీక్షీరపలాని షట్, పథ్యా కం
పిల్లకం శ్యామా సంపాకం గిరికర్ణికా. 60. నీలిసీ త్రివృతా దస్తీ శంఖ
నీ చిత్రకం తథా, ఏతేషాం పలికై ర్భాగైః ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్.
61. అథాస్య మాలినే కోషే బిందుమాత్రం ప్రదాపయేత్, యావతో
స్య పిబే ద్బిందూం స్తావ ద్వారా నివరిచ్యతే. 62. కుష్ఠం గుల్మము
దావర్తం శ్వయంఘం సభగందరం, శమయ త్యుదరాణ్యష్టౌ పృక్ష మిం
ద్రాశని ర్యథా. 63 ఏత ద్బిందుఘృతం నామ యేనాభ్యక్తో విరిచ్యతే,

జిల్లేడుపాలు 2 పలములు జెముడుపాలు 8 పలములు కరక్కాయలు కంపిల్లక
ము నల్లతెగడ అమ్మవేతము విష్ణుక్రాంత నీలి తెల్లతెగడ దంతి శంఖుని చిత్రమూలము వీటిని
ఒక్కొక్కపలము చొ॥ 16 పలములనేతిలో వైచి పక్వముచేసి మలినకోషమునందొక
బొట్టును విడువవలయును. ఎన్నిబిందువులను వేసిన నన్నిమాటులు విరేచనమగును.
కుష్ఠం గుల్మము ఉదావర్తము వాపు భగందరము అప్రవిధోదరములు నశించును. వజ్ర
ము చెట్లను వలె నశింపజేయును. దీనిని రుద్దికొనిన విరేచనములక గలుగఁ జేయును.

❧ నారాచఘృతము. ❧

శ్లో. దధిమండాఢకే సిద్ధా త్సుహీక్షీరపలకల్కితాత్. 64.
ఘృతిప్రస్థా త్విబే న్నాత్రాం తద్వజ్జతరశాస్తయే, తథా సిద్ధం ఘృతిప్రస్థం
పయ స్యష్టగుణే పిబేత్. 65. స్నుక్షీరపలకల్పేన త్రివృతా షట్ప
లేనచ, స్నుక్షీరదంతీ త్రిఫలా విడంగ, సింహీత్రివృచ్చిత్రకకల్క
యుక్తం, ఘృతం విపకం కుడపప్రమాణం, తోయేన తస్యాక్షమ
థార్ధకర్షం. 66. వీతోష్ణష్ణమంభోను పిబే. ద్వీరిక్తే పేయాం సుఖోష్ణాం

వితరేద్విధిజ్ఞః, నారాచ మేత జ్వరరామయానాం యక్తోపయుక్తం శ
మనం ప్రదిప్తమ్. 68.

దధిమండము ఒకఆధికము జెముడుపాలు ఒకపలము వీటిలో సిద్ధముచేసిన 16
పలముల నేయి త్రాగిన నుదరములు నశించును. అట్లులే సిద్ధము చేయబడిన నేతిని
ఎన్నిదిశలపాలలో కలిపి త్రాగవలయును. జెముడుపాలు 1 పలము తెగడ 8 ప||
జెముడు అమలచేతము త్రిఫలములు వాయువిడంగములు వాకుడు తెగడ 8 చిత్ర
మూలము వీటిని 4 పలముల కల్పములలో సిద్ధముచేసిన నేతిని మంచివీటితో ఒక తుల||
త్రాగవలయును. వేడినీటిని త్రాగరాదు. దప్పియైన వేడివేయచు త్రాగవలయును.
ఇయ్యది నారాచరణము. ఇది ఉదరరోగములు పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు ఉదరరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

32. స్త్రీహరోగాధికారము.

స్త్రీహరు సామాన్యోపాయములు. ౩౨

శ్లో. యమానికా చిత్రక యావశూక వడ్డ్యంధి దస్తీ మగ
ధోద్భవానామ్, స్త్రీహన మేతద్వినిహంతి చూర్ణముష్ణాంబునా మస్తు ను
రా నవైర్వా. 1. పిప్పలీం కింశుకతూర భావితాం సంప్రయోజయేత్,
గుల్మ స్త్రీహం పహం హహ్నిదీపనం చ రసాయనీం. 2. విడంగా జ్యోగ్ని సిం
ధూత సక్తాం దద్ధ్యా వచాన్వితాన్. పిబే త్తీరేణ సుచూర్ణ్య గుల్మస్త్రీ
హోదరాపహం. 3. తాలపుష్పభవః తూరః సగుడః స్త్రీహనాశనః,
తూరం వా విడకృష్ణాభ్యాం పూతీకస్యామనిస్తతం. 4. స్త్రీహం యకృత్ప్ర
శాన్త్యర్థం పిబే త్రామత ర్యభాబలం, పాతవ్యో యుక్తితః తూరః క్షీరే
ణో దధిశుక్తిజః. 5. పయసా వా ప్రయోక్తవ్యాః పిప్పల్యః స్త్రీహశా
స్తయే, భల్లాతకా భయా జాడీ గుడేన సహ మోదకః. 6. సప్తరాత్రాన్ని
హన్త్యాశు స్త్రీహన మతిదారుణం, శోభాంజనక నిర్యాహం సైంధవాగ్ని
కణాన్వితం. 6. పలాశతూరయుక్తం వా యవతూరం ప్రయోజ
యేత్.

వామము చిత్రమూలము, యవతూరము వన దంతి పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణములు వేడినీళ్లు
మజ్జితములతో కల్పి అనవము అనువీటిలో దేనితో వైసము త్రాగినను స్త్రీహరోగములు నశించును.

మోడుగ ఊరములో భావనచేసిన పిప్పళ్ళ నైన నుపయోగింపవచ్చును. వాయువిడంగులు నెయ్యిచిత్తములము సైంధవలవణము వన వీటినిచూర్చు చుచేసి వేయించి పాలతో త్రాగిన గుల్మము స్టీహమునగునవశించును. బెల్లముతో తాటిమోవు ఊరమును (అనగా తాటి బెల్లమును) తినిన స్టీహ పోవును. అంటుప్పు పిప్పళ్లు నెమలిఅడ్డు వీటిని బలానుసారముగా పోతఃకాలమునందు స్టీహయకృద్గోగముగలవారు భక్షింపదలయును. గముద్రపు ముత్తయము వలనఁబుట్టిన ఊరమును యుక్తిపూర్వకముగా నేంపవలయును. పిప్పళ్ళు పాలతోనైనను నేవంపవలెను. జీడివితనములు కరక్కాయలు జీలకఱ్ఱ వీటిని బెల్లముతో మాత్రము కట్టికొని తినినచో నెడురాత్రులలో నసాధ్యమైన స్టీహరోగములైనను నశించును. మనఁగ కాయ కషాయములో సైంధవలవణము చిత్తములము పిప్పళ్లను వేసికొని యవఊరముతో గాని మోడుగఊరమును నేవించిన స్టీహాలు నశించును.

❧ ఇతరములగు సుపాయములు. ❧

శ్లో. తిలా న్నలవణాం వైచవ ఘృతం వట్పలకం తథా. 9. స్టీహోద్దిష్టాం క్రియాం సర్వాం యకృతిః సంప్రయోజయేత్, లభనం పిప్పలీమూలమభయాం చైవ భక్షయేత్. 10. పిబేద్గోమూత్రగం డూపం స్టీహరోగ విముక్తయే, స్టీహజిచ్ఛరపుంఖాయాః కల్కస్తక్తేణ నేవితః, శరపుంఖైవ సంచరన్య జగ్ధ్వా పేయాభయాధవా, శర్దిష్ఠా నిర్యూహానసైంధవ స్తిన్తిడికసంమిశ్రః. 12. స్టీహవృషరమయోగ్యః పక్వామ్రరసోఽధవా సమఘః, దధ్నా భుక్తవతో వామబాహుమధ్యే శిరాంభిషక్. 13. విధ్యే స్టీహవివాశాయ యకృన్నాశాయ దక్షిణే, స్టీహానం పరదయే ద్దాఢం దుష్టరక్తప్రవృత్తయే. 14.

ఉప్పుతో తిలలను వట్పలఘృతమును గాని స్టీహరోగమునం దియ్యవలయును. ఉల్లిగడ్డ పిప్పలీమూలము కరక్కాయలు వీటిని తినవలయును. గోమూత్రపుపుక్కిళ్లను పుక్కిలింపవలయును. శరపుంఖకల్కమును మజ్జితో నేవించిన స్టీహరోగములునశించును. శరపుంఖనే చర్మణచేసి తిని త్రాగవలయును. బోడతరము కషాయములో సైంధవలవణము చింతపండుపులును చేర్చి త్రాగినను పక్వముచేసి ఆమ్రరసమునందు లేననుపై చికినియైనను త్రాగిన స్టీహరోగములు నశించును. స్టీహరోగములు నశించునిమిత్తమున యకృద్గోగము నశించుటకయ్యును దక్షిణబాహుమధ్యమునందు శిరసు ఛేదంప

వలయును. దుష్టరక్తప్రవృత్తికొఱకై అనిగా దుష్టరక్తము నశించి మంచిరక్తము ప్రవహించుటకు స్త్రీహను గాఢముగా మర్దంపవలయును.

— ౧౭ మాణాద్యగుటికా. ౧౭ —

శ్లో. మాణమాగ్ధా మృతా వాసాస్థిరా చిత్రక సైంధవమ్, నా
గరం తాళగండం చ ప్రత్యగ్గం తు త్రికాన్తికమ్. 15. బిడసావర్చల
తూర పిప్పల్య శాస్వి కార్షికాః, ఏతచ్ఛాన్తికృతం సర్వం గోమూత్ర
న్యాథ కే పచేత్. 16. సాంద్రీభూతే గుడిం కుర్యాద్దత్వా త్రిఫలమాక్షి
కమ్, యక్ృత్ స్త్రీ హేమాదరహరో గుల్కార్యో గ్రహాణీహరః. 17. యో
గః సరికరో నామ్నా చాగ్ని సందీపనః పరిః.

ప్రమాణితమగు కస్తూరి తిప్పతీగె శొంఠి అడ్డపరము శాలపర్ణి చిత్రమూలము
సైంధవలవణము శొంఠి తాళగండము వీటిని ముక్కలు ముక్కలుపలచొ|| తీసి
కొని అంటుప్పు సావర్చలవణము పిప్పల్లు వీటినివలము చొ|| తీసికొని చూర్ణము చేసి
64పలముల గోమూత్రములో పక్వముచేసి గట్టిపడెనపిమ్మట 3 పలముల తేనెనుకలిపి
మాత్రలను కట్టవలయును. వీనిని నేవించిన యక్ృద్రోగము స్త్రీహోదరగోగములు మూల
రోగము మున్నగునవి యన్నియు నశించును.

— ౧౮ రోహితాది చూర్ణము. ౧౮ —

శ్లో. రోహితకాభయూక్షోదభావితం మూత్ర మంబు వా. 18. వీ
తం సర్వోదరస్త్రీ హమేహర్యః క్రిమిగుల్మనుత్, పిప్పలీ నాగరం దస్త్రీ స
మాంశం ద్విగుణాభయమ్. 19. చూర్ణం వీతం బిడార్థాంశం స్త్రీహఘ్నం
హ్యుష్ణవారణా, క్రమవృద్ధ్యా దశాహాని దశాపిప్పలికం దినమ్. 20.
వర్ధయే త్పుయసా సార్థం తథై వాపనయే త్పునః, జ్వరే జ్వరే చ భుంజీత
పాప్తికం క్షీరసర్పిషా. 21.

రోహితకత్పణము కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును ఆవుమూత్రములోకలిపిగాని
మంచినీటిలోగాని త్రాగిన ఉదరరోగముమున్నగునవన్నియు నశించును పిప్పల్లు శొంఠి
దంతెన వీటిని సమానభాగములనుగాగైకొని కరక్కాయ ౯౦డురెట్లు చేర్చి పొడిచేసి
అచూర్ణమునగు సగభాగము అంటుప్పును కలిపి వేడినీళ్లతో త్రాగినచో స్త్రీహరోగ
ములు నశించును. క్రమక్రమముగా పచేసి పిప్పళ్ళను వృద్ధిచేయుచు పాలతో దీనిని
త్రాగి జీర్ణించిపిదప వృద్ధిధాన్యపు గంజని నేతితో చేర్చి త్రాగవలయును.

—ॐ సిష్టలీవర్ణమానములు. ॐ—

శ్లో. సిష్టలీనాం ప్రయోగోయం సహస్రస్య రసాయనః, దశే
సిష్టలికః శ్రేష్ఠో మధ్యమః పట్నీకీర్తితః. 22. యస్త్రి సిష్టలి పర్యంతః
ప్రయోగః సోపరః స్మృతః, బ్రంహణం వృష్య మాయుష్యం స్త్రీహృద
దరవినాశనం. 23. వయసః స్థాపనం మేధ్యం సిష్టలీనాం రసాయనం,
పంచసిష్టలిక శ్చాపి దృశ్యతే వర్ణమానకః. 24. పిష్టా స్తా బలిభిః పేయాః
శృతా మధ్యబలై ర్మరైః, కీటీకృతా హ్రస్వబలై ర్దేహదోషామయా
స్సృతి. 25.

వేయి సిష్టళ్లు తెచ్చి వైదానివలెనే పాకముచేసినచో నియ్యది రసాయనమగును. ఇందు పదిసిష్టళ్ళు దినమును తినుట యుత్తమము. అరుదినుట మధ్యమును మూడుతినుట కనీసము. ధాతువుల నిది వృద్ధిపొందించును. వీర్యమునకు హితకరము. ఆయువును వృద్ధి పొందించును. స్త్రీహోదరములను పోగొట్టును. వయస్సును నిలుపును. బుద్ధిని పెంచును. ఇంక నెన్నియోగుణము లనేకము లిందు గలవు.

—ॐ సిష్టలీచిత్రక ఘృతము. ॐ—

శ్లో. సిష్టలీచిత్రకా స్థూలం పిష్టా సమ్యగ్విపాచయేత్, ఘృతం
చతుర్గుణక్షీరం యక్పత్తీ హృదరాపహం. 26.

మోడి చిత్రమూలము వీటినినూరి నాలుగు రెట్లు పాలుకలిపి నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన యక్పత్తీ స్త్రీహోదరములు శుభించును.

—ॐ సిష్టలీఘృతము. ॐ—

శ్లో. సిష్టలీకల్కసంయుక్తం ఘృతం క్షీరచతుర్గుణం, పిబేత్త్రిప్ల
హాగ్నిసాదాది యక్పద్రోగహరం పరం. 27.

సిష్టల్ల కల్కమును నాలుగు రెట్లపాలు వీటిలో సిద్ధముచేసిన ఘృతము స్త్రీహృదమందాగ్ని మున్నగువానిని పోగొట్టును.

—ॐ ద్వితీయ చిత్రకఘృతము. ॐ—

శ్లో. చిత్రకస్య తులాక్వాథే ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఆరనా
లంతద్విగుణం దధిమండం చతుర్గుణం. 28. పంచకోలకతాళీన త్పైర్దైర్ల
వణసంయుతైః, ద్వితీరకనిశాయుక్తై ర్నరిచం తత్ర దాపయేత్. 29.
ఘృహగుల్తోదరాద్ధాన పాండురోగారుచిచ్ఛరాన్, బస్తి హృత్సార్శ్వ

కట్టూరు శూలోదావర్త పీనసాన్. 30. మాన్యాత్ప్రీతం తదర్శోఽఘ్నం శోభఘ్నం వహ్నిదీపనం, బలవర్ణకరం చాపి భస్మకం చ నియచ్ఛతి. 31.

చిత్రమాలము క్వాభములూ 100 పలములంతలో 16 పలముల నేటిని పక్వము చేసి గంజి రెండురెట్లు మజ్జిగ తేట నాలుగు రెట్లు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి తాడిశపత్రి యవక్షారము జీలకఱ్ఱ మ్రానిపసపు మిరియములు పిటి కల్కమును చేర్చి పక్వము చేసి నేవించిన స్త్రీ హరోగములను గుల్మ రోగములను ఉదర రోగములను ఆనాహమును పాండురోగమును ఆరుచిని జ్వరమును వస్త్రీకూలలు మున్నగువానిని పోగొట్టును. ఇది అగ్నిని దీపింపజేయును. బలవర్ణములనుకూడ కలిగించును. భస్మక రోగముల నిది పాఠద్రోలును.

— రోహితకత్వము. —

శ్లో. రోహితకత్వచః శ్రేష్ఠాః పలానాం పంచవింశతిః, కోలద్వి ప్రస్థసంయుక్తం కషాయ ముపకల్పయేత్. 32. సలికైః పంచకోలై శ్చ తత్సర్వై శ్చాపి తుల్యయా, రోహితకత్వచాపిష్టైః ఘృతప్రస్థ విపాచయేత్. 33. స్త్రీహాభివృద్ధిం శమయే దేత దాశు ప్రయోజితం, తథా గుల్మజ్వర శ్వాస క్రిమి పాండుత్వ కామలాః 34.

రోహితకత్వము 25 పలములు పెద్ద తేగుపండ్లు రెండు ప్రస్థములు పీటిని కషాయము కాచి పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి పీటిని ఒక్కొక్క తుంచూ అన్నిటితో సమానభాగములను గాగ్రహించి 16 పలములనేటిని పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది స్త్రీ హరోగములను గుల్మ జ్వర శ్వాస క్రిమి పాండువులను కామరలను రూపుమాపును.

— మహారోహితకత్వము. —

శ్లో. రోహితకాత్వలశతం షోడయేద్భదరాథకం, సాధయిత్వా జలద్రోణే చతుర్భాగావశేషితే. 35. ఘృతప్రస్థం సమావాప్య ఛాగ ష్టిర చతుర్దణం, తస్మిన్ దద్యాదిమా న్కుల్కాన్ స్సర్వాన్ స్తానక్షసమ్మితాన్. 36. వ్యోషం ఫలక్రికం హింగు యమాసీం తుంబురుం బిడం, అజాజీం కృష్ణలవణం దాడిమం దేవదారు చ. 37. పునర్నవాం విశాలాంచ యవక్షారం సపౌష్కరం, విడంగం చిత్రకం చైవ హాపుసాం చవికాంపచాం. 38. వ్యతైః ఘృతం విపక్వం తు స్థాపయేద్భాజనే దృఢే, పాయ

యే త్త్రిఫలాం మాత్రాం వ్యాధిం బల మపేక్ష్య చ. ౩9. రసకేనాథ
 యూషేణ పయసా వాపి భోజయేత్, ఉపముక్తే ఘృతే తస్మి న్వాన్య
 ధీన్ హన్యా నిమా న్బహూన్. 40. యక్ష్మస్త్రిహేమాదరం చైవ స్త్రీహ
 శూలం యక్ష్మ త్రధా, కుక్షిశూలంచహృచ్చూలం పార్శ్వశూలమరోచ
 కం. 41. విబంధశూలం శమయే త్పాండురోగం సకామలం. ఛర్ద్యతీ
 సారశమనం తంద్రాజ్వరవినాశనం, మహారోహితకం నామ స్త్రీహఘ్నం
 తువిశేషతః. 42.

రోహితకతృణము 100 పలములు, క్షేగు 64 పలములు వీటిని ద్రోణపు నీటిలో
 పక్వముచేసి నాల్గవపాలుగా దిగక్రాగినప్పుడు నాలుగురెట్లు మేకపాలను పోసి 16 పల
 ముల నేతిని పక్వము చేయవలయును. అందు ఒక్కొక్క తులప్రమాణముగా కల్కు
 మును నేయుచుండవలయును. శొంఠి మిరియములు సిప్పట్లు కరక్కాయలు తాడి
 యెఱికె యింగువ వామము ధుయములు అంటుప్పు జీలకఱ్ఱ సౌవర్చలవణము దాని
 మ్మ జేవదారు గలిజేరు కొడిసెపాలవిత్తులు యవక్షారము పుష్కరమూలము వాయువి
 డంగులు చిత్రమూలము హఠారము చంద్రును వస వీటితో పక్వముచేసి ఆఘృత
 మును దింపి యుపేక్షించవలయును. దీనిని నేవించెడి రోగితనబలము ననుసరించి నేవించ
 వలయును. యక్ష్మద్రోగస్థిరోగములు మున్నగునవి దీని వలన నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్త్రీహారోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౮. శోధాధికారము.

శోధకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. శుంఠి పునర్నివైరంజ పంచమూలశ్రుతం జలం, వాతికే
 శ్వయంథో శస్త్రం పానాహారపరిగ్రహే. 1. దశమూలం సర్వభాచ శస్త్రం
 వాతే విశేషతః, క్షీరాశనః పిత్తకృతేదధ శోథే త్రివృద్ధుడూచీ త్రిఫ
 లాకసాయం. 2. పిబే ద్దహం మూత్రవిమిశ్రితం వా ఫలత్రికాచూర్ణ
 మథాక్షమాత్రిం, అభయా దారు మధుక తిక్తా దస్తీ సవిప్పలి. 3. ప
 టోలం చందనం దాన్వీం త్రాయమాణేంద్రవారుణీ, ఏషాం క్వాథః స

సర్విష్కః శ్వయంధు జ్వర దాహాహ. 4. విసర్ప తృష్ణా సంతాప సన్నిపాత విషాపహః, శీతవీర్తైర్విమజలై రభ్యంగాదీం శ్చ కారయేత్. 5.

శొంఠి గలిజేరు ఆముదపువ్వులు పంచమూలములు వీటిక పాయమును వాతశోధలలో త్రాగవలయును. భోజనము అభ్యంజనమును శ్రేష్ఠములు. అన్నివిధములగు దశమూలపుఃపాయము వాతరోగములకు విశేషము శ్రేష్ఠము. పిత్తిశోధము నందుపాలు త్రాగే వాచైనచో, తెల్లతెగడ త్రిఫలములు వీటిక పాయమును గోమూత్రములో కలిపికొని ఒక్కతులము త్రిఫలచూర్ణమును కలిపి త్రాగవలయును. కరక్కాయలు దేవదారువు మధుకము కటుక రోహిణి దంతెన పిప్పళ్లు పొళ్ల చందనము మ్రానిపసపు కలుక్రాసుగ పాపర వీటిక పాయమును నేతితో త్రాగిన జ్వరమును బాహమును నశించును. విసర్పము దప్పి సంతాపము సన్నిపాతము విషము వీటిని పోగొట్టును. శీతవీర్యము గలవారు చలినీటితో అభ్యంగనాదులను దీనిని నేవించు కాలములో చేసికొనవలయును.

పునర్నవాప్తకము. 9

శ్లో. పునర్నవా విశ్వత్రివృద్ధుడూచీ సంపాక పథ్యామరదారు కల్కం, శోభే కపోలే మహినాక్షయుక్తం మూత్రం పిబేద్వా సలిలం తథైవాం. 6. కఫే తు కృష్ణా సికతా పురాణ పిణ్యాక శిగుత్వగునూ ప్రలేహః, కులుత్థ శుతీ జలమూత్రసేక శ్చుడాగురుభ్యా మనులేపనంచ. 7. అశాజి పాతా ఘనపంచకోల వ్యాఘ్రైరజన్యః సుఖితోయ పీతాః, శోధం త్రిదోషం చిరజం ప్రవృద్ధం నిఘ్నన్తి భూనింబమహాషభేచ. 8. పునర్నవా నింబ పటోల శుంఠి తిక్తామృతా దార్వభయాకషాయః, సర్వాంగశోభోదరకాస శూల శ్వాసాన్వితం పాండుగదం నిహన్తి. 9.

గలిజేరు శొంఠి తెల్లతెగడ తిప్పతీగె తీలచెక్కి కరక్కాయలు దేవదారుచెక్క గుగ్గిలము వీటిని గోమూత్రమునందు గాని కషాయమునుచేసి త్రాగిన కఫశోధములు నశించును. కఫశోధయందు పిప్పళ్ళు చక్కెర తురువ్కము మసగచెక్కి పసపు వీటిలేపమును ఉలపలు శొంఠి వీటి నీటిలోను గోమూత్రమునందువైచి నేచన చేయుటయును శివలింగితోకూడ అగరును రాయుటయును హితములు. జీలకఱ్ఱ అగరుశొంఠి తుంగమునైలు పిప్పళ్ళు మోడి చవ్వము చిత్రమూలము శొంఠి వీటిచూర్ణమును సుఖపూర్వకముగా వేడినీటితో త్రాగవలయును. త్రిదోషజమగు శోఫయును చిగకాలము నుండి యున్న శోఫయును నశించును. నేలవేయి శొంఠి కషాయములు శోఫు పోగొట్టును.

గలిజేరు వేప చేదుపొల్ల శొంఠి కటుకరోహిణి తిప్పతీగ దేవదారువు కరక్కాయలు
వీటికషాయము సంప్రర్థముగా శరీరమునందలి శోఫలను పోగొట్టును.

శోధయందు గుడయుక్తార్ద్రక రసాదులు.

శ్లో. ఆర్ద్రకస్య రసః వీతః పురాణగుడమిశ్రితః, అజాక్షీరాశి
నాం శీఘ్రం సర్వశోధహరోభవేత్. 10. పునర్నవా దారు శుంఠీ క్వా
థే మూత్రేచ కేవలే, దశమూలరసే వాపి గుగ్గులుః శోధనాశనః. 11.
బిల్వపత్రరసం పూతం శోషణం శ్వయథా త్రిజే, విట్సంగే చైవ దు
ర్వాన్ని సిదధ్యాత్కామలాస్వపి. 12. గుడపిప్పలిశుంఠీనాం చూర్ణంశ్వ
యథునాశనం, ఆమాజీర్ణప్రశమనం శూలఘ్నం వస్తీశోధనం. 13. పురో
మూత్రేణ సేవేత పిప్పలీ వా పయోన్వితా, గుడేన వా భయా తు
ల్యా విశ్వం వా శోధరోగిణాం. 14. గుడార్ద్రకం వా గుడనాగరం
వా గుడభయం వా గుడపిప్పలీం వా, కర్షాభివృద్ధ్యా త్రిఫలప్రమాణం
ఖాదేన్నరః పక్ష మధాపి మానం. 15. శోధప్రతిశ్ఛాయ గలాస్యరో
గాక్ సశ్వాసకాసారుచిపీనసాం శ్చ, జీర్ణజ్వరారోగ్యహణీవికారాన్
హన్యా త్తథా ల్పాన్క-ఫవాతిరోగాన్. 16.

ప్రాతః బెల్లముతో చేర్చి అల్లపురసమును త్రాగవలయును. మేకపాలను త్రాగి
గిన శోధ నశించును. గజజేరు దేవదారు శొంఠి వీటికషాయమునందుగాని కేవలమును
గోమూత్రములోగాని దశమూలముల రసములోగాని చేర్చి గుగ్గిలమును నేవించినచో
శోధలునశించును. త్రిదోషముల శోధలందు బిల్వపత్రరసమును వడియట్టి త్రాగిన
శుష్కించును. దీనినే మలబద్ధమునందును శూలరోగమునందును కామెలయందును
దీనినే చేయవలయును. బెల్లము పిప్పళ్ళు శొంఠివీటిచూర్ణము శోధలనుపోగొట్టును. అమ
పుటీర్ణమును పోగొట్టును. శూలలను పోగొట్టును. వస్తీని శోధించును. గుగ్గులమును గో
మూత్రముతోగాని పిప్పళ్లను పాలతోగాని బెల్లముతో కరక్కాయనుగాని లేకశొంఠి
ని గాని తినిన శోధ(వాపు) నశించును. బెల్లము అల్లముగాని బెల్లము శొంఠిగాని బె
ల్లము కరక్కాయలు గాని బెల్లము పిప్పళ్ళు గాని కర్షయచో పెంచి మూడుపలముల
వఱకు పదిహేను రోజులు వఱకు గాని ఒక నెలగాని తినినచో వాపు పీనస మున్నగు
రోగములు నశించును.

పద్మకల్పాదులు. ౧౭

శ్లో. స్థలపద్మమయం కల్పం పయసాఽలోఽద్య పాయయేత్, స్త్రీహామయహరగ చైవ సర్వాంగై కాంగశోధజిత్. 17. దారుగుగ్గులుశం తీనాం కల్లో మూత్రేణ శోధజిత్. వహ్నాభూశ్మంగ బేరాభ్యాం కల్లో వా సర్వశోధజిత్. 18. సింహాస్యమృతభండాకీక్వాథం కృత్వా స మాక్షికం, వీత్వాశోధం జయేజ్జుతుః శ్వాసం కాసు వసుం జ్వరం. 19. భూనింబవిశ్వకల్పం జగ్ధ్వా పేయః పునర్న వా క్వాభి, అపహగతి ని యత మాశు శోధం సర్వాంగకం నృణాం. 20. శోధను త్కోకిలాక్ష స్య భస్త మూత్రేణ వాగభసా, క్షీరం శోధహం దారు వహ్నాభూనాగ రైశ్చ సం. 21. పేయం వా చిత్ర కవ్యోప త్రివృద్ధారు ప్రసాధితం.

స్థలకమలముల కల్పమును పాలతో నాలోడితము చేసి త్రాగించినచో స్త్రీహారోగమును సర్వాంగములఁ గలవాపును ఏకాంగశోధను పోగొట్టును. దేవదారుచెక్క గుగ్గిలము శొంఠి వీటికల్పమును గోమూత్రముతో నేవించిన శోధను జయించును. లేకపోయినచో, గలిజేరు అల్లము వీటికల్పము అన్నివిధములగు వాపులను పోగొట్టును. అడ్డసరము వారాహీకండ ములక వీటిని కషాయమును పెట్టి త్రాగిన నాపు శ్వాసము కాసము ఛర్ది జ్వరములు నశించును. నేలపేము శొంఠితోచేసిన కల్పమును తిని గలిజేరు కషాయమును త్రాగుట మంచిది. ఇయ్యది సర్వాంగశోధలను పోగొట్టును. గొలిమిడిని భస్తముచేసి గోమూత్రముతో నేవించినను నీటితో త్రాగినను దేవదారుపు శొంఠి గలిజేరు వీటితోపక్వముచేసినపాలనుగాని చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు తెల్ల తెగడ దేవదారుపు వీటితో సాధించిన పాలనుగాని త్రాగుట మంచిది.

క్షౌరగుటికా. ౧౮

శ్లో. పునర్నవా మూల కపిత్థ దారు చ్ఛిన్నోద్భవా చిత్రకమూ ల సిద్ధాః, రసా యవాగ్వాం చ పయాంసి యూషాః శోఢే ప్ర దేయాః దశమూలగర్భాః. 22. క్షౌరద్వయం స్యాల్ల వణాని చత్వార్యయోరజో వ్యోషఫలత్రికే చ, సపిప్పలీ మూల విడంగ సారం ముస్తాజమోదా మరదారు బిల్వం. 23. కలింగక శ్చిత్రకమూల పాతే యష్ట్యాహ్వయం సాతివిషం పలాశం, సహింగుకర్షం త్వథ శుష్కచూర్ణం ద్రోణం తథామూ

లకశుంతికానాం. 24. స్యాద్భస్మనస్తత్సలిలేన సాధ్య మాలోఽస్య యావ
ద్భనమస్యదగ్ధం, స్త్రాసం తతః కోలసమాంచమాత్రాం కృత్వానశుష్కాం
విధినా ప్రయుంజ్యత్. 25. స్త్రీహృదరశ్విత్ర హలీమకార్యః సాంఘ్య
మయారోచః శోభశోమాన్, విషూచికా గుల్మగరశ్చిరీశ్వరశ్వానకా
సాన్స్రీణుదే త్సకుస్మాన్. 26. సావర్పలం నైధవం చ బడి షకాద్భిద
మేన చ, చతుర్లవణ మత్ర స్యా జ్వల మష్టగుణం భవేత్. 27.

గలిజేరువేళ్లు వెలుగ దేవదారువు తిప్పతీగ చిత్రమూలపువేళ్ళు వీటితోసిద్ధము
కెసిన గనము పాలు యూషము దశమూలముల కల్పముతో చెప్పి నేవించిన హితమ
గును. సజ్జక్షారము యవక్షారము లవణచతుష్టయము లోహమూర్తము శొంఠి మిరియ
ములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు మోడి వాయువిడంగములు తంగముస్తలు వాము దేవదా
రువు మారేగు కోష్ఠ చిత్రమూలపువేళ్ళు అగరుశొంఠి ముల్లంగి అతివస ఒక తులము
ఇంగున మునగ వేళ్ళు వీటిని, ద్రోణమునీటితో కషాయముచేసి, వైవానీ భస్మమును అంగ
వైచి అలోడనచేసి గట్టిపడినపిప్పట లేగుపండంతమాత్రలనుగట్టి యథావిధిగానుపయో
గింప వలయును. స్త్రీహృదరశ్విత్ర కృష్ణము హలీమకము మూలరోగము పాండురో
గము అగోచకము వాపు విషూచిక, శోష మున్నగువానినది నశింపజేయును. సావర్ప
లవణము, నైధవలవణము, అంటుప్పు, నేలయుప్పు అనునీనాలుగింటితో నాలుగుకట్ట
నీటినియోగవందు చేర్చవలయును.

—ॐ పునర్నవాది ఘృతము. ౨८—

శ్లో. పునర్నవా చిత్రక దేవదారు పంచోషణ ధూర హరితకీ
నాం, కల్కేన పక్వం దశమూలతోయే ఘృతోత్తమం శోభనిషూద
నం చ. 28.

గలిజేరు చిత్రమూలము దేవదారువు పిప్పళ్ళు విసుగుపిప్పళ్లు చవ్వము కాయఫ
లము శొంఠి యవక్షారము కిరక్కాయలు వీటికల్పమును దశమూలకషాయముతో
పక్వముచేసికలిపిన ఆవునెయియును శోభలను పొగొట్టును.

—ॐ శుంఠిఘృతము. ౨౯—

శ్లో. పునర్నవా క్వాథ కల్కసిద్ధం శోభహరం ఘృతం, విశ్వా
షధస్య కల్కేన దశమూలజలే శృతం. 29. ఘృతం నిహన్యాచ్ఛ్వ
యధుం గ్రహణీం పాండుతామయం. 30.

గజ్జేరుయొక్క కషాయకల్మసులలో సిద్ధముచేసిన నేయి శోధలనుపోగొట్టును. శొంతిని కల్మసుము చేసియును, దశమూలముల కషాయములలో నేతిని సిద్ధముచేసియును నేవించిన శోధలు నశించును. గ్రహణలు పొండు కోగములును కూడ నశించును.

❧ చిత్రకాద్యఘృతము. ❧

శ్లో. సచిత్రకాధాస్యయమాని పాతాః సదీప్య కత్యూహణా వేతసాన్మూః, బిల్వాత్ఫలం దాడిమయావశూకం సపిప్పలీమూల మథా పి చవ్యం. 31. పిష్టాక్ష మాత్రాణి జలాథకేన పక్వా ఘృతప్రస మథోపయుజ్యాత్, అర్కాచి గుత్తా చ్చ్యయథుం చ కృచ్ఛం నిహన్తి వహ్నిం చ కరోతి దీప్తమ్. 32.

చిత్రమూలము ధనియములు వామము అగరుశొంతి అజమోద శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు ఆప్లువేతసము మారేడుచెక్క దానిమ్మ యవత్తారము మోడి చవ్యము వీటినన్నిటిని కాలుకాలుపలముచొ|| ఒక ఆథక ప్రమాణపు నీటిలో పక్వముచేసి 16 పలములనేయిని సిద్ధముచేసి నేవించిన మూలగోగములు శోధలు మున్నగునవి నశించును.

❧ పంచకోలాద్యఘృతము. ❧

శ్లో. రసే విపాచయే త్వర్చిః పంచకోల కులత్థయోః, పునర్నవా యోః కల్కేన ఘృతం శోఽథ వినాశనం 33.

పిప్పళ్ళు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంతి ఉలవలు వీటిరసములలో గలి జేరు కల్మసుముచేసి నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన శోధలు నశించును.

❧ చిత్రక ఘృతము. ❧

శ్లో. క్షీరం ఘృతే చిత్రకకల్మలిప్తే దధ్యాగతం సాఘ విమథ్య తేన, తజ్జం ఘృతం చిత్రకమూలకల్మ తక్రేణ సిద్ధం శ్వయథుఘ్న మగ్ర్యం. 34. అర్కోతినారా నిల గుల్మ మేహం స్తద్ధన్తి సగవర్ధయతే బలం చ.

చిత్రమూలపుకల్మసుతో లేపనచేసిన కండలో పెఱుగును పాలను పోసి చక్కగా అతి తీసిననేతిని చిత్రమూలపువేళ్లకల్మసును మజ్జతో సిద్ధముచేసిన దానిని నేవించుట యుత్తము. ఇది శోధను పోగొట్టును. మూలగోగము అతినారము వాటిగుల్మములు ప్రమేహము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టి బలమునిచ్చును.

❧ మాణకఘృతము. ❧

శ్లో. మాణకక్వాథకల్కాభ్యాం ఘృతప్రసం విపాచయేత్. 35. ఏకజం ద్వంద్వజం శోఽథం త్రిదోషం చ వ్యపోహతి.

ప్రేంఖణపు కషాయకల్మసులలో 16 పలముల నేతిని పక్వము చేసి నేవించి ఏకదోష ద్విదోష త్రిదోషజముల వాపులు నయితము నశించును.

—౧౬ స్థలపద్ధకఘృతము. ౧౬—

శ్లో. స్థలపద్ధ పలాన్యస్తౌ త్ర్యూషణస్య చతుఃపలమ్. 36. మృత ప్రస్థం పచే దేభిః క్షీరం దత్వా చతుర్గుణమ్, పంచకాసాన్ హరే చ్చీఘ్రంశోఽధగ చైవ సుదుస్సరమ్. 37.

మెట్టతామర 8 పలములు శొంఠి మిరియగులు విప్పళ్ళు 4 పలములు వీటిని కషాయము చేసి అందు నాలుకెట్లు పాలుకలిపి 16 పలముల నేతిని అందు పక్వము చేసి నేవించిన ప.చవిధములగు దగ్గులు భయ.కరములగు వాపులును కూడ నశించును.

—౧౭ శైలేయాఘృతము. ౧౭—

శ్లో. శైలేయ కుస్తూగురు దారు కాంతీ త్వక్ష్వద్వైలాంబు పలా శముస్తైః, ప్రియంగు స్థానేయక హేమమాన్తీ తాళీనపత్రప్రవపత్ర ధాన్యైః. 38. శ్రీ వేప్తక ధ్యామకి పిప్పలీభిః పృక్కానైర్వాపి య భోపలాభమ్, వాతాన్వితేభ్యంగ ముశన్తి తైలం సిద్ధం నుపిష్ఠై రపి చ ప్రదేహమ్. 39.

శైలేయము శోష్ణు అగరు దేవదారు కేణుక వీజములు లవంగపుపట్ట కమలములు విలకలు కురునేరు తుంగముస్తైలు ప్రియంగువు దవనము హేమము జటామాంసితాడిశప త్రి ధనియములు జావతి శ్రీ వేప్త ధూపము రోహిషతృణము పిప్పళ్ళు పృక్కయను ద్రవ్యము నఖమను గంధద్రవ్యము వీటిని దోఱకినంతగా తెచ్చి తైలమును సిద్ధముచేసి మర్దించిన గాని వీటిని నూరి పట్టు వేయటగాని శోధలకు హితకరము అగును.

—౧౮ శుష్కమూలాద్యఘృతము. ౧౮—

శ్లో. శుష్కమూలక వర్షాభూ దారు రాన్నా మహాపథైః, పక్వ మభ్యంజనా తైలం సశూలం శ్యయథుం జయేత్. 40.

ఎండినముల్లంగివేళ్ళు గలిజేరు దేవదారువు సన్నరాస్త్ర శొంఠి వీటితోపక్వము చేసిన తైలమును రుద్దినను వాపులు నశించును.

—౧౯ పునర్నవాలేహము. ౧౯—

శ్లో. పునర్నవా మృతా దారు దశమూలరసాఢకే, ఆర్ద్రక స్వరసే ప్రస్థే గుడస్య తు తులాం పచేత్. 41. తత్ప్రిద్ధం వ్యోష చత్వైలా త్వక్ష్వలైః కార్షికైః పృథక్, చూర్ణీకృతైః క్షిపే చ్చీతే మధునః కు

డపం లి.హేత్. 42. లేహః పానన్నవో నామ శోధ శూల నిషూదనః, శ్వాస కాసాఽరుచిహతో బలవద్దాగ్ని వర్ధనః. 43.

గృతేదతిష్ఠతీగేదేవదారువు దశమూలములు వీటియొక్క అధిక పుపరిమాణముగల రసములను 16 పలముల అల్లపురసమును 100 పలముల బెల్లమునుపక్వముచేసి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళుచవ్యమువలకులు లవంగపుపట్ట జాపత్రి వీటిని ఒక్కొక్కకాలు పలము చొప్పున చూర్ణము చేసి చల్లారిన పిమ్మట పైదానిలో వేసి నాలుగుపలముల తే నెతోను కలపవలసినది. ఇయ్యది వాపులను శూలలను శ్వాసకాసములను అరుచిని పోఁ గొట్టి బలమును కాంతిని పెంపుఁజేయును.

❧ దశమూలహారీతకీ. ❧

శ్లో. దశమూలకషాయస్య కంసే వధ్యా శతం పచేత్, తులాం గుడాద్ధనే దద్యా ద్యోవ్యవత్కారం చతుఃపలం. 44. త్రిసుగంధం సువ ద్దాంశప్ర స్థార్థం మధునో హిమే, దశమూలీ హారీతక్యః శోధాహ న్యః సుదారుణాః. 45. జ్వరారోచక గుల్మారో మేహ పాంశూదరా మయాన్, ప్ర త్యేక మేక కర్షాంశం త్రిసుగంధ మితో భవేత్. 46. కంసహారీతకీ చైషా చరకే పత్యతేఽన్యథా, ఏతన్నానేన తుల్యత్వం తేన తత్రాపి వర్జ్యతే. 47.

48 పలముల దశమూలపు కషాయములో నూరకర్కాయలను పక్వముచేసి గట్టిపడినపిమ్మట 100 పలముల బెల్లము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు యవక్షారము 4 పల ములును లవంగపుపట్ట వలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణము ఒక తులమును చేర్చి సిద్ధముచేసి చల్లారినపిమ్మట 8 పలముల తేనెను కలిపి నేవించిచో భయంకరములగు వాపులను నశించును. జ్వరము అగోచకము గుల్మము మూలగోగము ప్రమేహము పాండువు ఉద రగోగము వీటికైఁదచో లవంగపుపట్ట మున్నగు మూటిని మాడుతులములు చేర్చవల యును. ఇదికంసహారీతకీ అందురు. చరకములొ మఱియొకరీతిగాచెప్పఁబడినది. ఇందు వర్జించిన మానమునే అందును వర్జించి యున్నాడు.

❧ కంసహారీతకీ. ❧

శ్లో. ద్విపంచమూలస్య పచే త్కషాయే కంసేభయానాం చ శతం గుడా చ్చ, లేహే సుసిద్ధే చ వినీయ చూర్ణం వ్యోషత్రి సౌగం ధ్య ముషాస్థితే చ. 48. ప్రస్థార్థమాత్రం మధునః సుశీతే కించిచ్ఛచూ

ర్ణాదపి యావశూంకాత్, ఏకాభయాం ప్రాశ్య తతశ్చ లేహః చ్చుక్తినిని
హన్తి శ్వయంఘం ప్రసృద్ధం. 49. కానజ్వరారోచక మేహగుల్మస్త్విహ
త్రిదోషోద్భవ పాండురోగాః, కార్యమనాతావస్యగమ్యపిత్తం వైష
ర్ణ్యమూత్రానిల శుక్రదోషాన్. 50. అత్ర వ్యాఖ్యాస్తరం నోక్తం
వ్యాఖ్యా పూర్వైవ యచ్ఛుభా.

దశమాలముల కపాయము 48 పలములలో కరక్కాయలు నూరు బెల్లము
నూరుపసులు వేసి లేహము చేసి అందు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపువ్వు
ఏలకులు జాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి వేయవలయును. చక్కగా చల్లారినపిమ్మట 4పల
ముల లేనెను కలిసి శొంచెము యవక్షాగము పిమ్మట కరక్కాయలు తిని అరపలము లే
హమును తినవలసినది. ఇయ్యది ప్రబలమైన వాపులను సైతము నశింపజేయును. దగ్గ
జ్వరము అగోచకము ప్రమేహము గుల్మము స్త్రీహాగము త్రిదోషజనితమగు పాండు
వు కృశించిపోవుట ఆమవాతము రక్తరోగము ఆర్ద్రపిత్తము వివర్ణత మూత్రదోషములు
వాతదోషములు వీర్యదోషములు అనువీటిని పోగొట్టును. ఇచ్చట ఇతరవ్యాఖ్యలేవియు
ను చెప్పబడలేదు.

— వాపునకు లేపాదులు. —

శ్లో. లేహో ఒరుష్కరశోధం నిహన్తి తిల దుగ్ధమధు నవనీతైః.
51. తత్తరుతలమృద్భిర్వా శాలదలైర్వా తు న చిరేణ, శోథే విషణి
మిత్రే తు విషోక్తా సమృతా క్రియా. 52. గ్రామ్యజానూపంపిశితలవణం
శుష్కశాకం నవాన్నం, గౌడం సిప్రాన్నం దధి సకృశరం విజ్జలం మద్య
మద్దం, ధానానల్లారం సమశన మథోగుర్వసాత్మ్యం విచాహి స్న
ష్టం చారాత్రో శ్వయంఘగదవా న్వర్ణయేన్వైధునం చ. 53.

తిలలు లేన పాలు నవనీతిము వీటితోచేసిన లేపకమును అరుష్కరశోధమున
పోగొట్టును. జీడిచెట్టు క్రిందిమట్టితో గాని ఆయాకుల తోటిగాని లేపకచేసిన వాపు
నశించును. విషోత్పన్నములగు శోథలకు విషోక్తములగు చికిత్సలనేచేయవలయును. మే
కమాంసము సేటిపట్టులందలి ఒత్తుపుల మాంసము ఎండుకూరలు క్రొత్తధాన్యములయ
న్నము బెల్లపుపదార్థములు వెలుగు పులిగము నలవేతనము కల్లు ఆమ్లరసము గోధుమలు
మాంసము మంచిభోజనము ప్రకృతి విరూధములగు భోజనములు ఈవస్తువులను శోధ
రోగులు బొత్తుగా పరిశ్చిజి పవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శోధరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౯. వృద్ధ్యధికారము.

—ॐ వాతవృద్ధికి గుగులు తైలాదులు. ॐ—

శ్లో. గుగులుం రుబుతైలం వా గోమూత్రేణ పిబేన్నరః, వాత
వృద్ధిం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినీం. 1. సక్షీరం వా పిబే తైలం
మాస మేరండసంభవమ్, పునర్నవాయాస్తైలం వా తైలం నారాయణం
తథా. 2. పానే వస్తా రుబో స్తైలం పేయం వా దశకాంభసా,
చందనం మఘికం పద్మ ముశీరం నీల ముత్పలమ్ 3 క్షీరపిష్టైః ప్రదే
హస్సాస్య ద్దాహశోధరుజాపహః, సంచవల్మలక లేన సఘృతేన ప్రలేప
నమ్. 4. సర్వం పిత్తహగం కార్యం రక్తజే రక్తమోక్షణమ్, శ్లేష్మవృ
ద్ధిం తూణ్ణవీర్యై గ్ధూత్రపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 5. వీతదారుకషాయం
చ పిబే స్తూత్రేణ సంయుతమ్, స్విన్నం మేరః సముత్థాతు లేపయే త్సు
రసాదినా. 6. శిరోవిరేక ద్రవ్యైర్వా సుఖోష్ణై గ్ధూత్రసంయుతైః, సం
స్వేద్య మూత్రప్రభవాం వత్త్రపట్టేన వేష్టయేత్. 7. సీచన్యాః పార్శ్వ
తోధస్తా ద్విధ్యే ద్వీహిముఖేనవై, శంఖోపరి చ కర్ణాస్తే త్యక్త్వా సీచ
సిమాదహేత్. 8. వ్యత్యాసాద్వా శిరా వీధ్యేదంత్రవృద్ధింవృత్తయే,
అంగుష్ఠమధ్యే త్వక్చిత్వా దహేదంగవిపర్యయే 9.

గుగులమును గాని ఆముదమును గాని గోమూత్రముతో త్రాగవలయు
ను. ఇయ్యది చిరకాలాత్పన్నములగు వాతవృద్ధులను పోగొట్టును. లేనిచో పాలతో
ఆముదమును గాని గలిజేరు తైలమును గాని నారాయణ తైలమునుగాని త్రాగినను
ఆముదమును దశమాలముల కషాయముతో త్రాగినను హితము. వస్తికర్మలను చేయు
టయు నుత్తమములు. చందనము ముల్లంగి కమలము వట్టివేళ్లు నల్లకలువలు వీటిని పాలు
తోనూరి లేపవలయువలయును. ఇది దాహము శోభము మున్నగు రోగములను పోగొ
ట్టును. మట్టివేళ్లు సిప్పళ్ళు రావి వేతనము వీటిని నేతితో కలపముచేసి లేపవలసిన
సంపూర్ణముగా పిత్తనాశినముగును. రక్త వృద్ధియందు రక్తమును వెడలింపవలయును.
కఫవృద్ధియందు గోమూత్రముతో నూరిని యుష్ణషధులతో లేపవలయును.

పచ్చిదేవదారుక సాయమును గోమూత్రముతో చేర్చి త్రాగవలయును. మేదనుగోమూత్రముతో స్వేదితముజేసి సురసాదిగణాషధగులతో కలిపి లేపనచేయవలయును. మూత్రజమగు వృద్ధికిచక్కగా చెట్టుటఁబట్టించి పట్టువేయవలయును. లేనిచో వ్రీహీముఖశస్త్రముతో ఛేదించవలయును. చెవికొనయందు గూబను వదలిపెట్టి నూదితో కాల్పవలయును. అంత్ర వృద్ధిని పోఁగొట్టుటకై వృత్యాసముగా రక్తనాడిని ఛేదించవలయును. అంగుష్ఠపునడిమి చర్మమును అంగవిపర్యయమునందు కాల్పవలయును.

—ॐ రాస్నాకసాయాదులు. ॐ—

శ్లో. రాస్నాయప్త్యామృతైరండబలాగోక్షురసాధతః, క్వాథోంత్రవృద్ధిం హస్త్యాశు రుబుతైలేన మిశ్రితః. 10. తైలమేరండజం పీత్వా బలసిద్ధపయోన్వితమ్, ఆధ్వాన శూలోపచితా మంత్రవృద్ధింజయే న్నరః. 11. హరీతకీం మూత్రసిద్ధాం సతైలాం లవణాన్వితాం, ప్రాతః ప్రాతిశ్చనే వేతక ఫవతిమయాపహమ్. 12. గోమూత్రసిద్ధాం రుబుతైలభృష్టాం హరీతకీం సైంధవసంప్రయుక్తాం, ఖాదే న్నరః కోష్ణజలానుపానాం నిహన్తి వృద్ధిం చిరజాంప్రవృద్ధాం. 13. త్రిఫలాక్వాథగోమూత్రం విభేత్పౌతిరతింద్రితః, కఫవాతోద్భవం హన్తి శ్వయంధుం వృషణోత్థితం. 14. సరళాగురుకుస్థాని దేవదారుమహశాషధః, మూత్రారనాశసంయుక్తం శోథఘ్నం కఫవాలనుత్. 15. భృష్టోరుబుతైలేన కల్కఃపథ్యాసముద్భవః, కృష్ణాసైంధవసంయుక్తో వృద్ధిరోగహరః పరః. 16.

. సన్నరాస్త్ర యష్టిమధుకము తిప్పతిగె ఆముదము ముత్తపపులగము పట్టెరు వీటితోనైన కసాయమునందు ఆముదపు తైలమును చేర్చి త్రాగిన అంత్రవృద్ధి నశించును. ముత్తపపులగముతో సిద్ధముచేసిన పాలతో ఆముదమును త్రాగిన ఆనాహము శూల అంత్రవృద్ధి నశించును. కిరక్కాయలను గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి తైలము ఉప్పు కలిపి ప్రొద్దుటఁ బుచ్చుకొనిన కఫవాతరోగములు నశించును. గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసిన ఆముదములో జేయించిన కరక్కాయచూర్ణమును ఉప్పును చేర్చి తిని కొంచెము వేడినీళ్లను త్రాగవలయును. ఇయ్యది ప్లాచీనులగు వృద్ధులనుగూఁపఁగొట్టును. సరలము అగరు కోష్ఠ దేవదారువు శొంఠి వీటిని గోమూత్రము గంజితో చేర్చి త్రాగిన వాపునశించును. కిరక్కాయలకల్కమును ఆముదముతో వెచ్చచేసి పిష్టర్థు సైంధవలవణములను చేర్చికొని నేవించినచో వృద్ధిరోగములు నశించును.

● గవ్యఘృతాది ప్రయోగములు. ●

శ్లో. గవ్యం ఘృతం సైంధవసంప్రయుక్తం శంబూకభాండేనిహితం ప్రయత్నాత్, సప్తాహ మాదిత్యకరైర్విషకం నిహన్తి కూరండమతిప్రవృద్ధం. 17. ఐంద్రీమూలభవం చూర్ణం రుబుతైలేన మర్చితం, త్ర్యహ్నోపయసా పీతం సర్వవృద్ధినివారణం. 18. రుద్రజటామూలలిప్తా కరటవ్యజ్కచర్తణా, బద్ధావృద్ధిః శిమం యాతి చిరజాపి న సంశయః. 19. నిష్పిష్టమారనాశేన రూపికామూలచల్కలం, లేపో వృధ్యామయం హన్తి బద్ధమూల మపి వృద్ధం. 20. వచాసర్వప కల్మేన ప్రలేపో వృద్ధినాశసః, లజ్జాగృధ్రమలాభ్యాం చ లేపో వృద్ధిచారః పరః. 21.

అవునేయ సైంధవలవణములను శంఖపాత్రలో విడుగోజులుంచి నూర్చుపుట ముఁబెట్టి త్రాగిన మిక్కిలిపెరిగినవైనను కూరండములు నశించును. పాపరవేళ్ల చూర్ణమును ఆముదపుత్తెలముతో మర్చించి మూడుగోజులు అవుపాలతో త్రాగినచో అన్ని విధములగు వృద్ధులును నశించును. రుద్రజడచేతుతో లేపనచేసినను కరటచర్తముతో కట్టినను పొచ్చినములగు వృద్ధులును నశించుటకు సంభేదములేదు. జిల్లేడువేళ్లను షెక్కినను గంజితో నూరి లేపనచేసినచో వృద్ధములగు వృద్ధిరోగములును నశించును. వస ఆనాలు వీటికల్గముతో లేపనచేసిన వృద్ధులు నశించును. లజ్జాపంతి గడ్డరెట్ట వీటితో లేపనచేసినచో వృద్ధిరోగములు నశించిపోవును.

● బిల్వాదిక్వాథమార్గములు. ●

శ్లో. మూలం బిల్వకపిత్థయో రరలుకస్యాగ్నే ర్భృహతోద్వర్జయోః, శ్యామా పూతికరంశ శిగ్రుకతిరోష్ణోష్ణకృషాః పుష్కరం. కృష్ణాగ్రంధికచవ్య పంచలవణ ఔరాజమోదాన్నితం, పీతం కాంచిక కోష్ణతోయమధితం చూర్ణీకృతం బ్రధ్ననత్. 22. ఆవిక్షీరేణ గోధూమకల్మం కుండురుకస్య వా, ప్రలేపనం సుఖోష్ణం స్యాద్భృష్ణశూల హరః పరః. 23. హృతమాత్రే తు వై కాకే విశస్తే సంప్రవేశయేత్, బ్రధ్నం ముహూర్తం మేధావీ తత్క్షణాదరుజం భవేత్. 24. అజాజీ హపుషా కుప్తం గోధూమం బదరాణి చ, కాంజికేన సమం పిష్ట్యా కుర్యాద్భృష్ణప్రలేపనం. 25.

మారేడు వెలగ అగరుళొంతి చిత్రమాలపువేళ్లు వాకుడు. నల్లతెగడ కలు క్రాసుగ ముసగచెక్క లొంతి జీడివిత్తులు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యను పంచలవణములు య

వజ్రారము అజమోద వీటిచూగమును కొండెమంత వేడివీటితో త్రాగినచో బ్రహ్మగోగములు నశించును. గోధుమకల్మసును గాని అందుగ కల్మసును గాని మేకపాలతోనూని వెచ్చజేసి లేపనచేసిన బ్రహ్మకూలలునశించును. అప్పుడు (క్రిత్తగా) చచ్చిన కాకియందు బ్రహ్మమును రెండుగడియలుంచినచో వెంటనే రోగమునశించును. జీలకఱ్ఱ బోడతరము కోష్ఠ గోధుమలు రేగుపండ్లు వీటిని సమాభాగములను గంజితోనూరి పట్టించినను బ్రహ్మగోగములు నశించును.

❧ బృహత్సైంధవతైలము. ❧

శ్లో. సైంధవం మదనం కుష్ఠం శతాహ్వం నిచుళం వచామ్, స్త్రీ బేరం మధుకం భార్గీ దేవదారు సనాగరం. 26. కల్పలం పౌష్కరం మేదాం చవికం చిత్రకం శరీం, విడంగాతిషే శ్యామాం రేణుకాం నలినీం సిరాం. 27. బిల్వాజమోదేకృష్ణాంచ దంతీ రాష్నే ప్రపిష్య చ, సాధ్య మేరండజం తైలం తైలం వాతవికారనుత్. 28. బ్రహ్మదావర్తగుల్ఫార్కః స్త్రీహమేహాఢ్యమూరుతాన్, ఆనాహమశ్లేఢించైవ హన్యాత్తదనువా సనాత్. 29. ఘృతం సౌరేశ్వరం యోజ్యం బ్రహ్మవృద్ధినివృత్తయే. 30.

సైంధవలవణము ఉష్ణైత్తికాయ కోష్ఠ సిల్లిపీచర వీటిప్రబృలి వస కురువేరు యష్టిమధుకము గంటుభారంగి దేవదారువు శొంఠి గుమ్ముడు పుష్కరమూలము మేద చవ్యము చిత్రమూలము కచ్చూరము వాయువిడంగములు అతివస నల్లతెగడ రేణుకబీజములు నీలి శాలిపర్ణి మారేడు అజమోద విష్ణుర్లు దంతి సన్నరాస్త్ర వీటిని నూరి ఆముదముతో సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతవికారములు నశించును. బ్రహ్మము ఉదావర్తము గుల్మము మూలరోగము స్త్రీహరోగము ప్రమేహము ఆఘ్యవాతము ఆనాహము చున్నగవాటిని నిది అనువాసనమాత్రముననే పోగొట్టును. బ్రహ్మగోగమును వృద్ధి రోగమును తొలగించుటకు సౌరేశ్వరఘృతమును నైకము ప్రయోగింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వృద్ధ్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౦. గళగండాధికారము.

❧ గళగండమునకు యవముద్గాది ప్రయోగములు. ❧

శ్లో. యవముద్గపటోలాని కటురూక్షం చ భోజనం, ఛర్దిం న రక్తముక్తిం చ గళగండే ప్రయోజయేత్, 1. తండులోదకపిష్టేన

మూలేన పరిశీలన, హస్తకర్తృపలాశస్య గళగండః ప్రశామ్యతి. 2. సర్వ
పాక శిగుబీజాని శణబీజాతసీయవాన్, మూలకస్య చ బీజాని త
క్రేణామైన పేషయేత్. 3. గండాని గ్రంథయత్ప్రేవ గళగండః సుదా
రుణాః, ప్రలేపాత్తేన శామ్యన్తి విలయం యాన్తి చాచిరాత్. 4.
జీర్ణకర్మారుకరసా బిడసైంధవసంయుతః, నశ్యేన హన్తి తరుణం గళ
గండం న సంశయః. 5. జలకుంభీకజం భస్మ పక్వం గోమూత్ర గాలితం,
పిబేత్కోద్రవభక్తాశీ గళగండప్రశాన్తయే. 6. సూర్యావర్తరసోనా
భ్యాం గళగండోపనాహనే, స్ఫోటాస్త్రాంతైః శమం యాతి గళగండో న
సంశయః. 7.

యవలు, పెసలు, పొట్లకాయ, కటువు, రూక్షము అగు అన్నము, ఛర్ది
రక్తస్రావము మున్నగునవి గళగండమునందు హితకరములు. కడుగునీటితో ఆముదపు
గింజలగు మోసుగువేళ్లను నూరి లేపనచేసి గళగండములు నశించును. ఆవాలు
మునగవిత్తులు జాపవిత్తులు అవిసె యవలు ముల్లంగివిత్తులు వీటినన్నిటిని పులిమజ్జిగ
తోనూరి లేపనచేసినను ఉంచినను గండములు కలుగుతులు భయంకరములగు గళగండ
ములు ఈలేపనవలన శీఘ్రముగా నశించును. స్రావసారకాయరసములో అంటుప్పు
సైంధవలవణములను చేర్చి నశ్యవిధి చేసిన తరుణములగు గళగండములు నశించును.
సంచయము లేదు. జలాత్పన్నమగు చంగల్వకోస్తును కాల్చి గోమూత్రముతో వైచి
కొని త్రాగినను కొఱ్ఱలను తినినను గళగండములు నశించును.

తుంటితైలాదులు. ౧౦

శ్లో. తిక్తాలాబుఫలే పక్ష్యే సప్తాహముషితం జలం, మద్యం వా
గళగండఘ్నం పానాత్పథ్యానుసేవినః. 8. కట్ఫలచూర్ణానర్ధలవనో గళ
గండ మపహరితి, ఘృతమిశ్రం సీతమివశ్వేతగిరికర్ణికామూలం. 9. మహి
షీమూత్రవిమిశ్రం లోహమలసంస్థితం ఘటే మాసం, అస్తధూమవిద
గ్ధం లిహ్యన్నధునాథ గళగండే. 10. జిహ్వయాః పార్శ్వతోఽధస్తాచ్చి
రాద్వాదశ కీర్తితాః, తాసాం స్థూలశిరే ధ్వేషధ శ్చిద్వా తే చ శనై
శ్శనైః. 11. బడిశేనైవ సంగృహ్య కుశపత్రేణ బుద్ధిమాన్, సుతే ర
క్తే వ్రజే తస్మిన్దాత్యగుడమార్ద్రకం. 12. భోజనం చానభివ్యన్తి
యూషః కాలత్థ ఇష్యతే, కర్ణయుగ్మ బహిస్సంధిమధ్యాభ్యానే స్థితం చ

యత్. 13. ఉపద్యుపరి తచ్చిన్యాద్దలగండే శిరాత్రయం, విడంగక్షార
సింధూగ్రరాన్నగ్నివోప్యవదారుభిః. 14. కటుతుంబీఫలరసైః కటుతైలం
విపాచయేత్, చిరోత్థమపి నశ్యేతి గళగండం నివారయేత్. 15.

పక్వమైన చేదుసరకాయలలో నాబుగురోజులుంచిన నీటిని గాని కల్లును
గాని త్రాగి పథ్యభోజనముఁ జేసినచో గళగండములు నశించును. కట్ఫలచూర్ణమును
నల్లదింటెనతో నూరి గాని శ్వేతగోకర్ణి వేళ్లరసములలో నేయుని వేసికొని త్రాగినగాని
గళగండములు నశించును. సుండురము, మేఃమూత్రము కుండలో నుంచి ఒక నెలయైన
పిష్టటరాగ బయటికిరానట్లు దగ్ధము చేయవలయును. పిష్టట తేనెలో కలిపి దీనిని
సేవించిన గళగండములను మిక్కిలిహితమగును. చెండుచెవుల వెలుపలి సంధుల నడు
మను సమీపమునను మీదనుగల నాడులను మూడిటి నైనను ఛేదింపవలయును. వాయువి
డంగములు యవక్షారము సుంధవలచణము నన్నరాన్న వన చిత్రమూలము శొఠి మిరి
యములు పిష్టళ్లు చేవదారువు చేదుసారరసము పీటిలో ఆవనూనెను పక్వముచేసి నవ్య
విధి చేసినను గళగండములు నశించును.

అమృతాశ్వశుశ్రుషు. ౧౦

శ్లో. తైలం పిబేచ్ఛామృతవల్లీనింబహింస్రాహ్వయా వృక్షకపిప్ప
లీభిః, సిద్ధం బలాభ్యాం చ సదేవదారు హితాయ నిత్యం గళగండ
రోగీ. 16 మాక్షికాఢ్యః సకృత్ప్రీత్యః క్వాఢో వరుణమూలజః, గండ
మాలాం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినిం. 17. పిష్టా జ్యేష్ఠాంబునా
పేయాః కాంచనారత్వచః శుభాః, విశ్వభేషజసంయుక్తా గండమాలా
పహాః పరాః. 18. ఆరగ్వధశిఫాక్షిప్తం పిష్టా తండులవారిణా, సమ్య
జ్జస్యప్రలేపాభ్యాం గండమాలాం సముద్ధరేత్. 19. గండమాలామ
యార్తానాం నస్యకర్తృణి యోజయేత్, నిర్గుండాశ్చ శ్చ శిఫాం సమ్య
గ్వారిణా పరివేషితాం. 20.

తిప్పతీగ వేప అమ్లవేతము పిష్టళ్లు చిన్నముత్తవపులగము పెద్దముత్తవపులగము
చేవదారువు పీటితోసిద్ధముచేసిన తైలమును గళగండరోగి త్రాగవలయును. ఉలిమిరివేళ్ల
కషాయములలో తేనెను వేసికొని యొకమారు త్రాగిన చాలరోజులనుండి యుండిన గల
గండములును నశించును. కాంచనారచూర్ణమును బియ్యపుకడుగుతో శొఠిచూర
మును వైచిగొని త్రాగిన గళగండములు నశించును. అమ్లవేతసపువేళ్లను బియ్యపుగిళ్లతో

నూరి చక్కగా నన్యవిధినిన్నీ లేపనములను చేసిన గలగండములు నశించును. నల్లవా విలిసి నీటితో చక్కగానూరి గండమాలతో వీడింపబడెడు వారికి నన్యకర్తముగా నుపయోగింపవలయును.

❧ కోశాతక్షీనస్యము. ❧

శ్లో. కోశాతక్షీనాం స్వరసేన నన్యం తుంభ్యాస్తు వా సిప్పలిసం
యుతేన, తైలేన వారిష్టభవేన కుర్యా ద్వచోపకుల్పే సహమాక్షికేణ.
21. ఐంద్రా వా గిరికణ్ణా వా మూలం గోమూత్రయోగతః. గండ
మాలాం హరే త్ప్రీతం చిరకాలోత్థితా మపి. 22. అలంబుపా దళోద్భూ
తా తస్వరసా ద్వేచలే పి బేత్, అపచ్యాగండమాలాయాః కామలాయా
శ్చ నాశనః. 23. గళగండగండమాలాకురండాంశ్చ వినాశయేత్, పిష్టం
జ్యేష్ఠాంబునా మూలం లేపాద్బ్రాహ్మణయష్టికం. 24.

తక్కిలపురసముతోగాని చేదసారసముతోగాని సిప్పలినిచేర్చిగాని తేనెతో
వన సిప్పల్లనుగాని నూరి నన్యవిధి నుపయోగింపవలయును. శ్వేతగోకర్ణి వేల్లను గోమూ
త్రముతో నూరి త్రాగిన చిరకాలమైన గండమాలలనుగూడ పోగొట్టును. గంటు
భారంగిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి లేపనచేసినచో గలగండములును గండమాల
లును నశించును.

❧ చుచందరీశాఖోటక బింబ్యాది తైలము. ❧

శ్లో. అభ్యంగా న్నాశయేన్నాణాం గండమాలాం సుదారుణామ్,
ఛుచందర్యా విపక్వం తు క్షణాత్తైలవరం ధ్రువమ్. 25. గళగండాపహం
తైలం సిద్ధం శాఖోటకత్వచా, బింబాశ్వమారనిర్గుండీసాధితం చాపి
నావనమ్. 26.

చుచందరీతైలమును రుద్దిన భయంకరములగు గండమాలలు శీఘ్రముగా నశిం
చును. శాఖోటకపుష్పపుదెర తో తయారుచేసిన లేక చేదుసార గన్నేరు వావిలి వీటి
తోసాధించిన తైలమును నన్యముగా నుపయోగించినను గలగండరొగములుకాంతిల్లును.

❧ నిర్గుండీతైలము. ❧

శ్లో. నిర్గుండీస్వరసే చాథ లాజ్దలీ మూల కల్పితమ్,

తైలం నస్యాన్నిహంత్యాశు గండమాలాం సుదారుణామ్. 27.

వావిలి రసములొక పొత్తిగడ్డ కల్కమునందును సిద్ధము చేసిన తైలము భయం
కరములగు గండమాలలనుగూడ పోగొట్టును.

—ॐ కార్వాసికాపూపాదులు. ॐ—

శ్లో. వసకార్వాసికామూలం తండులై స్ససా యోజితమ్, ప
క్వా తు పూషికాం ఖాదే దవచీనాశనాయ తు. 28. శోభాంజనం
దేవదారు కాజికేన తుపేషితమ్, కోష్ఠం ప్రలేపతోహన్యాదవచీ మతి
దుస్తరామ్. 29. సర్వపారిష్టపత్రాణి దద్ధ్యా భల్లాత్కైస్సహ, ఛాగమూ
త్రేణ సంపిష్టమవచీఘ్నం ప్రలేపనమ్. 30. అశ్వత్థకాష్ఠంనిచులం గవాం
దంతం చ దాహయేత్, వారాహమజ్జసంయుక్తం భస్తహస్త్యపచీవ్ర
ణాన్. 31. పార్ణిం ప్రతి ద్వాదశ ఛాఙ్గులాని భిత్వేన్ద్రీపస్తిం పరివర్జ్య
సమ్యక్, విదార్య మత్స్యంఽనిభాని వైదోఽనికృప్య జాలా న్యనలం
విదిధ్యాత్. 32. మణిబంధోపరిష్టాద్వా కుర్యా దేఖాత్రయం భిషక్,
అంగుళ్యన్తరితం సమ్య గపచీనాం ప్రశాన్తయే. 33. దండోత్పలాభవం
మూలం బద్ధం పుష్పేఽవచీంజయేత్, అపమార్గస్య వా ఛిద్వాఽజ్జహ్వ
తలగ తే శిరే. 34.

అడవి ప్రతిచేళ్ల నువియ్యముగఁజితో పూరీగఁచేసిపక్ష్యముచేసితినినచో అపచీ
గోగములు నశించును. మునగ దేవదారుపులను గంజితోనూరి వెచ్చఁజేసి లేపఁజేసిభ
యంకరములైన అపచీరోగములునునశించును. అవాలు చేప జీడివిత్తులుకలిపి భస్తముచేసి
మేకపాలతో నూరి లేపనచేసినను మంచిదియే. రానిచెక్కను జలవేతమును అపుపం
టిని కాల్చి పండిమజ్జితో చేర్చి లేపనచేసినను అపచీరోగములు నశించును. ఇంద్ర
వస్తివిషయములో క్రిందపండ్లెండు అంగుళములు పదిలిపెట్టి చేపగుడ్డు విల తొలచి
నిప్పు సంటింపవలయును. లేనిచో మణిబంధముమీదను అంగుళుల సందలలోను మూ
డురేఖలను అంటింపవలయును. అపచీరోగము శాంతించుటకై పుష్పనక్షత్రములో
నాటిన సహదేవచెట్టు వేరు నుపయోగింపవలయును.

—ॐ వ్యోసాద్యతైలము. ॐ—

శ్లో. వ్యోపం విడంగం మధుకం సైంధవం దేవదారు చ,
తైల మేతై శ్శృణం నస్యాత్కృచ్చాఘ్రీమప్యపచీం జయేత్. 35
త్రకటుకములు నాయువిడంగము యష్టిమధుకము సైంధవలవణము దేవదారుపు
వీటికషాయముతో సిద్ధముచేసిన తైలము భయంకరములగు నపచీరోగములనైనను
పోగొట్టును.

— చందనాద్యతైలము. ౩౬ —

శ్లో. చందనం సాభయీ లాక్షా వచా కటుకరోహిణీ,

ఏతై స్తైలం శృతం పీతం సమూలా మపచీం జయేత్. 36

చందనము కరక్కాయలు లక్క వన కటుకరోహిణి పీటితైలము నిర్మూలముగా నపచీర్ణములను పోంగొట్టును.

— గుంజాద్యతైలము. ౩౭ —

శ్లో. గుంజా హయారిశ్యామాక సర్వపైర్నూత్రనాథితమ్, తైలం తు దశధాపశ్చ త్కణాలవణపంచకమ్. 37. మరిచైశ్చూర్ణితై ర్యుక్తం సర్వావస్థాగతాం జయేత్, అభ్యంగ దపచీముగ్రాం వమికార్యోర్భుదవ్రణాన్. 38.

చిరసేనగలు గన్నేరు నల్లతెగడ జల్లేడు ఆవాలు పీటితో పిప్పళ్లు పంచలవణములు మిరియముల చూర్ణముతో సిద్ధముచేసిన తైలమును రుద్దిన అన్నివిధములగు నపచీర్ణములను మూలరోగములు నశించును.

— గ్రంథులందు శోధనక్రియలు. ౩౮ —

శ్లో. గ్రంథి స్వామేషు కుర్వీత భిషక్సోఽథ ప్రతిక్రియామ్, పక్వా నాపాట్య సంశోధ్య రోహయే ద్వృణభేషజైః. 39 హింస్రాసరోహణ్య మృతా చ భాగ్ని శ్యామాకబిల్వ గురుకృష్ణగంధాః, గోపిత్తిపిష్టాస్స హతాశ్వత్థ్యా గ్రంథా విధేయోఽపిలజేప్రలేపః. 40. జలాత్త కాః పిత్త కృతే హితాస్తు క్షీరోదకాభ్యాం పరిషేచనం చ, కాకోలివర్గస్య తు శీతలانی విబేత్కషా మూణి సశర్కరాణి. 41. ద్రాక్షారసేనక్షురసేన వాపి చూర్ణం పిబేద్వాపి హరితికీనా, మధూకజంబూర్జనవేతసానాం త్యగ్భిః ప్రదేహానవతారయేచ్ఛ. 42. కృతేషు దోషేషు యథానుపూర్వా గ్రంథా భిషక్ శ్లేష్మసముత్థితే తు. 43. స్విన్నే చ విష్ణూన మేవ కుర్యా దజ్జుషరేణుదృషదీనుతై శ్చ.

పచ్చిగ్రంథులకు వాపును పోంగొట్టుచికిత్సను చేయవలయును. పక్వములగు వానిని శోధించి గాయపురొషధులతో ఆంకురింపఁ జేయవలయును. జటామాంసి కటుక రోహిణి తిప్పతీగ గంటుభారంగి శ్యామాకము మారేడు కగురు పీటిని గోపిత్తముతో నూరి వాతగ్రంథులకు లేపనముచేయవలయును. పిత్తగ్రంథులయందు జలక్రియ

హితకరము. పాలు నీళ్లు వీటితో నేచన చేయుట, కాణోలీగణభుటోపధుల కషాయము ను చల్లార్చి చక్కెరతోకలిపి నేవించుటయును హితకరములు. కరక్కాయచూర్ణమును ద్రాక్షరసముతో గాని ఇక్షురసముతో గాని త్రాగవలయును. మధుకము నేరేడు మున్నగు వానిని నూరి పైనిపట్టంపవలయును. దోషముల ననుసరించి చికిత్సలను చేయుచుండవలయును. ఇట్లుచేసినపిమ్మట కఫగ్రంథులను స్వేదముచేయించి ఆపిమ్మట అంగుష్ఠము ను దుమ్ముతోను చిన్నరాలతోను విష్ణుపనసు చేయవలయును.

❧ వికంకతాది లేపము. ❧

శ్లో. వికంక తారగ్వధికాకణస్తీ కాకాదనీ తాపసవృక్షమూలైః, ఆలేపయేదేనమలాబుభార్జీ కరంజకాలామదనై శ్చ విద్వాన్. 44. దస్తీ చిత్రకమూలత్వక్కుధార్కపయసీ గుడః, భల్లూతకాస్థికాసీసం లేపోభి ద్యోచ్చిలామపి. 45. గ్రంథ్యర్చుదాదిజి లేపో మాతృవాహకకీటజః, సర్జికామూలకక్షారః శంఖచూర్ణసమన్వితః, ప్రలేహ విహితస్తీష్ణోహన్తిగ్రంథ్యర్చుదాదికాన్. 46.

ములుదంతి రేల ఎఱ్ఱచిరిసెనగ అడవిదొండ ఇంగుదీపుతమువేళ్లు వీటితోను సార గంటుభారంగి నల్లతెగడ ఉమ్మైత్రకాయ వీటితోను లేపనములను చేయించినను, దంతి చిత్రమూలము వేళ్లు జముడుపాలు బెల్లము జీడివిత్రనములు కాసీసము వీటితో లేపనచేయించినను రాస్తైనను తెగిపోవును. బురదలో తిటిగెడి పురువులు మునగ యవక్షారము శంఖచూర్ణము వీటిని నూరి లేపనచేసినను గ్రంథులు మున్నగువినశించును. మర్దస్థలము తప్ప తక్కినచోట్ల పుట్టిపక్వముకానట్టి గ్రంథులను కల్పవలయును.

❧ గ్రంథిపాచన విధి. ❧

శ్లో. గ్రంథీనమర్తప్రభ వానపక్వానుద్భృత్య వాగ్నిం విదధీత వై ద్యః, తూరణ వైతాస్ప్రీతినారయేత్తు సంలిఖ్య సంలిఖ్య యథోపదేశమ్. 47. గ్రంథ్యర్చుదానాం నయతోవిశేషః ప్రదేహహేత్వా కృతి దోషదూష్యైః, తతశ్చికిత్సేద్భిషగర్చుదానివిధానవిద్యోధిచికిత్సితేన. 48. వాతార్చుదేచాప్యపనాహనాః స్నిగ్ధశ్చ మాంసైరథ వేశవారైః, స్వేదం విదధ్యాత్కుశలస్తు నాడ్యా శృంగేణరక్తం బహుశోహరేచ్ఛ. 49. స్వేదోపనాహమ్మదవస్తుపథ్యాః పితృర్చుదేకాయవిరేచనాని, విఘ్నప్యచోదుంబరశాకగోజీపత్రైః భృశం క్షౌద్రయుతైః ప్రలింపేత్. 50.

శ్రీకృష్ణతై స్సర్జనస్త్రియంగుపతంగలోద్భావనయప్తికాహ్వాః, లేపనం శంఖచూర్ణేన సహచూలకభస్మనా, కఫార్బుదాపహం కుర్యాద్ధృంభ్యా దిషు విశేషతః. 51.

వైద్యోపదేశము ననుసరించి క్షీరిజ్వరములతో ప్రతిసారమును చేయవలయును. ప్రదేశమును కారణమును ఆకారమును దోషమును దూష్యమును గుత్తైటిగి వైద్యుడు అర్బుదగోగమునకు చికిత్సను చేయవలయును. వాతార్బుదమునందు ఉపనాహమును స్వేదమును స్నిగ్ధమును మాంసము నుపయోగింపవలయును. వైద్యుడు శేర్పరియై నాశములకు చెప్పటను పట్టించుచుండువలయును. శృంగములద్వారా రక్తమును విస్తారముగా వెడలింపవలయును. పిత্তార్బుదములందు స్వేదమిచ్చుట పిడికట్టుట మెల్లగా ప్రవర్తికిప్పించుటలను చేయవలయును. మేడి, గడ్డిచారివానబొలు వీటిఆకులతోనూడ నూరి పిమ్మట స్వర్జనము ప్రియంగువు లొద్దగ రక్తచక్షుము అర్జునవృక్షము యప్తిమధుకము వీటిని తేనెతో నూరి పట్టు వేయవలయును. కఫార్బుదమునందును గ్రంథి మున్నగువా నికిని శంఖచూర్ణమును మనగభస్మమును కలిపి లేపనము చేయవలెను.

— నిష్పాదాది లేపనము. ౫౨ —

శ్లో. నిష్పావపిశ్యాకకులుశ్శకలైర్వాసప్రగాఢై ర్దధిమర్దితై శ్చ, లేపం విదధ్యాత్క్రిమయో యథాత్ర ముంచస్య పత్యా న్యథ మక్షికా వా. 52. అల్పావశిష్టం క్రిమిభిః ప్రజగ్ధం లిఖేత్తతోగ్నిం విదధీత పశ్చాత్, యదల్పమాలం త్రపుతామ్రసీహైః సంవేప్య పత్రై రథ వాఽయస్యై ర్వా. 53. తూరాగ్నిశస్త్రాణ్యవతారయేచ్చ ముహుర్ముహుః ప్రాణనువేక్ష్యమాణః, యదృచ్ఛయా చోపగతాని పాకం పాకక్రమేణోపచరేద్యథోక్తమ్. 54. ఉపోదికారసాధ్యక్తా స్తత్ప్రతపరివేష్టితాః, ప్రణశ్యంత్యచిరాన్నాణాం పిడకార్బుదజాతయః 55. ఉపోదికా కాంజికతక్రపిష్టా తయోపనాహేనా లవణేన మిశ్రః, దృష్టోర్బుదానాం ప్రశమాయ కైశ్చిద్దినే వినే ఛా త్రిషు మర్తజానామ్. 56. లేపోర్బుదజిద్రంభామోచకభస్మ తుషశంఖచూర్ణకృతః, సరటారుధిరార్ద్రాక గంధకయపబిడంగ నాగరైర్వాథ. 57. స్ఫుషీగండిరికాస్వేదో నాశయేదర్బుదాని చ, సీనకేనాఽథ లవణైః పిండారకఫలేన వా. 58. హరిద్రాలోధ్ర పత్తుంగ గృహధూమ మనశ్శిలాః, మధుప్రగాఢోలేపోయం మే

దోర్బుదహరః పరః. 59. ఏతామేవ క్రియాం కుర్యాదశేషాం శర్కరాఝ్యదే. 60

అయములు పిణ్యోకము ఉలవలు వీటికల్కమును మాంసమును పెరుగుతో మర్చించి లేపన చేయవలయును. పురుగులవలన తినబడి కొలదిగా మిగిలిన దానిని కాల్చివేయవలయును. ఇంకను మిగిలినచో పంగము రాగి నీసనన వీటి రెవులతోచుట్టి ఖారము అగ్ని శస్త్రచికిత్సలను చేయవలయును. దైవయోగమున పక్వమైనదానిని క్రమముగా చికిత్స చేయవలయును. ఉల్లరసముతో తిడిపి ఆయాకులతోచుట్టి పెట్టిన పురాతన ములైనను అస్పదజాతి నశించును. మర్తజమగు అర్బుదము వీనితో మూడేసిరోజులు కట్టుచుండుటచేత నశించును. అరటి చాగవృక్షములబూడిద శంఖభస్మము వీటితో లేపనచేసినను అర్బుదములు నశించును. జెయడుసాలు కాశి జెయడు స్వేదము అర్బుదములను పోగొట్టును. దిగులనణముగాని పిండితకపు ఫలముచగాని నూరి లేపనచేసినచో అర్బుదములు నశించును. పసపు లొద్దుగ రక్తచందనము ఇంటిబూజు మనశ్శిల వీటిలో తేనెను వైచి నూరి, లేపనము చేసినచో అర్బుదములు నశించును. శర్కరాఝ్యదహరగములకు ఈపైని చెప్పిన చికిత్సల నన్నిటిని చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు గళగండాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౧. స్త్రీపదాధికారము.

స్త్రీపదమున సామాన్య చికిత్సలు. ౧౯

స్త్రీ. లంఘనాలేపనస్వేదరేచనైః రక్తమోక్షణైః, ప్రాయశ్చిష్టహరై ర్మైతైః స్త్రీపదం సముపాచరేత్. 1. ధత్తూరై రండనిర్గుండి వర్షాభూశిగ్ర సర్వపైః, ప్ర లేపః స్త్రీపదం హన్తి చిరోత్థ మతిదారుణమ్. 2. పిన్చిష్టమారనాలేన రూపికామూలవల్కలమ్, ప్ర లేపాచ్ఛ్లిపదం హన్తి బద్ధమూల మథో దృఢమ్. 3. పిండారకతరుసంభవ పండాకశిఫా జయతి సర్పిషా వీతా, స్త్రీపద ముగ్రం నియతం బద్ధ్వా సూత్రేణ జంఘాయాం. 4. హితశ్చాలేపనే నిత్యం చిత్రకో దేవదారు వా, సిద్ధార్థశిగ్రుల్కో గుబోక్షో మూత్ర పేషితః. 5. స్నేహస్వేదోసనాహం శ్చ స్త్రీపదే కృత్వా గుల్ఫోపరిశిరాం విధ్యేత్తు చతురంగుళే. 6.

గుల్ఫస్యాధః శిరాం విధ్యే స్త్రీచదేపి త్తసంభవే, పితృస్థ్నిం చ క్రియాం
కుర్యాత్పితౄర్భదవిసర్వతః. 7. మంజిస్తాం మధుకం రాస్నాం సహిం
స్రాం సపుసర్నవామ్, పిష్టస్వరనాళై ర్లేహాయం పిత్తశ్లీపద శాస్తయే. 8.
శిరాం సువిదితాం విధ్యేదంగుష్ఠే శ్లేష్మశ్లీపదే. మధుయుక్తాని చాభ
ష్ట్యం కషాయాణి పిబేన్నరః. 9. పిబేత్స్వప తైలేన శ్లీపదానాం నివృత్త
యే, పూతీకరంజచ్చదజం రసం వాపి యథాబలమ్. 10.

లంఘనము లేపనము స్వేదనము విరేచనము రక్తస్రావణము కఫనాశక
పదార్థములను నేవించుట నను వీరిచేత శ్లీపదరోగమునకు చికిత్స జేయవల
యును. ఉష్ణైత్త ఆముదము వావిలి గలిజేరు మునగ ఆవాలు వీటినినూరి లేపన
చేసిన స్రాతిబడిన శ్లీపదములను కూడ నశింప జేయును. జిల్లేడువేళ్లను గాని
ప్రత్తివేళ్లను గాని గంజితో నూరి లేపనచేసిన శ్లీపదము కాండలంబు నశించును. మంగ
వేళ్లు వందాక వేళ్లు నూరి నే తోకలిపి త్రాగినను మొలత్రాకోలో నెల్లప్పుడును కట్టుకొ
నియున్నను శ్లీపదములు నశించును. చిత్రమూలము దేవదారుపులు యొక్క గాని ఆవ
నుగలయొక్క గాని కల్కమును గోమూత్రముతో నూరి వెచ్చజేసి లేపన చేసిన
పితృహనుక. వాతశ్లీపదములందు స్వేదము న్నెద్దము ఉపసామున వైద్యుడు చేయు
చుండవలయును. పిత్తశ్లీపదమునందు గల్గుదునకు క్రింద పులం చేసినపలయును.
పితౄర్భదమపిత్తివిస్సర్పి వీట్లు చేసిన కై ఇందుచికిత్సచేసే వలయును. కాంజిప్తయష్టి
మధుకము నర్కరాస్తి జటామాంసి గలిజేరు వీటిని గంజితో రాక లేపనచేసిన పిత్తశ్లీపద
ములు నశించును. క్షిప్తశ్లీపదములకు అరిగివ్యమునందు చక్కగా గుఱించి నాడీచ్ఛేదన
ముం జేయవలయును. మధుయుక్తములకు కషాయములను పిష్టముల ద్రాగవలయును.
లేనిచో శ్లీపదరోగశాంతికై నెమలిఅడుగుఅపలరసమును తైలముతో త్రాగవలయును.

— పుద్గదారక చూర్ణము. —

శ్లో. అనేనైవ విధానేన పుత్రిజీవకజం రిసమ్, కాంజికేన పిబే
చూర్ణం మూత్రై రాస్తి పుద్గదారజమ్. 11. రజసిం గుడసంయుక్తాం
గోమూత్రేణ పిబేన్నరః, క్షిప్తశ్లీపదం హస్తై దద్రుకుప్తం విశేష
తః. 12. గంధర్వతైలభృష్టాం హరితీకీం గోజలేన యః పిబతి, శ్లీపద
బంధనముక్తో భవ త్యసౌ సప్తరాత్రేణ. 13. ధాన్యామ్లం తైలసంయు
క్తం కఫవాతవిनाశనమ్, దీపనం చామదోషఘ్న మేత స్త్రీపదనాశ
నమ్. 14. గోధావతీమూలయుక్తాం ఖాదే న్నాపేండరిం నరః, జయే

స్థిపదకోపోత్థం జ్వరం సవ్యో న సంశయః. 15. శ్రీపదఘ్నో రసో
భ్యాసా ధ్నుడూచ్యా సైలసంయుతః, త్రికటు త్రిఫలా చవ్యం దార్ద్ర
వరుణగోక్షురమ్. 16. అలంబుషాం గుడూచీం చ సమభాగాని చూర్ణ
యేత్, సర్వేషాం చూర్ణ మాహృత్య వృద్ధదారస్య తత్సమమ్. 17.
కాంజికేన చ తత్ప్రేయ మక్షమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం
స్యా ద్భోజనం సర్వకామికమ్. 18. నాశయే స్థిపదం స్థాల్య మామ
వాతం సుదారుణమ్, గుల్మ కుష్ఠానిలహరం వాతశ్లేష్మజ్వరాపహమ్. 19.

ఇదేవిధముగా (పుత్రజీవి) లక్ష్మణపంజరసమును త్రాగివిదారీచూర్ణమును గంజి
తోగాని గోమూత్రముతోగాని త్రాగవలయును. పసపురు గోమూత్రముతో త్రాగినచో
ఒకవర్ష పు స్థిపదమును కుచ్చునునశించును. తెల్లలముదపు తైలమునందు కేచిన కరక్కా
యలను గోమూత్రముతో నేవించిన వాడు ఏడురోజులతో శ్రీపదబాధనుండి విముక్తు
డగును. తెల్లమును చేర్చిన గంజి కఫవాతములను పోగొట్టును. దీపనముఁజేయును. ఆమ
దోషమును పోగొట్టును. చెప్పటట్టాకుతో కారుమినుపరసమును నేవించిన శ్రీపదజమగు
గోగము మిగుల త్వరలో నశించును. తిప్పతీగెరసములతో తైలమును కేసికొని దినమును
నేవింఘుచుండిన శ్రీ పదములు నశించును. శొంఠి మిరియములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు చ
వ్యయు మ్రానివనుపు పల్లెరు తిప్పతీగె వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని చూర్ణమును
చేసి దానితో సమానముగా నేలగుమ్మడుచూర్ణమును ఒక్కతులమంత గంజితో కలిపి
త్రాగవలయును. జీర్ణించినపిమ్మట అన్నిపదాగ్ధములను భుజింపవచ్చును. భయంకరమగు
నామవాతము శ్రీ పదము మున్నగునవి నశించును.

—❧— సిప్పల్యాదిచూర్ణము. —❧—

శ్లో. పిప్పలీ త్రిఫలా దారు నాగరం సవునగ్నవం, భాగై ర్ద్విప
లికై రేషాం తత్సమం వృద్ధదారకం. 20. కాంజికేన పిబే చూర్ణం
కర్ణమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం స్యా ద్భోజనం సర్వకా
మికం. 21. శ్రీపదం వాతరోగాం శ్చ హన్యా త్త్రిహసన మేవ చ, అ
గ్నిం చ కరుతే ఘోరం భస్మకం చ నియచ్ఛతి. 22.

పిప్పళ్లు త్రిఫలములు దేవదారుపు శొంఠి గలిజేరు వీటిని రెండుపలములచొప్పున
వీటిఅంతతో సమానముగా సముద్ర పాల చూర్ణముచేసి కాలుపలమును గంజితో
త్రాగి జీర్ణించినపిమ్మట ఇప్టమువచ్చినట్టులు భుజించినచో శ్రీ పదములను వాతగోగములను
పోగొట్టును. జతరాగ్నిని కలిగించును.

❧ కృష్ణాద్యమోదకము. ❧

శ్లో. కృష్ణాచిత్రకదస్త్రినాం శర్వ మర్ధవలం పరం, వింశతి శ్చ హరీతకోయ గుడన్య తు పలద్వయం, మధునా మోదకం ఖాదేచ్ఛీపదం హన్తి దుస్తరం. 23.

సిప్పట్లు చిత్రమూలము దంతి ఇవి ఒక్కొక్కకాలు పలమును, కరక్కాయలు ఇరువదియును, బెల్లము రెండు పలములును చూర్ణము చేసి తేనెతో మాత్రలను కట్టి తినిన భయంకరములగు శ్రీపదములు నశించును.

❧ సౌరేశ్వరఘృతము. ❧

శ్లో. సురసాం దేవకాష్ఠం చ త్రికటు త్రిఫలే తథా, లవణాన్య ధ సర్వాణి విడంగా న్యథ చిత్రకం. 24. చవికా పిప్పలీమూలం గుగ్గు లు ర్హ్మపుషా వచా, యవాగ్రజం చ పాతా చ శత్రేలా వృద్ధదారు కం. 25. కత్తైశ్చ కార్షికై రేభి ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దశమూ లీకషాయేణ ధాన్యయాషుద్రవేణ చ. 26. దధిమండనమాయుక్తం ప్రస్థం ప్రస్థం పృథక్పృథక్, పకవం స్వాదు ఘృతం కల్మా త్పిబే త్క ర్షత్రయం హవిః. 27. శ్రీపదం కఫనాతోక్తం మాంసరక్తాశ్రితం చ యత్. మేదశ్శ్రితం చ పిత్తోత్థం హన్యా దేవ న సుశయః. 28. అప చీం గుడమాలాం చ అస్త్రీవృద్ధిం తథార్బుదం, నాశయే ద్ద్రహణీదో మం శ్వయంధుం గుడజాని చ, పర మగ్నికరం హృద్యం కోష్ఠక్రిమివి నాశనమ్, ఘృతం సౌరేశ్వరం నామ శ్రీపదం హన్తి సేవితం. 30. జీవ కేన కృతం హ్యేత. ద్రోగ్భానీకవినాశనమ్.

సురస దేవదారుపు శొంఠి మిరియములు సిప్పట్లు త్రిఫలములు పంచలవణము లు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము చవ్యము మోడి గుగ్గిలము బోడతరము పస య వక్షారము అగరుశొంఠి కచూరము ఏలకులు వృద్ధదారకము వీటినిొక్కొక్కతులము చొప్పున తీసికొని కలముచేసి ఇందు 16 పలముల నేతిని పక్వము చేయవలయును. దశమూలముల కషాయముతోను ధనియముల యూచరసముతోను దధిమండము తోను చేర్చేరుగా నొక్కొక్క ప్రస్థము చొప్పున నేతిని పక్వము చేసి మూడుతుల ములుం త్రాగవలయును. కఫవాతశ్రీపదములను మాంసరక్తాశ్రితమగు శ్రీపదమును పిత్తపు శ్రీపదమును నశింపఁ జేయును. అపచీ గుండమాల అంత్రివృద్ధి అర్బుదము గ్రహణీదోషము వాపులను ఇయ్యది పోగొట్టును. ఇయ్యది సౌరేశ్వరమను ఘృతము.

❧ విడంగదిమార్గము. ❧

శ్లో. విడంగమరిచార్కేషు నాగరే చిత్రకే తథా. 31. భద్రా
దార్కేషులకాభ్యేషు సర్వేషు లవణేషు చ, తైలం పక్వం పిబే ద్వాపి
శ్లేషదానాం నివృత్తయే. 32.

వాయువిడంగములు మిరియములు అర్కపత్రము శొంఠి చిత్రమూలము తుంగ
ముస్తేలు మానివసపు ఏలమలు లవణములు వీటియందు పక్వముచేసిన తైలమును నేవించి
నను శ్లేషదనులను పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్లేషదాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

❧ ❧ ❧

౪౨. విద్రద్యధికారము.

❧ విద్రధికి సామాన్యోపాయములు. ❧

శ్లో. జటాకాంతనం శస్త్రం సర్వస్థి నైవ విద్రధౌ, మృదు ద్వి
రేకో లఙ్ఘన్మం స్వేద, పిత్తోత్తరం పినా. 1. ఐతఘ్నమూలకైస్త్వ
వసాత్తైలైః పుత్రిష్టైః, సుఖోష్ణో బహుళో లేపః ప్రయోజ్యో వాతవిద్ర
ధౌ. 2. స్వేదోసనానైః శస్త్రవ్యాః శిగ్రుమూలసమన్వితాః, యపగో
ధూమస్తైశ్చ సిద్ధాపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 3. విలీయతే క్షితే నైవ
మపక్వైః పిద్రధిః, పురర్నవాదారవిశ్వదశమూలాభయాంభసా.
4. గుగ్గులుం రుబుష్టైలం వాపిబే న్నారుచవిద్రధౌ, పైత్తికం శర్కరాలా
జామధుకైః కారివాయుతైః. 5. ప్రదీహ్యత్ క్షీరపిష్టైర్వా పయ
స్యోశీరచందనైః, పిబే ద్వా త్రిఫలాక్వాథం త్రినృత్కల్పాక్షసంయుత
మ్. 6. పంచవల్కలకల్పేన ఘృతమిశ్రేణ లేపనం, యస్త్వాహ్వ శారి
బా దూర్వా నలమూలైః స్పృశందనైః. 7. క్షీరపిష్టైః ప్రలేపస్తే పిత్త
విద్రధిశాస్త్రయే, ఇష్టకాసిక తాలోహగోశకృత్తుషపాంశుభిః. 8. మూ
త్రపిష్టైశ్చ సతితం స్వేదయే న్నేచ్ఛవిద్రధిమ్, దశమూలకసాయేణ స
న్నేహేన రసేన వా. 9. శోధం వ్రణం వాకోష్ణేన సశూలం పరిషేచ

యేత్, త్రిఫలా శిగువరుణ దశమూలాంభసా పితేత్. 10. గుగ్గులుం
 మూత్రయుక్తం వా విద్రాగౌ కఫసంభవే, పిత్తవిద్రాధివ త్వర్వాం క్రి
 యాం నిరవశేషతః. 11. విద్రాగోః కుశలః కుర్యా ద్రక్తాగంతునిమిత్త
 యోః, శోభాంజనకనిర్యూహౌ హింగుసైంధవసంయుతః. 12. అచి
 రం విద్రాధిం హన్తి ప్రాతఃప్రాత ర్నిషేవితే, శిగుమూలం జలే ధాతం
 దరపిష్టం ప్రగాలయేత్. 13. తద్రసం మధునా పీత్వా హస్త్యస్తర్విద్ర
 థిం సరః, క్షేతవర్షాభవో మూలం మూలం వరుణకన్య చ. 14. జలే
 న క్షితిం పీత మపక్వం విద్రాధిం జయేత్, వరుణాదిగణకాద్వాధ మప
 క్షేభ్యస్తరోత్థితే. 15. ఉషకాదిప్రతీవాపం పిబేత్సంశమనాయ వై, శ
 మయతిసాతామూలం, ఔద్రయుతం తిండులాంభసా పీతమ్. 16. అస్త
 ర్భూతం విద్రాధి, ముద్ధతి మాక్షేవ మనుజన్య, అపక్షే క్షేత దుద్దిష్టం
 పక్షేతు వ్రణవత్క్రియా. 17. స్రుతేఽపూర్ణ్యమధ్యైవ మిరేయా
 మ్లసురాసవైః, పేయోవరుణకాదిస్తు మధుశిగురసాఽథవా. 18. ప్రి
 యంగుధాలకీలోద్రం కిట్టలం తీనిశత్వచం, ఏతైస్తైలం విపక్తవ్యం వి
 ద్రాగౌ రోణం పరమ్. 19.

అన్ని విద్రాధులకును జలగలను కరిపించుట మంచిది. మృదువుగా విశేచనము
 జేయించుట స్వేదము నుత్తములు. వాతహరములగు కల్కములను వెచ్చజేసి లేపన
 చేయించుట వాతవిద్రాధికి మంచిది. మునగవేళ్లతో స్వేదము చేపనాహనును చేయింప
 వలయును. యవలు గోధుమం పిసలు వీటిసిండిని కట్టవలయును. గలిజేరు దేవదా
 రువు శొంఠి దశమాలములు కరక్కాయలు పీటికాద్వాధుతో గుగ్గిలమును కాని ఆము
 దమును గాని వాతవిద్రాధియందు త్రాగవలయును. పిత్తవిద్రాధికి చక్కెర పేలాలు
 మధుకము ముగంధిపాల పీటితోగాని పాలు వట్టివేళ్లు చందనము నూరికొనిగాని లేపన
 చేయవలయును. దశమాలముల కషాయమును గాని తైలసహితముగు మాంసరసమును
 గాని కొంచెము వెచ్చజేసి శూలసహితములగు వాపులను గాయములను తడుపవలయు
 ను. త్రిఫలములు మునగ వరణదశమాలములు పీటికషాయముతోగాని గోమూత్రముతో
 గుగ్గిలమును గాని కఫవిద్రాధికై త్రాగవలయును. మునగకషాయములో ఇంగువ సైంధ
 వలవణములను వైచికొని ప్రాతఃకాలమున నిత్యమును ద్రాగుచుండిన విద్రాధి శీఘ్రముగ
 నేరించును. ఆగరుశొంఠివేళ్లను తేనెతో కలిపికొని బియ్యపుకడుగుతో త్రాగిన అతి
 భయంకరములగు విద్రాధులయినను నశించును. ఇయ్యది పక్షిముగాని విద్రాధి విషయ

ము. ఇక వక్రముఅయినదానిని గాయములకువలెనే యుపచరింపవలయును. క్రిందిమీదికి స్రావముగలవిద్రధులలో మైరేయాష్టునురాసవములగాని వరణాదిగణకాష్టమును గాని మునగరిసములో లేనను పైచికిని గాని త్రాగవలయును. కొఱ్ఱలు ధాతక్రీకుసుమము లొద్దుగ కట్ఫలము అజగరత్వక్కు వీటితో తైలమునుచేసి విద్రధికిరోపణము చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రవర్తయందు విద్రద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౩. వ్రణశోధాధికారము.

— వ్రణశోధ కుసాయములు. —

శ్లో ఆణా విష్ణూపనం కుర్యా ద్ద్వితీయ మవసేచనం, తృతీయ ముపనాహం చ చతుర్థిం పాటనక్రియాం. 1. పంచమం శోధనం చైవ షష్ఠం రోపణ మిష్యతే, ఏతే క్రమా వ్రణస్యాక్తాః సప్తమో వైకృతాపహః. 2. మాతులుంగగ్నిమంథో చ భద్రదారుమచశాపధం, అహింసా చైవ రాస్నా చ ప్రలేపో వాతశోధహః. 3. కల్కః కాంజిక సంపిప్ఠః స్నిగ్ధః శాఖోటకత్వచః, సువర్ణభవ నాగానాం రక్తశోధనినా శనః. 4. దూర్వాచనలమూలంచమధుకంచందనంతథా, శీలలాశ్చగణా సుర్వే ప్రలేపః పిత్తశోధహః. 5. న్యగ్రోధోదుంబరాశ్వత్థస్థక్షవేతసవ ల్మలైః, ససర్పిష్టైః ప్రలేప స్స్య చ్ఛోధనిర్వాపణ స్త్వనితః. 6. ఆగస్తౌ శోణితోత్థే చ ఏషఏవ క్రియాక్రమః, అజగంధాశ్వగంధా చ కాలాసగలయా సహ. 7. ఏకే శికాజశృంగీ చ ప్రలేపః క్షేప్తశోధహః, పునర్నవా శిగుదారు దశమూల మచశాపధైః. 8. కఫవాతకృతే శోధే లేపః కోష్ఠో విధీయతే, స రాత్రౌ లేపనం దద్యా ద్దత్తం చ పతితం తథా. 9. స చ శర్యుపితం శుష్యమాణం నైపావధారియేత్, శుషత మాణ ముపేక్షేత ప్రదేహం వీడనం ప్రతి. 10. సచాపి ముఖ మాల్ని పే త్రేన దోషః ప్రసిచ్యతే, స్థిరా న్నందరుజః శోధా న్నేన్నమౌ ర్వాం కఘాపహ్నైః. 11. అభ్యజ్య స్వేదయిత్వా చ. వేణునాడ్యా సతః శనైః,

విష్ణూపనార్థం మృద్వీయా త్రలేనాంగుష్ఠ కేనవా. 12. రక్తావశేచనం కుర్యా దాదా వేవ విచక్షణః, శోధేమహతి సంబద్ధే వేదనావతి చవ్రణే.

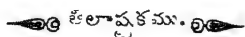
మొదట వాడుచుండును పిమ్మట నేచనము మూడవది ఉపనాహము నాలవది పగల్చుట అయిదవది శోధించుట ఆరవది మాన్పుట ఆను నీచితాస్పృశములు గాయములగు చెప్పబడినది. ఏడవది వికారనాశకకర్తను చేయుటయొప్పుది. మాదీఫలము తక్కిండు తుంగమునైలు దేవదారువు శొంఠి జటామాంసి రాస్నా వీటి లేపము వాతపు వాపులనుపోగొట్టును. బూరుగుచెట్టు చెక్కను గంజితోనూరి కల్కయునుచేసి లేపన చేసిన రక్తశోఫలు నశించును. గరికి వట్టివేళ్లు యప్పిమధుకము చందము శీతలగణపుటొ షధులు వీటితోనగు లేపము పిత్తవాపులను పోగొట్టును. మట్టి మేడి రావి జువ్వ ప్రబ్బలి వీటి పట్టలను నేతితోనూరిలేపన చేసిన వాపులు నశించును. ఆగంతుక వ్రణము నకును రక్తజ శోధకను ఈచిత్యనే చేయవలయును. తులసి పెన్నేరు నల్లతెగడ తెగడ మున్నగు వీటితోనగు లేపనము వాపులను తగ్గించును. గలిజేరు మనగ దేవదారువు దశ మూలములు శొంఠి వీటిని వెచ్చుకొని లేపన చేయుట కఫవాతములగు హితకరము అగును. గాయములపైని పట్టింపరాదు. బొటనవ్రేలతో విష్ణూపనకై రుద్దవలయును. పృథ్విసోదిన వాపునందును వేదనగలుగు వ్రణమునందును మొదటనే విచక్షణుడై వైద్యుండు రక్తమును వెడలించుచుండువలయును.

❧ ప్రణశోధకు రక్తమోచనాదులు. ❧

శ్లో. యో న యాతి శమం లేప స్సేదనకావతర్సణైః, సోఽపి నాశం వ్రజ త్యాశు శోధ శ్శోణిత మోక్షణాత్. 14. ఏకత శ్చక్రియా స్సర్వా రక్తమోక్షణ మేకతః, రక్తం హి వ్యమితాం యాతి తచ్చేన్నాస్తి నచాస్తి రుక్. 15. స చే దేవ ముపాక్రాంతః శోధో న ప్రశమం వ్రజేత్, తస్యోపనాహైః పక్వస్య పాటనం హిత ముచ్యతే. 16. త్రలేన సర్పిషా వాపి తాభ్యాం వా శక్తుపిండికా, సుఖోష్ణః శోధపాకార్థ ముపనాహః ప్రశస్యతే. 17. సతిలా సాతసీబీజా దధ్యమూశ క్తుపిండికా, సకిణ్యకుప్తలవణా శస్తా స్యా దుపనాహనే. 18. బాలవృద్ధాసహజీణభీరూణాం యోషితా మపి. మర్దోపరి చ జాతే చ పక్ష్యే శోధే చ దాగుణే. 19. గవాం దస్తం జలేఘృష్టం బింగుమాత్రం ప్రలేపయేత్, అత్యస్తకశినే చాపి శోధే పాచనభదనం. 20. కటుతైలాన్వితై స్తేషా త్సర్పనిర్మోకభస్మభిః, చయః శామ్యతి గండస్య ప్రకో

ప స్సుటతి ద్రుతమ్. 21. చిరవిల్వాగ్నికౌ దంతీ చిత్రకోహయమా రకః, కపోతకంకగృధ్రాణాం పురీషాణి చ దారణం. 22. క్షౌరద్రవ్యాణి వా యాని క్షౌరో వా దారణః పరః, ద్రవ్యాణాం పిచ్ఛిలానాం తు త్వజ్జ్వాలాని ప్రవీడనం. 23. యవగోధూమమాషాణాం చూర్ణాని చ సమాసతః, తతః ప్రక్షాలనం క్వాధః పటోలీనింబవత్రజః. 24. అవిశుద్ధే విశుద్ధే చ న్యగ్రోధాది త్వగుద్భవః, పంచమూలద్వయం వాతే న్యగ్రో ధాది శ్చ వైత్తకే. 25. ఆరగ్వధాదికో యోజ్యః కఫజే సర్వకర్తను.

లేపస్వేదాదులచే నుపశాంతి నొందని శోధరక్తమోక్షణమువలన శీఘ్రముగా నశించుచున్నది. ఒక వైపు సంపూర్ణముగా చికిత్సను చేయుచు రెండవవైపునందు రక్త మును వెడలించవలయును. రక్తమే వ్యప్లుత్వమునొందును. వ్యప్లుమే కానిచో బాధయే యుండదు. ఇట్టి చికిత్సచేసినను శాంతింపని శోధను ఘాతోపనాహులచే జీర్ణుట మంచిది. తైలముతో గాని నేతితో గాని రెండింటితో గాని సత్తువును ముద్దజేసి వె చ్చవెచ్చగా కాచుట మంచిది. తిలలు అవిసెవిత్తులు దధి అమ్లము వన కోష్ఠ ఉప్పు వీటితోనైన సత్తుపిండముపనాహునకు ప్రశస్తము. పిల్లలు ముదనస్థు ఓర్వలేనివాగు క్షీణించినవారు భయస్వభావులు స్త్రీలు పురుషులు వీరికి మర్క నునందు కలిగిన దారుణమగు శోధమునందును ఆపుదంతమును నీటితో అఱచిదిసి ఒకబొట్టు లేపనచేసిన అత్యంతకఠినమగు శోధమునందును పాచనముఁ గల్గించును. నెనులి-డ్డుచెక్క నూరేడు దంతి చిత్రమూలము గన్నేరు పాపురపువెంట కంకపువెంట గద్దవెంట వీటిని లేపన చేయటమును దారణమే యగును. సమస్తద్రవ్యములును క్షౌరములును భేదించునట్టి వేయగును. యవలు గోధుమలు మినుములు వీటిమాన్యమును లేపనచేయవలయును. పిమ్మ ట చేనపొళ్ల వేప కషాయముతో చిక్కగా కడుగవలయును. శుద్ధముకాని దానికిని శుద్ధమైన దానికిని న్యగ్రోధాధి కషాయము హితకరము. వాతశోధమునందు దశమూల ములక్వాధమును పిత్రశోధలకు న్యగ్రోధాది గణపు కషాయమును కఫశోధమునందు ఆరగ్వధాది కషాయమును హితకరములు అనియంగిరు.

శ్లో. తిలకల్కః సలవణౌ ద్వే హరిదే త్రిప్లవృతమ్. 26. మ ధుకం నింబపత్రాణి లేప స్సన్య ద్విణశోధనః.

సన్నిపాతశోధమునందు తిలలను కల్కముచేసి ఉప్పు పసపు మ్రానిపసపు తైల్యతె గడు నేయి యష్టిమధుకము వేపఅకులు వీటితోనైనలేపనము గాయములనుశోధించును.

— నింబపత్ర లేపాదులు. —

శ్లో. నింబపత్రం తిలాదస్త్రీ అన్య తైస్సంధవమూక్షికమ్. 27. దుష్టవ్రణప్రశమనోలేపః శ్లోధనకేసరీ, ఏకంవా శారిబామూలం సర్వః ప్రణవిశోధనః. 28. పటోలం తిలయష్ట్యావ్యతివృద్ధస్త్రీ నిశావ్యయం, నింబపత్రాణి చాలేపః సపటా వ్రణశోధనః. 29. త్రిఫలాఖదిరోదార్ద్విస్యగ్రోధాదిబలాకుశాః, నింబకోలకపత్రాణి కషాయః శోధనే హితం. 30. అనేన పూతిమాంసాచాం మాంసస్థాన మరోహతామ్, కల్క సంరోపణః కార్య స్తిలానాం మధుకాన్వితే. 31. నింబపత్రమధుభ్యాం తు యుక్త స్సంశోధనః స్తృతః, పూర్వాభ్యాం సర్పిషా వాపి యుక్త శ్చా ప్యుపరోహణః. 32. నింబపత్రతిలైః కల్కో మధునా క్షతశోధనః, రోపణః సర్పిషా యుక్తో యవకల్కే ప్యుచుం విధిః. 33. నింబపత్రఘృతౌద్రదాద్వీగుధుకసంయుతా, వర్తి స్తిలానాం కల్కో వా శోధయే ద్యోపయే ద్రవణమ్. 34.

వేపాప సువృణు దంతి తెల్ల తెగడ సైంధవలవణము తేనె వీటిని నూరి లేప సచేసిః గాయమునుమాన్యును. శోధనచేయుటలో సింహంతో నిదిపాటి మెనట్టిది. కేవలమును ఒక్క మనుబాలజేర్లే సౌఖ్యార్థమగు గాయమును శోధింపగలుగు. చెడుప్రాణ తిలలు మధుకము తెల్ల తెగడ పసపు మ్రానిపసపు వేపాకు ఉప్పు వీటినినూరి లేపసచేసి స గాయమును శోధించును. త్రిఫలములు కాచు మ్రానిపసపు స్యగ్రోధాదిగణపురొషధములు ముక్తువపులగము కుశలు వేపలకులు వీటికషాయము శోధన చేయుటలో హితకరము. దుష్టవ్రణమై మాంసము లేక మాంసస్థానమున సంక్రమములే లేని గాయములకు సువృణకల్కములో తేనెగలిపి పట్టునే ముప్పొడి. వేపలకులను తేనెతో నూరివైచిన ప్రణామ సంశోధించును. నేతితోకలిపిన రోపణమును అగుచుండును. యవకల్కము సంధు గూడ నిదియే పద్ధతి. వేపలకులు నేయి తేనె మ్రానిపసపు మధుకము వీటితో నూవులను వత్తిచేసి గాని కల్కము చేసి గాని యుపయోగించిన గాయములను శోధించును. అంకురములను కూడ పుట్టించును.

— సప్తదళదుగ్ధాదులు. —

శ్లో. సప్తదళగుగ్ధకల్కః శమయతి దుష్టవ్రణం ప్రలేపేన, మధుయుక్తా శరఫుంఖా సర్వవ్రణరోపణీ కథితా. 35. మానుషశిరఃకపాలం తదస్థి వా లేపయేత మూత్రేణ, రోపణ మిదం క్షతానాం యోగశతై

గ్నితగ్ధములగు వ్రణములు నశించును. అప్పుడు నఱకుపడి బాధ గలిగించు గాయములకు మధుకకల్కమును నేతితో చేర్చి కొంచెము వెచ్చబెట్టి సేచనము జేయవలయును. ఆగంతు వ్రణముల నెఱింగి వైద్యుడు తేనె గలిపిన నేయి మున్నగుశీతలక్రియలను ప్రయోగింపవలయును. మంచిపోక నొకదానిని ఆవునేతితో నూరి దినమును లేపనచేసిన ఆగంతుక వ్రణములుమానును. కొంచె మైనను సందియములేదు. ఉత్తరేణు పసరును పిండిన అప్పుటికిప్పుడు రక్తస్రావము అగిపోవును. కర్పూరమును నేతితో కట్టినచో తత్కాలమునందలి శస్త్రఘాతములు మానును. వెంపలి గురివెండలకు తొలిచూరి గేదెయొక్క పేద లజ్జావంతి ఇవియన్నియును ప్రత్యేకము తత్కాలక్షతములను మార్పును. కుక్కనాలుకను చూర్ణము చేసి రుద్దిన తత్కాలమే చర్మమంకురంబును. చక్రతైలము గాయములకు వేధలకు గోపణమనిచెప్పబడినది. యవక్షారమును తిని గాయముపైని సన్నరేగుచెట్టు మూలముతో నొకముద్దనూరిపెట్టినచో నశించినదైనను మఱలపెలువడి వచ్చును. ముయ్యోకుపొన్న వేల్లును లేపన చేసినను తెల్లదింటైన వేల్లును లేపనచేసినను తత్కాలక్షతములు తొలగి నుఖములు కలుగును.

—అథ కషాయ లేపాదుః. —

శ్లో. కషాయోత్తమధురాః స్నిగ్ధా లేపాదయో హితాః, ఆమాశయస్థే రుధిరే వనునం షధ్య ముచ్యతే. 57. పక్వాశయస్థే దేయం చ విరేచన మసంశయః, క్వాథోవంశత్వగేరండ శ్వదంష్ట్రాశ్శభిదా కృతః. 58. సహింశునైంధవః పీఠః కోష్ఠస్థం స్థానయే దనృక్, యవకోలకుళుత్థానాం నిస్సేహేన రసేన చ. 59. భుంజీతాన్నం యదాగూం వాపిబే త్రైధవసంయుతాం, అశ్యర్థ మస్రం స్రవతి స్త్రావశో యత్ర విక్షతే. 60. తతో రక్తక్షయూ ద్వాయా కుపితే తిరుజాకరే, స్నేహపానం పరిషేకం స్నేహలేహూపనాహనం. 61. స్నేహవస్తిం చ కుర్వీత వాతఘ్నోషధసాధితాం, ఇతి సాప్తాహికః ప్రోక్తః సద్యోవ్రణహితో విధిః. 62. సప్తాహే త్పరతః కుర్యా చ్ఛారీర వ్రణనశ్క్రియాం, కరం జాఙిష్టనిర్గుండీరనో హన్యా ద్వ్యాక్రిమీన. 63. కలాయవిదలీపత్రం కోషామ్రాస్థి చ పూరణాత్, సురసాదిరసై స్సేకో లేపనః స్వరసేన వా. 64. నిరబస్థంపాకజాత్యర్క సప్తవర్ణాశ్వమారకాః, క్రిమిఘ్న మూత్రసంయుక్తాః సేకాలేపనధావనైః. 65. ప్రక్షాళ్యమాంస పేష్యా

వాక్రిమీ నపహారే ద్వితాన్, లశునే నాథ వా దద్వా లేపనం క్రి
మినాశనం. 66.

వగరుగను చల్లగను మధురముగను మెత్తగనున్న గేపాదులు హితకరములు. ఆ
మాశయము నందున్న రక్తవిషయమై వాంఠిని చేయించుట మంచిది. పక్వాశ
యస్థితమునకు విరేచనముత్తమము. వెదురుఆకు ఆయదపువేళ్లు పల్లెరు కొండపిండి వీటి
ని కషాయమును పెట్టుకొని అందు సైంధవలవణము ఇంగున వేసికొని త్రాగి. చో కోవ్త
గతమగు రక్తమును పెడలించును. యశలు తేగులు ఉలవలు వీటిని నిస్థలముగా అన్న
ముతో భక్షించినను సైంధవలవణమును వేసికొని గంజినైనను త్రాగినను ఉత్తమము.
ఎక్కువక్షతములు గలిగిన విస్తారము రక్తము నశించుచున్నది. రక్తక్షయమైనచో వాత
ము ప్రకోపించి బాధించును. అప్పుడు తైలపానాదులను చేయవలయును. ఇట్లు ఏడు
గోజాలవఱకును సద్యోవ్రణమునకు చికిత్సను చేయవలయును. ఏడునెలలు తలనాత
శరీరపు గాయములవలెనే చికిత్స చేయవలయును. చిరిసెనగలు ఏడాకుల పొన్నఆకులు
చింతపండుముద్దలు వీటిని పూరించుట చేతను సురసాదిగణపురసముల చల్లుట చేతను పు
రుగులు నశించును. లేనిచో మాంసము గ్రుడ్డుతో గాయములను కడిగి పురుగులను పో
గొట్టవచ్చును. ఉల్లిగడ్డను పూసినను పురుగులు నశించును.

❖ త్రిఫలాగుగ్గులము. ❖

శ్లో. యే శ్లేష్మపాకస్త్రితిగంధవంతో వ్రణా మహాంతః సరుజ స్స
శోభాః, ప్రయాన్తి శే గుగ్గులుమిశ్రితేన వీతేన శాన్తి త్రిఫలార
సేన. 67.

శ్లేష్మము పాకము స్రావము గంధము గలిగిన వ్రణములను మిక్కిలిబాధయును
వాపును గల వ్రణములును గుగ్గులము కలిపిన త్రిఫలారసమును త్రాగుటచేత నశించి
పోవును.

❖ వటికాగుగ్గులము. ❖

శ్లో. త్రిలామూర్ణసంయుక్తో గుగ్గులు ర్వటకీకృతిః, నిర్యస్త్రణో
విబంధస్మాన్ ప్రణశోధనరోపణః. 68. అమృతాగుగ్గులు శ్శస్తా హితిం
తైలం చ వజ్రకం, విడంగత్రిఫలావ్యోషచూర్ణం గుగ్గులునా సమం.
69. సర్పిషా వటకీకృత్వా ఖాదే ద్వా హితభోజనః, దుష్టవ్రణాపహి
మహా కుష్ఠనాదీవ్రణాపహః. 70.

రవ్యసాధ్యానామ్ వ్రణా నివశోధయే ద్వర్త్యా సూక్ష్మా స్యా వృత్తసంధి
గాన్. 36. అభయాత్రివృతాదస్తీ లాంగలిమధుసైంధవైః, సుషవిపత్ర
ధత్తూరకర్ణ మోటకుఠేరకాః. 37. పృథగేతేప్ర లేపేనగంభీర వ్రణరోపణాః,
పంచవల్కలచూర్ణైర్వా శుక్తిచూర్ణసమన్వితైః. 38. ధాతకీచూర్ణలో
ధైర్వైర్వా తథా రోహన్తితేవ్రణాః, సదాహా వేదనావస్తా వ్రణాయే మా
రుతోత్తరాః. 39. తేహం తిలాణుమాం వైచ్చవ భృష్టా స్పృయసి నిర్వృ
తాన్, తేనైవ యసా పిష్ట్యా దద్యా దాలేపనం భిషక్. 40. వాతా
దిభూతా న్నాస్తానా భూపయే దుగ్ర వేదనాన్, యవాజ్యభూర్జ మద
న శ్రీవేష్టకసురాహ్వయైః. 41. శ్రీవాసగుగ్గుల్యగురు శాలనిర్వాసధూ
పితాః, కఠినత్వం వ్రణా యాన్తి సశ్యం త్యుగ్రా శ్చ వేదనాః. 42. తి
లాః పయః సితా క్షౌద్రం తైలం మధుక చందనం, లేపేన శోధరుగ్ధా
హరక్తం నిర్వాపయే ద్వర్తణా. 43. పిత్తవిద్రధివీసర్వశమనం లేపనా
దికమ్, అగ్నిదగ్ధే వ్రణే సమ్య స్ప్రియుంజీత చికిత్సకః. 44. మహారాష్ట్రీ
జటాలేపో దగ్ధపిష్టావచూర్ణితం, జీర్ణ గేహతృణా చూర్ణం దగ్ర వ్రణహితం
మతమ్. 45.

విడాకుల పొన్న ఆకులను పాలలో కల్పముచేసి లేపన చేసిన దుష్టవ్రణములు
నుపశాంతి నొందును. తేనె కలిపిన వెంసలి అన్ని విధములగు గాయములను మాన్పును.
చనుజాని శిరశిక పాలమును గాని ఎముకను గాని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసి
నచో కోట్లకొలది యోగములకు సాధ్యముగాని గాయములును మానును. చిన్నమూతి
గలిగి మర్రుద్ధి సానములందున్న గాయమును వస్త్రద్వారా శోధింపవలయును. కరక్కాయ
లు తెల్లతెగడ దంతి లేనె సైంధవలవణము జాపత్రి లపంగపుపట్ట చుక్కహార వీటిని
వేరు వేరుగా లేపనచేసినచో గంభీరములగు అంకురములయినను మొలక లెత్తును. పంచ
వల్కలచూర్ణమునందు శంఖచూర్ణమును వైచి గాని ధాత్రీఫలచూర్ణముతో గాని లా
ద్దుగచూర్ణముతో గాని అంకురములు వచ్చును. భగ్గునమండుచు బాధించెడి గాయము
పశాంతి నొందుటకై నువ్వులను పాలతో నూరి లేపనక జేయవలయును. వాతాదుల
వలనఁబుట్టినస్రావరిహితములగు గాయములకును భుజపత్రము ఉష్ణైత్తకాయ శ్రీవేష్టధూ
పము దేవదారుపు శ్రీవాసము గుగ్గిలము అగరు వీటితో పొగ చేసిన మంచిది. దీని గా
యముగట్టివడును. బాధయు నుపశమిల్లును. నువ్వులు పాలు కలకండ లేనె తైలము
మధుకము చందనము వీటినినూరి లేపనచేసిన వ్రణములందలి వాపు శూల దాహము

రక్తము ఉపశమిల్లును. పిత్తవిద్రధులును పిత్తవినర్షులు నుపశాంతించుటకు వైద్యుడు చుఱక వేయవలయును. నీటిపిప్పలిఆగులను గాల్చి నూరి పట్టించి ప్రణములను శాంతి నొందింపవలయును. పూరింటిచూరు పుడకలను దూర్ణముచేసి కట్టుటయును హిత కరమే యగును.

❖ జీవికా కల్కములు. ❖

జీవకకల్కం పశ్చాత్తిక్తక సర్జరసమిశ్రితం హరితి, ఘృత మభ్యంగాత్పావక దగ్ధోదుఃఖం క్షణార్ధేన. 46. అస్తద్దగ్ధకుఠారకో ద హనజం లేపాన్నిహన్తి న్రణ, మశ్వత్థస్య విశుష్క వల్కలకృతం చూర్ణం తథా గుండనాత్, అభ్యంగా ద్వివిహన్తి తైల మభిలం గండ్మాపదై స్సాధితం, పిష్ట్యా శాల్మలితూలకై ర్జలగతా లేపా త్తిథా వాలుకాః. 47. సద్యః క్షతం న్రణం వైద్యః సశూ లం హరిషేచయేత్, యష్టిమధుకక లేన కించి దుష్టేన సర్పిషా. 48. బుద్ధ్యాగంతు ప్రణం వైద్యో ఘృతం ధౌద్రసమన్వితమ్, శీతాం క్రియాం ప్రయుంజిత పిత్తరక్తోష్ణనాశినం. 49. కాస్త్రక్రమక మేకం సుశ్లేష్మం గ వ్యసర్పిషా పిష్టం, శమయతి లేపాన్నియతం న్రణ మాగంతూర్ధ్వం న సందేహాః. 50. అపామూర్గస్య సంసిక్తం పత్రోత్థేన రసేన వా, స ద్యోవ్రణేషు రక్తం తు ప్రవృత్తం పరితిష్ఠతి. 51. కర్పూరపూరితం బద్ధం సఘృతం సంప్రరోహతి, సద్యః శస్త్రక్షతం పుంసాం వృధాపాక వివర్జితం. 52. శరపుంఖా కాకజంఘా ప్రసూతమహిషీమలమ్, లజ్జా వతీ చ సద్యస్కప్రణమ్నం పృథగేవతు. 53. శునోజహ్వకృత శూర్చాః సద్యఃక్షతవిరోహణాః, చక్రతైలం క్షతే విధే రోపణం పరమం మతం. 54. యవక్షారం భక్షయిత్వా పిండం దద్యా ద్వ్యణోపరి, శృగాలకో లిమూలేన నష్టశైలం వినిస్సరేత్. 55. లాంగలీమూలలేపా ద్వా గవా ఙ్గీమూలభి స్తథా, క్షతోష్ణణౌ నిగ్రహార్థం తత్కాలం విస్మృతస్య చ. 57.

జీవికాకల్కమునందు మైసము భూపరసమును కలిపి నేతిని సిద్ధము చేసి రుద్దిన చో ఒక్కఘడియలో కాలుటవలన నగు ప్రణములు తొలగిపోవును. అడవికులసివృక్ష ముయొక్కచెళ్ల నొక పాత్రలో వైచి పొగబయలునకురాకుండుట్లు కాల్చి లేపనచేసి న అగ్నిదగ్గమగునాయమచూసును. పిప్పలివృక్షము త్వక్కునుచూర్ణముచేసి కట్టినను. ఆ

❧ తిక్తాదిఘృతము. ❧

శ్లో. తిక్తా సిక్థ నిశా యష్టి నక్తాహ్వఘలపల్లవైః, పటోలమా
లతీనిబ వత్తై ర్వ్యాన్యం ఘృతం పచేత్. 84.

కటుకగోసూచి మైనము పసుపు మధుకము నెమలితద్ధుచెక్క కాయ ఆకులు
పటోలము జాజి వేప వీటికలతో సిద్ధముచేసిన నేయి వ్రణములకు హితకరము.

❧ విపరీతమల్లతైలము. ❧

శ్లో. సిందూరకుప్తవిషహింగురసోనచిత్ర బాణాంఘ్రిలాంగలికక
ల్కవిపక్వతైలం, స్రాసాద మంత్రయుత ఘృత్కృత నున్నఘో దు
ష్టవ్రణప్రళమనో విపరీతమల్లః. 85. ఖడ్గాభిఘాతగురుగండమహిప
దంశ నాడీవ్రణ వ్రణ విచర్చిక కుప్తపామూః, ఏతాన్నిహన్తి విపరీ
తకమల్ల నామ తైలం యథేష్టశయనానభోజనస్య. 86.

సిందూరము శోఘ విషము ఇంగువ ఉల్లిగడ్డ చిత్రమూలము గొంటువేళ్లు వీటి
కల్కమునందు పక్వముచేసిన తైలమునే విపరీతమల్లతైలమని యందురు. ఇదిదుష్టవ్రణ
ములను మాన్పును. ఖడ్గఘాతములం బోగొట్టును. గండగోగము ప్రమేహము ఉపదంశ
ము నాడీవ్రణము గ యము విచర్చిక కుప్త వీటినిపోగొట్టును. దీనినేవిచునస్పృశు స్వేచ్ఛ
గా మజ్జన భోజనాదులను నెఱపవచ్చును.

❧ అంగారకతైలము. ❧

శ్లో. కుతారకా త్వలశతం సాధయే న్నల్వణేంధసి, తేన పా
దావశేషేణ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 87. కల్లైః కుతారాపామార్గ
ప్రోస్థికామక్షికాయుతైః. 88.

తెల్లశాలసి నూదపలములు తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వము చేసి
నాల్గవపాలు నీరు మిగిలినప్పుడు 16 పలముల తైలమునందు పక్వము చేసి తెల్లశాలసి
ఉత్తరేణు ప్రోష్ఠిక యను చేప తేనెగ వీటితోకల్కముచేసినేవించిన అన్ని నాడీవ్రణ
ములును నశించును.

❧ రెండవ ప్రపాండరీకతైలము. ❧

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం కాకోత్వా ద్వే సచందనే, సిద్ధ
మేభిః సమం తైలం తత్పరం వ్రణరోపణం. 89.

కమలములు మధుకము రెండువిధముల కాకోలులు చందనము వీటితో తయారు
చేసిన తైలము గాయముల మాన్పుటలో చాలనుంచిది.

❖ దూర్వాఘృతము. ❖

శ్లో. దూర్వాస్వరససిద్ధం వా తైలం కంపిల్లకేన వా, దావ్యీత్వ
చ శ్చ కల్మేన ప్రధానం రోపణం చ. 92. యేనైవ విధినా తైలం
ఘృతం తేనైవ సాధయేత్, రక్తపిత్తోత్తరం జ్ఞాత్వా సర్పి రే వావపా
చయేత్. 93.

దూర్వారసములూ సిద్ధముచేసినతైలము గాని కాంపిల్లకములూ సిద్ధముచేసిన తై
లము గాని మ్రానిపసపు ఛాలికాకల్మములతో నైవ తైలము గాని గాయములను
మాన్యును.

❖ మంజిష్ఠాఘృతము. ❖

శ్లో. మంజిష్ఠాం చందనం సూర్యాం పిష్టా సర్పి ర్విపాచయే
త్, సర్వేషా మగ్నిదగ్ధానా మేత ద్రోపణ మిష్యతే. 94.

మంజిష్ఠ చందనము ఛాగఫలము వీటిని నూరి నేతిలోనై చి పక్వము చేసి అన్ని
విధములగు దగ్ధవ్రణములకును రోపణ చేయవలయును.

❖ పాటలీతైలము. ❖

శ్లో. సిద్ధం కషాయకల్కాభ్యాం పాటల్యాః కలుతైలకం, దగ్ధ
వ్రణదుజాస్రావ దాహవిఘ్నటనాశనమ్. 95.

పాటలీకషాయముల కల్మసుతో సిద్ధముచేసినతైలము దగ్ధవ్రణములబాధను
స్రావము చున్నగు వాటిని పోగొట్టును.

❖ చందనతైలము. ❖

శ్లో. చందనం ఘటశుంగం చ మంజిష్ఠామధుకం తథా, ప్రపౌ
డగీకం సూర్యా చ పతంగం ధాతకీ తథా. 96. ఏభి స్తైలం విపక్తవ్యం
సర్పిఃక్షీరసమన్వితమ్, అగ్నిదగ్ధవ్రణే ప్విష్టం మృక్షణా ద్రోపణం పర
మ్. 97.

మంచిగంధము మఱ్ఱియిగుళ్లు మంజిష్ఠము మధుకము కమలములు ఛాగఫల
ము రక్తచందనము తేలకాయలు నెయ్యి పాలు వీటితో తైలమును పక్వము చేసి దగ్ధ
వ్రణములకు రుద్దవలయును.

త్రిఫలములచూర్ణమునందు గుగ్గిలమును కలిపి ఉండలను చేసి వ్రణములనుంచిన చో వ్రణశోధనముఁ జేసి రోపణఁ జేయును. అమృతగుగ్గలమును వజ్రతైలమును హిత కరములు. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు గుగ్గిలము పీఠిని సమానభాగములను గాఢీనికొని నేతితో మాత్రలను కట్టి హితభుక్కు అయినవాడు భుజింపవలయును. దుష్టవ్రణములు అపచీప్ర మేహము మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

—ॐ అమృతగుగ్గలు. ॐ—

శ్లో. అమృతాపటోలమూల త్రిఫలత్రికటుక్రిమిఘ్ననాం, సమ భాగానాం చూర్ణం, సర్వసమో గుగ్గలో ర్భాగః. 71. ప్రతివాసర మే కైకాం ఖాదే ర్ద్రింక్షణప్రమాణం, జేతుం వ్రణాన్వాతాస్సు గ్గుల్తో దరశ్వయధురో గాదీక. 72.

తిప్పతీగె చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగ ములు పీనిని సమానభాగములను గాఢీనికొని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణముంచేసి గుగ్గలమును కలిపి ఒక్కొక్కతులము చొప్పున మాత్రలను కట్టి దినమును తినుచుండినచో గాయ ములు వాతరక్తములు గుల్మోదరములు మున్నగునన్నిరోగములు శాంతించును.

—ॐ జాతీకాద్యఘృతము. ॐ—

శ్లో. జాతీ నింబ పటోల పత్రకటుకా దార్ద్ర నిశా శారిబా, మల జిష్ణాభయతుత్థ స్థిగ్ధమధుకై ర్మక్తాహ్వజీజై స్సమైః, సర్వసిద్ధ మనేన నూత్నవదనా మర్కాశ్రితాః స్రావిణో గంభీరాః సరుజో వ్రణాః సగతి కాః శుష్కస్త్రి రోహంతి చ. 73.

జాజి వేప చేదుపొళ్ల ఆకులు కటుకరోహిణి సోంపు పసపు శారివ మంజిష్ఠా కుకుబేరు మైలతుత్థము మైనము యష్టిమధుకము నెనులిఅడుగువిత్తములు పీఠిని సమానభాగములను టీనికొని కల్కముచేసి కల్కముతో సిద్ధముజేసిన నేతినిత్రాగిన నూత్నవదనములు గలిగి గంభీరములై నట్టి వ్రణములును నశించును.

—ॐ గౌరాద్యఘృతము. ॐ—

శ్లో. గౌరా హరిద్రా మంజిష్ఠా మాంసి మధుక మేవ చ, ప్ర పౌండరీకం ప్రీబేరం భద్రముస్తం సచందనమ్. 74. జాతీనింబపటోలం చ కరంజం కటురోహిణీ, మధూచ్ఛిష్టం సమధుకం మహామేదా తత్తై వ చ. 75. పంచవల్కలతోయేన ఘృతప్రస్థం విషాచయేత్, ఏష గౌ రో మహావీర్యః సర్వవ్రణవిశోధనః. 76. అగంతు స్సహజా వై ప్రళయః.

చిరోత్థా శ్చ యే వ్రాణాః, విషమా మపి నాడిం చ శోధయే చ్చీఘ్రా
మేవ చ. 77. గౌరాద్యం జాతికాద్యంచ తైల మేనం ప్రసాద్యతే, తై
లం సూక్ష్మాననే దుష్టే వ్రణే గంభీర ఏవ చ. 78.

గోరోజనము పసపు మంజీష్ఠ జటామాంసి మధుకము తైల్లకమలములు మరువేరు
భద్రముస్తలు చందనము జాజి నింబము చేదుపొల్ల నెనులితడుగు కటుకరోహిణి మైన
ము మధుకము మహామోద పంచపల్కలములు వీటిని కషాయము చేసి అంవౌక ప్రస్థము
నేతిని పక్వముచేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది మహావీర్యసమన్వితమగు గౌరఘృతము
అనఁబడును. ఆగంతకములును సహజములును ప్రాచీనములునునగు గాయములనుమాన్వి
విషమరూపములగు నాదులను మిక్కిలి శీఘ్రముగా శోధించును. గౌరాద్యజాతికా
ద్యతైలములు ఈవిధముగనే సిద్ధమగును. సూక్ష్మముఖములును దుష్టములును గంభీరములు
నగు వ్రణములకు ఇయ్యవి హితకరములు.

❧ కరంజాద్యఘృతము. ౭౯ ❧

శ్లో. సక్తమాలస్య పత్రాణి వరుణాని ఫలాని చ, సుచునాయా
శ్చ పత్రాణి షటాలారిష్టయోస్తథా. 79. ద్వే హరిద్రే మధూచ్ఛిప్తం
మధుకం తిక్తరోహిణీ, మంజిష్ఠా చందనోశీర ముత్పిలం శారిబే త్రివృ
త్. 80. ఏతేషాం కార్షికై ర్భాగై ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దు
ష్టవ్రాణ ప్రశమనం తథా నాడివిశోధనం. 81. సద్యశ్చిన్నవ్రాణానాంచ క
రంజాద్యమిహేవ్యతే. 82.

నెనులితడుగులను ఉలిమిరి పొల్ల వేపతెనాలను పసపు మ్రానిపసపు మైనము
మధుకము కటుకరోహిణి మంజీష్ఠము చందనము వట్టివేళ్లు తైల్లకమలములుచెండు
విధములగు మరుబాలులును తైల్లతెగడ వీటితో ఒక్కొక్కతలము చొప్పున 16 పల
ముల నేయిని పక్వము చేసి దుష్టవ్రణములను శాంతినింపవలయును. ఇయ్యది
నాడి వ్రణములను శోధించును. తత్కాలఘాతములనుకూడ పోగొట్టును.

❧ ప్రపాండరీకతైలము. ౮౦ ❧

శ్లో. ప్రపాండరీక మంజిష్ఠా మధుకోశీర పద్మకైః, సహరిద్రై
శ్శృతం సర్పి సృక్షీరం వ్రాణరోపణమ్. 83.

కమఘములు మధుకము కాకోలి క్షీరకాకోలి చందనము వీటితో సిద్ధముచేసిన
తైలము గాయములను మాన్వి ఘటల చర్మమును పుట్టించుటయందు మిక్కిలి శ్రేష్ఠము.

—ॐ మనశ్శిలాది లేపములు. ॐ—

శ్లో. మనశ్శిలా లే మంజిష్ఠా సలాక్షా రజనీద్వయం, ప్రలేపస్స ఘృతక్షౌద్ర స్త్వగ్విశుద్ధికరః పరః. 98. అయోరజ స్సకాసీసం త్రిఫలా కుసుమాని చ, ప్రలేపః కురుతే కార్ణ్యం సర్వదా నవత్వచి. 99. కాలీయకరతామ్రాస్థి హేమకాలారసోత్తమైః, లేప స్సగోమయరసః సవ ర్ణకరణః పరః. 100. చతుష్పదాం హి త్యగ్రోమఖురశృంగాస్థిభస్త్వనా, తైలాక్తా చూర్ణితా భూమి ర్భవే ద్రోమవతీ పునః, వ్రణగ్రంధిం గ్రంధి వచ్చ జయేత్ త్సారేణ వా భిషక్. 101.

మనశ్శిల హరిదశము మంజిష్ఠము లక్క పసపు మ్రానిపసపు నేయి తేనె వీటితో నగు లేపము చర్తమును శుద్ధిచేయును. లోహచూర్ణము కాసీసము త్రిఫలాకుసుమములు వీటి లేపము క్రొత్తచర్తమునుపుట్టించును. మ్రానిపసపు మామిడిపెంకలు కాంచనము మంజిష్ఠము వీటిరసములతోనగు తైలమునుపూసినను గోమములు దట్టముగా మొలచును. మాతీయు సీవ్రణగ్రంథులను గ్రంథులకువలెనే వైద్యుడు చికిత్సచేసి జయింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ప్రణాశోధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౪. నాడీప్రణాధికారము.

—ॐ నాడీప్రణమున కుపాయములు. ॐ—

శ్లో. నాడీనాం గతి మన్విష్య శస్త్రేణాపాట్య శస్త్రవిత్, సర్వ వ్రణక్రమం కుర్యా చ్ఛోదనం రోపణాదికం. 1. నాడీం వాతకృతాం సాధు పాటితాం లేపయే ద్భిషక్, ప్రత్యక్షుష్పీఫలయైస్తై స్తిలైః పిష్టైః ప్రలేపయేత్. 2. పైత్తికీం తిలమంజిష్ఠా గాగదస్తీనిశాయైః, శైష్టికీం తిలయష్టాహ్వా నికుంభారిష్టసైంధవైః. 3. శల్యజాం తిలమధ్వాజైస్త్వై స్తేనైః చిన్నశోధితాః. 4. ఆరగ్వధనిశా కాలా చూర్ణాజ్యక్షౌద్రసం యతా, సూత్రవర్తి ర్వ్రీణే యోజ్యా శోధనీ గతినాశినీ. 5. ఘోంటా ఫలత్వజ్జదనాత్ఫలాని పూగస్యచ త్పక్వలవణం చ ముఖ్యం, స్నుహ్వ

ర్కదుగ్ధేన సహౌష కల్కో వర్తకృతో హ స్త్యచిరేణ నాడీమ్. 6. వర్తకృతం మాక్షికసంప్రయుక్తం నాడీఘ్న ముక్తం లవణోత్తమం వా, దుష్టవ్రజే య ద్విహతం చ తైలం తత్సేవ్యమానం గతి మాశు హన్తి. 7. జాత్యర్కసంపాకకరం చ దస్తీ సింధూత్తసాపర్చలయోవ శూకైః, వర్తిః కృతా హ స్త్య చిరేణ నాడిం స్తుక్క్షీరపిష్టాసహ మాక్షికేణ. 8. మాహిషదధికోద్రవాన్నం మిశ్రితం హరతిచిరవిరూఢాం చ, భుక్తం కంగునికామూల చూర్ణ మతి దారుణాం నాడీమ్. 9.

శస్త్రము చేయఁజేసినవాడై వైద్యుఁడు నాడులగితిని కనిపెట్టి ఛేదన చేసి అన్నివణములకు వలెనే శోధనమును గోపణమును చేయవలయును. వాతనాడిని ఛేదించిన తెల్లఁజ్జ్వరేణి ఫలములను తిలలు నూరి లేపన చేయింపవలెను. పిత్తనాడిని తిలలు మంజిష్ఠము పసపు మ్రానిపసపు వీటితో లేపనచేయవలయును. కఫనాడులను తిలలు మధుకము దంతి వేప సైంధవలవణము వీటితో లేపనచేయింపవలయును. శిష్ణములును శోభితములు నగు శల్యనాడులను తేనెతో నేతితో లేపనచేయవలయును. అమ్మవేతము మ్రానిపసపు వీటిచూర్ణమునందు నేతిని తేనెను కలిపికొని వత్తిచేసి గాయమునందుంచిన శోధించును దోషములనుపోగొట్టును. పోకచెక్క లవంగపుష్పము ఉమ్మెత్త వీటిని జేముడు పాలతోను జిల్లేడుపాలతోను కల్కము చేసి దానితో వత్తినిచేసి యుపయోగించిన నాడీప్రణములు నశించును. సైంధవలవణముతో వత్తిచేసి తేనెతో కలిపియుపయోగించినను నాడీప్రణములు నశించును.

— కృకాదులకు శిరోవ్యాపోషాయములు. —

శ్లో. కృశదుర్బలభీరూణాం గతి ర్మర్తాత్రితా చ యా, ఊరసూ త్రేణ తాం చింద్యా న్న శస్త్రేణ కదాచన. 10. ఏషణ్యా గతి మన్విష్య ఊరసూత్రానుసారిణీం, సూచీం విదధ్యా దభ్యస్తే చోన్నామ్య చాశు నిర్వరేత్. 11. సూత్రస్యాస్తం సమాసీయ గాఢం బంధం స మాచరేత్, తతఃక్షీణబలం వీక్ష్య సూత్ర మన్యత్ప్రివేశయేత్. 12. ఊరాక్తం మతిమా నైవద్యో యావ న్న చ్ఛిద్యతే గతిః, భగందరే ష్వేష విధిః కారో వైద్యేన జానతా. 13. అర్బుదాదిషు చోక్షిప్య మూలే సూత్రం నిధాపయేత్, సూచీభి ర్యవవక్రాభిరాచితం శ్వాస మంతతతి. 14. మూలే స్మత్రేణ బద్ధీయా చ్ఛిన్నే చోపచరే ద్వీణమ్.

కృశించినవారు దుర్బలులు భయస్వభావులు అగు వారలకు మర్కస్థానపు వాటిని ఊరనూత్రముతో కాయవలయునేకాని శస్త్రముతో చికిత్సచేయరాదు. ఏషణీశస్త్రముతో ఊరనూత్రము ననుసరించి నూదులనుచొప్పించి లోపలి మలమును పోగొట్టవలయును. భగందరమునకును ఇదియే పద్ధతి. అప్పుడాదులయందు ఉత్తేపణచేసి నూత్రస్థానచేయవలయును. యవసమానమగు ముఖముగల నూదితో ఛేదింపబడిన వ్రణమును నూత్రముతో చక్కగా కట్టవలయును.

— ౧౭ సప్తాంగగుగ్గిలము. ౧ —

శ్లో. గుగ్గిలు త్రిఫలా వ్యోషైః సమాంస్తై రాజ్యయోజితః, నాడీదుష్టవృణశూల భగందర వినాశనః. 15.

గుగ్గిలము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని నూరి నేతితో చేర్చి నేవించినచో నాడీప్రణాదులు మానును.

— ౧౮ సర్జికానితైలము. ౨ —

శ్లో. సర్జికా సింధుదన్త్యాగ్ని రూపికా నలనీలికా, స్వరమంజరీ వీజేషు తైలం గోమూత్రపాచితమ్, దుష్టవృణప్రశమనం కఫనాడీచృణాసహం. 16.

సజ్జఊరము సైంధవలవణము దంతైన చిత్రమాలము ప్రతివేళ్లు నీలి తులసి విత్తనములు గోమూత్రము వీటితో తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో దుష్టవ్రణములు నశించును.

— ౧౯ కుంభీకానితైలము. ౩ —

శ్లో. కుంభీక ఖర్జూర కపిత్థ బిల్వ వనస్పతీనాం తు శలాటువర్జే, కృత్వా కషాయం విపచేత్తు తైల మవాప్య ముస్తం సరలం ప్రియం గుమ్, 17. సాగంధికామోచనసాహి పుష్ప లోధ్రాణి దత్వా ఖలు ధాతకీం చ, ఏతేన శల్యప్రభవా హి నాడీరోహే ద్వ్యణో వైముఖ మాశుచైవ. 18.

పున్నాగము ఖర్జూరము వెలగ మారేడు ఈవనస్పతుల కనిగాయలను కషాయముపెట్టి అంశుతైలమును పక్వము చేయవలయును. అందు కుంగునైలు సరలము లవంగపుపట్ట ఎలకులూ జాపల్లి నాగి-కేసరములు మాచికాయ లొద్దగ ధాత్రిపుష్పము వీటికల్గమును చేర్చివాడిన నాడీప్రణాదులు శీఘ్రముగా ఘనీభవతము పుట్టును.

—● భల్లాతకతైలము. ●—

శ్లో. భల్లాతకార్కమరిచై ర్గవణోత్తమేన సిద్ధం విడంగరజనీద్య
య చిత్రకై శ్చ స్యా న్నార్కవస్య చ రసేన నిహంతి తైలం నాడీం
కఫానిలకృతా మపచీం ప్రణాం శ్చ. 19.

నల్లబీడి జీల్లేడు మిరియములు సైంధవలవణము వాయు విడంగములు పసపు ప్రాని
పసపు చిత్రమాలము పీటికల్కమును గుంటకలగరాకు రసముతో సిద్ధముచేసిన తైలము
కఫవాతపు నాడీవ్రణముల పోగొట్టును.

—● నిర్గుండితైలము. ●—

శ్లో. సమూలపత్రాం నిర్గుండిం పీడయిత్వా రసేన తు, తేన సిద్ధం
సమం తైలం నాడీదుష్టవ్రణాపహం. 20. హేతం పామాపచీనాం తు పా
నాభ్యంజననావనైః, వివిధేషు చ సోఘ్నేషు తథా సర్వవ్రణేషు చ. 21.

వేళ్లు ఆకులతో గల వావిలిని మర్దించి రసము తీసి అందు సమానముగా తైల
మును పోసి పక్వము చేసి వాడినచో దుష్టవ్రణము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.
ఇయ్యది అనేకవిధము లగు రోగములకును హితకరము.

—● హంసపాదాద్దితైలము. ●—

శ్లో. హంసపాదారిష్టచత్రం జాతీపత్రం తతోరసైః,
తత్కల్కై ర్విపచే తైలం నాడీవ్రణవిరోహణమ్. 22.

ఎఱ్ఱనివేపయిగుళ్లు జాజిఆకులు రసముతీసి కల్కముచేసి తైలమును కాచి వాడిన
చో నాడీవ్రణములు శాంతించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నాడీవ్రణాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

౪౫. భగందరాధికారము.

—● భగందరకు సామాన్యోపాయములు. ●—

శ్లో. గుదస్య శ్వయంధుం జ్ఞాత్వా విశోష్య శోధయే త్తతః, రక్తా
వసేచనం కార్యం యథా పాకం న గచ్ఛతి. 1. చటపత్రేష్టకాశుంఠీ గు
డూచ్యః పపునర్నవాః, సుపిప్తాః పీడకాలంభే లేపః శస్త్రా భగందరే. 2.
పీడకానా మపశ్యానా మపతర్పణపూర్వకం, కర్తృ కుర్యా ద్విరేకాంతం

భిన్నానాం వక్ష్యతే క్రియాం. 3. ఏషణీపాటనం త్కారవహ్నిదాహాది కం క్రమం, విధాయ వ్రణవ త్కార్యం యథాదోషం యథా క్రమమ్. 4. త్రివృత్తిలానాగదస్తీ మంజిష్ఠాసహసర్పిషా, ఉత్సాదనం భవే దేత తైస్సంధవత్కౌద్రసంయుతం. 5. రసాంజనం హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా నింబపల్లవాః, త్రివృత్తేజోవతీ దస్తీకల్కా నాడీవ్రణాపహాః. 6. కుష్ఠం త్రివృత్తిలాదస్తీ మాగధ్యః సైంధవం మధు, రజనీ త్రిఫలాతుల్యం హితం వ్రణవిశోధనం. 7. స్నుహ్యార్కదుగ్ధదార్పీభి ర్వర్తిం కృత్వా విచక్షుః, భగందరగతం జ్ఞాత్వా పూరయే త్తాం ప్రయత్నితః. 8. ఏషా పర్వశరీరస్థాం నాడీం హన్యాన్న సంశయః, తిలాభయాలోద్ర మరిష్ట సత్తం నిశావచాలోద్ర మగారధూమః. 9. భగందరే నాడ్యుపదంశం యోశ్చ దుష్టవ్రణే శోధనరోపణోఽయం. 10.

గుదస్థానపు వాపును ఎండించి శోధింపవలయును. పక్ష్యము కానట్టులుండగానే రక్తమును వెడలింప వలయును. మట్టిటగులు ఇటుకలు శొంఠి తిప్పతీగె గలిజేరు వీటిని చక్కగా నూన భగందరవిషయముల తేపన జేయుట మంచిది. పక్ష్యము కాని పిడకలను (రోగములను) లంఘనపూర్వకమైన విరేచనకర్తము నుపయోగింప వలయును. ఏషణీపాటనము త్కారము కాల్పు మున్నగు వానిని దోషానుసారముగా చేయవలయును. తెల్లతెగడ తిలలు నాగదంతి మంజిష్ఠము సైంధవలవణము నెయ్యి తేనె వీటితో నలుగు పెట్టుకొన వలయును. రసాంజనము వసపు, మ్రానివసపు మంజిష్ఠ వేపటగు తెల్లతెగడ తేజోవంతి దంతి వీటికల్కము నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. కోష్ఠు తెల్లతెగడ తిలలు దంతి పిప్పళ్లు సైంధవలవణము తేనె వసపు త్రిఫలములు వీటికల్కము గాయములను శోధించును. జసుడుపాలు జిల్లేడుపాలు మ్రానివసపు వీటితో వత్తులను చేసి భగందరమునెఱిగి వైద్యుడుపయోగింప వలయును. ఇయ్యది శరీరమునందంతటను గల నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. సందియము లేదు. తిలలు కరక్కాయ లాద్దగ వేపాను వసపు వస ఇంటిబూజు వీటికల్కము భగందరము నాడీరోగము ఉపదంశము దుష్టవ్రణములు వీనిని శోధించి మాన్పును.

— సవకార్షిక గుగ్గలము. —

శ్లో. ఖరాస్త్రపక్ష్యభూరోగ చూర్ణలేపో భగందరం, హస్తీదస్త్యగ్మృతివిషా లేప స్తస్య చ్చునోస్థి వా. 11. త్రిఫలారససంయుక్తం విడాలాక్షిప్రలేపనం, భగందరం నిహ న్ద్రాశు దుష్టవ్రణహరం పరం. 12.

త్రిఫలాపురకృష్ణానాం త్రిపంచై కాంశయోజితా, గుడికాం శోధగుల్త
రోభగందరవతాం హితా. 13.

గాడిదనెత్తుటితో పక్షముచేసిన మద్దిచూళ్లలేపము కాని దింటె చిత్రమూ
లము అతివస వీటిలేపము గాని కుక్కయెముకలను నూరి లేపన చేసిన గాని భగంద
రములను నశింపఁ జేయును. త్రిఫలములరసములలో పిల్లియెముకలను నూరి లేపనచేసినను
భగందరము నశించును. త్రిఫలములు కి భాగములు గుగ్గిలము ఏ భాగములు పిప్పళ్లు
ఒకభాగము వీటిమాత్రలు వాపులు గుల్తములు మూలరోగము భగందరము మున్నగు
వానిని పోగొట్టును.

— సప్తవింశతి గుగ్గలుము. —

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా ముస్త విడంగమ్మతచిత్రకం, శశ్యేలాపి
ప్పలీమూలం హువుషా సురదారు చ. 14. తుంబురుపుష్కరంచవ్యం
విశాలారజనీద్వయం, బిడం సావర్చలం క్షారౌ సైంధవం గజపిప్పలీ.
15. యావ స్త్యేతాని చూర్ణాని తావ ద్ద్విగుణగుగ్గులుః, కోలప్రమా
ణం గుడికాం భక్షయే న్నధునా సహ. 16. కాసశ్వాసం తథా శోధ
మర్శాసి సభగందరం, హృచ్ఛూలం పార్శ్వశూలం చ కుక్షివస్తిగుదే
రుజం. 17. అశ్వరీం మూత్రకృచ్ఛ్మిం చ అంత్రవృద్ధిం తథా క్రిమీన్,
చిరజ్వరోపస్పృష్టానాం క్షయోపహతచేతసాం. 18. ఆనాహం చ తథో
న్మాదం కుప్తాని చోదరాణిచ, నాడీదుష్టవ్రణా స్సర్వా స్ప్రమేహశ్లేప
దం తథా. 19. సప్తవింశతికోహ్యేష సర్వరోగనిఘ్నాదనః.

శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగముపైలు వాయువిడంగములు
తగరము చిత్రమూలము కచ్చూరము వీలకులు మోడి దేవదారుపు ధనియములు పుష్కర
మూలము చవ్యము ఇంద్రవారుణి పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్పు సౌవర్చలవణము
యవక్షారము నజ్జక్షారము సైంధవలవణము గజపిప్పలీ వీటిచూర్ణమంత రెండింతలు
గుగ్గిలమును వేసి రేగుపండంత మాత్రలను గట్టి తేనెతో తినవలయును. దగ్గు శ్వాసము
వాపు మూలరోగము భగందరము హృచ్ఛూలము మున్నగువాని నిది పోగొట్టును.

— విష్యందన తైలము. —

శ్లో. జంబుకస్య చ మాంసాని భక్షయే ద్వ్యంజనాదిభిః. 20.
అజీర్ణవర్జీ మాసేన ముచ్యతే నా భగందరాత్, పంచతిక్తం ఘృతం శ

స్తం పంచతి క్తశ్చ గుగ్గులుః. 21. న్యగ్రోధాదిగణో యన్తు హిత శ్శోధన రోపణః, తైలం ఘృతం వా తక్ష్పక్వం భగందరవినాశనం. 22. చిత్ర కాక్కా త్రివృత్పాతే మలపూహాయమారకా, సుధాం వచాం లాంగ లికం హరితాలం సువర్చికాం. 23. జ్యోతిష్కతీం చ సంయోజ్య తైలం ధీరో విపాచయేత్, ఏత ద్విష్యస్తనం నామ తైలం దద్యా ద్భగందరే. 24. శోధనం రోపణం చైవ సవర్ణకరణం తథా.

అజీర్ణము లేని రోగియైనచో నక్కమాంసపు వ్యంజనాదులతో నెలగోజాలు భక్షించిన భగందరము నశించును. పంచతి క్తఘృతము పంచతి క్త గుగ్గులము నిందులకు ప్రశస్తములే యగును. న్యగ్రోధాధిగణోపధులు రోపణశోధనలయందు హితకరములు. తైలమును గాని నేటిని గాని దీనిలో పక్వము చేసి నేవించిన భగందరము నశించును. చిత్రమూలము జిల్లేడు తెల్లతెగడ అగరుశొంతి నల్లగులరు గన్నేరు జమడు వస హరిదళము సజ్జ వీటిని కలిపి తైలమును పక్వము చేసి ప్రయోగించినను భగందరములు మానిపోవును.

❖ కరవీరాద్యతైలము. ❖

శ్లో. కరవీర నిశా దన్తీ లాంగలీ లవణాగ్నిభిః, మాతులుంగా ర్కవత్సహ్వైః పచే తైలం భగందరే. 25.

గన్నేరు పసపు దంతివేళ్లు ముయ్యాకు టాన్న సౌవర్చలవణము చిత్రమూలము మాచిపత్రి జిల్లేడు కోష్ఠ వీటితో తైలమును పక్వము చేసి భగందరమున కపయోగిం పవలయును.

❖ నిశాద్యతైలము. ❖

శ్లో. నిశార్క క్షీరసింధ్వగ్ని పురాశ్వహనవత్సకః, సిద్ధ మభ్యం జనే తైలం భగందరవినాశనం. 26. వ్యాయామం మైథునం యుద్ధం పృష్ఠయానం గురూణి చ, సువత్సరం పరిహరే దుపరూఢ వ్రణో నరః. 27.

పసపు జిల్లేడుపాలు సైంధవలవణము చిత్రమూలము గుగ్గులము గన్నేరు కోష్ఠ వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రుద్దినచో భగందరములు నశించును. వ్యాయామము మైథునము యుద్ధము పృష్ఠయానము మున్నగునవి ఒకసం॥ వఱకును వదలిపెట్టి పలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భగందరాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౬. ఉపదంశాధికారము.

—● ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తంత్రము. —●

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నశరీరస్య ధ్వజము ధ్యే శిరావ్యధః, జలౌకఃపాదసం
వాస్యా దూర్ధావ్యధఃశోధనం తథా. 1. పాకో రత్నైః ప్రయత్నేన శిశ్నక్షు
యకరో హి సః, పటోలనింబ త్రిఫలాగుహాచీ క్వాభం పి బే ద్వా
ఖదిరాశ నాభ్యాం, సగుగ్గులుం వా త్రిఫలాయుతం వా, సర్వోపదంశా
పహరః ప్రయోగః. 2.

స్విన్నమును స్నిగ్ధమునగు శరీరములయొక్క లింగమధ్యమునందలి సరములను
ఛేదించిగాని జలగలను పట్టించిగాని వమనములను విరేచనములను చేయింప వల
యును. ప్రయత్నముగా పాకమును కాపాడవలయును. లేనిచో శిశ్నమును తినివేయు
ను. పటోలము నింబము త్రిఫలములు తిప్పజేసి వీటికపాయమునుగాని కాచు గుగ్గ
లము త్రిఫలములు వీటికపాయమునైనను త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉపదంశలను
పోగొట్టును.

—● ఉపదంశయందు సామాన్యోపాయములు. —●

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం రాస్నా కుష్ఠం పునర్నవా, సరలా
గురుభద్రాహ్వైర్వాతికే లేపనేచనే. 3. గౌరీకాంజన మంజిస్తా మధుకోశీ
రపద్మకైః, సచందనోత్పలైః స్నిగ్ధైః పైత్తికం సంప్ర లేపయేత్. 4. నిం
బార్జునా శ్వత్థకదంబశాల జంబూవటోదుంబుర వేత సేషు, ప్రత్యూళ
నాలేపఘృతాని కుర్యా చ్ఛూర్ణాని పిత్తాస్రభవోపదంశే. 5. త్రిఫలా
యాః కపాయేణ భృంగరాజరసేన వా, వ్రీణప్రత్యాలనం కుర్యా దుప
దంశప్రశాంతయే. 6. దహే త్కూటాహే త్రిఫలాం సమాంశాం మధు
సంయుతాం, ఉపదంశే ప్రలేపోయం సర్వో రోపయతి వ్రీణం. 7. రసాం
జనం శిరీషేణ పథ్యయా వా సమన్వితం, సక్షౌద్రం వా ప్ర లేపేన స
ర్వలింగగదాపహం. 8. బబ్బూలదలచూర్ణేన దాడిమత్వగ్భవేన వా,
గుండనం వ్రీణిచూర్ణేన ఉపదంశహరం పరం. 9. లేపః పూర్వఫలే నా

శ్వమారమూలేన వా తథా, సేవే నిత్వం యవాన్నం చ పానీయం
కౌప మేవ చ. 10. జయాజాత్యశ్వమారార్క సంపాకానాం దలైః
పృథక్, కృతం ప్రక్షాలనే క్వాథం మేఢపాకే ప్రయోజయేత్. 11.

కమలములు యష్టిమధుకము రాన్నా కోష్ఠ్య గలిజేరు సరలము అగరు
భద్రము నైలు వీటిలేపమును నేకిమును వాతోపదంశములందు హితకరములు. నింబము
మద్దిచెక్క రాగిచెక్క కదంబము సాలము నేరేడు నుట్టిజావ్వి వేగసము వీటిచూ
ర్ణముతో పిత్తరక్తమునందు ప్రక్షాళన చేయవలయును. ఈమూలికలతో సిద్ధముచేసి
న ఘృతము హితకరము. త్రిఫలములను కషాయమును చేసి గాని గుంటగలగరాకు
రసముతో గాని గాయములను తోమిన నుపదంశములు శాంతించును. ఉసిరిక కర
క్కాయలు తాడి వీటిని సమభాగములుగా కటాహమునందు జైచి దగ్ధము చేసి
తేనెలో కలిపి లేపన చేసిన తత్కాలము నందు రోపణములు కలుగును. తుమ్మ
చెక్క చూర్ణముతో కాని దానిమ్మచెక్క చూర్ణముతో గాని మనుజుని యెముక
ల చూర్ణముతో గాని గుండన ముపదంశమును పోగొట్టును. పోక చెక్కలను గన్నే
రునుగాని నూరి లేపన చేయవలయును. యవలత్తమును బావినీళ్లు నిందు పథ్యములు.
అరణి జాజి గన్నేరు జిల్లేడు అల్లువేతము వీటిఅకులతో కషాయమును కాచి లిం
గమును పక్వముగా కడుగుట ద్వారా ప్రయోగింపవలయును.

❖ భూనింబాద్య ఘృతము. ❖

శ్లో. భూనింబనింబత్రిఫలాపటోల కరంజజాతీఖదిరాశనానాం,
సత్రోయకల్కైర్ఘృత మాశు పక్వం సర్వోపదంశాపహరం ప్రదిప్తం.

నేలవేము నింబము త్రిఫలములు చేదుపాళ్ల నెమలియడుగు జాజి కాచు
రాన్న వీటికషాయ క్షిప్తములలో సిద్ధము చేసిన ఘృతము సమస్తవిధము లగు
నుపదంశములను పోగొట్టును.

❖ కరంజాదిఘృతము. ❖

శ్లో. కరంజనింబార్జునశాలజంబూ వటాదిభిః కల్కకషాయసి
ద్ధం, సర్పి ర్నిహంత్యా దుపదంశదోషం సదాహపాకం సుతిరాగయు
క్తం. 18.

నెమలియడ్లు వేప అర్జునము మద్దినేరేడు వీటికల్కకషాయములలో సిద్ధము
చేసిన నేయి దాహపాకసహితమును స్నావనసహితము నగు ఉపదంశములనైనను పో
గొట్టును.

అగారధూమతైలము.

శ్లో. అగారధూమరజసి సురాకిట్టం చ తైత్రిభిః, భాగోత్తరైః
పచే తైలం కంఠాశోధరుజానహం. 14. శోధనం దోషణం చైవ సవ
ర్ణకరణం తథా, అర్చసాం చిన్నదగ్ధానాం క్రియాకార్యోపదంశ
వత్. 15.

ఇంటిబూజు పసపు మద్యము వీటిని భాగోత్తరములుగా తైలముతో పక్వముచే
సి యుపయోగించినను యుపదంశాదులు నివర్తించును.

ఇది చక్రదత్తయందు ఉపదేశాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪2. శూకదోషాధికారము.

శూక దోషములకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. హితంచ సర్పిషః పానం పథ్యం చాపి విరేచనం, హిత శ్శోణి
తమోక్ష శ్చ య చ్ఛాపి లఘుభోజనం. 1. సర్లపీ లిఖితాం సూత్రైః
కషాయై రవచూర్ణయేత్, తైరేవాభ్యంజనం తైలం సాధయే ద్వృణరో
పణం. 2. క్రియేయ మధిమంభేపి రక్తం స్రావ్యం తథోభయోః, అష్ఠీలా
యాం హృతే రక్తే శ్లేష్మగ్రంథివ దాచరేత్. 3. కుంభికాయాం హరే
ద్రక్తం పక్వాయాం శోథితే వ్రణే, తిందుకాత్రిఫలాలోధైర్లైవ స్తైలం
చ రోపణం. 4. అలజ్యాం హృతరక్తాయా మయ మేవ క్రియాక్రమః,
స్వేదయే ద్ద్రధితం స్నిగ్ధం నాడీస్వేదేన బుద్ధిమాన్. 5. సుఖోష్ణై రుప
నాహై శ్చ సస్మిగ్ధై రుపనాహయేత్, ఉత్తమాఖ్యాం తు పిడకాం సంఛి
ద్య బడిశోద్ధృతాం. 6. కల్లైశ్చ శూర్ణైః కషాయాణాం ఊద్రయక్తై
రుపాచరేత్, క్రమః పిత్త విసర్సోక్తః పుష్కరీమూఢయో ర్హితః. 7.
త్యక్వాకే సుర్మహన్యాం చ సేచయే స్పృదితం పునః, బలాతైలేన శో
ష్ణేన మధురై శ్చోపనాహయేత్. 8. రసక్రియా విధాతవ్యా లిఖ
ితే శతహానకే, పృథక్పణ్యాదిసిద్ధం చ తైలం దేయ మనస్తరం. 9. పిత్త

విద్రధివ చ్చాపి క్రియాశోణితజేఽర్బుదే, కషాయకల్కసర్వీంపి తైలం
 చూర్ణం రసక్రియాం. 10. శోధనే రోపణే చైవ వీక్ష్య వీక్ష్యావతార
 యేత్, అర్బుదం మాంసపాకం చ విద్రధిం తిలకాలకం. 11. స్రత్యా
 ఖ్యాయ ప్రకుర్వీత భిష క్తేషాం ప్రతిక్రియాం. 12.

నేయి త్రాగుటయును విరచనముఁ జేయించుటయును నెత్తుటిని వెడలించుట
 యును లఘూహారమును ఇందు విక్కిలి హితకరములు. ఆవాలు కషాయములతోచేర్చి
 సిద్ధము చేసిన తైలమును రుద్దిన గాయములం దంకురములు కలుగును. ఈచికిత్సనే అధి
 మంధమునకును చేయవలయును. ఈరెండిటిలో రక్తస్రావము అష్టిలాయందు రక్తస్రా
 వము అయినపిమ్మట గ్రంధులకువలె చికిత్సను చేయవలయును. కుంభికయందు రక్త
 మును వెడలించవలయును. చక్షమైన కుంభికయందు గాయమును శోధించి త్రిఫల
 ములు లోధ్ర వీటిలేపమును తైలమును రుద్దినగాయములు అంకురించును. అలజీకి రక్త
 మును వెడలించిన పిమ్మట ఈచికిత్సనే చేయవలయును. గ్రధితమును స్నిగ్ధమును చేసి
 బుద్ధిమంతుఁడు నాడీస్వేదముతో స్వేదనఁ జేయింపవలయును. సుఖపూర్వకముగా
 వెచ్చని స్నిగ్ధమగు వాటితో నుపనాహము చేయింపవలయును. పెద్దపిడికలను చక్క
 గా ఛేదనచేసి బడిశముతో ఉద్ధరించి కషాయము కల్కము చూర్ణమునందు తేనెను
 కలిసి నేనింపవలయును. పిత్తవిసర్పియందు చెప్పినక్రమమే పుష్కరియందును హితక
 రము. త్వక్వాకము స్పర్శ హాని మృదితము వీటుకు మాటిమాటికిని నేచన చేయవల
 యును. కొంచెము వెచ్చజేసిన ముత్తవపులగపు తైలమును మధురపదార్థములతో నుప
 నాహము చేయవలయును. శతపోషకమునందు రసక్రియను చేయుట మంచిది. కషా
 యము కల్కము నేయి తైలము మూర్తము రసక్రియ వీటిని చక్కగా పరీక్షించి శోధ
 నమునందు నుపయోగింపవలయును. అర్బుదము మాంసపాకము విద్రధి తిలకాలకము
 వీటిని వదిలిపెట్టి తక్కివానికి వైద్యుఁడు చికిత్సచేయఁబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూక రోషాధికాగ్ర ప్రకరణము ముగిసెను.

రూ. భగ్నాధికారము.

— భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు. —

శ్లో. ఆదా భగ్నం విదిత్వా తు నేచయే చ్చీతలాంబునా, పంకే
 నాలేపనం కార్యం బంధనం చ కుశావ్యతం. 1. సుశుత్రోక్తంచ భగ్న

ఘ వీక్ర్య బంధాది మాచరేత్, అవనామిత మున్న హ్యే దున్నతం
చావనామయేత్. 2. ఆచ్ఛేదతి క్షిప్త మథోగతం చోపరివ ర్తయేత్,
ఆలోపనార్థంపంజిస్తా మధుకంచాప్లుపేషితం. 3. శతధాతఘృతోన్నిశ్రం
శాలిపిష్టం చ లేపనం, సప్తరాత్రా త్సప్తరాత్రా త్సోమ్యే వ్యృతుఘ
మోక్షణం. 4. కర్తవ్యం స్యా త్త్రిరాత్రా చ్చ తథాగ్నేయేఘ జానతా,
కాలే చ సామసీతోష్ణ పంచరాత్రా ద్విమోచయేత్. 5. న్యగోధాది
కషాయం చ సశీతం పరిషేచనే, సంచమూలీపిపక్యం తు క్షీరం దద్యా
త్సవేదనే. 6. సుఖోష్ణ మవతార్యం వా చక్రతైలం విజానతా, మాం
సం మాంసరస సర్పిః క్షీరం యూషః సతీనజః. 7. బృంహణం చా
న్నపానం చ దేయం భగ్నం విజానతా, గృప్తిక్షీరం ససర్పిష్కం మ
ధుకాషధసాధితం. 8. శీతైలం ద్రాక్షయా యుక్తం ప్రాత ర్భగ్నః పిబే
న్నరః, సఘృతేనాస్థిసంహారం లాక్షాగోధూమ మర్జనం. 8. సంధి
యుక్తే స్థిభగ్నే చ పిబేత్ క్షీరేణ మానవః, రసాన మధులాక్షాజ్య
సితాకల్పం సమశ్నతాం. 10. భిన్నభిన్నచ్యుతార్థీనాం సందాన మచి
రా ద్భవేత్, పీతవ రాటుకాచూర్ణం ద్విగుంజం వా త్రిగుంజకం, అప
క్వక్షీరపీతం స్యా దస్థిభగ్న ప్రరోహణం.

తొలుతవిటిగనఫలమును గుర్తించి చల్లనినీటితో సేచనచేయవలయును. బురద
లోలేపన చేయుటయును కుశలతో కట్టుటయును హితకరములు. భగ్నములందు సుశు
తుడు చెప్పినదాని చక్కగా చూచి చేయవలయును. చంగినదానిని ఎత్తి కట్టవలయును.
ఎత్తి కొనియున్న దానిని వంచి కట్టవలయును. లేపనకొఱకు మంజిష్ఠము మధుకమును
పుల్లనిగసముతో నూరి మూడువందల మారులు వడియకట్టి నెతిలోకలిపి బియ్యమును
నూరి పట్టిపవలయును. పంచమూలములలో పక్వముచేసిన పాలను బాధకల భగ్నరో
గమునందు ఈయవలయును. లేనిచో నిపుణుడైనవైద్యుడు వెచ్చగా చక్రతైలము నుప
యోగింపవలయును. మాంసరసము నేయి పాలు చిరిసెనగలయూషము పుష్పిని కలిగి
చు అన్నమును భగ్నరోగమునందు తృప్తములు.

— లాక్షాగుగ్గులము. —

శ్లో. క్షీరం సలాక్షా మధుకం ససర్పి స్సాస్య జ్ఞేవసీయం చ సుఖా
వహం చ, భగ్నః పిబేత్ప్రకృయ. వార్జునస్య గోధూమచూర్ణం సఘృ

తేన వాధ. 12. లాక్ష్యాసి సంహృత్కమభాశ్వగంధా, శూన్యకృతానా గబలాపురశ్చ, సంభగ్నయక్తాస్థిరుజం నిహన్యా, దంగాని కుర్యాత్కులిశోపమాని. 13. అత్రాన్యతోపి దృష్టత్వా త్తుల్య శూన్యార్జేన గుగ్గులుః.

పాలు లక్క మధుకము నేయి జీవనీయగణపుటోషధములను త్రాగవలయును. అర్జునపుచెక్కను పాలతోనైనను నేతిని పాలతోనైనను గోధుమలచూర్ణమును నేవించిన భగ్నములందు హితకరమగును. లక్క అర్జునపుచెక్క పెన్నేరు పెద్దముత్తువ పులగము గుగ్గిలము వీటిని చూర్ణముచేసి తినిన ఎముకలు విఱుగుటతోటికూడిన సమస్త బాధలును నశించును.

—ॐ ఆబాగుగ్గులు. ॐ—

శ్లో. ఆభాఫలత్రికై ర్వోషై స్సర్వై రేభి స్సమీకృతైః

తుల్యో గుగ్గులు రాయోజ్యో భగ్నపంథప్రసాధకః. 14.

పెద్దపిల్లపీచర త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు విప్పళ్లు వీటినిసమానభాగము చేసి వీటినిన్నిటియంత గుగ్గిలమును చూర్ణముచేసి నేవించిన భగ్నసంధు లదుకుకొనును.

—ॐ గంధతైలము. ॐ—

శ్లో. సవ్రణస్య తు భగ్నస్య వ్రణం సర్పి ర్మహాత్తమైః, ప్రతి సార్య కషాయై శ్చ శేషం భగ్నవ దాచరేత్. 15. భగ్నం నైతి యథాపాకం ప్రయతేత తథా భిషక్, వాతవ్యాధినినిర్దిష్టా స్నేహా సత్రప్రయోజయేత్. 16. రాత్రౌ గాత్రౌ తిలా న్మృష్ణా న్వాసయే దస్థిరే జలే, దివా దివైవ సంశోష్య క్షీరేణ పరిభావయేత్. 17. తృతీయం సప్తరాత్రం చ భావయే న్నధుకాంబునా, తతః క్షీరం పునః పీతా స్సుశుష్కం శూర్ణయే ద్భిషక్. 18. కాకోల్యాదిశ్వదంష్ట్రాం చ మంజిష్ఠాం శారివాం తథా, కుష్ఠం సర్జరసం మాంసీం సురదారు సచందనం. 19. శతపుష్పాం చ సంచూర్ణ్య తిలచూర్ణేనయోజయేత్, వీడనార్థం చ కర్తవ్యం సర్వగంధై శ్శృతం పయః. 20. చతుర్దశేన పయసా తతైలం విపచే త్పనః, ఏలా మంశుమతీం పత్రం జీరకం తగరం తథా. 21. లోద్ఘం ప్రపౌండరీకం చ తథా కాలాను శారిబాం, శైలేయకం క్షీరశుక్లా మసంతాం సమధూలికాం. 22. పిష్ట్యా

శృంగాటకం చైవ ప్రాగుక్తా న్యోషధాని చ, ఏభిస్త ద్విపచే త్రైలం
శాస్త్రవి స్తృదునాగ్నినా. 23. ఏత త్రైలం సదా పథ్యం భగ్నానాం సర్వ
కర్తను, ఆత్మేకే పక్షభూతే చాంగశోషే తథార్థితే. 24. మన్యా
స్తంభే శిరోరోగే కర్ణశూలే హనుగ్రహే, బాధిర్యే తిమిరే చైవ యే
చ స్త్రీషు క్షయం గతాః. 25. పథ్యం పానే తథాభ్యంగే నన్యే వస్తి
షు యోజయేత్, గ్రీవాస్కంధోరసాం వృద్ధి రనే నైవోపజాయతే.
26. ముఖం చ పద్మప్రతిమం స్వస్వగంధిసమీరణం, గంధతైల మిదం
నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్. 27. రాజర్హ మేత త్కర్తవ్యం రాజ్ఞా
మేవ విచక్షణైః, తిలచూర్ణచతుర్థాంశం మిళితం చూర్ణమిష్యతే. 28.
లవణం కటుకం డూర మప్లం మైథున మాతపం, వ్యాయామం చ న
సేవేత భగ్నో రూక్షాన్న మేవచ. 29.

గాయములైన భిక్షువు గాయములగు తేనె త్రిఫలములు వీటికషాయముతో ప్ర
తిసారణము చేసి తక్కినదానిని భగ్నమునకువలెనే చికిత్స జేయవలయును. రాత్రులు
నల్లనువ్వులు పొరెగు నీటిలో వానితముచేసి ప్రతిదినమును సుఖముగా పాలతో భావ
న చేయవలయును. మూడవస్తవరాత్రము మధుకకషాయముతో భావన చేసి పాలను
వీల్చిన తిలలను చూర్ణము చేయవలయును. కాశోల్బాదిగణము పల్లెరు మంజిష్ఠ మను
బాల శోష్ణ జటామాంసి సర్జరసము దేవదారువు చందనము సోంపు వీటిచూర్ణమును తిల
చూర్ణముతో చేర్చి వీడనార్థము గంధద్రవ్యముతో పక్వము చేసి పాలను కాచవల
యును. పిమ్మట దానికి నాలుగురెట్లు తిలతైలమును మఱిల పక్వము చేయవలయును.
ఏలగులు అంశుమతి జాపత్రి జీలకర్ర తగరము లోభ్రయ ఉత్తరేణు లోవాసము
క్షీరకాశోలి మధుకములును శృంగాటకమును పూర్వపు ఔషధులును వీటితో తైల
మును సన్ననినెగతో పక్వముచేసి యుపయోగించినచో హితకరము. దీనిని ఆత్మేక
కము పక్షభూతము అంగశోషము మున్నగు వానియందు వాడవలయును. ఇయ్యది
గంధతైలము. సమస్త వాతవికారములను పోగొట్టును. రాజయోగ్యమగు తైలము. తిల
లచూర్ణము నాలుగవపాలు కలిపిన చూర్ణముగా నుండవలయును. ఉష్ణ కటు
క్షారము పులును స్త్రీభోగము రూక్ష భోజనములు భగ్నరోగి వదలివేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భగ్నాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౯. కుష్ఠాధికారము.

—● కుష్ఠకు పంచక మాయములు. —

శ్లో. వాతోత్తరేషు సర్పి ర్వమనం శ్లేష్మోత్తరేషు కుష్ఠేషు,
పిత్తోత్తరేషు మోక్షో రక్షస్య విరేచనం చాగ్ర్యం. 1. ప్రోచ్ఛన మల్పే
కుష్ఠే మహతి చ శస్త్రం శిరావ్యధనమ్, బహుదోషః సంశోధ్యః కుష్ఠీ
బహుశోఽనురక్షతా ప్రాణాన్, వచావాసాపటోలానాం నిబస్య ఫలి
నీత్వచః, కషాయో మధునా పీతో వాన్తికృ న్దనాన్వితః. 3.

వాతాధిక్యముగలదానికి నేయియును కషాధిక్యతగల కుష్ఠనకు వమనమును
పిత్తాధిక్యతగల కుష్ఠనకు రక్తవిస్రావమును విరేచనములును శ్రేష్ఠములు. అష్టికుష్ఠవునకు
ప్రోచ్ఛనమును ఎక్కువదానియందు గాఢీవేధనమును శ్రేష్ఠములు. బహుదోషములుగల
కుష్ఠునిగి సంశోధము చేయఁదగినవాడు. వన అడ్డపరము పటోలము నిబము కలు
కానినగ పీటిబెరడును కషాయము చేసి తేనె యుమ్మెత్తరసములను చేర్చి త్రాగినచో
వాంతులను గలిగించును.

—● విరేచనాదులు. —

శ్లో. విరేచనం తు కర్తవ్యం త్రివృద్ధస్తీఫలత్రికైః, యే లేపాః
కుష్ఠానాం, ప్రయుజ్యంతే నిర్గతాశ్రుదోషాణాం, సంశోధితాశయానాం
స్పద్య స్సిద్ధి ర్భవతి తేషాం. 4. మనశ్శిలాలే మరిచాని తైల, మార్కం
ఐయః కుష్ఠహరః ప్రదేహః, కరంజబీజై డగజఃసకుష్ఠో, గోమూత్ర పిష్ట శ్చ
వరః ప్రదేహః. 5. పత్రాణి పిష్టా చతురంగులస్య, తక్రేణ పణ్డా న్యథ
కాకమాచ్యూః, తైలాక్తగాత్రస్య సరస్య కుష్ఠా న్యుద్వర్తయేదశ్వహన
చ్ఛదైశ్చ. 6. ఆరగ్వధః పైడగజః కరంజో వాసాగుడూచీమదనంహ
రిద్రే, శ్రావ్యహ్వః సురాహ్వః ఖదిరో ధవ శ్చ నింబో విడంగం కరవీర
క శ్చ. 7. గ్రంధి శ్చ భాజ్జౌ లళున శ్శిరీషః సలోమశో గుగ్గులు కృష్ణ
గంధే, పణిజ్జకో వత్సకసప్తపర్ణి పీలూని కుష్ఠం సుమనః ప్రవాలః. 8.
వచాహరేణుత్రివృతాని కుంభీ భల్లాతకంగై రికమంజనం చ, మనశ్శి

లా లే గృహధూమవహ కాసీసహోద్రాష్టనము ప్రసజ్ఞాః. 9. ఇత్యర్థనూ
పై ర్విహితా వ డేతే గోపిత్తివీతాః పునరేవ పిస్తాః, సిద్ధాః పరం స
ర్వపతైలయక్తా శూచిర్జప్రదేహః భిషజా ప్రయోజ్యాః. 10. కుసాని
కృచ్ఛాణి నవం కిలానం సురేంద్రలుప్తం కీటిభం సదస్రం, భగంద
రార్కాః స్యవచీం సపామాం హన్యః ప్రయుక్తా అచిరా న్మ
రాణాం. 11.

తెల్లతెగడ దంతి త్రిఫలములు వీటితో విరేచనమున కిప్పించవలయును. నిర్గ
తానదోషులకు స. శోధితమగు ఆమాశయును గలవారికి కృష్ణాగులకు ఇట్టి లేపమును
ప్రయోగించిగ క్షేమముగా సిద్ధి అగును. మనశ్శిల హరిదలము మిరియ పులు తెలయు
జిల్లేడుపాలు వీటిలేపము కృష్ణులను హరించును. నెమలిఅడుగుపిత్తులు బావంచాలవిత్తులు
కోష్ఠు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసిన కృష్ణులకు మంచిది. ఆమ్లవేతపు
ఆకులను మజ్జిగతో కాకమాచి మకోహపుఆకులు నూరి గన్నేరురసముతో తెల
మును తడిపి ఉద్వర్తనము (నలుగు) పెట్టింపవలయును. రేలచెక్క నెనులియుడుగు అడ్డ
సరము తిప్పతీగ ఉమ్మెత్తకాయ పసపు మానిపసపు మారేడు భుజపత్రము ఉల్లి
గడ్డ దిరిసెం నీలి గుగ్గులు నంగ కాను శ్నేతి మరువము కోష్ఠు సప్తల పీలు కుష్మ
బాజించిగుల్లు వన రేణుకనీజములు తెల్ల తెగడ దంతి హస్తాశము ఇంటిబూజు పిల
కులు కాసీసము ల్గాడ్డుగ అర్జునము తుంగముస్తలు వీ ని అర్థ అర్థ శ్లోకములలో
చెప్పినరీతి ఆరు చూర్ణములు చేసి గోపిత్తముతో మద్ద జేసికొని ఆవనూనెతో చేర్చి
లేపన చేయవలయును. కష్టసాధ్యులగు కృష్ణులు మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

— మనశ్శిలాదీతిర ప్రదేహముః. —

శ్లో. మనశ్శిలా త్వక్కుటజా త్వక్కుస్తా త్వలోమశః సైడగజః క
రంజః, గ్రంధిశ్చ భార్జః కరవీరమూలం చూర్ణాని సాధ్యాని తుషో
దకేన. 12. పలాశనిర్దాహరసేనవాపి క్షీరోద్భృతా న్యాఢక సంమితేన,
దర్శ్యప్రలేపం ప్రవదన్తి లేప మేతత్పురం కుష్టవినాశనాయ. 13. కుష్టం
హరిద్రే సరసం పటాలం నింబశ్విగంధే సురదారు శిగు, ససర్వపం
తుంబుకుధాన్యవన్య చండా శ్చ దూర్వా శ్చ సమాని కుర్యాత్. 14.
తైస్రకయుక్తైః ప్రథమం శరీరం తైలాక్త ముద్వర్తయితుం యతేత,
తథాన్య కంఢాః పిడకాః సకోఠాః కృష్ణాని శోధాశ్చశమం ప్రయాన్తి. 15.

కొడిసెపాలవిత్తులు కోష్ఠ స్తైంధవలవణము గంజి వాయువిడంగములు వీటిలేపనము క్రిమిరోగములను దద్రుమండలకృష్ణపులను పోగొట్టును. జెముడుకాడరసములలో నర్హ పకల్కమునుంచి బొగ్గునిష్పలతో పక్వము చేసి లేపన చేసినచో విచర్చకలు నశించును. జెముడుకాడరసములలో బూజు స్తైంధవలవణములనుంచి పొగ బయటపోవుండ భస్మము చేసి తైలముతో లేపన చేసిన విచర్చకలు నశించును. తగిలెవిత్తులు తీలలు ఆ వాలు కోష్ఠ పిష్పస్థు అంటుప్పు సౌవర్చలవణము స్తైంధవలవణము వీటిని దుర్వాసన కలుగచేసి లేపనచేసిన విచర్చికాదులు నశించును. ఉష్ణైత్తిగింజలు జ్వారోదకములతోను ఆవనూనెతోను కాచి యుపయోగించినచో విపాదికలు నశించును.

❧ ధాత్ర్యదిలేపములు. ❧

శ్లో. ధాత్ర్యక్షపథ్యాక్రిమిశత్రువహ్ని భల్లాతకావల్లుజలౌహభృంకైః, భాగాభివృద్ధై స్తీలతైలమిశ్రైః సర్వాణి కుష్మాణి నిహన్తి లేపః. 16. విడంగస్తైంధవశివా శశిరేఖానర్హ పకరంజరజనీభిః, గోజలపిష్టో లేపః కృష్ణహరో దివసనాధసమః. 17. విడంగై డగజాకృష్ణ నిశాసింధూత్థసర్హసైః, ధాన్యాష్టపిష్టై ర్లేపోయం దద్రూకృష్ణరుజాపహ. 18. దూర్వాభయాస్తైంధవచక్రమర్గ కుతేరకాః కాంజికతక్రపిష్టాః, త్రిభిః ప్రలేపై రతిబద్ధమూలం దద్రుం చ కృష్ణం చ నివారయన్తి. 19. తుల్యో రసస్సానతరో స్తుషేణ సచక్రమర్దే పృథయావిమిశ్రః, పానీయభక్తేన తదాంబుపిష్టో లేపః కృతో దద్రుగజేంద్రసింహః. 20.

తాడి యసిరిక కరక్కాయలు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము నల్లజీడి విత్తనములు బావంచాలు లోహము గంటభారంగి—వీటిని ఉత్తరోత్తరముగా వృద్ధిభాగములతో గ్రహించి అనగా క్రమముగా నొకదానికంటె నొకటి హెచ్చుగాచేకొని తీలతైలమును కలిపిలేపనచేయించినచో సమస్తములగు కృష్ణులు నశించును. వాయువిడంగములు స్తైంధవలవణము కరక్కాయ బావంచాలు చెంగల్వకోష్ఠపసపు—వీటినిగోమూత్రముతోనూరి లేపనచేసినచో నూర్చునితోసమానముగా సమస్తకృష్ణములను ఉష్ణాల్లింపజేయును. వాయువిడంగములు తింటెపు చెక్కకోష్ఠ పసపు స్తైంధవలవణము ఆ వాలు వీనినిధాన్యాష్టముతోనూరిలేపనజేసినను కృష్ణరోగములుహరించును. దూర్వలు (గరికలు) కరక్కాయ స్తైంధవలవణము తింటెపుగింజలు వసతులసి—వీటిని గంజివో

గాని మజ్జిగతో గానినూరి లేపనచేసినచో దద్రురోగములను కృష్ణురోగములనుకూడ నశింపజేయును. మద్దిచెక్కరసముతో తింఁటెపుగింజలు కరక్కాయవీటిని నీటితోనూరి లేపనచేసినచో దద్రురోగముల నెడి విసుగులకియ్యది సింహస్థాయము కాగలదు.

—ॐ ప్రపున్నాదాదిఉద్వర్తనము. ॐ—

శ్లో. ప్రపున్నాడస్య బీజాని ధాత్రీసర్జరసస్సుహీ, సౌవీరపిష్టం దద్రూణా మేత దుద్వర్తనం పరం. 21. చక్రమర్దకబీజాని కరంజం చ సమాంశకం, స్తోకం సుదర్శనామూలం దద్రుకుష్మవినాశనమ్. 22. లేపనా దృక్షణాచైవ తృణకం దద్రునాశనం, యూధీపున్నాగమూలం చ లేపా త్కాంజికపేషితం. 23. కాసమర్దకమూలం చ సౌవీరేణ చ పేషితమ్, దద్రూకిటిభకుష్మాని జయే దేతత్ప్రలేపనాత్. 24. శిఖరీరసేనసుషిప్తం మూలకబీజం ప్రలేపత సిద్ధ, త్సారేణ వా కదల్యారజనీమిశ్రేణ నాశయతి. 25. గంధపాషాణచూర్ణేన యవత్సారేణ పేషితమ్, సిద్ధనాశం వ్రజ త్యాశు కటుతైలయుతేన వా. 26. కాసమర్దకబీజాని మూలకానాం తక్షైవ చ, గంధపాషాణమిశ్రాణి సిద్ధానాం పరమాషధమ్. 27. ధాత్రీరస స్సర్జరస స్సపాక్యః సౌవీరపిష్టశ్చ తథాయుతశ్చ, భవంతి సిద్ధాని యథా న భూయంతక్షైవ ముద్వర్తనకం కరోతి. 28.

తింఁటెపుగింజలను ఉసిరిక సర్జరసము జేమడుపాల-అను వీనిని గంజితో నూరి పట్టించిన దద్రువులకు సీతము. మఱియు తింఁటెపుగింజలను కానుగ వీటిని సమాన భాగములను తేచ్చి కొంచెము సుదర్శనమూలమునుచేర్చి నూరి లేపనచేసిన దద్రువులు నశించును. తృణకమును (సుగంధితృణమును) నూరి లేపనచేసినను లేక భక్షించినగు దద్రువులు నశించును. నంద్యవర్తపుపూవులు పున్నాగమూలము వీటిగంజితో నూరి పూసినను, కాసమర్దకమూలమును సౌవీరలవణముతో నూరి పూసినను, ముల్లంగిగింజలను ఉత్తరేణురసముతో నూరి పూసినను, యవత్సారము అరటి సపపు వీటిని నూరి పూసినను, గంధపాషాణచూర్ణముతో యవత్సారమును నూరి పూసినను లేక కటుతైలముతో లేపనచేసినను సిద్ధులన్నియును నశించును. చేదుపొట్లగింజలను ముల్లంగివిత్తులను గంధపాషాణముతో నూరిపూసినను సిద్ధులు కుదురగలవు. మఱియును ఉసిరిక రసము మద్దిరసము అంటుప్పు వీనిని గంజితో నూరి ముద్దచేసి నలుగుపెట్టినను సిద్ధులు నశించును.

—ॐ కుష్ఠాదిలేపనములు. ॐ—

శ్లో. కుష్ఠం మూలకబీజం ప్రియజ్వల స్సర్వపాస్తభారజనీ, ఏత
త్యేసరకుష్ఠం నిహన్తి బహువాన్వికం సిద్ధమ్. 29. నీలకురుంటకపత్రం
స్వంసేనాలిప్య గాత్ర మతిబహుశః, లింపే నూలక బీజై స్తక్రే జ్ఞేత
ద్ధి సిద్ధనాశాయ. 30. చక్రాహ్వయం స్నుహీక్షీరభావితం మూత్రసం
యుతం, రవితప్తం, హి కించిత్తు లేపనా త్కిటిభాపహమ్. 31. ఆరగ్వ
ధస్య పత్రాణి ఆగనాశేన కేషయేత్, దద్రూకిటిభకుష్ఠాని హన్తి సిద్ధాన
మేవ చ. 32. బీజానివా మూలక సర్వ పాణాం లాక్షారజన్యో ప్రపునా
డబీజం. 33. శ్రీవేష్టకవ్యోషవిడంగకుష్ఠం పిష్ట్యా చ మూత్రేణ తు లే
పనం స్యాత్, దద్రూణి సిద్ధం కిటిభాని పామాం కాపాలకుష్ఠం విష
మం చ హన్యాత్. 34.

కోష్ఠ ముల్లంగివిత్తులు శ్రేణిము అవాలు పసపు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో
అనేకములగు విండ్లనుండి వచ్చుచున్న సిద్ధగోగమైనను నశించును. నల్లగోరింటరి సము
తో ముల్లంగివిత్తులను నూరి మజ్జిగకలిపి పూసినచో సిద్ధలు నశించును. దింఠెనను జెము
డుపాలలో భావనచేసి గోమూత్రములూ నెండలో నెండించి నూరి పూసినను, రేలపూ
వులను గంజితోనూరి పూసినను దప్రకిటిభకుష్ఠములు నశించును. సిద్ధలును నివర్తించు
ను. ముల్లంగిగింజలను అవాలు లక్కపసపు తింఠెనగింజలు వీటినిన్నీ శ్రీవేష్టకము వాయు
విడంగములు చెంగల్యకోష్ఠులను గోమూత్రముతో నూరి పూసినచో దద్రూగములు
సిద్ధలు కిటిభగోగములు పామ కపాలకుష్ఠము ఇయ్యవి నశించును.

—ॐ ఏడగజాదిలేపనములు. ॐ—

శ్లో. ఏడగజకుష్ఠసంధవ సౌవీరసర్వవైః క్రిమిహ్నేశ్వ, క్రిమిసి
ద్ధచక్రమండల కుషానా నాశనో లేపః. 35. స్నుక్కాండే సర్వపా
త్కల్కః కుకూలానలపాచితః, లేపా ద్ద్విచర్చికాం హన్తి రాగవేగ
ఇవ త్రిపామ్. 36. స్నుక్కాండే సుషిరే దద్ధ్యా గృహధూమం ససైంధ
వమ్, అస్తభూమం తైలయుక్తం లేపా ద్ధన్తి విచర్చికామ్. 37. ఏడగ
జాతీలసర్వప కుష్ఠమాగధికా లవణత్రయమస్తు, పూతికృతం దివసత్ర
య మేతద్ధన్తి విచర్చికా దప్రసకుష్ఠం. 38. ఉన్నతకస్య బీజేన మాణిక త్సా
రవారిణా, కటుతైలం విపక్తివ్యం శీఘ్రం హన్యా ద్విపాదికామ్. 39.
నారికేహోదకే న్యస్తా స్తండులః పూతితాం గతాః, లేపా ద్ద్విపాదికాం

ఘ్నన్తి చిరకాలానుబంధినీం. 40. సర్వరసః సింధుసంభవ గుడమధుమ హిషాక్షగైరికం సఘృతం, సిక్తక మేతత్సక్యం పాదస్వలనాపహం సిద్ధం. అవల్లబం కాసమర్థం చక్రమర్థం నిశాముతమ్. 41. మాణిమంథే స తుల్యాంశం మస్తు కాంజికపేషితం, కచ్ఛాం కంఠాం జయ త్యుగ్రాం సిద్ధ ఏష ప్రయోగరాట్. 42. కోమలం సింహస్యదలం సనిశం సురభిజలేన సంపిష్టమ్, దివసత్రయేణ నియతం క్షపయతి కచ్ఛాం విలేపనతః. 43.

తీంఘనగింజను కోష్ఠ సైంధవలవణము సౌవీరాంజనము ఆవాలు వీనిని నూరి లేపన చేసిన క్రిమిసిద్ధ దధ్రు కుష్ఠపులునశి చును. జెముడ పాలకాడలను ఆవాలతోనూరి కోల దిపాటి సెగమీద కల్కముచేసి లేపనచేసినచో విచర్చికలు నశించును. ఇంటిబూజు తైలముతో నూరి పూసినను విచర్చికలు నశించును. తీంఘనవిత్తులు నువ్వులు ఆవాలు కోష్ఠ లవణములు మూడును నూరి పూసినచో పూతిగంధము గలవిచర్చికలును దద్దువులును కుష్ఠాంగములును నశించును. ఉష్ణైత్తిగింజలను నూనకంద పీటినిజ్ఞాలోదకముల తోకలిపి కటుతైలమును సిద్ధముచేసి పూసినచో విచర్చికలు నశించును. ఎడవీటికాయలో బియ్యము నానబెట్టి ముగినతర్వాత నూరి పూసినను దద్దువులు కుష్ఠపు విచర్చికలును నశించును. సర్జనము సైంధవలవణము బెల్లము లేన మైసాక్షిగుగ్గలము పీటిని నేతితోనూరి పూసినను సిక్తకములు హరించును. బావంచాలను పసపు తీంఘనగింజలను నూరిపూసినను కచ్ఛాకంఠాదులు నశించును. అడ్డనరముయొక్క లేతఆకురసముతో పసపును నూరి పూసినప్పటికిని మూడు బాలలో కచ్ఛపులు నశించిపోగలవు. ఇయ్యది సిద్ధక్రియ యనియు నెఱుంగ వలయును.

❖ గోమూత్రపానాదులు. ❖

శ్లో. హరిద్రా కల్కసంయుక్తం గోమూత్రస్య వలద్యయం, పిబేన్నరః కామచారీ కచ్ఛాపామావినాశనం. 44. శోధపాండ్వయహారీ గుల్మమేహ కఫాహా, కచ్ఛాపామాహారీ చైవ పథ్యా గోమూత్రసాధితా. 45. పిబతి సకటుతైలం గండపాపాణచూర్ణం, రివికరణసుతప్తం పామలోయః పలార్థం, త్రిదిసతదనసిక్తః క్షీరభోజీచ శీఘ్రం, భవతి కనకదీప్త్యా కామయుక్తో మనుష్యః 46.

రెండుపలముల గోమూత్రములో హరిద్రాకల్కమును చేర్చుకొని కామచారి యగు వాడు త్రాగనేని కచ్ఛపు పామ నశించును. గోమూత్రముతో సాధించిన కర

అర్కక్షీరస్నుహీక్షీరములును కలపవలయును. వీటిని పట్టించినమాత్రమునే సమస్త కృష్ణములును నశించును.

—●— నవకషాయములు. —●—

శ్లో. శశాంకలేఖా సవిడంగసారా సప్సిలీకా సహుతాశమూ
లా, సాయోమలా సామలకా నత్రైలా సర్వాణి కుష్మా న్యుపహన్తి లీ
ఘా. 53. తీవ్రేణ కుష్మేన పరీతదేహేనా యస్సమరాజీం నియమేన
ఖాదేత్, సంవత్సరం కృష్ణతిలద్వితీయాం ససోమరాజీం వపుషా తిశేత్.
54. ఘర్తసేవీ కడుష్టేన వారిణా వాగుజీం పిబేత్, క్షీరభోజీ త్రిసప్తాహా
త్కుష్మరోగా ద్విముచ్యతే. 55. ఏకస్తీలస్య భాగో న్యో సోమరా
జ్యాస్తథైవ చ, భక్త్యుమాణ మిదం ప్రాతర్గుహ్యదద్రువినాశనమ్. 56.
అవల్లజా ద్భీజకర్షం వీత్వా కోష్టేన వారిణా, భోజనం సర్పిశా కార్యం
సర్వకుష్టప్రణాశనమ్. 57. త్రిఫలాపటోలరజసి మంజిష్ఠా రోహిణీవచా
నింబైః, ఏవ కషాయోఽభ్యస్తో నిహన్తి కఫపిత్తజం కృష్ణమ్. 58.

భావంచి నాయవిడంగములు పిప్పళ్లు చిత్రమూలము మండురము ఉసిరిక
తైలము వీటిని కలిపి భక్షించిన అన్నివిధములగు కుష్ఠాలును నశించును. భయంకర
మగు కుష్ఠగలవారు నల్లనువ్వులతో చేర్చిన బావంచి విత్తినములను ఒక్కసంవత్సరము
నియమముగా భక్షింపవలయును. ఘర్తమును నేవించువాడు వేడినీళ్లతో నేనుగొజులు త్రా
గి పాలను త్రాగుచుండిన కుష్ఠు నశించును. తిలలు 1 భాగము బావంచి 2 భాగములు
వీటిని ప్రాద్దుటనే భక్షించుచున్న గుప్తద్రువులును నశించును. బావంచిని ఒకతు
లము విత్తనములను వేడినీళ్లతో త్రాగి నేతని తినిన అన్నివిధములగు కుష్ఠాలు నశించు
ను. త్రిఫలములు పటోలము ససపు మంజిష్ఠ కటుకరోహిణి వన నింబము వీటికషాయ
మును నిరంతరమును త్రాగినను కుష్ఠాలు నశించును.

—●— ఛిన్నాస్వసాది సేవనము. —●—

శ్లో. ఛిన్నాయాః స్వరసో వాపి సేవ్యమానో యథాబలమ్, జీ
ర్ణే ఘృతేన భుంజీత స్వల్పం యూషోదకేన వా. 59. అతిపూతిశరీరో
పి దివ్యరూపో భవేన్నరః, పటోలఖదిరారిష్ట త్రిఫలాకృష్ణవేత్రజమ్.
60. తిక్తాశనః పిబే త్క్వాథం కుష్ఠీ కుష్ఠం వ్యభోహతి, తిలాజ్యత్రిఫ
లాక్షౌద్ర వ్యోమభల్లాత శర్కరాః. 61. పృష్యా స్సప్త సమో మేధ్యః

కుష్టహః కామచారిణః, విడంగ త్రి ఫలాకృష్టా చూర్ణం లీథం సమాక్షికమ్. 62. హన్తి కుష్ఠం క్రిమీ స్తేహః న్నాడిప్రాణభగదరాన్, ఇంద్రా శనం గమాదాయ ప్ర శస్తేహని చోద్ధృతం. 63. తచ్చూర్ణం మధుసర్పి ర్భాన్యం లిహేష్టీరఘృతాశన, హత్వాచ సర్వకుస్తాని జీవే ద్వైశితవ్యయమ్. 64. యః ఖాదే దభయోష్ఠం మంచామలకాని వా, స జయే త్సర్వకుస్తాని మాసా దూర్ధ్వం న సంశయః. 65. దహ్యమానా చ్ఛ్చ్యతః కుంభే మూలగే ఖదిరాద్రసః, సాజ్య ధాత్రీరసక్షాద్రో హన్యాత్కుష్ఠం రసాయనమ్. 66.

లేనిచో బలానుసారముగా తిప్పతీగె రసమును నేవించి జీర్ణించిన పిమ్మట నేతి తో గాని గంజితో గాని కొలదిగా భుజింపవలయును. మిక్కిలియును దర్శంధశరీరముగలవాడైనను దివ్యరూపము క. వాడగును. పటోలము కాచు నింబము త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ వేతలు వీటిక సాయమును తిక్తమగు భోజనమును కుష్ఠులనుచో గొట్టును. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును తేనెతో నేవించిన కుష్ఠపులు క్రిమిరోగములు ప్రమేహములు నాశీవ్రణములు భగందము మున్నగు నవి నశించును. మ. చిదినమునందు పెళ్లగించి తెచ్చిన పాపర వేరును చూర్ణము చేసి తేనెను నేతిని కలపి ఫాలను నేతిని త్రాగు భ్యాసముగలవాడు నేనింపవలయును. ఇయ్యది ఆస్తి విధములగు కుష్ఠులను పోగొట్టి 20) ఏండ్లు జీవింపజేయును. కరక నింబములనుగాని మిరియములను నీరికనుగాని తినిన నొక నెలలో కుష్ఠములు తొలగిపోవును. ఈరసాయనము కుష్ఠను హరించును.

❖ వయస్యాది లేపములు. ❖

శ్లో. వయస్యేడగజా కుష్ఠ స్త్రిస్తాభి ద్గడికా కృతా, బస్తమూత్రేణ సంపిష్టా లేపా చ్ఛ్చిత్త్రవినాశినీ. 67. పూతీకార్కస్నుజ్జరేంద్ర ద్రుమాణాం, మూత్రే పిష్టాః పల్లవాః సామనాశ్చ, లేపా చ్ఛ్చిత్త్రం ఘ్నన్తి దద్రవ్రణాః శ్చ, కుస్తా న్యర్భాంసి భగ్నాడిప్రాణాం శ్చ. 68. గజచిత్రవ్యాఘ్రచర్మ మసీతైలవిలేపనాత్, శ్విత్రం నాశం వ్రీజే త్క్రింవా పూతి కీలవిలేపనాత్. 69. కుడవోఽపల్లబదీజా ద్ధంతాలచతుర్థ భాగసంమిశ్రః, మూత్రేణ గవాం పిష్టః సవర్ణకరణః సరః శ్విత్రే. 70.

మధుకము తగిరినె కోష్ఠ పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధము చేసి మూత్రమునందు నూరి లేపనచేసినచో తెల్లకుష్ఠులు నశించును. నెమలిఅడుగుచెక్క జిల్లేడు జెముడు పుష్కర

మూలము తేల జాజి వీటికలను గోమాత్రముతో నూరి తేపన చేసినచో శ్వేత్రములు ద్రులు కుంఠువు మున్నగునవి నశించును. దంతి చిత్రమూలము గుంటకలగర వీటి తెలముందు పక్షముచేసి తేపనచేసినను, దుర్గంధముగలపురువులను నూరి తేపనచేసినను శ్వేత్ర కష్టములు నశించును. బాహుచిత్తములు నాలుగు పలములు హరిదళము ఒక పలము వీటిని గోమాత్రముతో నూరి తేపనచేసినను సమానముగు వర్ణము వచ్చును.

— ౯౯ ధాత్రీ క్వాధములు. ౯౯ —

శ్లో. ధాత్రీఖదిరయోః క్వాధం పీత్వా వల్లుజసంయుతమ్, శంభోమధవలం శ్వేత్రం తూర్ణం హంతి న సంశయః. 71. ఊరేషు దగ్ధే గజలండజేచ గజస్య మూత్రేణ బహుస్రుతే చ, ద్రోణప్రమాణం దశభాగయుక్తే దత్వా పచేద్దీజ మవల్లుజస్య. 72. ఏతి ద్యదా చిక్కణతా ముపైతి తదా సుసిద్ధాం గుడికాం ప్రయుంజ్యాత్, విశ్వం విలింపే దథ తేన శుష్టం తదా వ్రజ త్యాశు సవర్ణభావమ్. 73. శ్వేతఃసంతి మూలం పిష్టం పీతం చ గవ్యసయసైవ, శ్వేత్రం నిహంతి నిమతం రవివారే వైశ్యనాథ స్యాజ్ఞః. 74.

ఉసిరిక కాచు వీటిక మాయములో బాహుచిని కలిపికొని త్రాగిన చంద్రనివలె తెల్లగానున్న కుంఠులును నశించును. సందేహము లేదు. తిగరినెను చిక్కగా దగ్ధముచేసి ఏనుగు మూత్రముతో కడిగి ద్రోణమునీటిలో వదవపాలు బాహుచి విత్తనములను వైచి పక్షము చేసి గట్టిపడిన పిష్టం మూత్రములనుచేసి వీటిని తేపనచేసినచో తెల్లకుంఠులు నశించును. తెల్లని నెల్లివేరును నూరి గోమాత్రముతో చువతివతిపను నియమముగా త్రాగినచో శ్వేత్ర కష్టములు నశించునని ధన్వంతరి యాజ్ఞయై యున్నది.

— ౧౦ కుప్తహరహర్ణము. ౧౦ —

శ్లో. పుష్పకాలే తు పుష్కాణి ఫలకాలే ఫలాని చ, సంచూర్ణ్య పిచుమద్దస్య త్వజ్జూలాని దలాసి చ. 75. ద్వీరంశాని సమాహృత్య భాగికాని ప్రకల్పయేత్, త్రిఫలాత్రయమణం బ్రాప్త్వా శ్వదంష్ట్రాగుమ్కరాగ్నికాః. 76. విడంగసారవారాహి లోహచూర్ణామృతా స్సమాః, హరిద్రాద్వయావల్లుజవ్యాధిఘాతాః సశర్కరాః. 77. కుష్మేంద్రయవపాతా శ్చ కృత్వా చూర్ణం సుసుయుతమ్, ఖదిరాసననింబానాం ఘనక్వాధేన భావయేత్. 78. సప్తధా పంచనింబం తు మార్కవన్స్వరసేన తు, స్నిగ్ధ

శుద్ధతను ర్థిమా న్యోజయే చ్చ శుభే దినే. 79. మధునా తిక్తహవిషా ఖదిరాశనవారిణా, లేహ్య ముష్ణాంబునా వాపి కోలవృద్ధ్యా పంపి బేత్. 80. జీర్ణే చ భోజనం కార్యం స్నిగ్ధం లఘుహితం చ యత్. విచర్చి కోదంబరపుండరీక కపాలదద్యూకిటిభాలసాదనే, శతాంశువిస్ఫోటవిస ర్పపామాం కఫప్రకోపం త్రివిధం కిలాసమ్. 81. భగందరశ్లేషదవాతర క్తం జాతాన్ధ్యనాడీప్రాణశీర్ష రోగాన్, సర్వా స్ప్రమేహః స్ప్రదరాం శ్చ సర్వా స్తంప్రావిషం మూలవిషం నిహన్తి. 82. స్థూలోదరః సింహకృశోద ర శ్చ సుశ్లిష్టసంధి ర్మధునోపయోగాత్, సమోపయోగాదపి యే దశ ని సర్పాదయో యాన్తి వినాశ మాశు. 83. జీవే చ్చిరం వ్యాధిజరా విముక్తః శుభే రత శ్చంద్ర సమానకాన్తిః. 84.

పంచనింబముల పుష్పములను ఫలకాలములో ఫలములను చెక్కును వేళ్లను రెం డు రెండు భాగములుగా తెచ్చి త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ప్రాప్తీ ప లేరు జీడి చిత్రమూలము వారాహీకంద తిప్పతీగ వీటిని సమానభాగములుగా చేకొ నవలయును. పసపు హ్రానిపసపు బావంచి ఆరె కండచక్కెర కోష్ఠ ఇంద్ర యవము అగరుశొంఠి వీటిచూర్ణమును అందు కలుప వలయును. కాచు వేగిచెక్క నింబము వీటిక పాలునునందు ఏడువారములు భావనచేసి పంచనింబములను గుంటగలక రాకు రసములో భావనచేయవలయును. పిష్టట స్నిగ్ధమును శుద్ధమును నగు శరీరముగలవాడు శుభదినమునందు దీనిని ప్రయోగింపగావలయును.

❧ ఏకవింశతిగుగ్గిలము. ౨౯ ❧

శ్లో. చిత్రకంత్రిఫలావ్యోష మజాజీం కాగవీ వచామ్, సైః ధవా తివిషేకుప్తం చవై యలాయావశ్రాక జమ్. 85. విడంగాన్యజమోదాం చ ము స్తా న్యమరదారు చ, యావ న్యేతాని సర్వాణి తావన్తాత్రం తు గు గ్గులుమ్. 86. సంక్షుద్య సర్పిషా సార్థం గుడికాం కారయే ద్విషక్, ప్రా త ర్భోజనకాలే చ భక్షయే త్త యథాబలమ్. 87. హ స్త్యస్తాదశకుస్తా ని క్రిమీ స్తుప్తప్రాణాని చ, గ్రహణ్యిర్భోవికారాం శ్చ ముఖామయగ శగ్రహాన్. 88. గృధ్రాసీ మథ భగ్నం చ గుల్మం చాశు నియచ్ఛత్రి, వ్యాధీ న్కోషగతాం చాన్యాన్ జయే ద్విష్టు రివాసురాన్. 89.

చిత్రమూలము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ కార వి వస సైంధవలణము అతివస కోష్ఠ చక్రము ఏలకులు ఆజమోద వాయువిడంగములు

తుంగమునైలు దేవదారువు వీటిని టియంత గుగ్గిలము వీటిని చూర్ణముచేసి నేతి తోమాత్రలను గట్టి ప్రాతఃకాలపు భోజనమయమునందు బలానుసారముగా భక్షింప వలయును. ఇది పదునెన్నిది విధములగు కుష్ఠులు కృమిరోగములు దుష్ప్రణయములు గ్రహణీదోషములను రాక్షసులను విష్ణువుబోలె ఇయ్యది నశింపజేయును.

❧ తిలపట్టలఘృతము. ❧

శ్లో. పంచభల్లాతకాం శిశ్చిత్వా సాధయే ద్విధివ జ్వలే, కషాయం తం పిబే చ్చీతం ఘృతే నాక్తావృతాలుకః. 90. పంచవృద్ధ్యా పిబే ద్వా వత్సంతి హాసయే త్తతః, జీర్ణేఽద్యా దోదనం శీతం ఘృతం క్షీరో పసంహితమ్. 91. ఏత ద్రసాయనం మేధ్యం వలీపలితనాశనమ్, కుష్ఠార్కః క్రిమిదోషఘ్నం దుష్టశుక్రవిశాశనమ్. 92. తైలం భల్లాతకా నాం చ పిబే న్నాసం యథాబలం, సర్వోపతాపవిఘ్నక్తో జీవే ద్వర్షశతం దృఢమ్. 93. ప్రలేపోద్వర్తనన్నాన పానభోజనకర్తృణి, శీలితిం ఖాది రం వారి సర్వత్వగ్లోపనాశనమ్. 94. నింబం పటోలం దార్యం దురాల భాం తక్తకరోహిణీం త్రిఫలాం, కుర్యా ద్దనలాంశా న్నర్పితకం త్రాయమాణాం చ. 95. సలిలాథకసిద్ధానాం రసేఽష్టభాగస్థితే క్షిపే త్పూతే, చందినకిరాతతిక్తక మాగధికా త్రాయమాణాం చ. 96. ముస్తావత్సకబీజం కల్కీకృత మర్ధకర్షా న్భాగాన్, నవసర్పిషశ్చ పట్వ ల మేత త్సిద్ధం ఘృతం పేయం. 97. కుష్టజ్వరగుల్మారోగ గ్రహణీపాం డ్వామయ శ్వేనుధూన్, హన్తి పాచూవిసర్పవీడకాన్ స్కంధూమదగంధ సిద్ధంచ. 98.

అయిదుజీడిగింజలను ముక్కలుచేసి నీటిలో యథావిధిగా సాధించి కషాయముఁ జేసి త్రాగిన కుష్ఠపులు నశించును. ఇయ్యది పలీపలితమును కుష్ఠ మున్నగు వానిని పోగా ట్టును. జీడితైలమును బలానుసారముగా నొక నెలరోజులు త్రాగినచో సమస్తములయి నట్టి దుఃఖములును నశించి 100 ఏండ్లుబ్రతుకగలుగును.

నింబము పటోలము హ్రానిపసపు దురదగొండి కటుకరోహిణి త్రిఫలములు పిత్త పాపడ కలుక్రాసుగ వీటినర్ధతుల|| చొ|| తెచ్చి 64 ఫలములనీటిలో వైచి కషాయము చేసి ఎన్నిదవ పాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియగట్టి పిమ్మట చందనము నేలవేయి పిప్పళ్లు తుంగమునైలు వీటి నర్ధతులముచొ|| కల్కముచేసి 6 పలముల నేతినందు సిద్ధ ముచేసి త్రాగిన కుష్ఠపులు జ్వరములు గుల్మములు మొదలగునవి నశించును.

—పంచత్తిక్తకఘ్నతము. ౧—

శ్లో. నింబం షటోలం వ్యాఘ్రిం చ గుడూచీం వాసకం తథా,
కుర్యాద్ధశ పలాన్భాగా నేకైకస్య సుకుటితాన్. 99. జలద్రోణే విపక్త
వ్యం యావత్పదావశేషితం, ఘృతప్రస్థం పచేత్తేన త్రిఫలాగర్భ
సగయుతం. 100. పంచత్తిక్త మిదం ఖ్యాతం సర్పిః కుష్టవినాశనం, అశీ
తిం వాతజా నోగ్రాం శ్చత్వారింశ చ్చ పైత్తికాన్. 101. వింశతిం
శైష్వికాం శ్చైవ పానా దే వాపకర్షతి, దుష్టవ్రణక్రిమీ నర్మః పం
చకాసాం శ్చ నాశయేత్. 102.

నింబము పటోలము తిష్పతీగె అడ్డసరము వీటినిన్నిటిని నూరి పదిపది పలములు
తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో పక్వము చేసి నాల్గవ పాలు నీరు మిగిలినప్పుడు త్రిఫల
ములకల్కమును కలిపి 16 పలములనేతిని అందు పక్వము చేయవలయును. దీనినే పంచ
త్తిక్తఘ్నమందురు. ఇది కుష్టును 80 విధములగు వాతరోగములును 40 విధములగు పిత్తి
రోగములును 20 విధములగు కఫరోగముః సుదుష్టవ్రణములు క్షిమిరోగములు మున్నగు
వానిని నాశింపజేయును.

—తిక్తకఘ్నతము. ౨—

శ్లో. త్రిఫలాద్వినిశావాసాయాసపార్వటకూలకాన్, త్రాయస్తే
కటుకానింబౌ స్ప్రిత్యేకం ద్విసల్గ్నితాన్. 103. క్వాథయిత్వా జల
ద్రోణే పాదశేషేణ తేన తు, ఘృతప్రస్థం పచేత్కులైః విప్పలీవన
చందనైః. 104. త్రాయంతీశక్రభూనింబై స్తత్ప్రీతిం తిక్తకం ఘృతమ్.
హన్తి కుష్టజ్వరార్థాంసి శ్వయంధుం గ్రహణీగదమ్. 105. పాండురోగం
విసర్పం చ క్లేబానా మపి శస్యతే.

త్రిఫలములు పసపు మ్రానిపసపు అడ్డసరము పిత్తిపాపడ కూలకము కలుకానుగ
కటుక రోహిణి నింబము వీటిని రెండేసిఫలము లొకద్రోణపు నీటిలో కషాయముచేసి
విప్పల్లు కుంగముపైలు చందనము కలుకానుగ ఇంద్రయవనేలవేము నీటికల్కమును చే
ర్చి నేతిని సిద్ధముచేసి నేపించిన క్షుప్తాదిరోగములు నశించును.

—మహాతిక్తకఘ్నతము. ౩—

శ్లో. సప్తచ్ఛదం ప్రతివిహం సంపాకం తీక్తరోహిణీం, వాతాం
మస్త ముఖేరం త్రిఫలాం షటోలపిచుమర్దపర్పటకమ్. 106. ధన్వయా

సం సంచదిస ముపకులేయ పద్మకం రజన్యా చ. 107. వడ్డ్రంథాం సవి
శాలాం య తావరీశారివే చోబే, వత్సకబీజం వాసాం మూర్వా మమృ
తాం కిరాతతిక్తం చ. 108. కల్కా న్కుర్యా న్నతిమా న్యప్రాహ్వాం
త్రాయమాణాం చ, కల్కస్తు చతుర్భాగో జల మప్తగుణం రసోఽ
మృతఫలానాం. 109. ద్విగుణో ఘృతా చ్చ దేయ స్తత్సర్పిః పాయ
యే త్సిద్ధమ్, కుప్తాని రక్తపిత్తం ప్రబలా న్యర్థాంసి రక్తవాహీని. 110.
విసర్ప మప్లపిత్తం వాతాస్పృక్వాంశురోగం చ, విస్ఫోటకా న్సపామా
న్సన్తాదకా న్కామలాం జ్వరం పాండుం. 111. హృద్రోగగుల్మపిడకా
మస్పృగ్దరం గండమాలాం చ, హన్యాదేత త్సద్యః వీతం కాలే యథా
బలం సర్పిః, యోగశతై రస్పృజితా న్నహావికారా న్నహాతిక్తం. 112.

మయ్యాకుసూన్న ఆతివస సంపాకము కటుకరోహిణి అగరుశొంతి తుంగము
నై. పట్టేపేళ్లు పటోలనింబములు పిత్తిపాపడి యివాసపందనము పిష్టాక్షము
పసపు మ్రాసపసపు పస పిల్లపీచె మనుబాల మధుకము త్రాయమాణము వీటిని కల్కము
లను చేయవలయును. కల్కము నాలుగుభాగములు నీళ్లుపన్నితిభాగములు పటోలరసము
సెండు పెట్టు 2 కి పాచునెయ్యి కలిపి సిద్ధముచేసి నేవించిన కుష్టు రక్తపిత్తము మూలరో
గము అప్లపిత్తము పాండురోగములు మున్నగు వానిని సమయానుసారముగా నేవించిన
సశింపచేయును. ఇయ్యది మహాతిక్తఘృతము. వందలకొలది యోగములగు కుదురనిరో
గముల నెల్లను ఇది పోగొట్టును.

— మహాఖాదిఃఘృతము. —

శ్లో. ఖాదిరస్య తులూః పంచ శింశపాశనయో స్తులే, తులూ
ర్థాః సర్వ ఏవైతే కరంజారిప్తవేతసాః. 113. పర్పటః కుటజ శ్చైవ
వృష్యః క్రిమిహరః తథా, హరిద్రే కృతమాల శ్చ గుడూచీత్రిఫలా
త్రిపుత్. 114 సప్తపర్ణస్తు సంక్షుణ్ణో దిశద్రోణే చ వారిణః, అష్టభా
గావళేపం తు కషాయ మవతారయేత్. 115. ధాతీరసం చ తుల్యాం
శం సర్పష శ్చాఫకే పచేత్, మహాతిక్తకకల్మేశ్చ యథోక్తైః పలస
మ్మితైః. 116. నిహన్తి సర్వకుష్మాని పానాభ్యంగాన్ని షేవణాత్, మహా
ఖాదిర మిత్యేతి త్పరం కుషవినాశనం. 117.

చంద్రచెక్క విదుతులములు ఇరుగుడు ఒకతులము కరంజము నింబము వేప పిత్త పాపడ కోష్ఠ చైత్యగాని ఉసిరిక వాయువిడంగములు పసపు మ్రానిపసపు తేల తిప్పతీగె త్రిఫలములు తెల్లతెగడ సప్తల వీటినిగాని చూర్ణముచేసి పదిద్రోణముల నీటిలో పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలినప్పుడు దించి ఉసిరికరసము 64 పలములు నేయి 64 పలములు కలిపి మహాతిక్తకఘృతమును పక్వము చేయవలయును. కాని పై యావధములును ఒక్కొక్కపలమే వేయవలయును. ఇది మహాఖదిరఘృతము. దీనిని నేవించిన శుష్క లన్నివిధము లగునట్టివియును నశించును.

— పంచతిక్తకగుగ్గుము. —

శ్లో. నింబామృతావృషపటోలనిదిగ్ధికానాం, భాగా స్పృశ గ్ధ శవలా న్యిపచే ధ్వుతేఽపామ్ 118. అష్టాంశ తేషిరజలేన సునిశ్చితేన, ప్రస్థం ఘృతానృ విపచే త్విచుభాగక లైక్యః. 119. పాతావిడంగసురదారుగ జోపకుల్యా, ద్విత్వారనాగరనిశామశిచవ్యకుష్ఠైః. 120. తేజోవతీమరిచ వత్సకదీప్యకాగ్ని రోహణ్యరుష్కరవచాకణమూలయుక్తైః, మంజిష్ఠ యాలివిషయా వరయా యమాన్యాయ సంశుద్ధగుగ్గులుపలైరపి పంచసం ఘ్రైః. 121. తత్సేవినం విషమతిప్రబలం సమీరం సన్యస్తిమజ్జగత మవ్యథ కృష్ణ మీదృక్, నాడీవ్రణార్బుదభగందరగండమాలాం జత్వార్యసరస్వగళగుల్మగుదోత్థమేహాన్. 122. యత్క్లారుచిశ్వసనవీనసకాన శోష, హృత్పాండురోగగళవిద్రధివాతరక్తం. 123.

వేప తిప్పతీగె రేణుకము పటోలము వాకుడు వీటిని పదేసి పలములు ప్రత్యేకముగా పక్వముచేసి ఎనిమిదవపాలు మిగులగా ఒకప్రస్థము నేతిని ఒకతులముకల్పమును అగరుళొంతి వాయువిడంగములు దేవదారువు ఏనుగుసిప్పళ్లు నజ్జత్వారము యవ జ్వారము శొంతి పసపు సోంపు చవ్యము కోష్ఠ తేజోవంతి మిరియుములు వాము చిత్ర మూలము కరక్కాయలు జీడిగింజలు వన సిప్పళ్లు మంజిష్ఠము అతివస త్రిఫలములు వీటి నన్నిటిని తీసికొని చక్కగా శుద్ధముచేసిన గుగ్గలమును 5 పలములును కలిపి నేవించిన దుస్సాధ్యము లయినను కుష్ఠ నాడీవ్రణము మున్నగు రోగములు నశించును.

— వజ్రకఘృతము. —

శ్లో. వాసాగుడూచీత్రిఫలాపటోల, కరంజనింబాశనకృష్ణవేత్రం తత్కావ్యథక లేనస్ఫుతంవిపక్వం, తద్వజ్రకం కృష్ణహరం ప్రదిప్తం. 124.

విశీర్ణకర్ణాంగుళిహస్తపాదః, క్రిమ్యర్దితో భిన్నగలోపి మర్త్యః, పౌరాణికీం కాన్తి మవాప్య జీవే, దవ్యాహతో నర్వశతం చ కష్టే. 125.

అడ్డనరము తిప్పటిగే త్రిఫలములు పటోలము నెమలిఅడుగుచెక్క- నింబము వేగి నల్లమనుబాళి వీటికీ పాయముల కల్కములతో నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కుష్టును పోగొట్టును. దీనిని నేవించిన కాళ్లు వ్రేళ్లు తిరి పోయినవారికైనను యథాప్రకారపు కాంతియును కాయమును వచ్చి 100 ఏడ్లు జీవించెదరు.

— తేలతైలము. —

శ్లో. ఆరగ్వధం ధనం కుష్ఠం హరితాళం మనశ్శిలామ్, రజనీద్వయసంయుక్తం పచే తైలం విధానవిత్, ఏతేనాభ్యంజయే చ్ఛిష్టతీక్షిప్తం శ్వేత్రం వినశ్యతి. 126.

తేల కాచు కోష్ఠ హరిదళ ముణిశిల పసపు మార్గిపసపు వీటికల్కమును చేయుటను చక్కగా నెఱిగి చేసి నేవించిన కుష్టులు నశించును.

— తృణకతైలము. —

శ్లో. మంజిష్ఠా రుక్షీ శాచక్ర మర్దారగ్వధపల్లవైః, తృణకస్వరసే సిద్ధం తైలం కుష్ఠహరం కిటు. 127.

మంజిష్ఠము కోష్ఠ పసపు తగిరినెవిత్తులు తేల ఆకులు వీటికల్కము, గోహివత్తు బారసము వీటితో ఆవనూ నెను సిద్ధముచేసి నేవించిన కుష్టులు నశించును.

— మహాతృణకతైలము. —

శ్లో. హరిద్రాత్రిఫలాదాను హయమారకచిత్రకమ్, సప్తచ్ఛదశ్చ నింబత్వ క్కరంజో వాలకం నఖి. 128. కుష్ఠ మేడగజాబీజం లాంగలీగణికాఢికా, జాతీపత్రం చ దార్ద్ర చ హరితాలం మనశ్శిలా. 129. కలింగా తిలపత్రం చ అర్కక్షీరం చ గుగ్గులుః, గుడత్విజ్జరిచం చైవ కుంకుమం గ్రాధివర్ణజమ్. 130. సర్జవర్ణాశఖదిర విడంగం పిప్పలీం వచామ్, ఘనరేణ్యమృతాయష్టికేసరం ధ్యామకం విషం, విశ్వకట్ఫల మంజిష్ఠా వోలస్తుంబీఫలంతథా, స్నుహిసంపాకయోః పత్రం వాగుజీబీ జమాంసికే. 131 ఏలాజ్యోతిష్తతీమూలం శిరీషోగోమయాద్రసః, చందనేకుపమిర్లుండీ విశాలా మల్లికార్జునమ్. 132. వాసాశ్వగంధాబ్రాహ్మ

చ శ్రావ్యోచంపకకట్పలం, ఏతైః కల్పైః పచే తైలం తృణాకస్వరస
ద్రవం. 134 సర్వత్వగ్దోషహరణం మహాతృణాకసంజ్ఞితం.

పసపు త్రిఫలములు దేవదారువు గన్నేరు చిత్రమాలము సప్తల వేసెచెక్క
నెమలియడుగుచెక్క కులువేరు నఖము కోష్ఠు తగిరినెవిత్తులు జాజిచిగుళ్లు మ్రానిపసపు
హరిదళము మనశ్శిల తెల్లతెగడ తిలలు లేజపత్రి జిల్లేడుపాలు గిల్లలు అవంగపు
పట్ట మిరియములు కేసరము చిట్టిఆగలతులసి కామ వాయువిడంగులు పిప్పళ్లు పస
తుంగముస్తెలు రేణుక తిప్పతీగె మధుకము గోహిషతృణము మంజిష్ఠము సారవిత్తులు
జెముడు ఆకులు బాపంచివిత్తులు విలక్షణమున్నగువాని కల్పమునందు తైలమును పక్వ
ముచేసి వాడినచో త్వగ్దోషములు సమస్తమును హరించును.

—● పజకతైలము. ●—

శ్లో. సప్తవర్ణకరంజార్కమాలతీకరవీరజం. 135. మూలం స్ను
హిశిరీషాభ్యాం చిత్రకాస్ఫుతయో రపి, కరంజబీజం త్రిఫలాం క్రికటుం
రజసిద్వయమ్. 136. సిద్ధార్థకం విడంగం చ ప్రపున్నాదతిలై స్సహ,
మూత్రపిష్టైః పచే తైలం ఏభిః కుప్తమ్ వినాశనం. 137. అభ్యంగా ద్వ
జకం నామ నాడీదుష్టవ్రణాపహం.

విడాకులపొన్న నెమలియడుగుచెక్క జిల్లేడు జాజి గన్నేరు కిటివేళ్లును జను
డు శిరీషములవేళ్లును చిత్రమాలపువేళ్లు తెల్లమును బాలవేళ్లును నెమలియడుగు విత్తన
ములును త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు ఆవాలు
వాణువిడంగులు తగిరినె తిలలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి తైలమును పక్వము
చేయవలయును. ఇయ్యది కుష్టును కోగొట్టును. దీనినివైచరుద్దినచో సావ్రణాదులు
మానును.

—● మరిచాద్యతైలము. ●—

శ్లో. మరిచాలశిలాహ్వరృ పయోశ్యాః జటాత్రవృత్. 138.
శక్రద్రసవిశాలారు జ్ఞిశాయుద్ధారుచందనైః, కటుతైలా తృచేత్ప్రిష్ఠం
ద్వ్యక్షి ర్విషపలాన్వితైః. 139. సగోమూత్రం తదభ్యంగా ద్ద్రుశ్యే
త్రవినాశనం, సర్వేష్యపి చ కుష్ఠేషు తైల మేత త్ప్రశస్యతే. 140.

మిరియములు హరిదలము మణిశిల అర్కక్షీరము గన్నేరువేళ్లు తెల్లతెగడ వేడ
ఇంద్రవారుణి కోష్ఠు పసపు మ్రానిపసపు దేవదారువు చందనము వీటినిన్నిటి నరపల
ముచో॥ వీటిని కల్పముచేసి అందు 16 పలముల ఆవనూనెను కలిపి పక్వముచేసి
గోమూత్రమును కలిపి రుద్దిన శిష్టత్రకుష్టములును నశించును.

—ॐ బృహస్పరీచాద్య తైలము. ॐ—

శ్లో. మరిచం త్రివృతా దంతీ క్షీరమార్కం శక్చద్రసః, దేవ
దారు హరిద్రే ద్వే మాంసీ కృష్ణం సచందనం. 141. విశాలా కరపీఠం చ
హరితాలం మనశ్శిలా, చిత్రకోలం గలాఖ్యా చ విడంగం చక్రమర్దకం.
142. శిరీషం కుటజో నింబం సప్తపర్ణస్సు హేమృతాః, సంఘాకో నక్త
మాలోద్భః ఖదిరం సింహి వచా. 143. జ్యోతిష్కతీ చ చలికా విషస్ప
ద్విపలం భవేత్, ఆఢకం కటుతైలస్య గోమూత్రం తు చతుర్గుణం.
144. నృత్పాత్రే లోహపాత్రే వా శనై ర్భృద్వగ్నినా సచేత్, పక్వా
తైలవరం హ్యేత స్త్రీక్షయే త్కౌస్తికా న్యౌణాన్. 145. హమా విచ
ర్చికా దద్రు కంఠా విస్ఫోటకాని చ, వలయః పలితం ఛాయా నీపీ
వ్యంగ స్తథైవ చ. 146. అభ్యంగేన ప్రాశ్యంతి సాకుమార్యం చ
జాయతే, ప్రథమే వయసి స్త్రీణాం యానాం నస్యం తు దీయతే. 147.
పరా మపి జరాం ప్రాప్తా న స్తనా యాన్తి నమ్రతాం, వలీవర్ద స్తురం
గో నా గజో వా వాయుపీడితః. 148. ఏభి రభ్యంజనై ర్గాఢం భవే
న్నారతవిక్రమః.

మిరియములు తైలతెగడ దంతి అర్కక్షీరము కేదరసము దేవదారువు పసపు
మ్రానిపసపు జటానూసి కృష్ణచందము గన్నేరు హరిదళము మణిశిల చిత్రమాలము
లాంగలీ వాయువిడంగములు తగిరినె నిరిసెన కోష్ఠుచ్చెక్క నింబము విడాకులసాన్న
జెముడు తెప్పటిగ తేల నెనులితడు తుంగముపై పిప్పళ్లు వస పీటిలి పలము చొ
ఆవనూనె ఒకయాఢకము నాలుగుకెట్లు గోమూత్రము వీటిని మట్టికుండలో గాని
లోహపాత్రలో గాని సన్నని పెగను పక్వముచేసి దించి ఈతైలమును కృష్ణవర్ణములకు
పూయవలయును. గజ్జి విచర్చిక దద్రువు జలి విస్ఫోటకము వలీపలికము ఇవియున్నియు
సళించును. గోగభృప్రథమావస్థలో నస్యమును చేసినచో స్త్రీలకు వృద్ధావస్థలో నెవను
చను మొనలు ప్రేలబడవు.

—ॐ విషతైలము. ॐ—

శ్లో. నక్తమాలం హరిద్రే ద్వే అర్క స్తగర మేవ చ. 149.
కగపీఠం వచా కృష్ణ మాంసశ్శితా రక్తచందనం, మాలతీ సప్తపర్ణం చ
ముంజిస్తా సింధువారికా. 150. ఏషా మర్థవలా న్భాగాన్ విషస్యాపి
పలం తథా, చతుర్గుణే గవాం మూత్రే తైలప్రస్థం విపానయేత్. 151

శ్వేత్ర విస్ఫోటకటిభ కీటలూతా విచర్చికాః, కంఠాకచ్ఛువికారా శ్చ యే న్నణా విషదూషితాః. 152. విషతైల మిదం నామ్నా సర్వనాణ విశోధనం.

నెమలిఅడుగు పసపు మ్రనిపసపు జిల్లేడు తగరము గన్నేరు వస కోష్ఠ తైల మనుబాల రక్తచందనము జాజి సప్తపర్ణము మంజిష్ఠ వావిలి వీటి సర్వఫలమంతయును పొన్నతైలము నొకపలమును నాలుగురెట్లు గోమూత్రమును వీటిలో 16 పలముల తైలమును పక్వముచేసి వాడిన శ్వేత్రకుష్ఠారలను పోగొట్టును.

❧ కరవీరతైలము. ❧

శ్లో. శ్వేతకరవీరరసో గోమూత్రం చిత్రకం విడంగం చ, కుష్ఠే షు తైలయోగః సిద్ధోయం సప్తతో భిషజాం. 153.

తైలగన్నేరురసము గోమూత్రము చిత్రమూలము వాయువిడంగములు వీటిలో సిద్ధముచేసిన తైలము కుష్ఠల నన్నిటిని పోగొట్టును.

❧ తైలగన్నేరు తైలము. ❧

శ్లో. శ్వేతకరవీరమూలం విహంశ సాధితం గవాం మూత్రే, చ ర్కదళపాచూ సిద్ధ విస్ఫోట క్రిమికటిభజ తైలం. 154.

తైలగన్నేరువేళ్లు పొన్నతైలము వీటిని గోమూత్రముతో సాధించి లేపనచేసి నచో పామాదిగోగములు నశించును.

❧ సిందూరార్ధతైలము. ❧

శ్లో. సిందూరార్ధఫలం పిష్ట్యా జీరకస్య ఫలం తథా, కటుతైలం పచే న్నానీం సద్యః పామాహారం పరం. 155.

సిందూరము అరపలము జీలకఱ్ఱఫలము వీటిని రీ పలముల ఆవనూనెతో పక్వము చేసి యుపయోగించినచో తత్క్షణమే పామను పోగొట్టును.

❧ మహాసిందూర తైలము. ❧

శ్లో. సిందూరం చందనం మాంసీ విడంగం రజనీద్వయం, ప్రి యంగుం పద్మకం కుష్ఠం మంజిష్ఠాం ఖదిరం వచాం. 156. జాత్యర్క త్రివృతానింబ కరంజవిష మేవ చ, కృష్ణవేత్రకలోధ్రం చ ప్రభున్నా ణం చ సంహరేత్. 157. శ్లక్షుపిష్టాని సర్వాణి యో జయే తైలమాత్ర యా, అభ్యంగేన ప్రయుజిత సర్వకుష్ఠవినాశనం. 158. పామావిచర్చ

కాకండ్లూ వినర్పాదివినాశనం, ర క్తపిత్తోత్థితాన్ హన్తి రోగా నేవంవి ధాన్యహూన్. 159.

సింహారము చందసము జటామాంసి వాయువిడంఁములు పసపు మ్రానిపసపు ప్రియంగువు పద్మాక్షము కోష్ఠ మంజిష్ఠము కాచు మున్నగువానిని నూరి తైలములో పక్వముచేసి రుద్దినచో కృష్ణులు నశించును.

— ఆదిత్యక తైలము. ౧౬ —

శ్లో. మంజిష్ఠాత్రిఫలాలాక్షా నిశాశిలాలగంధకైః, చూర్ణితై స్తైల మాదిత్యపాకం పామాహారం పరం. 160.

మంజిష్ఠము త్రిఫలములు లక్ష్మపసపు మణిశిల హరిదలము గంధకము వీటిమా ర్జమునందు తైలమును ఎండలో కాచవలయును. ఇయ్యది పామగోగములనుబోగొట్టును.

— దూర్వాద్యతైలము. ౧౬ —

శ్లో. స్వరసేన చ దూర్వాయాః పచే త్తైలం చతుర్గుణం, కచ్చా విచర్చికా పామాః అభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 161.

నాలుగురెట్ల గరికరసములో తైలమును కాచి రుద్దినను పామగోగములు నశిం చును.

— అర్కతైలము. ౧౬ —

శ్లో. అర్కపత్రరసే పక్వం కటుతైలం నిశాయుతిం, మనఃశిలా యుతిం వాపి పామా కచ్చాద్వినాశనం. 162.

జిల్లేడాకుల రసమునందు అక్షనూనెను పక్వముచేసి పసపును గాని మణిశిలను గాని చేర్చి పూసికొనిన పామాదులు నశించును.

— గండిరూపి తైలము. ౧౬ —

శ్లో. గండిరికా చిత్రక మార్కవార్క, కుష్మద్రుమ త్విగ్లవణై స్స మూత్రైః, తైలం పచే న్నండలదద్రుకుప్త, దుప్తవృణారుక్మిటిభావ హారీం. 163.

జెముడు చిత్రమాలము గుంటకలగరాకు జిల్లేడు వీటిరసముచేర్చి ఉప్పు గోమా త్రములలో తైలమును కాచి రుద్దినచో కృష్ణులు నశించును.

— పుణ్యసార తైలము. ౧౬ —

శ్లో. చిత్రకస్యాథ నిర్గుణ్యా హయమారన్య మూలతః, నాడీచ బీజా ద్విషతిః కాంజివిష్టం పలరపలం. 164. కరంజ తైలాష్టపలం కాంజిక

స్య వలం పునః, మిశ్రితం సూర్యసంతప్తం తైలం కుష్ఠవృణాస్రజిత్. 165.

చిత్రమూలమువేళ్ళు వావిలివేళ్ళు గన్నేరువేళ్ళు నాడీ శాకపుబిజములు పొన్న పీటిని ఒక్కొక్కపలము గంజిలో నూరి మర్దించినను కుష్ఠము నశించును.

— సోమరాజి తైలము. ౧౬ —

శ్లో. సోమరాజీ హరిద్రే ద్వే సర్వపారగ్వధం గదం, కరంజైడగ జాబీజం గర్భం దత్వా విపాచయేత్. 166. తైలం సర్వపసంభూతం నాడీ దుష్టనృణాపహం, అనేనాశు ప్రశామ్యన్తి కుష్ఠా న్యస్తాదనైవ తు. 167. నీలికాపిడకా న్యంగం గంభీరం వాతిశోణితం, కంఠాకచూర్ణప్రశమనం కచ్చపామావినాశనం. 168.

బాసంచివిత్తలు పసపు మ్రానిపసపు ఆవాలుతేల కోష్ఠ నెమలి యడుగు తగిరి సెవిత్తలు వీటికిల్కమును ఆవనూనెలో సిద్ధముచేసి రాచినను పదునెనిమిది విధములగు కుష్ఠమును నశించును.

— రేచనాగి తైలము. ౧౭ —

శ్లో. పక్షాత్పక్షా చ్చర్దనా న్యభ్యుపేయా, న్నానా న్నానా తస్మిం సనం చా న్యధస్తాత్, త్య్రహత్త్య్రహత్ న్నస్యత శ్చానపీఠా, న్నా నే వ్య సృజ్జోక్షయే త్తల్లు పట్టు. 168. యోషిస్తాంససురాత్యాగః శాలి ముద్గయవాదయః, పురాణా స్తిక్తశాకం చ జాంగలం కుష్ఠినాం హేతిం. 170.

పక్షిహేనుగోజాలకు సమనయును నెలనెలకు విరేచనములను మూడేసిగోజాలకు న్యస్థమును ఆరేసి నెలలకు రక్తస్రావమును చేయవలయును. శ్రీసంగాది అపథ్యములను కదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కుష్ఠాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౦. ఉదర్దకోఠ శీతపితృధికారము.

— ఉదర్దకాదులకు అభ్యంగములు. ౧౮ —

శ్లో. అభ్యంగః కటుతైలేన నేక శోష్ణాంబుభి స్తరిః, ఉదర్దే వమనం కార్యం పటోలారిష్టవాచణా. 1. త్రిఫలాపురకృష్ణాభి ద్వీరేక

శ్వాత్ర శస్యశే, త్రిఫలాం ఊద్రసహితాంపిబే ద్వా నవకార్షి కాం.2. విసర్వోక్త మమృతాది భిష గత్రాపి యోజయేత్, సితాం మధుకసం యుక్తాం గుడ మామలకై స్సహ. 3. సగుడం దీప్యకం యస్తు ఖాదే త్పిథ్యాన్నభు జ్జురః, తస్య నశ్యతి సప్తాహో దుదర్శః సర్వదేహజః. 4. సిద్ధార్థజనకలైః ప్రపున్నాడతిలై స్సహ, కటుతైలేన సంమిశ్ర మేత దుద్వర్తనం హితం. 5. దూర్వానిశాయితో లేపః కచ్చపామావినా శనః, క్రిమిదద్రుహర త్వైవ శీఘ్రితహరః పరః. 6. అగ్ని మంథభవం మూలం పిప్లం వీటిం చ సర్పిణా, శీతపిత్తోద్దర్శకోతా న్నప్తాహో దేవ నా శయేత్. 7. కుష్ఠోక్తం చ క్రమం కుర్యా ద్మిషిత్తస్స మేవ చ, ఉద ర్థోక్తం క్రియాం చాపి కోశరోగే సమాసతః. 8. సర్పిః వీత్వా మహా తిక్తం కార్యం శోణితమోక్షణం.

ఆఽనూనైతో తలంటికొని వేడినీళ్లు పోసికొని వాంతులను చేయవలయును.

త్రిఫలాదులతోవిరేచనముచేయించుటమంచిది. లేనిచో త్రిఫలములను లేనైననుత్రాగ నలయును. విసర్పికి చెప్పిన ఆమృతాదియొగ్గుల నిడునవలంబింపవలయును. మధుకము చుక్కెరతోగాని ఉసిరికిని బెల్లముతో గాని తినవలయును. గుడసహితమగు అజమో దను నేవించిన ఉదర్దము నశించును. దూర్వలను పసపును నూరి లేపన చేసినచో కచ్చ దద్రువు పామ నశించును. అరణివేళ్లను నూరికొని నేతితో త్రాగిన శీఘ్రిత్తాదులు విడు గోజాలలో నశించును. కుష్టును చెప్పిన చికిత్సలను ఆమిషిత్తమును పోగొట్టెడిచికిత్సలను విస్తారముగా కోశరోగమునందు చేయవలయును. మహాతిక్తమును త్రాగి రక్తస్రావణ మునుచేయుటయును మంచిది.

ॐ నింబపత్ర సేవనాదులు. ॐ

శ్లో. నింబస్య పత్రాణి సదా ఘృతేన ధాత్రీవిమిశ్రాణ్యథ హావ యుంజ్యాత్. 9. విస్ఫోటకోశక్షతశీతపిత్తం కండ్వస్రపిత్తం సహసా చ జహ్న్యాత్, ఊరసింధూతతైలై శ్చ గాత్రాభ్యంగం ప్రయోజయేత్. 10. గంభీరకాశలం పక్వం శుష్క ముత్సేదితం పునః, క్షీరేణ శీతపిత్త ఘ్నం ఖాదితం పథ్యసేవినా. 11. తైలోద్వర్తనయోగేన యోజ్య ఏలాదికో గణః, శుష్క మూలకయూషేణ కౌలుత్థేన రసేన వా. 12. భోజనం సర్వదా కార్యం లావతిత్తిరిజేన వా, శీతలా న్యన్నపానాని

బుద్ధ్యా దోషగతిం భిషక్. 13. ఉష్ణాని వా యథాకాలం శీతపితై ప్రయోజయేత్.

ఎల్లప్పుడును వేపఆకులను నేతితోగాని ఉసిరిక తోగాని కలిపితినినచో విస్ఫోటకము కోష్ఠము తుతము శీతపితైము గజ్జి మున్నగునవి నశించును. పండినగుమ్మడు నెండించి పా...తోతినిన శీతపితైములు నశించును. ఏలాది గణపుటోషధములను తైలముతో నలుగు పెట్టనలయును. ఎండినమునగఁ గాయల రసముతోకాని ఉలవలక సాయముతో గాని తిత్తిరిపక్షిమాంసపు రసముతోగాని భుజింపవలయును. దోషములను చక్కగా నెఱిగి శీతలములుగాని ఉష్ణములుగాని యైన యన్న పానములను శీతపితైగముల ననుసరించి వైద్యుఁడు పెట్టించుచుండ వలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదర్ధకోష్ఠ శీతపితైధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

గౌ. ఆమృషితాధికారము.

— ఆమృషిత్రయనకు సామాన్యోపాయములు. —

స్తో. వాన్తి కృత్యామృషితైతు విరేకం మృదు కారయేత్, సమ్యక్వాంతివిక్రమస్య సుస్పిగ్ధ స్వానువాసనం 1. ఆస్థానం చిరోద్భూతే దేయం దోషాద్యపేక్షయా, క్రియాశుద్ధస్య శమనీ హ్యానుబంధవ్యపేక్షయా. 2. దోషసంసర్గజే కార్యాభేదజాహరకల్పనా, ఉర్ధ్వగం వమనైర్ధిమా నధోగం రేచనైర్వరేత్. 3. తిక్తభూయిష్య మాహారం పానం వాపి ప్రకల్పయేత్, యవగోధూమవికృతీ స్తీక్ష్ణసంస్కారవర్జితాః. 4. యథాస్యం లాజనక్తూ న్వాపితా న్నఘయుతా న్విబేత్, నిస్తుషయపవృషధాత్రీ, క్వాథ శ్రీసుగంధిమధుయుతః పీతః, అపనయతి చామృషిత్రయది భంక్తే ముద్గయాపేణ. 5. కఫపితృవమీకంఢాజ్వరవిస్ఫోటదాహాహః, పాచనో దీపనః క్వాథః శృంగ బేరపటోలయోః. 6. పటోలం నాగరం ధాన్యం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, కంఢాపామూర్తిశూలఘ్నం కఫపితృగ్నిమాంద్యజిత్. 7. పటోలవిశ్వాచ్యురోహిణీకృతం, జలం పిబేత్పిత్తకపోచ్చ్రయే తు, శూల భ్రూమా రోచక వహ్నిమాంద్య దాహజ్వరచ్ఛర్దినివారణం తత్. 8. యనకృష్ణాపటోలానాం క్వా

ధం క్షౌద్రయుతం పిబేత్, నాశయే దమ్లపిత్తం చ లరుచి చ వమిం
తథా. 9.

అమ్లపిత్తమునకు వాంతులను చేయించి పిమ్మట మృదువుగా విరేచనము చేయవలయును. చిరోద్భూతమగు దానియందు దోషాదులకంటె నెక్కుడుగా నాస్థాపన జేయవలయును. దోషసంస్కరణములగు వానికి బౌషధములు ఆచూకమును కల్పింపవలయును. ఊర్ధ్వగతమైన అమ్లపిత్తము వాంతులచేతను అధోగతమైన అమ్లపిత్తమును విరేచనములచేతను సోగొట్టవలయును. తిక్తములగు నాహారములను కల్పింపవలయును. పొట్టుతీసిన యవలు అడ్డసరము ఉసిరిక వీటికిషాయములలో లవంగపుపట్ట ఏలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణమును తేనెను వేసికొనిత్రాగి ముద్దయూపమును భుజించినచో అమ్లపిత్తము నశించును. అల్లము పటోలము వీటికషాయము పాచమును దీపనము నగును. తటోల శొంఠి ధనియములు వీటికషాయమును త్రాగినచో పాను శూల మున్నగునవి నశించును. పటోలము శొంఠి వారాహీ కంఠ వీటికషాయమును పిత్తకఫాధిర్యతయందును అమ్లపిత్తమునందును త్రాగిన శూల భ్రమ మున్నగునవి నశించును. యవలు పిష్టప్లవటోలము వీటికషాయములలో తేనెను వైచికొని త్రాగిన అమ్లపిత్తము ఆగుచి మున్నగునవి నశించును.

— వాసాదశాంగము. 9. —

శ్లో. వాసామృతావర్పటకానింబభూనింబమార్కనైః, త్రిఫలా
కులకైః క్వాథః సక్షౌద్ర శ్వాప్లవాశనః. 10. ఫలత్రికం పటోలం చ తి
క్తాక్వాథః సితాయతః, వీతః క్షీతకమధ్వాక్తో జ్వరచ్చర్మవృష్టిత్రజిత్.
11. పథ్యాభ్రగరజః చూర్ణం యుక్తం జీర్ణగుడేన తు, జయే దమ్లపిత్త
జన్యాం చర్ది మన్నవిదాహజా. 12.

అడ్డసరము తిప్పతీగ పిత్తపాపడ వేప నేలవేప గుంటకలగి రాకు త్రిఫలములు పటోలము వీటికషాయములలో తేనెను కలిపి త్రాగి అమ్లపిత్తములు నశించును. త్రిఫలములు పటోలము కటుకగోహిణి వీటికషాయములలో చక్కెర చుఱుకును తేనె వేసి కొనిత్రాగినను అమ్లపిత్తములు జ్వరములు నశించును. కరక్కాయలు గుండకలగరచూర్ణమును స్రాతబెల్లముతో తిరిగి పిత్తజములగు విదాహము ఛర్ది మున్నగునవి నశించును.

— వాసాదిగుణము. 10. —

శ్లో. వాసానింబపటోలత్రిఫలాశనయాసయోజితో జయతి, అధి
కకఫామ్లపిత్తం ప్రయోజితో గుగ్గులుః క్రమేణ, చిన్నాఖదిరయస్యోహ్య

దార్శన్యభో వా మధుద్రవం. 13. సద్రాక్షా మభయం ఖాదే త్స
క్షాద్రాం సగుడాం చ తాం, కటుకానితాపలేహ్య పటోల విశ్వం
చ క్షౌద్రసంయుక్తం, రక్తస్మతౌ చ యుక్త్యా వా ఖండకూస్తాండకం
శ్రేష్ఠం. 14. పటోలధన్యాక మహాపథాబ్జైః కృతః కషాయో వివిహ
న్తి శీఘ్రం, మందానలం పిత్తబలానదాహ చ్ఛర్ధి జ్వరానూనిలశూల
రోగాన్. 15. చ్ఛిన్నోద్భవానింబపటోలపత్రంపలత్రికం సుకృద్ధితం సు
శీతం, క్షౌద్రాన్వితం పిత్త మనేకగూపం సుదారుణం హన్తి హి చాఘ్లు
పిత్తం. 16.

అడ్డసరము నింబము పటోలము త్రిఫలములు ఆశన వీటితో గుగ్గులమును
చేర్చి నేవించిన ఆఘపిత్తమును పోగొట్టును. తిప్పతీగె కాచు మధుకము మ్రోనిపసపు
వీటికషాయ నుండు తేనెను వైచికోని త్రాగిన ద్రాక్ష కరకాయలను తేనె బెల్లము
లతోగాని నేవించినను మంచిది. అట్లే పటోలమును శొంఠి తుంగములను వీటికషాయ
రక్తస్మానములను మంచివి. పటోలము ధనియములు శొంఠి తుంగములను వీటికషాయ
ము అగ్నిమాంద్యదులను పోగొట్టును. తిప్పతీగె నింబము పటోలము వీటిని 12 తుల
ముల కషాయమును చేసి చల్లాచి తేనె వైచికోని త్రాగిన ననేకవిధము లగు నాఘ్లుపిత్తము
లను పోగొట్టును.

❧ పటోలాదికషాయములు. ❧

శ్లో. పటోల త్రిఫలా నింబ శ్రేతం మధుయతం పిబేత్, పిత్త
శ్లేష్మజ్వరచ్ఛర్ధివాహశూలోపశాంతయే. 17. సింహస్యామృతమండాకీ
క్వాథం వీత్వా సమాక్షికం, ఆఘపిత్తం జయే జ్వంఘః కాసం శ్వాసం
జ్వరం నిమిం. 18. వానాశ్వుతః తిక్తశృతం పిపిలీమృత మేవ చ, ఆ
ఘపిత్తే ప్రయోక్తన్యం గుడకూస్తాండకం తిథా. 19. పక్తిశూలాపహ
యోగా స్తథా ఖిడామలకృపి, పిష్పలీనిధుసంయుక్తా చాఘ్లుపిత్తివినా
శిని. 20. జంబీరస్వరసః వీతః సాయం హ స్త్యమ్లపిత్తకా, గుడపిష్పలి
పథ్యాభి స్తుల్యాభి ర్దోదకః కృతః. 21. పిత్తశ్లేష్మాపహః ప్రోక్తో మంద
మగ్నిం చ దీపయేత్, హింగుం చ కతక ఫలాని చించాత్వచోఘృతం చ
పుటదగ్ధం. 22. శమయతి తదఘ్లుపిత్త మఘ్లుభుజో యది యథోత్తరం

ద్విగుణం, కాంతాపాత్రే వరాకల్లో వృషితోఽభ్యాసయోగణః, సితాక్షాద్రసమాయుక్తః కథపితృహర స్సృప్తతః. 23.

చేదఃస్థాని త్రిఫలములు నింబము వీటికషాయములూ తేనెను వేసికొని త్రాగిన పిత్తము కఠము జ్వరము మున్నగువి శాంతించును. అడ్డసరము వారాహీకంద పెద్దవా కుడు వీటికషాయమును తేనెతో త్రాగిన శాంతించును. బెల్లము పిప్పళ్లు కరక్కాయలు వీటినినూరి మాత్రలనుకట్టి తినినను పిత్తకఠములు నశించును. ఇంగువ చిల్లగిఃజలు చింతబెఱుగు నేయి వీటిని పుటపాకముచేసి యథోత్తరముగా నవ్వుమును భుజించువారు భుజించిన ఆవ్లపిత్తము హరించును. కాంతలోహపాత్రములలో త్రిఫలకషాయమును రాత్రియంతయు నుంచి చిక్కెరను తేనెను చెర్చికొని నేవించిన మంచి.

❧ పంచనింబాదిహర్షము. ❧

శ్లో. ఏకోంశః పంచనింబానాం ద్విగుణో వృద్ధదాంకః, సక్తు రశగుణో దేయః శర్కరామధురీకృతః. 24. శీతేన నాదిణా వీతిః శూలం పిత్తకపోత్థితం, నిహన్తి చూర్ణం సక్షౌద్ర మప్లుపిత్తం సుదారుణం. 25.

పంచనింబములు ఒకపాలు బొద్దిహర గెండుపాళ్ళు సక్తు పదిపాళ్లు పొడిచేసి చక్కెరకలిపి చల్లనినీటితో త్రాగిన పిత్తకఠములు నశించును. తేనెతో త్రాగిన భయంకరములగు నావ్లపిత్తములును నశించును.

❧ లోహకీట్టాదిధాతుశోధనములు. ❧

శ్లో. ఆశు భక్తోదకైః పిప్ల భ్రామకం తత్ర సుస్థితం, కందమాణాసిసంహార ఖండకర్ణరసై రథ. 26. తండులీయం చ శాలిం చ కాలమారిషజేన చ, వృశ్చీరబృహతీభృంగ లక్ష్మణా కేశరాజజైః. 27. మేషణం భావనం కుర్వాత్పుటం చానేకశో భిషక్, యావన్నిశ్చంద్రకంఠితాన్య చ్చుద్ధిరేవం విహాయ సః, స్వస్తిమాక్షికశాలిం చ ధ్వాతం నిర్వాపితం జలే. 28. త్రైవిధేష విచూర్ణ్యైవం తాహం కాంతాదికం పునః. 29. బృహత్పత్రకరీ కర్ణత్రిఫలావృద్ధదారజైః, మాణకండాస్థిసంహార శృంగభేరభవై రసైః. 30. దశమూలీముండటికా తాలమూలీసముద్భవైః, పుటితం సాధు యత్నేన శుద్ధి మేవ మయో వృజేత్. 31. వశిరం శ్వేతవాట్వాలం మధుపర్ణి మయూరకం, తండులీయం చ వర్షాహ్వం దత్వా ధ శోష్

ర్థవేష చ. 32. పాశ్యం సజీర్ణమండూరం గోమూత్రేణ దినత్రయం, అంతర్బాష్ప మదగ్ధం చ తథా స్థాప్యం దినత్రయం. 33. విచూర్ణితం శుద్ధి రియం లో హాకిట్టస్య దర్శితా, జయం త్యావర్ధమానస్య ఆద్రి కస్య రసేన తు. 34. వాయస్యా శ్చానుపూర్వైవ్యవం మద్దనం రస శోధనం, గంధకం నవనీతాఖ్యం క్షుద్రితం లోహభాజనే. 35. త్రి ధా చండాతపే శుష్కం భృంగరాజరసాఘ్నతం, తతో వహ్నా ద్రవీ భూతం త్వరితం వత్త్రుగాలితం. 36. యత్నా ద్భృంగరసే క్షిప్త పునః శుష్కం విశుద్ధ్యతి.

కలికడుగుతో నభ్యిక్తమునునూరి యుంచి మాణకందము ఆముదము లవంగపుపట్ట పీటి రసమును ఎఱ్ఱగలిజేయ గుంటకలగర పీటితో మాటిమాటికి భావనచేసి పుటమువేయ వలయును. చంద్రుడు ప్రకాశింపనంతవఱకును దీనిని పక్షము చేయవలయును. ఇట్లు లోహమును శుద్ధిచేయగావలయును.

—ॐ క్షుధావతీగుటిక. ॐ—

శ్లో. గగనా ద్విపలం చూర్ణం లోహస్య పలమాత్రకం. 37. తాహాకిట్టపలార్థం చ సర్వ మేకత్ర సంస్థితం, మండూకపల్లీవశిరతాల మూలీరసైః పునః. 38. వరీభృంగకేశరాజ కాలమూరిషజై రథ, త్రి పలాభద్రముస్తాభిః స్థాలీపాకా ద్విచూర్ణితం. 39. రసగంధకయోః కర్షో ప్రత్యేకం గ్రాహ్య మేకతః, తస్మాద్దనా చ్ఛిరాఖల్వే యత్నతః కజ్జలీకృతం. 40. వచా చవ్యంయమానీచ జీవకేశరపుష్పికా, న్యోషం ముస్తంవిడంగంచ గ్రంథికం ఖరమంజరీ. 41. త్రివృతా చిత్రకోదంతీ సూర్యావరో సిత స్తథా, భృంగమాణకకంద శ్చ ఖండకర్ణక ఏవ చ. 42. దండోత్పలా కేశరాజకాలాపకడకోపిచ, ఏషా మర్ధవలం గ్రా హ్యం పటఘృష్టం సుచూర్ణితం. 43. ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ పలార్థం పల మేవ చ, ఏతే త్వర్వం సమాలోడ్య లోహపాత్రే తు భావయేత్. 44. ఆతపే దండసంఘృష్ట మార్ద్రకస్య రసైః (త్రి ధా, తద్రసేన శిలాపిష్టం గుటికాం కారయే ద్భిషక్. 45. బదరా స్థి నిభాం శుష్కం సునిగుప్తం విధావయేత్, త త్ప్రతి ర్భోజనా దా తు నేవితం గుటికాత్రయం. 46.

అయ్యోదకానుపానం చ హితం మధురవర్జితం, దుగ్ధం చ నారికేళం చ
వర్జనీయం విశేషతః. 47. భోజ్యం యథేష్ట మిష్టం చ వారిభక్తాన్
కాంజికం, హం త్యష్టపిత్తం వివిధం శూలం చ పరిణామజం. 48. పాండు
రోగం చ గుల్మం చ శోభోదరగుదామయాన్, యత్యేణం పంచకాసాం
శ్చ మందాగ్నిత్వ మరోచకం. 49. స్త్రీహానం శ్వాస మానాహ మామ
వాతం సుదారుణం, గుడిక్షుధావతీ నేయం విఖ్యాతా రోగనాశిని. 50.

అభ్యధాతుచూర్ణమును 2 పలములు లోహము 1 పలము లోహమలము అరపల
మువీటినికాచోటుననుచి మంజిష్ఠము ఏనుపిష్ఠలి మ సలి వీటినిరసముతీని యంచుకొని
పిల్లపీచర గుండులగర నీలి కీటినిరసముతీని పిష్ఠుట్రీ ఫలములు తుంగముపైలు భద్రముపై
లు వీటితోస్థానిపక్షముతో చూర్ణముచేసి పాదరసము గంధకము నొక్కొక్కటలము
కలపవలయును. రాతిఖల్వములో వీనిని దక్కగా నూరి కాటుకవలె చేయవలయును.
వన చవ్యము వామము జీవకము సోఁపు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు తుంగముపైలు వా
యువిడంగములు పిప్పలిమూలము తులసి తెల్లతెగడ చిత్రమూలము దంతి గంటుభారంగి
వెలగ మానకంద సహదేవాక్షి నల్లతెగడ వీనిని అరపలమరపలము చొ||చూర్ణముచేసి గు
డ్డతో వస్త్రకాళితము బట్టవలయును. మఱియును కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక వీటిని
ప్రత్యేకముగా రెండేసి నాల్గేసితులముల చొప్పునచూర్ణించిచిన్నిటిని లోహపాత్రము
నందు భావనచేసి మూడుమారులు కలియఁ బెట్టవలయును. ఎండలో అల్లమును కఱ్ఱ
తో నలగబాడిచి ఆరసముతో గాతీపైని నూరి మాత్రలను కట్టవలయును. తేగు గిం
జంతగాకట్టి ఎండించియుంచికొని ప్రతిదినమును స్రాతకాలమునందు మూడుమాత్రల
చొ|| నేవింపవలయును. అమ్రరసము ననుపానము చేసికొని మధురపదార్థములను త్యజింప
వలయును. ఇయ్యది అనేకవిధములగు ఆమృషిత్వములను ఉదరరోగాదులను పోగొట్టును.

— శీరశ్శుత్రము. —

శ్లో. విష్టావాజీం సధన్యాకం శ్శుత్రప్రస్థం విపాచయేత్, కఫ
పిత్తారుచిహరిం మందానిలవమిం జయేత్. 51.

శీలకఱ్ఱను ధనియములును నూరి 16 పలములనేటిని వక్షముచేసి నేవించిన కఫ
పిత్తారుచులు మానును. మందాగ్నిని శుద్ధిని ఇది పోగొట్టును.

— పటోలశుత్రము. —

శ్లో. పటోలశుంథోఽకిల్కాభ్యాం కేవలం కులకేన వా, శ్శు
తప్రస్థం విపక్తవ్యం కఫపిత్తహరం పరం. 52.

పటోలమును శొంఠిని కల్కములను చేసి 16 పలముల నేయుని పక్వముచేసి నేపించిన కఫపిత్తములు నశించును.

—ॐ సిష్పలిఘృతము. ౧౧—

శ్లో. సిష్పలీక్వాథకల్కేన ఘృతం సిద్ధం మధుప్లుతం విభేత్త త్పాత్రై రుత్థాయ ఆష్టపిత్తనివృత్తయే. 53.

సిష్పల్లక పాయముల కల్కములతో నేతని సిద్ధముచేసి ప్రొద్దుటిపూట తేనెను కలిపికొని త్రాగినచో ఆష్టపిత్తములు నశించును.

—ॐ ద్రాక్షాద్యఘృతము. ౧౨—

శ్లో. ద్రాక్షాన్మృతాశక్రపటోలవత్తైః సాశీరధాత్రీఘనచందనై శ్చ, త్రాయంతికా పద్మకిరాతధాన్యైః కల్కైః పచేత్సర్పి రుపేతి మేభిః. 54. యుంజీత మాత్రాం సహ భోజనేన సర్వర్తుపానేపి భిషగ్విదధ్యాత్, బలాసపిత్తం గ్రహణీం ప్రవృద్ధాం కాసాగ్నినాదం జ్వర మన్లుపిత్తం. 55 సర్వం నిహన్యా ధృతి మేతి దాశు సమ్యక్ప్రయుక్తం హ్యమృతోపమం చ.

ద్రాక్ష తిష్పతీగే కొడిసెపాల పటోలము వట్టివేళ్లు ఉసిరిక తుంగముపై చందనము కలుకానుగ పద్మాక్షము నేల నేము ధనియములు వీటికల్కముతో నేతనిచేర్చి పక్వముచేసి భోజనమయములందు దీనిని ప్రయోగింపవలయును. ఇయ్యది కఫపిత్తాది గోగములను అన్నిటిని నశింపజేయును.

—ॐ శతావరీఘృతము. ౧౩—

శ్లో. శతావరీమూలకల్కం ఘృతప్రస్థం యస్సమం, పచేత్స్తృప్త ద్వగ్నినా సమ్మిక్తీరం దత్వా చతుర్ధణం. 56. నాశయే దన్లుపిత్తం చ వాతపిత్తోద్భవా న్దదాన్, రక్తపిత్తం తృసాం మూర్ఛాం శ్వాస సంతాపమేచ చ. 57.

శతావరీకల్కమును జలమును సమానభాగములుగా చేర్చి 16 పలముల నేయు నాలుగురెట్లపాక కలిపి స్ననినెగను పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది ఆష్టపిత్తములు వాతపిత్తమువలన పుట్టిన గోగములను రక్తపిత్తమును దప్పి మూర్ఛలను శ్వాసమును సంతాపమును నశింపజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆష్టపితృధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. విసర్వవిస్ఫోటాధికారము.

❧ విసర్వవిస్ఫోటములకు ఉపాయములు. ❧

శ్లో. విరేకవమనా లేపనేచన్తాస్త్వగ్నిమోక్షజైః, ఉపాచరేద్యధా
దోషం విసర్వా నవిదాహిభిః. 1. పటోలపిచుమద్ధాభ్యాం పిష్పల్వా
మదనేన చ, విసర్వే వమనం శస్త్రం తథైవేంద్రయనై స్సహ. 2. త్రి
ఫలారససంయుక్తం సద్వి త్త్రివృతయా సహ, ప్రయోక్తవ్యం విరేకార్థం
విసర్వజ్వరశాంతయే. 3. రసమామలకానాం వా ఘృతమిశ్రం ప్రదా
పయోక్, త్రూణవర్జం ప్రయోక్తవ్యం పంచమూలచతుష్టయం. 4.
ప్రదేహనేక సద్విర్భి ర్విసర్వే వాతసంభవే.

విరేచనములు వమనములు లేపనములు సేచనములు ఏ క్తస్రాములు మున్నగువానిని,
దోషానుసారముగా విసర్వవిదాహ కర్మములగు చికిత్సలను చేయవలసినది. పటోలము
ని. బఘు పిష్పలి ఉష్ణై వీనిమూలమున విసర్వరోగములకు వచనము చేయించుట
మంచిది. త్రిఫలారసము తోను తెల్లతెగడతోను విరేచనములకై ఘృతము నిచ్చుట
మంచిది. దీనిచే విసర్వరోగములు నశించును. లేనిచో ఉసికరసములో నేతినికలిపి ప్ర
యోగింపవలయును. లేనిచో తృణపంచక వర్జితమగు పంచమూలక చతుష్టయమునై
నను ఈయవలయును. వాతమువలనఁబుట్టిన విసర్వములకు లేపములు సేకములతో చికిత్స
లను చేయిగా వలయును.

❧ వాతమునందు కోష్ఠమున్నగు చికిత్సలు. ❧

శ్లో. కుష్ఠం శతాహ్వ సురదారుసుస్తా వారాకా కుస్తుంబురు
కృష్ణగంధాః, వాతేర్కషంశార్దగలా శ్చ యోజ్యాః సేకేషు లేపే
షు తథా ఘృతేషు. 5. ప్రపౌండరీక మంజిస్తా పద్మకోశీరచందనైః,
సయప్టీందీవరైః పితైః క్షీరపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 6. కశేరుశృంగాటకప
ద్మగుండ్రాః సశైవలాః సోత్పలకర్షమా శ్చ, వస్త్రాంతరాః పితృకృ
తే విసర్వే లేపా విధేయాః సఘృతాః సుశీతాః. 7. ప్రదేహాః పరి
షేకా శ్చ శస్త్రంతే పంచవల్కలః, పద్మకోశీరమధుక చందనై ర్వా

ప్రశస్యతే. 8. పితౄ తు పద్మినీపంకం విష్ణుం వా శంఖశైవలం, గుండ్రా
మూలం తు శుక్తిర్వా గైరికం వా ఘృతాన్వితం. 9. న్యగ్రోధపాదా
గుండ్రాచ కదళీగర్భ ఏవ చ, బిసగ్రంధిక లేపః స్యా చ్ఛతధాతఘృతా
ప్లుతః. 10. హరేణో మనూగా శ్చ మద్ధా జైవ సశాలయః,
పుశ క్షృశ క్షృదేహో స్స్యుః సర్వైర్వా సర్విషాసహ. 11. ద్రాక్షార
గ్వధకాశ్చ ర్య త్రిఫలైరండపీలుభిః, త్రిపుద్గరీతకీభి శ్చ విసర్వే శోధనం
హితం. 12.

శోష్ణ పిల్లపీచర దేవదారువు తుంగముపైలు వాగాహీకండ సేపాశ్చపువ్విత్తులు ధ
నియములు మునగ తాడిశసత్రి నీలి గోరింట వీటినిన్నిటినినూరి సేతిలొచ్చేప్ప సేకలేప
ములు చేయవలయును. కమలములు మంజిష్ఠ పద్మాక్షము వట్టివేళ్లు చందనము మధుక
ము నల్లకమలములు వీటిని పాలతో నూరి విసర్పికి లేపనచేయవలయును. క సేరువు
శృంగాటక ము కమలములు భద్రముపైలు సేవతి శైల్లకమలములు వీటిని నూరి వడి
యంగట్టి సేపకో పిత్రవిసర్పయంకు లేపనచేయుట మంచిది. ఇట్లే పంచవల్కలముల లేపన
సేకములును హితకరములు. పద్మాక్షము వట్టివేళ్లు మధుకము చందనము కీటితోలేపనచే
సినను శ్రేష్ఠమే. పిత్రవిసర్పయందు కమలపు బురదను గాని శంఖునుగాని నూరి
లేపనచేయవలయును. మజ్జియూడలు శైల్ల అజటి పొట్ట కమలనాశము వీటిని నూరి
నూరుమాటులు వడియంగట్టిన సేతిలో కలిపి లేపనచేయ వలయును. రేణుకబీజములు
నల్లతెగడ పెసలు శాలిధాన్యము వీటిని వేరువేటుగా సమముగా సేతిలోకలిపి నూరి
లేపనచేయవలయును. ద్రాక్ష అష్టవేతము తేల గుమ్మడు త్రి ఫలములు ఏరండము పీలువు
తెల్లతెగడ కరక్కాయలు వీటితో శోధనచేయుట విసర్పిగములకు మంచిది.

—ॐ ఖదిర లేపాదులు ॐ—

శ్లో. గాయత్రీసప్తపర్ణాబ్జవాసారగ్వధదారుభిః, కుటస్మపైర్భవే
ల్లేపో విసర్వే శ్రేష్ఠసంభవే. 13. అజాశ్వగంధాసరలాథకాలా
నైకేశికా వా పృథవాఒజశృంగీ, గోమూత్రాష్టో విహితః ప్రలేపో
హన్యా ద్విసర్పం కఫజం సుశీఘ్రం. 14. మదనం మధుకం నిమ్బం వత్స
కస్య ఫలాని చ, వమనం చ విధాతవ్యం విసర్వే కఫసంభవే. 15. త్రిఫ
లాఒష్టకోశీర సమంగాకరవీరకం, ఫలమూల మనంతా చ లేపః శ్రేష్ఠ
విసర్పహ. 16. ఆగ్వధస్య పత్రాణి త్వచః శ్రేష్ఠాతకోద్భవాః, శిరీషపు
ష్పకామాచీ హితా లేపావచూర్ణనైః. 17.

కాచు ముయ్యకు పొన్నతుంగముపైలు అడ్డసరము తేలచెక్క చేపదారువు భద్రముపైలు వీటిని లేపనచేసిన క్షేష్ణవిసర్వులకు మంచిది. పరదగొండి అశ్విగంధ తెల్లతెగడ నల్లతెగడ వీటిని గోమూత్రముతోనూరి చల్లని దానినే లేపనచేసిన విసర్విని శించును. ఉమ్మెత్త మధుకము నింబము కొడిసెపాల విత్తులు వీటితో వసునములను చేయుచుట విసర్వికి హితము. త్రిఫలములు పద్మాక్షము పట్టివేళ్లు ను జిప్తము గన్నేరు వీటిలే పము కఫవిసర్పిని పోగొట్టును. తేలపత్రములు వింగిచెక్క దరిసెనపువులు కాకమాచి వీటితో లేపనములను అవచ్చాములను చేయింపవలయును.

—●— నవకషాయగుగ్గులము. —●—

శ్లో. ముస్తారిష్టపటోలానాం క్వాధః సర్వవిసర్పిసుత్, ధాత్రీపటోలముద్దానా మథవా ఘృతసంప్లుతః. 18. అన్యుతివిషపటోలం నింబకిల్లై రుపేతం త్రిఫలఖదిరసారం వ్యాధిభూతం చ శుల్కం, క్వధితమిద మశేషం గుగ్గులో ర్భాగయుక్తం, జయతి విషవిసర్పా న్కుష్టమస్తాదశాఖ్యాన్. 19.

తుంగముపైలు నింబముపటోలము వీటిక షాయము విసర్పిగొంగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. ఉసిరికపటోలము మధకాద్దగు నీనిని నేలితో చేర్చిన ర్తిశేసిన కనర్వులు శశించును. వారాహీకండ అమృతివిషము పటోలము తుంగముపైలు ముయ్యకుపొన్న కాచు వేపఆకులు పసపు మ్రానిపసపు వీటినినూరి లేపన చేసినచో విషములు విసర్పి కుష్టులు విసర్ఫిటములు గజ్జ శీతపిత్తము జ్వరము మున్నగువి నశించును.

—●— అమృతాది క్వాధము. —●—

శ్లో. అన్యువవృషపటోలం ముస్తకిం సప్తపర్ణం ఖదిర మసితవేత్రం నింబపత్రం వారిద్రే, వివిధవిషవిసర్పా న్కుష్టపిష్ఠాటకం డవారవనయతి మసూరీం శీశిపిత్తం జ్వరం చ. 20. పటోలామృతభూనింబ వాసకారిష్ట పగ్మతైః, ఖదిరాబ్ధముతైః క్వాధో విగ్ధాటా ర్తిజ్వరం హః. 21.

తిప్పతీగె వృషము పటోలము తుంగముపైలు ముయ్యకుపొన్న ఖదిరము నల్ల వేతసము వేపాకు పసపు మ్రానిపసపు వీటిక షాయము అన్నివిధములగు విషములను విసర్పములను విసర్ఫిటములను గజ్జరోగములను మసూరికారోగములను శీతపిత్తములు జ్వరములు మున్నగువానిని నశింపజేయును. పటోలము తిప్పతీగె నేలవేగు అడ్డసరము అరిష్టము సిత్తపాపడ కాచు తుంగముపైలు వీటిని క షాయము చేసి నేవించినచో విసర్ఫిటాదివీడలును జ్వరములును నశించును.

— పటోలాదికషాయములు. —

శ్లో. పటోల త్రిఫలారిష్టగుడూచీముస్తచందనైః, సమూర్వా
రోహిణీపాతా రజనీ సదురాలభా. 22 కషాయం పాయయే దేత ఛేఢ్య
ష్టపితృజ్వరాపహం, కంఠూత్పన్నోషవిసోఘాట విషవీసర్వనాశనం. 23.
భూనింబ వాసా కటుకా పటోల ఫలత్రికా చందననింబసిద్ధిః. విసర్వ
దాహ జ్వర వక్త్రశోష విసోఘాట తృష్ణా వమిను త్కషాయః. 24. సకఠే
పితృయుక్తే తు త్రిఫలాం యోజయే త్పురైః, దురాలభాం పర్వటకం
పటోలం కటుకాం తథా. 25. సోష్ణం గుగ్గులుసమ్మిశ్రం పిబే ద్వా
ఖదిగాష్టకం, కుండలీపిచుమద్దాంబు ఖదికేంద్రయవాంబు నా. 26.
విసోఘాటం నాశయ త్యాశు వాయు ర్జలధరా నివ, చందనం నాగపు
ష్పం చ తండులీయకశారిభే. 27. శిరీషవల్కులం జాతీలేప స్నాన్య ద్దా
హనాశనః, శుక్తతరునతమాంసీ రజనీవద్వాచ తుల్యాని. 28. పిష్టాని శీ
తతోయేన లేపన్యా త్సర్వవిసోఘాటే, శిరీషమూలమంజిష్ఠా చవ్యామ
లకయప్తికాః. 29. సజాతీపల్లవక్షౌద్రా విసోఘాటే కవలగ్రహాః, శిరో
ఘోదుంబరాజంబూ సేకా లేపనయోర్ద్వితాః. 30. శ్లేష్మాతికత్వచోవాపి
ప్ర లేపా శ్చోత్తతనే హితాః. 31. శిరీషయష్టీనతచందనైలమాంసాహరి
ద్రాద్వయకుష్ఠవల్లైః, లేపో దశాంగః సఘృతః ప్రదిప్తో విసర్వకంఠా
జ్వరశోధహరీ. 32. శిరీషకోశీర నాగాహ్వా హింస్రాభి న్లేపనా ద్భ్రుతం,
విసర్వవిషవిసోఘాటాః ప్రళయ్మంతి స సంశయః. ౩౩.

పటోలము త్రిఫలములు వేప తిప్పతీగె ఈంగుముత్తలు చందనము చాగఫలము
కరక్కాయలు అగరుశొంఠి వసపు గూంగుండి వీటికి షాయమును త్రాగవలయును. ఇ
య్యది కఫము పితృజ్వరము ఖజ్జ విసోఘాటము విషములు విసర్వములు నశింపజేయును.
నేలవేము అడ్డపరము కటుకరోహిణి పటోలము త్రిఫలములు చందనము నింబము వీటి
తో సిద్ధముచేసిన కషాయము విస్సములను దాహములను జ్వరములను ముఖశోష
లను విసోఘాటములను నశింపజేయును, కఫపితృపు విసర్వములందు గుగ్గులముతో త్రిఫ
లములను సేవింపవలయును, చాగఫలము పితృపాపడ పటోలము కటుకరోహిణి వీటి
కషాయమును త్రాగిన తిప్పతీగె నింబము మరువేరు కాచు కొడిసెపాల వీటికషాయ
మును త్రాగినను విసోఘాటములు నశించును.

— పృష్ఠాద్యఘృతము. —

శ్లో. పృష్ఠాద్యఘృతమలం పత్రనిబత్సగమృతామలకీ కషాయక
లైఘ్నీ, ఘృతమభినవ మేత దాశు పక్ష్యం జయతీ విసర్పగదాన్ సకుష్ట
గుల్మాన్. 34.

అడ్డసరము కాచు చేదుపొళ్ల లవంగపుపట్ట తిప్పతీగ ఉసిరిక వీటిక సాయము
లోను కల్గములోను నూత్నఘృతమును పక్ష్యము చేయవలయును. ఇయ్యది విసర్పి
మున్నగువానిని పోగొట్టును.

— పంచతిక్తఘృతము. —

శ్లో. పటోలనస్తచ్చదనింబవాసా ఫలత్రికిణి ఛిన్నరుహవిప
క్యం, త త్పంచతిక్తం ఘృత మాశు హన్తి త్రిదోషవిస్ఫోటవిసర్ప
కంఢూః. 35.

చేదుపొళ్ల ముయ్యాకుగొన్న వేపాకు అడ్డసరము త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటి
తో పక్ష్యము చేసిన ఘృతము విస్ఫోటము విసర్పము కండుపులను పోగొట్టును.

— మహాపద్మకఘృతము. —

శ్లో. పద్మకం మధుకం లోద్రః నాగపుష్పస్య కేసరం, ద్వే హ
రిద్రే విడంగాని సూత్రైలాతగరం తథా. 36. కుష్ఠంలాక్షాపత్రకం చ సి
క్థకం తుత్థ మేవ చ, బహువారః శిరీష శ్చ కపిత్థఫల మేవ చ. 37.
తోయే నాలోద్య తత్సర్వం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, యాం శృరో
గాన్నిహన్యా ద్వై తాన్నిబోధ మహామునే. 38. సర్పకీటాఖుదప్తే
షు లూతామూత్రకృతేషు చ, వివిధేషు ర్బుటకేషు తథా కుష్ఠవిసర్పి
షు. 39. నాడీషు గండమాలాసు ప్రభిన్నాసు విశేషతః, అగస్త్యవి
హితం ధన్యం పద్మకం తు మహాస్మృతం. 40.

పద్మాక్షము మధుకము లోద్రుగ నాగకేసరములు పసపు మ్రానిపసపు వాయువిడం
గములు చిట్టి యేలకులు తగరము కోష్ఠ లక్క తాడిశవత్రి మైలతుత్తము పైసము
విటిగిచెక్క శిరీషము వెలగపండ్లు వీటిని నీటిలో నూరి అందు 16 పలములతైలమునుప
క్వము చేసి నేపించినచో విసర్పములు పురువులు మూత్రకృచ్చగోగములు అనేకవిధము
లగు స్ఫోటకములు కుష్ఠము విసర్పము నాడీప్రణములు గండమాలలు నశించును.

❧ స్నాయువులకుపావలిరససు. ❧

శ్లో. రోగస్తు స్నాయుకాఖ్యో యః క్రియా తత్ర విసర్పవత్,
గవ్యం సర్పి త్ర్యహం పీత్వా నిర్గుండీస్వరసం త్ర్యహం, పిబే త్స్నాయుక మత్యుగ్రం హ స్త్యవశ్యం న సంశయః. 41. శోభాంజనమూల
దళైః కాంజికపిష్టైః సలవణై ర్లేపః, హన్తి స్నాయుకరోగం యద్వా
మోచకత్వచో లేపః. 42.

స్నాయువను రోగమునకు విసర్పకు వలె చికిత్సచేయవలయును. ఆవునేతిని
మూడురోజులు త్రాగినపిమ్మట వావిలి రసమును మూడుదినములు త్రాగినచో స్నాయురో
గములు నశించును. సందియములేదు. మునగచెక్కలకులు వీటిని గంజిలో నూరి సైంధ
వలవణమును కలిపి లేపనచేసినను ఇందుగుచ్చెక్కును నూరి లేపనచేసినను స్నాయురోగ
ములు నశించి పోవును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు విస్ఫోటాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౩. మసూర్యధికారము.

❧ మసూరికకు సామాన్యోపాయములు ❧

శ్లో. సర్వాసాం వమనం పథ్యం పటోలార్చిష్టవాసకైః, కషాయై
శ్చ వచావిత్సయస్త్యోహ్వఫలకల్మితైః. 1. సక్షాద్రం పాయయే ద్రావి
హ్వం రసం వా హైలమోచికం, వాంతస్య రేచనం దేయం శమనం
చాబలే నరే. 2. సుషవీపత్రనిర్యాసం హరిద్రాచూర్ణసంయుతం, రోమం
తీజ్వరవిస్ఫోట మసూరిశాంతయే పిబేత్. 3. ఉభాభ్యాం హృతదోష
స్స విశువ్యంతి మసూరికాః, నిర్వికారా శ్చల్పపూయాః సచ్యంతే
చాల్పవేదనాః. 4. కంటాకుంభాండుమూలం క్వధనవిధిక్రృతం హింగు
మాక్షికయుక్తం, వీతం బీజం జయాయాః సఘృత ముషితవాః వీత
మంఘ్రిః సికట్యా, మాఘామూలం శిఘావా దమనకుసుమజా సా
షణా వాఽథ పూతిః, యోగావాస్యంబునై తే ప్రథమ మథ గదే దృశ్య

మానే ప్రయోజ్యః. 5. ఉద్భృత్య ముష్టి మాచ్ఛాద్య భేషజం య త్ప్రియుజ్యతే, తన్నుష్టియోగ మిత్యాహు ర్దుష్టియోగపరాయణాః. 6.

అన్ని విధములగు మనూరికలయందును చేదుపొల్ల వేపాకు అడ్డుసరము వీటికపా యమును వసకోష్ఠచెక్క మధుకము ఉష్ణైత్ర కాయ వీటికల్గమును ఇచ్చి వాంతు లను చేయించుట మంచిది. బ్రాహ్మీరసమునందులేనెను వైచికోని త్రాగినను జలబ్రాహ్మీ రసమును త్రాగినను చిలుకకూర రసమును త్రాగినను హితమును కలిగించును. వమన మును చేయించి ప్రవర్తల క్రియపలయును. నిర్బలమనుష్యునకు ఇట్లైనచో శవసము కలు గును. కాకర జీలకఱ్ఱ ఆకుల రసమునందు పసపు వైచి త్రాగినచో జ్వరములు విసోఘ టములు మనూరికలు శాంతించును. వమనము చేయించుటచేతను విరేచనమున కిష్పించు టచేతను దోషరహితము అయినవానికి వచ్చిన మనూరికలు నశించిపోవును. తెల్లవా గుడు తిప్పతీగ వీటికపాయములో ఒకమాషమంత ఇంగువనువైచిగాని నేతితో క్రొంచ బీజములను నూరిగాని సేవించినచో మనూరికలు నశించును.

సికటీమూలమును నూరి త్రాగినను మహాకండ వచస్పతివేళ్ళునునూ త్రాగినను మిరి యములతో నెమలి యడుగుచెట్టు వేళ్ళును నూరి త్రాగినను మనూరికలు నశించును.

— ఉష్ణిమూలాంబుపానాదులు. ౭ —

శ్లో. ఉష్ణికంటకమూలం వా ప్యనంతామూల మేవ వా, విధి గృహీతం జ్యేష్ఠాంబువీతం హన్తి మసూరికాం. 7. తద్వ చ్ఛృగాలకం టకమూలం చ వ్యపితాంభసా, మసూరిం మూర్ఛితో హన్తి గంధ కార్థ స్తు పారదః. 8. నిశాచించాచ్ఛదే శీతవారిపీతే తథైవ తు, యా వ త్సంఖ్యా మసూర్యంగే తావద్భిః తైలుజైః దలైః. 9. ఛిన్నై రాతు రనామ్నాతు గుణీ వ్యేతి న వర్ధతే, వ్యపితం వారి నక్షాద్రం వీతం దా హగుణీ పారం. 10. శేలుత్వక్క్రృతశీతాంభః నేకోవా కాయశోషణే, ఉగ్రాజ్యపంశసీలీ యనవృషకార్వాస కీకన బ్రాహ్మీ. 11. స్వరసమయూర క లాక్షాధూపో రోమాంతికాదిహరః, తర్ణణం వాతజాయూం ప్రాగ్లా జచూర్ణై స్సశర్కరైః. 12. భోజనం తిక్తయాపై శ్చ ప్రతుదానాం రసేన వా, ద్విపంచమూలం రాస్నా చ దా ర్ద్యశీరం దురాలభా 13. సామృతం ధాన్యకం ముస్తం జయే ద్వాతసముత్థితం. 14.

ఉష్ణమూలపు వేరును గాని అనంతమూలమునుగాని యథావిధిగా తెచ్చి బియ్యపు కడుగుతో నూరి త్రాగినచో మనుషురీకలు నశించును. నక్కపొన్న మారేడు వీటివేళ్ళనువేసి వాపెగట్టిన వీటితో నేవంపవలయును. పసపు చింతాకులు వీటిని నూరి చల్లనివీటితో కలిపి త్రాగవలయును. ఎన్నిమనుషురీకలు అంగమూలములనుండిన నన్నివిటిగి యాకులను త్రుంచినచో మనుషురీకలు తత్తుమైనవి యైనచో నశించును. విటిగిచెక్క కషాయమును చల్లార్చి రాత్రియంతయు నుంచితేనెతో త్రాగినను గాని శరీరశోషమునకు నేచనజేసిననుగాని మనుషురీకలు నశించిపోవును. పస నేయి నీలి నెమలియడుగు చెక్క అడ్డనరముప్రత్తివేళ్ళు క్షీక సము బ్రాహ్మి తేల్లయు త్తరణులక్క వీటితో వైచిన ధూపము గోమంతికలు మున్నగు మనుషురీకలను నశింపజేయును. వాతపు మనుషురీకము లందు తొలుత పేలపిండిలో చక్కెరను కలిపి తర్పణ క్రియను చేయవలయును. కటుపదార్థములతో చేసినయూషమునందు గాని ముక్కుతో పొడిచితిను పక్షుల హంసరసముతో గాని భుజింపచేయవలయును. దశమూలములు రాన్న మ్రానిపసపు పట్టివేళ్ళు పిన్నదూలగొండి వారాహికంద ధనియులు తుంగముపైలు వీటితో వాతపు మనుషురీకలను జయింపవలెను.

—ॐ వాతజములందు గ.డూచ్యాదులు. ॐ—

శ్లో. గుడూచీం మధుకం రాన్నాం పంచమూలం కసిష్ఠకం, చందనం కాశ్శర్మర్యఫలం బలామూలం వికంతం, 15. పాకకాలే మనుర్యాం తు వాతజాయాం ప్రయోజయేత్, ద్రాక్షాకాశ్శర్మఖర్జూర సటాలారిష్టవాసకైః. 16. లాజామలకదుస్పర్శైః శితాయుక్తైశ్చ వైత్తికే, శిరీషోదుగుబురాశ్వత్థ శేలున్య గ్రోధవల్కలైః. 17. ప్రలేప స్సఘృతిః శీఘ్రం వ్రణవిస్ఫుటదాహహా, దురాలభాం పర్వలకం భూనింబం కటురోహణిం. 18. స్లేష్మికాయాం పిత్తజాయాంవా పానే నిఃక్వాధ్య దాపయేత్.

తిప్పతీగె మధుకము రాన్న లఘు పంచమూలములు గుమ్మడుకాయలు ముత్తువపు లగము కీటినన్నీటిని వాతమనుషురీకల విషయములలో పాకకాలమునందు పక్షము చేసి యీయవలసినది.

గ్రాక్ష. గుమ్మడు ఖర్జూరము పటోలము వేప అడ్డనగము కేలాలు ఉసిరికి వీటిని నూరి చక్కెరను కలిపి పిత్తమనుషురీకలలో ప్రయోగింపవలయును. దిరిసెన పేడిరాగి బూరుగు మట్టి వీటివల్కలములను నేతిలోనూరి లేపనచేయవలయును. గాయములు

విస్ఫోటకపుమంటలు శీఘ్రముగా నశించును. దులదగొండి పర్వాటకము నేలవేసు కటుకగోహిణి వీటికషాయము కఫమనూరికలయందుగాని పిత్తపుమనూరికలయందు గాని త్రాగవలయును.

— నింబాదులు. —

శ్లో. నింబం పర్పటకం పాతాం పటోలం కటురోహణీం. 19. వాసాం దురాలభాం ధాత్రి ముశీరం చుదనద్వయం, ఏష నింబాదికః ఖ్యాతః వీతః శర్మరయా యుతః. 20. హన్తి త్రిదోషమసూరీం జ్వర వీసర్పసంభవాం, ఉత్థితా ప్రవిశే ద్యా తు పున స్తాం బాహ్యహో నయేత్. 21.

వేప పిత్తపాపడఅగరుశొంతి పటోలము కటుకగోహిణీఅడ్డసరము దూలగొండి పట్టికేళ్లు చందనము రక్తచందనము ఇయ్యవి నింబాదులని చెప్పఁ బడియెను. ఈనింబాదులను కండకకైరతో కలిపికొని భక్షించినచో త్రిదోషములనలనఁ బుట్టిన నుసూరికలు జ్వరములు పిసర్పివల్ల పుట్టినమనూరికలు మున్నగువానిని పోగొట్టును. మనూరిక లేచి మఱలనణగి పోయినేని దానిని వెడలించుటయే యుత్తమము.

— పటోలాదిజలము. —

శ్లో. పటోలకుండలీముస్త వృషధన్వయవాచకైః, భూనింబసింబకటుకా పర్పటై శ్చ శృతం జలం. 22. మసూరీం శమయే దామాం పక్వాం చైవ విశోషయేత్, నాతిః పరతిరం కించి ద్విస్ఫుట జ్వరశాంతయే. 23. పటోలమూలారుణతండులీయకం పిబే ధ్ధంద్రామల కల్కసంయుతం, మసూరికాస్ఫుటవిదాహ శాంతయే తదేవ రోమాంతివమిజ్వరాపహమ్. 24. పటోలమూలారుణ తండులీయకం తిథై వ ధాతీఖిదిరేణ సంయుతం, పిబే జ్వలం సుక్ష్మధితం సుశీతలం, మసూరికారోగవి నాశనం వరం. 25.

పటోలము తిప్పతీగె తుంగమునైలు అడ్డసరము దులదగొండి నేలవేసు వేపకటుకగోహిణి పర్వాటకము వీటికషాయమునుత్రాగిన పక్వాపక్వములగు నుసూరికలైనను శోధించును. విస్ఫోటజ్వరములు నశించుటకేం కంటెను మంచుమంచుమంటియొక్కటి లేదు. చెదుపొళ్ల మంజిష్ఠము వీటికషాయములో పసవు ఉసిరిక రసమును వేసికొని

త్రాగినను త్తమము. మనురీకలు విస్ఫోటకములు వీటియందైన మంటలుపోవును, మఱియు నియ్యదియే రోమంతిక ఛద్విజ్వరములనుకూడ పోగొట్టును. ఐటోలపు వేళ్లు మంజీప్రము బియ్యముక డుగు వీటికి పాయములో యుసిక చంద్ర వీటికి పాయమును వైచి చల్లాగ్ని త్రాగినచో :న్నిమనురీకలు నిశ్చయముగా నశించును.

❧ ఖదిరాష్ట్రము. ❧

శ్లో. ఖదిరి త్రిఫలారప్తపటోలామృతవాస్తకైః, క్వాథోష్టకాంగో జయతి రోమాంతిక మనురీకాః. 26. కుప్తవీసర్పవిస్ఫోట కండ్వాదీ నపి తా నతిః.

చంద్ర త్రిఫలములు వేపపటోలములు వారాహీకంద అడ్డనరము వీటి అష్టాంగ క్వాథము విసర్పి విస్ఫోటకములను రోమంతికా మనురీకలను కుప్తము విసర్పమును విస్ఫోటము చున్నగు వానిని పోగొట్టును.

❧ అమృతాదిక్వాథములు. ❧

శ్లో. అమృతాదికపాయ స్తుజయే త్ప్రీతకఘాత్తికాం. 27. సిపీ రేణ తు సంపిప్తం మ తులుంగస్య కేసరిం, ప్రలేపా త్పతయ త్యా శు దాహం చాశు నియచ్ఛతి. 28. పాదదాహం ప్రకురుతే పిడకాపా దసంభవా, తత్త్ర సేకం ప్రశింసంతి బహుశ స్తండులాంబునా. 29. పా కకాలే తు సర్వా స్తా విశోషయతి మారుశః, తస్మా త్స్పంబృంహణం కార్యం నతా పథ్యం విశోషణం. 30. గుడూచీమధుకం ద్రాక్షా మోర టం దాడిమై స్సహ, పాక కాలే తు దాతవ్యం భేషజం గుడసంయుతం. 31. తేన పాకం వ్రజ త్యాశు నచ వాయుః ప్రకుప్యతి, లిహే ద్వా బేదరం చూర్ణం పాచనార్థం గుడేన తు. 32. అనే నాశు విపచ్యంతే వాతసి త్తకఘాత్తికాః.

అమృతాదిక్వాథములు సిత్తమనురీకలను జయించును. మాతులుంగ కేసరములను గంజితోనూరి వేపచెసిక మనురీకలు నశించును. దాహమును శీఘ్రముగానుపశమిల్లును. కాళ్ళపైని పుట్టిన పిటకములకు దాహములను పుట్టించును. అప్పుడు బియ్యపుకడుగుతో చాలమారులు కి డుగుటమంచిది. పక్వముకాబోవు కాలమునందుమనురీకల వాయువులు నశించును. కనుక పుష్టిగలిగించువస్తువులను రోగికి పెట్టవలయును. తిప్పతీగ మధుకము ద్రాక్ష ఇక్షుమూలము దానివ్వు వీటిలో బెల్లమునువేసి పక్వకాలమున దొసగవలయును. ఇట్లయినశీఘ్రముగా మనురీకలు నశించును, వాయువుప్రకోపింపదు. పక్వముఅగుటకై

శ్రీగుహార్జునును బెల్లములోకలిపి యైనను తినిపింపవలయును. ఇట్లయినచో వాటిపిత్త కఫసంబంధము లగు మనురికలు శాంతించును.

— ౩౩ ధన్యమాంసరసాదలు. ౩౩ —

శ్లో. శూలాధ్వానవరీతస్య కంపమానస్య వాయునా. ౩౩. ధన్య మాంసరసాశ్చ స్తా ఈషత్సైంధవసంయుతాః, దాడిమాన్లురసై ర్యుక్తా యూషా స్సుస్య దగుచో హితాః. ౩౪. పిబే దగభ స్తప్తశీతం భావితం ఖది రాశనైః, శౌచే వారి ప్రయుంజీత గాయత్రీబహువారజం. ౩౫. జాతీ పత్రం సమంజస్థం దార్ద్రపూగఫలం శమీం, ధాత్రీఫలం సమధుకం క్వ ధితం మధుసంయుతం. ౩౬. ముఖరోగే కరరోగే గంఢాపార్థం ప్ర శస్యతే, అట్టోః సేకం ప్రశంసతి గవేధుమధుకాంబునా. ౩౭. మధు కం త్రిఫలా మూర్వా దార్ద్రత్వ జ్వీల ముత్పలం, ఉశీరలోధ్రమంజుసాః ప్రలేపా శ్శోచ్యతనే హితాః. ౩౮. నశ్యం త్వనేన దృష్టాతా మసూర్యో న ద్రవంతి చ, పంచవల్మలచూర్ణేన క్లేదిని మవచూర్ణయేత్. ౩౯. భ స్సనా కేచి దిచ్ఛంతి కేచి ద్గోమయరేణునా. క్రిమిపాతభయా చ్ఛాపి ధూపయే త్పురూడినా. ౪౦. వేదనాదాహశాంత్యర్థం స్నూతానాంచ విశుద్ధయే, సగుగ్గులుః వరాక్వాథం యంజ్య ద్వా ఖదిరాప్తకం. ౪౧. కృష్ణాభయారజోలిఖ్య స్థధునా కంఠసద్ధయే, అథాప్తాంగావలే హూవా కబల శ్శార్పరీకాదిభిః. ౪౨. పంచతిక్తం ప్రయుంజీత పానా భ్యంజనభోజనైః, కుర్యా ద్య్రీవిధానం చ తైలాదీ న్వర్జయే చ్చిరం. ౪౩. విషహ్నే సిద్ధమంత్రై శ్చ ప్రసృజ్యత్తు పునఃపునః, తథా శోణిత సంస్పృష్టాః కాశ్చి చ్ఛోణిత మోక్షయైః. ౪౪.

పోటు ఉబ్బువాతకంపము గలవానికి అడవిజంతువుల మాంసరసగులలో సైంధవ లవణమును వేసి త్రాగించుటమంచిది. అరుచికి దానివ్వుమాంసకాయరసముతో చేర్చియునా ప్రమునిచ్చుట మంచిది. శోధనచేయుటకు చంద్రలకునము పిటిక సాయోదకములు త్రమ ములా. జాపత్రి మంజిష్ఠము ప్రానిపసపు పోక జమ్మి ఉసిరిక మధుకము వీటిని కషాయము చేసి తేనెను కలిపికొని త్రాగిన ముఖరోగములు కంఠరోగములును నశించును. మధు

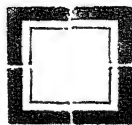
కడు త్రిఫలములు చాగఫలము మానిపసపు జాపత్రి నల్లకమలములు వట్టివేళ్లు లోధ్ర మంజిష్ఠ వీటిని కన్నులకు లేపన చేసినను కంటిలో పిండినను నుత్తమములు. శ్లేషములుగల మనూరికలయందు పంచదర్శలచూర్ణమును పూయవలయును. క్రిములు పడుననెడిభయమునకు చరలాది ధూపముల నిచ్చుట మంచిది. త్రిఫలముల కషాయములో గుగ్గిలమునుగాని ఖదిరాష్టక చూర్ణమును గాని కలిపి సేకముచేసి నవీడలు తొలగులు. పిప్పళ్లు కగక్కాయల చూర్ణము లో లేనెనువై కొనిన త్రాగినను అష్టాంగచూర్ణము నాకినను మంచిది. పానము చుగ్గనము భోజనములయందు పంచతిక్తకషాయము సీయవలయును. గాయము పూడుట కుపాయము నాలోచింప వలయును. తైలాదులను వర్జింప వలయును. విషనాశకములగు సిద్ధమంత్రములతో మాటిమాటికి తుడువవలయును. రుధిరోత్పన్నములగు మనుషికలకు రుద్ధరమును వెడలించవలయును.

❖ హరిద్రాదిపలేహము. ❖

శ్లో. నిశాన్వయోశీరశిరీషము స్తకైః సలోధ్రభద్రశ్రియనాగ కేసరైః, సస్వేదవిసాఫటవిసర్పకుష్ఠ శార్దంధ్యరోమాంతిహరః స్రదేహాః. 45. బింబ్యతీముక్తకాశ్లోకప్లక్షవేతసపల్లవైః, నిశి పర్యుషితః క్వాథో మశూరీభయనాశనః. 46. చైత్రాసితిభూతదినే రక్తపతాకాన్వితా స్నుహీ భవనే, ధవళితకలశన్యస్తా పాపమజో దూరతో ధత్తే. 47.

పసపు మ్రానిపసపు వట్టివేళ్లు దిరిసెన తుంగమునైలు లోధ్ర చందనము నాగకేసరములు వీటినిలేపనచేసినచో స్వేదరోగములు విసాఫటకములు విసర్పములు కుచ్చులు డుర్గంధములు మున్నగు రోగములు నశించును. దొండ ఆతిముక్తప్రవేళ్లు ఆశోకము జావ్వ వేతసము వీటిఆకులను రాత్రులు నీటిలోతడిసి పూడ్చుటివుట వీనిచే కడుగుటనలన మనూరికలు నశించును. చైత్ర బహుళ దశమి నాడు జేయుడుచెట్టును తనయింటికి తెచ్చి తెల్లని కలశములో నుంచి ఎఱ్ఱని పతాకతో నంగరించెనేని మనూరిలు నశించిపో గలుగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మనుష్యాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౫౪. క్షుద్ర రోగాధికారము.

శ్లో. తత్రా జగల్లికా మామాం జలౌకాభి రుపాచరేత్, శుక్తి
సౌరాష్ట్రీకా తూర కల్లై శ్చలేపయే న్నుహః. 1. కశినాం తూరయో
గైశ్చ ద్రావయేదజగల్లికామ్, శ్లేష్మనిద్రధి కల్లైన జయే దనుశయీం
భిషక్. 2. వివృతా మింద్రవృద్ధాంచ గర్దభీం జాలగర్దభామ్, ఇరివేల్లి
కాం గంధనామాం జయే త్పిత్తవిసర్పివత్. 3. మధురౌషధసిద్ధేన సర్పి
షా శమయేద్వృణాన్, రక్తావసేకై ర్భహుభి స్స్వేదనై రపతర్పణైః. 4.
జయే ద్విదారికాం లేపైః శిగుదేవద్రు మోద్భవైః, పనసికాం కచ్చపి
కా మనేన విధినాభిషక్. 5. సాధయే త్కఠినానన్యాం చోచ్చాన్తోషన
ముద్భవాన్, అన్త్రాలజీంకచ్చపికాం తథా పాషాణగర్దభమ్. 6. సురదారు
శిలాకుష్ఠైః స్వేదయిత్వా ప్రలేపయేత్, కఫచూరుతశోధఘ్నీ లేపః
పాషాణగర్దభే. 7.

అవకన్ముగానున్న అజగల్లికారోగమును జలగలనుపట్టించి యుపచరింపవలయును. ముత్తైపునున్నును సౌరాష్ట్రీలవణమును కిల్కముచేసి పూయుటచేత శమింపచేయవలయును. గట్టిగానున్న అజగల్లికను ఉష్ణపదార్థముల లేపనచేత కరిగింపవలయును. అనుశయీరోగమును కఫవిద్రధికి చెప్పిన కల్కముతో పోగొట్టవలయును. వివృత ఇంద్రవృద్ధ గర్దభి జాలగర్దభి ఇరివేల్లికా అనునీరోగములయందు పిత్తవిసర్పికి చెప్పిన యౌషధములచేత జయింపవలయును. మధురసులగు నౌషధులచే తయారుచేయబడిన నేతితో గాయములను మాన్వవలయును. విదారికారోగమును నెత్తురువెడలించుట, చెమటపుట్టించుట, లంఘనము చేయించుట మున్నగువానిచేతను మునఁ దేవదారుల చెక్కలను నూరి లేపనచేయుట చేతను ఉపచరింపవలెను. పనసికను కచ్చపికను కూడ నీతియననే చికిత్స చేయవలయును. ఇతరములగు దోషములవలన గలిగిన దుస్సాధములగు శోధలలో (వాపులను) ఇట్లే చికిత్స చేయవలయును. అంత్రాలజీ పాషాణగర్దభము కచ్చపిక అను నీరోగములను గూడ, చెమ్మటపట్టించి దేవదారుచెక్క మణిశిల కోష్ఠు వీటిని నూరి పట్టువేసి పోగొట్టవలయును. పాషాణగర్దభమునందు కఫవాతములను పోగొట్టునట్టి పట్టులను వేయవలయును.

శస్త్రములు మున్నగువాని ప్రయోగములు. ౭

శ్లో. శస్త్రోద్ధృత్యవల్లికం తూరాగ్నిభ్యాం ప్రసాదయేత్, మనశ్శిలాల భల్లాత సూత్రైలాగురు చందనైః. 8. జాతీపల్లవకల్పైశ్చ నింబతైలం విపాచయేత్, వల్లికం నాశయేత్తద్ది బహుచ్ఛిద్రం బహుస్వనం. 9. పాదగారీషు చ శిరాం వ్యధయే త్తలశోధనీమ్, న్వేదస్తే హేమపపన్నాతు పాదాచా లేపయే న్నుహుః. 10. మధూచ్ఛిష్ట వసా మజ్జాఘృతక్షారై ర్వి మిశ్రితైః, సర్జాఖ్య సింధూద్భవయో శ్శుర్ణం మధుఘృతాప్లుతమ్, నిర్మధ్య కటుతైలాత్తం పితం పాదప్రమార్జనమ్. 11.

వల్లికరోగమునందు శస్త్రముతోఁజేచి తూరముచేత అగ్నిచేత చికిత్సచేయవలయును. మణిశిల జీడివిత్తులు చిన్నయేలములు అగరుచందనము జాపత్రి వీటితో నగు కల్కమునందు వేపనూనెను పక్వముచేయవలయును. ఈతైలము బహురంధ్రములు పడిన వల్లికరోగమునుపోగొట్టును. పాదదారి రోగమునందు లోపలి నాడులను శోధింపవలయును. నూనె చెమ్మటల నూరుచుండెడి కాళ్లకు మైనము వస త్రిలవణములు నేయి వీటినికలిపి లేపనచేయవలయును. సముద్ర ఫేనము దేవదారుచెక్క వీటిమార్జనములూ లేనను నేయిని ఆవనూనెకు కలిపి చిలికి కాళ్లకు పట్టువేయుట యుత్తమము.

శ్లో. ఉపోది కాసర్ప ప నింబమోచ కర్కారు కైర్వారు కభస్త్రతోయే, తైలం విపక్వం లవణాంశ యుక్తం తత్పాదదారిం వినిహంతి లేపాత్. అలసేన్ద్రేశ్చిరం సిక్తా చరణౌ పరిలేపయేత్, పటోలారిష్టకానీ సత్రిఫలాభి ర్దుహార్దుహుః. కరంజబీజం రజనీ కాశీనం మధుకం మధు, రోచనాహరితాలం చ లేపోయ మలసేహితః. లాక్షాభయా రసాలేపకి కార్యం వా రక్త మోక్షణమ్, జాతీసత్త్రంచ సంమర్ద్య దద్యా దలసకే భిషక్. 15.

దుంపబచ్చలి ఆవ వేప బూరుగు సొర దోస వీటినికాల్చిబూదిచేసి ఆనీటిలూ తైలమును పక్వముచేసి ఒకపాలు ఉప్పునందుకలపవలయును. దీనిని లేపనచేయుట చేత పాదదారిరోగమునశించును. కాళ్లు మొద్దుబారిసట్లుండురోగమునందు పుల్లనిక పాయములతోను కల్కములతోను మాటిమాటికి కాళ్ళకు కడుగవలయును. పిమ్మట చేదుపొళ్ళు వేపకాశీనము త్రిఫలములు వీటినినూరి మాటి మాటికి లేపన చేయవలయును. నెమలియ

డుగు విత్తనములు పసపు కశీసము మధుకము తేనె గోరోచనము హరిదళము వీటిని నూరి లేపనచేయుట అలసగోగమునందు హితకరము. లక్కకరక్కాయలు వీటిరసమును పూసిను విషపు నెత్తురును వెడలిచినను జాపత్రి నూరి పట్టు వేసినను అలసగోగములు కుదురును.

ప్రసారణాదులు. ౧౭

శ్లో. బృహతీర ససిద్ధేన తైలేనాభ్యజ్య బుద్ధిమాన్, శిలారోచనకాశీ సచూర్ణైర్వా ప్రతీసారయేత్. 16. దహేత్కదర ముద్భృత్యై తైలేన దహనేనవా, చిష్పముష్ణాంబునా స్విన్న ముత్ప్రత్యాభ్యజ్య తం వ్రణమ్. 17. దత్వా సర్జరసం చూర్ణం బద్ధ్యా వృణవదాచరేత్, స్వరసేన హరిద్రాయాః పాత్రే కృష్ణాయ సేభయామ్. 18. ఘృష్ట్యా తజ్జేన కల్మేన లింపే చ్చిష్పం పునఃపునః, చిష్పే సటంకణాస్ఫృతా మూలలేహో నఖవద్రః. 19. నింజోదకేన వమనం పద్మనీకంటకే హితం, నింబోదకకృతంసర్పిః సత్కైద్రం పాన మిష్యతే. 20. పద్మనాళకృతః క్షారః పద్మనీం హంతి లేపతి, నింబారగ్వధకత్కైర్వా ముహు రుద్వర్జనం హితం. 21. నీలీవటోలమూలాభ్యాం సాజ్యాభ్యాం లేపనం హితం, జాలగర్దభరోగే తు సద్యో హంతి చ వేదనామ్. 22.

బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుడు వాకుడురసముతో సిద్ధముచేసిన నూనెతో మణి శిలగోరోచనము కాశీసము వీటినిపాడిచేసికలిపి పట్టింపవలయును. కాలిలో కదరమును కణితిలేచెనేని నూనెతోగాని అగ్నితోగాని నశింప చేయవలయును. చిష్పమయగోగమును గోరు నెచ్చునీటితో చెమటపట్టించి శస్త్రముతో ఛేదించి ఆగాముమునందు తైలమునువేసి అందునర్జరసమార్జమును పోసి కట్టవలయును. పసపును పసపురసముతోను కరక్కాయను నల్లని యినుపపాత్రముగాను నూరి కల్కముచేసి చిష్పమునకు చికిత్సచేయవలయును. టంకపుచెక్క తల్లచాగ చెక్క వీటిని నూరి పట్టించిన చిష్పగోగముతోలగును. పద్మనీకంటకగోగమునందు వేపరసముతో వాంతి చేయించుట హితము. వేపరసముతో సిద్ధముచేసిన నేటిలో తేనెను కలిపికొని త్రాగుట హితకరము. కమలపుత్రీవెలముండ్లను నూరి పట్టించిన పద్మనీరోగములు నశించును. లేనిచో వేప ఆర వీటిని కల్కముచేసి మాటిమాటికి నలుగు పెట్టుటమంచిది. నల్లచేదుపొళ్ల ముల్లంగి వీటిని నేతితోనూరి లేపనచేసిన హితమగును. ఈలేపము జాలగర్దభరోగమునందు తక్షణమే నొప్పిని పోగొట్టి హితమును చేయును.

శ్లో. స్త్యశోధనాదులు. ౨౩

శ్లో. అహిపూతనకే ధాత్యాః పుంశ్చస్తవ్యం విశోధయేత్, త్రిఫలాఖది రక్వాఢైర్వృణానాం ధావనం సదా. 23. కరంజత్రిఫలాతిత్తైః సర్పసిద్ధం శిశోర్హితం, గుదభృంశే గుదం స్నేహైః అభ్యజ్యాశు ప్రవేశయేత్. 24. ప్రవిష్టస్వేదయే చ్చాపి బద్ధం గోష్పణయా భృశం, కోమలం పద్మసీపత్రం యః ఖాదేచ్ఛర్కరా స్వితం. 25. ఏకాన్నిశ్చిత్త్య నిర్దిష్టం న తస్య గుదనిర్గమః, వృక్షామ్లానల చాంగేరీబిల్వ పాతాయవా గ్రజమ్. 26. తక్రేణశీల యేత్వాయు భృంశారోఽనల దీపనమ్, గుదం చ గవ్యపయసా మ్నక్షయే దవిశంకితః. 27. దుష్ప్రవేశో గుదభృంశో విశేత్యాశు న సంశయః, మూషికాణాం వసాభిర్వా గుదే సమ్యక్ప్రేలేపనం. 28. స్నిన్నమూషిక మాంసేన చాధవా స్వేదయే ధృదమ్.

చన్నులకుగలిగెడు అహిపూతనరోగములపట్టులందు తల్లియొక్క పాలను శుద్ధి చేయవలయును. త్రిఫలములు కాచు వీటికి షాయముతో గాయముఃను కడుగవలయును. నెమలిఅడుగు విత్తనములు త్రిఫలములు వేపవేళ్లువీటితో తయారుచేసిన నేతిని పిల్లవానికిచ్చుట మంచిది. ఎక్కువగా మైలుతుత్తియును పానశేషనలయుం దు పయోగింపవలయును. గూదదిగినచో తైలము మన్నగువానిచే గూదను మెత్తబఱచిలోపలకు శీఘ్రముగా నెట్టవలయును. పిమ్మట చెమటపుట్టించి గోష్పణయంత్రముతో కట్టుటచుండు. లేతకమల దళములను చక్కరతో చేర్చి తినినచో నిక నెన్నటికిని గూద దిగదు. చింత పండు చిత్రమూలము చుక్కూర మారేడు విషబొద్ది యవక్షారము వీనిని మజ్జిగలో కలిపి నేవించిన గూదదిగుటమాని ఆకలిఁబుట్టించును. ఆవుపాలతో తడుపుచుండిన గుద భ్రంశము తప్పక తోలగిపోవును. ఎలుకవనసు రాచినను లేక ఎలుక మాంసముతో చెమట పట్టించినను గూదదిగుట నిలిచి పోవును.

శ్లో. చాంగేరీ ఘృతము. ౩౦

శ్లో. చాంగేరీకోలదధ్యమ్లనాగర త్కారసంయుతమ్, ఘృతము త్క్వధితం పేయం గుదభ్రం శరుజాపహం, శుంఠీక్షారా వత్ర కల్కా శిష్టం తు ద్రవ మివ్యతే. ౩0.

పులిచింత రేగు పెఱుగు గంజి శొంతి యవక్షారములనుచేర్చి నేతిని చక్కగా కాచి త్రాగినచో గూదదిగుటమానును. ఇందుశొంతి యవక్షారములు రెండును కల్కములుగాను తక్కినవి ద్రవ లుగాను చేర్పవలయును.

— ౧౭ మూషికాద్య తైలము. ౧౭ —

శ్లో. క్షీరే మహత్సంచనూలం మూషికా మంత్రవర్జితాం, ప
త్వైతస్మి స్పచేత్తైలం వాతఘ్నావధ సాధితమ్, గుదభ్రంశి మిదం తై
లం పానాభ్యంగా త్ప్రసాదయేత్. 31.

ఆంధ్రములేని యెలుకను బృహత్సంచ మూలములను పాలిలో పక్వముచేయు
వలయును. పిచ్చటవాతనాశకములగు మూలికలతో సిద్ధముచేసిన తైలమునిందు మరల
పోషికాచవలయును. ఈతైలమును సేవించినను అంటుకొనినను గూదదిగుటను పోగొట్టి
మేలుచేయును.

— ౧౮ పరిక్రమచికిత్స. ౧౮ —

శ్లో. స్వేదోపనా హం పరిక్రమిక్రియాం కృత్వాసమభ్యజ్య ఘృ
తేన పశ్చాత్, ప్రవేశయే చ్చర్మశనైః సప్తైర్నాంసై స్సుఖోష్ణై రుప
నాహయే చ్చ. 32. స్నేహస్వేదైః స్తథైవనాం చికిత్సే దవపాటికాం,
నిరుద్ధప్రక శే నాడీం ద్విచుఘ్నీ కనకాదిజాం. 33. క్షిప్త్య త్యక్త్వా ట్టుల్ల
కాదిన్నే హేన పరిమేచయేత్, తైలేన వా పచాదారు గంధైః సిద్ధేన చ
త్ర్యహత్. 34. పున స్థూలతరా నాడీ దేయా స్తోవృద్ధయే, శ
స్త్రేణ సేవనీం త్యక్త్వా భిత్వా వ్రణవదా చరేత్. 35. స్నిగ్ధంచ భోజనం
బద్ధే గుదేప్యేష క్రియాక్రమః, చర్మకీలం జతుమణిం మసకాం స్థిలకాల
కాన్. 36. ఉద్భృత్య శస్త్రేణ దహేత్ కూరాగ్నిభ్యాం విశేషతః, రుబు
నాలస్యచూర్ణేన ఘర్షీ మస క నాశనః. 37.

లింగసంబంధమును చర్మరోగమునందు ఉపనాహకమును చెప్పినను పుట్టించినేతి
తోతడిసి మెల్లమెల్లగా లోపలకు నెట్టి చప్పుగా నుండువేడి మాంసమును గట్టిచేమట
పుట్టింపవలయును. అపపాటికారోగము (అనగా లింగపు చర్మము జారిపోవుట చేత
వాయుని' ధమై కలిగెడి ప్రకాశమునరోగము) నందు ఉపనాహక స్నేదమును పట్టి
వలయును. లేనిచో చుల్లికాదులను తైలముతో తడుపవలయును. అదియును కానిచో
వస మ్రానిపసపు గంధకము వీటియందు సిద్ధము చేసిన తైలముతో మూడురోజులవఱ
కును తడుపుచుండవలయును. నాడీ ప్రవాహము అభివృద్ధి జెడచుటకై లింగపు మొదటి
యందు తప్తపత్రికాచోటుల శస్త్రము చేసి గాయములకువలెకట్లు కట్టి మెత్తనియా
హారముచెట్టింపవలయును. గూదను ఇదేచికిత్స. చర్మకీలకము జతుమణిమసక (మ

తాస్యోగము) తీర్థిరోగము అనువానియందును శస్త్రము చేసి అగ్నితోను ఊరపవార్ధములతోను దహింపచేయవలయును. ఆముదపు కాడలను పొడిచేసి రుద్దిన మత్సారోగము తొలగిపోవును.

—ॐ తారుణ్యసిడికారోగచికిత్స. ॐ—

శ్లో. నిర్మోకభస్మ ఘర్వాద్వా మనశ్శాంతిం ప్రజేత్సదా, యువానపిడకాన్యచ్చ నీలికావ్యంగ శర్కరాః. 38. శిరావ్యధైః ప్రలేపైశ్చ జయే దభ్యంజ నైస్తథా, లోధ్రధాన్యవచాలేప స్తారుణ్యసిడికాఃహః. 39. తద్వద్గోగోచనాయుక్తం మరిచం ముఖలేపతః, సిద్ధార్థకవచాలోధ్రనైంధవైశ్చ ప్రలేపనం. 40. నమనంచ ని హత్యాశు పిడికాం యావనోద్భవామ్, వ్యంగేషు చార్జునత్వగ్వా మంజిష్ఠా వా సమాక్షికి. 41. లేప స్సనవసీతా వా శ్వేతాశ్వఖురజామసీ, రక్తచందనమంజిష్ఠా లోధ్రకుష్ఠ పియంగవః. 42. వటాంకుర మసూరాశ్చ వ్యంగఘ్నముఖకాంతిదాః, వ్యంగానాం లేపనం శస్త్రం రుధిరేణ శశస్యచ. 43. మసూరైస్సచ్చిసా పిష్టైః స్థిప్త మాస్యం పయోన్వితైః, సప్తాహాచ్చ భవేత్సత్యం పుండరీకదళ శ్రభమ్. 44. మాతులుంగ జటాసర్పి శ్శిలాగోశకృత్కోరసః, ముఖకాంతి కరోలేపః పిడకాతిలకాలజ్జత్. 45. నవసీతగుడ ఔద్రకోలమజ్జాప్రలేపనమ్, వ్యంగజి ద్వరుణత్వగ్వాఘాగక్షీరప్ర పేషితా. 46. జాతిఫలకల్ప లేపో నీలవ్యం గాదినాశనః, సాయంచ కలుతైలేనాభ్యంగో వక్త్రప్రసాధనః. 47.

యౌవనదశయందు పుట్టెడిమొటిమలు మచ్చలు నీలికవ్యంగము శర్కర అనురోగములకు నాడీచ్ఛేదము లేపనము అభ్యంజనము ననువానివలన చికిత్స చేయవలయును. లాద్దగపూవు కొతిమెరలు పస నూరి పట్టించిన మొటిమలు నశించును. అట్లే మిరియములను గోరోజనముతోనూరి రాచిన పోవును. మఱియును ఆవాలు పస లాద్దగ పూవునైంధవలయు పీటితో లేపనను చేసినను వాంతిచేయించినను తక్షణమే పిడిక (మొటిమ)లను పోగొట్టును. వ్యంగనోగమునందు మద్దిచెక్కమంజిష్ఠము లేనె పీటితో లేపన చేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో తొల్లదింటైన బూడిదను నవసీతముగా కలిపి రాచినను శ్రేష్ఠమే యగును. ఎఱ్ఱగంధము మంజిష్ఠ లాద్దగ కోష్ఠు ప్రేంబపుచెక్క మట్టియిగుళ్లు మసూరధాన్యము వీనిని నూరి లేపన చేసినను వ్యంగము తొలగిపోవును. కుండేటి నెత్తురునుపూసినను వ్యంగమునశించును. మసూరధాన్యమును నేతితో పాలతో నూరి

ఏడుగోజులు పూసిన వ్యంగమునశించి కమలమువలె ముఖము వికసించును. లేనిచో మాదీ ఫలపు చెక్కులు జటామాంసి నేయు మణిశిల పేడవీటితోకలిపి రాచిన ముఖకాంతివర్ధిలును. సిడికర్గములు తిల్లిరోగములునుతొలగును. నవనీతముతోచేసిన నెయ్యి బెల్లము లేనె తేగుపండ్లరసము వీటిని నూరి లేపనచేసినను వ్యంగములు నశించును. మేకపాల లో ఉలిమిడిచెక్కును నూరి ముఖమునకు పూసిన వ్యంగములు నశించును. జాబికాయ కల్కమును పూసినచో నీలిరోగము వ్యంగరోగము మున్నగువి క్షీణించిపోవును. సాయంకాలమునందు ఆవనూనెతో రుద్దుకొనిన ముఖమునకు స్వచ్ఛముగు కాంతి కలుగును.

❧ ముఖకాంతికై మరికొన్ని ఉపాయములు. ❧

శ్లో. కాలీయకోశ్వలామయ దధి సరబదరాస్థి మధ్యఫలిసిఖిః,
లిప్తం భవతి చ వదనం శశిప్రభం సప్తరాత్రేణ. 48. తుషరహిత మస్తూణ
యవచూర్ణస యష్టిమధుకలోధ్రలేపేన, భవతి ముఖం పరినిష్ఠితచామీ
కరచారుసౌభాగ్యమ్. 49. రక్షోఘ్న శర్వరీద్యయ మంజిష్ఠాగై రికాహ్వ
యై స్తు పయః, సిద్ధేన లిప్తమానన ముద్యద్విధుబింబవ ద్విధాతి. 50.
పరిణతదధిశరపుంఖైః కువలచుదశకుష్మ చందనోశీరైః, ముఖకమల
కాంతికారీ భ్రుకుటీలిలకాలకా జ్ఞాయతి. 51.

నల్లఅగురు కలువలు కోష్ఠపెఱుగు శంఖపునాభిప్రేంఖణపుచెక్కు వీటిని నూరి ఏడుగోజులు పూసినచో చంద్రునితో సమానముగా ముఖమగును. పొట్టుతీసిన యవల చూర్ణము కమలనాళగు ముల్లగి మధుకము లొద్దుగవువున వీటితో లేపన చేసిన మిసి మిసిలాడుచు మొగము బంగరువన్నె గలిగియుండును. శిరీషపుష్పము (దిరిసెం) పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠము గైరికధాతువు వీటిని గొత్తైపాలతోవండి లేపనచేసిన చంద్రు నివంటి కంటిగలిగి ప్రకాశించును. తగరము పెఱుగు కెల్లుకమలదళములు కోష్ఠ చం దనము పట్టివేళ్లు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో ముఖకాంతి వృద్ధినిొందును. భ్రుకుటీరోగ మును తిలకాలిక మును ఇయ్యని పోగొట్టును.

❧ హరిద్రాద్యయ తైలము. ❧

శ్లో. హరిద్రాద్యయ యష్టాహ్వ కాలీయక కుచందనైః, ప్ర
పాండరకమంజిష్ఠా పద్మపద్మక కుంకుమైః. 52. కషిత్థ తిందుకస్లక్షవట
పత్త్రైః పయోన్వితైః, లేపయే త్కల్మిషతైరేభిః తైలం వాభ్యంజనం చ

లేత్. 53. పిష్టవం నీలికావ్యంగాం స్థిలకాన్తుఖదూషికాన్, నిత్యనేపి జయే త్రిప్రం ముఖం కుర్యాన్మనోరమమ్. 54.

పసపు మ్రానిపసపు ముల్లంగి నల్లఅగరు ఎఱ్ఱగంధము పుండరీకము గంధద్రవ్యము. మంజిష్ఠము కమలములు పద్మాక్షి కేశరి వెలగపండు కానుగచెక్క జావ్వి పుట్టి వీటిఆకులుపాచు కలసి నూరి కల్కముచేసి అందుతైలమును వండి దానిని రుద్దికొనిన పిష్టరోగము నీలికావ్యంగము తిలకాలికము మున్నగురోగములను జయించుట మూత్రమే గాక మొగమునను సోగసును తెచ్చును.

—కనకతైలము. 55—

శ్లో. మధుకస్య కషాయేణ తైలస్య కుడవం పచేత్, కల్కైః ప్రియంగుమం జిష్ఠాచందనో త్వలకేసరైః. 55. కనకంనామ తత్తైలం ముఖకాంతికరం వరం, అభీరునీలికావ్యంగశోధనం వర మర్చితమ్. 56.

అతి మధురపు కషాయమునందు నాల్గుపలముల తైలమును చేర్చి మంజిష్ఠ రక్తచందనము కమలములు కేశరి వీటినివైచి కల్కముచేసి తైలమును దింపవలయును. ఇయ్యది ముఖమునకు కాంతినిచ్చును. నీలికావ్యంగము చున్నగు ముఖరోగముల నన్నింటిని వోగొట్టును.

—మంజిష్ఠా తైలము. 56—

శ్లో. మంజిష్ఠా మధుకం లాక్షా మాతులుంగం సయప్తికమ్, సప్రమాణై రేతైస్తు తైలస్య కుడవం తథా. 57. ఆజం యస్తద్ద్విగుణం శస్తైర్భవ్యగ్వి నా సచేత్, నీలికా విడికావ్యంగా సభ్యంగాదేవ నాశయేత్. 58. ముఖంప్రసన్నో పచితం వలీవలికనర్జిమ్, సప్తరాశ్రీప్రయోగేణ భవేత్కనకసన్నిభమ్. 59.

మంజిష్ఠ అతిమధురము లక్ష్మీమాచికాయ ముల్లంగి వీటిని పావుపావు పలము చొప్పునతెచ్చి నాల్గుపలముల తైలము అయిదుపలముల మేకపాలును చేర్చి మెల్లమెల్లగా సన్ననినెగ పైనివీటిని వండవలయును. ఈతైలమును రుద్దికొనిన నీలిక విడిక వ్యంగము అను వీనిని వోగొట్టును. ముఖము స్వచ్ఛమైనదగును. దీనిని ఏడురోజులు నేపించి సంతమాత్రాననే ముఖము బంగరువంటి దగును.

—కుంకుమా తైలము. 60—

శ్లో. కుంకుమం చందనం లాక్షా మంజిష్ఠా మధుయప్తికా, కాలీదంక ముశీరం చ పద్మకం నీల ముత్పలమ్. 60. న్యగ్రోధపాదాః ప్లక్ష్యస్య

శుంగాః పద్మస్య కేసరం, ద్విపంచ మూలసహితైః కషాయైః పలికైః
పుథక్. 61. జలాధకం విపక్తస్యం పాదశేష మఖోద్ధ రేత్, మంజిష్ఠా
మధుకం ద్రాక్షా పతంగం మధు యస్త్రికా. 62. కర్షప్రమాణైరేతైస్తు
తైలస్య కుడవం తథా, అజాక్షీరం తద్ద్విగుణం శనై ర్మృద్వగ్ని నాప
చేత్. 63. సమ్యక్పక్వం పరంహ్యేతస్తుఖవర్ణప్రసాదనమ్, నీలికాపిడ
కావ్యంగా నభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 64. సప్తరాత్ర ప్రయోగేణ
భవేత్కాంచన సన్నిభమ్, కుంకుమాద్య మిదం తైల మశ్వభ్యాం
నిర్మితం పురా. 65.

కేసరి చందనము లక్క మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము కాలీయకము వట్టివేళ్లు పద్మా
క్షుము నల్లలవ్వులు మట్టియూడలు జువ్వించిగుల్లు కమల కింజల్కములు వీటి నన్నిటిని
ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తెచ్చి దశమూలములను 64 పలముల నీటితో కషాయముగా
గాచి దానిలోపైయోషధములను కలపవలయును. తరువాత మంజిష్ఠము అతిమ
ధురము లక్క పతంగము యష్టిమధుకము వీటిని పావుపలముచొప్పున తీసికొని
కల్కమును చేసి నాల్గుపలముల తైలమును చేర్పవలయును. అయిదుపలముల మేక
పాలును ఈ క్షాధములో కలుపవలయును. పిమ్మట సన్నని నెగపైన మెల్లమెల్లగా
పక్వముచేసి చక్కగా పక్వమైన పిమ్మట యుపయోగించి కొనవలయును. ఇయ్యది
మొగమునకు మెఱుగుబెట్టును. నీలికపిడక వ్యంగ మున్నగురోగములను అభ్యంజనము
చేసికొనిన మాత్రాననే సోగొట్టును. దీని నేడుచినములు నేవించినచో ముఖము
బుగారుతో తుల్యమగును. ఇయ్యది అశ్వినీదేవతలచే పూర్వమునిర్మింపబడిన కుంకు
మాదితైలము.

— మఱియొకవిధముగు కుంకుమాదితైలము. —

శ్లో. కుంకుమం కింశుకం లాక్షా మంజిష్ఠా రక్తచందనమ్, కాలీ
యకంపద్మకంచ మాతులుంగస్య కేసరం. 66. కసుంభం మధుయస్త్రి
కం ఫలినీ మదయంతికా, నిశేద్వే రోచ నాపద్మము త్వలంచమనశ్చిలా.
67. కాకోల్యాది సమాయుక్తై రీతైరక్షసమై ర్భిషక్, లాక్షారసప
యోభ్యాంచ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 68. కుంకుమాద్య మిదం తైలం
చాభ్యంగా త్కాంచనోపమమ్, కిరోతివదనం సద్యః పుష్టిలావణ్య
కాంతిదమ్. 69. సౌభాగ్యలక్ష్మీ జననం నశీకరణ ముత్తమమ్.

శేషరి మోదుగ మొగ్గ లక్కమంజీష్ఠ రక్తచందనము కాలీయకము పద్మాక్ష మూది మొగ్గులు మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము కుసుంభపసపు మ్రానిపసపు కమలము మణిశిల వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క పావుపలముచో॥ కాణోల్వాది గజాక్షమలగు జౌపథుల లో కలిపి లత్తుక మేకపాలు వీటితోఁబడకబెట్టి ఇందు ఒక నేరు తైలమును పోసి పక్వము చేయవలయును. ఇది కుంకుమాదితైలము. దీనిని రుద్దుకొనినచో శరీరమును బంగారువలె మెఱయఁజేయును. ముఖమునకు వన్నె నిచ్చును. బలమును సంపదను కలిగించును. అందరిని వశులఁజేయును.

—ॐ వర్ణకఘృతము. ॐ—

శ్లో. మధుకం చందనం కంగుః సర్పపంపద్మకం తథా. 70. కాలీయకం హరిద్రాచ లోధ్ర మేభిశ్చ కల్కితైః, వివచేద్ధి ఘృతం వైద్యః తత్పక్వం వస్త్రుగాలితమ్. 71. పాదాంశం కుంకుమం సింధుం క్షిప్త్వా మందానలేపచేత్, తత్సిద్ధం శిశిరే నీరే ప్రక్షిప్త్యాకర్షయేత్తతః. 72. తదేతద్వర్ణకంనామ ఘృతం వర్ణ ప్రసాధనమ్, అనేనాభ్యాస లిప్తంహి వలీభూతమపి క్రమాత్. 73. నిష్కలంకేందుబింబాభం స్యా ద్వీలాసవతీముఖమ్, ఆరూపికాయాం కుఢి రేవసిక్తే శిరవ్యధేనాథ జలౌకసావా, నింబాంబుసిక్తే శ్శిరసిప్రలేపో దేయోఽశ్వవ రోర్షరససైం ధవాభ్యాం. 74. పురాణ మథ పిణ్యాకం పురీషం కుక్కుటస్య వా. 75. మూత్రపిప్లం ప్రలేపోయం శీఘ్రం హన్యా దరూంషికాం, అయాంషిఘ్నం భృష్ట కుష్ట మూర్ఛం తైలేన సంయుతమ్. 76.

యష్టిమధుకము చందనము శ్రేణుకము పద్మాక్షము కాలీయకము కమలము మ్రానిపసపు లాద్దుగ వీటిని కల్గుముచేసి అందు నేతిని పక్వముచేసి సింధుల నడియఁగట్టి అందు నాలుగవ పాలు కుంకుమ పువ్వు మైనము కలిపి సన్ననిసెగపైన మెల్లమెల్లగా పక్వము చేసి చల్లనినీటిపై వేసి పాకమును కనుగొని దింపవలయును. ఇయ్యది వర్ణకమనెడి ఘృతము. కాంతినిచ్చును. దీనిని నిత్యమును నియమముగా నేపించెడి వానికి మొగపుము దుతల తలనెఱుపును రావు. శ్రీలక్ష్మీ కీర్ధానంద్రబింబముతో సహాసముగా ముఖము కళకళలాడుచుండును. ఆరూపికాకారోగమునందు నాడీభేదనచేత గాని జలగలను కరిపించిగాని నెత్తురును వెడలింపవలయును. ఆటుసింధుట నింబోదకములతో తడిసిగుట్టుపు లద్దెపాదరసము సైంధవలవణము వీటిని కలిపి తలకు పట్టువేయవలయును. లేనిచోప్రాతపడినగానుగసిండినిగాని కోడిపెంటునుగాని మూత్రముతో నూరి పట్టు వేసిన పెంటనే

అరూషికారోగమును నశింపఁజేయును. కోష్ఠము వేయించి పొడిచేసి తైలముతో కలిపి నేపించినను అరూషికలు నశించిపోవును.

హరిద్రాద్వయతైలము. ౭౭

శ్లో. హరిద్రాద్వయ భూనింబ త్రిఫలారిష్టచందనైః, ఏతత్తైల మరూషీణాం సిద్ధమభ్యంజనేహితమ్. 77. దారణేతు శిరాః విధ్యేత్ స్నిగ్ధాం స్విన్నాం లలాటజాం, అవశీడశిరోవస్తీ నభ్యంగాం శ్చావచారయేత్. 78. కోద్రవాణాం తృణక్షీరపానీయం పరిధావనే, కార్యో దారణకే మూర్ధ్ని ప్రలేపో మధుసంయుతః. 79. ప్రియాలబీజ మధుకకుష్ఠ మిశ్రైస్సస్పందవైః, కాంజికస్తా త్రిసప్తాహం మాషా దారణకాపహః. 80. సహ నీలోత్పలకేసరయష్టి మధుకతిలైస్స దృశమా మలకమ్, చిరజాతమపి చ శీఘ్రే దారణరోగంశమం నయతి. 81.

పసపు మ్రానిపసపు నేలవేము త్రిఫలములు వేపవేళ్లు చందనము వీటికల్గము లో తైలమును వండి దానిని రుద్దుకొనిన యెడల అన్నివిధములగు నరూషికారోగములు ను తొలగిపోవును. శిరస్సును బ్రద్దలించెడి దారణరోగమునందు నునువుగను చెమ్మగిలు చున్నట్టుగను నున్న నాడిని ఛేదించవలయును. అవశీడనశిరోవస్తులను రుద్దవలయును. ఆరికె గడ్డిరసపు పానీయమును పోసికడుగ వలయును. ఈక్షీరమునందే తేనెను కలిపి తిలకు పట్టు వేయవలయును. లేనిచో మోరటి విత్తనములు యష్టిమధుకము కోష్ఠ సైంధవ లవణము వీటిని కలిపి పట్టు నైనను వేయవలయును. లేనిచో ఇరువనియొక్క గోజువ అకు గంజిలోనానవైచిన మినుములను నూరి పట్టు వేసినను మంచిదే. నల్లకల్వలు కుంకుమపువ్వు యష్టిమధుకము నూవులు ఉసిరికకాయలు వీటిని నూరి పూసినను చాలరోజులనుంచి యున్నదైనను దారణరోగము ఉపశాంతి నొందును.

త్రిఫలాద్వయతైలము. ౭౮

శ్లో. త్రిఫలాద్యారజో మాంసీమార్క వోత్పలశారివైః, సస్పైంధవైః పచేత్తైల మభ్యంగా దుక్లికాం జయేత్. 82. చిత్రకందంతిమూలంచ కోషాతకిసమన్వితమ్, కల్కంపిష్ట్యా పచేత్తైలంకేశదద్రు వినాశనమ్. 83. గుంజాఫలై శ్శృతింతైలం భృంగరాజరసేనవా, కంఠూదారణ హృత్కుష్ఠ కపాలవ్యాధి నాశనమ్. 84.

త్రిఫలముల చూర్ణము జటామాంసి గుంటకలగరాకు కమలములు సుగంధిపాల త్రేళ్లుసైంధవలవణము వీటియందు తయారుచేయబడిన తైలమును రుద్దికొనిన శిరస్సునకు

దు పుట్టెడిదారణ రోగములు అన్నియును నశించును. చిత్రమూలము దంతిమూలమునేల గుమ్ముడి వీటిని కల్గముచేసి అందు ఆవాలనూనెను సిద్ధముచేయవలయును. ఈతైలము చుండును పోగొట్టును. గురిగించును గుంటకలగ రాకువీటితో కాచబడినతైలము జీలలను దారణరోగములను కుష్మగోగమును తలపోటులను నశింపజేయును.

—ॐ భృంగరాజతైలము. ॐ—

శ్లో. భృంగరాజ త్రిఫలత్పల శాఠితాహపురీష సమన్వితకారి,
తైలమిదం పచ గారుణాహాన కుంచితకేశఃసస్థిరకారి. 85. ప్రపాండరీక
మధుకపిప్పలీ చందనోత్పలైః, కార్దికైస్తైలకుడశం తైర్ద్విరామలక్రీగసః
సాధ్య స్సప్రతిమ్బు స్సాస్య త్వర్వశ్శీగదాపహాః. 86.

గుంటకలగర త్రిఫలములు కలువలు సుగంధిపాలవేళ్లుమండురయు వీటితో
చేసి కల్గమునందు సిద్ధముచేసి తైలము శిరస్సుకు లుగు దారుణరోగములను హ
రించును. క్షీణించినవారికి మఱిలవెంట్రుకలను మొలపించునట్టిది. వేయి రేకులకమలములు
యష్టిమధుకము పిప్పళ్లు చందనము కల్వలు వీటినొక్కొక్కకర్ష మెత్తుతెచ్చి ఒదియా
రు తులముల ఆవనూనెను ఇరునది తులముల యునింక రసమును కలిపి అటుపైని తైల
మును పక్వముచేయవలయును. దీనిని రుద్దికొనుట వలన అన్నివిధములగు శిరోరోగము
లు కుదురును.

—ॐ మాలత్యాదితైలము. ॐ—

శ్లో. మాలతీకరవీరాగ్ని నక్తమాలావిపాచితమ్, తైలమభ్యంజ
నే శస్తమింద్రలుప్తాపహం పరమ్. 87. ఇదంహి త్వచితం హంతి దారణం
నియతంనృణాం, ధాత్ర్యామృమజ్జలే పాత్యస్థిత్థిరోరు స్సిద్ధకేశతా.
88. ఇంద్రలుప్తే శిరాంవిద్ధాశిలాకాసీనతుత్థకైః, లేపయేత్పచితః క
లైక్ష్మస్తైలంచాభ్యంజనే హితం. 89. కుటన్నటశిఖిజాతీ కరంజకర వీర
జైః, అవగాఢపదం చైవప్రచ్ఛ యిత్యా పునః పునః. 90. గుంజాఫలై
శ్చిరం లింపే త్కేశభూమిం సమంతతః, హస్తీదంతమసీం కృత్వా ము
ఖ్యం చైవరసాంజనమ్. 91. లోమాన్యనేన జాయంతే నృణాం పాణిభ
లేష్వపి, భల్లాతకబృహతీఫలగుంజామూలఫలేభ్య ఏకేన, మధుసహితేన
విలిప్తం సురరుతులిప్తం శిమం యాతి. 92. బృహతీఫలరససిప్తంగుంజాఫల
మూలం చేంద్రలుప్తస్య, కనకనిఘృప్తస్య సతో దాతవ్యంప్రచ్ఛితస్యస

దా. 93. ఘృష్టస్యకర్కశైః పత్రైః ఇంద్రలు ప్తస్య గుండనమ్, చూర్ణితైర్వరిచైః కాయమింద్రలు ప్తవివారణమ్. 94. ఛాగక్షీరరసాంజన పుటదగ్గగజేంద్రదంత మపిలిప్తాః, జాయంతే సప్తరాత్రా త్తల్యావ్యమపి కుంచితాశ్చికురాః. 95. మధుకేదీ వరమూర్వాతెలాజ్యగోక్షీర భృంగలేపేన, అచిరాద్భవంతి ఘనకేశా దృఢమూలాయతా ఋజవః. 96.

జాఘృష్ట గన్నేరు చిత్రమాలము నెమలితడుగు వీటితో సిద్ధముచేయబడిన తైలము ఇంద్రలు ప్తమును (బట్టతలయగుటయును) రోగమును హోగమును దీనిని నియమముగా నేచించువారిని దారిణిగములు చేరజాలవు. ఉసిరిక మామిడి వీటిరసమును లేపన చేయుటచేత వెంట్రుకలు కట్టగుగను స్థిరముగను నెఱుగగలవు. ఇంద్రలు ప్తగోగమునందు శిగోనాడులను ఛేదించియంతటను శిలాశీతు కాసీనము మ్రొలుతుత్తము వీటిని లేపనచేయవలయును. వీటికల్కములను సిద్ధము జేయబడిన తైలమును రుద్దుటయును హితకరమే యగును. చాలకాలమునుండి పుట్టియున్నయింద్రలు ప్త గోగమునందు చిత్రమాలము జాఘృష్టము నెమలియగుగు గన్నేరువీటికలయముతో వెంట్రుకలూడిపోయిన చోటుల గుర్గించు వాని చెక్కవీటిని నూరి లేపనచేయవలయును. లేనిచో ఏనుగు దంతపు మసితో రసాంజనము నూరి లేపనచేసి-చో మనుజులను ఆరచేతులలో కూడ వెంట్రుకలు మొలచును. జీడివెత్తిములు వాకుడు గురుగింజవేళ్లు బరడునూరి ఇంద్రలు ప్తగోగమునకు లేపనమును చేయవలయును. కఠినములగు ఆపలతో సోఠిసికొని పోయిన తలలో మిరియములహృగమును పట్టించిన యింద్రలు ప్తగోగము తొలగిపోవును. మేకపాలు రసాంజనము పుటపాకము పెట్టచేసిన ఏనుగుదంతపు మసి వీటిని కలిపి లేపనచేయుటచేత నేడునోజులలో బట్టతలపైను ఉత్తమములగు కేశములు పుట్టగలవు. మధుకము కమలములు మూర్వ (చాగచెక్క) తిలలు నేయి ఆవుపాలు గుంటకలగరాకు వీటినినూరి పట్టించిన మిక్కిలి కీఘ్రకాలములోనే మనుజుడు శోభనకేశములు గలవాఁడు అగును.

— సుహృదితైలము. —

శ్లో. స్నుహీపయః పయోర్కస్య మార్కవో లాంగలీ విషం, మూత్రమాజం సనోమూత్రం రక్తికా సేంద్రవారుణీ. 97. సిద్ధార్థం తీక్ష్ణతైలం చ గర్భందత్వా విపాచితం, వహ్నానా మృదు నాపక్వం తైలంఖాలి త్యనాశనమ్. 98. కూర్మవృష్ట సమానాపి సు జ్యాయా రోమతస్కరీ, దిగ్ధా సానేన జాయేత ఋక్షశారీరలోమశా. 99.

జముడు సాలు జిల్లేడు పాలుగుంటకలగరాకు నీరుపిప్పలితివనమేకమూత్రముల
వుపంచితిము కొడెసె పాలవిత్తులు ఆవాలు (తెల్లవి) ఈయాపథులలో ఆవనూ నెను
పోసి మెల్ల మెల్లగా సన్నని సెగను పాకము చేసి ఈతైలమును లేపన చేసినయెడల బట్టతలపోయి
మంచిగా వెంట్రుకలు కలుగును. తాబేటి చిప్పవలె మొద్దు బాటినతలగల వారును దీనిని
సేవించిన ఎలుగుబంటుకు వలె పొడవగు వెంట్రుకలను పొందగలరు.

—౧౭ ఆదిత్యపాక గుడూచీతైలము. ౧౭—

శ్లో. వటావరోహకేశినోఽశ్చ శ్చూర్ణే నాదిత్యపాచితమ్, గుడూ
చీస్వరసే తైలం చాభ్యుంగా త్రే శరోపణం. 100.

మట్టియూడజటామాంసి వీటిని చూర్ణముచేసి తిప్పతీగె రసమునందుకలిపి ఎండ
లోపుటము పెట్టి పక్వముచేసి సిద్ధముచేసిన తైలమును అంటుకొనినయెడల వెంట్రు
కలు ఉత్పత్తియగును.

—౧౮ చందనాది తైలము. ౧౮—

శ్లో. చందనం మధుకం మూర్ధ్వా త్రిఫలా నీలముత్పలం, కాం
తా నటావరోహశ్చ గుడూచీరస మేనచ. 101. లోహచూర్ణం త
థాకేశీ శా బకేద్వే తత్తైవన, మార్కవ స్వరసేనై వ తైలం మృద్వగ్ని
నా వచేత్. 102. శింస్రుత్పతితాః కేశా జాయంతే ఘనకుంచితాః,
దృఢమూలా శ్చ స్నిగ్ధాశ్చ తథా భృమరసన్నిభాః. 103. సస్యేనా కాల
పలికం నిహన్యా తైల ముత్తిమమ్.

చందనము మద్దిమధుకము (అనగా సతిమధురము) చాగ త్రిఫలములు నల్లక
ల్వలు చూర్ణ మట్టియూడలు తిప్పతీగెరసము లోహచూర్ణము జటామాంసి రెండు తె
లుగులగు లొడ్డుగలు కమలపుడుంప వీటి కల్గము చేర్చి గుంటకలకరాకురసముతో తై
లమును సన్నని సెగను పక్వము చేయవలయును. దీనిని సేవించుటవలన రాక్షసోపద
వెంట్రుకలు మఱియై మొలుచును. వెంట్రుకలు దట్టముగను గట్టిగను నున్నగను నల్లగను
పెఱుగును. ఈతైలము అనమయమున పుట్టిన నెఱుపునైనను పోగొట్టును.

—౧౯ మధుకాదితైలము. ౧౯—

శ్లో. తైలం సయప్తిమధుకైః క్షీరే థాత్రిఫలైశ్శృతిమ్. 104. సస్యే
దత్తం జనయతి కేశాన్ శ్చ శ్రాణిచాప్యథ, త్రిఫలానీలిని సత్రం లోహం
భృంగం జస్సమమ్. 105. అవిమూత్రేణ సాయుక్తం కృష్ణకరణ ముత్త
మమ్, త్రిఫలాచూర్ణ సంయుక్తం లోహచూర్ణం వినిక్షిపేత్. 106. ఈ

పత్నకేవే నారికేలే భృంగరాజరసాన్నితే, మాషమేకంతు నిక్షిప్య స
మ్యగ్రస్థా త్సముద్ధరేత్. 107. తతశ్శిరో ముండయిత్వా లే పదద్వా
ద్విషగ్వరః, సంవేప్య కదళీపత్రై ర్మోచయే త్సప్తమేదినే. 108. త్వాశ
యే త్రిఫలాక్వాథైః క్షీరమాంసరసాశీనః, కపాల రంజనం చైత త్కృ
ష్ణీకరణ ముత్తమమ్. 109. ఉత్పలం పయసాసార్థం మాంసం భూమా ని
ధాపయేత్, కేశానాం కృష్ణకరణీ స్నేహనంచ విఫేనుతే. 110. భృం
గ పుష్పంజసా పుష్పం మేషీదుగ్ధ ప్రపేషితి, తేనైవాలోడితం లోహ
పాత్రస్థం భూమ్యధఃకృతం. 111. సప్తాహదుద్ధృతం షణ్మాద్యుగ్ర రా
జరసేనతు, ఆలోడ్వాభ్యభ్య చ శిరో వేప్తయిత్వా వసేన్నిశాం. 112.
ప్రాతస్తు త్కాలనం కార్య మేవంస్యా స్తూర్ధరంజనమ్, ఏవం సింధూర వా
లాంబ శంఖభృంగరసైః క్రియా. 113

అతిమధురము మధుకము ఉసిరిక వీటితో పక్షము చేసినపాలతో నైన
క్వాథమునందు సిద్ధముచేసిన తైఃమును నస్యముగా నిచ్చుట చేత తలకును గడ్డమునకు
ను వెంట్రుకలు మెలచును. త్రిఫలములు నీలియాకులు గుం కలగ గాకు పొడి వీటినిన
మానభాగములను ఆడుమేక మూత్రముతో నూరి వెంట్రుకలకు పట్టించిన నల్లబడును.
కొంచెముగా పక్షమైన కొబ్బరి కాయలో (మండూరము) లోహమాంసమును త్రిఫల
ముల చూర్ణమును పోసి దానియందు గుంటకలగరాకు పసరును పోసి మూతిని యూ
సి ఒక నెలరోజులుంచి తరువాత వైద్యుడగువాడు తలనుత్రోరము చేయి చి దీనిని పూ
సి ఆరటిఆక్షలతో చుట్టికట్టి ఏడుదినములైన పిమ్మట విప్పవలయును. తఱువాత త్రిఫల
ముల కషాయముతో కడుగువలయును. పాలు మాంసరసము నాహాముగా పెట్టింపవ
లయును. ఇయ్యది కపాలమును రంజింపచేసి వెంట్రుకలను నల్లఱుచును. కలువను పాల
తో నొక నెలరోజులు భూపుటమును చేయవలయును. తరువాత తీసి నూరిపట్టించిన శిరో
జములు నల్ల పడును. గుంటకలగరాకు పువ్వుజపాపున్నయు వీటిని ఆడుమేకపాలతో
నూరి ఇనుపపాత్రలో పోసి భూమిలో పాతిపెట్టి ఏడు రోజులుంచి తీసి గుంటకల
గరాకు పసరును కలిపి సాయంకాలమునందు శిరస్సునకు లేపంచేసి ప్రాతఃకాలము
నందు కడుగుచుండవలయును. ఇదేవిధముగా సింధూరము శంఖపున్నయు గుంటకల
గరాకు వీటిరసములతోటియును చికిత్సలను చేయవలయును.

శ్లో. శుభచూర్ణమున్నగు లేపనములు. ౧౧

శ్లో. నవదగ్ధ శంఖచూర్ణం కాంజికసిక్తం హి సీసకం ఘృష్టైః, లేపా త్కచా నర్కదలావబద్ధాన్ శుభ్రాన్కరోతి నీలతరాన్. 114. లోహమలామల కత్తైః స్పృశపాకుసుమైః స్పదా నరస్నాయాత్, పలితా నీహన పశ్యతిగంగాస్నాయీవ నరకాణి. 115. నింబస్య బీజానిహా భావితాని భృంగస్య తోయేన తథాశనస్య, తైలంతు తేహం వినిహంతి న స్వాద్ధుగ్ధాన్నభోక్తుః పలితం సమూలం. 116. నింబస్యతైలం ప్రకృతిస్థమేవ నస్యేనిషిక్తం విధినాయథావత్, మానేనగోక్షీరభుజోనరస్యజరాగ్రభూతం పలితం నిహంతి. 117. క్షీరాత్సమార్క వసాత్ ద్విప, స్థేమధుకాత్సలే, తైలస్యకుడపం పక్వం తన్నస్యం పలితావహం. 118.

కొత్తగా కాల్చిన శంఖచూర్ణమును గంజితో తడిసి నీసముచునూ కలుపవలయును. పిమ్మట దీరినిపూసి తలకు జిల్లేడాకులను కట్టవలయును. ఇట్లుచేసి తెల్లని వెంట్రుకలును మిక్కిలియును నలుపెక్కును. మండురము ఉసిరిక జపాపువ్వును పీటి కల్కమును దుద్దికొని స్నానముఁ జేసి గంగలో స్నానము చేసివాడు పాపములను వలెనే తల నెఱుపున గమును పోగొట్టుకొన గలుగును. వేపబిత్తనలను గుంట కలగ రాకురసములూ గాని పుల్ల నీటితో (తనవాణి) గానిభావనచేసి దానితో తైలమును నిద్రముచేయ వలయును. దీనిని నిస్యవిధిచేయుచు పాలన్నమును తినెడివాడు పలితరోగములను పోగొట్టుకొనును. వేపనూనెనే నిస్యవిధిగా చుపయోగించిన వానికి వృద్ధదశయందును నెఱుపుతనము రాఁజాలదు. పాలను గుంటకలగ రాకురసమును కిరి తులములు తెచ్చి రెండుపలములు అతిమధురమును చేర్చి 4 పలముల తైలమును పక్వముచేసి మర్దన చేసిచో తల నెఱియుట నశించి పోగలదు.

శ్లో. మహానీలతైలము. ౧౨

శ్లో. ఆదిత్య వల్లిమూలాని కృష్ణవైరీయ కస్యచ, సురధస్యచపత్రాణి ఫలం కృష్ణాశనస్య చ. 119. మార్కవంకాక మూచీచ ముఖకం దేవదారుచ, పుషగ్దశవలాంశాని పిష్పలీత్రి ఫలాంజనం. 120. ప్రపాండరీకం మంజిష్ఠా లోధ్రం కృష్ణాగరూత్పిలం, ఆహ్లాస్తికర్దమః కృష్ణామృణాళీరక్తచందనం 121. నీలీభల్లాతకాసీని కాసీసం మదయంతి కా, సోమరాజ్య శనశ్శత్రం కృష్ణో పిండితచిత్రకా. 122. పుష్పాణ్యర్జునకాశ్శరోః ఆమ్రజంబూ ఫలానిచ, పుష కృంచపలై ర్భాగైః సుపి

మైరాధకంపచేత్. 123. వైభీతకస్య తైలస్య ధాత్రీ రస చతుర్థణమ్, కుర్యా దాదిత్యపాకం వా యావచ్చుష్కో భవే ద్రసః. 124. లోహపాత్రే తతః పూతం సంశుద్ధ ముపయోజయేత్, పానే నన్యక్రియాయాంచ శిరోభ్యం గే తథైవచ. 125. ఏతద్వాక్షుప్య మాయుప్యం శిరసస్సర్వరోగనుత్, మహానీల మితి ఖ్యాతం పలితమ్ను మనుత్తమమ్. 126.

సూర్యవల్లితీగయొక్క వేరు నల్లగోరింటరసము సురసపత్రములు నీలివీత్తనములు గుంటకలగరాకు కాచఆకు దేవజార వీటి నన్నిటిని వేళ్ళేరుగా పదిపదిపలములు తెచ్చి పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుతాంజనము కమలము మంజిష్ఠ లొద్దుగ అగర మామిడి టెంక నల్లగలువలు ఎఱుగంధము నీలి జీడివీత్తనములు కానీసం మదయఃతి సోమవల్లి అశ ము చిత్రమూలము మద్ది నేలగుచ్చుడు మామిడి నేరేడు వీటిని వేటువేటుగా నైదైదు పలములును తెచ్చి అన్నిటిని నూరి సిద్ధముచేసి పిప్పట 74 పలముల తాడితైలమును తైలముకంటెను నాలుగు ట్లధికముగా నునిరిక కాయలరసమును తీసికొని కలిపి (అన్నిటిని) ఎండలోపెట్టి తర్వాత వడియగట్టి యిరుపపాత్రములో పోసి యుంచవలయును. ఈతైలమును త్రాగుటకును నన్యవిధికిని తలంటునకును ఉపయోగించిన నేత్రములకు వికాసము నిచ్చును. ఆయుప్యమును పెంపొందించును. శిరోరోగములను పూర్తిగా పోగొట్టును. ఇయ్యది మహానీలతైల మనఁబడును. తలనెఱియుటను పోగొట్టును. ఉత్తమమైనది.

భృంగరాజఘృతాదులు. ౧౬

శ్లో. భృంగరాజ రసే పక్వం శిఖితేన కల్మితం, ఘృతం నన్యేన పలితం హన్యా త్సప్తాహయోగతః. 127. కాంజికాపిష్ట కేలుక మజ్జి సచ్చిద్రతాహ గే, యదర్కతాపా త్వతతి తైలం త న్నన్య న్మక్షణమ్. 128. కేశా నీలాలి సంకాశా స్పద్య స్నిగ్ధా భవంతి చ, నయన శ్రవణ గ్రీవా దంతరోగాశ్చ హం త్యజః. 129. కాసిసంరోచనాతుల్యం హరితాలం రసాంజనం, అమృపిష్టైః ప్రలేపోయం వృషక చ్ఛ్వహిపూతయోః. 130. పటోల పత్ర త్రిఫలా రసాంజన విపాచితం, పీతం ఘృతం నిహంత్యాశు కృచ్ఛామి ప్యహిపూతనాం. 131. రజనీ మార్కవమూలం పిష్టం శీతేన వారిణా తుల్యం, హంతి విసర్పం లేపా ద్వరా

హదశనా హ్వయం ఘోరం. 132. నాగకేసరచూర్ణం వా శతధౌతేన
సర్పిషా, పిష్ట్యా లేపో విధాతవ్యో దాహే హస్తే చ పాదయోః. 133.

నెమలిపి త్రముతో కల్కముచేసి నేయి కలిపి గుంటకలగరాకు రసమునందు
పక్వముచేసి నస్యమువేసిన తలనెరియుట మానుచు. విరిగిచెక్కును గంజితో నూరి
కల్కముచేసి రంధ్రములు గల లోహయంత్రమునందు ఎండకు ఎండించి నస్యముగా
నుపయోగించిన తక్షణమే కురులు నలుపెక్కును. ఇయ్యదియే పండ్లు కండ్లు చెవి మెడ
మున్నగువాని రోగములను పోగొట్టును. గోరోచనమును కాసీనమును హరితాశమును
తుత్తమును వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి గంజితో నూరి వృషకచ్చా అపిపూ
తనరోగములయందు లేపనచేయుట మంచిది. చేదుపొత్త త్రిఫలములు రసాంజనము
వీటితో పక్వముచేసిన నేయిని త్రాగుటవలన చిరకాలమునుండి యున్న యపిపూతన
రోగములు నశించును. పసపు గుంటకలగరాకు వేల్లును సమానభాగములను చేకొని
చల్లనినీటితో నూరి లేపనచేసినయెడల భయంకరములగు దంతరోగములును నశించును.
మఱియును నూరుమారులు వడియకట్టిన నేతిలో నాగకేసరముల చూర్ణమును కలిపి
లేపనచేసినచో కాళ్లమంటలును నశించి పోగలవు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్చంద్రరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

గి. ముఖరోగాధికారము.

— ఓష్ఠరోగమునకు సామాన్యములగు నుపాయములు. —

శ్లో. ఓష్ఠప్రకోపే వాతోత్థే శాల్యన్నేనో పనాహనమ్, మస్తి
ష్కేచైవనస్యే చ తైలం వాణీ హరై శ్చృతం 1. స్వేదో భ్యంగ
స్నేహపానం రసాయన మిహోచ్యతే, శ్రీచేష్టకం సర్జరసం గుగ్గు
లుం సురదారు చ, యష్టిమధుక చూర్ణం చ విదధ్యాత్ప్రతిసారణమ్. 2.
వేధం శిరాణాం ఐమనం విరేకం తిక్తస్యపానం రసభోజనం చ, శీతా
స్పృలేవా స్పరిషేచనం చ పిత్తోపస్పృష్టే ష్వధరేషు కుగ్భ్యాత్. 3. పి
త్తరక్తాభి ఘాతోత్థాన్ జలౌకాభి రుపాచరేత్, పిత్తవిద్రధివచ్చాపి
క్రియాం కుర్యా దశేషతః. 4. శిరోవిరేచనం ధూమ స్వేదః కవ
లధారణం, హృతరక్తే ప్రయోక్తవ్య మోష్ఠకోపే కఫాత్తకే. 5. త్రిక
టు స్సర్జికా ఔరః ఔరశ్చ యవశూకజః, ఔద్రయుక్తం విధాత

వ్య మేతచ్చ ప్రతిసారణం, మేదోజే స్వేదితే భిన్నే శోధితే జ్వలనే హితః. 6. ప్రియంగు త్రిఫలాలోద్రం సత్కేంద్రం ప్రతి సారణం, హితంచ త్రిఫలాచూర్ణం మధుయుక్తం ప్రలేపనం. 7. సర్జరస కనకగైరికథాన్యాక ఘృతతైల సింధుసంయుక్తం, సిద్ధం సిక్తకమధురే స్ఫుటితోచ్చటితే వ్రణం హంతి. 8.

నాత ప్రకాశముచేతగను ఓష్ఠరోగమునందు వేడివరియన్నముచేత నావిరి పట్టవలయును. తలలోను ముక్కులోను సగు వానియందు వాతహరములగు నస్యక్రియలను చేయవలయును. చెమటవట్టించుట తలంటుట త్రాగుట యనునవి ఈరోగమునందు రసాయనము లనఁబడును. సరశ్శర్మూపము గుగ్గిలము దేవదారు మధుకమువీటిచూర్ణము నెక్కించుట మంచిది. పిత్తప్రకంపితములగు సధగోష్ఠగోగములందు నాడులను కుట్టుట, విరేచనమున కిచ్చుట చేదువస్తువుల తినిపించుట శీతలోదకముల చేత లేపనస్నానాదులును చేయవలయును. పిత్తరక్తము చేతనైన దానికి జలగలను పట్టించుట మంచిది. తక్కినవాటియందు పిత్తవిద్రుధికి చేసినచికిత్సనే చేయవలయును. కఫము వలన రక్తమును హరించి వచ్చినయోష్ఠగోగమునందు నాడీచ్ఛేదము విరేచనము పొగపట్టుట చెప్పటపట్టుట నోట ముద్దనుపట్టుకొనుట చేయింపవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సర్జకాక్షారము షేటు ఉప్పులేనె కలిపిరాచిన ఓష్ఠపాకము నశించును. మేదో జనితమగు దానికి చెమటపట్టించి శోధించుటయును కాలుచుటయును మంచిది. ప్రియంగుచెక్క త్రిఫలములు లాద్దుగ వీటినినూరి తేనెతో కలిపిరాచిన హితమగును. సర్జరసము నాగకేసరము ఎఱ్ఱమట్టి ధనియములు నేయి నూనె సింధూరము వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచిన పగిలినదియును గాయమైనదియును అగు నోష్ఠరోగములను పోగొట్టును.

— దంతరోగమున కుపాయమాలు. 9. —

శ్లో. శీతాదే హృత రక్తేతు తోయే నాగరసర్వపాన్, నిష్కాస్య త్రిఫలం చాపి కుర్యాద్గంధూష ధారణం. ప్రియంగవశ్చ ముస్తాచ త్రిఫలాచ ప్రలేపనం. 9. కుప్తం దార్ద్ర్య మబ్జలోధ్గిం సమంగా సాతాతిక్తాతేజసీ వీతికాచ, చూర్ణం శస్తం ఘృతణం తద్ద్విజానాం రక్తస్రావం హంతి కంఠాం దుజాంచ. 10. చిలదంత స్థిరకరం కార్మ్యం వకులచర్వణం, ఆర్తగలదలక్వాథ గంధూషో దంతచాలనుత్. 11. దంతచాలే హితం శ్రేష్ఠం తిలోగ్రాచర్వణం సదా, దంతపుష్పటకే కార్మ్యం తరుణే రక్తమోచనం. 12. సపంచలవణే త్సారః సత్కేంద్రః

ప్రతిసారణం, దంతానాం తోదహర్షే చ వాతఘ్నాః కవలాహితాః. 13. దంతచాలేతు గంఢూషో వకుల త్వక్ష్మాతో హితః, మాక్షికం పిప్పలీ సర్పి ర్నిశ్చితం ధారయే న్ముఖే. 14. దంతశూలహరం ప్రోక్తం ప్రధాన మిద మౌషధం, విస్తావితే దంతవేష్టే వ్రణంతు ప్రతిసారయేత్. 15. లోధ్రపత్తుంగ మధుక లాఢూచూర్ణై ర్మధూత్తరైః, గంఢూషే ష్ఠీరిణో యోజ్యా స్సక్షౌద్ర ఘృతశర్కరాః. 16.

శీతాదమను దంతగోగమునందు శొంఠి యావాల కషాయములలో త్రిఫలములను కూడచేర్చి పుక్కిట నుంచినవలయును. ప్రింగళాపుచెక్క తుంగ ముస్తెలు త్రిఫలములు నూరి పట్టు వేయవలయును. శోష్ణ మ్రానివసపు తుంగముస్తెలు లొద్దగ మంజిష్ఠ విష బొద్ది కటుకరో హిణి చాగ సరళవృక్షముచెక్క వీటిని చూర్ణము చేసి పండ్లను తో మిక్కిలినిచో రక్తముకారుట దురదమున్నగు నవియన్నియును తొలగి పోవును. పొగడ చెక్కను నమలిన కదలేడి పండ్లుగట్టిపడును. నల్లగోరింట కషాయమును పుక్కిట నుంచి కొనిన పండ్లకదలుట మానిపోవును. నువ్వులును వసయును తినుచుండిన పండ్లకదలక యందు పిత్తిమగును. పుష్పిపన్నులందు తిరుణములోనున్న రక్తమును వెడలించుట మంచిది. పంచలవణములు యవక్షారము వీటిలో తేనెను కలిపి లేపన చేసిన పుష్పితొలగి పోవును. దంతతోదమనిగాని దంతహర్ష మనిగాని యనబడు రోగమునందు వాతనా శకౌషధములతో కబలధారణ ముత్తము. పండ్లకదలిన పొగడకషాయముతో గట్టి పరుపవలయును. తేనె పిప్పళ్లు నెయ్యి వీటిని కలిపి నోటికి రాచికొనుట మంచిది. ఇయ్యది దంతశూలముల పోగొట్టుటలో ముఖ్యమైనది. రక్తమును వెడలించిన దంతవేష్టన రోగమునందు గాయమును లొద్దగ పతంగము మధుకము లక్కవీటిని కలిపి పొడిచేసి తేనెతో కలిపి పట్టించవలయును. వేపమొదలగు పాలవృక్షముల బెరడు తోనగుకషాయములూ తేనె నేయి చక్కెర కలిపి పుక్కిట నుంచినవలయును.

— పండ్లు పట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు. —

శ్లో. శైశిలే హృశరక్తే చ లోధ్రముస్తరసాంజనైః, సక్షౌద్రై శ్శస్యతే లేపో గంఢూషే ష్ఠీరిణో హితాః. 17. క్రియాం పరిచరే కుర్యా చ్చీతాదోక్తాం విచక్షణః, సంశోధోభయతః కార్యం శిర శ్శోషకుశే తతః. 18. కాకోదుంబరికాగోజీ పత్రై ర్విస్తావయే ద్విషక్, క్షౌద్రయైశ్చైవ లవణై స్సవ్యోమైః ప్రతిసార

యేత్. 19. పిష్పల్య స్సర్వపా శ్వేతా నాగరం నైచులం ఫలం, సుఖోదకేన సంస్పృహ్య కవలం తస్యయోజయేత్. 20. శస్త్రేణ దంత వైదర్శే దంతనూలాని శోధయేత్, తతః ఊరం ప్రయుంజీత క్రియా స్సర్వాశ్చ శీతలాః. 21. ఉద్భృత్యాధిదంతం తు తతోగ్ని మవచారయేత్, క్రిమిదంతకవ చ్ఛాత్ర విధేయో హి విజానతా. 22. ఛిత్యాధిమాంసం సక్షాదై రేతై శ్చూర్ణై రుపాచరేత్, పాతా వచా తేజోవతీ సర్వకాయావశూకజైః. 23. ఊరః ద్వితీయః పిష్పల్యః కవల శ్చాత్ర కీర్తితః, షటోల నింబ త్రఫలా కషాయ శ్చా త్రధావనే. 24. శిరో విరేకశ్చ హితో ధూమో వైరేచనశ్చ యః, నా డీప్రణహరం కర్ష దంతినాడిషు కారయేత్. 25. యం దంత మధిజా యేత నాడీ త ద్దంత మిద్ధరేత్.

దంతములకువై శిరగోగము (పట్టుకొనుట) వచ్చినప్పుడు దంతమును స్రవించి జేసి బొద్దుగతుంగముపైలు వీటిని నూరి తేనెతోకలిపి పట్టించవలయును. క్షీరవృక్షముల (వేపమున్నగునవి) కషాయములచేచిగుల్లం గట్టి పరుపవలయును. పరిదరమను రోగ మునందు శీతోదమునకైన చికిత్స చేయవలయును. ఉపశుశ మనుదానియందు వాంతి చేయించుట భేదికి ఇష్టించుట మంచిది. తరువాత కుక్కమేడి గోభీసీటిక షాయముతో తలగడుగవలయును. మతీయును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని నూరి తేనెలోకలిపి నెూటికిపూయుట హితకరము. మతీయును పిప్పలి తెల్లదిరిశన శొంఠి నీటిప్రబ్బలిపండ్లు వీటితో కషాయముచేసి వెచ్చవెచ్చగా పుక్కిలనుంచుకొనవల యును దంతవైదర్యును గోగమునందు శస్త్రముతోపండ్లను శోధింపవలయును. పిచ్చట ఊరమునుఇచ్చి శీతలోపచారముల నన్నిటినిచేయవలయును. ఎక్కువపంటి నూడఁదెఱికి పుప్పిపంటికివలనే చికిత్స చేయవలయును. దంతములపైపెఱిగెడి దుర్దాంశమును కోసి వైచి విషబొద్దితేజోవతి సర్వఊరము యవఊరము వీటిమార్గములూ తేనెను కలిపి శేషనమును చేయవలయును. పిప్పలియు నింతకురెండింతలు తేనెయునుకలిపి ధరింపవల యును. చేదుబొల్ల వేపలకు త్రిఫలములు వీటిక షాయముతో పండ్లతోమిక్కినుట మంచి ది. తలను కడుగుటయును మంచిది. శిరస్సుకు విరేచనమును గలిగించునట్టిపొగను పట్టుట హితకరము. దంతరోగములయందును నాడీరోగములయందును నాడీప్రణమును పొగొట్టు బొప్పములనే యుపయోగింపవలయును.

— పండ్లనూడ బెఱుకుట —

శ్లో. ఛిత్యాభిమానం శస్త్రేణ యదినో పరజో భవేత్. 26.
 శోధయిత్వా దహే చ్ఛాపి తూరేణ జ్వలనేన వా, గతి ర్హి న స్తి హన్య
 స్థి దశనే సముపేక్షితే. 27. తస్మా త్సమూలం దశన ముద్ధరే ద్భ
 గ్న మస్థి చ, ఉద్భ్రజే తూత్తరే దంతే శోణితం సంప్ర సిచ్యశే. 28.
 రక్తాభియోగా త్పూర్వోక్తా ఘోరా రోగా భవంతి హి, చలమ
 వ్యుత్తరం దంత మతో నాప హరే ద్భిషక్, కషాయం జాతి మదన
 కటుకస్వాదుకంటకైః. 29. లోద్రఖాదిరమజ్జిషా యష్టాష్టైశ్చాపి
 యత్క్రొతం, తైలంసంశోధనతద్ధి హన్యాద్దంతగతాం గతిం. 30. కషా
 యం పరతః కృత్వాపిష్టా లోద్రాదికల్కితా, కంటకీమదనో యోజ్యః
 స్వాదుకంటావికంకతః. 31. సుఖోష్ణా స్నేహకబలా సర్విషస్తేన్
 వృతస్యవా, నిర్యూహశ్చాపిలఘ్నానాం దంత హర్షప్రమర్దనాః. 32.
 నైహికశ్చహితో ధూమః నస్యంనైహిక మేవచ, అహింసన్ దంత
 మూలాని శర్కరా ముద్ధరే ద్భిషక్ 33. లాతూచూర్ణై ర్మధుయైతై
 స్తత స్తాం ప్రతిసారయేత్, దంతహర్షక్రియం చాపి కుర్యాన్నిర
 వశేషతః. 34.

నాడీరోగముగలఁగోపంతినూడ బెఱుకుటయును మంచిదియే. పండ్లపై బెఱిగినదు
 ర్మాంసమును శస్త్రముతో ఛేదించి నిప్పుతోగాని యుప్పుతోగాని శోధించి కాచపలయు
 ను. వెలిదవడలలోని యెముకను పంటిని యుపేక్షించితిమేని కదులనేలేక పోయెదము.
 కనుక మే దలఁట పీకివేయుటయే మంచిది. పైదంతముల నూడ బెఱికిన నెక్కువగా నెత్తు
 రుకారును. అప్పుడు ఆనెత్తుటివలన భయంకరములగు రోగములుపుట్టును. కనుకబుద్ధి
 మంతుఁడై వైద్యుఁడు కదలఁచున్నప్పటికి పైపంటిని ఊడతీయరాదు. జాపతి ఉష్ణైకటు
 కరోహిణి వల్లేరు లొద్దగ కాచు మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము వీటియందు సిద్ధము
 చేయఁబడిన తైలము దంతిరోగములను సంశోధించును. దంతములకదలుట మాన్పును.
 లేనిచోలోద్రాది కషాయముతో పుక్కిలింపవలయును. లోద్రాదులగు నౌషధులను
 కల్కముచేసి యందు వాకును నుష్ణైతయును చేర్చిపల్లెరు పుల్లవెలగ తైలతైగడ ము
 న్నగువానితో సిద్ధముచేసిన నేయి కలిపి పక్వముచేసి వెచ్చవెచ్చగా చమ్ముగానుండు
 నట్టులు కాచవలయును. వాతనాశకములగు నౌషధులతో సిద్ధముచేసిన కషాయమును

ఇచ్చుటవలన దంతహర్షరోగము (చిగుళ్లుపూచుట) నశించిపోవును. స్నేహసహితముగు ధూమమును నస్యమును చేయుంపవలయును. దంతమూలములను కొటికి వేయుచుండే డి శర్కరను వైద్యుఁడు కనిపట్టి శస్త్రముతో తీసి వేయవలయును. తఱువాతదానిపైని తేనెలో కలిపిన లక్కచూర్ణమును వేయవలయును. దంతహర్షరోగమునకు చికిత్సను పూర్తిగా చేయవలయును.

❧ దంతకాపాలికారోగములకు చికిత్సా. ❧

శ్లో. కపాలికాః కృచ్ఛ్రసాధ్యాః తత్రాప్యేషా క్రియామతా, జయే ద్వీసావణై స్స్విన్నమచలం క్రిమిదంతకం. 35. తథానవీజైర్వాత మ్మైః స్నేహగంఢాషధారణైః, భద్రదార్వాది వర్షాభాలేపై స్సీన్ధుశ్చ భోజనైః. 36. హింగు సోష్ణంతు మతిమాన్ క్రిమిదంతేషు దాప యేత్, బృహతీభూమి కదంబక సంచాంగులి కంటకారికాక్వాథైః. 37. గంఢామైస్త్వైలయుతః క్రిమిదంతక వేదనాశమనః, నీలీజంఘా వాయన జంఘాన్రుద్ధగాదీనాంతు మూలమేకైకం, సంచర్వ్యస్థానందశన విధృతం దశనక్రిమిపాతనం ప్రాహుః. 38. చల ముద్భృత్య వా స్థానం ద హేత్తునుషిరస్య వా.

దంతకాపాలికారోగములు కృచ్ఛ్రసాధ్యములు. అయినను ఈదిగువచికిత్సను చేయుట యుత్తమము. దంతక్రిమిలయందు వాతమును పోగొట్టెడి తైలములు మున్నగు వానిని పుక్కిట నుంచికొనుటలచేతను విస్త్రావణములచేతను చెమటను పుట్టింపవలయును. తుంగముస్తైలు మ్రానపనపు గజ్జెరు పీటిని లేపనచేయవలయును. మృదువు లగు ఆహారములభుజింపవలయును. క్రిమిదంతములయందు బుద్ధిమంతులగు వైద్యులు వెచ్చని యింగువను ధరింప చేయవలయును. నీలికాచిచేక్క ఆముదపువిత్తులుపీటితోనైన కషాయమునందు తైలమును కలిపి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. లేకున్ననీలి మున్నగు వానిలో నేదాని యొక్కచెక్కనుగాని వేరుగుగాని పంటిసందున పెట్టికొని నమలినచో పురుగులు పడి పోవును. కదివిన పల్లునూడ బెటికి ఆచోటును కాల్చుట మంచిది.

❧ విదార్యాదితైలము. ❧

శ్లో. తతో విదారీయస్త్యాహ్వ శృంగాటక కశేరుభిః. 39. తైలం దశగుణం క్షీరం సిద్ధం నన్యేతు యోజయేత్, హనుమోక్షే సముద్విష్టా కార్యా చార్దితవత్క్రియా. 40. ఫలాన్యమ్లా విశీతాంబు రూక్షా

న్నం దంతథావనం, తథాతికఠినా నృత్యో న్దంతరోగే వివర్జయేత్. 41. సప్తచ్ఛదార్కదుగ్ధాభ్యాం పూగణం క్రిమిదంతనుత్, జీవనీయేన రంధ్రేణ క్రిమిదంత ప్రపూరణం. 42. అర్కక్షీరేణైకయోగ ఏవసద్భిః ప్రశస్యతే, ద్రోణపుష్పీద్రవః ఫేనమధుతైల సమాయుతః. 43. క్రిమిదంతవినాశాయ కార్యం కర్ణస్య పూరణం, పటోల కటుకావ్యోష పాతాసైంధవభార్జికైః. 44. చూర్ణైర్మధుయుతో లేపః కపలో మధుతైల కైః, జిహ్వరోగేషు కర్తవ్యం విధాన మిదముత్తమం. 45. ముస్తామధుకనిర్గుండీ ఖదిరోశీరదారుభిః, సమంజస్తా విడంగైశ్చ సిద్ధం తైలం హరే త్త్రిమీన్. 46.

విదారీకంద యష్టిమధుకము శృంగాటకము (సింగాడాదుంపలని యందురు) కశేరుకమనెడికంద వీటికల్పములూ తైలమును కలిపి తైలము కంటే పదిరెట్లెక్కువ పాలనుచేర్చి పక్వముచేసి నస్యముగా నుపయోగింపవలయును. హమమోక్షరోగమున కగుచికిత్సలనుచేయునది. పక్వముకానిపండ్లను చల్లనీటిని వేడియన్నమును పీనితో పండ్లు రుద్దికొనుటమంచిది. గట్టిగానుండు భక్ష్యములను దంతరోగము కలవాడు వదలకొనవలయును. ఏడాకులపొన్న జిల్లేడు వీటిపాలతో క్రిమిదంతములను తడుపవలయును. లేక ద్రోణపుష్పపురసమునందు సముద్రపు నులుగుకలిపి తేనెను నూనెనందు కలిపి పుక్కిట నుంచికొనిన దంతరోగములు శశించును. దీనినే జిహ్వరోగములకు చేయుచి. తుంగముపైలు యష్టిమధుకము నీలిచెక్క కాచు వట్టివేళ్లు దేవదారుచెక్క మంజిష్ఠ వాయువిడంగములు వీటితో సిద్ధము చేసిన తైలమును నేవించిన క్రిమిరోగములు శశించును.

❖ జిహ్వరోగచికిత్సా (నోటిపూతలు). ❖

శ్లో. ఓషధ్యైకోపేనిలజే యదుక్తం స్రాక్ చికిత్సితం, కంటకేష్వనిలోత్థేషు తత్కార్యం భిషజాఖలు. 47. పిత్రజేషు ని ఘృష్టేషు నిస్సృతే దుష్టశోణితే, ప్రతిసారణగండా మన్నస్యంచ మధురంహితం. 48. కంటకేషు కఫోత్థేషు లిఖితేష్వస్యజః శ్చయే, విప్లవ్యాదిర్తధుయుతీకార్యంతు ప్రతిసారణం. 49. గృష్ణీయా త్కబలాన్వాపి గౌరసర్వ ప సైంధవైః, పటోలనింబ వార్తాకుక్షారయూషైశ్చభోజయేత్. 50. జిహ్వజాడ్యంచిరజం మాణకభస్మలవణ ఘర్షణం హంతి, ఈషత్సుక్ షీగా

క్రం జంబీరాద్యమ్లచర్వణంవాపి. 51. కర్కటాంఘ్రి క్షీరపక్వఘృతాభ్యం
గేననశ్యతి, దంతశబ్దః కర్కటాంఘ్రిలేపాద్వా దంతయోజితాత్ 52.
ఉపజిహ్వంతు సంలిఖ్య త్కారేణ ప్రతిసారి యేత్, శిరోవిరేక గంధూష
ధూమైరేనాంవిపాచయేత్. 53. వ్యోషత్కారాభయావహ్నిచూర్ణమేత
త్ప్రేక్షుర్వణం, ఉపజిహ్వప్రశాంత్యర్థమేతైస్త్వైలం విపాచయేత్. 54.
ఛిన్నాంఘ్నవేద్యలశుంతీం వ్యోషోగ్రాక్షాద్రసింధుజైః, కుష్ఠోషణవచాసిం
ధు కణా పాతాప్లవైరపి. 55. సక్షౌద్రైర్భిషజా కార్యం గలశుంత్యాపి
ఘర్వణం, ఉపనాసావ్యథోహన్తిగలశుంతీమశేషతః. 56. గలశుంతీ హరం
తద్వచ్చేఫాలీ మూలచర్వణం, వచా మతివిపాం పాతాం రాన్నాంకటుక
రోహిణీం. 57. నిష్కావ్యథ్య పిచుమర్దంచ కబలం తత్ర యోజయేత్.

వాయువువలననగు సూక్ష్మపాక రోగమునందు తొలుతఁ జెప్పఁబడిన చికిత్సనే
వాతమువలన పుట్టెడి జిహ్వకంటకరోగములకును చేయవలయును. పిత్తజములగు జిహ్వ
కంటకరోగములకు వరిపిడిగల పదార్థములతో రుద్ది చెడురక్తమును వెడలించి మధురౌష
ధములను పూసి మధురౌషధులను పుక్కిట నుంచికొనవలయును. నస్యవిధులను చేయవ
లయును. కఫోత్పన్నములగు కంటకములకు దుష్టరక్తమును వెడలించి పిప్పళ్లు శొంఠి
మిరియములు నూరి లేనెతో పూయవలయును. లేనిచో తెల్ల ఆవాలు సైంధవలవణ
ము వీటిముద్దను పుక్కిట నుంచికొనవలయును. చేదుపొళ్లవేప వాకుడు వీటితో సిద్ధము
చేయఁబడిన గంజని త్రాగవలయును. మాణికభస్మమును ఉష్ణము రుద్దిన జిహ్వరోగము
చిరకాలపుదియైనను నశించును. లేనిచో నిమ్మకాయ మున్నగు పులుపు పదార్థములను
తినినను నశించును. పుషభమును ముల్లంగివేరు పాలు నేయి వీటిని పక్వముచేసి
దీనిని రాచిన జిహ్వరోగము పోవును. పుషభములికను నూరి వట్టించినను సుదృఢమైన
నుంచికొనినను దంతముల కడకడమును ధ్వని నశించును. ఉపజిహ్వను గీచి త్రూరుముతో
పూయవలయును. మఱియును శిరోవిరేకము పుక్కిలింత ధూమపానము వీటినిన్ని చే
యవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు యవత్కారము కరక్కాయలు చిత్రిమూల
ము వీటిచూర్ణమును రుద్దినచో గాని వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచినఁగాని
నాలుక మొద్దుబారుట తగ్గిపోవును. మెడకణితిలూ శత్రుముచేయించి అచ్చట శొంఠి
మిరియములు పిప్పళ్లు వసలేనె సముద్రఘ్నేనము వీటితో గాని శోష్ణ పిప్పళ్లు వస సము
ద్రఘ్నేనము అగరుశొంఠి వీటిని నూరి లేనెగలిపి పట్టువేసినను గలశుంతి (కణితి)
తగ్గిపోవును.

❖ కంఠరోగచికిత్స. ❖

శ్లో. తూరసిద్ధేషు ముద్దేషు యూషా శ్చాప్యశనే హితాః. 58. తుండి కేర్యధృషేకూర్తేసంఘాతే తాలుపుష్పటే, ఏషవేష విధిః కారోవ్య విశేషశ్చక్రకర్తృణి. 59. తాలుపాకేతు కర్తవ్యం విధానం పితృనాశనం, స్నేహస్వేదాతాలుశోషే విధిశ్చానిల నాశనః. 60. సాధ్యానాం రోహిణీనాంతు హితం శోణితమోక్షణమ్, ఛర్దనం ధూమపానంచ గండ్మా షోనస్యకర్తృచ. 61. వాతికింతు హృతేరక్తేలవక్షైః ప్రతిసారయేత్, సుఖోష్ణాంస్తైలకబలా న్ధారయేచ్చాప్యభీక్ష్యశః. 62. పతంగ శర్కరాక్షాదైః పైత్తికింప్రతిసారయేత్, శ్వేతావిడంగదంతీషు సిద్ధంతైలం ససైంధవం. 63. నస్యకర్తృణి దాతవ్యంకబలంచకఫోచ్చయే, పితృవ త్సాధయే ద్వైద్యో రోహిణీం రక్తసంభవామ్. 64. విస్త్రాప్య కంఠశాలూకం సాధయే త్తుండికేరివత్, ఏకకాలంయవాన్నంచ భుంజీతస్త్రిగ్ధమల్పశః. 65. ఉపజిహ్వికవచ్చాపి సాధయే ద్ధధిజిహ్వికాం, ఉన్నామ్యజిహ్వమాకృప్య బడిశేసాథ జిహ్వికం. 66. ఛేదయేన్నండలాగ్రేణ తీక్ష్ణోష్ణైర్మరణాదిభిః, ఏకబృందంతు విస్త్రాప్యవిధిం శోధన మాచరేత్. 67. శిలాయుశ్చాపియోవ్యాధి స్తంచ శస్త్రేణ సాధయేత్, అమర్కస్థంసుపక్వంచ శోధయే ద్దలవిద్రధిం. 68. కంఠరోగేష్వస్పృశ్యోక్షస్తీక్ష్ణైర్నస్యాదికర్తృచ, క్వాథపాతం తు దార్వీత్వజ్జింబతార్క్షకలింగజం. 69. హరితకీ కషాయోవా పేయో మాక్షిక సంయుతః, కటుకాతివిషా దారుపాథాముస్తకలింగకాః, గోమూత్రకర్షణితాః పేయాః కంఠరోగవిनाశనాః.

తుండికము అర్యధ్రువము మూర్ధము సంఘాతము తాలుపుష్పటము అనునీరోగములయందు తూరపద్ధానులతో సిద్ధము చేసిన పెసరపప్పు గంజినిఆహారముగా పెట్టుటమంచిది. ఈరోగములన్నిటికిని ఇయ్యదియేవిధానము కానిశక్రకర్తృమనందు ఆధిక్యము గలదు. తాలుపాక రోగమునకు పితృనాశక చికిత్సను చేయవలయును. తాలుశోషమునకు స్నేహమును స్వేదమును ఇప్పింపవలయును. వాతనాశకవిధులను ఆచరింపవలయును. రోహిణీయను రోగమునందు నెత్తురు వెడలించుట మంచిది. ఛర్దిధూమపానము

నస్యకర్త ఈవిధులను చేయవలయును. వాతమువలననగు రోహిణిరోగమునకు నెత్తురును వెడలించి ఉప్పునూరి కట్టవలయును. మాటిమాటికి వెచ్చవెచ్చని తైలముతో కాచవలయును. పితౌత్పన్నముగు రోహిణి రోగమునకు తేనెమైనము కండచక్కారతేనె వీటి పట్టపాతికరము. ద్రాక్షపరూషకము వీటికపాయమును పుక్కిటనుంచి కొనుటయు త్రమము. కఫోత్పన్నములగు రోహిణులకు బూజు కటుకరోహిణి నూరిపట్టును వేయవలయును. తెల్లసంభాలు మారేడుచెక్కదంతిచెట్టు వీటివేళ్లతో సిద్ధముచేసిన తైలమునందు సైంధవలవణమునుకలిపి కఫోత్పన్నములగు రోహిణులకు నస్యవిధి గానుపయోగించిన దూరములగును. రుద్ధి తప్పి రోహిణులకు పిత్తపువాటివలె నేచికిత్స చేయవలయును. కంఠశాలూక రోహిణులను రక్తమును స్రవింపజేసి తుండితేరికివలెనే చికిత్స చేయవలయును. యవభోజనమును ఒక్కపూట భుజింపవలయును. గురుభోజనమునుకొలదిగా తీసికొనవలయును. అధిజిహ్వీకారోగమును ఉపజిహ్వీకలకువలె నేలాగి బడిశమను శస్త్రము చేతఛేదించి తీక్షణములగు పదార్థములను రుద్దవలయును. ఏకబృందమునుగళరోగమును రక్తమును స్రవింపజేసి శోధింపవలయును. శిలాయువను పేరుగల కంఠరోగమును శస్త్రముతో ఛేదించి కట్టుకట్టవలయును. మర్దస్థలములందుండక చక్కగాపక్వమైన గలవిద్ధిని కోసి వేయవలయును. కంఠరోగమునకు రక్తమును స్రవింపజేయుటయును నస్యవిధులను చేయుటయును పూనివపపులవంగపుపట్ట వేపకాయ కొడిసెపాలవిత్తులు కరక్కాయవీటికపాయములో తేనెకలిపికొని త్రాగుటయును శ్రేష్ఠము. కటుకరోహిణి అతివస ప్రానిపపపు అగరుశొంఠి తుంగముస్త్రలు కొడిసెపాలవిత్తులు వీటిని ఆపువంచితముతో కపాయముజేసి త్రాగిన కంఠరోగములు పూర్తిగా నశించును.

❖ కాలక చూర్ణము. ❖

శ్లో. గుడధూమో యవక్షారః పాఠావ్యోపారిసాంజనం. 71.
తేజోహ్వత్రిఫలాలోహం చిత్రకశ్చిత్రచూర్ణితం, సక్షౌద్రం ధారయే దే
తద్ధలరోగవినాశనం. 82. కాలకంనామ తచ్చూర్ణం దంతజిహ్వస్య
రోగనుత్, పిప్పలీపిప్పలీమూలచవ్యచిత్రక నాగరైః, సర్జికాక్షౌరతుల్యం
శైశ్చూర్ణాయం గళరోగనుత్.

ఇంటిలోనిబూజుయవక్షారము అగరుశొంఠి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లురసాంజనము తేజోవంతి తాడియుసిరికలుకరక కాయలు మండురము చిత్రమూలము వీటివిచూర్ణముచేసి తేనెతో కలిపి నోటికిరాచికోనిన ముఖరోగములన్నియు నశించును. ఇయ్యది అన్ని గళరోగములను పూర్తిగా పోగొట్టును. ఈ కాలకముచూర్ణము పండ్లు నాలుక నోరు మొదలగు వానికి గలుగు జబ్బులను పోగొట్టును. పిప్పళ్లు మోడి చవ్వను

చిత్రమూలము శొంఠి సర్జికాక్షారము వీటిని సమానభాగములుగా చేర్చి చూర్ణముచేసి
సేవించిన గలరోగములు నశించిపోవును.

—ॐ పీతకచూర్ణము. ౭౪—

శ్లో. మనశ్శిలాం యవక్షారో హరితాళం ససైంధవం. 74.
దార్ద్రత్వక్షేపి తచ్ఛూర్ణం మాక్షి కేణ సమాయుతం, మూర్ఛితం ఘృ
తమండేన కంఠరోగేషు ధారయేత్. 75. ముఖరోగేషు చ శ్రేష్ఠం పీత
కం నామ క్షీరితం.

మణిశిల యవక్షారము సైంధవలవణము హరిదలము మ్రానివనపు అవంగపుపట్టు
వీటినిచూర్ణము చేసి అందులో తేనెకలిపి పిమ్మట ఘృతమండములో భావనచేసి ఈమా
ర్గమును ముఖమునందు ధరించిన (నోటిలో నుంచికొనిన) ముఖరోగము లన్నింటిని
పోగొట్టును.

—ॐ క్షారగుటికా. ౭౫—

శ్లో. యవగ్రజం తేజవతీం సపాతాం రసాంజనం దారునిశాం
సకృష్టాం. 76. క్షౌద్రేణ కుర్యాద్గుడికాంముఖేన తాంధారయే త్వర్వగళా
మయేషు, దశమూలం పిబేదృష్టం యూషం మూలకులు తథోః. 77.
క్షీరేక్షురసగోమూత్ర దధి మస్త్యష్టకాంజికైః, విదధ్యా త్కబలాస్వీ
త్యదోషంతైలంఘృతైరపి. 78. పంచకోలకతాలీసపత్రైలామరిచత్వచః,
పలాశముష్కకక్షార యవక్షారాశ్చ చూర్ణితాః. 79. గుడేపురాణే
కర్షధితే ద్విగుణేగుడికాః కృతాః, కర్కంధు మాత్రాస్సప్తాహం స్థితాము
ష్కకభస్మని, కంఠరోగేషు సర్వేషుధార్యాస్సస్యరమృతోపమాః.

యవక్షారము తేజోవంతి అగరుశొంఠి రసాంజనము మ్రానివనపు పిప్పళ్లు వీటిచూ
ర్ణమును తేనెలో కలిపి మాత్రలను కట్టి పుక్కిటనుంచికొనిన గలరోగము లన్నియును
నశించును. దశమూలములకషాయములను వేడిగా త్రాగవలయును. తేనిచో ముల్లంగి ఉ
లవలు వీటితో సిద్ధముచేయబడిన యూషమునైనను పాలు చెఱకురసము గోమూత్ర
ము గంజి వీటిని గాని పుక్కిటఁబెట్టుకొనవలయును. దోషానుసారముగా నేతనిగాని
తైలమును గాని ధరించిన కంఠరోగములు నశించును. పిప్పళ్లు మోడి శొంఠి
చవ్యము చిత్రమూలము తాడిశపత్రి అవంగములు ఏలవలు మిరియములు అవంగపుప
ట్టు మోదుగక్షారము పాటలీ పృక్షుపుక్షారము యవక్షారము వీటిని చూర్ణముచేసి రెండు

తెట్ల బెల్లపు కషాయముతో రేగుపండంత మాత్రలనుగాచేసి ఏడురోజులు పాటల వృక్షపు బూడిదలతోనుంచి నేవించిన సంపూర్ణముగా కంతరోగములను పోగొట్టును.

— ముఖరోగమునకు ఇతరము లగు చికిత్సలు. —

శ్లో. నూత్రస్విన్నాం శివాంతుల్యాం మధురీకుష్ఠతాళకైః. 81. అభ్యస్య ముఖరోగాం స్తు జయే ద్విరసతామపి, వాతా త్సర్వసరం చూర్ణై ర్లవణైః ప్రతిసారయేత్. 82. తైలం వాతహరైస్సిద్ధం హితం కబళన స్యయోః, పితృత్తకే సర్వరసే శుద్ధకాయస్య దేహినః. 83. సర్వపిత్త హరః కార్యః విధి ర్నధురశీతిలః, ప్రతిసారణ గంఢూపా న్ధూమం సంశో ధనానిచ. 84. కఫాత్త కే సర్వసరేక్రమం కుర్యా త్కఫాపహం, ముఖ పాకే శిరోవేధః శిరఃకాయవిరేచనం. 85. కార్యంచ బహుధా నిత్యం జాతీపత్రస్య చర్వణం, జాతీపత్రాన్యతాద్రాక్షా యాస దాగ్నిఫలత్రికైః. 86. క్వాధఃక్షౌద్రయుత శ్శీతో గుఢూపా ముఖపాకనుత్, కృష్ణాజీరకకు ప్లేంద్రయవానాం చూర్ణత త్ర్యహత్. 87. ముఖపాకే వ్రీణక్లేదనార్ద్రం ధ్య మపశామ్యతి, గసాంజనం లోధ్రమథాభయంచ మసశ్శిలానాగర గైరికంచ. 88. పాతాహరిద్రాగజపిప్పలీ చ స్యా ద్విరణం క్షౌద్రయుతం ముఖస్య.

గోమూత్రముతో తిడిపి పెట్టిన కరక్కాయలు ఉసిరిక కోష్ఠ తాడిశపత్రి వీ టిని చూర్ణము చేసి భక్షించిన ముఖరోగములును ఆసహ్యతయును నశించును. వాతము వలన సర్వసరరోగము పుట్టెనేని ఉష్ణము రాయవలయును. లేక వాతనాశకములగు సౌమధులచేత తయారుచేసిన తైలమును నస్యవిధిగా నుపయోగించుచు దానినే పుక్కిట నుంచికొనవలయును. పిత్తపు సర్వ సరములకు విరేచనముతో శరీరమును నిర్మలము చేసి బాగుగా శల్లని తియ్యని పిత్తనాశక విధుల నొనర్పవలయును. కఫోత్పన్నములగు వా ని యందు ప్రతిసారణము పుక్కిలింత ధూమపానము సంశోధనము నగువీని నన్నిటిని చేయవలయును. ముఖపాక రోగమునందు నాడీవేధనమును శిరోవిరేచనమును చేయవల యును. ప్రతిదినమును జాపత్రిని తివట మంచిది. జాపత్రితిప్పతీగె ద్రాక్షతీటకనిం ద మ్రానిపసపు త్రిఫలములు వీటికషాయమునందుతేనెను వైచికొని చల్లాల్చి పుక్కిటనుంచి కొనిన ముఖరోగములు నశించును. నల్లజీలకఱ్ఱ కోష్ఠ కోడిసెపాలవిత్తులు వీరిదూర్ణ మును మూడురోజులు పుక్కిట నుంచికొనిన ముఖపాకము దుర్గంధము గాయములున్నదము

మున్నగునవి యన్నియును నశించును. రసాంబనము లూడ్డుకూపు కరక్కాయ మణిశిల శొంఠి ఎఱ్ఱమట్టి అగరుశొంఠి పసపు ఏనుగు విప్పళ్లు వీటిచూర్ణము తేనెతోకలిసి పుక్కిట నుంచికొనిన హితకర మగును.

— పటోలాదిక మాయము. ౭౭ —

శ్లో. పటోల నిబజంబ్వాప్రమాలతీనవపల్లవాః. 89. పంచ పల్లవజశ్శ్రేష్ఠః కషాయో ముఖధావనే, పంచపల్కకషాయోవా త్రిఫలాక్వాథ ఏవ వా. 90. ముఖపాకేషుసత్కౌద్రః ప్రయోజ్యోముఖధావనే, స్వరసః క్వధితోదాక్వాథః ఘనీభూతో రసక్రియా. 91. సత్కౌద్రా ముఖరోగస్త్యగ్దోషనాడీ నిరౌపహః, సప్తచ్ఛదోశీరపటోల ముస్తహతీతకీ తిక్తకరోహిణీభిః. 92. యష్ట్యాహ్వరాజద్రుమ చందనైశ్చ క్వాథం పిబేత్పాక హరం ముఖస్య, పటోలశుంఠీ త్రిఫలావిశాలా త్రాయంతి తిక్తా ద్వినిశామృతానాః, వీతః కషాయో మధునానిహంతి ముఖే స్థిత శ్చాస్య గదా సేమాన్. 94. క్వధిత స్త్రిఫలాపాతామృద్వీకాజాతి పల్లవాః, నిపేవ్యా భక్షణీయ్యావా త్రిఫలాముఖపాకహా. 95. తిలానీలోత్పలం సర్పిశ్శర్కరాక్షీరమేవచ, సత్కౌద్రో దగ్ధవక్త్రస్య గంఢూషోదాహపాకనుత్. 96. తైలేన కాంజికే నాథగంఢూషశ్చూర్ణదాహహా, ఘనకృష్ణే. లాఢాన్యకయష్ఠీ మధ్యేలవాలుకాకబళకీ, పదనేతిపూతిగంధం హరతి సురాలశునగం ధంచ. 94.

చేదుపాళ్ల వేపవిత్తులు నేరేడుపండ్లు మామిడిచిగుళ్లు మాలతిచిగుళ్లుగాని పంచ పల్లవములను గాని తెచ్చి కషాయమును పెట్టి ముఖమును కడిగికొనుట శ్రేష్ఠము. పంచపల్కముల కషాయమునందుగాని త్రిఫలముల కషాయమునందుగాని తేనెనుకలిపి ముఖపాకరోగమునకై ముఖమును కడుగుట మంచిది. మ్రానిపసపు కషాయమును పెట్టి గట్టిపడిన పిమ్మట తేనెగలిపికొని ముఖమునం దుంచికొనినచో ముఖరోగములు రక్తపురోషములు నాడీప్రణమములు నశించును. ముయ్యకుపొన్న వట్టివేళ్లు చేదుపాళ్ల తుంగమునైలు కరక కాయలు నేలవేము కటుకగోహిణి యష్టిమధుకము చందనము వీటికషాయములో తేనెను కలిపి త్రాగిన ముఖరోగములు నశించును. చేదుపాళ్ల శొంఠి త్రిఫలములు కొడిసె పాలవిత్తులు త్రాయమాణము కటుకగోహిణి పసపు మ్రానిపసపు తిప్పటీగె కీటిని కషాయముచేసి తేనెను కలిపి త్రాగిన ముఖసంబంధములగు రోగము లన్నియును తొలగిపో

వును. త్రిఫలములు అగరుకొంతి ద్రాక్ష జాప త్రి వీటిక పాయమునుగాని త్రిఫలములనుగాని నేవించినయెడల ముఖపాకరోగములు తొలగిపోవును. తిలలు నల్లగల్గులు నేయి కలకండ పాలు వీటిలో లేనను కలిపికొని పుక్కిట నుంచుకొనినచో, దగ్ధముఖపు ముఖపాక రోగముగూడ తొలగిపోవును. తైలముచేతగాని గజిదోగాని పుక్కిట నుంచుకొనిన ముఖదాహము నశించును. తుంగమునైలు కోమిటి వీలకులు ధనియములు ముల్లంగి లేనె ఏలువ వీటిని ముద్దగా చేసి నోట నుంచుకొనిన దుర్గంధము కలువలన ఉల్లిగడ్డలవలన గలిగెడి కంపునైనను నశింపజేయును.

—● మహాసహచరతైలము. ౭౯—

శ్లో. తులాంతథా నీలకురంటకస్య ద్రోణేంభసఃసంశ్రవయేద్యథా వత్, పూర్వా చతుర్భాగరసేతుతైలం పచేచ్ఛనై రథపలప్రయుక్తైః. 98. కల్కైరనంతాఖదిరారిమేదజంబ్వాప్రయష్టిమధుకోత్పలానాం, తతైలమాశ్వేవ ధృతం ముఖేన స్థైర్యం ద్విజానాం విదధాతి సద్యః. 99.

నల్లగోరింటను నూరుపలములును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి వక్రముఁ జేయవలయును. నాలుగవపాలు బాకీ యుండునప్పుడు క్రమముచొప్పున తైలమును కలిపి సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. దానిలో తిప్పతీగె కాచు దుర్గంధముగల ఖదిరము నేతేడు ఉసిరిక యష్టిమధుకము కలువ వీటి నన్నిటిని అరపలము చొప్పున వైచి కల్పమును చేసి ఉడుకుచున్న ఆ తైలములో పోయవలయును. పిప్పట దించి ఈ తైలమును పుక్కిట నుంచుకొనిన పండ్లు కదలుటను పోగొట్టును.

—● చంద్రతైలము. ౮౦—

శ్లో. అరిమేదత్పక్వలశత మభినవమాషోఠం ఖండశః కృత్వా, తోయాథకై శృతుర్భిః నిష్కాధ్య చతుర్థశేషేణ. 100. తేనక్వాఢేన మతిమాంస్తైలన్యాథాథకం విపచేత్, కల్కైరక్షసమాంశై ర్నంజిష్టాలోధమధుకానాం. 101. అరిమేదఖదిరకట్టలలాక్షాన్యగ్రోధముస్తనూత్యైలానాం, కర్పూరాగురు పద్మకలవంగ కంకోలజాతీ ఫలానాం. 102. పతంగగైరిక వరాంగకుసుమ ధాతకీనాం చ, సిద్ధంభిషగ్వి దధ్యాదిదం ముఖోత్తేషు రోగేషు. 103. పరిశీర్షదంత విద్రధితైశిర శీతాదదంతహర్షేషు, క్రిమిదంత దారణ చలిత ప్రదుష్టమాంసావశీర్షేషు, ముఖదార్ద్రంభ్యే కార్యం ప్రాగుక్తే స్వామయేషుతైల మిదమ్. 104.

దుర్గంధముగల చంద్రచెక్కను నూరుపలములు తెచ్చి ముక్కలు చేసి ఒక శ్లో
ణపు నీటితో కషాయమును కాచి నాలుగవపాలు వీసము మిగిలియుండగా ముప్పు
దిరెండుపలముల తైలమును కలిపి నన్నని సెగను పక్వము చేయవలయును. మంజిష్ఠము
యష్టిమధుకము దుర్గంధపుచంద్రచెక్కను కాయఫలము లక్క మణివేళ్లు తుంగము
సైలు చిన్నయేలకులు కర్పూరము అగురు పద్మాక్షము లవంగము కంకోలము జాపత్రి
త్రిఫలములు పతంగము ఎఱ్ఱమట్టి లవంగపుపట్ట ఉసిరిక కాయలు వీటిని కాలుకాలుప
చొ. తీసికొని వచ్చి కల్కమును చేసి పైతైలము మఱిగుచుండగా నందు వేయవల
యును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు దంతరోగములను పోగొట్టును. పరిశీర్ణము దంతవిద్ర
ధి మంచుకు పండ్లు పట్టికొనిపోవుట దంతహర్షము పుష్పిపన్న దారణము పండ్లకదలిక
దుర్దాంశముపెఱుగుట మాంసము తినిపోవుట ముఖదర్గంధ్యము మున్నగు రోగములలో
దీనిని వాడుట శ్రేష్ఠము.

లాక్షాదితైలము. ౧౦౬

శ్లో. తైలం లాక్షారసంక్షీరం ఘృతప్రస్థం సమం పచేత్. 165.
చతుర్గుణేఽమికవాభే ద్రవైశ్చపలసంమితైః, లోధ్రకట్ఫలమంజిష్ఠాపద్మ
కేశరపద్మకైః. 106. చందనోత్పలయష్టాష్టైస్సైలంగంఢూషధారణం,
దాలనందంతచాలంచ హనుమోక్షం క సాలికాం. 107. శీతాదం పూతి
పక్వంచ హ్యరుచిం విరసాగ్యతాం, హన్యా దాస్యగతా నేతాన్ కుర్యా
ద్దంతా నపి సిరాన్. 108.

తైలము లాక్షారసము పాలు వీటిని ప్రత్యేకముగా నేరు చొ. తెచ్చి ఇంతకు
నాలుగు రెట్ల చంద్రకషాయమునందు పక్వమును చేయవలయును. లొద్దుగ కట్ఫలము
మంజిష్ఠము కమలకింజల్కములు కేసరి పద్మాక్షము చందనము కమలము యష్టిమధుకము
వీటి నొక్కొక్కపలము చొప్పునచేర్చి కషాయమును చేసి పైదానియందు కలవవలయు
ను. సిమ్మట నీతైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని పుక్కిటనుంచుకొనిన దంతచలన
ము హనుమోక్షము కపాలిక శీతాదము పూతివక్త్రము అరుచి అసహ్యత మున్నగు రో
గములు నశించును. పండ్లు గట్టిపడును.

వకుళాది తైలము.

శ్లో. వకుళస్య పలం లోధ్రం వజ్ర వల్లికురంటకం, చతురంగుళ
బబ్బోలవాజి కర్ణేరిమాశనం. 109. ఏషాంకషాయ కల్మాభ్యాం తైలం
పక్వంముఖేధృతం, స్థైర్యంకరోతి చలతాందంతానాం ధావనేనచ. 110.

పొగడ చెట్టు బెఱుడు లొద్దుగ వజ్ర ఖల్లి గోరింట ఆప్లు వేతనము వకుళము రేల చెక్క చంద్ర సారము అశ్వ గంధి వీటిని కల్పమును కషాయమును చేసి అందు తైలమును కలిపి పక్వము చేయువలయును. పిమ్మట ఈ తైలము పుక్కిటనుంచి కొనవలయును. తేని చో నుఖమును కడిగి కొనుటకైన నుపయోగించి కొనవలయును పండ్లు గట్టిపడును.

— సహకారగుటికలు. —

శ్లో. ఏలాలతాల వనికాఫల శీతకోష కోలన్వికాని ఖదిరస్య కృతే కషాయే, తుల్యాం శకానిదశభాగమితే నిధాయ ప్రోద్భిన్న కైతకపు తే పుట వద్విధాయ. 111. ప్రాగంశతుల్యశశినాభి తదేకసంఘంపిష్ట్యా నవేన సహకారరసేన హస్తా, లిప్త్యా యథాభిలషితాం గుడికాంవిద ధ్యాత్, స్త్రీపుం సయోర్వదన సారథ బంధుభూతాం. 112.

ఏలకులు కస్తూరి నూనీఫలము త్రిఫలములు కర్పూరము కోషఫలము కంకోలము వీటిని రెండురెట్లుగా తెచ్చి అంతకు పదికొట్లు చంద్ర సారమును కొనివచ్చి కషాయమును చేసి ఈయాషఫల కల్పమును కలిపి మొగలిదోప్పలలో పెట్టి పుటపాక యిచ్చేసి యథావిధిగా పక్వము గావించవలయును. పిమ్మట ఈయాషఫలంత కర్పూరమును కస్తూరిని కలిపి నైద్యుడగువాఁడు తనచేతులతో నూమిడిరసమును పూసికొని గుటికలను చేయువలయును. ఇవి పుక్కిటనుంచికొనినచో దుర్గంధమును పోగొట్టి మృగంధమును కలిగించును.

— స్వల్పఖదిరపటికా. —

శ్లో. ఖదిరస్య తులాంసమ్యగ్జలద్రోణే విపాచయేత్, శేషేషభాగే ఖత్తైవ ప్రతివాపం ప్రదాపయేత్. 113. జాతీకర్పూరపూగాని క్కోలకఫలాని చ, ఇత్యేషా గుడికా కార్యా ముఖసాభాగ్యవర్ధినీ. 114. దంతౌష్ణముఖరోగేషు జిహ్వతాల్యామయేషు చ.

నూరు పలముల చంద్రచెక్కను ద్రోణపు నీటిలోకాచి ఎనిమిదవపాలు నీరు మిగిలియుండునప్పుడు జాపత్రి కర్పూరము సోక చెక్కలు కంకోలము వీటిమార్తము నుపాసి పిమ్మట మాత్రలను కట్టియుంచికొనవలెను. ఇయ్యని ముఖమునను కాంతినిచ్చి ముఖరోగములను దంతరోగములను ఓష్ఠరోగములను జిహ్వరోగములను తాలురోగములను నశింపజేయును.

—ॐ బృహత్సరిరవటికా. ॐ—

శ్లో. గాయత్రి సారతులయేరిమవల్కలానాం సార్థం తులాయు
గలమంబుఘటై శ్చతుర్భిః, నిష్కాన్వధ్య పాద మవశిష్టం సువస్త్ర పూ
తం భూయః పచేదధ శనైర్మృదు పావకేన. 115. తస్మి స్థనత్వముపగ
చ్ఛత్రి చూర్ణమేషాం శ్లక్షం ఊపేచ్ఛ కబలగ్రహభాగికానాం, ఏలామృ
ణాలసిత చందన చందనాంబుశ్యామా తమాలవికసా ఘనలోహాయ
స్తీ. 116. లజ్జాఫలత్రయర సాంజనధాతకీ భశ్రీపుష్పగైరిక కటంకటక
ట్ఫలానాం, పద్మాహ్వలోధృ) వటరోహాయ వాసకానాం మాంసీ నిశా
సురభి వల్కల సంయుతానాం. 117. కక్కో. లజ్జాతి ఫలకోషల వంగ
కాని చూర్ణీకృతాని విదధిత పలాంశికాని, శీతేవ తార్యమన సారచ
తుః పలం చక్షిప్త్వా కలాయనదృ శీర్షటికాః ప్రకుర్యాత్. 118. శు
ష్కాముఖే వినిహితా వినికారయంతి రోగాన్లతాప్తరస నాద్విజతాలు
జాతాక, కుర్మర్మఖే సురభితాం పటుతాం రుచిచ స్థైర్యం పరం దశ
నగం రసనాలఘుత్వమ్. 119.

చంద్రచెక్కను నూరుపలములు తెచ్చి దుగ్గండపుచండ్రను 150 పలములును
తెచ్చి వీటిని నాలుగుద్రోణముల నిల్లలో వండి నాల్గవపాలు నీళ్లు మిగిలియున్నప్పుడు
వాసెనగట్టి సన్నని మంటతోపక్వముచేసి గట్టిపడునప్పుడు ఏలకులు పుష్కరనాళు
తెల్లచందనము రక్తచందనము కురువేరు తెల్లతెగడ జాపత్రి మంజిష్ఠము తుగముపైలు
మండూరము యప్తిమధుకిము లజ్జావంతి త్రిఫలములు రసాంజనము ధాతక్రీకుసుమము.
నాగకేసరములు లవంగములు గేరు మ్రానిపసపు కొడిసెపాలవిత్తనములు పద్మాక్షు
లోధ్ర మట్టిఇగుళ్లు యవాన జటామాంసపసపు పొగడచెక్క వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క
పిడికిలిచొప్పున తీసికొని పొడిచేసి ఉడికెడి ఆరసములో పోయవలయును. కక్కోలము
జాతిఫలము కోషఫలము లవంగము వీటినిొక్కొక్కపలముచొ॥ చూర్ణమునునందుకలిపి
దింపవలయును. చల్లారినపిప్పటనాలుగుపలములకర్పూరమునుకలిపి నూగురోష కాయంత
చేసి మాత్రలుచేసి ఎండించి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. మెడపెదవి పండ్లునాలుక
దవడలు చున్నగువానియందు పుట్టినరోగము లన్నియును నశించిపోవును. ముఖమునకు
పరిమళమును గలిగించును. దంతములను గట్టిపఱచును. నాలుకను తేలికగాఁ జేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ముఖరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. కర్ణగోగాధికారము.

కర్ణగోగమునందు చేయఁదగు నుపాయములు. ౧౬

శ్లో. కపిత్థ మాతులుఁగాఱు శృంగ బేర రసై శ్శుభ్రైః, సుఖో
 ష్టైః పూరయేత్కర్ణం కర్ణశూలోప శాంతయే. 1. శృంగ బేరం చ మ
 ధు చ సైంధవం తైలమేవ చ, కిటూష్ణం కర్ణయోద్ధేయ మే తద్వాపే
 దనా పహం. 2. లశునార్ద్రక శిగ్రుశాం సురంగ్యామూలకస్య చ,
 కదల్యా స్వరస శ్రేష్ఠః కదుష్ణః కర్ణపూరణే. 3. సముద్ర ఫేన
 చూర్ణైః యుక్త్యా వాప్యవచూర్ణయేత్, ఆర్ద్రక సూర్యావర్తక
 శోభాంజన మూల మూలక స్వరసాః. 4. మధు తైల సైంధవ యుతాః
 పృథగుష్టాః కర్ణశూల హరాః, శోభాం జనక నిర్వాస స్త్రీల తైలేన
 సంయుతాః. 5. వ్యక్తోష్ణః పూరణేకర్ణే కర్ణశూలోపశాంతయే, అస్థానా
 మపి మూత్రాణాం మూత్రేణా న్యతమేన చ. 6. కోష్ఠేన పూరయే
 త్కర్ణా కర్ణశూలోపశాంతయే, అశ్వత్థవత్త్ర ఖల్వంవా విధాయ బహు
 పత్రకమ్. 7. తైలాక్త మంగారపూర్ణం విదధ్యా చ్ఛ్రివణోపి, య
 తైలం చ్యవతే తస్మాత్ ఖల్వా దంగరతాపితాత్. 8. తత్ప్రాప్తం
 శ్రవణస్తోత స్సద్యో గృహ్లాతి వేదనాఁ, అర్కవత్త్ర పుతేదగ్ధ స్సుషీ
 పత్ర భవోరసః కదుష్ణం పూరణాదేవ కర్ణశూల నివారణః. 9.

వెలగ మాచికాయ వీటితోనైన గంజి నల్లపురసమును వెచ్చజేసి చెవిలో
 పోసిన చెవిపోటులు మానును. అల్లము తేనె సైంధవలవణము నూనె వీటిని కొంచెము
 వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన చెవిబాధలు తప్పిపోవును. లేనిచో ఉల్లిగడ్డ అల్లము ము
 నంగ అకు సురంగి యల్లంగి అరటి వీటిరసమును వెచ్చజేసి యిసుక పోయవలయును.
 సముద్ర ఫేనపు పొడిని పోసినను పోటులు తగ్గును. అల్లము నీలి గంటకలగ రాసు ముగ
 గ చెక్క వీటిరసముతో తేనెను సైంధవలవణమును కలిపి చెవికి పోసిన కర్ణశూల
 హరించును. మునగబంకను నువ్వుల నూనెలో వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన కర్ణశూల
 నశించును. గోమూత్రము మన్నగు నష్టమూత్రములోను ఏదైనా నొకదానిచేత మూత్ర

మును వెచ్చజేసి చెవిలోపోసిన కర్ణశూలలు తొలగించును. లేనిచో రాపితకులను బొత్తిగాపట్టి చమురుతో తడిపినిప్పుమీద పెట్టితీసి వానితో కాచవలయును. జిల్లేడుఆకుల దొన్నెలో పాలతో సిద్ధము చేయఁబడిన జెమిటికాడలరసమును కొంచెము వెచ్చజేసి చెవిలోనఁ బోసినచో కర్ణశూలలు శాంతించును.

❦ దీపికాతైలము. ❦

శ్లో. యహతః పంచమూలస్య కాండాన్యప్రాంగులాని చ, డ్రామే
ణావేప్య సంతచ్య తైలేనాదీవయేత్తతః. 10. యతైలం చ్యవతే
తేభ్యః సుఖోష్ణం తత్రయోజయేత్, జ్ఞేయం తద్దీపికాతైలం సద్యో
గృహ్ణాతి వేదినాం. 11. ఏవంకుర్యా ద్భద్రకాష్ఠే కుష్ఠేకాష్ఠే చసారలే,
మతిమాన్ దీపికాతైలం కర్ణశూల నినారణం. 12. అర్కస్య పత్రం
పరిణామవీతం ఆజ్యేన లిప్తం శిఖినానతప్తం, ఆపీడ్య తోయం శ్రవణేసి
షిక్తం నిహంతి శూలం బహువేదనం చ. 13. తీవ్రశూలా తురేకేర్ణే సఖ
ద్దైర్ఘ్యేనాహిని, బస్తమూత్రం డ్రావేత్కోష్ణం సైంధవేనావచూర్ణితం.
14. వంశవలేఖ సంయుక్తే మూత్రే వాచావికే భవక్, తైలం పచేత్తేన
కర్ణంపూరియే త్కర్ణశూలీనః, హింగుతుంబురు శుంఠీభిః సాధ్యంతై
లంతు నార్ద్రం, కర్ణశూలే ప్రధానం తు పూరిణం హితముంచ్యతే. 16.

బృహత్పంచమూలములను గైకొని పట్టుబట్టలో చుట్టి నూనెలోముంచి నీప్పును ముట్టింపవలయును. అయ్యది మడవనప్పుడు పడిడి వేడివేడి చమురును దీపికాతైలముని యనెదరు. ఇది కర్ణశూలలను పోగొట్టును. ఈవిధముగ నే భద్రకాష్ఠము కోష్ఠ సరలపు డ్రావుకొమ్మ వీటినికూడను పట్టుగుడ్డతో చుట్టి తైలములోముంచి తైలమును పిడి చెవిలోపోసిన చెవిపోటులు నశించును. పండువాడిన జిల్లేడాకుకు నేయిపూసి నిప్పుపైని కాచి చెవిలోపిండ్డదరేని మిక్కిలియునుగల చెవిపోటులును నశించును. ఎక్కువపోటు ను బుంయిముని ధ్వనియునుగల చెవియగునని మేక యుచ్చలలో సైంధవలవణమును చేర్చి వెచ్చజేసి పోయవలయును. తివక్షీరి మేకయుచ్చలలో సిద్ధము చేసినతైలమును పోసినను కర్ణశూలములు హరించును. మఱియు ఇంగువ ధనియాలు శొంఠి వీటితో తయారు చేయఁబడిన ఆవనూనెను చెవిపోటులకు తప్పక పోయవలయునని పెద్దలు పలుకుదురు.

అంధ తాత్పర్యము. ౧౯

శ్లో. బాలమూలసంశంఖినాం తూరోహింగు సనాగః, శతపు
స్యావచా కృష్ణం దారుశ్చిగురసాంజనం. 17. సౌవర్చలం యవతూరః సర్జ
కోద్భిదసైంధవమ్, భూర్జగ్రంథిబిడం ముస్తంమధుశుక్తం చతుర్ధణమ్. 18. మాతులుంగరసన్నైస కదల్యారసపవవా, తైలమేభిర్విపక్తవ్యం
కర్ణశూలశారంపరమ్. 19. బాధిర్యం కర్ణనాదశ్చ పూయాస్రాశ్చ
దారుణః, పూరణాదస్యతైలస్య క్రిమయః కర్ణసంశ్లితాః. 20. క్షిప్రం
వినిశం గచ్ఛంతి కృష్ణాత్రేయస్య శాసనాత్, తూరితైలమిదం శ్రేష్ఠం
ముఖదంతామయాపహం. 21. మధుప్రధానం శుక్తంతు మధుశుక్తం
తథాపరమ్, జగదీర్య ఫలరసం పిప్పలీమూలసంయుతం. 22. మధు
భాండే వినిక్షిప్య ధాన్యరాశౌసధాపయేత్, మాసేన తిజ్జాతిరసం మధు
శుక్త ముదాహృతం. 23. కర్ణనాదేకర్ణత్వే డే కిటుతైలేన పూర
ణమ్, నాదబాధిర్యయోః కుర్యాత్కర్ణ శూలోక్తమహావధమ్. 24.

కురువేరు మూలకము శొంఠిపీటిక్షారము ఇంగువ తుంగమునైలు సోంపువనకోష్ఠ
ప్రానిపసుపునునగ యవక్షారముసజ్జీక్షారము సౌవర్చలవణము సైంధవలవణముభుజపత్రిపు
గడ్డిపేట పువంగమునైలు నా గుగ్గెట్టు మధుశుక్తముమూదీఫలపురసముకదళీరసము వీటి
తోతైలమును పక్వముచేసి వాడిన కర్ణశూలను పోగొట్టును. చెవిటితనము చెవిదిద్దె
డపూయస్రావము చెవిలోబడింపురుగులు ఈమొదలగు రోగములను పోసినమాత్రానహ
రించును. ఇయ్యదికృష్ణాత్రేయమునిసంమశిము. ఈక్షారతైలము ముఖరోగములను దంత
రోగములను పోగొట్టును. మధువు (తేనె) ఇందుప్రధానమై, వస్తువు గనుక ఇయ్యది
మధుశుక్తమనియు ననబడును. నిమ్మసండ్లరసము చేపపండ్లరసము పిప్పళ్లు నూడి
పీటిచూర్ణము కలిపి తేనె పాత్రములో పోసి వాసెగట్టి ధాన్యపు కుండలోయం
పవలయును. ఒక నెలరోజు లిట్లయిన పిప్పట పైకి తీసియుపయోగించి కొనవలయును.
ఇదియును మధుశుక్తమును రసమనియే చెప్పబడును. చెవిదిద్దెట చెముడు చెవిపోటు
మున్నగు వానియందు బాధిర్య రోగమునకును కర్ణశూలకును చెప్పిన యావధమునేచె
యుటమంచిది.

అపామార్గక్షారతైలము. ౨౦

శ్లో. అపామార్గక్షారజలే తత్కృతకల్పేన సాధితం తిలజమ్,
అపవారతి కర్ణనాదం బాధిర్యం చాపి పూరణతః. 25.

ఉత్తరేణ జ్వరముతో కలిసిన నీటియందు ఉత్తరేణకల్మసును కలిపితలైలమును కాచిచెవిలో పోసిన చెవిదిమ్ముచేయుదు మొదలగునవి హరించును.

—ॐ స్వకాదైత్యము. ౧౬—

శ్లో. సర్వికామూలకం శుష్కం హింగుకృష్ణ మహశాషధం, శలః
పుష్పాచతైస్తైలం పక్వం శుక్తచతుర్ధణం. 26. ప్రణాదశూలబాధి
ర్యం స్రావంచాశువ్యపోహతి.

సర్జరసము ఎండిన మల్లంగి ఇంగువసివ్వుళ్లు శొఠి సోంపు వీటితోతైలమునుకాచవలయును. పక్వమగుచున్న ఆతైలములూ నాలుగు రెట్లు గంజికలిపి నీదముచేసి యుపయోగించిన కర్ణనాదమును కర్ణశూలముచెవుడురక్తము చీముకారుట మున్నగునవి నశించును.

—ॐ దశమూలీతైలము. ౧౭—

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 27. ఏత
త్కల్మషం ప్రదేయం వై బాధిర్యే పరమాషధమ్.

దశమూలముల కషాయమునందును కల్మసునందును తైలమును పోసి పక్వము చేసిచెవిలో పోసిన చెవిసంబంధములగు గోగములను మాన్పుటకు పరమమగు నౌషధమగును.

—ॐ బిల్వతైలము. ౧౮—

శ్లో. ఫలంబిల్వస్యమూత్రేణ పిష్టాస్తైలంవిపాచయేత్. 28. సాజ
క్షీరం తద్ధిహరేద్బాధిర్యం కర్ణపూరణే, ఏషఏవవిధిః కార్యః ప్ర
ణాదేశకర్ణపూరణే. 29. గుడనాగరతోయేన నస్యం స్యాదుభయోరపి,
మూర్ఛం పుచకషాయాణాంకపిత్థరససంయుతం. 30. కర్ణస్రావేప్రశంసంతి
పూరణం మధునాసహ, మాలతీదల రసమధునాపూరిత మథవా
గవాంమూత్రే. 31. దూరేణవరిత్యజ్యతే శ్రవణయుగంపూతిరోగేణ,
హరిశాలం సగోమూత్రం పూరణం పూతికర్ణజితై, సర్జత్వక్పూర్ణ
సంయుక్తః కాగ్వాసీఫలజోరసః 32. మధునాసంయుత స్సాధుకర్ణ స్రావే
ప్రశస్యతే.

బిల్వఫలమును గోమూత్రముతో నూరి మేకపాలతో కలిపి తైలమును పక్వమును చేయవలయును. దీనిని చెవిలోపోసిన బాధన్యము నశించును. కర్ణనాదముమున్న

గునానియందును దీనినే చేయవలయును. బెల్లము శొంతి వీటిరసముతో సస్యవిధిసాన ర్బుట మంచిది. కర్ణస్రావరోగమునందు పంచకషాయములను వెలగరసముతోను తేనె తోను కలిపి చెవిలోపోయవలయును. జాజిఆవల రసమును తేనెకలిపికొని గోమూత్ర మును కలిపిగాని చెవిలోపోసిన కర్ణసంబంధముగు దుర్గంధము హరించును. జేవదారు చక్కసాడిని పత్తికాయలరసమును కలిపి తేనెచేర్చి కర్ణస్రావమునకై యుపయోగింపవలయును.

❖ జంబ్వాప్రతైలము. ❖

శ్లో. జంబ్వాప్రసృతం తరుణం సమాంశం కపిత్థ కార్వాసఫలం చ సార్ద్రం. 33. ఝణ్వారసం తం మధునావిమిశ్రం స్రావాహం సం ప్రవదంతి తజ్జ్ఞాః, పత్తైశ్శృతం నింబకరంజతైలం ససార్వాపం స్రావహరం ప్రదిష్ఠం, పుటపాకవిధిస్విన్న హస్తవిజ్ఞాతగోండకః రసః సత్తైలసింధూ త్తః కర్ణస్రావహరః సరః. 34.

మామిడి నేరేడు చిగుళ్లును సమభాగములనుగా తేచ్చి వెలగపండు పత్తికాయ లు వీటిరసమును కలిపి తేనెచేర్చి చెవిలోపోసిన కర్ణస్రావములు నశించును. ఝయకా షధలతో సిద్ధముచేసిన నింబతైలముగాని నెమలితడుగు తైలముగాని ఆవనూసెతో కలిపిపోసిన, పెద్దలు కర్ణస్రావములు మానునని చెప్పెదరు. ఏనుగలద్దని పుటముపెట్టి చక్కగా పండికాల్పిపిట్ట తీసి దానిరసముతో తైలమును సైంధవలవణమును కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణస్రావములు హరించును.

❖ నాడీశోధనతైలము. ❖

శ్లో. జంబూకస్య తు మాంసేన కటుతైలం విపాచయేత్, తస్య పూరణమాత్రేణ కర్ణనాడీ ప్రళామ్యతి. 35. నిశాగంధ పటే పక్వం కటుతైలం పలావకం, ధుత్తూరపత్రజరసే కర్ణనాడీ జిహ్వుత్తమమ్. 36.

గర్దమాంసముతో ఆవనూసెను కాచి చెవిలోపోసినంతనే కర్ణనాడి యుపశమించును. గంధకము పసపు ఒకపలమును 8 పలముల తైలములో వైచికాచి యుష్ణతైల రసముపోసి ప్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కర్ణనాడీరోగములను జయించును.

❖ స్నేహము స్వేదమునున్నగు నితరములగు సుపాయములు. ❖

శ్లో. అథకర్ణ ప్రతీనాహే స్నేహస్వేదా ప్రయోజయేత్, తతో విరిక్తశిరసః క్రియాంల ప్రాప్తం సమాచరేత్. 37. కర్ణపాకస్య భైష

జ్వం కుర్యాత్తుతవిసర్పవత్, నాడీస్వేదోధ వమనం ధూమమూర్ధ్వ విరేచనం. 38. విధిశ్చ కఫహాసర్వః కర్ణః ండూం వ్యపోహతి, క్లేదయి త్యాతు తైలేన స్వేదేన ప్రవిలాప్యచ. 39. శోధయేత్కర్ణగూధంతం భిషక్సమ్యుక్ఫలాకయా, నిర్దుండిస్వరసస్థైలం సింఘాధూమరజో గుణః. 40. పూరణాత్పూతికర్ణస్య శమనో మధుసంయుతః, జాతీపత్ర రసే తైలం వివర్ణం పూతికర్ణజిత. 41. వరుణార్కకపిత్థామ్రజుబూపల్లవ సాధితం, పూతికర్ణాపహం తైలం జాతీపత్ర రసేనవా. 42. సూర్యా వర్తక స్వరసం సింఘవారరసస్తథా, లాంగూలీములజరసం త్రూషణే నావచూర్ణితం. 43. పూరయేత్క్రిమికర్ణంతు జంతూనాం నాశనం పరం, క్రిమికర్ణక నాశార్థం క్రిమిఘ్నం యోజయే ద్విధిమ్. 44. నారాకుధూమశ్చ హితః సర్వపన్నేహవచ, హతిసూర్యావర్త హ్యోష స్వరసేనాతిపూరితే. 45. కర్ణేపతంతి సహసా సర్వాస్తు క్రిమిజాతయః, నీలబున్నా రసస్థైల సింధుకాంజిక సంయుతః. 46. కదుష్ఠః పూరణా త్కర్ణే నిశ్చేష క్రిమిపాతనః, ధూపనఃకర్ణకార్గంధ్యే గుగ్గులుశ్చేష్ట ఉ చ్యతే. 47. రాజవృక్షాదితోయేన సురసాదిజలేన వా, కర్ణప్రక్షాళనం కార్యం చూర్ణైరేతైః ప్రపూరణం. 48. ఘృతం రసాంజనం నాశయః క్షీరేణ క్షౌద్రసంయుతం, ప్రశీస్యతే చిరోత్థేపి సప్రావే పూతికర్ణకే. 49.

కర్ణప్రతీనాహగోగమునందు స్నేహస్వేదములను చేయవలయును. పిమ్మట శిగో విరేకమును గలిగించు చిత్తశ్చేయవలయును. కర్ణపాకమునకు తుతకసర్పికివలె చికిత్సచేయవలయును. నాడులను చెమ్మటపట్టించుట వాంతి పొగ ఊగి వ్రువిరేచనము కఫమును పోగొట్టెడి విధమున కర్ణకంఠాగోగమును పోగొట్టును. వైద్యుండు తైలముతో చెమ్మటపట్టించి తైలముతో కలుగించి శలాః (కడ్డి)తో శోధనమును చేయవలయును. వా విలితకుపసరును తైలమును సైంధవఃపణమును బూజు బెల్లము లేన నీలబున్నాటినికాని కలిపి చెవిలోపోసినచో చెవిదుర్గంధము తొలగిపోవును. జాజిఆకుపసరులో తైలమును పోసినచెవి దుర్గంధము నశించును. ఉలిమిరిఆకులు జిల్లేడుఆకులు వెలగిఆకు నేరేడు మామిడిచిగుళ్లు వీటిపసరుతో కలిపిసిద్ధముచేసిన తైలముగాని జాజిఆకు పసరుగాని కర్ణపు దుర్గంధమును పోగొట్టును. సూర్యావర్తకపు (ప్రాద్వతిఱుగుడు) పసరుగాని ఉలిమిరి ఆకులరసముగాని నీరుపిప్పలి ముల్లంగిరసముగాని త్రికటువుల చూర్ణముతో కలిపి

పోసినచెవిలోనిపురుగులు నశించును. క్రిమికర్ణగోగము నశించుటకు క్రిములఁజంపెడి విధుఁ నుపయోగింపవలయును. వాకుడుఅకు పొగవేయుటగాని అవమానెను పోయుటగాని మిక్కిలి మంచిని. ప్లాద్దుతిరుగుడుచెట్టు త్రికటుకములు వీటిరసమును చెవిలో పోసిన తత్తణమే క్రిములుపడిపోవును. నీలిరసములో నైంధవలవణము గంజికలిపివెచ్చి జేసి చెవిలో పోసినను క్రిములు నశించును. చెవిదుర్గంధము అడఁగుటకు గుగ్గులుఘృపము శ్రేష్ఠము. చెవిని పిచికారు పట్టుట పైచూర్ణముతో చెవిని పూరించుట నల్లతులసి రసమును పోయుట మున్నగునవిహితకరములు. రసాంజనమును నేయి చనుబాలతో లేనెను చేర్చిచెవిలో పోసికొనినచో చిరకాలమునుండి యుండిన కర్ణశ్రావణములు కర్ణములదుర్గంధమును నశించును.

—ॐ కుష్మాదితైలము. ౨౭—

శ్లో. కుష్మహింగు వచాదారు శతావ్యవిశ్వ సైంధవైః, పూతి కర్ణాపహం తైలం బస్తమూత్రేణ సాధితం. 28.

కోమృఙ్గిగువ వనపసపు శతావరి శొంఠిసైంధవలవణము వీటితోసిద్ధము చేయుఁ బడిన తైలమును మేకమూత్రముతో కాచిచెవిలో పోసికొనిన చెవివానన నశించును.

—ॐ విద్రధి మున్నగువానికి ఇతరములగు ఉపాయములు. ౨౮—

శ్లో. విద్రధౌచాపి కుర్వీత విద్రధ్యుక్తం హిభేషజం, శతావరి వాజిగంధాపయస్యైరందజీవకైః. 29. తైలం విషక్వం సక్షీరం పాలీ సాంపుష్టికృత్పిరం, గుజాచూర్ణయుతే జాతే మాహిషే క్షీర ఉద్గతం, నవనీతిం తదభ్యంగాత్కర్ణ పాలీవివర్ధనం, విషగర్భంతిక్తతుం బీత్తై ల మప్తగుణే స్వరాత్. 31. మూత్రే షక్వం తదభ్యంగాత్కర్ణ పాలీవి వర్ధనం. కల్పేన జీవనీయేనతైలం పయసి సాధితం. 32. అనూపమాం సక్వాభేన పాలీపోషణవర్ధనం, మాహిషనవనీతియుతం సప్తాహం ధా న్యరాశిపరిససితం. 33. నవముసలికందచూర్ణ మృద్ధికరం హి కర్ణపాలీ నాం, కర్ణస్య దుర్వ్యధే భూతే నంరంభో వేదనా భవేత్. 34. తత్రదు ర్వ్యధరోహార్థం తేపో మధ్యాజ్యసంయుతైః, సుధూకయవమంజిస్తా రుబుమూలైస్సయంతతిః. 35. అనేకధాతుచ్చిన్నస్య సంధిః కర్ణస్య నై భిషక్, యో యథాభినివిష్టస్యాస్త్రితం తథా వినియోజయేత్. 36. ధా న్యామోష్ణోదకానాం తు నేకో వాతేన దూషితే, రక్తపిత్తేన పయసా శ్లేష్మణా తూష్ణవారిణా. 37. తతస్సీవ్యస్థిరం కుర్యాత్సంధిం బంధేన వా

పునః, మధ్యాజ్యేన తతోఽభ్యజ్య సిచునాసంధివేష్టకం. 38. కపాల
మార్దనతతశ్చుర్ణయేత్పథ్యయాఽథవా.

కర్ణ విద్రధులకు విద్రధికి చెప్పిన చికిత్సనే చేయవలయును. పిల్లపీచర అశ్వ
గంధ (పెన్నేరు) పాలచెట్టు ఆముదపువెళ్లులు వీట్లతో తైలమును పక్వముచేసి పాలను
కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణ పాళి వృద్ధి నొందును. మఱియు నన్ని రోగములును కుదురు
ను. గురిగింజపాడిని పోసి గేదెపాలను కాచి దానినుండి వెన్ననుతీసి దానినిరాచినకర్ణ పా
ళిలు (చెవితమైలు) పెఱుగును. విషగర్భమును తైలమును చేదసారతైలమును ఎనిమిది
రెట్లగాడిదమూత్రమునను పక్వముచేసి తేపనచేసినచో కర్ణ పాళి వృద్ధియగును. జీననీ
యగణపు ఓషధులను కల్కముచేసి పాల నందుకలిపి తైలమునుచేర్చి పక్వముచేసి చెవి
లో పోసిన కర్ణ పాళి పుష్టి నొందును. నీటిపట్టులలోని మృగములమాంసమును క్షాధము
చేసి పోసిన కర్ణ పాళి పెఱుగును. లేనిచో గేదెనేతని ఏడురోజులు ధాన్యపుకుండలో
నుంచి తీసిరాచిన కర్ణ పాళి వృద్ధియగును. ముసలికందను తినినను వృద్ధియగును. చెవిలో
చెడునీరు నిలిచిన పోటు పుట్టును. అద్దానిని పోగొట్టికొనుటకై యష్టిమధుకము యవలు
మంజిష్ఠము ఆముదపువేళ్లు వీటిని తేనె నేయి కలిపి నూరి అనేకవిధములుగా తెగిన చెవు
లకు పట్టింపవలయును. ఎట్లుతెగినదానికట్టులనే జోడింపవలయును. గంజి వేడినీరు వీటిని
పోయుటచేతను వాతదూషితములయందు హితము కలుగును. రక్తపిత్తదూషితమగు చె
విని పాలతోను కఫదూషితమగుదానిని వేడినీరుతోను కడిగి పిమ్మట తెగినచెవినినది
గాచేర్చి కట్టు కట్టవలయును. తేనెనేయి కలిపి వేపఆకునూరికట్టనెనను కట్టవలయును.
శంఖచూర్ణముతోగాని కరక్కాయ పొడితోగాని కట్టును కట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కర్ణగోగాధికర ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౭. నాసారోగాధికారము.

— నాసారోగోపాయములు. —

శ్లో. పంచమూలీశృతం క్షీరం స్యాచ్చిత్రకహరిణి, సర్పిర్లడ
షడంగశ్చ యూషః పీనసశాంతయే. 1.

పంచమూలములకషాయము పాలు చిత్రమూలము కరక్కాయ బెల్లము నేయి
అను నీయూరవస్తువులతో సిద్ధముచేసిన యూషము పీనసరోగములకు వాడవలయును

❖ వ్యోషాదిచూర్ణము. ❖

శ్లో. వ్యోషచిత్రక తాలీసతితిడిచామ్లవేతసం, సచవ్యాజా
జీతుల్యాంశి మేలాత్వక్వత్రమాదికం. 2. వ్యోషాదికం చూర్ణమిదం
పురాణగుడసాయుతం, వీసనశ్వాసకాసఘ్నం రుచిస్వరశరం పరం. 3.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమూలము తాడిశపత్రి అమ్లవేశాసము, చవ్య
ము బచ్చలి, జీలకఱ్ఱ పిలకులు లవంగపుపట్ట మున్నగువాని సమానభాగములనుగా
చేకొని చూర్ణముచేసి ప్రాతబ్రహ్మమును అందు కలిపి నేవి పవలయును. ఇయ్యది వీసన
శ్వాసదగ్ధులను పోగొట్టి రుచిని కలిగించును.

❖ పారాదులగు వివిధతైలములు. ❖

శ్లో. పాతాద్విరజనీమూర్వా పిప్పలీ జాతిపల్లవైః, దంత్యాచ
తైలం సంసిద్ధం నన్యం నన్యక్తు వీసనే, వ్యాప్తి దంతీ నచాశిగుసు
రసవ్యోషసైంధవైః, పాచితం నావనంతైలం పూతినానాగదంజయేత్. 5.
త్రికటువిడంగసైంధవబృహతీఫలశిగుసురసదంతీభిః, తైలం గోజల
సిద్ధం నన్యం స్యాత్పూతినన్యన్య. 6. కలింగహింగుమరిచలాక్షాసుగస
కల్పలైః, కుష్ఠాగ్రశిగుజంతుఘ్నై రవపీడిః ప్రశస్యతే. 7. తైరేవ
మూత్రసంయుక్తైః కటుతైలం విపాచయేత్, అపీసనే పూతినన్యే
శమనం కీర్తితంపరం. 8. నానాపాకే పితృహరం విధానం కార్యంసర్వం
బాహ్యమభ్యంతరం చ హరేద్రక్షంతీరవృక్షత్వచశ్చ యోజ్య
స్యేకే సఘృతాశ్చ ప్రదేహాః. 9. పూయాస్రగీక్షపిత్తఘ్నైః కషా
యానావనాని చ, శుంఠీకుప్తకణాబిల్వ ద్రాక్షాకల్మషకషాయవత్. 10.
సాధితం తైలమాజ్యం వా నన్యం క్షువధురుక్ప్రణేత్, దీప్తిరోగే
పైత్తికే సంవిధానం సర్వం కుర్యాత్తాగుగం శీతలం చ, నానానాహే
న్నేహపానం ప్రధానం స్నిగ్ధాఘామా మూర్ఛి వస్తిశ్చ నిత్యమ్. 12.

విషబొడ్డి పసపు మ్రానిపసపు చాగచక్క పిప్పళ్లు జాబియగుళ్లు దంతి వీటితో
సిద్ధము చేయబడిన తైలమును నన్యముగా సుపయోగించినచో వీసనరోగము తొలగిపో
వును. వాకుడు దంతిచెట్టు వన మునంగచెక్క కల్లకులని శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు
సైంధవలవణము వీటినివైచి తైలమును కాచవలయును. దీనిని నన్యముగాజేసిన నానా
సంభరధమగు పూతిరోగమునశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు

పైంధవలవణము వాకుడుచెక్క. మునగ వల్లతులసి వీటిని అవుముత్తముతో కలిపి తైలమునుపోసి పక్వము చేసి నస్యమిచ్చిన పూతినాసలు నశించును. కొడిశెపాలవిత్తులు ఇంగువ మిరియములు లక్క మోచరసము శోష్ణ పిష్పర్ణు మునగచెక్క వాయునిడంగములు వీటితో నవపీడము (పట్టు) చేయుట హితకరము. ఈయాషధములనే ఆపు పంచితముతోనూరి అవనూనెతో ఉడుక బెట్టి నస్యవిధి జేసినను పీనస మున్నగు రోగములు నశించును. నాసాపాకరోగములందు సిత్తనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయును. రక్తమును వెడలించవలయును. పాలుగలచెట్టుల బెఱడు నీటితో తడుపవలయును. నేతిని పైని రాయవలయును. రక్తపిత్తమును నశింపజేసెడి కషాయములనుగాని నస్యములనుగాని యిచ్చుట నాసాపాకరోగమునందు హితకరము. శోఠి శోష్ణ పిష్పర్ణు మాత్రేడు చెక్క ద్రాక్ష వీటితోచేసిన కల్కనునందుకాని కషాయమునందుగాని సిద్ధముచేసిన తైలమును లేక నేతిని నస్యముగా నుపయోగించుటవలన తుమ్ములు యున్నగునవి నిలిచిపోవును. పిత్తజమగు నాసాప్రకోపమునకు పూర్తిగా మధురమును శీతలము నగు చికిత్సను చేయవలయును. నాసానాహారోగమునకు పొగవేయుట యుత్తమము. శిరోవస్తినిన్ని చేయింపవలయును.

❧ వాతికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు. ❧

శ్లో. వాతికేతు ప్రతిశ్యాయే పిబేత్సర్పి ర్యధాక్రమం, పంచ భిర్లవణైస్సిద్ధం ప్రథమేగ గణేన చ. 13. నస్యాదిషు విధి కృత్స్నమ వేక్షేత్తార్దితేరితం, పిత్తరక్తోత్రయోఃపేయం సర్పిర్చధురకైశ్శృతం. 14. పరిషేకా స్పృదేహంశ్చ కుర్యాదపి చ శీతలాణ్, కఫజే సర్పిషాస్సిద్ధం తిలనూషవిసక్వయా. 15. యవాగ్వ వామయిత్వా వా కఫఘ్నం క్రమమాచరేత్, దాద్వీంగుదీనికుంభశ్చ క్రిణిహ్యమరసేనవా. 16. వర్తయోఽత్రకృతామోజ్యాధూమపానేయథావిధి, అథవాసఘృతాణ్ సక్తాన్ కృత్వామల్లిక సంపుటే. 17. నవప్రతిశ్యాయవతాంధూమంవైద్యః ప్రయోజయేత్, యః పిబతి శయసకాలే శయనారూఢం సుశీతలం మహ్యం. 18. నిలిలంపీనసయుక్తిః సముచ్యతేతేన రోగేణ, పుటపత్రం జయాపత్రం సింధుతైలసమన్వితం. 19. ప్రతిశ్యాయేషుసర్వేషు శీలితం పరమాషధం, సోషణం గుడసంయుక్తిం స్నిగ్ధదధ్యమ్మభోజనం. 20. నవ ప్రతిశ్యాయహరం విశేషాత్కఫపాచనం, ప్రతిశ్యాయేన వేకస్తాయూష

శ్చించాదలోద్భవః, తతః పక్షం కథం జ్ఞాత్వా హరేచ్ఛిర్నవిరేచనైః,
శిరసోఽభ్యంజనస్వేథ సస్యకట్యమ్మభోజనైః. 29. వసునైర్ఘృతపానై
శ్చ తాన్యధాన్యముపాచరేత్, భక్షయతి భుక్తమాత్రే సలవణము
ఖ్యన్న మాషమత్కుష్ఠం 23 స జయతి సర్వసముత్థిం చింతాతం చప్ర
తిశ్శాయమ్, పిష్పల్యా శ్శిగ్రుబీజాని విడింగు మఁచాసఁచ. 24. అపవీడ్క
ప్రశస్తోఽయః, ప్రతిశ్శాయని నారణః సమూత్రపిష్టాశోచద్విష్టాః క్రియాః
క్రిమిషుయోజయేత్. 25. నావనార్థం క్రిమిఘ్నం భేషజాని చ బుద్ధి
మాన్, శేషాణాం తు వికారాణాం యథాన్యం న్యాచ్ఛికిత్సితం. 26.

వాతమువలనఁ బుట్టిన పీనసరోగమునందు ఎరుసగా సంఘటనలతో నిద్రము
చేసిన ఘృతమును ప్రథమగణోక్తమగు ఘృతమును త్రాగవలయును. రోగ ననుసరించి
సస్యాదివిధులను చేయవలయును. పిత్తిరక్తోత్పన్నమగు నాసారోగమునందు మధురౌష
ధములచే నిద్రవనుచేసిన నేతిని త్రాగవలయును. కఫజమగుదానికి నేతితో స్నేహనముఁ
జేసి పిదప సువ్వులు మినుములు గంజిచేసి త్రాగించి వాంతిఁ జేయింపవలయును. లేని
చో మృగిసపపు గారకాయలు జమాలుగోటా వీటినిన్నింటిని రసమునుతీసి వత్తుల నం
దుతడిపి యధావిధిగా ధూను పొడమును చేయింపవలయును. లేనిచో అటుకులను నేతి
తో తడిపి మల్లికార్జునమును చేసి పొదలా పెట్టి కాలవలయును. బానిసాగను వీల్చిన
చో పీనస యుపశమించును. రాత్రి పరుండుటకు ముందు వట్టి నేలపై పరుండి చల్లని
నీటిని త్రాగినచో పీనసరోగములు నశించును. జాజి ఆకులను పుటపాకము చేసి నైంధ
వలవణమును తైలమును అందుకలిపి నాసికయందుంచవలయును. ఇవియన్నియును పీనస
రోగమునకు పరమావధములు. శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని బెల్లములొకలిపి తిని
నను చిక్కనిమజ్జిగను పులియఁబెట్టి త్రాగినను క్రొత్తగా సంపరించిన పీనస నశించిపోగ
లదు. క్రొత్తగావచ్చిన పీనసకు చింతఆకులను గంజిచేసి త్రాగుట మంచిది. ఇందు కఫము
కలిగినచో మెల్లగా శిరోవిరేకములనుచేయవలయును. అభ్యంజనము స్వేదము సస్యము
మున్నగువానిని చేయవలయును. ఘృతాదులవలన వమనము హితిక రమగును. భుజించిన
పిద్దుట పొట్టుతీసి మిసపపప్పును ఉప్పును కలిపి వీనిని భక్షించుచుండిన చిరకాలము
నుండి యుండినను పీనసరోగము తొలగిపోవును. నాసికనుండి పురుగులు పడుచున్నచో
క్రిమినాశకములగు నౌషధములను ఆపుపంచితముతో కలిపి నూరి సస్యవిధిని చేయవల
యును. తక్కినవాని ఆయైదోషముల ననుసరించి చికిత్సను చేయవలయును.

—౧౭ గన్నేరుతైలము. ౧౭—

శ్లో. రక్తకరవీరపుష్పం జాత్యశనకమల్లికాయాశ్చ, ఏతైస్సమం
తు తైలం నాసారోగ్యానాశనం శ్రేష్ఠమ్. 27.

గన్నేరు అశశపుష్పము జాత్యపుష్ప మల్లియ వీటినితెచ్చి తైలముచేర్చి శక్యముచేసి ఆతైలమును నవ్యమునుగా నుపయోగించినచో నాసారోగములును మూలరోగములును ఉపశమిల్లును.

—౧౮ శిఖరితైలము. ౧౮—

శ్లో. గృహధూమకణాదారుక్షారనక్తాహ్వసైంధవైః, సిద్ధం
శిఖరిబీజైశ్చ తైలం నాసార్యసాంకీతం. 28

బూజా పిప్పళ్లు పసపు యవక్షారు కాగుచెక్క సైంధవలవణము నెమలియడ్లువిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలము నాసికారోగములును పొగొట్టును.

—౧౯ చిత్రకతైలము. ౧౯—

శ్లో. చిత్రకచవికానీవ్య కనిద్ధిగాఢరంజబీజలవణారైః, గో
మూత్రయుక్తం సిద్ధం తైలం నాసార్యసాంవిహితం. 29.

చిత్రమూలము చివ్యము ఓమము వాచుడు నెమలియడుగువిత్తులు జిల్లేడు ఆవు మూత్రము వీటితో తైలమును సిద్ధముచేసి నవ్యమునుగానిచ్చిన నాసారోగములు మూలరోగములును నశించును.

—౨౦ చిత్రకర సాయము. ౨౦—

శ్లో. చిత్రకస్యామలక్యాశ్చ గుడూచ్యా దశమూలజం, శతం
శతం రసందత్వా పథ్యాచూర్ణాథకం గుడాత్. 30. శతం పచేద్ధనీభూ
తైలం ద్వాదశకంక్షిపేత్, వ్యోషత్రిజాతయోః క్షూరాత్పల్కార్థ మపరే
ఽహని. 31. ప్రస్థార్థం మధునోదత్వా యథాగ్న్యద్యాదతంద్రితః, వృద్ధ
యేఽగ్నేః క్షయంకాసంపీన సంధుస్తరం క్రిమీన్. 32. గుల్మోదావర్త
దుర్నామశ్వాసాస్తం తిరిసాయనమ్.

చిత్రమూలము ఉసిరిక తిప్పతిగే దశమూలములు వీటిని 100 పలముల చొప్పున
వేళ్వరుగా రసమునుతీసి అందొకఆథకమూత్రమును కరక్కాయలను మార్జముచేసివైచి
పక్వముచేసిఉడికిగట్టిపడునప్పుడు 12 పలములబెల్లమును కలపవలయును. రెండవదిసము

దానిలో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లును ముత్తెఱగులగుఱ్ఱారములును అర్థ పలముచో॥ వైచి
రి పలముల లేననుపొని సిద్ధముచేయవలయును. పిచ్చట నీర సాయమును జర రాగ్ని నను
సరిచిభక్షించినజర రాగ్ని యుద్ధిపించును. తయదగ్గుప్రీ సజంతువాత సుగుల్లము ఉదావర్తము
మున్నగు రోగము లన్నియు తొలగి పోవును. ఇయ్యది చిత్రక హరీతికరసాయన మని
చెప్పబడును.

ఇట్లు చిత్రదత్తనుండు వాసారోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౫౮. నేత్రరోగాధికారము.

—● నేత్రరోగములకు సామాన్యములగు ఔషధములు. ●—

శ్లో. లంఘనాలేపనస్వేదపరేచనశిరావ్యధైః, ఉపాచరే దభి
వ్యధా నంజనాన్ శోచ్యతనాదిభిః. 1. శ్రీవాసాతివిహలోద్ధైః చూర్ణి
తైరల్పసైంధవైః, అవ్యక్తైక్షిగజేకార్యం ప్రోత సైర్దుండనం బహిః. 2.
అక్షిక్షుక్షిహరా రోగాః ప్రతిశ్యాయప్రణవ్యరాః, పంచైతే పంచరా
త్రేణ ప్రశమం యాంతి లంఘనాత్. ౩. స్వేదః ప్రలేప స్త్రిక్తాన్నం నేకో
దినచతుష్టయాత్, లంఘనం చాక్షిరోగాణామామానాం పాచనాని
షట్. 4. అంజనం పూరణం క్వాధపానమామేన శస్త్రే, ధాత్రీఫల
నిర్యాసో నవద్యుక్తోఽం నిహంతి పూరణతః. 5. సత్కౌర్మసైంధవోవా
శిగ్రూద్భవ పత్రరసనేకః, దాద్వీరసాంజనగ వాపిస్త్యయ్యుక్తం ప్రపూర
ణమ్. 6. నిహంతి శీఘ్రం దాహాగ్రవేదనాన్స్యందనంభవాః, కరవీర
తరుణకిసలయచ్ఛేదోద్భవ బహులసలిలస. పూర్ణమ్. 7. నయనయు
గం భవతి దృఢం సహసైవ తక్షణాత్కుపితం, శిఖరిమూలం తామ్రక
భాజనే స్తోక సైంధవోన్మిత్రం. 8. పస్తు నిఘృష్టం భరణాద్ధరితి నవం లో
చనోత్కోశం, సైంధవదారుహరిద్రాగైః కపథ్యైరసాంజనైః పిప్టైః.
9. దత్తోబహిః ప్రలేపః భవత్యశేషాక్షిరోగహరః, రథాశారవకం
లోద్రం ఘృతభృష్టం బిడాలకః, కార్యోహతకీతద్వష్టృభృష్టోబిడా
లకః. 10. శాలాక్యక్షిర్బహిర్లేపో బిడాలక ఉదాహృతః, గిరిమృచ్ఛం

దన నాగర ఖటికాంశయోజితో బహిష్లేపః. 11. కురు తేవచయా మిశ్రో
లోచన మగదం నసందేహః, భూమ్యామలకీపుష్పా సస్సైంధవ గృహ
వారియోజితా తామ్రే, యాతాఘనత్వ మన్యోర్జయతి బహిష్లేపః
వీడామ్. 12.

నేత్రాభిష్యందములందు (ఎఱ్ఱనిమట పుసికట్టుట మసకకలుగుట మొ॥) కాటుక
వేయుట ఆశ్చోత్యము అనగా కలికము మున్నగునానిని వేయుటను చేయవలయును. స
రలస్పృశ్యపు గౌఱును అతివనలాద్గుగ వీటిని చూర్ణము చేసి కొంచెము సైంధవలవణమును
కలిపి అన్నప్తముగా నుండిన కంటిజబ్బులకు వేయవలయును. కంటిలోను కనుగుడ్డులో
ను పుట్టెడి ప్రతిశ్యామము వ్రణములు జ్వరములు మున్నగు నీ యైదురోగములును లం
ఘనమును చేయించుటచేత నయుదురాత్మలలో నెవ్వరించును. స్వేదము పట్టువేయుట
చేదుపదార్థములనుట సేకము నాలుగురోజులు లంఘనము ననుసరియారును ఆమములగు
నక్షిరోగములను పక్షముచేయును. అపక్షనేత్రరోగమునకు కాటుకలు కలికములు క
షాయపానములు చేయింపరాదు. ఉసికపండులోని జిగుట కంటిలోబెట్టిన నూత్నము
లగు నక్షిరోగములు నశించును. మునగాళునములలో సైంధవలవణమును తేనెను కలిపి
కన్నులకు సేకనముచేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో మృగపసపు రసాంజనము వీటిని చన్ను
పాలతో నూరి కలికముగా నైనను వేసికొనవలయును. దీని నతిశీఘ్రముగా నేత్రవీడలు
తోలగి షోవును. కన్నులు షోటులైతొనప్పుడు తొలుతనే గన్నేరుఇగుల్లగిల్లి అందుండి
చెమర్చునీటిని కంటిమందుండుకొనవలయును. నెమలియడుగు వేరును రాగిపాత్రపై నూరి
అందుకొంచెవంత సైంధవలవణమును కలిపి పిచ్చుట మజ్జి నూరి పట్టువేసిననే నేత్ర
రోగములన్నియును నశించును. సైంధవలవణము మృగపసపు గైరికము కరక్కాయ
రసాంజనము వీటిని కన్నులకుపై పట్టును వేసిగయెడల నేత్రరోగములు సంపూర్ణ
ముగా నశించును. లోద్ర నేత్రితో వేయించిన కరక్కాయ వీటిని నూరి కంటికిపైని
కడ్డితో రాచినయెడల నేత్రములు నిర్మలము లగును. కొడమట్టి చందనము వస వీటిని
నూరి కన్నులకు వెలుపట పట్టువేసి నక్షిరోగములు నశించును. నేలయుసిరికి సైంధవ
లవణము వీటిని తామ్రపాత్రముపై గట్టిపడునంతకునూరి కన్నులకు వెలుపల పట్టువైచిన
నక్షిరోగములు హరించును.

—● నేత్రాభిష్యందమునకు సేకాదులు. —●

శ్లో. ఆశ్చోత్యతనం మారుతిజే క్వాథో బిల్వాదిభిర్హితం, కోష్ఠ
సైంధురిండబృహతీతిర్కారీమధుశిగ్రుభిః. 13. ఏరండపల్ల వేమూలేత్వ

చిచాజం పయఃశృతం, కంటకార్యాశ్చ నూచేషు సుఖోష్ణం నేచనేహితం
 14. సంపక్వేక్షిగదే కార్యం చాంజనాదికమిష్యతే, ప్రశస్తవర్జతాచా
 ణ్ణోః సురంభాశ్రుప్రశాంతతా. 15. మందవేదనతా కంఠాః పక్వాక్షి
 గదలక్షణా, అంజనాదివిధిశ్చాగ్రే నిఖిలేనాభిధాన్యతే. 16. బృహత్యే
 రండ్లమూలత్వక్ శిగ్రోద్దూలం ససైంధవం, అజాక్షిరేణ పిష్టంస్యాద్వర్తి
 వాతాక్షిరోగనుత్. 17. హరిద్రే మధుకం పథ్యా దేవదారు చ పేషయే
 త్, ఆజేన పయసా శ్రేష్ఠమభిష్యం దేత దంజనం. 18. గైరికం సైంధవం
 కృష్ణాం నాగరం చ యథోత్తరం, పిష్టద్విరంశతోద్భిర్వా గుళికాంజన
 మిష్యతే. 19. ప్రపాండరీకయస్త్వాహ్వనిశామలకపద్మకైః, శీతైర్
 ధుసితాయుక్తైః సేకః పితౄక్షిరోగనుత్. 20. ప్రాతరాశ్చ్యోతనం పథ్యో
 శోధమూలాక్షిరోగిణాం.

వాతోత్పన్నమగు నేత్రాభివ్యంధమునకు బిల్వద్యౌపధులకషాయమును వెచ్చ
 వెచ్చగా కాచవలయును. అరుదపుఅగులు వాకుడు యష్టిమధుకము మునగచె
 క్క పీటికషాయను తో కన్నులను తడుపుచుండవలయును. అరుదపువేళ్లయందు
 గాని అకులయందుగాని పట్టయందుగాని పాలనుకాచి ఆపాలతో కన్నులను తడుపు
 చుండవలయును. తేనిచో వాకుడువేళ్ళలో పాలను పోసి కాచి కన్నులను నీటితో త
 డుపుచుండవలయును. కన్నులు పోటు లెత్తుచున్నచో అంజనము జేయుటయే యుత్త
 మును. కన్నులు చక్కగానగుపడుట కంటినిరు అతవేగముగా వచ్చుట స్వల్పముగా వేదన
 కలిగియుండుట ఇయ్యవి పక్వమగు సక్షిరోగములకు లక్షణములు. పెద్దవాకుడుచెక్కిరే
 ళ్లున్న మునగవేళ్ళున్న సైంధవలవణమును మేకపాలలలో నూరి వత్తిచేసి కన్నులలో
 పెట్టుకొనిన నేత్రోగములు నశించును. పసపు నూనిపసపు యష్టిమధుకము కరక్కా
 యలు దేవదారుపు పీటిని మేకపాలతోనూరి కంటిలో వేసికొనిన నభివ్యంధరోగము
 లు నశించును. గైరికము సైంధవలవణము విప్పళ్లు తొంతి పీటిని ఉత్తగోత్రము నధికము
 గా తీసికొని నీటితో నూరి యుండటం గాగట్టి కాటుకగా వేసికొనవలయును. కమల
 ములు ముల్లంగి పసుపుమానిపసపు ఉసిరిక పద్మాక్షును పీటినినూరి తేనె చక్కెరలనిందు
 కలిపి పిత్తదూనగులగు నేత్రములకు పట్టువేయవలయును. ద్రాక్ష ముల్లంగి మంజిష్ఠము
 జీవనియగణపుటొపధములు పీటిని పాలలలో కషాయముగాగాచి ప్రొద్దుటి పూటల కన్ను
 లలో వేసికొనుచున్న నేత్రశూలము మున్నగువి తొలగి చనును.

—ॐ నింబపత్రకల్కాదులు. ॐ—

శ్లో. నింబస్య పత్రైః పరిలిప్య లోధ్రం స్వేదాన్ని చూర్ణమథాపి
కల్కం, ఆశ్చ్యోతనం మానుషదుగ్ధయుక్తం పితౄ స్రవాతాపహమ
గ్ర్యముక్తం. 21. కఫజే లంఘనం స్వేదః నస్యం తిక్తాన్నభోజనం,
తీక్ష్ణః ప్రథమనం కుర్యాత్తీక్ష్ణశ్చైవోపనాహనం. 22. ఫణిజ్జకాస్ఫ
తకపీతబిల్వధత్తూరపీలూసురసార్జభంగైః, స్వేదం విదధ్యాదథవా ప్ర
లేపం బర్హిష్ఠశుంఠీసురదారుకుష్టైః. 23. శుంఠీనింబదలైః పిండః సుభోష్ణై
స్సృల్పసైంధవైః, ధార్యశ్చక్షుషి సంలేపాత్ శోధకం ఊరుజావహః.
24. వల్కలంపారిజాతస్య తైలకాంజిక సైంధవం, కఫోద్భూతాక్షిశూ
లఘ్నం తగుఘ్నం కులిశంతథా. 25. స సైంధవం లోధ్రమథాజ్యభృష్టం
సౌవీరపిష్ఠం సితవస్త్రబంధం, ఆశ్చ్యోతనం తన్నయనస్య కుర్యాత్క
దూం చ దాహం చ రుజాం చ హన్యాత్. 26.

లొద్ధగపుష్పమును వేపాకులతో పొదివి కాచి చూర్ణముచేసి కాని కల్కమును
చేసి కాని చనుపాలతో రంగరించి కన్నులలో పెట్టినచో పితౄ క్త వాతములవలన పుట్టి
ననేత్రరోగములు హరించును. కఫోత్పన్నములగు నేత్రరోగములకు స్వేదము నస్య
విధి తిక్తాన్నభక్షణము తీక్ష్ణములగు నౌషధములచేత కాచుట పిండికట్టులను కట్టటమున్నగు
వానిని చేయవలయును. ఫణిజ్జకము శ్వేతగోకర్ణి మారేడుపండు గోగు శులసి వీటికల్క
మును కంటిలో వైచి స్వేదక్రియను చేయవలయును. లేనిచో కురువేరు శొంఠి దేవ
దారు చెక్క శోష్ణ వీటితో చెమట పట్టించుట గాని హితకరము అగును. శొంఠి నింబ
పత్రములను పిడుచగా చేసి కొంచెము వెచ్చజేసి సైంధవలవణమును కలిపి నేత్రముల
కు పట్టునుజేయుట మంచిది. నింబవృక్షపు బెరడుగంజి సైంధవలవణము వీటికల్కమును
లేపనముచేసినను కఫోత్పన్నములగు నేత్రశూలలు హరించును. లొద్ధగను నేటిలో నుం
చి సైంధవలవణమును కలిపి గంజిలో నూరి తెల్లని వస్త్రమునందు పట్టి కంటిపైని పె
ట్టికొనినయెడల దురద మంట బాధయును తొలగిపోవును.

—ॐ వాతాధిక్యమునందు భిన్నము లగు నుపాయములు. ॐ—

శ్లో. స్నిగ్ధై రుష్ణై శ్చ వాతోత్థః పితౄజ్ఞో మృదుశీతలైః, తీక్ష్ణ
రూక్షోష్ణవిశదైః ప్రశామ్యతి కఫాత్తకాః. 32. తీక్ష్ణోష్ణమృదుశీతా

నాం వ్యత్యాసా త్సాన్నిపాతికాః, తిరీటత్రిఫలాయష్టీశర్కరాభద్రముస్తకాః. 33. పిష్టే శ్శీతాంబునా సేకో రక్తాభివ్యందనాశనః, కశేరుమధుకానాం చ చూర్ణ మంబరసంయుతం. 34. న్యస్త మ స్వస్థత రీత్యాసుహిత మాశ్చ్యోతనం భవేత్, దర్శిపటాలమధుకం సనింబం పద్మకోత్పలం. 35. ప్రపాండరీకం చైతాని పచే త్తోయే చతుర్గుణే, విపాచ్య పాదశేపం తు తత్పునః కుడవం పచేత్. 36. శీతభూతే తత్ర మధు దద్యా త్పాదాంశికం తతః, రసక్రియైషా దాహాశ్రురోగరక్తరుజాపహా. 37. తిక్తస్య సర్పిషః పానం బహుశ శ్చ విరేచనం, అష్టోరపి సమంతా చ్చ పాతనం తు జతాకసః. 38. పిత్రాభివ్యందశమనో విధి శ్చాప్యృషపాదితః, శిగురల్లవనిర్యాసః సుఘృష్ట స్తామ్రసంపుటే. 39. ఘృతేన ధూపితో హంతి శోథఘ్నరాశ్రువేదనాః, పిష్టే ద్వింబస్య పత్రై రతిచిమలతరై ర్జాతిసింధూత్థమిశ్రా అంశరర్భం దధానా పటుతరగుటికా పిష్టలోధ్రిణ భృష్టా, తూలై స్సావీరసాంద్రై రతిశయమృదుభిర్యేష్టితా సా సమంతా చ్చక్షుఃకోపప్రశాలిం చిర ముపరి నృశోర్భామ్యమాణౌ కరోతి. 41.

పాతోత్పన్నములగు శేత్రరోగములను స్నిగ్ధములు నుష్ణములగు ఔషధములచేత జాగుచేయవలయును. కఫోత్పన్నములగు రోగములు తీక్షణములు రూక్షములు నగు ఓషధులచేత శాంతిని పొందింపవలయును. సన్నిపాతోత్పన్నములగు శేత్రరోగములందు తీక్షణములు నుష్ణములును కోమలములునగు చికిత్సను చేయవలయును. లోధ్ర త్రిఫలములు మధుకము కండచక్రైర భద్రముపైలు వీటిని నూరి చల్లని నీటిలో కలిపి సేకముచేసిన రక్తాభివ్యందములు తొలగును. కశేరువు మధుకము వీటిచూర్ణమును వస్త్రమునందుంచి పొట్లమునుకట్టి నీటిలోనుంచి కంటిలో పిండుట మంచిది. మ్రానిపసపు పటాలము మధుకము నింబము పద్మాక్షము కమలము నల్లకల్వలు వీటిని నాలుగురెట్ల నీటిలో పక్వము చేసి నాలవపాలు బాక్రియుండగా దింపి చల్లార్చి యొకపలములే నెను కలపవలయును. ఇయ్యది రసక్రియ యనంబడును. దాహము అశ్మరీరోగము రక్తరోగము వీటిని పోగొట్టును. కటుతైలమును త్రాగి విరేచనమునకు తీసికొనుట హితకరము. లేచిచో కన్నులకు నలుచుక్కులను జలగలను పట్టించుట మంచిది. పిత్రాభివ్యందమును పోగొట్టు విధి చెప్పబడినది. మున గాకురసమును రాగినంపుటములూ నూరి శేతితో ధూచనచేసిన శోథ

మున్నగునవి నశించును. జావిశ్రీ సైంధవలవణములను నూరి మాత్రలఁగట్టి వాటిపైని మెత్తని నింబపత్రములను నూరి పూసి లోధ్రను పూసి మఱల దూదిని గంజితో తడిసి దానిపైని చుట్టి కంటిపైభాగమునందు కట్టిన ఆక్షిప్తణిపము బుపశాంతించును.

❀ బిల్వాఽజనము. ❀

శ్లో. బిల్వపత్రరసః పూతః సైంధవాజ్యేన చాన్వితః, శుల్బే వ రాటికాఘృష్టే ధూపితో గోమయాగ్నినా. 42. పయసా లోడిత శ్చాత్మ్యోః పూరణా చోఽధశూలనుత్, అభివ్యం దేఽధిమంథే చ స్రావే రక్షే చ శస్యతే. 43. సలవణకటుతైలం కాంజికం కాంస్యపాత్రే ఘృని త ముపఘృష్టం ధూపితం గోమయాగ్నా, సపవనశఫకోఽం ఛాగదుగ్ధా వసిక్తం జయతి నయనశూలం స్రావశోధం సరాగం. 44. తరుస్థవిద్ధామ లకరసః సర్వాక్షిరోగనుత్, పురాణం సర్వభా సర్విః సర్వనేత్రామయా పహం. 45. అయమేన విధి స్సర్వో మంధాది వ్యపి శస్యతే, అశాంతౌ సర్వభా మంథే భ్రువో రుపరి దాహయేత్. 46. జల్లాకః వాతనం శస్త్రం నేత్రపాకే విరేచనం, శిరావ్యధం వా కుర్వీత నేకాలేపా శ్చ శుక్రవత్. 47.

బిల్వఫలపురసములలో సైంధవలవణము నేతిని కలిపి రాగిపాత్రలో గవ్వల తోనూరి గోమయాగ్నిచేత ధూపితముఁ జేసి పాలముందు కలిపి నేత్రములలో వేసికొ కొనిన నేత్రశూలలు తొలగును. ఇయ్యది అభివ్యందము అధిమంథము రక్తస్రావము వీని యందు శ్రేష్ఠము. ఉప్పు ఆవనూనె గంజి వీటని కాంస్యపాత్రలో వైచి గట్టిపడు నంతవఱకును తాతితో తఱచి గోమయాగ్నియందు ధూపితముఁజేసి మేకపాలతో తడిసి కన్నులకు వైచి వాతకఫముల ప్రకోపమువలన సుత్పన్నములయిన నేత్రరోగములు శూలలు స్రావములు వాపు గట్టి ఇవి యన్నియును తొలగిపోవును. పృక్షమునుండి అప్పుడు కోసిన ఉసిరికరసమును కంటిలో పిండినచో సంపూర్ణరోగములు నశించును. స్రావనేయి అన్నివిధములగు నేత్రరోగములను పోగొట్టును. ఈవిధియే నేత్రపు ట్తది మంథరోగమునకును చెప్పఁబడినది. అధిమంథరోగము శాంతింపనిచో కనుబొమ్మల పైభాగమును కాల్చవలయును. నేత్ర పాకరోగమునందు జలగను పట్టించుటయును ప్రవర్తికిచ్చుటయును హితకరములు. లేనిచో నాడిచ్చేదనముఁ జేయవలెను. శుక్రరోగము లకు వలె నేకము లేపన చేయవలెను.

—౧౭ పడంగగుగ్గిలము. ౧౭—

శ్లో. షభీతక శివా ధాత్రీ పటోలాగ్నిష్ట వాసకైః, శ్వాధో గుగ్గు
లునా పేయః శోభశూలాక్షిపాకహః. 48. పీలుం చ సప్రణం శుక్రం
రాగాదీం శ్వాపి నాశయేత్, ఏతై శ్వాపి ఘృతం పక్వం రోగాం స్తాం
శ్చ వ్యపోహతి. 49.

తాడి యసిరిక కరక పటోలములు నింబము అడ్డసరము వీటిని కషాయమును
బెట్టి గుగ్గిలమును కలిపి త్రాగిన నేత్రపురాపులు శోలపాకములు ప్రణములు గల పీలు
పును గజ్జి మున్నగురోగములను పోగొట్టును.

—౧౮ వాసకాద్వైపథము. ౧౮—

శ్లో. ఆటరూషాభయానింబధాత్రీముస్తాక్షకోలకైః, రక్తస్రా
వం కఫం హంతి చక్షుష్యం వాసకాదికం. 50.

అడ్డసరము కరక్కాయలు వేప యసిరికలు తుంగముస్తై తాడికాయలు వీటి
కషాయము మున్నగువానివలన నేత్రసంబంధములగు రక్తస్రావాదులు అన్నియును
దూరములగును.

—౧౯ బృహద్వాసాదిక్వాధము. ౧౯—

శ్లో. వాసాఘనం నింబపటోలపత్రం తిక్తామృతాచందన వత్స
కత్వక్, కలింగదార్ద్రీ దహనం చ శుంఠీ భూనింబధాత్ర్యా వభయావిభీ
తం. 51. శ్యామాయవక్వాధమథాష్టభాగం పిబే దిమః పూర్వదినే క
షాయం, తైమిర్యగంఢూ పటలార్బుదం చ శుక్రం నిహన్యా ద్వ్యణ
మప్రణం చ. 52. పీలుం చ కాచం చ మహారజ శ్చ నక్తాస్థరాగం శ్వ
యధుం సశూలం, నిహంతి సర్వా స్నయనామయాం శ్చ వాసాది రే
ష ప్రథితప్రభావః. 53.

అడ్డసరము తుంగముస్తైలు నింబము పటోలపత్రములు కటుకరోహిణి తిప్పత్రీగ
చందనము కోష్ఠ కౌడిసేపాలవిత్తులు మ్రానిపసపు చిత్తమూలము శొంఠి నేలవేము
ఉసిరిక కరక్కాయలు తాడి పిప్పళ్లు వీటి నెనిమిదిరెట్ల నీటిలో కషాయమును కాచి
త్రాగిన తిమిరము ఖాజ దురద పటలములు అర్బుదములు మున్నగు నేత్రరోగములు
నశించును. మఱియును కాచరోగము శోభకూలమును ఇంక నితరరోగములును
నశించును.

❀ పథ్యాదికావ్యధములు. ❀

శ్లో. పథ్యా స్తిస్రో విభీతకృష్ణపథ్యాన్ ద్వాదశైవ తు, ప్రస్థాశ్చే
సలిలే కావ్యధ మప్తభాగావశేషితం. 54. పీత్వా భిష్యంద నూస్తావం
రాగ శ్చ తిమిరం జయేత్, సంరంభరాగశూలాశ్రునాశనం దృక్పృసా
దనం, నేత్రే త్వభిహతే కుర్యా చ్చిత్త మాశోచ్యతనాదికం. 55. దృష్టి
ప్రసాదజననం విధి మాశు కుర్యాత్ స్నిగ్ధై హిమై శ్చ మధురై శ్చ తి
థా ప్రయోగైః, స్వేదాగ్నిహూమభయ శోక రుజాభితాపై రభ్యాహ
తా మపి తథైవ భిష క్షికితేన్ద్రే. 56. ఆగంతుదోషం ప్రసమీక్ష్య కా
ర్యం వక్త్రోష్ట్రణా స్వేదితు మాదిత స్తు, ఆశోచ్యతనం స్త్రీసయసా చ
సద్యో య చ్చాపి పిత్తిక్షతజాపహం న్యాత్. 57. సూర్యోపరాగాన
లవిన్యూదాదివిరోధనే నోపహతే క్షణస్య, సంతర్పణం స్నిగ్ధహిమా
దికార్యం నాయం నిషేవ్యా స్త్రిఫలాప్రయోగాః. 58. నిశాబ్జత్రిఫలా
దార్పీ సితా మధుక సంయుతం, అభిఘాతాక్షిశూలఘ్నం నాగీక్షిరేణ
పూరణం. 59. ఇత్కుటాంకురజస్తద్వ త్వరసో నేత్రపూరణం, ఆ
జం ఘృతం క్షీరపాత్రం మధుకం చోత్పలాని చ . 60. జీవకర్షభకా
చాపి పిష్ట్యా సర్పి ర్విపాచయేత్, సర్వనేత్రాభిఘాతేషు సర్పి రేత త్ప్ర
శస్యతే. 61.

మాదు కరక్కాయలు తాడి ఆరు ఉసిరిక పండ్రెండు వీటిని 8 పలముల నీటి
లో కషాయముచేసి ఎనిమిదవపాటు మిగిలియుండగా దింపి త్రాగిన నేత్రాభిష్యందములు
స్తావములు రాగము తిమ్మిరులు ఇయ్యవి నశించును. దృష్టి నిర్మలమగును. కనుపోటులు
కుదురును. శీతలౌషధలగ్రహమును పిండుట మంచిది. స్నిగ్ధములును శీతలములును మధు
రములునగు ప్రయోగములనుచేసి దృష్టిని స్వచ్ఛముచేయవలయును. స్వేదము నిష్కషాగ
భయము శోకము బాధ అభితాపము మున్నగువానివలన దూషితమైన దానికిఁగూడ నీచి
కిత్తనీ చేయవలయును. ఆగంతుకదోషములను చక్కగా కనిపెట్టి తొలుతనే నోటి
లో ఆవిరిని పట్టవలయును. చనుబాలతో తిడుపుటనుగాని పిత్తిక్షతములను హరించు
బౌషధములనుగాని చేయవలయును. సూర్యుని గ్రహణమును మంటను మెఱుపును
చూచుటచేత దృష్టి హతమయ్యేనేని స్నిగ్ధములును శీతలములు నగునౌషధములచేత తడుప
వలయును. సాయంకాలములందు త్రిఫలములకషాయముతో కడుగుట మంచిది.

పసపు తుంగమునైఱు త్రిఫలములు మ్రానిపసపు చక్కెర మధుకము వీటిని చనుబాలతో నూరి కంటిలో వేసికొనిన కంటికి దెబ్బ తగులుటవలనఁ గలుగుకూల లన్నియును తొలగును. లేనిచో మేకయొక్క నేతిని పాలను మధుకము కమలములు జీవకము వృషభ మనుగంధద్రవ్యము వీటిని నూరి నేతిని పక్వము చేసి నేత్రములకు ప్రయోగించినచో, సమస్తములగు నేత్రాభిఘాతములును తొలగును.

— ౭౭ సైంధవాది ప్రయోగములు. —

శ్లో. సైంధవం దారు శుంఠీ చ మాతులుంగీరసో ఘృతం, స్త
నోయకాభ్యాం కర్తవ్యం శుష్కపాకే తదంజనం. 62. వాతాభివ్యంధ
వచ్చాస్య ద్వాతే మారుతపర్యయే, పూర్వభుక్తం హితం సర్పిః క్షీ
రం చాప్యథ భోజనే. 63. నృతూదన్యాం కపిత్థే చ పంచమూలే శు
హ త్యశి, సక్షీరం కర్కటరసే సిద్ధం చాపి విదేత్ ఘృతం. 64. అభి
వ్యంధ మధీమంధః రక్తోత్త మథ వాఙ్మనం, శిరోత్పాతం శిరాహర్ష మ
న్యాం శ్చక్షిభవా న్లదాన్. 65. స్నిగ్ధస్యాజ్యేన కాంఢేన శిరావ్యధైః
శమం నయేత్, అష్టాధ్యుషితశాంత్యర్థం కర్యా ల్లేపా న్సుశీతలాన్. 66. తైంగుకం త్రైఫలం సర్పి దీర్ఘం వా కేవలం హితం, శిరావ్యధం వి
నా కార్యః పిత్తస్యందహరో విధిః. 67. సర్పిః క్షౌద్రాంజనం చ స్యా
చ్ఛిరోత్పాతస్య భేషజం, తద్వ త్రైస్యంధవ కాసీనం స్తన్యసిప్తం చ పూ
జితం. 68. శిరాహర్షేంజనం కుర్యా త్ఫణితం మశుసంయుతం, మధు
నా తార్ద్యశై లం వా కాసీనం వా సమాక్షికం. 69.

సైంధవలవణము మ్రానిపసపు శొంఠి మాచిరసము నేఱు వీటిని చనుబాల తోను నీటితోను నూరి శుష్కపాక నేత్రములకు వేయుట హితకరము. వాయుజము లగు సభివ్యందరోగములయందును ఇతరరోగములయందును మొదట ఘృతమును తినిపించి కిమ్మట పాలను త్రొగించుట హితము. బదగిక వెలగ బ్రహత్సంచముల ములు బిల్వపత్రము వీటితో వేరువేరుగా సిద్ధముచేయబడిన పాలతో కూడిన నేతిని త్రాగుట మంచిది. అభివ్యందము అధిమంధము నేత్రార్జునము శిరోత్పాతము శిరోహర్షము ఈరోగములను ఇతర నేత్రరోగములను స్నిగ్ధము చేయించి నాడులను ఛేదించి పోగొట్టవలయును. అష్టాధ్యుషితరోగమును పోగొట్టుటకై శీతలభేషములను చేయవ

క్షుప్త్య సైంధవం. 86. మధునాంజనయోగా స్ఫుర్య శ్చత్వారః శుక్రశా
స్తయే, వటక్షీరేణ సంయుక్తం శ్లక్ష్యం కర్పూరజం రజః. 87. క్షిప్ర
మంజనతో హన్తి శుక్రం చాపి ఘనోన్నతం, త్రిఫలానుజ్జమంగల్యామ
ధుకం రక్తచందనం. 88. పూరణం మధుసంయుక్తం క్షుతశుక్రాజశ్రు
జిత్, తాలస్య నారికేరళస్య త్తైవారుష్కరస్య చ. 89. కరీరస్య చ
వంశానాం కృత్వా తూరం పరిశ్రుతం, కరభాస్థికృతం చూర్ణం తూరే
ణ పరిభావితం. 90. సప్తకృత్వోష్ణకృత్వోష్ణ వాశ్లక్ష్యం చూర్ణం తు కా
గయేత్, ఏతచ్ఛుష్కేష్వసాధ్యేషు కృష్ణీకరణ ముత్తమం. 91. యా
ని శుక్రాణి సాధ్యాని తేషాం పరమ మంజనమ్.

ఏనుగు పంది ఒంటె ఆవు గుఱ్ఱము మేక గాడిద వీటిదంతములలో నాలవపాలు
శంఖము ముత్యములు సముద్రఫేసము మిరియములు వేసి వత్తిని చేయవలయును.
ఇయ్యది క్షుతశుక్రముల నశింపజేయును. శంఖము నాలుగు భాగములు మణికిల
అందర్థభాగము దానిలో నర్థభాగము మిరియములు మిరియములలో నర్థభాగ
ము సైంధవలవణము వీటిని చూర్ణముచేసి నేత్రములందు వైచిన శుక్రములునశించును.
పిచ్చటరోగమునందు, దీనినే తేనెలో కలిపి వేయవలయును. అర్బుదరోగమునందు
మజ్జిక తేటతో నూరివేయుట మంచిది. విషబొద్ది మధుకము సత్తుతాడివిత్తులు సైంధవ
లవణము ఈనాల్గింటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు
పూచుట నశించును. కర్పూరమును మట్టిపాలతోనూరి కాటుక వేసికొనినచో మిక్కిలి
పెరిగిన పూవునైనను పోగొట్టును. త్రిఫలములు కమలములు గోరోచనము మధుక
ము రక్తచందనము వీటిని తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనినను దెబ్బవలన గలిగిన
శుక్రములు అంశువులు నశించును. తాళవృక్షము నారికేలము జీడివిత్తులు అడ్డుపర
మువీటిని తూరమునందు ఒంటె ఎముకల చూర్ణమును భావనచేసి పిమ్మట ఏడెనిమిది
మాటులు భావనచేసి ఈచూర్ణము నుపయోగింప వలయును. అసాధ్యములగు శుక్రము
లునశించును. సాధ్యము లగువానికి నుత్తమమగు అంజన మనందగును.

—● పటోలాద్యఘృతము . ●—

శ్లో. పటోలం కటుకాం దార్ద్రం నింబం వాసాం ఫలత్రికాం. 92.
దురాలభాం పర్వటకం త్రాయంతీం చ పలోన్మితాం, ప్రస్థమామలకా
నాంచ క్యాథయే దుల్బనేంభసి. 93. పాదశేషే రసే తస్మిన్మృతప్రస్థం

విపాచయేత్, కల్తైర్భూనింబకుటజ ముస్తాయస్యాహ్వచందనైః. 94.
సపిప్పలీకై స్తత్సిద్ధం చక్షుష్యం శుక్రయోర్హితం, మ్రాణకర్ణాక్షీ నర్త
త్వజ్జుఖ రోగవ్రణాపహం. 95. కామలా జ్వరవీసర్ప గండమాలా
హరం పరం.

చేదుపొల్ల కటుకరోహిణి మ్రానిపసపు నింబము అడ్డసరము త్రిఫలములు దూల
గొండి పిత్తపాపడ లజ్జాపంఠి వీటిని తొలినాల్గిటిని మూడుపలములు చొ॥ చివఱవానిని
ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తీనికొని 16 పలముల ఆమలకములను ఒకదోణపు నీటి
లో కషాయముఁ గాచి ఔషధులనందు పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలియుండగా
దింపి 16 పలముల నేతని పక్వము చేయవలయును. నేలవేయి కోష్ఠ తుంగముపైలు
మధుకము చందనము పిప్పళ్లు వీటిని కల్కముచేసి పైదానిలో కలిపి నేవించినచో,
శుక్రములు నశించును. ముక్కు చెవి కన్ను ఒడలు ముఖము వీట్లయందుగల వ్రణము
లను పోగొట్టును. కామెలలు జ్వరము మున్నగువానిఁ బోగొట్టును.

❖ కృష్ణాద్యైతలము. ❖

శ్లో. కృష్ణావిడంగ మధుయష్టికసింధుజన్త విశ్వోషధైః పయసి
సిద్ధ మిదం ఛగల్యైః, తైలం నృణాం తిమిరశుక్రశిరోక్షిశూల పాకా
త్యయాం జయతి నస్యవిధౌ ప్రయుక్తం. 97. అజకాం పార్శ్వతో
విధ్వా సూచ్యా విస్రావ్య చోదకం, వ్రణం గోమయచూరేన పూరయే
త్సర్పిషా సహ. 98. సైంధవం వాజిపాదం చ గోరోచనసమన్వితం,
శేలుత్వగ్రసనంయుక్తం పూరణం చాజకాపహం. 99.

పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మధుకము సైంధవలవణము శౌంఠి వీటికల్కము
పాలలోపక్వముచేసి అందు తైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని నస్యముగా నుప
యోగించినచో తిమిరము శుక్రము మున్నగువినశించును. శేత్రజములగు అజగల్లికాదు
లను నూదితో కుట్టి చెడునీటిని వెడలించి పేడచూర్ణము నాగాయమునందు పోయవల్
యును. సైంధవలవణము గోకర్ణి గోరోచనము వీటిని పూరించిన అజకారోగములు
హరించును.

❖ శశకాది ఘృతము. ❖

శ్లో. శశకస్య శిరఃకక్లే శేషాంగకర్షితే జలే, ఘృతస్య కుడ
వం పక్వం పూరణం చాజకాపహం. 100. శశకస్య కషాయే చ సర్పి

లయును. తిందుకచెక్కతో సిద్ధము చేసినట్టిగాని త్రిఫలములతో సిద్ధముచేసినట్టిగాని నేలివలయునను కేవలము ప్రాత్రనేతినయినను లేపన చేయవలయును. నాడిచేదనము లేకుండ పిత్తాభివ్యంధములను హరించు క్రియలను చేయవలయును నేయియును ఔద్రాంజనమును శిరోత్పాతమునకు తగినభేషజములు. శిరాహ్వా మనందు సైంధవలవణము నీసను వీటిని చనుబాలతో నూరి అంజనము వేయవలయును. లేనిచో లేనెతో రసాంజనమును గాని కానీసమును గాని కలిపివేయుట మంచిది.

❖ నేత్రవ్రణములకు పడంగగుగ్గులము. ❖

శ్లో. వ్రణశుక్రప్రశాంత్యర్థం పడంగం గుగ్గులుం పిబేత్, కతకస్య ఫలం శంఖం తిందుకం రూప్యమేవ చ. 70. కాంస్యే నిఘృష్టం స్తన్యేన క్షతశుక్రాద్ధిరాగజత్, చందనం గైరికం లాక్షామాలతీ కలికా సమా. 71. వ్రణశుక్రహరి వర్తిః శోణితస్య ప్రసాదనీ, శిరయా వాహారే ద్రక్షం జతాకాభిశ్చ లోచనాత్. 72. అక్షమజ్జాంజనం సాయం స్తన్యేన శుక్రనాశనం, ఏకం వా పుండరీకం చ ఛాగ్గీరావసేచితం. 73. రాగాశ్రువేదనాం హన్యాత్క్షతపాకాత్ప్యయాంజకాః, తుత్థకం వారిణా యుక్తం శుక్రం హస్త్యక్షిపూరణాత్. 74. సముద్రఘ్ననదక్షాండ త్వక్సిందూత్థైః సమాక్షికైః, శిగ్రుబీజయుతై ర్వర్తిః శుక్రఘ్ని శిగ్రువారిణా. 75. ధాత్రిఫలం నింబపటాలపత్రం యష్ట్యాహ్వలోధ్రం ఖదిరం తిలా శ్చ, క్వాధః సుశీతో నయనే నిషిక్తః సర్వప్రకారం వినిహన్తి శుక్రం. 76.

నేత్రవ్రణములు చుక్కలు నశించుటకై పడంగగుగ్గులమును నేవింపవలయును. చిల్లగింజలు శంఖపుష్పి తిందుకము కుప్పిచెట్టు వీటిని కంచుపాత్రలో చనుబాలతో నూరి అంజనమును చేసిన క్షతశుక్రములబాధలు అన్నియును నశించును. చందనము గైరికములత్తుక జాజి వీటిని సమభాగములను పత్తిచేసి యుపయోగించినచో వ్రణములు మున్నగునవి తొలగించును. లేనిచో కన్నులకు జలగలను పట్టించిగాని దుష్పరక్తమును వెడలించవలయును. తాడిగుటికలను స్త్రీస్తన్యముతో నూరి కాటుకవైచిన శుక్రములు నశించును. కమలమును మేకపాలతో నూరి అవసేచనముఁ జేసినచో నేత్రరోగములకు నేత్రపాకములను నశించును. మైలుతుత్తమును నీటితో నూరి వైచిన శుక్రములు నశించును. సముద్రఘ్నేనము కోహలాచెక్క సైంధవలవణము మునంగవిత్తులు వీటిని మునగరసముతో నూరి పత్తిచేసి కన్నులలో నుంచిన శుక్రములు నశించును. ఉసిరికకాయ

వేపాకులు పటోలపత్రములు మధుకము లోగ్ర కాచు తిలలు వీటిని కషాయముఁబెట్టి చల్లార్చి నేత్రములపైఁచి చల్లించో నన్నివిధములగు నేత్ర రోగములును నశించును.

— సేచనాదులు. —

శ్లో. త్సుణ్ణపున్నాగ పత్రేణ పరిభావితవాగిణా, శ్యామాక్వాధే
ఁబునా వాధ సేచనం కుసుమాపహం. 77. దక్షాండత్వక్ష్మిలాశంఖ
కాచచందన గైరికైః, తుల్యై రంజనయోగోఽయం పుష్పార్కాదివిలేఖ
నః. 78. శిరీషబీజమరిచపిప్పలీసైంధవై రపి, శుక్రే ప్రఘర్షణం కా
ర్య మథవా సైంధవేన చ. 79. బహుశః పలాశకుసుమస్వరసైః పరి
భావితా జయత్యచిరాత్, నక్తాహ్వబీజవర్తిః కుసుమచయం దృక్షు చి
రజ మపి. 80. సైంధవత్రిఫలా కృష్ణా కటుకా శంఖనాభయశ్శితామ్ర
రజసో వర్తిః పిష్ట్యా శుక్రవినాశినీ. 81. చందనం సైంధవం పథ్యా ప
లాశతరుశోణితం, క్రమవృద్ధ మిదం చూర్ణం శుక్రాత్కాదివిలేఖనం. 28.

పున్నాగపు అకులను తెచ్చి నీటిలో కలిపి రగముతీసి గాని పిష్పశృకషాయము
తోగాని కన్నులకు సేచన చేసిన కఠిన్యావులు నశించును. గోరింబచెక్క శిలాజిత్తు
శంఖము కాంస్యము చందనము గైరికము వీటిని సమభాగములను అంజనముఁజేసి నేత్ర
ములపూవులకు వేసిన నశించును. దిరిసెనవిత్తులు మిరియుములు పిష్పశ్శు సైంధవలవణము
వీటితోగాని కేవలము సైంధవలవణముతోగాని శుక్రమును ఘర్షణచేసిన తొలగును.
మోదుగపూవులరసముతో కంటిని అనేకమారులు పరిభావనచేసిన శుక్రములునశించును.
నెమలియుడుగువిత్తులను వత్తిచేసి కఠిన్యోలుచిన పువ్వులు నశించును. సైంధవలవణము
త్రిఫలములు పిష్పశ్శు కటుకరోహిణి శంఖపుష్పము రాగిసాడి వీటినినూరి వత్తిచేసి
కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు నశించును. చందనము సైంధవలవణము కరక్కాయలు
వీటిని ఏకోత్తరములు పెచ్చుగా గ్రహించి మార్చుచేసి కన్నులలో వేసికొనిన శుక్ర
ములు అర్ధరోగములు నశించును.

— దంతవర్తి. —

శ్లో. దంతై ర్హస్తైవరామోష్ఠౌ గవాశ్వాబ్జఖరోద్భవైః, స
శంఖమాక్రికాంభోధిఫేనై ర్నరచపాదికైః. 83. త్తతశుక్ర మపి వ్యా
ధిం దంతవర్తి ర్వివర్తయేత్, శంఖస్యభాగా శ్చత్వారస్తతోఽర్థేన మ
నశ్శిలా. 84. మనఃశిలార్థం మరిచం మరిచార్థేన సైంధవం, ఏతిచ్ఛూ
ర్ణాంజనం శ్రేష్ఠం శుక్రయోస్తిమిరేషు చ. 85. పిచ్చతే మధునా
యోజ్య మర్జదే మస్తునా తథా, తాప్యం మధుకసారోహిబీజం చా

షః కుడవం పచేత్, యష్టిప్రసౌందరీక ప్య కల్కేన సాహచర్యము. 101. ఛాగల్యాః పూరణా చ్ఛుక్రక్షతిపాకాత్ప్రయోజనాత్, సాహచర్యము భూతశంఖకూలం చ దాహరాగా నశేషతిః. 102.

కుండేటితలనునూ కల్కముచేసి తక్కిన శరీరమును కషాయముచేసి నాల్గుపలముల నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన అజకలు నశించును. శాశ్వతముగా నుండు నాల్గుపలములనేతిని పక్వముచేసి మధుకము కల్కము వీటికల్కమునూ 4 పలముల మేకపాలను పక్వముచేసి అందుసిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవించిన నేత్రరోగములు దాహదులు నశించును.

—౧౩ త్రిఫలాదిసేవనము. ౧౩—

శ్లో. త్రిఫలాఘృతం మధుయవాః సాదాభ్యంగం సాహచర్యము
ద్ధాః, చక్షుష్యోః సంక్షేపాత్ వర్గః కథితో భిషగ్భిరయా. 103. త్రి
హ్యే త్సదావాత్రిఫలాను చూర్ణితాం మధుప్రగాఢాం త్రిఫలములను
జే, సమీరజే తైలయతాం కఫాత్త కేమధుప్రగాఢాం పిచితములు
తః. 104 కల్కః క్వాథో ౭థవా చూరం త్రిఫలాయా నిషేధి
ఘనా హవిషా వాపి సమస్తతిమిరాంతకృత్. 105. యా
చూర మపకృష్టరీసాయం సమశ్నాతి హవిర్భుభ్యాం, స ముద్ధా
త్తగతై ర్వికారైః భృత్యై ర్యథ ఊగధనో మనుష్యః. 106. త్రిఫల
తం వా పరాక్వాథం కీలయే త్తిమిరామయీ, జాతా రోగా మహాభ్య
తిన భవంతి కదాచన, త్రిఫలాయాః కషాయేణ ప్రాతః స్నాయనధా
నాత్. 107. జలగండ్మాషైః స్నాన ర్భహళో ౭ంబాభిః ప్రప్రూయ ముఖ
రంధ్రం, నిర్దయ ముక్షు స్పృశ్య త్పయతి తిమిరాణి నా నశ్యంత. 108.
భుక్త్వా పాణితలం ఘృష్టా చక్షుషో ర్య త్ప్రదీయతే, త్రిఫల
తద్వాగ్ తిమిరాణి వ్యపోహతి. 109.

త్రిఫలములు నేయి తేనె యవలు సాదాభ్యంగనము పిల్లపీచర పెసలు ఖిరము
నేత్రములకు సుఖకరమని చెప్పబడినది. తేనిచో సమస్తనేత్రరోగములందును త్రిఫలా
చూర్ణమును తేనెతోనేవించిన ఓత్తోత్పన్న తిమిరరోగములకువలె చికిత్స చేసివేయవలయును.
చాళజమలనువానికి తైలములో కలిపియును కఫోత్పన్నములకు తిమిరములుగూడ నే
నతో కలిపి నేవింపవలయును. త్రిఫలముల కల్కకషాయములను గాని చూర్ణముగా
ని తేనెతో లేక నేతితో భక్షించిన సమస్త తిమిరరోగములును నశించును. అపకృష్టము

పులను త్యజించిసాయంకాలములందు త్రిఫలములచూర్ణమును తేనెలో కలిపి భక్షించి నచో సమస్తనేత్రరోగములునశించును. త్రిఫలములకసాయములో తేనెను కలిపి కంటిలో వైచి న తిమిరరోగములు నశించును. త్రిఫలకసాయముతో కన్నుల గడిగిన సమస్తనేత్రరోగములు నశించును. క్రొత్తరోగములు పుట్టవు. త్రిఫలోదకములను పుక్కిటి లోనుంచికొని కంటిమీద నుమిసిననేత్రరోగములు నశించును. భోజనముఁ జేసి చేతుల నుకడిగికొని కండుచేతులతో కన్నులను అనీటితోఁ దుడిచికొనినచో నేత్రరోగములు నశించును.

— సుఖావతీవర్తి. ౧౧ —

శ్లో. కతకస్య ఫలం శంఖం తూర్వవణం సైంధవం సితా, ఘోనో రసాంజనం ఔద్రం విడంగాని మనశిలా. 110. కుక్కుటాండకపాలా ని వర్తి రేషా వ్యపోనాతి, తిమిరం పటలం కాచ మర్క శుక్రం తథైవ చ, కంఢాక్షేదాద్భద్రం హంతి మలం చాశు సుఖావతీ. 111.

కతకపుగింజలను శంఖచూర్ణమును శొంఠి మిరియములు పిష్పళ్లు సైంధవలవణము శర్కర సమద్రఘోమ గసాంజనము తేనె వాయువిడంగములు మణిశిల కోడిగ్రద్దచి వ్వులు పీటిని వత్తిచేసి కంటిలో వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు కాచము ఆ ర్కము శుక్రము ఖజ్జిక్షేదము అర్బుదము మున్నగు నేత్రరోగములు నశించును.

— చంద్రోదయావర్తి. ౧౧ —

శ్లో. హరీతకీవచాకృష్ణం విష్పలీమృచాని చ, నిభీతకస్య మజ్జా చ శంఖనాభిర్తనశిలా. 112. సర్వ మేత శ్శమం కృత్వా ఛాగక్షీరేణ పిషయేత్, నాశయే త్తిమిరం కంఠాం పటలా న్యర్బుదాని చ. 113. అధికాని చ మాంసాని య శ్చ రాత్రౌ న పశ్యతి, అపి ద్వివార్షికం పుష్పం మాసే నైకేన సాధయేత్. 114. వర్తి శ్చంద్రోదయా నామ నృణాం దృష్టిప్రసాదనీ, హరీతకీ హరిద్రా చ విష్పలోన్మలవణాని చ. 115. కంఠాతిమిరజి ద్వర్తి న క్వచి త్ప్రీతిహన్యతే.

కరక్కాయలు యన కోష్ఠ పిష్పళ్లు మిరియములు తాడిమజ్జ శంఖనాభి మణిశిల పీటిని సమముగాఁ దెచ్చి మేకపాలతో నూరి వత్తిఁజేసి కంటియందుంచికొనినచో తి మిరములు దురదలు పటలము అర్బుదము దుర్మాంసము తేచీకటి మున్నగు వాటిని పోగొట్టును. కంఠసంవత్సరములు ముదిరిన పూవునైనను నశింపఁజేయును. ఇయ్యది దృ

ష్టి నిచ్చెడిది. కరక్కాయలు పసపు సిప్పుళ్లు పంచలవణములు వీటిని వత్తిచేసి కంట నుంచి కొనివ కంటిదురదలు నశించును.

—ॐ కుమారికా వర్తి. १ॐ—

శ్లో. అశీతి స్త్రీలపుష్పాణి పష్టిః విప్పలితండులూః. 119. జాతీ కుసుమపంచాశ న రిదాని చ షోడశ, ఏషా కుమారికా వర్తి ర్గతం చక్షు ర్నివారయేత్. 117.

తీలపుష్పములను 80 సిప్పలి తింశాలములను 60 జాతీకుసుములను 50 మిరియములను 16 ని వత్తిచేయవలయును. ఇయ్యది నష్టమైన దృష్టిని గూడ నొనగును.

—ॐ త్రిఫలాదివర్తలు. ॐ—

శ్లో. త్రిఫలాకుక్కుటాండత్వక్మాసీసమయసారజః, నీలోత్పలం విడంగాని ఘనంచ సరితాంపతేః. 118. ఆజేన పయసా పిష్ట్యా భావయేత్తామ్రభాజనే, సప్తరాత్రం స్థితం భూయః పిష్ట్యాక్షీరేణవర్తయేత్. 119. ఏషా దృష్టిప్రదా వర్తి రంధస్యాభిన్నచక్షుషః, చందన త్రిఫలా ఘృగపలాశతరుశోణితైః. 120. జలపిష్టై రియం వర్తి రశేషతిమిరాహః, నిశాద్వయా భయా మాంసీ కుష్ఠకృష్ణా విచూర్ణితా. 121. సర్వనేత్రా మయాన్ హన్యా దేత త్సౌగత మంజనం, వ్యోషోత్పలా భయాకుష్ఠ తాక్ష్యైర్వర్తిః కృతా హరేత్. 122. అద్భుదం పటలం కాచం తిమిరా ర్ద్రాశ్రునిస్తుతిం, త్రూషణం త్రిఫలావక్ర సైంధవాల మనఃశిలాః, క్షేదో పదేహకంఢూఘ్ని వర్తిః శస్త్రా కఫాపహః. 123. ఏక గుణామాగధికా ద్విగుణా చ హరితకీ సలిలపిష్టా, వర్తి రియం నయననుఖా ర్త్తిమిర పటలకాచాశ్రుహరీ. 124.

త్రిఫలములు కోడిగుడ్డు చెక్కులు కాసీసము లోహపుపొడి నల్లకల్వలు వాయు విడంగములు సముద్ర పేసము వీటిని తామ్రపాత్రలో నూరి విడదినములు మేకపాల తో తడిపియుంచవలయును. పిష్టుట జక్కగా నూరి వత్తిని చేసి యుపయోగించిన గుడ్డివానికి గూడ కన్నులు వచ్చును. చందనము త్రిఫలములు టోకచెక్క మోదుగపూల లానికిం జక్కవములు వీటిని నూరి వత్తిచేసి కంటిలోనుంచికొనిన సంపూర్ణములగు తిమిరగోగములునశించును. పసపు మ్రొనిపసపు జటామాంసి కోష్ఠ పిప్పలి వీటిని కాటుకచేసి బేసికొనిన నమ స్ననేత్రగోగములు నశించును. శొంమిరియ ముతలు పిష్టుటం

కరక్కాయలు శోష్ణ వీటితో వత్తిజేసి ధరించిన అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము అర్చము అంశుపతనము మున్నగు రోగములు నశించును. శొంఠి మిరియులు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తగరము హైంధవలవణము హరిదళము మణిశిల వీటివత్తి క్లేదము శోఫ దురద మున్నగునానికి పోగొట్టును. నేత్రములఃఫమును తొలగించును. పిప్పళ్లు 1 భాగము కరక్కాయలు 2 భాగములు వీటిని నీటిలో నూరి వత్తిచేసి కంటిలో నుంచిన దురద అర్చము తిమిరము పటలము నీళ్లుకారుట మున్నగునవి నశించును.

❧ చంద్రప్రభావర్తి. ❧

శ్లో. అంజనం శ్వేతమరిచం పిప్పలీ మధుయష్టికా, విభీతకస్య మధ్యం తు శంఖనాభి ర్హనశిలా. 125. ఏతాని సమభాగాని అజాతీ రేణ పేషయేత్, ఛాయాశుష్కాంకృతాం వర్తిం నేత్రేషు చ ప్రయోజయేత్. 126. అర్బుదం పటలం కాచం తిమిరం రక్తరాజికాం, అధిమాంసం మలం చైవ యచ్ఛ శత్రౌ న పశ్యతి. 12. వర్తి శ్చంద్రప్రభానామ జాతాన్య మపి శోధయేత్.

అంజనము తేల్లమిరియులు పిప్పళ్లు మధుకము విభీతకమధ్యము శంఖనాభిమన శ్వీల వీటిని సమభాగములను మేక పాలతోనూరి వత్తిచేసి నీడలో నెండింపవలయును. వీటిని నేత్రములఃవైచినచో అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము కన్నులయొలుపు దుర్మాంసము పుసి తొణికికటి ఇవియన్నియును నశించును. ఇయ్యది చంద్రప్రభయను వర్తి. జాత్యంధునైనను శోధించును.

❧ నాగార్జునీయాంజనము. ❧

త్రిఫలావ్యోషసింధూర్ధయష్టితుత్థం నాంజనం. 128. ప్రపాండరీకగంజం తుఘ్నం లోధ్యం తామ్రం చతుర్దశి, ద్రవ్యాణ్యేతాని సంచూర్ణ్య వర్తిః కార్యా నభోంజనా. 129. నాగార్జునేన లిఖితా స్తంభే పాటలిపుత్రకే, నాశనీ తిమిరాణాం చ పటలానాం తథైవ చ. 130. సద్యః ప్రకోపం స్తస్యేన స్త్రియా విజయతే ధ్రువం, కింశుకస్వరసేనాథ పీలు పుష్పకరక్తతః. 131. అంజనాల్లోధ్యతోయేన చాసన్నతిమిరం జయేత్, చిరసంఛాదితే నేత్రే బస్తమూత్రేణ సంయతా. 132. ఉన్నీలయత్యకృచ్ఛ్మణ ప్రసాదం చాధిగచ్ఛతి.

త్రిఫలములు శొంఠి మిరియులు పిప్పళ్లు హైంధవలవణము మధుకము మైలుతుత్తము రసాంజనుము కమలము వాయువిడంగములు లోధ్య తామ్రము అనునీపదునాలుగు

గింటిని చూర్ణముచేసి వర్తి చేసి నేవింపవలయును. ఈవత్తిని నాగార్జునుఁడు పాటలిపుత్రపుస్తంభమున వ్రాసెను. ఇయ్యది తిమిరరోగములను నేత్రపటలములను తొలగించును. చనుబాలలో కలిపిచేసి తత్త్వణమేనేత్రప్రకోపమును పోగొట్టును. మోదుగున ములోనూటివైచిన పీలు పూవులు మున్నగునవిసించు. లోఁద్రోదకములతో నూరివైచిన కొలదిరోజులతిమిరరోగములు నశించును. చాలగోజులనుండి మూసికొనిపోయిన కన్నును మేకమూత్రమును వేయవలయును. శీఘ్రముగా నెమ్మది యగును.

—ॐ సిప్పల్యాద్యంజనములు. ౧౧—

శ్లో. సిప్పలీం సతగరోత్పలవత్రాం వర్తయే త్సమధుకాం సహరిద్రాం, ఏతయా సతత మింజయితవ్యం య స్సువర్ణసమ మిచ్ఛతి చక్షుః. 133. వ్యోషాయశ్చార్చసింధూత్థా త్రిజలాంజనసంయుతా, గుడికా జలవిష్టేయం కోకిలా తిమిరాపహా. 134. త్రీణి కటూని కరంజఫలాని ద్వే రజసి సహస్రైంధవకం చ, బిల్వతరో ర్వరుణస్య చ మూలం వారిచరం దశమం ప్రవదన్తి. 135. హన్తి తమ స్తిమిరం పటలం చ పిచ్ఛిట శుక్రక మథార్జునం చ, అంజన కంజన రంజనకంచ దృక్ష్వ స శత్రుతి వర్షితం చ. 136.

సిప్పళ్లు తగరము కమలపత్రములు పసపు వీటినినూరి తేనెను కలిపి వత్తినిచేయవలయును. ఈవత్తిని కన్నులలో వైచికొనిన గరుత్తంతునిబోలిన దృష్టి యలవడును. శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు లోహరజము సైంధవలవణము త్రిఫలములు అంజనము వీటిని నీటితోనూరి మాత్రలను కట్టియుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు నెమలియడ్డువిత్తు శంఖము వీటిని నూరి కాటుక చేసి వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును.

—ॐ నీలకమలాద్యంజనము. ౧౨—

శ్లో. నీలోత్పలం విడంగాని సిప్పలీ రక్తచందనం, అంజనం సైంధవం చైవ సద్య స్తిమిరనాశనం. 137. పత్రగైరికకర్పూరి యష్టిసీలోత్పలాంజనం, నాగకేసరసంయుక్త మశేషతిమిరాపహం 138. శంఖస్య చతురో భాగా స్తదర్ధేన మనఃశిలా, మనఃశిలార్థం మరిచం మరిచార్ధేనసిప్పలీ. 139. వారిణాతిమిరంహన్తిఅర్బుదంహన్తిమస్తునా, పిచ్ఛిటం మధునా హంతిస్త్రీక్షీరేణ తదుత్తమం. 140. హరిద్రానింబవత్రాణి సిప్పల్యో మరిచాని చ, భద్రముస్తం విడంగాని సప్తమం విశ్వభేషజం. 141.

గోమూత్రేణ గుడి కార్యా ఛాగమూత్రేణ చాంజనం, జ్వరాం శ్చ నిఖిలాన్ హన్తి భూతావేశం తథైవ చ. 142. వాచికా తిమిరం హన్తి మధునా పటలం తథా, నక్తాంధ్యం భృంగరాజేన నాటిక్షీరేణ పుష్పకం. 143. శిశిరేణ సరిస్రావ మర్చుదం పిచ్చిటం తథా.

నల్లకమలములు వాయువిడంగములు పిప్పళ్లు రక్తచందనము అంజనము సైంధవ లవణము వీటిని చూర్ణముచేసి కంటిలో వేసికొనిన తత్కాలపు తిమిరరోగములు నశించును. లేజపత్రి గైరికము కర్పూరము మధుకము నల్లకమలములు అంజనము నాగకేసరములు వీటికాటుకను వైచికోనిన తిమిరరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. శంఖము నాలుగుభాగములు మణిశిల రెండుభాగములు మిరియము లూకభాగము పిప్పళ్లు అర్ధభాగము వీటిని నీటితో నూరి మజ్జిగ లేటతో కలిపి కంటిలో నుంచుకొనినచో తిమిరములు సర్బదములు నశించును. లేసెలో కలిపి వేసికొనిన పిచ్చిటరోగములు నశించును. స్తన్యముతో నైన పూవులు నశించును. పసపు వేపాకకులు పిప్పళ్లు మిరియములు భద్రముస్తలు వాయువిడంగములు శొంతి వీటిని గోమూత్రముతో నూరి మూత్రలను కట్టవలయును. పిష్ట మేకమూత్రముతో చాది వేసికొనిన జ్వరములు భూతప్రేతాదిబాధలు నశించును. నీటితో చాదిన తిమిరరోగములును లేసెలో పటలరోగములును గుంటకలగరాకు రసముతో తుండకటులును స్తన్యముతో నైన పూవులును నశించును.

—● కజ్జలాంజనము. —●

శ్లో. సంగృహ్యోషరతా నలక్తకరసే నామృజ్య గంఢూపదాన్, లాక్షారంజితతూలవద్ధినిహితా సృష్టిమధూన్మిశ్రితాన్. 144. ప్రక్షాళ్యోత్తమసర్పిషా నలశిఖాసంతాపజం కజ్జలం, దూరాసన్ననిశాన్యసర్వతిమిరప్రధ్వంసకృచ్ఛోద్ధితం. 145. భూమా నిఘృష్టయాం గుళ్యా అంజనం శమనం తయోః, తిమిరకాచార్తహరం ధూమికాయా శ్చ నాశనం. 146. త్రిఫలాభృంగమఘశాపథ మధ్వాజ్యచ్ఛాగపయసి గోమూత్రే, నాగం సప్తనిషిక్తం కరోతి గరుడోపమం చక్షుః. 147. త్రిఫలాసలిలయోగే భృంగరాజద్రవే చ, హవిషి చ విషకల్మషక్షార ఆజ్యే మధూగ్నే. 148. ప్రతిదిన మథ సప్తం సప్తధా సీస మేకం ప్రణిహిత మథ పశ్చాత్కారయే త్తచ్ఛలాకాం, సవితు రుదయకాతే సాంజనా ౨వ్యంజనా వా కరకరికసమేతా సర్వపైచిట్యరోగాన్.

149. అసితసితసముతా స్పంధివర్ణాభిజాతాన్ హరతి నయసగో
గాన్ నేవ్యమానా శలాకా.

దీనినేకర్పూరముతో నైన పరిస్రావము పిచ్చటము అర్బుదమును నశించును. పిచ్చి
నఎఱ్ఱలను తెచ్చి లత్తుక పూసి లత్తుకపూసిన దూదిలో చుట్టి యప్పిమధుకము తే నే గాని పు
నిపూసి మండించి ఆపొగవలనఁ బుట్టినకాటుకను వేసికొనిన కనిపింపకపోవుట శీఘ్ర
చీకటి మున్నగునవి అన్నియును నశించును. అంగుళిని భూమికి రుద్ది కంటి కిచ్చి తిమిరం గా
దులు నశించును. త్రిఫలములు భారంగి కొంత తేనె మేకపాలు గోమూత్రము నీటిలో
నేడుదినములు సీసము నుంచి చూర్ణముచేసి ధరించిన గరుడునివలె దివ్యదృష్టి నుచ్చును.
ఇది చేయువిధ మిట్లులు—త్రిఫలకోదకములో గుంటకలగరావరసములో నేటికెల్లము
లో తేనెలో మేకపాలలో గోమూత్రములో దినదినము నేడు రోజులవఱకును సీసమునా
తపింపజేసి పిమ్మట శలాకను చేసి ఒక్కదానినేగాని అంజనముతోఁగాని నీళ్ళతో
తగిల్చి కొనుచుండినన యనరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

— చించాదిచూర్ణము. —

చించాపత్రరసం నిధాయ విమలే చౌదుంబరే భాజనే, మూల
తత్ర నిఘృష్టసైంధవయుతం గాంజ్యం విశోష్యాతపే, తిచ్ఛూర్ణ
విమలాంజనేన సహితం నేత్రాంజనే శస్యతే. కాచాగ్నాదుసపిచ్చిణీ
సతిమిదే స్తావం చ నిర్వాసయేత్. 150. చిత్రాపష్టియోగే స్పంధు
మమలం విచూర్ణ్య తేనాక్షి, శమమంజనేన తిమిరం గచ్ఛతి సర్వ
దసాధ్య మపి. 151. దద్యాదుశీరనిర్యూహే చూర్ణితం కణాస్తంధయే,
తచ్ఛ్రుతం సఘృతం భూయః పచేత్కాద్రం త్విపే ధ్నునే. 152. శీఘ్రే
తస్మిన్ హిత మిదం సర్వజే తిమిరేంజనం, ధాత్రీరసాంజనక్షౌద్రసర్పి
భిస్తు రసక్రియా. 153. పిత్రానిలాక్షిరోగఘ్ని తైమిర్యపటలాంహరః.

చింతావరసమును మేడిపాత్రలో పోసి సైంధవలవణము చిటికెనగు వేరును నూరి
కలిపి ఎండలో నెండించి కన్నులలో వేసికొనిన గుడ్డి అర్బుము పిచ్చటము తిమి
ముమున్నగు నన్నియును తొలగును. చిత్రాపత్రపష్టియోగమునందు సైంధవలవణము
ను చూర్ణముచేసి వేసికొని సంవత్సరములో అసాధ్యమైన తిమిరరోగమైనను నశి
చును. పట్టివేళ్ళనిర్యూహమునందు సైంధవలవణమును పిప్పలిచూర్ణమును కలిపి నేటిని పోసి
పక్షము చేసిగట్టి పదినెమ్మట తేనెను వేయవలయును. దీనిచల్లారిన పిమ్మటవాడనచో
తిమిరరోగములను నశింపజేయును. ఉసిరిక రసాంజనము లేన నేయి వీటిని రసక్రియను

చేసికంటిలో వైచికోనినచో పితృవాతోత్పన్నములగు నేత్రరోగములు తిమిరములు పటలములు తొలగిపోవును.

శృంగిబేర సన్యాదులు. ౧౧

శ్లో. శృంగిబేరం భృంగరాజం యష్ఠితైలేన ముక్రితం. 154. నస్య మేతేన దాతవ్యం మహాపటలనాశనం, లింగనాశే కఫోద్భూతే యథావ ద్విధిపూర్వకం. 155. విధ్వా దైవకృతే ఛిద్రే నేత్రం ప్రస్య న పూరయేత్, తతో దృష్టిషు రూపేషు శలాకా మాహరే చ్చనైః. 156. నయనం సర్పిషాభ్యజ్య వత్త్రపట్టేన వేష్టయేత్, తతో గృహే నిరాభాదేశయితోత్తాన ఏవ చ. 157. ఉద్ధార కాన క్షవధుస్త్వీవనోత్కంఠనా ని చ, తత్కాలం నాచరే దూర్ధ్వం యంత్రణా స్నేహపోతివత్. 158. త్ర్యహస్త్ర్యహా ధారయే త్తు కషాయై రనిలాపహైః, వాయో ర్భయా త్ర్యహా దూర్ధ్వం స్నేహయే దక్షి పూర్వవత్. 159. దశరాత్రం తు సంయుమ్య హితిం దృష్టిప్రసాదనం, వశ్చా త్కర్త చ నేవేత లభ్యున్నం చాపి మాత్రయా. 160. రాగ శ్చోషోర్బుధం శోఘో బుమ్బదం కేక రాక్షితా, అధిమంఛాదయ్య శ్చాన్యే రోగా స్సుస్య ద్దృష్ట వేధజాః. 161. అహితాచారతో వాపి యథాస్యం తా మనాచరేత్, రుజాయా మక్షీరోగేవా భూయో యోగా న్నిబోధ మే. 162.

అల్లస గుంటకలగర మధుకము వీటియందు సిద్ధముచేసినతైలమును నస్యముగా నిచ్చిన ఫోపటలములు నశించును. కఫోత్పన్నములగు లింగనాశమునందు యథావిధిగాదై వకృతిరంధ్రమును వేధనచేసి ప్రస్యముతో పూరింపవలయును. రూపములు కనుపింపసాగ గనే కడ్డిని లాగి వేయవలసినది. పిమ్మట వాయుద్విబాధ లేనిఇంటిలో పరుండఁ బెట్టవలయును. అప్పుడు రోగి కేకరించుట దగ్గుట తుమ్ముట చీదుట వడకుట మున్నగు వానిఁ జేయరాదు. బొమ్మలాగున కదలక యుండవలెను. పిమ్మట మూడురోజులైన తఱువాత నేత్రమును వాతహరములగు కషాయములతో నిండించి పిమ్మట వాతముచేయకుండుట కై ఇంకను మూడురోజులు తైలముతోనిండించవలెను. ఇట్లుపదిదినములు గడచినపిమ్మట చక్కని దృష్టియలవడును. తరువాతకూడ మాత్రానుసారముగా లేలికపదార్థమును భుజింపవలయును. విపరీతముగా బ్రవర్తించినేని ఎఱుపుచోషముఅర్బుదమువాపుబుష్పదము కేకరాక్షిత్విము అధిమంధము మున్నగు దుష్టరోగములు పుట్టును. ఈరోగములను చోగో

ట్టుకొనుటకై అపథ్యవస్తువులను నేవించరాదు. కంటిపోటు రోగమునందు చేయరాదని యోగముల నికను వినుడు.

❖ దూర్వారసాదులచేత ముఖలేపము. ❖

శ్లో. కల్మిశా సృశ్మతా దూర్వా యవగై రికశాలాశా, సుఖి
లేపాః ప్రయోక్తవ్యా రుజా రోగోపశాంతయే. 163. పయస్య శాలి
బాపత్రమంజిష్ఠాదుధుకై రపి, అజాక్షీరాన్వితై ర్లేపః సుఖోష్ణైః సృశ్మ
ఉచ్యతే. 164. వాతఫ్ణీనిధౌ పయసి సిద్ధం సర్పి శ్చిత్తుర్లుణ, రోగో
ల్యాదిప్రతీవాపం ప్రయంజ్యత్సర్వకర్తను. 165. శామ్యత్యేవం న కచ్చూ
లంస్నిగ్ధస్విన్నస్య మోక్షయేత్, శుతిశిరాం దహేచ్ఛాపి మటవం స్ని-
ర్తితాం యథా. 166. దృష్టే రతిః ప్రసాదార్థ మంజనే శ్చిదా మే
శుభే.

గణియవలు గై రికము మనుబాల వీటిని నూరి నేలిలో కల్పమును చేసి బాగాని
వృత్తికై ముఖపూర్వకముగా లేపనజేయవలయును. పాలచెట్టు మనుబాలాదులు ముంద
ప్రము యప్తిమధుకము వీటిని మేక పాలతో నూరి సుఖోష్ణముగా లేపన చేయవలయును.
వాతఫ్ణములగువానిచేత సిద్ధము చేయబడిన పాలలో నాలుగురెట్లలో నేటిని సిద్ధము
చేసి అందు కాళోల్యాగణపు ఔషధములను నూరి కలపవలయును. పిమ్మట దీనిని నేటి
కార్యములలో వినియోగపెట్టవలయును.

❖ వర్జ్యంజనము. ❖

శ్లో. మేషశృంగస్య పత్రాణి శరీషధవయో రపి. 167. మూల
త్యా శ్చాపి తుల్యాని ముక్తా వైడూర్య మేవ చ, అజాక్షీరేణ సగం
ప్య తామ్రే సప్తాహ మావపేత్. 168. ప్రణిధాయ తు తద్వర్జ్యం
యోజయే దంజనే భీషక్, స్రాతోజం విద్రుమం ఘనం సాగరస్య ము
నశిలాః. 169. మంచాని చ తద్వర్తిం కారయే త్పూర్వప శ్చిషక్,
రసాంజను ఘృతం ఔద్రం తాలీసం స్వర్ణగై రికం. 170. గోశిశృప్త
ససంయుక్తం పిత్రోపహతిదృప్తయే.

మేషశృంగపుపత్రములు దొరికెన చంద్రవీటిఅకులును జాబియాకులును సమాన
ముగా గ్రహించి ముత్రములు వైడూర్యమణి వీటిని సమానభాగములుగా గ్రహించి
విడిదినమలవరకు రాగిపాత్రలో మేక పాలతో తడిసియుంచి పిమ్మట నూరి చ. త్త.

వేసికొనిన హితకరము. శంఖము ముద్గములు ససుద్ర ఫేరము మణిశిల మిరియములు వీటిని వత్తిచేసి వేయుట మంచిది. లేనిచో రసాంజనము నేయి తేనె తాడిశపత్రి స్వర్ణ గైరికము వీటిని నూరి పేడరసములో కలిపి వత్తిని చేసి అవత్తితో సిత్తోవహతములగు దృష్టులు శాంతించును.

— గుటి కాంక్షనము. —

శ్లో. నలినోత్పలకింజల్కం గోళకృద్ద్రసనయుతం. 171. గుడి కాంజన మేత త్యా ద్దినరాత్య్రింధయో ర్ద్ధితం, నదీజశంఖత్రికటూ న్యథాంజనం మనఃశిలా ద్వే చ నిశే గవాం శకృత్, సచందనేయం గుడికాధ చాంజనే ప్రశస్యతే రాత్రిదినే వ్యవశ్యతాం. 172. కణాచ్ఛా గయకృత్సభ్యే పక్వా తద్రసవేషితా, అచిరాద్ధన్తి సక్తాంధ్యం త ద్వత్సక్షాద్రమూషణం. 173. పచేత్తు గౌధం హి యకృత్ప్రియుక్తం ప్రకల్పితం మాగధకాభి రంజనా, నిషేవితం తస్యకృ దంజనేన నిహన్తి సక్తాన్ధ్య మనంశయంఖలు. 174. దధ్నా నిఘృప్తం మరిచం రాత్య్రింధ్యాంజన ముత్తమం, తాంబూలయుక్తం ఖద్యోతభక్షణం చ తదర్థకృత్. 175. శఫరీమత్స్యక్షారో సక్తాంధ్యం చాంజనా ద్వినిహంతి, తద్వద్రామర టంకణ కర్ణమల చైకశోంజనా స్తధునా. 177. కేశరాజా న్వితం విధం మత్స్యండం హస్తీ భక్షితం, సక్తాంధ్యం నియతం స్థానాం సస్తాహ త్పథ్యనేవిరాం. 177.

కమలకేసరములను ఆవుపేడలోకలిపి ఉండలుచేసి కంటిలో నుంచుకొనిన పగులు దృష్టి చక్కగా నగుపడును. తేచీకటియు నశించును. అత్తుత్పన్నమగు శంఖము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు అంజనము మణిశిల పసపు మ్రొనిపసపు పేడ చందనము వీటిని వత్తి చేసి కంటిలో వేసికొనిన దినారాత్రములును దృష్టిస్వచ్ఛముగా నుండును. పిప్పళ్లు మేకకడుపులో (కుడిదిక్కుననున్న) మాంసమునందు పక్వముచేసి కంటిలో వైచికొనిన నిశ్చయముగా తేజీకటులు నశించును. మిరియమును కెరగులో నూరి కాటుకగా వేసికొని తేజీకటులు నశించును. తాంబూలములో మిణుగురుపురువును తినినను చేపయొక్క ఊరమును కంటిలో వేసికొనిన తేజీకటులు నశించును. ఇంగువ నుహగపుష్పము చెవిగుబిలి వీటి నొక్కొక్కదానిని తేనెతో చూచి కేయుట మంచిది.

—ॐ త్రిఫలాఘృతము. ॐ—

త్రిఫలాక్వాథ ల్కాభ్యాం సపయస్కం శృతం ఘృతం, తిమి
రాణ్యచిరాద్ధంతి వీతి మేత న్నిశాముఖే. 178

త్రిఫలాకషాయ కల్కములలో పాలు సహితముగా నేతిని కాచి సాయం కాల
ములయందు త్రాగిన సంపూర్ణముగా తిమిరీరోగములు నశించును.

—ॐ మహాత్రిఫలాఘృతము. ॐ—

శ్లో. త్రిఫలాయారసప్రస్థం ప్రస్థం భృంగరసస్యచ, వృషస్యచ రస
ప్రస్థం శతానర్యా శ్చ తత్సమం. 179. అజాక్షీరం గుడూచ్యా శ్చ
ఆమలక్యా రసం శిథా, ప్రస్థం ప్రస్థం సమాహృత్య సర్వేరేభిర్ఘృతం పచే
త్. 180. కల్కః కణాసితాద్రాక్షా త్రిఫలా నీల ముత్పలం, మధుకం
క్షీరకాకోలి మధుపర్ణి నిద్ధికా. 181. తత్సాధు సిద్ధం విజ్ఞాయ శుభే
భాండే నిధాపయేత్, ఊర్ధ్వపాన మధఃపానం మధ్యపానం చ శశ్యతే.
182. యావన్తో నేత్రరోగాస్తా న్నానా దేవావకర్షతి, సరక్త రక్త
దుష్టే చ రక్తే చాతిస్పృతేఽపి చ. 183. నక్తాంధ్యే తిమిరే కాచే నీలికా
పటలార్బుదే, అభిష్యందేఽధిమంధే చ పక్షకోపే సుదారుణే. 184. నే
త్రరోగేషు సర్వేషు వాతపిత్తే శ్శేషు చ; అదృష్టిం మందదృష్టిం చ
కఫవాతప్రదూషితాం. 185. స్రవతో వాతపిత్తాభ్యాం సకండ్వాసన్న
దూరదృక్, గృధ్రదృష్టికరం సద్యో బలవర్ణాగ్నివర్ధనం. 186. సర్వనే
త్రామయం హన్యా త్రిఫలాద్యం మహా ఘృతం.

త్రిఫలములరసము 16 ప|| గుంటకలగరావ రసము 16 ప|| అడ్డసరము రసము
16 ప|| పిల్లవీచరరసము 16 ప|| మేకపాలు 16 ప|| తిప్పతీగరసము 16 ప|| పలములు ఆమ్ల
రసము 16 ప|| ఉసిరికరసము 16 ప|| చొ|| తెచ్చి ఈరసమునందు నేతిని పక్వముచేయి
వలయును. ఆనేతిలో పిప్పళ్లు చక్కెర ద్రాక్ష త్రిఫలములు నల్లకనలములు మధుకము
క్షీరకాకోలి పాలవాకుడు వీటిని కల్కమును చేసి పక్వముగునవుడు కలిపి చక్కగా
పచనమైన పిప్పట నొక పాత్రలో నుంచవలయును. పిప్పట సీఘృతమును ఊర్ధ్వపాన
ముగాని అభిపానమునుగాని మధ్యపానమునుగాని చేయవలయును. దీనిని త్రాగుటచే
నేత్రరోగము లన్నియును నశించును. రక్తసహితమైన దానియందును రక్తసప్తమునందు
అతిస్రావమునందును తేజఃకటియందును తిమిరముకాచము నీలికపటలము అర్బుదము అభి
ష్యందము అధిమంధము వీటియందును భయంకరమగు పక్షప్రకోపమునందును సమస్త

వాతపితృకములగు నేత్రగోగములయందును అదృష్టి మందదృష్టి వాతపితృ స్రావము జల ఆసన్నదూరదృక్వము మున్నగువాని నియ్యది తొలగించును.

❧ రెండవ త్రైఫలఘృతము. ❧

శ్లో. త్రిఫలాత్యూషణం ద్రాక్షా మధుకం కటురోహిణీ. 187.
ప్రపాండకం సూక్షైలా విడంగం నాగకేసరం, నీలోత్పలం శరబే ద్వే
చందనం రజనీద్వయం. 188. కార్పికైః పయసా తుల్యం త్రిగుణం
త్రిఫలారసం, ఘృతప్రస్థం పచే దేత త్వర్వనేత్రరుజాపహం. 189. తిమి
రం దోష మాస్రావం కామలాం కాచ మర్ఘుదం, వీసర్పం ప్రదరం కం
డూం రక్తం శ్వయంధు మేవ చ. 190. ఖాలిత్యం పలితం చైవ కేశా
నాం పతనం తథా, విషమజ్వరమర్తాణి శుక్రం చాశు వ్యపోహతి. 191.
అన్యే చ బహవో రోగా నేత్రజాయే చ వర్తమానాః, తా సుర్వా
న్నాశయ త్యాశు భాస్కర స్తిమిరం యథా. 192. నచైవాస్మా త్వరం
కించి దృష్టిభిః కాశ్యపాదిభిః, దృష్టిప్రసాదనం దృష్టం యథా స్యా త్రై
ఫలం ఘృతం 193. ఫలత్రి కాభీరుక పాయసిద్ధం కల్కేలయస్తీమధుకస్య
యుక్తం, సర్విస్సమం డ్రాక్షచతుర్థభాగం హన్యా త్రిదోషం తిమిరం
ప్రవృద్ధం. 194.

. త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు విష్పళ్లు ద్రాక్ష మధుకము కటుకరోహిణి
కమలములు చిన్నయేలకులు వాయువిడంగములు నాగకేసరములు నల్లగల్వలు మనుబొల
చందనము పసపు, మ్రానిపసపు వీటిని ఒక్కొక్కటలము చొ॥ వీటినిన్నిటితో సమాన
ముగా పాలను దానికి మూడురెట్లు త్రిఫలములరసమును చేర్చి పక్వముచేసి 16 పల
ములనేతిని పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది నేత్రగోగములను సంపూర్ణముగా
పోగొట్టును. తిమిరదోషములు ఆస్రావములు కామెరలు కాచము అర్ఘుదము విసర్పము
ప్రదరము కంఠూరక వాతము ఖాలిత్యము చెందుకలనెఱపు విషమజ్వరములు మున్న
గునవి నశించు. కాశ్యపాదిముఖులు ఈ త్రిఫలాఘృతముకంటె మించిన యౌషధము
నేత్రములకు హితకరమైనది లేదు. త్రిఫలములు పిల్లపీచర వీటికనాయములో మధుక
ము వీటికనాయములో సమానభాగములను నేతిని పక్వముచేసి నాలవపాలు లేనె
ను కలపవలయును. ఈనేయి త్రిదోషములగు తిమిరగోగములు నశించును.

—ॐ భృంగరాజతైలము. ॐ—

శ్లో. భృంగరాజరసప్రస్థే యష్టిమధుపలేనచ, పైలెలస్స గుడూ
పక్వం సద్యో దృష్టిం ప్రసాదయేత్. 195. న స్యా ద్వలీపలితం నై
నైతే గ్న సంశయః, గవాం శక్త త్వాభవిపక్వ ముత్తమం హి
తైలం తిమిరేషు నస్తతః, ఘృతం హితం కేవల మేన దైర్ఘ్యే
ణుత్తైలం పవనాస్పగుత్యయోః. 196.

16 పలముల గంటకలగరాశురసములో నొక పలము మధుక కల్పనమునకు
4 పలములతైలమును పక్వముచేయవలయును. ఈతైలమును నన్యము నిచ్చి దృష్టి స్ప
చ్ఛమగును. ఒక నెల నేవించిన వలీపలితరోగములు నశించును. అపుడేదగ ము
మును పక్వముచేసి యుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. కేవల
తిమిరరోగములకును ఈచికిత్సనే చేయవలయును.

—ॐ సృపవల్లభతైలము. ॐ—

శ్లో. జీవనకర్షభకామేధా ద్రాక్షాంశుమతీ నిదిగ్ధికా బృహస్పతి
ధుకం బలా విడంగం మంజిస్తా శిర్కరా తథా రాస్నా. 197. స
త్పలం శ్వదంష్ట్రా ప్రపాండకిం పునర్నవాలవణం, పిష్పల్యుట స
భాగై రక్షాశిక్తైః పిష్టైః. 198. తైలం యది వా సర్ప దృష్టి
చతుర్దణం పక్వం, తిమిరం పటలం కాచం నక్తాంధ్యం చ
థాంధ్యం చ. 199. శ్వేతం చ లింగనాశం నాశయతి పరం
వ్యంగం, ముఖనానార్యంధ్యం పలితం చాకాలజం హాని
200. కాసం శ్వాసం శోషం హిక్మాస్తంభం తథాశ్వాసం నేత్రే, ము
ఖజైర్మృతభేదం రోగం బాహుగ్రహం శిరఃస్తంభం. 201. లో
నధోర్వజత్రోః సర్వా నచిరేణ నాశయతి, నస్యార్థం కుడూ
పక్తవ్యం సృపవల్లభే. 202. అక్షాంశైః శాణ్తికైః కల్పైః
గాదితైలవత్

ఘృతము జీవక ఋషభకములను గంధద్రవ్యములు మేద ద్రాక్ష శాణ్తికా
దు మధుకము ముత్తచివులగము వాయువిడంగములు మంజిష్ఠ చక్కెర రాస్నా సీ
ములు పల్లెర గలిజేరు లవణము వీటిని కాలపల|| చొ|| నూరి నేతిని గ ని నూ నెను గ
దు కాచి ఈతైలముకంటె పాలుగురెట్లు పాలను కి లిపి పక్వము చేసి నేవించినచో ని
మిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును. ముఖరోగములు అర్ధాంగ వాయువులు

నశించును. ఇందు తైలమునుగాని ఘృతమునుగాని నాలుగుపలములను స్వీకరింప వలయును. కొండజాచార్యులు భృంగరాజతైలమువలె సిద్ధము చేయవలయు ననిరి.

❧ అభిజితైలము. ❧

శ్లో. తైలస్య పచే త్కుడవం మధుకస్య పలేన కల్కపిప్లేన,
203. ఆమలకీరసప్రస్థం క్షీరప్రస్థేన సంయుతం కృత్వా, అభిజిన్నా
మ్నా తైలం తిమిరం హన్యా స్తునిష్ఠోక్తం. 204. విమలాం కురుతే దృ
ష్టిం నష్టా మప్యానయే దిదం శీఘ్రం.

ఒకపలము మధుకకల్కములో నాలుగుపలముల నూనెను ఉసిరికరసమును పాలను 16 పలములను కలిపి పక్వముచేసి నేవించిన తిమిరరోగములు నశించును. నష్టమైన దృష్టిమఱుల వస్తును.

❧ శుక్తజర్గములకు ఛేదనాదులు. ❧

శ్లో. అర్చఛేతు ఛేదనీయం న్యా త్కృష్టప్రాప్తం భవే ద్యథా, బ
డితావిధ మున్నమ్య త్రిభాగం చాత్ర వర్జయేత్. 205. పిప్పలీత్రిఫలా
లాక్షా లోహమార్ణ్యం ససైంధవం, భృంగరాజరసే పిష్టం గుడికాంజన
మివ్యతే. 206. అర్చ సతిమిరం కాచం కంఠూశుక్రం తదర్జనం, అజకాం
నేత్రరోగాం శ్చ హన్యా నిరవశేషతః. 207. పుష్పాఖ్య తార్క్ష్యజ సీ
తోదధి పేనశంఖ సింధూత్థ గైరికశిలా మరిచై స్సమాంశైః, పిప్టై
శ్చ మాక్షికరసేన రసక్రియేయం హంత్యర్చ కాచ తిమిరార్జనవర్జ
రోగాన్. 208. కాంతస్య సర్పిషః పానై ర్విరేకాలేపనేచనైః, స్వాదు
శీతైః ప్రశమయే చ్చుక్తికా మంజనై స్తతః. 209. ప్రవాలముక్తా
వైదూర్య శంఖస్ఫటికచందనం, సువర్ణరజతం డ్రాద్ర మంబనం శుక్తి
కాపహం. 210. శంఖః డ్రాద్రేణ సంయుక్తః కశికః సైంధవేన వా,
సితియూర్ణవఫేనోవా పృథగుంజన ముర్జునే. 211. పైత్తం విధి మశేషేణ
కుర్యా దర్జనశాంతయే, వైదేహీ శ్వేతమంచం సైంధవం నాగరం స
మం. 212. మాతులుంగరసైః పిష్ట మంజనా పిష్టకాపహం.

అర్చరోగము నల్లగుడ్డుపైకి ప్రాకిన శస్త్రము చేయుట మంచిది. ఎత్తిపట్టికొని బడిశ మనుశస్త్రముచేత ఛేదింపవలయును. పిష్టస్థు త్రిఫలములు అత్తుకలోహమార్ణ్యము సైంధవలవణము వీటిని గుంటగలగ రాకురసములో నూరి సిద్ధముచేసి నేవించిన అర్చ

ము తిమిరము కాచము దురద శుక్రము తెలుపు అజక మున్నగు నేత్ర రోగములకు హా
గొట్టును. సోంపు రసాంజనము మిశ్రీ సముద్ర ఘనము శంఖము సైంధవలవణము గడ్డి
ము శిలాజిత్తు మిరియములు వీటిని సమభాగములు తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసి
కొనిన అర్చము కాచము తిమిరము పూవులు మున్నగు నేత్ర రోగములు తొలగినా. గ
ణుక బీజములతో నైన నేతిని త్రాగుటచేతను విరేచనములు లేవనలు నేదనలు చేయుట
చేతను శుక్తి మున్నగు రోగములు నశించును. వెనలు ముత్తెములు వై యూర్ధ్వమగునగు
ఖము కర్పూరము చందనము బంగారము వెండి తేనె వీటినికలిపి-నూరి అంజనముఁ జేసి వేసి
కొనిన శుక్తిలు నశించును. లేనిచో శంఖమును నూరి తేనెలోకలిపి కన్నులలో వేసి
వాయును. మిశ్రీ సముద్ర ఘనము వీటిని నూరి కాటుకగా వేసికొనిన పూవులు నశి
చును. పూవులు శాంతించుటకై తిఱచుచుగా పిత్తశాంతి చికిత్సను చేయవలయును. ధ
ష్ణులు తెల్లమిరియములు సైంధవలవణము శొంఠి వీటిని మాచీరసములలోనూరి గొట్టుట వేసి
కొనిన సిద్ధకములు నశించును.

—● సంధిజముల నుపనాహభేదనాదులు. —●

శ్లో. భిత్త్వాపనాహం కఫజం పిప్పలీమధు సైంధవైః. 213. నిలి
ఖే న్నండలాగ్రేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా సమంతతః, పథ్యాక్షుధా ప్రశులనానా
బీజైః శ్రీద్యౌకభాగై ర్విదధీత వర్తిం, తయాంజయే దశ్రుమతి ప్రా
థ మష్టోర్ధ్వరే త్కప్త మపి ప్రకోపం. 214. స్రావేషు త్రిశలాక్షాభి
యథాదోపం ప్రయోజయేత్, డౌద్రేణాజ్యేన పిప్పల్యా మిశ్రితా
భ్యే చ్చిగాం తథా. 215. త్రిశలామూత్ర కాసీన సైంధవైః పిప్పల్యా
నైః, రసక్రియా క్రిమిగ్రంథౌ భన్నే న్యౌ త్ప్రతిసారణం. 216.

కపోత్పన్నములగు నుపనాహములకు భేదనమును చేసిపిప్పలు సైంధవలవణము
నె వీటినిగుదు నింపవలయును. కరక్కాయలు 1 భాగము తాడి 2 భాగము సిగ 3 భాగ
ములు వీటిని మధ్యబీజములను క్రమము గామూడు రెండు ఒక భాగమును ప్రతిసారము
నూరి వత్తిచేసి ధరించిన నేత్రములూని యాశువులను తొలగించును.

—● ప్రతిసారణాదులు. —●

శ్లో. స్విన్నాం భిత్వా వినిష్పిడ్య భిన్నా మంజననామగ్నాం,
శిలైలానతసింధూత్థైః సృక్షాదైః ప్రతిసారయేత్. 217. రసాంజన
గుభ్యాం చ భిన్నాం వా శత్రుకర్షణా, ప్రతిసా ర్యాంజనైః సృంజ్య
దుష్టై ర్దీపశిఖోద్భవైః. 218. స్వేదయే దభిష్టయాంగుల్యా మా

క్తం జతాశసా, రోచనాక్షారత్థుత్థాని పిప్పల్యః క్షౌద్ర మేవ చ. 219. ప్రతిసారణ మేకైకం భిన్నేన గణ ఇవ్యతే, నిమిషే నాసయా పేయం సద్విస్తేన చ పూరణం. 220. స్వేదయిత్వా వినగ్రంథి చిద్రాణ్యస్య నిరాశ్రయం, పక్వం భిత్వా తు శస్త్రేణ సైంధవే నావచూర్ణయేత్. 221. వర్షావలేఖం బహుశ స్తద్వ చ్ఛేదితమోక్షణం, పునఃపున ర్వరేకం చ పిల్లరోగాతురో భజేత్. 222. పిల్లిస్నిగ్ధో వమే తువ్వం శిరావ్యధం స్తుతేనృజి, శిలారసాంజనవ్యోమగోపితైశ్చక్షు రంజయేత్, హరితాలవచాదారు మురసారసపేషితం, అభయారసపిష్టం వా తగరం పిల్లనాశనం. 223. భావితం బస్తమూత్రేణ సస్తేసాం దేవదారు చ, కాకమాచీఫలైకేన ఘృతయుక్తేన బుద్ధిమాన్. 224. ధూపయే త్పిల్లరోగార్తం పతంతి క్రిమయోఽచిరాత్.

అసజనమనుగోగమునందు చెమటను పట్టించి భేదన చేసి నిష్పీడనము చేయవలయును. పిచ్చుట శిలాజిత్తు వీలగులు తగరమునైంధవలణము లేనె పిట్టితో ప్రతిసారిణమును చేయవలయును. లేనిచో శస్త్రుకర్త నెఱిగి వైద్యుండు రసాంజము లేనెలతో ప్రతిసారిణమును చేయవలయును. ఇట్లు ప్రతిసారిణమును చేసి దీపశిఖోద్భవము లగు నుష్ణముతో చెమటను పట్టించవలయును. పేర్చిని రుద్ది ఆవిరిపట్ట వలయును. జెలగును పట్టించి రక్తమును వెడలింపవలయును. పిచ్చుట క్రమముగా గోరోచనము యవక్షారము మైలుతుత్తము పిప్పళ్లు లేనె పిట్టి నొక్కొక్కదానిని ప్రతిసారిణము చేయించవలయును.

— చూర్ణాంజనము. —

శ్లో. రసాంజనం సర్వరసో జాతీపుష్పం మనఃశిలా. 226. సముద్రఫేనో లవణం గైరికం మరిచాని చ, ఏతత్సహంశం మధునా పిష్టం అన్నవర్తని. 227. అంజనం క్షేదకంఘ్నం పక్ష్యణం చ ప్రరోహణం, మస్తకాస్థిచులుక్యాస్తు తుషోదలవణాన్వితం 228. తామ్రపాత్రే అంజనం ఘృష్టం పిల్లే ప్రక్లిన్నవర్తని, తామ్రపాత్రే గుహమూలం సింధూత్థం మరిచాన్వితం. 229. ఆరనాలేన సంఘృష్ట మంజనం పిల్లనాశనం, హరిద్రే త్రిఫలం లోధ్రం మధుకం రక్తచందనం. 230. భృంగరాజ

రసే షష్ట్యా ఘర్షయే ల్లోహభాజనే, తథా తామ్రే చ సప్తాహం కృత్వా వర్తిం రజోఽథవా. 231. పిచ్చిటీహామదర్శించ తిమిరోపహతేక్షణః, ప్రాతర్ని శ్యంజయే నిత్యం సర్వనేత్రామయాపహం. 232. మంజిష్ఠామధుకోత్పలో దధి కఫత్వేకేవ్యగోరోచనా నూంసీచందనశంఖపత్రగిరిమృతాలీనపుష్పాంజనైః, సర్వై రేవ సమాంశ మంజన మిదం శస్తం సదా చక్షుషోః కంఢాక్లేదమలాశ్రుశోణి తరుజా పిల్లార్తశుక్రాపహం. 233.

రసాంజనము సర్వరసము జాజిపుష్పము మనశ్శిల శిముద్ర ఘేనము ఉష్ణ గైరికము వీటిని సమముగా చేకొని లేసెలోనూరి కంటిలో వేసికొనిన క్లిన్నములు వర్తిరోగములునశించును. చేపతలలోనుండు యెముకను గంజిని ఉష్ణనుకలిసి రాగి పాత్రలోనూరి క్లిన్నవర్జమున్నగు వానికుపయోగింప వలయును. కొలపొన్న వేళ్లను గాగిపాత్రలోనూరి సైంధవలవణము మిరియములు కలిపి గంజితో ఘర్షణచేసి అంజనముఁజేసివేసికొనిన పిల్లరోగములు నశించును. వసపు మ్రానిపసపు త్రిఫలములు లోధ్ర మధుకము రక్తచందనము వీటిని గుంటకలగరాసురసములతో కలిపి లోహపాత్ర నునందు గాని రాగి పాత్రములలోగాని ఘర్షణచేసి వత్తినిచేసిగాని అంజనము చేసిగాని కంటికి వేసికొనిన పిచ్చిట బూజు గ్రమ్మినట్లుండుట తిమిరము యున్నగునవి సంపూర్ణముగా నశించును. మధుకము మంజిష్ఠము కమలము సముద్ర ఘేనము లేజపత్రి గోరోచనము జటామాంసి చందనము శంఖము కొండమట్టి తాళిశపత్రి వీటినిసమాంశములను గొని అంజనము చేసి ధరించిన నేత్రములకు హితము. కండుపు క్లేదము రక్తపువీడ యున్నగునవి నశించును.

— తుష్టి కాంజనము. —

శ్లో. తుల్యకన్య పలం శ్వేతమరిచాని చ వింశతిః, వింశతా కాంచికపత్రైః షష్ట్యా తామ్రే నిధాపయేత్. 234. పిల్లా నపిల్లా న్కురుతే బహువర్షోత్థితా నసి, తత్సేకే నోపదేహాశ్రు కంఢాశోథాం శ్చ నాశయేత్. 235. యాప్యః పక్ష్యోపరోధ స్తు రోమాధరణలేఖనైః, వర్జన్యపచితం లేఖ్యం ప్రాప్య ముత్తిగ్రప్తశోణితం. 236. ప్రవృద్ధాంతర్దుఖం రోమ సహిష్ణో రుద్ధరే చ్ఛనైః, సందంశే నోద్ధరే ద్దృష్ట్యాం షట్కరోమాణి బుద్ధిమాన్. 237. రక్షన్నక్షిదహే త్పక్ష్య తప్త హేమశలాకయా, షట్కరోగే పునర్నైవం కదాచి ద్రోమసాభవః. 238. ఉత్సంగినీ బహుల

కర్దమవర్తనీ చ శ్యావం చ య చ్చ పటుతంత్యిహ బద్ధవర్త, క్లిష్ట చ పోధకియుతం త్యిహ వర్త యచ్ఛ కుంభీకినీ చ సహ శర్కరయా వలే ఖ్యాః. 239. శ్లేష్టాపనాహానగణం చచిసం చ భేద్యో, గ్రంథిశ్చ యః క్రిమికృతోఽంజననామికా చ. 240.

మైలుతు త్తము 1 పలము తెల్లమిరియములు 20 పలములు వీటిని 40 పలముల గంజిలో కలిపి తామ్రపాత్రలో ఘర్షణచేసి అంజనముగా వేసికొనిన బహుకాలము నుండియుండిన పిల్లనేత్ర గోగము నశించును. లేక ఈయోషధులతో నేకము చేసినను ఉపదేహము వాపు మన్నగునవి నశించును. పలక దులయందు రక్తస్రావమును చేయింపవలయును. ప్రవృద్ధములగు అంత ర్దుఖిగోగములను బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుడు చినుటలాంటికత్తెరతో వెడలించవలయును. గురదగల గ్రంథులు మన్నగువానియందు లేఖనకర్తమున్నగు చికిత్సల జేయవలయును.

—ॐ వర్తజములకు ఘృతాదీచోద్యతనము. ॐ—

శ్లో. ఘృత్రినైంధవచూర్ణేన కఫానాహః పునఃపునః, విలిఖేన్తండలాగ్రేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా రమంతతః. 241. పటోలామలకక్వాత్తై రాశోచ్చితసవిధి ర్హితః, పణిజ్జకరసముత్తమైః పోధకినాశనః. 242. అనాహపిడకాం స్విన్నాం తిర్యగ్భిత్వా గ్నినా దహేత్, అర్చస్తథా వర్తనామ్నా శుష్కార్శోఽర్బుద మేవ చ. 243. మండలాగ్రేణ తీక్ష్ణేన మూలే భింద్యా ద్భిషక్ శనైః, సిందూర్భిషిషులీకుప్తపర్ణినీ త్రిఫలా ర్హనైః. 244. సురామృదేన వర్తి స్యాన్యత్ శ్లేష్టాభిష్యందనాశనీ, పోధకి వర్షోపరోధ క్రిమిగ్రంథకతూణకే. 245.

కఫానాహ గోగమును ఘృతనైంధవచూర్ణముచేత పోగొట్టవలయును. పటోలము ఉసిరిక వీటికషాయముతోగాని ఫణిజ్జకరసముతోగాని పోధిగ్రంథులను పోగొట్టవలయును. అనాహపిడికలను చెమ్మట మన్నగువానివలన పోగొట్టవలయును. నేత్రపుఅర్బుదము వర్తార్యము శుష్కార్శము ఈగోగములను మొదల శస్త్రముచేసి పిదప నైంధవలవణము మున్నగు నౌషధులను త్రిఫలులరసములతో తడిపిమదిరామండములతో వత్తిచేసి ధరించిన అభిష్యం దాదిగోగములు నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నేత్రగోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. శిరోరోగాధికారము.

— వాతశిరోగమునకు చికిత్స. —

శ్లో. వాతికే శిరసో రోగే స్నేహస్వేదా స్సనావనాన, పానా
న్నముపహారాం శ్చ కుర్యా ద్వాతామయాపహాన్. 1. కుష్ఠ మేరండ
తైలం చ లేపా త్కాంజిక పేషితం, శిరోఽర్చిం నాశయ త్యాశు పుష్పం
వా ముచుకుందజం. 2. పంచమూలీశృతం క్షీరం నస్యే దద్యా చ్చి
రోగదే, ఆశిరోవ్యాయతం చర్త కృత్వా ఒప్తాంగుల ముచ్చితం. 3.
తే నావేప్య శిరో ఒధస్తా న్నామక లేన లేపయేత్, నిశ్చల స్యోపవిష్ట
స్య తైలై రుష్ణేః ప్రపూరయేత్. 4. ధారయే దారుజః శాస్తే ర్వా
మం యామూర్ధ మేవ వా, శిరోబస్తి ర్జయ త్యేష శిరోరోగం మరు
ద్భవం. 5. హను మన్యాక్షికర్ణార్ధి మర్దితం మూర్ధకంపనం, తైలే నా
పూర్వ మూర్ధానం పంచమాత్రాశతాని చ. 6. తిష్ఠేచ్ఛేచ్ఛణిపితై ఒష్ఠౌ
దశ వాతే శిరోగదీ, ఏకఏవ విధిః కార్యః తథా కర్ణాక్షిపూరణే. 2.

నాతిక శిరోరోగమునకు స్నేహస్వేదములు పానములును హితముఁ బోగొట్టున
న్నపానములును చేయవలయును. కోష్ఠ ఆముదమును గంజితో నూరి లేపనచేసి శిరఃక్షిద
లుతొలగును. లేనిచో ముచుకుందవృక్షపుపూలను లేపన చేయవలయును. పంచమూల
ములలో పాలను కషాయముగా గాచి నస్యము నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును. తల
చే నలుప్రక్కలను రాగలచర్మముతో కట్టికిందివైపున మినుగుల కల్గమును లేపన
మసి రోగినిస్వస్థునిగా కూర్చుండఁబెట్టిఆచర్మముపైని వెచ్చనినూనెనుపోయవలయును.
రోగికి బాధ యుపశమిల్లువఱకును జాముగాని కొండుజాములుగాని ఉంచిన సమస్తశిరో
రోగములు నశించును. తల త్రిప్పుడు మున్నగునవి పోవుటకు ఈరీతిగా నే తైలముతోతల
ను పురింపవలయును. ఇయ్యదినినూరు మాత్రల తైలము కఘోత్పన్నములును, పిత్తోత్ప
న్నములును ఎన్నిది వందలవాతపు శిరోరోగములను పోగొట్టును. దీనినే కర్ణములకును
నేత్రములకును చేయవలయును.

పైత్తిక శిరోరోగములకు.

శ్లో. పైత్తే ఘృతం పయః సేకాః శీతలేపాః సనావనాః, జీవనీ
యాని సద్వీంషి పానాన్నం చాపి పిత్తనుత్. 8. పిత్తాత్మకే శిరోరోగే
స్నిగ్ధం సమ్యగ్విరేచయేత్, మృద్వీకాత్రిఫలేక్షుణాణాం రసైః క్షీరైః
ఘృతై రపి. 9. శతధౌతఘృతాభ్యంగః శీత వాతాది సేవనం,
శీతస్పర్శాశ్చ సంసేవ్యాః. సదా దాహ్యర్తిశాస్తయే. 10. చందనోశీర
యప్త్యాహ్వాబలావ్యాఘ్రే నఖోత్పలైః, క్షీరపిష్టైః ప్రదేహాః న్యాచఘృ
తై ర్వా పరిషేచనం. 11. మృణాలబిసళాలూక చందనోత్పలకేసరైః,
స్నిగ్ధశీతైః శిరో దిహ్య తద్వ దామలకోత్పలైః. 12. యప్త్యాహ్వా
చందనానంతా క్షీరసిద్ధం ఘృతం హితం; నావనం శర్కరాద్రాక్షా
మధుకై ర్వాపి పిత్తజే. 13. త్వక్పిత్రశర్కరాపిష్టానావనం తండు
లాంబునా, క్షీరసర్పి ర్మితం నస్యం ర సావా జాంగలాః శుభాః. 14.
రక్తజే పిత్తవ త్సర్వం భోజనాలేపసేచనం, శీతోష్ణయో శ్చ వ్యత్యా
సా విశేషో రక్తమోక్షణం. 15.

పైత్తిక శిరోరోగములందు నేతిని పాలను నేకము చేయవలయును. శీతలలేపములు
నస్యవిధులు జీవనీయగణపు టౌషధులచేత సిద్ధము చేయఁబడిన యన్న పానములు నేవింప
వలయును. పిష్టిజశిరోరోగములందు స్నిగ్ధపుష్పధులు ద్రాక్ష త్రి ఫలములు చెఱుకు వీటితో
విరేచనములను చేయించుట మంచిది, శిరోదాహములు శాంతించుటకై నూరు పర్యాయములు
శుద్ధిచేసిన నేతిని రుద్దవలయును. చందనమువట్టివేల్లు మధుకము ముత్తువపులగ
మువానుడు కమలములు వీటిని పాలతో నూరిలేపన చేయవలయును. లేనిచో ఈయోష
ధులనే పాలతో క సాయముచేసి నేకము చేయవలయును. కమల నాళములు గడ్డలు జా
జికాయ చందనము కమలకేసరములు వీటిని నేతిలో పక్వముజేసి శీతలలేపములను చేయ
వలయును. ఈఘృతమును నస్యమిచ్చుట చేత గాని కందచక్రైర ద్రాక్ష యప్తిమధుకము
వీటిక సాయమును నస్యమిచ్చుటచేత గాని శిరోరోగములు నశించును. లేనిపత్రి కలకం
డ వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి నస్యవిధి జేసినచో హితమగును. రక్తజములగు శిరో
రోగములందు సంపూర్ణములగు భోజనలేపనాదులను పిత్తవిధానపునీతిని చేయవలయు
ను. శీతోష్ణముల మార్పును రక్తసావమును విశేషము.

శిరో కఫశిరోగములు. ౧

శ్లో. కఫజే లంఘనం స్వేదో గూఢ్నోష్ణైః పాచనాన్యైః, శిష్టా
 నవీడా ధూమాశ్చ తీక్ష్ణా శ్చ కివలాపితాః. 16. అచ్చం చ నాయ
 యే తృప్తిః పురాణం స్వేదయే త్తతః, మధూకసారేణ చ తృప్తిః
 చాస్య విరేచయేత్. 17. కృష్ణాబ్జశుభీమధుక శ తామోవాస్యైః
 తైః, జలపిష్టైః శిరోలేపః సద్యః శూలనివారణః. 18. దేహనిశం
 కుష్ఠం నలదం విశ్వభేషజం, లేపః కాంజికనంపిష్టతైలయామిష్టైః
 సుత్. 19. సన్నిపాలభవే కార్యా దోషత్రయహరీ క్రియా, సన్నిపా
 నం విశేషేణ పురాణం త్వాదిశంతి హి. 20. త్రికటుకీ పుష్కరం చ
 నీ రాస్నా సుందారు తురగగంధానాం, క్వాథః శిరో ర్జజాలం నానా
 పీతో నివారయతి. 21. నాగరకల్కమిశ్రం క్షీరం నన్వేష సమోష్ణ
 పుంసాః, నానాదోషోద్భూతాం శిరోగుజం హన్తి తీవ్రతానాం. 22. ని
 లోత్పలం చందనకుష్ఠయుక్తం శిరోరుజాయాం సఘృణోతి ప్రదేహాః,
 ప్రపౌండరీకం సురదారు కుష్ఠం యష్ట్యాహ్వా మేలాక వాహ్యోష్పిలే చ.
 23. శిరోరుజాయాం సఘృణోతి ప్రదేహేనా లోహేహాని క్వాథాని చో
 రక్తే శ్చ.

కఫశిరోగములకు లంఘనముచేయవలయును. గూఢములు నూజ్యములు పాచనము
 తక్కుములగు వస్తువులవలన చెమ్మటఁబుట్టింపవలయును. స్వచ్ఛమైన ప్రాతః సేవాని ప్రాతః
 చెమ్మటపట్టించి యష్టిమధుకపు సత్తుతో నస్యము నిష్పించవలయును. సెమ్మెట్లు తురిగి నూజ్య
 లు శొంతి మధుకము పిల్లపీచర కమలములు కోష్ఠ పీటిని నీటితోనూరి లేపవలసి. శి
 శ్మూలలు తొలఁగుచు. దేవదారువు తగరము కోష్ఠ కురు నేరు శొంతి పోయి గంజిపో
 నూరి తైలము నుకలిపి శిరస్సునకు లేపనచేసినచో శూలము నశించును. నల్ల పొత్తపు శూ
 రోగమునందు త్రిదోషహరము లగు విశిష్టలను పురాణాంబుప్తపానమును చేయుంపవల
 యును. త్రికటుకము కమలము పసుపురాస్న దేవదారువు పెన్నేరు పీటికి మయమును
 ముక్కుతో పీల్చిన శిరోబాధ లుపశమిల్లును. తగరము కమలములు చందనము కోష్ఠ
 పీటినినూరి తేనెకలిపి లేపనచేసినను కమలములు దేవదారువు కోష్ఠ మధుకము పిల్లముమీ
 కల్కములతో తేనెకలిపి గాని లోహరజము కమలములు కచోరము శిటికిల్కములతో
 నేలని కలిపి గాని లేపనచేసినను శిరోరోగములు నశించును.

శ్లో. శతాహ్వయతైలము. ౨౭

శ్లో. శతాహ్వయరండమూలం చ గ్రావవ్యాప్తిఫలైః శృతం,
తైలం నస్యం మరుచ్ఛేచ్ఛ తిమిరోర్ధ్వగదావహం. 24.

పిల్లిపీచర ఆముదపు శేష్లు తగరిము వాకుండు పీటితో పక్వముచేసిన తైలమును నస్యముగా నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును.

శ్లో. జీవకాద్యతైలము. ౨౮

శ్లో. జీవకర్షభకా ద్రాక్షా సితాయష్టిబలోత్పలైః,
తైలం నస్యం పయః పక్వం వాతపిత్తశిరోగదే. 25.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష కండచక్కెర మధుకము ముత్తవపులగము కమలము లు పాలు పీటితో పక్వముచేసిన తైలమును నస్యము నిచ్చిన వాతపిత్తజములగు శిరోరోగములు నశించును.

శ్లో. బృహజ్జీరక తైలము. ౨౯

శ్లో. జీవకర్షభకా ద్రాక్షా మధూక్ం మధుకం బలా, నీలోత్పలం చందనం చ విదారి శిర్కరా తథా. 26. తైలప్రస్థం పచే దేభిః శివైః పయసి పద్మణే, జాంగలస్య తు మాంసస్య తులార్ధస్య రసేన తు. 27. సిద్ధ మేత ద్భవే న్నస్యం తైల మధావభేదకం, బాధిర్యం కర్ణశూలం చ తిమిరం గలశ్చ డికాం. 28. వాతీకం పైత్తికం చైవ శీర్షరోగం నియచ్ఛతి, దంతచాలం శిరఃశూల మర్దితు చాపకర్షతి. 29.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష మధూకము మధుకము ముత్తవపులగము నల్లగల్వలు చందనము విదారి చక్కెర పీటిని 16 పలముల నేతిలో పక్వముచేసి నేతికంటె నారుచె త్తైక్కువ పాలను 50 పలముల నడవిజంతువులమాంసరసమును కలిపి పక్వముచేసి నేవించిన చెవుడు కర్ణశూలము తిమిరములు మున్నగునవి నశించును.

శ్లో. పడ్బిందుతైలము. ౩౦

శ్లో. ఏరండమూలం తగరం శతాహ్వయ జీవంతి రాన్నా సహ సైంధవం చ, భృంగం విడంగం మధుయష్టికా చ విశ్వోషధం కృష్ణతి లస్య తైలం. 30. ఆజం పయ సైలవిమృశ్రితం చ చతుర్థణే భృంగ రసే విపక్వం, పడ్బిందువో నాసికయా విధేయాః శీఘ్రం నిహస్యః శిరసో వికారాన్. 31. చ్యుతాం శ్చ కేశాం శ్చలితాం శ్చ దంతాన్ దు

ర్బద్ధమూలాం శ్చ దృఢీకరోతి, సుపర్ణదృష్టిప్రతిమం చ చక్షుః బాహ్యో ర్బలం చాభ్యధికం దదాతి. 32. క్షయజే క్షయ మాసాద్యం కర్తవ్యో బృంహణో విధిః, పానే నస్యే చ సర్విః స్వా ద్వాతమైర్బద్ధైః శృతైః. 33. క్రిమిజే వ్యోవనక్తావ్వా శిగుబీజై శ్చ నానం, అజామూత్రయుతం నస్యం క్రిమిజే క్రిమిజి త్వరం. 34.

విరండమూలము తగరము పిల్లపీచర జీవంతిక రాన్న సైంధవలవణము గంట భారంగి అంటుప్పు యష్టిమధుకము శొంఠి నల్లనూవులతైలము మేకపాలు వీటిని గుండ్ల కలగ రాకురసములూ పక్వము చేసి ఆరుబిందువులు ముక్కులో పోసిన శిరోవికారము లన్నియును నశించును. రాలిన వెండ్రుకలను కదిలిన వండ్లను గట్టిపఱచును. గరుడునితో సమమగు దృష్టి నిచ్చును. క్షయోత్పన్నమునకు వీర్యవర్ధకములగు చికిత్సలను చేయవలయును. వాతనాశకములు మధురములు నగు నోషధులతో సిద్ధముచేసిన నేతిని త్రాగించవలయును. మఱియును నస్యము చేయింపవలయును. పురుష్టలవలనఁ బుట్టిన శిరశ్శూలండు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు మునగవిత్తులు వీటిని మేకమూత్రములూనూరి నస్యమును చేయవలయును.

❖ అపామార్గతైలము. ❖

శ్లో. అపామార్గ ఫల వ్యోవ నిశాక్షారక రామతైః, సవిడంగ శృతే మూత్రే తైలం నస్యం క్రిమిం జయేత్. 35. నాగరం సగుంధ విశ్వం పిప్పలీ వానసైంధవా, భుజస్తంభాదిరోగేషు సర్వే మూర్ధ్వగజ్జేషు చ. 36. సూర్యావర్తే నిధాతవ్యం నస్యకర్మాధిభేషజం, పాయయే త్సుగుడం సర్పి ఝృతపురాం శ్చ భక్షయేత్. 37. సూర్యావర్తే శిరావేధో నావసం క్షీరసర్పిషా, హితః క్షీరఘృతాభ్యానస్తాభ్యాం చైవ మిరేచనం, క్షీరపిష్టే స్తిలై స్సేదో జీవనీయై శ్చ శస్యతే. 38. సశర్కరం కుంకుమ మాజ్యభృష్టం నస్యం విధేయం పవనాస్పృశ్యతే, భ్రూశంఖా కర్ణాక్షిశిరోర్ధశూలే దినాభివృద్ధిప్రభవే చ రోగే. 39. కృతమాలవల్లవరసే ఖరమంజరికల్కసిద్ధనవసేతం, నస్యేన జయతి నియతం సూర్యావర్తం సుమర్వారం. 40.

ఉత్తరేణు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు పసుపు యవక్షారము ఇంగువ వాయువిడంగములు వీటిని గోమూత్రముతోపక్వముచేసి నస్యమిచ్చిన క్రిములు నశించును. తుంగముపైలు బెల్లము శొంఠి పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము వీటికల్కమున

నస్యమిచ్చిన భుజ స్తంభరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. నూర్యవర్తమునకు పగటి పూట బాధగల శిరోరోగములకు నస్యము నివ్వవలయును. లేనిచో నూవులను పాలలలో నూరి లేపనచేసి చెయ్యటను పుట్టింపవలయును. జీవనీయగణపుటోషధులను నూరి లేపన చేసినను హితమే యగును. కుంకుమపువ్వును నేతితో వేయించి చక్కెరను కలిపి నస్యము చేయించిన వాతరక్తజములేగు శిరోరోగములు నశించును. నెమలియడుగుఆకుల రసములో ఉత్తరేణువును కల్పముచేసి నవనీశమునందు పక్వముచేసి నస్య మిచ్చినచో దారుణములగు నూర్మివర్తరోగములు తొలగిపోవును.

—ॐ దశమూలక్వాథాదులు. ॐ—

శ్లో. దశమూలకషాయం తు సర్పిః సైంధవసంయుతం, నస్య మధ్వావభేదఘ్నం సూర్యావర్తగోర్తనుత్. 41. శిరీషమూలకఫతై రప పీడం చ యోజయేత్, అపవీడో పితో వా స్యా ద్వచాసిప్పలిభిః శృతః. 42. జాంగలాని చ మాంసాని కారయే భువనాహనం, తేనాస్య శా మ్యతి వ్యధిః సూర్యావర్తః సుదారుణః. 43. ఏష ఏవ విధిఃకృత్సర్పిః కార్య శ్చార్ధావభేదకే, శారివోత్పలకుష్ఠాని మధుకం చాష్టుపేషి తం. 44. సర్పి స్తైలయుతో లేపః సూర్యావర్తార్ధభేదయోః, పిబే త్పశ ర్కరం క్షీరం నీరం వా నారికేలజం. 45. సుశీతం వాపి పానీయం సర్పి ర్వా న స్తత స్తయోః, అనంతవాతే కర్తవ్యః సూర్యావర్తహితో వి ధిః. 46 శిరావేధశ్చ కర్తవ్యోఽనంతవాతప్ర శాంతయే, ఆహార శ్చ విధాతవ్యో వాతపిత్తవిनाశనః. 47. మధుమస్తుకసంయావహవిఃపూరై శ్చ యః క్రమః, సూర్యావర్తే హితం య త్త చ్ఛంఖకే స్వేదవర్జి తం. 48. క్షీరసర్పిః ప్రశంసంతి నస్యపానం చ శంఖకే, శతావరీం కృ ష్ణతిలా న్నధుకం నీల ముత్పలం. 49. మూర్వాం పునర్నవాం చాపి లే పం సా ధ్వవతారయేత్, శీతతోయావసేకాం శ్చక్షీర సేకాంశ్చ శీతలా న్. 50. కల్లైశ్చ శ్చ క్షీరపృక్షాణాం శంఖకస్య ప్ర లేపనం, క్రౌంచకా దంబహంసానాం శరాఝాః కచ్చపస్యచ. 51. రసైః సంవిహితస్యాథ తస్య శంఖకసంధిజాః, ఊర్ధ్వం తిస్రః శిరాః ప్రాజ్ఞో భింద్యా దేవ న తాడయేత్. 52. శిరఃకంపేఽమృతా రాన్నా బలాన్నేహ సుగంధిభిః, స్నేహస్వేదాదివాతఘ్నం శిరోబస్తి శ్చ శస్యతే. 53.

౬౦. అస్పద్గరరోగాధికారము.

—● అస్పద్గరమున కుపాయములు. ●—

శ్లో. దధ్న సౌచర్పలాజాజీ మధుకం నీల ముష్పిల, పిశ్చి
క్షౌద్రయుతం నారీ వాతాస్పద్గరపీడితః. 1. పిబే దైనేయసిం రస్య
శర్కరామధుసంయుతం, వాసక స్వరసం పైత్రే గుడూచ్ఛా రస మేవ
వా. 2. రోహితకా మ్మలకల్కం పాండురేఽస్పద్గరే పిబేత్, ఒకే నా
మలకా ద్భీజకల్కం వాససితామధు. 2. ధాతక్యా శ్వాక్షుమ్మస్త్రా
వా ఆమలక్యా మధుద్రవం, కాజాదుకమూలం వా మూల
కార్పాస మేవ హి. 4. పాండుప్రసరశాంత్యర్థం పిబేత్త్య గులూవా
రిణా, అశోకవల్కలక్వాథశృతిం దుగ్ధం సుశీతలం, యథాబలం వా
త్పాత్ర స్త్రీవ్రాస్పద్గరనాశనం. 5. దాద్వీ రసాంజనవృషాబ్జ కణాని బిల్వ
భల్లాతకై రవస్త్రితో మధునా కషాయః, వీతో జయ త్యతిబలం ప్రసా
రం సశూలం వీతాసితారుణవిలోహితనీలశుక్లం. 6. రసాంజనం పిబేత్
యస్య మూలం క్షౌద్రాన్వితం తండులతో యవీతం, అస్పద్గరం పరివృ
వం నిహన్తి శ్వాసం చ భారీసహనాగరేణ. 7.

నల్లయుష్పి జీలకఱ్ఱ మధుకము నల్లకల్వలు వీటిని పెఱుగులా కలిపి తేనెను పిచి
కొని త్రాగిన వాతిజములగు ప్రదరములు నశించును. జింక నెత్తుటిలో తేనెను కండచ
క్కరను కలిపికొని త్రాగినచో ప్రదరములు నశించును. రోహితకపు (సోమినల్ల) క
ల్కమును పాండుర వర్ణముగా రక్తము న్రవించు ప్రదరరొగములకు త్రాగవలయును.
ఉసిరికకల్కమును నీటిలో కలిపి కండచక్కర తేనె కలిపి త్రాగుట మంచిది. శనగో
ఆఱెపూవులను తాడి యుసిరిక రసములను తేనెతో త్రాగుట మంచిది. కాక జామిన్
క్షృపవేల్లుగాని ప్రత్తివేల్లుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగిన పాండురము ప్రదర
రొగములు నశించును. అశోకపు చెక్కతో నాన్నినపాలనుకాచి చల్లార్చి బాగునైనాం
ముగా ప్రాతఃకాలమున నేవింప వలయును. పూనిపసపు రసాంజనము అడ్డసరము ను
గయ్యుట్టు శేలవేము మా కేడుచెక్క జీడివెత్తులు వీటిని కషాయము పెట్టి తేనెను కలిపి

కొని త్రాగిన కూలలు కల ప్రదరంగము త్రేనను నశించును. పుచ్చనినల్ల నియెఱునిరంగులుగల యోనిసంబంధములగు రక్తకోగములును నశించును.

— శ్రీ ప్రదరమునకు దశమాలాదులు. —

శ్లో. దశమూలం సముద్భృత్య పేషయే త్తండులాంబునా, ఏత త్ప్రీత్యా త్ప్రీహా న్నానీ ప్రదరా త్పరిముచ్యతే. 10 త్షాద్రయుక్తం ఫలరసం కోష్ఠోదుంబరజం పిబేత్, అస్పగ్ధరవినాశాయ సశర్మరప యోఽన్నభుక్. 11. ప్రదరం హన్తి బలాయా మూలం దుగ్ధేన మధు యుతం పీతం, కుశవాట్యాలకమూలం తండులసలిలేన రక్తాఖ్యం. 12. శనుయతి మదిరాపానం తదుభయ మపి రక్తసంజ్ఞశ్శక్లాఖ్యో, గుడేన బదరీచూర్ణం మోచ మామం తథా పయ్యః. 13. పీతా లాక్షా చ స ప్పుతా పృథక్ప్రదరనాశనా, రక్తపిత్తవిధానేన ప్రదరాం శ్చ ప్పుపా చరేత్. 14. అస్పగ్ధరే విశేషేణ కుటజాష్టక మాచరేత్.

దశమూలములు తెచ్చి కడుగుతోనూరి మూడుగోజులు త్రాగిన ప్రదరములు నశించును. నల్లమేడి పండ్లరసములో తేనెను కలిపికొని త్రాగిన ప్రదరంగములు నశించును. ముత్తువపులగపు వేరును పాలతో తేనెతో నూరి త్రాగినను ప్రదరములు నశించును. దగ్ధులు ముత్తువపులగము పీచిని కడుగుతో నూరి త్రాగిన రక్తప్రదరములు నశించును. మద్యమును త్రాగినను రక్తశుక్లపు ప్రదరముల నశింపజేయును. శేగుచూర్ణములో బెల్లము కలుపుకొని పాలతో త్రాగినను ఇందుగు చేక్కను పచ్చిపాలతో నూరి త్రాగినను ప్రదరములు నశించును.

— పుష్పాసుగుచూర్ణము. —

శ్లో. పాతాజంబ్వామ్రయో ర్భృత్యం శిలాభేదరసాంజనం. 15. అంబుకీమోచరసః సమంగా పద్మకేసరాన్, బాహ్వీకాతివిషా ముస్తం బిల్వం లోధ్రం సగైరికం. 16. కట్ఫలం మరిచం శుంఠీ మృద్వీకా రక్త చందనం, కట్వంగవత్సకానంతా ధాతకీ మధుకార్జునం. 17. పుష్పే ణోద్భృత్య తుల్యాని శ్లక్షణ్ణచూర్ణాని కారయేత్, తాని త్షోద్యేణసంయు జ్య పానుయే త్తండులాంబునా. 18. అస్పగ్ధరాలిసారేషు రక్తం య చ్ఛోషవేశ్యతే, దోషాగంతుకృతా యే చ బాలానాం తాంశ్చ సాశ యేత్. 19. యోనిదోషం రజోదోషం శ్వేతం నీలం సవీరకం, శ్రీణాం

శ్యావారుణం యచ్చ తత్ప్రసహ్య నివర్తయేత్. 20. చూర్ణాః పుచ్చాః పుష్పాః
గం నామ హితమాత్రేయపూజితం.

విషబాద్ధినేతీడు మామిడి కిలాజిత్తు రసాంజనము చు జిప్సము కలుపుకొని
లు ఇంగువ అశివన తుంగముపైలు మాతేసు చెక్క లోధ్ర గైరకము కట్టుము ము
యములు శొంతి ద్రాక్షరక్త చందనము కట్వంగము కోస్తుచెక్క తిప్పటీగ ౨౨ - ముగ్ధ
ము అర్జునపుత్రపుచెక్క వీటి నన్నిటిని పువ్వనక్షత్రముగా పోచ్చి సవ. భాగములు
గా చక్కగా చూర్తముచేసి తేనెకలిపి కడుగుతో త్రాగించి అస్పృగమును నశింప
ఁచుచిది.

—ॐ ముద్గాది ఘృతిము. ౨౧—

శ్లో. ముద్గామాషస్య నిర్ఘాహే రాస్నాచిక్రకనాగ్నాగ్ని. 21.
సిద్ధం సపిప్పలీబిల్వైః సర్పిః శ్రేష్ఠ మస్పృగరే, కుముదం వద్వకోశే
గోధూమో రక్తశాలయః. 22. ముద్గావర్ణి పయస్యాచ కాష్ఠాగ్ని ముగ్ధా
యష్టికా, బలాతేబలయో ర్థూల ముత్పిలం తాలమస్తకం. 23. పాచ్య
శతమూలీ చ శాలపర్ణీ సజీవకా, ఫలత్రికస్య బీజాస ప్రశ్యగ్నాగ్ని
ఫలం, ఏషా మర్ధవలా న్భాగా న్నవ్యం క్షీరం చతుర్ధగం. 24. య
నీయం ద్వీగుణం దత్వా ఘృతిప్రస్థం విపాచయేత్. 25. పుష్పాః పుష్ప
పిత్తే చ రక్తగుల్లే వాలీమకే, బహురూపం చ యత్ప్రిత్యం కామ్యం
తతోణితే. 26. అరోచకే జ్వరే జీర్ణే పాండురోగే మదే భృషి,
ణీ చాల్పపుష్పా చ యా చ గర్భం న విందతి. 27. అహస్యనాగ్ని చ
శ్రీకాం భవతి ప్రీతివర్ధనం, శీతకల్యాణకం నామ సర ముద్గాది
యనమ్. 28.

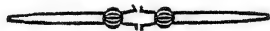
పెసలు మినుములు వీటి కషాయముతో రాస్నాచిక్రమూలము ముగ్ధా
పిప్పళ్లు మారేడు చెక్కవీటితో సిద్ధము చేసిన ఘృతిము ప్రద్యుమలందు పోయినాము.
కుముదినీ కమలములు వట్టివేళ్లు గోధూమలు ఎఱ్ఱబియ్యము ముద్గావర్ణి గుమ్మడు ముగ్ధా
ము ముత్తువపులగము వీటివేళ్లు కమలములు తాళవస్తకము విదారీకంద పుష్పాః
సాలపర్ణి జీవకము త్రిఫలములు క్రొత్తయరటిపండ్లు వీటినిన్నిటిని అర్ధపలము చుట్టి
ఆవుపాలు ఈయాషధులతో నాలుగురెట్లుచేసిని ఔషధులకంటె పండ్లంతయు నీళ్లు
కలిపి కషాయముచేసి 16 పలములనేతి నందు పక్వము చేసి నేవించిన రక్తగుల్లమును
హలీమకము మున్నగురోగములు నశించును.

— బృహచ్చతావరీ ఘృతము. —

శ్లో. శతావరీనప్రస్థం షోడయిత్యాఽవషీడయేత్, ఘృతప్రస్థ
సమాయుక్తం క్షీరద్విగుణితం భిషక్. 29. అత్ర కల్కా నిమాన్ ద
ద్యా త్సులోదంబురసంమితాన్, జీవనీయాని యా న్యష్టౌ యష్టిప
ద్వకచందనం. 30. శ్వదంష్ట్రా చాత్మగుప్తా చ బలా నాగబలా తథా,
శాలపర్ణీ పృశ్నిపర్ణీ విదారీ శారిబాద్వయం. 31. శర్కరా చ సమా
దేయా కాశ్చర్యాశ్చ ఫలాని చ, సమ్యక్ సిద్ధం ఋవిజ్ఞాయ తద్భుతం
చావతారయేత్. 32. రక్తపిత్తవికారేషు వాతపిత్త కృతేషు చ,
వాతరక్తం క్షయం శ్వాసం హిక్మాం కాసం చ దుస్తరం. 33. అంగ
దాహం శిరోదాహం రక్తపిత్తనముద్భవం, అస్పద్గరం సర్వభవం
మూత్రకృచ్ఛ్చం సుదారుణం. 34. ఏతా న్రోగాన్ శమయతి భాస్కర
స్తిమిరం యథా.

ఒక ప్రస్థము శతావరీని దంచి రసము తీసి 4 పలములనేతీని పక్వముచేసి ఆనేతి
లో చెండింతలు పాలను కలపవలయును. పిమ్మట నీ నేతిలో ముందు చెప్పబోవు ఔష
ధముల కల్కమును పెద్ద మేడిపంజీంతయుండఁ జేసికలుపవలయును. జీవనీయాద్యష్టగ
ణముల యౌషధులను మధుకము కమలములు చందనము పల్లెరు ముత్తవపులము సా
లపర్ణి విదారిగండ గరిక వీటిని కల్కముచేసి కలిపి ఈయౌషధులతో సమముగా కండ
చక్కెర నందు కలిపి గుడ్డు పలముల నందు కలుపవలయును. పిమ్మటనిందులో నేతిని
చక్కగా పక్వము చేసి దిండి నేపించినచో రక్తపిత్తవికారములను వాతపిత్తవికారముల
ను పోగొట్టుటకు తమ మైనది అగును. వాతరక్తములు క్షయశ్వాసరోగము ఎక్కిళ్లు కాస
అంగదాహము శిరోదాహము రక్తపిత్తములవలనఁ బుట్టిన ప్రదర్శరోగములు దారుణ
ములగు మూత్రకృచ్ఛములు మున్నగువానిని ఈఘృతము సూర్యుఁడు చీకటలను పో
గొట్టినట్లులు నశింపఁజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయంతు అస్పద్గరాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౦. యోనిరోగాధికారము.

— యోనిగమున కుపాయములు. —

శ్లో. యాని వ్యాపత్సు ధూయిష్ఠం శస్య తేకర్ష వాతజిత్, వస్త్ర
భ్యంగపరీషేకప్రలేపాః పిచుధారణం. 1. వచోపకుంచికా జాతీ కృష్ణా

వృషక సైంధవం, అజమోదాం యవక్షారం చిత్రకం శరణాన్నివం. 2. పిష్టాప్రసన్నయా లోడ్య ఖాదే తద్భృతభజితం, యోనిపాంశ్యం ద్విగ్రోగగుల్తార్యోవినివృత్తయే. 3. గుడూచీ త్రిఫలా దద్ధి క్వాశే శిష్టి పరిషేచనం, సతవార్తాకిసిక్కుష్టసైంధవామరదారుభిః. 4. పైలా త్ప్రీనా దితా ధ్ధార్యః పిచు ర్యోనా రుజాపహః, పిత్తలానాం తు యోనివా సేకాభ్యంగాః పిచుక్రియాః. 5. శీతాః పిత్తహరాః కార్యాః స్నేహా నార్థం ఘృతాని చ, యోన్యాం బలాసదుష్టాయాం సర్వహృత్ పృ మాషధం. 6. పిష్పల్యా మరిచై ర్దామైః శతాహ్వ కుష్మణ్డసైంధవైః, వర్తి స్తుల్యాప్రదేశిన్యా దార్యా యోనివిశోధనీ. 7. హింసోద్భిక్తా తు వాతార్తా కోష్ఠ మభ్యజ్య ధారయేత్, పంచవల్కస్య పుష్కలైః శ్యామాదీనాం కపోత్తరా. 8. మూషికామాంససంయుక్తైః పుష్పైః మాతృపఖావితం, అభ్యంగా ధ్ధన్వి యోస్యర్యః స్వేద స్తన్యాన్మృగ ధవైః. 9.

యోనివ్యాపదలలో వాతనాశకచికిత్సలను వస్తికర్తలు అభ్యంగములు పుష్పములు లేపములు విచికారిపట్టుట యుత్తమములు వన, క్రాలుగచ్చ జాబికాయ "శ్మశ్మ" అడ్డసరము సైంధవలవణము అజమోద యవక్షారము చిత్రమూలము కంఠచక్రము వీటిని కల్లు తేటతో నూరి కలియఁబెట్టి నేతితో వేయించి తినిన యోనిరోగములు పిష్ప రోగములు హృద్రోగములు గుల్మములు మూలరోగములు అన్నియును తొలగును. చిష్ప ౧౭ త్రిఫలములు దంతి వీటికషాయముతో పరిషేచనము చేయవలయును. అగరువాపహరి కోష్ఠ సైంధవలవణము దేవదారువు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలములో యానిని తడిసి యోనియం దుంచిన బాధయుపశమిల్లును. పిత్తయోనిరోగులకు సేకాభ్యంగములను పిత్తనాశకశీతలక్రియలను చేయవలయును. స్నేహానమునకై నేతిని యుపయోగింపవలయును. కఫదుష్టములగు యోనులకు సంపూర్ణములగు రూక్షోష్ణములగు నౌషధములను వేయవలయును. పిష్పక్లు మిరియములు మినుము సోంపు సైంధవలవణము వీటిని నూరి యంతవత్తిని చేసి ధరించిన యోనిని శోధించును. పిత్తవీడితములగువానికి పలువిధలక్ష్మములకల్మసును ధరింపఁజేయవలయును. కఫవీడితుఁడు శ్యామాదికల్మసును ధరింపవలయును. ఎలుకమాంసముతో తైలము నెండలో నెండించి తలంటుకొనిన యోనును యోనిరోగములు నశించును.

❧ గోరొచనా చూర్ణము. ❧

శ్లో. గోపిత్తే మశ్యపిత్తే వా ఔమం త్రిస్సప్తభావితం, మ
ధునా కిణ్వచూర్ణం వా దద్యా దచరణాపహం. 10. సోతసాం శోధ
నం శోధకండుక్షేదహరం చ తత్, కామిన్యాః పూతియోన్యా శ్చ
కర్తవ్యః స్వేదనో విధిః. 11. క్రమః కార్య స్తత స్నేహపిచుభి స్త
ర్పణం భవేత్, శల్లకీ జంగినీ జంబు ధవత్వ క్షంచవల్కలైః. 12. క
షాయై సాగిత స్నేహః పిచు సస్య ద్విప్లుతాపహః, కర్ణినాన్యం వర్తి
కాకుష్ఠసిఫుల్యర్కాగ్రసైంధవైః. 13. బస్తమూత్రకృతా ధార్యా
సర్వం చ క్షేష్ఠనుద్ధితం, త్రైవృతం స్నేహనం స్వేద ఉదావగ్రానిలా
ర్తిషు. 14. త దేవ చ మహాయోన్యాం ప్రస్తారూం తు విధీయతే, ఆ
ఖోర్తాంసం సపది బహుధా ఖండిఖండి కృతం యత్. 15. తైలే వా
చ్యం ద్రవతి నియతం యావ దేత న్న సమ్యక్, తత్రైలాక్తం వసనమ
నిశం యోనిభాగే దధానా హన్తి వ్రీడాకరభగఫలం నాత్రనం దేహ
బుద్ధిః. 16.

గోవుపిత్తమునందుగాని చేపపిత్తమునందుగాని 21 మార్లు భావనచేసిన పట్టుగు
డ్డనైన కల్లుతో వన ద్రవ్యచూర్ణమును అయినను ఇచ్చిన, ఆచరణమును యోనిరోగ
ము నశించును. రక్తపుకాటువలను పరిశోధించును. వామినిపూతి యోనిరోగములకు
స్వేదనముఁజేయింపవలయును. అందుగ గిలిగిత్స, నేతేడు చండ్రవీటిచెక్కలను పంచ
వల్కలములను కిషాయము చేసి అందుసాధించిన తైలమును ఇచ్చిన చిప్లుతములు నశిం
చును. కర్ణనియందు కోష్ఠ పిప్పలు జిల్లేడు సైంధవలనము మేకమూత్రము వీటినికలి
పి చేసిన వత్తిని ధరించినను కఫనాశకౌషధులనిచ్చినను హితము.

❧ శతపుష్పతైలాదిలేపములు. ❧

శ్లో. శతపుష్పతైలలేపా ద్భదరీదలజా త్తథా. 17. పేటికా
మూలలేపా చ్చ యోని ర్భిన్నా ప్రశామ్యతి, మషవీమూలలేపేన
ప్రవిష్టాస్త ర్భహి ర్భవేత్. 18. యోని ర్హూషరసాభ్యంగాన్నిసృతా
ప్రవిశే దపి, లోధతుంబీ ఫలాలేపో యోనిదార్ధ్యం కరోతి చ. 19.
వేతసమూలనిః క్వాధ త్కాలనేన తజ్జైవ చ, మూషికా వాగులివసా
మ్రక్షణం యోనిదార్ధ్యదం. 20. వచానీలోత్పలం కుష్ఠం మరిచాని త

తైవ చ, అశ్వగంధా హరిద్రా చ గాఢీకరణ ముత్తమం. 21. మదన
ఫలమధుకర్పూరపూరితం భవతి కామినీజనస్య, విగలితయావనస్య చ
వరాంగ మతిగాఢం సుకుమారం. 22.

జనుపతైలమును లేపనచేసినను లేగుచెక్కనూరి లేపనచేసినను పేటికామూలము
ను లేపనచేసినను భిన్నములగు యోనులు చక్కనగును. సుషపీమూలము లేపన చేసిన
చో బాహ్యంతరములగు యోనితోగములఁ బోయిపోవును. లూద్దుగ సార వీటిలేపనము
యోనిని గట్టిపఱచును. వేతనకసాయముతో కడిగినను యోనిదృఢపడును. వన నల్లకల్లు
లు కోష్ఠ మిరియములు ఆశ్వగంధ పనపు వీటినిలేపముచేసినను యోనినిగట్టి పఱచును.
ఉష్ణైత్రకాయ లేనే కర్పూరము వీటితోయోనిని వూరించిన ముఫలిస్త్రీకి గూఢయోని
మిక్కిలి గాఢముగను నుండరముగను మెత్తగను నగును.

— పంచపల్లవపుష్పము. —

శ్లో. పంచపల్లవ యష్ట్యాహ్వ మాలతీకుసుమై ర్ఘృతం, రవిప
క్వ మన్యధావా యోనిగంధార్తవనాశనం. 23. ఇత్యౌకుబీజదంతీ చ
పలాగుడ మదన కిణ్వ యష్ట్యాహ్వైః, సన్నుక్క్షీరై ర్వర్తి రోన్విగ
తా కుసుమసంజననీ. 24. సకాంజికం జపాపుష్పం భృష్టం జ్యోతిష్తతీ
దలం, దూర్వాపిష్టం చ సప్రాశ్య వనితా త్వార్తవం లభేత్. 25. ధా
త్య్రంజనాభయాచూర్ణం తోయవీతం రజో హరేత్, శేలుచ్ఛద మి
శ్రపిష్టం భక్షణం చ తదర్థకృత్. 26. పుష్కోద్భృతం లక్ష్మణాయా శ్చ
క్రాంగాయాస్తు కన్యయా, పిష్ట మూలం దుగ్ధపుత వీతమృతో తు
పుత్రదా. 27. క్వాథేన హయగంధాయాః సాధితం సఫుతం పయః,
ఋతున్నతా బాలా వీత్వా గర్భం ధత్తే న సంశయః. 28. పిష్పల్యః
శృంగ బేరంచ మరిచం కేసరంతథా, ఘృతేన సహ పాతవ్యం వంధ్యాపి
లభతే సుతం. 29.

పంచపల్లవములు మధుకము జాజిపువ్వులు వీటితో నేతిని ఎండలోబెట్టి గాని
మతియేవిధముగానైననుగాని కాచియుపయోగించినచో యోనులదుర్వాసలు పోవు
ను. చేదు సారవిత్తనములు దంతివేళ్లు పిష్పళ్లు బెల్లము ఉష్ణైత్రకాయ మద్యముతో పస
మధుకము జెముడుబాట వీటితో వత్తిచేసి ధరించిన ముట్టు తప్పక యగుచుందురు.
గంజితో దాసెనపువ్వును దుర్బలతో నూరిన మాలకాంగనీపత్రములను తినినచో స్త్రీ
ఆర్తము నొందెదరు. పువ్యసక్షత్రమునందు లక్ష్మణ చక్రాంగి పిల్లవేశ్యను నూరి పా

లు నేతులతోకలిపి ఋతుకాలమునందు త్రాగిన పుత్రోత్పత్తియగును. అశ్వగంధకషాయమునుచేసి నేతితో సిద్ధముచేసిన సాలము త్రాగిన గర్భమును ధరింపఁగల్గుటకు సందీయములేదు. విషష్ణు అల్లము మిరియములు కుంకుమపువ్వు వీటిని నేతితో త్రాగిన గొడ్డుబోతుకూడ బిడ్డలను కనును.

❧ గోభోత్పత్తి కుషాయములు. ❧

శ్లో. స్వర్ణస్య రూప్యకస్య చచూర్ణే తామ్రస్య చాజ్యసంమిశ్రే, పీతే శుద్ధే ఙ్గేత్రే భేషజయోగా ద్భవేద్గర్భః. 30. కృత్వా శుద్ధా స్నానం విలంఘ్య దివసాంతరే తతః ప్రాశః, స్నాత్వా ద్విజాయ భక్త్యా సంపూజ్య తక్షణే లోకనాధేశం. 31. శ్వేతబలాంఘ్రికయష్టేం కర్ణంకర్ణం పలం తు శర్కరాయాః, పిష్ట్యేకవర్ణజీవితవత్సాయా గోస్తు దుగ్ధేన. 32. సహధికఘృతేన పీతం నాత్ర దినే దేయ మన్నమస్య చ్చ, యుధితే సదుద్గ మన్నం దద్యాదాపురుషసన్నిధే స్తస్యాః. 33. సమదివసే శుభయోగే దక్షిణపార్శ్వవలంబిసి ధీరా, త్యక్తత్ర్యంతురఁసంగ ప్రహృష్ట మనసోఽతివృద్ధసౌతో శ్చ. 34. పురుషస్య సంగమాత్త్రా ల్లభతే పుత్రం తతో నియతం

బంగారు వెండి రాగిమూర్తయలలో నేతిని కలిపికొని త్రాగినచో శుద్ధయోని యందు బౌషధయోగమున గర్భము ప్రాపించును. పరిశుద్ధముగా స్నానముచేసి రోజు అంతయు సుపవసించి ప్రాతః కాలములందు బ్రాహ్మణులకు దానమిచ్చి పార్వతిని పూజింపవలయును. యుత్తువపులగు పు నేళ్లను మధుకమును అర్ధపలము తీసికొని ఒకపలము కండచక్కెర నందుకలిపినూరి ఒకేరంగులిగి జీవించియుండువత్సముగలిగినఆవుయొక్క పాలతో నేతినికలుపుకొని త్రావించో గర్భముకలుగును. పురుష సంయోగ పర్యంతము సమదినములలో శుభదినములలో దక్షిణపు వ్రక్కలఁబరుండుచు ధీరురాలై పురుషుని కలిసినచో తప్పక పుత్రులు పుట్టెదరు.

❧ పుత్రజనోపాయములు. ❧

శ్లో. గోష్ఠజాతవటకస్య ప్రాగుక్తశాఖజే శుభే. 35. మాషా ద్వా చ తథా గౌరసర్వపా దధియోజితౌ, పుష్ప్యావీతౌ ధృతా పన్న గర్భాయాః పుత్రకారకౌ. 36. కానకా న్రాజతా న్వాపి లోహా న్పురు

షకా నమూన్, ధ్యాత్వాగ్నివర్ణా న్నయసో దధ్నివా పృథకస్య వా.
37. క్షిప్తాంజలా పిబే త్పుష్పే గర్భే పుత్రత్వకారకాన్.

సులభము.

—ॐ ఫలఘృతము. ॐ—

శ్లో. మంజుషా మధుకం కువం త్రిఫలా శర్కరా బలా.
38. మేధా పయస్యా కాకోలీ మూలం చైవాశ్వగంధజం, అజ
మోదా హరిద్రే ద్వే హింగుకం కటురోహణీ. 39. ఉత్పలం కుము
దం ద్రాక్షాకాకోత్యా చందనద్వయం, ఏతేషాం క్షాంతైర్భూతైర్ఘృతై
తప్తస్థం వివాచయేత్. 40. శతావరీరసక్షీరం ఘృతా ద్వేయం చతు
ర్గుణం, సర్పి రేతి న్నరః పీత్వా నిత్యం స్త్రీషు పృషాయతే. 41. పు
త్రాం జనయతే నారీ మేధాధ్యా స్త్రియదర్శనాన్, యా చైవ స్థిరగ
ర్భా స్యా ద్యా వా జనయతే మృతం. అల్పాయుషం వా జనయే ద్యా
చ కన్యాం ప్రసూయతే. 42. యోనిదోషే రజోదోషే పరిస్రావే చ
శస్యతే, ప్రజావర్ధన మాయుష్యం సర్వగ్రహనివారణం. 43. నా
మ్నా ఫలఘృతం హ్యే త దశ్వీభ్యాం పరిక్షీర్తితం, అనుక్తం లక్షణా
మూలం క్షిపంత్యత్ర చికిత్సకాః. 44. జీవద్వితైస్కవర్ణాయాః ఘృత
మత్ర ప్రశస్యతే, ఆరణ్యగోమయే నాపి వహ్నిజ్వాలా ప్రదీయతే. 45.

మంజుష్ఠము మధుకము కోస్తు త్రిఫలములు కంఠచక్రైర మత్తువపులగము మేద
క్షీరకాకోలీ పెన్నేరు అజనోద పసపు మ్రానిపసపు ఇంగువ కటుక హిణి కమలములు
ద్రాక్ష రక్తచందనము చందనము వీటి నర్ధఫలముచొ॥ 16 పల॥ నేతిలో పక్వముచేసి సిల్ల
పీచరసము పాబు రీ4 పలములు కలిపి పైనేతిని త్రాగిన సుఖముగా భోగింపఁగలుగును.
క్షీనేవించిన స్త్రియదర్శనములు బుద్ధిమంతులునగు పుత్రులనుకనఁజాలును. గర్భము నిలు
వనివారు చచ్చినబిడ్డలనుకనువారు యోనిదోషము రజోదోషము కలవారు నేవించినచో
సంతానాయుష్యాగోగ్యముల నొసఁగి సుఖింపఁజేయును.

—ॐ రెండవఫలఘృతము. ॐ—

శ్లో. సహచరే ద్వే త్రిఫలాం గుహాచీం సపునర్నవాం, శుని
నాసాం హరిద్రే ద్వే రాస్నా మేదాం శతావరీం. 46. కల్మీకపుత్ర
ఘృతప్రస్థం పచేత్ క్షీరచతుర్గుణం, తిత్తిధ్ధం ప్రపిబే న్నారీ యోక

శూలప్రవీడితా. 48. పిండితా చవితా యా చ నిఃసృతా వివృతా చ
యా, పిండయోని స్తు విస్తృతా పండయోని శ్చ యా స్త్వృతా. 49.
ప్రపద్యంతే తు తాః సాను గర్భం గృహ్లాంతి చాసక్రత్, ఏత త్ఫల
ఘృతం నామ యోనిదోషహరం పరం. 50.

గోరింటలు త్రిఫలములు తిప్పతీగె గలిజేరు గఃమ్మడు పసపు మ్రానిపసపు రాన్న
మేద పిల్లపీచర పీటిని కల్కముచేసి 64 పలములపాలనుకలిపి 16 పలములనేతిని పక్వ
ముచేసి నేవించిన పిండితాదిరోగములన్నియును నశించి మాటిమాటికి గర్భము ధరింప
గలుగుదురు.

సోమఘృతము. ౭౭

శ్లో. సిద్ధార్థకం వచా బ్రాహ్మి శంఖపుష్పి పునర్నవా, ఐయస్యా
మయ యప్త్యాహ్వ కటుకైలా ఫలత్రయం. 51. శారివే రజనీ పాతా
భృంగదారుసువర్చలా, మంజిషా త్రిఫలా శ్యామా వృషపుష్పం స
గైరికం. 52. ధీమా నృత్వా ఘృతిప్రస్థం సమ్యజ్జాత్రాభిమంత్రితం,
ద్విమాసగర్భిణీ నారీ షణ్ణాసాన్న ప్రయోజయేత్. 53. సర్వాంగం జ
నయే త్పుత్రం శూరం పండిత మానిసం, జడగద్దదమూకత్వం పానా
దేవాపకర్షతి. 54. సప్తరాత్రిప్రయోగేణ నరః శ్రుతిధరో భవేత్,
నాఽగ్ని ర్దహతి తద్వేత్త న వజ్రం హన్తి న గ్రహః. 55. న తత్ర
మియతే బాలో యత్రాస్తే సోమసంగితిః, పంథ్యాఽపి లభతే
పుత్రం సర్వామయవివర్జితం. 56 యోనిదుష్టా శ్చ యా నార్యో కేతో
దుష్టాశ్చ యే సరాః, అస్యప్రభావాత్కుక్షిస్థః స్ఫుటవా గ్వ్యాహర
త్యపి. 57. ద్రాక్షాపరూషకాశ్లేశ్యా ఫలత్రయ ముదాహృతం “ఓన్న
మో మహావినాయకా యామృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం, దేహి రు
ద్ర వచనేన స్వాహా సప్తదూర్వాభిమంత్రితం”. 58.

తెల్లఅవాలు పస బ్రాహ్మి శంఖపుష్పి గలిజేరు క్షీరకాణోలి కోష్ఠమధుకముకటు
కరోహిణి త్రిఫలములు అనంతమూలములు పసపు విషబొద్ది గుంటకలగర దేవదారు
అదిత్యభక్తి మంజిష్ఠము తెల్ల తెగడ అడ్డసరము గైరికము పీటిని 16 పలములనేతితో పక్వము
చేసి చక్కగామంత్రించి రెండవమసపు గర్భిణియగుస్త్రీ నేవించిన సంపూర్ణాంగుడును
శూరుడును పండితుడును అగుమూరుని కనగల్గును. ఏడురోజులు దీనిని నేవించినచో
మనుష్యుడు శ్రుతధరుడగును. ఈ సోమఘృతమున్న ఇల్లు కాలదు. ఏజ్రమును భేదింపఁ

జాలదు. గ్రహములు బాధింపజాలవు. బాలురుమరణింపరు. దీనిని నేని విజ్ఞులను కనును. ఈక్రిందిమంత్రముతో ఏడుగురికి పాలను మంత్రించి నమో వినాయకాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం జేహి నేన స్వాహా అని.

❖ నీలోత్పలాదిఘృతము. ౭౭ ❖

శ్లో. నీలోత్పలోశీరమధూకయప్రీద్రాక్షా విదారి తలైః, స్యా జీవనీయై శ్చ ఘృతం విపక్వం శతావరీకారసమతచ్ఛర్కరాపాదయుతం ప్రశస్తం ప్రస్పృగ్ధరే మార్గుతరక్తబలే రేతసి సుప్రణమ్యే కృచ్ఛే చ రక్తప్రభవే చ గుత్తే.

తాత్పర్యము సులభము.

❖ బృహచ్చతావరీ ఘృతము. ౭౮ ❖

శ్లో. శతావరీమూలతులూ శ్చతస్రః సంప్రవీడయేత్ రతుల్యేన పచే తైన ఘృతాథకం. 61. జీవనీయై శ్చ తావకాభిః పరూషకైః, పిష్టైః ప్రియాలై శ్చాక్షాంశై ర్ద్వింశద్భిషక్. 62. సిద్ధశీతేన మధునా పిష్పల్య శ్చాష్టకం పలం, పలం చాత్ర సితాయా స్తద్విమిశ్రితం. 63. బ్రాహ్మణా త్పూర్వం లిహ్య త్పాణితలం తతః, యోన్యస్పృక్ శుక్రదమ్యం పుంసవనం చ తత్. 64. క్షుతిక్షయం రక్తపిత్తం కహలీమకం, కామలాం వాతరక్తం చ విసర్పం హృచ్చిగ్లో ఉన్తాదాదీ సపస్తారా న్వాతపిత్తాత్తకాణ జయేత్, దగ్ధాన్ ద్రంభాన్వరసే తత్తు పోషితం. 66. తుల్వాలం లేపతో హాహ్యదిసంభవం, రక్తాంజనాపుచ్ఛచూర్ణయుక్తం తైలం తు సప్తాహం వ్యుషితం హన్తి మూలా ద్రోమాణ్యసంశయతైలాభ్యంగో వా రోష్ణూ ముత్పాటి తే ౭తకృత్. 68.

పిల్లపీచరవేళ్లు 400 పలములు తెచ్చి రసముపిండి ఆరసముతో సవకలిపి 64 పలముల నేయిని పక్వముచేసి 56 జీవనీయగణపు జౌషధములు క్షుమున్నగు వానిని కాలుకాలుపలములు మధుకము సర్థ పలమునుకలిపి నిచల్లార్చితేనే పిష్పళ్లు 6 పలములు కలిపి 10 పలముల కండచక్కరను

హ్వానలకు పెట్టి శఱువాత ఒకతులమంతచో తాను సేవింపవలయును. ఇయ్యది యోని రోగ ప్రదరహాః వీర్యదోషమాలను నశింపజేయును. వీర్యమును పుష్టిజేయును. పుం స్త్వము నిచ్చును. క్షుతక్షయ రక్తపిత్తము వగ్గుత్వాన కామెరలు విసర్జము హృద్రో గము ఉన్మాదము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

— ఆరగ్వధాది తైలము. —

శ్లో. ఆరగ్వధమూలపలం కర్నద్వితయం చ శంఖచూర్ణస్య హరితాలస్య చ ఖరజే మూత్రస్రస్థే కటుతైలం పక్వం. 68. తైలం త దిశం శంఖహరితాలచూర్ణితం లేపాత్, నిర్మలయతి చ రోమాణ్యన్యేషాం సంభవో నైవ. 69. కర్పూరభల్లాతకశంఖచూర్ణం త్వా రో యవానాం చ మనఃశిలా చ, తైలం విపక్వం హరితాలమిశ్రం రో మాణి నిర్మలయతి క్షణేన. 70.

తేలచెక్క 1 పలము శంఖచూర్ణ మర్ధపలము హరిదళము అర్ధపలము గాడి దె ఉచ్చ 16 పలములు వీటిలో ఆవనూసెను పక్వముచేసి లేపనచేసిన రోమములను పోగొట్టును. కర్పూరము జీడివిత్తులు శంఖచూర్ణము వీటిని చూర్ణము చేసి యవత్కార ము నుణిశిల హరిదళము వీటితో పక్వముచేసిన తైలము 2క నిమేషములో రోమము లను హరించును.

— ఊరతైలము. —

శ్లో. శుక్తిశంబూకశంఖానాం దీప్తవృంతా త్సముష్కకాత్, దద్ధౌ ఊరం సమదాయ ఖరమూత్రేణ గాలయేత్. 71. ఊరార్థ భాగం విపచే తైలం చ సార్వం బుధః, ఇదమంతిపురే దేయం తైల మాత్రేయపూజితం. 72. బిందురేకః పతే ద్యత్ర తత్ర రోమా పున గ్భవః, మదనాదివ్రణే దేయ మశ్వీభ్యాం చ వినిర్జితం. 73. అర్జునాం కుష్ఠరోగాణాం సామాదద్రువిచర్చికాం, ఊరతైల మిదం శ్రేష్ఠం సర్వ క్షేదహరం పరం. 74.

మత్తైపుచిప్ప శంబూకపు శంఖము దుండిగపు పెట్టు వీటిని కాల్చి ఊరము చేసి గాడిదెయ్యచ్చలో నూరి ఊరముకన్న నైదుసార్లు ఆవనూసెనుకలిపి పక్వము చేయవల యును. అంతఃపురములలో నియ్యదగిన తైలము ఆత్రేయమునిచెప్పెను. దీనిబొట్టుఒక్క టి పడినను అచ్చట నెన్నటికిని రోమములు మొలవవు. మదనవ్రణములకు ఈయవలసి

నదని దీనిని అశ్వినీదేవతలు నిర్మించిరి. అర్చలు కుష్ఠరోగములు పామ దస్త్రపు విచర్చిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారతైల ముత్తమము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యోనిరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము..

—ॐ గర్భహితములగు సుపాయములు. ॐ—

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్మగ్ తక్కి కృష్ణతిలా స్తామ్రవల్లీ శతావరీ, వృక్షాదనీ వయస్యా చ తక్షై వాత్సలశారిబా. 2. అనంతా శారిబా రాస్నా పద్మా మధుక మేవ చ, బృహతీద్వయ కాశ్వర్య క్షీరిశృంగా స్త్వచో ఘృతం. 3. పృథక్స్వగ్నీ బలా శిగ్రు శ్వదంష్ట్రా మధుయష్టికా, శృంగాటకం బిసా ద్రాక్షా కశే రు మధుకం సితా. 4. మానేషు సప్తయోగా స్స్యః అర్ధశ్లోకాస్తు స ప్రసూ, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్రావే పయోన్వితాః. 5. క పిత్తబిల్వ బృహతీ పటోలేక్షు నిదిగ్ధికాః, మూలాని క్షీరసిద్ధాని దాప యే ద్భిషగప్తమే. 6. సవమే మధుకానంతా పయస్యా శారిబా పిపిలేత్, పయస్తు దశమే శుంథ్యా శృతిశీతం ప్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంఠీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్త్రావాయ్ చో పశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూకానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతిం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము క్షీరకాశోలి దేవదారువులును, (2) ఆరె, నల్లనూగు మంజిష్ఠ శతావరియును, (3) తిప్పతీగ క్షీరకాశోలి కమలములు మనుబాల అనంతమూలము, (4) అనంతమూలము మనుబాల నన్నరాస్త కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్మడు క్షీరవిదారి లవంగపువట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్స్వగ్నీముత్త వపులగము నునగ పల్లెరు యష్టిసుధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగిడ్డ) తామరతూడు ద్రాక్ష కనేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయెడు యోగములను ఏడు నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్రావమునం దుపయోగించు వలయును. వెలగ

మారేడు పెద్దవాడు పటాలము చిన్నవాడు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈయవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాళోలీ మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. పదియవ నెలలో శొంతితో కాచి చల్లార్చిన పాలు త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుష్టమై బాధ లుపశమిల్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెర వేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

—● గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. —●

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశతావరిభిః, సిద్ధం పయః శర్కరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముదీర్ణశూలం. 10. కశేరుశృంగాటక పద్మకోత్పలం సముద్గపర్ణీమధుకం సశర్కరం, సశూల గర్భస్రుతివీడితాంగనా పయోవిమిశ్రం పయసాన్నభు క్షి బేత్. 11. గర్భే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతాఁ, సితామధుక కాశ్చైవై ర్నిత ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే త్వామగర్భాః ప్రసహశ్చ సదా హితాః.

కశేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు ఔషధములు కమలములు తెల్లం మలములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కంచచక్కెరను కలిపికొని త్రాగిన వృద్ధి నొందిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కశేరువు శృంగాటకము కమలములు మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేవించిన శూల గర్భస్రావములు మున్నగునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలురకును శుష్కత కలుగును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుఱుడు నీటితో సిద్ధముచేసి పాలు హితకరము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచిది.

—● నాభిలేపములు మున్నగునవి. —●

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజ్జటైః పృథక్, నాభి వస్తిభగాలేపా త్పుఖం నారీ ప్రసూయతే. 13. పరూషకస్థిరామూల లేపస్తద్వ త్పుథక్పుథక్, వాసామూలే ద్రుతం తద్వ త్కటిబద్ధే ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిషాం యోనౌ యా నారీ సంప్రధారయేత్, ఉగః ప్రసవకాలే చ సా నుభేన ప్రసూయతే. 15. తుషాంబుపరిపిష్టేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాంగల్యా శ్చరణౌ సూతే క్షిప్రమేతేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూషకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః, తాలతరూఢ్యవమూలే ముక్తకచ్చే ఘృతే పుంసాం. 17. గృహంబునా

సదని దీనిని అశ్వినీదేవతలు నిర్మించిరి. అర్చలు కుష్టురోగములు పామ దద్దువు విచర్చిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారతైల ముత్తమము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యోనిరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము..

—● గర్భహితములగు నుపాయములు. ●—

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్వం తః కృష్ణతిలా స్తామ్రవల్లీ శతావరీ, వృక్షాదనీ పయస్యా చ తథై వోత్పలశారిబా. 2. అనంతా శారిబా రాన్నా పద్మా మధుక మేవ చ, బృహతీద్వయ కాశ్వర్య క్షీరశృంగా స్త్వచో ఘృతం. 3. పృథక్పక్షి బలా శిగు శ్వదంష్ట్రా మధుయష్టికా, శృంగాటకం బిసా ద్రాక్షా కశే రు మధుకం సితా. 4. మాసేషు సప్తయోగా స్మయః అర్ధశ్లోకాస్తు సప్తసు, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్రావే పయోన్వితాః. 5. కపిత్థబిల్వ బృహతీ పటోలేక్షు నిదిగ్ధికాః, మూలాని క్షీరసిద్ధాని దాపయే ద్భిషగప్తమే. 6. ససమే మధుకానంతా పయస్యా శారిబాః పిబేత్, పయస్తు దశమే శుంథ్యా శృతిశీతం ప్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంఠీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్తీవారుక్ చో పశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూకానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము క్షీరకాణోలి దేవదారువులును, (2) ఆరె, నల్లనూగు మంజిష్ఠ శతావరియును, (3) తిప్పతీగె క్షీరకాణోలి కమలములు మనుబొల అనంతమాలము, (4) అనంతమాలము మనుబొల నన్నరాస్త కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్ముడు క్షీరవిదారి లవంగపుపట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్పక్షిముత్తు వపులగము మనగ పల్లెరు యష్టిమధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగడ్డ) తామరతూడు ద్రాక్ష కనేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయేడు యోగములను ఏడవ నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్రావమునం దుపయోగింప వలయును. నెలగ

మారేడు పెద్దవాకుండు పటాలము చిన్నవాకుడు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈయవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాణాలీ మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. పదియవ నెలలో శొంతితో కాచి చల్లాచ్చిన పాలు త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుష్టమై బాధ లుపశమిల్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెర వేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

— ౧౦ గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. ౧౧ —

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశ తావరీభిః, సిద్ధం పయః శర్కరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముద్గర్ణశూలం. 10. కశేరుశృంగాటక పద్మకోత్పలం సముద్గపణ్ణీమధుకం సశర్కరం, సశూల గర్భస్రుతివీడితాంగనా పయోవిమిశ్రం పయసాన్నభు క్షి బేత్. 11. గర్భే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతాః, సితామధుక కాశ్చైవై హిత ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే త్వామగర్భాః ప్రసహశ్చ సదా హితాః.

కశేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు జౌషధములు కమలములు తెల్లపము లములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగిన పుష్టికొందిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కశేరువు శృంగాటకము కమలములు మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేవించిన శూలగా గర్భస్రావములు మున్నగునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలురకును శుష్కత కలుగును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుఱుడు నీటితో సిద్ధముచేసి పాలు హితకరము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచిది.

— ౧౨ నాభిలేపములు మున్నగునవి. ౧౩ —

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజ్జటైః పృథక్, నాభి వస్తిభగాలేపా త్సుఖం నారీ ప్రసూయతే. 13. పరూషకస్థిరామూల లేప స్తద్వ త్పుథకష్టుథక్, వాసామూలే ద్రుతం తద్వ త్కటిబద్ధే ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిషాం యోనా యా నారీ సంప్రధారయేత్, ఉగః ప్రసవకాలే చ సా సుఖేన ప్రసూయతే. 15. తుషాంబుప రిపిప్లేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాగల్యా శ్వరణౌ సూతే క్షిప్ర మేలేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూషకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః, తాలతరూప్యవఘూలే ముక్తకచ్ఛే ఘృతే పుంసాం. 17. గృహంబుసా

గేహధూమపానం గర్భాపకర్షణం, మాతులుంగస్య మూలాని మధుకం
మధుసంయుతం, ఘృతేన సహ పాతవ్యం నుఖం నారీ ప్రసూయతే. 18.
పుటద్ధగసర్పకంచుకమస్మణమసీకుసుమసారసహితాం జితాక్షీ, రుంజితీ
విశలాన్త జాయేత గర్భవతాం మూఢగర్భాపి.

నిషబౌద్ధి లాంగలి అడ్డసరము మయూరకము వీటిని ప్రత్యేకముగానూరి నా
భిష్టానుసంధు లేపనచేయుటహితము. బౌద్ధు వస్త్రయోని వీటికి లేపనచేసిన నుఖప్రస
వమగును. పరూషకము మయూర్ముఖ పాన్న వీటివేళ్లను వేర్వేరుగానూరి లేపనచేసినను
బాలకుడు పుట్టును. అడ్డసరపువేళ్లను మొలలోగట్టిన తత్తుణమే ప్రసవించును. విషబౌ
ద్ధివేరును యోనిపైనుంచుకొనిన శ్రీప్రసవకాలమున నుఖముగా ప్రసవించును. ముల్లం
గిని యవగంజితోనూరి కాళ్లకులేపనచేసిన గర్భిణీశ్రీ శీఘ్రముగా ప్రసవించును.
పాముకుబుసమును పుట్టుమువైచి స్నిగ్ధమగునీరాను లేనెలో కలిపి కన్నుల కంజముగా
వైచినమూఢగర్భముగలదైనను శీఘ్రమే ప్రసవించును.

—● సుఖప్రసవమునకు మంత్రితోదకములు. —●

శ్లో, గృహంబునా హింగుసింధు పానం గర్భాపకర్షణం. 20.
ఇహోమృతం చ సోమ శ్చ చిత్రభాను శ్చ భామిని, ఉచ్చైః శ్రీవా
శ్చతురశో మందిరే నివసంతు తే. 21. ఇద మమృత మహం సముద్భు
తం వైభవ లఘుగర్భ మిమం విముంచతు శ్రీ, తదనల పవనార్కవా
సవాస్తే సహలవణాంబుధరై ర్దిశంతుశాంతిం. 22. ముక్తాః పాశా విపా
శా శ్చ ముక్తా స్సూర్యేణ రశ్మయః, ముక్త స్సర్వభయా ద్గర్భ వహ్ని
హి మారచ స్వాహా. 23. జలం చ్యవనమంత్రేణ సప్తవారాభిమం
త్రితం, పీత్వా ప్రసూయతే నారీ.

ఇంటినీళ్ళలో ఇంగువసైంధవలవణము కలిపి త్రాగిన గర్భాపకర్షణమగును. తిప్ప
తీగ సోమవల్లి చిత్రభానుఉచ్చైశ్రవము ఓచిన్నదానాసియింటిలో నెప్పుడుంచికొనుము
జలోద్భుతము లగు నీయమృతము ద్రావి గర్భమును ప్రసవింపుము. వాయునూర్యచంద్రు
లు ఆనీగర్భమును రక్షింతురు గావుత. పిమ్మటముక్తాః పాశాఅనుచ్యవన మంత్రముతో
నీటిని మంత్రించి త్రాగె నేని శ్రీసుఖముగా ప్రసవించును.

—● గర్భయంత్రాదులు. —●

శ్లో, దృష్ట్వాచోభయమింశకం. 24. తిథోభయపంచదశదర్శన
సుఖసూతికృత్, నారీ జతువసుభిస్సహ, పక్షిదిగప్తాదశభి రేవ :

26. అర్కభవనాభిసహితై రుభయత్రింశక మిద మాశ్చర్యం, పను గుణాభ్యేక బాణ సవషట్పస్తయుగైః క్రమాత్. 26. సర్వం పంచదశ ద్విస్తు త్రింశకం నవకోష్ఠకే, కటుతుం బ్యహినిచ్చాసి కృతవేధన సర్వ పైః. 27. కటుతైలాన్నితో ధూమో యోనేః పాతయతే మగాం, క చవేష్టితయాంగుల్యా ఘృషే కంఠే సుఖం పత త్యమరా. 28.

ఉభయత్రింశకమును (అనగా నెటుకూడినను ముప్పదివచ్చునట్టిది) ఉభయపంచ దశ నర్కనమును (ఎటుకూడిన పదునైదు) అగుయంత్రమునుచూచిన నుఖముగా ప్రస వించును. ఆరు ఎన్నిది పదునైదు పదునెన్నిది పదిపందైదు పదునాలుగు నాలుగు ఈయం కెలతో ఉభయత్రింశక చక్రమునను. ఎనిమిది మూడునాలుగు ఒకటి ఆయదు తొమ్మి ది ఆరుపదు ఇవిక్రమముగా పదునైదు యంత్రము లగును. రెట్టిచిన ముప్పదియగును. చేదసూరి పామనుబుసము ఆనాలు పీటిని ఆవనూనెలో వైచి చూపితముంజేసి యోని కి లేపన చేయవలయును.

— గర్భణికి విశల్యకరణమంత్రము. —

శ్లో. ఏరంజన్య వనేకాకో గంగాతీర మువాగతః, ఇతః పిబతి వానీయం విశల్యా గర్భణీభ వేత్. 29. అనేన సప్తధా ౭౭మంత్ర్య జలం దేయం విశల్యకం, మూలేన లాంగలిక్యా వా సంలిప్తే పాణిపాదే చ. 30. అనురాచాతనం హస్త్యైః పిష్పల్యాదిరజః పిబేత్, గరీమద నదహా నమూలం చిరజ మపి. 31. గర్భం మృత మమృతం వా సిపాతయతి.

ఏరంజవనే అనుమంత్రమును ఏడుమాటులు నీటిలో మంత్రించి ఇచ్చిన శల్య ములు నశించును. లాంగులిమూలముతో కాలునేతులకు లేపన చేసినను మద్యముతో పిష్పలిమార్ణము త్రావించినను గర్భము జాలును.

— మదిరాసేవనాగులు. —

శ్లో. శాలిమూలాక్షమాత్రం వా మూత్రేణాప్లేన వాన్నితం. 31. ఉపకుంచికాం పిష్పలీం చ మదిరాం లాభతః పిబేత్, సావర్చలేన సంయుక్తాం యోనిశూలనివారణీం. 32. సూతాయా హృచ్చిరోబస్తి శూలం మక్కుందసంజ్ఞితం, యవతూరం పిబే త్తత్ర సర్పిషోష్ణోదకేన వా. 33. పిష్పల్యాదిగణక్వాథం పిబే ద్వా లవణాన్నితం, పారావతశ కృత్ప్రీతం శాలితండులనారణా. 34. గర్భవాతాంఽతరోథే తు రక్తస్రా

వనివారణం, జలపిప్లవరుణపత్త్రైః సస్పృతై రుద్వర్తనాలేపా తు. 35.
కిక్కిసరోగం హరతో గోమయఘ్నా దధో విహితౌ.

ఎఱ్ఱరాజసపు వేళ్లను ఒకతులము గోమూత్రముతో గాని గంజితోగాని త్రాగిన గర్భశూలములు నశించును. నల్లఉప్పితో మద్యముద్రాగిన యోనిశూలము నశించును. ప్రసవించిన స్త్రీకిగల హృచ్చాలము వస్త్రీశూలము మున్నగువియును నశించును. ఘృతముతోగాని యవత్తారమునుగాని వేడినీళ్లతోగాని త్రాగిన గర్భపాతమునందలి రక్తస్రావములు నశించును. నీటిలో నూరిన దంతిని త్రాగిన కిక్కిస రోగములునశించును.

—౨౭ స్త్రీబేరది కషాయములు. ౨౭—

శ్లో. స్త్రీబేరారనాల రక్తచందన బలా ధన్యాక వత్సాదనీ 36.
ముస్తా శీర యవాస పర్వటవిహ కావధం పితే ద్గర్భణీ, నానాదోషయు
తా తినారకగదే రక్తస్రృతో వా జ్వరే. 37. యోగోఽయం మునిభిః పు
రా నిగదితః సూత్యామయే శస్యతే అమృతానాగర సహచర భద్రో
త్కట పంచమూల జలదలశృతం, ఘృధుసంయుక్తం నివారయతి సజ్వ
రం సూతికాతంకం. 38. సహచరపుష్కర వేతసమూలం వై కంకతం
దారుకులత్థం సమం, జలమత్ర సైంధవహింగుయుతం సద్యో ఘోరసూ
తికాశూలహరం. 39.

కురువేరు విషబొడ్డు రక్తచందనము ముత్తువపులగము ధనియములు తిప్పతీగ
తుంగములు వట్టివేళ్లుపిత్తపాపడ వీటికషాయమును గర్భణీస్త్రీ త్రాగవలయును. దీనిని
అనేకదోషములు గలరక్తస్రావముల నుపయోగింపవలె నని మునులనిరి. తిప్పతీగ శొంఠి
గోరింట భద్రముపైలు లవంగపుపట్ట పంచమూలములు కురువేరు తేజపత్రి వీటికషాయ
ములూ తేనెనుచేర్చి త్రాగిన సూతికారోగములు నశించును. గోరింట పుష్కరమూలము
వేతసము వీటివేళ్లను దేవదారుకులుత్థ కషాయముతో సైంధవలవణము ఇంగువను చే
ర్చికొని త్రాగిన సూతికారోగములు శీఘ్రముగా నశించును.

—౨౮ వజ్రకాంజికము. ౨౮—

శ్లో. దశమూలీకృతః కావధః సద్యస్సూతిరుజాపహః, పిప్పలీ పిప్ప
లీమూలం చవ్యం శుంఠీ యవానికా. 40. జీవకేద్యే హరిద్రే ద్యే బిడ
సావర్చలం తథా, ఏతై రేవౌషధైః పిష్టై రారనాలం విపాచితం. 41.
ఆమవాతహరం వృవ్యం కఫఘ్నం వహ్నిదీపనం, కాంజికం వజ్రకం నా

మ స్త్రీణా మగ్నివివర్ధనం. 42. సుక్కుందశూలశమనం పరం క్షీరాభిమ
ర్దనం, క్షీరపాకవిధానేన కాంజిక స్వాపి సాధనం. 43.

దశమూలములకు పాయము నూతికలను వెంటనే పోగొట్టును. పిప్పళ్లు పిప్పలీ
దుంపలు చవ్వము శొంఠి వామము జీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్పు
నల్లయుష్పి వీటిని నూరి గంజితో పక్వము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు హరించును. వీర్య
పుష్టి నిచ్చి కఫముల నశింప చేయును. అగ్నిని దీపింప చేయును. స్త్రీలగోగములను
పోగొట్టును.

— పంచజీరకగుడము. —

శ్లో. జీరకం హపుషా ధాన్యం శతాహ్వ సురదారు చ, య
మానీ త్రిప్లిష్టకోహింగు పత్రికా కాసమర్ధకం. 44. పిప్పలీ పిప్పలీమూల
మజమోదాధ బాష్పికా, చిత్రకం చ పలాంశాని తథాన్యచ్చ చతుఃప
లం. 45. కశేరుకం నాగరం చ కుశం దీప్యక మేవ చ, గుడస్య చ శ
తం దద్యా ధృతప్రస్థం తదైవ చ. 46. క్షీరద్విప్రస్థసంయుక్తం శ
నైర్మలద్వగ్నినాపచేత్, పంచజీరక ఇత్యేష సూతికానాం ప్రశస్యతే 47.
గర్భారిణీనాం నారీణాం బృంహణీయే సమారుతే, వింశతివ్యావణౌ
యోనేః కాసం శ్వాసం జ్వరం క్షయం. 48. హలీమకం పాండురోగం
శార్దూధ్యం బహుమూత్రతాం, హంతి వీరోన్నతకుచాః పద్మపత్రాయ
తేక్షణాః. 49. ఉపయోగాత్ స్త్రియో నిత్య మలక్ష్మీమలవర్జితాః.

జీలకఱ్ఱ సాపుషము ధనియులు శతావరి దేసజారు వామము త్రిక్షకము
(కొబ్బరి) హింగు పత్రికా కాసమర్ధము పిప్పళ్లు పిప్పలీ మూలము జీలకఱ్ఱ చిత్రమూల
ము వీటిని ఒక్కొక్క పలమును ఇతరవస్తువులను 4 పలముల చొ॥ క నేరుపు శొంఠి
కోష్ఠ ఆజమోద బెల్లము 100 పలములును నేము 16 పలములును తెచ్చి 32 పలముల
పాలను మెల్లని సెగపైని పక్వముచేయవలయును. ఇది పంచజీరకము. నూతిక మున్నగు
వానిని నశింపజేయును. గర్భారిణులకు బలము నిచ్చును.

— దుగవర్ధనోపాయము. —

శ్లో. వనకార్పూసకేక్షూణాణాం మూలం సౌమీర కేణ వా. 50 విదా
రీకందం సురయా పిబే ద్వా స్తన్యవర్ధనం, దుగ్వేన శాలితంశుల చూర్ణ
పానం వివర్ధయేత్. 51. స్తన్యం సప్తాహతః క్షీరసేవిన్యా స్తు న సంశ

యః, హరిద్రాదిం వచాచిం వా పి బే త్స్వన్యవిశుద్ధయే. 52. తత్ర వా
తాత్పర్యే స్తస్యే దశమూలీజలం పి బేత్, పిత్తదృష్టేఽమృతా భీరు పటా
లం నింబచందనం. 53. ధాత్రీకుమార శ్చ పి బే త్క్వాభయత్వా సహ
రిబం, క ఫే వా త్రిఫలా ముస్తా భూనింబం కటురోహిణీం. 54. ధాత్రీ
స్తన్యవిశుద్ధ్యర్థం ముద్గయాపరసాశినీ, భాగ్గీ వచా దారుపాతాః పి
బేత్సాత్విషాః శృతాః. 55. కుక్కురా మంజకామూలం చర్విత
మాస్యే విధారితం జయతి, సప్తాహం త్స్వనకీలం స్తన్యం చైకాంతతః
కురుతే. 56.

అడవి ప్రత్తి చెఱుకు వీటివేళ్లను గంజితో నూరిగాని విదారీకందను మద్యము
తోగాని త్రాగిన పాలు హెచ్చును. వరిబియ్యపు పిండిని పాలతో నేడు రోజులు త్రాగిన
పాలుత్రాగెడిదానిపాలు హెచ్చును. హరిద్రాదిగణపు ఔషధములుగాని వచాదిగణ
పు ఔషధముగాని పాలను వృద్ధి నొందించును.

—ॐ స్తనశోథలకు చికిత్స. ౨—

శ్లో. శోథం స్తనోత్థితమవేక్ష్యభిషగ్విదధ్యా, ద్యద్విద్రథావభిహ
తం త్వహ భేషజం తు, ఆమే విదహ్యతి తథైవగతేచపాకం, తస్యాః స్తనౌ
సత్తతమేవచనిద్రహీతం. 57. విశాలామూలశ్చస్తనాంతి పీడాం స్తనోత్థి
తాం, నిశాకనకఫాలాభ్యాం లేప శ్చాపి స్తనా ర్హితః. 58. మూషికవసయో
నూకర, గజమహిషమాంసచూర్ణసంయుతయో. 59. అభ్యంగమర్దనా
భ్యాం కఠినపీనస్తనౌ భవతి, మహిషవనవనితం వ్యాధిబలోగ్రా స్త
ద్దైవ నాగబలా. 60. పిష్టామర్దనయోగా త్పీనం కఠినం స్తనం కురుతే.

చనుమొనల గలవాపులకు విద్రధిరోగమునకు వలె చికిత్సఁజేయవలయును
ఇంద్రాయణీవేరు నూరి రాచి చనుమొనలపోటు తగ్గును. ఎలుకపంది వినగు దున్నపో
తు వీటిమాంసము చూర్ణముచేసి రుద్దిన చూచుకములు కఠినములును పుష్టములు నగును

—ॐ శ్రీపర్వితైలము. ౩—

శ్లో. శ్రీపర్వీరసకల్పా భ్యాం తైలం సిద్ధం తిలోద్భవం. 61. తతై
లం తూణకే నైవ స్తనస్యోపరి ధారియేత్, పతితా పుత్థితౌ శ్రీణా
భవేయాతాం పయోధరా. 62.

శాలిపర్ణి రసమునందు కల్మసునందు సిద్ధముచేసిన తిలతైలమును గూడితో చను మొనల నుంచిన పతితములై నవృత్తిని పయోధరములు మఱల నున్నతము లగును.

—ॐ కాసీనసిద్ధతైలాదులు. ॐ—

శ్లో. కాసీనతురగగంధా శారివా గజపిప్పలీ విపక్వేన, తైలేవ యాంతి వృద్ధిం స్తనకర్ణవరాంగలింగాని. 63 ప్రథమరౌ తండులాంభో నస్యం కుర్యా త్సనౌ స్థిరా, గోమహిషీఘృతసహితం తైలం శ్యా మాకృతాంజలివచాభిః. 64. సత్రికటునిశాభిః సిద్ధం నస్యం స్తనోత్థా పనం పరం, తనూకరోతి మధ్యం వీతం మథితేన మాధవీమూలం. 65. స్యా చ్చిథిలాపిచ గాఢా సురగోపాజ్యాభ్యంగసంగతో యోనిః, శరబ హాలస్థిరబంధనరజ్జ్వ సంతాడనాద్ధి దయితేన. 66 నశ్య త్యబలాద్వేషః పత్యో సహజః కృతోఽథవా యోగైః, దత్తైవ దుగ్ధభక్తం విప్రాయో త్పాట్య సితబలామూలం. 67. పుష్యే కన్యా పిష్టందత్తసి మనిచ్ఛా హరం భక్త్యే.

కాసీనము అశ్వగంధ మనుబాల వినుగుపిప్పలీ వీటితైలము చనుమొనలు చెవు లు యోని లింగము వీటిని పెంచును. ప్రథమార్తవసమయములందు వియ్యపుకడుగు ను నస్యవిధిచేసిన చూచుకములు స్థిరములై యుండును. అపు గేడ వీటినేతీతో తైలమును నల్లతెగడ వన కొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు వీటితో సిద్ధముచేసిన నస్యమును తీసి కొలిన చూచుక ము లుత్థితులగును. అట్లు ముయ్యాకుపాన్న వీటితో కట్టిన త్రాకితో భర్తతాడనముచేయుట పినుకుటవలనను అబలాద్వేషము నశించును. పుష్యశత్రువున సిత(వావిలి) వేరును తెచ్చి బ్రాహ్మణుని భుజింప జేసి నేవించిన అరు డ నశించిపోవును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్రీగోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౩. బాలరోగాధికారము.

—ॐ బాలురకు దుగ్ధాదులు. ॐ—

శ్లో. కుష్టవచాభయాబ్రాహ్మీ కమలం డౌద్రసర్పిషా, వర్ణా యుః కాన్తి జననం లేహం బాలస్య దాపయేత్ 1. స్తన్యా భావే పయశ్చాగం గవ్యం వా తద్గుణం విబేత్, తర్వాద్భో గుడికాం తప్తాం నిర్వాప్య కటుతైలకే. 2. తత్తైలం పానతో హంతి

బాలానా ముల్బముద్ధతం, వ్యవశివోగ్రాగజనీకల్మం వా పీఠం
 ధపయసా. 3. ఉల్బం నిశ్శేషం కురుతే పటుతాం బాలస్య చాస్య
 తం, మృత్పిండే నాగ్నితక్షేన క్షీరసిక్తేన సామ్యణా. 4. స్వేదశు నుత్తి
 తాం నాభిం శోధస్తేన ప్రశామ్యతి, నాభిపాకే నిశాలోధ్యుతయ
 గుమధుకైః శృతం. 5. తైలమభ్యజనే శస్త్రమేభి ర్వాస్తవచూ
 ర్ణనం.

శోఘ వస కరక్కాయలు బ్రాహ్మీ కమలయ వీటిని లేనెతోను పోషించునట్లు
 లేహమును చేసి పిల్లలకియవలయును. ఇయ్యది బలమును ఆయుష్యమును పెంపొంది
 కలిగించును. శ్రీలకు పాలులేనిచో మేకపాలుగోని ఆవుపాలుగాని మార్చి పోషించు
 వలె గుణమనిచ్చును. తర్కాధమును (హిం = బడవేరీ) గుటికనుచేసి కాగి రోగములను
 మునందు మంచి త్రాగిన బాలకులకు ఉల్బము నశించును. శొంఠి మిరియములు పిష్టము
 కరక్కాయలు వస పసపు వీటికల్మమును పాలతో త్రాగి పవలయును. ఉల్బమును
 శించును. బాలకులు మిక్కిలియును చతురులగుదురు. అగ్నితో తప్తముచేసిన చుట్టలను
 పాలతో చల్లార్చి ఆయావిరిని బొడ్డునకు పట్టించినచో వాపులు నశించును.

—ॐ మయూరశిఖాధారణాదులు. ౧॥—

శ్లో. నోమగ్రహణే విధివత్ కేకిశిఖామూలముద్భవుః, బాల్యం
 జఘనేఽథ కంధరాయాం క్షుపయ త్యహిండికాం నియతం. 6. పుష్పం
 పుష్పం మరిచం పిష్టం గోరోచనాసహితం, వీతం తద్వత్త కలభ
 కృశో దగ్ధపిష్టకప్రాళః. 7. జంబూకనాసావాయసజిహ్వనాభిర్వహా
 సంభూతా, కాంస్యం సంఽఽధగరలం ప్రావృడ్భేకస్య నాహజాఘాసః. 8.
 ఇత్యేకశోఽథమిలితం విధృతం గ్రీవాదికటిదేశే, అహిండికాం
 స మభ్యంగో నాతిపథ్యవిధిః. 9. అనామకే ఘర్షురికా జక్కా
 రిచరోచనా, నవనీతం చ సంమిశ్లో ఖాదే తద్ద్రోగనాశిణం. 10.
 లా క్తశిరస్తాలుని సప్తదలార్కన్నుహీభవం క్షీరం, దత్వా రజసిచూ
 ర్ణేదత్తే నస్యేదనామకో రోగః. 11. లేహయే చ్చ శునా బా
 నీతేన లేపితం, స్ఫుటకపత్రజరసోద్వర్తనం చ హి తద్దిలిమ, 12.

చంద్రగ్రహణమునందు యథావిధిగా నెమలిపించుము పెల్లగించి పుష్పము
 నందుగాని మెడలోగాని కట్టినచో అహిండికరోగములు నశించును. మయూరశిఖా
 స్తుపుష్పములు మిరియములు గోరోచనము వీటిని నూరి అన్నముతో తినినచో అహిండి

కలుగించును. గ్రద్దముక్కు కాకినాలుక పందిబొడ్డు కంచు పాదరసము విషము వర్ష కా
లపుకప్పయొక్క వామజంఘ పుటెముక ఈరీతిగా ఒక్కొక్కదానిని గాని అన్నిటినికలిపి
గాని కటియందు ధరించినచో అహిండికలునశించును. ఈవిధికి పథ్యమేమియును లేదు.
అనామక గోగమునందు ఘర్షురికామాంసము మిరియములు వంచలొచనము నవనీతము
పీటిని కలిపి తినిన మంచిది. నవనీతమును పిల్లనికి రాచి మక్కుచేతనాచించినచో అనా
మకగోగము నశించును.

❧ తైలాభ్యం గాదులు. ❧

శ్లో. తైలస్య భాగ మేకం మూత్రస్య స్వా చ శింబిదలరసస్య,
గవ్యం పయ శ్చశుద్ధణ మేవం పచే తైలం. 13. తే నాభ్యంగ స్పృతతం
రోగ మనామకాఖ్య మపసారతి, అర్కతూలక మావికరోమా ణ్యాదా
య కేశరాజస్య. 14. స్వరసేనాక్షే వస్త్రే కృత్వా వర్తిం చ తైలాక్షం,
తజ్జాతకజ్జలాంచితలోచనయుగలోఽప్యంకృతోబాలః. 15. కష్ట మనా
మకరోగం క్షుద్రయతి భూతాదికం చాఽపి, చాలనికాతలసంస్థిత పోతం
సంప్లావ్య గవ్యమూత్రేణ. 16. బకోదశాలికాయాం రజకక్షారోదక
స్నానం, దానక్రయణ శ్రావణ సరాటికా రసేంద్రపూరితా ధృతా
కంఠే, నలినీదతే చ శయనం సుకష్ట మనామకాఖ్యరోగఘ్నం. 17.
భైషజ్యం పూర్వ ముద్దిష్టం సరాణాం య జ్వరాదిషు, దేయం తదేవ
బాలానాం మాత్రా తస్య కనీయసీ. 18. ప్రథమే మాసి జాతస్య శిశో
రేఫేషజరక్తికా, అవలేహ్య తు కర్తవ్యా మఘక్షీరసితాఘృతైః. 19. ఏకై
కాం వర్ధయే త్తావ ద్యావ త్సంవత్సరో భవేత్, తదూర్ధ్వం మాషవృద్ధి
స్సాస్య ద్యావదాషోడశాబ్దికాః. 20.

నాసె 1 భాగము, గోమూత్రము 2 భాగములు, శింబిదలములరసము 2 భాగ
ములు, ఆవుపాలు నాలుగురెట్లు వీటిలో తైలమును పక్వముచేసి దానిని తలంటుమండిన
అనామక రోగములు నశించును. జిల్లేడు దూది మేకఉన్నిని గుంటకలగరిసములలో పస్త్ర
మును తిడిపి పత్తినిచేసి తైలములో ముంచి కాల్చి ఆమునిని కాటుక వేసిన ససాధ్యము
లగు అనామక రోగములును నశించును. పడసమున్నగు వానిపై బాలకునుంచి గోమూ
త్రముతో స్నానము చేయించి వికాంతిస్థానమునందు రుద్దవలయును. ఇవి యన్నియును
కష్టరూపములగు ననామకములను పోగొట్టును. పెద్దలకు జ్వరారుదులందే యాషఢములు
మున్ను చెప్పఁబడినవో ఆవియే పిల్లలకు నియ్యఁదగినవి. అయితే, పుట్టినబిడ్డకు మొదటి

నెలలో ఒక చిన్నమాత్రయంత, రెండవ నెలలో రెండుచిన్న మాత్రలంత ఇవ్విధం బున సంవత్సరమువరకు హెచ్చించుచు నొషధమును తేనెలోగాని, పాలలోగాని చక్కెరలోగాని, నేతిలోగాని కలిపి నాకించవలయును. ఆవల సంవత్సరము మొదలు పదునాఱుసంవత్సరము లగువఱకు నొక్కొక్క మినపగింజంత హెచ్చింపవలయును.

❖ హరిద్రాదులు. ౨❖

శ్లో. హరిద్రాద్వయయస్త్వాహ్వనింహిశక్రయవైః కృతః, శిశో
జ్వరాతీసారఘ్నః కషాయ స్తస్య దోషజిత్. 21.

పసపు మ్రానిపసపు మధుకము కొడిసెపాలవిత్తులు వీటికషాయము పిల్లల అతిసార
రగోగములను మాన్యును.

❖ బాలచతుర్భుద్ధిక. ౨❖

శ్లో. ఘనకృష్ణారుణా శృంగీ చూర్ణం డ్రౌద్రేణ సంయుతం, శిశో
జ్వరాతీసారఘ్నం కాసశ్వాసవమోహరం. 22,

తుంగము స్తలు పిప్పళ్లు శృంగి వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతోకలిపి పిల్లల కిచ్చిన
జ్వరాతీసారములు దగ్గు శ్వాస వాంతులు నశించును.

❖ ధాతుక్యాదులు. ౨❖

శ్లో. ధాతికీబిల్వధాన్యాక లోక్రేంద్రయవవాలకైః, లేహః డ్రౌ
ద్రేణ బాలానాం జ్వరాతీసారవాంతిజిత్. 23. రజనిదారుశిరలశ్రేయ
సి బృహతీద్వయం, పృశ్నివర్ణీశతాహ్వచ లీఢం మాక్షిక సర్పిషా. 24.
గ్రహణీ దీపనం హస్త మారుతార్తిం సకామలాం, జ్వరాతీసారపాండు
ఘ్నం బాలానాం సర్వశోధనుత్. 25. మిశ్రీకృష్ణాంజనం లాజా శృంగీ
మరిచమాక్షికైః, లేహః శిశో ద్వధాతివ్య శ్చర్దికాసజ్వరాపహః. 26.

ధాతక్రిఫలము మాతేడు దనియములు లోక్రేంద్ర కొడిసెపాలవిత్తులు కరువేరు
తేనె వీటి లేహము పిల్లలకు జ్వరాతీసారములను వాంతిని పోగొట్టును. పసపు దేవదారు
కరక్కాయలు వాకుడు శతావరి వీటిని తేనెతో నేతితో కలిపి లేహమును చేసి ఈయ
వలయును. గ్రహణి వాతేగోగము కామెల అతిసారము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.
సోంపు పిప్పళ్లు మర్తా పేలాలు మిరియములు తేనె వీటితోచేసిన లేహమును పిల్లల
కిచ్చిన వాంతిని మున్నగునవి నశించును.

❖ శృంగ్యాదిలేహము. ౨❖

శ్లో. శృంగీం సముస్తాతివిషాం విచూర్ణ్య లేహం విదధ్యా స్తధునా

శిశూనామ్. 27. కానజ్వర చ్ఛర్దిభి రర్దితానాం సమాక్షి కాం చాతివిసాం
తజై కాన్. 28. వీతం పీతం వమే ద్వస్తు స్తస్యం త స్తధుసర్దిసా, ద్వివార్తాకీ
ఫలరసం పంచకోలం చ లేహయేత్. 29. ఆమ్రాస్థిలాజసింధూత్థై ర్లేహాః
క్షౌద్రేణ ఛర్దినుత్, పిప్పలీ మురిచానాం తు చూర్ణం సమఘ శర్కరం.
30. రసేన మాతులుంగస్య హిక్కుఛర్ది నివారణం, పేటిపాతామూలా జ్వం
బ్వః సహకారవల్కలతః కల్కః. 31. ఇత్యేకశ శ్చ పిండో విధృ
తో హృన్నాభిమధ్యతాల్వాది, ఛర్ద్యతీసారజం వేగం ప్రబలం ధత్తే త
దేవ నియమేన. 32.

శృంగి, కుంగములు అతివస వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతో లేహముచేసిగాని
అతివస తేనె లేహమును చేసిగాని తినిన దగ్గు జ్వరము ఛర్ది మున్నగునవినశించును. పా
లను త్రాగిత్రాగి క్రక్కుచు డిన పిల్లలకు వాకుడుకాయలరసమును తేనెతోను నేటితోను
నాకింపవలయును. పంచకోలములను తినిపింపవలయును. మామిడి పంకలు పేలాలు
నైంధవలవణము వీటిని లేహముచేసి తేనెతో నాకించిన వాంఛినశించును పిప్పళ్లు మి
రియుములు వీటిచూర్ణమును తేనె కంఠచక్రరలవై యికిని మాచీఫలరసముతో నాకిం
చిన ఎక్కిళ్లును ఛర్దలును నశించును. పేటిక విషబద్ధివేరు నేతేడుచెక్క గురంటితో
క్కు వీటిని వేరువేరుగా కల్కమును చేసి నాభినిడుమును దవడలు మున్నగుచోటులను
పట్టువైచినచో ఛర్ద్యతీసారములు తప్పక నశించును.

❧ బిల్వక్వాథాదులు. ❧

శ్లో. బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం జలం సలోద్ధ్రం గజపి
ప్పలీ చ, క్వాథావలేపణ మధునా విమిశ్రితా బాలేషు యోజ్యా వతి
సారితేషు. 33. సమంగా ధాతకీ లోద్ధ్ర శాదివాభిః శృతంజలం, దుర్ధరే
2పి శిశోద్దేయ మతీసారే సమాక్షిం. 34. నాగరాతివిషా ముస్త బా
లకేంద్రయవైః శృతం, కుమారం పాయయే త్ప్రతిః సర్వాతీసారనాశ
నం. 35. సమంగాధాతకీపద్మం వయస్యా కచ్చునా తథా, పిప్లై రేతై
ర్యవాగూ స్యా త్సర్వాతీసారనాశనం. 36. బిల్వమూలకపాయేణ
లాజా తైచ సశర్కరాః, ఆలోద్య పాయయే ద్బాలం ఛర్ద్యతీసార
నాశనం. 37. కల్కః ప్రియంగుకోలాస్త మధ్యము స్తరసాంజనైః, క్షౌ
ద్రరీధః కుమారస్య ఛర్దితృష్ణాతిసారనుత్. 38.

బిడ్డలు ఆరెపువ్వులు కురువేరు లోగ్ర వినుగుపిప్పళ్లు వీటి కషాయములోను అవలేహమున-దును తేనెను కలిపి అతిసారముగల బాలకుని క్షీయవలయును. మంజిష్ఠము ధాతక్రీకునుమును లోగ్ర మనుబాల వీటి కషాయములో తేనెను కలిపి బాలకులకు భయంకరములగు సతిసారములలా నీయవలయును. శొంఠి అతివస తుంగము స్థలు కురువేరు కొడిసెపాల వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలముననే బాలకునిచేత త్రాగింపవలయును. అన్ని అతిసారములను నశింపజేయును. గుంజిష్ఠ ధాతక్రీకునుమును ఉసిరిక కమలము వీటినినూరి గంజిని కాచి ఇచ్చి అన్ని అతిసారోగములును నశించును. మాతేడు వేళ్లను కషాయముగాగాచి కండచక్కెర పేలాలు వీటిని కలిపి స్థిలము త్రాగించినచో చర్మ అతిసారమును నశించును.

—●— మోచరసాయ వాగము. —●—

శ్లో. మోచరస సృష్టంగా చ ధాతికీ వద్ద కేసరం, పిష్టే ర్చేత్తై ర్యవాగూ స్యా ద్రక్తాతీసారనాశినీ. 39. లేహ స్థైలసితాక్షాద్ర తిలయస్యావ్యాకల్మితిః, బాలస్య రుంధ్యాన్నియతం రక్తస్రావం ప్రవాహికాం. 40. లాజా సయప్తిమధుకం శిర్కరాక్షాద్ర మేవ చ, తండులోదకసంసిక్తం ఊప్రం హంతి ప్రవాహికాం. 14. అంకోట మూల మథవా తండులసలిలన వటజమూలం వా, వీతం హంత్యతిసారం గ్రహణీరోగం సుసుర్వారం. 42. సితజీరసర్జచూర్ణం బిల్వదలోత్థాం జమశ్రితం వీతం, హంత్యామరక్తశూలం గుడసహితః శ్వేతసర్జోవా. 43. మరిచమహశాషధకుటజం ద్విగుణీకృత ముత్తరోత్తరం క్రమశః, గుడతక్రయైక్త మేతద్ గ్రహణీరోగం నిహం త్యాశు. 44. బిల్వశక్రాంజ మోచాబ్ధసిద్ధ మాజం పయః శిశోః, సామానరక్తాం గ్రహణీవీతం హన్యాత్తిరాత్రతః. 45. తద్వదజాక్షీరసమో జంబూత్వ గుద్భవో రసః, గుడపాకేతు బాలానాం పిత్తఫ్ణీం కారయే త్క్రియాం. 46. రసాంజనం విశేషేణ సానాలేషనయో ర్హితం.

బూరుగుజిగట మంజిష్ఠము ధాతక్రీకునుమును కమలకేసరములు వీటినినూరి గంజి జేసి త్రాగించిన రక్తాతిసారములు నశించు. తైలగు కండచక్కెర తేనె తిలలు మధుకము వీటికల్గిన స్థిలముగల రక్తస్రావమును ప్రవాహికను పోగొట్టును. పేలాలు మధుకము కండచక్కెర వీటిని స్థిలతో ద్రావించో ప్రవాహికలు నశించును. అంకోటమూలమును గాని సుష్టియూడనుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూర త్రావించిన అతిసారములు

నశించును. మిరియములు శొంఠి కోపు నీటి నుత్తరోత్తరముగా కట్టింపు తెచ్చి బెల్లము వజ్జిగ వీటియందు కలిపి త్రాగిన గ్రహణులు నశించును. మారేడు కొడిసెపాల కరువేరు బూరుగుజిగట తు గు న్దులు వీటిలో మేకపాలును సిద్ధముచేసి త్రాగిన ఆహారహితములగు గ్రహణులు మూడురాత్రులలో నశించును. అట్లే నేతేడుచెక్కరసమును కలిపి త్రాగవలయును. త్రాగుటకును లేవనకును రసంజనము హితకరము.

❧ పిప్పలీలేహములు. ❧

శ్లో. కణోపహనితాక్షాద్ర సూక్ష్మైలాసైంధవైఃకృతః. 47. మూత్రగ్రహే ప్రయోక్తవ్యః శిశూనాం లేహాక్షతనః, ఘృతేన సిందువిశ్వే లాద్దిగుభాగ్ని రజోలిహాన్. 48. ఆనాహం వాతకం శూలం జయేత్తోయేనవా శిశుః, హరితకీ వచాకుంఠం కల్పం మాక్షికసంయుతం. 49. వీత్యాకుమారః ప్రస్థేన ముచ్యతే తాలుపాతనాత్, ముఖపాకేతు బాలానాం సామ్రసారమయోరజః. 50. గైరకం త్షాద్ర సంయుక్తం భేషజం సరసాంజనం, అశ్వత్థత్వగలక్షాదైర్ముఖపాకే ప్రలేపనం. 51. దాన్వీయష్టాభయాజాతీ పత్రక్షాదైర్స్తథాపరం, సహ జంబీర రసేన స్ఫుగ్ధలరసఘ్నణం సద్యః. 52. కృత మునహంతి హి పాకం ముఖజం బాలస్య చాశ్వేప, లావతిత్తిరవస్థూర రజః పుష్పరసాన్వితం, ధృతం కరోతి బాలానాం పద్మకేసరవస్తఖం.

పిప్పల్లు మిరియములు కలకంఠ తేనె చిన్ని విలకులు సైంధవలవణము వీటిలేహమును మూత్ర గ్రహమునం దీయవలయును. నేతితో సైంధవలవణము శొంఠి విలకులు ఇంగువ గంటు భారంగి వీటిచూర్ణమును కలిపి నీటితోనేమించిన ఆనాహములు వాతకూటలు నశించును. కరక్కాయలు కన కోపు వీటిని తేనెతోఃలిపి కల్పమునుచేసి పాలతో త్రాగిన తాలుపాతములు నశించును. ముఖపాకములకు మామిడిఁ త్తును లోహచూర్ణమును గైరికమును రసంజనమును తేనెతోకలిపి నాకవలయును. రాగిచెక్క ఆహులు తేనెతోనూరి లేపనచేసిన ముఖగోగములు నశించును. మాచికాయరసమును రాచిన ముఖపాకములునశించును. లావ తిత్తిరిపిట్ట చక్ర నాకము వీటిచూర్ణమును పుష్కరసమును తిని పించిన ముఖపాకములు నశించును.

❧ పండ్లు వచ్చుపృథిరోగములు. ❧

శ్లో. దంతోద్భవోత్థరోగేషు న బాల మతియంత్రయేత్. 54. స్వయం మపుష్వశామ్యుతి జాతిదంతస్య తేగదాః, సదంతోయస్తు వాయే

తు దంతాః ప్రోఢస్యచోత్తరాః. 55. కుర్వస్తస్య కుతః శాంతిం బాలస్యా
 పి ద్విజాతయః, దద్యాద్విదక్షిణం బాలం దైన మేవం ప్రపూజయేత్.
 56. పించమూలీక సాయేణ సఘృతేన పయః శృతం, సశృంగ బేరం సగు
 డం శృతం హిక్కార్దితః పిబేత్. 57. సువర్ణగైరికస్యాపి చూర్ణాని మధు
 నాసహ, లీడ్వా సుఖమవాప్రోతి క్షిప్రం హిక్కార్దితః శిశుః. 58. చిత్ర
 కం శృంగవేరం చ తథా దంతీగవాత్స్యపి, చూర్ణం కృత్వా తు సర్వే
 సాం సుఖోష్ణేనాంబునా పిబేత్. 59. శ్వసం కాస మథో హిక్కాం
 కుమారాణాం ప్రణాశయేత్, ద్రాక్షాయా సాభయా కృష్ణా చూర్ణం
 సక్షాద్రసర్పిషా. 60. లీఢం శ్వాసం నిహంత్యాశు కాసం చ తమకం
 తథా, పుష్కరాతివిషా శృంగీ మాధవీధన్వయాసక్తైః. 61. తచ్ఛూర్ణం
 మధునా లీఢం శిశూనాం పంచకాసనుత్, దాడిమస్య చ బీజాని జీరకం
 నాగకేసరం. 62. చూర్ణితం శర్కరా క్షౌద్రలీఢం తృప్తావినాశనం.

పండ్లు పుట్టునప్పటిరోగములయందు పిల్లలకు ఎక్కువ చికిత్సను చేయరాదు. పం
 డ్లురాగానే ఆరోగములు తమంత తామే శాంతించును. పండ్లువచ్చినవాడుగాని తొలి
 పండ్లువచ్చినవాడుగాని యగు బాలకుల కెట్లు శాంతిని చేయవలయు ననగా ద
 ష్టిణితో నాబాలకు నిచ్చి వేయవలయును. కాని యుంచకొనరాదు. పంచమూలకావ్యధ
 ము నేయి పాలు అల్లము బెల్లము వీటిని పక్వముచేసి ఎక్కిళ్ళుగికి త్రాగింపవలయును.
 బంగరుపంటిరంగుల గైరిము లేనెతో నాకించిన ఎక్కిళ్లు నశించును. చిత్రమూలము
 అల్లము దంతి దంతివేళ్ళు వీటిని చూర్ణముచేసి వెచ్చజేసి త్రాగవలయును. శ్వాస కాసములు
 ఎక్కిళ్లు మున్నగునవి నశించును. ద్రాక్ష పిన్నదూలగొండి కిరక్కాయలు పిప్పళ్లు వీటి
 చూర్ణమును లేనెతో నాకినచో దగ్గు మున్నగునవి నశించును. పుష్కరమూలము అతి
 వస శృంగి పిప్పళ్లు పిన్నదూలగొండి వీటిచూర్ణమును లేనెతో కలిపినాకిన పంచవిధము
 లగు దగ్గులును నశించును. దానిసవిత్తులు జీలకర్ర నాగకేసరములు వీటిని చూర్ణముచే
 సి కండచక్కెరను కలిపి త్రాగిన తృప్త నశించును.

— తృప్తావినాశనములు. —

శ్లో. మయూరపక్షభస్మప్ర్యపితజలం తేన భావితం పేయం.
 63. తృప్తాఘ్నం వటకాష్టకభస్మజలం వక్రశోషజ ధ్వజితం వక్రే, పిష్టై
 శ్చాగేన పయసా దార్ద్రము స్తకగైరికైః. 64. బహి రాలేపనం శస్త్ర
 శిశోర్నేత్రామయాసహం, మనఃశిలాశంఖనాభః పిప్పలోద్ధగ సాంజనం

65. వర్తిః క్షాద్రేణ సంయుక్తా బాలే సర్వాక్షిరోగనుత్, మాతుః స్తనన్యం
కటున్నేహకాంచితై ర్భావితో జయేత్. 65. స్వేదా ద్దీపశిఖోత్తప్తో
నేత్రామయ ములక్తకః, శుంఠీభృంగనిశాకల్పః పుటపాకః స్తనైంధవః.
కుకూలకేఽక్షిరోగేషు భద్ర మాశ్చ్యోతనం హితం, క్రిమిఘ్నలశిలా
దార్ద్రలాక్షా కాంచన గైర్నికైః. 67. చూర్ణాంజనం కుతూలే స్యాచ్ఛిశూ
నాం పోధకీషు చ, సుదర్శనామూలచూర్ణా దంజనం స్యాత్కుకూల
కే. 69. గృహధూమనిశాకుష్ఠవాజికేంద్రయవైః శిశోః, లేప స్తక్రేణ
హస్త్యాశు సిద్ధ పామావిచచ్ఛికాః. 69.

నెమలితైర్మయక్కు బూడిదలో నీళ్లను కలిపి త్రాగినను వటకప్తకమును ధరిం
చినను తృషణు నశించును. ప్రానిపసపు తుంగముపైబు గైరికము వీటిని మేకపాలతోనూ
రి కన్నులకు పట్టువేసినచో నేత్రరోగములు నశించును. మణిశిల శంఖనాభి పిప్పళ్లుర
సాంజనము లేనె వీటివ త్రినుపయోగించిన నేత్రరోగములునశించును. లతుకరసము పా
లు కటుతైలము గంజి వీటిలో తిడిపివ త్రిచేసి వెలిగించి కాచిన నేత్రరోగములు నశిం
చును. వాయువిడంగము హరిదళము మణిశిల ప్రానిపసపులక్క విషబౌద్ధి వీటిచూర్ణము
ను పిల్లలకుకూరో గాదులను పోగొట్టును. సుదర్శనపు వేళ్లను కాటుక వేసిన కుకూలము
కు మంచిది. బూజు పసపు కొప్పు పెన్నేరు కొడిసేపాల వీటిని మజ్జిగలో నూరి లేప
నచేసిన సిద్ధ పామ విచర్చిక మున్నగు రోగములు నశించును.

— ఆశ్వగంధ ఘృతము. —

శ్లో. పాదకల్పైశ్వగంధాయాః క్షీరం దశగుణే పచేత్, ఘృతం
పేయం కుమారాణాం పుష్టికృద్బలవర్ధనం 69.

పెన్నేరుకల్కము పాలు పదిరెట్లును తీసికొని అందు నేరిని సిద్ధముచేసి త్రాగి
చిన్న పిల్లలకు బలము కలుగును.

— బాలచాంగేరీ ఘృతము. —

శ్లో. చాంగేరీస్వరసే సర్విశ్చాగక్షీరపమే పచేత్, కపిథవ్యోష
సింధూత్థ సమంగోత్పలబాలకైః. 71. సబిల్వధాతకీమోచైః సిద్ధం స
ర్వాతిసారనుత్, గ్రహణీం దుస్తరాం హంతి బాలానాం తు వి
శేషతః. 72.

చాంగేరీరసము మేకపాలు వీటిని సమభాగములను గ్రహించి అందు నేరిని. ప
క్వము చేసి వెలగ కొంత మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము మంజిష్ఠ తైలకముల

ములు కరువేరు మాకేడు ధాతకీశునుము బూరుగుబంక పిటికల్మమును కలిసినేవించిన అన్నివిధములగు అతిసారాదులు నశించును.

—ॐ కుమార కల్యాణఘృతము. ౭॥

శ్లో. శంఖపుష్పీవచా బ్రాహ్మీ కుష్ఠం త్రిఫలయా సహ, ద్రాక్షాస శర్కరా శుంఠీ జీవంతీ జీరకం బలా. 73. శరీ దురాలభా బిల్వం దాడి మం సురసః స్థిరా, ముస్తం పుష్కరమూలం చ సూక్ష్మేలా గజపిప్పలీ. 74. ఏషాం కర్మసమై రాభ్యగై ర్మృతప్రసం విపాచయేత్, కషాయే కంటకార్యా శ్చ క్షీరే తస్మి శ్చతుర్ధణే. 75. ఏలత్కుమారకల్యాణ ఘృతరత్నం శుఖప్రదం, బలవర్ణకరం ధన్యం పుష్ప్యగ్నిబలవర్ధనం. 76. ఛాయా సర్వగ్రహాలక్ష్మీక్రిమిదంతగదాపహం, సర్వబాలా మయ హం దంతోద్భేదం విశేషతః. 76.

శంఖపుష్పీ వస బ్రాహ్మీకోష్ఠ త్రిఫలములు ద్రాక్ష కలకండ శొంఠి జీవంతి జీలక ఱ్ఱ ముత్తైకపులగము కచ్చూరము మారేడు దానివ్వు బూరుగుబంక శాలిపర్ణి తుంగమస్తై లు పుష్కరమూలము చిన్నయేలకులు ఏనుగుపిప్పళ్లు పీటిని ఒక్కొక్కతులము చొప్పు నతెచ్చి 16 పలముల తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. వాకుడుకషాయములో నాలు గురెట్లు పాలను గలిపిసిద్ధముచేసి నేవించిన బాలరోగములు దంతరోగములు నన్నియు ను నశించును.

—ॐ అప్రమంగళఘృతము. ౭॥

శ్లో. వచాకుష్ఠం తథా బ్రాహ్మీ సిద్ధార్థక మధాపి చ, శారివా సైంధవం చైవ పిప్పలీఘృత మప్రమమ్. 77. మేధ్యం ఘృత మిదం సి ద్ధం పాతవ్యం చ దినేదినే, దృఢస్మృతిః క్షిప్రమేధాః కుమారో బుద్ధి మా న్భవేత్. 78. న పిశాచా న రక్షాంసి న భూతా న చ మాత రః, ప్రభవంతి కుమారాణాం పిబతా మప్రమంగలం. 79.

వస కోష్ఠ బ్రాహ్మీ దిరిసెన మనుబాల సైంధవలక్షణము పిప్పళ్లు ఎనిమిదవది నేం పిటిని సిద్ధముచేసి యిచ్చిన బుద్ధి వృద్ధి నొందును. పిచాచరాక్షసాదిబాధలు బాలుకు గలుగవు.

—ॐ లాక్షాది తైలము. ౭॥

శ్లో. లాక్షారససమం సిద్ధం తైలం మస్తు చతుర్ధణం, రాస్తా చందనకుష్టాబ్జవాజిగంధానిశాయగైః. 80. శతాహ్వ దారుయష్టా

హ్వ మూర్వాతిక్తాహరేణుభిః, బాలానాం జ్వరరక్షోఘ్న మభ్యంగా
ద్బలవర్ణకృత్. 81.

లాక్షారసముతో సమముగా తైలమును మజ్జిగలేట నాలుగురెట్లును రాస్తూ
చందనముకోష్ఠ తుంగముపైలు పెన్నేరు వసపు మ్రానిపసపు పిల్లపీచర దేవదారు మధు
కము చాగఫలము కటుకరోహిణి రేణుక బీజములు వీటికల్కములలో తైలమును సిద్ధము
చేసి రుద్దినచో బాలజ్వరములు రాక్షసదోషములు మున్నగునని నశించును.

— ౭౭ గ్రహపీడారాస్తాదులు. ౭౭ —

శ్లో. సహముండితికోదీచ్యక్వాథస్నానం గ్రహపహం, సప్త
చ్ఛాదనిశాకుప్తచందనై శ్చానులేపనం. 82. సర్వత్వగ్గళునం మూర్వా
సర్వపారిష్టపల్లవాః, బైడాలబిడజాలోమ మేషశృంగీవచా మధు. 83.
ధూపః శిశోర్జ్వరఘ్నోఽయ మశేషగ్రహనాశనః, బలిశాంతీప్తకర్తాణి
కార్యాణి గ్రహశాంతయే. 84. మంత్ర శ్చాయం ప్రయోక్తవ్య స్తత్రా
దా సర్వకామికః.

రాణిపెసలు ముండితకము తుంగముపైలు వీటిని కషాయముచేసి ఇచ్చినను స్నాన
ముచేసినను గ్రహదోషమునుపోగొట్టును. సప్తపల్లి పసపు కోష్ఠ చందనము వీటిని లేపన
ముచేయవలయును. పాముకుబుసము లశునము ఛాగఫలము ఆవాలు వేపాకులు పిల్లివలయు
మేక రోమములు వస లేనే వీటిని ధూపముచేసిన బాలకులకు జ్వరాదులు నశించును.

— ౭౮ బలిమంత్రములుగ, విధులును. ౭౮ —

శ్లో. “ఓం నమో భగవతే గరుడాయ త్య్రింబకాయ సద్యస్త
వ స్తుతస్వాహా ఓం కం సం టం శం వైనతేయాయ నమః, ఓం
హ్రీ హూం క్షః”. 85. బాలదేహప్రమాణేన పుష్పమాలాంతు సర్వ
తః, ప్రగృహ్య మక్షికా భక్తబలి ద్వేయ స్తు శాంతికః. 86. “ఓంకారీ
స్వర్ణవక్షీ బాలకం రక్ష రక్ష స్వాహా, గరుడబలిః ఓం నారాయణా
య నమః. 87.

ఓన్నమోభగవతే గరుడాయ అను ఘంత్రముతో పిల్లవానిదేహమును కొలచి
అంత మాలనుచేసి నాలుగుదిక్కులకు త్రిప్పుచు ఓంకారీ అనుఘంత్రముతో గరుడబలి
ని చేయవలయును.

❧ ప్రథమవర్ష మాసదినములలోని గ్రహపీడలు. ❧

శ్లో. ప్రథమే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి నందనా నామ
మాతృకా, తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. అశుభం
శబ్దం ముంచతి ఆత్మారం చ కిరోతి స్తనయం న గృహ్లాతి, బలిం తిస్య
ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. నద్యభయతటమృత్తికాం గృహీ
త్వా పుత్రలికాం కృత్వా శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః సప్త
ప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః సప్తవటకాః సప్తశమ్కులికాః జంబులికాః సప్త
ముష్టికాః గంధం పుష్పం తాంబూలం మత్స్యం మాంసం సురా మగ్ర
భక్తం చ పూర్విస్యాం దిశి చతుష్పథే మధ్యాహ్నా బలి ర్దేయః.
తతోఽశ్వత్థపత్రం కుంభే ప్రక్షిప్య శాంతుదక్షేన స్నాపయేత్. రిసా
నసిద్ధార్థకమేవ శృంగ నింబపత్రశివనిర్జాలైర్బాలకం ధూషయేత్.
ఓం నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హనహనముంచముంచ
ప్రీం ఫట్ స్వాహా, ఏనం దినత్రయం బలిం దత్వా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మ
ణం భోజయేత్తతః సంవద్యతే శుభమ్. ౪౯.

తొలియేడు తొలిమాసము తొలిదినమునందు బాలుని మాతృకయను గ్రహము
కి బలించును. గ్రహము ఆవేశించిన మాత్రాన జ్వరమువచ్చును. ఏడ్చును. ఆపులించును.
పాలుత్రాగుడు. ఈరోగము శాంతించుటకు బలిని చెప్పించునాను. ఏటికి రుప్రక్కలను
న్నమట్టిని తెచ్చిబొమ్మనుచేసి తెల్లనిపుష్పము తెల్లని పూవులు తెల్లనివిడుజండాలు విడుదిపము
లు ఏడుస్వస్తికలు విడువటకములు ఏడుచక్కలములు ఏడునేరేడుపండ్లు గంధము పూ
లు తాంబూలము మత్స్యములు మాంసము కల్లు తీసికొనిపోయి తూర్పుదిక్కున నాల్గు
ప్రక్కలు గలసిన త్రోవలో బలివేయవలయును. పిమ్మట రావిఆకును కుంభములోనూంచి
శాంతుదక్షముతో స్నానమును చేయింపవలయును. ఊల్లిఆకులు మేకకొమ్మలు వేపా
కులు గంగాజలము వీటితో పొగవేసి ఓన్నమోనారాయణాయ యను మంత్రముతో
మాడురోజులు బలిక్షయవలయును.

❧ రెండవయేడు. ❧

శ్లో. ద్వితీయే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి సునందా నామ
మాతృకా, తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః చక్షు రు
న్నీలయతి గాత్ర ముద్వేజయతి న శేతే క్రందతి స్తనయం న గృహ్లాతి ఆ

త్కార శ్చ భవతి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, తండులం హస్తపుష్పైకం దధిగుడఘృతం చ మిశ్రితం, శరావైకం, గంధతాంబూలం పీతపుష్పం పీతసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః దశస్వస్తికాః మత్స్యమాంససురాతిలచూర్ణాని పశ్చిమస్యాం దిశి చతుష్పథే బలి ద్దేయః, దినాని త్రిణి సంధ్యాయాం తతః శాంత్యుదకేన స్నాపయేత్, శివనిర్దాల్యసిద్ధార్థ మార్జారలోమ అశీరవాలఘృతైర్భూషం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హన హన ముంచ ముంచ ప్రిం ఫటన్వాహః. చతుర్థదిననే బ్రాహ్మణం భోజయే తతః సంపద్యతే శుభమ్. 90.

రెండవయెడు రెండవమాసము రెండవరోజు నునందయను గ్రహము గ్రహించును. వెంటనే జ్వరమువచ్చును. కన్నులుమూసికొనును. ఒడలువడకును. నిద్దరబోడు. ఏడ్చును. పాలుత్రావఁడు. ఆపులింతలు పెట్టుచుండును. ఇందులకు బలి:—బియ్యము పులి నెడు మజ్జిగబెల్లము నేయి వీటితో మిశ్రము చేసినయొక మూకుడు గంధముతాంబూలము పచ్చనిపూవులు పచ్చుధ్వజములేడు ఏడుదీపములు దశమాలములు మత్స్యమాంసము మదిరతిలచూర్ణము వీటిని పశ్చిమదిక్కున ఓన్నమోనారాయణాయ అముకస్య అనుమంత్రముతో మూడవరోజు భరిచేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనముఁజేయవలయును.

— మూడవయెడు. —

శ్లో. తృతీయే దినే నే మానే వర్షేవా గృహ్లాతి పూతనానామ మాతృకా, తథా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, గాత్రముద్వేజయతి స్తస్యం నగృహ్లాతి ముష్టిం బద్నాతి క్రందతి ఊర్ధ్వం నరీక్షతే, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, నద్యభయతటమృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా గంధపుష్పతాంబూలరక్తచందనం రక్తపుష్పం రక్తసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః పక్షిమాంససురా అగ్రభక్తం చ దక్షిణస్యాం దిశి అపరాహ్ణే చతుష్పథే బలి ర్దాతస్యః, శివనిర్దాల్య గుగ్గులు సర్పపనింబపత్రమేషశ్శింధైర్దినత్రయం ధూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యా

ధిం హన హన ముంచముంచ హ్రోసయ హ్రోసయ స్వాహా, చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 91.

మూడవయేడు మూడవ మాసము మూడవ దినమునందు పూతనయను గ్రహము బాంసి గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. ఒడలు వడకును. పాలుత్రాగడు. పిడికిలి బట్టికొనును. ఏడ్చును. మైనిచూచును. ఇందులకుబలి: — ఏటిరెండువైపులమట్టితో బొమ్మనుచేసి గంధపుష్పతాంబూలచందనములను రక్తచందనము రక్తపుష్పములు ఎఱ్ఱని ధ్వజములేడు ఏడుదీపములు ఏడుస్వస్తికలు పక్షిమాంసము చంద్రము వీటిని దక్షిణపు దిక్కున మధ్యాహ్నకాలములో ఓంనమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యాధిం ఆను మంత్రముతో బలినివేసి గంగోదము గుగ్గిలము శున్నగు నానితో ధూపమును వేయవలయును.

❧ నాలవయేడు. ❧

శ్లో. చతుర్థదివసే మాసే వర్జేవా గృహ్లాతి ముఖతుండికా నా మ మాతృకా, తియోగృహీత మాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గ్రీవాం నామయతి అక్షిణీ ఉన్తిలయతి స్తన్యం న గృహ్లాతి రోదితి స్వపితి ముష్టిం బద్ధాతి బలిం తిస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, నద్య భయతటమృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా ఉత్పలపుష్పంగంధతాంబూలం దశధ్వజాః చత్వారః ప్రదీపాః త్రయోదశస్వస్తికాః, మత్స్యమాంసమరా, అగ్రభక్తం చ ఉత్తరస్యాం దశి అపరాహ్ణే చతుష్పథే బలిం దద్యాత్ ఆద్యమాసికో ధూపః. ఓన్నమో నారాయణాయ హాన హన ముంచ ముంచస్వాహా, చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 92.

నాలవయేడు నాలవ నెలనాలవనాడు ముఖతుండికయను గ్రహము గ్రహించును. మొదల జ్వరమువచ్చును. మెడ వంచికొనును. కన్నులను తెరిచికొనును. పాలుత్రాగడు. ఏడ్చును. కలవరించును. పిడికిలి పట్టును. అందులకు బలి:—ఏటియుభయతటముల మట్టిని బొమ్మనుచేసి కలుహ గంధము తాంబూలము పదిజండాలు నాలుగుదీపములును, పదమూడు స్వస్తికలు మత్స్యమాంసాదులు వీటి సుత్తరదిక్కున నపరాహ్ణాకాలమున చతుష్పథమునందు బలిని వేయవలయును. ఓన్నమోనారాయ మంత్రముతో ధూపము న్ని వేయవలయును. ఇట్లు మూడు రోజులు చేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయింపవలయును.

అయిదవయెడు. ౭౭

శ్లో. పంచమే దివసే మాసే వన్నే వా గృహ్లాతి కటపూతసా నా
మ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. గాత్ర
ముద్వేజయతి స్తస్యం న గృహ్లాతి ముష్టిం చ బద్ధాతి, బలిం తస్య ప్ర
వక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. కుంభకారచక్రస్య వృత్తికాం గృ
హీత్వా పుత్తలికాం నిర్తాయ గంధతాంబూలం శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం
సంచ ధ్వజాః పంచప్రదీపాః పంచ వటకాః ఐశాన్యాం దిశి బలి ద్దాత
వ్యః, శాంతుదకేన స్నాపయేచ్ఛివనిర్దాల్య సర్పనిర్దోక గుగ్గులు నింబ
పత్ర వాలకఘృతై ధూపం దద్యాత్ “ఓన్నమో నారాయణాయ అ
ముకస్య వ్యాధి చూర్ణయ చూర్ణయ హనహన స్వాహః” చతుర్థది
వసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభమ్. ౭౩.

అయిదవయెడు అయినవదినయన కటపూతన యచఅయిదవనెల గ్రహము
గ్రహించును. గ్రహావేశమునకు ముందుగా జ్వరము వచ్చును. పిడికిలిని పట్టుకొనును. ఇందు
లకు బలిని చెప్పచున్నాను:—కుమరివానిచక్రముక్రిందిముట్టిని తెచ్చి బొమ్మనుచేసి
గంధతా, బూలములను తెల్లనియన్నమును తెల్లనిపూవులు ఐదుధ్వజములు ఐదుదీప
ములు ఐదుభక్ష్యములు ఈశానదిక్కునందు ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయయను
మంత్రముతో బలిని వేయవలయును.

అరవయెడు. ౭౮

శ్లో. షష్ఠీ దివసే మాసే వన్నే వా గృహ్లాతి శకునికా నామమా
తృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. గాత్రభేదం చ
దర్శయతి దివారాతా, పుత్తానం భవతి ఊర్ధ్వం నిక్షేతే, బలిం తస్య
ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. పిష్టకేన పుత్తలికాం కృత్వా శు
క్లపుష్పం రక్తపుష్పం పీతపుష్పం గంధతాంబూలం దశ ప్రదీపాః దశ
ధ్వజాః దశ స్వస్తికాః దశ ముష్టికాః దశ వటకాః క్షీరజాబూడికా
మత్స్యమాంససురా ఆగ్నేయాం దిశి నిస్కృంతే మధ్యాహ్నే బలిం
దాపయేత్. శాంతుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్దాల్యరిసానగుగ్గులు
సర్పనిర్దోక నింబపత్ర ఘృతై ధూపం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయ
ణాయ చూర్ణయ చూర్ణయ హనహన స్వాహః. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం
భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభమ్. ౭౪.

ఆరవయేడు ఆరవ నెల ఆరవదివఱకునందు శకునికయను మాతృక గ్రహించును. తొలుతజ్వరమువచ్చును. రేయిం బవళ్లు ప్రక్కనుండి లేచుచుండును. ఇందులకు బలిని చెప్పుచున్నాను:—పిండితో బొమ్మను చేసి తెల్లపూలు ఎఱ్ఱపూలు పచ్చనిపూలు గంధ తాంబూలములు పదిదీపములు పదిధ్వజములు పదివస్త్రములు పదిసిడికిళ్ళు పదివటకములు నేతీడుపండ్లు మత్స్యమాంసమద్యములు ఆగ్నేయపు దిక్కున మధ్యాహ్న కాలమున బలి చేసి శాంతు్యదకముతో స్నానము చేయించి ఊర్తిలాట్టు గుగ్గలము మున్నగువానిని ధూపము చేసి ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయ అనుమంత్రముతో బలి నొసంగ వలయును.

—ॐ ఏడవయేడు. ॐ—

శ్లో. సప్తమే దివసే మాసే వర్షే వా యదా గృహ్లాతి శుష్క-
రేవతీనామ మాతృకా, తయా గృహీతమాద్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వ-
రః గాత్ర ముద్యేజయతి మిష్టిం బధ్నాతి రోదితి. బలింతస్య ప్రవక్ష్యా-
మి యేన సంవద్యతే శుభం. రక్తపుష్పం శుక్లపుష్పం గంధతాంబూలం
రక్తాదనం శృశరా శ్రుయోదశ స్వస్తికాః మత్స్యమాంససురా శ్రుయో-
దశ ధ్వజాః యంచ ప్రదీపాః పశ్చిమదిగ్భాగే గ్రామనిష్కాసే అపరాహ్ణే
వృక్ష మాశ్రిత్య బలిం దద్యాత్, శాంతు్యదకేన స్నానం గుగ్గులు మే-
షశృంగసర్పపోశీరవాలకఘృతై ధూపయేత్, ఓన్నమో నాగాయ-
ణాయ దీప్తలేజసే హన హన ముంచముంచస్వాహ. చతుర్థదివసే బ్రా-
హ్మణం భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభం. १ .

ఏడవయేడు ఏడవ నెల ఏడవదివఱకునందు శుష్కరేవతీయను గ్రహము ఆవేశిం-
చును. తొలుత జ్వరమువచ్చును. గాత్ర ముద్యేగమునొందును. పిడికిలి పట్టుకొనును.
ఇందులకు బలి:—రక్తపుష్పములు శుక్లపుష్పములు గంధతాంబూలములు రక్తాదనము
పదుమాడు తొండలు పదిధ్వజములు ఆయిదు దీపములు స్వస్తికములు మత్స్యమాంస
మద్యములు వీటిని పశ్చిమదిగ్భాగమునందు ఊరివెలుపల ఆపరాహ్ణకాలమునందు
వృక్షము క్రింద బలినిచ్చి ఓన్నమోనారాయణాయ అనుమంత్రముతో శాంతు్యదకము
ను స్నానమును చేయింపవలెను.

—ॐ ఎనిమిదవయేడు. ॐ—

శ్లో. అష్టమే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి అర్యకో-
నామ మాతృకా తయా గృహీతమాద్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గృ-

ధ్రగంధః పూతిగంధ శ్చ జాయతే, ఆహారం చ న గృహ్యతి ఉద్వేజయతి గాత్రాణి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సమ్పద్యతే శుభమ్. రక్తపీతధ్వజాః చందనం పుష్పం శమ్కుల్యః పర్వటికాః మత్స్యమాంస సురాజంబుడికాః ప్రత్యాపే. బలి దేయః ప్రాస్తరే. మంత్రః—ఓన్నమో నారాయణాయ చతుర్దిక్షోక్షణాయ వ్యాధిం హనహన ముంచముంచ ఓం హ్రీం ఫట్ స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 96.

ఎనిమిదవయేడు ఎనిమిదవ నెల ఎనిమిదవదినమునందుగాని ఎనిమిదవయేటియందుగాని అర్చకయను మాతృక బాలుని గ్రహించును. తొలుత జ్వరము వచ్చును. గృధ్రగంధము పూతి గంధమును కలుగును. తిండితినఁడు. గాత్రోద్వేజనకలుగును. అందులకు బలిని చెప్పచున్నాను:—రక్తపీత ధ్వజములు చందనము పూవులు శమ్కులులు పర్వటికలు మత్స్యమాంసచద్యములు వీటిని ఓన్నమో యను మంత్రముతో ప్రాతఃకాలమున బలివేయవలయును.

తొమ్మిదవయేడు.

శ్లో. నవమే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్యతి భూనూతికానామ మాతృకా. తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, నిత్యం ఛర్ది ర్భవతి గాత్రభేదం దర్శయతి; ముష్టిం బధ్నాతి; బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సమ్పద్యతే శుభమ్. నద్యభయతటమృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం నిర్తాయ శుక్లవస్త్రేణ వేష్టయే చ్చుక్లపుష్పం గంధ తాంబూలం శుక్లత్రయోదశధ్వజాః త్రయోదశ దీపాః త్రయోదశ స్వస్తికాః త్రయోదశ పుత్తలికాః మత్స్యమాంససురాః ఉత్తరదిగ్భాగే గ్రామనిష్కామే బలిం దద్యాత్. శాంతుర్దశకేన స్నానం గుగ్గులు నింబపత్ర గోశృంగ శ్వేతసర్పపశ్చుత్రైర్ధూపం దద్యాత్. మంత్రః—“ఓన్నమో నారాయణాయ చతుర్భుజాయ హన హన ముంచ ముంచ స్వాహా.” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభం. 97.

తొమ్మిదవయేడు తొమ్మిదవ నెల తొమ్మిదవ దినమునగాని తొమ్మిదవయేడుగాని భూనూతికయను గ్రహము గ్రహించును. తొలుతిజ్వరము వచ్చును. ఛర్దికలుగును. ఒడలు విఱుపుపుట్టును. ఇందులకుబలి:—ననియొక్క కొండుగట్టులమట్టితోను బొమ్మను చేసి శ్వేతవస్త్రము శ్వేతశునుమములు చందన తాంబూలములు తైలజండాలు పదుమూడు పదుమూడుదీపములు 13 ముల్లంగులు 13 బొమ్మలు 13 చేపలు చద్యమాంసములు వీటి

తో నుత్తరదిక్కున 'ఓం నమో నారాయణాయ' యను మంత్రముతో బలిని వేసి శాంతి స్నానమును చేయింపవలయును.

— పదనయేడు. —

శ్లో. దశమే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి నిఘ్నుతా నామ మాతృకా తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. గాత్ర ముద్వేజయతి ఆత్మారం కరోతి, రోదితి, మూత్రం పురీషం చ భవతి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, పారావారమృత్తి కాం గృహీత్వా పుత్తలికాం నిర్ణాయ గంధతాంబూలం రక్తపుష్పం రక్తచందనం పంచవర్ణధ్వజాః పంచ ప్రదీపాః పంచ స్వస్తికాః పంచ పుత్తలికాః మత్స్యమాంససురాః వాయువ్యాం దిశి బలిం దద్యాత్, కాకవిష్టాగోమాంసగోశ్వంగరసోన మార్జారలోమ నింబపత్ర ఘృతైర్ధూపయేత్. ఓన్నమోనారాయణాయ చూర్ణితహస్తాయ ముంచ ముంచ స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణ భోజయేత్ తత్తః సుస్థో భవతి బాలకః. 98.

పదనయేడు పదననెల పదనదినిముగాని పదనయేడుగాని నిర్జతయను మాతృక గ్రహించును. జ్వరము వణకు ఆత్మారములు ఎక్కువగా మలమూత్రములు కలుగును. ఇందుకు బలి యిట్లు:—సముద్ర పుష్పటితో బొమ్మనుచేసి గండతాంబూలములు ఎఱ్ఱ నిఘ్నాలు ఎఱ్ఱనిగంధము పంచవర్ణపు ధ్వజములు పంచదీపములు పంచస్వస్తికలు పంచపుత్తలికలు మత్స్యమాంస మద్యములు వాయువ్యదిక్కున బలినిచ్చి కాకవిషాదులతో ఓన్నమాయను మంత్రముతో ధూపమువేసి నాలవరోజు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయింపవలయును.

— పదునొకండవ యేడు. —

శ్లో. ఏకాదశే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి బలిపిచ్ఛి కానామ మాతృకా. తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః ఆహారం న గృహ్లాతి; ఊర్ధ్వదృష్టి ర్భవతి; గాత్రభంగోభవతి, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, పిష్టకేన పుత్తలికాం కృత్వా రక్తచందన రక్తం చ తస్యా ముఖం దుగ్ధేన సింఛేత్. పీతపుష్పం గంధ తాంబూలం సప్త పీతధ్వజాః సప్త ప్రదీపాః అష్టా వటకాః అష్టా శమ్భు-

లికాః అష్టా పూరికాః మత్స్యమాంససురాః, పూర్వస్యాం చిశి బలి ర్దా
తవ్యః శాంత్యుదకేన స్నానం, శివ నిర్దాల్యగుగ్గులు గోశృంగ సర్ప
నిర్దోకఘృతై ర్భూపయేత్, “ఓన్న మో నారాయణాయ ముంచ ముంచ
స్వాహా” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః, సుసో భవతి
బాలకః. 99.

పదునొకండవయేడు పదునొకండవ నెల పదునొకండవదినుసుగాని పదునొకండవ
వర్షముగాని పిలిపిచ్చికయను మాతృక గ్రహించును. దానియావేశ మాత్రమున జ్వర
ము అన్నము తినకపోవుట ఊర్ధ్వపుష్టిగాత్ర భంగము మున్నగునవి కలుగును. అందుల కీ
క్రిందిరీతిని బలిసీయవలయును:—సిండిబొమ్మను చేసి రక్తచందనము రక్తము, ఆబొమ్మ
ముఖమును పాలతో తడిసి పచ్చనిపూవులు గంధతాంబూలములు పచ్చనియేడుజం
డాలు ఏడుదీపములు రి వడలు ఎన్ని చి చి క్కలములు ఎన్నిదిహూరీలు మత్స్యమాంసమ
ద్యములు వీటిని పూర్వదిక్కున బలిసీయవలయును. ఓన్నమోనారాయణాయ యనునది
బలిమంత్రము.

— పండ్రెండవయేడు. 100 —

శ్లో. ద్వాదశే దివసే మాసే వస్తే వా యది గృహ్లాతి కాము
కా నామ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రధమం భవతి జ్వరః,
విహస్య వాదయతి కరేణ తర్జయతి గృహ్లాతి క్రామతి నిఃశ్వసితం ము
హుర్ముహు రాహరం న కరోతి, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంప
ద్యతే శుభం. ఊరేణ పుత్తలికాం కృత్వా, గంధం తాంబూలం శుక్ల
పుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః, సప్త ప్రదీపాః సప్త పూషికాః కరస్థేన దధి
భక్తేన సర్వకర్తృబలిం దద్యా చ్చాంత్యుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్దాల్య
గుగ్గులు సర్పపఘృతై ర్భూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ ముంచ
ముంచ హన హన స్వాహా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః
సుసో భవతి బాలకః. 100.

పండ్రెండవయేడు పండ్రెండవ నెల పండ్రెండవదినుసునందు గాని పండ్రెండవ
వర్షమునందుగాని కాముకయనుమాతృక గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. వెనుక
నవ్వు నవ్వును. వాదించును. బెదరించును. పట్టుకొనును. దాటును. నిట్టూర్పు విగును. భు
జింపకుండును. ఇందుల కీక్రిందివిధమున బలినిచ్చిన మేలు కలుగును:—పాలతో బొమ్మ
ను చేసి గంధతాంబూలాదులు శుక్లపుష్పములు తెల్లని ఏడుధ్వజములు ఏడుదీపములు

విడువూరిలు చేతిలో పెరుగన్నమును ఉంచుకొని బలినిచ్చి కాంక్ష్యుడకములతో స్నానమును చేయింపవలయును. శివనిర్వాణ్యము గుగ్గిలము ఆవాలు నేయి వీటితోపాగ వేయవలయును. బలిమంత్రము:— ఓన్నమో నారాయణాయ నమః మంచ మంచ హస హస స్వాహా” అని. నాల్గవదివఱకుండు బ్రాహ్మణ భోజనమును చేయించినచో బాలుడు సుస్థుడై యుండును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు బాలరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౪. విషాధికారము.

అరిష్టాబంధనమును మంత్రమును, విషహరములగు ప్రయోగములునుగాని, ఈదుఃఖమును తినుటగాని విషఘ్నములగు చికిత్సలు.

శ్లో. అరిష్టా బంధనం మంత్రం ప్రయోగ శ్చ విషావహః, దంశనం దంశక స్వాహాః ఫలస్య మృదునోఽపి వా. 1. మూలం తంశులవారిణా పిబతి యః ప్రత్యంగిరాసాభవం, నిష్పిప్తం శుచి భద్రయోగదివసే తస్యాహిభీతిః కుతః. 2. దర్పాదేవ ఫణీ యథా దశతి తం మోహాన్వితో మూలపం, స్థానే తత్ర స ఏవ యాతినియతం వక్త్రం యమస్యాచిరాత్. 3. మనూరం నింబవత్త్రాభ్యాం ఖాదే నేషగతే రవా, అబ్జ మేకం స భీతి స్స్వా ద్విషా త్తస్య స సంశయః. 4. ధవలపునర్మ వజటయా తండులజలపీతయా చ పుష్పక్షే, అవహరతి విషధరవిహా పద్రవ మావత్సరం పుంపామ్. 5. గృహధూమో హరిద్రే ద్వే సమూలం తండులీయకం, అపి వాసుకినా దప్తః పిబే ద్దధి ఘృతాప్లుతం. 6. కూలికామూలసన్యేన కాలదప్తోఽపి జీవతి, శ్లేష్మణః కర్ణయూధస్య వామానామికయా కృతః. 7. లేపో హన్యా ద్విషం ఘోరం సృమూత్రాసేచనం తథా, శిరీషపుష్పస్వరిసే భావితం శ్వేతసర్పవం. 8. సప్తాహం సర్పదప్తానాం సస్యపానాంజనే హితం, ద్విపలం సతకుష్టాభ్యాం ఘృతక్షౌద్రం చతుఃపలం. 9. అపి తక్షకదప్తానాం పాన మేత త్సుఖప్రదం, వంధ్యకర్కోటజం మూలం ఛాగమూత్రేణ భావితం. 10. సస్యం కాంజిక సరయుక్తం విషావహాతచేతసః.

ప్రత్యంగిరా (ముండ్లదిరిసెన) మూలమును బియ్యముకడుగుతో నూరి త్రాగినచో, సర్వభయములేదు. ఒకవేళ యెప్పుడైనను బ్రాంతివలనఁ గఱచినచో నాసర్పమే నశించును. నల్లతెగడను వేపాకును మేషమునందు నూర్చుఁ దుండఁ గా భక్షించినచో ఒకసంవత్సరమువఱకును సర్పభయము కలుగదు. పుష్కనక్షత్రము నందు తెల్లగలిజేరును బియ్యపుకడుగుతో నూరి నేవించిన సంవత్సరము వఱకును విషభయ ముండదు. ఇంటిబూజు పసపు మ్రనిపసపు మూలకము బియ్యపు కడుగు వీటిని నూరి నేతని చేర్చికొని త్రాగినచో వాసుకి గఱచినను బ్రదుకఁగలఁడు. దంతివేళ్లను నన్యవిధిచేసిన కాలదబ్బుఁడైననుబ్రదుకును. గుమిలితో వామనాసికయందు చేసిన లేపముగాని విషమును పోగొట్టును. మనుష్యునిమూత్రముతో తడుపుట యును విషహరమగును. తెల్లయావాలను దిరిసెనపూవులతో భావనచేసి ఏడుగోజులు నన్యపా నాంజనములు గా నేవించుట కుంచిది. తగరము కోష్ఠ 2 పలములును నెయ్యి తేనె 4 పలములును త్రాగించిన తక్షకదగ్ధులైనను సుఖింపగల్గుదురు. మధ్యకంఠోటకపు వేరును మేకమూత్రములతో భావనచేసి గ.జిని గలిపి నన్యము నిచ్చిన విషములు నశించును.

❧ త్రివృతాదిచూర్ణము. ❧

శ్లో. త్రివృద్విశాలా మధుకం హరదే మంజిష్ఠవర్గో లవణం చ సర్వమ్, కబుత్రికం చైవ విచూర్ణితాని శృంగే నిదధ్యాన్మధునా యుతాని. 11. ఏష్యోఽగదో హం త్యుపయుజ్యమానః పానాంజనా భ్యంజన నన్యయోగః, అవార్యవీర్యో విషవేగహంతా మహాగదో నామ మహాప్రభావః. 12. పీతే విషే స్యా ద్వయం చ తృతీయే ప్రదే హసేకాది సుశీతలం చ, కపిత్థమాంగం ససితాక్షౌద్రం కంఠగతేవిషే, లిహ్య దామాశయగతే తాభ్యాం చూర్ణపలం సతాత్. 13. విషే పక్వాశయగతే పిప్పలీరజనీద్వయం, మంజిష్ఠాం చ సమం పిప్ల్యా గోపి త్తేన నరః పిబేత్. 14. రజనీసైంధవక్షౌద్రసంయుక్తం ఘృత ముత్తమం, పానం మూలవిషార్తస్య దిగ్ధవిధస్య చేష్యతే. 15. సితామధు యుతం చూర్ణం తామ్రస్య కనకస్య వా, లేహః ప్రశమయ త్యుగ్రం సర్వసంయోగజం విషం. 16. అంకోటమూలనిఃక్వాథం పాణితం సఘృతం లిహేత్, తైలాక్తః స్విన్న సర్వాంగో గరదోషవిషాపహః. 17. కటభ్యంజన శైరీయ శేలుక్షీరద్రుమత్పిచః, కషాయచూర్ణకల్పాః

స్యః కీటలూతావ్రణాపహః. 18. అగారధూమ మంజిష్ఠా రజనీలవ
ణోత్తమైః, లేపో జయ త్యాఖువిమం కర్ణిక్తానూ శ్చ పానతః. 19.

తెల్లతెగడ కొడిసెపాలవిత్తులు మధుకము పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠవర్గము
సమస్తలవణములు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని చూర్ణముచేసి 'తేనెతో' నాకి
నను అంజనము మద్దనము మున్నగు రీతుల నుపయోగించినను న్యర్థముగాక విషవేగ
ములను శాంతిసొందించును. విషమును త్రాగిన వాంతి చేయింపవలయును. కంఠస్థితమై
నచో లేపనసేచనాదులఁ జేయునది. కపిత్థమును మాఃగమును కలకంఠ తేనెతోసే
వింప వలయును. పక్వాశయును నందున్నచో పిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠ
వీటిని సమభాగములను గోపిత్రములోనూరి త్రాగవలయును. పసపు సైంధవలవణము
తేనెనెయ్యి వీటినిత్రాగినచో కాల్చిన తెగనఱకిన మూలపువిషములును నశించును. రాగి
యొక్కగాని బంగారుయొక్కగాని మార్జనులో చక్కెరను తేనెను గలిపి నాకిన
సంయోగజములగు విషములు హరించును. అంకోటమూలమును కషాయముచేసి తేనెతో
త్రాగవలెను. నల్లమద్దిమద్ది గోరింటలశునము పాలవృక్షపు బెగడులు వీటిచెక్కలను
చూర్ణముచేసి కషాయకల్పములనుజేసి నేవించిన లూతావిషములు నశించును.

❧ వృశ్చికాదివిషములు. ❧

శ్లో. యః కాసనుద్దనపత్రం వదనే ప్రక్షిప్య కణ్ఠే పూత్కారం,
మనుజ్యోదదాతి శీఘ్రం జయతి విమం వృశ్చికానాం సః. 20. దంశే
భ్రమేణ విధినా వృశ్చికవిషహృత్కుచైరపదగుడికా, పురధూపపూ
ర్వ మర్క చ్చదః సువపిష్ట్యా కృతో శేషః. 21. జీరకీస్య కృతః కల్కో
ఘృతసైంధవసంయుతః, సుఖోష్ణో వృశ్చికార్తాణాం సులేపో వేదనాప
హః. 22. అమలాఘర్షణం దంశే కంటకం చ త దుద్ధరేత్, కరణే
విషజే లేపా శృణిజ్జకరసోధవా. 23. కుంకుమకునటీకర్కట హరితా
తైః కుసుంభసమ్మిలితైః, కృతగుడికాభ్రామగతో విదప్తగోధానరట
విషజత్. 24. అంకోటపత్రధూమో మిషవిషం ఝటిలి నిఘటయే
చ్ఛృంగీ, గోధానరటీవిషమివ ఆలేపేన కుటజకపాలిజటా. 25. కనకో
దుంబరఫలమివ తండులజలపిష్టం వీత మపహరతి, కనకదలద్రవ ఘృతి
గుడ దుగ్ధపలైకం శునాం గరలం. 26. లేప ఇవ భేకగరలం శిరీషబీజైః
స్నహీపయస్సిక్తైః, హరతి గరలం త్య్రహ మశితాంకోటజటాకుష్ఠ

సమ్మిలితా. 27. మరిచమహాపదవాలక నాగావైర్వర్త్యకావిషే లేపః, లాలావిష సంపనయతో మూలే మిలితే పటోలనీలికయోః. 28.

కానకుర్దనపు ఆకును (కసివెండ) ఆకును నోటిలోబెట్టికొని చెవిలో నూదిన తేలువిషములు శాంతించును. శ్రమచేతఁ గుట్రైనని మణిశిలను మారి లేపనచేసిన విషములు హరించును. జీఁకఱ్ఱను కల్కచుచేసి తేనెసైంధవలవణములను కలిపి యిచ్చిన వృశ్చికపీడలు నశించును. లేనిచో కుట్టినచోట ఉసిరికను రుద్దినను ముంటితో కుట్టినను మంచిది. కుంకుమపువ్వు మణిశిలదంతి హరిదళము నీటిని నూరి మాత్రచేసి గాయముచుట్టును త్రిప్పినచో బల్లిమున్నగువాని విషములు హరించును. అంజోటపత్రపుహూమము చేపవిషమును పోగొట్టును. ఉష్ణైత మేడిఫలములను కడుగుతో నూరి ఉష్ణైతరసము నేయి. బెల్లము పాలు కలిపి ఒకపలము త్రాగిన శుశుకవిషములు నశించును.

సోమవల్కాదికావ్యాధములు. ౨౯

శ్లో. సోమవల్కాఽశ్వకర్ణశ్చ గోజహ్వహంసపాద్యపి, రజనౌగైరికం లేపో నఖదంతవిమాపహః. 29. వచాహింగువిడంగాని సైంధవంగజపిప్పలీ, పాతాప్రతివిషావ్యోషం కాశ్యపేన వినిర్మితమ్. 30. దశాంగ హగదం పీత్వా సర్వకీటవిషం జయేత్, కీటదష్టక్రియా స్మర్యాః సమానాః సుగర్జ్జతాకసామ్. 31. పృక్కాష్టవస్థాణేయ కాక్షీతైలేయరోచనాతగరమ్, ధ్యామకం కుంకుమం మాంసే సురసా గైలా లకుష్ఠమ్నం. 32. బృహతీశిరీషపుష్ప శ్రీవేష్టక పద్మచారటివిశాల్యా, సురదారు పద్మకేశర, శారవక మనఃశిలాకాంత్యః. 33. జాత్యర్కపుష్పసర్వప రజనీద్వయ హింగువిప్పలీ ద్రాక్షాః, జలముద్గవర్ణే మధుక మదనక మధ సింధువారా శ్చ, సంపాక లోధ్రమమూరక గంధఫలీలాంగలీ విడంగాః. 34. పుష్యే నముద్భృత్య సమం పిష్టా గుడికా విధేయా స్ఫుర్యః, సర్వవిషహ్నో జలకృద్విషగుంజీవనో జ్వరనిహంతా. 35. పేయవిలేపనధారణ ధూమగ్రహణై ర్గృహస్థస్య, భూతవిషజం త్వలక్ష్యకార్మణమంత్రాగ్నృశస్యరీ హన్యాత్. 36. దుస్సవ్సప్త్రీదోషాక కాలమరణాంబుచారభయం, ధనధాన్య కార్యసిద్ధి శ్రీశుష్టిర్వర్ణాయుద్వర్ధనో ధన్యః, మృతసంజీవన ఏవ ప్రాగమృతా ధృష్టానాభిహతః. 37.

వెలిచండ్ర అశ్వకర్ణ స్పృక్షము పసపు మ్రానిపసపు వీనినినూరి లేపనచేసిన సఖదం తవిషములు నశించును. వస ఇంగువ వాయువిడంగము సైంధవలవణము ఏనుగు పిప్పలి విషబొద్ది అతివస శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు ఇయ్యవి త్రాగిన నను స్థపీడలను సోగొట్టును. ఈదశాంగపు ఔషధము సర్వక్షీటకముల విషమునుఁ బోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విషాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౫. రసాయనాధికారము.

—ॐ రసాయనప్రకారము. —

శ్లో. యజ్జరావ్యాధి విధ్వంసి భేషజం త ద్రసాయనం, పూర్వే వయసి మధ్యే వా శుద్ధదేహః సమాచరేత్. 1. నావిశుద్ధశరీరస్య యుక్తో రసాయనో విధిః, నాభాతి వాససి మ్లిష్టేరంగయోగ ఇవార్పితః. 2. గుడేన మధునా శుంత్యా కృష్ణయా లవణేన వా, ద్వేద్వే ఖాద స్సదా పథ్యా జీవే ద్వర్షశఙ్కం సుఖీ. 3. సింధూత్త శర్కరాశుంతీ కణా మధుగుడః క్రమాత్, వర్షాదివ్యభయా సేవ్యా రసాయనగుణైషేణా. 4. త్రైఫలేనాయసీం పత్రీం కలేనా లేపయే న్నవా, త మహేనా రాత్రికం లేపం పిబేత్ ఔద్రోదకాప్లుతం. 5. ప్రభూతన్నేహ మశనం జీ ర్ణే తస్మి న్ప్రయోజయేత్. అజరోరుక నాభ్యాసా జ్జీవే చ్ఛాపి సమాః శతం. 6.

ముసలితనమును వ్యాధిని పోగొట్టెడిదానిని రసాయనమందురు. ప్రథమావస్థలో కాని మధ్యావస్థలో గాని శుద్ధశరీరుండై మనుజుడు దీనినిచేయవలయును. శుద్ధశరీరకాని వానికి రసాయనమును బ్రయోగింపరాదు. బెల్లము లేన శొంఠి పిప్పళ్లు ఉప్పు వీటి లో దేనితోనైననొక దానితోటి కరక్కాయలను తినెడి మనుష్యుఁడు నూరువర్షములు జీవించును. సైంధవలవణము కండచక్కెర శొంఠి పిప్పళ్లు లేన బెల్లమును వర్షాది ఋతువులందు రసాయనము పండిగుణమును తోరెడివాడు సేవింపవలయును. త్రైఫలరసముతో లాహపత్రిని నూరి దినరాత్రులంతయును లేనతో నీటితో లేపనచేసినచో మంచిది. జీర్ణించిన పిష్టుట చాల స్నేహయుక్తమగు భోజనమును పెట్టింపవలయును. వీని సభ్యసించుటవలన మునుసలితనము లేక నూరువర్షములు జీవింపఁగలడు.

❖ త్రిఫలారసాయనము. ❖

శ్లో. పంచాష్టా సప్త దశ వా పిష్పలీః క్షాద్రసర్పిషా, రసాయనగుణాన్వేషీ సమామేకాం ప్రయోజయేత్, తిస్త్రస్తిస్త్రస్తు పూర్వాష్టా భుక్త్వాగ్రే భోజనస్య చ. 7. పిష్పల్యః కింశుకక్షారభావితాఘృతభద్రజితాః, ప్రయోజ్యా మధుసంమిశ్రా రసాయనగుణైషిణా. 8. జేతుం కాసం క్షయం శ్వాసం శోషం హిక్మాం గలమయం, అర్శాసంగ్రహణీదోషం పాండుతాం విషమజ్వరం. 9. వైస్వర్యం పీనసం శోషం గుల్మం వాతబలాసకం, జరణాంతేభయా మేకాం ప్రాగ్భక్తే ద్వే విభితకే. 10. భుక్త్వాతు మధుసర్పిఖ్యాం చత్వా ర్యామలకాని చ, ప్రయోజయే త్సమా మేకాం త్రిఫలాయా రసాయనం, జీవే ద్వర్షశతం పూర్ణ ముజరోఽవ్యాధి రేవ చ. 11.

అయిదున్నది లేక ఏడు పదిపిష్పల్లము లేనెతోను నేతితోను రసాయనగుణమును కోరువాడు ఒక వత్సరము నేవింపవలయును. ప్రొద్దుటిపూట భోజనమునకు ముందు మూడేసి కాయలను మోదుగక్షారముతో భావనచేసి నేతితోవేయించి లేనెగ లికినేవింపవలయును. దగ్గు క్షయ శ్వాసము వాపు ఎక్కిళ్లుగలరోగము మూలరోగము గ్రహణీరోగము పాండురోగము విషమజ్వరము స్వరభేదము పీనస శోష గుల్మము వాతము కఫము నశించును. భోజనమైనపిమ్మట ఒకకరక్కాయను భోజనమునకు వెనుక చెండు తాడికాయలను నాలుగు ఉసిరిక కాయలను లేనె నేతులతో తీసికొనవలయును. దీని నొకసంవత్సరము నేవింపవలయును. ఆట్టివాఁడు ముసలితనము లోగము లేక నూరేండ్లు జీవించును.

❖ మండుకపర్ణ్యాదిరసాయనము. ❖

శ్లో. మండుకపర్ణ్యాః స్వరసః ప్రయోజ్యః క్షీరేణ యష్టిమధుకస్య చూర్ణం, రసో గుడూచ్యాస్తు సమూలపుష్పాః కల్కః ప్రయోజ్యః ఖలు శంఖపుష్పాః. 12. ఆయుఃప్రదా న్యామయనాశకాని బలాగ్నివర్ణస్వరవర్ధనాని, మేఢ్యాని చైతాని రసాయనాని మేఢ్యావిశేషేణ తు శంఖపుష్ప. 13. పీతాశ్వగంధా పయసార్థమాంసం ఘృతేన తైలేన నుఖాంబునా వా, కృశస్య పుష్టిం నపుషో విధత్తే బాలస్య సస్యస్య యథాంబువృష్టిః. 14. ధాత్రీతెలాన్మృగరజోవిమిశ్రాన్ యే భక్షయేయర్షనుజాః క్రమేణ, తే కృష్ణకేశా విమలేంద్రియా శ్చ నిర్వాధయౌ వర్షశతం భవేయః. 15.

దుండిగపురసమును మధుకచూర్ణమును పాలతో ప్రయోగింపవలయును. ముల్లం గిరసము తిప్పతీగరసములతో శంఖపుష్పికల్కమును చేసి ప్రయోగింపవలయును. నేతి తో తైలముతో లేక వేడినీటితో నేవించిన కృశశరీరము పుష్టమగును. ఉసిరిక తిలలు గుంటకలగరచూర్ణము వీటిని కలిపి క్రమముగా నేవించువాడు నల్లని కరులు గలిగి స్వచ్ఛములగు నింద్రియములు కలవాడై వ్యాధిరహితుడై నూరేండ్లు జీవించును.

—౬౬ వృద్ధదారక చూర్ణము. ౧—

శ్లో. వృద్ధదారకమూలాని శ్లష్ణచూర్ణాని కారయేత్, శతావర్యా రసేనైవ సప్తరాత్రాణి భావయేత్. 16. అక్షమాత్రంతుతచూర్ణంసర్పిషా సహ భోజయేత్, మాసమాత్రోపయోగేనమతిమాన్జాయతేనరః. 17. మేధావీ స్మృతిమాం శైవ వలీపలితవర్జితః, హస్తకర్ణరజః ఖాదే త్స్వీ త రుత్థాయ సర్పిషా. 18. యథేషాఃశరాచారోఽపి సహస్రాయు ర్భవే న్నరః, మేధావీ బలవాన్కామీ శ్రీశతాని వ్రజత్యసా. 19. మధు నా త్వశ్వవేగః స్యాద్భులిప్తః శ్రీసహస్రగః, మంత్ర శ్చాయం ప్ర యోక్తవ్యో భిషజా చాభిమంత్రణే. 20. “ఓన్నమో మహావినాయకాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం దేహి రుద్రవచనేన స్వాహా.”

వృద్ధదారకపు వేళ్లను చక్కగా పొడిచేసి శతావరిరసముతో నేడురాత్రులు భావనచేసి అక్షమాత్రమును నేతితోనెలరోజులు నేవించినచో బుద్ధిమంతుడగును. మేధావియును స్మృతిమంతుడగును తలనెఱపులేనివాడుగను అగును. ప్రాద్దన లేచి ఆకుదపు చూర్ణమును నేతితోగాని హస్తకందచూర్ణమును గాని తిని మనోవాంఛితమగుభోజనము చేసినచో వేయేండ్లు ఆయుష్షుకుడగును. ఉత్తమబుద్ధి గలవాడుగను, బలిష్ఠుడుగను కామిగను అగును. లేనెతో కలిపి త్రాగినగట్టుమువంటి వేగముకలవాడుగను అధికమగు బలము కలవాడుగను వేలశ్రీలతో భోగించు వాడుగ నగును. వైద్యుడు నభిమంత్రించుటలో ఓంనమో మహావినాయకాయ మంత్రము నుపయోగింపవలెను.

—౬౭ ఉసిరిక తిప్పతీగలచూర్ణము. ౧—

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణస్య కర్షం స్వరసపరిగతం ఔద్రసర్పిఃసమాం శం, కృష్ణామాసీసితాప్తప్రస్ఫుతయుత మిదం స్థాసితం భస్మరాశౌ. 21. వర్షాంతే త త్సమశ్చ స్ఫవతి విఫలితో రూపవర్ణప్రభావై, ప్షిర్వాప్యధి

ర్బుద్ధిమేధా స్మృతిబలవచన స్థైర్యసత్వై రుపేతః. 22. గుహాచ్యపా
మార్గవిడంగశంఖినీ వచాభరణాకుష్ఠ శతావరీసమా, ఘృతేన లీడా
ప్రకరోతి మానవం త్రిభి ర్దినైః శ్లోక సహస్రధారిణం. 23.

ఉసిరిక చూర్ణము 64 పలములు ఉసిరిక రసములో కలిపి తేనెను నేతని సమ
భాగములను కలిపి పాత్ర లో వైచి అన్నములో నుంచి ఒక వర్షమువఱకు నేవించుచున్న
మనుజుఁడు రూపవర్ణప్రభావములు కలవాడై వ్యాధిరహితుఁ యుత్తమమగు ధార
ణను స్మృతిని కలిగి యుండును. తిప్పతీగె ఉత్తరేణు వాయువిడంగములు శంఖినీ వస
కరక్కాయలు కోష్ఠ పిల్లకీచర వీటినీ సమభాగములను నేతిలో కలిపి నేవించిన మూ
డురోజులలో వేయిశ్లోకములు ధరించువాడగును.

—● బ్రాహ్మణీకృతము. ●—

శ్లో. సమూలపత్ర మాదాయ బ్రాహ్మీం ప్రత్యుశ్య వారిణా,
ఉలూఖినీ క్షోదయిత్వా రసం వస్త్రేణ గాలయేత్. 24. రసే చతుర్గు
ణే తస్మి స్మృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఔషధాని తు పేష్యాణి తా
నీమాని ప్రదాపయేత్. 25. హరిద్రామాలతీకుష్ఠం త్రివృతా సహారీత
కీ, ఏతేసాం పలికా న్యాగాన్ శేషాణాం కార్షి కాణితు. 26. పిప్పలోద్భ
విడంగాని సైంధవం శర్కరా వచా, సర్వ మేత త్సమూలోద్భ్య శనైః
మృద్వగ్నినా పచేత్. 27. ఏత త్ప్రాణితమాత్రేణ వాగ్విశుద్ధి శ్చ
జాయతే, సప్తరాత్రప్రయోగేణ కిన్నరై స్సహ గీయతే. 28. అర్ధమా
సప్రయోగేణ సోమరాజీవపు ర్భవేత్, మాసమాత్రప్రయోగేణ శ్రుత
మాత్రం తు ధారయేత్. 29. హం త్యష్టాదశ కుష్ఠాని అర్ఘాని వివి
ధాని చ. పంచగుల్తా నృమేహం శ్చ కాసం పంచవిధం జయేత్. 30.
పంధ్యానాం చైవ నాశీణాం నరాణాం చాల్పరేతసాం, ఘృతం సార
స్వతం నామ బలవర్ణాగ్నివర్ధనం. 31.

ఆకులు పేళ్లతో బ్రాహ్మిని నీటితో కడిగి తోటిచూడంచి వడియగట్టి నాలుగురెట్లు
రసములో ఒకప్రస్థము నేయిని పక్వముచేసి ఈక్రింది యౌషధులనునూరి కలపవలయు
ను. పసపు జాజికోష్ఠ తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నీటినీ ఒక్కొక్కపలము తక్కినవా
టినీ కర్నముచూపనను కలపవలయును. పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు సైంధవలవణము
చక్కర వస వీనిని కలిపి సన్ననిచుంటున్నైని పక్వముచేసి తినినవాగ్విశుద్ధికలుగును. విదు

రాత్రులు నేవించిన కిన్నరులవంటి కంఠముకలుగును. పదునైదు రోజులు నేవించిన శ్రుతధరుడగును. అష్టాదశకఃపృథులు మూలరోగములు పంచగుల్మములు ప్రమేహములు కాస బైదుతెఱగులును నశించును. గొడ్డుపోయిన స్త్రీలకును అల్పరేతస్కులగు పురుషులకును బలమును తేజమును ఆకలిని పెంచెడి ఘృతమియ్యది సారస్వతఘృతమనఁబడును.

—ॐ ఉపశిపానము. ౧౧—

శ్లో. కాస శ్వాసాతిసారజ్వరపిటక కటి కుష్ఠకోశప్రకారాన్, మూత్రాఘాతోదరార్చః శ్వయంభుగలశిరఃకర్ణిశూలాక్షిరోగాన్, యే చాన్యే వాతపిత్తక్షతజకఃఫలతా వ్యాధయ స్సంతి జంతో స్తాన్తా నభ్యాసయోగా దపనయతి పయః పీత మంతే నిశాయాః. ౩౨. వ్యంగ వలీపలితఘ్నం పీనస వై స్వర్య కాసశోధఘ్నం, రజనీక్షయేంబు నస్యం రసాయనం దృష్టేజననే చ. ౩౪.

రాత్రియంతయు నుంచిన నీళ్ళను స్రావకాలము (అనగా తెల్లవారు జామున) త్రాగినచో దగ్గుశ్వాసము అతిసారము జ్వరము పిడకములు కటిరోగములు కుష్ఠము మూత్రాఘాతము ఉదరరోగములు మూలరోగములు క్షయరోగములు గలిత శిరములు చెవి పోటు కంటిరోగములు ఇంకను వాతపిత్తకఫ జనితములగు రోగములును నశించును.

—ॐ లోహరసాయనపు రితులు. ౧౧—

శ్లో. నాగార్జునో మునీంద్రః శశాస యల్లోహశాస్త్ర మతిగ హనం, తస్యార్థస్య స్పృతయే వయ మేత ద్విశదాక్షరైఃబ్రామః. ౩౫. మేనే మునిః స్వతంత్రే భూయః పాకం న పలపంచకా దర్వాక్, సుబ హుప్రయోగదోహ దూర్ధ్వం న పలప్రయోదశకాత్. ౩౬. తత్రాయ సి పాచనీయే పంచ పలాహౌ త్రయోదశి పలకాంతే, లోహో ద్విగుణా త్రిఫలా గ్రాహ్యో షడ్భిః పలై రధికా. ౩౭. మారణపుటనన్ధాలీ పాకా స్త్రిఫలైకభాగసంపాద్యః, త్రిఫలాయా భాగద్విభజ్యం గ్రహణీయం లోహపాకార్థం. ౩౮. సర్వత్రాయ స్తుటనాద్యైరైకాశేశరావ సంఖ్యాతిం, ప్రతిపల మేవ త్రిగుణం పాథః క్వాథార్థ మాధేయం. ౩౯. సప్తప లాగా భాగే పంచదశాంతేంభసాం శరావై శ్చ, ద్వాన్త్రై ద్వైకాదశకాంతై రధికం తద్వారి కర్తవ్యం. ౪౦. తత్యాప్తమో వి

భాగః శేషః క్వాథస్య యత్తుతః స్థాప్యః, తేన హి మారణపుటన
స్థాలీపాకా భవిష్యంతి. 41.

దురవగాహ మైనలోహశాస్త్రమును నాగార్జునమునీంద్రుఁడు చెప్పెను. దాని
యర్థమును స్మృతికై మేము స్పష్టముగా చెప్పుచున్నాము. తనశాస్త్రమునందు అయిదు
పలములకంటె పైన మఱిల రెండవపాకమును ఒప్పుకొనఁడయ్యెను. నుబహుప్రయో
గదోషమువలన పదిపలములకంటె పైనిరెండవపాకము నంగీకరింపలేదు. అయిపాచ
నమునందు అయిదుపలములు మొదలుకొని 13 పలములవఱకు లోహమునకంటెను మూ
డురెట్లు త్రిఫలములను తీసికొనవలయును. 6 పలములకుపైన అధికముగా మారణపుటన
స్థాలీపాకాదులను త్రిఫలములలో నొక భాగముతో చేయవలయును. లోహపాకము
కొఱకు త్రిఫలములను రెండుపాళ్లు గ్రహింప వలయును. (తిక్కినది సుగమము.)

— లోహశుద్ధికరణములు. —

శ్లో. పాకార్థే తు త్రిఫలా భాగద్విషయే శరావసగఖ్యాతం,
ప్రతిపల మంబునమం న్యా దధికం ద్వాభ్యాం శరావాభ్యాం. 42. త
త్రచతుర్థోభాగః శేషో నిపుణేన యత్నతో గ్రాహ్యః, అయసః పాకార్థ
త్వాత్స చ సర్వస్త్వాప్రధానతమః. 43. పాకార్థ మశ్వసారే పంచప
లాణా త్రయోదశపలంతే, దుగ్ధశరావద్విషయం పాదై రేకాదికై ర
ధికం. 44. పంచపలాధికమాత్రా తదభావే తదనసారతో గ్రాహ్యం,
చతురాదిక మేకాంతం శక్తా వధికం త్రయోదశకాత్. 45. త్రిఫలా
త్రికిటుక చిత్రక కాంతక్రామక విడంగచూర్ణాని, అన్యా న్యపి దే
యాని పలాశవృక్షస్య చ బీజాని. 46. శాతీఫలజాతీకో మైలా క
క్కోలక లవంగానాం, సితకృష్ణజీరకయో రపి చూర్ణా న్యయసః సమా
ని స్యుః. 47. త్రిఫలాత్రికిటువిడంగా నియతా అన్యే యథా ప్రకృ
తి, కాలాయసదోషవృత్తే ర్జాతిఫలాదే ర్లవంగాంతస్య. 48. క్షేపః
ప్రాప్త్యనురూపః సర్వ స్యాసస్య చైకాద్యైః, కాంతక్రామక మేకం
నిఃశేషం దోష మపహర త్యయసః. 49. ద్విగుణాత్రిగుణ చతుర్ధణ
మాజ్యం గ్రాహ్యం యథాప్రకృతి, యది భేషజభూయ స్త్వం స్తోక
త్వం వాపి చూర్ణానాం. 50. అయసా సామ్యం సంఖ్యా భూయోఽల్ప
త్వేన భూయోఽల్పా, ఏవం ధాత్వనుసారా తత్తత్కథి తోషధస్య
బాధేన, సర్వత్రైవ విధేయ స్తత్తదకిథత స్యావధ స్యాహః. 51.

పాకముకొఱకు త్రిఫలముల రెండుభాగములలో ఒకశరావము చెప్పబడినది. ప్రతిఫలమునకు నీరుసమానము. రెండుశరావములకంటె నెక్కువయ్యండిన నాలవభాగమును నేర్పుగా గ్రహింపవలయును. అయిన్ని పాకము నిమిత్తమగుట వలన అయ్యది యన్నిటికంటెను ప్రధానము. పాకార్థమైనలోహసారమును అయిదు మొదలుకొని 1వీ పలములవఱకు పాలుగల రెండు మూళ్లుపోయవలయును. ఒక్కొక్కపాదమునకు నిట్లధికమగును. అయిదుపలములది మాత్ర. అయ్యది లేనిచో తదనుసారముగా గ్రహింపవలయును. కరక తాడి యుసిరిక త్రికటుక చిత్రమాలము తెల్లలాద్దుగ వాయువిడంగములు వీటిని మార్లము చేసి మోదుగ మాడను పొడిచేసి జాజికాయ జాపత్రి వీలకులు లవంగము తెల్లజీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని మార్లము చేసి లోహముతో ననుముగా స్వీకరింపవలయును. కరక తాడియుసిరిక శొంఠి మిఠుములు విప్పళ్లు వీటి తవ్వకతీసి శొనవలయును. తక్కినవానిని ప్రకృత్యనుసారముగా గ్రహింపవలయును. జాజికాయ మొదలులవంగము వఱకున్న యౌషధములు ఆయాదోషమును పోగొట్టిస్తాప్తానుసారముగా ఫలమునిచ్చును. జాజికాయ తెల్లలాద్దుగ లోహదోషములను పోగొట్టును. ప్రకృత్యనుసారముగా రెండుమూడు నాలుగు గెట్లు కూడ నేలిన గ్రహింప వచ్చును. ఔషధ మెక్కువై చూర్ణము తక్కువైన లోహమును భర్తీచేయ వలయును. ఇట్లు ధాత్వను సారముగా చెప్పనిఫలముల నౌషధుల నూహించుకొనునది.

—ॐ కాంతాదిలోహమారణవిధులు. ॐ—

శ్లో. కాంతాదిలోహమారణవిధానసర్వస్వముచ్యతేతావత్, యస్య కృతే తల్లోహం పక్తవ్యం తస్య శుభే దిననే. 52. సమృదంగా రక వాలితసతభూభాగే శివం సమభ్యర్చ్య, వైదికవిధినా వహ్నిం నిధాయ హృత్వాఽఽహుతీ స్తతః. 53. ధర్మాత్సిద్ధ్యతి సర్వం శ్రేయస్తద్ధర్మ సిద్ధయేకిమపి, శక్త్యనురూపం దద్యాద్విజాయంతోపిణేగుణినే. 54. సంతోష్య కర్మకారం ప్రసాదపూగాది దానసంమానైః, ఆఙ్ తదశ్చ సారం నిర్మల మేకాంతతః కుర్యాత్. 55. తదనుకుతారచ్చిన్న త్రిఫలాగిరికర్ణికాస్థిసంహారైః, కరికర్ణచ్చదమూలకశతావరీకేశరాజాఘ్రైః. 56. శాలిం చ మూలక కాశీ మూలప్రావృజ్ఞ భృంగరాజై శ్చ లిప్తా దగ్ధవ్యం తత్ దుష్ప్క్రియలోహకారేణ. 57. చిరజలభావిత నిర్మల శాలాంగారేణ పరిత ఆచ్ఛాద్య, కుశలాద్భావిత భస్త్రా నవరత

ముక్తేన పవనేన. 58. వహ్ని ర్భాహ్యజ్వాలా బోధవ్యా జాతు నైవ
కుంచికయా, మృల్లవణ సలిలభాజా కింతు స్వచ్ఛాంబుసంప్లుతయా. 59.
ద్రవ్యాంతరసంయోగా త్వాం శక్తిం భేషజాని ముంచంతి, మల
ఘాలిమ త్వం సర్వత్ర వివర్జయే తస్మాత్. 60 సందంశేన
గృహీత్వాంతః ప్రజ్వాలితాగ్నిమధ్య ముపసీయ, గలతి యథాయథ
మగ్రే తథైవ మృదు వర్ధయే నిపుణః. 61. తలనిహితోర్ధ్వముఖా
ఙ్కుశలగ్నం త్రిఫలాజలే వినిక్షిప్య, నిర్వాపయేచ్ఛేపం త్రిఫ
లాంబు రక్షే చ్చ. 62. యల్లోహం న మృతం త త్సున రపి ప
క్తవ్య ముక్తమాగ్నేణ, య న్న మృతం తథాపి తత్త్యక్తవ్యమ
తాహ మేవ తతః. 63. తదను ఘనతాహపాత్రే కాలాయసో ముద్గ
రేణ సంచూర్ణ్య, దత్వా బహుశః సలిలం ప్రక్షాళ్యాంగార ముద్భృ
త్య. 64. తదయః కేవల మగ్నై, శుష్కీకృత్యాథవా తపే పశ్యాత్,
తాహశిలాయాః పింష్యా దసితేశ్చ స వా తదప్రాస్తా. 65.

తొలుత కాంతాదిలోహమరణోపాయములను చెప్పుచున్నాము:—లోహమును
పాకముచేయవలసిన శుభదినమునందు మట్టినిప్పుగల భూభాగముంకుక్రిందు శివుని పూ
జించి వైదికవిధితో అగ్నిని పూజింపవలయును. పిమ్మట ఆహుతులను వేల్చువలయును.
ధర్మమువలన సమస్తమును సిద్ధించును. ఆధర్మసిద్ధి కొఱకు అనిర్వాచ్యమగు శ్రేయస్సు
చలయును. కావున తమతమశక్తి ననుసరించి సంతోషియును గుణియునగు బ్రాహ్మణు
నకు ఈయవలయును. ప్రసాదము పూగములు తాంబూలముమున్నగు వానినిచ్చి శిల్పిని
సంతోషపెట్ట వలయును. అపిమ్మట లోహమును ఏకాంతముగా నిర్మలమును చేసి
గొడ్డలితో నఱకి తెచ్చిన త్రిఫలము ౫ గిరికర్ణికా కీజములు విష్ణుక్రాంత ఆముదపు ఆకు
లు వేళ్లు శతావరి గుంటకలగరాకు చెఱకువేళ్లు వర్షద్రువులోని గుంటకలగర వీటిరసము
తోపూసి లోహమును దగ్ధము చేయవలసినది. చిరకాలము నీటిలో భావనచేయఁబడిన
బొగ్గులతో నలువైపుల నాచ్ఛాదనముఁజేసి నేర్పుగా నూది నిప్పులో జ్వాలలు వెలు
పటికిరాకుండ స్వచ్ఛునగు సుదకముతోతడిసిన మట్టివణము నీళ్లు వీటితో ద్రవ్యాంతర
సంయోగమువలన సౌపథులు తమతమశక్తిని వదలిపెట్టును.

—● స్థాలీపాకవిధి. ౨—

శ్లో. అథ కృత్వా యో భాండే దత్వా త్రిఫలాంబుశేష మ
న్య ద్వా ప్రథమం స్థాలీపాకం దద్యా ద్ద్రవక్షయా త్తదను. 66. గజ

కర్ణ పత్రమూల శతావరీ భృంగ కేశరాజరసైః, ప్రాగ్వత్థాస్థలీపాకం
కుర్యాత్ప్రత్యేక మేకైకం వా. 67.

తఱునాత లోహపాత్రములో త్రిఫలాజలములను తక్కిన ద్రవ్యములను చేర్చి
స్థాలీపాకమును చేయవలయును. ఆముదపుఆకులు వేళ్లు శతావరీ గుంటకలగర వీటి ర
సములతో ప్రత్యేకముగా స్థాలీపాకమును చేయవలయును.

—పుటపాకవిధి. ౭౭—

శ్లో. హస్తప్రసూణవదనం, శ్వభృంగ హస్తైకఖాతసమమధ్యం,
కృత్వా కటాహసదృశం, తత్ర కరీషం తుషం చ కౌఠంచ. 68. అంత
ర్భునతరమధ్యం శుషిరం పగిపూర్య దహనమాయోజ్య, పశ్చాదయస
శ్చూర్ణం శ్లక్ష్యంపంకోపమంకుర్యాత్. 69. త్రిఫలాంబుభృంగ కేశరశతా
వరీకందమాణసహజరసైః, భల్లతక కరికర్ణ చ్ఛదమూల పునర్నవాస్వ
రసైః. 70. ఊష్మాద్య లోహపాత్రే మార్దే వా తాహమార్దపాత్రా
భ్యాం, తుల్యాభ్యాం పృష్ఠే నాచ్ఛా ద్యాంతే రంధ్ర మాలిప్య. 71.
తత్పుటపాత్రం తత్ర శ్వభృంజ్వలనే నిధాయ భూయోఽపి, కాష్ఠకరీష
తుషైస్తత్సంచ్ఛా ద్యాహర్షితం దహే త్యాజ్ఞి. 72. ఏవం నవభి
ర్భేషజరాజైస్తు పచేత్సదైవ పుటపాకం, ప్రత్యేక మేక మేభిర్నిలి
తైర్వా త్రిచతురా న్వారాన్. 73. ప్రతిపుటనం తత్ప్రిష్ఠ్యాత్ స్థాలీ
పాకం విధాయ తథైవ, తాదృశదినం పిష్ట్యా ద్విగలద్రజసా శు యు
జ్యతే యత్ర. 74. తదయశ్చూర్ణం పిష్టం ఘృష్టం ఘనసూక్ష్మవాససి
శ్లక్ష్యం, యది రజసా సదృశం స్యాత్ కేతక్యాస్తర్హితదృదం. 75. పుట
నే స్థాలీపాకేఽధికృతపురుషే. స్వభావమనధిగమాత్, కథిత మపి హే
య మాషధ ముచిత ముపాదేయ మన్య దపి. 76.

ఎటుమోచినను మూరెడు వెడల్పు పొడుగు కలుగునట్లు గంగాశమువలె త్రవ్వి
అందు పేడ పొట్టు కట్టెలు లోపల గట్టి రంధ్రమునుచేసి అగ్నిని తగిల్చి లోహమాంశ
మును పంకమువలెనూ త్రిఫలములు కురువేరు గుంటకలగర శతావరీ మానికంద గోరిం
ట వీటిరసముతీసి జీడివిత్తులు ఆముదపు ఆకులు వేళ్లు గలిజేరు వీటిరసములనుకూడ తీసి
లోహపాత్రములోగాని మట్టికుండలోగాని వైచి చిక్కగా మూసి యుంచి నీలుచేసి
దానిని స్వచ్ఛగు నీష్పలో నునిచి కట్టెలు పొట్టు పిడకలు మున్నగువానితో రాత్రి

దివసులు పుటపాకమును వైచి విప్లుట నందలి యొక్కొక్క వస్తువును స్థాలీపాకమును
చాసి తెగని రాత్రిపైని నూరి మొగలిరసముతో కలిపి నేవించవలయును.

❧ లోహపాకామృతసారములు. ❧

శ్లో. అభ్యస్తకర్త నిధిభి ర్బాలకుళాగ్రీయబుద్ధిభి ర్లక్ష్యం, తాహ
స్య పాక మధునా నాగాద్భ్యునశీష్ట మధిదద్ధుః. 77. లోహంరకూటతా
మృజకటాహే దృఢమృణ్మయే ప్రణమ్య శేవం, తదయః పచే దచ
పలః కాష్ఠేంధనేన వహ్నినా మృదునా. 78. నిక్షిప్త్య త్రిఫలాజల ముదితం
య త్తద్భృతం చ దుగ్ధం చ, సంచాల్య తాహమయూయ దర్వా
లగ్నం సముత్పాట్య. 79. మృదు మధ్య ఖరభావైః పాక త్రివిధోఽత్ర వ
క్ష్యతే పుంసాం, పిత్తసమీరణశ్లేష్మ ప్రకృతీనాం మధ్యమస్య సమః 80.
అభ్యక్తదర్విలోహం సుఖదుఃఖస్థలనయోగి మృదుమధ్యం, ఉజ్జ్వితదర్వి
ఖరం పరిభాషంతే కేచి దాచార్యాః. 81. అన్యే విహీనదార్విప్రలేప
మాఖూత్కరాకృతిం బ్రవతే, మృదుమధ్య మర్థచూర్ణం సికతాపుం
జోపమం తు ఖరం. 82. త్రివిధోఽపి పాక ఈదృక్ సర్వేషాం గుణ
కృదేవ నతు విఫలః, ప్రకృతివిషయే చ సూక్ష్మో గుణదోషా జనయతీ
త్యల్పం. 83. విజ్ఞాయ పాక మేవం ద్రా గవతార్యక్షితౌ క్షణాన్నియ
తః, విశ్రామ్య తత్ర లోహేత్రఫలాదేః ప్రక్షిపే చూర్ణం. 84. యది
కర్పూరప్రాప్తిర్భవతి తతో విగళితే తిదుష్ణత్వే, చూర్ణీకృత మను
రూపం క్షిపేన్న వా న యది తల్లాభః. 85. పక్వం తిదశ్చ
నారం సుచిరఘృతసిత్యభావిరూక్షత్వే, గోదోహనాదిభాండే తాహ
భాండాభావే సతి స్థాప్యం. 86. యది తు పరిఘృతిహేతోః ఘృత
మిక్షేతాధికం తతోఽన్యస్సిన, భాండే నిధాయ రక్షే ద్భాప్యపయో
గో హ్యనేన మహాన్. 87. అయసి విరూక్షీభూతే స్నేహ స్త్రిఫలా
ఘృజేన సమ్పాద్యః, ఏత తతో గుణోత్తర మి త్యమునా స్నేహనీ
యం తత్. 88. అత్యంతకఫప్రకృతే ర్భక్షణ మయసోఽమునైవ శం
సంతి, కేవల మపీద మశితం జనయ త్యయసో గుణాన్నియతః. 89.

చికిత్సానిధి సభ్యసింహినవారణును కుశాగ్రబుద్ధులు సగువారలగు వైద్యులు నాగా
ర్జును గమనిష్టునిచేతఁ దఱచుఁబడిన లోహపాక విధిని చెప్పచున్నాము:—లోహము విత్తి

రాగి వీటికళాయిలలో గాని మట్టిపాత్రలో గాని లోహమును వేసి ఈశునకు నమస్కరించి కట్టెలతో నన్ను మంటను పెట్టవలయును. అందువైని చెప్పిన త్రిఫలోదకములు నేయి పాలును చేర్చి లోహపుగరిలెతో కలియబెట్టి గట్టిపడినపిమ్మట నేవించిన పిత్తవాతకఫప్రకృతులగు మనుష్యులకు హితముగ లిగించును. గరిలెకు కఱచికోన్నలోహము మృదువును వేటుపడినది అల్పమును నగును.

ఈరీతిగా మూడువిధములగు పాకములును గుణము నిచ్చును. ఇట్లు పాకమును గుర్తించి దింపికోన్నివిమిషము లుంచి ఆలోహమునందు త్రిఫలాదిచూర్ణమును కలిపివలెను కర్పూరమును వేయవలసినచో ఆరినపిమ్మట వేయవలయును.

❖ రెండవపాక విధి. ❖

శ్లో. అథవా పక్తవ్యవిధః సంస్కృతకృష్ణాభ్రకచూర్ణమాయ, తాహచతుర్థాంశ సమద్విత్రిచతుఃపంచగుణభాగాన్. 90. ప్రక్షి ప్యాయః ప్రాగ్వత్ పచే దుభాభ్యాం భవే దయో యావత్, తావన్నానానుస్తృతేః స్యా త్త్రిఫలాదిద్రవ్యపరిమాణం. 91. ఇద మాప్యాయిక మిదమతిపిత్తను దిద మేవ కాంతిబలజననం, స్తభ్నాతి తృట్క్షుధౌ తిత్ పరమ మధిఃమాత్రయా యుక్తం. 92.

పక్వయోగ్యముగా చేసి కృష్ణాభ్రకచూర్ణమును లోహమును రెండుమూడు నాలుగు భాగములును కలిపి పూర్వమువలెనే లోహమును పక్వముచేయవలయును. రెండువిధములను పూర్వమువలెనే పక్వముచేయ అంతపరిమాణముతోనే త్రిఫలాది ద్రవ్యములను గ్రహించవలయును. ఇయ్యది బలమును కలిగించును; పిత్తమును సోగొట్టును. కాంతిని బలమును కలిగించును. ఎక్కువగా నిచ్చిన ఆకలిదప్పులు నశించును.

❖ అభ్యక్విధి. ❖

శ్లో. కృష్ణాభ్రక మేకవపుః వజ్రాఖ్యం చైకపత్రకం కృత్వా, కాష్ఠమయోదూఖలకే చూర్ణం ముసలేన కుర్వీత. 93. భూయో దృషది చ పిష్ఠం వాసఃసూక్ష్మావకాశతలగలితం, మండూకపర్ణికాయాః ప్రచురరసే స్థాపయే త్త్రిదిసం. 94. ఉద్భ్రాతద్రసా దధ పింష్యా ద్దైమం తథాన్యభక్తస్య, అక్షోదాత్యంతాప్లుస్వచ్ఛజలేన ప్రయత్నేన. 95. మండూకపర్ణికాయాః పూర్వం స్వరసేనాలోడనం కుర్యాత్, స్థాలీపాకం పుటనం చాద్యై రపి భృంగరాజాద్యైః. 96. తాలాదిపత్ర

మధ్యే కృత్వా పిండం నిధాయ భస్మాగ్నా తావద్దహేన్నయావల్లీ
నో నిర్దృశ్యతే సుచిరం. 97. నిర్వాపయేచ్చ దుగ్ధే దుగ్ధం ప్రక్షాల్య
వారిణా తదను, పిష్టాః ఘృష్టాః వస్త్రేచూర్ణం నిశ్చంద్రికం కుర్యాత్.

కృష్ణాభ్యుక్తుః ఒక శరీరమును గాని వజ్రము నొక ఆకుగా గానిచేసి కొయ్య
తోటిలో తోకటితో చూర్ణము చేయవలయును. పిమ్మట దానినే బండపైనినూరి వస్త్ర
కాళితమును చేసి మండూక పర్జరసములలో 3 దినములు భావన చేసి పిమ్మట హేమంతకు
పునఃబుట్టినబియ్యపునీటితో చేర్చి త్రాగవలయును. స్థాలీపాకపుటపాకములను గుం
టకలగరాకు మున్నగునానితోను మాత్రము చేసి కొలిమిలోబెట్టి లీనమై నిష్పాకనిపించ
నంతవఱకును దగ్ధము చేయవలయును. పాలలో తడిపి పిమ్మట నీటితో కడిగి నూరి
చూర్ణమును చేయవలయును.

— అభ్యుక్త సమంత్రకమగువిధి. —

శ్లో. నానావిధగుక్తాంతైః పుష్టైః కాంతైః శివం సమభ్య
ర్చ్య, సువిశుద్ధేహాని పుణ్యే తదమృతమాదాయ తాహఃఖ్యం. 99.
దశకృష్ణల పరిమాణం శక్తివయోభేద మాకలంఘ్య పునః, ఇద మధి
కం తదధికతిరజయదేన న మాతృమోదకవత్. 100. సమమస్మణా
మలపాత్రే తాహే తాహేన మర్దయే ద్వంశం భూయః, దత్వా మధ్వ
సురూపం తదనుఘృతం యోజయే దధికం. 101. బంధం గృహ్లాతియ
థా మధ్వపృథక్తేన పంచ మవశింషేత్, ఇద మిహ దుష్టోపకరణ
మేతద్దృష్టం తు మంత్రేణ. 102. స్వాహంతేన విమర్దో భవతి షడంతే
న లోహబలరక్షా, సనమస్కారేణ బలి ర్భక్షణ మయసో హామం
తేన. 103. “ఓం అమృతోద్భవాయ స్వాహా, ఓం అమృతే స్ప్రింఘట్ ఓం
సమ శ్చండవజ్రపాణయే, మహాయక్ష సేనాధిపతయే, సురగురువిద్యా
మహాబలాయ స్వాహా, ఓం అమృతే స్ప్రిం.

అనేకవిధములగు పీడలు శాంతించుటకును, పుట్టి కాంతి గలుగుటకును ముందు
శివుని బూజించి పవిత్రమగుదినమునందు లోహమును నాయమృతమును పదిరతు
లు తీసికొని శక్తివయో భేదములను ఎచ్చ తగ్గులను గుర్తించి గట్టిదియును ముఠికలేని
దియునగు లోహపాత్రములో మాటిమాటికి చక్కగా మర్దింపవలయును. పిమ్మట తద

సురూపసురా తేనెను ఘృతమునందు చేర్చవలయును. తేనె వేఱుపడక సుద్దయ నునట్టులు మర్దన చేయవలయును. దుష్టోపకరణముగు దీనిని మంత్రముతో స్వాహా ఘట అనువఱకునున్నుంచి లోహబలమును రక్షింపవలయును. హాంతతమగల మంత్ర ముతోలోహమును తినవలయును. మంత్రము ఓం ఆమృతోద్భవాయ ఆమృత స్త్రీమ్. అని.

❧ ఆభ్రకమును నేవించురీతులు. ❧

శ్లో. జగ్ధ్వా తదమృతసారం నీరం వా క్షీర మే వానుపిబేత్, కాంతక్రామక మమలం సంచార్య రసం పిబే న్నతు తత్. 104. ఆచ మ్య చ తాంబూలం లాభే ఘనసారసహిత ముపయోజ్యం, నాత్యుప విష్టో నాత్యతిభాషీ నాతిస్థిత స్తిష్ఠేత్. 105. అత్యంతవాతశీతాతప యానన్నానవేగరోధాదీన్, జహ్యచ్చ దివానిద్రాసహితం చాకాల భుక్తం చ. 106. వాతకృతః పిత్తకృతః సర్వా స్కృత్వస్తుతిక్తక కషాయాన్, తత్తణ్వినాశ హేతుాన్ మైథునకోపశ్రమా స్థూరే. 107. అశీతిం తదయః పశ్యా త్వతితు నవా పాటవం ఛద్వ ప్రధతాం, అర్తి ర్భవతి నవాంత్రిం కూజతి భోక్తవ్య మవ్యాజమ్. 108.

ఆ యమృతసారమును తినిన తఱువాత పాలనుగాని నీటినిగాని త్రాగవలయును. కాంతమును క్రామకమును అమలరూపమును అనురసమును త్రాగరాదు. చమనముచేసి కర్పూరముతో తాంబూలమును నమలవలయును. ఎక్కువగా కూర్చుండరాదు. అతిగా మాటలాడరాదు. గాలి మిక్కిలియును, చలిగాలి ఎండప్రయాణము స్నానము వేగము నిర్బంధము మున్నగు వానిని వదలిపెట్టవలయును. పగలు నిద్రపోవుట ఆకాలమునందు భుజించుటయును మంచిదికాదు. వాతకారకములును తిక్తకారకములునగు కట్లస్వత్తిక్త కషాయములను తత్తణ్వమే నాశనమునకు కారణము లగు మైథునాదికర్షలను నేవించ రాదు. లోహసారమును నేవించినపిమ్మట పడరాదు. కపటమును చేయరాదు. బాధ కలుగనిభోజనమును నేవించవలయును.

❧ ఆభ్రక నేపనమునకు పథ్యములు. ❧

శ్లో. ప్రథమం పిత్వా దుగ్ధం శాల్యన్నం విశదసిద్ధ మక్లిన్నం, ఘృతసంప్లుత మశ్మీయాత్ మాంసై రైవహంగమైః ప్రాయః. 109. ఉత్తమ మూషరభూచర విష్కిరమాంసం తథాబ్జ మైణాది, అన్యదిపి జలచరాణాం వృథురోమాచక్షియా జ్యాయః. 110. మాంసాలాభే

మత్స్య అదోషలా స్థూలసద్గుణా గ్రాహ్యః, మద్గురరోహిత శకులా
దగ్ధాః పలలా న్ననా గూనాః. 111. శృంగాటక ఫలకేశరు కదళీఫల
తాల నారికేళాది, అన్య దపి యచ్చ వృష్యం మధురం పనసాదికం
జ్యాయః. 112. కేజక తాడకరీరాన్ వాగ్రాకు పటోల ఫల దలసమ
తాన్, ముద్గమసూరేక్షురసాన్ శంసంతి నిరామిషే ప్లేవతాన్. 113.
శాకం ప్రహేయ మఖిలం స్తాకం రుచయే తు వాస్తుకం ధద్యాత్,
విహితనిషిద్ధా దన్య న్నధ్యమకోటిస్థితం విద్యాత్. 114 తప్తదుగ్ధాను
పానం ప్రాయ స్సారయతి బద్ధకోష్ఠస్య, అనుపతి మంబు యద్వా కోమ
లఫలనారికేరస్య. 115.

మొదలపాలనుత్రాగి నిర్మలమును శక్తిన్నను నైనవరియన్నమును శేతితోతినవలయు
ను. పక్షిహంసములతోను చేర్చుకొనవలయును. ఊషరములు భూచరములు నగు మేక
ఇఱ్ఱియన్నగువానిహంసమును జలచరములలో మత్స్యములకంటె తఱుచు మంచిది.
మాంసము దోఱకనిచో దోషరహితములు యత్తమగుణకారకములు నగు మత్స్యముల
ను గ్రహింపవచ్చును. శృంగాటకఫలము కనేరు కదళీఫలము తాటిపండు కొబ్బరి
కాయమున్నగు పృవ్యపదార్థములను మధురములగు పనసాదులను సేవింపవలయును.
క్రమకము తాడఫలము అడ్డసరవంకాయ పొట్ల మున్నగు మాంసభక్షకులు కానివారికి
హితకరములు. విహితనిషిద్ధములకంటె నిశ్చరములను మధ్యమములుగా గ్రహింపవలయు
ను. కాచినపాలను త్రాగినను కోమలమగు నారికేలోదకములను త్రాగినను బద్ధకోష్ఠము
లు నశించును.

❧ అభృత సేవనమునందు హాసపుద్ధిరీతులు. ❧

శ్లో. యస్య న తథా సరతి సయవక్షారం జలం విబేత్కోష్ఠం,
కోష్ఠం త్రిఫలాక్వాధసనాథం ఘోరం తతో ఽప్యధికం. 116. త్రిణి
దినాని సమం స్యాదహ్ని చతుర్థే తు వర్ధయే త్క్రిమశః, యావ
చ్చాప్తమ మాసం న వర్ధయే త్సన రితోఽప్యధికం. 117. ఆఘ రక్తి
ద్వితయం ద్వితీయవృద్ధౌ తు రక్తికాత్రితయం, రక్తిపంచకపంచక మత
ఊర్ధ్వం వర్ధయే న్నియతం. 118. వాత్సరికకల్పసత్తే దినాని యావంతి
వర్ధితం ప్రథమం, తావంతి ఐర్ష్యశేషే ప్రతిరోమం హాసయే త్తదయః.
119. తే వ్యష్టమాసకేషు ప్రాతిర్దాషత్రయం సమస్త్వీయాత్, సాయం

చ తావ దహ్నా మధ్యే మాసద్వయం శేషం. 120. ఏవం తద
మృత మశ్నన్ కాంతిం లభతే చిరస్థిరం దేహః సప్తాహత్రయమా
త్రాత్ సర్వరుజో హంతి కిం బహునా. 121. ఆర్యాభి రిహ నవత్యా
సప్తవిధీనాం యథావ దాఖ్యాతం, అమతివిపర్యయ సంశయశూన్య
మనుష్టాన మున్నతం. 122. మునిరచితశాస్త్రపార గత్వా సారం తతః
సముద్భృత్య, నిబబంధ బాంధవానా ముపకృతయే కోఽపిషక్కుర్తా. 123.
యత్ర తిత్రోద్భవం తాహం నిఃశేషం మాదతం యది, త్రిఫలావ్యోష
సంయుక్తం భక్షయే ద్వలినాశనం. 124. సామాన్యా ద్ద్విగుణం చౌం
డ్రం కలి గోఽష్టగుణ స్తతః, తస్మా చ్చతుగుణం భద్రం భద్రా ద్వజ్రం
సహస్రధా. 125. వజ్రా త్షష్టిగుణః పాండి ర్విరవి ర్గళభి ర్దుడైః.
తతః కోటిసహస్రం వా అయస్కాంతం మహాగుణం. 126. రసతి స్తా
మ్రం ద్విగుణం తామ్రా త్కృష్ణాభౌకం ద్విగుణం, పృథ గేవైషాం శు
ద్ధి స్తామ్రశుద్ధి స్తతో ద్వివిధా. 127.

అంత ఎక్కువగా బాధకలుగనివారు యవత్కారమును గోరు వెచ్చని వేడినీళ్లను
త్రాగవలయును. మూడురోజులు సమానముగా నొవధమును గ్రహించి నాలవదిము
నందు క్రమముగా పృద్ధిసేయవలయును. ఎనిమిది నెలలవఱకు నింతకంటె పృద్ధిసేయ
రాదు. తొలుత రెండురత్నలు, పిమ్మట మూడు, ఆటుతరువాత దినను న కైదురత్నలు
సేవింప వలయును. సంవత్సరమంతయును ఒవధమును సేవింప వలసినేని ప్రారంభము
న నెన్నిరోజులు పృద్ధి జేసిరో చివఱకు అన్నిదినములు లోహమును సంఘటింప వల
యును. ఆయెన్ని దినెలలలో ప్రొద్దుట మూడుమాషములును సాయంకాలము మధ్యాహ్న
ములందు రెండుమాషములను తినవలెను. ఈరీతిగా నమృతమునుతినినచో కాంతిని స్థిర
మగు దేహమును పొందును. ఇరువదియొక్క రోజులు సేవించిన సమస్తస్థిగములు నశిం
చును. ఈయేడు పథులను యథావిధిగా 90 ఆర్యావృత్తములతో చేప్పిరి. మతివిపర్య
యము సంశయమును లేనియనుష్టానమును చేయవలెను. మిని రచించిన శాస్త్రముల
నంతమువఱకు నవివి అందలిసారము తనబంధువులయనుపయోగమున మిత్రమై ఒక
బ్రాహ్మణుండు ఇట్లు నిర్దించెను.

—● లోహసేవనమున కని పానాదులు. —●

శ్లో. పత్రీకృతస్య గంధకి యోగా ద్వా మారిణం తథా లవ
ణైః, ఆక్తే ధ్వాపిత తామ్రే నిర్గుండీకల్కకంజిక నిమగ్నే. 128. యత్పత

తి గైరికాభం తత్ప్రిప్తం చార్థగంధకం తదను, పుటపాకేన విశుద్ధం శు
ద్ధం న్యా దభిరకం తు పునః. 129. హిలమోచి మూలపిండి క్షిప్తం
తదను మార్దసంపుటే లిప్తే, తీక్ష్ణం దగ్ధం పిప్త మష్టాంభసా సాధు చం
ద్రికారహితం. 130. రేచితతామ్రేణ రసః స్వబిలాయాం ఘృప్య
పిండికా కార్యా, ఉత్తేష్వద్య గృహసలిలేన నిర్గుండీక లేఽన
కృచ్ఛున్ధా. ఏత త్సిద్ధం త్రితయం చూర్ణితతామ్రార్దితైః సృధ గృ
త్తం. 131. పిప్పలి విడంగమరిచైః శ్లక్ష్యం ద్విత్రిమాసికం భక్ష్యం,
శూలాష్ట పిత్తశ్వయథు, గ్రహణీయత్త్వాది కుక్షిరోగేషు, రసాయనం
మహా దేత త్పిహో నియమతో నాత్త. 132.

ఎచ్చుటెచ్చటఁబుట్టిన హామమునైనను నిశ్శేషముగా మరణచేసి త్రిఫలోదక
ములతో నేవింపవలయును. సామాన్యముగా రెండు రెట్లు జెంద్రములు ఎన్నిదిరెట్లు
కొడిసెపాలాఃత్తు నూరు రెట్లు తుంగుపైలు జేయిరెట్లు వజ్రము అరువది గుణ
ములు పాండిన రవి పదిరెట్లు ఇంతకంటెను జేయిరెట్లు కాంతమును రసమునకంటె రాగి
రెండురెట్లును రాగికంటె కృష్ణాశ్రకము రెండురెట్లును ప్రత్యేకముగా శుద్ధిచేసి చేర్ప
వలయును.

తామ్రయోగము. ౧౬

శ్లో, తనువత్రీకృతం తామ్రం వైపాలం గంధకం సమా, దత్వా
చోర్ధ్వ మథో మధ్యే స్థాలికామధ్యసంస్థితం. 134. కృత్వా స్వబ్బవిధా
నేన స్థాలీమధ్యే పిథాయచ, శర్మరాభక్తలేపేన లిప్తా సంధిం తదూ
ర్ధ్వతి. 135. వాలుకాపూరితస్థాల్యాం పితాతాయాం పునస్తథా, సులి
ప్తాయాం చ యామైకమథో జ్వాలాం ప్రదాపయేత్. 136. తత ఆకృప్త
తామ్రస్య మృతస్య త్విహ యోజనా, అథ కర్షం గంధకస్య వహ్నిస్థం
హపాత్రగం. 137. శిలాపుత్రేణ సంమర్ద్య దృఢం ఘృప్తం పునఃపునః,
కృత్వా దేయం మృతం తామ్రం కర్షమానం తతః పునః. 138. రసోఽష్ట
మధితః శుద్ధస్తావన్నాత్రిః ప్రదీయతే, తత స్తథైవం సమర్ద్య పున రాజ్యం
ప్రదాపయేత్. 139. అష్టబిందుకమాత్రంచ మర్దయే స్తూర్జితం తథా,
సర్వం స్యా త్తస్య ఆకృప్త శిలాపుత్రాదికం దృఢం. 140. సంమృత్వా
లంబుషరసప్రసృతేన విలోడితం, పున స్తథైవ వహ్నిస్థ తాహపాత్రే విమ

రద్యేత్. 141. యావద్ద్రసక్షయం పశ్యా దాకృష్య సంప్రపేషితం, అలంబుపరనే నైవ గుడకం సుప్రకల్పయేత్. 142. తత్ప్రిండం వత్త్రవిస్తీర్ణం పిండే త్రికటుజే పునః, వసనాంతంతే దత్వా నోట్టలీం కారయేద్బుధః. 143. తత స్తాం నోట్టలీం మాజ్యమగ్నాం కృత్వా విధారితాం, సూత్రేణ డండసంలగ్నాం పాచయేత్కుశలో భిషక్. 144. యదా నిష్పేనతా చాజ్యే పుటితా చ దృఢా భవేత్.

రాగినిశేషులుగ చేసిన గంధక సంయోగమునగాని ఉష్ణతోగాని మారణమగును. వానిలి కల్కమును గంజనిపోసి గైరికనమానమగు కాంలిగలదాని నందు మంచి నూరి అర్థము గంధకమునుకలిపి పుటపాకముతో శుద్ధిని చేయవలయును. పిమ్మట కఙ్కమును శుద్ధిచేయవలయును. పిలహొటకపువ్వు ముద్దలొనుంచి గుడ్డనుచుట్టి దగ్గము చేయవలయును. పిమ్మట పుల్లనిరసములో నూరినచంద్రికలు నశించును. తఱువాత రేచితియును చేసిన రాగితో చిన్నరాతిపైనినూరి ముద్దచేయవలయును. ఇట్లే మూడునుసిద్ధముచేసి సగముసగము భాగములను కలిపి తామ్రముకంటె వేలుపఱుపవలెను. పిష్టాన్ని వాయువిడంగములు మిరియుము. పీటినినూరి కెండు మూడుమాషము లంత తినిన అష్టపిత౯దులగు నఖిలరోగములు నశించును.

❧ తామ్రభస్మపుట పాకనవిధి. ❧

శ్లో. తదా పక్వం త మాకృష్య పంచగుంజా తులాభృణం. 145. త్రికటు త్రిఫలాచూర్ణం తుల్యం ప్రాతః ప్రయోజయేత్, తక్రం స్యా దనుపానం తు అష్టపిత౯చ్చయే పునః. 146. త్రిఫలైవ సమాదేయా కోష్ణం వారి పిబే దను, సప్తమే దివసే రక్తవృద్ధి స్తామ్రాత్తుమాసకం. 147. యావత్ప్రియోగ శ్చ తదై వాపకర్షః పునర్భవేత్. యోగో2యం గ్రహణీయక్ష్య పిత్తశూలాష్ట పిత్తహః. 148. రసాయనం చైతదిష్టం గుడకీలాదినాశనం, నచాత్ర పరిహారో స్తి విహారాహారక ర్మణి.

నేపాల తామ్రమును శేషులుగాచేసి సమముగా గంధకమును తెచ్చిస్థాళికి క్రిందను మీదను నడుమనుంచి చిక్కెర కొన్నును నూరి శేవనచేసి పిమ్మట ఇనుకను పూరించి ఒకజాముపఱకు తగలఁబెట్టవలయును. పిమ్మట మారణము చేసిన తామ్రమును కలుపవలయును. పిమ్మట మృశిమైన తామ్రమునందు ఒకతులము గంధకమువైచి రాతితోనూరి మరల మృతతామ్రమును చేర్చవలయును. పుల్లని రసములో మఢించిన రసమునుకూడ నంటే చేర్చవలయును. పిమ్మట అట్లే మర్దనచేసి శేతనికలిపి ఎనిదిదిండుపుల

మాత్రను చేర్చి వర్ధన చేయవలయును. పిమ్మట తీసి గట్టిరాతితోనూరి 2 పలములు లజ్జా పంథిరసమును పోసి కలిపి పెట్టవలయును. ద్రవములేకుండుంతవఱకు లజ్జాపంథిరసమును పోయుచు మాత్రను కట్టి గుడ్డలోనుంచి త్రిఫలములపిండములోనుంచి పొట్లము కట్టి నేతితో తరిగి నూత్రమూలమున దండముపైనుంచి పక్వముచేయవలయును.

— తామ్రసేవనము. —

శ్లో. హేమాద్యాఽపి సూర్యసంతప్తాః స్రవంతి గిరిధాతవః,
జతాభం మృదుమృతాన్నచ్చం యస్యలం త చ్చిలాజతు. 150.
అనన్తం చాః సాయం చ కటుపాకి శిలాజతు, నాత్యుష్ణశీతం ధాతుభ్య
శ్చతుర్భ్యస్తస్య సంభవః. 151. హేమ్నోఽథ రజతా తామ్రా ద్వరం
కృష్టాయసా దపి, మధురిం చ సతిక్తం చ జవాపుష్పవిభం చ యత్.
152. విపాకే కటుతిక్తం చ తత్సుచ్యస్త్య నిస్సృపం, రాజితం కటుకం
శ్వేతం స్వాదు శీతం విపచ్యతే. 153. తామ్రా ద్భర్జిణకంఠాభం
తీక్ష్ణోష్ణం పచ్యతే కటు, యత్తు గుగ్గులుసంకాశం తిక్తకం లవణాన్వి
తం. 154. విపాకే కటుశీతం చ సర్వశ్రేష్ఠం తిదాయసు, గోమూత్ర
గంధః సర్వేషాం సర్వకర్మసు యోగికః. 155. రసాయనప్రయోగేషు
చచ్ఛిమం తు విశిష్యతే.

పక్వమైనపిమ్మట తీసి విడురతులఁబడమను సమముగా నేతని కొంత మిరియ
ములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు చూర్ణముచేసి కలిపి ప్రాతఃకాలమునందు నేవించుచుండ
వలెను. ఆమ్లపిత్తాధిక్యమునందు మజ్జిగను అనుపానముచేసి కొనవలయును. త్రిఫలము
లను సమానముగా చేర్చి కొంచెము వెచ్చ జేసి త్రాగవలయును. విడవగోజున రక్తిని
వృద్ధిచేయవలయును. ఇయ్యది గ్రహణి మున్నగు గోగములను పోగొట్టును.

— శిలాజతు భిక్షాదులు. —

శ్లో. యథాక్రమం వాతపిత్తే శ్లేష్మపిత్తే కఫే త్రిషు. 156. విశే
షేణ స్రవస్యంతే మలా హేమాదిధాతుజాః, లాహికిట్టాయతే పవచ్ఛా
విధూమం దహ్యతేఽంభసి. 157. తృణాత్యగ్రే కృతం సర్వ మధో గలతి
తంతువత్, మలినం య ద్భవే త్తిచ్చ ఙ్గాలయే త్కేవలాంభసా. 158.
రాహపాత్రేషు విధినా ఊర్ధ్వభూతం చ సహారేత్, వాతపిత్తకఫమై
స్తు నిరూహౌస్త త్సుభావితం. 159. వీర్యోత్కర్షం పరం యాతి

సర్వై రేక్షకశోఽపివా, ప్రక్షిప్యోద్ధృతమావానం పున స్త త్ప్రక్షిపే
ద్రనే. 160. కోష్ఠే సప్తాహ మేతేనవిధినా తస్య భావనా, తుల్యం గిరి
జేన జలే చతుర్దశే భావనాపథం క్వాధ్యం, తతః క్వాథే పాదాంశే
పూతోష్ఠే ప్రక్షిపే ద్గిరిజం, తత్సమరసతాం యాతం సంశుష్కం ప్రక్షి
పే ద్రనే భూయః. 161.

హేమాదులగు గిరిధాతువులు సూర్యసంతాపమువలన మృదువుగా స్వస్థము
గా లక్కవలెకలుగును. అదియే శిలాజతు వంటిది. పులుపులేకను రసాయనము లేక
ను కటుపాకము గలిగి వేడిగను చల్లగనుండక నాలుగు ధాతువులవలన శిలాజతు పు
ట్టుచున్నది. బంగారము వెండి రాగి యిరుము నీటినుండి స్రవించినదిశ్రేష్ఠము. వెండి
వలనఁబుట్టిన శిలాజతు తెల్లగానుండును. పక్వముచేసిన స్వాదుగను శీతలముగనుండును.
తామ్రజమగునది మయూరకరమువలె కాంతిగలిగి కొంచెము వెచ్చగానుండును.
గుగ్గిలమువలె నుండునది లోహజము. అన్నిశిలాజతులలోను గోమూత్రమువంటి వా
ననయుండును. సమస్తకర్మలందును చేర్పఁదగియుండును.

శిలాజతు భస్మమునీవించుటవలని ఫలము. ౧౬౧

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన తాహే శుష్కీకృతై స్సహ, తత్ప్రీ
తం పయసా దద్యాద్దీప్త మాయః సుఖాన్వితం. 162. జరావ్యాధిప్ర
శమనం దేహదార్ధ్యకిరం పరి, మేధాస్మృతికరం ధన్యం క్షీరాశీ త
త్ప్రియోజయేత్. 163. ప్రయోగః సప్తసప్తాహ త్రయశ్చైక శ్చ సప్త
కః, నిర్దిష్ట త్రివిధ స్తస్య పురో మధ్యోవర స్తథా. 164. మాత్రాసలం
త్స్వరపలం స్యాత్క్లిష్టం తు కనీయసీ, శిలాజతుప్రయోగేషు విదాహీని
గురూణి చ. 165. వర్జయే త్సర్వకాలం చ కులుత్థా స్పరివర్జయేత్,
పయాని శుక్తాని గసాః సయాపా స్తోయం సమూత్రం వివిధాః
కషాయాః, ఆలోఽనార్థే గిరిజన్య శస్తా స్తే తే ప్రయోజ్యాః ప్రసమీ
క్ష్య కార్యం. 166.

పూర్వోక్తవిధానములతో చూర్ణముచేసి పాలతోనీవించిన ఆయుష్షమును అభి
వృద్ధి నేయును. ముసలితనమునుపోగొట్టును. మేధాస్మృతులను వృద్ధి నేయును. దీనిని ఏడు
సప్తాహములును మూడుసప్తాహములును, ఒక సప్తాహమును నీవించిన ఉత్తమమధ్య
మాధమము లనఁబడుదురు. నాలుగుతులములు ఉత్తమమగును. రెండుతులములు మధ్య
మము, ఒకతులముది అధమమగును. శిలాజతును నీవించినప్పుడు చాహకారకము

లును గురుపదార్థములును వర్జింపవలయును. పాలు శుక్తము గంజిరసము యావము
నీరు గోమూత్రము అనేకవిధములగు కషాయములును ఆలోడనార్థమై యుత్తము
ములగును.

❖ శిలాజితూద్భవములగు శిలాగుటికలు. ❖

శ్లో. చరకోక్తశిలాజతునో విధానం సోపస్కరం హ్యేతత్, కాళేతు రవితాపాధ్యే కృష్ణాయసజం శిలాజతుప్రవరం. 168. త్రిఫలారససంయుక్తం త్యక్తహ శ్చ శుష్కం పునః శుష్కం, దశమూలస్య చ గుఱూచ్యా రసే బలాయా స్తదా పటోలస్య. 169. మధుకరసై ర్గోమూత్రే త్యహం త్యహం భావయే త్క్రిమశః, ఏకాహం క్షీరేణ తు త చ్చ పున ర్భావయే చ్చుష్కం. 170. సప్తాహం భావ్యం స్యాత్కావ్యథే నైషాం యథాలాభం, కాకోల్వో ద్వే సేదే విదారియుగ్మం శతావరీ ద్రాక్షా. 171. ఋద్ధియుగర్షభవీరా ముండితికా జీరకేంశు మత్యే చ, రాస్నాపుష్కరచిత్రకదంతీభకణాకలింగచవ్యాబ్జాః. 172. కటుకా శృంగీ పాతా ఏతాని పలంశికాని కార్యాణి, అద్రోణే సాధితానాం రసేన పాదాంశికేన భావ్యాని. 173. గిరిజ స్యైవం భావితశుద్ధస్య నలాని దశ పట్న, ద్విపలం చ విశ్వధాత్రీ మాగధికాయా శ్చ మర్చితానాం. 174. చూర్ణం పలం విదార్యా స్తాలీనపలాని చత్వారి, షోడశసితాపలాని చత్వారి ఘృతస్య మాక్షిక స్యాప్టే. 175. తిలతైలస్య ద్విపలం చూర్ణార్ధపలాని పంచానాం, త్వక్క్షీరీపత్రత్వక్ నాగైలానాం చ మిశ్రయిత్వా తు. 176. గిరిజస్య షోడశపత్రై ర్గుడికాః కార్యా స్తతోఽక్షసమాః, తాః శుష్కా నచకుంభే జాతీపుష్పాధివాసితే స్థాప్యైః, తాసా మేకా కాలే భక్ష్యా పేయాపి వా సతతం. 177.

చరకయ నందుచెప్పబడిన శిలాజిత్తుయొక్క విధానమిట్లు:—నూర్యనివేడిమిగల కాలములో కృష్ణాయసమువలన బుట్టిన శిలాజిత్తు శ్రేష్ఠమైనది. త్రిఫలారసముతో చేర్చి మూడుగోళు లెండించి దశమూలములు తిప్పతీగ మత్తువపులగు నేదటాల్ల పీట రసముతో మఱల నెండించి మధుకరసము గోమూత్రములలో మూడేసి రోజులును పాలలో నొకగోజును భావనచేసి ఎండిన పిమ్మట ఏమగోజులు కషాయముతో భావన చేయవలయును. రెండు విధములగు కాకోల్లులు మేవలు విదారిలు పిల్లపీచర ద్రాక్ష ఋద్ధి ఋషభము తీలకట్ట బ్రాహ్మినాలఖర్జు నన్నరాస్త పుష్కరమాలము దంతిపిష్టభృ

కోస్తు చవ్యము తుంగమునైలు కటుకగోహిణి వివబాద్ధి ఇయ్యదిఒక్కొక్కపలము
చేర్చిగాని ఒకదోర్చుము నీటిలో ఐక్యముఁజేసి నాల్గవపాలు మిగులగా దించి భావన
చేసి కుద్ధిచేసి శిలాజిత్తు 18 పలములు శొంఠి ఉసిరిక సిప్పళ్లు మిరియములు గంఢేసి
పలములు విదారిగండ ఒకపలము తాడిశపత్రి 4 పలములు చక్కెర 16 పలములు నేయి
4 పలములు తేనె 8 పలములు తిలతైలము 2 పలములు వీటిని చూర్ణము అరచలము కలిపి
మాత్రలను కట్టి ఎండించి జాజిఘ్రాలతో వాసించి నేవించుట మంచిది.

శివాగుటికానేపనాధి. ౨౫

శ్లో. క్షీరరసదాడిమరసాః సురానవం మధు చ శిశిరత్రయాని,
అలోడనాని తాసా మనుపానే వా ప్రశస్యంతే. 178. జీర్ణే లఘున్న
పయో జాంగలినిర్యూహాయూషభోజీ స్యాత్, సప్తాహం యాప దశా
పరం భవే తోస్తి సామాన్యః. 179. భుక్త్వాపి భక్షితేయం యన్మ
చ్ఛయా నావహే ద్భయం కించిత్, నిరుపద్రవాప్రయక్తా సుకుమారైః
కామిభి శ్చైవ. 180. సంవత్సరప్రయుక్తా హం త్వేషా నాచితో
ణితం ప్రబలం, బహువార్షిక మపి గాఢం యత్క్షాణం చాఢ్యవతిం చ.
181. జ్వరయోని శుక్రదోషస్థిహార్యఃపాండు గ్రహణీరోగాన్, బ్రష్మ
మివగుల్మవీనస హిక్మాకాసారుచిశ్వాసాన్. 182. జఠరం శ్విత్తం కుష్ఠం
పాండ్యం కైబ్యం మదం క్షయం శోషం, ఉన్మాదాపస్తారౌ చగనాక్షిశి
రోగదా స్పర్వాన్. 183. ఆనాహ మతీసారం సాస్పగ్ధరం కామగ్రా
మేహం శ్చ, యక్ష్మదర్శదాని విద్రధిం భగందరం రక్తపిత్తం చ. 184.
అతికార్య మతీస్థాల్వం స్వేద మభక్తీపదం చ వినిహంతి, దంష్ట్రావిమ
సహాలం గరాణి చ బహుప్రకారాణి. 185. మంత్రోషధియోగాదీని
విప్రయుతా నౌభృతికా న్భావాన్, పాపాలక్ష్మ్యా చేయం శమయే స్పృడి
కా శివా నామ్నా. 186. బల్యా పృష్ఠ్యా ధన్యా కాంతియశశ్చిప్రజానీరి
చేయం, దద్యా స్మృతివల్లభతాం జయం వివాదే ముఖిస్థా చ. 187.
శ్రీమా స్పృకృష్టమేధః స్మృతిబుద్ధిబలాన్వితోఽతులశరీరః, పుష్ట్యోజోని
ర్జ్యోద్రియతేజోబలసంపదాదిసదుపేతః. 188. వలివలితరోగ రహితో
జీవే చ్ఛందాం శతద్వయం పురుషః, సంవత్సరప్రయోగా ద్వాభ్యాం
శతాని చత్వారి. 189. సర్వామయజి త్కృతీతం ముసిగణాభక్త్యం రసా

యనరహస్యం, సముదృభూ వామృతమంథనోత్థః స్వేదః శిలాభ్యోఽమృతవద్ధిరేః ప్రాక్. 190. యో మందర స్వాత్మభువా హితాయ న్వస్త శ్చైలేషు శిలాజరూపీ, శివాగుడికేతి రనాయన ముక్తం గిరీశే న గణపతయే. 191. శివవదనవినిర్గతా యస్తా న్నామ్నా తస్తా చ్చివా గుడికే తి.

పాలు దానిమృరసము నురాసవము మధువు శివోదకములు వీటి ౬ లోడనములు గాని అరుపానములుగాని యుత్తమములు. అడవిజంతువుల మాంసములు లినెడివాడు జీర్ణమైన పిమ్మట లభ్యున్ననును పాలను త్రాగవలయును. ఇట్లేదుగ జాలు గడచిన పిమ్మట నదియును సామాన్యముగనే భుజింపవలయును. భుజించి దీనిని భక్షించినను యదృచ్ఛావశమున నైన భయమును కలిగింపను. ముఖమారులు కాములును దీనిని ప్రయోగించిన నేయుపద్రవములు నుండవు. ఒక సంవత్సరము దీనిని నేవించినచో ప్రబలములగు వాతకోణితములు హరించును. అనేక సంవత్సరములనుండి వచ్చిన క్షయగోగమును ఆఙ్గనాతమును పోగొట్టును. జ్వరములును యోనిదోషములును శుక్రదోషములును స్త్రీహగోగములును మూలగోగములును పాండుగోగములును గ్రహణలును బ్రథమములును వయిగుల్మములును పీచన ఎక్కిళ్లు కానశ్వాస అరచి కష్ట బొల్లి పొడ నపుంసకత్వము మదము త్యయ వాపు పిచ్చి యపస్సారము వదననేత్ర శివగోగములును ఆనాహమును అతిసారమును అస్యగ్ధరమును కామేల ప్రమేహములు యకృత్తు అర్బుదమును విద్రధియును భగందరము రక్తపిత్తము మిక్కిలి కృశించుట ఊణుట చెమ్మట శ్లీపదము మున్నగునవి నశించును. దంష్ట్రావిషములను బహుప్రకారములగు విషములను మంత్రోషధాదిప్రయోగములను వియోతములగు ధూతగోగములను పాపము ఆభ్యాగ్యములను శివయను నీగుటిక శమింపజేయును. బలకరమును వృష్యమును ధన్యమును కాంతిని కీర్తిని సంతానమును ఇచ్చుకట్టిగుటిక. వివాదకాలమున ముఖస్థముచేసికొనిన జయమునిచ్చును. దీనినినేవించినవాడు శ్రీమంతుడై ప్రకృప్తమేధాసంపన్నుడై స్వృతి బుద్ధిబలానిపుండై నిరుపమానమగు శరీరముగలిగి పుష్టితేజస్సు కాంతి ఇంద్రియబలము మున్నగు సంపదలు గలవాడై వలీపలితములులేక 200 వర్షములు జీవించును. ఒక సంవత్సరము నేవించినంత మాత్రానను రెండుసంవత్సరములు నేవించిన 400 వందలేండ్లు జీవించును. సమస్తగోగములను జయించును. మునిగణములు నేవంపదగిన రహస్యపు రసాయనమని చెప్పబడినది.

తొలుత సమద్రమధనకాలమునందు మంధరపర్వతమునుండి చెమ్మట పుట్టెను. దానిని బ్రహ్మగారు లోకకల్యాణమునకై కొండలలో శిలాజిశ్చరూపముగానుంచెను.

ఈశివాగుటికయసురసాయనమును ఈశ్వరుడుగణపతికి చెప్పెను. శివునివలన నుక్తమయ్యెనుకావున నిది శివాగుటిక యనఁబడెను. ఇయ్యదిశైవసిద్ధాంతమునందు చెప్పబడియెను.

—ॐ అమృతభల్లాతకీ. ॐ—

శ్లో. సుపక్వభల్లాతఫలాని సమ్యక్ ద్విధా విదా ర్యాఢకసమ్మితాని. 192. విపాచ్యత్యోయేన చతుర్గుణేన చతుర్థశేషే వ్యవసీయాతాని, పునః పచేత్క్రీరచతుర్గుణేన శృతాంశయుక్తేన ఘనం యథాస్యాత్. 193. శీతోపలాపూడశభిః పల్లెస్తు విమిశ్యో సంస్థాప్య దినాని సప్త, తతః ప్రయోజ్యాన్నిబలేన మాత్రాం జయే ద్దుడార్థా నఖిలాన్వికారాన్. 194. కచా న్సుశీలా న్నచకుంచితాగ్రాన్ సుచర్ణపుష్టిం సుకుమారతాం చ, జవం హయానాం చ మతంగజం బలం స్వరం మయూరస్య హతాశదీప్తిం. 195. స్త్రీనల్లభత్వం లభతే ప్రజాం చ నీరోగమబ్ధస్యోతాని చాయః, స చాన్నపానే పరిహార్య మస్తి నచాతపే చాధ్యని మైదనే చ. 196. ప్రయోగకాలే సకలామయానాం రాజాహ్వాయం సర్వరసాయనానాం. భల్లాతకశుద్ధిరిహ ప్రాగిష్టచూర్ణగుంఢనాత్, ఘృతా చ్చతుర్గుణం క్షీరం ఘృతస్య ప్రథమ ఇవ్యతే. 197.

చక్కగా పక్వములైన జీడిపిత్తనములను చెండుగాచీల్చి ఒక అఢకమును నాలుగు చెట్టనీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవపాలు మిగిలియుండగా దించి నాల్గుచెట్లు పాలను కలిపి మఱల పక్వముచేయవలయును. ఇట్లు గట్టిపడుకొనితఱకును చేసి పిమ్మట 16 పలముల చక్కెరను కలిపి ఏడురోజులు ఉంచవలయును. పిమ్మట అన్ని బిళానుసారము గ మాత్రల నుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది గుడరోగములను సంపూర్ణముగా పోగొట్టును, వెంట్రుకలను స్వేదము సన్నని యగ్రములు గల సెగల చేయును. గరుడునిలా గంటిచూపును సుకుమారతనము ఇచ్చును. గుఱ్ఱమువంటి వేగమును ఏనుగుల వంటిబలమును నెమలివంటి స్వరమును అన్ని వంటి తేజమును స్త్రీవల్లభత్వమును మంచి సంతానము నిచ్చి నీరోగముగా చెండున్నూయేండ్లయూయువు నొసగును. అన్నపానములలో పరిహరింపఁదగిన దేదియును లేదు. ఎండ, దారి, మైథునములు పరిహరింపనవసరములేదు. ప్రయోగ కాలము ౮డు అన్ని రోగులకును స్వేచ్ఛగాదీనిని వాడవచ్చును. సమస్తరసాయనములలో నిది శ్రేష్ఠమైనది. జీడిపిత్తలను శుద్ధిచేయుటలో పూర్వము చెప్పినచొప్పున వాంఛితమగు మార్గగుంఢనముతో చేయవలయును. నేతికంటె నాలుగుచెట్లు పాలును 16 పలముల నేతిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు రసాయనాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౬. వృష్ట్యాధికారము.

—ॐ వాణీక రణోపాయములు. ॐ—

శ్లో. పిష్పలీలవణోపేతౌ బస్తాండా ఊరసర్పిషా, సాధితౌ భక్ష
యే ద్యస్తు స గచ్ఛే స్సృమదాశతం. 1. బస్తాండసిద్ధి పయసి సాధితా
ససక్తత్రిలాన్, యః ఖాధే త్స సరో గచ్ఛే త్త్రిణాం శత మపూర్వ
వత్. 2. చూర్ణం విదార్యాః సుకృతం స్వరసే నైవ భావితం, సర్పిః
ఊరయుతం లీడ్వా శతం గచ్ఛే ద్వరాంగనాః. 3. ఏవ మామలకం
చూర్ణం స్వరసే నైవ భావితం, శర్కరామధుసర్పిర్భి ర్భుక్తం లీడ్వా
పయః పిబేత్. 4. ఏతే నాశీతివర్షోఽపి యువేవ పరిహృష్యతే, విదారీ
కందకల్పం తు ఘృతేన పయసా సరః. 5. ఉదూబరసమం ఖాద స్వ
ర్ణోఽపి తరుణాయతే, స్వయంగుప్తాగోక్షురయో ర్భీజచూర్ణం సశర్క
రం. 6. ధారోష్ణేన సరః పీత్వా పయసా న క్షయం వ్రజేత్,
ఉచ్చటాచూర్ణ మప్యేవం ఊరే ణోత్తమ ముచ్యతే. 7. శతా
వర్షుచ్చటాచూర్ణం పేయ మేవం సుఖాద్దినా, కర్షం మధుకచూర్ణస్య
ఘృతక్షౌద్రసమస్వితం. 8. పయోనుపానం యో లిప్యన్ నిత్యవేగం స
నా భవేత్, గోక్షురకః క్షురకః శంకూలీ వాసరినాగబలాతిబలా చ.
9. చూర్ణ మిదం పయసా నిశి పేయం యస్య గృహే ప్రమదాశత
మస్తి.

మేకాండములను పాలు నేయి వీటితో సిద్ధము చేసి పిష్పల్లు లవణము కలిపి
తినినచో నూర్వరుయవతులతో భోగింపగలవాండగును. మేకాండములతో సిద్ధము
చేసిన పాలతో ననేకమార్లు తిలలను పక్వముచేసి తినినచో క్రొత్తవానివలె ప్రమ
దాశతము ననుభవింపగలుగును. విదారీకందను చూర్ణముచేసి దానిరసముతోనే
భావనచేసి పాలతో కలిపి నాకిన శ్రీశతము నుపభోగింప గలుగును. ఇట్లే
యుసిరిక కాయలను చూర్ణముచేసి యుసిరికరసముతో భావనచేసి కండచక్కెర
లేన నేయి కలిపి నేవించి పాలనుత్రాగి లయును. దీనిని చేసిన ఎనుబదియేండ్లవృద్ధునను
యవకునివలె సుఖభోగింపగలుగును. విదారీకందకల్పమును నేతితో పాలతో ఒకపల
మంతలిన న వృద్ధుడును యవకునివలె నగును. దురదగొండి పల్లెరువీటిచూర్ణమునా కం
డచక్కెరను కలిపి ధాగోష్ణములగు పాలతో త్రాగిన క్షయరోగములు నశించును. ఈరి

తిగనే పిల్లపీచర నేలమునిక చూగముచేసి త్రాగినను ముల్లంగిమాన్తమును ఒకతులము ను నేయి తేనె వైచికొని తిని పాలుత్రాగినను నిత్యవేగము కలవాడగును. పల్లెరు త్వర కము పిల్లపీచర ముత్తువపులగము అతిబల వీటిమార్గమును పాలతో రాత్తులు త్రాగ వలయును.

—ॐ ఘృతభృష్ట మాషాద్యౌషధములు. ॐ—

శ్లో. ఘృతభృష్టో దుగ్ధమాషపాయసా వృష్య ఉత్తమః. 10. ద ధ్నుః సారం శరచ్చంద్రసన్నిభం దోషవర్జితం, శంకరాక్షోద్రమరిచై స్తుగాక్షీర్యా చ బుద్ధిమాన్. 11. యుక్తాయుక్తం ససూక్ష్మేలం నవే కుంభే శుచౌ పటే, మార్జితే ప్రక్షిపే చ్చీతే ఘృతాఢ్యం పష్టికాద నం. 12. తద్దద్యా దుపవిష్టా చ్చ రసానాం మాత్రయా పిబేత్, వర్ణ స్వరబలోపేతః పుమాంస్తేన వృషాయతో. 13. ఆర్ద్రాణి మత్స్యమాం సాని శఫరీర్యా సుభర్జితాః, తస్మై సర్పిషి యః ఖాదేత్స గచ్ఛేత్తీర్షణ స క్షయం. 14.

నేతిలో మినుములను వేయించి పాలలో నూరి కలిపి క్షీరాన్నమును చేయవల యును. ఇయ్యది ఉత్తమమగు వాణికరణము. శరచ్చంద్రసన్నిభమును దోషరహితము నగుదధిసారమును కలకండతేనెమిరియములు వంశలోచనము చిన్నయేలకులు వీటితో చేర్చి యుక్తిగా నవీకమును శుద్ధమగుగడ్డలో వడియ కట్టవలయును. పిమ్మట దానిలో నేయి గలిజేరు బియ్యమును వైచి మాత్రము చేయవలయును. దీనినే నేవించినచో భోగింపనమద్ధంబగును. ఆర్ద్రములగు మత్స్యమాంసములు లేనిచో వేడినేతిలో వేయించినచేపను తినెడివాడు స్త్రీలయందు క్షీణత నొందదు.

—ॐ నారసింహ చూర్ణము. ॐ—

శ్లో. శతావరీరజఃప్రస్థం ప్రస్థం గోక్షురకస్య చ, వారాహ్యో వింశతిపలం గుడూచ్యాః పంచవింశతిః. 15. భల్లాతకానాం ద్వాత్రింశ చ్చిత్తకస్య ద్వైవ తు, తిలానాం శోధితానాం చ ప్రస్థం దద్యాత్సు చూర్ణితం. 16. త్రూషణస్య పలాస్యష్టే శర్కరాయా శ్చ సప్తతిః, మాక్షికం శర్కరాధేన మాక్షికాధేన వై ఘృతం. 17. శతావరీసమం దేయం విదారీకందజం రజః, ఏత దేకీకృతం చూర్ణం స్నిగ్ధే భాండే నిధా పయేత్. 18. పల్లార్థ ముపయుంజీతయథేషం చాపి భోజనం, మూసైక

మూపయోగేన జరాం హంతి రుజా మపి. 19. వలీపలితఖాలిత్యమే
హపాండ్వాద్యపీనసాన్, హం త్యష్టాదశ కృతాని యథాష్టా పునగాణి
చ. 20. భగందరం మూత్రకృచ్ఛం గృధ్రసీం సహలీమకృ, క్షయం
చైవ మహాశ్వాసా స్పంచ కాసా న్సుదారుణాన్. 21. అశీతిం హితజా
న్రోగాం శ్చత్వాదింశ్చ పైత్తికాన్, వింశతిం శ్లేష్మికాం శ్చైవ సంస్థప్తా
న్సాన్నిపాతికాన్. సర్వా నర్భగదాక్ హంతి వృక్ష మింద్రాశనిర్యథా.
22. సకాంచనాభోమృగరాజవిక్రమ స్తురంగమం చాఽప్యనుయాతి
వేగతః, శ్రీణాం శతం గచ్ఛతి సోఽతిరేకం ప్రకృష్టదృష్టి శ్చ యథా
విహంగః. 23. పుత్రా స్సంజనయే ద్వీరా న్నరసింహనిభాన్స్తథా,
నారసింహమిదం చూర్ణం సర్వరోగహరం నృణాం. 24. వారాహీకంద
సంగ స్తు చర్మకారాలుకో మతః, పశ్చిమే ఘృష్టిశబ్దాభ్యో వరాహే
లోమవా నివ. 25.

శతావరి 16 పలములు, పల్లెరు 16 పలములు, వారాహీకంద 20 పలములు,
తిప్పతీగె 25 పలములు, జీడివిత్తలు, 62 పలములు చిత్రి మూలము 10 పలములు శుద్ధిచేసిన
దియు, చూర్ణము 16 పలములు, త్రికటుకములు 8 పలములు, చక్కెర 70 పలములు,
తేనె శర్కరలో సగము, తేనెలో సగము నేయి, శతావరితో సమముగా పిల్లపీచర వీటి
నొకటి గ కలసి చూర్ణము చేసి స్నిగ్ధభాండములో స్థాపన చేసియుంచి అర్ధపలముచొప్పున
తిని మవోవాంఛితరీతిని భోజనమును చేయవలయును. ఒక నెల నేవించినచో వృద్ధత్వము
పీడలును నశించును. తల నెఱియుట ఖాలిత్యము మేహము పాండువు పీనస అష్టాదశకు
వృథలు అష్టాదశములు భగందరము మూత్రకృచ్ఛము గృధ్రసీ హలీమకము క్షయ
మహాశ్వాసములు కాసరోగము లయిదును అశీచివాతిరోగములును నలువదిపైత్తికరో
గములును వింశతిశ్లేష్మములును సంకరములగు సన్నిపాతములును సమస్తములగు మూలరో
గములును పిడుగు చెట్లనువలె నశింపజేయును. దీనిని నేవించువాడు సింహవిక్రమముగల
వాడుగను స్వర్ణ లేజము గలవాడుగను కేగవిషయమున తురంగమునుగూడ మించెడి
వాడు నగును. గరుడునివలె తీక్షణదృష్టిగలవాడుగను శ్రీశతముతో భోగింపగల
వాడుగ నగును. నరసింహునితో కులుకలగు కొమరులను పుట్టింపగలుగును. ఇయ్యది
సమస్తరోగములను హరించునట్టిది. నృసింహదూర్ణము. వారాహీకందతోగలిపి నేవించు
వాడు పశ్చిమవయస్సులో దృఢుగును.

—● గోధూమాద్యచూర్ణము. —●

శ్లో. గోధూమాచ్చ పలశతం నిఃక్వాద్య సలిలాఢకే, పాదావ
శేషపూతే చ ద్రవ్యాణీమాని దాపయేత్. 26. గోధూమం యుం
జాతఫలం మాషద్రాక్షాపరూషకం, కాకోలీ క్షీరకాకోలీ జీవంతి సశ
తావరీ. 27. అశ్వగంధా సఖద్వారా మధుకం త్యూషణం సితా, భ
ల్లాతకమాప్తగుప్తా సమభాగాని కారయేత్. 28. ఘృతప్రస్థం పచేదే
కం క్షీరం దత్వా చతుర్ధణం, మృద్వగ్నినా చ సిద్ధే చ ద్రవ్యాణ్యేతా
ని నిక్షిపేత్. 29. త్వగేలాపిప్పలీధాన్యకర్పూరం నాగకేసరం, య
ధాలాభం వినిక్షిప్య సితాక్షౌద్రపలాప్తకం. 30. శక్త్యేక్షుదండే నాలో
ద్య విధివ ద్వినియోజయేత్, శాల్వోదనేన భుంజీత పిబే న్నాంసరసేన
వా. 31. కేవలస్య పిబే దస్య పలమాత్రా ప్రమాణతః, న తస్య లింగ
శైథిల్యం నచ శుక్రక్షయో భవేత్. 32. బల్యం పరం వాతహరం శు
క్రసంజననం పరం, మూత్రకృచ్ఛప్రశమనం వృద్ధానాం చాఽపి
శస్యతే. 33. పలద్వయం త దక్షియా ద్వశరాత్ర మతంద్రితః,
స్త్రీణాం శతం చ భజతే వీత్వా చానుపిబే శ్చయః. 34. అశ్వేభ్యాం
నిర్మితం చైత ద్గోధూమాద్యం రిసాయనం, జలద్రోణే తు గోధూమ
కావ్యథే తచ్ఛేష మాఢకం. 35. యుంజాతకస్య స్థానే తు తద్గణం తా
లమస్తకం, కల్కద్రవ్యసమం మానం త్వగాదేః సాహచర్యతః. 36.

గోధూమలు నూరుపలములు ఒక ఆఢకపు నీటిలో పక్వముచేసి నాలవ పాలు
మిగిలియుండగా నీ క్రింది ద్రవ్యములను చేర్చవలయును. తపక్షిరి యుంజాతకము మిను
ములు ద్రాక్షకాకోలీ క్షీరకాకోలీ జీవంతి పిల్లపీచర పెన్నేరు ఖద్వారము మధుకము త్రి
కటుకములు సితజీడిగింజలు దురదగొండి వీటిని సమభాగములను చేసి వేయవలయును.
ఒక ప్రస్థము నేటిని నాబుగరెట్లు పాలను అందు కలిపి సర్పనీసెగను సిద్ధముచేసి పిమ్మట
నీ క్రింది ద్రవ్యములను వేయవలయును. లవంగపుపట్ట ఏలకులు పిప్పళ్లు ధనియములు
కర్పూరము నాగకేసరములు వీటిని దొగకింజితవణువ పై చక్కెర తేనె రి పలము
లువైచి ఇక్షుదండముతో ఆలోడనచేసి యధావిధిగా ప్రయోగింపవలయును. శాలి
తండులముల అన్నమును గాని మాంసరసమును గాని నేవింపవలయును. ఒక పలము మాత్ర
ను నేవింపవలయును. లింగము శిథిలముగాదు. వీర్యముజాతిదు. బలమును వృద్ధినేయును.
వాతమును హరించును. వీర్యమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛములను బోగొట్టును.

2 పలములు తినిన వృద్ధులకును మంచిది. సావధానులై పదిరాత్రులనఱకు పాలను త్రాగుచుండిన శ్రీశతమును భోగింపగలడు. ఈరసాయనమును అశ్వినీమూరులు రచించిరి. ద్రోణపుకపాయములో అధికమును మిగుల్పవలయును. యంజాతకమునకు బదులు తాడమస్తకమును చేర్పవలయును.

శతావరీఘ్నతము. ౨౭

శ్లో. ఘృతం శతావరీగర్భం క్షీరే దశగుణే పచేత్, శర్కరాపి ప్పలీక్షాద్రయై క్తం తద్వృష్య ముచ్యతే. 37.

పదిరెట్లసాలలో శతావరికల్కమును వైచి ఘృతమునుపక్వముచేసి పిష్టుట కండుచక్కెర పిష్టుట తేనె కలిపి త్రాగినచో వీర్యవృద్ధి యగును.

గుడకూష్మాండకము. ౨౮

శ్లో. కూష్మాండకా త్వలశతం సుస్విన్నం నిమ్మలీకృతం, ప్రస్థం ఘృతస్య తైలస్య తస్మిం స్తప్తే ప్రదాపయేత్. 38. త్వక్ష్మత్రధన్యాకవ్యోఽపజీరకైలాద్వయానలం, గ్రంథికం చవ్య మానంగ పిప్పలీ విశ్వభేషజం. 39. శృంగాటకం కశేరుం చ ప్రలంబం తాలమస్తకం, చూర్ణీకృతం పలాంశం చ గుడస్య చ తులాం పచేత్. 40. శీతభూతే పలాన్యస్తౌ మధునః సంప్రదాపయేత్, కఫపిత్తానిలహరం మందాగ్నీనాం చ శస్యతే. 41. కృశానాం బృంహణం శ్రేష్ఠం వాజీకరణ ముత్తమం, ప్రమదాసు ప్రసక్తానాం యే చ స్యుః క్షీణరేతసః. 42. క్షయేణ చ గృహీతానాం పరమేత ద్భిషగ్జితం, కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాంహన్తి ఛర్ది మరోచకం. 43. గుడకూష్మాండకఖ్యాత మశ్వీభ్యాం సముదాహృతం, ఖండకూష్మాండవ త్పాత్రం స్విన్నకూష్మాండకద్రవః. 44. యత్కించి స్తథురం స్నిగ్ధం జీవనం బృంహణం గురు, హర్షణం మనసశ్చైవ సర్వం తద్వృష్య ముచ్యతే. 45. భల్లాతికబృహతీ ఫలదాడి మఫలకల్పసాధితం కురుతే, లింగం మద్దనవిధినా కటుతైలం వాజిలింగాభం. 46. కనకరసమస్పృణవర్తితహయగంధామూలవిశ్వపర్యషేతం, మాహిష మిహ నవనీతం గతిబీజే కనకఫలమధ్యే. 47. గోమయగాఢోద్వర్తితం పూర్వం సశ్చాదనేన సంలిప్తం, భవతి హయలింగసదృశం లింగం కఠినాంగనాదయితం. 48.

కూష్మాండమును చేక్కుతీసి నూరుపలకులు తెచ్చి తప్తముజేసి దానియందు ఒక వ్రుక్తముచొ॥ నేయిని నూనెను పోయవలయును. లవంగపువట్ట లేజపత్రి ధనియములు త్రికటుకములు జీలకఱ్ఱ విలకులు చిత్రమూలము గ్రంధికము చవ్వము ఉమ్మెత్త పిప్పళ్లు శొంఠి శృంగాటకము క నేరువు తాడమస్తకము వీటినిచూర్ణముచేసి ఒక తులము బెల్లమును చేర్చి పక్వముచేసి చల్లారిన పిష్టుట ఎన్నిదిపలములు లేనెను చేర్చవలయును. కఫ సిత్తవాతములను హరించును. మందాగ్నిని పోగొట్టును. చిక్కినవారి బలపఱచును. ఉత్తమమగు వాజీకరణమిచ్చును. శ్రీప్రసక్తిగలిగి నష్టడు క్షీణారేతనులగువారలకును త్నయగోగులకును ఇయ్యది యుత్తమాపదము. కాసక్వాసజ్వరము ఎక్కిళ్లు చర్ది అరోచకములను పోగొట్టును. ఇయ్యది అశ్వినీకుమారులచేతజెప్పబడినది. ఏదేది మధురముగను స్నిగ్ధముగను ధాతువులకు బృంహణమును మనస్సునకు హర్షణము నైయుండునో అయ్యదిల్లను వృష్యమేయగును. జీడివిత్తులు వాకుడుకాయలు దానిమ్మపండు వీటికల్గుముతో సిద్ధముచేసిన కటుతైలము లింగమును గుఱ్ఱపులింగముపాటింగాచేయును. ఉమ్మెత్తరసముతో పూసివర్తిచేసిన పెన్నేరువేళ్లు శొంఠిలో నానబెట్టి గోదపాలతో నైన వెన్నను ఉమ్మెత్తలోనిగంజలుదీసి దాని మధ్యనుంచి గోమయముతో ఉద్వర్తనముచేసి పిష్టుటదీనితో లింగమును మర్దించిన గుఱ్ఱపులింగమంత లింగమగును.

❖ అశ్వగంధాతైలము. ❖

శ్లో. అశ్వగంధావరీకుప్తమాంసీనింహీఫలాన్వితం, చతుర్గుణేన దుగ్ధేన తిలతైలం విపాచయేత్. 49. స్తనలింగకర్ణపాళీవర్ధనం మృక్షణాదిదం.

అశ్వగంధ పిల్లపీచర కోష్ఠ ఒటామాంసి వాకుడు వీటికల్గుములో నాలుగురెట్లు పాలను తిలతైలమును పక్వముచేయవలయును. ఇది స్తనములను లింగములను చెవి తమ్మెలను పెంచును.

❖ ఇతరములగు వాజీకరణోపాయములు. ❖

శ్లో. భల్లాతక బృహతీఫల నలినీదల సింధు జలశూక్తైః, మాహీషనవనీతేన చ కరంబితైః సప్తదిన ముషితైః. 50. మూలేన హయగంధాయా మాహీషమలమర్దితపూర్వ మథ, లిప్తం భవతి లఘుకృత రాసభలింగం ద్రువం పుంసాం. 51. నీలోత్పలసితపంకజకేసరకుఘళ ర్మరావలిక్తైః, సురతే సుచిరం రిమతే దృఢలింగో భవతి నాభీవివరేణ. 52. సిద్ధం కుసుంభతైలం భూమిలతాచూర్ణమృత్రితం కురుతే, చర

ణాభ్యంతేన రణే ద్వీజస్తంభా ద్దృఢం లింగం 53. సప్తాహం ఛాగభవ
సలింగస్థానకరభవారుణీనూలం, గాఢోద్వర్తనవిధినా లింగస్తంభం తథా
దృఢం కరుతే. 54. గోరేణోన్నతశ్చైంగశ్చైగ్భవచూర్ణేన ధూపితం
వస్త్రం, పరిధాయ భజతి లలనాం నైకాంతే భవతి హర్షార్థః. 55. సమ
తిలగోక్షురచూర్ణం ఛాగీక్షీరేణ సాధితం సమస్య, భుక్తం క్షుపయతి
సాంధ్యం యజ్ఞనితం సుప్రయోగేణ. 56. యోగజవరాంగబద్ధం మధి
తేన ఖాలిత్యం హరతి, ఉస్తృఖ గోశ్చైంగోద్భవ మృల్లేపో యోగజద్వజ
భంగహరః. 57. కుష్మలవాలుకైలా ముస్తకధన్యాకిమధుజః కవలః,
అపహరతి పూతిగంధం రసోనమదిగాదిజం గంధం. 58. క్షౌద్రేణ బీజ
పూర త్వగ్గీఢాఢో వాతిగంధనుత్.

జీడివిత్తులు కోష్ఠ పెద్దవాకుడు కనులినీదళ ములు పైంధవలవణము కరువేరు వీటిని
గేదానేతితో కలిపి విడుగొజులు భోజనవలయును. పెన్నేరువేళ్లతో కలిపి పుచ్చుకొనవ
లయును. గేదాపేడతో మొదల లేపనచేసి పిమ్మట దీనితో చేసిన, గాడిదెలింగమాంతయ
గును. నల్లకమలములు తెల్లకమలములు కుంకిమవువ్వు మధుకము కంఠం క్కర వీటిని
నూరిబొడ్డునకు గాచికొని భోగించిన దృఢలింగము కలవాడై చాలసేపు భోగింపకులుగును.
తిలలు పల్లెరుచూర్ణము సమములుగా గ్రహించి మేకపాలతో సిద్ధుచేసి తేనెను కలిపి
కొని త్రాగిన కుత్సితప్రయోగములవలన గలిగిన నల్లంసకత్వము నశించును. మాచి
కాయచెక్కను తేనెతోకలిపి తినిన అధోవాతముల దుర్గంధము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నృస్యధిశానప్రకరణము ముగిసెను.

౬౭. స్నేహాధికారము.

— స్నేహ విచారము. —

శ్లో. సర్పి సైలం వసా మజ్జా స్నేహేషు ప్రవరం మతం, తత్రా
పి చోత్తమం సర్పిః సంస్కార న్యానువర్తనాత్. 1. కేవలం వైత్తికే స
ర్పి ర్వాతికే లవణాన్వితం, దేయం బహుకే ఫే చాపి వ్యోమతారస
మాయుతం. 2. తథా ధిస్త్యుతిమేధాన్ని కాంక్షిణాం శస్యతే ఘృతం,

గ్రంథినాడీక్రిమిశ్లేష్మ మేదోమారుతరోగిషు. ౩. తైలం బాఘవదార్ద్రా
ర్థం క్రూరకోష్ఠేషు దేహిషు, వాతాతపాద్యభారస్త్రీవ్యాయామక్షీణ
ధాతుషు. 4. రూక్షశ్లేశ క్షయాత్వగ్ని వాతావృతపథేషు చ, శేషా
వసంతే సంధ్యస్థి మర్తకోష్ఠరుజాసు చ. 5. తథా దగ్ధహతభ్రష్ట యో
నికర్ణ శిరోరుజి, తైలం ప్రావృషి వర్షాంతే సర్పి రంత్యే తు మాధవే.
6. సాధారణముతో స్నేహం పిబే త్కార్యవశా దిహ.

నేయి తైలము వస మజ్జ ఇయ్యది స్నేహములలో శ్రేష్ఠములు. అందునను సంస్కా
రము ననువర్తించుటచేత నేయి యుత్తమము. పిత్తరోగమునకు తేలపుతమును, వాతిక
మునకు లవణసహితమగుఘృతమును, కఫమునందు త్రికటుకములు యవక్షారములతో
ఘృతమును ఇచ్చవలసినది. బుద్ధిస్తృతి మేధ జతరాగ్ని కావలసినవారు నేతిని త్రాగుట
యుత్తమము. గ్రంథులు వాడీరోగములు క్రిమిరోగములు శ్లేష్మరోగములు మేదోరోగ
ములు వాతరోగములు క్రూరసులగు కొప్పలుగలవారికి లాఘవమును దార్ద్రమును కలిగిం
చుటకు తైలము నీయవలయును. వాతము ఎండ మార్గాయాసము స్త్రీవ్యాయామము
ధాతుక్షీణము రూక్షశ్లేశము క్షయవాతావృతమార్గముల కీటియందును తైలమునీయవల
యును. తక్కినవాని వసంతకాలమునందు సంధులు అస్థులు మర్తకోష్ఠపురుజులు దగ్ధ
ములు నాహతములు నగుయోనులు కర్ణములు శిరస్సు వీటి నొప్పలనును ఈయవలయును.
తైలమును వర్షాకాలమునను నేతిని శరదృతువునందును వసామజ్జలను వసంతకాలము
నందును సాధారణముతువులలో స్నేహమును నేవింపవలయును.

— స్నేహపానమునకు యోగ్యకాలములు. —

శ్లో. వాతపిత్తాధికో రాత్రా వృష్టేచాపి పిబేన్నరః. 7. శ్లేష్మాధీ
కో దివా శీతేపి బే చ్చామలభాస్కరే, స్వేద్య సంశోధ్య మధ్యస్త్రీవ్యా
యామాసక్తిచింతకాః. 8. వృద్ధా బాలా బలకృశా రూక్షక్షీణార్ద్రరే
తసః, వాతార్తస్పందతిమిర దాక్షణప్రతిరోధినః. 9. స్నేహ్య నత్వతి
మందాగ్నితీక్ష్ణాగ్నిస్థూలదుర్బలాః, ఊరుస్తుభాతిసారామగలరోగగ
రోదరైః. 10. మూర్ఛా ఛర్ద్యరుచి శ్లేష్మాత్పస్తామద్యైశ్చ పీడితాః,
ఆమప్రసూతా యుక్తే చ నస్యే వస్తా విరేచనే. 11. స్నేహసాధభ్యః
క్షేత్రసమో దృఢః కాలే చ కీతలే, అచ్చమేవ పిబే త్స్నేహ మచ్చ
ప్రాసం హి శోభనం. 12. పిబే త్సంశయనం స్నేహ మన్నకాలే ప్రకాం

క్షితః, శుద్ధ్యర్థం పునరాహారే నైశే జీర్ణేపిబే న్నరః. 13. అహోరాత్ర మహాః కృత్స్నం దినార్థం చ ప్రతిక్షతే.

వాతపిత్తాధిక్యముగలవాడు రాత్రులను వేడిచేసినప్పుడును స్నేహమును త్రాగవలయును. కఫాధిక్యముగలవాడు పగలు శీతమునందు నూర్చుకొని దస్తమించిన పిదప త్రాగవలయును. స్వేద్యమును సంశోధ్యమును అగుమధ్యమునందును న్యాయమునందు నాసక్తి గలవారయి ముచునలివారు పసివారు బలములేనివారు రూక్షక్షణిములగు సప్రచేతనులు గలవారలు వాతార్తులు తిమిరములు ప్రతిగోధములు గలవారు గుండాగ్నిక్షీణాగ్నిస్థాల్బదౌర్బల్యములు గలవారలును స్నేహపానమును చేయరాదు. ఊరుస్తంభము అతిసారము ఆమము గళగోగము ఉదరరోగము మూర్ఛ ఛర్మ ఆరుచి క్షేప్తము తృప్త మధ్యము వీటిచేత వీడితులైనవారును స్నేహమును నేవలపరాదు. ఆమప్రసూతయగు స్త్రీవస్తివిరేచనమును సంహరించును. స్వచ్ఛముచేసిన స్నేహమునే త్రాగవలయును. అన్నకాలమునందు వలసినవాడు సంశయనరూపమును స్నేహమును త్రాగవలయును. రాత్రిభోజనమైన పిమ్మట జీర్ణమైన పిమ్మట శుద్ధ్యర్థమై త్రాగవలయును. అహోరాత్రమును పగలును జీర్ణముగుట ఉత్తమాధమమధ్యములు.

❧ స్నేహప్రమాణాదులు. ❧

శ్లో. ఉత్తమామధ్యమా హ్రస్వా స్నేహమాత్రా జరాం ప్రతి. 14. ఉత్తమస్య పలం మాత్రా త్రిభి శ్చాత్మై శ్చ మధ్యమే జఘన్యస్య పలాధేన స్నేహక్వాథ్యోపధేషు చ. 15. జల ముష్ణం ఘృతే పేయం యూష సైలేఽనుశస్యతే, వసామజ్ఞోస్తు మండః స్యాత్సర్వే పూష్ణ మధాంబువా. 16. భల్లాతే తౌరవే స్నేహే శీత మేన జలం పిబేత్, స్నేహపీత స్తు తృష్ణాయాం పిబే దుష్టోదకం నరః. 17. ఏవం చానుప్రశామ్యంతం స్నేహ ముష్ణాంబు నోద్ధరేత్, మిథ్యాచారా ధృహుత్వా ద్వా యస్య స్నేహో న జీర్యతి. 18. విప్రభ్య నాపి జీర్ణేత్తం వారిణోజ్ఞేన వామయేత్, తితి స్నేహం పున ర్దద్యా ల్లఘుకోసాయ దేహినే. 19. జీర్ణాజీర్ణపిశంకాయాం పిబే దుష్టోదకం నరః, తే నోద్ధారో భవే చ్చుద్ధో రుచి శ్చాన్నం భవే త్ప్రతి. 20. భోజ్యాన్నం మాత్రయా పాస్యన్ శ్వఃపిబ స్పీతివా నపి, ద్రవోష్ణ మనభివ్యంది నాతి స్నిగ్ధ మశంకరం. 21. త్ర్యహవరం సప్తదినంపరంతు స్నిగ్ధోఽపరః స్వేద

యితవ్య ఇష్టః, నాతః పరం స్నేహన మాదిశంతి సాస్తీ శ్రీభవే త్సజ్జ
దినా త్వరం తు. 22.

ఒకపలముది ఉత్తమమాత్ర, ముక్కాల్గుపలముది మధ్యమము, అరపలముది హస్తమాత్రయన బడును. స్నేహకావ్యాధాదులలో నిదియే మాత్రాక్రమము. ఘృతము నందు వేడిసీరును తైలమునందు యూషమును వసామజ్వలకు మండమును అన్నిటికి వేడి సీరు గాని త్రాగవలయును. స్నేహమును త్రాగినవానికి దప్పి కలిగిన వేడినీటిని త్రాగవల యును. మిథ్యాచారమువలనఁగాని ఎక్కువయగుటఁగాని అఱుగకున్నచో వేడినీటితో వాంతిని చేర్పఁపవలయును. యక్షుకోష్ఠముగల యాగరికి మఱిస్నేహము నిష్పింపవల యును. జీర్ణాజ్ఞీ సందేహమునగు వేడినీటిని త్రాగిన నాంతియైననగును. జీర్ణమైననగును. భోజ్యాన్నమును మాత్రతో త్రాగిపివాడుగాని త్రాగినవాడుగాని ద్రవోష్ణము కానట్టి యును అనభివ్యంధియు నుత్తిష్ఠియు నగు స్నేహమును త్రాగవలయును.

❧ శ్రీష్టభేదమువలన సేవనపరిచూటము. ❧

శ్లో. మృదుకోష్ఠ శ్రీరాత్రేణ స్నిహ్య త్కచోష్ణసేవయా, స్ని
హ్యతి క్రూరకోష్ఠ స్తు సప్తరాత్రేణ మానవః. 23. స్నిగ్ధద్రవోష్ణప
నోష్ఠి రసభు క్షేప్సద మాచరేత్, స్నిగ్ధః త్ర్యహం స్థితః కుర్యా ద్విరే
కం వమనం పునః. 24. ఏకాహం దిన మన్యచ్ఛ కఫ ముత్తే-శ్య
తత్కరైః, వాతానులోమ్యం దీప్తాగ్ని ర్వరః స్నిగ్ధ మసంహతిం. 25
స్నేహాద్యేగః క్లమః సమ్యక్ స్నిగ్ధో రూక్షే విపర్యయః, అతిస్నిగ్ధో
తు పాండుత్వం ప్రాణవక్త్రగుదస్రవాః. 26. రూక్షస్య స్నేహనం కార్య
మతిస్నిగ్ధస్య రూక్షణం, శ్యామాః కోరదూషాన్ తక్రపిణ్యాకనక్తుభిః.
27. బాలవృద్ధాదిషు స్నేహపరహారాసహజ్ఞుషు, యోగా నిమా నను
ద్యేగా న్సద్యః స్నేహః స్ప్రియోజయేత్. 28. భృష్టే మాంసరసే స్ని
గ్ధా యవాగూః స్వల్పతండులా, సక్షౌద్రా సేవ్యమానా తు సద్యః స్నే
హన ముచ్యతే. 29. సర్పిస్తైలవసామజ్ఞా తిండులప్రస్పృతైః శృతా,
పాంచప్రస్పృతీ పేయా పేయా స్నేహన విచ్యతా. 30. సర్పిష్టతి బ
హుతిలా తక్రైవ స్వల్పతండులా, సుఖోష్ణా సేవ్యమానా తు సద్యః
స్నేహన ముచ్యతే. 31. శర్కరాఘృతసంస్పృష్టే దుహ్యద్ధాం కలశే
ఽభవా, పాయయేదక్షమే తద్ధి సద్యః స్నేహనముచ్యతే. 32. గ్రామ్యా

నూపాదుకం మాంసం గుడం దధి పంచ స్తిలాన్, కుష్ఠీ శోధ ప్రమే
హీ చ స్నేహనేన ప్రయోజయేత్. 33. స్నేహై ర్యథాస్వం తా
న్నిధైః స్నేహయే దవికారిభిః, విప్పలీభి ర్హరీతక్యా సిద్ధైః త్రిఫలయా
సహ. 34. స్నేహ మగ్రే ప్రయుంజీత తతః స్వేద మనంతరం, స్నేహ
స్వేదోపపన్నస్య సంశోధన మథాంతరం. 35.

మృదుకోష్ఠము గలవాడు స్వచ్ఛమును నేవించుటచేత యాడురాత్రులలో స్ని
గ్ధుడగును. మ్రారకోష్ఠం దేడురాత్రులలో నగును. స్నిగ్ధములు ద్రవములు ఉష్ణములు
రసము వీటిని నేవించుచు స్వేదమును పట్టవలయును. స్నిగ్ధుడై యాడురోజులైన
పిమ్మట విరేచనమునకు ఇష్టింపవలయును, ఒకటి రెండుదినములు కఫకారకములగు వాని
తో కఫము నుట్లేశించినపిమ్మట వాతానులోమక దీప్తాగ్ని అసంహతమలము నగును.
స్నిగ్ధునికి స్నేహోద్వేగమును రూక్షమునందు తద్విపరీతమును హితకరములు. చామలు
కొఱ్ఱలు తక్రము పిండిసత్తువు వీటిని బాలవృద్ధామలకును స్నేహపరిహారాసహిష్ణువుల
కును ఈయోగములను ప్రయోగింపవలసినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్నేహాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

౬౮. స్వేదాధికారము.

— స్వేదాధికారులును తదుపాయములును. —

శ్లో. వాతశ్లేష్మణి వాతే వా కఫే వా స్వేద ఇవ్యతే, స్నిగ్ధ
రూక్ష స్తథా స్నిగ్ధో రూక్ష ఇచ్చ త్యుపకల్పితః. 1. వ్యాధౌ శీతే శరీ
రే చ మహా స్వేదో మహాబలే, దుర్బలే దుర్బల స్వేదో మధ్యమే
మధ్యమో మతః. 2. ఆమాశయగతే వాతే కఫే వక్వాశయాశ్రయే,
రూక్షపూర్వో హితః స్వేదః స్నేహపూర్వ స్తథైవ చ. 3. పృషణౌ
హృదయం దృష్టి స్వేదయే స్త్రుదువా నవా, మధ్యమం వంక్షణా శేష
మంగావయవ మిప్తతః. 4. న స్వేదయే దతిష్ఠూలరూక్షదుర్బల మూ
ర్ఛితాన్, స్తంభనీయక్షతక్షీరవిషమద్యవికారీణః. 5. తిమిరోదర
పీనర్పవృక్షోపాధ్యరోగిణః, వీతదుగ్ధదధిస్తేహమధూ స్మృతవిరేచ

నాన్. 6. భృష్టదగ్ధ గుదమ్మాని క్రోధశోకభయార్దితాన్, త్సత్త్వస్థా
కామలాపాండుమేహినిః పిత్తపీడితాన్. 7. గర్భిణీం పుష్పితాం నూ
తాం శృదు ర్వాత్యయి కే గదే, స్వేదో హిత స్త్వనాగ్నేయో వాతే
మేదఃకఫావృతే. 8. నివాతగృహ మాయాసో గురుప్రావరిణా భయం,
ఉపనాహఃపక్షాగ్రధ భూరిపాన త్సుధాతపాః. 9. స్వేదయంతి ద్వితీతా
ని నర మగ్నిగుణాదృతే, శీతశూలవృషరమై స్తంభశారవనిగ హే. 10.
సంజాతే మార్దవే స్వేదే స్వేదనా ద్విరతి ర్తతా.

వాతశ్లేష్మయునందుగాని వాతయునందుగాని కఫయునందుగాని స్వేదము హితము.
వ్యాధియందును శీతలశరీరమునందును విస్తారము స్వేదము హితకరము. గర్భిణిగ కొ
లదిగాను మధ్యమునికి శుభ్రమునుగాను స్వేదమును పట్టింపవలయును. అమాశయగతివా
తమునందును పక్షాగ్రధతకఫయునందును రూక్షపూర్వకమగు స్వేదమును స్నేహపూ
ర్వకమగు స్వేదమును పట్టుట మంచివి. పృషణములు హృదయము కన్నులు స్వేచ్ఛ
గా స్వేదమును పట్టవలయును. అంశసంధులను స్వేదితములఁ జేయవలయును. అతిస్థూ
లుడు రూక్షదర్శలము మూర్ఛకలవారికి చెమ్మటనుపట్టింపరాదు. స్తంభనీయుఁడుశ్చీలులు
విషమద్యవికారులును తిమిరము ఉదరరోగము విసర్జితులగు వాచుకలవారును పాలుపెరు
గుతైలము తేనెను త్రాగినవారలును విరేచనమునకు తీసికొనినవారును ఆకలి ద్విగమై
లపాండువు మేహముకలవారును పిత్తరోగముకలవారును గర్భిణి ర్వాత్యయి నూతము
నస్త్రీలును స్వేదమును పట్టుకొనుట హితము. గాలితేనియిల్లు ఆయాసము బరువగు
అచ్చాదనము భయము ఉపనాహము ర్ముద్ధము కోపము విస్తారపుత్రాగుడు ఆకలి గాం
డ ఈషదయును అగ్ని మున్నగు లేకయే చెమ్మటను కలిగించును.

❖ అతిస్వేదమున కుపశమనపురీతులు. ❖

శ్లో. స్ఫోటోత్పత్తిః పిత్తరక్తప్రకోపో మదో మూర్ఛా భృ
మదాహా క్లమ శ్చ, అతిస్వేదే సంధిపీడా తృషా చ క్రియాః శీతా
స్తత్ర కుర్యా ద్విధిజ్ఞః. 11. సర్వా స్వేదా నివాతే త్సు జీర్ణా స్నే
చావచారయేత్. 12. యేషాం నన్యం విధాతవ్యం వస్త్రీ శ్చాస హి దే
హినాం, శోధనీయా స్తు యే కేచి త్పుర్యం స్వేద్యా స్తు తే మతాః.
13. పశ్చాత్ స్వేద్యా హృతే శలేయ మూఢగర్భానువద్రవాః, సమ్య

కృజాతా కాలే చ పశ్యా త్వేద్వా విజానతా. 14. స్వేదః పశ్యా
చ్చ పూర్వం చ భగంద ర్యర్థసస్తథా. 15. తప్తైః సైకతపాణికాంగ్య
వసనైః స్వేదోఽథ వాంగారకై, క్లేపా ద్వాహరైః సహాన్దులవణ
స్నేహైః సుఖోష్ణై ర్భవేత్, ఏవం తత్తపయోంబుచాత శమనకావ్యాధి
నేకాదిభి స్తప్తై స్తోయనిసేచనోద్భవ బృహద్బాష్పైః శిలాద్యైః క్ర
మాత్. 16. తాపోపనాహద్రవబాష్పపూర్వాః స్వేదా స్తతోఽంత్య
ప్రథమకా కఫే స్తః, వాయుకా ద్వితీయః పవనే కఫే చ పితౄపస్పృష్టే వి
హితస్తృతీయః. 17.

అతిస్వేదము అయినచో బొబ్బలెత్తుట పిత్తరక్తప్రకోపము మదము మూర్ఛభగ్ని
మదాహములు క్లహము సంధిపీడ దప్పి కలుగును. కావున శీఘ్రక్రియలను చేయవలయు
ను. సర్వస్వేదములను నివాతస్థలమునందు అన్నము జీర్ణించినపిమ్మట చేయవలసినది. సస్య
ము వస్తులు శోధనచేయఁదగు వాఁందఱికిని ముందు స్వేదమును చేయింపవలయును.
శల్యములు లేనివారును మూఁగరర్థములు ఉపద్రవరహితులును పిమ్మట స్వేదము
ను చేయింపవర్హులు. భగందరము మూలరోగములయందు ముందును వెనుకను స్వేదమును
పట్టవలయును. కాచిన ఇనుక చేయి కంచు గుడ్డ వీటితోగాని బొగ్గులతోగాని చెమ్మట
నియ్యవలయును. వాతనాశకపదార్థములు పులుపు ఉష్ణ తైలము వీటిని కొద్దిగా వెచ్చ
జేసి స్వేదమునీయవలయును. ఈరీతిగనే కాచినపాలు నీళ్లుగాలి మున్నగువానివలన స్వేద
మునొందింపవలయును. తాపము ఉపనాహము బాష్పము ఇయ్యవి స్వేదములు. మొద
టివి చివరివి కఫమునందు హితకరములు. వాయువునందు వాతకఫమునందు చెండవస్వే
దమును పిత్రవాతమునందు మూడవదియును హితకరములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వేదాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౯. వమనాధికారము.

—● వమనవిధులు. ●—

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నం కఫే సమ్యక్స్పృశ్యో వా కఫోల్బణే, శోష్
పమ్య ముత్కృష్టకఫం మత్స్యమాంసలిలాదిభిః. 1. యథావికారం విహీ
తాం మధుస్సంధవసంయుతాం, కోశం విభజ్య భ్రేషణ్యమాత్మకం

త్రాభిమంత్రితాం. 2. బ్రహ్మదత్తాశ్విరుద్రేంద్ర భూచంద్రార్కానిలాస
లాః, ఋషయః సోషధిగ్రామా భూతసంఘా స్తు పాంతు తే. 3.
రసాయన మివక్షిణాం దేవానా మమృతం యథా, సుధే వోత్తమనా
గానాం భైషజ్య మిద మస్తు తే. 4. పూర్వాష్టా పాయయే త్వితో
జాసుతుల్యాసనే స్థితః, తన్న నా జాతహృల్లాస ప్రనేక శ్చర్దయే త్త
తః. 5. అంగులీభ్యా మనాయస్తనా లేన మృశునాథవా, వృషేంద్రయ
వసిగఢాత వచాకల్మయుతం పిబేత్. 6.

స్నిగ్ధః స్విన్నడైవానిని కఫమునంగుగాని కఫసంయోగమునందుగాని తదా
ధిక్యమునందుగాని తేజపటిదినము వాంతి చేయింపవలసినవానిని మత్స్యమాంసలిలాదుల
చేత రుచి ననుసరించి తేనె సైంధవలవణములు కలసినట్టి భైషజ్యమాత్రను బ్రహ్మదత్తీ
యను నీమంత్రముతో మంత్రించి ఈయవలయును. పూర్వాష్టామునందు త్రాగింపవల
యును. మోకాళ్లపైని కూర్చుని వమనమును చేయవలయును. పిష్పళ్లు కొడిసెపాలవేళ్లు
వన సైంధవలవణము వీటితోచేర్చి కల్మసును త్రాగవలయును.

— పంచకషాయములు. —

శ్లో. యష్టికషాయం సక్షాద్రం తేన సాఘ వమ త్యలం. 7. తం
డులనలిలనిష్పిష్ట్య యః పీత్వా వమతి పూర్వాష్టా, ఫలినీ వల్కల
ముష్ణం హరతి గరం పిత్తకఫజం చ. 8. క్షాద్రలీడగ తామ్రరజో వమ
నం గరదోషనుత్, ఆటరూషం వచానింబం పటోలం ఫలినీత్వచు,
క్వాథాయిత్యా పిబేత్ క్షోయం హంతిస్తద్దనాన్వితి. 9. క్వాథ్య ప్ర
శస్య కుడవం నాపయిత్యా జలాథకే, చతుర్భాగావశిష్టం తు వమనే
ష్వవచార యేత్. 10. నింబకషాయోపేతాం ఫలినీగదమదనమధుకసిం
ధూత్థాం, మధుయుత మేత ద్వమనం కఫతః పూర్ణాశియే సదా శస్తం.
11. ఫలజీమూతకేత్వాకుకుటజాః కృతవేధనాః, ధామార్దవ శ్చ సం
యోజ్యః సర్వధా వమనే ష్యమీ. 12.

నేనెలో యష్టిమధుకపు కషాయమును త్రాగిన వాంతి యగును. బియ్యపు కడు
గులూ ప్రేంఖిలప్రచక్కును నూరి తెచ్చితేసి నేపించిన పిత్తకఫజనుగు విషము నశించును.
తేనెలో తామ్రరూపమును కలిపి వాంతిచేసిన విషదోషములు హరించును. అడ్డసరము

పని వేప చేదుపొత్త ఉమ్మెత్త కీటిని కషాయముచేసి త్రాగిన వాంతి కలిగించును. క్వాథములను నౌషధులను 4 పలములను ఒక ఆధక పునీటిలో కాచి నాలవమిలుగునటులు దింపి వమనముల కుపయోగింపవలయును. ఉమ్మెత్త తాడిఫలము చేదుసార కోష్ఠ రోహిషతృణము అన్ని విధములగు వమనములకు నుపయోగింపవలయును.

❧ వాంతిపరీక్ష. ❧

శ్లో. క్రమాత్కృతః పితృ మధానిల శ్చ మన్యేతి సమ్యగ్వమితః స ఇష్టః, హృత్పాశ్చ్యూతాద్దేంద్రియమార్గశుద్ధౌ తనో ర్లఘుత్వేఽపి చ లక్ష్యమాణే. 13. మచ్ఛద్ధితే స్ఫోటకకోతకండా వక్త్రావిశుద్ధిర్గురుగాత్రతా చ, శృణ్వోహమూర్ఛానిలకోపనిద్రా బలాతిహాని ర్వమితేతి విద్యాత్. 14. తితః సాయం ప్రభాతే వా త్సుద్రా న్నేయాదికం భజేత్, పేయాం విలేపీ మకృతం కృతంచ యూషం రసం ద్వి త్రి ర ఛాకశ శ్చ. 15. క్రమేణ నేవేత విశుద్ధకాయః ప్రధాన మధ్యావరశుద్ధిశుద్ధిః, జఘన్యమధ్యప్రవరే తు వేగా శ్చ త్వాని ఇష్టా వమనే పడ షా, దలైవ తే ద్విత్రిగుణా విరేకే ప్రస్థ స్తథా ద్విత్రిచతుర్ధణ శ్చ. 16. పిత్రాంత మిష్టం వమనం విరేకా దర్థం కఘాతం చ విరేకమాహుః, ద్విత్రా న్నవిల్కా నపనీయ వేగా న్నేయం విరేకే వమనే తు పీతం. 17.

ఽథపి త్తనాతములు గలవానిని వమింపని చేయవచ్చును. హృదయము ప్రక్కలు తల ఇంద్రియమార్గము శుద్ధమగును. దుష్టమనమువలన బొబ్బలు కోష్ఠరోగములు మున్నగునవి కలుగును. అత్యంతవమనముచేత మూర్ఛాదులును కలుగును. సాయంకాల మునందుగాని ప్రాతఃకాలమునందుగాని ఆకలి దప్పిగలవాడు పేయనుత్రాగవలయును. పేయ విలేపి కృతాకృతమగు యూషము వీటినిత్రాగవలయును. పితృము కలుగువఱకును వమన ముత్తమము. కఫపర్యంతము విరేచన ముత్తమము.

❧ వమనాదులకు మానము. ❧

శ్లో. వమనే చ విరేకే చ త్రిధా శోణిలిమోక్షణే, సార్థత్రయోదశపలం ప్రస్థ మాహు ర్త్వసీమిణిః, అయోగే లంఘనం కార్యం పున ర్వాపి విశోధనం. 18. అతివారం ఘృతాభ్యక్త మవగా.

హ్య హిమేజలే, ఉపాచరేన్సితాక్షౌద్ర మివైర్లైహై శ్చిక్షితకః. 19. పమనే ౭తిప్రవృత్తేతు హృద్య, కార్యం విరేచనం, నవామయే తైమిరికం న గుల్మినం నచాపి పాండురదరోగపీడితం, స్థూలక్షుణ్ణకృశా తివృద్ధా నర్శోన్దితాక్షేపకపీడితాంశ్చ. 20. రూక్షే ప్రమేహే తరుణే చ గర్భే గచ్ఛ త్సథో ర్ధ్వం రుధిరే చ సీవే, దప్తే చ కోష్ఠే క్రిమిభి ర్తనుష్యం, న వామయే దర్శసిచాతిబద్ధే. 21. ఏతే ౭ప్యజీర్ణవ్యధితా వామ్యా యే చ విషాతురాః, అత్యుల్బణకఫాయే చ తే చ స్యుర్మధుకాంబునా. 22.

పమనము విరేచనము రక్తస్రావము వీటియందు 1వీ2వలములు ప్రస్థమగురి. యోగము లేనిచో లంఘనముగాని శోధననుగాని చేయవలయును. ఎక్కువగా పమితుఁడగువానికి సేతితో చల్లనినీటి నీయవలయును. చక్కెర తేనె కలిపిన తేహమును జైర్దుఁ డొనఁగవలయును. అత్యంతము పమనములు కానిచో విరేచనమున క్రియకలయును. రూక్ష ప్రమేహము తరుణగర్భము తిమిర గుల్మములు పాండురోగోదరరోగములు ఊర్ధ్వగతరక్తము మూలరోగము అద్దతవాతము పెచ్చుకెటిగిన మూలరోగము వీటియందు వాంతులను చేయింపరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పంచనాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. విరేచనాధికారము.

— విరేచన విధులు. —

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నాయ వాంతాయ దాతవ్యం తు విరేచనం, అన్యదా యోజితం ప్యేతద్విహణీగదకృన్తతం. 1. మృదుః పిత్తేన కోష్ఠః స్యా త్కూగ్రో వాతక ఫాశ్రయాత్, మధ్యమః సమదోషత్వా ద్యోజ్యా మాత్రానురూపతః. 2. శర్కరాక్షౌద్రసంయుక్తం త్రివృచ్ఛాన్ధావచూర్ణితం, రేచనం సుకుమారాణాం త్వక్ష్మత్రమరిచాంశుకం. 3. త్రివృచ్ఛార్ణం సితాయుక్తం పిబేత్, శ్రేష్ఠం విరేచనం ఛిత్వా ద్విధేక్షుం పరిలిప్య కల్మే ప్రిమండిజాతైః పరివేప్య బధ్వా, పక్ష్యం తు సమ్యక్ కృపాక యక్త్యా, ఖాదే త్తు తం పిత్తగదీ నుశీలం.

4. విష్ణులీనాగరక్షారం శ్యామా త్రివృతయా సహ, లేహయే
న్నధునా సార్థం కపవ్యాధౌ విరేచనం. 5. హరీతకీవిడంగాని
సైంధవం నాగరం త్రివృత్, మరిచాని చ తత్సర్వం గోమూత్రేణ విరే
చనం. 6. త్రివృచ్ఛాణత్రయసమా త్రిఫలా తత్సమాని చ, త్సార
కృష్ణా విడంగాని తచ్చూర్ణం మధుసర్పిషా. 7. లిప్య ద్దుడేన గుడికాం
కృత్వా వా పుష్పయోజయేత్, కఫవాతకృతా స్తుల్తా స్త్రీనామౌదగ
భగందరాన్. 8. హం త్యన్యా నపి చా ప్యేత నిరపాయం విరేచనం.

స్నిగ్ధుడును స్విన్నుడును వమితుడునగువానికి విరేచనముల కిష్టింపవలెను. లేని
చో గ్రహణీరోగమును కలిగించును. పిత్తముచేత కోష్ఠము మృదువుగను వాతకఫముల
వలన కఠినముగను సమదోషములవలన మధ్యముగనుండును కావున మాత్రానురూప
ముగా సేవింపవలయును. కండచక్రైర తేనెయుకలిపి త్రివృచ్ఛార్ణముచేత నవమా
ర్జితముజేసి లవంగపుపట్ట; లేజపత్రి వీటిని సమభాగములుగాచేర్చి ముగ్ధమారులకు విరేచ
నమునక్షయింపవలయును. త్రివృచ్ఛార్ణమును చక్రైరతోకలిపితిని విరేచనము శ్రేష్ఠముగా
నగును. చెఱకును చెండుగా చీల్చి కల్కములతో నవలేపనమునుచేసి పుటపాకమువలె
చుట్టి చుక్కగా కట్టి వక్రముచేసి ఎల్లాచికొని తినవలయును. పిష్టాట్లు శొంఠి యవ
క్షారము నల్లతెగడ తెల్లతెగడ లేన వీటితో కఫరోగికి విరేచనము చేయింపవల
యును. కరక్కాయలు వాయువిడంగములు సైంధవలవణము శొంఠి తెల్లతెగడ మిరియ
ములు వీటిని గోమూత్రముతో తీసికొనిన విరేచనములగును. తెల్లతెగడ త్రిఫలములు
యవక్షారము పిష్టాట్లు వాయువిడంగములు వీటిని తులము వా! తీసికొని చూర్ణముచేసి
లేనెతో తినినను బెల్లముతో మాత్రలగట్టి తినినను కఫవాతపు గుల్మములను క్షీహోదర
రోగములను భగందర మున్నగువానిని వోగొట్టును.

అభయాదిమోదకము.

శ్లో. అభయా విష్ణులీమూలం మరిచం నాగరం తథా, త్వక్ష్వత్త
విష్ణులీముస్త విడంగామలకాని చ. 9. కర్షః ప్రత్యేక మేషాం తు
దంత్యాః కర్షత్రయం తథా, పట్కుష్టాశ్చ సితాయా స్తు ద్వీపలం
త్రివృత్తోభవేత్. 10. సర్వంను చూర్ణితం కృత్వా మధునా మోదకం
కృతం, ఖాదే త్ప్రీతిదినం చైకం శీతం చాను విభేజ్జలం. 11. తావ
ద్విరిచ్యతే జంతుర్వావ దుష్టం న శీర్యతే, పాండురోగం విషం కాసం

జంఘాపార్శ్వపక్షౌ తథా. 12. పృష్ఠస్థారిం మూత్రకృచ్ఛం చ దుర్మా
మసభగందరం, అశ్శగీమేచుహస్థాని దాహశోథోదరాణి చ. 13.
యత్క్యాణం చక్షుషోరోగం క్రమం వైద్యేన జానతా, యోజితో 2యం
నిహంత్యాశు అభయాద్యో హి మోదకః. 14. ఏరండతైలం త్రిఫలా
క్వాథేన ద్విగుణేన చ, యుక్తం వీత్వా సయోభి ర్వా సచిరేణ
విరిచ్యతే. 15.

కరక్కాయలు పిప్పలిమూలము మిరియములు శొంతి లవంగపుపట్టు లేజపత్రి
పిప్పల్లు కుంగముస్తలు వాయువిదంగములు ఉసిరిక వీటినికాలుకాలు పలగుని దంతి
ముక్కలుపలము కలకండ ఒకటిన్నరపలము తెల్లతెగడ 2 పలములును చూర్ణము
చేసి లేనతో లడ్డులుగాచేసి ప్రతినిత్య మొకటిచొప్పునతని చన్నిటిని త్రాగి పొండు
రోగాదిసమస్తరోగములు నశించును.

❀ విరేచనమైనవానిలక్షణము. ❀

శ్లో. స్రోతోవిశుద్ధిద్రియసంప్రసాదా లఘుత్వ మూర్జోఽగ్నిరనా
మయత్వ, ప్రాప్తి శ్చ విట్పిత్తకఫానిలానాం సమ్యగ్విరిక్త్యు భవే
త్క్రమేణ 16 న్యాజ్ఞే ఛష్టపితానిలసంప్రకోపః సాన స్తథాగ్నే స్థగు
తా ప్రతిశ్శా, శుద్ధా తథా ఛర్ది రరోచకత్వ వాతానరోగ్యం
న చ దుర్విరిక్తే. 17. కఫాస్తపిత్తక్షయజానిలోత్థాః సుప్త్యం మ
ర్ద క్షమ లేపహద్యాః, నిద్రాబలాభావ తమఃప్రవేశాః సాన్తా
దహిక్మా శ్చ విచేచితేఽతి. 18. మందాగ్ని మక్షీణ మనన్వరిక్తం
న సాయయే తద్దినసే యవాగూం, విపర్యయే తద్దినసే తు సాయం పే
యాక్రమో వాంతవ దివ్యతే తు. 19. యథాణు రగ్ని స్త్రోణగోమ
యాద్యైః సంధుత్వమాణో భవతి క్రమేణ, మహాకా స్థిరః సర్వసహ
స్తతై వ శుద్ధస్య పేయాదిభి రంతరాగ్నిః. 20.

స్రోతోవిశుద్ధియును ఇంద్రియములకు వైర్లయును తేజకతనమును అగ్నిరోగ
ములేకుండుట మలపిత్త కఫములు కలుగుట ఇయ్యవి సమ్యగ్విరిక్త్యుకి లక్షణములు. కఫ
పిత్తవాతముల ప్రకోపము మందాగ్ని ఒడబరువు తంద్ర ఇయ్యవి దర్శనమున
గలుగును. కఫపిత్త రక్తము జనితమగు వీడ మున్నగునవి విరేచన మధికమగుటచేత
కలుగుచున్నవి. మందాగ్ని కలవారలకు విక్రలకు గంజియిరాదు. తృణాదులసంధ

క్షణమున నగ్నిస్థిరమై మండునట్లే శుద్ధుడగు మనుష్యున కిచ్చిన పేగుదులవలన ఉదరాగ్ని బలీష్ఠమగును.

❀ పితృదులను భిన్నములగువిరేచనములు. ❀

శ్లో. కషాయమధురైః పితై విరేకః కటుకైః కఫే, స్నిగ్ధోష్ణలః
 యై ర్వాయో రప్రపృతే చ పాయయేత్. 21. ఉష్ణాంబు స్వేదనో చ్ఛా
 స్య పాణితాపేనచోదరం, ఉత్థానేఽల్పే దినేతస్మిన్భుక్త్వా న్యేద్యుఃపునః
 పిబేత్. 22. అదృఢస్నేహకోష్ఠం స్తు పిబే దూర్ధ్వం దశాహతః, భూ
 యో ప్యుపస్కృతతనుః స్నేహస్వదై ర్విరేచనం. 23. యాగికం సమ్య
 గాలోఽప్యస్తర నూర్వ మనుక్రమం, దుర్బలః శోధితః పూర్వ మల్ప
 దోషః కృశో నరః. 24. అపరిజ్ఞాతకోష్ఠం స్తు పిబే స్తృద్వల్పమా
 షధం, రూక్షబహ్వనిలక్రూర కోష్ఠవ్యాయామ సేవిनाం. 25. దీప్తాగ్ని
 నాం చ భైషజ్య మవిరేచ్యైవ జీర్యతి, తేభ్యో వస్తిం పురా దద్యాత్తత
 స్నిగ్ధం విరేచనం. 26. అస్నిగ్ధే రేచనం స్నిగ్ధం రూక్షం స్నిగ్ధేతి శస్య
 తే, విరూక్ష్య స్నేహసామ్యం తు భూయః స్నిగ్ధం విరేచయేత్. 27.
 పద్మకోశీర నాగాహ్వ చందనాని ప్రయోజయేత్, అతియోగే విరేకస్య
 సానాలేపనసే చనైః. 28. సోవీరపిష్టామృదల్కలాభిలేపోతిసారహః, అవి
 రేచ్యాః బాలవృద్ధ శ్రాంతభీతనవజ్వరాః 29. అల్పాగ్న్యధోగపితాస
 త్పాతపాయ్యతిసారిణః, సశల్యా స్థాపిత క్రూర కాంతాస్నిగ్ధశోషిణః. 30.
 గర్భిణీ నవసూతా చ తృష్ణారో జీర్ణవా నపి.

కషాయ మధురములతో పిత్తమునందును స్నిగ్ధోష్ణలవణములతో వాతమునందును
 విరేచనమును చేయింపవలయును. అపరిజ్ఞాతకోష్ఠుడగు వాడు మృదువు నల్పమునగు
 సౌమధమును సేవింపవలయును. అగ్నిదీప్తిగలవానికి విరేచన మక్రమతేకయే యోష
 ధము జీర్ణమగును. అట్టివారికి ముందు వస్తులును పిష్టుల విరేచనమును ఈయవలయును.
 స్నేహములతో విరేచనములచేయవలెను. విరేచనము అధికమైనచో పద్మకము ఉశీరము
 చందనము వీటిని సానాలేపన సేచనముల నుపయోగింపవలయును. బాలురు వృద్ధులందరి
 శ్రమకరులు భీతులు క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చిన వారలు అల్పాగ్నులు అధోగతములు

పితృప్రములు మున్నగు సవికలవారలు విరేచనములకు తీసికొనరాదు. గర్భిణీయును క్రొత్తగా ప్రసవించిన స్త్రీయును అజీర్ణముగా మున్నను విరేచనములకు తీసికొనరాదు. ఇట్లు చక్రదత్తయందు విరేచనాధికారశ్రుతగణము ముగిసెను.

౭౧. అనువాసనాధికారము.

—ॐ అనువాసనార్హులు. ॐ—

శ్లో. వాంతోల్బణేషు దోషేషు వాతేవా వస్తి రివ్యజే, యథోచితా త్వాదహీనం భోజయిత్వా నువాసయేత్. 1. సచాభుక్తవతేన్నేహః ప్రణీధేయః కథంచన, సూక్ష్మత్వాచ్ఛాస్యకోష్ఠస్య క్షిప్రమూర్ధ్వ మథోత్పజేత్. 2. పట్టలీచ భవేచ్ఛేష్ఠా మధ్యమా త్రిఫలీ భవేత్, కనీయానా సార్థపలా త్రిధా మాత్రానువాసనే. 3. ప్రాద్దేయ మాద్యే ద్విపలం పలార్థవృద్ధి ర్ద్వితీయే పల మక్షవృద్ధిః, కర్షద్వయం వావసుమాషవృద్ధి ర్యస్తా తృతీయే క్రమపషడ్వక్తః. 4. మాషమాత్రం పతేన్నే హే సింధుజన్తశ్చ తా హ్వయోః, సతు సైంధవచూర్ణేన శతాహ్వీన చ సంయుతః. 5. భవేత్సుఖోష్ణ శ్చ తథా నిరేతి సహసాముఖ, విరిక్తశ్చానువాస్య శ్చేత్సప్తరాత్రా త్వరం తదా. 6.

వాతోల్బణదోషములందు గాని వాతమునందు గాని వస్తియు త్రమము. యథోచితములో నాలవపాలు తక్కువగా భోజనము చేయించి అనువాసన చేయింపవలయును. భుజింపనివాని కెప్పుడును న్నేహమే ఈయరాదు. లేనిచో శూన్యకోష్ఠము సూక్ష్మమైన దగుటచేత ఊర్ధ్వమునకుత్పేతించును. అనువాసనకుపట్టలీ యుత్తమమును త్రిఫలీ మధ్యమముగను అర్థపలీ అధమముగనుండును. తొలుత తొలుతటిది రెండుపలముల నిచ్చి పిమ్మట సార్థపలము ఎక్కువచేయ వలయును. రెండవదాని పలమునిచ్చి అర్థపలము పెంచవలయును. మూడవదాని సార్థపలము నిచ్చి ఎన్నిదిమాషములను పెంచవలయును. ఇయ్యది క్రమము. ఒకపలము న్నేహములో సైంధవలవణము శతావరిమాష మాత్రముచేర్పవలయును. అయ్యదియును సైంధవ చూర్ణముతోను శతాహ్వీతోనుచేర్చి సుఖోష్ణముగానిచ్చిన నుఖించును. విరిక్తుడు అనువాన్యుడుకాదగు నేని ఏడుగోజులు దాటిన తర్వాత చేయవలయును,

❖ వస్త్రీయంత్ర నిర్మాణపురీతులు. ❖

శ్లో. సువర్ణ రూప్య త్రపుతామరీతి కాంస్యాయసాస్థిద్రుమ
వేణుదంతైః, నవై ర్విషాణై ర్మణిభి శ్చ తై స్తైః కార్యాణి నేత్రాణి
సుకర్ణికాని. 7. పద్మాదశాష్టాంగుశసమ్మితాని పద్వీంశతి ద్వాదశవర్ష
జానాం, స్యుర్ము ద్దకర్మంధుసతీనవాహి ఛిద్రాణి వర్త్యాపి హ తాని
చాపి. 8. యథా యవోంగుప్తకనిష్ఠికాభ్యాం మూలగ్రయోః స్యుః ప
రిణాహవంతి, బుజూని గోపుచ్చసమాకృతీని శ్లత్త్వాని చ స్యు ర్దుడికాము
ఖాని. 9. స్యా త్కర్ణికైకాగ్రచతుర్థభాగే, మూలశ్రితే వస్త్రీనిబంధ
నే ద్వే, జారద్దవో మాహిషహరిణౌ వా, స్యా చ్చాకరో వస్త్రీ ర
జస్య వాపి. 10. దృఢ స్తను ర్నృప్తశిరోవిబంధిః, కషాయరక్తః సుపురుః
సుశుద్ధః, నృణాం వయోనీత్యయధానురూపం నేత్రేషుయోజ్యస్తు సు
బద్ధసూత్రః.

వర్ణ ముమున్నగువానితోనుండగముగను కర్ణికాయత్రముగను నేత్ర ములను నిర్మిం
పవలయును. ఇయ్యది 20 వది 12 వన్న ముల ప్రాయము వారికి 6, 12, 8 అంగుళ ప్రమా
ణములుగా నేత్ర ములనుచేయవలయును. పెసలు, తేగులు చిరిపెనగులు పట్టతగింతగా
వస్త్రీని చేసిఅచ్చాదన చేయవలయును. అంగుష్ఠాప కనిష్ఠికలయొక్క మూలగ్రముల
కొలతలు గలవియును గోపుచ్చపు ఆకారము కలవియునగు గుటికాయ ఖములగు కండ్ల
ను చేయవలయును. కర్ణికకొనను చతుర్థభాగముగాని మూలశ్రిత వస్తులను రెండింటిని
కట్టవలయును. పృథ్వమభిపు వస్త్రీగాని మహిషవస్త్రీగాని హరిణవస్త్రీగాని నూకరవస్త్రీ
గాని మేకవస్త్రీగాని చేయవలయును. విబంధములు లేనిదియును కషాయ రక్తమైపు
దవై పరిశుద్ధమైన సూత్రముతో కట్టి మనుష్యుల స్థితిని కనిపెట్టి తదనుసారముగా ప్ర
యోగింపవలయును.

❖ వస్త్రీవిధిః. ❖

శ్లో. నిరూహమాత్రా ప్రథమే ప్రకుంచో వత్సరే పరం, ప్రకుంచ
వృద్ధిః ప్రత్యబ్దం ద్వాదశాష్టాదశస్య తు, ప్రస్ఫుతం వజ్రయే దూర్ధ్వం
ద్వాదశాష్టాదశస్య తు, ఆసప్తతే రిదం మానందజైవ ప్రస్ఫుతాః పరం,
యథాయథం నిరూహస్య పాదో మాత్రానువాసనే, కృతచంక్రమణం
ముక్తవిణ్ణాత్రం శయనే సుఖే. 14. నాత్మ్యచ్ఛితే నచోచ్ఛితే సంవి

ప్రం వామపార్శ్వతః, సంకోచ్య దక్షిణం సక్తి ప్రసార్య చ తతోపరం. 15. వస్తిం సవ్యే కరే కృత్వా దక్షిణే నావపీడయేత్, తథా స్య నే త్రం ప్రణయే త్సిద్ధిగో స్సిద్ధముఖం గుడే. 16. ఉచ్ఛ్వాస్య బస్తే ర్వద నం ఒద్ధ్వా హస్త మకంపయన్, పృష్ఠవంశం ప్రతి తణో నాతిద్రుతవి లంబితం. 17. నాతివేగం నవా మందం సకృ దేవ ప్రవీడయేత్, సావ శేషం ప్రకర్విత వాయుః శేషే హి తిష్ఠతి. 18. నిరూహదానేపి విధి రయమేవ నిమిరితః.

తా. సులభము.

శ్లో. తతః ప్రణహితే స్నేహే ఉత్తానో వాక్ శతం భవేత్. 19. ప్రసారిత్వ స్పర్శగాత్రై స్తథావీర్యం ప్రసర్పతి, ఆకుంచయే చ్ఛనై స్త్రి స్త్రిః సక్తిబాహూ తతః పరం. 20. తాడయే త్తలయో రేనం త్రీం స్త్రీ న్వారాం చ్ఛనై శ్శనైః, స్థిచో వైచినం తతః శ్రోణిం శ యూయం త్రి రుక్షిపే చ్ఛనైః. 21. ఏనం ప్రణహితే వస్తా మందాయా సా ధ మందవాక్, ఆస్తిర్ణే శయనే కారు మాసీతాచారికే రతః. 22. యోజ్యః శీఘ్రం నిపుత్రేభ్యః స్నేహే తిష్ఠ స్స కార్యకృత్, సానిలః సపురీష శ్చ స్నేహః ప్రత్యేతి యస్య వై. 23. వినాపీడాం త్రియామ ఘః ససమ్యగనువాసితిః, క్వాథార్థమాత్రయా ప్రాత ధాన్యశుంఠీజలంపి బే త్. 24. పితృత్తరే కదుష్ణాంభ స్తావన్నాత్రం పిబే దను, తేనాస్య దీప్య తే వహ్ని ర్భక్తాకాంతౌ చ జాయతే. 25. అఘోరాత్రా దపి స్నే హః ప్రత్యాగచ్ఛ స్స దుష్యతి, కుర్యా ద్వస్తిగుణాం శ్చాపి జీర్ణ స్తవ ల్పగుణో భవేత్. 26. యస్య నోపద్రవం కుర్యా త్స్నేహావస్తి రని పృసతి, సర్వోల్పా వా వృతోకాత్యా దుపేక్ష్యః సంవిజానతా. 27. అనాయంత సుఘోరాత్రా త్స్నేహం సోపద్రవం హరేత్, స్నేహావ స్తావనాయాతే నాస్యః సేకో విధీయతే. 28.

తా. సులభము.

—ॐ ఆశుద్ధయందు నిరూహములు. ॐ—

శ్లో. అశుద్ధస్య మలోన్మిత్రః స్నేహో నైతి యదా పునః, త
దాంగసదనా ధ్యాన శూల శ్వాస శ్చ జాయతే. 29. పక్కాశయ
గురుత్వం చ తత్ర దద్యాన్నిరూహణం, తీక్ష్ణః తీక్ష్ణోషధై రేవ సిద్ధం
చాప్యనువాసనం. 30. స్నేహవస్తి ర్విధేయ స్తు నావిశుద్ధస్య దేహిణః,
స్నేహవీర్యం తదాదతే స్నేహో నానువిసర్పతి. 31. అశుద్ధ మపి
వాతేన కేవలే నాభిషిడితం, అహారాత్రస్య కాలేషు సర్వే ష్వేవా
నువాసయేత్. 32. అనువాసయే త్రృతీయేష్వి పంచమే వా పున శ్చ
తం, యథా వా స్నేహపక్షిః స్యా త్తతో ప్యుల్బణమారుతాన్. 33.
వాయామనిత్యాం దీప్తాగ్ని నూతౌ శ్చ ప్రతివాసరం, ఇతి స్నేహో
ప్రిచతురైః స్నిగ్ధో న్నోతోవిశుద్ధయే. 34. నిరూహం శోధనం యం
జ్య దస్మిగ్ధే స్నేహనం తనోః, విప్రబ్ధానిలవిణ్ణాత్రః స్నేహోహీనేఽను
వాసనే. 35. దాహజ్వరపిపాసార్తికర శ్చాత్మనువాసనే.

తా. సులభము.

—ॐ వస్త్రాదులందలి పరిణామములు. ॐ—

శ్లో. స్నేహవస్తిం నిరూహం వా నైక మేవాతిశీలయేత్. 36.
స్నేహ త్పితృభోక్తేదో నిరూహో త్వవనాదభయం, అనాథా ప్తాయే
భిధేయా నానువాస్యా శ్చ తే మతాః. 37. విశేషత స్త్వమీ పాండు
కామలామేహపీనసాః, నిరప్లుప్తీహవిడ్భేదీ గురుకోష్ఠకఘోదరాః. 38.
అభివ్యందభృశస్థూల క్రిమికోష్ఠాఢ్యమారుతాః, వీతే విషే గరేఽప
చ్యాం శ్లేపవీగలగండవాన్. 39. అనాథా ప్యస్త్యతిస్నిగ్ధః క్షతోర
న్మో భృశం కృశః, ఆమాతిసారీ పమిమా స్సంశుద్ధో దత్తనావనః. 40.
శ్వాసకాసప్ర సేకార్యో హిక్మాఢ్ఢానాల్పవహ్నయః, శూలపాయుః
కృతాహారో బద్ధచ్ఛిద్రదకోదరీ. 41. కుష్ఠీ చ మధుమేహీ చ మాసా
స్సప్త చ గర్భిణీ, సచైకాంతేన నిర్దిష్టే ప్యత్రాభినివిశే ద్బుధః. 42.
భవేత్కదాచి త్కార్యాపి విరుద్ధాపి మతా క్రియా, ఘర్దిహృద్రోగశు

ల్లారే వమనం సుచికిత్సితే, అవస్థాంప్రాప్య నిద్రిప్తం కుష్ఠినాం సస్తి
కర్తృచ. 44.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అనువాసనాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౭౨. నిరూహాధికారము.

—ॐ నిరూహావిధియును సమయమును. ॐ—

శ్లో. అనువాస్య స్నిగ్ధతనం తృతీయేహ్ని నిరూహాయేత్, మ
ధ్యాహ్నా కించి దావృతే ప్రముక్తే బలిమంగళే. 1. అభ్యక్త స్వేది
తోత్సృష్ట మలం నాతిబుభుక్షిం, మధుస్నేహేనకల్కాశ్శ్య కషాయా
వాతపః క్రమాత్ 2. త్రీణి షడ్వే దశ త్రీణి షలా న్యనిబర్హిషు,
పితే చత్వారి చత్వారి ద్వే ద్వే పంచ చతుష్టయం. 3. షట్ త్రీణి
ద్వే దశ త్రీణి కఫే చాపి నిరూహణం, షత్వాణా సైంధవ న్యాతుం
మధునః ప్రసృతద్వయం. 4. వినిర్మధ్య తతో గద్యా త్నేహస్య ప్ర
సృతద్వయం, ఏకీభూతే తతః స్నేహే కల్కస్య ప్రసృతం ఊషేత్. 5.
సమ్మూర్ఛితం కషాయం తం పంచప్రసృతసామితం, పితరే తు య
థావాప మంతే ద్విప్రసృతోన్మితం. 6. వత్త్రపూత స్థణోష్ణాంబు కుంభీ
బాష్పేణ తాపితః, ఏవం ప్రకల్పితో వస్తి ద్వాదశ ప్రసృతో భవేత్. 7.
నథావ త్యౌషధం పాణిం న తిష్ఠ త్యవలిప్య చ, న కిరోతి చ సీమం
తం సనిరూహః సుయోజితః. 8.

అనువాసనచేసి స్నిగ్ధశరీరము గల వానికి మూడవగోజున నిరూహవస్తినియవలయును. మధ్యాహ్నకాలమునందు కొంచెము ఆవరణచేసి అందు బలిమంగళాచరణాదులను చేసి అభ్యంతజనముచేసికొని స్వేదితుడై శుద్ధుడైయున్న వానిని మిక్కిలి యూశలిగొనని వానిని మధువు స్నేహనము కల్కము క్షాధము ఆతపము వీటిని వరుసగా ౩-6-2-10-౩ పలములనువాతకోగికిని, పిత్రమునందు 4-4-2-2-౨-10-4 పలములును 1 కఫమునందు 6-౩-2-10-౩ పలములును నిరూహవస్తిని ఈయవలయును. తొలుత సైంధవలవణము ఒక తులము లేనె 2 పలములు కలిపినూరి, పిమ్మట 4 పలముల తైలమును పోసి 2 కజ్జిగాచేసి 2 పలముల కల్కమును చేయవలయును. 10 పలముల కషాయము విషయ

ములో 4 పలుముల ఆనాపమును చేర్చి పడియకట్టి వస్త్రీచేసి ప్రయోగించిన నిరూహము గును.

❧ నిరూహము చేయుకీతులు. ❧

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన గుదవస్త్రీని నిధాపయేత్, త్రింశ
స్త్రాస్త్రాస్థితో బస్త్రీస్త్రాస్త్రాటకో భవేత్. 9. జానుమండల మావే
ప్ర్య దత్తం దక్షిణపాణినా, కుప్తనేత్రచ్ఛటాశబ్దశతం తిషే దచేగవా
న్. 10. ద్వితీయం వా తృతీయం వా చతుర్థం వా యధార్థతః, సమ్య
జ్ని హాలింగేతు ప్రాప్తే వస్త్రీని నివారయేత్. 11. ప్రసృష్టవిజ్ఞాత్రస
మీరణత్వం రుచ్యగ్నివృద్ధ్యాశయలాఘవాని, రోగోపశాంతిః ప్రకృతి
స్థతా చ బలం చ తి తస్యై త్సునిరూఢలింగమ్. 12. అయోగ శ్చ
తియోగశ్చ నిరూహ శ్చ విరిక్తవత్, స్థిగ్ధోష్ణ ఏకః పవనే సమాంశో
ద్వాస్వాదుశ్శివో పయసా చ పితే, త్రయస్సమూత్రాకటుకోష్ణరూక్షాః.
కఫే నిరూహా నవరం విధేయాః, ఏకోపకర్ష త్యనిలం స్వమార్గాత్
పిత్తం ద్వితీయం స్తు కఫం తృతీయః. 13.

పూర్వోక్తవిధానమున గుదము దుంచవలయును. జానుమండలమును చుట్టికొని
దక్షిణహస్తముతో నీయవలయును. నిరూహపుప్రయోగ ప్రతియోగములు విరేచనమునకు
వలెనే ఎఱుంగునది. వాతమునందు సమానాశ్రయము గలిగి స్థిగ్ధరూపమగుది యొకనిరూ
హము. పిత్తమునందు స్వాద్రును శీతలమునగు పాలతో రెండవనిరూహము. కఫమునందు
గోమూత్రముతో వెచ్చజేసి ఇచ్చిన నది మూడవనిరూహము. ఈమూటికంటెను ఇకను
నిరూహ మేదియును లేదు.

❧ నిరూహ చేయలేని వారికి ఉపాయములు. ❧

శ్లో. ఆయూమాంతం ముహూర్తాంతం నిరూహం శోధనై ర్హ
రేత్, నిరూహై రేవ మతిమాన్ ధౌరమూత్రాప్లుంయుతైః. 14. వి
గుణాసలవిష్టబ్ధ శ్చిరం తిష్ఠ నిరూహణః, శూలారతిష్ఠరాటోపా స్తర
ణం వా ప్రయచ్ఛతి. 15. నతు భుక్తవతే దేయ మానాపన ఖితిస్థితిః,
ఆమం తద్ధి హరే ద్భుక్తం చర్దిదోషాం శ్చ కోపయేత్. 16. ఆపస్వికః
క్రమః చాపి మత్వా కార్యో నిరూహణే, అతిప్రవీడితో వస్త్రీ రతిక్ర
మ్యాశయం తతః. 17. వాతేరితో నాసికాభ్యాం ముఖతో నా ప్రప

ద్యతే, ఛద్విహృల్లాసమూర్ఛాదీ స్ఫురక్రూర్దాహ మేవ చ. 18. తత్ర
 చూర్ణం గలాపీడం కుర్యా చ్చా ప్యవధూననం, శిరఃకాయవిరేకా చ
 తీక్ష్ణౌ సేకాం శ్చ శీతలాన్. 19. సునిరూఢ మథోష్ణాంబు స్నాతం భుక్త
 రసాదనం, యథోక్తేన విధానేన యోజయే త్స్నేహబస్తినా. 20. తద
 హ స్తస్య పవనా ద్భయం బలవ దివ్యతే, రసాదన స్తేనశస్త్రస్తదహ
 శ్చానువాసనం. 21.

యామము వఱకుగాని యహూర్తము వఱకుగాని నిరూహమును శోధనలతో
 పోగొట్టవలయును. దష్టవాయువు చేతవృద్ధమై చాలసేపటి వఱకునున్న నిరూహము
 కూలగ్లాని జ్వరాదులనుపుట్టించును. భుజించిన వానికి ఆస్థాపనను ఈయరాదు. ఆభుక్త
 పదార్థము ఆమయునుహరించి ఛర్మదోషములను తీపును. నిరూహమునందు అవసర
 కర్మమునుగూడ యోచించి చేయవలయును. అతిప్రవీడితహగువ స్తిఆశయును దాటి
 వాత ప్రేరితమై నాసికద్వారాగాని ముఖద్వారాగాని బయలు వెడలును. ఛర్మమున్నగు
 వాటిని ప్రకోపింపజేయును. శీఘ్రముగా గలాపీడమునుపుట్టించును. నాడివి రేచనములను
 శరీరమునకు విరేచనములును చల్లని నేకములును ఇందుచేయదగును. చక్కగా నిరూహ
 ముచేసినవారిని వేడినీళ్ళలో స్నానముజేయించి భుజింపజేసి యథోక్తవిధిని స్నేహవ
 స్తిని ప్రయోగింపవలయును. ఆపూట గాలిలోతిఱుగరాదు. కావున రసాదనమును అను
 వాసనయును నిందు ప్రశస్తములు.

— అర్థమాత్మక నిరూహము. —

శ్లో. దశమూలీకపాయేణ శతాహ్వతం ప్రయోజయేత్, సైం
 ధవాతం చ మధునోః ద్విపలం ద్విపలం తథా. 22. తైలస్య పల మేకం
 తు పలస్యైకత్ర యోజయేత్, అర్థమాత్మకసంగోయం వస్తి ద్వేయో
 నిరూహవత్. 23. నచ స్వేదో నచ స్నేహః పరిపారవిధి ర్నచ, ఆత్రే
 యానుమతీ హ్యేష సర్వరోగనివారణః. 24. యత్క్షున్న శ్చ క్రి
 మిఘ్న శ్చ శూలఘ్నశ్చ విశేషతః, శుక్ర సంజననో హ్యేష వాతశోణిత
 నాశనః, బలవర్ణకరో వృష్యో వస్తిః పుంసువనః పరః. 25.

దశమూల క్వాథముతో సోంపునుగాని శతావరికల్పమును 1 తులముగాని
 ప్రయోగింప వలయును. సైంధవలవణము తులములేనె 2 పలములు తైలము రెండు పల
 ములు ఇయ్యది అర్థమాత్మకసంగము. దీనిని గూడ నిరూహమువలెనే వస్తినిచేయ వల

యును. స్నేహముగాని స్నేహముగాని అపద్యముగాని ఏదియునులేదు. ఇయ్యది ఆత్మే
యమతముచేత ననుమతింపబడినది. క్షయ మున్నగు సమస్త రోగములను పోగొట్టును.
శుక్రమును కలిగించును. వాతశోణితములను పోగొట్టును. బలమును కాంతి నిచ్చును.

—ॐ ధారవస్తులు. ॐ—

శ్లో. స్నేహం గుడం మాంసరసం పయ శ్చ అమ్మాని మూత్రం
మధుసైంధవే చ, ఏతా న్యనుక్తాని చ దాపయే చ్చ నిరూపాయో
గే మదనా త్వలం చ. 26. లవణం కార్షికం దద్యా త్వల మేకం తు
మాదనం, వాతే గుడః సితా పితై కఫే సిద్ధార్థకాదయః. 27. సైంధ
వాక్షం సమాదాయ శతాహ్వక్షం తథైవ చ, గోమూత్రస్య పలా
న్యష్టౌ వస్త్రికాయాః పలద్వయం. 28. గుడస్య ద్వే పలే చైవ సర్వ
మాలోఽద్య యత్నతః, వత్తుపూతం సుఖోష్ణం చ వస్తిం దద్యా ద్విచ
క్షణః. 29. శూలం విట్సంగ మానాహం మూత్రకృచ్ఛ, చ దాప
ణం, క్రిమ్యుదావర్తగుల్తాదీ న్యద్యో హన్యా న్నిషేవితః. 30. పలశు
క్తి కర్షకుడవై రష్ట్రాగుడసింధు జన్తగోమూత్రైః, తైలయుతోయం
వస్త్రీః శూలానాహమవాతహరః. 31.

స్నేహము బెల్లము మాంసరసము పాలు ఆమ్లపదార్థములు గోమూత్రము సైం
ధవలవణము ఉష్ణైత్తకాయ వీటిని చెప్పవన్నను నిరూపములలో చేర్చవలయును. ఉప్పు
ఒక కర్షము ఉష్ణైత్త ఒక పలమును చేర్చవలయును. వాతమునందు బెల్లము కఫమునందు
ఆవాలమున్నగు నవిసిత్రమునందు చక్కెర చేర్చవలయును. సైంధవలవణము పిల్లిపిచ్చ
ర ఒక్కొక్కతులమును గోమూత్రము 8 పలములును శంఖరలవణము 2 పలములు బెల్ల
ము 2 పలములు కలిపి ఆగోడనచేసి వడియగట్టి నులివెచ్చని వస్త్రీనిచేసి ఈయవల
యును. ఇయ్యదిశూల మలబద్ధకము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

—ॐ వైతరణ వస్త్యాదులు. ॐ—

శ్లో. వైతరణః ధారవస్త్రీ ర్భుక్తేచాపి ప్రదీయతే, బద రైవరా
వతీ శేలుశాల్మలీ ధన్వనాంకురాః. 32. క్షీరసిద్ధాః సుసిద్ధా స్స్వ్యః సా
స్రాః పిచ్చిలసంగతాః, వారాహమాహిషారభౌ బై షాలైణేయకౌక్కు
టం. 33. సద్యస్క మస్మ గాజం వా దేయం పిచ్చిలవస్త్రీషు, చరకా
దౌ సముద్దిష్టౌ వస్త్రయో యే సహస్రశః. 34. వ్యవహారో న తైః సా

యో నిబద్ధా నాత్ర తేన తే, వస్తి ర్వయఃస్థాపయితా సుఖాయు
ర్బలాగ్నిమేధాస్వరవర్ణకృచ్ఛ, సర్వాధికారీ శిశువృద్ధయూనాం నిర
త్యయః సర్వగదాహ శ్చ. 35.

వైతరణము జ్ఞాతవస్తియును భుజించిన వానికినియఃబడుచున్నది. తేగువటపత్రి
పాషాణ భేదము బూరుగు భస్వ వీటిని చాలతో నిద్ధిచేసిన పిచ్చిలమగు వస్తి యగు
చున్నది. పండులుదున్నలు గొట్టలు పిల్లులుమృగములు కోట్లుమేకలు వీటి
యొక్క అష్టడు ప్రసించిన రక్తమును పిచ్చిలవస్తు లందీయవలయును. చరకా
దులలో వేలకొలది చెప్పబడిన వస్తువులు వీటికంటె నెక్కుడుగా వ్యవహరింప బడు
చుండుటలేదు. కావున అయ్యవి అన్నియు నిచ్చట చెప్పలేదు, ఇది వస్తి వయోవర్ణము
నిలుపును. సుఖపూర్వకముగా నాయుష్యమును వృద్ధిసేయును. బలము జాతరాగ్ని బుద్ధి
మున్నగువాని నభివృద్ధి నేయును. పిల్లలు సెద్దలు యువకులు మున్నగు నందఱియను ఊప
యొగించును. ఇయ్యది నమస్తరోగములను పోగొట్టునదియు గూడనైయున్నది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నిరూపాధికారము చుగిసెను.

23. నస్యధికారము.

— సస్యవిధి ప్రకారములు. —

శ్లో. ప్రతిమ ర్హివపీడ శ్చ నస్యం ప్రధమనం తథా, శిరోవిశే
చనం చేతి నస్య కర్తవ్యం పంచథా. 1. ఈషదుచ్చింఘనా త్స్నేహో
యావా న్వక్తం ప్రవద్యతే, నస్తా నిషిక్తం తం విద్యా త్ప్రతిమర్శం
ప్రమాణతః. 2. ప్రతిమర్శస్తు నస్యార్థం కరోతి నచ దోషవాన్, నస్యః
స్నేహాంగులిం దద్యాత్ప్రాత ర్నిశిచ సర్వదా. 3. నచే చ్చింఘ్నే
దరోగాణాం ప్రతిమర్శః సదాఘృకృత్, నిశాహ ర్భుక్తవంతో హః
స్వప్నాధ్వశ్రమరేతసాం. 4. శిరోభ్యంజనగంఢూష ప్రస్తావాంజన వర్చ
సాం, దంతకాష్ఠస్య హాస్యస్య యోజ్యంతే సాద్విబిందుకః. 5 శోధ
నః స్తంభన శ్చ స్యా దవపీడో ద్విధా మతః, అవపీడ్య వీయతే యస్తా
దవపీడ స్తతస్తు సః. 6. స్నేహార్థం శూన్య శిరసాం గ్రీవాస్కంధోర
సాం తథా, బలార్థం దీయతే స్నేహో నస్తః శబ్దోత్ర వర్తతే. 7.
నస్యస్య స్నేహికస్యాథ దేయా స్వప్నో తు బిందవా, ప్రత్యేకశో న
స్తకయో ర్మృణా మితి వినిశ్చయః. 8.

ప్రతిమర్మము అవపీడము నస్యము ప్రధమనము శిరోవిరేచనము అని నస్యకర్త అయిదువిధములు. కొంచెము పీల్చుటచేత నెంతచమురు ముఖములోనికి వచ్చునో అంత నాసికలో పోయిందగినది. ఇది ప్రతిమర్మమనఁబడును. ఇయ్యది నస్యముకొఱకై చేయు బడుచున్నది. దోషమేదియునిందులేదు. ప్రతిమర్మము దార్ధ్యమునుకలిగించును. రాత్రి దినభోజనమును చేయువాడును, పగలు నిద్రబోయెడువాడు దారినడచువాడును, శిరో భ్యంజనగంఢాప్తాదులుగల వారలును, పండ్లుతోమిగిలిన పిమ్మట రెండుబిందవులు దీనిని నస్యముచేసికొన వలయును. శోధన స్తంభములని అవపీడ రెండుతెలుగులు. అవపీ డితము చేసి ఈయఁబడుచు గనుక అవపీడితమైనది. శిరలు లేనివారికి స్నేహార్థము, కంఠ ము తొమ్మును లేనివారలకు బలార్థమును స్నేహము ఈయఁబడుచున్నది.

—● నస్య ప్రమాణాదులు. ●—

శ్లో. శుక్తి శ్చ పాణిశుక్తి శ్చ మాత్రా సిన్ధః ప్రక్షీర్ణితాః,
ద్వాత్రింశ ద్భిందవ శ్చాత్ర శుక్తి రిత్యభీధీయతే. 9. ద్వే శుక్తి పాణి
శుక్తి శ్చ దేయాత్ర కుశలై ర్నరైః, తైలం కఫే చ వాతే చ కేవలే
పవనే వసాం. 10. దద్యాత్ నస్తః సదా పితౌ సద్వి ర్తజ్ఞాసమారతే.
ద్వాపనం రేచన శ్చాన్తో యుంజ్యా త్తం ముఖవాయునా. 11. పడం
గులద్విముఖయానాడ్యాభేషజగర్భయా, సపిః భూరితరం దోషం చూ
ర్ణత్వా దపకర్షతి. 12.

శుక్తి పాణిశుక్తియని మూడుమాత్రలు, 32 బిందువులది శుక్తి రెండుశుక్తులైన
పాణిశుక్తియగును. కఫవాతములకు తైలమును కేవలవాతమునకు వసను పిత్తిమునకు
ఘృతమును ప్రశస్తములు.

—● శిరోవిరేచనములు. ●—

శ్లో. శిరోవిరేచనద్రవ్యైః స్నేహై ర్వాతైః ప్రసాధితైః, శిరో
విరేచనం దద్యా ద్రోగేష్వే తేషు బుద్ధిమాన్. 13. కారవే శిరసః
శూలే జాడ్యే స్యందే గళామయే, శోషగంఢక్రిమిగ్రంధి కుష్ఠా
పస్తా రపీనసే, సిగ్ధస్విన్నోత్తమాంగస్య ప్రాక్కృతావశ్యకస్య చ,
నివాతశయనస్థాస్య జత్కర్ధ్వం స్వేదయే త్సునః. 15. అఘోత్రానార్థదే
హస్య పాణిపాదే ప్రసారతే, కించిదున్నతపాదస్య కించి స్తూర్ధని నామ
తే. 16. నాసాపుటం పిథాయైకం పర్యాయేణ సపేచయేత్, ఉష్ణాంబు
తిప్తం భైషజ్యైః ప్రకాడ్యా పిచునా తిథా. 17. దత్తే పాదతలస్కం

థహస్త కర్ణాది మద్దయేత్, శనై రుచ్చింఘ్య నిష్ఠితే త్పార్శ్వయో
రుభయో స్తతః. 18. ఆభేషజక్షయా దేవం ద్విష్త్రి ర్వా నస్య మా
చరేత్, స్నేహం విరేచన స్యాంతే దద్యా ద్దోషాద్యపేక్షయా. 19.

శిరోవిరేచన ద్రవ్యములతోను స్నేహములతోను శిరోవిరోచనములకిష్పించవల
యును. శిరోభారము శూలమున్నగునవి దీనశించును. ఉత్తానమగు సగముశరీరము గల
వానికి పాణిపాదములు స్వేదము నొందింపవలయును. ముక్కురంధ్రము నొకదానిని
మాసి చెండవదానిలో వేడినీళ్లతో కలిపినమందును పోయవలయును. పిమ్మట కాళ్లు
స్కంధము చేతులును మర్చింపవలయును. ఇట్లు ఔషధిఅయిపోవునంత వఱకు 2-3
సార్లు చేసి విరేచనము అయినపిమ్మట రోషాద్యపేక్షచేత స్నేహమును తీసికొనవలయును.

—● నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము. ●—

శ్లో. త్య్రహః త్య్రహః చ్చ సప్తాహం స్నేహకర్త సమాచ
రేత్, ఏకాహంతరితం కుర్యా ద్రేచనం శిరసస్తథా. 20. సమ్యక్స్నిగ్ధే
సఖోచ్చాస స్యష్టభోధాక్షిపాలనం, రూక్షేక్షిస్తబ్ధతాశోభా నానాస్యే
మూర్ధశూన్యతా. 21. స్నిగ్ధేతికంఠా ర్ధురుతా ప్రసేకారుచిషీనసాః,
సువిరక్తే లక్షీలఘుతా వక్త్రస్వరివిశుద్ధయః. 22. దుర్విరిక్తే గదోద్రేకః
తూమతాతిపరేచితే, శోయమద్య గరస్నేహపీతానాం పాతు మిచ్ఛ
తాం. 23. భుక్తభక్త శిరఃన్నాత న్నాతుకామస్రుతాస్పృజాం, నవపీనసరో
గార్తసూతికాశ్వాసకాసిహ. 24. శుద్ధానాం దత్తవస్తీనాం తథాచా
ర్తవ దుద్ధినే, అన్యత్రాత్యయిక వ్యాధౌ నైషాం నస్యం ప్రయోజ
యేత్. 25. న నస్య మూసనస్తాద్వే నాతీతాశీలి వత్సరే, నచోనద్వా
దశే ధూమః కవలో నోనపంచమే. 26. నశుద్ధి రూనదశమే నచాతి
క్రాంత సప్తతౌ, ఆజన్మమరణం శస్తః ప్రతిమర్శస్తు వస్తివత్. 27.

మూడేసిరోజులకుగాని ఏడురోజులకుగాని స్నేహకర్త జేయవలెను. దినము
మాట్టిదివసు శిరోరేచనము జేయవలయును. చక్కగా విరేచనమైనందునకు కనులు
లేలియిచ్చుట వక్త్రస్వరము శుద్ధముగా మాటుట చిహ్నములు, దుర్విరక్తమునందు
గదోద్రేకాదులు చిహ్నములు. ఏడేడ్లకునుదును ఎనుబది సంవత్సరములకు పైనను
నస్యమును చేయరాదు. పండ్రేడు సంవత్సరములకు లోవుగను ధూమమును వేయరా

దు. పదిసంవత్సరములలోపునను డెబ్బది సంవత్సరములు దాటినను శోధనచేయరాదు. ఆజన్మమరయును ప్రతిమర్మము వస్త్రవలెనే శ్రేష్ఠమైనది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నస్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౪. ధూమాధికారము.

ధూమార్హులు, తదుపాయములు.

శ్లో. ప్రయోగకః స్నేహిక శ్చ ధూమో వైరేచన స్తథా, కాస
హరో వామన శ్చ ధూమః సంచవిధామతిః. 1. ఋజుత్రికోశ ఫలితం
కోలాస్థ్యగ్రప్రమాణిత, వస్త్రినేత్రసమద్రవ్యం ధూమనేత్రంప్రశస్యతే.
2. సార్థ త్ర్యంశయుతిః పూర్ణోహస్తః ప్రాయోగికాదిషు, నేత్రే కాసహ
రే త్యంశహీనః శేష దశాంగులః. 3. ఔషధై ర్వర్తికాం కృత్వా
శరగర్భావిశోషితాం, విగర్భా మగ్నిసంఘృష్టాం కృత్వా ధూమం పిబే
న్నగః. 4. వక్త్రేణైవ వమే ధూమం నస్త్రై వక్త్రేణ వా పిబన్, ఉరః
కంఠగతే దోషే వక్త్రేణ ధూమ మాపిబేత్. 5. నాసయా తు పిబే ద్దో
షే శిరోఘ్రాణాక్షిసంశ్రయే, గంధై రకుప్తతగరై ర్వర్తికైః ప్రాయోగికే
మతా. 6. స్నేహికే తు మధూచ్ఛిప్త స్నేహగుగ్ధులుసర్వత్రై, శిరోవిరే
చనద్రవ్యై ర్వర్తికై ర్వైరేచనే మతా. 7. కాసఘ్నై రేవ కాసఘ్ని వా
మనై ర్వామనీ మతా, యోబ్యాని పిత్తరక్తార్తి విరక్తోదరమేహిషు.
8. తిమిరోద్వానిలాధ్వాన రోహణీదత్తవస్త్రీషు, మత్స్య మద్య దధిక్షీర
క్షౌద్ర స్నేహవిహిషు. 9. శిర స్యభిహతే పాండురోగే బాగరితే నిశి,
రక్తపిత్తాంధ్య బాధిర్య స్త్రుజ్ఞార్భామదమోహకృత్. 10. ధూమోఽ
కాలేఽతిపీతో వా తత్ర శీతో విధి ర్హితి, ఏతద్ధూమవిధానం తు
లేశతః సంప్రకాశితం. 11.

ప్రాయోగికము స్నేహికము ధూమము వైరేచనము వామనము నని ధూమము
లయుదు విధములు. కోమలమగు త్రికోషఫల మంతయుండి తేగుగింజంతప్రమాణ
ముతో వస్త్రినేత్రముతో సమానమగు ధూమముపలన నేత్రములు శ్రేష్ఠములును. ప్రా
యోగికాదులలో ముప్పుచిన్నర ఆంశలుగలిగి పూర్ణమైన హస్తపు ప్రమాణమును సహజము

రమగు శేత్రరోగమునందు త్ర్యంశహీనమగు దశాంగులమును ఓషధులతో వత్తినిచేసి నిష్పల్నానంటించి అసాగను నోటినుండి పీల్చియుక్కు గుండావదలి పెట్టవలయును. తొమ్మిదికలలో గలసమస్తరోగములకు, ధూమమును త్రాగవలయును. ప్రాయోగి ధూమము నందు తిగరము కోష్ఠలేకుండను పైహికమున తేనెపైనును స్నేహము గుల్లలము సుకములతోను వైరోచనమునందు శిరోవిరోచనద్రవ్యములతోను వత్తినిచేయవలయును. పిత్రక్వాదులందు దీని నుపయోగింపరాదు. తిమిరములు మున్నగువానియందు పయోగింపవలయును. ఇది ధూమనిధానము. లేకనుగా ప్రకాశముఁ జేయఁబడినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ధూమాధికాగ్రప్రకరణము ముగిసెను.

— ౭౫ —

౭౫. కవలగంఢూషాధికారము.

— ౭౫ కవలగంఢూషాధికారార్థాల్పాలు. —

శ్లో. స్నిగ్ధోష్ణైః స్నేహికో వాతే స్వాదుశీతైః ప్రసాదనః, పిత్రే కట్వప్లులవతైః రూక్షైః సంశోధనః కి ఘే. 1. కషాయస్వాదుఃశీతైశ్చ కవలలో రోషతో వ్రణే, సుఖం సంచార్యతే యాతు సా మాత్రా కవలే హితా. 2. అసంచార్యాతు యా మాత్రా గంఢూషే సా ప్రక్షీర్ణితా, తావచ్చ ధారణీయోయం యావద్దోషప్రవర్తనం. 3. పున శ్చాద్యోపి దాతవ్య స్తథా ఔద్రస్యతాదిభిః, వ్యాధే రిపచయ స్తుష్టి రైవశద్యం వక్త్రలాఘవం. 4. ఇంద్రియాణాం ప్రసాదశ్చ కవలే శుద్ధి లక్షణం, దాహతృప్త్యావ్రణాన్ హన్తి మధుగంఢూషధారణం. 5. ధాన్యాష్టు మాస్యవైరస్య మలశార్గధ్యనాశనం, తదీషుల్లవణం శీతం ముఖశోషహరం పరం. 6. ఆశు ఔరాష్టుగంఢూషో భిన్నత్రి శ్లేష్మణశ్చయం, సుస్థే హితం వాతహరం తైలగంఢూషధారణం. 7.

వాతమునందు స్నిగ్ధములు నష్టములు నగువానితో, స్నేహికము పిత్రము స్వాదువులును శీతలములగు వానితో ప్రసాదనములును, కఫమునందు రూక్షములగు అష్టల విజములతోను సంశోధనమును చేయింపవలయును. కషాయస్వాదుభిక్తములతో కబళమునుచేసి ధరింపవలయును. సుఖసంచారముగల మాత్రహితకరము. సంచారములేనిదే గంఢూషము నందు ధరింపవలెను. దోషము లుండునంతవఱకు మాత్రమే దీనినుపయోగింపవలయును. పిష్టట తేనె శోధు మున్నగువానితోనింకొక దానినియ వలయును.

ఇంది యములు శాంతముగా నుండుటయే క బలగోగ నునందు శుద్ధియని యెఱుగునది. దాహము తృప్తవ్రణములు మున్నగునవింశించును. ధాన్యాష్టము నోటివాసన అరుచిని పోగొట్టును. అందుకొంచెము ఉప్పువైచి చల్లార్చినవించిన ముఖశోషలను పోగొట్టును. ఊరాష్ట గంధూషము క్షత్తుణమే శ్లేష్మములను పోగొట్టును. వాతమును హరించును స్వస్థత గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కవలగంధూషాధికాగ్ర ప్రకరణము ముగిసెను.

ఆశోచ్ఛ్రిత నాంజనతర్పణపుటపాకాధికారము

శ్రేత్రరోగములకు ఆశోచ్ఛ్రితనము. ౭౭

శ్లో. సర్వేషా మక్షిరోగాణా మూదా వాశోచ్ఛ్రితనం హితం, రుక్తోద కంఠాఘ్నాస్త్రు ద్రాహరాగని బర్హణం. 1. ఉష్ణం వాతే కఫేచోష్ణగతిచ్ఛీతం రక్తపిత్తయోః నివాతిస్థస్య వామేన పాణినోస్తిల్యలోచనం. 2. శుక్తా ప్రలంబయా న్యేన పిశువర్త్యా కనీనకే, దశ ద్వాదశ వా భిందూన్ ద్వ్యంగులా దపసేచయేత్. 3. తతిః ప్రమృజ్య మృదునా చేలేన కఫవాతయోః, అన్యేన కోష్ణపానీయప్లుతేన న్యేదయే స్మృదు. 4. అత్యుష్ణతీక్ష్ణం రుగ్రాగ దృష్నౌ శాయాక్షి నేచనం, అతశీతం తు కరుతే నిస్తాదస్తంభ వేదనాః. 5. కషాయవర్జితాం ఘర్షం ప్రిచ్ఛాత్తం మేహనం బహు, వికారవృద్ధి మత్యల్పం సంరంభ మపరస్పతం. 6.

అన్నిధములకు శ్రేత్రరోగములకు తొలుత వాశోచ్ఛ్రితనచేయుట మంచిది. రక్తము ఉదకముజల కిన్నీళ్లుగాదుట మంట ఎఱ్ఱపడుటలను పోగొట్టును. వాతమునందు ఉష్ణముగను కఫమునందు శుష్ణముగను రక్తపిత్తములందు చల్లగను ఈయవలయును. గలిగినచోట, చేతితోఁజెరిని తెఱచి కనుగుడ్డనందు పొడవగు పిచువర్తిచేత పది పండ్రెండు పిందువులను వేయవలయును. పిమ్మట మెత్తనిగుడ్డతో తుడిచి వెచ్చని నీటితో కాచి చెమ్మటను పుట్టించవలయును.

శ్రేత్రమలనున కంజనములు. ౭౮

శ్లో. అభాంజనం శుద్ధతనో శ్రేత్రమాత్రాశ్రయే మలే, పక్వలింగేల్పశోధార్తి కంఠాపైచ్ఛిల్య లక్షితే. 7. మందఘర్షాస్త్రురాగేక్షిప్రయోజ్యం ఘనదూషికే, లేఖనం దోషణం దృష్టిప్రసాదన మితి త్రిధా. 8.

అంజనం లేఖనం తత్ర కషాయాష్టుపటూషణైః, రోపణం తిక్తకై ర్ద్రివ్యై
స్సాన్వదుశీతైః ప్రసాదనం. 9. దశాంగులా తనుర్న ధ్యే శలాకాముకులా
ననా, ప్రశస్తా లేఖనే తామ్రా రోపణే కాలలోహజా. 10. అంగులాచ
సువర్ణోత్థా రూపజా చ ప్రసాదనే, పిండోరసక్రియా చూర్ణం త్రిభై
వాంజనకల్పనా. 11. గురౌ మధ్యలభౌ దోషే తాం క్రమేణ
ప్రయోజయేత్, అథానూన్కీలయ స్థలప్తీ అంతఃసంచారయే చ్ఛనైః.
12. అంజితే వర్జనీ కించి చ్ఛాయే చ్ఛైవ మంజనం, అపేతోషధ
సంబంధం సిర్వృతిం సయనం యదా. 13. వ్యాధిదోషం తు యో
గ్యాభి రద్భిః ప్రక్షాలయే తదా, దక్షిణాంగుష్ఠకేనాక్షి తతో వామం
సవాసనా. 14. ఊర్ధ్వవర్జనీ సంగృహ్య శోధ్యం వామేన చేతరత్,
నిశి స్వప్నేన మధ్యాహ్నపానాన్మోక్షగభ స్తిభిః. 15. అక్షిరోగాయ దో
షాస్సుస్య ర్వర్ధితోఽప్రీడితద్రుతాః, ప్రతి స్సాయం చ తచ్ఛాస్త్రై వ్యభ్రకే
ఽతోఽంజయే త్సదా. 16. కంఠూజాఙ్గ్యేఽంజనం తీక్ష్ణం ధూమం
వా యోజయే త్పునః, తీక్ష్ణాంబునా భి త్ప్రేతు తూర్ణం ప్రత్యంజనం
హితం. 17.

పరిశుద్ధశరీరని నేత్రమూర్తి మలముండినచో పక్షిలక్షణము కొలదిగా వాపు
దురద నీరుగాదుట నున్నను అంజనమును వేయవలయును. లేఖనమని రోపణమనిదృష్టి
ప్రసాదమని అంజనము మూడువిధములు. వీటిలో క షాయములు అష్టుములు మున్నగు
వానివలన గీచుట లేఖనమనఁబడును. కలుపులగు నౌసధులతో చేయునది గోపణము.
ప్రసాదనము నిచ్చునది అంజనమనఁబడును. పదియంగుళముల సాడవుగలిగి నడుమసన్న
గిలి ముకుళించిన అగ్రము గలరాగికడ్డీ శేఖనమునకు శ్రేష్ఠము. రోపణమునకు ఇట్టిదే
ఉక్కుగిశ్రేష్ఠము. ఒక అంగులముండిన బంగారు దిప్రసాదనమునకు శ్రేష్ఠము. దోష
ము ఎక్కువగను లఘువుగనున్న దీనిని ప్రయోగింపవలసినది. నేత్రములను తెఱవక
యేలో పలత్తి పువలయును. పిమ్మట కన్నులను తెఱచి మడిబొటన శ్రేణితోఽపసను
పైదాని నెత్తిపెట్టి ఎడమవ్రేలితో శోధింపవలయును. రాత్రులు నిదురించుటలోను ను
ద్యాహ్నుమన అన్నపానములు ఉష్ణకిరణములు వీటితోను అక్షిరోగమునకు వలయు
దోషములు తెఱుగును కనుకను ఈబాధతోలగు టకైప్రాద్దుటను సంజవేశను అంజనము
ను వేసికొనవలయును. దుఱద మున్నగు రోగములన్నియు నశించును,

తర్కణము.

శ్లో. నాంజయే ద్వీత వమిత విరిక్తాసిత వేగితే, కృష్ణజ్వరిత భ్రాంతాక్షి శిరోదుక్ శోషజాగరే. 18. అదృష్టైరే శిరోన్నతే పీతయో ధూమమద్యయోః, అజీర్ణే ప్యర్కసంతస్తే దివాస్వప్నే పిపాసితే. 19. నిర్వాతే తర్కణం యోజ్యం శుద్ధయో న్యూర్ధకాయయోః, కాలే సాధారణే ప్రాతః సాయం వోత్తానశాయినః. 20. యవమాషమయీం పాలీం నేత్రకోణా దృహిఃసమాం, ద్వ్యంగులోచ్ఛాం దృఢాం కృత్వా యథాస్వం సిద్ధ మావపేత్. 21. సప్నిగ్నిమిలితే నేత్రే తప్తాంబు ప్రవిలాయితం, నక్తాంధ్యవాతతిమిర కృచ్ఛ్యకోధాధికే వసాం. 22. ఆపత్త్వా గ్రా దధోస్తేపం శనకై స్తస్య కుర్వతః, మాత్రాం విగణయే త్తత్ర వర్జసంధిసితాసితే. 23. దృష్టే చ క్రమశోవ్యాధా శతం త్రిణి చ పంచ చ, శతాని సప్తచాష్టే చ దశమంధే నిలే దశ. 24. పితే షట్ స్వస్థస్థితే చ బలాసే పంచ ధారయేత్, కృత్వాపాంగే తతో ద్వారం స్నేహం పాత్రే నిగాలయేత్. 25. పిబే చ్చ ధూమ సేతేతి వ్యోమ గూపం చ భాస్వరం, ఇత్థం ప్రతిదినం వాతే పిత్రే త్వేకాంతరం కఫే. 26. స్వస్థే చ ద్వ్యంతరం దద్యా దాత్మస్తే రతి యోజయేత్, ప్రకాశక్షమతా స్వాస్థ్యం విశదం లఘులోచనం. 27.

భీతులు వమితులు విరిక్తులు అశిత వేగితులు అంజనమును వేసికొనరాదు, కృష్ణమున్నగువారును వేసికొనరాదు. నిర్వాతస్థలము నందు శుద్ధములగు తలకరీరములకు తర్కణచిక్షిత్స చేయవలయును. సాధారణ కాలములో ప్రాతఃకాలమునందుగాని సాయంకాలమునందుగాని వెల్లకిలపరుండిన వానికి యవమాషకాగమైన రెండంగుళముల వత్తినిచేసి నేనివివేడి నీటిలాగునచేసి కంటిలోపై చికించవలయును. తేజీకటి వాతము తిమిరము మున్నగునవి అన్నియును నశించును. వర్జసంధులయందు మాత్రలను లెక్కింపవలసినది. ధూమమును త్రగవలయును. వ్యోమరూపముగు భాస్వరమును చూడకూడదు. ఈరీతిగా చక్క నగువఱకును వాతపిత్తకఫములలోను స్వస్థతయందును చేయుచుండవలయును.

పుటపాకము.

శ్లో. తృప్తే విపర్యయోఽతృప్తే తృప్త్యేతిశ్లేష్మజా రుజః, పుటపాకం ప్రయుంజీత పూర్వోక్తే ష్వేప పత్త్యు. 28. సవాతే స్నేహనః

శ్లేష్మసహితే లేఖనో ముతః, తృణాఞ్కార్యల్యైః విలే పిత్రే రక్తే స్వస్థే పృ
సాదనః. 29. బిల్వమాత్రం పుథ క్షిండం మాంసభేషజకల్మయోః,
ఉరుబూక వటాంభోజ పత్రైః స్నిగ్ధాదిషు క్రమాత్. 30. వేష్టయిత్వా
మృదా లిప్తం ధవధన్వనగోమయైః, పచే త్పిసీప్తై రగ్న్యభం సక్వం
నిష్పీడ్య తద్రసం. 31. నేత్రే తర్పణవ ద్యుజ్యా చ్చుతం ద్వే తీణి
ధారయేత్, లేఖనన్నేహనాంత్యేషు కోష్ఠౌ పూర్వో హిమోఽపరః.
32. ధూమపోతే తయో రేవ యోగా స్తత్రచత్వప్తివత్, తర్పణం పుట
పాకం చ నస్యా నర్హేన యోజయేత్. 33. యావం త్యహని యుంజీత
ద్విగుణో హితభా గ్భవేత్.

తృప్తమైన పిచ్చట స్వధముగాను సుందరముగాను తేలికగాను నేత్రముండును.
లేనిచో నిందులకు విపరీతలక్షణములను కలిగియుండును. పూర్వోక్తములగు శుష్కలకు
పుటపాకమును ప్రయోగింపవలయును. వాతసహితమునకు న్నేహనమును శ్లేష్మసహిత
మునకు లేఖనమును దాహదౌర్బల్యము వాతము పిత్తము రక్తము వీటియందు ప్రసాదన
మును చేయవలయును. బిల్వమాత్రమును మాంసభేషజ కల్మ-ములపిండమును ఆముదపు
ఆకులు మఱిఆకులు తామరఆకులుతో చుట్టి మట్టినిపూసి పక్వముచేసి ఎఱ్ఱగా నిప్పు
వలె పక్వముకాగానే ఆరసమునుతీసి కంటికి తర్పణమువలెనే రెండుబొట్లు ఉపయోగిం
పవలయును. లేఖనన్నేహన ప్రసాదనములలో తొలి రెండును కొలదిపాటి శీతోష్ణ
ములు కలుగునట్లుగా తర్పణచేయవలసినది. ఎన్నిదినములు దీనిని నేవించునో అందు
లకు రెండు రెట్టదినములు పథ్యమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశోష్ణితనాంజనపుటపాకాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

22. శిరావ్యధాధికారము.

— శిరావ్యధమునకు ఆధికారులు. —

శ్లో. అథ స్నిగ్ధతనుః స్నిగ్ధరసాన్నప్రతిభోజితం, ప్రత్యాదిత్య
ముఖః స్విన్నో జానుచ్చాసనసంస్థితః. 1. మృదుపట్టాత్తకో శాంతో
జానుస్థాపితకూర్పరః, అంగుష్ఠగర్భముప్తిభ్యాం మన్యే గాఢం నివీడ
యేత్, 2. దంతసంఘీడనోత్కాస గండాద్ధానాని చాచరేత్, పృష్ఠతో

యంత్రయే చైవనం వత్త మావేష్టయే స్మరః. 3. కంధరానూం పరి
క్షిప్య నస్యాంతర్యామతర్జనీం, ఏవ ముఖ్యావ్య నిధినా శీరాం విధ్యే
చ్ఛిరోగతాం. 4. విధ్యే ధృష్టశీరాం బాహు వనాకుంచితకూర్పరే,
బద్ధ్యా సుఖోపవిష్టస్య ముష్టి మంగుష్ఠగర్భిణం. 5. ఊర్ధ్వం వేధ్యప్ర
దేశా చ్చ పట్టికాం చతురంగులే, పాదే తు సుస్థితేధస్తా జ్ఞానుసంధే
ర్నివీడితే. 6. గాఢం కిరాభ్యా మాగుల్ఫం చరణే తస్య చోపరి, ద్వితీ
యే కుంచితే కించి దారూఢే హస్తవ త్తతః. 7. బద్ధ్యా విధ్యే చ్ఛిరా
మిథ మను క్తేష్యపి కల్పయేత్, తేషు తేషు ప్రదేశేషు తత్త ద్యంత్ర
ముపాయవిత్. 8. తతో వీహిముఖం ప్యధ్య ప్రదేశే న్యస్య వీడ
యేత్, అంగుష్ఠతర్జనీభ్యాం తు తలప్రచ్ఛాదిశం భిషక్. 9. వామ
హస్తేన విన్యస్య కుతారీ మితరేణ తు, తాడయే స్తద్యమాంగుల్యాం
గుప్తపిష్టబ్ధముక్తయా. 10. మాంసలే నిక్షిపే దైశే వీహివ్యస్య, వీహి
మాత్రకం, యవార్థ మస్థ్నా ముపరి శీరాం విధ్య న్ముతారికాం. 11.

శిరావ్యథలను చేయునప్పుడు స్నిగ్ధతనుడును స్నిగ్ధములగు రసములననుమ
భుజించెడివాడును సూర్యుని కెదురుగా పద్మాసనముతో కూరుచుండి చెప్పట బెట్టబడిన
వాడై మృదుపట్టా త్తకుడై శాంతముగిలవాడై ముడిచికొనిన విడికితో గట్టిగానొక్క
వలయును. దంతసంపీడనము ఉత్కాసము గంధార్ద్రాసము వీనినిచేయవలయును. కెనుక
వైపునకు కట్టికైచి బట్టను ఛట్టవలయును. కంధరయందుంచి ఎడమతర్జని వ్రేలివెత్తి
వాడిని ఛేదింప వలయును. ఇట్లే తక్కినదియును.

— రక్తాతిస్రావములను శమనోపాయములు. —

శ్లో. అనమ్య గన్తే స్రవతి బైల్వవ్యోపనిశానతైః, సాగార
ధూమలవణ తైలై ర్దిహ్యో చ్ఛిరాముఖం. 12. సమ్య క్ప్రీన్వతే శోక్ష్ణే
న తైలేన లవణేన చ, అశుద్ధో ఒలినోవ్యస్రం న ప్రస్థా త్సావయే
త్పురం. 13. అతిస్రుతో హి మృత్యు స్సాన్సి ద్దారుణా హ్యనిలామయాః,
తత్రాభ్యంగరసక్షీర రక్తపానాని భేషజం. 14. స్రుతే రక్తే శస్త్రే త్యం
త్ర మపసీయ హిమాంబునా, ప్రక్షాల్య తైలప్రోతాక్తం బంధనీయం
శిరాముఖం. 15. అశుద్ధం స్రావయే ద్భూయః సాయ మహ్నాపరేపి
వా, రక్తే త్యతిష్ఠతిక్షీప్రం స్తంభనీ మాచరే త్క్రియాం. 16. లోధ్ర

ప్రియంగు పత్తుంగ మాష యష్ట్యాహ్వ గైరికైః, మృత్కపాలాంజన
క్షౌమ మసీక్షీరిత్యగంకురైః. 17. విచూర్ణయే ద్వ్రణముఖం పద్మకా
దిహిమం పిబేత్, తామేవ వా శిరాం విధ్యే ద్వ్యధా తస్మా దనం
తరం. 18. శీరాముఖం వా త్వరితం దహే తప్తశలాకయా, సశేష
మ ప్యస్పృగ్ధార్యం నచాతిస్మృతి మాచరేత్, హరే చ్ఛృంగాదినా శేషం
ప్రసాద మథవా నయేత్. 19.

రక్తము చక్కగా ప్రవింపకున్నచో శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు పసపుతగరము
గృహధామము వీటితోశిరలను లేపన చేయవలయును. చక్కగా ప్రవించు చుండిన
వేడినూనెతో గానిఉప్పతోగాని అకుద్ధమగు రక్తమును ఒకత్తి వెడలింప వల
యును. ఎక్కువగా రక్తము ప్రవించినచో మరణమును భయంకరము అగువాతహోగము
గాని పుట్టుచున్నది. అప్పుడు అభ్యంగము మాంసరసముపాలు రక్తమువీటిని నేవించుట
చుంచిది. రక్తస్రావమైన విప్లుట కట్టును విప్పి తైలముతో తడిపి నాడులను కట్టుకట్టుట
యైతమము. రక్తము నిలువక పోయినచో శీఘ్రముగా రక్తము ప్రసరించు చికిత్సను
చేయవలయును. లోక్తప్రియంగువు రక్తచందనము మినుములు మధుకము గైరికము
వీటిచూర్ణముతో పద్మకాదిహిమమును త్రాగవలయును.

— వేదసంస్థానములు. —

శ్లో. మర్తహీనే యథా సన్నప్రదేశే వ్యధయే చ్ఛిరాం, నతూన
జోడ శాతీత సప్తత్యబ్రహ్మతాస్పృహం. 20. అస్మిద్ధాస్వేదితాత్యర్థ స్వేదితా
నిలగోగిణాం, గర్భణీమూతకాజీర్ణ పిత్రాస్వశ్వాసకాసినాం. 21. అతినా
రోదరచ్ఛర్దిపాండుసర్వాంగశోషిణాం, స్నేహవీతం ప్రయుక్తేషు తథా
పంచసు కర్తవ్యం. 22. నాయంత్రితాం శిరాం విధ్యే న్న తిర్య ఙ్గాప్య
నుత్థితాం, నాతిశీతోష్ణవాతాభ్రే వ్యస్యత్రాత్యయికా ధ్గదాత్. 23.
సాత్మ్యష్ణశీతం లఘుదీపనీయం, రక్తేవసీతే హిత మన్నచానం, తదా
శరీరం హ్యుపస్థితాస్పృక్, వహ్ని ద్విశేషేణ చ రక్షణీయః. 24. సరో
హిత హారవిహారనేపీ, మాంసం భవే దాబలలాభతోవా. ప్రసన్న
వర్ణేంద్రియమింద్రియార్థా, నిచ్ఛంతి మవ్యాహతశక్తివేగం. 25. సు
ఖాన్యితంపుష్టిబలోపపన్నం, విశుద్ధరక్తం పురుషం వధన్తి.

మర్తహీనములు సమీపప్రదేశము నందున్నవియగు నాడులను ఛేదించ వలయును. పదిఆరు సంవత్సరములకు తక్కువగాని, డెబ్బది విండ్లకు మించిన, రక్తస్రావ రోగులకును గర్భిణీస్త్రీలు మున్నగువానికి నాడులను ఛేదించరాదు. ఇట్లైన ప్రసన్నవర్ణము ప్రసన్నేంద్రియములును ఇంద్రియార్థములను కోరుచున్నవాడై పురుషుడు సుఖాన్వితుడై బలము కలిగియుండునని యందురు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శిరావ్యధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. సుస్థాధికారము.

—॥ దినచారవిధులు. ॥—

శ్లో. బ్రాహ్మ ముహూర్తే ఉత్తిష్ఠే తుస్సార్థ రక్షార్థ మాయుషః, శరీరచింతాం నిర్వర్త్య కృతశౌచవిధిః తతః. 1. స్రాత ర్భుక్త్వా చ మృద్వగ్రం కషాయకటుతిక్తకం, భక్షయేద్దంతపవనం దంతమృంసాన్య బాధయన్. 2. నాద్యాదజీర్ణననుధుశ్వాసకాసజ్వగార్హిణిః, తృష్ణాస్యపాకహృన్నేత్రశిరఃకగ్ధామయీ చ తత్. 3. సావీర మంజనం నిత్యం హిత మత్థ్విః ప్రయోజయేత్, సప్తరాత్రేష్టరాత్రే వా స్రావణార్థం రసాంజనం. 4. తతో నావనగఽడూపధూమతాంబూలభాగ్భవేత్, తాంబూలం శ్చ తపిత్రాస్త్రయాశోత్కుపితచక్షుషాం. 5. విషమూర్ఛామదార్తానామ పథ్యం చాపి శోషిణామ్. -

బ్రాహ్మముహూర్తములాలేచి ఆయుష్యరక్షణముకై శరీరచింతనముచేసి శౌచములను తీర్చికొన వలయును. స్నాద్దుట శోమలమును కషాయ కటుతిక్తములు గలదియునగు నాహారమును భుజించి పండ్లచిగుళ్లకు నొప్పిలేకుండ తాంబూలమును నేవించవలయును. అజీర్ణము ఛర్దిశ్వాసకాసములు జ్వరము దాహము ముఖపాకము హృస్రోగము శేత్రరోగము శిరోరోగము కర్ణరోగము కలవారు దీనినిభక్షింపరాదు. సావీరారసమును ప్రతినిత్యమును కంటికిపెట్టుకొనవలయును. ఏడు రోజులకుగాని ఎనిమిది రోజులకుగాని మలము పోవుటకై రసాంజనమును నేవించ వలయును. పిచ్చుట తాంబూలము స్వస్యము మున్నగువానిని వేసికొనవచ్చును. తయ పిత్తిరక్తము రూక్షఉత్కుపిత శేత్రముఖ. ఆనగాకంటి జమ్బులుగల వారు మాత్రము తాంబూలమును నమలరాదు.

—౭౭ అభ్యంగములు. ౭౭—

శ్లో అభ్యంగమాచరేన్నిత్యం సజరాశ్రమవాతహః. 6. శిరః
శ్రవణపాదేషు తం విశేషేణ శీలయేత్, బాహ్యభ్యంగః కఫగ్రస్తకృ
తసంశుద్ధ్యజ్జీర్ణభిః. 7. శ్మరీరచేష్టా యా చేష్టా స్థైర్యాధా బలవర్ధనీ, దే
హవ్యాయామసంఖ్యాభామాత్రయా తాం సమాచరేత్. 8. వాతపి
త్తామయీ బాలో వృద్ధో జీర్ణో చ తాం త్యజేత్, ఉద్వర్తనం తథా కా
ర్యం తతిః స్నానం సమాచరేత్. 9. ఉష్ణాంబునాధఃకాయస్య పరిషేకో
బలావహః, తేనైవ తూత్తమాంగస్య బలప్రాప్తేశచక్షుషాః. 10.
స్నానమర్దితనేత్రాస్య కర్ణరోగాతిసారిషు, ఆధ్వానవీనసాజ్జీర్ణభుక్తనత్సుచ
గర్హితం. 11. నీచరోమసఖశ్శుష్కర్మలంఘిమలాయుసః, స్నానశీలః
సగురభిః గుహేషో నిర్మలాంబరః. 12. ధారయేత్సతతం వస్త్రం రిత్నం సిద్ధ
మంత్రమహాషధీః.

అభ్యంగమును ప్రతిదినమును సేవింపవలయును. ఇది వృద్ధత్వమును, పరిశ్రమను
సోగొట్టును. తల చెవులు కాళ్లు మున్నగు వానికి అభ్యంగమును ఎక్కువగా చేయవల
యును. కఫగ్రస్తలు శోధనచేసి కొనినవారలు అజీర్ణము గలవారలు వీరుబాహ్యభ్యంగ
గనముఁ జేసికొనుటమంచిది. దేహవ్యాయామయలచేత దాని నుపచరింపవలయును
వాతపిత్తరోగముకలవాడు బాలుడు వృద్ధుడు అజీర్ణుఁగి అభ్యంగనమును పరిత్య
జింపవలయును. నలుగుఁపెట్టికొని స్నానమును చేయవలయును. బేడినీళ్లతో అధఃకాయ
మును కడిగికొనుట మంచిది. శిరస్సును కూడనిట్లేకడిగిన కన్నులకును కేళములకును
ఔలమునశించిపోవును. స్నానమర్దిత నేత్రాస్య రోగముగల వానికిని అతిసారరోగము
గలవారికిని అభ్యంగనము మంచిదికాదు. పరిశుద్ధ జలములో స్నానమును చేయవల
యును. నియమముగాస్నానము చేయుచు పరిమళ ద్రవ్యములను శుభ్రములగు వస్త్ర
ములనుధరించి సిద్ధ మంత్రములును ఓషధులను చేచ్చిపెట్టుకొనవలయును.

—౭౮ గమనామ్యుపకరణములు. ౭౮—

శ్లో. సాతపత్రపదత్రాణో విచరే ద్యుగమాత్రదృక్, నిశితాత్వ
యికే కార్యే దండ్రి మానీ సహాయనాన్. 13. జీర్ణే హితం మితం చా
ద్యాన్నవేగాధారయేద్బలాత్, సవేగితోస్య కార్యస్యాన్నాజిత్యాసాధ్య
మాఘఘర. 14. దశధా. పాపకర్తాణి కాయవాజ్ఞంససైన్యజేత్,

కాలేహితం మితం బ్రూయాదవిసంవాదివేళలం. 15. ఆత్మ వత్సరతం పశ్యే
దపి కీటిపివీలికాం, ఆత్మనః ప్రతికూలాని పశేమాం న సమాచరేత్. 16.
న క్తం దినానిమేయాంతి కథంభూతస్య సంప్రతి, దుఃఖభా జ్ఞభవత్యే
వం నిత్యంసన్నిహితస్తృతిః. 17.

గొడుగు చెప్పులు ధరించికొని పరికించుచు నడువవలయును. రాత్రు లేచియైన
నావశ్యకమగు కార్యముగలిగెనేని కట్టునుధరించి మానియై సహాయుని తీసికొని బయలు
వెడలవలయును. జీర్ణమగుచుండినచో హితముగను మితముగను భుజింపవలయును.
త్వరపడరాదు. బలముకొలదివేము నడచరాదు. సాధ్యమగు రోగమును పోగొట్టుకొ
నక అన్యకార్యమునకై వేగింపడమాడదు. శరీరము వాక్కుమనము పీడితో పదివిధ
ములగు పాపకార్యములను త్యజింపవలెను. నమయచునందు హితముగను ప్రమాణము
గను భుజింపవలయును. ఎవ్వరితోను విసంవాదముగా వరుసనాడరాదు. తనవలెనే అం
దఱును చూచికోసవలయును. క్రిమిలనైనను పిష్టిలికములనైన నిట్టులే చూడవలయును.
తన ప్రతిపాటులగు వానిని ఇతరుల కెవ్వరికిగాని చెయరాదు. నాకు ఇప్పుడీతీటున
రాత్రిందివములు గడచుచున్నవి అని నన్నహితస్తృతియై దుఃఖించరాదు.

— ఋతుచర్య. —

శ్లో. మాసైర్దిసౌఖ్యైర్మాసౌద్యైః క్రమాత్ పడత్రవఃస్మృతాః,
బలినః శీతసంరోధాద్ధేమంతే ప్రబలోఽనలః. 18. నేవేతాతో హి మేస్మి
గ్ధస్వాద్వస్థులవణానసాన్, గోధూమపిప్లమాం నేక్షుకోర్థిత్వకృతీః సు
రాం. 19. నవనున్నం వసాం తైలం శౌచకార్యే సుఖోదకం, య
క్త్యాక్రమిణాన్సేవ్యదం పాదత్రాణంచ సర్వదా. 20. స్రావాణాజినకా
శేయప్రవేణీకుథకాస్తృతం, ఉష్ణస్వభావై ర్లిఘుభిః ప్రావృతః శయనం
భజేత్. 21. అంగరతాపసంత ప్తగర్భభూవేశ్శనిప్రియాం, వీవరోరుస్తన
శ్రోణీమాలింగాగ్రగురుచచ్ఛితాం. 22. అయమేవ విధిః కార్యః శిశిరేపి
విశేషతః, తదాహి శీతమాధ్వీకం రాక్షం చాదనకాలజం. 23. కఫశ్చి
తోహి శిశిరే వసంతేర్కాంశుతాపితః, హత్వాగ్నింకురుతె రోగాంస్తత
స్తత్ర ప్రయోజయేత్. 24. తీక్ష్ణం వమననస్యాది కవలగ్రహమంజనం,
వ్యాయామోద్వర్తనం ధూమం శౌచకార్యే సుఖోదకం. 25. స్నాతో
నులిప్తః కర్పూరచందనాగురుకుంకుమైః, పురాణయజ్ఞోమామక్షౌద్ర
జాంగలశూల్యభుక్, ప్రపిబేదాసవారిప్తసీఘమాధ్వీకమాధవాన్. 26.

మాఘాదిమాసములు చెండేసిరెండేసి చొప్పున ఒక్కొక్కముతువగును. బలము గలవానికి చలివలన హేమంతర్తువునందు జత రాసలము హెచ్చును. కావున చల్లనివియును స్నిగ్ధములును స్వాదువులును పులుపుడుప్పు కలవియునగు వాని నేవింపవలయును. గోధుమసిండి మాంసము చెఱకుపాము కల్లు క్రొత్తదియ్యపులన్నము వస తైలము వీటిని శాచకర్మమునకై వెచ్చఁజేసియును నీటిని చెప్పలగు నూహరణ సంస్కర్మము వలనను శుద్ధిచేసి నేవింపవలయును. ప్రావారము అజినము పట్టుబట్ట కంబళిమున్నగునవి పఠచినపాన్పునందు పరుండ వలయును. బొగ్గులవేడిమికి వెచ్చఁబడిన యింటిలోనుండవలయును. అగురుచర్మితయును పృథుస్తనియునగు భార్యను ఆలింగనము చేసికొని యుండవలయును. శిశిరర్తువులో కూడ విశేషముగా నీరీతిననే నడచికొనవలయును. భోజనకాలమున వేడిగా భుజింపవలెను. వసంతర్తువునందు నూన్యకీరణసంతాపితుండగు టచేత అగ్నినశించి రోగములు జనించును. కావున తీక్షణములగు వమనములును నస్యవిధులును చేయవలయును.

—౨౭ వసంత విహారాదులు. ౨౭—

శ్లో. వసంతే ౭నుభ వేత్స్నిణాం కాననానాంచయకావనం, గురూష్ణస్నిగ్ధమధురందివాన్వప్నంచవర్జయేత్. 27. మయూఖైర్జగతిన్నేహం గ్రీష్మే పేషీయతెరవిః, స్వాదుశీతం ద్రవం స్నిగ్ధమన్నపానం తిదాహిణం. శీతం సశర్కరం మంథం జాంగలాన్తృగపక్షిణః, శృతం పయః సశాల్యన్యం భజన్గ్రీష్మే న సీదతి. 29. మద్యమల్పం నవాపేయమథవా సుబహూదకం, మధ్యాహ్నే చందనార్ద్రాంగః స్వప్నాద్ధారాగృహేనిశి. 30. నిశాకరకరాక్షిణే ప్రవాతెసాధమస్తకే, నిచృత్తకామో వ్యజనైః పాణిస్సర్వైః సచందనైః. 31. నేవ్యమానో భజేతాస్యాం ముక్తామణిపభూషితః, లవణాప్లుకటూష్ణాని వ్యాయామం చాత్ర వర్జయేత్. 32. భూకామ్నా నేఘనివ్యందా త్సాకా దన్తూజ్జలస్య చ, వర్షాస్యగ్నిభవేక్షిబేకువ్యంతి పవనాదయః. 33. భజేత్సాధారణం సర్వమూష్ణణస్తేజసంచయత్, ఆస్థాపనం శుద్ధతను రీరం ధాన్యం కృతా నృసాన్. 34. జాంగలం పిశితం యూషాన్తద్వరిష్టం చిరింతనం, దివ్యం కౌపం శృతం వాంభో భోజనం త్యజితుద్దినే. 35. వ్యక్తాప్లు లవణస్నేహం సంశుష్కం తౌద్రవల్లఘు, నదీజలోదమంథాహః స్వప్నాయాసాతపాన్త్యజేత్. 36. వర్షాశీతోచితాంగానాం సహస్రై వార్కరశ్శిఖిః, తప్తానామా

చితం పితం ప్రాయః శరది కుప్యతి. 20. తజ్జయాయం ఘృతం తిక్తం విరేకో రక్తమోక్షణం, తిక్తస్వాదుకషాయం చ క్షుధితోన్నం భజేల్లఘు. 21.

వసంతే ద్రవులో స్త్రీలు ఉద్వాసవనములును ఉపభోగింపఁదగినవి. పగలు నిద్దుర పోకూడదు. సూర్యుడు కిరణములచేత లోకమును పీల్చిపిప్పిచేయునుగనుక స్వాదువుగను శీతముగను ద్రవముగనుండు అన్నపానములను సేవింపవలయును. జాంగలములగు పశుపక్ష్యాదుల మాంసము పాలు నేయి వరియన్నమును సేవించుచున్న గ్రీష్మమున క్షేళమునొందరు. కొంచెచుంత యైనకల్లును త్రాగకూడదు. ఎక్కువ నీళ్లనుత్రాగరాదు. మధ్యాహ్నమునందు చందనమును పూసికొని ధారాగృహమునందు నిద్రపోవలయును. చంద్రకిరణ ప్రసారితముగు వేడప్పై కామమును వీడి చల్లగాలి విసరికొనుచు ముక్తావణి మున్నగు వానిచేత నలంకృతుడై యుండవలయును.

వర్ష ఋతువులలో అగ్నిబలము క్షీణించుట చేత వాతాదులు ప్రపించును. సాధారణముగా వెట్టనిచ్చు వస్తువులను ఉపయోగించికొనవలయును. పరిశుద్ధుడై ప్రాతఢాన్యమును రసద్రవ్యములను అడవిజంతువులమాంసములను యూషమలను దివ్యమగు కూపోదకములు మున్నగు వానిని పరిత్యజింపవలయును.

వర్షాకాలమునందు నెయ్యతగిలిన అవయవములు గలవారలు వాడలో కూర్చుండిరేచి అయ్యది శరత్కాలమునందు విషమించును. దానినితొలగించి కొనుటకై తిక్తమగుఘృతమును విరేచనమును రక్తస్రావమును తిక్తములు స్వాదువులునగు కషాయములను సేవింపవలయును.

— శరత్కాలపదార్థములు. —

శ్లో. ఇక్షువః శాలయో ముద్గాః సరోంభః క్వధితం పయః, శరద్యేతాని పథ్యాని ప్రదోషే చేందురశ్శయః. 22. శారదాని చ మాల్యాని వాసాంసి విమలాని చ, తుషాంతూరసాహిత్య దధితైలరసాతపాన్. 23. తీక్ష్ణ మద్య దివాస్వప్న పురోవాతాతపాం స్త్యజేత్, శీతే వర్షాసు చాద్యాం స్త్రీ స్వసం తేం త్యా ప్రసా న్భజేత్. 24. స్వాదూన్నిదాఘే శరది స్వాదుతిక్తకషాయకాః, శరద్వసంతయోరూక్షం శీతం ఘర్మఘనాంతయోః. 25. అన్నపానం సమాంసేన విపరీ

త మతోన్యథా, నిత్యం సర్వరసాభ్యాసః స్వస్వాధిక్య మృతావృతౌ.
 26. ఋతోరాద్యంతసప్తాహ వృతునంధి రితి స్మృతః, తత్రపూర్వో
 విధి స్త్యాజ్యః సేవనీయో పరః క్రమః. 27. ఇ త్యుక్త మృతుసాత్త్వ్యం
 యు చ్ఛేష్టాహారవ్యపాశ్రయం, ఉపశేతే యదాచిత్యా దోకసాత్త్వ్యం
 త దుచ్యతే. 28. దేశానా మామయానాం చ విపరీతం గుణైః,
 సాత్త్వ్య మిచ్ఛంతి సాత్త్విజ్ఞాశ్చేష్టితం చాద్య మేవ చ. 29. తచ్చ నిత్యం
 ప్రయుంజీత స్వాస్థ్యాయే నానువర్తతే, అజాతానాం వికారాణాం అను
 త్పత్తిం కథంచ యత్. 30. నగరీ నగరస్యేవ రథస్యేవరథీ యథా, స్వ
 శరీరస్యమేధావీ కృత్యే వ్యవహితో భవేత్. 31.

చెఱుకులు పరిచియ్యును పెనలు వరస్సులొని నీరు క్వధితోదకము చంద్రకిరణ
 ములు ఇయ్యవి శరత్కాలమునందు వధ్యములు. శరద్వతు సుబంధములగు మాల్యము
 లు నిర్మలములగు వస్త్రములు తుహరోదకములు తృప్తిని కలిగించు అన్నము పెఱుగు
 త్రైలము రసము వీటినివదలి పెట్టవలయును. మఱియు తీక్ష్ణమగు మద్యము దివాస్వప్నము
 పురోవాతము ఎండ వీటిని త్యజింపవలయును. శీతకాలమునందును వర్షాకాలమునందును
 మొదటి మూడిటిని వసంతమునందు చివఱగెండిటిని సేవింపవలయును. మొత్తమీదనన్న
 పానములను విపరీతముగా భుజింపవలెను. ఋతువులలో తొలుతను కొనను విడుగొజు
 లు ఋతు సంధియనబడును. దేశకాలములకును రోగములకును గుణములకును అనుగుణ
 ముగా ప్రవర్తింపవలెను. స్వాస్థ్యమును కలిగించు దానిని ప్రతిదినమునందును సేవింప
 వలయును. లేనిచో లేనిరోగములను పుట్టించును. పట్టణములను పట్టణవాసులవలెను
 రథమును రథకుడువలెను కనశరీరమును కనిపెట్టి తాను బుద్ధిమంతుడై జాగ్రత్తగా
 కాపాడుకొనుచు మెలగవలయును.

— గ్రంథకర్తః గూర్చిన ప్రశంస. —

శ్లో. గౌడాదినాధరసవత్యధికారిపాత్ర

గారాయణస్య తనయః సునయోంతరంగాత్,

భానో రనుప్రథితలోధ్రవలీకులీనః

శ్రీచక్రదత్త ఇహ కర్తృపదాధికారీ.

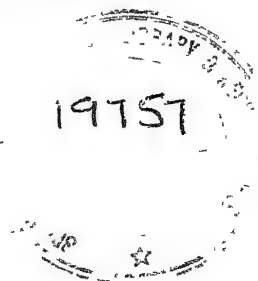
శ్లో. య సిద్ధయోగ లిఖితాధికసిద్ధయోగా
నత్రైవ నిక్షిపతి కేవల ముద్ధరే ద్వా,
భట్టత్రయత్రిపదవేధవిదా జనేన
దత్తః పతే త్సవది మూర్ధని తస్య శాపః.

గౌడరాజుగారి రసవత్పథికారులలో యోగ్యతను నారాయణుని కొమరుడును, ఉత్తమకులలోత్పన్నుడును చక్రవర్తుడను పేరుతో బహిష్కరించే ఈ గ్రంథము యొక్క కర్తృపదమునకు అధికారిని. (అనగా దీని రచించినది గౌడరాజుగారి రసవత్పథికారియైన నారాయణుడనువాడని తాత్పర్యము.)

ఇందు వ్రాయఁబడిన సిద్ధయోగములలో అధికముగా చేర్చువారుగాని ఉన్నవాటిని తీసివేయువారు గాని ఎవ్వరు కలలో వారి తలపై వేదసాములు ఇచ్చినశాపము బడును. కాన దీనియందు చేర్చులుగాని కూర్చులుగాని ఇతిరులుచేయరాదని భావము.

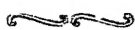
ఇట్లు చక్రదత్తయందు ముఖాధికారి ప్రకరణము ముగిసెను.

చక్రదత్త ముగిసెను.

చెన్నపురి : వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే
శ్రీ 'రామ' ప్రెస్సున ముద్రితము. — 1926.

వైద్యగ్రంథములు.

	ప్రతి 1-కి హస్. ఆ.
అనుపానమంజరి, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 8
అజీర్ణమంజరి	0 4
ఇలాజుల్ గుర్బా, యూనాని వైద్యగ్రంథములలో మిక్కిలి యుత్త	
మమైనది, ఉర్దూకుతస్థుమా, కానికోబైండు	8 0
కాలజ్ఞానము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 4
కుమారతంత్రము, రావణకృతము	0 6
చక్రదత్త	8 12
గదనిగ్రహము, సోధలకృతము, సాంధ్రతాత్పర్యము	2 8
నాడిజ్ఞానము	0 4
భేషజకల్పము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 6
రసప్రదీపిక, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	0 12
రాజమార్తాండము	0 10
లోలంబరాజీయము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 8
విషవైద్యచింతామణి	2 0
వృక్షాయుర్వేదము	0 4
వైద్యశతశ్లోకి	0 6
శార్ఙ్గధరసంహిత, క్రొత్తకూర్పు	8 0
శార్ఙ్గధరకృతప్రిశతి, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 8
సుశ్రుతశారీరము	2 0
షడ్రసనిఘంటువు, అభిధానరత్నమాల, సటీక	0 12
బసవరాజీయము, సాంధ్రతాత్పర్యము	7 0
సహదేవ పశువైద్యశాస్త్రము	0 6

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్లనేట్, చెన్నపురి. ఈ.

ఆంధ్ర గ్రంథములు

— వచన గ్రంథములు. —

ప్రతి 1-కి ర్పు. అ.

ఆంధ్రవచనభాగవతము, ద్వాదశ	
స్కంధములు, ఒకేసంపుటం	0
„ మూడుసంపుటములు	10 8
ఆంధ్రవచనభారతము—	
„ అదిసభాపర్వములు	3 0
„ ఆరణ్యపర్వము	3 0
„ విరాటోద్యోగపర్వము	3 0
„ భీష్మద్రోణపర్వములు	4 8
„ కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీపర్వ	
ములు	3 0
„ శాంతిపర్వము	4 8
„ ఆనుశాసనికము మొదలు	
స్వర్గారోహణపర్వము	
వరకుగల సంపుటము	4 8
ఆంధ్రవచనవాల్మీకిరామాయణము,	
2 సంపుటములు (అచ్చు)	
ఆంధ్రవాఙ్మయచరిత్రసంగ్ర	
హము	1 12
ఆంధ్రకవిత్వచరిత్ర, బసవరాజు	
అప్పారావుగారిది	1 12
శ్రీగురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారి	
అంధ్రకవిజీవితములు	4 0
అరేబియన్ నైట్సుకథలు	1 4
న్యాయవిచారము, ప్రహసనం	4 4
తులసీదాసురామాయణము	8 0
తిలకుగారిసెక్యూరిటీకేసు,	
ఉపన్యాసములు	0 14

ప్రతి 1-కి ర్పు. అ.

ద్వాదశశోపనిషత్తులు, వచనం	8
భారతరమణీమణులు, 1 భా॥	0 12
డిటా రెండవభాగము	0 10
యజుర్వేదకథాసంగ్రహము	0 8
శ్రీమహాభక్తవిజయము,	
నూతనముద్రితము	6 0
నీతిచంద్రిక, చిన్నయసూరి	0 8
పంచతంత్రము, వచనము,	
సులభశైలి	0 8
నవనాథభక్తులచరిత్ర	2 0
నీతిరత్నాకరము	0 8
సంగ్రహరామాయణము	0 12
సంగ్రహభారతము	1 4
సంగ్రహభాగవతము	1 4
ప్రాచీనదేశచరిత్రలు	1 12
పతివ్రతలచరిత్రలు	2 0
దక్కనుపూర్వకథలు	2 0
భోజునికథలు	0 8
హితోపదేశము, సులభశైలి	0 12
భోజకాళిదాసకథలు, 1 భా॥	0 12
„ 2 భా॥	0 12
తెనాలిరామలింగనికథలు,	
జీవితము	0 6
సంస్కృతనాటకకథలు	1 8
దశకుమారచరిత్రము	1 8
మదనకామరాజుకథలు,	
చక్కనికార్పు	0 14

ప్రతి 1-కి ర్పు. ఆ.			ప్రతి 1-కి. ర్పు		
రాజభేరుడు, గోపాలుడు	0	8	నల		0
విక్రమార్కునికథలు	0	8	సావిత్రి		0
చార్ దర్శిపుకథలు	0	8	హరికృష్ణుడ్ర		0
తాతాచార్యులకథలు	0	6	నవలలు.		
కైద్యులకథలు	0	4	నీగారామము		1
జేతాళునికథలు	0	8	విఘ్నో,	నవల	0
వీరాంగనలు	0	12	మదాలస		(అచ్చు
పరమానందశిష్యులకథలు	0	3	సుజనరంజని		0
నలుగురుమంత్రులకథలు	0	4	విజ్జలదేవి		1
అయిదుగురుదొంగలకథలు	0	6	ఉన్నాపిని,	నవల	0
రేచుక్కపగటిచుక్కపగ	0	3	రాధారాణి		0
సత్యసేనవిజయము	0	4	అస్తమ చము		1
ఋషులచరిత్ర	0	8	దుర్గేశ్వరి		0 12
పురాణగాథలు I	0	12	కమలాసుందరి		0 12
” II	0	12	లక్ష్మి		0 12
బాబీరాయని చరిత్ర	0	11	అప్పసుబ్బయ్య		1
రఘునంశకథ	0	8	నీల		0
విక్రమార్కుచరిత్ర	1	0	రాజర్షి		1
వివేకానందవిజయము	2	0	జానాబాయి		0 14
పరిష్కరించినోదకథలు	0	12	కల్యాణరామ		1 4
హురలుశిరోధలు, 1-వ భాగం	0	6	బోంబాయి కన్నడి		0 12
డిటా 2-వ భాగం	0	8	మనోహరి		0 14
పంజాబుప్రల్లరి	0	5	నీలబాల		0
శుకసప్తతికథలు	0	6	కామదమణి		0 12
మర్యాద రామన్నకథలు	0	3	బాబాబాయి		0
మైరాచలాచరిత్ర	0	1	ఆంధ్ర రామము		1
షేక్స్పియర్ నాటకకథలు	1	8	రామనాథ		0 12
అనంతసాగరము, బుక్కరావు			అనంతసాగరము		2
సముద్రచరిత్ర	0	12	దేశభక్తుడు		1
ప్రహేళికచరిత్ర, ప్రతిపదలతో	0	6	శంభుతోనాకనాటిసమావాసం		0
శకుంతల	0	6	చంద్రగుప్తుడు, నవల		2

19757

ప్రతి 1-కి రూ. ఆ.			ప్రతి 1-కి రూ. ఆ.		
నీతిసింధువు	0	10	శ్రీ వేంకటేశాంధ్రము, సద్య కా॥ 0	6	
వనజాక్షి	0	12	బాలచంద్రోదయము	0	8
స్వప్నయాత్ర	0	12	పద్మాపామంజరి (ఆరుభాషల		
ముగ్గురుమూర్తులు	1	4	ఒకేబుద్ధిలరి)	1	8
❖ వివిధ గ్రంథములు. ❖			ఆంధ్ర నామసంగ్రహము, ఆంధ్ర		
హిందీ ఇంగ్లీషు బాలశిక్ష	0	4	నామశేషము, సాంబనిఘం		
హిందీ తెనుగు బాలబోధ	0	4	టుప్ర, టీక, అకారాద్యను		
పెద్ద బాలశిక్ష బజారు ప్రతి	1	0	క్రమణికతో	1	4
డిటా అట్టబైండు	1	8	డిటా క్యాలిగ్రోబైండు	1	8
చిన్న బాలశిక్ష	0	3	శబ్దాన్తచంద్రిక	6	0
ఆంధ్ర కన్నడ బాలశిక్ష	0	4	తెనుగుసామెతలు with English-		
ఆంధ్ర ద్రావిడ బాలశిక్ష	0	4	Translation by Capton-		
ఆంధ్ర ద్రావిడ మొదటి వాచకం	0	6	Carr	1	4
,, రెండవ వాచకము	0	6	Translation Guide - English		
నేరములు చేయు జాతుల చరిత్ర,			ot Telugu & Vice		
ప్రతిమతో	1	0	Versa.	2	8
పాకళాస్త్రము, కంది సుబ్బ			Sankaranarayana's English-		
రావు గారిది	1	12	Telugu Dictionary.		
చిత్ర లేఖనము (Drawing)	1	4	శంకరనారాయణగారి నిఘంటువు		
జంత్రి, భూమిశిస్తు, అధికపన్నుల			(ఇంగ్లీషుపదములకు తెనుగు		
విభజనలు విశదముగ			అర్థముగలది)	12	0
సున్నవి	0	8	English-Telugu Pocket		
గాంధీమహాత్మాని హైందవ			Dictionary ఇంగ్లీషు -		
స్వరాజ్యము	1	0	తెనుగు సాక్షేప్టుడిక్షనరీ	3	0
ఆకాశవిమానములు, ప్రతిమ			సంస్కృతాంధ్ర నిఘంటువు	3	6
లతో సహా	0	8	❖ ఆంధ్ర వ్యాకరణాల గ్రంథములు. ❖		
భావలహరి	0	8	ఆధర్వణకారికావళి	1	8
వ్యవసాయబోధిని	0	8	అసంతునిఘండము	1	0
			ఆపుకవీయము	3	0

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్.

292, ఎస్. ప్ల. నెట్, చెన్నపురి.